

בס"ד

ספר זה נסרק ונעבד ע"י
"יודאיקה אימג' אוצרות התורה בע"מ".
ניתנת רשות ל"היברא בוקס" שע"י חיים רוזנברג"
להכניסו לאתר ולהפיצו לצורך שימוש אישי בלבד.

וזאת למודעי

אין רשות לאף אחד להדפיסו או להעתיקו
בכל אופן שהוא או בכל אמצעי שהוא
בין בחינם בין בשכר בין ליחיד בין לרבים

ניתן להשיג עותק מספר זה ועוד ספרים

וכן התוכנה **אוצרות התורה** המשולבת

(בשילוב אוצר הפוסקים)

אצל:

בית ספריית מורגנשטרן

רחוב רבא 14 ת.ד. 3620 אשדוד

טלפון 08-866-0821 פקס 08-866-5059

OTZROT HATORAH

THE MORGENSTERN LIBRARY

14 RAVAH STREET

P.O.B.3620 ASDOD, ISRAEL

Email- kidosheypolin@bezeqint.net

This sefer has been provided by
Judaica Image OTZROT HATORAH for individual use only.
All rights reserved by Judaica Image OTZROT HATORAH.
Permission is only granted to Hebrew Books Org.
No Permission is granted (in any form to distribute these books)
to anyone else even if they don't sell them.

זה שיר שכתב שחוקן הספר מחכמו עז"ת פורחיה וע"א מע' החכם השלם והכולל כמוה"ר **ישמואל יצחק פינצי** כר"ו ושמו רמזו בסופו בפסוק ונפש"י תגיל בה' וכו'.

בראותי ספר חדש שמו נקרא אמת ליעקב ועמו שפת אמת יחרו
 יבוננו על חכמת האמת אשר בוננו ידי קדשו של המחבר הוא הרב
 הכולל אור גולל המקובל האמתי ח"ק יעקב כמוהר"ר יעקב שאת"י
 ניני"ו נר"ו מעה"ק ירושלם תובב ושליחא דרחמנא מע"הק טבריא תובב
 אמרתי הנני להרים קולי בשיר חדש לכבוד האל ותורתו ולכבוד
 ארעא קדישא ולכבוד רבנן ותלמידיהון • יהא שלמא לנא ולהון
 בן יהי רצון :

קולי אשא •	על ירמשה •	אמת שרשה •	תעלה אברה •
ספר שלם •	איש טוב שלם •	מנין אלם •	מרכה זמרה •
מעקב •	חור ויקב •	לישיר עקוב •	מתוך בירה •
ולשאלתיאל •	הנה הואל •	לכלשואל •	להת משרה •
אמת תאיר •	לכן יאיר •	לשבית ממאיר •	מחבורה •
מירושלם עיר •	סודות העיר •	אשו מבעיר •	פלמין צרה •
ומכוננו טוב •	בארץ טוב •	ובכן רטוב •	את מקורה •
עיר טבריה •	דמיון כס יא •	בה תושיה •	וסוד תורה •
בו שם בטחה •	עמו שמחה •	ובמנוחה •	קובץ גרה •
שלוש דובר •	לכל עובר •	ולאיש חבר •	בא בתשורה •
בברכתו •	ובתורתו •	לעומתו •	מנדיל אורה •
ובסדריו •	שם מבצרו •	כל מסתרו •	יהיו עורה •
תאר פניו •	והוד קרניו •	כולו ענו •	אוננו שרה •
הולך סובב •	כאיש חובב •	אמת דובב •	ישיר שירה •
בזכות מאיר •	ורב מאיר •	זרע ישאיר •	בלתי מורא •
וכישפה •	ספרו יפה •	ישיש צופה •	כיום קרה •
כיסו ישלים •	כלגומלים •	ובהילולים •	לאזכרה •
חזקו בנים •	קבצו בטנים •	מעדנים •	ירבו כרה •
למחזיקים •	אל הי יקים •	במחזיקים •	בעשרה •
ובכן נראה •	איש משהאה •	יפה מראה •	בתפארה •
מרוכבל •	יקדיש יובל •	יוקר חובל •	מתוך חברה •

פס פירארא כח' רחמי' התר"ג לסד' **ובהרת בחיים** • אהוב ועבד לרבנן ותלמידיהון **ונפשי**
 תגיל בה' תשיש כיטועתו כי"ר

הסכמות

הסכמת המאורות הגדולים • קדש הלולים • מאירים כברקים • מלאים
זיו ומפיקים • רבנן קדישי זקני ארץ אשר אור תורתם זורחת ונוגה
להם בעיר הקדש שבריא תובב"א עיר האלהים יבונה עלין סלה •
אתה ה' תשמרם • וכצינה רצון תעטרם • אכיר :

אשרי

אדם מלא חכמה ויחיד יפיק תבונה • מקושרת מר ולבונה • אנוכי מנגח • זאת תורת ה' תמימה •
יפה כלבנה ברה חכמה איומה • שהיא נותנת חיים לעושה • עץ חיים היא לתחזיקים כה וקומכים •
דרכים דרכי טעם ירל יחובותיה • האוכלים למעדרים לחמה של תורה • כשרא שמנא כשרא דתור"ה •
טועמים חיים וכו ותתן את סמטעמים טעם כעיקר דאורייתא • ויתענגו על רוח שלום עיטונא
דאורייתא • כי טוב ספרה מסחר בסף ומחרון תבואתה • לא יערכנה זהב וזכוכית תמורתה • אלהי"ם
יחוננו • וכבוד וקרר יעטרהו • יסוככנו ויבננו ירנהו • הוד וסודר ישום עליו • ונחה עליו • רוח
סו וכבוד וכתר שם טוב • כשמן הטוב • מרחמו ליה בני מתיב • ומשקמען מילתיה כר מרחשן
שפוחים • יושב כראש מרומים עליו קרת • לכבוד ולתפארת • יתיב בנאוריה • ארבעה מאס כתבתי •
יושב ודורש קורא ופוטט כל הרבר סקשה כ"ד פיוקי • ונעשה כמעין המתגבר • ולא לחן ודבר •
חכמת • וינר לו תעלומות • עו ותעלומות • חכמת אדם תאיר פניו באור פני מלך **חיים**

אשרי

מי שעמלו בתורה ועושה נחת ליוצרו • ויראת ה' היא אולרו • סלה זה אשר המלך חפץ ביקרו •
ועליו ירץ נורו • כי יתן את רוחו ובחורו • יסנה לשמו ולשמה אדעתא דמרא • נכורין לים שכיני
דשמייה אספקלרייה המאירים • ומגלן לו רח תורה חכמה מפורס • ימלל גבורות ה' ישוע •
ממעל לרקיע • מומתה ופקיע • ויולא לאור תעלומות חכמה • לכבר דעת ומזימה • פרו יתן כעתו •
דולם ומשקם מתורו • מה שקכלה כשמתו • כהר סיני כיום חתונתו • עשום מתקן מנא היא כסותו •
היא שמתו • עוטה אור כשלמה ונקיש כענן • מפני שהוא מתקן • לכוס מלכות בקומתן
וככזיבן • כלל שדי ותלגין • ופע"ל ו"ו חו"ה ושכה ויהיה אל אשר יהיה שמה הרו"ח דוח חן ותחנינים •
והרו"ח תשר"כ נש"מ כאש נשמת שדי היושבת בנשים • המחזיר נשמות נפש חיים יקדם היא
מפנינים • כל החו"ה רק היא יחיד"ה • כל כבודה • לפני האלהי"ם לפני ולפנים קמש נרות • כר
אלהים והיו לאחדים טל אדות • הן כל אלה יפעל פעולת לדיק **חיים**

אשרי

מי שכל לבאן ותלמודו בידו • כתב ספרו רובי תורתו ויחי כוית קורו • ומעט האלהים בידו • כל תר
לפני תורפיה איש אשר ככרתו • מחדש כטובו לזיבה ופריס • מנרלות מרקחים • כלס נכואים •
וככתב בספר כמה סלכתא נברותא • מוילי מעלויתא • וסיה סאיש אשר נשאו לבו • ללמוד וללמד
ולהורות נהן כלבו • ויקראו כספר ומתאמרא משמיה • דמסקבר טעמיה • ואגמרא כדדמי • חבמות
כחן תרונה כרחובות • שפוחתו רובכות • ק"ו סדכרים • לעושה חורים • עוסק כנסתרות מגילת
ספרים • מגלה עמוקתא ומסתרתא וסוד כוחכת סוכ"ר תבור"ס • כסוד ישרים • לכות את ישראל
אם אינם מכורים • וטבל אלכעו כיצרת הרבש מבוית הארץ ארי כמסחרים • וישת מן היין המשומר
סודן של דברים • זאת התורה לבניה סלקא ממעל השמים • וכוין פתוחין ליה להאיר על הארץ מאירת
עינים • מאן דעסיק בה קדוש יאמר לו שקדשוהו שמים • משומר ובא סן עלכשים • כי מלאכיו יטוה •
עתה הפעם ילוה • להושיע כל עניו • הוד והדר תשוב • לפני אלהי"ם **חיים**

אשרי

שאל יעקב בעורו • איש אשר המלך חפץ ביקרו • ועליו ירץ נורו • חזו מאי דקמן • פרט למומן •
נברה דמאריה סיעים • גלים לדריעה • ונהורא עמיה • טוביכא דחכמי • סרב סכולל לסודות להלל •
כל רו לא איטם ליה • שבע רצון ומלא • כמובסה וכמופלא • שר"ר לן מר • לוד סמר • ח"ק
יעקב שארת'אל גיניו כר"ו יעקב חבל נחלתו • תורתו אומנותו • יושב אהלים • ולא
ימיש מעשות פרי פרו קודש סלולים • וכל חפני ושלום • וידו
אוחות כספר הנילגולים • וכולים טווי • כהוות דאכיו • ק"ו וגורות שות • ולכבו וכן כשער סמטת •
חכס ואיש כטוטת • ויכ"ן כמו רמים שער הכוונות • כי הוא יודע תעלומות • מי סקשם אליו וישלם
כשער ההקדמות • חכו ממתקים • דורש טוב כשער הפסוקים • מרליו חיים יול • כשער מאמרי
ד"ל • רבן בארס וכליבא • כשער מאמרי רש"י • מלא לנא דרובשא • כשער הקדוש • ששונה אלס
שערים המלחומים • מימיו נאמנים • לעשות כתי"ס • למלכות שמים • כי תאוב סוף לעינים • כלס
נחתו מרועה אשר כי סיי"ס הם • האר"י טובס • חקר"א יעקב כקי כסס וכשמותיקס • שותס כנשא
את רכרסס • ולקח גס מען סקיים וקבל • מכל מאכל • פרי לדיק ען **חיים**

הסכמות

אשרי

עין ראתם • מילתא חדתא • הוספת דאורייתא • זה ספר תולדות יעקב שלם כחורתו • יגע בתורה לפי חיבתו • לילות כימים ויקץ יעקב משנתו • ררך קסת"ו לעומת מחברת"ו • וישב יעקב על כסף ים כגרת החר חמ"ד אלהי"ם לשבתו • זו טכדיא כי שם ביתו • כוחלו בית המדרש ויכתו מקום קביעותו • וכחכ לו ספר • הנוהן אמרי שפר • תורת אמת היתה כפיהו **אמת ליעקב** נקי וכי • ומילין לזר עילאם ומלל עיול כלא בר • ויכא יעקב ררך ע"ץ החי"ם • כי שם כל רוי עולם גלויים • ררך וכא לו ררך אולם השער מכ"א שערי"ם • ונאספו שמה כל ההררי"ם • וירא יעקב שדרכו מלניחים • וקמץ משם בשמים וזינים מרוקחים • כל מילי רשיכי אהרדי הא רמכרדי • אחת הנכ ואחת הנה רקאי בתר עברי • גבא • טורא כיטוהו רפסק קרדי • עיפוינהו וסרדינה"ו • תתה אחת השיחי"ם • טובים וכוחים • איש על דגלו באהות • מאלף וער תו לכל האותות • ומי האיש החפץ חיים ועץ הדעף טוב • יכנס ככי טוב • וירץ לקראתו • ויאכל מפרי דתו • ואכל ומי דוחו ונשמתו • כי מלא **חיים**

אשרי

יולתו • הרי זה טעק הלל להודיע חיבתו • כל מן דין סמוכו לנא ירכו כמותו • הרואה אומר ברקאי השמש ולא על הארץ ראחי ממערכה • מפירות הארץ פריה וטובה • מבני ארעה קרישא • שקדושתו מרחם הדרתו ולירחו בקדושה • ויאל יעקב ממבון שבתו זו טכדייא • שליח מלכה עלות תמיד העשויה • לחקוני מילתא משום דוחקא רכורא • דרת הבת ארעה דישאל יושבי המכתש גולה וסורה • דרות רבות סככונו אלו דברים שאין להם שיעור ליתליה שיעורא • לחור להם מנוחה ל המקום אשר הוא חונה • משום מזוני • אולי אכנס • הכסף יענה • משום יתוכי רעתא • רכנן ותלמידהון כני מתוכתא • שולח כרגלו הדין מרגיטא • אל אחינו שבגולה כס גלותא • לחם • על הארץ משום קיוחא • וחי אך ילא ילא יעקב וכירו רלפה • מגילה עפס • מנופה בי"ג נפה • מעשה ידיו הן עריו • הקול קול יעקב וסיריס • מוזק שבעתים • לארפוס"ו הררא וכוותו לשמים • לכות את ישראל שטו העם ולקטו וטחטו כרחים • מים קרים • זכים וברים • כל נמא לכו למים • מים **חיים**

אשרי

שיאחו טוב אשר תאחז כום • הדוד אחס ראו מה נורא את ספר התורה הוי • אשר מחסה שרי יחס • טעמו וראו מה טובו ומה יופי • רחיו ואמרו איו • וטעמו כלפיקית ברכש • וגם זכת חלב ודבש • מה טובו אהליך יעקב משכנותך • ועד שחקים אמותך • הולך חן בשפתותיך • לנגה כרק חניתך • כל היום תהלתיך • ואחס הרי ישראל דרשו מעל ספר ואזניך קשובות • איש איש ממקומו ישמעו ענחס כמה מעלות טובות • כוחות מחוטכות • קול ה' חולב להכות • אמ"ה קנה בכסף מלא אך את הוהכ • וכל הפלך לא ישח בה לא כסף ולא זהב • באהבתה תשגם תמיד כי את אשר יאסב • ואנו ליה וליה עימי • חטון תפלתנו • שוכה ה' עד מחי והנחס על עכריך • יראם אל עכריך פעלך • שוכנו אלסי ישעני • ושב יעקב ושקט ושחק על ארטינו ועל נחלת אבותינו • וראית כשכיה כי דלוננו מאד אסוף חרפתנו • ויכן כמו רמים מקדשו • וה' כסיכל קדשו • לברך את בית ישראל שים ימיקך על ראשו • ואחס הרבקים כה' אלהיכם **חיים**

הלא כה דכרינו הבאים על החתום וישכי המכתש כחון כחמי חמון כויה תחת כויה • מוק"ו **טבריא** • ת"ו ורשמין למבעי לאלסא דשמיה • ותוליאנו לרויה • כאן נמלא שכינתא קרמא ואתייא •

הלעיר	הלעיר	הלעיר	הלעיר
אודה	אברהם	חיים נסים	אבואלעפייא
נחמד	עבאדי		
ס"ט	ס"ט		ס"ט

הסכמות

הסכמת הרב המובהק * המאיר כברק * ח"ק רב כהנא * כתר תורה
וכתר כהונה * מר שליחא דרחמנא * כמוהר"ר חיים שמואל הכהן
נר"ו * מר חמיו של הרב המחבר נר"ו * אתה ה' תשמרהו ובצינה רצון
תעטרהו * ביד"א :

*מתי ראינו אור וקרות * אמרות טהורות * רכבי חכמים בדרכונות ומסמרות * הם אמרו אשרי הנבר אשר
ברכו ה' כרך מכנים * ישמח האיש כיוצאי חליו כי באו בניו * כמוצא שלל רב ככסף וכמוטמונים * ואם בת
היא חרדו שאננות * משום לרה הכת קול ענות * ואכיה ירוק ירק בפניה או לאכי הכנות * מפחיה לא יאן
כלילה מעט שנת * עד אשר יגדלו והיו לאנשים כמשפט הכנות * כל קבל דנא * זמירות שמענו ותעבור
הריגה * אח יתן איש את כהו לאיש חיל רב פעלים * יושב אהלים * תורת אלהיו בלבו * ושועל דרך דוכר
אמת כלבבו * זרע אנשים * יועץ וחכם חרשים * קרש הלולי"ם ולו שם כשם הגדולים * ששן ושמהח ישיגו
איש וכת"ו * בין אב לבתו * על הכרעה אשר כרכו ה' ברכ"ו דרכן * והיה עלהו רענן * דהו לים חזנותא
רבנן * היינו רוב חסדא * על אר"ש יסדה * כי טובות הנה כנוח סעדי"ה * מכל בניו ילדא * דנפיש חיליהו *
גכהו כנוף לנלך ויגכהו * קייט שכחיהו * כרכת חתנים * שפתיהו שושני"ם * טוב מכנים * טובס חכמה * יגל
אחת כמה וכמה * רכבי חכמים כנחת :

ישמח לבי גם אני * אכרך את ה' אשר יעלני * אשר עד כה כרכני * ברכת התורה * ויהי לי ליושעה חתן תורה *
חכם ומבין מדעתו * חתן שלם שלמה משנתו * וראת חטאו קודמת לחמתו * וחסידככל מעשו לשמור ולנעשות
דבר המלך דתו * חלק יעקב מיושבי בית המדרש סבו ומעונתו * ובתורתו יהנה יומם ולילה * עוכר מאהבם
זאת תורת העולה * ברכא דכולא ביה ומנחה בלילה * הרב הכולל באן הל"ל מ"ר שר"ר * פרו עץ הרר * סוכ"ר
הרוי"ם * ועבר כים דרך וכמים עוים * ח"ק יעקב שארתיאר ניניו נר"ו כנן של קדושים אר לים
וחרשישים * קר מן קאמיוח הפלוח עלה
רב יעקב ניניו זלה"ה שמו נודע כשערים המליכים בהלכה * מרכי וגאוזי ארץ הנליל צפ"ת
אמת תו' תעלה הברכה * וילא חוטר מנועו אשר ישא את שמו * כרך
טעמו * ריכא ובר ריכא * דהכא פריכא * יושב יעקב בהר האלהים ססר חמ"ר א טכרייא * ארץ
זכת קלב ורכש היא חוה פרייה * יושב בשכת תחכמוני * קרא חרבה שנה הרכה משפחת השוני"ו * ואלל ושכעפח
מגדיה * ואלים בני כשן ועתודים * ויקח את קאיל * איש גבור חיל * ממשפחת :

ידיו רב לו כתעלמות חכמה מפוארה * כסוד קיושים רבם קדושה דסתרי"א * ויב"ן כמורמוס * אשר בשמים וחדיו
הפנימים * וככל מר"ם ומר"ה מרות שמנו חכמים * כהוד ככש"ו דרחמנא סקומים וחתומים * נגלו אליו
האלהים לא ימנע טוב לכולכים בחמים * ירו פריש ש"ר לכחוב רוכי תורתו * חכל כחלתו וחלק טוב שקבלה
כשמתו * מימיו נאמנים * פירוחו מתוקנים * כי ברבו אלהים ברכת שמים * וס' עמו שמעשו לשם שמים *
מאז הסודק ועד מעלי שמשא * הים כותכה וזרשה * קסת"ו ררך ויכונים * בספר ובריו יקרא ויגידהויערכיה *
כפתורים ופרחים * גברא דמאחיה סיעיה מריח מים ופריח * ומרתוק ירח * וכל אשר הוא עושה ה' מליות *
ומלא כרי גאלוקו * פרו יתן כענו * שתורתו אומנותו * וס' חפן למען דרקו לא עוב חסדוואמתו * לתת לאיש
כדרכיומלא כרי מרתו * וכל איש אשר כחורת ה' חפלו ובתורתו * משמיה מייסב יסבי ליה כינס יתרה * וסש לים
כתורה * עלה ותושים כינס ונכרים * ומגלן לו רוי תורה * למרכס המשרס * שעמלו כתורם ועושים נחת :

מ"ם נכבר סיום כבגלות נגלות * מר ואהלות * כאסלי יעקב הלא טובהולל"ת * וככתב כספר ספרי דיעקב לכו חזו
מפעלות * תורתו תורת **אמת ליעקב** כל אמת אמת חפסיה ויביאהו אל ביתו * ופיו ריו אמנס *
כסוד ה' מעלנא איח לים ומפקנא * ויראיעקב ופנה באר כשדה אשר ברכו ה' חקל הפוחין
כי מן סכאר ספיר וסקו הסרדי"ס בית השלחין * והאכין גדולה עב"י סכאר אין מוחין * ויגש יעקב ויגל את האכין *
לברר וללכין * מי איש חכם חכן * וזל מים מבורות עמוקים * מים מתוקים * ויעש לו כרכות כחשכון * ודעת לככון *
פרט למזומן * וקראו את שמו מן * ירד לגנו * ויטע אהלי אפרט * תחת הע"ץ חיי"ם ברטנו * ועמד על
בנו * ואסף איש טבור מפרי עץ חנן * כל מיני דגן * ונתן עליו מים חיים * מספר ע"ץ החיי"ם * וישח לו הדלי"ם *
מספר מבא שערי"ם * מילתא דשוויא כעו למסר * כחד עיכנינא בלס נקבלו באו ל מקום אחר איש לא נעוד *
איש על דגלו כאחות קא מסר * כל מיני דמר עשס לו שתחת * ואת בלוטוכת :

שמחס

הסכמות

שמיחה לאיש במענה פיו אך בדבר שפתיים . ומוליא כלי למעשהו תאור פניו כשמש כלהרים . ק"ו ונורה שום . על דבר אמת וענוה . התורה והמטות . חוב"ר חכורים מחוכם שנפשו של אדם מחמדתו . חן וכבוד וכן לפי חיבתו . ויעש יעקב כן בסוד ישיש דברים כהותן . ומגדנות כחן . ויטע אשל ויוקחו לא תחל . ארוחת חמיר עד בי גל . וכל יעקב לעומת מחברתו . ישמח ישראל יבאו ויגידו דרקותו . כל העם עומים אחריו מקורש . למדים מעשה חדש . דברים עתקים . הנחמדים מזהב ומשו רב ומתוקים . אמתת אלוהים לרופה . מטפס כלג נפה . פחד לתלפיות . הפוחי זכב כמשכיות . אבנים טובות ומרגליות . דבר שלא היה . לא שזפתו עין איה . וחמי חזק יעקב דאדפי"ם זכותיה . טובה את הרכים זכותיה בקופתים . מנו וזכו לנפשיה וזי לאחריה נקוט כיריה תרדי . לזכר עולם ויחיה זריק מרחשן שפוחיה . קורתו מכרות עליו תורה דיליה . ויכתב כספר זכרון לפניו מכתבן מילים . ויחן חנו חן חן לס . ועשה פרי למעגלם . ושרשו מתחת :

אכל חכם לב ככס ואיש תבונות . דרשו מעגל ספר מרשיה לסיפיה ואלל כל פיטת . ההכוננו וקראו כינו שני"ת . ושום שכל ודרך חכונות . ודעו וראו פרישת גדולת התועלת הספר הזה וסגולתו . וחשב אפודתו . אשר עליו און די כאר אחת מהנה יעלה על שפתו . והיה כל מבקש ה' זה בא כחיכתו . ונפשו איותם לתור כחכמה . והיא נעלמת . והיא לא יודע איזכו מקומן . מילי רמסתמן . אשר דרכו נסתרה . את דרך ע"ן החיים אי זוהי דרך ישרה . ואף כי תמלאנה אותן . ומלא כרו מדתו . ודרך חיים וכל נתיבותיה . ואחיה מקום כינס וחק לנהרותיה . באין מבין האר"ם לגבולותיה . או מכתף שפתיה . עמוק עמוק מי ומלאנו . הפענן וכסנו . ומלאות כי תרשנו . מעגל ספר חוקה . רכרו ליעקב שלן כעומקא . וכו תרכך לסקב כמתיקה . ונפשיה נענה השביע נפש שוקקת . שמס סיכ"ר הא למסכר . יורה ואנמרי כסימנים מקור מים חיים לרעות כגנים . והיו תולדותיו . ולכו וינקותיו איש על דגלו ואת אותותיו . אז ראה ויספרה . הכונה וגם קרה . ומכמה יתירה אשתכחת :

אר אזלי בני ישראל . שמעו אלו רדיפי זריק כהריו אל . חנו כבוד לה' אלהי ישראל . קחו מקמיכם לשם שמים . ככסף יקנו מנה מאתים . טעמו וראו החזון אשר הוא חזון . הספר היקר הזה . ומי האיש החפץ חי"ם ויראת ה' ל"ו בחדר . סביבו אלו ונהרו . פיקחיו היבא רמזיביות . קסוף זכין מניה . אמת קנה . ועיניכם אל החזון והב וקפ ואת חזו"ם . מפני שהם חיים . אל תמנע טוב משום ויקרא חולא . כי הוא הנותן לך כבודת דכטלא . שארו כחקך . ובחדר משבכך ועל מטתך . וידעת כי שלום אהלך . כי הוא יעשה סגולה . לכס למשמרת לכל תיכל"א . ורפואות תעלה . כל המחלה . קיה קויתו ה' ויעני . אותה אבקש פני אלהים ותרגי . לכך אחיעקב אדוני שמעני . ישמע מהיכלו . בך ה' חילו . ופיעל ידיו תרפת . יפולו מעינותך חובה ונהר יולא . ויברכאו ויאמר . לכך על המתגמר . מלאכת עבודת הקודש הא למגמר . זה ילא ראשונה . וכן יעשה לשבעה וגם לשמח"ם . שער"ם המלויים . ודודק שלמונים . ושכ יעקב אמתת הקדש כלל שדי יתלונן . ושקט ושאנן . כשוכה ונחת . טוב מלא כף נחת :

הכהן המשיח שיחת רקלי"ם . ארברה הרוח לו כי קנאתו כהוללים . ואני בתוך הגולה כראש גולים . על גבול ארץ אדום ארץ פקילים . ושם ראיתי הגוי והממלכה עם שוקט ובוטח ואין מכלים . איש על מקמוש תחת גפן ואל תחת תאנה ישליו ואהלים . שמחים כל אחס ששים כבואם ומחללים כחלילים . ומלכיהם כהגוים ממגל מושלים . כספס חסבם אחס לאן וכקר ואהלים . ועמד בית ישראל נבויים ושפלים . אחים וכבשלים . למה ה' תצמוד כרחק תעלים . אטו קטלי קני כאגמא חן . כי כל הגוים ערלים כקומתן וככיוון . וכל בית ישראל וחנו כחסרו"ת ח"ר עינן . אמרו בלבם אין משיח לישראל הנהו ערוף מן . כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חרפתך . למתתני קנאתי כי שכחו דברך . והם עמד ונחלקך . למדו לשונם חכמות חלומות . ארומיות חיות . מי כחכבם כפלוסופיית . משם יפרד והים . למורה זרק וקרו ליה בית גלויא . והיעטר כעמו ועל פיך וושק כל עמו . ומה יעשה ישראל כי גורת מלך עליהם ללשוותם . כגויהם . ע"כ תפוג תורה . גולה וקורם . חכמת סופרים חסרת . חלל לטיות לשר"ם אורת . ואם עד אלה ונתתו פרחתו . תורה מה תהא עליה אכדנו כולנו אכדנו . ואנחנו נקים משכובעך אשר השכענתו . כי אתה עשית וכגוים וזינו . ומה תעשה לשמך פגדול אשר קדשנו כמלכותו ולויתו . סיכנו אלהי יעבנו והפר כעסך עמנו . וקבלנו מן הגוים . מלכי תרשיש ואיים . ועלו מושיעים כפר לון אז יאמרו כגוים . הנדיל ה' לנשות עם אלה שמותי"ם לעד לעולם עשים . ומלאה הארץ דגם את ה' על הארץ מתחת . כל העולם כולו כנחת :

פי המדבר והוא כהן . לכבוד התורה והמחבר הרב חתני כחתן וכהן . כיום י"ד לח' כסלו משנת הדר"ת כבודו בשנתך העומר היום מה **טריאיסטי** יע"א שלוח מנה לשרת ולכסן . מרכבן הקיפו ארצא וישראל עה"ק **טבריא** ת' לקדש אותם לכסן . איש נעור **חיים שמואל**

הכהן
ס"מ

הקדמת המחבר בשפה רפה מדבר

ויבא יעקב בהקדמה • ברוב פחד ואימה • בארש' לוי גרשמה •
לשון מדברת לישנא דאקדומי • היגי והיזמי • הלא מראש נשאו
נהרו"ת פתוחי חותם אמת • ראש דברך אמת • ונועל את ביתו •
לעומת מחברתו • והקול נשמע קול קול יעקב • ויהי אך יצא יצא
יעקב :

אמת

ה' לעולם • חסד ה' מלאה הארץ מן העולם ועד העולם • הטיב חסדו ואמרו •
לעם חלקו • וישראל לסגולתו • כדרך רחמנה דיהב לן אורייתא • יקרה סוף מפמטש לעולא
מכל כרכא • הכריזנו מן החיובים ונתן לנו תורה אמת חמדה נפוח ואת פתורה • ליאוריס
היתה אורה • זו תורה • כבודה בת מלך פנימה • יולאה כהינמא • קשטה ככלת בערי עדיים • כרס כחמה
מאירת עינים • אז ראה וחספה • ויביאם אל האדם לעזרה ולשמרה • גדולה תורה • ספיא' טענת חיים
לעושיה • ומרפא ככפיים • טל תורה מחייו • וכבוד וסדר תעטרסו • זה הדרך אורייתא • כללית השמש בנבחרתו
וכירס יכון • יסוס אר"ב • לכמי ישראל עם קדו • ויקס ערות

יעקב

אמת

קנה תורה ומלות עוטה אור בשלמה • איש על דגלו ואיש על מחנהו לתור ולירוש ברחמה •
ומה יתרון לאדם ככל עמלו • וכסף והבכ ירכה לו • רגע כתימרה והוא נשצן ועליון יתן
קולו • מה לך פה קוס עלה אל בית עולמים ארבע אמות קוטה לו • כל קבל דמא זכות
תורתו • יבואו ויגדו לרקתו • כל חד לפוס חורפיה • החזק הוא הרפה • עושה מדר"ש לפרוש"ס להבין
ולסירות • משפטים ישרים ותורות • מרחשן שפותייהו • דיקדוקי תורה ודיקדוקי סופרים דכפיש קוליהו •
הרכיבו פה סאריכו לשון עשות ספרים הרבה משום יגדיל תורה • אר"ש טובה ורחכה • לא זו מחכמה • עיונה
ככל ושגורה • לקוח את ספר סתורה • מגיד רביו

יעקב

אמת

מאר"ש הלמח וירק כל אמרו פי • המדבר אליכם כלשון רכה יהיו לרנן אמרו פי • בואו אחי בואו
רעו למדו היטב (גי' סו"ד ע"ד כאר היטב) אשרי מי שעמלו כחורם לשם ה' אנוני מנבא • עולם
הוא לראש פינה • כנגלה וכנסת טובים השנים • מוהב פרויים • לעשות רנן קוט • מפני פחד
ה' ומחדר נאונו • וכבר נודע כשצירים • מטמוני מסתרים • כפתחי שצירים • מ"ש מוהר"ח ז"ל ח"ל על דבר
סעלמת חכמת האמת מיתות הרש"י ז"ל ונס ליה כאר"י שלא יכתבו רביו כ"א רבי אבא וכמה אזהרות ועונש
גדול המגלה חכמת האמת הכל היה לאותם הדורות אבל כדורות הללו מלוא ושמחה גדולה לפני הקב"ה שהתגלה
החכמה זאת שכוחה יבא המשיח ע"כ הביטו וראו מ"ש כתיבונים תיקון מ"ג ח"ל מאן דנריס דאסתלק קבלה
וחכמתא מאורייתא וגריס דלא ושתרלון כהון ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא כאלו הוא יסלק כביעו מההוא
גמר ומתקוא נן ווי ליה טב ליה דלא איתכרי בעלמא ולא יוליק ההוא אורייתא דאחשב ליה כאלו אחור עלמא
לפשו וכוחו וגריס עניותא בעלמא ואורך נלותא ע"כ ופי' הרב כסא מלך ח"ל טב ליה דלא איתכרי ולא יוליק
ההוא אורייתא רחס היה ע"ס ויתר טוב לו כי אינו פוגם אם אינו לומד קבלה כי אין לטויל בפרד"ס עד שימלא
כריסו כשר ויון אבל מי שלמד תש"כ ותש"פ עונשו גדול אם לא ילמוד קבלה ואדרבה פוגם בלימודו וטב ליה
דלא יוליק לה דאחור עלמא לסוד שבורת הכלים שמגביר הקל"י כשהגהר והגן יבשה רמנע הטופה רח תורה מהם
וגריס עניותא ואורך נלותא ואז מתלבש הוי"ה וארכ"י בגלות כר' קל"י תחו וכחו ומשך ותהום ומו שיכול לקטולו
רב שלמדנו קבלה או מחבר או מתוך הספרים ומתרגל גורם אורך נלותא וכפירוש אמר אליהו לר"ש
דכהאי ס' הוה"ק ותפרקון מגלותא כר' איתגלי כדרא בתרא • ומגדל סעונש האמור כאן רח"ל וי ליה טב ליה
דלא יתכרי וכו' ממנו יורד גודל החיוב וגודל השכר למי שלומד הקבלה כמה תיקון ועשה למעלה כשגה ה' מה
שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ולימוד כל השנה אינו כלום אם אינו מעטרו לפחות יום ה' בלימוד הקבלה
כי שקול הוא כנגד כולם ואפי' יום ה' לשנה תורתו כולם עשה שירות למעלה וכ"ש אם קיבע עת לה' שגה ה'
ככל לילה אז מוכסת לו שהוא בן העוה"כ מכני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשיה במלכותא
דקיעא ודי כהצירה זו למי שחננו ס' חכ"ד עכ"ל • עוד כתב מוהר"ח ז"ל בהקדמת שגה"מ דלריך כל אדם
לעסוק בפירוש התורה שהוא ר"ת פשט רמז דרש סוד כפי מה שיוכל להשיג עד מקום שידו מגעת ואם לאו
קוסר מטה ת"ת דשקילה ככל המלות וליריך להתגבל עד שיערם כר' כחי' פיר"ס • וכתב ה"ה מוהר"ח ז"ל לבס"ה
מרכיב קדמות מע' הפ"א דמי שאינו מאמין בסוד אלא פשט רמז דרש הוא ר"ת פר"ד ועליו נאמרי' באוס כפר"ד
אין הבין ע"כ • והרמ"ח ז"ל כתב בהקד' דלא יחוש אם יענה בה כי הנה שכרו אתו חלק עבודתו אשר הוא עבד
את ה' ע"כ • אשרי המדבר על און שומעת • חיבה וקורה נודעת • אשרי אשרי חלקו לית ליה שיעורא • כי כן
יכוך נבר ורבו יתירים • מה טובו ומה יופיו מפלאית תמים • את האורים ואת התומים • אורו"ת אלי"ס • אור
לפ קרש הלולים • מורשה קבלת

יעקב

הקרמת הרב המחבר

אמת

ומשפט שלום - הגם הלום - אנה דאמרו - הלא כה דברו - כל ימי כון החכמים גודלתו ומצות המדרש את עלמיו לא מנעתי - עד היום הזה מעורו - בן אכזי עמוד - נפשי חשקה - בתורה הרחבה והעמוקה - אחת שאלתי מאת אר"י - גל עיני - ואכניטה מילי מעלייתא - עמוקתא ומסתרתא - וכרך ה' אשר לא הסיר תפילתי - וחסרו מאתי - ויתן לי - אתי כבודי - מעט מוער - הלא מצער - כהדי כבשי - לפי חומר הנושא - אחר מני אלף אלפים - טעמתי מעט מיערת הרבש וטפת זופים - תורתו של רבי מאיר אור שבעת הימים - אר"ה רבי עילאי קר"י רמ"ס - וידעתי כי"ו וידעתי - כי לא ידעתי - אפילו דברים ככתבן - כ"ש וק"ו עומקן ודומן ארכן ורחבן - מהועשה אותו הבן הרבה טרחתו ויגעתי - וטעם שינה לא טעמתי - להכין אמרי בינה עד מקום שירי מגבת - ונפשי יודעת - כהר הקדש **ירושלים** - מאירת עינים - בחלוצות בית ה' **ק"ק בית אל** אשר מיום היותי מקטנותי - שם ושכתי - כל הימים ולילות ארוכות - ובראש אשמורות - אני לכדי - גרניר יחידו - קורא אני מפי ספרים - ולא מפי סופרים - ויהי כי ארכולו שם הימים לא נחתי ולא שלתי ולא שקטתי מקורות הזמן - בלתי נאמן - דרכו עליו טרדיץ טורה דמוזני על המתיס ועל הכלכלה - וגם רל"ה רל"ה - סבוכי גם סבוכי - השב דוחי לא נתוני - דביש לים כהאי מתא - ידו מטה - וישא יעקב רגליו ויעתק משם ההרה - ההר חמר אלסוס לשבתו - חמ"ד זו **טבריא** אקרא דכסיס איוורא - מקום מוכן לקדושה ולטהרה - ולהשפעת זאת החכמה - תורה חתומה - וירא מניחה כי טוב ואת הארץ כנעמה - ויט שכמו לסכול עלהתורה ועל העבודה - לשומרה ולעבורה - לילוח בימים - אל מלא רחמים - לא ימנע טוב לקולכים בתמים - הבא לעתך מקייעין אוהו - וה' לא עוב חסדו ורחמי - עושה חסד לאלפים אשרי שאל

יעקב

אמת

ואמונה - מלתא כרכא - מלתא דתמיהא תומ"ה בוקעת ועולה - ושיחו כי יושבי שער מחכו עלה - הקטנים עם הגדולים כן יאמרו הרחוקים האיש הלזה - רל ורוח - מי הוא זה ואיזה - אשר מלאו לבו - וכל רוח אין פקדו - ומקשה לבו - להתוכב עם פועלי הב"ץ בחכמה וחכם בכונה - בלא דעת ותבונה - מי יכין מנסתרות - אפי' זקן שהגיע לגבורות עב"ז מחוסר זמן וחסר דעת עיוכי ספרות - לכה לנשת בארשת - מנחת מרחש"ת - לעשות לו שם כשם הגדולים - מביימים כחלום - חוב"ד חב"ד"ס מחכם - זה דרכו - ומי יקום יעקב כי קטון להתלבש בטלת של חכמים - דלא ידע לכוון אמר"ה דברי חכמים - ולשונו תהליך באר"ש אר"ש חת"ה - ועדיין לא הגעת לחי שיעור ורחוק חתה - ופה שתיקתא - למס תאמר **יעקב**

אמת

ולדק אמרו פי והניון - עליו הניון - ודענא כנפשא - קטנתי מכל החסידים איני כראו - מכור אני מיעוט ערכי - לית דין בר נש הנוש כערכי : קל שבקלים נער ובער אנכי - הן אני אוש ליעור תולעת יעקב נחשב למה - עפרה דרעה ורמי לקטמה : ופני כסתא כלימא - וזה עניות"א איני בעלמא - הממעיט אסף אבב אסי"א אס"ף המוכיר כהדי קבל"י דחמנא - אמרו בינה - למען שיחי חולות"ו אלה בקרב נהר"ו בני ישראל תלמידי רבי רב - המתחילים ליכנס כפרדס החכמה ללמוד הני ספרי דבי רב - להם לבדם נקנה האר"ש כדיל דישמעון וכדיל דלפון - וגם לחכמים הגדולים ועלה לראון - והיה להם לזכרון - מזכרת עור"ן - להקל הטורח מעליהם - והי שלחנם לפניהם : איש על דגלו באוהות לרגליהם - ותפקנה עיניהם - להאיר להם - את ררך עין החיים כי חיים הם למואיהם - ועדיין חשו' חולה דמה ראוהו על ככה ומה הגיע אלי לחבר ס' החורה הוא זאת אשיב אל לבי כי מחוייב אני לה' אלהי אבותי מכמה **ניסים** ונפלאות שעשה עמי ואספר מעשה זה והי יא' א' כש' תקל"ד כשהלכתי לנה"ק לפת תוכ"ב להילולא דרשב"י ויע"א והיה בדרכי לחוג שם חג השב"ו ונ' ימים קודם חתן הגידו לי בחלום את כל המאורע העת"ל וקמתי והלחתי מן העיר לגילגל ערב החג וביום א"ח נשללה כל העיר כידוע - והן כ' כש' תקל"ד ש' **הרעש** הגדול לחפ"ץ וירוע ומפרסם כי בעות"ר נחבר גליל העליון וגליל החתון וידו לתחתיו - ואני הייתי מחפיל בק"ק אשכנזים וכששמעתי קול הרעש הנחתו ידי על ראשי וכפפתי קומתי וסנרתי עיני ואמרתי שמע ישראל וכשראיתי שנשפט הרעש ולא היום עלי משא ככר כ"א עפר דק ננערתו מי העפר ופתחתי עיני ומלאתי עלמתי חחת השמים כי נפל כל הכה"כ הגג והכותלים והפכתי פני מכל הג"דים ולא ראיתי שום אדם שהיו שם חמשים ככ"א אמלאו חפ"ך מחים חחת המפולת ואני הייתי כאלמע עמהם חפ"ך ראוי ככ"א באחורי שהלבוש העליון היה מלא מ"ס ונרמס להם שהיה שם יולא מתני ופסתי את בגדי ולא נמלא כי שום מכה והדם היה מאוהם שמתו שהיונו דכוקוס יחד וזה סימן שהיו דר דבוק עמהם - החילבו וראו את יסועה ה' הנס הגדול הזה כרוך מקוה מחים - ויבא הנ' כש' תקל"ט שהיו דר בעה"ק ירושלם חו' באה מגפה להפ"ץ ופגעה בו ותל"ת שהיתה לחיים וגם נעשה גם שנכחו כתיבתי כמה ככ"א וגם כוני ביחי שהיו עמי ולא כדבק ממני שום אדם - ואת רב"ע כש' חת"ר כשילחתי בשליחות זה באו עלינו הפליטות והיונו כמו ח"ד ככ"א ושללו לכולם והמשא שלי נעלמה מן העין ולא שלטו כה יד וחת"ך הולאו חרכם להרוג אותנו וכמעט היחה חרב מונחת כולארינו והקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו היליט מידם - וכשראיתי את כל הניסים האלו וברתי מ"ש רשב"י כמ' רל"ג הילי ואיתרוסו ניסא הילי חתקין מלתא שכן מלני כיעקב אבי"ה וכו' דמשמע מזה דמי שנעשה לי נס לריק שיעשה איוה תיקון ללורך רכוס וכמ"ס הרמג"ה כה"ח סי' רי"ח או אמרתי הנה באתי כמגילת ספר כחוב עלי לכות את התיבוס - ואל אלהי"ם ה' הוא יודע - וישראל יודע - כמה יגיעות יגעתי - וביוקר גדול עמר לי בגופי וכממנוי - וכטחתי כקוני - כי באמלצות זאת המלאכה - מלאה הארץ דעה והיתה לה' המלוכה - ואת ועוד אחרת היתה יתירה - אנכי נבשיתי אר"ש ל"ו מטוהרה - על כמה כונות שכתב מורינו ורכינו - איש אלהים קדוש הרב החסיד המקובל האלה"י **רב שר שלום שרעבי** זק"ל כסידורו

הקרמת הרב המחבר

בטווחו הקדוש של החכמו שלשעם כ' ולא נילה לט מקומם מסיבן הו'יחם ויש כלאם דכרם סקומים וחתומים אני ובעתי ומלתי מקום מולאם כמולא מים אשר לאיכוברמינו נאמנים . קיום וקיומים . אך אמנה . הלא לאמונה . אמנת יהנם חכי . וה' וגים חשכי . כי לקוסר ודיעתי . ולקולר כשנתי . רוכא דאיתוסקמן . איוסו מקומן . נעלאו ממני וקורם סיה וללמור אני חרך . קעינא חרך . והא קא חרך . מרכם ספקות . למען דעת חרקות . הנה כי כן אחת שהלתי . פני בחלמוש שמתי . לפני כל וודעי . דאלומי לאפקועי . כאשד יעלה וכה ונמלא כוד . זה ספר פתחום יבא עור"ו . יורם ועם . יכין שמועם . והוס טועמי . ומקו עמו . יכין לאשורן . ושלח דכרו יעיר קיכו דכור על אופני . אולי אוכל אני אוכין הרבדים על בודיון . סן ועדיון . נאמן עליו סריון . דכר כשם אומרו הלכס משמו . לא חסיר מעמו . למען דעו"ס וכתוב בספר חלק שני וחקיו . יתו עדיסן ויודקו . או יטא לי גולג אחר גילה ונל

יעקב

אמת

יהנה חכי לחאוקו טיכותא . כל כי הוא מלתא . לספר תודות . כי חיוכא רמזיא עלו לשכח לפאה ולסודות . סני תנאי ראשו עם קרש רכני ופקידי עב"ק **טבריא** תו' עור עדינה . קרית חכ"א . שלשכ המס מטיכי . שר וטוכי . ראשון ללוח סווא מלכט . מודיט ורכיט . ראש לגולת ארזאל . תפארת ישראל . ס"ס הרב הגדול . מעה ומגדול . ח"ק רב משרשו"א כמסר"ד **חיים נסים אבואלעפייא** גר"ו . ושני בקרש דין סווא הר"ר האמור בתורה אחרמן סומתוב . נאמ"ד לכריות וטוב לשמים . ס"ס הרב סמועלא . וכבוד' מלא . כמסר"ד **אודה נחמד** גר"ו סס סמם סיו בעוור לחוקני ולאמנני ונתנו לי חלק"א דרכנ כעין יפם . לא נארכם אלא להערסם . ועל דם סיתם שטחוי שליחא דרממנא . מתלמס נחום . אנה ס' תן לסס כפעלם . מכל דרס וקוס קליס . תרכ גדולתם . ותנשא מלכותם . סיו יחיו סס וכניסם . כקרב ישראל אחיסם . עד ביאת הגואל . ס"ן משית לישראל . ויבא סשלושו ויכריע מחוקקא טיכותא לרישאי . דמכרעא מנפשו . נבר פני עליון סווא ארוני ונבט"ר ער סמו ארי שבכורה . לו ורוע עם גבורה . כמלמענתם של תורם . ס"ס מע' סרב סמוכס . סמאיר ככתב . ס"ק כמסר"ד **חיים שבואל הכהן** גר"ו אשר נתן ליאת כחו סיקרם כבורם כח מלך נות יעקב באום ססלם . אשת סיל עטרת כעלם . אחרונת אחרונת עירנית מרת **אסתר שרה** מכת"ו וסניאני חמלך חרדיו ונתן לי מנוס ושלחן וכסא ומטרם והחוק כמעזי ופרק ממני עול בית ועול מוונת חסכתי חסכתי וכחמוקיו וימוס רביס על התורם ועל סעבורם כהקרט וכטחם שלוו סיקו ככתי ועל יודו סיתם ללית"ו ללית"א דרממנא סמקנת כתורם ויחם ולינה ולחל ספר סקורס סוס . אינו סקתו אכתי וכו' ולי נחם לברך כל חותמי ברכות סכמקדס יחולו על ראשו ברכות לראש חרך ויילס ס' פעלו חס"ד ויחרך וימוס חיוס ככניס וכני כניס . דניס ורעניס . וכנכסיס רביס יסוכ לבינו . שלס כנוסו שלס כמנוט שלס כחורתי . סן ועושר ככיתו . ואמי טרם אכלם . לרבר סניו וסוקן סוראס למעלות חולת **הרבנים ופקידי ארץ ישראל וגבירים ובעלי אכסניא נאה שבכל ערי**

יעקב

טורקיא וערי פראנקיאא שעברתי מסס קטונתי מכל סחסים אשר גמלתי כל טוב זכרתי לרקסם . כאהכסם וכחמלמס כ"א ווא' כפי ככודו כרך כלל ולטרטס א"א כי כרביס סיו עמרו לא קוכל האר"ס סאחו וספחי לא אכלם כ"א כואת יחד כולם יהי שלס כחילס . שלוב כארמטחם . סון ועושר ככיתם . **ואלהא דמאיר** עורס ומניסם . לסס חומה מיניסם . ולא יוח סחיס"ן חסנא תקפא דיקרא . ותעל סשני"ו כשלה לריקס לאורם . וישריס לשמסם כרם סמאלשא כחורס . קולי אל ס' אסתקן האוינס אלמי

אמת

יקרמו סנך . עד אומס כלטער ויחול מנע"ד לנע"ד עמד כס כחוק . כי כאו כניס עד משכר וכח סין ללירם . ככל יוס היתק ככורם . והנס עכדיק מוכיס ומעניס . מירשעת סניוס גרו עז פטס . כני זנויס . כעלי אנרוסין . אלו ואלו מלטורסין . ויאכלו את ישראל ככל פה . מריסוס לסויס . אנה ס' אלסיו אכיו גואליו . סמטר על רשיבס פחיס . את סרזש ואת כנתחיס . אש ונפוחת רוח ולעטוק . אלס לחרשות . נא גבור לשדר לה מר שלמא לאילת"א . ואף אי ליבא וטוקא . עכיר כנין סכינאח . דאיוסו כבלתא : על ססד ועל אמתך . סקריכוו נא לפחך . ואל אשק אמית"ך . תסאורנס לעקומם . דך גכר כעלמם . ולא נא ליסע עמד . סוסיע את עמד . סקס תקיס את סוכת דוד יוחי וכחמיס . כל יומא ויממס . כר כפלי . כריס גלי . ויעבר סלכס לפסיס . ארי טוסס . סוכיו אלסי יסענו עין כעין כמוי סן . מקוס מקדס כנייומסוכלל כוס סאק . ידאו עיניו ויסמק לכט משיח אלמי

יעקב

סנכי איס כני"ד עפר יעקב עמר ומלסס רחמי סאל . סוניכס ספרהקוממות לארץ ישראל . כרוכ עו ושלס אכ"ד :

ססחס פס עי"ת **ליוורנו** יע"א כש"א לחדס **תשרי** סנת **הדרת מלך** לפ"ג

סנעיר יעקב שאלתיאל ניניו ס"ט

קיצור הקדמת עין היים

כל מי שאווחה נפשו לבוא בהדרגה החכמה זו יקבל עליו לקיים כל זה

ראשית הכל יראה ה' ר"ל יראה העונש כי יראה הרוממות שהוא פממות לא ישגור אלא מתוך גדלות החכמה זו. ועיקר מנמתו כיריעת החכמה זו תהיה לבער הקולות מן הכרס ולכן נק' העוסקים בחכמה זו מחלדי חקלא. וכודאי שיתעוררו הקלי' כגודו להחטיו ולפתחו לכן חזר שלא יבוא לירי חטא אפי' כשונב שלא יקום להם שייכות עמו. ויוצר מן הקלות כי הקכ"ה מדרקק עם חסידיו חפי' כחוט השערים. ולרדק לפירוש עצמו מכשר ויון כל ימי השכוע. ויוצר בכל ריקרוקי ל"ת חפי' מר"ס שסן ככלל לא חסוד. גם יטבול ככל עת הדרך. גם יקדש עצמו בשעת תשמיש. גם יחשוב בכל לילה מה שצפה ביום ויתודה עליו. גם ישלים מרת לוי"ק ככל יום שהוא ל' אממכ ד' קדושת י' קיימים ק' ברכות. גם ילך לכה"כ קודם עלות השחר קודם חיוב טלות ותפילין להרחיק שיהיה מי' ראשונים. גם כל דיבור שאינו של מלואם והכרח יהיה זכור ממנו ואפילו דיבור מלואם ומנע לרבר בעת התפילה. גם לרדק ליוצר מנאום וכפרט כענין סלבה כי גדול כחה והגאון כזה הוא ענין פלילי. גם לרדק שיהיה עוסק בתורה בטלות ותפילין ולא יקח דעתו רק בעת שצוסיק בתורה. גם ימנע כעסקים ואם אין לו פרוס כ"א על דוד וכן יום ג' ויום ד' מתני' ויום ומעלה ובכונה שהוא לעבודת קודש. גם לרדק שיהיה עמל בתורה כפרד"ס ואל יחשוב שיגלו לו רוי תורה רק כהיותו חכם כרבותיב והיב חכמה לחימיון. גם לרדק להסיר שלא יוליא כשפתיו בחכמה זו מה שלא שמע מאדם דאוי לסמוך עליו. גם לרדק כדבר שלא יבין שיתלה החסרון בו באמרו כי הרבר רק סוף תמנו וקבל אותה באמת ואמונה ולא יבאוש כלבו אמנותה ה' ו לרדק לפיות רודף שלום ושלא להקטיר כחיתו על דבר קטן ודבר גדול וכל שכן שלא לכעוס ולרדק להתרחק ככל יכולתו :

להשגת החכמה. תנאי ראשון לרדק למנע כדבור ולשתוק כל מה שיוכל שלא להוליא שחה בטלם כמו שאר"ל סייג לחכמה שתקפה. גם תנאי ב' כי כל דבר שלא יבין יכנה עליו כל מה שיוכל. גם עליית הנשמה כלולה לעולם העליון ולה תשוע כהכלי עולם ותושן ככניה. ומדת העלכות מרס מנוכס מאד וכפרט להשיג חכמה והשגה אין לך דבר מוכע השגה ויתר מזה. גם כענין השגה אין לך דבר שמעיל כמו הטכילס והטוהרם שיהיה אדם טובור ככל עת. ורבינו האר"י ז"ל עם היות שהיה לו חולי שקוד מוזיק לו עם כל זה לא היה מונע הטכילס ככל עת הדרך.

תפלה קודם לימוד הקבלה

ישם יחד קכ"ס ושכונתו' ור"ן 'אהרונה' ברחלו ורחימו 'אההויה' ורחימו ורחימו ורחימו
איההויה לישראלים
א"ס החשפיע כהס ומיחוס) ליחורא שלים 'יהוה' כשס כל ישראל הנה אכני כה להנות כרוי חקודה
שסס כגדר ת"ת רז"א דעולם האלי' שמאיר כו עם מ"ה 'יוד הא ואו הא' לעשות לו מרכבה
וסיו למאורות ג' שעות אהי"ס 'אלף הי יוד הי אלף' הא יוד הא
אלף הה יוד הה אשר עם אהבת ג' כוללים
עולים כח"ת וככן דבר חכמים אשר על יריכה גלית דוד תורתך כנחת ישמעו גל
עיני ואכיטס נפלאות מתורתך. ותכוין כשס היולא מפסוק זס **גבר לימ עשת יהו נגר יפת ודך**
אאו ס' בחכמה יסר ארץ כונן שמוס בתכונה יהי נועס ה'
אלהינו עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו :

רבון העולמים וארזני הארונים אב הרחמים והסליחות מוריס אכחנו לפנך ס' אלהינו ואלהי אבותינו כקודם
וכששתחיים סקרכתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדשונת לט חלק בסודות תורתך הקדושס מה אט
מס חייט אשר עשית עמנו חסד גדול כוס על כן אכחנו מפילים חטטינו לפנך שתמחול ותסלח לכל חטאחייט
ועונותינו ואל יסיו עונותינו מבדילים בינינו לכיכך. וככן יהי רצון מלפנך ס' אלהינו ואלהי אבותינו שתכונן את
לכבונו ליראתך ולאהבתך ותקשיכ אונך לרברינו אלה ותפתח לככנו הערל בסודות תורתך ויהי סם למדינו זס כהה
רוח לפני כסא כבודך כריח ניחח ותאלי עלינו חוד מקור כשמתינו ככל כחינתנו ושיתנוטא כמיטות עבודך
הקדושס אשר על ירס גלית דברך אלה כעולם חכותס זוכית אכותס חכות תורתס ותמיתותס וקדושס ועמוד
לנו לכל כשל כדברים אלו וככותס תאיר עינינו כמה שאנו לומדים במאמר כעיס זמירות ושאל' גל עיני ואכיטס
נפלאות מתורתך. יסיו לרצון אמרי פיוכו' כי ס' יתן חכמה מפיו דעת ותכונה. ויהי נועס ס' אלהינו וכו' :

ספר אמת ליעקב חלק ראשון

על ספרי הקדש עץ חיים ומבוא שערים ושער ההקדמות

מערכת אות האל"ף

א"ק הוא מכריח מקלה עליון עד קטם תחתון ככל חלל האזני וכוה הא"ק ככללים כל העולמות ולהיות אור א"ס גדול מאד לא היו יכולים לקבל אלא באמצעות זה האור ואפי' מזה האדם אין יכולים לקבל האור אלא אחר לאת האור חוזה לו דרך הנקבים שלו וכו' . שם :

א"צ א תחשוב שהוא היות א' וכוהם מכל מה שנאלל כוכמם עולמות קדמו לוי ולרוב העלמם לא הוכיחום אלא כרמו . שם עקף ר' :

א"ר אח"פ דא"ק כל לו האורות הם כדרך יושר כלכר ואין בהם כחי' עיגול

א"א אכל אורות עינים יש בהם כ' כחי' עיגול ויושר שם : נולד וילא וינק מתרין פרקין תחתין דרגלי עתיק' הנק' עקביים חוקוד' התי' . שם :

א"ר הם ענמעת הרחוקותם כוכ' כחי' שאר ד' רשייתו פני' וחיל' . ואר"פ ואר"מ ואין לך שום אור שאינו כלו' מכחי' לו . ש"כ מש' העיגול פ"א :

א"ק להיותו כ' לא"ס כ"ה נקרא ארס דכריאה כחי' דקל' כ"עם שהוא קודם האזני' . ש"ע האזני' פ"א :

א"ק נק' א"ס בערך עולם האזני' שלמטם ממנו חה הא"ק נחלק לאלפים רכבות עולמות ותחי' התחלקותו הם ד' עולמו' הנק' ראיה שמינה ריח דכור וממם מתחלקים עולמו' לאין קץ חם האר' נרמו כקו"ט של יו"ד רשם הוי"ה והוא כחריכלנו' . שם פ"כ :

א"צ עליו נאמ' אפי' הוא שמי וככורו וכו' . שם פ"כ :

א"ק כחי' העלמות שבו הם כחי' נרמ"י וכחי' הנדף שבו הוא עולם האזני' וכחי' המלכוסים הם נ' עולמות כו"ע שאינם דק עולם א' לבוש האזני' . שם פ"ג :

א"צ הי"ס דאזני' הם כחי' עשים אל הא"ס העליון . שם :

א"ז ישבו רוח דק כתוכו והנסיון לוש כשיתקו' אזניו ושמע כתוכו קול הכרם מחמת הרוח הנידרי כתוכו . וקוף נשמה והוא כונה . והם כ' אונים און ימנית הכל שלו הוא נשמה כונה . ואון שמאלית נשמת תכונה . ש' אח"פ פ"א :

א"ז טע' מ"ש המוד משל כדו לשכך את האון ולא אמרי' לשכך את העיון לפי שאין אטו מביעין אפי' ד"מ רק יגד און ולא יוקר למע' . שם פ"כ :

א"ז גי' כ' חוה ענין כחי' כו"ס ס"ג הוא ככונה וס' אחר' ממולוי וי' ד של ה"ו אחר' הוא כחבו' המתפשטת בו"א ומתחלק הירד של מולוי ס' ילב' הסי'ן

א"א מקוף גדול מאר"פ כי אור פנימי מלמלם כחך הכלי משא"כ אר"מ . ש' הכללים פ"א :

א"א יש בו חלק רישון הא' נק' רד"ל וכה' נק' און והנ' כק' מ"ס ונ' הם נגד כח"כ ולו חנ' רישון נק' עתיק סתם ולו הן למעלה מא"א . והו' מחס' ערמ' נק' עתיק וימין ולו הן פני' ונשמה דא"א ומתפשטים כבולגולתא ונק' נג' קר"ע פ"ח . שם פ"כ ועיין במע' הר"ש אורי' וזכמ"כ במע' זה אוקנ' :

א"א החילוקי' שיש בין אר"ה לור"ן ופי' מ"ש כדדרא אר"ה כחרא נפקין וכו' ע"ס :

א"א נעשומל זרועות דא"א מזרועימין עד החוה נעשה פר' אכא ומזחי' שמשל עד החוה נעשה הי' . ומסנרין דא"א נעשוכ' כחריס לאר"ה חו"ס קנס חכמם קנה כונה . שם פ"כ (א"ס עיין לקמן או קמ"ג וז"ע) :

א"א כשמתיקם לכנים או נק' אל שרי ע"ס שרים וכשמסתלקת מעל הכני' שנגמר סיניקתא או נק' אל עליון גומל חסדים וכו' . שם פ"ג :

א"א עי' עד סוד התפשטת אך עכ"ז הארת הססדים מתקבלת כיסוד שם פ"ד :

א"א לא מתפרשין לעלמין לתת היות לור"ן כדרי שחיו העולמות הכל לתת להם עטורין כדו שזרוננו אינו תלו' לא במעשיו וחיי' . שם פ"ה :

א"א הוא נשמה לכל האזני' ומתפשט ומחלכ' ככל האזני' ואור א"ס כ"ה עוכר כתוכו ועליו נאמר ואתם מחים את כולם כי הוא מחים את כל העו' . שם פ"ט :

א"א הם עד חתי ת"ת דא"א חו"ן משם ולמטה . שם :

א"א מחתי ת"ת שלו עד סוף היסוד נעשה נש' ללא ומעט' היסוד נעשה נשמה לנ"ק . שם :

א"א חיל גי' מ"ח וחס כ' שלישי שם ע"כ דרוזן שחס כ"ד כ' דגוי' מ"ח . שם פ"א :

א"א ג' שמות אלהים הם ג' מו' דקט' והם גי' נרו"ן והם גי' חר"ן וז"ס ניח"ר גרוי' רמו' שורדן כנרון . גש' אהיס פשוט ומלא ומר"מ יש בהם כ"ן אריות ח"ס ככ"ו האקים . שם פ"ג :

א"א כ"ה המשך קוף דק ישר מהאור העיגול שלו מלמעלה למטה תך החלל שהוא ולאש הקו זה העליון טוגע בו אמנם סיוס הקו זה אינו טוגע בו למטה כקופו והט' כדו שירק בו מע' ומט' פ"א מוח ומערכ וכל עיקר התקשרות העיגול האלל עם הא"ס כ"ס פמאלנו הוא ע"ו קו זה . ש"ע העיגולים פ"כ :

עין אמת מערכת אלף ליעקב חיים

הוא חזו למעלה וחזו למטה וכשתסיר ה' ישאר וי' ה' ו' ו' ה' ה' ג' כ' ו' ו' און . שם פ"ג ועיין לק' כמ"ב כמע' הס' או' כ' ובמ"ש ש"ד ח' ח' פי"ד באורד :

כ"ז אלף הוא בכינס ו"ס שארזל אלף כינה . שם פ"ה :

כ"ח און היא לורת אלף כ"ב כס' הכסור . שם ובמ"ש ש"ד ח' ח' פי"ד :

כ"ט אדני שמעם וכו' עיקר אמורה זו היא ביום כהרמח על הכינה סוד השמיני וסודו . שם ועיין לק' במ"ב או' כ"ב :

ל און מאון ימין כמשי' סמכתי אור מקי' ומאון שפ"ג סמכתי או' פנימי . ש' טנת"א פ"א :

ל"א אותיות מנלפ"ך הס' ה"ג היוצאין מזה שיה ועי' גמר פיר' רחל . שם פ"ג :

ל"ב אותיות נק' נפש . ובתיקו' אחרו דאחיו מסט' דכינה וי"ל דהס' מיידי בלוחיות גדולות וכהן בקטנות . גם כמ"א אמרו דאותיות ולא מפורא דו"א וב' לרקו כי היסוד דהו' קוץ עמא דו"א נמלא רהא והא חיתא . שם . ועיין מ"ש כמע' סוד' אות קכ"ד :

ל"ג אלמים מ"ש כמ' למה למה היוין שנושקין בלוחות מקום ה"ט כי מה' מולאות

הפה שכאו מה"ג דמנלפ"ך רביסוד או' נעשה סוד פריבור א"ב מי שנושק אותו מקום גורם להכניס הכל

של ס' מולאות ליסוד דהו' כי יסוד דהו' נפתחה רדך הפה ומשע ילאו אותיות ע"כ . (א"ה ז"ע דהו' ודשה

קס דמוזס לז"ן וא"כ הנושק וכו' גורם וכו' ביסוד דנוק' ולא ביסוד דהו' שו"ר דוח אינו מהר"ו) כ"ב

כשער טנת"א פ"ג . יע' שועיין לקמן אות ק"ו מ"ש :

ל"ד אותיות . שם ו"ת דכינה ונס בוז' הנק' גוף יען שהס כללות ז"ל דלילות

בכללות א"כ נמלא כי אותיו נק' נופא לעול . שם פ"ה :

ל"ה אמ"ש כנ"ד כפר"ק . אמ"ש הוא נ"ד ובג"ד כפר"ת הס' ו"ת . ה' אותיו' אלו הס'

י"ס אות' א' ככל ספי' והא' הוא כתר שהוא או' א' מן א"ף כ"ת ות' היא מל' שהיא אחרונה וכן ת' היא או'

אחרו נמלא כיד' הוא כת"ת וכו' . שם פ"ז . (א"ה ועיין לעיל אות כ"ז שכתב דאלף הוא בכינה

ז"ו ועיין בקי' שפ"א הו' מ"ז ולקמן אות מ"ט ובאור' רס"א תמלא היסוד) :

ל"ז אורות כל מה שהאורי' מתרחקי' ומתפשטי' למטה כן ויכול להשיג' . ש' העקי' פ"א :

ל"ז אדם התחתון כהיותו בסוד נפש אז הוא דבוק עם הי"ה ר"ש הוא הקלי' בסו' נפש

פי תחטא וכהיותו בסוד רוח אינו כ"כ חוטא בסוד לב טהור וכו' ורוח נכון וכהיותו בסוד נשמה הוא רחוק

מן החטא אך לרד להיות שמירה מן אחריים וכהיותו בסוד נשמה לנשמה אז אינו חוטא כלל ועיקר . ש'

העקודים פ"ב ועיין לקמן או' קל"ד . (א"ה מאחן יש סתך שלא לומר כיה"כ בנוסח ע"ח

ברמ"א איברינו וכו' שכנפ' רוחינו ונשמ' ונש' לנשמתינו כמו שיש נוהגין) ועיין לקמן או' רכ"ה ישוב ע"ז . ובע"ס כ"י הוכח עיין זה כספ"ה משער הכ' :

ל"ח אנ"י ראשון ואני אחרון פי' דכשאלאו האורות בעו' העקודים כתי' יאהה המל' ובאחרונה ולא הכתר וכחזרה כשחזרו האורות לעלות אל המל' לקבל ממנו כתי' נכנס הכתר ולבוקף

המלכו' ח"ס חפ' אט' א' ואני אחרון ובאור' חפ' יצחק בין כספי' הכתר רהיה ראשון כהכנסה וזרזון ביני' ובין כספי' המל' רהיה א' כילו' ואחרון ככניזה והוא דנודע כל אכ"ו הוא כנוו אל המל' וכחשיכו או"ן הוא כינוח אל הכתר . שם פ"ב ובס"א פ"ג :

ט"ל אורות הכאים כיושר הוא רחמים ואורות הכאי' בדרך חזרה למעלה הוא אור

חזר והוא דין . שם כשער העקודים פ"ה :

מ' אורות ג' מוטי אורות הן הא' שכולס הנק' עקודי' . הכ' קרשו' ששאר מזה האור

שכא רדך ישר והוא רחמים . הנ' הכא רדך עליות הספי' שהוא רדך אחרים והוא דין והנה ככוא אור הנ'

הוא שהוא דין פוגע באור קרשו' הנה שהוא רחמי' ואז מכיס ומכבידים זה כזה שזה הפכיים זה אור ישר

רחמים וזה אור' ודין ועי' טפלים נילוני' מאור קודר שהוא דין והוא נרוע מאור הרשימו חס' אור ד' וזה

הוא ד' כתי' אור והס' סוד ד' כתי' טנת"א חס' פרטון . אור הראשון טעמים אור אחר נקודות שהנקו' הם

דין ואור הרשי' תנין ואור הילוי' הנפלות ע"י הכאח האורות הוא אותיות שבהם נעשה כתי' הכלים . שם

פ"ה . וכוה נתן עעס הר"ג ז"ל דבטעמי' ונקי' יש בהם ג' כתי' עליו' אמלעני' תחתו' והטע' דבזמן

שמתפשט האור רדך ישר הוא עובר מלמעלה עד למטה וכן אור' עולה מלמעלה למטה לכן יש לכל א'

ג' כתי' אך האותיות שהם הכלים אינם עולים וכשארם כתיקו' וב"כ הרשי' שהס התנין ג"כ אינם עולים

ויורדים רק כשארים תמיד ע"ג הכלי להאיר לו למע' לכן אין בתנין רק כתי' העליון לכר דרפח"ח :

מ"א אורות העליונים אפי' כשמתלקין אינם מסתל' לנמא בכל כתי' אמנם

ממחין מבחינת עלמס קלת האירס למטה כמקום שעמר כראשו' והאירס זא"ז נק' רשימו ואינה נעקרת

משם לעולם . פ"ו :

מ"ב אורות העליונים הם לאורות תחתונים ככתי' האבעל הכניס אשר תשקי

המיד הוא להשפיע האב על הכניס שם :

מ"ג אור ישר ואור חזר עניינו דע דלעולם השגחה השפעת המאלי' ככאלים אינו

כפסק אפי' רגע א' אבל החילוק הוא דכשיס כת בתחתונים מלך מעשינו הטובים אז האורות העליונים

הם הופכים פניהם למטה להמקבלים להאיר בהם פכ"פ וזה נק' אור ישר ורחמים ונק' אור פנים אבל

כשיש פגם בחתו' אז האורות מסתלקי' והופנין פניהם אל המאלי' וכונתם לעלות שם ומחזירין

אחוריהם עבר המתקבלים וזו אותה סאר' שמאירם בתחתוני' גלאה רדך אחרים ומתחוריהם מקל' התת'

זה נק' או' ואחר ודין . שם פ"ז . ועיין עוד בפ"ח שכתב עוד קי' וזוא דאור ישר נק' אור זכר והוא

להשפיע נשמות קדשות והוא פרימיות והס שמות של סו"ה . ואור חזר נק' אור נקבס' והוא לתת חיות

העולמות לכר והוא חיוניות והס שמות של אהיס . עוד חילוק אחר דאורי' שגפרד ממקומו לרדת ולספי' לתחתו' לכן חיו"ת שלהם הם פשוטות ומלאים באותיו'

נפרדות אז מו' אבל אז"ת סוף ריכוע כוס . א' אל אלה אלהי' אלהים שתמיד האותיות הם מתחברים להורות עקן עולים ומחזרי' זו כזו ער שמתחברים עם פורשם שר'ו' להסת' מהתחתו' :

עין אמת מערכת אלף ליעקב חיים ב

מד אחור נ' לה'ם כריכובוט'ו אוחיות שלו
וכ"פ אחור נ' ת"ל שס"פ ס"פ לקום .
כ"כ הרמ"ז שם פ"ח :

מ"ה אלהים . שם לה'ם מתחלק ל'ס כדרך זה א'
בכתר . ל' ככ"ד . ס' כחנ"ק . ו'
כנ"ס . מ' כיסוף ומל"כ . כ"כ הרמ"ז ז"ל שם מש"ס ה'לקוטי':
כשנכרא עשה מלות מעשיות וחפר
מו אדה"ר ועוק וסקל וברת קוטיס מן הכרס
ועי"ז סחור לור"ן פכ"פ . שער הנקודים פ"ו :

מ"ז אדם התחתון ע"י מעשיו גורם צוות עליון . שם:
מ"ח אותיות מהם נצ"ה הולך ועוד כי האותיות
תמיד לעולם הם בח' הכלים . שם :

מ"ט אותיות התורה דהיינו הכ"כ אותיות ה'מ"ס מהם
הם כלים ל' מלכיוטו ז' מהם הם
כלים לאו"ה וק' לאותיות אר"ה ס"י כי אר"ה ס'
סוד י"ה שס"ס כנודע . ואותיות ז"ל ס' שבעט"ז ג"ן
והט"ו אותיות הנשארו' ס' דאו"ה כו"ז הוא תחריס
דאו"ה שס' כד"ק ח' ס' שאר אותיות ס' אר"ה למספר"ת
הם פנים דאו"ה ה"ט שלאלו האותיות של שבעט"ז ג"ן
שייכות הם ג' זייט"ן ותנן על כל אהר מהם ובאותיות
כד"ק ס"י לר"ך תנ"א . וכו' . אותיות אוב"ל מספר"ת
אין בהם טוס ת"ג :

והענין כי אותיות שבעט"ז ג"ן ה"ס הו"מ שמחו
ולפי שמהם נהכו ואלו הקלי' כנודע לכן
ס' אר"ה שט"ן ע"ז ג"ן פ"י שהם תבכרות וחחק עובדיהן
העוים שירדו ונעשה מהם הסטן שס' הקלי' ולא הו"מ
כה מוט"ן דאזרחיקו כהאי אומנא דאכתיס ככחל' ואפי"ן
זקין לכל סתר חו ג"ן כמ"ש נ"ן הולא עתחת ספטי"ס
ובכר נכ"כ כי לו סו"מ לקפו אורס מנוק"ה ס' שחמק שכולת
סוקן ולא תלמעלה גמלא שס' סתרי' בח' ג' אורות
עליוני' שס' אר"פ כי לכן נשכרו הפנים והאחור ואלו הן
בחי' ג' הצנן טיש למעלה על כל אות מאלו ה' כי הם
מוריס על כל ססתלק' האורות וכחיות מן הכלים שס'
אותיות ונשארו האור למעלה מהם זל"ה כחוכס
בטרת הסנין על האותיות ואותיות כד"ק ח"ה ס' אמו'
דאו"ה שירדו וכבר נת' כי אר"ה לוקחי' כ' אורות של"ת פ'
ולא חסר רק אור און וכנגד זה האור שחסר אט מהיוני'
תנ"א על כל אות מהם כנגד זה האור הפרטי שחסר מהם
אכל אותיות אוב"ל מספר"ת שהם פני' דאו"ה של"ה ס' מהם
שס' אור לכן אין בהם שום תנ" . שם . (א"ה עיין מש"ל
באות"ל ס' דאמ"ש כנ"ד כפר"ת ס' ז"ס חמ"ש
ג"ד וכנ"ד כפר"ת ס' ז"ת וקס"ה לזותס . ז"ע) :

ן או"ה סיו מתחילה פכ"פ לפי שנגעס להם מוחין
מהכת' אמנם מ"ן של"ה הנוד' להם העמדם
וקוים הכחי' פכ"פ היו מתיאות ז"מ לו אשר היו כמעני
אז אמנם כאשר נשכרו ומתו אז חורז אר"ה אכ"ה כיוצן
מי שיעלה להם מ"ן . ש' שכיר' הכלים פ"א :

ג"א אחוריים דאו"ה שפלו בעת שכיר' הכלי' הנה
פשוט הוא שלא נבמדו אחוריו דאו"ה
לירד עד בלות שכיר' ז' כלים שכל בחי' שכיר' מלך א'
ס'ה גורס ירדת קלת מאחוריו דאו"ה וכו' ביוניס' אחורי'
אב"א עד שיגמור הכל לירד וכו' וכל זמן שיאחד עדין
קלת דכיות בהם אינם תחריס אכ"ה . שם :

ג"ב אחוריים דאו"ה הנה לא ירדו תחריס דאב"ה
עד שמת המלך הכ' שהוא חסר ולא
יחדו אתו דאו"ה עד שמת המלך הנ' שהוא נכו' באופן כי
כמות הנכורה אז נשלטו אחוריו או"ה לירד והענין כי
לעפ"י שבמקת חסר ירדו אחורי אב"ה עכ"ז אין אלו

נק' אחוריו נמוריס לפי שערין היתה הכונה ככחי' שכ"פ
עמו וסיות מאיר' כאחוריו נמלא כי עדיין לא ירדו
בעלם כל אחוריו אב"ה רק כאשר נגס אחוריו או' או ירדו
שס'ה לבמדו וקתס אכ"ה נמלא כי אין ירדת אחוריו
או"ה נק' ירדה לבמדו עד מות הנכו' שסוף מלך ג' וכו'
אכל כיסול סאחוריו דאו"ה אינה כיטול עד שמת המלך
סג' . שם פ"ב . (א"ה עיין מ"ש לעיל באות סקודס לוס
והוא פלי ולע"ד לי מאר' ס' ואיר עי' בחי') :

ג"ג אבנית"ן סוד שם זה עיין כמע' המ"ס או'
מ' וכו' או' קל"ו וכו' כ' או' יט' :

ג"ד א"ק כולל ע"כ ס' ע"כ הוא כמות דילוס
ע"ד א' א' ואב"ה דאט' וס"ג דילוס מאון ולמט'
עד טיכו' הוא כנגד כינה דאט' וע"ס וכו' דילוס מטיכו'
ולמט' כנגד יו"ן דאט' וכשרלה להוליא ע"פ וכו' שס'
ענטי וו"ן אז מדרשו ע"כ ס"ג ספני' שס' חו"ב עמס
והו נכרא העול' במדס"ד וילאה כת בחקי' שסוף שם
כ"ן ואס"כ ילאו ענפיו לסח דך סעין מטוי' דא"ק ולמט'
ולא נתקיימו סענפיו' שכתן עד שחור להודוה וסוליד
כן שסוף שם ע"ס והוא מרס"ד ונתקיי' העולם כמ"ש
דל" ע"פ כיוס עשות ס' אלהים וכו' כי מלא' העולם
ס' סו"מ לבר שס' וו"ן אלא בראשון היו וו"ן נקבות
ע"ד רין שסוף שם כ"ן ואס"כ סיו וו"ן זכרי' מש"ס מ"ס .
שם פ"ו . ועיין בקר' חסדי דוד או' ע"ו :

ג"ה אדם וסיה עיין מ"ש כמע' המ"ס איות ס"א :

ג"ז אר"פ הוא חוד גדול מאו"מ חוה ככחי' עתיק
דוקא ולא כזאר סה"ל' ופי' כי כבר ירד'
דע' ארכו טיעורכל סה"ל' ואס"כ יס'לו מלכוס א' וסוף
ס' א' ומלכיוס אוחי' מו' תולמטס ואס"ך או"ה ס' מלכוס
כ' עליו ואס"כ וו"ן ס' לבוש' סו"מ' עליו והעתיק
כאמלע כולס פטימי וכסוד או"מ הוא להסן כי או"מ
דטק' הוא פטימי מכולס וכו' ומקיי' רעתי' מקיי' ע"כ
המקיי' כולס גמלא כי ככחי' או"מ העתי' הוא פטימי
מכולס וככחי' אור עקיק הוא הקוטימי לכולס . שם'
המלכיס פ"ב :

ז"א א"א מתיאו' פ"ה הוא מאותן הא' נקי' ראשוני' כי
כבר בוארט שכלל נקי' מלא יז כה כללות
עתיקו"ה א' ואו"ה חו"ן ככללו' לא סה"ד כולס סס כחי'
עתיק לברו וסו' נקי' מהס נעשה סוד א"ה : שם פ"ג :
ח"ן א"א ועתיק לא גמלאו בהס מתיאו' נוק' כפ"ע
במו' או' לאכ' וטק' לו"ה א' ס' דע"ו
ומל' דא"ה ס' כחי' סעטרה שבהס לברו וסוד הדבר
דמתסי' ילא פ"ה לברו והוא עתי' ואס"כ העתי' לא
סוטיא דק' א' לברו כמותו זסוף א"ה א' ח"ך אכ"כ סגבר
ס' כ' פ"ה שס' ע"י וא"ה או' ילא א"ה כ' דר"ן שס'
או"ה אב"ה מלר עתי' וא"ה מלר א"ה וכו' ז"ה מלר אב"ה
ונוק' מלר אימא . שם :

ג"ט א"א יש חילוק בין א"ה לשה' פרטו' וסוף כי בכל
פר' הכ' עו' חו"ב ס' כראש זה אלל זה
כנוד' אכל חו"ב דא"ה ס' זה למטה מזה כי הכי' סל'
לא היה כה בת להיות למעלה אלל חכמ' לזבל אור
דעת' י' בלאי לכוש לכן סחכמה לבר נשאר' סתומ' כראש
וסכינס בנרן דא"ה וס' חוכל לזבל אור ע"י כהיותס
רשוק' למטה . ע"ד יש חילוק אחר וסוף כי ככל ספרי'
ס' בהס ג' בחי' מו' חכ"ד אכל א"ה אין בו רק חכמס
לבר וכיונס בנרן וסדע' מתפשט מחס' עד סוד שלו וחיין
לו קיבון מקוס כפ"ע א"ה נמלא כי רשח ר"ה אין
הכח"כ שלו כעין סגולת' כשאר פרט' רק זה ע"ג זה
כק' ארן . שם פ"ג ועיין כמ"ש ג"ג ח"א פ"ה וכת"כ
פ"ה

עין אמת מערכת אלף ליעקב חיים

פ"ף ופ"ד ופ"ח :

אבא יא בוא תיקוני דיקב ח"סוקן אהרן ר"ת

ג"ח' והס ח' תיקור דיקב דאבא סס פ"ד :

אבא און לה תיקוני דיקב כי היא נוק' סס :

אב"ד הטופה היא סור אמ"ר כי כרוס דאבא

כוא אור וכבטן דא"י נעש' מוס ואח"כ

נעש' רקיע ח"ס הפ"וס ליום יביע אמ"ר וכו' . שס פ"ו :

אב"א ר' מדרגות הס ממטה למעלה ח' אב"א

ב' אחו' בפני' . ג' פנים באחו' . ד' פכ"פ

וכתבתיס באורך כמע' הו"ן הות כ"ט . ע"ס :

אב"א סד און' היו כהס ג' מדרגו' הנו' שהס אב"א

ופני' באחו' ופכ"פ וחסר מהס המדרגה

סכ' שהיא אחו' בפנים וכו"ן סור ר' מדר' כולס . סס פ"ו :

א"ה ז"ע במ"ס דאו"א היו כהס ג' מדרגו' הנו'

יכו' דבכ"מ כתב רבינו דאו"א כחד' שריון פכ"פ

וכפרט מנ' הכללו' פ"ב משמע דמע' חלילות' שגאל'

היו עומדים פכ"פ וע"ס ואיך כתב כהן דהיו אב"א

סור' סס כפ"ח שביאר דהס שהיו או"א אב"א היונו

כשאו עדין כסו' כקודו' בלתי תיקון ולה תיה שוב תיקון

אפי' כעתי' ח"ס הכיטול שהיה באו"א ועיו' שהיו אב"א

לא מחו כשאר ז"מ וא"כ ל"ק מורד ועיין לקמן בת"כ

אות ט"ו מש"ס :

ס"ה ארורים סור י"א ארורים דפ' כי תבא הס י'

קלו' דעונה וסס בהן תיות דקרושה

לכהיותן והא' הוא ארור אשר יעשה פסל והוא כנגד

או"א חכו וסס כסתר וארו"ל כסתר של עולס והוא או"א

המסכתו ומחלכס תך האלו' ולכן עור תיבת כסתר הס

י"ג תיבין נגד י"ג ת' ד ואח"כ ארור מקלה אכיו ואמו

נגד או"א ואח"כ ס' ארורים נגד ס' ראשית דז"א

חכ"ד ח"ג ואח"כ ארור שוככ עם החותו נגד ת"ת

וא"א דסס רישא דנוק' עור החוס כי סס הוא סת"ת עם

אחיקור כוחד . סס פ"ו :

ס"ו א"א כעטן כחי' נוק' דאו"א מה היא כחתי

כמע' הו"ן אות ט"ל קתנו משס :

ס"ז א"א נעשה מכחי' חכמה דמ"ה שהס כחי' נקי'

דמ"ה ומנ' ס' אחרונ' דכחד' דכ"ן והוא

כילל וכו"ן מ"ה כימינו וכו"ן כשמלו והוא מלכו' לעתי'

מו"ת ולמטה אכל הג"ר חינו וכול לקבל אורס ועומדו'

לכחי' מקי' א' או"א . ש' או"א פ"ה :

ס"ח א"א כ"ס עיין מ"ס כמע' העין או"א מ"ח"עש :

ס"ט א"א מו"ס סלו נעשו י' פרטו' שלמים כי ג"ד

סלו נשאר למעלה כקוד' רישא מנולה

ומכינה דאו"א שהוא אור גרין סלו ממנו נעשו כ'

כתבס לזו"א וסו"ג מתלבסו' באו"א וסדר נחלק לב'

פר' אבא וס"ס וכו' נחלק לב' ס' כינה וסכו' ות"ת מאור

כו"א שהוא ישרא וכולו כו"ג יעקב וכו' הנוק' כלול לאה

ורחל והכל פר' א' ונחס מתלבס כו"א הנק' ישראל והור

מת' כלאה וסור מתלבס כיעקב ומל' כרחל . סס פ"ב :

ע"א א"א כלל זה ידעה כירך אכל הו"ת שס בא"א

הס כסוד מיליון וגס כסו' כקודו' . סס

פ"ד ועיין במ"ס ש"ג ת"כ פ"ה :

ע"א אורות כל כחי' אורו' עליונו' יס כהס ג' כחי'

א' הוא או"פ ועליו יס אור עליון ממנו

הנק' או"מ ועליון אור עליון גדול מקיף על ב' . סס :

עב אורות סור חוקו' אהע"ה כומ"פ נוכ"ך

דטלג"ת וססר"ן עיין מ"ס כמע' כפ"ף אות כ"ה וע"ס ומסס בארה :

עב א"א טעם שנקרא כהס זה או"א עיין מ"ס

כמע' הש"ן אות כ"ו יע"ס :

עד או"א מלכושין לא"א כאוסן זה כו' כ' כתיבס

דאו"א הלבושו את הגרון דאו"א זה מומין

וזה משמש ושאר ספרט' של אבא וסל' הלבושו את

או"א מהגרון ולמטה עור הטובור של או"א אבא מומינו

ואו"א משמשו זה כורוע חסדר זה כורוע נכורה ח"ס

אבא חקיד ותלוא כחסד ואו"א כנכו' . ס' או"א פ"ה :

ע"ה או"א נחלקו לר' פרטו' והס או"א וססו"ת

ור' פרטו' לו מלכושין לא"א מהגרון

עור הטובור' . סס :

ע"ו אבא רש"ס וכינס וסכו' יס חילוקי' כיטתן כי

כינה וסכו' עקביוס של רגלו הכינס כגססן

תוך ראש תבונה כרמיון לאה ורחל משא"כ אבא וס"ס

והט' שסגכו' ינאו קחלה מהסוד שנקטלו ואח"כ ילאו

חסס' ואו הוא הנלוו סוס לכל הגכו' ולכן נקשרו הגכו'

קשר אמין העליונו' עם התחתוני' ואע"פ' שחלק לב'

פר' נשאר כהס קשר אמין ע"י עקביוס הכל' וע"י

מתקשרו' סבינה עם התבונה ח"ס מ"ס כנמרא לא

לכרכא אלא למקום חסדן והוא כחי' מקום הספסך

וסהכלו וסחיקוד יסס כין רגלו כינה לתכו' כשנחשט

הגכו' לחלפין . סס פ"ב :

ע"ז א"א ח"א חמילוקי' שס כיטתן עיו"ס פ"ב :

ע"ח אבא און לו לא רעת חסדים דמ"ה לבו

ונחלקו' לח"ג וכו' יס"ס קך כינה וסכווס

כל א' מהס יס לו רעז גכו' דכ"ן ונחלקו' לח"ג ואחר

סוונ מתעריבין ונכנסין הגכו' דמ"ה וכו' כיסוד דאימא

וסססדים דמ"ה וכו' כיסוד דאימא . סס :

ע"ט או"א סעומין שלהס נעשין ע"י זונ מול סת'

ומול הו"ג דדיקנא דאו"א וסזכר חסנק'

ומול סת' נוקן לכדו' ח"ח לאבא ומול הו"ג נוקן לבזו

ס"ג לאימא ומורוים . סס :

פ' או"א תפקס וססכתס תמיד לתת מוחין לכינסס

ויו"ן ח"ס וסמיס לא זכו כעיניו כיו"א סנק'

שמיס לא זכו כעיניס' של או"א ותמיד נראה להס שעדין

לריך תיקון וסתר ולכן מתקני' אותס תמיד ומנחילין להס

עטרוח ח"ס כורא שמיס וטעוסס . סס פ"ד :

פ"א או"א סס תלפי' בלא שערות לא כמור' או"א ח"א

והט' כי השציר' סס תכליתן לאו"מ כנודע

וכיון דאיחבלין כמולא המקיף מוחין און להס כרוך

לשצירות שלהס וכסאריס חלפיוס . סס פ"ד :

פ"ב אבא הוא כלל' או"א והס הו"ס דע"כ

ואסו"ה דודיו'ן כפיניס וכו' כאסוריו' וכו'ז

אינו רק כו"ת של כל א' מהס אך כג"ר של כל א' מהס

הוא מ"כ אחון שהס ד' י' כ"ח פשוט ומלא ומד"מ

והס מ"כ וכו' כמ"ה וכו' ככ"ן וכו' כו"ן . סס פ"ה :

פ"ג או"א חו"ן ר' חילוקי' יס כין או"א לזו"ן . או"א

כתדא נפיקין פי' שסס שיון כקומתן

משא"כ כו"ן כי הנוק' לא ילאתה רק אחר שהוא ינא עור

חתי ק"ת סכו' אח"כ ילאה היא משס ולמטה . כ' כי

או"א אחר התיקון הס תמיד פכ"פ משא"כ כו"ן וסאו

כחדה שריין . ג' כי או"א זונס תדיר משא"כ זו"ן חסור

ולא מתפרשין לעלמין . ד' כי או"א לעולס סס רחמיס

כי אפי' כינה שדינין מתעריין מנינה שיינו אחר לאת זו"ן

ממנה אכל כהיותה למעלה הכל היא רחמיס אכל זו"ן

לפעמיס סס רחמיס ולפעמיס סס דין וסס סנו' כפ'

חיי סרה ק' שנה ת' שנה ח' שניס כי ככתר הוא ק' שנה

ק' ש' באו"א וכולס סס כקוד' שנה אך זו"ן שסס ז"ת ו'

שניס

שנים הם שנים ולא שנה משום דאית כסו דין ורחמים - ה' כי באר"ה לעולם יש חיבוק בתרין רמינין דרינון מתחבקיין - ו' כי אר"ה הם חד גופה ממש מתחבקי דא כר"ה וכבר הודעתך דיש ב' מיני זווניס א' כדי להוריד בשעת תרשות וא' לתת חיות לעולמו' התחתו' והוונ שהוא כדי לתת חיות זה אינו נפש' לעולם מאר"ה כדי שלא יתכעלו העולמו' ח' אכל כוז"ן אפי' וונן והנפסק לבצמתי' ו"ס לא ירון דוקי באדם ר"ל לא ימטך רוח חיות העליון באדם שהוא ז"א כ"ה ימטך זה לעולם ואריכו ימיו ויהיו רשעים אך כראותם שהם מתיס כקלחת ימים עו' י' וקורו בתשו' לכן אין חיות זס נמטך תמיד כו"ה כמו באר"ה - שס פ"ו - ועיין במע' קו"ן אר' קמ"ב וכמע' המ"ס אר' פ"א :

פד אר"ה שכתמר עליהן רלה מהפרשין לעלמין היינו אר"ה עי' אכל וספר"ת אינו כן דלוימנין מהפרשין - שס פ"ו ועיין במ"ס ש"ד ח"ח פ"ו :
סה אר"ה שגליפון נא' כחדא שריין דע דעב' ז' יש בהם ב' מיני זווניס א' נק' וונן שלים וסכ' וונא' דלא שלים והוא רכ"כר"כ מולות דריקא דא"ה מול' ה' ומול' קו"ג ה' משס יונק אכא וקו"ג משס ויל' אי' וכשמול קו"ג הוא לכרו משפיע באר"ה ומור' על ידו אז נק' וונא' דלא שלים וכשהב' מולות הם משפיעין זה באכא וזה באר' אז נק' וונא' שלים - שס ועיין עוד בש' הזוניס פ"ה באורך :

פו אה"ה דמילוי יודין' ודאלפי"ן כל א' יש בו כפשוטו ומילואו ומילוי מילואו מ"ה אותיות ולכן נק' אה"ה ה"ס אר' עי' ולא הם ב' אהיה אשר אהיה וסג' אשר עליו נהמר כה תאמר לכ"י אהיה שג' ליכס הוא מלוי דמלוי הסו"ן שאין בו רק כ"ה אותיות א"כ ה' תאמר וכו' אה"ה שג' לוכס וכשנסקר מהם ד' אותי הפשוטו' ושאר כ"ה אר' גי' אה"ה - שס ועיין במ"ס ש"ה ח"ה פ"ו וכת"ב פ"ג :

פז אימא עי' יש בה בחי' ד' נשים דסיינו חכ"ד שלה נק' אי' עי' ונח"ת שלה נק' תבונה א' - ונח"י שלה נק' תבונה ב' : ומל' שלה נק' תבונה ג' והיא ד' כעך כני' וכי"ס של תבו' זו מתלבש כללם א' ד"ה - שס ועיין לק' אה"ה וכת"ב אות ד' :
פח אימא נק' אה"ה וככל א' מי"ס שכה יש שס אהיה א' וכל שס אה"ה דקו ימין שלה הוא דיווד' ושל שגמל דלפי"ן ושל קו' אמלעני דהה"ן וס' יא"ה וכל זה כלבושי' וככלים שלה - שס וכת"ש"ד חלק ח' פ"ג ועיין לק' אר' ז"ט :

פ"ט אפרוחים נק' כשהוונן הוא כהיות אי' תק' זא דלג' יש בו בחי' ר"ק בלתי מוחין אכל נרפין שהם מוחין דמיקה יש לו - שע' הזוניס פ"ב :
צ אר"ה ב' הכתרים שלהם הם כגרון דא"ה והם נמשכו' מ"ס' ואהיה אשר שס שהם קור אחע"פ ועד שס מניעים הקוורתי שהם כ"פ מ"כ של כ' כוור"ת ונעצו שס אחע"פ ומלו הכ' מ"כ שעולים פ"ד כמנין אחע"פ לוקח ג"ס אכא וא"ס אימא ח"ס ס"ג' לפר וכו' כי אכא יש לו ג"ס שאר בחי' הש"ע כהורין כמנין לפר"ד וכו' החירה הוא בחי' הפנים עלמו אכל אי' אין לם רק א"ס וסוהו הט' שנק' כינה אס ככ"מ - והטע' שאכא לוקח א' ויתר הוא דנדע דאכא וול' ממול העליון ואי' ממול הת' וכו' יורדין בשות ער טיבורא אמנס למעלה כראשיהם המול' הם' שורשו נכוס למעלה בדריקא ויתר ממול קו"ג ולזה לוקח אכא ג"ס ואי' א"ס - שס :

צ"א אימא עי' יש בה ג' בחי' א' נק' סמ"ך ונק' כינה והב' נק' ס' סתו' ונק' תבונה והג' נק' ד' ונק' ג' כ' תבונה חתת התבו' שהיא בחי' סג' היא אשר מתלבש' בה"ו שלה חוק' ז"א להעשות לו מוחין וכאשר ז"א ותבונה זו שהיא בחי' סג' המתלבשת בז"א כהיוון ב' עולים למעלה אכל הכחי' הכ' שהיא ס' קתומה תבונה א' שהיא כ' א הכינס אז נאמר עליה אני ויכה אותות שניו"ס ואז נכללת תבונה הכ' כתבו' א' אז ז"א נאמר עליו ואיש תבונת ידלגה בי נכלל כב' ועתה דולק ומשקה אפי' מתכו' א' והכו ידלגס לטון יחיד (א"ה) זע"ר לי מאד דהפסקו אינו כן לא ואיש תבונה ידלגה כמשלו סי' ק' - וכבר חיששתי בכל המקרא ולא מצאתי פסוק זה והוא פלי - (ובאשר נכלל כב' ההכו' עולין ג' למעלה עד הכינס ואז כולן נק' כינות ע"ג הכינס ואז נק' ז"א עם כינות וכו' שלה עלה שס נאמר עליו כי לא עם כינות הוא כי כינה עי' הוא רחמים פשוטו' ואין שס אחיו' אל הקל' אכל כשלא עלה שס יש בו אחיזה א הקל' וע"כ לא ירחמהו עשאו ר"ל שאינו רחמים נמורים - שס פ"ד - ועיין במ"ס ש"ד חלק ח' פ"ו ושס כפ"ה כתב עוד דג' חלקי הכינס שהם כינה ותכו' א' ותכו' ב' כולם שס פרט' א' ובשמים עיבור א' דו"ה שהוא אז תכ"ב אה כוו התכו' א' רכיון דג' חלקים אלו נעשו פרט' א' נמצא כי זו התכו' ה' היא מהחוס ולמטה של כללות השר' ושס הוא מקום העיבור שכתבו נוצר הולד אכל ככינס עי' אין שס בחי' היריון ועיבור - והנה כינה עליונה נק' סמ"ך ותבונה א' נק' ס' סתו' ככ"ל והענין כי כינה עליונה הוא שיעור ו' ספי' עליונות שהם כחכ"ד ח"ג וכל א' כלול מי' הדי ס' אכל התכו' אין בה רק שיעור ד"ס תחתו' וכ"ה כלול מי' לכן היא ס' סתו' וכו' יע"ס - (א"ה) עיין מ"ס לעיל באות פ"ו וז"ע דשס כתב ר' - בחי' כשים שיש באר' עי' ונאן כהכ ג' בחי' ולכא' למימר דהנ' שכתב כאן הם מלבד כינה עי' דכבר כתב דהא' נק' כינה - ועוד דשס כתב דחכ"ד שלה נק' אי' עי' ונאן כחכ דכינה עי' הוא שיעור ו' ספירות עליונות שהם כחכ"ד ח"ג - ועיין לק' במ"כ אר' ד' וז"ו וקיע"כ :)

צ"ב אר"ה עי' וישסרה' תחאין וכו' ית' סוד מ"ס כס"ו הכן כחכמה ותכס ככינה והוא כי ב' אותיות של הוי"ה י"ה הם בחי' חו"ב אכל באות וו' דכד שהוא חכמה שס יש בחי' כינה והכו פ"ה הכן כחכ' והוא כי וו' דכמילואו' הוא חכמה וכו' אותיות ו"ד נעשית נטרת ד' והיא נק' כינה עי' וס' א' שכנס הו"ס היא תכו' א' הכ"ל ונדע דלרדך לככות תחילה י' כקרו' וית' של ה' כזה ד' ואות י' היא חכמה של זאת התכו' חו' החכמה נק' יש"ס ח"ס ותכס ככינס הדי כי באות ו' של הו"ס יש בחי' אר"ה עילאין וכאות ס' א' של הו"ס יש בחי' יש"ס ותבונה תחאין - שס פ"ד - ועיין במ"ס ש"ד ח' ח"פ"ה באורך :

צ"ג אהורים כל אחו"ה שמת' להם - שס פ"ו :
צ"ד אהים מ"ס כווס' קרפכי' נק' לאי' היינו תכו' א"ס :
צ"ה אלהים יש בו ק"ך צירופים ומתחלקים לר' חלקים כד' ספי' תנס' דכינה וסס שס אלהים א' כולל ל' ציר' כספי' א' וכגד"ו ד"פ ל' כד"ס עולים ק"ך ח"ס ספ' אורך הידיעה ל' באמה ודוחב ד' באמה שס ק"ך ציר' אלהים מתחלקים לר"פ ל' - שס ובמ"ס ש"ד ח' ח"פ"ט ונק' אר' רכ"ח :

צ"ו אר"ה שיהיה ילאו משס ס"ג לכד לצי' שכנס ס"ג יש בו ב' מליאות וסס מילוי יודין' ומלו

עין אמת מערכת אלף ליעקב חיים

אמלוי א"פ ואבא רמח כו"ד ואימא באל"ף ק"פ . ש' סולרת
אור"ה פ"א :

צ"א אהי"ה אשר אהיה כאן הודיע לו הקב"ה
למשה ענין ויתרז"ה מתחילתו וע"ס .
שס פ"ב . וכמ"ש ש"ה ח"ה פ"ז :

צ"ה אשר הם אופיות רשע ורשע הוא לזכר ואשר
לנוק' . שס . גס . הת"ת והאסוד שניסן נק'
אשר . שס וכמ"ש שס :

צ"ט אהי"ה ג' שמות אהי"ה יש באור"ה א' למענ'
כמלוי יודי"ן כנ"ר וא' כמלויי אפי"ן
כנ' אמעיו' וא' כמלויי הסי"ן כנ"ת . שס פרק ג' .
וענין כמע' סבי"ק או' ל"ט שכ' רנ' אהי"ה לו הם
כבינה וכל"ל . וענין לק' כמ"כ או' י"ז ואש' דו"ט שנו'
ג"פ אהי"ה כחורה וענין לעיל או' פ"ח מ"ש רנ' אהי"ה
שס כג' קו' חכ"ד ול"ע וענין כמ"ש ש"ה ח"ה פ"ז ורוק
סיטב . וענין לק' כמ"כ אות ל"ה :

ק' אהי"ה יש בו ד' אותיות ו' של המלוי וזכ"ת
דמלוי סמלוי הם מ"כ וה"ס סמ"כ
והג"ס . שס פ"ב ובפ"ג כחכ רב' מ"כ אחרים הם ככ'
אהי"ה יודי"ן ולפי"ן כי באהי"ה דהסי"ן חין כמלויי מ"כ
אחיו והמ"כ של סוכר שהוא דה"ו ממנו נעשה החלב
שהוא לזכר דו"ה ומאחי"ה דה"ו נעשה הדם שהוא אורם
והנה דם וחלב גי' כ"פ מ"כ ולכן חלב ודם לעולם
לגבות טלדי אמנם אהיה הכ' הוא מ"כ הכ' שהוא כנ'
אמנ' כמקום דדי האשפושש אחר לירת סולר חודר הדם
לחיות חלב והנה חלב וחלב ודם גי' ג"פ מ"ה וק"ס ג'
פע' מ"ה של אהי"ה דהסי"ן שאין בהם רק מ"ה אות'
דמלוי (א"ה) שהוא יראה שכל שלשן זה הוא מוטעה
דמ"ש כתיב' דש כמלוי סמלוי כ"ק אופיות
אינם כ"ה כ"ז . ומ"ש דכאחי"ה יודי"ן ורש"ף ק"ס בהם
מ"כ אופיות אינם כ"ה מ"ה . ומ"ש דכאחי"ה דהסי"ן
יש בו מ"ה אופיות לא יש כ"ה ט"ל אופיות וענין לעיל
אות פ"ז וכן האמת ול"ע) . וענין כמ"ש ש"ה ח"ה פ"ג
וכס' הסקד' רק"ס :

ק"א אהי"ה כ' אהי"ה יודי"ן ורש"ף ק"ס כזה ש"פ
ס"י וד' ס"י . א"פ ס"י וד' ס"י גי'
ש"ד ומס' נחשו ונעשו שפרים וכרדים שיעור אהי"ה
יודי"ן למקום אהי"ה דאלפ"ן שמקו' כת"ת נגד החו"ס
ועס מתחכמי' כ' ונעשו השדים . שס וכמ"ש שס :

ק"ב אהי"ה יש בו כ"ז אותיו' כמלוי סמלוי וה"ס
כ"כ אותיו' עס ס' אחיו' מנלפ"ך
ומכאן ראה שכל האותיו' הם כבינה . שס פ"ג כמ"ש שס :

ק"ג אבילה נק' הוות והט' ענין כמע' סו"ן
אות מ"ו :

ק"ד א"א לא מלוי בו סוד המל' וה"ת ח"ב חק' כאלו
כל השאר שסס או"ה וו"ן אך סוד סענין
כי מחסד דה"ה נחשו מוחין ראבא ומגבו' נחשו מו'
דאי' והוא כי לר' רבירא מ"ס שבו הוא כימתן רבו' ור'
שמל שבו הוא כ"ן טוק' . ויש בו כ' וותים א' כסוד הפה
שלו כנ' והכ' כסוד יסוד שלו כי גס הוא כלול מ'כ'
מוזכר ונק' ולר' זכרות שבו מורות כלר' נקבות שבו . שס
פ"ד וענין כמ"ש ש"ה ח"ה פ"ח :

ק"ה או"א לפי ששניהם יונקים מכ' מולות מול
הח' ומול סו"ג והח' הוא הו"ה יודי"ן
והו"ג הוא אהי"ה דהסי"ן לכן מלרס הם או"ה ה"ה ה"ה
וככ' אהי"ה וסודעת סמוזגס כזה **יאההויהה** .
שס :

ק"ו או"א שיאלו מוחו דנסיקון דסס דה"ה לא סולר'
זות זס רק לזרד מוחין ונס"י שלסס חכל

סס עלמס נעשו מכ' מולות דדיקנא מול הח' ומול סו"ג
דנחזי בשיקולא ער טיבורא מלר' פנים ובאחור יס המסד
שערות פיהש סיוודין רדך אפור ער ראש ז"ה ומלויין
האורות דשערות נעשים או"ה כי כסכרס שינעש שס
בנתיים מליאות אור ח' ע"י כ' מניו שער' לו דדיקנא
ודרישא מלר' אורס הגדול המקיף פו"ה . שס :

ק"ז אי"ש ואשה אינס דמוזס לת"ת ומל' לכר וכוונת'
אך כל ארס נרמוזס בו כל ה"ס מ"ה
ער סמל' כי מק' הארס כולל מליאות כל ה"ס . שס פ"פ
וכמ"ש ש"ה ח"ב פ"ג (א"ה) כהקדמה זו יתרון מה
שקשיתו לעיל בהות . זה סו' ל"ג וגס יתרון
כהקדמה זאת בתם טאלות דרוק :

ק"ח או"א אינס יכולים להורות רק ע"י דעת
עילא' שהוא סמול הו"ה דדיק' . שס פ"ה

ק"ט או"א מלבישים נק' ח"ה כינה ומנ"ת דה"ה
והבינה נעש' כחר' לכ' ובכתי' לו' נק'
הבינה כחר' ומחנ"ת נעש' נוק' לר' ומין לאבא ור'
שמל' לחי' דהיטו מכ' ור' ח"ג שש כהס' ו' מפרקן סכ"פ
עליונים נעשו' חכמה דאבא וחכמה דאי' מורוב ימין
לאבא ומזר' שמל' לחי' ומכ"פ אמצינים נעשו' כינס
דאבא וכי' דאי' ומכ' פ"ר ח"ה נעשה כ' עט' חו"ג
דאחסינהו או"ה לכחיו . שס . וקדר סו' פ' אלוזיס מסס
הס עליונים ענין כמ' סו"ד או' מ"ח וק"ת דה"ה ג'ג
הוא נחלק לו"פ נגד ו"פ רב' דרדעין והכ' חלקי' מסס
כתחום כ' רעות דאו"ה וסחלק סג' מתחלק לב' גופים
דאו"ה והג' חלקים אחרים הם לו"ה מהסיווד ולמנטה
ושאר קימתן דאו"ה נשלס ע"י וות . ספס דה"ה דמרוכב
שפעע נעשק נה"ו אחרים לאו"ה . שס וענין לקנן
אות קמ"ג :

ק"י אבן נק' המלכות . ש' ו"ה פ"ב וענין כמע'
סמ"ס או' כ"ו כמ"כ :

ק"יא או"א ככל פעם שרמיס להורות לזרד מוקן
לו"ה נעשס סכל פרו"ה א' לכר לאתא

ויס"ס ופרט' ח' לבינה וקבו' חזרז זה לכ"מ . שס

ק"יב או"א הם זכרין נמוריס כפרט' נמור' כפרתי'
וב"ה נרד לתח מתחלק לכל ח' מבשו'
לכן אי' לכת וע"כ סכן שהוא ז"ה יורס או"ה ולקח מ"ס
וב"ן וסנקס יורשת או"ה כסר ויכן ה' לסיס את הללג
ולקח מ"ס וב"ן . שס פ"ג (ח"ה) ענין מ"ה כמערכת
כבי"ת אות ל' ול"ע) :

ק"יג אדני"י ס"ג סס"פ רי"ן מארני' וע"י סל"פ
מתמתקי' הדיקן ולו"ס נק' אדני' ריח'
רפיח' וסר סאלפ זו למס דמות ענין כמע' קשי"ן
אות מ"ה :

ק"יד אצי"י גס כחלו' יש בו פמס והקור אך כונס
נק' פמימי כעקד כו"ע שסס חלו' .
והכס סר"ן ז"ל ד"ס בקשו פמי מעיר סס עמי' וסס
ו"ס דחלו' . שער חכ"ך פ"ה :

ק"טז אימא גדולם לחין קן מאבא מנ' כחי' ה'
הוא כי זה חלוי בינס רע"ה חס חכמה
שלימס דכ"ן סכ' בו זס חכמה חס בינס כנ' . כי זס מ"ס
חס כ"ן שגדלס מעלתו מנ"ה להויתו כחי' ס"ג כנרע
דמל' שמתו סס כולס דס"ג . ח"ס עערת כעלס דיש
לאי' יתרון גדול מאבא . שס פ"ח כע"ת סל דפוס :

ק"טז אלהי"ם יש לסי"ס שהוא גדול מהו"ס . שס
פ"ח ופ"י וענין לקמן כמע' סל"ף
אות

אות כ' במ"ב :

ק"ו אנך

שהוא ארוחת טיטות כלים הנה הכלים הם האזכרים שבאדם והנטי' הס הנפש שבאזכר הקיטות הגוללים כשר תירין ועלמנו והאזכר' סק נכעש של האזכרים הפנומי' שאין בהם גירין ועלמנו' כגון סלב והריאס והכליות והככר וכיוצא' ואין כונתים' א' גפס נכר כי שם נפס כולל לכל חלקי רוחניות גר'ן חק הוא בו"ק תם כג' ד יש בהם ג' בחי' אלו שהם אנך' ערד' ו' ואמנם וזו כומן הגדלות אבל בזמן הקט' שהם ישו עי' וימ' מתחלקי' ג' בחי' אלו בא"א והוא כי מתכלים נעשים איברי' חילו' שהוא עלמות הנק' ג' כלל' דגולגולתא והם עלמות יבשיות נעשו' כטורת ג' כלל' חללי דגולג' ומקומו' נעשו ג' קדמות ממש שיש כחקר ג' חללי דגולג' הקופפים על סמו' ואלו סקרו' הם מנו' דלשים שהם בחי' יטו' וקס רינין' ומקומו' נעשו הני' מוחין עלמס כעין הכשר רק מאד כמו ליחה לבנה וקס מוחין מומריים ממש לא שהם יוקר לחים חכים מן סקשר דשא' איברים ואלו המוחין הם היות ממש אפי' במקעי עי' ויסקה' וכל זס הוא בעי' ויניקס דכומן סגולות הוא בא"א דהכלים הם באזכרי' והנטי' הם נפש לאזכרים החילו' והאורות הם נפש לאזכרים פנימי' והם בקי' נפשוכמה ורוחניותו' גמו' למנו' קומריים סקעשו כומן סקטו' והם ג' ככחי' שנות סח"ס וחדר מעולס ורוחניים מן אותן שנות סח"ס של השחין קומריים עלמן' . שער החוחין פ"א . ועיין במ"ש פ"ה ח"א פי"ג :

ק"ח אבנים

נק' סירכיים של אשם דכשוילרת מלסנטו' ומתקשות ככבטים במש"ס וראיתן על האכטים והסוד דכומן סלירס מתחלקי' האזכר' מן סירכיים של האשם שסס ט"ה שלה ונשארים קדים חקשים ככבטים כמו ירכי קדיס כמותו כי האורות שכתובו שהוא רוחניותו הוא כמו אש כסוד נר ה' נשמת חקס ומתממת איתו וחקר שמת מתקרה' ועוד ט"ו . כ' דק"ת סס חכות וכה' נק' בנים לכן נק' אכטים מלסון כנוס' . ועוד ט"ו ג' וע"ס . שס פ"ג ועיין במ"ש פ"ה ס"ב פ"ב :

ק"ט אור"א

לא מתפרשין לעלמן חוהו המ' שרמו' כחכור גדול כיו"ד שסכו"ה כנורערי'

ק"ך אור"א

הוא אלה וסו"ד הוא ה' כסוד סכן בחכמה וכו' . שס פ"ה שרשס חנ"ת נה'י לכר דחכ"ד לקחס עת"י . שס פי"ב . (א"ה עיין במערכת סכ"ה אות ל' שכתב דאו"א סס ח"ג וסת"ת הוא יסקרת וכי' וע"ס וכו' :

קכ"א אלהים

הוא ככריאהס"ק לשים גי' הכס"א כי הכריאהס הוא סוד סכס"א . ט' מוחי דקט' פ"ג :

קכ"ב אימוראים

כל סוימו' סס מכחי' לשים דקט' שס :

קכ"ג אלהים

שהוא חילו' דו"א לא יש ככתר רק אסי"ס שהוא חילו' דאיו' לכר וכחוכו סמו' דכחי' כתר חך מן סמוחין דו"א שסס תו"ב דו"א ממש מתחי' שס אלפי"ס שהוא חילו' דו"א עלמו ח"ס כמתכנה אזכרי' ס"ך נטי' דמשס והלחס מתחי' סלסחס שהס החילו' חס סלסח"ס הו"ס שס כ"ן כסוד ו' מ' שמתו כסוד ויכאו ככ"י סלסח"ס לכן תמלך דהס ז"מ ויש בהס רפ"ח נטי' שסס עסמ"ב ומתחי' מתכמי' שהוא ע"ב ולא מהכתר וכוס תנין למס אין הכתר נמנה ככלל י"ס אלא מתחי' מתכמה סנק' ראשית דמשס ראשית החילו' ז"א שהוא בחי' ז"מ דכ"ן חך פני' דכתר סוף מ"ה הקד'

ש' מו' דלסס פ"ח ועיין במע' סכס"ק אות ז' במ"ב מ"ש שס וע"ס :

קכ"ד אדם

התחתון יש בו עור וכשר גירין ועלמנו' והעור הוא סוד המל' המתקפת ספל וכעשס כמין בית לבולס כסוד אין בית אלה אשס ססיא שס כ"ן . חכ"כ הכשר הוא סוד ז"א שס ג"ס . חק"ך הגירין הוא סוד חומס שס ס"ג לבן כחוכו חרס' . ואח"ך סעלמות כסוד סלובן אכס שס ע"ב ועיין במ' הגיות' ל' אות כ"ד ול' ע' והנה כל א' מלכו סר' בחי' יש בו ג' בחי' כי הכשר יש בו חילו' אמלי' ופני' כי אין דכר שאין כורת' ס' ובער' כעור ג' ו' ועלמ' והנה בחי' חילו' שיש בע"ב ג' ע' סס חקס' סכסס וכחי' ה'המל' סס חנ"ת סכסס וכחי' ספני' דקין שגירין אין כחס רק בחי' חילו' סכס"א מהס והוא אכחי' ססס"י סכסס"י סכסס . וכשטלר נככסיס בו בחי' חכ"א דכלל' סו"א ומתלכסיס חוך ססס"י דכלל' ז"א ומתפספס עמה ששים מקופל כעיכור ונכרל וכעשס ו' ארוכ' כלי ראש כאופן זה דהנ' נלחיס נחגלו זה למענל' מוס כסוד חח"ן וכן סנ' הודות נחגלו כסוד כב"ה וכן סנ' יסודות נחגלו כסוד דת"י וכל זה סתפס' נעשס כרנע א' כלאחז מרחס אמו כנר' כחוש סעין . ואח"ך ע"י סוימק' גדרל חקר וככסו בו סקנ"ת סכול' דו"א . והנה נס בהס יש כ"ו בחי' ככ"ל ככה' סכולל' עיין במע' סעין חו' ע"ה ואח"ך גדרל לגמרי וככסו בו בחי' סכ"ד סכלל' ויש בהס ג"כ כ"ו בחי' כנו"ל ככה' סכולל' וכחנ"ת סכללו וזו עי' גדרל נס בחי' סעכור וזו פ' עליון דלסס הים בו חח"ן ושלסחן חכמה דלסס וכן כפ"כ חח"ן ונ' חסד דלסס וכן כפ"ג חח"ן ונ' נלס סכנלס דכ"ו בקו ימין וכערד' בקו שמאל וכקו אמלעני סרי נח' כס"י רכללות ז"א שהס כסוי' חילו' דו"א סנק' עיכור ונק' עששים שכו . וכחוכן מתלכ' חנ"ה סכללו דו"א והנס חקסד יש בו ג' פ"ה חח"ן ושלס' חכמה סכסקר פ"ב חח"ן ונ' חסד סכסקר פ"ג חח"ן ונ' נלס סכסקר וכערד' בקו שמל וקו אמלעני סרי נח' חנ"ת סכללו דו"א שהוא בחי' אמלעני' שכו סנק' ויסקס ונק' יגורס שכו . וכחוכן מתלכ' חכ"ד סכללו דו"א והנה חכמה סכללו' יש כפ"ג פ"ה יש כה חח"ן ונ' חכמה דחכמה סכללו' פ"ב חח"ן ונ' חסד דחכמה פ"ג חח"ן ונ' נלס דחכמה וכערד' בקו שמל וכקו אמלעני סרי נח' חכ"ד סכללו דו"א שהס בחי' ספני' שכו סנק' מוחין ונק' כריח' ואל' שכו והוא כלול מנ"ס גמו' . ט' פרקי סלל' פ"ג דו' :

קכ"ה אדם

סכו' בס"י פני' עיין במע' סח"ן אות ע"ג :

קכ"ז אותיות

האזכר סס כ"ו עס ה' אוחיות מנלפ"ך ונחלקי' לג' חלקי' ט' ט' ט' עו' סס' אור' א' ח' כ' ג' ד' ה' ו' ח' ט' סס אחרים והט' סכ' יכ"ל מנ"ס עפ"ל סס עשרות . והט' אחרות' והס קרס"ת מנלפ"ך סס מתאות כנורע . ולא סכ"ז אוחיות עתח' ככל פרט' ופרט' שהוא כלול מנ"ס וכל פרט' כלול מנ' פרט' פרט' פני' פרט' אמלעני פרט' חילין סרי כז דחייט אוחיות אחרים סס כפרט' פנימו ואוחי' עשרות סס כפרט' אמלעני ואוחיות סמאות סס כפרט' סחילין . חן כחוכ כס' פרקי סללס פ"ה ופ"ו (א"ה כזה חקן כעלס סכוטס סקיר מורונו סרב חקסירל זנוק"ל כסוד סלפס כיתות של חודיו והחכונטיס רכ"וה' ואלפס כיתות של ססליות דרוק :

אל"א

דל"ל רכאן משמע דאחרים הוא יותר גדול מעשרות שהוא בפר' ספני' שהוא חכ"ד וכן העשרות

עז אמת מערכת אלף ליעקב חיים

העשרות שיה יתיר גדול מסמאות שהוא כפרו' אמנאי חנ"ת והקטן שככלם הוא המאות שהוא כפר' החיטון נה"י ואלו כמע' הקי"ח או' וזכתנו רב"א הוא לפנים וכו' ו"א שם כח"ד הוא מאות וכו' עשירו' ואחרים היה רחמים הוא קטן שככלם וכו' וז"ל :

קב"א אלפ"א כית"א רח"ק ככ"ר וכו' וכו' וכו' פנימי ואמנאי וחזון בום האופן הא' הוא חכמה וקס ג' חכמות זו לפנים מאו ח"ס ח"ק א' כפמ' י' כחמנעו' ק' כחמ' וכער"ז ככ"ה בכינה וכן גל"ס כדעת רמ"ת כחסד' סג"ך כנכורה וס"ס בת"ת וע"ן כגלת חסד' ק' כהור ט"ן כיסוד כולם הם ע"ד מ"ש באי"ק - שם פ"ו :

קב"ח אהי"ח דיווד"ן הוא בכינה העליונה - ש' דרו' הללס ר"א :

קב"ט ארז הלכנון כקראו' א' - שם כדרוש א' :

קל אחע"ה כומ"פ וכו' הם ה' מולאות הפה כנו' ודע רבעפ"י שהמדקדקים

סדרו כסדר התחלת האותיו' חין זה הסדר רק כפי סדר יציאתו' דהקול הוא בנרון והס' או' אחב"ס אח"כ יוצא הקול יתיר לקוח כחוק ונעש' או' נ"כ"ך אח"ך יוצא יתיר בלשון וכו' גמלא סדרין הוא כך אחע"ה גיכ"ק דטל"ק וספר' כת"פ - נב מתחילי ממנה למע' רנבו' ההור כחאח"ה וכו' הנלח כנו"ק ות"ת דטל"ק - ונכו' השינויים שהם זקשר"ן וחסד כשפתים כומ"פ - שם דרוש כ' - ועיין עור מ"ש במערכת המ"ס את קי"ז ע"ש :

קלא אצבעות הם או' ז' פשו' דמנלפ"ך ראו' ז' היא דמות אלכענות שיצלו

חיחק אלכענות ומתחכרי' ככף שהוא גופה ז' - שם :

קלב אור ישר ואור חודר דע רב"מ שאור ישר ויורד מוכרח שהיה לו או"ת ככ"מ - שם כדרו' :

קלג אצילות וכי"ע החילוק שכתיבם עיין כמ' הכר"ו את כ"ט :

קלד אדם התחזון כולל כל עולמות הכי"ע ויש לו ה' לוח' וה' ללמי' וה' כלים רח"י

וכער"ז ככריאם וילי' ועש' ונחשו' מעש' כי יש לו ה' צורות מעש' וכולם נק' נפש אלא שיחידה חיה נשמה הם נאל' מאלי' ולאחות ו"ס שבעש' ונ"ד כעש' מעשה עולמה ויש בהם ה' לל' וכנגדם כלים מעש' עממה והנה הכלי שלו טרם שחטף היה מקודש ממכחר עש"ה שהוא מעפר ג"ע ואחר שחטף היה מעפר עה"ז - והנה כל המלות לתקן כחי' הכלים והלל' הנק' הכל דנר' שהם הנילו' שירדו עם הכלים שנשכרו ולכן כ"פ לל"ס הם ש"ך דינון ש"ך ניט' ולא נחמו המלות אלא לל"ך וללכן הלל' והכלי' להסיר מהם הקלי' לכן הללס הוא קרי"ג איברי' וכולם מבחי' מלאכים נכר' או טול' או נעש' ואינם מבחי' להיות ואלו הם קרי"ג מלאכים דסקלן לנשמתין ואלו הם כללות ללס א' יכה"ט שיש באדם וכנגדם קרי"ג רעים כללות ללס א' אק' יכה"ד

וכשמת האדם שהוא הכלים האלו מתלבס הללס הכוא ככלים אחרים הראויים לו האמוניים הנק' לכושין של האדם שכן"ע הארץ חז כנ"ע העליון שכלל עולם ועו' ויודע דהנש' מתחילת' לכמה ניט' וכלל גלגל' וגלגול' כאינם מתק' מהם וכשו מעפר הניט' כך הוא מספ' ניט' שיש כליה הוא לכן הללס הוא נק' מרת ימי האדם דכמס' ניט' כך מספר ימי חייו והימים שעשה בהם מלות נתקן ניט' א' של הללס שהוא והיום שהין עושה מנה נשאר פנוס ניט' שהוא של הללס של איתו יום וכער"ז נתקנים הכלים שהם הלכושי' שיש כנ"ע הארץ

כל ניט' ביומו אמנם א"א שיתלבס הלל' חום ככלי מלכות שהוא עור גמר תיקונים ואו כפטר מעש' אוסוף לנ"ע ומתלב' כגוף העיקרי - ש' - הללס פ"א - (א"ה מודיע הרב החסיד רב שר שלום ז"ל כתב כאן

עמ"ש דתי"ג רעיוס נק' יכה"ד וז"ל כמלא רמי שיש לו ג"כ רוח יש לו כ"פ תר"ג יכה"ט וכ"פ תר"ג יכה"ר וכן הווכה לנח"י וזס כל הנדרל מת' יצרו נדו' וכו' ועיין לעיל אות ל"ז לרכאורה משמע רמה שיש אחיות הילה"ר הוא דוקא בסוד נפש וכו' יע"ש וז"ל - ועיין לקמן או' רכ"ה יסוד ע"ז :

קל"ה א"א ואו"א בעת יציאת המלכים ילאו שלמים ככל ג' בחי' שהם ט"ס גמורות - ש' פריטו עי"מ פ"ג :

קל"ו א"א חין כה"א רק ט"ס לכד ולא נזכר בו בחי' מל' האמנם סיפור שבו כלול מוכו"ן כדמיון התמר הכלול מוכו"ן כסוד לריק כחמר ופרח כנו' כוזה"ק - ש' העיבורים פ"ב - (א"ס עיין כמע' העי"ן או' ר"ן) :

קל"ז אהי"ה גי' וכו' והוא סוד עיבור של יב"ס ושל ט"ח' רסוד העיבור הוא כההיה כנור' מהוה"ק אלא עתיד לאלולת' וכו' - שם פ"ד או' ר"ז :

קל"ח אל"ם לרק סוד פ' זה עיין במערכת סו"ן אות פ"ה :

קל"ט אלה"ם ג' שמות לאים שהם מו' רקט' ודין למטה וינעשין מהם סוד הנרון הנרון גי' ג' לאים רמו' שכבו' ולכן הכי' נק' להי"ס ח"ס ואברהם כן ע"ה כלאחו מחין ריכרהס סוד ורוע ימין של הסחד ילא מהכניס הנק' נרון גי' תר"ן וחסר בלאחו מחין דכל להיס רינא קשיית סוד חרון אף ח"ס ניח"ר נרו"ג וכו' אף הנרון אינו רחב לא הוא קטן מרות' הראשונ' שמהגוף והט' דסמו' רקט' שבתק' הראש' ה"ס הנרון אמנם האע"ה בלאחו מחין סוד ג' אלקי' הנ"ז נתחלק שם אלה"ם בחילוף אכרטי"ס גי' ע"ה ע"ס וחו ואברהם כן ע"ה ש' בלאחו מחין - ש' העיבור פ"ה :

קמ"א אימ"א עולאם שולטת כווס וכלולה - שער הנסירה פ"ג :

קמ"ב אימ"א עיולאם מאי' ולעלמס חין אחינס לחלוטים - שם :

קמ"ג או"א מלכיוס ח"ג דה"א ומכ"פ הירימ נעשה חכמה דאכ' וחכמה דאי' ומכ"פ אמנעיים שהם הזרועות נעשה כווס דאכ' וכינה דאי' ומחזי ת"ת העליון דה"א נעשה שחר השלום גופא דאו"א נשאריוס כ"פ תחומים דח"ג דה"א שהם כתפיים דליה השר הם נמשכין לא ז"א - שם פ"ו - (א"ה עיין מ"ש במע' זה לעיל אות ד' ענין זה - וסס' כתב' ההק' נקי' אכל כפי' א' כ' סס' ח"ג המורוע ימין מפ"ע שהוא היר נעשה חכ"ד דאכ' ומפ"א נעשה חכ"ת ומפ"ת שהוא הכחף נעשו נה"י וכו' ול"ע נדול - ועיין לעיל או' ע"ד ובמ"כ במע' הכא"ך אות ג' ורוק - ועיין עור לעיל אות ק"ט :

קמ"ד או"ר"א רכיף הוא נק' החסד דה"א - שם פ"ז גם היסוד דנק' נק' או"ר"א רכיף ויסוד דרכו"א נק' אשא רכיף - שם פ"ח :

קמ"ה אברהם

עין אמת מערכת אלף ליעקב חיים ה

קמיה אברהם

אע"ה ט' טק' כסס זה ונס סוד

ספ' כרד' אכרס וכו' עיין במע' אור' ו' :

סוד' אור' פ' וא' ק' ויעיין במ"כ כמע' הש"ן אור' ו' :

קמיו אור' נקד' חייב-שס פ"ט ועיין לק' אור' דס"ב :

קמיו אדם און לך שוס כריה ושוס שיפא ושיפא דלא נכרה כטרת אדם עיין במ' ספ"ה אור' ו' :

קמיה א"א נק' הכתרוכט' עיין כמענר' ספ"ה אור' ל"ח :

קמיה ארץ ישראל הוא כרמל נוק' דז"ה דארץ הוא נוק' כנו' וישראל הוא בעלם זא' ש' האריות זון' פ"ג :

קן אימא עי' היא סוד הטובור ונק' עלמא דאחכסיה וקתימ' וקט' עיין כאו' ט"ן סו' פ"ו :

קניא אהרן ענטן אהק עיין כמענר' ספ"ס אות קנ"א ואות ק"ס :

קניב אכילה נק' סוונג כסוד אכלה ומתתה פיס ופי' פ' זה עיין כמע' סוף אור' לו' :

קניג ארון וכפורת ולוחות חר' וסב סודס סנס ט' דיסוד דאכא סמגל' חק' ו"ה נק' תורס

שככתג וכו' דיסוד דאכא יולא חק' ליסוד דאי' להיווהו ארץ וכלאיהו מכלבס כלבוס דקוימא ונסס כחי' מה שולא מיוסוד דאכא מתוך יסוד אי' ומתפשט חק' ממנס למנס וסו' כחי' הארון וסחורה דסוד מתפשט כארץ כהמת ארון . וכן ארון' נ' ס"ד וסוד נ' ע"ב קפ"ד

שסס מעלי וסחי' דסו"ס דיווד' סביסוד' דאכא וסלכוס שלוקח מוסוד דאי' סוד סכפורת ספרוס על ארון וסנה כסורת נ' תס"ה ופי' כו' ג' סורות נה' דאי' נ' מאירון

ניסוד אי' סודא אמנעו וסנה נלס סס ו"ה דיווד' נ' ל"ה חכהו' ד' פע' הי' נ' ש' ול"ה סרי של"ה סוד סוד סס"ה דהסין' נ' ל' תנס וי' דפע' ה"ה נ' ר' סוד ר"ל וסוד

סס ו"ה דאלפין נ' כ"ו תנס וי' דפע' ס"ה נ' ק"ך וכו' סרי קמ"ו ונ' גל"ה ור"ל וקמ"ו נ' תס"ה . וסנה זס

סלכוס עורף למע' והוא נכוס מעט מהארון וסו' זר וסב ח"ד נ' אל"ף למ"ד אסי"ס דנו' דס"ה נ' כ"ה

עס ו' אריות המלי הוא ל"ה כמענו' סרי אק' סס ל' יולא מאס"ה וכו' סס כאו' לכן נרמו כו"ר כ' ש' לו-שס"ס :

קנד אפרים כו' יוסק מס כחי' סוד דע דכוסוד יס כ' ערות זנג"ו וכסמולין כורדין

סעלס והוא עור סחיטון וזו לא יס סס מחילה מפסקת דק עור ה' וזו מחנלס עטרת סיסו' לכר אכל סיסוד עלמט

עס סארות שכתוב עריין סס סחי' וסין אורס יולאח לתק דכ' ערות שס עליו מענעין יולאח סאור אכל מעטרי' סיסו' סתנגלס וכולוס סארות שכתוב לכקרב ולסחי' לחק דק' נרדי דופנו העטרים סאין סס כ' מחי' כנו' שס כוסוד עלמט וסארס זו אינה יולאח מפיו סיסוד דק כורד' נרדי דופנו העטרים וזאח ססארס הוא כחי' אפרים ו' יוסק כו' סיסוד עלמט סוד יוסק וספרים כנו' סוד כחי' סארס זאח נס אפרים לירופו מ"ו אפר' כו' סס"ג מנלפ"ך נ' אפר ע"ס סנס סס נקויס כיעטרת סיסוד סנק' כ"ל נ' מ"ו וסו' אפר' מ"ו . נס תי' אפרים עורס על פרוס ורכיח כמע"ס כו' ספרט הלסיס כארץ עמי ונ' רש"ד סוד ססכנת סעטרים ודי כוס-סס פ"ט :

קנה אונאה סנה כרין זס סארד' רכיו מלך עי' ס וכקילור דרכיס סוד דע' ונילר ססקדים סוד מסוס דז"ה ולמנס ססס מכ"ס ססס-ס סכ"ת דז"ה וכ"ס שלמים שבט"ס סנקר' ססרי חרד סכאמניס נמלא דכ"ח סס שלמים וסין כססולאח'

אכל סססר סנ' סונע לחלק סס"ת סכו"ה איט שוס

כחלקיס כו' סחלק שליס עליון סח' סוד ססוס ומכוסס כוסוד אי' וכ"ס סתתרו' סס מגולין וע' דכל ססד סלו סה' מתחלק לב' שליסים וסנה כוס סססר שכת' ססחל' לב"ס סוד רין סלונס ססות או פסות או יוהר מסחות

דלפעמיוס חלק סעליון סמכוס לקס יוהר מן ססות ונמלא שוס מתאנה . דע דכל ססד מל"ו סח' סוד סס

הי"ה ס' וכו"ס וז' כה כ' כחי' חו פסו' או מליאח וסנה כמיליו סין כס אונ' דסחלקיס סין כנו סכסר

אכל כסוט ס' א' לחל' כסוס לכן יס אונ"ס סקוד או פסות או יוהר וכסר מי סוד סמוכר ומי סקונס ססס

סליוס עליון למע' מססוס סוד סמוכר וכ"ס סתתרו' סס כחי' הלוקח דססחחון מקכל מהעליון ולפעמיוס סתתרו' לוקח ווהר משיטרו ומסנה לעליון ולפעמיוס

לכסך . וסנה כחיית סו"ס פסו' א' א' לסחלקק רשו' ומכרת סאינה ח' לחכורו דמס' סו"ס סוד כ"ו וסס

חחלקק לו' ט' יססר ח' וסס חחלקק לח' ס' יוהרו' כ' וכסרת סאינה ח' לחכורו ולפעמיוס סעליון ססוד סמוכר . מסנה לחחחון שלוקח ט' כסליוס סלו וססרו יז

למטס ככ"ס ולפעמיו' סתתרו' מסנה לעליון שלוקח י"ח ככ"ס סלו וססר ח' לליוס עליון וזו סן כ' מני אונ"ס

או ססכר ללוקח אי' הלוקח למכר וכרי סכורו סין סיה לרד' סיסוס כס"ע ח' אריות וכ"ס מן סח' ח' וי"ז

אריות וסלוס אות למטס וזו סיס סכל כסוס לא סח' א' לחלק סרות כעלמט לליוס וכו"ב . מוכרת לסיות אונ"ס

כדכר אמנס עכ"ז לרד' לסער סלס יסוס אונ"ס אלא פסות מסחות וזו סיי מחילס וסענין דנ' מני חלוקות

סס סנק' פסות מסחות ח' שלוקח סעליון י' חלקיס וססחחון י"ו חלקיס כ' סיקס סעליון ח' חלקיס וססחחון י"ז חלקיס נ' סיקס סעליון ח' חלקיס וססחחון י"ח קל' וסכסר סכחי' סח' ססוד י' למע' ח' למטס אק' סוד

פסו' מסחות וממט יוכנו כחי' ססרת סוד כסעריד סכל סוד מל"ו סכ"ו סל סו"ס יס כו' ט' נקודות נמלא

דכ"ו פעמיוס ט' סס דל"ד וסחלקיס לב"ח סין נמלא סיקס סעליון לסלקו ע"ס נקודיס ססס ח' אריות וכ"ס

אות ח' וססחחון יקס קנ"ו נקו' ססס י"ז אריות וסלוס וסמנס יען סאין סרות מסחלק' ככ"ל לכן לוקח סעליון

י' אריות ססס ל' נקודות נמלא שלוקח י"ב נקוד' וסר בח"רו וסמנס ססות חלקו ססס ע"ס סס י"ג נקו' נעלא

שלוקח פסות מסחות דססחיה סוד י"ג וסוד איט לוקח אלא ו"כ . וככחי' סכ' שלוקח עליון ט' ח' וססחחון י"ז

או לוקח פסות מסחות דסחי' כסחחו' י' ח' סוד פסו' כנו' וככחי' סנ' שלוקח סעליון ח' וססחחון י"ז או ססח' מסנה לעליון נס סוד פסות מסחות לפי ססחי' סעליון

סוד י"ג נקו' וכלקחו ח' חלקי' ססס ע"כ נקו' נעלא דלא נסאנס רק כו' נקו' ססס חלי סחי' דחלקו סוד ע"ס

זו סכחי' סנ' סוד ססר נכון וכו' דססחחי' ססס מרכיס וסלקו לעליוניס ססס מענעיוס וסס יקחו סח' סעריד וכו' יעס"כ :

ונבאר עיין סו"ס כמילה סאין כו' דין אונ"ס דסחלקי' סס שוס סו"ס כל דכר סכמס

וכמסקל וכמנס ככל סכוד חור וסכר' סח' סוד מסקל וסוד סו"ס דיווד' ע"כ מלך ססס וכסנחל' לב"ס יסוס

כ"ד ככל שליוס סרי דסחלקי' סין וסעט' דכחי' זו נק' מסקל כמ"ס כוס"ק אכנא למסקל רז י"ד וער דמילר

ע"כ סוד מ"ו ח"פ מ"ו נ' ח' סעס' כולוס נ' ע"ס כמס' מסקל . סכחי' כ' סוד מנס וסוד מלך סככו' דנס כס סקס' סקד ח' מס"ס וסכורו נ' י"ו סוד

נ"פ

עין אמת מערכת אלף ליעקב חיים

קני' א"א נק' הוא . ואבא נק' חתה . שם ככלל כ"ב :

קני' אדני' נס בקט' דנוק' לרדך שיהיה רמח כה שם זה כינור . כשחמנה כ' מוחין דחו' כ' רקט' ששם כ' אלהים דלפני' ודחוי' גי' חוק' פ' כי אלו הם חוקי רדין וכפרט קט' דנוק' ותחבר עממם מוח הדעת שהוא אלהים פשוט יהו' ג' גי' חרע' א' כמס' ארנ' כימולאו ע"ה . שם פ"ד וכמ"ס כדרושי הנוק' דרוש ג' :

קני' אימא נק' חמות זון' עיין כמע' הסו"ת אות נ"א :

קיס אלפי' בית' א' דא"ט כ"ח מתבאר' בתקון הנוק' מל' ודע דהנוק' שיעור שלה היא מרס א' ממדות ז' א' והיא י' וכשנדרלת ונעב' פרט' גמול' מי"ס אז נחלקה אותה מרס ל' חלק' נדר י"ס וכל נק' נעשה מרס א' וא"ט הוא כקר דמל' כ"ח חכמה ג' ז' כינה ר' דרעת י"ז חסד . כ"ף גבו' ל"ע ת"ח מ"ס נלח ק"ץ הור' ר"פ יסוד ש"ן מל' ות"ס ג' ג' הוא כמל' ועי"ס טעם ע"כ ענין וענין ולהיות שהענין ארוך מאד לא בתקו' ולכסוף כתב דנשאר ג' אמות שזין להם זוג והם הנ"ך ה' באחרים נ' כעש"ך במאות והם סוד כה"ן לכן הנשא כת כהן און זוגם עולה ופס דאין להם זוג יעש"כ כשער סירח פ"ד ופ"ה . (א"ה ז"ע כמ"ס דו"ס הנשא כת כהן וכו' דאין להם זוג דהויא הכ' והו' זאמות כ"ך הוא דאין להם זוג וכהן אינו נכתב באמות אלו . ועוד דהיכן רמזת מ"ס חז"ל בת כהן לישראל און זוגם עולה ופס דלפי טעם זה גם כהן עם כת ישראל און להם זוג ומתגמ' לא משמע כן אלא בת כהן לישראל . וז"ו ועיין מ"ס כמע' הכ"פ אות מ"ו בענין א"כ זו יע"ס ועיין כמ"ס כדרושי הנוק' דרוש ז' יעש"כ . ועיין כמ"ס מאהל' ל' בפסחים שם פי' אחר דאין להם זוג ר"ל דס' מוילא ה' וכן סגו' משא"כ ככ' דאינו מוילא ד' אלא פ' :

קסי' אדה"ר סוד מ"ס ה"ל דארה"ר סילק הסכי' לרדיע א' ודור' אנוס וכו' :

עוד שסילקי' למע' מו' דקיעים ער שכל אברהם יצחק ויעקב לח קתה ועמרם ומשה וסודרום למטה מו' דקיעים ככתתי' והענין דנת' דכשכת א' חזרו זון' פכ"פ ועדיין כתרו גדול מבקרה וזכום ממנה נמלך דהמל' שכה למטה מכל כתי' ז"א ואין לה מקום יתיקא כגרי' הו"א וע"כ לרדך שתעלה המל' כיסוד שכה ויהיה מקו' יתיק' למ' שכה נמלך רכימי אדה"ר עלתה דקיע א' ממט' למע' שהוא המל' שעלת' ליסוד וכן עשו כל הז' דורות ער שעלתה למעלה מו' דקיעי' התחתו' שם ואז נכללים כל הז' שלה כנ"ר שכה ואותן ג' שכה היו עומדין כגד ג"פ עי' דנה"י דו"א וכו' ער שכה אצע"ס והורידה לרדיע א' והוא כתי' חסד שכה שנתפס' למטה דאברהם איש חסד וכן עשו השאר ער מרע"ס ואז נתפס' גם המל' שכה . ס' מעוט היות פ"כ :

קסי' אדה"ר ענין חטא אדה"ר עיין כמערכת המ"ס אות קס"ד וכמע' הסו"ת

אות נ"ס ושם נתבאר ענין חטא שלו שחטא בעולם האלו יע"ס . וכבר כבדוהו דארי' ד' חטא גם ככרי' זגרי' סקרין גם באבא לכן אין יזכר ככרי' רק אי' לבר ח"ס אי' מקנא כבדוהו וכגרי' ככרי' דטומאה נעשה חיקין אור' א' הטמאים שיש גם ונמשך להם אור מאה"א . גם כימורה גרם אדה"ר להקסיר אור אי' ולא נשאר רק אור

ג"פ ע"כ וכו' דע"כ שמהן כל א' הוא מנ' אמותיו וכן כולם הוא ד' אמותיו לכן נק' מנין לשון מספר דכנסת מנין אמותיו והיה גי' רי"ז גבורה ועוד יש ט' כ' וע"ס וגם כזה כשנחלק לג"ס יהיה שיה ע"כ ע"כ ע"כ בכל שלש הכתי' סג' נק' מרה והוא מלך הת' תוהיא כתי' מ"ב לפי שהת"א כלול מנ' ידות וד' הנדולה וכו' ונ"פ י"ד נעשה מ"כ לכן כתי' מ"ב הוא כת"א ומ"כ זה הוא הו"ס דיווי' פשו' ומלא ומד"מ כגור' וט' שנק' מדה הוא דשם מ"כ נחלק לו' שמות ומ"כ עם ז' הדי מ"ט גי' מרה וגם זה נחלק לג"ס י"ד י"ד הדי דנ' כתי' שהם מרס משקל ומנין וכולים להתחלק בשוה ואם לא נתחלקו חוור ככל שהוא . ועיין עוד אופן אחר כזה ועוד כמה עניינים שער האנאה פ"א ועיין כמע' המ"ס במהדורא בתרא אות כ"ו ואות מ"ה יע"ס :

(א"ה) דאיתי לרבי הקסוד מוהרש"ך ז"ל כס' יפה שעה כפ"ג מש' הנו' שנתן טעם נכון עמ"ס ח"ל דאין דין אונאה נובה אלא כמטלטלים אבל בקרקע אין בו דין אונאה והוא כמ"ס רכיני כדרי' חו"ג דרו' ג' דהו"ק נק' מטלטלים ולוה יש דין אונאה כמטלטלים אבל קרקע היא המל' וכמל' כל הת"ת שלה הוא מבוסה ואין בו דין זה של אונאה ועיין עוד שם שנתן טעם גם למ"ד דגם בקרקע יתר על חלו' יש בו אונאה ועיין שאין ההלכה כן עיין בהרמב"ם ז"ל פ"ג מה' מכירה ה"ט וכש"ע סי' רכ"ז סעי' כ"ט משו"ה לא בתכתי' :

אלא דתמנהו עליו כמ"ס לעיל מזה כפ"כ מש' הנו' דהבחי' הנו' שהיא שחוק רקנה ומחזיר אונא' לא כינור רכיני ז"ל ומה נעשה אנונימי דיקמי . והורוהו וראה דכבר כינור רכיני בסו"פ א' ה"ל אבל אם האונאה תהיה שחוק ממט או לא נאמר שיתב' התקף והוא חזרת חסד למקומו למע' כשורשו בדעת אלא שיתקיים התקף שהוא התפס' החסד' במקומם לפי שיש זמן שכן מתחלק עם היות אונאה שחוק ויעמוד כך זמן מה ואח"ך יחזור האונאה למקומה וכו' יע"ס הרי שכבר ביאר ענין זה ולא מלאתי מה לומר כ"א שהם חסר לו לשון זה :

שוב עיינתו בדבריו היטב וראיתי שהאמת אהו ואררכא כלשון זה שהבאתי על דא ודאי קא

ככינא וכאן היה לרדך שיכתוב רכרים אלו ודבריו כאו בקינור ולא הו"ל לכתוב כך כלאחר יד לא הו"ל להקשות בחוץ שהיא קושי' חוקה ער מאד והוא דלפי הסדר של התחלקות ההו"ה ששעה באמות ונקודות כמס"ל לא יתכן שיהיה כתי' שחוק ממט דהשחוק עשה אותו י"ג נקו' וכשהעליון לוקח י' אמות ששם ז' נקו' נמלך שלוקח י"ב נקו' יתירות כחלקו חוה פחות משחוק א"כ כשאו' אומרים שלוקח שחוק לרדך שיקח י"ג נקו' חאת הנקו' הו"ג לרדך שיקח מחלק אות י"א חוה לא יתכן שיהיה שכבר נתן לנו הקדמה דהאות אינה מתחלקת וכינור כתב ריש זמן שכן מתחלק באונאת שחוק והא ויהי שהוא קו' חוקה ומתקומה על מוריני הרב החסיד רב שר שלום ז"ל אך לא הרגיש בזה והוא פלי' :

קני' אדני' מלח מילואו ד"ל אמותיו ואם תמלא התי' כינור יהיו ל"ס אמותיו והו'

היתורה היא מעולה מהשאר והוא סוד המוחין עילאין שכה בשכחתו וי"ט ור"ח אך בחול היא חסרת י' שהוא המוחין לכן גי' ד"ל כי אז הוא עניי' אך ע"י ו' היא ל"ה און גי' יו"ד ה"י כ' מו' שלה . ס' תיקון הנוק' פ"כ ככלל יו"ד . (א"ה עיין כמע' המ"ס אות קנ"ה מש"כ ולק' כמ"כ און מ' :

אור ו"א ח"ס ו"א מקנא כמ"ט וכנרן כיו" נחקן
דקל' נחקן ו"א שבה וכמ' לו אור . גס כעשייה גרס
חטואו לסטור אור סו"א ולא כשאר רק נוק' ח"ס טק'
מקנא כחפון וכנדרו כעשייה דקל' נחקן' תיקון על
מליחות ח"א והוא סוד גדול אסור לגלותו והוא במקום
דל"א הרי מבואר דהאור הולך ומתמעט בסידורו
וכטומא הולך ומתרכב בסידורו וז"ל אמלאה סתרכה .
סס פ"ג . ועין עוד בש' הקל' פ"ג באורך וכמ"ס
בש' הקל' פ"ד :

קס"ג אדה"ר אחר שנברא וכל לעבור את
האדמה ולשומרה כמ"ס הכחוב
אז ע"י תפילתו כיום ההוא קיץ הקוליס מן הכרס
וקילק הקל' אשר שם וע"כ חזרוו"ן פכ"פ שזין בקדמתן
בכח' סו' וסנה כמו שתיקן בעולם האל' כן גרס תיקון
בכל העולמות של כח' חטרה והקוירס פכ"כ אבל
עולם העשייה לא תיקן לפי ששם טרע מרובה על הטוב
ויש שם קל' רכיס מאר לכן נשא' עולם העשייה בכח'
אחור ושם כאותם אחוריים כאחוריים הקל' שיש כעשייה
סנק' אלהים אחריס אמנס ג"ע כו"ע תיקון והחזיר'
פכ"פ והוא היתה יום השבת וחו טרעס שנאס' ט"ל
מל' כות בשבת לפי ששם כח' אכ"א שהם כח' המעשה
הנק' עשייה והעושה כן גרס להחזיר העולמות לכח'
אכ"א כשו שבו כחאלק . שס פ"ד . (א"ה) עיין
במנ' סמ"ס אות קס"ד דמשס משמע דמה
שחו' ו"ן פכ"פ בכח' סו' הוא כשהנויע יום שבת מכת
הארת שבת ולא מכת תפלת אדה"ר דאס הוא מכת
תפיל' של אדה"ר למען כיום ח' חזרו בכח' אכ"א ולום
י"ל דהא הוא גרס ע"י כח ששבת וע"י כח תפלתו .
אלא דעריין ו"ל מ"ס דאחר שנברא וכל לעבור האדמה
כמ"ס הפ' וכו' דזה הפ' כאמר קודם שחטא כיום ו'
ועריין לא היו הקל' בעולם ומהיכן טילק הקל'
והקוליס ויש לוישב לוח דרוק .) ועיין עוד מוס הענין
בש' סדר אבי"ע פ"ח :

קס"ד אימא עי' הוא הדומה את הקל' ובורחיס
ממנ' עיין במנ' הלמ"ד אות כ"ט
וע"ס . (א"ה) ועיין במ' סמ"ס אות
ק"ע ו"י :

קס"ה אימא עי' ענין כדור אחוריים דט"ס שלה
שלא נעמדו להקביר עיין במערכת
הלמ"ד אות למ"ד :

קס"ו אורות דז"א סס אור ישר מעולה לתת
שוא אור זכר משא"כ בלאה ורחל
שהאר' סס כסוד אר"ח מתתא לעילא . ש' יעקב ולהם
פ"ה . וכמ"ס כדור' הנוק' ררו' ד' :

קס"ז אדה"ר סיה לו כ' נשים ח' נק' לולי"ת וכ'
חיה הענין דאדה"ר סיה ו"א ח"א
יש לו כ' נקבות לאה ורחל וטוד' דלאה היא דינין קשין
מאר אבל רחל היא דינין מארין וכנס ו"א הנק' אר"ס
ג' מ"ס דאלפין הפשוט הוא העיקר והמלוי הוא כח'
נוק' לפי שכולם דינין ומלוי ג' אלהים ומלוי מ"ס
ג' י"ט שהוא כמס' חו"ס וכז"ת איד חוס היא אשת
ארס והיא כשר מכשרו ממס . וכבר נת' כמנע' הוי"ן
אות ק' ויש כו"א כ' שמות ס"ס ח' למע' וא' למטס
ומנ' וילאז' כ' מיליים הנו' שסס ג' חוס וחיה ח'
בעלזונה היא כח' לאה וחוס תחזינס סיה רחל ולסיות
דכח' לאה היא דינין קשין מאדאעפ"י שלמע' כעולם
עלין דאלי היתה קדוש' גמורה עכ"ז בעולם התחתון
שהוא חומרי לא יכלס כח' לאה ללאה מתוקת כסוד

הקדוש' בעת כריאת אדה"ר וילאה כח' לולי"ת חויה
ח' שהיתה מזדווגת עם אדה"ר קודם שנבראתאנה כ'
ואח"כ ילאה חויה כ' ממותקת חאת נשא' לו לאה
והאפרת נסתלק' דהיתה עריין מעורב' כקל' בכתבית .
ח"ס הפ' זאת הפעס עננס וכ' ואמרו כתיקו' דל"ט
דכס כ' נשין סוד דגרמיו וחד דכשרא ופי' דלאה נק' בעלס
שהיא דינין קשין כעלס ונוד דלאה היא כח' דללע
דמקו' היא אחו' הללעות שהס עלצאת אבל רחל היא
כשר מכשרו דינא רפיה וסמאך דכרי ארס"ד הס כך
דהכה כ' נשים יש לי ח' עננס מעלמי וכ' כשר מכשר
אכל לואת סנק' כשר יקרא אשה ולא לה' שהיא עננס
דעריין לא נקננה :

אמנ אח"ך כאשר בא יעקב הע"ס דסיה שופיה
מעין שופיה דארס קדמא' ותיקן עננס
סעריות של ארס"ר כמ"ס כוה"ק או לקח שמחן דלו
נתמתקס לאה והיתה כסוד הקדושה וכסתלקה מהקל'
ח"ס שאח"ל ע"פ ועיני לאה רכות מרמעות שסיה
כוכה שהיתה עתודה להיות כחלקו של עשו וע"י
תפלתו' נתמתקס וניתנה בחלקו של יעקב והכן זס
היטב . ש' רחל ולאה פ"ב :

קס"ח אדה"ר עיין אדה"ר עיין במנ' התיו'
אות ז"ן ח"ס משאר"ל דקטטה לו
ענכיס ונתנס לו ופי' דהעקבייס דלאה הנכנס' ככתר
רחל הס כח' ענכיס ג' עק"ב כסוד עקב ענוה ופיין
שבענכיס הס דינין שבעקבייס אלו ונוד' דאין החיל'
ניוו' הלא מפסולת היין מהשמרים שבו וחוס ססט
ענכיס ונותה היתה דע"י הסחיטס ואלו השמרים
הכלועים שם ומהם שאו אר"ח כיום הארעלה כוס החיל'
הנק' סמא דמותא לכן גרמו להם המותס . דרע דענכיס
ג' עק"ב ח"ס דאין הענכיס נדרבות להוליה מחוכס
היין אלא בעקבייס . ח"ס מ"ס כס"ד דינין רוק' תיקפין
כדושא ומיחין כסופא דהנס ככתר דרחל שס הס העקבייס
דלאה שהס תוקף הדין ועיין במנ' הסמ"ך או' י"ח .
וכנס נת' חטא אדה"ר איד הים בעה"ד שסס ככ"ס
תחתו' דת"ת דז"א שהס אורי' נגלן של סדעת מכח'
סחס' שבו . גס תכין מא' הזוה"ק תלוקיס דכמ"א משמ'
דחטא אדה"ר הים כנוק' וכמ"א משמע שהיה כוכר
וכמ"א נראה שהיה ככתר והכל אמת דהוא כתר והוא
דטק' רחל והוא במקום חוה דז"א וענין דאז חסך כין
כתר לעילת העולות . שס פ"ד :

קס"ט אתין וננין דכין אכין ורקין מיעוטיין
העמיין דלאה ורחל הס כ' היכוס דלעול'
כל רבו הוא כטיק' רחמי' נברא סארס ולקח הקב"ס
הללע ודיכס כה וכברא משס הטיק' וכבר נת' דלאה
לוקח' ממוחין דז"א ד' אלפין דד' שמות אה"ה שהס
ג' מד"ת ונחלק' הסארה הדיא וכמספ' ג"ס ממד"ת
לוקח' לאה הנק' גס ומס' את עמד"ת לוקח' רחל הנק'
את וכ' ג"ס ח"פ ג' מד"ת והטעס עי"ס ג' טעמיס
כדבר . וככאר ענין אכין ורקין מיעוטיין שנס הס ככח'
כ' נקבות אלו והעמן דא"ך ור"ק ג' ס"ך שהס סוד
הס"ך דינין וסכונה דכעת שליטת הדימן הס"ך אלו אז
אלו הנק' הן מתמעפות ואין להס הארה ומה שהיתה
המק' נק' נערה שהוא סוד הס' אלפין דשמות אה"ה
שמאריין בה ומתמתקין דיניס ונק' נערה טובת מראס
נעשית נער חסר ס' שהס כח' הס"ך דינין יש כוה עור
פירו' אחריס ע"ס פ"ד ופ"ס :

ק"ע אדה"ר הטעס שנאמר ככל משנה תורה
אלסך וכן אלהיכס ולא נאמ' לטינו
עיין

עין אמת מערכת אלה ליעקב חיים

עין מ"ש כמע' הלמ"ד אות מ"ה ועין עוד ט"א על
אלהין בזה"ק פר' יתרו רע"ט :

קעא אבא עי' המרחין דאבא הס' הרחוק החיטוב'
ורוח הטומאה עיין כמע' סמ"ס אות
ק"ע :

קעב אלעזר ואיתמר הו' מבחי' ג"ה דאבא
המתפשטין בו"א . סס כפ"ו :

קעג אלהים נקרא הכונה גם כן . סס פ"ט :
קעד אלה כאות אל"ף הו"ס מדומ"ן עיין כמ'
מ"ס או"קע"ג :

קעה אלהים אחרים כשם ת"ו ענות ישראל
בכללן לו סה"ס אחרים בשורשן

בסוד ה"ס קדושים ועי' ונקין מהשכינה ו"ס כל
אחיות החיטוב' בקדו' ואינם נכנסים הם עלמס ת"ו"ס
ה"ס סס כאו גויס כנחלקין ורוק . ש"מ"ד ומ"ן פ' אועין
כמ"ס ש' הקל"פ כ"ב :

קעז אליהו ט' עליוהו לשמים בגוף ונפש עיין
כמע' ה"ר"י אות ע"ל :

קעז ארץ ושל' כחיות עולם הוא עיין כמ' ע' או"ק'
קעח ארה"ר לא היה בו שום חלק מעשים

רק גופו מיט' ונפשו מכרי' ורוחו
מנוק' דו"א דא"ו ונשם' מו"ה דא"ו ונשמה לנש' נא"ו"א

דא"ו אך מעשים לא היה חלק ממנו . וכו"ה מ"ס
כספא דמשפ' דל"ט נר ה' נשמה דרס נשם' ורוח

דא"ו רד"ר דכו"ן וכו' ולפי"ה אינו חולק דבר . סספא עם
מ"ו דק"ו"ל רוח כמ"ת שהוא יכר ונשם' ככו' שהוא

נוק' ובאן כתב להפך ולפי"ה א"ש דרוק . והנה לפי
שח"כ"ר ממקום כפרתו שהוא מוכח ככרא לכן תמיד

היה העולם כסוד שכת שהוא כריאה לזה כיוון דו"ל
באמרס כשענה שפגע עם קין פתח ואמר מומור שיר

ליוכ השכח שהוא כריאה . אך אחר שטעא ירדו כל
העולמו' ממקומם לכן היט' נתלבש בעשיה ואין אנו מקב'
אלא עי' התלבשות יט' בעשיה וכן כד' נתלב' כול'

ולחיות דהכרי' נתלבש כול' נמלא עתה דכריאה ויט'
הס יחד ולכן אל תקמה אס כהוב א' אומר ויילר ה"א

הת הארס וכחוב א' אומר . ויכרא אלה"ס את הארס
דגוף ארה"ר עיקרו הו' מיט' ואח"ך נתלבש כד' כול' .

וכו"ת חטא ארה"ר דמאחר שלה הי"ל חלק מעשים לכן
טוב לו הקב"ס שלא יאכל מעה"ד שהוא סוד עש'

וכספ"ל ממנו או ירד ממע' ונתמעט וכו"ת אך
עכ"ד הוא כעשים ומ"ס כמ"א שהוא כול' היינו לפי

שנתלבש כול' כעשים . ש' מדומ"ן פ"א (א"ה ז"ל
כמ"ס דגוף ארס"ר ככרא מיט' שהרי כנסהרין דל"ד

או' ראה"ר גופו מכל וראשו מ"ו ואיכרוו משאר
פרטות וכ"כ דח"ל הוא כעשיה וא"ו כול' ולזה י"ל

דכיון דראשו שהוא עיקר הגוף דגופא כתר רישא אויל
ככר' מ"ו חשיב שפיר רטובו ככרא מ"ו שהוא יט' לא

דעריון לא איפיק מחולשא שכתב"ל הו' לו שום חלק
מעשים ואינו כן ולזה ז"ו פ"ר כס' מארשכ"ו ז"ל פ'

קדושים שישכ זה יעש"ב .
עוד י"ל כמ"ס דסוד שכת הוא ככריאה דכר

ירבע הוא דסוד שכת הוא כאל' ולזה י"ל
דכוננו לפרס דכרי המ"א שמת' פתח ואמר מומור שיר

ליוס השכת דמומור זה הוא ככריאה כגודע ככוונת
קבלת שכת ורוק :

קעט ארה"ר כשגולד הו' מברר כחי' הנשמו'
וכשקרא שמת לכל הב"ח נתכרחו

גם הם אמנס הטומא והרומס הו' לך לתקנס

אח"כ עי' עבורת האדמה והאכליה ובשחטא חזו
כחי' הנשמו' לרדת בקלו' . סס פ"ג :

קפ"א או"א יש להם ג' מיני זוננים הב' לגודק זי"ן
עלמס לתקנס והג' הוא לגודק מוון חיות

לזי"ן ולכל שאר הגולמות ואלו הב' זוננים הם ככחי'
זווג תחוק גופני דסוד יודים כסוד יורה והנה ככל

זווג מאלו יש כ' זוננים עליוני' דנשיקין רוחניים שאין לך
זווג תחוק גופני שלא יקדמו לו כ' זוננים דחסי' דנשיקין

והוא הא' קודם הזווג מקדימין הנשיקין לפיוס הזכר
לנכסא לעורר החלואה והכ' בעת הזווג ממש והי"ו

נשיקין כג' מיני זוננים ועוד יש כחי' נשיקין הא' כשערין
לא הזכירו זי"ן הרי נעשו י' מיני זוננים שהם ג' תחוק' ח'

רוחני' דנשיקין ומלו הזונני' וילאף כ' כחי' ושמות של תחוק'
ישל מלאכוס . סס פ"ד ועין כמע' ה"ן . אות ק"ו :

קפ"א אמ"ר סודותמלא כמע' ה"י"ת או' וכו'
העי' או' קב"א וכו' סמ"ס או' כ"ו :

קפ"ב ארפי"ן אחיות אלפי"ן שהם מהכנייה ולמע'
הס לרדקו' וי"ו כחי' כוה"א ומכיל

ולמעלה הם כרת יו"ו כוה"א . סס פ"ה . (א"ה
ואחיות אלפי"ן שכנייה עלמה הם כב' הלודין

דיו"ד וי"ו כן יש ללמוד מכוונת חנ' הספסא והעומר
ככותב כ' מוחין ח"ג כגודע אלף דש להכין ככלל זה

שנחן לנו דאלפי"ן שהם מכינה ולמטה לורתן סס יו"ד
שקרי כחכ רכיני כחחי' שעה"כ בכונת הק' כרכות

דליור האל"ף דשם ארני' הוא יו"ו וכו' דשם ארני' הוא
כמל' ואש' לומר דכיון דסוד הק' כרכות הם כחי' כמ"ס

סס ואלו הק' כרכות מתחברים כשם ארני' כוה יתשב
סס ארני' זה כחי' או' ורוק) :

קפ"ג אורח נשים מהיכן בא עיין כמע' ה"ו או' ג' :
קפ"ד אימא עי' יש בה הו"ה ס"ה וה' תתאה שלה

נחלקת לזיור דו' והס כחי' כ' כנייה
זי"ן ושם נתון הב' דחסי' כמקום מ"ן שלה וכחי' כ"ן

זה הוא סוד הו"ה הנק' ב"ן . סס פ"ח :

קפ"ה אמן של הקד"ש יש בו הג' כחי' והס חיבוק
זו"ג ניש"ק ולעולם חק קוד' כחיבוק

לחבק הזכר ואח"ך הזכר מתכבה אח"ך באיס הנשיקין
ואו הוא להפך דהזכר מנשך' כחחי' ואח"ך סבוק' אמנס

יש כ' כחי' כענין הנשיקין הא' הו' דכיון שהי' התחי'
כחיבוק א"כ יחמיל כנשי' הוא ככו' ויש כחי' נשיקין ואו

הס נשיקין שיש דכאשר הוא מתעורר לנשך' אוחה היא
ג' כמתעור' כיחד לנשך אותו . סס פ"ט . ועיין סס כפ"ג :

קפ"ו אורא רכיה ואשא רכיה מה צנינים עיין
כמ' הקו"ף אות ל' ועיין לעיל באו'

קמ"ד וי"ו :

קפ"ז אימא עי' לעולם היא כחי' והט' כמ"ס
כו' אחא מפתחא דכליל שית וכו' עי'

דו"א סבולל ו"ק סתים פתחא דחי' דנש"י שלה נעשו
מוחין כריאה דו"א כמלא דמקורס גנה וסתים חק

דושא דו"א ואו חודה או' לחיות סתומה ככחו' כיון
שו"א סתים פתח שלה כמו מעול סתומה . ח"ס :

קפ"ח אסתר ידקרוה סתיה דכינה סק קו ירוק
המקין וכו' ככו' והיחסה סק חילת

השח' על שרחת' לר כחיל' וככל שעה היא ככחי' . סס פ"ו :

קפ"ט איש תנ"ה הודק עיין כמ' הו"ד או' קי"ט :
ק"ן אורות זכרים ונקבות מה צנינים דע רכ"מ

שאר העליון מתפשט אס הוא מקום
שאינו עובר חק מחולס נק' זכר וכן ז"ל מקבל אורחא
היולאין מגול' מוסוד דאימא שכתום שכה אכלכשה אר

עובר

ר"ה אבי"ע ענין הערות דאבי"ע עיין במ' סעיף א' קי"ט :

ר"ז אדם העליון יושב כפני וחילו הפני הוא המוחין המתפשטים בכל הגוף בבחי' הו"ס

כזה י"ה הם המוחין שכראש תו"כ ב' הוא הגוף ה' הח' העטרה והוא כתוננו של אדם כנ'

והחילו הוא ללם אלהים כזה א הוא הגלגולת סוד הבקר ל' ג' מוחין ד' ה"ק מחסר עד הסוד י' יסוד י' זעירא כנ' מ' והוא העטרה

כנ' ל' וזם ויזר ה' אלקים את האדם והס' כ' יצירת ה' מהו"ה וז' מאלק'ס . וזהו ג' כ' ויכרא אלקי'ס את האדם כללמו ללם ו' שהוא ז"ל הנק' קו"ה כבוד' ונ"כ כללם אלקי'ס כרא איתו כנגד שכ אלקי'ס הנו' . שס פ"ג :

ר"ז אדם יש בו ד' יסודות אשרות מים עשרות וס' ד' אור הו"ה והס' קו"כ תו"מ והס' ענת"ה והס' אבי"ע שהס' ד' בחי' שכראש א' אדם הפני' שהוא הרוחניות הנק' נר"ן ב' הגוף ג' המלכותי שג' האדם ד' הכות שושב בחוכו האדם וכל בחי' מאלו כלולה מר' בחי' אלו . והנה הבחי' א' של הרוחניות הוא כשמה לנשמה ונר"ן . הבחי' ה' שהוא הגוף הוא העלמות שהוא קמות מכפטים והגידון והכשר ועוד .

בחי' ג' שהס' הלכו' הנה ט' הלכתי המוכרתי לבסן הדיוט כחונת ומכנסים מלנפת ואכנע דאוחן ד' דכה"ג הם מלכוסים יותר עליונים מאלו שאלו הם לבושי אס' אדני' ואלו הם לבושי אס' הו"ה ועיקרם אינם הלא ד' בחי' . בחי' ד' והוא הכות יש בכלל תלמודי ומדבר :

אמנם ככל אלו הד' בחי' הפרטי' יש בה בחי' א' כוללת כולם והיא ממוצעת בין בחי' ובחי' הכוללת כ' דוגמא מ"ש חכמי הטבע דיון סדומס והלומח הוא הקוראל הנק' אלמונים . ובין הלומח והחי הוא ארני השדה הנו' כמס' בלאים שהוא כמין כלב גדל בקרקע וטבורו נשרש בקר' חונק משס רבשותתיון הטבור מת . ובין חתי והמרכר הוא קוף . וכער' ז' יש ככאן דיון הכורא ית' ובין הנברא בבחי' הרוחניות יש כה בחי' אמל' שעליות נאמ' בנים אתם לה' אלהיכם חני אמרתי אלהים אתם ונא' העל אלקי'ס מעל אכרה' וארו"ל האכות הן הן המרכבס והכונה דיש ניצן קטן מאד שהוא בחי' אלהות נמשך ממדרג' אחריו' שכבוד' וזה הניצן מחלבט' ככח ניצ' א' נברא שהוא נשמה דקה במאד מאד וניצ' זה נק' ימדה ויש בה שורשי ד' בחי' הרוחניות נרנח' . ובין בין בחי' הרוחניות לבחי' הגוף יש בחי' א' כוללת כ' והוא בחי' רביעית דס שכנפש דיש בה ניצ' אחרון של הנפש שהוא ד' שכנפש פו' בחי' נפש שכנפש ולכן נק' רביעית חס הניצ' מתלבט בד' דס הנו' וע"ז נא' כי הדס הוא הנפש חס הד' דס הוא היותר מוכח' מכל ד' בחי' הגוף אשר כל חלק נחלק לה' והוא רביעי' ה' והעליון מוכח' בעלמות המוחין שהוא החיות שכתובו וכזה הד' דס כלול כל שורשי הד' בחי' הנו' באופן דהוא בחי' אמל' בין הרוחני לגוף ובין בחי' ה' לנ' יש בחי' אמלעני והס' השערות והלפריטים כנו' דזה הים לבוש אדה"ר בתחי' והס' דבוקי' כגוף האדם ודומין לגוף הכל בהסתלקות' משס נעשה מהס' לבוש כמו שעושין מלמר רחלי' ועושים וכיוצא ועוד דנס כהותס כגוף האדם הס' דומים למלבוש דמיון הכהמו' וחיותו ששעיר' מלכו' וכן בין בחי' הלבושי' לבחי' הכתים הס' אהלים הכעשי' מלמר ופשתים שהס' בחי' לבושי' וגס' הס' משפטי' לבחי'

עובר דרך מחילה שנוקב האור ויוצא דרך המחטות כמו אור היום לעק' דרך נקבי מחילות נופא דו"ה נק' נקטת ע"ש שיוצא דרך נקבים וכוה נחלס כמו כנקב' ח"ס נקבה נקב' ה' שהוא המל' הנק' נקבה הו"ה שס פ"ג ועיין במ"ש בדרוש הנוק' דרוס' י' נעשכ :

קציה אחע"ה הס' ה' גו"כ קהס' ה' תואעפ"ו דאוחיו' אלו אינם אלא ד' עב"ו

הס' ה' ולא קיבלחו טעמו . שס פי"ד . (א"ה עיין להרכ מוהרש"ך ז"ל שכתב דאפ"ל הטעם דנו"ה כלולים בחות א' ועין שהס' הרי פלגו גופא ונחשבים לה' כנודע) :

קציב אור"א נק' בחי' גוואי ועין דכל בחי' תו"כ נקרא' פנימיים ש' פנימיותו וחיטוטי' פ"ט :

קציג אלקי'ס דעיוכור הוא נפש מל' דו"ה ואלקי'ס דמיקה הוא דוחרו"ק עלמו וע"ס זה נק' הו"ה אלקי'ס ומו' דב"ר נק' הו"ה . שס :

קציד אכילה ושחיה הוא לאיברים החיטוטי' שס פ"ו (א"ה) וכן נחכ רכיכו ו"ל כשעה"כ בדרוש ויה"כ דאכיל' ושחיה הוא בחי' ה' העולמות . לא דלרדך להכין דכזה הפ' עלמו סמוך ונר' כחכ דופנה הוא בפנימיו' שהוא המעיים ואלטוטי' שהס' מאיברים הפני' וכן כתב כשע"כ בדרוש ג' דסוד יפנה הוא תו' פנימיו' העשיה וז"כ מאי שנא דכעת כניסה לגוף האכיל' ושחיה נקרא' קו"טונו' וכעת היצאה נק' פנימיו' כיון דהכל הוא אחר דככולעו כך פולטו והדכר צריך אללו ישוכ ועיין במ' הסמ"ך אר"כ ד' וס"ה נה"ש דט"ל ע"כ שכתב דסוד יפנה הוא כפני' דחי' וחיטוטי' שס כזה קלת ורוק) :

קציה א"ס כ"ה וז"ה וענין ד' עול' אבי"ע מה בחי' הס' עיין במ' הפ"ה אר' כ"א :

קצו ארארית"א סוד שס זה עיין במע' הש"ן אר' ע"ט . ועיין כשעה"כ בחי' הס' ועיין עוד כס' ספרדס כס' פרטי' השמנ' פ"ג :

קצז אופנים הס' כעשים עיין במ' הפ"ה אר' כ"א .

קצח אחור ופנים דע דאחי' העליונים הס' גדולי' מהפנים התחתיו' ולכן תמלא דחיו' ריזי' הוא שס מ"ה ופני' עשיה הוא אחריוס של זה שהס' עלמו היי' דאחי' עליונו' וכו' . שס פט"ו :

קצט אכתריאל שס זה כנ"ק קמ"ץ הוא ככרא' ויוצא מפ' אשר ל"ה יכר"ת . שס :

ר' אצילות כללות החי' יש בו כ' בחי' תו"כ כי כל הו"ס רח"ו הס' כללות החכמה שהס' ע"כ קס"ה דפנים וקפ' דותקמ"ד דהחור והכו"ה נעלמת בו כסוד והכן כחכמה . שס :

ר"ב אבר אינו נק' אבר א"כ יש בו כשר גידיון ועלמו . שס פי"כ ובס' התשמל פ"ה :

ר"ג אותיות המלטיירו' כעור האדם ובמלא סודו עיין במע' העי"ן אר' קי"ו :

ר"ד אבי"א אינו צרי' להיות אכ"ה אלא בהיו' בחוכ' מו' ראשו' דגלות אר' לחור אכ"ה

כדי שלא ינקו החי' הכל כשהס' בבחי' וינקה חיו' צרי' להיות אכ"ה דאין להס' חור גדול שינקו החי' לכן כלולה אינו צרי' להיות אכ"ה . ש' החשמל פ"כ :

ר"ה אר"ן יש' עיין מ"ש במע' קי"פ אר' ל"ה :

עין אמת מערכת אלף ליעקב חיים

לכתי' כתיב וחסדו' ז"ע אש הוא כד' ש' בדו' אבי'ע
 פ"א (א"ה) עיני נמוריו סרוב החסיד זיע"א כס"ה
 נה"ס דל"א שב' דל' אחיו' הו"ס נחלקי' באו' וס'
 אות וי"ד היא כלל' הנדב"ת שהוא הרוחני' וחו' ה' היא
 כלל' הנוף שהם י"ס שיש בהם מרס ונכול כמ"ס
 בהיכלו' כשיעור' קומה שהוא רל"ו אלפים רכבות פרס'
 ונוף וס' מלכש חק' או' ו' דהו"ה שהם סלבוש' כמ"ס
 רל"ל ביו"ד לכושי' נתלכס הקב"ה וכו' ולכושי' אלו הם
 חק' כתי' הכהים שהיו או' ה' אח' והם הו' היכלות
 שהם בחו' העולם ענמו השמים וארץ והאור שביניהם
 אקח הו"ד שהוא הכתר הוא שרש לכל ד' אחיו' ולר'
 כתי' סל"ו וכו' יע"ס):

ריח אפס נק' הא"ס כ"ה עיני כמע' הכ"פ אות
 ע"ו:

הש אני נק' הכתר ח"ס אתי ה' וכו' עיני כחות
 הנו':

ריי אק ענין א"ק עיני כמע' העי"ן או' קב"ג
 וכמ' הס"א אות ל' ולק' בקו' חסדי רוד
 אות ה':

רייא אצילות ענין אטי' עיני כמע' הנו' אות
 הנו' ועיני עור כמע' הנו"ן או'
 קל"ס):

ריב אבא נק' מחשבה ואין בו שום חסידות ולכן
 לא הפחיס כלום עיני כמ' הנו"ת
 או' ז"ו:

ריג אביע הם כלולים כד' או' הו"ה' ה' בחכמ'
 ה' כבינה ו' כז"א ה' כסל' כמלא'
 כי אטי' הוא בחכמה כבינה כבינה יטירה כתי' עשים
 כמלכות - ש' דרושו אבי'ע פי"א):

ריד איבא סוד הסתלקו' האש מעל הכב"ע ע"ו
 החטוא' עיני כמ' הכ' או' ז"ט):

רטו אביע ענין המאבוס שיש בו טיטס עיני
 כמ' הכי"ת או' ז"ט וכמ' הנו"ס
 או' ר"ו ור"ז):

ריו אצי מאטי' ולמע' אין לו רשות לדבר עיני
 מ"ס כמע' הנו"ס או' ר"ז):

ריז אביע טור העולמו' אלו כי"ר דומים עיני
 מ"ס כמ' הנו"ן אות הנו':

ריח אביע ענין אבי'ע עיני כמע' העי"ן
 אות י"א ה"כ וי"ז וט"ל ומ"ד ון'
 וק"ד וק"ז וק"ח וקכ"ג וקכ"ח וקכ"ט וקל' וקל"ו
 וקל"ז):

ריט א"א להיותו נעלם מאד לכן לא נזכר בכל
 עולם - ש' רדו' אבי'ע פי"ג וכס' כללות
 אבי' פי"ד):

רד אדם התחתון כולל כל ד' עולמות אבי'ע
 ואש לא זכה אלף לנפש דעשייה ואח"ך
 חטא ופגם כה והכניסה בקל' אומ' לויתוס קרמך כי
 היותו למעלה לא עשה מעשה ליכנס בקל' ואש לא
 חטא אז הוא כסוד האופנים ולפעמי' יהיה שאין בורק
 כתי' נפש והוא חשוב ממי שיש בו רוח כגון שיש לו
 נשמה שבנפש כנו' רכ"א כלולה מר' וכשהחטול האדם
 להחיר ולתקן מעט מעט חכף מאיר בו כתי' נשמה
 שכירות יורה אעפ"י שברין לא נתלכשו בו לגמרי
 דא"ה להחלב' בו לגמרי עד שיתקן נפשו לגמרי גם
 אפשר להרס שיהיה לו נפש דאטי' ויותר למעלה ג"כ
 ואש יהיה לו רוח מכחי' יסוד דאטי' אז יהיה כעלה
 דמנוחיתא ונק' איהו' האלקי"ם ועד"ז גאמר לדיק מושל

ביראת אלקי' ס' דכמו שיש לדיק שעולה נש' כסוד מ"ן
 כמל' כן יש מי שעולה נש' כסוד מ"ד דאחר סחרינן
 שאין זוג ואין הבגן זורע גינתו רק גינתו זומחת מהספי'
 שילאו ועשם חזרת וזומחת והספיקון הם נשמה כנחיקי'
 שלמחו רלחו מהגיכה העליונה מל' והם חזרין לעולה
 סס כסוד מ"ן או מ"ד - ח"ס אור זרוע ללדיק שכרי'
 זורע מעקרא ואינו זורע מחרש כנו' כווס"ק פ'
 הרומה - סס):

רבא איש האלקי"ם מי הוא הנקרא כן עיני
 כתי' הקודם):

רבב ארין ישראל עיני כמע' העי"ן או' קל"ג):

רבג ארין האחת ככר נת' כמע' העי"ן אות
 קל"ג שהוא מל' דעשיה חס כס' ז'

ארות וככל ארץ יש בה ספי' ה' מו"ס דעשיה וככל ה'
 מהם נר"ן ונוף דעשייה ולבושם והלכו' היותר חיצוני'
 הם ד' יסודות ארמ"ע ונק' אחו' דכחי' העשיה וכלו'
 האחו' גאחו' הקל' הנק' אלקי"ם אחרים וכל השדים
 ומקט' הם פה והם חבלית הוהמה וכו' ובארץ זו
 העליונה הם ג' ספי' עליונות דמלכו' הנו' רוגמת
 היכל הו' הנק' ק"ק ואיברים הקיטו' הם ארץ ע' אמות
 ונגד האור הקו"ף יש אוקיינוס מקי' ואיברים פממי'
 הם א"י - ס' טור העולמות פ"א -

רבד אולם של כהמ"ק עיני כמע' הכי"ת או' ק"ו):

רבה אויר הארץ הוא אור מקיף - סס):

רבז ארין ישראל כנגד א"י יש פתחי הרקיע כנו'
 פ' חקל דר"ט וכסיום הסגד שהוא
 יש פתח ה' הנק' מגדו"ן אך כאלמע שער שהוא שרוא
 ענר א"י יש פתח גדולס וכביב פתח ההוא יש ע' שערי'
 שמשם יצוטים הע' אומות מתמלאת פתח ההוא וכאיתו
 פתח יש פרוכת דקרושה רלס שביק לנט"א ציונו ממש
 והוא לטוס ג"כ אלף שהוא קרוש לכן אין הקרושה
 מתגלית כזה"ז וגם הפתח קום הוא כאלמע רקיב
 וכשפע אח"ך לא"י התחזקה דרך פתח ההוא יש ג"כ
 פרוכת אחר לעכב סט"א שלף וכנס לא"י וזה הפתח
 מכון כאלמע כל הרקי' ענר שמגיעין אלל כתי' הסוד
 שבמל' נק' קרוש' שבכל העולמות עד כורסייה קרושא
 ומשם עלוין כל התפי' והנשמות העולין למעל' כללה
 ואעפ"י שאמרו כפ' ויקהל שהתפי' סלקין כמזרח
 ומערב וכו' וזה בעליות האוירין אבל אח"ך כולם
 נכנסים חק' פתח ההוא האלמע - ש' טור עלמות
 פ"ב -

רבז אלוה סוד שס זה עיני כמ' הח' או' פ' -

רבח אלהים שס אלקי"ם יש בו ק"ך תירועים
 ומתקי' מוון' דכרייהו הכי"ך ו'

כו"א וי' בנוף' ככל ספי' שס ה' ואח"ך כיו"ן דהיינו
 כה"פ א"ה ואו"ה חו"ן ו' ככל פר' ואח"ך כעשיה עור
 ו' ער"ז הרי ס"ה ק"ך וכו' תרלסיכהס נק' ז"א אלקי"ם
 ואלו הק"ך הם סוד והיו ימיו ק"ך שנה כנו' בארל'
 וכסוד' ז' ואלו הק"ך הם מעט' דקרו' ומכאן ואילך הם
 אלקי"ם אחרים - ש' השמות פ"ו - (א"ה) ועיני כחות
 זה סי' ז"ה מ"ס ונ"ו) ועיני כמ"ס כשע' הקל' -
 פ"ב -

רבט או"א לנכו אר"ה אין חילוק אללס בין חול
 לשכת רשס לעולם הוא שכת - סס):

רל א"ס כ"ה דע דא"ה להחלבס אור ה"ס כסו'
 ה' מו"ס אש לא יתלכס אור החכמ'
 בהם ח"ס כולס כחכמה עשית - ועד"ז אין ה' מהו"ק
 יכו'ל

עין אמת מערכת אלף ליעקב חיים ח

יכול להתלבש באור ח"ס אם לא שיתלבש בהם תחיל
 אור החסד ו"ס יומם יורה ה' חסדו רבול כולו - סס :
רד"א או"א סוד מ"ט או"א כחדא נפקין וגם ענין
 לקיחאם סודו ג' דיסוד דא"א דנר' ראור
 או' גרו' מאכא ואינו כן עיין כמ' המ"ס או' רל"ז :
רלב אלפ"א כות"א דא"ט כ"ח חנ"ג מרב"ר כסוד
 המקיפי עיין במצ' המ"ס או'
 רל"ח :

רל"ג או"פ ואו"מ רכל האל"י כולו הוא ער"ז כי האו"מ
 דנ"ר דעתיק אינו מושג ומתפשט
 למע' ממנו אמנם האו"פ ראלו הנ"ר וילאים ממנו
 אה"ך ונעשים או"מ למטה לו"ת שלו ואו"ף ראלו כז"ת
 הוא מקיף לג"ר רח"א והנ"ר דא"א האו"פ שבו הוא
 או"מ אל הו"ת שבו וכער"ז עד סיום האל"י והנה
 טרע ראו"א הם מלבישים למג"ת רח"א וחנ"ת דא"א
 הם מלובשי' תק"א או"א ורח"ך או"ף דנ"ר שבו שניעשו כח'
 או"מ לו"ת שבו מוכרח שיקיף לאו"א והמנס הו"ס
 עליוסם כח' שערות שכריק' דא"א החופפים עליוסם
 ומכסים אותם מג"ר פני' וכח' שערות דא"א שהם
 פלויס מאחוריו ומקס' אותם מג"ר האחוריים ועי"כ
 נמלאים שיש השקף כינס לבין או"מ ועי"כ יכולים
 לקבל הארתו ויו"ף דאו"א שהם חנ"ת עלמס דא"א
 הוא עושם מקי' לו"א מקוד ג"ת דאו"א שאו"מ שלהם
 הוא ק"ף דנ"ר דאו"א והמנס או"ף סוד דו"ת דאו"א
 נחלק לב' חלקין רחמי שהם ג"ס ורחמי הם כח' או"מ
 לו"א וסג"ס ורחמי אהיים הם מקי' גם הנוק' דו"א הרי
 נת' רכל האל"י הולך מג"ר אל ז"ת שבו - ש' המקי'
 פ"ג :

רל"ד א"ס כ"ה מתפשט ככל האל"י עד כח'
 המל' אמנם פשוט הוא דהכחי' האור
 המתפ' בא"א היא גדולה מאור המהפ' באו"א וביולא
 כזה בשאר הכחי' והנה כמו שיש חיות ואור נמשך בפני'
 האל"י כך נמשך חיות אחר מקי' מסכיכוחי' ופשוט
 דאו"מ גדול מאו"ף כמ"ס לעיל אות א' - סס פ"ד :
רלה אסתר הוא סוד נוק' מל' דאל"י כד נחית
 בכחי' נקו' מל' דאל"י כסוד ליכי
 ומעטו את עצמוך והיא מסתתר' כרשם הכריאה לכן
 נקד' אסתר לישגא דסיחרא כמ"ס כוה"ק - ש' בסא
 הככו' פ"ו :

רלז או"י הע' שנק' כן עיין כמע' הינין או' קל"ז :
רלז א"ס כ"ה ביגד מתפשט בעולמות אכ"י ע'
 עיין באות קכ"ז גם דע דכרי' שהא"ס
 יוכל להאיר בכל האל"י לךך שיהלכש תוך החכמה
 ועי"ז יוכל כל האל"י לקבל מן הא"ס כסוד כולס בחכמ'
 עשית וסוד החכמה זו אל התשוב שהיא החכמה ראל"י
 דכרי' ודעת דכמה עולמות יש למעלה מאל"י ובאורו
 חכמ' שיש למעלה מאל"י (א"ה) פי' חכמה דא"ק
 עיין במערכת הח' או' חית) שם בתוכו מתלבש
 הא"ס ומאיר באל"י אמנם כדי להאיר בכריאה מתלבש
 הא"ס לבוש אחר כבינה ראל"י ועי' מקבלים הא"ס דכרי'
 האור דא"ס ח"ס או' עי' מקננא כבורסיה
 דכורסייה מקבל האור מבונה ראל"י - וכדי להאיר
 ביטרה מוסיף עוד לבוש אחר והוא שגם הכונה
 מתלבש בת"ת ואז עי' הת"ת מאיר הא"ס ביטירה ואם
 ועמורה דאמלעיתא מקננא ביטירה - וכדי להאיר
 בעשית מוסיף עוד לבוש והוא שגם הת"ת מתלבש
 במל' ועי' המל' מאיר ח"ס ככל העשית ו"ס ומל'
 מקננא בעשית - וזוה תבין למד' ד' עלמע' שלו אכ"י ע'

נרמזו כד' אוקיות הח"ס כנוד' ועין דאל"י סהור ע"ז
 חכמה העליונה שהיא יו"ר וכרי' ע"ז כונה עי' שהיא
 ה' ויטרים ע"ז הת"ת שהוא יו"ר ועשית ע"ז המל' שסוף
 ס' - ש' סדר חכ"י ע' פ"כ :

רלח או"י נק' מחשבה ורזין והענין רכל כללס
 אל"י מתנענעים ע"ז מחשבה א' כדרך
 כל איברי האדם שמתנענעים ע"ז מחשבתו ורל"ז
 שום אבר מאיבריו שיטה לו ולרבר לו שיעשם אורש
 מעשה הנוגע לו המשל כזה כשירנה אדם לילך לאוזם
 מקום א"ל שידיבר הוא לרגלו שילכו דעולות הרבר
 כמתשכחו הולטין הרגלים עלמן וכן כשאר פעול'
 האיברים כמו כשארם אוכל א"ל שחלקה יחשוב אהן
 ילעים המאכל כשינוי באופן שהמחשבה והמעשם
 כאים כאחד ולכן עולם האל"י נק' טחש' לפי שהח"ס
 כ"ס אינו ונרמזו חר כהן כי הוא נקדא מחשבה
 מתפשט תוך האל"י ממס' - סס :

רלט אבי"ע ענין החילוק והפריש שיש בח'
 עולמו' אכ"י ע' כענין הפרט' דע'
 כי אין פרטיו דבריותה שוין לשל אל"י וכן ריזו' לברי'
 וכן דעשית ליורה ובכאר החילוק שכנייהם והענין
 הוא כי א"א ראל"י הוא פרט' שלם ככל י"ס שבו וכן
 כל הפרט' שבו הם שלמים ומורים - אך א"א דכריא'
 אין בו י"ס שנימות רק ו"ק לבר ואין בו פרט' שלם
 דכיון דיש בו מסך בין אל"י לבריאה חסר מן הכרי'
 הראש של א"א שבה שלא וכלה להתלבש סס ככרי'
 והענין הוא דכרי' ודעת דיש כה"א ראל"י י"ג חיקונים
 שהם ליטורות הטובעים אור משם ועי"ז נחמעט האור
 ונחרק משם מאד ולכן לא יכול לסוליא כנדרס ככריא'
 רישא כי"ג ת"ר - גם אכא דכריאה הוא כחי' ו"ק כש'
 א"א אכל או' חו"ן דכרי' הם שלמים ועי"ש הטעם
 באורך - ובכאר סוד היצירה דלהיות דיש בו מסך א'
 יותר וכו' לכן א"ה ריזו' אין בו רק כחי' תכ"כ ולא
 ניכר בו רק ג"ס שהם נח"י כלילן כחנ"ת וכן אכא
 דיז' תכ"כ אמנם או' חו"ן דיז' הם כולס כחי' ו"ק
 לבר ועי"ש הטעם - ובכאר סוד העשית דלהיות דמיתוסף
 בה מסך א' וכו' לכן א"א שבה ג"כ תכ"כ כמו ביצירה
 כי א"א א"א לעולם שיהיה פחות מתכ"כ אך אכא
 נחמעט כסוד נקודה א' לבר ואי' חו"ן הם כחי' תכ"כ
 ועי"ש הטעם - שס פ"ג ות"ר (א"ה) שאלה זאת
 שאלתי למורי הרב הסקוד כמוה"ר אברהם בכר
 דוד זל"ה והוא דמכאן משמע דרוקא עולם האל"י
 כל הפרט' הם שוין ויש בו י"ג ת"ד אכל א"א דכרי'
 הוא רק ו"ק ולא יש בו י"ג ת"ד וא"כ כ"ס ביז' ועשית
 שהא"א של אלו העולמות הם תכ"כ דברואי הוא דהין
 בהם י"ג ת"ד דאם ככרי' שהוא ו"ק אין בו י"ג ת"ד
 כ"ס ביז' ועשית שהם תכ"כ :

וקט דכשה"כ כדרוסקב"ש כ' רלזיכוין בסכו לה'
 בני אלוס להמשיך מל"ג ת"ד דא"א דעשית שכן
 סב' וגי' יג' וכן כהכו סב' להמ' מל"ג ת"ד דא"א ריזו' וכככו
 הנ' להמ' מל"ג ת"ד דא"א דכריאה ע"כ - פי' מבואר
 בכריאה דיש י"ג ת"ד ככל ד' עו' אכ"י ע' ואפי' כעשית
 וכ"ס ביז' וכרי' - וכן כתב עוד שם בכונת כרכת ע"ל
 דיש ככרעה זו י"ג תיכו' וסס י"ג מירות דא"א דעשית -
 וכן כתב עוד שם בכונת כרך שאתרוול ככר כודעתיך
 כי ככל עולם מד' עו' אכ"י ע' יש בו א"א ואו"א חו"ן
 וענין כ"ס הוא כ"א ריזירה ולכן יש בו י"ג כרוכים
 כנגד י"ג ת"ד דא"א ע"כ פי' דיש י"ג ת"ד ככל עו'
 אכ"י ע' :

עץ אמת מערכת אלף ליעקב חיים

וזאת תשובתו אשר השיב אליו הרב הנו' זלה"ה
והוא דלרדך לירע מ"ס ח"ל כש' הפרטו' פ"ז
החילוק שיש בין נקודה לספירה ולפירוף והוא כי כב"מ
שקמלא ענין נקו' ר"ל עשיה של הכתי' שהיא ובמ"א
כתב דגם נקו' כלולה מיו"ס כי כן נקו' היא לורת' ו'
הוא עשר - וספי' הוא כהיותה שלימה ככל חלקי
אבי"ע - ופרטו' הוא קשר ו"ס וכל ספי' מהם כלולה
מאבי"ע והיינו ו' פרטו' מלכוישי' ול"ו וזכור מאד כלל
זה ע"כ - נמ"ל דאפי' בשאנו מזכירים ספי' א' הרי
היא כלולה מכל חלקי אבי"ע והיא פרטו' שלם וכודע
מ"ש עוד דר"ל כש' כללות אבי"ע פ"ד רמ"ס שכל
עולם כלול מאבי"ע גם א"א כלול בהם ומה שאינו
נזכר בכל עולם הוא להותו ניגלם מאד ע"כ :

א"כ רון מינה ואוקי באחריו דהגם שכתב כאן
ח"ל דה"ת דבר' אינו פרטו' שלם רק ו"ק
לכך ר"ל ו"ס הרי אלו הו"ס הם שלימות מכל חלקי
א"א ואו"א חו"ן דכל ספי' כלולה מאבי"ע וכיון שיש
בו כתי' א"א גם י"ג ת"ד יש בו וכן מ"ש בא"א ריט'
ודעשיה שהם תכ"כ ר"ל נ"ס נה"י אפי"ה כאלו הנ"ס
נה"י יש בהם ג' פרטו' דאבי"ע וא"א וי"ג ת"ד רכל
ספי' כלולה מאבי"ע נמלא דמנו שיש א"א וי"ג ת"ד
בעולם האלו' כן יש ג"כ א"א וי"ג ת"ד ככל ג'
עולמות בי"ע - אמנם החילוק שיש ביניהן הוא דבא"א
יש א"א וי"ג ת"ד בין כפרטות ובין בכללות והיינו
בא"א דכללות האלו' אמנם כבי"ע הא"א וסו"ג ת"ד
שבהם הם ככתי' פרטות שבהם ר"ל כספי' שיש להם
או ב"ס או כנ"ס אבל לא בכללותו ענין שאינם פרטופים
שלימים עכ"ל - ודוק :

ונ"ל דזה מרודקך כלשון הזהב שכתב רז"ל דכבר
ידעת דיש בא"א דאלי' ו"ג וכו' ולכן לא יכול
להוציא כנגדו בכריאה רישא כי"ג ת"ד כמוהו דר"ל
דחול' לא יכול להוציא בכרי' ו"ג ת"ד ומהו כנגדו
ומהו רישא ומהו כמוהו - אלא הכונה לומר כמ"ס
דמה שלא יכול להוציא כבי"ע ו"ג ת"ד היינו בכללות
וכראש בי"ע ו"ס כנגדו וכריאה וכו' ומהו אכל כפרטות
שאר ספי' יש י"ג ת"ד וא"א ומ"ס ככונה קב"ש וככ"ס
וככרבת ענ"י ריש ו"ג ת"ד כבי"ע היינו כפרטות
דבי"ע כנ"ל :

והזה היות להרב החסיד מוהרש"ך ז"ל כס"ה
יפה שעה כפי' לסה"כ בדקנ"כ שכתב
עמ"ס רבינו ז"ל ככונת ברכת ענ"י ריש בכרבה זו
י"ג תו' והס י"ג מרות דא"א דעשיה וכו' כתב ע"ז
וז"ל לא ידעתי הדין למי מ"ס רז"ל כש' אבי"ע פ"ב
וז"ל ככה ידעת דיש בא"א דאלי' ו"ג ת"ד אשר הם
לונרות השפס וכו' ולכן לא יכול להוציא כנגדו בכרי'
רישא כי"ג ת"ד יע"ג וא"כ הוא בכרי' כ"ס וק"ו
בעשיה אם לא תהיה הכונה להשיע אליו מי"ג תו'
דחיקנא קדישא עכ"ל :

ונוראות כפלאתי עליו ת"ס חנו לא ידעתי מה
תו' אם לא תהיה וכו' דר"ל מי"ג ת"ד
דא"א דאלי' מאחר דכתב כפי' והס נגד י"ג מרות
דא"א יעשו' ועוד דמה וענה כמ"ס רז"ל ככונת קב"ש
דנ"פ הכ"ו הם נגד י"ג ת"ד דא"א דנ"ע כו"ע - וכן
ככונת כ"ס כתב בהדיא דכלל עולם מד' עולמות יש
בו א"א וי"ג ת"ד - הן אמת שכן נר' מפשט לשון רז"ל
דש' זה דלא יש י"ג ת"ד כ"א בא"א דאלי' אמנם זהו
לפי פשוטו אבל כשנעמיק בסודן של דברים כסוד
הפרטו' והספי' הכל כפי תורת רז"ל כע"ת יש תו' וישכ

אמיתי והוא תו' אך לא תו' תו' הנו' ולערך שיקרא
השאלה הנל שאלתי עפ"י מ"ס רז"ל עיין במע' חו"ן
אות מ' דרוק היטב :

ר"ס אבי"ע ענין אבי"ע דע דאלי' רובו טוב
ומיעוטו רע ואפי' אותו רע אינו
מעורב עם הטוב והכרי' חליו טוב וחליו רע ואינו
מעורב וכיטירה חליו טוב וחליו רע והם מעורבים
והעשיה רוכרע ומיעוטו טוב ומעורבים יחד וטעם
הדבר עי"ש פ"ג - ועיין לקמן אות רמ"ג - ועיין
כשער ההקדמות ברוק"ו שכתב כן יע"ש :

רמ"א אבי"ע ענין שארה כסותה ועונתה שיש
באבי"ע עיין במע' חו"ן או"ז -

רמ"ב אילנא רחמי ומתא קודר חו"ן דאילנא רחמי
ומתא מה עניינם עיין במע'
התו' אות ס"ח :

רמ"ג אבי"ע דע דגם כתי' יש כתי' אבי"ע
וכבר עניינם רע דאעפ"י שכל

ד' עולמו' יש כתי' קלו' יש שניו בעולמות עלמם
דהנם בעולם האלו' דקדושה הטוב מרובה על האלו'
דטומאה ואינם מעורבים הקדושה עם הטומ' כלל -
ובעולם הכרי' הקדוש מרובה על הטומא' של הקלו'
דכרי' אמנם הם מעורבים יחד וכו' הו"ו הוא מקל'
על מחלה וגם הם מעורבים יחד וכו' - וכעשיה הקלו'
מרובה על העשיה של טהרה וגם הם מעורבים יחד
ואין שום דבר בעולם העשיה שלא יהיה מורכב מנו"ד
קדוש' וקלו' מעורבין יחד - והנה הטומאה שכללו'
הם הכת' קלו' דאלי' סטור וכן הטומאה של בי"ע
נק' קלו' דטהרה - ודע דענין התעורבות נו"ד הנו'
שיש כנ"ל בעולמות בי"ע אינו תו' כו"ס עלמם אלא
התעורבות הוא בעולמות עלמם כהם דוקא ולא
כספירות - ש' דרושי הקליפות פ"ג - (א"ד) ז"ע דלעיל
כאות ר"מ כתב דהכריאה חליו טוב וחלו"רע

ואינו מעורב ובאן כתב דהכרי' הק' מרובה על הטו'
וגם הם מעורבים וקשיא כריאה אכריאה מנ"ל לדיים -
ועוד דלקמן במע' הקו"פ אות מ"ה כתב דהקלו'
שכרי' הוא מעט מהקרו' ונפרד ואינו נדבק והוא
הסך מנ"ל מקומות אלו דלא התי' לא כמ"ס כאן ולא
כמ"ס לעיל כאות ר"מ וכמוכן קשה ג"כ יורה אלו'ר'
דשם כתב דכיו' הקלו' והק' באיקולא' ואינו מתעברו'
ובאן ככ' מקו' אלו כהם דהם מעורבים באופן דשליטה
המה כפלאו ממנו זע"ד לי מאד ולא ידעתי איזה
דרך ישכון אור - ולכאורה נראה דהעיקר כמ"ס כאן
יען דכאן הוא מקום שורש ענין זה וכו' ואי דבמקומו
דקרק יותר משאר המקומות שכתבו דרך אנב והוא
ע"ד שאמרו סוגייה כדוכתא עדיפא - ועוד דכספר
מ"ס כש' הקלו' פ"ד כתוב כלשון זה ממס גם הרב
משנת חסי' במס' הקלו' כתב כלשון זה באופן דמטי'
תלת סמכי קשור דקיימי בשיטת זאת וכו' ואי דבתלת'
היא חוקה זה נלע"ד הגם שאינו ראוי להכריע) :

רמ"ד אגוז סוד האגוז שיש בו ד' קלו' וסוד הקלו'
דקה שיש על האגוז עיין במע'
הסמ"ך אות ל' :

רמ"ה אוריא הוא רוח גם אוריא הוא הכינים
עיין במע' חו"ן אות קמ"ז ועיין
לק' בקו' חסדי רוד אות קי"ח -

רמ"ו אדני נחשת סודו עיין במע' חו"ן אות
קנ' :

עין אמת מערכה אלף ליעקב חיים ט

רמז אדה"ר כירד כל העולמות וכל הנשמות' וכל הבהמות וולת בהמות כהררי אלף וסודות והלומות שלא נבחרו להחבר ולכן היה אוכל אותם לבררם וכשחטא חטאו הנש' והבהמות' לעמקי תקלי' ונתם עליון סגס' כסוד מ"ן והבהמות הטורח' מתבררו ע"י חכ' וכן הדומם ולמא ולעת' ליתבררו בהשמות כהררי אלף וגם הטמאים - ש' קלי' נגה פ"ג ובע"מ חכ' ינק' ש' הקלי' ועיון עור בענין ארה"ר במע' הלמ"ד אות ח' -

רמז אסתר המלכה שהיה מנחת שירה במקומה ומזווגת עם אחשוורוש הוא קלי' נוגה מבחי' הרע הנק' שר והיה יורעת היא ומרדכי להשכיב עשר סילה"ר שלה ע"י שם המפורש ומשם נולד דרוש בן אסתר מלך השירה היה' שלה והרי הוא בן אסתר ממא לכן היום חליו טובחליו רע ולכן היה גור וגם טוס שיבנה בהמ"ק רהוא נתן רש' חמילה קודם שמת' כורש - שם פ"ו :

רמז אשמדאי שר יסודי עניינו עיון במע' השי"ן או' ז"ח :

רז אליעזר עבר אכרס עניינו עיון במע' העי"ן או' קמ"ז :

רמז ארץ התחונה הזאת שהיא בחי' מל' דעשירי רזה המאזיל העליון שהיה בה כל כללות אבי"ע וזהו כעמו ישראל אשר בחר בהם שיקשו כל הר' עולמות כיתר כאן למטה וטע' כרי שיהיה בהם כח לברר כל הכורחים שיש מען הרעת בעה"ז מר' בחי' אבי"ע - ש' קיטור אבי"ע פ"א אובכ"ח כ"ינק' ש' קלי' נוגה :

רמז ארץ יש לו ד' חלקים ארמ"ע וכולם הם דומים הם הדומם כלול ער' דמ"ס - שם פ"ב :

רמז אדם יש בו דמ"ח גוף ונפש ונוסף עליו הם נפש המדברת בכללת מכלום נמלא כי עיקר מליחות האדם הוא מבחי' נפש הבהמית ומדבר דהלומת והדומם טפלים להם ונפש הבהמית' שבאדם חולבה ממקום שנחלב נפש הבהמית וב"ח שהם חיות ועושות ודגים אלא שהיא הפני' ומוכח' שכנפש הבהמית' ולכן מדברת וכשהאדם נוזן ואוכל מתחבר ונוסף בו נפש הבהמית ממאכלי הדומם בגון מים ומלח ומגטרף עם נפש הדומ' שבו שהוא יותר מעול' ומתגדל אך לחיות גדין בחי' דומם אינו עדיין מוון לכן הטרר מהמוון נותר כמים ובמלח ואח"ך באוכלו הנומת אותו הנפש הטומחת אשר בו מתחבר עם נפש הטומ' שבאדם שהוא מעולה יותר ומתגדלת אך גוף הנומת יולא כסוד נעדרות לחן וכן כשאוכל הכ"ח יולא הפסקות ונפש הבהמית אשר שם מתחבר עם נפש הבהמית שבאדם שהוא מעולה יותר ממנו וסוף פני' ואז מתגדל עמה והוא סוד מוון נפשנו דנפש הבהמית של הדם נק' עדיין גוף וולא נפש והרי הדמ"ח הם הגק' ר' יסו' וב"ח מהם כלול מארמ"ע - שם ועיון עוד ענין האדם וסדר גדלותו שם פ"ד - ועיון עוד במע' הת"ם או' רס"ה ובמע' הנו"ן או' קכ"ו :

רמז אבי"ע דע דאני' הוא יסוד אש וכריאה יסוד רוח ויטורס יסוד מים ועשיה יסוד עפר והם הוי"ס א' כוללת כולם והם חיה נשמה רוח נפש אך הגוף של כולם הם סר' יסודות עולם השפל הוא הנק' ארץ העשיות - שם פ"ו - גם רע דיש בכל עולם מאבי"ע ר' מיני נבראים והם דמ"ח

ויחזיר עיון במע' כרלי"ח אות ע' מ' : רמז אדם התחנה (א"ה) עיון מ"ס לעיל או' ל"ז ואו' קל"ד והוא דכאו' ל"ז כתבתי דאין לומ' כנוסח ע"ח שח"ל וכו' ונשמה לנש' שיש נהגים - דהן עתה נלע"ד לוישכ המנהג יען שכן נוסגים לומ' בקהילותינו קהל חסידים וכדאזי רוסדותו בהררי קרש וכך היה אומר מורינו הרב הקסוד רב שר שלום ויע"א והוא דמ"ס רז"ל דכפיותו כסוד נש' לנש' אינו חוטא כלל סיינו נש' לנש' הכולל' העליו' הכל נש' לנש' הפרטית דגר"ן כטו' רכ"א כללם מכלום או עדיין חוטא וא"כ מ"ס ע"ח שח"ל וכו' שכנר"ן ונש' לנש' היינו נש' לנש' דגר"ן - אלא שיכא קלת דחוק דאינו דומה הנה"ן עם הנש' לנש' דהגר"ן הוא בין דכללות ובין דפרטות ונש' לנש' אינו אלא דפרטו' נר"ן ומהו יש לטעות ולומר דגם נש' לנש' הוא דכללות העליונה דומיא דגר"ן ויותר טוב היה שלא להזכיר נש' לנש' שכבר נבנסת ככלל דגר"ן דיווע הוא רכ"א כללם מכלום ומכאן זס כתבתי כתחי' שאין לומר ונשמה לנשמה :

רמז אבי"ע יחיישכ מ"ס כאות קל"ד ע"ד מוריט סרה"ח ז"ל שכ' דגם קובכס לבקי' ח"י יש לו ינש"ר ועיון לעי' או ל"ז דמסמ' משמ' רמי שוכה לח"י אין לו אחיה עם הילכה"ר ולפי"ס א"ש דסייט ח"י דגר"ן ואיטו ח"י העליוני' ומהו הכנתי דום הטסח של ע"ח וכו' ונש' לנשמתיו ממנו ילאו הכרבים דלשעתיו' איוול ומכאן ילא לו :

עוד נלע"ד לושב הכל והוא דהרואה ידאם מ"ס רז"ל כאו' קל"ד דרדס התח' יש לו ס' טורות וס' ללמוס וס' כלים דאבי"ע רב' והללם הוא חרלג איכר' טוכים ותרי"ג רעים והם ינש"ט וינש"ר וכו' נמלא רכל אלו סתרי"ג איכרים רעים שיש רהיינו קילת"ר הוא כללם ככל סת' בחי' נר"ן ח"י חכל כגורם שהיא האור לא נאמר זק וא"כ מ"ס מוה"ר החסיד וטק"ל דגם חוכה לנח"י יש לו ינש"ר היינו בכחי' הללם דבהכוי מיידי רז"ל ומ"ס ח"ל כאות ל"ז דמי שיש לו נש' לנש' אין לו אחי' כינש"ר ואינו חוטא היינו בכחי' הטררס דסייט האור העליון ולא כללם :

ומעתה א"ש הנוסחא שתיקן מוריט סרה"ח ז"ל לומר כנוסח ע"ח שח"ל בתרי"ג איכריטו שכנר"ן ונש' לנש' והיינו בכחי' הללם דכום נאמר שיש תרי"ג איכרים טובים ורעים דהיינו הילכה"ר חכו ככל הו' ללמו נרנח"י ואפי' כללם דנש' לנש' העליו' כאופן דוסי הנוסחא אמיתית ודבריו חיים וקיימים ונאמנים וכחמרים ה' יוכטו לסכין דבריו דאח"י :

רמז אור קרמון סודו עיון לק' בקו' סקוד רוד אות ע"ו :

רמז אתה נק' אכא עיון לעיל אות קכ"ו - א"ה עפ"י הקדמה זו כ"ל לפרש פסוקי ההלים סי' ע"ד אהה פוררת בעוד ים וכו' אתה רלל' וכו' אהה בקעת מעיון ונחל אהה סוכשת וכו' אתה הלכת כל נבולות ארץ קיץ ויחרף אתה ירחת - דנ"ל למת נקט בלשונ' ח'י' אתה כמם פעמים ככל דיבור ודיבור ולכאו' נר' יותרת על סככ"ד - ולפי"ס א"ש כהק' מ"ס עור רז"ל ככ"מ וא' מהם עיון במע' החי"ת אות ע"ח דכל כרי' העולמות עליונים וחתקו' החרץ וכל אשר עליו וגם האדם הכל נעשה ע"י החכמה כסוד בולס כחכמ' עש' וכסוד אשר יאר את האדם כחכמ' וכסוד ואת' המחיה התכלס כטו' והרי הוא כמבוא' (ר') או"ח

עץ אמת מערכת אלף ליעקב חיים

לרמוז פס בהזכור שם אלהים אל המצוטם הא' שסוף כתי' דין בהעלם גדול ועי"ש מ"ש עור כזה - שס"ב ק"א פ"ג :

ג' אור"א באדרה רכז לא גילה רשכ"י ז"ל פרטו' אור"א היטב להיחס נעלמים תחות דיק' דא"א אמנס באר"ז כו. היכי דלא ליעול בכסופא לעלמא דאחי סוכרם לגלותם אזי וכל עיקר אר"ז לא היתה אלא לגלות זה - שס"ב ח"כ פ"א - (א"ה) אפשר דרעה לרמוז במ"ש דלא ליעול וכו' לעלמא דאחי דמי' דעוה"ב הוא בכונה שהיא אי' ובדי' דלא ליעול בכסופא לעוה"ב שלא גילה פרטו' שלה דהיינו אור"א מסופא להיחס לגלותם אזי :

ד' אותיות אוב"ל מספר"ת הם כאור"א עין לעיל אור"מ"ט וכחכ מוהר"ן ז"ל דהסימן מכוח עם הכתוב בוה"ק דאכילה כאור"א כסוד אכלו רעים גם אוכל לשון זוח ומספרת רומז לזה כסוד אשה מספ' עם בעלה - שס"ב ח"כ פ"ז :

ה' א"א נק' כתר וכללות עולם האלי' והוא חיות ונשמה לכל האלי' - שס"ג ח"כ פ"א :

ו' אור"א ענין אור"א שיש במוח מה עניינו ענין כמ"ב כמע' הנימ"ל אור"א :

ז' אלף עלמין דחתימין כעוקא הוא גבורים דעתיק והענין דמי' דהגבו' נק' אלהים ואחרים רשם אלהים דמלוי הקי"ן הוא גי' אלף וא' כזה אל"ף אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"ה אל"ף למ"ד ס"ה יו"ד אל"ף למ"ד ה"ה יו"ד מ"ם ואלו הם סוד אלף עלמין - שס"ג ח"כ פ"א ועיין בפט"ו וכסופ"ו כתב א"א דהמוח כלול מחו"ג שהם ה"ח וס"ג כ"א כלול ממאה הם אלף עלמין ועיין לך בקו' חסדי דוד אור"א קי"ח :

ח' אונים דעתיקא לכיחות מקום גבוה מאד שהם חרין כיעין הסתומים לא שלחו בהם יד ולא נזכרו בשום מקום לא בס"ד ולא בשתי האדרות וכבר תרע מהא"ק דהאין שלו גבוהה משאר הכתי' שלמטה ממנה כי היא כתי' נשמה וזהו טעם מ"ש רז"ל חרשו נותן דמי כולו - שס"פ :

ט' אונים הם כתי' כלל והוד דעתיקא - שס" :

י' אין נק' הישא תמיכא שהיא אור"א דא"א כמ"ש באר' עת"ק אקרי אין רביה תליא אין כל אינון שערי ואצ"ו רעיקר שם זה רעת"ק הוא כה"ס המתלכש חוד ע"ו ולכן גם ההיא רישא ע"ו דלא ילרק בה שם זה רעת"ק משא"כ כתיין רישין אחריון עכ"ז כולם נק' ג"כ עת"ק ועיקר שם זה של אין הוא בהאי רישא דאור"א ואמנס גם רישא ע"ו נק' ג"כ בדרך השאלה אין - שס"פ :

יא' אר מלך יושב וכו' שאנו אומ' בתחומים כתב ה"ה הרמ"ז ז"ל דר"ח לבוין כו כי אל מלך סוד עתיק וגם מלך גי' עת"ק דא"ק (ה"ה) כך מ"כ ופי' דק' ארוכ' גי' ת"ק כה"כ דא"ק דהיינו הכ"ך כנודע) - ויושב ע"כ רחמים הוא א"א ואח"ך מפרט והולך כל הו' תוקו' דע"ו שמתלכש ברישא דא"א - ומתנהב כחסידו' הוא חסד ע"ו תי' ה' נלגלתא חוור"א - מוחל עונות עמו עלא דכרולת' דאיהו כמות' סתי' הכופה ומבטל כח העונות - מעביר א' א' קדומת דאור"א שהוא כח המפס' בין א' לא' - מרכה מחילת לחט' עמר נקא בשלג ילבינו - וסליח' לפושעים זה לרויך כח גדול דרעוה' דרעוין - עושה דרקות אשנחיהו תריח' - לא כרעתס להם גומ' תועמא שמתריך אהו להם

יג' אור"א נק' חכמה מפני שלקחו חכמה רכ"ן וחסד"ת נק' בינה משני שלקחו בינה רכ"ן - ש' א"א פט"ו :

יג' אימא עי' עיין מ"ש כתי' אי' מתקנא בכרי' היינו חכונה ימ"ש מתקנא לשון קוהט' הוא דלשן ושיב' הוא תמידו וזה אינו תמידו רק לפרקים - ש' אכ"ע פ"ב :

יג' ארפ"א כית"א רא"ט כ"ח עיין לעיל אור"א ק"ס שב' דאחיו' ת"ס הם ג"כ כמל' (א"ה) לא ביאר ה"ל טעם דאור"א ת"ס הם כמל' וכסער ההקד' כתב כפי' דאור"א ת"ס שמעתי ממח"ל שהוא כמל' ולא קיבלתי פירושו וע"ש - ואני הרל מזה כמה שנים שפירשתי דתם נק' המל' דהיינו לאה כמ"ש בוה"ק ויעקב איש חם בעלנה דתם עיין כמע' הלמ"ד אות כ"ד -

והן עתה כחיותי כשליחו' מלום בעיית אישפלטרו יע"א רחיתי בניליון' סהקד' של הרב המופל' במוהר"ם מוסאפיה ז"ל שב' וז"ל אפשר דזה רמוז באותיות ת"ס עלמם והיינו דאור"א ת"ס במילוי כזה תי"ו מ"ס בני' מלכו"ת כדקדוק ודוק א"ד ז"ל וס"ו ושוב אינלאי לי דזה הרמוז הוא מבני הגדול רב נהוראי סריב כמסר"ד אכרסם קו מוסאפיה נר"ו) :

יג' ארף (א"ה) עיין מ"ש לעיל אור"א ל"ה דתם הקשיתי דכמ"א כתב ה"ל דאור"א אל"ף הוא ככתר וכמ"א כתב שהוא ככתב' וכמ"א כ' שהוא בכונה - וכן עתה נלע' ליישב בהק' שכתבתי לעיל אות קפ"ב דאלפין שהם מכינה ולמטה הם לוחין יו"ד כזה א' ומכונה ולמעלה היינו חכמה וכתר הם כליור וז' כזה א' יע"ש וכוה יתוישב דהא והא איחא (ודוק) :

יג' אור"א נק' חיים עיין לעיל אות קמ"ו - (א"ה) כזה אפשר לפרש סוד מ"ש בנמ' על ענין מחלוק' כ"ש וכ"ה אלו ואלו דכרי אלהים חיים ע"כ בהענין נודע מ"ש רז"ל כש' מארשא ז"ל כפ' בראשי' רי"ו ע"כ מהוה"ק דהלל ושמיאי היו מב' יסודות דאור"א הלל מאכא ושמיאי מאי' יע"ש - גם נודע מ"ש כשעה"כ ככוונת הזכירו לחיים רכ' יסודות דאור"א נק' אלהים חיים יע"ש מעתה ז"ש אלו ואלו דכרי אלהים חיים ודוק) :

מבוא שערים

א' א"ק נק' אדם דכתיבה ע"ש שנכירא ונק' בשם א"א והיינו בערך א"ס אבל בערך העולמו' נק' א"ס - מ"ש ח"א פ"א - ועיין בקוב' חסדי דוד אור"א ע"ו :

ב' אדם ישר סוד הפ' אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה כקשו חשבונות רבים הוא כי הא"ק עשאו המאליל בכתי' יושר ומכתי' היושר עלמו הוליא עולם הנקודים אשר בהם נחנלו הכלים שגורמים להקראות כלשון רבים כנודע דהכלים מגדילים האורות להיחס רבים ולכן נהמ' המה כל' רבים ואינו חוזר לאדם אלא ל' הנקודים בקשו חשבונ' רבים ר"ל שנעשו כתי' עיגולים המתפשטים כמו המחשבה המתענגלת סביב כל הדכרי' ולסו' זו נשכרו דאלו נלאו כיושר לא נשכרו - וכחכ מוהר"ו ז"ל נחמ' ז"ל כבר נודע דאין אלהים עמרו נה' על א"א וכ"ש למע' ממנו וכ"ש פה שמרכר כמאליל העליון והולו רנה

מבוא אמת מערכת אלף ליעקב שערים

לפס דאמר שני ז' שכתוב אלו חודר וחומר אל חודיתנו
וה' שם פ"א (א"ה) מבאן כוליא מוה"ר החסיד
דב ער שלם ז"ל סכוונת ססידר כפי' הק'
גם שלם נו' כספ"כ והגם דיש שינו קלת כאשר ידעת
היחא מ"מ הכל עולה כקנה א' ורוק :

יב אלהים ה' אלהי"ם דרובו הס כינס גבו'
ומל' שכל א' נק' אלהים וסכריא
נק' אלהים כי אלהי"ם נ' סכסא לפי שבינס מתלבש
בס' שם פט"ו (א"ה) וכן כחוב כשער הכוונת
ככוונת חב"ו האמנם כשגר המלת פ'
קדושים כתוב רמג' אלהי"ם הס א' כנגורה וא' כבוד
וא' כמל' וכו' וק' שם מוהרש"ו ז"ל דסוף הסך מ"ג
בשע"כ כמ' ולא חזיר מ"ג כאן כמ"ג והטמו
כז"ע :

וראיתי נק' כ"ו להרב ח"ק יעקב הכהן ז"ל
שתיר קו' זו עפ"י מ"ש כאן להלן דכל
ג' אלהי"ם הס כפויבל זכות שהוא גבו' שכל עולם
מב"ע ועיקר גולו דיימס אלו הס כפויבל זכות דליה
זכר כחכנו דקט' דאלהי"ם דכחא' נק' כינס לפי
שבינס מתלבש' ככח' וכו' ויהורן הקו' דמ"ג דאלהי"ם
הא' הוא כפוינהובמ"א כ' שהוא כגבו' הכל א' דיעיקר
הוא כגבו' ששם מחנלה ומ"ג ככיה לרימו שהוא
ככרו' ומ"ג כמ' א' רגבו' הוא כאלהי"ם הס' להודיע
דעיקר גילוי הוא כפויבל זכות דהו' שהוא אלהי"ם
סכ' ומ"ג דאלהי"ם הס' הוא כבוד מפני שקי'א
לאלהי"ם הא' גבו' אמנם גם תוד הוא ילירס כמ"ג
כמ' א' רגבו' הוא עתיק וא"א ומג"ת הוא א"ה
והטמו"ת וכו' הס ז"ן כנלע"ד וא"ס את"ס ער כאן
לשני :

יג אל שר"ז הוא ככחא' ואל סו"ס בינו' ואל
הרנ"י כעשיה ומס שים לעמוד כוס עיין
כמג"י העי"ן חוה"ט :

יד אל לא מניט שם אל אלא כחסד אמנם זה
כאל דהו' ועשיה כנו"ל אל נבור כמג"ס
וקדש שמו פלא ויען אל נבור . שם פ"ו ועיין כמ"ב
כמע' העי"ן חו"ט דשם ככחא' קד"מ זהת כאורך .
ע"ס . (א"ה) מזה כמה שנים למעלה מעשרה
כסיותי כעיו"ת אומרו יע"א ריאתו ס' הנר"מ
ספר"א דמארי עוב זק שמו לב חיים לרב נקורא'
הרב סכולל חור גולל כמורה"ר **חיים** פאלאנ"י נר"ו
דשקיל וטרי כענין שם א"ל אי סו מרד"ר או
מרה"ר וכסו"ר העלה דהוי מרה"ר ולה מ"ד וער"ה
אין לנו עסק בנסחחות להכריע הדבר וכו' ע"כ . ובאחתו
פרק שלחתי לו פתקא דאין סתמת כן דהוא הסך
מ"ג ריבוט הק' האר"ו ז"ל ככ"מ אין מספר דשם אל
הוא חסד כמג"ה חסד אלכל הווס וישכתי לו המתקומו'
דסתרי חסדו עפ"י חילוק א' שחילק הרב כחסיד הוא
סר"ה"ס ז"ל וקיבל דברי ולא השיב מאומה וישכתי שם
כעיר הנו' ג' שנים ולא הגיד לי דבר :

והן עתה דהפיס"ס א' נשמת כל חי וראיתי כהשמע'
שכששלינו זכר לנו ואח"ך כת' אחת תשובתי
אליו וכו' וסתר כל הכנין ע"י שהפול סוסר דפייט
החילוק שחילק הרב החסיד הר"ה"ש ז"ל דהוא הסך
מדברי חו"ה הק' פ' פקודי וכו' יע"ס . ותמטנו עליו
עודע לא הגיד לי ככל אחת הימים שחיתו בעת"ת
וסיתו יגע לוישב דברי הרב חסיד ז"ל דכמו זדנחשכ
לרב נוכחים רב חילום וכבר טרע בשערים גרל
קמתנו כמכ' האמת כרדאי דאף קנא ראס דרבי כוונ"ק
דא"ה

הנו' . והגם דאעיקרה רמלחא לא אמרס דב לפא
מלתא אלא בדרך ריש ומלחא כחוב כדרשואו וכבנן
דא אמריק אין משכין על דרש עכ"ז דבר ס' כפישו
אמת וסנה דבר ה' הים אל אברהם ולא ק"ע וכו'א
דסרואה ידאס דרז"ל ע"ד סוה"ק הנו' רפ' פקודי
סוף אומר דזה שאמרו סיכלא ד' איקרי אל וכו' הינו
א"ל דהו' ועשיה שזיא דין וכוס לא יש חילוק מל'ל לח"ל
והכל הוא דין כמ"ג חזק . ומגן הייתי להאריך עוד
להשיב ע"כ דבר ודבר אבל יען שאני גולם ומטוטל
ואין ספתיים כיד ומס גם שאני לא כחתי כ"א להכל
מקושיא לסרב החסיד ז"ל ולסושיא מדעתו סכרז ואת
דסוכר עדין דשם א"ל הוא דין :

כאופן דזאת תורת העולה כהא סלקינן וכסא
נחתיק דשם א"ל הוא כחסד כמ"ג כאן
רבינו ז"ל דלה מניט שם א"ל אלא כחסד וכן כתב
בבמה מקומות וא' מהס עיין כמ"ק כמע' סחי"ת וא'
פ"ה זולת רז"ל דהו' ועשיה הוא ככורה כנו"ל . וכוס
יתורן כל המתקומות שמלחא דשם א"ל הוא דין רז"ל
דמחוי כאל' דהו' ועשיה אכל עיקר שם א"ל קוא
כחסד . ועיין לק' חו"ט :

סז אור"א הו' כחילא אח' כחא' כמ"ג כס"ד ע"ל
אות נר"י שסיה לרמ' ט"ו י"ד וגם
סלרבו כסירה מפני שהו ככותל א' לבר מעסיק . שם
פ"ו ועיין לעיל כמ"ק חו"ט ק"ד :

סז אלף סוד הפסו' האלף לק' שלמה ומאחיס
לנטורים אק עריו עיין כמ"ב כמע"כ

יז אהיה כתב טוכר"ן ז"ל דלא נזכר בתורה
כי אס ג"פ אהיה אשר אהיה וכו'
שלהחיו אהי"ס שלחתי חלונס וכו' דמחיש' תליחאס
שהוא שם מ"ה דאלפי"ן דיש בו ג' אלפי"ן נפקו מיסה
ג' אהי"ס וחס ג' שם ס"ג ספוא כבינס ואהי"ס הוא
כבינס . שם פ"ח (א"ה) אין להק' דה"ע ט' כתורה
אהי"ס דקחם אלו הנו' כתיב כי אהיה עמך
דוס הא' חינו שם כמו שחירנס אק' הרי ופי עומח
כסעוד לא כונג"פ אחריס יע"ס חזק :

יח אדמה נק' החכונס עיין כמ"ב כמע"כ התי"ץ
אות ה' :

יט אהוריים דהו"ה שסס קפ"ד וקד"ת למט'
בישפוט כעשו כפי' פניס כפניס
ולכן השם הא' שפוא כנגד יש"ס סוף ג' פק"ד להודו'
דשס זה מזורו' עס התכונה פב"פ ופקוד אותס
דשוות נק' פקודה כמג"ס ופקודת נק' . גם כ' שנות
אלו ג' מקד"ס וקד"מ"ת להורות דמס שהיס למע'
אחוד' הוא עתה קד"ס שהוא כחי' פכ"פ כמג"ס אחוד'
וקד"ס לרמני . ש"ד חלק ח' פ"ט :

ך אימא עי' נחלקת לב' חלקיס כאופן זה כי
ט' ראשו' דא' נק' כינס עי' וסכטו'
היא כחי' מלכות של הכינה דוגמת רחל שסיה מל' דהו'
ואח"ך זו סכטו' נחלק' ג"כ לב' ומחוס למע' נעשי'
פר' ג' וסיה המל' של זו סכטו' כנו' חס ספר' הנו' של
זו סכטו' תחתו' היא כמתלבשת תוד ז"ה נמלח כל ג'
אלו הס כר' א' ונחלק לב' שהיא כינס ומל' ומל' רמל'
והכל א' . שם פ"ה . (א"ה) עיין לעיל כמ"ק חו"ט פ"ו
מג"כ וז"ע יע"ס :

כא אכילה היא כהו"ה כסוד אכלו רעים
ותחלק לב' א' כמשך מעחי' סמתלכס
תק' נלגלתא דא"ה ומסס ימשך שפע והמוון ער פס
דא"ה

מבוא אמת מערכת ארץ ליעקב שיערים

א"ה ומשם יולא אורו לחוץ דמרוכ אורו אינו יכול לונבל בפניו ומשם נמשך רדך הדיקנא דא"ה ויורד השפע ההוא עד כנגד פה דא"ה ואינם יכולים לקבלו כי אפי' תוך א"ה לא היה יכול ליכנס ואז נשאר שם בסוד הכל פומא דא"ה ונשאר בסוד אר"מ ומשם שואפים ושואבים אר"ה כפייהם וניזוני' ממנו רדך שאיב' לכר ולא בסוד אכילה מתש והמוזן הוא לב"ר דא"ה. אכילה כ' היא ממ"ס דא"ה שנמשכו משם אל פיו דא"ה ומשם נכנס בפני' רדך הגרון דשם הוא כתר דא"ה ומתפשטת עד הפה דא"ה ואז יורדים בפנימיות גרוכס עבר ו"ק שלהם ומוזה ניזונים הו"ק דא"ה אנמלא ריש' ב' אכילות א' מעתי' ומש' מבחוך כ' מא"ה ומשכחת מספנים כי האכילה דעת' הוא אור גדול מאד ואינו יכול להתלכש בפנים. שם ועיין כמע' השי"ן אות ו' עוד בענין אכילה ושתיה דו"ן מה היא יעש' כבמ' בוועיין עוד ענין אכילה והמוזן כמע' המ"ס אות ו"ט :

כ"ב אדנ"י שמענה וכו' עוקר אמירה זו היא ביוה"ד הרומז אל הכינה כי שמענה היא באון והיא כבינסולכן ר"ת שמענה סלחה הקשיכה קס אס"ה כמנין ימות החמה שארשם כבינה. ורע דשם ארנ"י כני' ס"ה עם המילוי דמילוי שהוא ל"ד וע"ה עולה ק' וק' אלו הם שורשם מארנ"י העליון וקוא סוד ק' ארנים שידעה כיאורו ומוזה חכין איך שיוך שם ארני בכאן-שם פו"ד (א"ה) אפשר לרמוז דארנ"י הוא לשון אוננים כתרומו) :

כ"ג אדנ"י אות אל"ף דשם ארנ"י הוא דממיו כי הוא אל"ף דא"ה שבהימא וע"ה א' זו נמתקה המל' ונעשית דינא רפיה כי הדין נעשה רפה ע"י אות א' הניחוסף בו. וכחכ"ה מוהר"י למח וז' רכן הוא עפ"י הדיקדוק דכשאו קורים דין הוא בדגש והוא מורה על הדין כנו' דהדגש והרפה הם דין ורחמים וכשאו קורים ארנ"י כאל"ף נעשית דלג"ת רפיה דבג"ד כש"ת הסמוכים לאהר"י הם רפיות לרמוז זה שממתק ע"י א' דא"ה א"ד ז' ורפת"ח שם ש"ה ח"א פ"ג. ועיין כמ"ק כמע' השי"ן אות מ"א :

כ"ד אשה מורגעת תחילה יולדת ובר אש מוריעת תח' יולדת נקבה הענין דהנה חו"כ קס זכר'ן והס' כ' אר"י דהו"ה וחות יו"ד כמי' הוא ז' אבא ו' ברא ד' ברתא והנה אבא הוא אות ו' וכשמוריע טיפת מ"ד להאטיל זו"ן אותה טיפה כלולה מו"ן והס' אר"י ו' ז' וז' ד' נוק' הדי דכסותס תוך אבא היה הו"ה קודם לנוק' כי שם עלמא דדבור' והזכר נוכר וכשהזריע אבא באי' ונתן כה טו' זו כלולה מזכר'ן הנה הנק' שהיתה בסוף ילתה תח' כנו' מענין השטפ' נמלא כשהאוש מוריע תח' מוליד נק' תח' וחס"ך הזכר ולכן נקדשכו בתוך מייעו דאי' ונתהוו ד' על ו' שהיה לורת ה' דו'. אח"ך כשהזריע אי' דהיינו כשהולידם והולידתם לחוץ אחר העיבור בעת הלידה אז חזרו להתקדש כי הו' שכחך הו' היא אחרונה וילתה תח' וישכ' לו תחת ה' א"ה רש"ו ואח"ך ילתה הו' ד' שהיה נוק' והוא ה' אחרונה הדי כ' או' אחרונה ו"ה דהו"ה הדיג' הופוכון כדבר תח' הו"ו כמי' יו"ד על ד' ואח"ך כזורת ה' ה' על ו' וז' אר"ה ד' פרג' נכרחו והח"ך כשנולדו נקדש' ונעשו ו"ה כ' אות' אח' דהו"ה. שם פח"י ועיין כש' ההק' דק"ט :

כ"ה אדם ואיש החילוק שביניהם עיין כמע' הו"ן או ס' :

כ"ו אשה עולה עמו ואינה יורדת קודו דבתח' בסוד העיבור הנוק' מלכשת היסוד דו"ה ובעלות היסוד ע"ג הת"ת להלכישו עלתם גם היא עמו וכשירד היסוד למטה במקומו היא לא ירדה עמו וכשירה דכו' למע' באחו' הת"ת. וכתב מוהר"ן ז"ל וזה רמוז כפ' ויקרא את שמש אדם וכן את שני המאורות הגדולים וסיינו עולה כשהוא עמו דוקא ח"ס מ"ש בווקר לך לך דל"ה כני חורין כני חירות מכני ליה ר"ל כי בן חירות ר"ל בן אימא וכן חורין בן אר"ה ושנים כלשון רכיס זכרים. שם כדוועי נוק' דו"ה כדוועי א' וכדוועי ג' :

כ"ז אש נכפפת הנו' כנמ' ככ"ק הוא ארוח הנוק' שהס' אש נכורה והיא אש נכפפת כי תח' עולין מתוך גופא דא"ה ואח"ך נכפפין ויורדין תוך גופא דנוק'. שם ד"ד :

כ"ח ארמנה הנו' שנק' אלמנה כתב ה"ה מוהר' כ"ש ז"ל דנ"פ מ"ב הוא טיפת הוונ דהיינו טו' מ"ד כדורא הוא שם מ"כ א' ואין לך טיפה יורדת וכו' שאין ב' טיפות מ"ן כלולה מלמטה והס' כ' שמות מ"כ היו ג"פ מ"ב נ"י למנ"ה לחירות כשהיא אלמנה אין לה שום טיפה מאלו הנ' טיפות לא בעת הוונ עם כעלה הו' יס לה הנ' טיפות הנו'. שם דרוש ח' (א"ה) ועד' יס לומר ג"כ ט' שנק' אלמון עם כללות שם מ"ב ורשום בזכרונ' ט' אחר ואינו זוכר אס ממני ואלו הדברים או דאיתו הו' שמעתי והוא דאלמון נוט' הוא אהרב' לילית' מלחמת' ונעמם כגודע דאלו הד' כיתות הם ד' אבות נויקין המחטויאס לאדם לבוא לידו קרי וזכו מסיבה שהוא אלמון ודוק :

כ"ט אביע דע דבמו שיש אביע בקדושה כן יש בקלי' ד' עולמות אביע והס' הפך מן הקדוש כי בקדו' העליון גדול מהתחתון ובקדושה הוא להפך והענין דבקרדו' כל מה שהוא עליון הוא יותר קדוש מאד וכל מה שירר מתמעט קדו' אך בקלי' הוא להפך כי קלי' העליונה שכנגד אר"י הוא חלש ואינו כ"כ רע וכל מה שירר מתחתון בקלי' והטומאה. שם כש' הקלי' פ"ד ועיין כמע' השי"ן אות ר' :

ל' אבי אבות הטומאה סודו עיין כמע' העו"ת או ר' :

ל"א אלה נק' הקליפה. שם פ"ה. (א"ה) כזה יוכן הפ' ואמרת בלבבך מיליד את אל"ה וכו' דט' מ"ש דז"ל ע"פ זס דמרכר על ענין האדם אחר פטיירתו שטלווין אחריו הכנים משחיתים שהוליד ע"י הקרי ואומרים לו אבי אתה וכו' ודוק :

ל"ב אחוריים דכינה היה בה הכיטול באחו' שלה אבל כ' הראשונים שהם קמץ ופתח כתר וחכמ' נשארו האורות עם הכלים ולא מתו. והקסם הרב מוהר"ן ז"ל דבמ"א כתב דגם באכה היה כיטול וכו' יע"ש מ"ש א"ב ח"א פ"א : (א"ה) עיין בע"ס ש' שבירת הכלים פ"א כמ"ק שכתב ז"ל אחריוס דאר"ה וישס"ת נפלו וכן כ' כתבתי שהחו' דיססו"ת לכד נפלו ואפשר שכל זה נק' כסוד ישסו"ת יע"ש. וכואור דכרוי נ"ל שיוכן במ"ש כש' טנת"ה פ"ג דו"ת דא"ה הם היו בחי' הכלים שהס' כ"כ איתוק שמהם נעשו כל הכלים דאר"ת וכו' והענין דהנקודות הם חכמת אבא עם חכמת אי' והאזניות הם זוט. כינס ראב"ה

מבוא אמת מערכת בית ליעקב שערים יא

וב' כחי' אלו הם זכר ונקבה שיש בכל ד' עולמו' הכי' ע'
ודוק סיע' יכ' כשעבר הסקדמות דל' ד' ר"ס הנה כבר
הודעתך :

יה אהיה אשר אהיה הוא כי אהיה סא' הוא
בסוד אבא ואהיה סב' הוא בסוד
אימא . כ"כ כש' הסקד' דקב"ה . סוד ראסי"ה נק'
אבא נ"ב :

לו אדהר סוד אבא וסוד שם הוי"ה דיודיון
ע"כ והמגם המילוי דהוי"ה זו הוא
מ"ו ומזה המו' נעשה אדם החת' שהוא ז"ל שהוא
סו"ה דמ"ה ע"ה מ"ו ואס"ך ממ' זאת הסו"ה דמ"ה
העולה י"ט יאחא טוק' הנק' חו"ה שהוא גי' ו"ט . גם
מן אחריו' פשו' דאב"ה שכל' העולה מ"ד ממנו
נעשה ז"ל הנק' אדם הוי"ה דמ"ה כנו' כי סנה אדם
הוא תיות ז"ל הנק' אדם . שם דרו"ד ע"כ :

לז אני הוא שם הוי"ה דהסו"ן גי' כ"ן ועס' ט'
אוקויו' גי' אכ"ו . שם דרו"ו . (א"ה כוה
יובן מ"ש הלל אס' חני כאן הכל כאן וכן
אין חני לי מי לי וגם זהו ט' דכל חני הוא כינוי למנו'
כמ"ש רז"ל עיין לעיל במ"ק אוח' ל"ח ודוק) :

לח אהיה דיודיון יש בו כ"ו אותיות הסוד
ממנו ד' אותיות הפשו' ישאר כ"ג

וסוד סוד כ"ג סנהדרין קטנה . שם כרף רז"ו וכס"א
דקב"כ **א"ה** כשעה"כ כדרו' ר"ס בכונת העמיר'
כתיבת אלהיו כתב דהיכ"ו גי' ע"א רמו
לע"ה סנהדרין אשר הם באו' דאלטנו . הוא באימא
יע"ש הרי למרנו דסנהדרין גדולה וקטנה הם כאמרו' :

ט"ל ארף דע כיבאות א' יש כ' מיני ט"ל ארץ
יו"ו והכ' יו"ד ושמהם גי' שם מ"ה
דאלפיון ע"ה לרמוז כי הוא סוד מילוי אלפיון ולכן
שורשו הוא משני ציורי אות א' . שם כרף הנו' :

מ אדני כמילוי מילוי כוה אל"ף למ"ד פ"א
דל"ת למ"ד ת"ו ט"ן טו"ן יו"ד וז"ו
דל"ת יש בו ר"ל אותיות וכשתעלה אות קו"ו כו"ד
יהיה ל"ה אותיות ואם תוסיף ד' אותיות הפשוט ח"ב
של המילוי יהיו כ"ה אותיות וז"ס ועתה יגדל כ"ה כח
הרנ"ו ויו"ד של יגדל הכתיב בשקוסוף ו' כהו' יגדל
שם אדני ויהיו כ"ה אותיות וזהו יגדל כ"ה כח אדני . שם
דרו"ח וכס"א דקב"כ . **א"ה** עיין כשער מאחול
במסכת ברכות מה שנסתפק מופרש וז"ל
ולמי דברו רז"ל חלו לא ידעתי מה נחפיק יע"ש . ועיין
לעיל במ"ק אוח' קכ"ו מש"כ ועיין כשער הפסוקים פ'
כ"ז בפסוק ועתה יגדל כא' . ועיין לקמן בקו' שפת
אמת אות ס' :

ס"א ארף כאות ש"ף דרמו שם **יאהרונה**
לרמוז כי הקב"ס

ושכינת עזו הנק' חכור שם הנו' הנה הם א' חכו כי
יו"ד א' ואחרונה שכשם זה הם כ' יודיון דיוור **א**
ושם אותיות אמנעו' שכשם הנו' הם האות ו'
שכ"א . שם בסוף הספר :

מערכת אות הבית

עץ חיים

א בטישה סוד הכתיבה דמול העליון כמול
הסתתקן ומכא כתיבה זו וילאום
משם ס"ח ממול העליון וה"ו ממול הסתתקן והו' מול
העליון

דאבא עם כינס דאיו' כי ב' זווניס הם וכו' וטרע"ג ש'
כש' הזונוס פ"א רכ' זווניס אלו דאו"ה סא' נק' פניס
והכ' נק' חילק שהם סוד הכלים ע"כ הרי דקרא לזוג
סב' כלים וידוע דמה שנפל הוא מבחי' הכלים באופן
דמבו' מזה דמחכמת דאו"ה שהם נקודו' לא נפלו
אחריו' שלהם אלא מבינות דאו"ה שהם אותיות ונק'
ישפוט' שכן כינס נק' יספוט' כמ"ש כש' א"ה פט"ו
חסו כונת רז"ל שכתב דכל זה נק' כספי יספוט'
ודוק :

ואחרי הודיע אלו"ס לנו את כל זאת חולה לה
קושיית הרב מוסרי"ן ז"ל ולא ק"מ דרוק .
חכרתי שכבר מפו' כל זה ויותר ממ"ש כאן יש להקדמ'
דחובות הנהר למוד' החסיד ז"ל וכעת אין הספר
מצי' אליו :

לג אל ענין שם אל (**א"ה**) עיין לעיל או' י"ד
מש"ש וכן עשה ראיתי כשער

הנלוים כסוף הקד' ל"ו סב' כענין הרמב"ם והרמב"ן
ז"ל דרשם היו כב' פאות דרוקא רז"ל א"ה ח' הנק'
אל וכבר נתב' כי הפאה נק' אל והוא סוד א"ל שרי
שהוא גי' מש"ה וכו' אמנם הרמב"ם הוא מפאה
שמאלית לכן לא זכה לחכמת האמת הכל הרמב"ן
שהוא מפאה ימנית לכן זכה אליה ולפי שודיע כי א"ל
הנו' הוא ל"א קו"ן תדפיין אשר שם שהוא כחי' המל'
ושם מקור סרינון לפי שהם כחי' שגרות וקו"ן תד'
ועוד כי הם כחי' המל' כנו' אשר עלוהם נא' ול' זועס'
ככל יום וכו' ע"כ :

למרנו מכאן תירץ חרש לכל מקום שנמלא שם
א"ל בנכורה כמו ואל' זוגס וכן אל נכור
וכוונת דמיור על זה האל דרוקא שהוא ל"א קו"ן
תקפיון וכו' אבל עיקר שם אל הוא חסד :

אלא דל"ל דמכאן משמע דגם א"ל שר"י הוא
בגבו' ועליו נאמר ג"כ ואל' זועס בכל יום
כנו' ואליו שם כמ"ש עיין במע' העי"ן או' ט' כמ"כ
כתב דרוקא אל דו"ה ועשה שהם א"ל הו"ה ואל'
אדני' הם בגבו' ועלוהם נא' ואל' זועס וכן אל נכור
אכל לא א"ל שר"י :

ורזה אפ"ל עפי' מ"ש שם כמע' הנו' מ"ש רז"ל
כש' הכוונות בדרושי ויעבור רנ' שמות א"ל
אלו ככללים בא"ל ה' הנק' א"ל שר"י שהוא כעולם
הכרי' וכו' כלולים שרש יטרם ועשה יע"ש וא"כ מ"ש
כהן דגם על א"ל שר"י נא' ואל' זועס אינו על א"ל
שר"י עלמו אלא על א"ל הו"ה ואל' אדני' שכו"ה
ועשים היען שהם כלולים בו לכן נקראים על שמו
ודוק :

עוד נלע"ד לומר תירץ אחר לכל המקום אשר
נמלך שם אל בנכורה דמיור על שם אל

כפשוטו וכמילואו העולם קפ"ה ואל' עולה גי' רז"ו
שהוא שם הנכורה כנו' אכל שם אל פשוט לכד הוא
בחסד ויש לרמוז ענין זה כפסו' עלמו דאל' זועס בכל
יום דהו"ל אל זועס והו"ו יתירה למת לי אכל אפ"ל
שהוא ע"ד מ"ש קו"ל כפ' ויתן לך האלמים יתן ויתו'
ויתן הרי דהו"ו מרכה התי' כ"פ ה"ה כאן הו"ו דאל'
מרכ' פ"א אל רהיטו כמ"ש ועיין מ"ש לק' בקו' שפת
אמת סי' ס' :

לד אביע ד' עולמות אבי' ע' נעשו מב' כחי'
כחי' א' אור היסן הנק' עולם
הנקודים וסם כחי' קו"מ ובחי' סב' הוא אור החדש
הנק' הו"ה דמ"ה שילא מהארת המלך העליון דא"ק

עין אמת מערכת בית ליעקב חיים

העליון טמן כ"ח שלו לחכה ומזל התחזקו טמן כ"ח
 שלו לאוי ומזדונוס יחד וכו' . ש'הכללים פ"ה :

ב' בינה כשהיא ביחוד עם אבא נק' בינה וכשהיא לבדה וגם כשמתפש' תוך ו"א נק' תבוי' . שס פ"ה :

ג' בינה כשהתוחדת עם אבא נק' ה' התוחדה שמקבלת כל האור והתחתית אוקס וכשהיא מתוחדת עם אבא והיא רביעה על בנין אז נק' ז' התחתית שיהיה משפיעת לפנין . שס :

ד' בינה כשהיא למעלה עם אבא נק' נקבת בערך הנקבה שמקבלת מן הדבורה ונבשהיא חובל' על בינה נק' דבורה רוממת הוכר שמשפיע . שס :

ה' בריאת העולמות . כ' הקיר' שיש בבריאת העו' א' לאוזה טוך היתה והתו' כד' שיהיה שלם בכל יפעולותיו וכל שמתווסף גדולה וכו' . והכ' למה בריאת העו' היתה עתה ולא קודם לכן והתו' לזה אינו מוכן כ"כ . ש' העיגול' ענק' א' :

ו' בריאה היא רישא דרבהא כי היא כתי' זכב' תלפון זהב ואתה שהיא בינה עלמא דאתקסיא המל'בס' בכריאה . ש' האל'לת פ"ב :

ז' בינה וחבורה . בינה היא אהי' דרודין ואתו' היא . ש"ג אך עכו' כי נכוה מעל נכוה שומר ויש ס"ג ג'ולל בינה וחכונה . ש' את' פ"ג ופי' דכריס אלו עיון לק' כמ"כ או' יו"ד :

ח' בינה כל סוד הכו' הם קולת הכס' באזן . שס פ"ה וכמ"ס ש"ד ח"ח פי"ד :

ט' בן לעתיד יהיה גדול ממ"ה . ש' ענת'א פ"א . מ"כ ובש' פני' וחי'ו' פ"ד :

י' בריאת עוה"ז הוא ע"י חכמה שמזדווג עם א' ואבא נתן כס טיפה וכו' . שס פ"ה וכמ"ס ש"ד ח"ח פי"ד :

יא' בית היא בינה דמינה אתון דכלילן בכ' דכראשית . שס :

יב' בגד כפר"ת הם בו' נקבי הראש כ' אוןימין חכמ' . ג' און שמאל בינה . ד"כ כ' עיונין נו"ה . פ"ר חוטם דעת . ת' פה מלכות שבראש . שס פ"ו :

יג' בן שס כ"ן המעלה מ"ן הוא בנימין ושורשו דבורה משס ע"כ דרודין שהוא חכמה והוא כמטון חסד . שס פ"ח :

יד' ברוק חו"ה הט' שבאחיו' אלו לריך לתיווג כהם תב' עיון כמע' האל' פ' אות מ"ט :

טו' בריאה כל י"ס רביאה אינם שיעורם אפי' כשיעור ספי' א' דאל' . ש' שכי' הכלים פ"ג :

יו' בריאת העולמות שנבראו בחחולה כמרה"ד והא"ב כמרה"ד סודו עיון כמע' האל' אות ד"ן :

יז' ברודים הוא מ"ה וב"ן יחד . ש' שכי'ת הכלים פ"ו . ופי' ברודים עיון בקו' חסדי דוד שסוף חס' אות ט' :

יח' בן הכולל כל האל' הוא מל' דא"ק ולכן כל הנקו' נק' מלכוס כי כולם בכתי' כ"ן שחי' מל' הכי' . שס פ"ז :

יט' בן הכללי הוא הכפש הוא ז"מ שיש בו"ן ואלו ילאו בכתי' עיגולים והם מ"ה וב"ן

דשס כ"ן הכללי . שס פ"ח :

כ' בן עם הכת לענין ירשה הכל נק' ע"ש הכן והוא יורש הכל ואינו נוחן לבת אלא מה

שיוטב כענינו כרטינו וא"כ נמל' כי הכת טע' וכלום ככן ולכן כאשר מברר הוא לוקח אוחו לעלמו כסוד

קרין עטרין דירח כרא חו"ג ולכתר יהיב כרא לברתא עערה דנבו' וכאלו טחן לם משלו דמי . ש' התיקון פ"ג (א"ה מ"ש רהבן יורש הכל ואינו נוחן לבת לאמה שיוטב כעני' כרטינו ל"ע דאינו תלוי

כרטינו ומה שיוטב כענינו אלא כע"כ ומרינה הכת נוטלת עיסור נכסו ועשו אוחו חוב אלל האח כמ"ס ככתובות דס"ט ופסקו הרמב"ם כפ"ב מה' אישות ה"ז ח"ל הכת כעישור זה כבעל חוב של אסין הוא . והואוחר תומא דהוא עלמו כתב בן כש' ו"א פ"ג ועיון כמע' האל' . אות קי"ב וז"ע) :

כ"א ברודים נק' כאשר תקן רישא דעתיק אז נק' ברודים . שער המלכוס . פ"א :

כ"ב בינה לא יכלה לקבל אור החכמה לא פכ"א . שס פ"ד :

כ"ג בירור אעפ"י שאנו אומרים שנתקנו סו"מ דרו"ן עכו' בהכרת הוא שלא בגמר בירור שלהס להטורף וכשאר קלת כילו קדושה שלהם פתח' הקלו' הנק' סינים שלהם . שס פ"ו :

כ"ד בירור איסור מלאכת הכיורוד כשכת עיון כמע' הש"ן אות ד' יע"ס :

כ"ה בינה נק' גרון ונק' כהר ונק' שופר כי הלא בינה דא"ל הוא סוד הגרון דא"ל ומגרון דא"ל נעש' הכתר לאו"א . שער א"א פ"ו ופ"ח :

כ"ו בינה נק' אס והטעם דיש לה מ"א שערים לבד ולכן לעולם נק' הכינה אס ח"ס

כי אס לכי' חקרה . ועוד טעם כ' דשס אהי' שהיא ככינה יש בו כפשוט ומלא דמלא מ"ה חיות ולכן נק' הכינה אס . שס פי"ג ופי"ד ועיון עוד כמע' האל' ק' או' ז' :

כ"ז בינה נק' אשת חיל עטרת בעלה והט' כי היא נעשית מבחי' נבו' אשר הם מגולו'

יותר מן החסדים שהיא אבא כי הגבו' ילאו ונתגלו חסו' טרם החסדים וקבלו הארס גדולה בהיותם מגולים וז"ס הפ' טובה תוכחת מגולה מאהבה מסותרת כי יותר טובים ומאירים הנבו' הנק' הוכח' להיותם מגולים יותר מהחסדים הנק' אהבה לפי היותם נסתרים ומכוסים לכן נק' הכינה עטר' בעלה . ח"ס מ"ש כוזה"ק לעת"ל לדיקוס יושכוס ויעטרותו' כראשיתם היא הכינה הנק' לעת"ל ועלמא דחתי לכן בזמן ממעלתה אז החסדים הזכרים הנק' לדיקוס יושכוס ויעטרו' שהם הנבו' כחי' הנק' כסו' עטר' בעל' עטרותיהם כראשיתם גדולי' מהם . ש' או"א פ"ב :

כ"ח בינה נק' גבו' כסוד מי ימלא גבו' וכסוד זאס בנכרות פ' שנה וכן אמרו בוזה"ק

דכינה דיונין מתערוין מונה והט' לפי שכולה אינה נעשי' ונכנית אלא מנבו' לברס ח"ס הפ' אנו כינה לי נכורה כי היא לוקחת הגבו' דכ"ן דא"ל . שס :

כ"ט בוכ"ו סוד זה השס עיון כמע' הפ"ה או' ז' :

ל' בינה דיונין מתערוין מונה אינו אלא אחר לאת זרין ממנה אבל כהיותה למעלה הכל

היא רחמים . שס פ"ז . (א"ה עיון לגיל או' כ"ח דמשמע דהיא מעלמה היא דין קודם לאת זרין וז"ע) :

עץ אמת מערכת בית ליעקב חיים יב

לא בינה ותכונה סוד בינה ותכונה על מתכונתו דע כי אי עי' יש לה הו"ס דס"ג והיא נוק' אל אבא שהיא הו"ס דע"כ והו"ס זו דס"ג נקוד' בנקוד' אלפים והו"ס זו נתלקת לד' בחי' בד' אותיות והס' כ' הו"ס וה' דאלפין וה' דההו"ן והיא דמחה כה' א' דהו"ס הכוללת כל הא"י והאמנ"ס בהתלקת' לכ' בחי' כו"ת אז בחי' א' נרמזת במלוי ר"ד דיו"ד דהו"ס הכוללת וכחי' כ' נרמזת כה' א' דהו"ס הכוללת ואז בחי' א' נק' אהי"ה דיו"ד וכחי' כ' נק' שס' ס"ג גס הא' נק' אי עי' או כינה והכ' נק' תבו' ודע כי הכינה היא בחי' ט"ס הרא' והתכונה היא בחי' אגל' של הכינה גס תבו' זו שהיא מל' רכימה מלבשת את הכינה מהחוס ולמטה - כלל העולה כי ה' א' היא שס' ס"ג א' כולל י"ס פני' וחי' ונק' תבו' ויש כה ג"ד הנק' כינה וו"ק הנק' תבו' ומל' שבה נק' תבו' ומי'ו' כה"י של המל' נק' ג"כ תבו' והיה הס' כינה א' וג' תבו' וכל ד' בחי' אלף נק' תבו' דס"ג דה' א' ועוד יש כינה עליונה דמו' כיו"ד של הו"ס ויש כה דמיון כל בחי' אלף אלף שנק' כינה דההו"ס דיו"ד ויהי יש כינה עליונה ותכונת' והס' סוד ס"ס דאפרסמון וכן בתכונה עצמה יש כה כינה ותכונה וגס אלף ה"ס ס"ס דאפרס' שס' פ"ט ועיון כמ"ש ש"ד ח"ח פ"ו וס' וט' וי' וי"א ועש"ב וכפ"ד :

לב ביצים נק' כשאימא מתלבש' במלכות לברה או הוא כינוס שהוא וק' כלתי נרפין - ש' הוונ' פ"ב :

לג בינה עליונה היא רחמים פשוטים ואין שם אחיזה אל הקליפות - שס' פ"ד :

לד בינה נק' לעת' ל' כי סמוחין עליונים דו"א המלוכ' ככה' רכינה עי' הס' עתידים לבא אח"כ כאשר יתגדל מעלתו ויהיו לו מו' עליוני' דכו' שס' פ"ה :

לה בינה עליונה נק' סג"ך לפי שהיא סומכת לור"ן הנק' נופלים וו"ס סג"ך ה' לכל סופ' - שס' פ"ו - ועוד טעם כ' דשם אלפי"ס מתגלה באחריות שלה מחזיקה ולמטה ויש ק"ך ל' אלפי"ס גי' סג"ך - שס' ועיון כמ"ש ש"ד ח' ח' פ"ו :

לו בינה היא לעולם סוד הגרון - ש' הולדת אר"ה פ"א :

לז בין שס' של כ"ן דמלוי ההו"ן אשר במל' הוא כ' הו"ס ממש כשולת ונק' מערכת התכונת' כי ו"ד דמלוי יו"ד גי' כמס' אות הפשוט והשאר הם הו"ס הו"ס ממש וכ' הו"ס אלף עינים הוא דהו"ס א' הוא בחי' ז"א והו"ס הכ' הוא בחי' הנוק' עצמה וכשמתחברים ז"א בנקוד' שאו מאור ז"א בטוק' אז נתון הארת הו"ס שלו אליה ואז הם נעשו' כ' הו"ס בטוק' ונעשית' בה שס' כ"ן ש' רפ"ח פ"ג :

לח בוצינא דקריננתא הוא סוד בחי' אורש כל הדינין והנכו' דמעיקרא והוא עומד כנו' קימא ולסיכה וו' אמרו בו"ס"ק דרינין מתעדין מינה ולכן עי' כוליקא זו היא נותנת קלבה ומרה ומרד משתקא לכל תמי' והט' שכל מרידה וקלבה איהא אלא מרד הנכו' דמז' החסד דרכו להחפשט יותר משפיעו' ככל הדברים אכל הנכו' אינה מנחת לאור עליון שיחפשט לא מנחת מרה וקלבה עד מקו' שג"ך - שס' פ"ה ועיון לק' באו' קי"ט :

של בירור דו"א תלוי במחשבה עילאה שהוא אבא כמ"ש כוונ' ק' דבמחשבה

איתכחירו כלסודאבא סוד המכבר כמחין של - שס' פ"ו וכמ"ש ש"ס ח"א פ"ב :

ס בעלי קבין שהוכא בחי' עיון כמע' הקו"ף או י"ד :

סא בין הכולל יש בו יתרון גדול על מ"ס הכולל כי שס' כ"ן הוא בחי' ס"ג והוא עליות ממ"ה - ש' אג"ך פ"ו :

סב בירור נפש הולך עם הכלים תלוי כפי הנילו' של אר"ה כך דובמחם מהתכונת' מפשט הולך ר"ל אם יבאו איזה מלוא הקליים בעיון ממשיכין כיוודי נפש התלויה בעיון וכולא כזה ודי כזה ש' סמוחין פ"ה - (א"ה בראור דברים אלו עיון כס"ה יפה שעה מש"כ) :

סג בינה היא אהי"ה ולפעמים נאמר שהוא שס' ס"ג ויש ליישכר כי זה הוא ככ"ן וזה הוא כמ"ס שס' אז זה באימא וזה כחכונה - או זה כג"ר וזה כו"ת ויהי נראה דההו"ס הוא בחלק מ"ס וס"ג הוא בחלק כ"ן שהרי כ"ן שרשו מ"ג כגודע - שס' פ"ו :

סד ברכת כהנים סודה עיון כמע' הכת"ף אות י"ו ולקמן כמ"כ או ר' :

סה בהמ"ק נק' המל' והט' עיון כמע' הכת"ף או כ"ח :

סז בהמ"ק בזמן שבהמ"ק קיים היו הרחמים נוכחי' בעולם ואז היו וו"ן כל א' שלם מי"ס ואחר התרכן הדין נוכר בעולם אז הוא כו' וק' כסוד היטקה וכזמן התרכן ממש היה תכ"כ - ש' מוחי' דקט' פ"א וכמ"ש ש"ס ח"א פי"ב :

סז ברכת אבות שס' נכנסין מוחין דג"ד רגל' דחי' ואח"כ נכנסין וק' ראבא ואח"ך ג"ר - שס' פ"ג :

סח ברא כדעא דאבות סודו עיון כמע' החר"ת אות ל"ג :

סט בשר האדם מה ענינו עיון כמע' האל"ף אות קכ"ד :

זן ברכות לראש לריק פי' עיון כמע' הנ"ס או' קי"ו :

נא בינה נק' עלמא דרבויא - ש' דרוסי הללס דר"ב ועיון כש' תיקון הנק' פ"כ כלל זכ' :

נב ביע ואלי' החילוק שבניסוס עיון כמע' הכד"י או' כ"ט :

נז בירור ענין הכיורוכ עיון כמע' החר"ת או' מ"ה וכמ"ש ש"ה ח"א פ"ב :

נד בינה עילאה עיון מ"ש כמע' הנו"ן או' ס"ט :

נה בינה נודע דנה' רכינה מהס' נעשים חכ"ד דו"ה וזהו ר"ת כינה' בינה' יסוד' נלס' סוד להורות זה דהכינה נותנה הנח"י שלם לז"א - ש' העיבורים פ"ד :

נו בינה כק' אלפים ונק' מוח ונק' גרון - שס' פ"ד ופ"ה :

נז בין ענין שס' כ"ן כטור כל ה' מהס' לורת י"ד והס' ה' ידות וולת ג' ווי"ן והס' ה' ידות' או' מנלפ"ך כי הם ה' אלבעות וכל אלכע כלול מכל סוד הרי הם ה' ידות אך שורשם הם יר' א' שמאל לבר וכל מ"ן חיל'ו' שמתכררים ככל פעם טולס הם בחי' כ"ן זה דטור והוא המכרר תמור וחו' רוחא דשרי בנוה ובחי' שס' כ"ן ששעו עם הנ' ווי"ן הם רוחא המעלה תמור אוהן ומאלו נמש' למל' כענין הטיק' מו' ראבא - ש' ס' :

עז אמת מערכת בית ליעקב חיים

ש' הנקורה פ"ב ובמ"ש כ' ח"נ פ"ט :
נח ב"ן עיס שבמל הוא נק' נפש שבה והוא
עיס לעולם שם כי הוא עצמות המל'
אך המ"ן הם מתחזקים בכל זיוון חוון ואין מ"ן של
זיוון זה הוא עצמו של זיוון ב' וכיון שהב"ן הוא נפש של
המל' לכן הוא נתון חלק ממנו בכל נפש ונפש לשומרה
בסוד כאו"א ואח הגדול . שם ובמ"ש שם :
יש בו"א ג"כ ב"ן אחר והוא מה שכירר
מז"מ לעל' ונק' נפש שלו והוא אב לכל
שארית ו' מלכים שלא שוכררו וע"י מתכררין ונק'
מ"ר וכו' . שם :

ס בינה נק' נרד . ונק' מגדל הפורח באויר .
שם פ"ה :

סיא בנימין נק' הסוף רוחא דיהיב כח בכיאה
א' וט' שנתכרך ובין כתיפיו שכן
עיון באו' הנו"ן ס' ע"ט :

סב בוצינא דקדרינחא הוא גבורה דא"י . שם
פ"ו ועיון במ"ש ש"ג ח"כ פ"ו :

סג ברכי דרכני דשלהי וכו' עיון במע' הנ"י
אות ל"ד :

סד ברבת כהנים ט' שמנכיהם ויהיבם וכו'
עיון שם :

סה ברעם ענין כלעם עיון במע' העי"ן אות
ל' ובמע' התי"ו אות כ"ז :

סז באר הוא בחי' רחל נוק' דו"א ובאשר קס
דור כ' שעלוהם נאמ' ויבאו כל הערם
וכו' וילמא שם העם למוס והוא דתחלה היה נמשך
השפע מהארה הנק' דקמ"ד ובשנתעלמה ונתכטלה
כשור' כיסוד אבא שכתק' ז"א אז למאז למיג' דלא הוה
להס מאותה הארה רק מבחי' רחל שהיא אי' והיא
הכאר לכן הו"רכו לתקן לרחל ולסחזורה פכ"פ בכחי'
זיוון מתג' ומשם ימשך להס השפע ה"רין להס' ואז
שקו מי השפע מי הכאר ואז נאמר שיר' הכאר אז
ישיר וכו' עליו באר וכו' . ש' הארות זו"ן פ"ו . וכיאר
דכרי שהיה הזאת עיון במע' השי"ן אות ס"א (א"ה)
ל"ע דכיון שהכאר היא בחי' רחל וע"י ששחו
ישראל ממנה חיקנו לרחל להקוירה פכ"פ כנ"ל א"כ
איך כתב רבינו דבכל זמן דהמ"ד הו"ו ז"א ורחל אב"א
ולא היה זיוון כ"א ועקב וכחי' דהמ"ד כנו' במקומו
והלא הכאר ניתן לישראל מתחילת המ' שם שהלכו
כמדבר במ"ש רש"י ז"ל כפ' חקת יע"ש א"כ נמלא
דבכל זמן דהמ"ד היתה הארת רחל נוק' מתגלות
וישראל היו שתיים ממנה ומתקטט אותה :

כ"י מן הכאר הזה מלינו תשו' נולחת למס שהקס'
מורנו הרב החסיד ז"ל עיון במע' הר"ל"ת הו'
מ"ח דאיך המשיכו אנשי דהמ"ד נשמות כנו' מזיוון
ז"א ורחל והלא כל אותו זמן לא היה זיוון ז"א ברחל .
ועפ"י הכאר מקום יש כראש גילוי הארת רחל במ"ש
ודיוק . ורוחק לומר דמה שרומז הכאר לרחל היינו
כשחזר בסוף המ' אחר מותק מרים אבל מקודם כל
אותה מ' שבו ישראל כמדבר והיו שותקים מיכאר
לא היה הכאר רומז לרחל זה תימא דמאז שגא' ראס
בחי' באר היא רחל כמ"ש לעולם הוא רומז לרחל :
וכד דייקנין שפיר יותר שייך לומר דכפעם א' שהיה
הכאר כל אותה מ' שנה הוא רומז לבחי'
רחל ולא כשחזר פעם כ' והיינו טעמא שכח רבינו
בסוף פ' הנו"ל ז"ל אמנס הכאר היא כזכות מרים כי
מרים היא רחל נוק' דו"א והיא גורמה שכל אותה אורו'

שיתה לוקחת מן האחור יחזרו עתה דרך פנים וכו' כי
אורות הכאר היא אורו' רחל ממס כשחזרת פכ"פ עס
ז"א חו"ס רהבא' היה ע"י מרים ואלו סן אורות רחל'
וכו' ואחר שנתק' כמיותק מרים קור ע"י משם שהוא
יסוד ראבא ע"כ . נמלא דכסיה הכאר כזכות מרים כל
המ' שנה שייך שפיר לומר שהוא בחי' רחל לא כן
כשחזר פ"כ כזכות מרים דהוא יסוד ראבא אין לרחל
קשר בזאת הכחי' דהיא הארת אי' ול"ע . ועיון מ"ש
במע' העי"ן או' ל"ח) :

סז ביאת נחש על חוספי' עיון במע' הוי"ן או'
ל"ו ובמע' הנו"ן אות ל"ה :

סח ב"ן שם כ"ן הוא כמל' והט' למס כמלא
ע"כ ס"ג מ"ה יס' לחותיות וככ"ן לאישוק
ט' אותיו' הוא כי היא חסירה בחי' היסוד דהנק'
התחילה שיעור קומתה מנה"י דרכור' וסנ"ה שבו סס
ארוכי' והיסוד קרר לכן הנ"ה הניעו ע"י סיוס קומתה
אבל היסוד שהוא קרר לא הניעו ע"י היסוד שגס
ונשאר חסרה ממנו חסו ט' שהמל' נק' נקכס דלא
נכרחת כסוד היסוד וגם זקו ט' דלא יש' כח רב כ'
מוחין שהס מנ"ה שלאכל מן היסוד לא היה בהמות
ג' עט' דחס' . ש' חיקון הניק' פ"כ ובמ"ש כדרושי
הנר' דו"א :

ס"ט בינה נק' הוא והטעם לא מפני ההעלם
שהרי אבא נעלם ממנו ונק' אתה וגם
א"א נק' הוא אלא משום דהוא לעולם הוא ככתר
ואומא הוא כתר לו"א וא"א כתר לאו"א . שם כלל כ"כ :
ע' באר נק' היסוד רוק' חו"ס כאר חפרוס
שרים עיון במע' הכא"ף או' מ"ת ולעיל
כאות ס"ו :

ע"א בוגרת נק' כשחזרת פכ"פ והט' דכונרת
גי' תורה דאז המל' פכ"פ עס ז"א
ונק' תורה שבע"פ המתחכרת עם תורה שכת' א"ג
כ"ו הוא שנגר' ע"ד ו"ק ואח"כ נגדלה ע"ד ג"ד שהס
חכ"ד חסו ג"ר והתי"ו מורה על נוק' . ש' הידס פ"ג
ובמ"ש כדרושי הנוק' דרוש ת' :

ע"ב בהמ"ק ענין ביקא' וכית כ' באזיה כתיבו'
היתה המל' כומינס אלו וגם סוד
מ"ש חו"ל דס' דכרס חסרו ככית שני כנו' יעור שאר
חי' שיש כין א' לב' עיון במע' המ"ס או' קס"ד :

ע"ג כהרת סוד כהרת עיון במע' חנ"ד' אות
ל"ח :

ע"ד בירור הז"מ ענין בירורס הוא ע"י המחש'
והענין הוא דלו המל' הס כחי' המוח'
של הנקבות שנס הם נק' מחשכה ולכן כשהמח' עליונ'
שהיה חכמה סחי' דכרישא דע"ק רנס לתקנס : אחר
שנתקן א"א כתיקו' שלו ואלו המחשכה ע"י הט'
האיר בהם ועליוזי זה נכדירו אלו המל' והיותו מוכח
שכסם שיש בא"א עלו כסו' מ"ן והוכררו והשאר נשאר
למטס . ואח"ך היה כידור כ' אחר שנתקנו או"א וזו
הכינה שיש באו' המלכ'י עלתס למע' בסוד מ"ן ואח"ך
היה בירור ג' כשנתקן ז"א . והכררה בחי' שיש בה מן
המל' דו"א ועלתס שם כנו' . ואח"ך כשנתקנה טיה'
דו"א נתקנה חסו' בכחי' אב"א ולא הוכררה ה"ן דילה
שכתקן המל' והענין דכל אותה בחי' שלמעלה ממנה
הוכררו מאליהם ע"י המחשכ' שככל בחי' מחס ולא
היו פ"ריכוין למעשה התחשו' לפי שהקלל שכסם אין
כהס כח כל כך אבל בחי' מ"ן של המל' שהס
כחי' עשיה שם שורס תוקף הקלל' לכן לא היה בה כח
לתקן

עין אמת מערכת בית ריעקב חיים יג

לפק ולכרר בחי' המ'ן שלה עד שכה ארה"ר רג'י
 מעשיו וחי' סוס מכניע הקלי' וסיה מכרר חלק
 המ'ן דנוק' ובו' : ש' מרומ'ן פ'ל' וכמ"ש ש"ס ח"א
 פרק ב' :

עיה בהמ"ק ובקה"ק כאחס עולם הס עיין
 כאו' עי'ן קי' ק' :

עין בריאת העולם הטע' שכלל מ'קום שמוכר
 כוה"ק בריאת העולם מירכב כלשון

זה כד סליק כרעותיה עיין במע' הוי"ן אר' ק"ו :

עין בירור ענין הכיורר הוא להעלות בחחי'
 לבחי' ה' שהוא דומם וכו' ע"ד בחי'

האדם קו מדבר ואח"ך ע"י מעשיו אם זוכה יותר
 יעלה הכל כמדרכת מלאך . שם פ"ג . (א"ה עיין
 להר' מוהרש"ך ז"ל שהק' דאין זו זכיה כדו . להעלו'
 למדרג' מלאך אלא וירדה דכ"מ כתב רבינו ז"ל
 דנשמות ה'קיי' הם יותר גדולים מן המלאכי' יע"ש
 שהארץ כוס גלגל ע"ד מאחר דכריא' כ' רבינו ז"ל ריש
 מלאכים גדולים מהנשמות עיין במע' סמ"ס אר'
 קכ"ו ורוק .) :

עיה בירור כל הכיוררים הם ע"י המשכה עי'
 והוא ע"י חכמה וע"י בינה שכתב'

עלמה כסוד הכן כחכמה וחכס כבינה נמלא שהכל
 הוא כחכמה . שם . (א"ה עיין במ"ש ש"כ ח"ג פ"ט

שכתב דאין שום בירור אלא במוחות הנקבות וכו'אן
 כתב דהחכמה היא המכררת וז"ל רמ"ש בא"ן דחכמה

המכררת ר"ל חכמה דנוק' וכן האמת דמוח דנוק'
 היא המכר' ועיין לקמן אר' ק"ך וקכ"א) :

עש בירור ה"א לכרר שום טי' אלא ע"י זות
 העליון דהגיט' נכסיון שם ככטן

הנוק' ומשפחה שם כ"ו העיבור ומתמתקין ונעשין בחי'
 פר' . שם פ"ד ועיין במ"ש ש"ס ח"א פ"ב עיין הכיוררי'
 יע"ש :

פ' בירור דע דהכיוררים אינם מתכררים שום
 מדרגה אלא במדרגה ה' שלמעלה

ממנו כלכר ולכן אין כח באר"א דאלי' לכרר כל מה
 שלמעלה ממנו אלא ז"ן דאלי' כלכר ואח"ך או"א דכרי'
 זכער'ו כיצירה ועשיה ואין להפריך . שם ועיין במ"ש
 פ"ב ח"כ פ"ח :

פ"א ב"ן שם כ"ן כלייור נ"י ק' עיין במע' הטי"ת
 אות ד' גם הזכר נק' כ"ן עיין במע' הטי'
 אר' כ"א ועיין במע' הדי"ש אר' ד"ן . וכמע' הוי"ן אר'
 קי"א :

פ"ב בנימין סוד בנימין עיין במע' הנו"ן אות
 קי"ב :

פ"ג בינה היא קו ירוק המקיף וכו' . ש' מרומ'ן
 פ"ו :

פ"ד ברכת המפיל כשאט אומרים או שהוא
 רוחא שכנוה חזר ומסתלק וזכר

כמקורו כו"א ואין הנקבה מאירה או מלרו חלא מלד
 הכינה סיהא הכונה הללע עד שננסרה כבוקר ואו
 ויבוא אל האדם . שם :

פ"ה בינה נק' אהי"ס וחילטו כוכ"ו כמנין וד"ך
 והוא יד דכינה וכה ה' אלכעו' ששם

ה' אחיות מנלפ"ך ומחס נמש' מ"ן של מלוהמ"ן שלה
 הוא שם כ"ן ואלו הכ' שמת אהי"ס כוכ"ו הם כת
 המ"ן שלה לנבלת . שם פ"א :

פ"ו ברכות השמר הם ח"י ברכות והם ע'
 פנימיים וט' מקי' ש' פני' וק' פ"ח :

פ"ז בי"ע אינם נק' אלהות נמור אלא האט' לכד
 והט' עיין במע' הכ"ף חו' ע' :

פ"ח בריאה טהרם דכריאה הוא טומאת דאלי'
 שם י' ועיין ב"תע' בקו"פ אר' ל"ס

וכמ"ש ש"כ ח"ג פ"א וכש הקלי' פ"א :

פ"ט בריאה הוא כנגד בחי' כ' הנק' כינה
 שכחי' הוא וחכס כבינה שהוא

ישטר"ת ופנימיותם הם בחי' אחי' דאלי' ששם קפ"ד
 ותקמ"ד ואחר' שלהם הם ס"ג וקס"א חכ' . שם פט"ו :

צ' ברכת מלכיש ערומים עיין במ' העי"ן אר'
 קי"ו :

צ"א בירורים הנה הכיור' הם דוגמת המאכל
 דהם סוד הכהמות כהרדי אלף

ששם מכררים באכילתן כעולם העשים ושם כעשיה
 יש בחי' נילו רחויים אל אלו ג"כ לבחי' כלי סחיותן

ואוכלת נוק' דעשיה ומשם ניתקן לסוד מ"ן לאי'
 דעשיה וכן משם מתכררים יותר עד שעלון למל'

דיגי' ואז שם חוזרת מל' דיגי' לכרר מהמל' דיצרם
 וחלק כלי אמל' דאלי' מעלסו לאי' דיצר' וכן עליון עד

מל' דכרי' ושם נכררין גם המלכיש דכרי' חלק כלי
 פני' דאלי' . ש' החשמל פ"ג :

צ"ב בנדי כהונה והם ד' בנדי . כסן סדיוט וק'
 כנדיים של כ"ג מה ענינם עיין במע'
 האל"ף אר' ר"ז :

צ"ג בהו נק' ד' ישורית חו"כ חו"מ עיין במ'
 סכ"א"ף אר' ע"ו :

צ"ד בי"ע ענין כו"ע עיין במערכת' העי"ן אות
 קכ"ג :

צ"ה בריאה היא אשת האלי' שהיה הם חו"כ
 ונק' נוף והעפ"ו ששמה ככרי'

נק' נוף כערך נשמת האלי' דכמו שהאשה מקבלת
 מבעלה כן הנוף מקבל מהנשמת' ח"ס אשמו כנוש

דמיה . ש' דרו' אכ"ע פ"ב :

צ"ו בי"ע ג' עולמות כו"ע כולם הם כלים נמורי'
 ולכן אינם אלהות ונק' הותמו האט'

הרות דהנ' חלקי נד"ן דאלי' הנק' כלים דאלי' הם
 האירו הותמם ככו"ע אך החיה א"ל להקדים כלים

ממש מכחם והט' דהבא נק' מתשכה ואין כו' שר'פיותם
 אכל כינה היא נוק' והיא נקו' ליר'י דכס לירי הכלים

ולכן נק' כינה לשון בנין . שם פ"ה :

צ"ז בינה ט' סנק' כשם זה וט' שנקו' ליר'י עיין
 לעיל באר' הקודם :

צ"ח בריאה נק' הכינה והט' לפי שהכרי' אינם
 מקבלת האור אלא דרך מסך דרך מסך ממש

וכו' דאור העוכר דרך מסך אינו עלמות האור הריאשון
 דק חולרתו ולכן נק' כרי' חדשה . שם פ"א :

צ"ט בינה היא חס הכינה ושומרת אותם כגשר
 יעיר קנו וכו' יפרוש כנפיו כדק' סעו'

הפורש כנפיו ומכסה כניו שלא יקחום עופו' אחרים
 כך הכינה מחמת יראתה מהחיות' שלא יתאחזו ככניס

זו"ן וכבינה אין אחי' לחיות' לכן שומרת אותם תחת
 כנפיה ונעשי' להם מחיות' כדוגמת ענני כבור שהיו

לישר' והכינה תופס' ומכסה עליהם מכל הצדדיו ואפי'
 למטה תחת רבליהם והנה הלבוש החיותן של הכינה

נקר' חשמל' גי' מלבוש היה המלבוש הוא מקי' ולכר
 לזו"ן ואל תטעה לומר דומו אלו"מ ח"א דאפי' שאר"מ

דו"א מכינה הוא אינו בחי' זה המלבוש דסלבוש הוס
 הוא בחי' קיט' ולבוש הכינה ממלכשת לו' אכסוד מלבוש
 ממש

עץ אמת מערכת בית ליעקב חיים

ממשועי' המלכו' של הכינה אין חח'י' יכולין להתחחו
כהם ועוד ט"א דעכיות המלכו' הם מפסיק בין
חח'י' ובין ז' וכבר כודעחך דהקל' עומדין באמלע
בין או"ף לאו"מ עיין במ' החי"ת או"ע' ולכן כינה
עי' מכסה עליהם כמלבושים וכפיה .

וענין לבושים וכפיהם אלו הם כך דנו' דנה"י דאי'
הם נכנסי' ומתלכשי' גו רישא דר"א כסוד
מוחין אמנם הלבוש היותר חיון שכל לבושי' נה"י הנו'
אינו נכנס גו רישא אלא כשאר מבחון של ז' ומכסה
עליהן ככחי' מלבושי' מבחון להם וזה הלבוש הוא
סוד תשמ"ל העליות דאי' עי' והכן זה היטב פי' חשמל
מה עניינו . אמנם כשישראל חוטאים ח"ו או גורמי'
הסתלקות האם עליונה מעל הכניסוואו יכולים לינק
מאו"ף דו"ן והכן היטב סוד הסתלקות האם מעל
הכניס מה עניינו :

והנה החשמל זה מלבוש ומקף לז' מכל זרדיה'
אפי' מתחת רגליהם ומה שהוא מלדס נק'
מלבוש ומה שהוא תחת רגליהם נק' מנעל וכבר נת'
רמלבוש הוא ג' חשמ"ל גם נעל נק' לסיכה זו דכבר
ידענא בג' חח'י' יש בכינה ח' דוידרין כנ"ר שכה
דאלפי"ן כנ' אמ' שכה ודקחי"ן כנ"ת שכה נמלא
דח"י"ם דהי"ן הוא ככה"י דכינה שממנו עושה
סלבוש שהוא חשמל וממנו נעשה כחי' נעל תחת רגליה'
של ז' והנה שם חח'י' דהי"ן ג' נע"ל :

ודע דנעל הזה הוא עלמו כחי' המסך הנו'
המפסיק בין אלו' לבריא' וגורע דכל אלו'
מלוכשזה בתוך זה עתיק בתוך א"א חו"ן חין מכולם
והנה דרך המסך הנק' נעל מאזיזים כולם דרך הרגלים
דרגלי' עתיק מאזיזין דרך רגלי' א"א וכו' עד שמאזיזין
רגלי' ז"א ועובדים דרך המסך הזה אל הכרי' ועי' דרך
המסך נחתמי' ונחקקי' כל האזיות שבאלי' למט' ככרי'
דכמו שעוב' אור הרגלים ענאם כך עובר אור כל הנוף
כולו דרך הרגלים ומאזיז למטה נמלא דכל אור האלי'
שווא' ויורד לכריאה הוא דרך מסך זה הנק' נעל של
הכינה ח"ס מ"ש כחי' כינה ר"ל חי' מקננא בכורכיית .
שם ועיין במ"ש כס' הקל' פ"ג .

ק בית רחמי דבראשית הו"ס הכינה עיין במ'
המ"ס או רי"ו :

קא בריאה נק' כסא הכבוד והט' עיין במ'
העי"ן או קב"ח :

קג בירורים אחר שהוכרד חלק העתיק לגמרי
אז התחיל הוא לברר חלק הא"א
ואחר שהוכרד חלק א"א אז בירר הוא חלק או"א ואחר
שהוכרד חלק או"א אז התח' לברר חלקי ז' וז' ע"י
זווגים ועובדים שהטו"ט' המבורדין עולין ממקו'
נפילתן עד למע' וכנסו' בכטון הטוק' ושהיון שם זמן
העיבור ונמתק' שם ועושין שם כחי' פרט' אחר
שנתברר וכשיבורר כל פר' האלי' אז מתחיל בירורי
עתיק דכרי' להתברר עי' נוק' ד"א דאלי' ואח"ך מברר
חלקי א"א דברא' וכיוצא לזה ככל פרטיו הכרי' ועד'
אח"ך כו"ט' ככל פרטיו ועד' כעשיה' ש' דרושי אביע'
פ"ג :

קי בערה רמטרוניתא ואיש האלקי"ם מי הוא
הנקרא כן עיין במערכ' האל"ף
או ר"ך :

קד בייע ג' ע"כ"ע הכחי' הנשמות שבהם הם
נק' אלהות אך מרוח ואיך נפש וגוף
ולבוש שכל ג' ע' אלו אינן אלהות אלא שרפי' וחיות

ואופנים וכסא וכיוצא גם ג' עולמות אלו נק' עה"ר
טו"ר . ש' לייור העולמות כהקדמה .

קה בינה אחת כימין גם נק' להטו החריב המתס'
מדינא לרחמי עיין במע' העי"ן אלות
קל"ג .

קי בהמ"ק וק"ף הוא נקר היסוד שכל דעשית
הפני' ששם ארון ובפרת יסוד דרכו'
ענו ומשמש כה וגם כהמ"ק כלול מ"ס ויש כה
עזיות ולשכות וכו' והראש הוא ק"ק והגוף הוא
ההיכל שבו שלחן ומנורה ומזבח והכס שהם חנ"ת
לפון דרום מזרח ואחולש נה"י שהם יכון וכועז
כ' עמודים וגפן וזה הנותנת פירות כנו' הוא יסוד
דיסוד והעזרות הם כחי' מלכות דיסוד כנו דע' . ש'
לייור העולמות פ"א . (א"ה) כאן כתב ר"ל דגם
כהמ"ק הוא כעשים ועיין כמע' העי"ן
אות ק' שכתב רבהמ"ק הוא כעולם הכריהם ונ"ל
דהוא כריאה דעשיה .) עוד כת' שם כפ"ג דלחיות
שכהמ"ק הוא כיסוד דנוק' לכן לעמיס יש בהם דס
כרות ח"ו שהוא ימי חסדין דאו שלטו כה סט"א
וככלות הדיס חויכף אולא לה . (א"ס נלע"ד דז"ס הפ'
פיתה ודושלוס לנרה וכו' ח"ס חטא חטאה וכו' ע"כ
לנרה וכו' ודוק :

קי בריאה נק' ריבור ואינו כמו כשהארס עם
מתשכתו עלמו רק ככ' אנשי' ובמלך
עם עכוד דכשירכה המלך שיעשו עכדיו פעולותיו
שירצה לא יפסיק כמה שתפסע מתשכתו תוך עכדיו
רק לירך שירכר הוא עלמו וריבור זה הוא סוד הכאת
הארה האלי' במסך דכרי' ובחוק הכאת הכלים דאלי'
שם הוא סוד הפסע ועלמות הא"ס ואלא דרך שם כסוד
הקול והריבור היוצא מהכל הפה ע"י הכאת השפה
אל שפה ושתיים אל שיניים . ש' קדר אכ"ע פ"כ כ"א
ע"א :

קח בינה נקד' שפה שממנה יוצא הקול והכל
שם :

קט בריאה היא רין ויטרה רחמים ח"ס וזר'
אור ובורא חושך וט' הדבר דהכרי'
היא הו"ס כהיפוך הו"י ועי"ש הט' ולכן הוא דין
גמור והט' דכל הכרי' נעשה ע"י כינה דאי' מקננא
כבורסייא לכן נוק' דכרי' שלטין על דכריון והם דינון
אכל כלי' כולם הם באים מן סוד דבורא לכן נק' ויזר'
אור דהיטרים כולה רחמים כי אור וחושך הם דבורא'
וטוק' . שם פ"ד כ"א פ"ג :

קי בייע ענין נר"ן דכלים דכ"ע דחיט' דחיט'
עיין במע' הכא"פ או' ז' וז"א וז"כ :

קיא בלהה שפתח רחל ענינה עיין במערכת
הקו"ף אות נ' :

קיב בשר נק' כשרא סומקא והוא סוד החשמל
המקי' לכולם חסו כענין החשמל מחוק
האש אשא סומקא והוא סוד כשרא סומקא והנה כשר
שם אלהו"ם הסוככת והוא דאלהו"ם במולח וזר' ונ'
ש' וכריכוע גי' ר' וב' כוללים גי' כש"ר . ש' קליפת
נוגה פ"א כ"א ש' הקל' :

קיג בתיה כתפרעה פיתה מקל' נוגה דפרעה
שלח את הערב רב דאחי מקל'
נוגה הנק' לילית קשת עורף לבושא דרוח אשת ארם
והנה כחיה הנו' הלכיסה את נשמת משה כלאתו מן
החובה הארון עליון הוא היכל לכנת הספור חסו
והפקת ותרהו את הילר והנה החובה הוא חשמל
העליון

עין אמת מערכת בית ליעקב חיים יד

דבשכוכב הוא המכירה :
וראיתי בקובעו כ"י להרב ח"ק יעקב הכהן
חסיד ז"ל שתי לזה ח"ל ואפשר למר
דודאי דבשכוכב מכירת ומ"ש כשעכ"מ ר"ל המל'
שכמל' אבל קו"ק דמל' מכירת וכן נראה מהלשון
שכתב אבל המל' התחונס וכו' ומ"ש כש' סמל' והנה
הוא נק' שם כ"ן נראה שר"ל ר"ק רב"ן שהוא התי'
דהפטי' אינו יורד וכן כתב בסדרא כש' הקק' דר"ח ז"ל
מה שבי' פגם התחתי' מסתלק בג"ד דר"ח וט"ס דתק'
אינו אלא כשם כ"ן שהוא כתי' המל' דמותו אבל כשם
מ"ה לא יש פגם כלל :

והנה ממ"ש רז"ל כאן כע"מ וכב"מ נר' דאין
כירור כשכת' וי"ל דכירור שזעשה כתיב
הוא כפרטו' הכינה וא"כ לפר' שהכמה והכתר שגמט'
כשכת' לזו"ן כנו' אימתי נעשה הכירוריים שלהם דכבר
כתב דר"ל כש' סמל' וכמ"ש וכב"מ רב"מ בא"א ובאור"א
הג"ד לא נשכרו והו"ת ירדו לכו"ע ועיין בהק' דמוכת'
הנסר שסאריך כענין יורח הז"ת דא"א ודא"א וכו'
שם ג"כ שירדו לכו"ע שלהם וא"כ קשה אימתי נעשה
הכירוריים שלהם :

וראיתי לעוררו סרב הספור ז"ל שכתב דגם
כשכ"י יש כירור אלא שחס אובל מתק'
אובל אבל כחול הם אובל מתק' פיסולת עכ"ל . דכירור
כאוסקומים דמסו פי' אובל מתק' אובל . ואש"ל דכחול
ע"י שאט מכירים כירור פרטו' הכינה ג"כ מתכרר
עמו כירור פר' החכמה ופר' הכתר דסחי כל העולמות
ירדו ממדרגתם חפי' א"א וכל יודת העולמות הוא
לכבר כמ"ש רז"ל כשבי' מארשכ"י פר' קרושים יעש"כ
ועד' רכעירב שכת' עולים כל הקדו' שגכרד כאל"י
דפרטו' סכמה וכתר ג"כ נמלא רכשכת' אין כירור מתק'
סקלו' אלא סכונה הוא מהקדושה שכבר נכרד כימי
החול וה"כזו נר' כונת מוס"ד החסיד ז"ל שד' רכשכת'
הוא אובל מתק' אובל ר"ל שסכל כבר נכרד אלא
דכשכת' אט מכירים אובל שהוא פרטו' החכמה ופרטו'
הכתר מתק' אובל שהוא פרטו' סכונה שכבר נכרד
ודוק :

עוד כתב סרב המ' ז"ל עמ"ש רז"ל כמ"ש ש"כ
ח"ג פ"ט עיין לעיל אות ע"מ דאין כירור
אלא במוחו' הנוק' וכו' וכן המתשכה דאי' כירור לטריך
זו"ן וכו' וכן כתב כש' א"א פי"ו וכו' מארשכ"י ז"ל פ'
פקודי :

וקשה למי"מ מה שהכריע מפרטו' ז"ל כשעמ"מ
כפ' שופטים דהשכ"ה הם זכרים ממ"ש
כוה"ק דמתש' אחריו השכ"ס ניט' וע"ש ולפי מ"ש
דכירור הוא כמות הנוק' אדרבה נראה להפך דהשכ"ס
הם נוק' וכדומק' י"ל רמ"ש דהשכ"ס הם דכורין ר"ל
דכורא דנוק' ויש קלת ראיה לזו כמ"ש כשעמ"מ
בכרכת השיכה שופ' והנה גם אלו השכ"ה חיים זכרים
הם כיסוד שכת' ע"כ והוא כמ"ש שם כפ' המ' והו'
אותם הכירורי' שנתכררו ע"י מוח סנוק' יורדים כיסודם
כסוד מ"ן ואז גם הוא מוריד מ"ד עכ"ל . ומלשון זה
למדנו לשון העלאת מ"ן דר"ל שעולים הכירוריים
כמתשכס דנוק' דדוק עכ"ל :

קבי' בהמה נק' המל' והט' ויש לנק' דאש'
שדיים למטה בבית רחם שלהם ונק'
דזו כהמם ובערך זה נק' המל' כהמם וממם יונקים
כל הקלו' . ש' סקלו' דרז' כ' :

העליון סנק' כשר וכשנכנע' בו כחיה שהיא טנה עם ר'
טו"ר פרח ממנו נוף אחרת דחשמל שהוא החיכה
שגשגתו לאמו חמר מכפטיס רמ"ח איברים של המלכוד
פחה והוא שם הו"ה ופתי שזורה מכחין הוא שם
אדני' דהחשמל' הוא ואסרוגס' י' כנו' כתי' ל"כ כסוד
אידהטו"ס ופתי מכחין שמתחי' שם פ"י"ז על שם הו"ה
מה שהו"ה סיס כמשה ואז כשנחלבש ג"כ כנתה
חזר ותיקן החשמל דכחיה לגמרי ונגשה הכל טוב וזק
ענין הטרעק ואח"ך שכה ככשרו ר"ל ככחי' נוף הא' של
חשמל הנק' כשר דהצור חזר כשר וז"ס המטה שנעשה
כפס וחזר להיות מטה ואז נחלבש כנוף הא' דחשמל
ח"ס של נעלך ר"ל הרע שכנעל ואז נעשה כולו טוב
אך לא סקוד הכל טו"ר דלא סקוד כל לכו"ע זה אך
הטוב שלו נורכך כולו ונתחבר עם החשמל הפטי וחזר
הכל כחי' חשמל ואיטו נק' נגמ' . שם פ"ב :

קיד בני האלהים עמיטו עיין כמע' האל"ף אות
י"כ וכמע' סקו"ף אות ד"ן וכמ"ש ש"ג
ח"כ פט"ו :

קטו בהמות כסודי ש"ך וכל הכמות טמאים
לנעת' ליתכררו עיין כמע' האל"ף
אות רמ"ז :

קטז בהמות וקיות ועשות הטסוריים והטמאי'
מסיכן שרשע עיין כמע' הקו"ף
אות ד"ן ועי"ש סט' שיש להם תלב טמא וטסור
מקומו ולמ' :

קיז בירור הנוף ע"י החל ומע"ט עיין כמע'
סניג"ל אות ל"ג :

קיח בן לקב"ו מי הוא הנק' כן עיין כמערכת
הנו"ן אות קד"ו :

קיט ביצינא דקדיונותא (א"ה עיין לעיל
כאז' ל"ח שכ'
ועיין באות ס"כ שכתב דהיא נכרדרא"א . וי"ל דהכל' א'
דטרע דהכינה נע' מבכורה דא"א עיין כמע' האל"ף
אות ד' ודוק . ועיין לק' בקו' חסדי דוד או' קי"ח) :
קיכ בירור (א"ה עיין מ"ש לעיל אות ע"ח
וכן עתה ראיתי כמ"ש ש"ג
ח"כ פי"א שכ' דכל הכירור' כמתשכס אחרכירור דמ"ס
חכמה דא"א איטי טי"ך לנכו כתר דא"א דנכו' דעתי'
מתלבשת כחתי מ"ס וא"כ הוא נוק' לנכו' הכתר
שמתלבש בו חסדי' דעתי' שהוא דכו' ולכן נעשה הכירור'
כה דלעולם הטקבא הוא המכירת וכו' וע"ש . וכזו
יקוישכ הכל ודוק) :

קכז יחורן מה שהקשה א' חכם זה שמו רבי
אחרן ז"ל כמ"ש ש"ה ח"א פ"כ עמ' שרבינו
ז"ל דמתשכס עליונס המכרד וז"ן . הוא מחשכת אכא
והו' דזס סוקר מ"ש כש"כ ח"ג פ"ט דאין כירור אלא
במוחין של הנקבות ול"ע ע"כ . ולפי"ס לק"מ דדוק :
קכא בירור כתב רז"ל כש' המלכים פ"ז ח"ל
ופגס כימי החול ששכינה היא
בגלות בין הקלו' והוא נק' שם כ"ן והוא מכרר'
כירורין מתק' סניגוס וכו' וע"ש . (א"ה ק"ל דבשער
המלות פ' כסר כסוד השמיטה כתב ח"ל
אכל היענין הוא כי הו"ק דז"א להיותם גבוהים מאד
אינם ידאים לרדת למטה כחול לכרד ולהתלבש כוימי
החול לכרד כירור המו' אבל ביום הו' שהוא כנגד המלכוד
התחת' הואיראם להתלבש למטה כחול לכרד כירוריים
והו' וע"ש הרי כחדיא דהוא הפך ממ"ש כש' המלכים

מבוא אמת מערכת בית ליעקב שיערים

א' בריאת העולם סוד מ"ט ח"ל בתחילת בראשית
העולמו' כמדה"ד ואח"כ כמדה"ר
עיון במ' הד"י אות א' :

ב' בינה נק' ארץ ארום דמינה דינון מתערין
אדומי' כשניס-מ"ש"כ ח"כ פ"ג ופ"ח :

ג' בייע ג"ע כו"ע כולם הם כח' הנוק' ואין
בהם דבורה כלל ואף הדבורין שבהם
אינם אלא כוחות הנוק' דהם חילולת המל' ולכאיהם .
שם ח"ג כ"ח :

ד' ברכת כהניס סוד כר"ב ככר נוד' שהג"פ
הם בק"י דהיינו ברכה קדושה ויחוד

ונכאד ענין יחוד והוא שם ארנ"י והענין דכשם זה יש
א"י הרמוז אה"י ית"י לרמוז דהתקונית דעתי' וד"א
כלם נמשכו אליהם והענין דאין בנוק' דוקא והט' כבר
נ"י מתמח הקל' שלא יינקו והנה תמלא כ"ד נ"י ארנ"י

כנגד י"ב דעתו' וי"ב ד"א וי"ב ז"י א' כנגדם הם
בראש הנק' וי"ב האחרים הם כגופא וי"ב שבראש
הם סוד ו' דגלגלתא שהם ג"ט קר"ע פ"ח . ורע
דכעתי' הענינים נחשבים לעין א' וכן ב' נקבי החוטם

אך כו"ן נחשב כ"א לב' ונמלא דב' עיונין וב' נקבי
החוטם עם ה' אחר' הם נ"י וב' אונים והפס הרי ו"ב
דברשא דאונים לא נ"י כעתיק כלל ככל האדר' גם דע
דכמקום עמר נקי הוא במל' שערי סומקו הרי לך י"ב

דרישא כנגד י"ב ת"ד דעתו' וכנגד י"ב ת"ד ר"א הם
ג"פ כדורע ימיון וג"פ כדורע שמאל וי"פ כתיבין שוקין
הרי י"ב ואלו הם כ"ד תכשטיו כלה ואינם עלם הכלה
רק לבושי' כמו התכשי' ופי' טובשטיון הוא דהקל' נק'
תקן והם מחשי' למל' הסמכה אלה ולכן נרכיבים אלו

התכשי' להאיר אותה דוגמת סרק שמעבירין הנשים
על פניהם . והנה הם סוד האורות שהם כ"ד מי"ב ו"ב
תו' עולאין ומאירים כאלו הי"ב וי"ב דנוק' ברישא
וכגופא חסו כנגד פ' ישא דכר"ב שהוא בנוק' ואמנם

שם זה ארנ"י כשמקבל כל אלו החי' הוא מטטרף עם
שם הוי"ה וכו' . שם ש"ג ח"כ פ"ו (א"ה מכאן הוליא
מורינו הרב החסידו"ל הכוונ' סקידר בסודו' הק'
בכו"ל ברכתה הני' כפ' זה מה שלא נזכר בשעה כו' עיון ג"כ
כש' מאתמ' רש"י כפ' נשא ברכתו' משהוהר כר"מ) :

ה' בינה נק' למ"ד ע"ש שמתפשטת עד נו"ה
הנק' למודי ה' והם כ' למדו' ולכן נק'
למ"ד . שם פי"ד :

ו' בלע סוד המלך ה' בלע וסוד בלעש שהיה
מקלל עיון במ"ב כמע' המ"ס א"י י"ד :

ז' בכל עת יהיו כנדיק לבנים סוד פ' זה עיון
כאו' הנ"ו .

ח' בינה נק' תהלה וסודה כחוטם ותהלתו אקטוס
לך . שם פי"ח :

ט' בינה נק' כח' עיון במ"ב כמע' העיון
אות י"א :

תקרא שם ס"ג והנה מזה השם ס"ג הכולל כינה וחסו'
שהם אה"י' וס"ג כנו' נמשכו עור למטה כינה אחר'
דאה"י' דיוורין וחסו' דשם ס"ג פי' דהמל' של זו

התכונה דס"ג נעשית פתלו' שלם ונכנסת חוץ הו"א
כסוד מוחין ואז נקלקת מהחיה ולמטה שהכנסת כרישא
דו"א הוא הנק' חבו' שם ס"ג ומחיה ולמע' נק' כינה

ונכא' הויחם כולם בחי' א' ופרלו' א' רע דהכינה יש
שם הוי"ה כניקו' להים וזה השם כולל כל הכינה פי' כל
הג' בחי' הנק' סמ"ך ומ"ס ודל"ת שהם כינה וחסו'
ומל' דתכונה ואמנם יש בו ד' אור' הוי"ה וככל אות

מאלו יש שם אה"י' א' כינר כא' ו' אה"י' דיוורין וכו'
ה' אה"י' דהסי' וזהם חכמה דבי' וכו' רבי' וי"ק רבי'
ומל' רבי' וכל אלו האה"י' הנ' עם ההוי"ה הנ' הם
בחי' היות כל הנ' פר נכללים כפרטוף א' וכשנחלקים

אז נק' בשם ס"ג כנו"ל . ש"ד ח' פי"א .
י' א ב"ן שם ב"ן הוא כחסד ואל תחמה עז דה"א
ירעה חסד דרכורא גניו כפומא דחמה

דרכורא וכן חסד דכינה נוק' גניו כפי הוסוד דלה ששם
יש שם ב"ן המעלה כה מ"ן ותיך שיהיה שורשו מחסד
שככינה ומשם נמשך למטה כסוד שלם . שם פי"ב :

י"ב בינה עי' כוללת ד' אה"י' דמילוי ית"א
ואין ספירה שאין בה אה"י' דהספי'
דקו ימיון הם אה"י' דיוורין והספי' דקו שמאל הם
דהה"ן והספי' דקו אמלגו הם דהלפ"ן . גם נחלק

שם אלה"י' כו"ס רבונם ע"ד הנ' במילוי ית"א גם
יש שמות אכרטי' כ' אחורי הנייה ולמטה כתכונה הם
שמות אלה"י' . שם פי"ג . (א"ה עיון כמע' האל"ף
כמ"ה אר' פ"ח שכתב כן . עיון באור"ט וכו' ע"ע) .

י"ג ברכת חתנים סוד ברכת שמת תשמת רעיש
עיון במ"ב כמע' הרי"ש אות ו' :

יד בשמים ראש סודו עיון במע' הלמד אור' א' :

טו' ביאה הט' רבן ט' שנים ויום א' כיאהו ביאה
הוא דבט' שנים אלו כבר נגדלו ונתקנו
איכריו באופן זה דבשמו שנים ראשונים הנק' שני

היניקה נגדלו כ' מוחו' חו"ב אח"ך בו' שנים אחרים
מתתקנים ז"ס תחתו' תנ"ת נה"ס וקרי נשלמו כל
איכריו . ש"ה ח"כ פ"ו :

טז' בכל סוד מ"ט חו"ל ע"פ וס' כיך את אכריתם
בכלבת היתה לאח"ע' ובכל שמה עיון
כמע' הרל"ת אור' י' במ"ב יע"ש .

יז' ב"ן דע דיש כמה בחי' ב"ן כ' בחי' בשם הוי"ה
הא' הוא הוי"ה במ' הה"ן גי' כ"ן והב' הוא
חיבור כ' הווי"ת פשו' העו' כ"ן . וכחי' א' יש בשם
ארנ"י באופן זה כפשו' ומי ומי' מי' יש כ"א אותו' וע"ה
הרי כ"ן ו"ס ועתה יגדל כ"א כח ארנ"י . וב' בחי'
יש בשם אלה"י' הא' הוא כ"ן אור' שיש בשם אלה"י' דמי'
יוד"ן כפשוט ומילוי ומי' דמי' . הב' הוא כ"ן אותו'
שיש באלה"י' דמי' הלפ"ן כולא כוה כפשוט ומי' ומי'
דמי' ולפי שב' בניס אלו הם באלה"י' דיוורין ודלפ"ן
משא"ב כמי' הה"ן לכן נא' ויבואו ככ"ו האלה"י' כי
הם כ' בניס שיש בשם אלה"י' . כ"כ כשער ההקדמו'
דקע"ד . ועיון כשע' הפס' פ' וירא כפ' ותלד שרה כן
דשם פי' ענין זה :

יח' באר שבע רע כו' יש ז' בחי' וכל א' נק' באר
הא' הוא חיבור ד' שמות שהם הוי"ה
אלה"י' הוי"ה ארנ"י והם נ"י בא"ר . ואלו הרי' שמות
הם סוד ד' אור' הוי"ה שבעולס הקב"ה לפי שכרי' הוא
בכינה

עין אמת מערכת גימל ריעקב חיים טו

כנסו אלף חילוף אפי"ם שכביעם מיתן תמורתו ככרי' שם אלפי"ם כנר כי הוא הכסא בני' שהיא הכרי' חס סכאך הוא כללם . עוד יש באר ב' והוא כחול וסוף חיבור הו"ם דהסו"ן עם אפי"ם דהסו"ן דסייטו כ"ן וקנ"א . קנ"ו הוא אמו דהו"ם דאלעו"ן כפשוטו וכמילואו שהוא ע"כ ק"ל ע"ס . הר' הוא אפי"ם דיוח"ן גי' קס"ה ותחבר עמו מספר א"ס אופיו' שיש כפשוטו ומל' ומי' מ' ע"ס . סה' הוא קיבור ג' שמתו הו"ם והרנ"ו וסו"ה והלוי"ם . כ"כ כס' הקקר' קרע"ד . (א"ה סב' אחריס לז' ביאר כמ"ש בלחמי' דישו' כחי' ח"ס באר שבע וכבר ראינו כס' הסק' אחר אס כחאכ ולא מלאחי . וראיתי כס' שכולו שלקטו כ"ו מהרמ"ז ו"ל שכחכ כהדיח' דהכ' לז' פי' רכישו ו"ל . ואט' מלאחי כחי' באר ו' כשעה"כ לפסערת יום שבת דבאר הוא מילוי קס"א דהייטק"ס וס"ג גי' באר הר' באר ו' והשכייעת תשמעט' ונטעקתה וכעת לא ידעתי איה מקומו :

והנה כס' הפסוקים פ' תולדות כס' הקרא שם סכאך עשק כתב הר"ן דהכאר הנ' נק' באר מים טבעים וזו הוא כשמוזכרת עם ז"ל זוג פטימי דנשמות וזו הוא יוקר הו"ם ואסיס כ' כמי' הסו"ן דסייטו כ"ן וקנ"א גי' כח"ר ח"ס ג' בארותוכו יע"ש : **אשר** כוס אפסר לתרן מה שהקסא מוכרש' ו"ל כשעה"כ כדורש יו"ד קק"ש שעס"מ דכמ"א אומר דבאר דחל' הוא הו"ם אלהי"ם הו"ם הרנ"ו וכמ"א לומר שסוף כ"ן וקנ"א יע"ש . ולפי מ"ש כאן דבאר דכ"ן וקנ"א דרמו על זוג פטי' דנשמות א"כ הכאר דהו"ם אלפי"ם אשר שסוף כוונ' חילוף וז"כ סה' וסא איתא וכ' סס כללם דחל' דרוק :

אלא דהר"ן לתת טעם מדוע הכאר דשבת הוא מילוי קס"א וס"ג סיס לרדך להיות כ"ן וקנ"א שהוא רימו על זוג פטי' דנשמות ואפ"ל כמ"ש רז"ל עיין כמע' סרלית או ע' דכשכת דעת פטימי דטק' הוא שם ס"ג וכחול דעת פטי' שלה הוא שם כ"ן דהסו"ן וטורע דקוות הוא כדעת וכוס יבא הכל על נכון דרוק :

יש בת עין ענין הכרי' עין של ז"ל ושל טק' מה עניינם עיין מ"ש כמע' סעי"ן אות ד' כמ"כ :

מערכת אות הגימל

עין חיים

א' גדלות ז"ל סדר הגדלותו ככחי' שלישיית מנכ"ז ראי' שליט' א' לוקם מאי' וכ' שלישיט ממנו . ח"ס חסר חסידים נכורה נכורות וכו' ח"ס סדור מטום עד שליט' רכל ו' א' נעשה ע"י שלישי' אלו ח"ס וכל כשליט' עפר ארץ . ש' הכללים פ"ד :

ב' גוף . איצור הגוף הוא ד' כריקות ולכן היסוד נקרא רובע ישראל שהוא ת"ת . שספ"ט :

ג' נכורות מנלפ"ך סס נקבות ונכורות הש"ך ניטליון שסס הכל דגרמי דכורין . ש' טנח"א פ"ה :

ד' נכורות סס מעולות מן החסידים כקוד טוכה קובחת מגולה מאהבה מסותרת וסו' עיין כמע' הכי"ה אות כ"ז יע"ש ולקמן או' י"ח ועיין כמע' ש"ג ח"כפ"כ :

ה' גי'ע כב"ע סתחתן שם יש מקום אשר הוא נקו' הכינה ושם קרוב אליה עומדים ארון המלטים דמיתו . ש' אכ"ך פ"ג ועיין כמע' הקר"ף אות י"ד :

ו' גדלות הגדלות הוא כשכאוס החכ"ד שכל קלה דו"ק רכ"ן וזכ"ר שכלל קלס מ"ק דמ"ס החד' נמלא שכבר ו"ק דו"ה נגמרו כל' א' מו"ס דמ"ס וכ"ן לכן סס נק' עתון דגדלות דו"ק דשמות דמ"ס וכ"ן וזכ"ר באר ג"ר כפ"א שב"א כלול מו"ס רכ"ן וי"ס דמ"ס ואז הו"ה הוא גדול ואלס כן י"ג שניס ואז כ' נכנס הכתר דמ"ס ודכ"ן ככל הי"ס שכחך ביוס א' והרי סס י"ג שניס ויוס אחד . ועד"ג כ' מעס הוא כנוק' דו"ה . ש' אכ"ך פ"ו :

ז' גדלות ז"ל סדר הגדלותו מ"ק ל"ס הא כדדך זה כי מקו ימיון שהוא ח"ן עליון כ' פרקין עי' דחסד ומתחכרין עם פרק עליון דלגל' דחי' ונעשה חכמה וכן בקו שמאל כ' פרקין עי' דגכורה מתחכרין עם פרק עליו' דכוד רחי' ונעשה כיוס וכעד' בקו אמלגני . ש' מו' דלגל' פ"ו :

ח' גופא דו"ה אס הוא דין או רחמי' עיין כמע' סו"ן אות ע' :

ט' גידין של אדם מה עניינם עיין כמע' סאל"ף אות קכ"ד :

י' גלגול ענין הגלגול עיין כמע' סאל"ף אות קל"ד וכמע' הקר"ף אות ח"ן :

יא' גוף סוד מאדו"ל עד שיכלו כשמות שברוף מסו ענייט עיין כמע' סחי"ת אות מ"ה :

יב' גרון מה עניט עיין מ"ש כמע' סאל"ף אות קל"ט :

יג' גוף סט' שהגוף שהוא ת"ת והוא קו אמלגני הוא דחכ וחר משאר קוין עיין כמערכת סו"ן אות כ"א :

יד' גי'ע סוד ענין ג"ע עיין כמע' סט"ן אות פ"ז ועיין לקמן אות כ"ו :

טז' גנב וגזלן מה עניט עיין כמע' סו"ד אות ל"ח :

טז' גלות מלחים הטעם שנתחייבו גלות ת' שנה הוא שנת' כמע' כמ"ס אות קס"ד יעש"כ שהיס כחי' הסתלקות הארח' ה' ספי' ראשונת דו"ה כד"ס תחתי' שבו אר שם קימת' המל' וכבר ד' אלו שחסר מהס אור הנו' נמשך הגלות ת' שנה ועיין עוד שם באורך . ש' מיעוט נירח פ"ד וסוד מה שחזר ז"ל לבחי' תכ"כ בגלות מלחים עיש"כ דרוק :

יז' גלות ככל חוזן סע' שנה היתה המלכות ממש כמו שדחה ביחאף מלחים ורוד

המדבר וז"ס המדבר הייתי לישראל ומה שזיס אז כחי' גאולת מלחים נחשב צקה גלו' לפי שכתחי' בגלות מלחי' היתה גלות נמור שאפי' בהיותה אכ"ה בימי האול' לא היה אור ה"ר שלו מאירין כס ולכן כשנמאוסף הארץ ה"ר נחשב לגאולה אבל ענה שאפי' בימי החול היו פכ"פ וקומתן שיה' והח"ך כשאר לכחי' ג' דאכ"ה אפע"ה שאור ה"ר מאירין כה נחשב לגלות נמור חמסס הנודעת שהיתה עתה בגלות ככל הוא דאיון אורות שהיו מאירין ז"ס עליונות שבהס נחפס' כינה כז"ה בימי בית א' שנה אלו האורות ירדו כולם ונמס' כקלי' וסיא' חזרה אכ"ה כמינו החול חזר ענין גלות ככל ע' שנה כנגד ז' אורו' לורכל' כלל מ' ע' . נס נק' גלות בכל' גי' ר"ל דט' דמל' נכמת ע"י שם כו"ו חילוף אפי"ם

עין אמת מערכת גימל ליעקב חיים

אלא דאי קאיא הא קאיא רלעיל כמע' האלף
 אות קכ"ד כתבתו דהעור הוא סוד המל'
 המקפת הכל והוא שם כ"ן . והכשר הוא סוד ז"א שם
 מ"ה . והגידון אי' שם ס"ג והעלמות אבא שם ע"ב .
 וכאן כתב דהעור הוא הקלי' והכשר הוא הנפש שהוא
 מל' והגידון הוא הרוח שהוא ז"א והעלמות הוא
 הנשמה שהוא כינס ועיין באות שלאחר זה התי'
 וז"ע :

כ"ה גידין יש כהם רוח ממשיך דופק בחוכם
 בעורקו הלב הרופקים אמנם הוא רק
 מאד ואינו נרגש כלל ועין הוא מבחי' נשמה לכן כל
 הפנויות שכלובים הם ע"י הגידון המעניני' האובדים
 וכתבו חכמי הטבעים דכסיות האדם קו הגידון הם
 חלולים והחיות פוהם חיה לוחם וכמותו תיכף יכולו
 הגידון ויסקו פוהם חיה לוחם וכמותו תיכף יכולו
 כחכלות הזכות . ודע דהגידון שזכרו ח"ל אינם אלו
 הלכטים הנו' רק הגידון אחרים שבהם מתפשט הדם
 או חיות הלב היוצק דהגידון אלו נמשכים מן המוח
 ואין בהם דם כלל והם מתפשטו' ונאחזים בעלמות
 עלתם כנו' רכל עלם ועלם נאחו זה כוה ע"י גיד' א'
 שכינתו והענין רכל אלו הגידון הלכטים הם כלי
 הפני' שבהם הנמשך מהמוח ובהח' נכנס כעלם א'
 ונעשה מוח בחוכו וממנו נמ' הניטר לעלם הכ' וכלם
 נמס' מהמוח . שם פ"ב . (א"ה) כוה יש לתרן מה
 שהקשיתי באות סקו' זה ויחורן ענין הגידים
 לכד דמ"ש כמ"א דהגידון הם באי' שם ס"ג מיידי כלר
 הגידון הלכטי' נמ' מהמוח שהיא נשמה והיא או'
 כנו' ומ"ש כמ"א דהגידון הם כרות שהוא ז"א מיידי
 כגידון אח' שבהם מתפ' הדם וחיות הלב ונו' דהלב
 הוא הרוח שהוא ז"א . גם מעור אעור נמו ל"ק כמ"ב
 לקמן כש' החשמל פ"א דיש כ' מניני עורות דכוקי'
 וע"י הנק' גייל ודובסוס' וא"כ מ"ש דעור הוא סוד
 המל' מיידי בעור הפני' ומ"ש דעור הוא הקלי' מיידי
 בעור החיטון . נשאר לנו להכין ענין הכשר ועלמנו' וז"ל
 דגם בכשר ועלמות יש כ' כחיות ודוק . ועיין מ"ש
 כמע' העי'ן אות קי"ט ויתורן :

כ"ו גידין ג' מניני גידין יש באדם הא' הם גידין
 לכטים של ההרגשה הנמ' מן המוח על'
 לקשר העלמות זה כוה ולהמשך המזון מהמוח שבהם
 אל המוח שבעלמות שכונו . הכ' הם הגידין שהם
 מוכלעים ממש בכשר הרופקים שהם רפיס וקרוכים
 אל מוג הכשר והם דקים מאד והם רופקים והם
 זינורות להמשך חיות מן הלב כחק' הגידון הקטנים
 המוכלעים כחק' הכשר . הג' הם גידין בלתי רופקים
 מלאים דם ונמס' מן הכבד אל הכשר ושם אוחזים הרום
 מתהפך לבשר ממש אך קודם שיתפשטו לבשר הם לטור'
 לבשר כלכד ואינם מכלל הכשר . ש' החשמל פ"א :

כ"ז ג'ע העליון הוא כתובה . וז"ע המתקון הוא
 כנוק' הנק' לזה עיין כמע' העי'ן אות
 קי"ו ועיין עוד מ"ש בענין ג'ע כמע' הקו"ף אות
 ל"ח ועיין עוד ענין ג'ע הארץ כמע' העי'ן אות
 קכ"ו וקל"ג :

כ"ח גהינם היכן מקומו עיין כמע' העי'ן אות
 קל"ג :

כ"ט גפן של זהב שהיה במקדש שהיה ניהל' פירות
 כנו' קודו עיין כמע' הכי"ת אות ק"ו :
ל' גן עדן הארץ כבר נכתב' במעג' העי'ן אות
 קל"ג כהוא נגד כינה דמל' רעשיה
 וקוף

ג' ר"ל ואו שיעור קומת המל' היא אורך היריעה ל'
 באמה דומכ' ד' באמה כמנין ד"ל . שם פ"ב :
י"ח גבורות יש זמן שהם חשובות מהחסדים
 ויש זמן להפך עיין כמע' הלמ"ד
 אות מ' :

י"ט גם ואת חיכויון הן הורו עיין כמערכת האל"ף
 אות קס"ט :
ד גרון כאזיה ספירה הוא עיין כמע' הוי"ן אות
 קכ"ד וסוד גרון ז"א מהיכן נתהווה עיין
 כמע' הסי"ת אות יו"ד :

כ"א גוף דע רכלל פרטו' וספי' יש לו כ' גופים א'
 הוא מכלים ממכיים והם ג' בחי' כשר
 גידון ועלמות והם ג' כלים והחיותן שבהם הוא הכשר
 והם בחי' נה"י לכד ונה"י עיבור וכתבו נכנסין הסח"ת
 ונק' יניקה אח"ך באי' הנ"ד והם נק' גדלות . ועד"ו
 יש גוף כ' ויחד רק חן והוא סוד הנק' באדם חלוקה
 דרכן שהוא לכוס מנוף של העלמות שהם האורות ויש
 בו ג' כ' ג' בחי' והם עי"מ וגוף זה הוא דך מאד והוא
 קרוי למדרגת הנפש חיה נעשה ע"י המלות וכחק' זה
 הגוף מתלבש' הנר"ן שהם האורות נפש בעיבור רוח
 כיניקה נשמה בגדלות ופנימי' זה הגוף הכ' כולו הוא
 סחיות . והנה אלו הכ' גופים הם' הוא נק' חילת' הספי'
 דממנו נשמות המלאכים והכ' הוא פני' הספי' וממנו
 נשמות הדריקים . ש' פני' וחילת' פ"ד וה' . ועיין במ'
 הפ"א אות מ"ח :

כ"ב גוף החיותן דז"א נק' ח"ת כולל שית סעדין
 ויעצב והגוף הפני' דז"א נק' רעת ת"ת
 מלגאו' דאחי כשית סעדין והוא סוד מסה וישראל ולכן
 אין הרעה בכלל י"ס כי הוא הת"ת אלא שהוא הפני'
 ושומר כלל זה ונכסת ישראל הוא גוף הפני' ומלכות
 גוף חילת' ואלו כ' גופים הפני' נק' נסיקין . שם פ"ו :
כ"ג גוף הפני' נק' קול וכבר ידעת דהמלאכים
 נבראו מקילות היוגלין מפה ז"א והם
 מווג' נסיקין רוחא כרוחא שהוא פני' ז"א הנק' קולות
 ופני' נוק' הוא הנק' דיבור ובשלין כהרק חילת' אשומרת
 אכ"א נק' ונת אלם והנה ידעת מהיכן הקול ודבור
 לאדם שהוא גוף הפני' שבו מתלבש נר"ן וכמות האדם
 פ"מ מהחלק הגוף פני' עם נר"ן ואו נשאר גוף האדם
 החילתן אלם . שם :

כ"ד גוף האדם התחתון יש בו ג' כלים חלוטי'
 והם הכשר וכתובים גידון וכחוכם עלמות
 והנפש שורה בכשר והרוח כגידין והנשמה בעלמות
 כסוד כל עלמותי תאמרנה שהוא הכלי הפני' מכולם
 והעור הוא ידעת עוים שהם הקלי' והם הרקיעים
 דגה הנק' עור דע וכחוכו האור הנק' ו' ונעשה עור
 שהוא י"א סת' הקטורת ויש רקיעים דקדושה שהוא
 עור החופף על האדם העליון י"ס שכאזיה עלם ויש
 פני' של הכלים והם תוך ג' חלקי החיט' הנו' והם י"ב
 איברים פני' הכוללים י"ס רכלים פני' וזכרו בחיוק'
 בתי' ק"ל וכתו' ג' מני' חיקו' אחרו' כדקל"ח וכוה"ק
 פ' פתחם רכ"ב . שם פ"ו . (א"ה) מ"ש דהנשמה
 מתלבש' בעלמות כסוד כל עלמותי תאמרנ'
 לא ידעתי היכן רמזא כפ' זה דהנש' מתלבש' בעלמות
 ואפ"ל התי' כ"ל גי'ן' והוא רמו לנש"כ ונו' דהנשמה
 היא בכינס . ודע דזה שכתב דהנר"ן מתלבש' בכש'
 גידון ועלמות אין זה סותר מאי דק"ל דהנר"ן מתלבש'
 במל"ך דכאן מיידי באיברים החיטו' ושם מיידי באיבר'
 הפנימי' כמ"ש ר"ל כפי' כפ"ו :

עץ אמת מערכת גימל' ליעקב חיים טז

לכיוונו כלום מטור' ד' אחר שנתערב ע' י' חטא ארס' ד' לרץ.
לכררו ונעשה ע' י' חקורה והמטא וחו כל הפעו' שעשוין
ישראל' ער כיאת המשיח דלא נחן הקב"ה החורוס ומט'
לישראל' אלא לכרד ולהסוד הסיגים מהכסף שסס
לבושין של הארס והנשמה ועו' נמר לבוש הנשמה
דע' י' חקורה מודרך נונה דלירה לבוש כרוח וע' י'
מלות מעשיות מודרך נונה דעשים לבוש הנפש נמלא
דאלו הלבושים אין פי' שנעשו מחדש ע' החקורה ומלות
אלא מתכר' מהרע שנתערבו בחטא ארס' ד' ונעשים
ח' ישים ממש . ופנה כפוי מה שחקר לארס להשלמו כך
ימים קצבו לו ו' א' כפ' וחי כו מן וימון דב' כ' מהס
ממש נעשו לו לבושים והכין זס . ש' קלי' נונה פ"ס
נ"א ש' קלי' :

ל' ג' ע' נקו' סתי' טכור דאז שזס יסוד או' מחלב'
כנר' לכן נ"ע הוא טכור העולם וכנגדן
קלי' של אימא הוא סוד גיסינס שנס הוא סחוס ואינו
נגלה . ועדן הוא אב"א של זה העולם והוא נגזר חוק
הגן ופעמוד שכאמל' הגן הוא נקו' יסוד דא' לכן
עולין בו הנשמות כפני' בסוד מ"ן . ש' קיטר' אכ"ע
פ"א . נ"א ש' קלי' טנס :

ל' נ' ו' הארס הסומרי נחלק לר' יסודות שהס
ארמ"ע ר' ליחות לכנס ארומס ירוקס
שחורה ועיקרס פס בריאה וככר זמרה ועחול וסס ד'
חלקי נפש הבהמית ובאחור נפש הבהמית מתלבש קלי'
טנס בסוד הילכ"ט וילכ"ד וכוו המלבנ' דמנס . מתלבש
נפש דעשים ולינס ניווכת לא ע' התלבשות הילכ"ד שהוא
הנוכר כס ומלבדן איתה ומקרב לס עיבור הרע של
נפש הבהמית ותהיה הנפש בחולאים ותחטא דמונה
הס מאלכוס רעים אך כשהילכ"ט גובר על ד' יסודות
שהס נפש הבהמית עלמה או אינו מנכרד רק זכות הרע
המוכר שכלכר ואו היא בריאה ולינס חוטא' . שס פ"ב :

ל' ג' ו' הפנימי של הארס אס הוא לזיק ונעשה
בקרועס זוכה לההוא חלקא דרכנן ותהיה
טוב ולא רע כמדדנת חשמל בסוד ויכא מפס בחוק
העגן ואתפרס מההוא גופא קדמאה כדכח' של
נעליך מעלרנליך שהוא גוף מקל' טנס עה"ר עו"ר .
שס פ"ה :

ל' ג' ל' ג' ו' דע ד' נלגלים דאופניס דעשים
הס חומר וזורה והנה הו' נלגלים
התחתמי' דש"ס חכ"ל ה' זורה והנפש שלהס הס הו'
מלאכי' הידועים סמאל' למאדים קפליא' ל' לשכתחי
וכו' ויש בהס עו"ר והנה הרע שבהס הס נק' אלהי"ס
אחרי' ע"ז שעוכרים אל חומר הנלגלים והכוכבים
ונק' לבא השמים ויש עוכרים אל השדיון כמ"ס והנה
בנלגל השפל שהוא לבנה יש חלי המנענע ויש לו חומר
ולרס הנק' נגודי זכ סתלי ולהיותס תחת' קרוב ליסוד
סאש שומעין מהס עקירות השדס שכיסוד ומהס
חכמת העורכ וכו' . אח"ך כד' יסודות יש להס נ"כ
זורה ובפש שלהס והס מורכבים מטור' ומטוב כפראו
בני ארס בחומר זורה שהס מנפש ה' יסודות הנו'
ומהרע שלהס נכראו שדים בגוף ולרס גופס הוא מכ'
יסודות אש ואחר ושוכנים כיסוד הרוח דש להס
נפש חיה שדים שפס' נפש דומס ושוכני ארץ במחילות
עפרי ויש מהס גם כנפש ה' נשמת ושוכנס במיס
ובנהרות ובכורות ואלו הכ' תחאין הס רעים מלר
וכראשו' הס כינוניים ויש בהס מין ג' שיש בהס גם
נפש המדברת ושוכנים כיסוד אש ולא עליוש' מכו' שס
פ"ח וכמ"ס ש' קלי' טנה פ"ג :

והוא עולם הספון לזיקוס לנע"כ ומדע שהסע"א
אין לס אחיה בבינה ולכן אין לסטרא אחרת שס
אחי' בג"ע כלל וקרקע הגן הזה נוגעת ולינס נוגעת
כזאת הארץ שלנו והיא יותר זכס כמאר ורקיעים
אלס הס ט"ס ראשונות ע"ד שכיארנו כעה"ז שלנו
והנה הוא היסוד שנס ועס"ח הוא הת"ת שנס ועס"ד
עטרה היסוד שנס שהנהר יולא מתחאיו ועס"ד סמך
לו ולהיות נ"ע ארטי יש בו קלת אחיה כל שהוא לחי' ו'
והוא טו"ר אלא שאין נכנסין בחוכו וכחטא ארס' ד'
גרס שיכנס הנפש ער עס"ד ונע בו ולעק העץ ואמר
רשע אל תונע כי והוא האחרון שהוא נגר העטרה כט'
והוא עץ החיים ע' חמדים ע' ענפים זכיעיטת זכ שנטים
ושאר ספי' אשר סס הס שאר עליו הגן כמס"ס מכל עץ
הגן וכו' ואכל קן לטור שבו משיח כן לאה העליונס
היא בינה שכבינה מכחי' המל' שנס בסוד והאס
דוכנת ורקיעין ע"ס שלס עילאין ובאמלע אוחן
רקיעין נקוד' חרא סנק' עדין שהוא חכמה וכו כלל
הכפר וכוס נשלס כל ה"ס רמל' דעשים ולהיות רקיע
גן זס כפי' הרעע ונקודת אמלעי חכמה עדין והוא
כסו' זרוע ימין שאין בו קלי' לכן רקיע זס יותר
מע' מרקיע עבה' כנו' כפ' ויקהל שנעשה מאש ומיס
פילאין מושפעים מחו"ג דאלי' ורקיע זס הוא תחת
הרקיע דעשים דכוק עמו כחוכו וסיעור זס הרקיע
מכון ער שיעור הגן ולא יותר וכוס הרקיע יש ד'
גוונים חוריא כדודס כסמקא כלסין ירוק כמורח אורס
כמערכ וכאלו ד' גוונים סכר' רוחות הרקיע יש בו ד'
פתחין וכטלס יש נהורין כפי' אוחן הגוונים וסס הס
ד' יות סקדס וד' מלחכים מיכ' נכריאל רפאל טריאל
ורקיע זס לכיוונו סוד הרעע נרש' בו כל כ"ב אוחיות
הקורה וכוס הרקיע שהוא סוד הרעע נמשך ממנו
עמורא חרא והוא סוד חוט השיר' היורד מהרעע לבחי'
יסוד שבו שהוא פתוח כאמל' ונמשך ער קרקע הגן
היא המל' ומשס עולין ויורדין מנשמות תדיר וכו ג'
גוונס קשת היסוד קשת איקרי הכולל מתנ"ת ג' גווני'
אלין וכפי' שרש הנשמה עולין כ"א מאוחס הגוונים
וכעת הוונס שהוא כר"ח וכסכת או מתגליון ג' נהורין
אלו ועולין בו הנשמות כסוד מ"ן אל זס הרקיע דעת
דטוק' ומשס מקכלוס טפת מ"ד ומאודיס ומתענגים
שס חוה שפעטוע שלה האמיה וכ"ז מכו' כוה"ק פ'
ויקהל דר"י . ש' זיור עילמו' פ"ג :

ל' ג' ו' דא השם הפנימי רג' כלים שיש בו הוא
שס י"ה והוא סוד שלהת כ"ע עמי ונעשה
מכינה לנבורה חוה עס י"ה המתחכ' עס עמי ונעשה
שס"ה ל"ת שהס מלך הנבורת כטור' . ושס החילון שבו
הוא הו"ה כניקוד אלסי' והוא עלמו הפני' של הנכו'
דטוק' רז"א חס השס החילון רכו' ד"א מתלבש חוק
פני' רכו' דמק' ומלך זס מתחברת ומתקשרת הטוק'
רז"א עס הנבורה הנק' שמאל רז"א . ש' השמות פ"ו :

ל' ג' ו' ענין גלות ישראל תחת אר"ה עיין במע'
הו"ן או' קל"ח וכמ' השי"ן או' ל"ט :

ל' ג' ו' ענין נפשות הגרים מהיכן באים עיין
במע' המ"ס או' רמ"ט . וכמ' הפ"א
אוח ס"א :

ל' ג' ו' הארס הסומרי יש לו כ' גופים א' הוא
הגוף הו' והטבור מתשמל שבו זכה
מרע"ה כסנה והב' הוא מקל' טנס והוא כלול מילכ"ט
וילכ"ד סר ומלך ונק' נפש הבהמית טו"ר והנה זס
הגוף האמיתי שהוא מקל' טנה הנק' כתת ער

עין אמת מערכת נימל' ליעקב חיים

מבוא שערים

א גלגלת היא קדרת המוח הנשויים מחיבור עלמות וכולה חלולה מנקבים קטנים כמו הספון והט' כדי שיכנס האויר ויהיה מקום לעמוד באותם הנקבים וירטיב ויקרר המוח ולא יתייבש המוח מהחום כמו לחמני הניתוח ומבשר' נחוש אלוה כן יש בגלגלתא עי' ההוא אוירא הנכנס באותם החללים וזה האוירא נעשה בחי' מוחא ממנו כחך הגלגלת לא שהוא מוחא זכין ודקיק ולכן נק' בשם אוירא שהוא אויר זך שאינו נחפס . ובתב מוכרוץ' ז' לאי' בש' חממת הניתוח והגלגלת עשויה מחיבור ז' עלמות ומכין חיבורם יולא מתרי מוחא ואלו רז' עלמות רומיים לו' דגלגלתא . גם באד' ר קרא לגלגלת דז'א גלגל' תקי' וכאד' ז' שמדבר ברישא רטק' קרה אותם גלגלתא סקומא מכל סטרוי וז'ל עם מ'שכ' הניתוח דגלגלת האשה היא כולה מעלם א' לבר וא"כ היא סקומא בלתי חיבור עלמ' ונתנו ט' דלהיות שכל משאות האשה הם על ראש' לזה כראש . הקב"ה חיקה וסקומ' מעלם א' והמותר' שבאשה יולאות כדס דות' מ"ש"ג ח"כ פ"ד :

ב גבורות נשמים סודו עיין כמע' השי"ן אות ו' כמ"כ ועיין כמ"ש בדרוש סטק' דרוש ד' :

ג גבורות הן עולות ועוכרים דרך נקב הקום דז'א ונכנסות כדעת רטק' . שס כדרוש' הנוק' דרוש ד' . וכן כתב כשער ההקד' דק"י (א"ה) ראיתי בקי' כ"ו להרב ח"ק יעקב"כ הכהן חסיד ו"ל שהק' דכע"ס כש' תיקון הנוק' פ"ו כתב דהנ' יולאות מן היסוד דז'א ונחטין כדעת רטק' המכוון כנגדו ע"כ . ותו' דאפשר לומר דהכל א' דמ"ס דהנ' יולאים מן היסוד ר"ל מהיסוד מזהר"ח וילא רוחה ז'ל ועד"ן תו' הרב חסיד מזהר"ח וילא רוחה ז'ל עת"ס מוריט הרב חסיד ו"ל בש' אובאה פ"א עמ"ס רז'ל דרעת רנוק' מכוון כנגד יסוד דז'א ז"ע כי היסוד דז'א מסתיים בסיוס הת"ת דנוק' כמו' ככללי החו"ג כלל י"א ותו' הרב הנו' דמ"ס רז'ל דיוסוד הוא כנגד דעת רנוק' מיירי כיסוד שעלה בת'תומ"ס שמסתיים היסוד בסיוס הת"ת דנוק' מיירי כיסוד התחתון ע"כ דרוק . ועיין עוד תו' לזה כמע' הו"ד אות יו"ד בת"כ יע"ס) :

מערכת אות הדלית

עין חיים

א דם נהפך ונעשה חלב סודו דהרס הוא אחר דהס אהי"ה ג' ד"ס כוה א' א"ה אה"י אהי"ה ובסתוד ממנו ד' אוחיות הפשוט ישאר מ' ג' חל"כ הרי דרס נהפך ונע' חלב . ש' הכללים פ"ג :

ב דדים סודם הוא אלהים שכבינה אל מימינא דד א' מ"י משמאלא ד"ד ב' (א"ה ו"ס) מ"ס בכרכות ד"י כענין השדים ח"ל ה"ר אכהו עשה לה דיוס במקום כינה) ח"ס א"ל ד"ד ומי' ד"ד וסא' כאמלעיתא הוא סוד החלב המהפשתת כב' דיוס אלט וא"כ לריך שיהיה כס' זו ב' מיני חלב באופן זה ש' יש לה כ' לורין ד"ו ר"ו גי' כ"ד גם ג' מלויים יש בה' וסו' ית"א גי' יו' וכ"ד גי' חלב . גם כא"ה ג' הסיין כמי'

ל"ט גוף האדם הנה עולם העשיה הרע הוא הר' יסודות שהם שמרים של האופנים ואלו זכנסין באדם לפתח חטאח רוכן הסומר שהוא הנוף והטורה שהוא ענין נפשות היסודות ולא נגמר כניסתן בתשלוט ער י"ג שכהכי בן הנוף הולך וגדל וגם הנפש הולך וגדל דתחלה נכנס נפש הדומם והלומה שהוא הון ואח"ך נפש חי בתשלוטמה ער שהולך כרגליו ומתנענע כרגליו ואח"ך כנפש השכל המעשיי שהוא מומן הפעולות ואילך ואח"ך שכל העיוני לרעת כחכמה המלאכ' והסמורות והיו נשלמה ר' חלקו הנפש וחומר ד' יסודות בתשלוט י"ג שכה וזה נק' גוף האדם . אפש ד' יסודות הנק' דרך כללות נפש הבהמית דכל תאוותיה להחזיק הנוף כענין הבהמה וזו הנפש היא מלך הרע דעשייה עורגת נפש הבהמית מלך אופני דעשיה והוא מלך השוב ואש כוה"ק בר התילוד והבין לזה נפשא דבערלא דכוא מאופני חק' דאופני עשיה נק' קדש וטהרה וימון ור' יסודותיה ער תשלוט י"ג שכה וזה נכנס ע"י סמולה וקריאת התורה ומינדך מלות דרבנן ואחר הו"ג שכה נכנסים טו"ר שברוח ריני' הנק' עולם המלאכים לכן הילא טו' וילא ד' נק' מלאכים ממנו שהם רוח טוב ורוח רע כמ"ס עושה מלאכיו רוחות דהאדם עלמו באז נפ' הטוב מאופנים הנו' השורה על נוף דארמה דר' יסודין לכן נק' אדם לשון ארמה חק' הרוח נק' ילה טו' שהוא מעולם הילי' מהטוב שבהם שהם רוקיעים של הילי' ורוח רע ילה ר' משמרי הילי' כמלא דהאדם הוא הנפש דאופנים והילא טו' הוא רוח טוב דילי' . שס פ"ט ועיין כמ"ס כש' קלי' טו"ה פ"ד :

מ גבורות הן הוורדות כיסוד הוא אחר שירדו חחי' החסידים וכדרו' היליית נת' להפך שהנכו' ירדו חחי' והוא מה שגרם חטא אר"ה . כ"כ כע"ס שכה פ"כ כמ"ק ומ"כ . (א"ה) ראיתי בקי' כ"ו להרב ח"ק יעקב הכהן חסיד ו"ל שהק' דכלל המקומי' חוץ מדרו' היליית ומילהכ' שהחסידים יורדים חחי' ותו' כנ"ש כשעה"כ כדרו' א' של העומר ורע דכמוחין דגדלות מקדימי' החסידים ללאת קודם סגבו' אכל כמו' דקט' אזהנכו' מקדי' ללאת והט' לפי שהמו' דקט' הם דימין קאים ו"ס ילה טו' וילא ר' כי חת' הם ילה טו' והנ' הם ילה ר' וכימי הקט' של אדם מתחי' הילא ר' להתפש' באדם קודם שיכא הילא טו' וכי' כמלא דמה שגרם חטא אר"ה הוא כחו"ג דקט' ולא דגדלות :

והשתא יתחא שכדרו' המילה כתב שירדו הנכו' חחי' יען שכזמן הזה הוא ימי הקט' וכן כדרו' היליית כתב כן מפני שכל מלות מעשיות הוא כחיטו' ומה גם שאינו נמתך ע"י היליית רק הו"ק שהוא היניקה עכ"ל . וק"ק דהתייבש לילית קטן שהוא בקט' אכל לילית גדול הוא כגדלות כמו ועיין כמע' הלא' אות מ"כ) :

מ"א נימל' אות נימל' הוא כיסוד כ"כ רכינו ז"ל כשער הו"ק כדרוש א' . (א"ה) ראיתי בכתיבי הרב חסיד הרא"ש ז"ל שנתן טעם איך נימל' הוא כיסוד והוא דנימל' ר"ל גומל ונדע דהיסוד הוא גומל חסד עם המל' ולכן אות זה רמו כיסוד . א"כ אש' דבאז' נימל' הוא רמו שס יג"ל ומ"ס וטריע דסס יג"ל הוא כיסוד כמלא דכאות גומל הוא רמו"ב יסודות כמו' דמ"ס הוא כיסוד רטק' וכמ"ס כע"ס של"ג פ"ג יע"ס ולכן נימל' כיסוד עכ"ל . ולעד' לרמוז דתי' נימל' גי' כיסוד ר' ע' ה ורוק) :

כמי' ה'י' ס"ה' ג' א'ל' ועם' ו' אוקו' המ' ג' ל' ו'
ת' אוקיות דמ' ו' ס"ה' ג' ח'ל'כ' ש'ס' ועיין' כמ' ש' ס'
ח"ב פ"ג :

ג' דיקנא דא"ה יש כוב' מולות מול העליון טור
חסד הוא חיקון ח' ומול התחתון
ונקם שהוא ה' ה' ו' אכא' יונק' ממנו העליון ואימא'
ממול תחתון . ש' פ"ה :

ד' דעתן על נאים קל"ה סודו ע"ש פ"ז ולקמן
קוף ל"ד :

ה' דינין דנק' נייחין כרישא ותקופין כסופא
ודרכורא להפך ופירו' עיין ש' :

ו' דיבוק מ"ה ו' אחס' הדכקי' כה' אלהיכס' פי'
פ' ו' עיין ש' פ"ה . ולקמן אות
מ"ח :

ז' דור המדבר . הענין של נכנסו לארץ ישראל
ועוד כמה ענינים שיש בזה עי' ש' ולקמן
אות מ"ח :

ח' דלית רבתי ודנ"ת ועירא' ל' רבתי בינה . ור'
ועירא' תבונה ג'ס' הם לאה' ורחל' . ש'ס' :

ט' דעת כ' בחי' דעה יש' ל' למעלה כה"ה ור'
למט' כ' נספ' ח"ה'ס' כ' ל' דעות ה' . ש'ס' :

י' דורמיטא נרע' רכומן הדורמי' המ' מסתלקון
מז"ה ויחזין כטק' וק' ראיך יוכל
לפוזות עמה והתי' דע"י הדורמי' מקבל' ו"ה' מעיין
חדשים יותר מעולים . ש' פ"ג :

יא' דרישה ותפירה כנ"ר הנה מהקדמ' הו"ה ק'
והתי' נראה ראסור לררוש ולחקור
בנ"ר ובכ"מ מהוה"ק ובפרט באדרות הפלא' להכר
בנ"ר והי' דמ"ש ג"ר האסור לחקור היינו ג"ר דא"ק
ומש' ולמטה שר' . כ"כ בשער הענינים ענף ה' .
(ועיין כמע' סמ"ס אות דר"ו ול"ו עיין בשער הסקר'
כתחילת הספר) :

יב' דגש דפס' הוא הכל הנרמי שאינם לא טעמי'
ולא נקודות ולא תנק' . ש' טנת"א פ"ה
ועיין כמ"ש ש"כ ח"כ פ"ט :

יג' דעת הוא נשמת הו"ק . ש' שכירת הכלים
פ"ג :

יד' דדי כהמה הם הכ"פ תהזין דנ"ה דעתיק
ואלו נתחכרו יחד כמל' דעתיק וש'
נתלכשו ונעשה מהם כחי' ב' דדין של כחי' המל' דא"ה
בכ' לדין מהם ונעשו כחי' דדי כהמה שהם למטה
ואז היו מטקין לו' נקו' ה' שהם הו"מ דמותו ומש'
היו ונקין להחיות עלמם וז"ס עתיקי משדים ר"ל כי
הם השדים דעתיק . ש' המלכים פ"ד (ועיין עוד בש'
א"ה פ"ה ש"כ רכל הכחי' של א"ה ואו"ה חו"ן בעת
שנאללו ינקו תחי' מכ' בחי' דדי כהמ' אלו ועיין עוד
בש' ו"ה פ"ה שמכורא באורך ענין זה יע"ש ועיין עוד
כמ"ש ש"ג ח"ה פ"ה ובח"כ פ"ה . וכש"ה ח"כ פ"ה) :

טז' דיקנא כולו דינין ועי' אכבישין דינין לתתא'
כי אין דינין נמתק' אלא בשורשו ולכן
כל הדיקנא דו"ה הוא משם אלהי"ם כמי' וירי' ושכו
ו"ה תי' והס' ו"ה ת"ר והטעם כי כל דיקנא הוא
ממתא' והמ"ס ש' שרשו דינין הכופין כל מה
שלמטה מהם ולכן אמ' דיקנא לאכבישין דינין . ש'
א"ה פי"ה וכמ"ש ש"ג ח"כ פ"ה :

יז' דיבור נק' הוונ' והטעם ונס' סוד מ"ש חו"ל
כל דיכו' שילא משי סק"ס נכרה מלאך
א' פי' עיין מ"ש כמע' הו"ן אות מ"ו וע"ש :

יז' דדים סוד הדדים של הדין והאשה עם
מליאו' ונקיבון נתהוו ולמה הם כסופ'
ולמה כרדי הזכר לא יש חלב כמו כרדי האשה והענין
דכ"כ כי נכללו נה"י דא"ה כחנ"ה דא"ה ונעלמו
כתוכס' ושם אפיקו הריא טפה ואלה מוסר' חכה' לנאמא'
ולכן אורח' אור הגדול שנתוסף עתה לכה' דא"ה כרדי לעשו'
זו"ה ולהאזיל לז' דא"ה כ' נתהווה תחי' כחנ"ה דא"ה דא"ה
כחנ"ה תחי' רכתוכס' כלוליס כה' דא"ה לכן סוד חומה הארס
עלמה היואלת ובקצה לחון והאי' דרך ש' כחוס
דא"ה לכן יש דדים כופר ונקבה רק דש' וזריהם קטנים
ואין בהם חלב ישל הנק' גדולים ויש להם ח' כ' וסועטעס'
כי בסיות ו"ה תוך חוס' אכאל' הויה כ"ה מליאות טפה
קטנה כבוד טפת חורע אך בביותו כחוס' אימא' ש'
נתהוו כל חיברי הנוף דו"ה כבוד העיבור וסיות
סארה גדולה לכן ג'ס' דדי חי' נתדלו מרוב סאור
ונעשין כהן חלב לך כן כאק' :

וא"ת הדי עיקר מליאות הולד הוא ככטון ולא כחוס'
א"כ הויה ראוי שיהיו הדדים ככטון ולא
כחוס' אך הענין כי הארס או האשה אינן רמוזין לתת'
ומל' לברם אך כל ארס נרמוזין כי כל הו"ה ס' מ"ה א"ה ער
הטוק' וא"כ כשנלייר זורת דדים לא ננטור כנור כינה
לכרה או טוק' לברם רק כמליאות כוללת כל אורך ו"ס
שהם קומת ה"ה ער הטוק' וכשנעריך כעריך זה נמלא'
כשנתעלו כה"י דא"ה כחנ"ה דא"ה לפוליא' ו"ה הם
הוא סוד הו"ה כחנ"ה דא"ה שהוא נק' דא"ה והנה
חנ"ה דא"ה הם באמלעות ממש כי כח"כ למעלה
וכה"י למטה וחנ"ה באמלע' והנם שיצור הו"ה כחתי
נוף העליון דא"ה מהנרון ער חתי סלב' ואס' תעריך
דדי אשה תמלא' שהם ממש כמקום הויה באמלע' חתי
נוף עליון שזן הטואר ער טיבורא' רלובה וסועטעס' כנ"ל
דמין הארס כולל' מליאות כל הו"ה אך ככהמת' וחיות
שהם כבוד מין א' לכד' ואינו כולל' כמו הארס לכן
יש להם הדדים ככטנס' ממש . ש' הולרת' אור' פ"ה .
ועיין כמ"ש ש"ה ח"כ פ"ב ופ"ג וע"ש כ' ועיין לקמן
או' כ"ב :

יח' דיקנא דו"ה נאללה מלמר הבכש העליון
שהוא דעת דיקנא עללס' שהוא
הזקן התחתון שכח"ה סכיכ' לאות ברית קדש דא"ה כסוד
גדולה מילה שכתרו עליה ו"ה כחיות . ח"ס הפ' מן
המל' קראתיו ו"ה הנ"ה על דיק' דו"ה שהוא מל' דרנטיק'
מלמר עליון שס"ס אותן שערות לבטח שסכיכ' כרית
קדש דא"ה . ש'ס' :

יט' דדים נמשכים מנה"י דא"ה שנכללו כחנ"ה
דא"ה דא"ה והוא ער' דנכללו כ"ס דא"ה
כח"ג דא"ה ושם נכללו' נלח' כחסד והור' כנכו' דא"ה
ואעפ"י שאנו אומרי' דנלח' כאכא' עכ"י הויה כלול' ג"כ
מהור' כאופן כי נלח' הכלול מהור' עלס' לאכא' והור'
כלול' מנלח' עלנה לאומא' ואז מבח' כ' בחי' אלו שכלל' א'
וא' נמשכו הדדים . ש'ס' :

ך' דיקנא דא"ה ארבה מהנרון ער טיבורא'
דליכ"ה ושם מתחיל ראש' ו"ה נמלא' כי
מגיעין שערות לו ער שערות דו"ה ועי' נמשך השפע
לראש' ו"ה וא"כ כיון שביצור קומת אור'ה ס'ס מתנרון
ער טיבורא' דא"ה ודדיק' נמשכה ער הטיבור' א"כ
נמלא' דדיקנא תפייא' על אור'ה וחוסף עליהם ואינון
איחכלילו כיה' . ש' פ"ו :

כ"א דם היואלת עמקור האשה בעת לידתה הוא
טמא ועכ"ז דע' כי יש כריהם וכריהם
דכריהם

כ"ב כ"ב

כ"ג כ"ג

כ"ד כ"ד

כ"ה כ"ה

עץ אמת מערכת דלית ליעקב חיים

רמזים הכל הוא כפי העולם שאנו מברשים בו ראש
הוא באי עי' אחוה דהם הולא ממנה אעפ"י שבערכה
הם סיני עב"ו, עדין לריכו' להפחד כנוק' תחלה מל'
וכן דם סיולא מנוק' ראוי שאינו ראוי להיות חלקי אלו'
הם יורדים לכדויה ושם מתכרין והשאר יורד ביטורם
בסוד דם וכן הולך מעולם לעולם עד שיוורר במל'
דעשים ושם הוא קיום הכירור ומה שיולא משם הם
קלוי נמו' והם הקלוי שתחת העשים . ש' רע"ח פ"ז
ועיין כמ"ש ש"ח ח"כ פ"א יעב"כ :

כ"ב דדים של האדם נעשים כשעולים ומתלקקי
 אורו נה"י דאי' ועופרים כחלי ת"ת
התחוק דאי' ענ' דשם עומדו' א' בסוד העיבור ורוח ד'
אוחו לחוק וי"כ נמלא דהם עומרים תחת מקום החוק
דאי' דשם עומדים ב' דדים של האדם ועי' נחוסק
הארה גדולה וכולטון אוחו האורות לחוק ונעשים כמקו'
חוק כעין ב' דדים וכקציעים ומתם וילא החלב כד'
לכניף הולר אחר הלידה ו"ט למה אין באיש בחי' ב'
דדים כמו באשה והנה זה נרנש כחוש הראות דתיכף
אחר הלידה זכ החלב ויולא מן הדדים משא"כ תקי'
ונודע דהחלב היה דם מתקוי' וחס"כ נהפך לחלב דע"י
עליות האורות הנ"ל הם למעלה גורם שיתהפך החלב .
ש' המוחין פ"ג . (א"ה קשה דלעיל כפי' ו' ו"ט
כתוב דהדדים נעשים משה"י דא"ה וכו'
יע"ש ונ"ל דמ"ש כאן דהדין נעשים וכו' אין הכונה
על עיקר הדדים דעיקר הדדים נעשים מנה"י דא"ה
כמ"ש לעיל ומכארי תחום אלוה דהדדים אינם נעשים
קודם תלירם אלא הכונה הוא שיתקופם בהם האדם
וכולטום לחוק ועי' וילא החלב אחר הלידה דוק ותשכח
ופשוט :

כ"ג דעת עיניו הרעית עיניו כמע' הדר"י אות"ו כ'
 וכמע' הנו"ן אות ע"ט :

כ"ד דעת כענין מוח הנ' הנק' רעה דע דכוכר
 יש נ' מוחין חכ"ד ופרטון ד' דרעית
בלול מכ' בחי' שהם חו"ג אכל דעת הנוק' הוא ק"ל
ואין בו רק נבו' לכד ודע דאלו המו' הנמש' אל הז"א
זנוק' הם עיבור' הנמש' מאו"ה ממוחיותיהם כעת וזונם
ואמנם כ' טיפות הנק' חו"ב הם נמש' ממוחין עלמם
דא"ה מן חו"ב של כ"א מהם אכל טי' הדעת הבלו'
מחו"ג אינה נמש' מהרעית עלמיו אלא מהחור"ג
המתפשטין כו"ק דא"ה ופרי' כשהמו' מחפ' כו"ה
הם ער"ו רחו"כ יהיו למעלה כראשו והחור"ג יתפשטו
כנופת כו"קולא יהיה כראשו בחי' מוח הנ' הנק' דעת
אמנם לא יהיה כך אל ז"א אלא הנ' מוחין הם כראשו
ממש אכל כנוק' היה כך שבראשה לא יש רק בחי' ב'
מוחין שהם חו"כ ואס"כ יש לה בחי' החפשטות נכו'
לכד ולא חסדים בסוד דעתן של כשים קלה והתפשטו'
זה הוא כנופ' למטה ומקום חלי הרעית הוא הוא
כאמלע ב' כחפו' שלה כשלים עליון דת"ת שכה ו"ס
קשר של הפילין של יד . והנה סיבת היות דעת הנק'
ניתן למטה כנופת מכוואר הוא כיון שלא נמשך מדעת
או"ה שבראשם אכל זריק לירע סיוב' למה הרעית דו"ה
נית' למעלה כראשו והט' הוא דו"ה שהכתר שלו יש לו
אור גדול ונפו' קטן יש בו הארה גדולה ויש בו כח
להמשך ולהע' החו"ג שהוא הרעית דרך קו האמל'
עד ראשו ממש תחת הכתף וזו יהיה ז"ה דומה לאו"ה
דיש להם מוח הרעית כראשם אכל נוק' דו"ה דנוק' כתר
שלה גדול ואורו קטן אין בו כח להעלו' וכשאר למטה
כנופת דשם מקו' הראוי' ש' לידת המו' פ' בו עיניו כמ"ש

כ"ה דוד כדושי הנוק' דרוש ט' יעב"כ :
כ"ו דעת הע"ה עיניו עיניו כמע' הדר"י או"י ג'
 ענין הרעית עיניו כמע' העיני' או' ע"ה
 וכמע' הנתימ' ל' אות כ"כ :

כ"ז דחיית המוחין דקט' עיניו כמערכת המ"ס
 אות ק"ח :
כ"ח דרך נק' היסוד בסוד דרך נבר כעלמק . ש'
 מו' דללם פ"א :
כ"ט דבר נק' המל' ו"ס לעולם ה' דכרך ניגב
 כשמים ופי' פ' זה עיניו כמע' היר"ד
 אות ס"ו :

ל' דעת היא נשמת ז"ה ואינה ככלל י"ס ועיני
 באות הנו"ל ועיניו עוד ענין הרעית כמ'
 חכא"ף אות ל"ו :

ל"א דעת הט' דנק' באדר"י הרעית תריין עטרין
 פי' עיניו כמע' המ"ס אות קי"ו וע"ש :
ל"ב דעת ענין הכ' רעית דיש עיניו כמע' הדר"י
 אות כ"ג ועיניו לקמן אות ט"ל ועיני
 כמ"ש ש"ב ח"כ פ"א ופ"כ :

ל"ג דמות שהוא כנוק' הנה נוק' זו היא לאה
 הכולאת מאחר' המו' נבר הרעית ו"ס
 ולדיק יסוד עולם כי ל' הוא בחי' הנ' דללם והוא ז"ה
 ו' של השם והכו' ולדיק ונק' לדיק כנו' ומאלו המו' הנק'
 ל' ולדיק משם נחייסר העולם שהוא לאה כנו' והנוק'
 נק' עולם ומשם יולא לאה בסוד קשר ש"ת והיא קוד
 פ' אחריו של הו"ה הכו' התפש' המו' וכה נשלים שם
 הו"ה של ללם המו' דג' או' ללם הם אותיו' יק' וזוה"ס
 זכרים וה' אס' היא דמות והיא נק' ולהיות דל' דללם
 הוא ג"כ גי' מו"ס יעין נמשכו ממזלפ"ך דבי' שהם
 ה"פ מים שבת' בראשו' והם כחי' מ"ן לכן היה בהם
 כח להוליד לאה וה"פ מים שהם מנלפ"ך הם גי'
 דמו"ת לכן נק' לאה דמות ודע דאלו המים הוכרו
 וממנים הזכים נעשה ד' קשר ש"ת והוא ד' של דמות
 נשאר ג' אותיו' מו"ת מרמות והם עכירות ופסולת
 המים והם חקלוי' ו"ס מות הנו' כפ' ותקם מפריו
 ותאכל והננס נח' דהל"מ נעשו מיוחדין דהו"ה אהי"ה
 והל' נעש' מט"ו ווי"ן חרי דכללו' הללם הוא מיוחדין
 ווי"ן ומזה נע' הדמות שהיא הנוק' ו"ס שיוורר עפ"י
 מרותו ר"ל דמות זו דמות הנמ' מיוחדין ווי"ן והנה
 נק' כמע' הדר"י אות כ"ג דמשאר האותיות נעשה
 דעת עליון שהם ג"פ מ"ב כחכ"ד וחנ"ת ונה"י ואס"ך
 מסו' נמ' אל המל' שהיא נוק' ומתם נעשה כתר שכה
 שהיא שם ארני בריכובע גי' קכ"ו כמנין ג' מ"כ הנו'
 והיא כתר רחל העומדת תחת נה"י דלאה כחכ"ד
 למעלה . ש' דרושי הללם ד' א' :

ל"ד דעת דו"ה יש בו ה"ס וה"ג וה"ו הו"ה ת'
 גי' ק"ל ק"ל כ"פ עיניו כמנין ס"ד ח"ס
 וירא ה' כי ס"ד לראות דמשם נמשכת דאיה ל' העינים
 היושבים ממש כנגד הרעית אך כדעת דרוק' יש ק"ל א' ה"ג
 לכדו"ס דעתן של נשום ק"ל'ה . וכתב הדב' למח זל דכיון
 דאין לנוק' רק ק"ל א' העולם עיני' א' לכן נק' המל'
 עולמתה שפירתה דלית לה עינין ב' כ"א עיני' א' -
 ואס"כ כשמדורונים יחד נותן בה הזכר גם ק"ל ראשון
 דחקדים ומתחברים יחד עם הק"ל דנכוורת שלה . שם
 כדרו' ב' ככלל י"כ . (א"ה כזה נלע"ד לפרש כונת
 המחמר כמ' שכתב"פ חו"ל ארשב"ן אר"י מ"ד
 לכבתינו אחותי כלה לכבתי' באחת מעיניך כתיבילם
 באחת מעיניך לכשתעשו בשתי עיניך ע"כ והמח'
 קוס

עוד כעמיון הדעת כמע' תחת ח' מ' :

סל דעת כ' דעות הם דעות עליות המכריע כ' סו"כ ודעת תחתון ו' המכריע בין ב עטרוין ח"ס הפ' בו אל דעות ה' והנה דעת עליו כנגדו נק' לא נחכטו עלילות באל"ף כי אינו מחפש למטה אך לו כתיב כו' נגד הדעת הכ' דוק מאתפס בסוד עלילות משויות זה מזה שהרי מחפש' כחג"ח כס"י וכל כחי' מהם אינו דומה לחברתם כמלא רכל מה שאנו מוכי' תמיד דמחפ' הרע' בסוד ה"ת' וה"ג הרע' בסוד ה"ח' וה"ג כגופא דו"א אנו מרכיזם בזה הדעת התח' המכריע כן כ' בעטרוין ח"ס יעקב אע"פ שנה' בו יושב אהלים דיעקב כהשך מזה הדעת תחתון המהפ' כגופ' ויש בו דין ורחמים כ' אהלים כ' ארצין משויות זו מזו . (א"ה ו"ס . וכדעת חרדים ומלאו) ח"ס ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא ודר"ל אחי ברמאו' וכי כן רבקה הוא בתמימות אמנם מרע"ה וזה לדעת עליון וכו' :

והנה זה הדעת עליון מקורו נמשך מב' פנים דה"א שסס תי' מי"ג ת"ד הנק' ואמת והוא כולל כל הו' תי' קדמאין לכן יש בו ז"פ ס"ג כט"ו הכ' נ' ואמת' ומו' שמוח' אלו מחפ' ו' מילואים כלבד שהל ז"פ הכ"ל והס' ו' הכלים דק"הלת ולקוחים מס"ג נמש' כולם עד ה' עי' ואח"ך נמש' נגד פיה ויולאים משב' בסוד ו' הכלים היוולאי' מהפיה ושורשים מתגלים ככפ' שלה ו"ס תורת אמת היקח כפיהו דקורת' אמת הוא ז"א הנט' מואמת תי' ו' ונמש' וקוחה כפיהו דאימת ואמר כפיהו ולא אמר כפיו או כפיהו לרמח על מילוי ס"ג המהפ' וכו' כי ה"י וי"ו כמו' נ' הכל ע"ש שיוולאים ו' הכלים אלו מפיה מקי' לו"ת שלה וכו' נמלא דרעה זה נעשה מו' הכלים והס' נ' ס"ד ע"ה ולהיות שמרע"ה הוא מרכבה אליה לכן נאמר בו ירד ה' כי ס"ד לראות . והדעת תחתון הגמשך מכ' כחפין דה"א שסס חו"ג נעשין בו ס"ח וה"ג והס' י' הוי"ת נ' ס"ד נ"כ כמו העליון וזהו ג"כ רמז פ' הכו' ואלו מחפ' הח' בו"א והנכו' כנוק' ורע' דלפעמי' אפ' להמ' נ"כ הנכו' שדרעת עליון נ"כ כנוק' זה זכה מרע"ה ככו' במקומו כע"ה . שס כלל י"ז :

מ דעת אינה ספי' כפ"ע רק הוא כחי' הסוד המזווג ומכריע בין חו"כ שס כדדשו' :

מ"א דעת נ' חילוקים יש מרעת דה' לדעת דתק' וככ' כאכ' לעיל קלת מזה ועיון כס' הללס פ"ג :

מב דגש ורפה נס דין ורחמים . ש' כעיוורוס פ"ב :

מ"ג דרים כחינת הדדים נק' שס שר"י . שס : **מ"ד דהע"ה** סוד ספ' ורוד כא' עד הראש אשר ישתמו' וכו' ומ"ש ח"ל עיון כמע' הרי"ש או' ל"ז :

מ"ה דורמיטא ענין הדורמי הוא שמתלקו' המו' ממנו חס נק' סינה והו' כשמהו שהם המוחין שנסתלקו היו מושכין לו חסד וחיות להויה קיסתא רחיוהא שנשאר כחוכו כנוף בעת השינה מחסר רכינה ולא הדינין ואחור' היו מסתלקו' ונחשו' כאחו' רוקן ונפרדיון זה מזה . ש' הנקירה פ"ה ועיון כמ"ש שב"ג ח"כ פ"ז :

מ"ז דעת הוא שורש ה"ה : שס פ"ז : **מ"ז דור** סמדרר מהו כחי' דהמ"ד עיון כמע' קלמ"ד אות כ"ג ויש לשאל דהמ"ד

סס סקוס וחסוס וחיך ספק רמולת ללר עילאה ומלא גבלו לרמח הסוד סוס דחיוו הכלב העליונה שהיא על' עק' קדישא דו"א כחחי' קודם הזווג היא כהחת פניניק שיש לס עיון א' עט' רנכו' ככו' לכשתעשו ותוא ע"ד עשה כס מעשה ר"ל לכתודוון או סיה כשתי עינים דלו נחון כה ו"א גם ה"ק שסס עיון א' ונעשו' כת כ' עינים . וכזה יוכן מה שהק' כאדר' ובמד' דכחי' הנה עיון ה' על ידאיו וכחי' עיני ה' אל לדיקים ולפיו"ס ינח' דנו' הסנוק' נק' יראה גם נרע דו"א נק' לדיק וטוס בו"ה כחי' עיני וכמל' כחי' עיון :

להדעת דנוק' אינו רק מחליף שהוא עט' רנכו' וגם כחי' זו אינו למעלה כרישא לא כגופא כש"ע דת"ק שבה באמצע בין כ' כחפי' שלה וזס קשר של תש"י לפי שהמו' רו"ן שהס חו"כ שלהן ממשיכין אור"ה בעת זוונס הם ממו' שלהן עלמס לכן נשאחס נ"כ כרה"ש ו"א אך הרעת לא המשיכוהו מרעת עליון שלהס אלא עקמו"ג המהפ' בו"ק דאו"ה לכן גם כנוק' הים כך שיררו ונחפשוו כחחי' הו"ק כש"ע דת"ת בין הכתפיים . שס כלל י"ג . (א"ה סט' למה לא נאמר זה גם כדעת דו"א רלפי' העטעס שכחכ סיך גם כדעת ו"א עיון לעיל אות כ"ד) :

ליו דעת שיש הקדמה זאת לעיון דעת לבדו דה"א לריך שיסיה בו כחי' י"ס ומחפ'

בכל הו"ס מבחר עד מל' שבו וסס כחי' התפשטות החס' בו בסוד יודס מהרעת למטה וכסוד חורה מהרעת למעלה לנ"ד וככל פר' זה של הרעת מתלב' בתוכו ע' דכ"י דהו"ה שסס חו"כ וגם הס כוללי' כל י"ס ועד' ו' הכתר שבו כולל כל ה"ס זה תוך זה וזה תוך זה וט' החורה הוא שסס סחומי' ומלובכ' כיקוד החכו' וריך שיאלו לגמרי מתוכס ולקוור בסוד אור"ה אל סנ"ד ולכן לא יוכלו ליכנס דרך יודס דכ"ה דאו"ה סס חו"כ שבו שמוזנס ויה' הרעת וחור ומתפש' כנ"ד אלא שהוא כסוד לבוס אליהם כחוץ נמלא שהרעת של המנס נשאר כפניס כסוד דעת דחו"כ ועוד דעת אחר נעשה לו לבוס מכחון כסוד דעת האמיתי החיוון דהפני' נחלק לכ' דעות דעת א' המכריע בין חו"כ דאכה וסכל בכחי' חיס ודעת הכ' מכריע בין חו"כ דאו' והכל נק' כחי' כשמה ודעת הנ' אמיתי המכריע בין חו"כ כדדעת עלמנו נק' רוח ואלו הס נ' כחי' חלקי הדעת והכן זה מאד ודעת הנ' נעשה כסוד חורת סחס' ח"ס ענין החס' להגדיל הרעת לעשות בו דעת לבחי' רוח מתכון . שס כלל י"ד :

לז דעת עליון שכמול ה' דעתו' עיון כמע' סמ"ס אות קכ"ב :

לח דעת הוא כשמת הו"ק ורע דשורש ה"ח כשארס כרעת חמיר אך ענפיהס הס סחסדי' המתפש' בו"ק ואלו הענפים הס המגדילים אה ו"א מכחון ושורשם מבפניס ומקבלין הארה משרש' ומגדילין לגופא דו"ה . וכזה תכין סוד ככפיש שיש בעולם האל' כי הס חסדים הסקומי' שרוצים לעלות לשורש' שכדעת לקבל הארה שלהם ולהיותן במקום לר אינן יכולים לעלות וע"י נענוע שמתנענעים ומתעופפים ומעלים הו"א עלמנו עממה להיות' רבוק עממה כחוק ומכח זה נעשים הכנפיים וסס אורות שטלסס משס חון לורועות והס הנכו' שיש שס והס העופפי' מכחון כסוד אור"ה ממט' למע' ומע' החס' כדעת ח"ס שס מ"כ סנק' כפניס . שס כלל י"ז ועיון

עז אמת מערכת דליית ליעקב חיים

מ"ט דעת דמל' תהי' היה לה כ' כלים לחוד
 חמל' וחילת' תם המקף היה כחזק
 אחר וכיחאם א' סגות כה ו"א רוחא לעשותה כלי וזו
 סתוקף כה דעת פני' שהיא שם כ"ן והוא סוד כתיבת
 ואז אחר רגעת שלה להיותה כתי' זכר ומתקדש כה אחר
 מקיף הובר - ט' תיקון הטק' פ"ב כלל י"ב :

ז דעת כולל כ' עט' והס' חו"ג והסמ' נק' וזה
 והנב' נק' נקבה ואעפ"כ יש נבוכו'
 זכרים הם נבו' נקבות והענין דודאי דעטרה דספחים
 נשאר בו"א ועט' דנבו' לקחת דתל' והנה כיארט דלמי
 דליון הנק' לוקחת רק עט' דנבו' לכן ארו"ל דעתן של
 נשים קל"ס וא"כ גם הוכר והיה דעתו קל' חס' און בו
 רק מחל' דעת דונמחם' אמנם כהבנתו הוא דעגש
 עט' דנבוכה נשאר ברענת הוכר - שם פ"ג :

ג"א דעת והור' אריותותן כאלפ"א כית"א דא"ט
 כ"ס סס' ד"ו בדעת' וק"ן כסוד. והס'
 משגי' משאר הספי' דכאלו האות' א' היא טעמלס
 ואות' כ' היא העיקרית והס' דכמות הנבו' של אלג' הם
 יותר משאר ספי' לכן הנבו' שלהם יתירות על המחושות
 ועב"ז הרעת' הם דיען' מצוסמים וענ' שהוא למע'
 כסוד המוחין אך הסוד' הם דיען' קיים קרובים לקל'
 ולכן הרעת' הוא כסוד' אמרוס' והסוד' כסוד' מחות'
 ח"ס ספי' משפטי' ה' אמת דק"ו יחדיו ראותיות דק"ו
 הוא ד"ו ק"ן שהם אריותות קרע'ת' והסוד' ככל' והס' שיון
 יותר משאר הספי' וכבר כתבנו דהט' הוא לקיותם נבו'
 ח"ס משפטי' ה' אמת להיותם שאלו הכ' הם נבו' יותר
 מהשאר לכן דק"ו יחדיו - ש' הירח פ"ס וכמ"ס כדודש
 סוק' דרוס' ז' :

בן דינין דדכורה תקימין בירשא ויניחין כסומת
 סודו עיון כמע' הסמ"ך אר' ו"ח :

ג' דוד סע"ס היה מן קמל' כנו' גם מלויט' שהיה
 מלפא כסוד' משין' ד' דוד הכא מיקוד' כנס
 של לאם נמלא שנשרש מל' כתי' לאם ורחל וע"כ רלח'
 לחקור ולירע כתי' כ' נשם' אלו אך היה מליחותן ואס'
 ספי' דוריעני' ה' קל' ומדת' ימי' שהם רחל ולאם שכהם
 חלום מדת' ימי' דמשם נמשך' לי חיות רחל להיות שריל' היא
 אחר' שבי"ס דאל' לכן קראת' קל' לשון קן וסוף
 וללאם קראת' מדת' כתי' כמע' חלמד' אות' ל"א והנה
 דכע"ס היה דרלס' לירע קשיו' א' שיש כין' לאה לרחל
 והוא שנת' כבוכת' כשכמל' ד' דכר' של לאה היא י"ו
 אורות זהם' סוד' אלפי' ד' שמות' אס"ה כ"א כולל
 מד' אבל סכת' דרחל היא פ' אורות כמנין וע"ד והס'
 שאר אורות ד' אס"ה ה"ה ד"פ הם פ' ח"ס ומדת'
 ימי' שהיא לאה מה היא לוקחת כמתן' ה"ה י"ו אורות
 והיותו דרלס' לירע מה חלל' שאני' מכתי' לאה ואס' חלל'
 וגרוש' מכתי' רחל ולמה' הוא כך גם רמו' אומרו' מה
 היא כמת' סט' ד"ה יש בו ב"פמ"ה א' מהחזה ולמע'
 ללוד' לאה וא' מהחזה ולמע' לל' רחל וא"כ כיון שהן
 שיון כענין' זס' של סמ"ס למה נכת' בענין' ה"ה שאין
 לה רק י"ו אור' כתי' ה"ה משא"כ כרחל' ח"ס מ"ס
 ה"ה דמאחר' שהיא מ"ס למה חותק' ה"ה ככל' - ש'
 לאה ורחל' פ"א :

נד דוד נק' היקוד' דו"ה הכא במלכות' ח"ס
 ספי' הנוחן כיוס דוד דים הוא במל' - שם
 פ"ו (א"ה ונ"ל דאס' ספי' דוד גבר כעלמה ודוק) :
ג' דצח"ם ד' כתי' אלו הם בעציהם ענמסודע
 דאפי' כדומס' ענמו' שהוא עטר
 מערכת' שהיה כסם' חיות' דחתיק' דאל' כ' לה כיוס עטר
 ענמי'

כס' כתי' יעקב ואקרוואים דקס' קרובים אל' ז"א יותר
 סאפיסם' אבל כענין' דודאי' דלא סיו דוד גדול כדסת' ד'
 חמנס' הם טעמים' אלו לס' סג' לרס' יוספים' כחמור'
 וימק' מודך ערפו ועד' דיעקב' אבהם' חמילס' יהס'
 עקוס' של' חמיל' הוא ואח"ך ע"י מעשיו' כתעלה
 ענדנס' אחר' מוד' עד' שנעשה' מרכבה' לפני' ולס' אל'
 ז"א ענמו' ח"ס' לא יאמר' עוד' סמך' יעקב' כ"א ישראל'
 וספן' זס' מאד' - ודע' רכומן' דהמ"ד' היו ו"ן אב' אולה'
 היה זוג' כ"א כתי' יעקב' ומק' הואת' הנק' דהמ"ד' רובל'
 הנשמות' של' דהמ"ד' כולם' סיו' מבתי' זו ולכן נק' על'
 ש' מה רבו' מ"ס כוונת' דהרוד' שהוא כולם' נכללים
 כמרע' וסמ' שכולס' יולאים' מהארת' יסוד' דאכ"א
 שכתב' ז"א שהוא מבתי' תשה' כנו' דעשה' הוא יסוד'
 דאכ"א ולהיות' שיעקב' וטק' סט' כ' נעשו' מהארת'
 יסוד' דאכ"א לכן בל' איתו' סוד' היו נכללים' כמרע' ס'
 ח"ס קיול' משא' כמגד' כל' ישראל' דכולס' סיו' גיט' - שני'
 ח"ס סט' כד"ס' וכמלכי' דהמ"ד' דרדע' ספי' דוד דעה'
 לפר' שילאו' מהרע'ת' דו"ה שכתוב' יסוד' דאכ"א שהוא
 כתי' משה' והוא נק' דעת' עליון' ועי"ס עוד' קו' ותי'
 כש' הארות' ו"ן פ"א :

מ"ה דוד המרכב' סג'ל' כשאר' מתו' כל' דוד המד'
 ואח' כתיסם' חקיס' חתקס' אז נכתענס'
 לאה זו אסת' יעקב' דע"י' סטעואיס' שעשו' דהמ"ד'
 נכתעלס' וכתעלמה' הארס' זו וכנס' לפטים' חק' שורס'
 שהוא יסוד' דאכ"א שכתב' ז"א - ח"ס הכ' מטות' שבב'
 סלרדיו' ככל' כמע' סמ"ס' אות' קמ"ז' שהוא כללות' כל'
 השורס' ספי' הקרובה' לו"ה כולה' נכתעלס' דהנה
 המטות' אלו לא נשתמשכו' יהוש' אח"ך דנכחו' כמארל'
 ולא נשתמש' יהושע' אלא ככיוון' אשר' ביה' כנו' כס'
 יהושע' לפי' דנ' אורות' אלו ילאו' מיקוד' אכ"א שכות'
 כתי' משה' לכן כמות' מרע' ס' נסתלקו' אלו האורות'
 וכו"ח ע' גדול' למית' מרע' ס' ורמ"ד' ולא נכנסו'
 לארץ' בענין' וכתיסם' נכנסו' והט' דמרע' ס' ודודו' היו
 מבתי' האורות' אלו לכן כהסתלקותם' נסתלקו' גם הם'
 כיו' משם' שור' אבל כתיסם' ספיו' מוות' רחל' וישראל' זכו'
 לזכ' לא"י כיו' ארץ' היא נקבה' כנו' וישראל' הוא בעלה'
 ז"א ח"ס שאמר' משה' לישר' לאותם' שזכו' לא"י ואחס'
 הדבקים' כה' אלהיכס' עי' ה' אלהיכס' הוא ו"ה והנה
 דהמ"ד' לא היה דרכה' בו"ח אבל רחל' היא אכ"א דיבוק'
 גמור' עד' שתיך' נסו' כנו' וא"ל' ואחס' הדבקי' אשדכס'
 שאחס' מבתי' רחל' הדבוקה' ענין' לכן חייס' כולכס' חייס'
 ליכנס' לא"י' שהיא כנגד' רחל' - סס' פ"ג - (א"ה מ"ס'
 דהשורה' הפמי' כולה' נכתעלס' וכו' גם' השורה'
 הסיו' הכ' אלכסוניס' שבב' דודו' יעקב' שהם' ערב'
 רב' ועשו' עיון' כמע' העיון' אות' ל' גם' אלו נכתעלו'
 א"כ נמלא' דלא נשאר' מהכ' שורות' כ"א יעקב' שלא'
 נכתעלו' ז"ל' דאפשר' דח"ס מ"ס' חו"ל' יעקב' אכיוט' לא'
 מת' ודוק :

ומ"ש וכתיסם' ספיו' מוות' רחל' וישראל' נכנסו' וכו'
 עיון' למו' הרב' הססיר' רב' שר' שלום' ז"ל מה'
 סהק' בהנהותו' דאין' המסוכו' אנשי' דהמ"ד' נשמות'
 ככ"י' מוות' ו"ן והלא' כל' אוקו' זמן' לא' היה' זוג' ז"א
 כרחל' כנו' כחות' הקודס' ותו' כמ"ס' כש' מיעוט' סירח'
 צבכל' השכתות' סיה' זוג' א"ל' כרחל' אלא' רנ"ע' מה' נעש'
 עפרי' דהמ"ד' כלל' שכת' ע"כ' ועיון' להרכ' מוהרס' דו"ל'
 סהק' ותו' כן' וגם' תו' ז"ע' זס' ולא' הוכיר' לדכרי' מוה"ד'
 סססיר' ז"ל' ועיון' מ"ס' אנו' סהל' כמע' סבוי'ת' אר' ס"ו'
 וכמע' סעיון' אר' ל"ח) :

עץ אמת מערכת ריית לעקב חיים ים

טובי דשאים אמנם קיות הטומא הוא למע' מהרומם
הוא טיבת ונדל בכני ארם וחיות בע"ח למע' מהם
וקיות ארם המדבר הוא למעלה מהם וסדר דלם
הוא ממטה למע' ש' מדומ'ן פ"ג :

נז ריבור און לך ריבור וריבור שילא מפי הקב"ה
שלא נעשה ממנו מלאך ה' ואלו המלא'
נק' קולות ח"ם וכל העם רואים את הקולות שם פ"ג
(א"ה) ראייתו ודבר החסיד מוכרש'ך ז"ל כס' יפה
שעה כר"ן שכתב ריבורא' נאה ע"פ הקדמה
זו והוא כמ"ס רבינו ז"ל דאי' אין לה ריבור דהתוכעת
בפה יולאת כלל כחוכה ע"כ והק' הוא ז"ל דזה
הדיון לא נא' אלא כשהתוכעת בקולרם ששכנותי' שומעו'
קולה אבל כשהוכ' בינה ובין כעלה אדר' זוכה וכו'
וא"כ אי' עי' יכולה לתכרע' תכ"ע כרכים שנינו
לכונה ות' עפי"ו רכיון דכל ריבור וכו' א"ש כשהתכע
אי' זה הריבור וברא' מלאך ויאמרו עליו מלאך זה שורש
אחיזתו מדיבור חביעת אי' לאכא וקסיפא מלאך טובא
יותר ויותר מבשכנותיה שומעים ורוק' א"ד ז"ל וואהנ"ר
אין הדיון כן דאפי' שוכב' כינו לכונה הו' בני חלופה
והסוף דלאה ראויו ארזיא עיין כמדיום ד"כוכהמכ"ם
ז"ל פכ"א מה' א' כהי"ב) :

נז רם סוד רביעית הם הנו' כנמ' שנק' דם הנפש פי'
דמ' אהי"ם כריכוע א' ח"ם אה"י אהי"ם גי'
ר"ם ויש כוז' ד' אותיות ח"ם רביעית דם ודם זה הוא
אות א' דמלוי וא"ו דס"ג המתלכש תוך א' דמלוי וא"ו
דמ"ה שהוא גי' אדם וזם שופך דם האדם באדם - שם
פ"ה וענין זה נת' באורך כדרי' הפסק וכת"ש ש"ה
ח"כ פ"ה :

נז דעת דאכא הוא שם ע"כ עיין במע' הקור'ן
אי' ל' :

ניט דעת דז"א הנם כל הטופה של הוונ ממוט
נמשך דתחי' מודוו' כחי' מוח החכמ'
עם מוח הכונה וממשי' העי' לדעת המכריע וכלול
משניהם מוחי חו"ג נמלא שכל הכשמו' אינו כחיס אלא
מהדעת מהחור"ג שבו - שם פי"ג :

ס דעת דז"א יש לו כ' עטרין חו"ג כנו' ואח"ך
עטרא דחסד נשאר שם כדעת וכו' אמנם
גם שורש עט' דבכ"ו נשאר כו' דאל"כ יהיה גם דעת
האיש ק"ל כשל נוק' באופן דיש לו"א כ' עט' חו"ג
ואח"ך ונלא הארם מעט' דגבו' שנשאר שורשה כדעת
ז"א לתקן טוק' - שם ועיין במ"ס כדרושי הטוק' דרוש
י"ד :

ס"א דעת דא"א המתפשט כו"ק רא"א ממנו
נעשה כ' דעות דאו"א ומחטי עליון
דת"ת דא"א נעשו ב' נופות דאו"א מחסר עד מלכות
באופן זה דהת"ת הוא סוד ו' הכולל ו"ק וכמי' הם ג'
אחיזתו וא"ו והחלק העליון שהוא הו' א' ממנו נעשה
נופה דאכא ומ' אחרונה נעשה נופא דאימת ומאל"ק
שכאמלע וא"ו נעשו ב' יסודות דאו"א וכו' - שם פי"ד
ועיין במ"ס ש"ג ח"כ פ"א ופ"כ ולק' א' פ"א :

ס"ב דעת אינה כשאר ספי' דכעבור לא וסדעת
לא בו ולא כה לכן אין כורק כ' דעות
אף כגד' א' דיניקה וד' דנד' וכן כה כ' דעות לכר
ואח"ך כשכת חחר הוא לעלות יותר מכתול ולוקח
דעה פנימו וקיון ממש כמו של אכא ונותן הפני' שלו
דחול לטק' כשכת וקיון של הטוק' דחול נתן ככח'א'
והפני' דחול נשאר כה חיון והפני' דחול דז"א לקחה
בה לפנים באופן דלעולם לא היה בה רק כ' כחי' דעת

דיניקה ונדלות כי העובר אינו מודוח ופקטון מודוח
אלא שאינו מוליד ואצפי' שאמרנו שגם כהם ים ג' כלים
אינם כומן א' רק הרעת דחול ושבת ים כיסוד ג' כלים
א' שו"ח פ"ח ועיין לקמן במ"כ אות ר' . (א"ה) ראייתו
לדבר הססיד הוא הרה"ש שרעכו ז"ל ככתובותיו
שפי' עפי' דכרי רכינו ז"ל לו כונת המאמר כל מי שהין בו
דעה אסור לרחם עליו שנא' כי לא עם כיוטת הוא ע"כ
לא ירחמנו עושהו ע"כ והוא דכר נחכט דאין כדעת
ז"א כחול כ"ח כ' כלים חיון ואמלעני אף כשכה שיעולם
עד אכא אז ליקח כלי פנימי דרעת ונאכל ונגדל ז"א
והט' שאינו ליקח כלי פני' כ"א כשכת הוא יען שיעלה
עד אכא ויסוד דאכא שכתק רישא דז"א הוא דעת
פני' דז"א - גם נודע שהמוחין נק' דחמט' - גם נר
שמוחין הנמ' כחול הם מישקו"ח וכשכת הם מאו"א
ולריך שיעלו כל העולמות למקום הקדש כדי ליקח
מוחין מאו"א אבל כחול אסור להמשי' המוחי' מאו"א
לזו"ן מפני שמכניס קדש כחול - וז"ש כל מי שאין בו
דעת בשלימות דז"א כחול אין לו דע' בשלימות אז
אסור לרחם עליו ר"ל להמשך לו מוחין מאו"א שנא'
כי לא עם כיוטת הוא ר"ל שלא עלם עד בינה עי' כדי
לקנות הדעת שלו אז לא ירחמנו עושהו ר"ל אינו יכול
להמשי' מו' מאו"א מפני שמערב קדש כחול א"ד אלעזר ז"ל ופי'
ואני כדנלוו אעבורה כלע"ד לפרש כונת המא'
שאחר זה והוא ככרות דל"ג א' דאלעזר כל
אדם שיש בו דעת כאלו נכנה כהמ' קימיו דעם ניהכ'
בין כ' אותיו' וכמה"ק טתן בין כ' אותיות ע"כ והמ'
הזה לריך דעת להכינו דאף ע"י סרעת הו' כאלו
נכנה כהמ' קימיו ועוד לל"ד דאם מיידי כוז דרעת
תחחון שיש לו א"כ לפי"ו לכל א' וא' לפי דעתו הו'
כאלו נכנה כהמ' קימיו אבל אדרכ' ע"ז נא' ויוסף
דעת יוסף מכאוב ומכאוביו נגדו תמוד רבינו
רוחות וכלות וכול מקדשי' חרכ כעונוט וכאמת כי
נפלאה כשכה דעת ממני .

אמנם נלע"ד דאין הדברים כפשוטם כ"א מילין
לז' עיולה ומלל ונקדים עזר מ"ש כמע'
המ"ם אות קס"ד בענין שנינו הזמנים שהיו לו"א
ובקולור הוא שכומן שכהמ' קיים היו זו"ן עומדין
פכ"פ הפי' בימי החול ככחי' הו' א"כ כשנכיר כהמ' ק'
חורו זו"ן לכחי' הא' שהיו בעת האלוי אכ"א וזהו כחול
אכל בשכת ע"י קדו' שכת וע"י חפשי חורים פכ"פ
ככחי' הו' כמו כומן שכהמ' ק' יע"ש נמלא לפי' דשכת
הו' כאלו נכנה כהמ' ק' כיון שאותם הכחי' שהינם
נעשית כומן שכהמ' ק' נעשה עהה בשכת ומעשה
עלי בא"ר כונת המאמר ח"ש כל אדם שיש בו דעת
ר"ל אדם שהוא ז"א כשיש בו דעת בשלימות דהיינו
כשכת שיש לו דעת שלם שלוקח גם כלי פני' והט' הוא
יען שיעולה עד או"א עי' ואו כסלס ונגדל ועומדין זו"ן
פכ"פ כשיעור קומה כמו שהיו כומן שכהמ' ק' ממש
כאותם הכחי' א"כ הו' כאלו נכנה כהמ' ק' דוק) .
ס"ג דעת פנימו דז"א הוא יסוד דאכא שכתק
רישא דז"א כטורע - שם :

סד דלתות וליריש שיש כהשם סודו עיין במע'
הכא"פ אות מ"ח יע"כ כ' :
ס"ה דוכסוסטום למזוזה סודו עיין במע'
העי"ן או' קי"ו :
ס"ז דצח"ם יש כחי' א' ממולע בין כל א' וא'
ומשו הכחי' עיין במע' האל"ף
או' ר"ו :

עין אמת מערכת דלית ליעקב חיים

סז דם סוד רביעית דם שנק' דם הנפש עמינו
עיון במ' האל"ף אר ר"ז :

פח דעת דו"א הנ' כלים שבו הם כ"ן ס"ג ע"כ
גו' קפ"ו ח"ס שם פ"ק שיש כשם
פ"ב נס ע"הני מקו"ס גם שם סו"ה כהכחה כוס
יע"ז ספ"ה ופ"ו ספ"ה גו' מקו"ס ח"ס ופגנע במקום
ש' השמות פ"ו . (א"ס ח"ס כרך המקו"ס) :

סם דעת דנוק' כענין ג' כלים שבה דע ילא
היה לה בכח' ספני' אלא כי כח'
לבו והן ק"ל קר"ס ואחר בואם א' דו"א שהינה כס
דחא קר' כט' או נחוסף בה שם הפנימי שהוא סו"ה
דב"ן דהסו"ן והוא סוד בנימין ואז חוד הדעת שלה
להיות כסוד זכר ולא נחקנה וכו' . שם פ"ז :

ע דעת דנוק' ודו"א ודו"א כבר ידעת דו"א
סם לעולם פכ"פ אכל וז"ן לומנין סם

פכ"פ ולומנין סם אכ"א והנה בימי החול הרעת חל"ו
ד"ג כלי המל' שהוא סוד אכ"א הוא שם מ"ה כריכו'
העולה ק"ל והדעת הפנימי של החול שהוא סוד פכ"פ
הוא שם כ"ן דהסו"ן כנו' . אכל כשכת דעת החיטון
של החול יורד למטה להאיר בתחתיו' ושם כ"ן הנו'
שהוא פני' בימי החול עתה כשכת נעשה חיטון ולא
מתגלה כה דעת פני' אחר יותר גדול והוא שם ס"ג
כזה יור' הי' יואו' הי' הדי נח' ענין הדעת דנוק' . ונכח
ענין הרעת דו"א בימי החול החיטון שלו הוא שם כ"ן
וקפני' הוא שם ס"ג וכשכת החיטון שם ס"ג והפני' שם
ע"כ הדי נח' ענין דעת . אמנם אר"א אין כהם כח'
אכ"א לכן אין כהם דק' כ' כח' מיני דעת לכל א' מהם
פני' וחיטון בין בחול בין כשכת כי שם לעו' הוא
שכת . והנה דעת חיטון רכינה הוא שם אפי' הרלפי"ן
והפני' אפי"ס רורו"ן והחיטון של חכמ' הוא חיטון
דו"א עלמנו שכשכת הוא שם ס"ג ופני' רחמנה הוא
פנימי דו"א רשכת הוא שם שם סו"ה ע"כ דיווד"ן
ח"ס מה שמו ומה שם כנו כי תדע כי כולם הם שני
כח הדין ככה האכ . ודע דמ"ש כזה' פ' כראשית כל
וימי שחא אקרי אל והשחא אקרי כבוד אל פי' רכל
השחא אין לה אלא שם אל אכל השחא כשכת יש לה
דעת פני' שהוא שם ס"ג שג' כבוד' אל . (א"ה
ואפשר דח"ס שאנו אומרים ביום שכת מומור

השמים מספרים כבוד אל מנ' זה) ודע הרעת הזה
שיש לה ביום השכת אינו אלא בעת הוונתו וכן ביום
שכרעות שהוא רוגמת השכת כנו' לכן הוא יום א'
ואינו י' ימים כמו חני המלות והנ' הסוכות . (א"ה
מכאן סולא מורינו הרב החסיד מ"ש כסידור העמוד
כברכת שיש שלום בחתימה שהוא סוד הוונת כ' שם כשכת
וכשכו' יכוון להמשך לפנימי' דעת דנוק' שם ס"ג ע"כ)
והנה דע חסוד שם כ"ן דהסו"ן שהוא סוד דעת
פנימי של המל' בימי החול כח' הנה הוא
מתחלק בניקודו כפי הימים פי' ביום הא' כשכרעותיה
נקו' כפי ניקודו וניקודו כפי נקודתו כי ביום א' יור'
בחולם ס' כסגול וא"ו קמץ ס' כסגול' אמנם אין בו
רק ד' נקוד' כד' אותיו' הפשוטות ולא באותיו' המולו
פיה **יוד** הנה ווהה וכן ככל הו' ימים זולת יום
ג' ויום ו' כמו שנבאר וכבי' ודעת דכפי
מקור וניקודה כן הניקוד המשל כזה דיו"ד בחולם
מורה דיו"ד רחמנה וניקודו אז מת"ת שהוא חולם ה'
בהגול מורס רכינה שכה היא וניקודה מהחסוד רכעו'
כשאר הנקוד' . ביום כ' כזה **יוד** הנה וו הנה .
ביום ג' נגד סת"ת כנודע

כזה כזה **יוד** הנה וו הנה וו הנה וו הנה וו הנה
ויס ו' שסס ק"ת חסוד יש
כסס ניקוד' אפי' באותיות הכפולות יוס' רכוס
יוד הנה וו הנה יוס' כוס **יוד** הנה וו הנה
ויס ו' כזה

יוד הנה וו הנה וו הנה וו הנה וו הנה
יוד הנה וו הנה . שם

(א"ה נטיחיו לכו' :
סדר נקו' אלו. רשכ הנ' שכת ככל יום מימי השבוע
ניקוד חרש כחות מקום לרוך לכוין כונס זו רכודאי
הנמור לרוך שיהיה להם מקום לכונס ולא על חנס
כתבם ובעת אנו לא רחוי' איה מקום כבוד ולעד"ן
דמקום יש בראש ורחוי' לכונס ככרת סלח לנורשם
הוא מקום חיקון הדעת דנוק' כנודע וכן עשוי' מוס
שכתים ימים שלמדתי זה וכתבתי השמות אלו בסדר
זה כסו' העמוד שלי והנם שלא רחוי' לשום א' מן
המקובלים שכתבו כן מ"מ אנו אומר דאפשר דמקום
הניחו לי . והן עשה מלאתי כס' מ"ח ככונת הימים
של השכוע כנודע שהזכיר כונת סדר זה ככונת קריא'
הפסוקים שיש ככל יום וחס כשם כ"ן כנוד' וע"ש .
וששתי כעל כל הון ועכ"ז אני במקומי עומד ושניהם
כאחד טובים ושקולים הם ויבואו שניהם ואחד מזה
וגם מזה וכו' דוק) :

עא דעת לעולם אינה נכנסת במנין כי הוא
נעלם מאד בין חו"כ . ש' כסא הכבוד
פ"ה :

עב דעת סוד הפ' גם כלא דעת נפש לא טוב
וכן כל מי שאין בו דעת חסוד לרשם
וכו' וגם ענין דעת דקל' עיון כמע' הקו"ף אר' ו' :
עג דדי כסמה דע ריש' לנוק' דחל"ו כ' שדים
למטה בבית הרחם שלה ונק' דדי כהמת
ובעיקר זה נק' המל' כהמה ומהם יונקים כל הקל'
וכתתי יונקים י"ס דקל' נונה . ש' קל' פ' כופ"ד .
כ"א ש' דד' הקל' :

עד דם ט' חסוד אכילת דם עיון כמע' הקו"ף
או ח"ן :

עה דרוש כן אסתד עמינו עיון כמע' האל"ף
או רמ"ח :

עז דצח"ם הנה נוף העס"ו הוא עפר חלק
סודו' וזהו כלי החיטון המקי' לכל
האורות הפני' וזגמת היכולת עליונות ובחובו הוא
הנומ' כלי אל הרוח והכעל חי כלי אל הנשמה והמדבר
כלי אל החיים ח"ס והי' האדם לנפש חיה ואלו הם
הד' יסודות ארמ"ע והכ"ח באים מיסוד האש ולכן
אובלים כסוד אש אובלה והמדברים הם מיסוד המים
כסוד כי לא המטיר וכו' ואדם אין וכו' וכשראה לברוא
האדם המטיר והשקה ואלו ויזכר וכו' והוא ממס
העליונים . ש' קילור אכ"ע פ"כ כ"א ש' קל' נונה
ועיון עור כמע' האל"ף ארת רכ"ב ורכ"ג :

עז דוכם הוא המתכות והאכנים טובות והחומ'
ולורם שלהן הורכבם מכל ר' יסודות
רק שנבר עליוהן יסוד העפר לכן הנפש שבהם אינה
רק לערב ולהרכיב בהם כל הד' יסודות אכל לא שיה
ולא חידש בהם שום סיני אחר ממה שהיה ביסודות
זולת ההרכב והעירוב לכן נק' נפש המרכב' והמעמדת
ומקיימת אותן על עמודן כלי סיני אחר ממה שהיה
נמלא כי אין לנפש סוד רק כח' לכן רוב החכמים לא
קראוהו בשם נפש . כלל כיון שאינם מניסיה חידו' כלל
אלה

עז אמת מערכת דליית ליעקב חיים ך

אלה הרכבם והמנס זה הדימס כנראה מחילי ר' יסודי וכלו תאמר מחלק בעפר שכל יסוד מד' כפי ערך היסוד הוא דכבר נת' דכל יסוד מהן הוא פשוט ואינו מורכב מד' אך חכמה מחלק היותר גרוע שכל יסוד ויסוד מהן בערך גרועות יסוד העפר ככל ה' יסודות אך אינו עפר ממש . שם פ"ו . ועמין לומח חי מדבר עיין כל א' באות שלו ועיין במ"ש עפר קלי' כונה פ"ה :

עז דצה"ם דע דד' נניט נכראים דלח"ס יש בכל ד' עולמות אבי"ע וזה עניינם כאלו' וממנו תיקים לכולם דהנה נודע דיש באלו' בחי' ז' מתכות וזכ' וכסף ונחושת וכו' נגד ז' קלוות וי"ב אבנים נגד י"ב שבטים וזהו סדומס אשר שם נס יש באלו' עטים עין החיים ועה"ד וארו ואווב ושהה תפוקים ושושנה ותכללת חוה ה'לומח . נס יש שם בחי' שור וכשב עו קורים וכני יונק נשר אריה ו' מיני חיות חיל ולביובו' והס החי שסס נשמת המלאכים הנק' כולם כסוד ד' חיות הקדש כגור' ענין ד' חיות המרכבה דאלו' ומשם נמשכו המלא' ביטירה ובחי' האדם הרכב על החיות שסס נשמו' ה'לויקים אשר שם באלו' כנו' והס השני' ה'צלוני' שכל ז' המיטיס . שם פ"ו וכו' מ"כ בע"ח של דפוס . (ואו"ר כס' הולרות חיים שסס הוכחו כל אלו הפרקי' דש' קולור אבי"ע וזה יסיה כלל לכ"מ שנו' כאן ש' קיטור אבי"ע תמלאהו או בע"ח של דפוס או כס' או"ח שו"ר כס' ע"ח כ"ו מונה שכל אלו הש' דש' קיטור אבי"ע סס נקראים כסס ש' קלי' נונה חס יסוס כלל בידך . ועוד כלל אחר רכ"מ שנו' כאן ש' קלי' נונה שס נק' ש' הקלו' ובכ"מ שנו' כאן ש' הקלו' נק' שס ש' דרושי הקלו' וזו הידיעה למה כלל האחות . ועיין במ"ש כס' קלי' נונה פ"ו ושם כתב ס"ס מוהר"ן זל"ה ס"ס עמ"ס רז"ל דיש באלו' ז' מתכות וזכ' וכסף וכו' רז"ל דשוש אלו הדברים סס באלו' והס בחי' של אור דאפי' נוטים אינם בעולם האלו' כנו' בווב"ק ע"כ) :

עז דעת החילוקים שיש בין דעת דו"ח לדעת דטק' עיין בע"ח ס' הללס פ"ג ובשער הסקדמות ברקמ"ח וכדווש הרעת הנקד' יקר סערך וע"ס) :

ס דהע"ה (א"ה) עיין לעיל אות נ"ן . מ"ש דדע"ס היה מן המלכות וע"ס אשר כזה כלע"ד לתח"ט עמ"ס כמס' יכמות דס"ד וז"ל כימי דוד אימעטו שני דכתוב וימי שנותיו כהס ע' שנה ע"כ רז"ל מ"ט כימי דוד אימעטו שני ולא קודם ועוד למה נתמעטו לע' שנה לא פחות ולא יותר . ולש"ס א"ס רכיון דכתיב' דע"ס הוא כמל' בקוד מלכות כ"ד וכסוד נפש דוד וטרע דרגלי' וירדות מות לכן כימי דוד אימעטו שני .

זוה יסיה טעם שאר"ל שיהבזור מן השמי' שיהיה דסע"ס נפל ולא היה לו חיים ער שנחט לו במתנה שנים כנו' יען כי רגליה וירדות מות . והס' דכתמעטו שני לע' שנה הוא כו המל' היא ספי' ז' דסייט חנ"ת נהי"ס ולכן נק' סמל' כח שבע ר"ל בת שבע ספי' וכל א' בלולם מי' סוד ע' ולכן נתמעטו לע' שנה חסו טעם מה שלקח דוד סע"ס לכ"ס דב' סס מכה' א') :

פ"א דעת עליון דאו"ח נעשה מרכוב הת"ת דאו"ח מן סומט לאכא ומסמאלו ללו' ודעת תחתון דאו"ח נעשה מב' כתפין דאו"ח

שנתפסטו כו"ק דאו"ח . כ"כ בשער הסקדמות מידע י"ט בענין הדעת דו"ח . (א"ה רחוקי כק' כ"י להרכ ח"ק יעקב הנהן ז"ל שכתב דעפוז יתורן השמי שמעוה דש' מ"ן ומ"ד פי"ד שכ' כי תחי' אמר לי מורי רמת"ת דאו"ח המהפסט כו"ק דאו"ח ממט נעשה כ' דעות דאו"ח אמנס אח"ך שמעתי ממורי ז"ל כי מחלי הת"ת דאו"ח הב' חלקים הראשו' מהס נעשי' לאו"ח כ' דעות ועש"כ :

ולפי מ"ש כאן בש' הסק' נוחא דהכ' שמועות חמתיים דמ"ש מן הת"ת המהפסט כו"ק נעשו כ' דעות דאו"ח מדבר כדעת תחתון ומ"ש כשמועס אחרת רמחלי ת"ת העליון נעשו כ' דעות דאו"ח מדבר כדעת עליון) :

מבוא שערים

א דעת הוא כנגד העינים וכחכ מוהר"ן ז"ל דהיינו דעת שכראש לאפוקי דעת שכחור"ג והנה הדעת שורס ח"ח ה' היות כנגד עיני ימין וה"ג ה' היות כנגד עיני שמאל וז"ס דלית לה עיינין היזן אלא עיני א' מרד הנכו' דדעתה קל"ה כנו' ולום אנו מכוסים העינים ביד ימין לכד הרומז אל ח"ח . וקרמו שהדעת הוא כנגד העינים הוא כפ' והסתקנה עיני כ' וירשי ולא כתיב ויראו . והס נ"כ עיני כ' ונלרו דעת . מ"ש ש"כ ח"כ פ"ו :

ב דעת דעתיק נתגלה כפומא דאו"ח דאין הכרל בין החי מדבר לכלתי מדבר הלא הפס ולכן הוא אכר גדול מכולם ולכן אין הדעת מתגלה לעולם אלא בפס כמס"ס מפיו דעת ותכונה זו"ס בווס"ק דעת נניט כפומא . וכחכ מוהר"ן ז"ל דו"ס ודעת שפתי ברור מללו . וכן ודעת שפתך ינארו וכן כו שפתי כהן ישמרו דעת . וכן איוב לא בדע' ידבר וכן כמילין כלו דעת . שם ש"ג ח"כ פ"ג :

ג דיקנא הוא כסוד יסוד ולכן הנשים שאין להס בחי' יסוד אין להס זקן . וכן ההוד נגלה כדויקנא דנק' סוד זקן כמ"ש כאדר' . שם פ"ו :

ד דודאים סיד הפ' הדורא' נתנו יח ונל פת' וכו' עיין במע' הרי"ש אות ו' כמ"כ :

ה דעת אין הדעת מתגלה באדם ער שמתחיל לאכול חטה כמשו"ל על אילן שאכל ארה"ד חטה היתה ולכן נק' עה"ר וכהב ה"ה מוהר"ן ז"ל דז"ל הנמ' כדרכות דמ"א רז"ח חטה היתה שאין הסינוק יודע לקרות או"ח ער שיטעוס טעם דגורש' ז"ל כתב דאין הסינוק יודע לקרות אימא ולא מזכיר אכא וכן כדבריו רכינו ז"ל לא הזכיר אכא והפ' משוס דכתוב כי אס לכונס תקרא לתכונס חזן קולך ועיין ככ"ר דיו"ח ע"כ במת"כ . שם ס"ה ח"א פי"ב :

ו דעת כומן העיבור אין לו רק כ' מו' מר"ב אבל מוח הנ' דעת אין כו עדיין כס' לעיל באו' ס"כ כמ"ק וכתב ה"ה מוהר"ן ז"ל דמ"ש אין לו דעת ר"ל אין לו היקר רק כ' מוחין כי נס בעיבור יש נ' מו' והט' רכיון דהטוי' עיקרה מהמות למה יחסר בה כח הנ' מוחין שכמות ועוד הכרית ממ"ש אח"ך ולא נתגלה כו מוח הדעת עיין כעובד ולא אמר שאין כו עדיין נס ממ"ש אח"ך דכל בחי' לו היו עדיין ככח ולא כפועל וכפרטות יש רחיס נ"כ . שם פי"ד . (א"ה הסכמו שהכרית ממס שלא אמר

מבוא אמת מערכת דליה ליעקב שערים

אמר שאין צו עדיין מוח הדעת אינו הכרחי דבכר כחב כפי' כסוף ספ' דמות הדעת אין בו עדיין וכן כחב נ"כ כפ"ו וכל עכ"ו דבר ה' כפיהו אמת ויש לו ראיה נדולה מכולם והוא ממ"ש כפ"ו ענין ראש של העובר מה עניינו והוא דב"כ דאין בו רק כ' מו' חו"כ סס"כ ב' אלה"ס וטו' דאלה"ס דחכמה הוא כמ"ו יחד"ן גי' ש' ואלה"ס רכונה הוא ככחי' אחרים שהנ"ל גי' ר' ואלו הב' כחי' הם ש"ר מן ראש ור' וקורה הוא כללותם והט' שהאל"ף נחה אמנם כחי' דעת אין בו עדיין ע"כ - והנה כבר נודע מ"ש דו"ל כשעה"כ בדרוש ר' דפסח בסוד השאור דא"ל אל"ף הוא מוח הדעת והוא אלה"ס כמ"ו אלפ"ן ולהיות דמות זה גרוע וקטן מב' מו' קו"כ לכן אין ניכר בו חשבון מולאו רק הארחת מולאו וע"ש נמלא דגם מוח הדעת יש בו שכבר יש לו ראש שלם עם האל"ף שהוא הדעת אלא שאינו ניכר בו ולכן האל"ף נחה ודוף בו נכון הדבר :

שור לר"ל כע"כ כש' מו' קט"ו פ"כ עיין כמע' הדי"ס אות ל' שכתב בן כהדי"ה דאל"ף וזו הוא מוח הדעת ולכן גם כימי' עיבור יש לולד ראש ולא ידעתי מדוע ככה"ן לא כתב בן - והיותו תו' דבע"כ עלמו כחב ענין-ראש כמ"ש כאן עיין במע"ל הדי"ס אות ל"ו ולא ידעתי מהו אלו השינויים וכו' - ועיין כמע' הי"ן אות ע"ה דמס"ס משמע כהדי"ה דבעיבור אין בו מוח דעת כלל יע"כ ודוף - ועיין עוד כמ"ש ש"ה ח"ב פ"ו ופ"ו :

ז' דל ענין סס כוכ"ו שהוא גי' דל וגם ט' דהמל' נק' רלה עיין כמע' המ"ס או' ד"ל כמ"כ : **ח' דיקנא** דא"ל כענין תו' ג' ותו' ה' שהם ארחת פנוי בלתי שער וכו' כחב ע"ו הרב מוהר"י למה ז"ל דוק המליאות כ' תיקו' אלו לא ניכר כחוס הראות ככתיבאדם ואלו ריש השרש כנו שהנו כחוכיחו כנגד ז"ל ולא כנגד א"ה יע"כ כמ"ג ח"כ פי"א - **א"ה** רחמי' כקו' כ"ו להרב"ח יעקב הכהן חסיד ז"ל שהק' ע"ד ה"ה מוהר"ן ז"ל אלו ממ"ש רז"ל כש' הולדת או"ה פ"ה וז"ל אך הענין בו האדם או האשה אינם רומזו' לת"ת ומל' לברם אך כל אדם נרמזים בו כל הי"ס מא"ה עד הטוק' יע"כ הרי דהרס אינו בחי' ז"ל כמ"ש מוהר"ן ז"ל וא"כ הדרת קו' לזכותין למה באדם אין בו תיקו' אלו ע"כ :

ואהב"ר אין מקום לתמיחהו וכו' דאזי רל"ה נעלם מה"ה מוהר"ן ז"ל לשון זה ולק"מ וקרא דהגם דשם נאמר דמין האדם כולל כל הי"ס וכל הפ"ר א"ה ווא"ה וזו"ן מ"מ עיקר כחי' האדם הוא בנגד ו"ה ולכן אנו רומזים לו"ה בכל הסימנים כי בניס אנו לה' אלהינו וכו' ברע"ה דאברהם וכו' דמות לשרשים אלא דרמזים בו רמז בעלמא כל הי"ס אבל לא מפני זה נאמר דאדם אינו בחי' ז"ה דזה לא ניתן ליאמר והוא תו' איך נחב הדי דאדם אינו בחי' ז"ה : **והוא** ז"ל תו' לזה כמ"ש כשעה"כ בדרוש א' דויעבור דריקנא דז"ה אין בו לעולם רק טו' ד וכשמאירי"ג ת"ד דא"ה כאלו הט' דז"ה נחשב כאלו נמדו בו י"ג ת"ד אבל האמה הוא דאין בו רק עת"ד בלבד ע"כ - ולפי' נוחה דהרס הוא דומת ז"ה כשעולה עד א"ה וכיון דז"ה אפי' כשעולה בא"ה אין בו אלא טת"ד בן האדם אפי' שהוא גרמו - מא"ה עד הטוק' אין בו רק עת"ד ע"כ - ועיין במערכת התו' (אות ב')

ס' דעת ככל מקום נעשה הדעת של החתום מן הסוד של העליון כמו שמינוי דהסוד ראב"א נעשה דעת כו"ה - ש' ההקדמות ברח"י עולם הנקודים כד"ה ונכחד עתה כחי' האורות וכו' דמ"ו : **י' דעת** ענין הדעת של הנק' רחל כימי החול דע כי ג' בלי"ם יש בכל ספ"ו והנה הדעת החילק שגב' הוא ה"ה רמ"ו אלפ"ן ככחי' הפשו' והמלאים העולים ק"ל ע"כ והדעת הפנימי הוא אחו' הפשוטים ומלאים דהו"ה דב"ן העולים כגו' ע"כ קד"ס והם תחב' ע"כ ק"ל עם ע"כ קד"ס ויקו בני' תו"ס וז"ס תח"י נעשו ותהללך וכו' שהטוק' נק' נפש חה הדעת הוא נפש שלה ח"ס ולכל חית הארץ ואם תחבר עממה הו"ה רב"ן ויקו בני' ע"ת ח"ס ואל"כא בכל עת אל הקדש וגם תו' ככ"ל הוא גי' כ"ן וז"סוה' בידך את הכרסם בכל ואדו"ל כח היותה וכו' ובכל שמה ח"ס ומלכותו בכל משלה - ואם תחבר עוד ד' אותיו הויה שכל' שהיא כלי ניקוד הויה הכל גי' דעת - שם דקע"ה :

יא דעת ענין הדעת דז"ה יש בו ב' עטרין ה"ס וה"ג שהם י"ד הויות מלך מו' דאבא וי' אהי"ה שהם ה"ת וס"ג מלך או' והנה י' היות גי' ר"ס והי' אהי"ה גי' ר"י וכו' גי' ע"ת של דעת ולמי שהם נחלקי' לר' חלקים ה"ס וה"ג ס"ח וה"ג הדי' הר' דדעת - שם :

יב דרך הוא כג' כחינו' הא' הוא כ"פ הו"ה ואלה"ס שהם כגו' יכ"ק והם כ"פ כגו' דר"ך - הב' הוא חיבור הו"ה והא"ה והר"י וחיבור הו"ה ואלה"ס הנ' הוא חיבור הו"ה כס"ג עם אהי"ה דווד"ן - שם סקע"ה :

יג דעת דרוש יקר העיקר כענין הדעת בקלרה דע דמות הדינת הנחלק ל"ס יש בו ר' מוחין והם חו"כ וחו"ג והנה חו"כ שלו נמש' ממוח אב"א עלמו הנק' דעת שבו ונק' ב' דעת עליון דז"ה נעשה מכריע עליון בין ב' מוחין עי' הנק' חו"כ דז"ה ידעת של הדעת שלו נק' דעת תחתון שבו ונמשך מכ' כחפין דא"ה הנגזרים כדעת תחתון דאב"א המתלבש בו"ק והנה זס הדעת התחתון דז"ה נק' חו"ג ויש לנ' מכריע א' ונ' נק' מוח דעת ז"ה כפירוט והם חב"ת וזה הפ"ת הוא דעת תח' ממכריע בין חו"ג הנק' כ' עטרין והנה זה הדעת תחתון נשאר שרשו שהם ג"ד שבו למעלה כמות הנק' הנק' דעת ומתפשטין וקלותיו תחתו' כו"ק ז"ה הנק' גופא דז"ה ונעשין נשמה שלהם והנה תחי' שרשם הם ז' כמ"ש דעת אחי כשית סטרין ומה דאשתאר הוי ק"ל לטוק' - הכלל העול' בו בכל כחי' דעת הם ז' קלות שכלל מדרגה אלא שהז"ק דג"ר שבאופה מדרגה נק' דעת עליון ח"ק דכללות כל אותה מדרגה נק' דעת תחתון ככחי' ג"ר שכו' לו כשגדלים ל"ס - גם דעת עליון ודעת תחתון הם יעקב עליון יעקב תחתון אלא וזווג יעקב עליון כג"ד הוא רוחא ברוחא כסוד נשיקין דווג - יעקב תח' הוא גופא בגופא ממש :

עוד לידך לדעת וזולת זה אין שום ידיעה שרשי' כעניני' הי"ס דע דכל הי"ס אינם רק ה' ספי' והם ה"פ א"ה ואו"ה וזו"ן וזה פירטם כחב כוללת י"ס ונק' א"ה וכו' וספי' הדעת דחסידים כוללת י' מדות ונק' ז"ה אך כשנאלל לא היה בו רק מדות חנ"ת נה"י שכדעת והן הן חנ"ת נה"י הנק' אללי' מכלל הי"ס אבל אינם רק מדות ולא ספי' כמו הנ"ר - וספי' הדעת תבונה

עץ אמת מערכת היא דיעקב חיים כא

דעבורם כוללת ו' מרות ונק' נוק' אך כשנאללה לא
היה כהרדק מדק א' והיה מלכות שברעת והיה מל'
סנק' אלגונו מכלל הו'ס ואלו הס'פ נרמזו כשס'הו'ה
כקטו של ו' ובר' אוחתת כנו' ולפי שהכח' אינו מכלל
ס'ס' והוסס הדעת כעקו' לכן נרמזו בקוץ הו'ר' ולא
בזאת עגלמס וכמלאך רעיקר ספר' הס' ר' או"א חו"ן .
וסס' ר' אוח' הו'ר' והס' נכללות כג' ספי' לכד' שחס'
סו"כ ורעת כלל' מכ' עטרין ח"ס' ה' כחכמה יסר'
ארץ טונ' שמים כחכונה ברעמו תהומות נכקעו כמלא'
דכל' העולמות אינס' רק' נ' כחי' לכד' שהס' חכ"ד
והספיה הוא דעורס הכל הוא ססד' דין רממס ולפי
שארממס מכריע בוטיס נרדך צמלאו בו' כ' כחינו'
והס' חו"ג קרין רעות ואלו סן' נ' כחי' כסן לוי וסר' :
נשצא כפי"ו כי הדעת בכל מקום הוא ז"ה של
כחי' סהיה וז"כ כנו' ז"ה היה בו כחי'
קע' ססן סו"ק שלו וסח"ך נוחסו כונ' רבן' כחי' יס'
כדעת דעת עליון כח"כ סכו דכוק תחות או"א ורעת'
תחתון שהס' ו"ק הס' למטה כו"א כקטנותו :
עוד דע דכמו דו"א הוא כן א' טלר ע"י זוג'
או"א כן הוא הדעת טלר ע"י זוג' חו"כ כ'
סו' דו"א וכמו שגולרס הטק' דו"א עמו כן עטרה'
דנב' שברעת טלרס עס' הסס' שברעת מוונ' חו"כ
וב' קעטרין טלרין קאומס כרמיון וו"ן וסח"כ נכסרין
ומתפרסו' וזו רעת דחקר נסאר כח"ת ורעת הנבו'
ניחט לנוק' וכו' :

כלל העולה דכחי' הדעת זומן הנרלו' דו"א היא
כחי' חלק הנפש של הנשמה ונק' כחי' ז"ה
של הנשמה ונחלק לב' כחי' סכ"ד שבו נק' רעת עליון
והס' או"א ורעת שברעת ח"ת שבו נק' רעת תחתון
שהוא ז"ה שברעת וכחיות ז"ה גדול מחלק' דעת תחתון
בו"ק וו"ק שברעת עליון מתפשטין חק' רעת תחתון
ונ"ר שברעת העליון נשארין מעולו' למעלה כראש ז"ה
ח"ק רכ' מוחין חו"כ דו"א מתלבסו' כחוכס ועד' ז'
יהיס כחי' נ' מו' דיניקס ונ' מו' דעיכו' כחיות ז"ה קטן
כי הדעת שבהס' הוא חלק הנפש של הרוח או חלק
הנפש של הנפש ומזה תקיף לכחי' הדעת דכללו' עולם
כחלו' טלו' כיוחד כחיוסן כי לעולם הדעת הוא כחי'
ז"ה כח' דאו"א ככל מקום שהוא וכו' יעש"כ כשער
ההקר' דקע"ו וקע"ח :

מערכת אות הה"א

עץ חיים

א' הקפות סוד ו' סקפות התיכס עיון ש' הכללי'
פ"א ועיון לק' כמ"כ או' ע"ו :
ב' ה' פ"טפ"ס הס' רמזים כד' אוחות דחייט
קח הו"ר ד"א והי' אכה' ס' כינה ו' ז"ה ס'
מ' סס' פ"כ :
ג' הבל סכלוס פי' פסוק זה עיון סס' פ"י :
ד' הבל חטא הכל' שהלון כסכינה ומס' היחס
כונתו שהיה רוחס שאור הוילא מוסידי דאכס'
והוא כוקע ליעקב להפכו לאחוריוס ליתנס' לרמל' . סס' :
ה' הדור מנוס ער' שליס' סודו מכו' סס' פ"ד :
ו' התלבשות סדר התלבשות כל העולמות
והפר' מא"ס כ"ס ער' מלכות
דעשים כקי' נמרן כאר' היטב עיון כס' העולוס'
ענף ד' :

ז' הויה כ"ה כסס סהר"ס סס רמזוס כל הו"ס
וכל סה"פ כנודע חסוככללות וכפרעות
כ"כ יס ככל פרטו' לכיו' סס הו"ס וסדר התחלקותו
ע"ס ענף ה' . נס וס' ר' מוילס הו"ס ע"כ ס"ג מ"ס
כ"ן ומתחלקס כד' פרטיו או"א חו"ן . סס' :
ח' התלבשות סדר התלבשות כל העולמות
עיון ערדכס"ג ס' סאללו' פ"א :
ט' ה"פ דכיו"ע סס רמזוס כס' דהכרסס ח"ס
ס' ועי' להורות דכולס ילפו מה' ועידה'
דמל' דא"ק אחר סתמעטס כסוד ז"ת סלס' ססס' פ"כ :
י' הויה כ"ה ה' אוחות הו"ה סס' ר' יסודות
שהס' רחיה שמיעה ריחא ריכוז' . והס'
כוד נשמה ו' נשמה ה' רוח ו' נפש ס' . פ"ה

יא' הבל הוילא מפה וחוטס וכיוולא דרכולהמסך
כאורך לחון וסח"כ מתפשט לדרין
וההכל אשר הוא נגד הפס' ממש הוא דכוק כמקורו
דיוכו' קסוד וסמיון וסמיון מניע השפע אליו חס' א"ס
מטו ולא מטי כי הוא תמיד נרכב כס"ס ע"י אוחו'
קילוס סהכל סוילא מהפס' כחוק ומכס' תמיד . סס'
פרק כ' :

יב' הוא נקרא הכונה ועלום כאמר כי חפץ
חסר הוא . שער מטי ולא מטי פ"כ ועיון
כמ' סאל' פ' או' קנ"ו ולק' אוח' ע' :

יג' הויה כלור עיונין וקודרס עיון כס' סנקודרס
פ"א וכמ"ס ס"כ ח"א פ"ה :

יד' הדר מלך סח' הוא סקוד רס"ק טופת סלובן
סס' פ"ד :

טו' הדר מלך סח' סודו עיון כמע' סה"ו או' ע"ו
וכמע' המ"ס או' ס' :

טז' הדר מלך סח' כחחילה היס' סדר כן כר"ד
שהס' אוחיו' כ' ד"ר וסח"כ נעסס' סני'
הדר . ס' סמלכוס פ"ד . ועיון לקמן כמ"כ כמ' זס'
אוח' א' :

יז' ה' פרטופיס שהס' ח"א וסו"א חו"ן עתו' ככלל
כח"א . ססס' פ"ס :

יח' הוצאה אוסוד סולסס כסכת מרה"ו ליה"ר
ומרה"ר לרה"ו סודו עיון כמע'
סס"ן או' ק' ועיון כמ"ס ס"כ ח"ג פ"ח :

יט' הסתבלות כסאו"א או' זו"ן מסתכלן
כמנח של א"א אז נס' חויתיס
סלסס' סס' שלמוס לפי סלזו סס' שוין כקומין למעלה'
אכל כסמססתכלין כפניס' אז אין זוגס' סלס' וסניס' סלמי'
כקומתן וסוונ' הוא כסוד סרכנת סרס' וסעפ"י
סשוונ' הוא פכ"פ עכ"ו הוא כחיות כחי' ז"ה ככחי'
סלי' ס"ת וס"ו שלו לכד' כנוק' קלרי סקומס' . ס' ח"א
פי"ג :

ך' הויה כ"ה כל מה שהולכת ומתמלאת הוא
יוחד דין ועלמותה כפשיטותה קא'
תכלית הרמזיס . סער או"א פ"ה :

כ"א התלבשות העליון כתחתון דע' כילעולס'
אין העליון מתלבס' כתחתון
רק האחוריוס סכו לכד' ונעשים פנימי' לתחתון ורע' כו'
סעליון אינו מתלבס' כתחתון רק המל' סכו לכד' כמלא'
כי סחו' של מל' העליון מחל' כתחתון . סס' פ"ו וכמ"ס
ס"ר ח' ח' פ"ח :

כ"ב ה' ח' דהו"ס לרמס' ד"י כסוד וסכס' ככונה
כגוד' וכדבר כה' שסח' נק' סכונה לשלס'
והמנס'

עין אמת מערכת דלית ליעקב דמים

כ"פ עס ז"א. שער ז"א פ"ד :

כ"ו הוי"ה כ"ס כססוף כמלוי או הוא כח' דין
כ"ו מלוי גי' אלק"ס ועוד כ"ו שדש
הר"ם הם ר' אחי"ל עלמס אבל מלואם הוא כ"ו
הו"ה הו"ה אוחי"ל לחן ולכן כשחזר בשלוי הוא
דין . שער רפ"ח פ"א :

כ"ז הוד כספי' הסוד יש להם אחרים גדול' לחי'ל
ח"ס שקד חין לו רגלים וה"ס החסני'
הנק' שקד חין לו רגלים שהם נר"ס רק רגל א' שהוא
הוד לבר ושם יש לו אחרים כסוד אוד דיה כמס"ס כל
היום דיה ובגמרי' הבית באלף ה' הרמות כסוד דיה
הרגל של ק' של שקד . שם פ"ו . (א"ה) הוואה יראת
דרכים אלו מרפסן אגרי' וקשים לשמוע אך
כחכ' דכאלף ה' נחרי' הבית והלא חרזן הבית היה
באלף ה' עק"כ שנה קודם אלף ה' כנודע . ואפשר
ליושב בדומק דכות' הרב ו' לומר להבית ראיה דכספי'
הוד יש להם אחרים גדול' לחי'ל ממה ששלטו החי'ל'
בלף ה' והיה כל אלף ה' הבית מרבו'ם כ"ל היום דיה
ל'אפוקי אלף ה' חפי' שנחבר בו הכי' הויה כסוף הלא ונשאר
דונו דרכו בקודם' שלא שלטו ויהי' החי'ל' מלוא דין
לחי'ל' אחי' גמר אלא כהוד כהין כש' הירח פ"ה ש"ב
דחרכן כהמ"ק היה סמוך לאלף ה' שהוא חר' יע"ש
ועיין כהמ"ס ש"ג ח"פ' ד' רובי' ה' פ"ז וזכ"ס ח"כ
פ"א ולקמן בא' מ"כ וכמ"כ א' ו"א :

כ"ח הבל כח' מהיכן היה עיין כמע' הקו"פ א'ו'
ט"ז ועיין עוד כמע' הקו"פ א'ו' י"ע :

ל' ה"ח וה"ג דע ד"ס נכנסת תוך הנוף והס'
אד"פ אמנם ה"ג הם יולדות
משם ולחן וניגשי' אר"מ מכחך כו"ה והס' סוד ו'
הכלים דקבלת' והנה רח"ו דהס' הם גדול' ומעולים
מהנכו' אמנם להיו' החסדי' חק ז"א והנכו' מקי'
חולה לו הם מאירות יותר וכוה יש להם מע' על החס'
אמנם כיסוד ד"א שם כח הנכו' שנפשו' מבפנים
נקבלות שם והס' אר"פ אמנם יולא הכל מפי היסוד דרך
העטר' לחון וחדד ומקי' היסוד מבחן והכלים יולא
הוא מבחי' החס' והפני' בחי' הנכו' ש' דרו' הללם
דר' כ' :

ל"א ה"ח וה"ג סדר יוירוסם והחפשיטותם חק
אז ידע דהחסדים נק' מים וכדחיי
דפי היסוד של החכו' שהוא בחוה דא' הוא לר' מדר' לכן
כשרול' ה"ח וה"ג לזאת דרך שם או החסדים יולאים
חחולה דהס' סוד הנחלים עליונים של מים וכ"ע שנמשכו'
ויוולאים מרחיבים הנקב ופי היסוד רח"ו דעכע המים
כשיוולאי' דרך נקב א' הם מרחיבי' הנקב כפלים מתה
שהיה לכן ילכו החס' תחי' לנפשות מעבר לגבו' כשולא
שימלאו פתח פתוח לרוחה וכשילאו החס' מת' כ"א
כמקי' מחסר ער הוד יע"כ . ורע דכשחרי'ן רגיש
כמרי' גדול' ונפלו' דרך קו היסוד ער היסוד דו' אולא
חורי' ועולים מתת' לעילא כנו' כדרך טבע דהזרק
מלמע' וכו' ואח"ך כדרך עייתם מתפללין לג' קוין זה
עולה כת"ח וזה כנלח וזה כהוד וכו' יע"כ . ונבאר
ענין יוירוס הנכו' דהלא הנכו' אינם ממתיני' ליד ער
אחר עליית הנכו' רק אחר שירדו וילאו החס' חקב ילאו
הנכו' וירדו אחריהם ואינם מולאים בכל גוף ז"א מקי'
להחפשט דכבר נתפש' החסדים לכן כשו'ל יודיין כל
ה' גבו' ונפלים כיסוד ז"א ועוד ט"א כי הנכו' רגי'
להחפש' כנופא רנוק' כנו' לכן אינן מתפש' כנופא דא'
וב' טעמים אלו קא' גרם לקבדו דלפי שרטה החי'ל'
העליון

אמנם לורה ה' הוא ד' על ו' והענין כי חללה תוחין
הלו הם מלכסי' בד' א' באחו' רמ' דא' והס' ד' דמי'
יוד' ואח"כ ר' על ו' שג' ה' הם מ' דתנו' עלמה
וכו' . שם :

כ"ב הוי"ה כ"ס יש ב"ס נ' עדרנות פשוט ומלא
ומלא ומלא והס' ככ"ר דקיינו הפשוט
שם ה' אוחיות הם ככ"ר . ועל' שהם י' אוחיות
הם בכמה . ומלא דמלא שהם כ"ח אוחיות הם
בכיות . וכל אלו בכחי' הם בפנים שלהם אבל כאחורי'
שלהם הם השמות הנו' כריכוב כנודע וער"ו ממש
הוא בשם אהיה שאי' באימא כנו' והמלכות דכל' אהיה
הם כחי' חשכו' ומספ"ר א' כפי כחי' דהיינו המל' דתת'
הוא חשכו' ד' אוחיות פשוט שהוא כ"ו וער' וכחמה
וכינה וכו' אי' בו הויה כמילוי' אוחיות דוגמה החכמ'
שכבר ידעת דאכא וכרא' הם שוין כסוד מה שמו ועס
שם כנו' . שם פ"ו ועיין כמ"ס ש"ג ח"פ' ט"ו . (א"ה)
בוט תכין מה פסידר מורי' וסוד החסיד רב שר
קלום ו'ל בכונת הכרעה בחי' ברק אהה ה' אלהינו
בכל א' שם הו"ה פשוט ומלא ומלא דמלא וחי' דכין
דלדך להמשיך לכת"כ דכל בחי' מת' אלו שהם חס"ן
כנ"ה דת' וכנודע לכן לידך לבוח בשמות אלו ודוק .
ועיין עוד שם כפ"ו דשיד' לום ומבאר יותר) :

כ"ג הוי"ה כ"ס כטיקוד אלהי'ם הוא בכינה . שם
פ"ט ועיין כמ"כ כמע' הדין א'ו' :

כ"ד הוי"ה אלהי'ם סוד יחוד הויה אלהי'ם הנו'
ככ"מ הוא בעת נתינת המוחין או נק'
וד"ן הו"ה ואלהי'ם הוא הו"ה וסיה' אלהי'ם ובהיותן
כסוד אכ"א או הו"ה לברו נק' הו"ה אלהי'ם כי חללה
עתיקו' לו לברו ואח"כ ממנו כמטעים אלהי'ם וכשהם
פכ"ס או נמשכו' אל כ' כותר . עוד יש בחי' אחרת
יע"ש כש' סווינים פ"ב :

כ"ה הבלים סוד הו' הכלים דקבלת' הם מקיפים
מן השפה ד"א היוולאים לו' דנוק'
דוגמת הכל השפה דא' ה' המאיר לו' א' וכל אלו הכלים
כלול כ"ה מן אש מים רוח וכ"ו נוחן ז"ל לנוק' בהיות'
פכ"פ עמו החוה ולמטה ואלו המקי' הם בחי' אהיה
דכל' אר"מ הוא שם אהי'ה ולפעמים כעונות התחתיו'
כשם שבעונות שקר גורם לכשל' ממנו חותן המקי'
שהם הכל דקדו' רח"ו ככובל מחלש בו' הכלים דקלוי'
הנק' הכל דרעות רוח ואלו הו"ה דנוק' . הם ז' היות'
שהם כ"ח חתון ואח"כ היא נגדלת יותר למעל' מהחו'
דיליה וע"י שנמשכים כה' ג' מוחך דיליה ממש שהם
ג"ר ואז הוא סוה כזוה עמו פכ"פ ער הכתר שבו
ואז הו"ה מסתכל בבחי' מלך דיליה ששם המוחין ומאיר
צמור' דיליה בחי' הסתכלו' ואינו הכל דקו' אור ממוחין
דיליה וכנפקע מלחוח ומאיריון בה ועיין חין כה רקב' מוחין
וחי' כי דענה קלה שהוא חני' דענת דהיינו עט' דנכו'
ואח"כ מזוהג עמה וכיאה א' ייבב כה רוחא שהוא
שם כ"ן וניחוס' או שם כ"ן בדעת רנוק' וכשלמו ג'
מוחי' שלמים כה וככח זה הכ"ן הוא מעלה מ' וכשיש
עונות למטה או הקלוי' שולטין כנ' מוחי' דיליה ולא כמו
ששלטו כו"ה רק שהארה ג' מו' מסתלקי' ואין הו"ה
מאיר כה והנה הו"ה חס' ז' הו"ה שם כ"ח אוחיות
והמו' הם ו' אוד' שהם ג' מו' דיליה אחרת ג' מו' דיליה
והס' ו' וכ"ח הם . ד"ל שהם כמלכות כנודע וכל זה
כבחינת מלו' ארנ"ו דמלוי המלח' הוא ד"ל א' והוא
ג"כ חלף שם אהי'ה כוכ' ג' ד' ליהוה ג' כ"ס אגל"א
שפ"ו ו' שמות אלו מורים על המלכות כקויתם

עין אמת מערכת דלית לעקב חיים כב

המחלף כו"ק רעק' כק' מאורי לילה שס' פ"ו :
מב הוד' כספי' הוד' נאחוס החיט' מאר' ולכן
ק"מ לא היה יכול ליעקב רק כקפירכו
השמאלית שהוא הוד' וכשאוהים החיט' בו נספך ועשה
הוא כסוד הוד' נספך וכו' והענין דה' דמים טמאים
הם כסוד ה"ג מנלפ' ד' אמנם עיקר הווסעא אינו
אלא לכסוף שהוא גבר' ההוד' ועשה דס' נדס כסוד
כל סיוס דו"ה שהיא גנדס כט' . ח"ס מ"ס כוס"ק
דעיקר הגלות הם אלף שנין וענין דשיחא אלפי שני
וכו' והם מחסר עד יסוד ומרכן כהע"ק היה סעק
לאלף הם' שהוא הוד' דכו נאחוי החיט' כט' ח"ס
נחנני שזממה כל סיוס דו"ה . ש' הירח פ"ס . וענין
עיד במע' הרל"ת אות נ"א וענין כמ"ס כדחשי הטק'
דרוש ו' :

ג' הרוני מלכוהוס י' הרוני מלוכס סנה כומן
מרכן כח כ' גברו מאר' הענות ולא
יד שלא היה כח ככנ"א לכבר נילטו' אלו ע"י הפי'
ולפעולתם ככחי' מ"ן חלק אפי' המ"ן דכונה יודו
למעט וחודו להחערב כקלי' ח"ס וכפשעכם שולמה
אמכם וכוה' היה העולם נאכר ח"ו עד שהוד' הקב"ה
לקחן אית' העולם והוא ע"י יו"ד הרוני מלוכס וחחי'
לל"ד רב' כחי' יש כעליית מ"ן ה' ה' הוא כחי' סמ"ן
בעלמס וכחי' זו ככר נת' במקומס בערך מ"ן . סכ' הוא
עלמות כלי בית הרחם כד' לקבל טו' הוכר וכתק' כלי
זה יש נ"כ מ"ן שלה וכלו זה נעשה ע"י יודס עליו'
דכונה שסס חו"ג שלה וסס' י' אלכעוה ח"ס ה' אוהי'
מנלפ' ד' שסס כעולות ח"ס שארז"ל על חמד שמיעכס
כאלכע והכנ' זה . ג' הוא ענין הסוא הוחא דשכין
כנווס בעלה כט' רחין כח כמ"ן כד' להעל' ולהכבר
שס מעלמן רק ע"י ההוא רוח' הנו' והוא סוי"ס
דהסי"ן כ"ן וע"י שס זה הוא המעלה מ"ן לבעלה .
והנה או כמרכן בית כ' לא סיס כח להעלות מ"ן הנו'
אס לא ככחי' ד' והוא שהוד' י' חסידים ההס ליקר
ולמקור ענמס עק"ה כפועל ואחר שנהרגו סיה כח
כנשמ' לכבר מ"ן מהתל' להעלותן מ"ן ככל זוט וכו'
שהיס להס כח לחלו להעלות מ"ן הנו' הוא דכנס ו"כ
שכטיס הם שורס לכל הנשמות כולס שסס עלמס כחי'
סמ"ן ואלו י' הרוני מלוכה הם השכטיס כט' לכן יש
בהס כח להעלות סמ"ן שהס מליאות הנשמות עלמן
והנה חמ' כוונה"ק גופה' דילהון אסתמקלס' אונסמהת
למלכא קדיס' והענין דהעלאת מ"ן רעק' דז' מחתא
מהקלי' למעלה כנוק' אינו לא ע"י גופין דילהון ממש
שנהרגו וז"ס ונותא דילהון אסתמסרו למלכא חייביא
פי' דקור הקלי' שהס הסט"א שכהן נאהוין סמ"ן רעק'
והס מכטיס כסס כט"א ממש וסנה גופס של י'
הרוני מ' נמס' או כירס דסט"א והרגוס כד' שיסוס
בהס כח להעלות מ"ן רעק' בזכותן דהנפוס הם
מקב' לער הריינה . ודע דגופות שלהס סוו מוזככיס
כ"כ עד סהיו רחוס בערך נשמות של כני ארס אחריס
דזהו מע' הלי"קיס לוכך גופס ולעשהוין טרה . ודע
דגופות שלהס סוו מכחי' הקירכות ח"ס ומכחא דא
דקרבנין דכמו שהקרבן הוא מעלה ומקרב העולמות
ול"ז כן אלו הלי"קיס י' הרוני מל' הם מעלין כגופס
ממש את סמ"ן רעק' למעלה ומאו וחייל' עד ימות
המשחיס הם המעלין סמ"ן רעק' למע' . ש' מרומ"ן
פ"א . (א"ה) ק"ל כמ"ס די' הרוני מלוכה סס היוד'
שכטיס והלא כמע' סמ"ס אות לא'
כתב דיו"ד קרו"מ הם סס סו"ד טיפין ודע של יוסף
שילאו

סעלון שיחפס' הכבר כנוק' לכן סול' וכוריד החס'
חחי' דכשילאו פנכו' לא ימלאו מקוס להכפשט ויררו
יחפס' כנוק' יעכ"כ וכרוחכ וזה שאמרט שהחסדים
ידרו החילס סייט כחיקון העולמות קודס סט"א ארה"ר
וכררו' סליות נכח' להפך שהנברות ודרו' חחי' חכו
שגרס ארה"ר . סס :

ל"ב ה"ג דע דיש סילוק בין ר"ה שהוא רגמת
כרחת עול' לשאר ימות השנה וסוא
שכעת כרחי' העו' וכן כר"ה נמש' כס ס"ג ע"י או'
עלמה כסודו וכן ה' אלפ"ס את הללג' אך כשאר ימות
השנה איכן נמשכו' להנכו' לא ע"י ז"א לכר מאחוריו .
ול"ע דנס כסול כשינת לילה לוקחת ע"י או' עלמה .
סס כללי חו"ג כלל ר' :

ל"ג ה"ג כתחי' נותן לה ז"א גבר' ראשי' לטורק
עלמותה לגרלה ואח"ך כוור' א' טחן לה
ס"ג עלמס יחר ממתקיס ונק' סס כ"ן והוא רוחא
דשיר כנווה וזה כשאר כס חמיד כסוד נפס פני' שלה
ואח"כ כשחוונו כ' סחרת לקחת מ"ן ומו' קדשי' וכו' .
סס כלל ר' :

ל"ד ה"ג יש כוסוד רעק' עם לכוסיס שהס ה'
דמים והפיסולת שלהס הם הקלי' ויש
ה"ח כוסוד חוכר עם לכוסיס שהס ה' דמים והפיסולת
שלה' דינין קסיס אך לא קלי' וקעת חוונ' נותן זכר
לנק' נס את ה"ח כוסוד שלה ואח"ך נעשה מהס הולי'
ומהלכטיס מתבררין ונעשה החלב . סס כלל ה' וענין
עור מ"ס כמע' סט"ן או' ס"א ומ"ס כמע' החי' או'
ל"ס דשייך לוס :

ל"ה ה"ג שהס עט' דככו' טחנין לטק' ועכ"ז
שורשס נשארס כדעת ז"א שלא יהא נס
סוא דעת ק"ל כמות ונס שורס הח' נשארס כדעת
ואח"ך ענפיסס הם המתפס' כו"ק כין סקסדי' כח
הנכו' . סס כלל י' :

ל"ו היכלות הם כטורת ארס עיין כמע' ספ"א
אות ל"ז :

ל"ז הברלה סוד מה שאנו מכרכיס כרכת
כורא מאורי האס נגד הלפרני' עיין
כאו' ל"ד עיין עור כמע' הלמ"ד אות כ"ח :
ל"ח ה"ח שכיסוד רחי' המתפס' כו"א מחסר
שכו עד הוד' שכו הנס נודע דכ"ח של
חו"ג וסליס עליון . חסר דת"ת הם מכוסיס וכ"ס
תחתי' דת"ת וכ"ח רנו"ה הם מגוליס חכל רע דיש
ג' ומניס דכל סה"ח הם מגוליס ה' הוא כשהוא
כסוד הרורמוטא דזו מתגליס חסס' כחנ"ת דו"א
וע"כ נגדלה סנוק' והטעס עי"ס . חמין הכ' הוא
כסוד חוס' שכת דזו עולין ג"ת נה"י דו"א למע'
ממקימס כחנ"ת דו"א ואז כסיכת ריכוו האורו' אשר
סס כקיע סכלו דוסוד או' ואז מתגלס חסס' דחנ"ת
דו"א ג"כ . חמין הנ' הוא כחי' מנות מילה ופריעה
עיין כת' סמ"ס או' קנ"ג . ש' אונאה פ"ג :

ס"א הויה כ"ס מתחלק לר"ד חלקיס דהיינו
דמס' כ"ו והס כ"ו אוקיות וכל אות
ואות מאלו יש בו ט' כקרות מל"א דכ"ו פעמים ט'
קרו רל"ד ספ"א . (א"ה אלו הט' נקו' ורתי שהס
כט' נקו' היודעל') :

ס"ב הוא נק' א"א ונק' סכתר ונק' כינה . ש' תיקון
הנוק' פ"ב :

ס"ג ה"ח וה"ג ספ"ח נק' מאורי ווס והס
מתפס' כו"ק דו"א והס"ג

עז אמת מערכת היא ליעקב חיים

שאלו ממנו וע"ם וכו' ותקיימו כ' כהנים הללו
שור' כש' קיטור הכי"ע פ"ה שכתב ח"ל דאלו היו"ד
עופין הם י' לכושי נשמתיהון של יו"ד הרוגי מלוכה
ולא נשמתיהון ממש וע"ש דזק - וכו' לה קשיא מירח
והדי הוא כמבואר ועיון בש' הכללים פ"ה שב' דמסרו
גופם למלך והיו מ"ן למל' וגבש' עלו למ"ן לאו"ה וכו'
עמ"ש בה"ן :

מד התעוררות הווי"ו בעולם חזן הזכר העליון
מהעורר לווי' עד שהק'
העליו' תתקשט ותכין עלמה וכו' עיון כמע' היו"ן
אות ק"ו :

מה ד' אות ה' בליו' ד' מורה על כחי' הכינה
שהיא מתעברת ככן זכר כחוכה ועדין
היו רק כחי' ו"ק לכן זורת' ד' ו' על ו' גם הר' רומנו'
לנוק' ככחי' עטרת כעלה ששם הוא עופ"כ שתיקום
יושבו' ועט' בראשיהם חכו' ד' על ו' - אח"ך יש כחי'
עובד' ש' לתת לו מוחין ונשלו"ה ל"ס חוה נרמזת
שור' ד' שיהא ד' על ו' - ש' מ"ד וע"ן פ"ה - ועיון
כמ"ש ש"ה ח"כ פ"ו :

מז ה"ג כשהם עדין בדעת הזכר וניהי' לנוק'
כוונת נק' דבורין והם גדולים מהחם' א"ך
כשניתנין לנוק' ללודך תיקון פרט' והיא מעלה אותם
ככחי' מ"ן אז הם נקראים נקבו' ולא גרועים מן
הספרים - שם פי"ה אות י"ח :

מז היכלות קוד' הי"ב דברי' עיון במערכת
הש"ן אות ע"ו :

מז היו"ה ענין ד' או' הו"ה עיון כמע' האל"ף
אות ר"ו ועיון כמע' הו"ן או' פ"ג :
מז היוליו הוא דבר המוכן לקבל זרת הר'
יסודות והוא כחי' המעני' עיון כמע'
הכה"ף אות ע"ו :

ז הו"ה כ"ה דע רכל מה שחלל. הוא הו"ה
א' כלולה מה' כחי' שהוא קח של יו"ד
כא"ף י' חזי' ה' כחי' ו' יג' ה' עשיה וכל כחי' מאלו
כלולה מכל הה' דקח של י' שבא"ף יש כה הו"ה א'
של ה' כחי' סנו' שהם א"ף ואכ"ע שבו שהם שורש
וגשמה ונוף ולבוש והיכל ובעד"ו כיהו"ק שהם אכ"ע
הם ער"ו באופן שהם ה' אוחיו' כלולים כ"ה מכולם
שהם כ"ה כחי' ואח"ך יש כללות אחר שב"ה מהם כלולה
מכל הכ"ה כחי' אלו - ש' דרושי אכ"ע פ"ב :

נא היכלות מה ענינם דע דהיכלו' הם עגולין
הנו' כב"מ שהם סוככים על אורי'
המקי' שהם הלכושי' והם כחי' הקיעים המהעגולים
שהם כחי' היכלות של עולם ההוא ולכן אלו העגולים
הם סוככים ע"כ הכחי' שהם רמיון הכתים שכתובם
דר הארס - שם פ"ג :

בן היכל של כהמ"ק עיון כמע' הכי"ת אות
ק"ו :

גן היכלות יש ו' היכלין קדושי' דעשיה ויש
כנגדם ו' היכלין דמסאכת וכולם
כבחינת יושר - ש' ליו' העולמות פ"ב :

דן היכל קן לפור שבו משיח עיון כמע' הנימ"ל
אות כ"ט :

גה הו"ה כ"ה יש כה י"כ לירופים חס סידרם
ופי' יהו"ה כסדרה כוונת חו"כ
תו"מ יהו"ה וכשעול' המל' לזכרם מתחבר'
ה' ע"ס ו' ונשאר ה"ו כסדר' כינה ע"ג ת"ת -
יוה"ה כשעולה ת"ת לגבי אבה ונתחבר ו' ע"ס
כמ"ב

י' ונשארם הכינה על מל' הו"ה כשורד
חכמה לק"ת נשארם כינה למעלה מל'
הו"ה כשחכמה געלם כת"ת להשפיע בו נמלא
שאר תחת הו' וכתובו - הו"ה כשחכמה
געלמת עם כחה או להשפיע כה או
כתחומים - הה"ן כשמל' עולה לכינה וחכמה יורד
לת"ת **היהו** כשחכמה יורד לכינה
ומל' עולם שם ומתחבר' עמו - ההו"י
כשמל' עולה לכינה וחכמה יורד כת"ת
ונעלם להשפיע בו או כתת' **והיה** כשמתחברים
חו"כ ויורדין למל' כה' תת' - שהם תחתיה -
ויה"ה כשחכמה יורד כת"ת ונעלם בו והכינה
יורדת למטה ונעלמת בו - והה"י כשיורד
חכמה להשפיע כתת' יורד כינה לת"ת
ונעלמת בו - ש' השמות פ"ו :

גז היכלות ענין ו' היכלות וגם היכל ו' הנק' ק"ק
למה נק' כן עיון כמ' הכה"ף או' פ"ג :

גז היכלות דע דיש ו' היכלות כאו"ה וכו' כפ'
בראשית כ"ו יתירם כהאי וימנא
מתפתחין ו' הי"ב ויש ו' היכלין כבריאה והם אותם
הנו' כפ' פקודי ויש ו' היכלין כלי' והם אותם שזכר
כס' היכלות דר"ו וה"ע - והנה גם כקל' יש ענין ו'
היכלו' דמסאכתא הנו' כפ' פקודי והם כבד' ואותן
ו' מדורין הנו' כפ' בראשית הם היכלי' הקל' דמ'
דכילי' מדורין וככחא' היכלין - ודע דכל עולם וכל
פרט' יש בו ו' הי"ב תלויין זה מזה והנה כבד' יש בה
כל אלו הכחי' ו' דכח' ח' דאי' ח' דה"ח ח' דנוק' וכלם
בסדר ו' ח' מולקות - והנה סו' היכלות ד"ה דברי' הם
ו' היכלות היולר דשקרות דקול וכו' הי"ב דנוק' דברי'
הם הו' היכלות דערבות - והו' היכלות דאו"ה הם הו'
היכלות דיוצר דשכה שאינם נפתחים אלה בשכת כמע'
כווה"ק בנו' - ש' כסא הכבוד פ"ב :

חזן היכלות דע דו' היכלות אלו נחלקים ליו"ס
בזב האופן דהיכל תחת נק'
לכנת הספיר כולל יסוד ומל' והיכל הכ' עולם השמים
הוד והיכל ג' היכל טוה נלח - והר' זכות נבורה והר'
אהבה חסד והו' היכל ר"ון ת"ת - והו' היכלין ק"ק כולל
כח"כ וכבר כת' רגם דעת יש בו אלא רחיו' עולה
ונו' לרוב העלמו' כח"כ - ודע דהי"ב לכנת הספיר אינו
היכל המל' כאשר חשבו קלת חכמי הקבלה רק כחי'
יסוד לבד שהרי כת' דהמל' לעולם יורדת בעולם
שלמטה הימנו ועוד דכווה"ק נת' ענין זה שאינו רק
יסוד לבד דאמרו דיוסף ה"רזיק נטל היכלו' דספיר וכו'
ואע"ג דכתיב והחת רגליו כמעשה לכנת הספיר והנה
הרגלים הם נו"ה ולהיות כחי' היסוד מקום לזרע
ומכוסה לא פירמו הכתוב רק כדרך רמו' אמר
החת רגליו והט' שנק' ככ' שמות לכנת הספיר הוא
לב' סיכו' הא' דהיסוד מכריע בין נו"ה והוא כלול
מכ' ולכן נקרא לכנת הספיר לכנת כחי' נלח וספיר
כחי' הוד והס' הכ' דהיסוד לעולם כלול מזכור' והטו'ן
שבו היא כחי' העטרה של ראש היסוד כנו' ולכן נק'
לכנת הספיר לכנת נגד העטרת היסוד נקבה וספיר
יסוד עלמנו ח"ש לעיל דהיכל ל"ה כולל כ' ספי' יסוד
ומל' דו"ה רחיו' כחי' עטרה שבו - עוד דע דו'
היכלין דכ"ה וא' הם כפולים ומנופלים כי הנה כמו
שיש ו' היכלין מתת' לעיל' ער היכל הר"ון כן יש
כחיכל ר"ון עלמנו שהוא ת"ת ד"ה יש בו נ' כו' היכלין
אקרים כתובו ו"ס ו' כפולה וכן כהיכל ק"ק שהם
כמ"ב

כח"כ שלו יש שם כללות כל אלו נ"כ יש שם סיכל
אסכה ח' ויקר עליון נמלא דיש סיכל אסכה תחתון
וסוכל אסכה עליון כמ"ש בכרכת אבות כמלת באסכה -
שם כפ"ג וכפ"ד :

גם היכלי

וה"ו דבריאה נק' ו' נערוח אקתרי לפי
שמן טקמן כעך אוחו' היכלות
האור' דברי' שהם נק' ו' הסריקוס המשרתים ונק'
דוכרון שהם מר' הכונה הנק' עלמא דדכורא ונק'
קריקוס ע"ש כס אמר ה' לסריקוס אשר ישמרו את
שבתותי כי אלו הם עמר' עלמס כימי החול ואינם
נפתקים אלא כיום שכת אכל סיכלות התחתו' הו"ן הם
המשמטין כימי החול ומודותנים או ואלו הן עק' דהם
כסוד סגל' טוקבא ואלו נק' ו' נערוח אסתר סראחות
למת לה - שם פ"ו :

ס' הוי"ה

כ"ה כה' אותיות ה"ה נרמזים סר'
עלמא דאב"ע כנו' וקט' עיין כמע'
האל"ף אות רל"ו :

ס"ה הוי"ה

כ"ה הע' רכומן סגלות חין השם
שלא כ"ה ו"ה וחסר ו"ה עיין כמע'
הקו"ף אות מ"ח :

ס"ב היכלות

רקלי' אשר באב"ע הס' ע"ד ו'
סיכלות דקדושה והנה לפי"ז הים
נר' ח' סיכלות דח"א דקלי' וכן בשאר העולמות יהיו
נבד' ו' סיכלות דקדושה אמנם אין הרבר כן וס"ט דככל
נ"ד אין קלי' נונעת שם וא"כ נמלא דכל ו' סיכלות
רקלי' שזערים הם עגרו' סיכלון הקאין דקרו' אבל עגד
סגל' סו' שסוף נב"ד אין סקלי' כנערו כלל אמנם לריך
שקדע דאפי' שהקלי' דברי' אינן יכולין לעלות עד נ"ד
שעבר' עכ"ו סיכלות רקלי' דאפי' הם יכולין לשלטו
ולפאה ממקו' העלויים ועד"ו הוא כשאר העולמות -
ש' הקלי' פ"כ ועיין במ"ש כ"ה הקלי' פ"ח :

ס"ג היכל

לכנת הסעיר עטט עיין כמע' הנו"ן
אות קמ"ז :

ס"ד הרי

נחושא עמיט עיין כמע' סג' אר' הכז' :
ס"ה הכל רקין מתיכן שורשם עיין כמע' הקו"ף
אר' ד"ן ועיין במ' היר"ד אר' קמ"א :

ס"ז הר

שעיר כמדבר הוא יסוד רקלי' ש' קיבור
אב"ע פ"א כ"ה ש' קלי' נונס :

ס"ז הרוני

מלכות ססס' ו' הרוני מלכות ככר נת'
לגי' אות ס"ג דהם ו' טיפון דאורחיק
יוסף מלפריטו וס' ו' לכושי נשמתיוסן ולא נשמתיוסן
ממש נמלא דתלבוטין שלסם הנק' גופים חלוק' דרכנן
הם טו"ר וטו' דעה"ד טו"ר הוא שריים שלא נחברו
מאחם סמל' שהם סוד ש"ך טט' דאורחיקו ממח' עי'
ה"ל דע"גם למיתת סמלכום הים משום שלא היווכרן
פג' דמשכו מלעילא ממוח מחשכה עלוונה כלי נוק'
קודס דאחתקן ע"ק כעין זכ"ן ולום מחו' כנו' והנה
אלו הכחי' הם טעם קרי הנק' טט' והם ש"ך טט' ח"ש
חייק לון לש"ך עובר נמלא דנשמתיוסם הם תכלות
סקרו' והוא רונת' אורוח הכלים של סמלכום הנו' אך
נופא חלוק' דרכנן הם מסע"א דעה"ד טו"ר שהם
דומת הכלים של סמלכום הנו' וכמו שכלים ההם
קום שכירס ידרו לתקום המוח כסוד עה"ד כך אלו
קנופים הולרטי לחינה כרו לכרי סעינים שבהם ואחר
שכתבר סעינים שלהם ע"י הירונה או בהבר הטוב
שבהם וזוירו לעלות למעלה ממקום שיררו שהוא הממש'
סעלונה דומת הכלים של סמלכום שצלו שם כסוד
ג"ן להחכ' כפרט' אפי' כנו' וז"ק כך עלם כמחשכה

ר"ל עיף עלו כמחשכה עי' כסוד מ"ן לתקן אחסם נופי'
דילקון שפיה כהם פסולת מס"א נמלא דמפאת גושם
שלטה כהם ס"א שהיא החלודם והשקולת שע"ג קוהב
אכל מפאת נשמת' היו לריקי' גמורים טוב ולא רע ולא
שלט כהם ס"א ועלו ונחברו ככחי' מ"ד ומ"ן עי'
אור"א הנק' חיים ח"ס הכ"ק שאמ' חלקם כמיו"ס שהם
אור"א - ש' קיבור אב"ע פ"ה וכע"כ כ"ו מונס נק' זה
השער ש' קלי' נונס פ"ה :

ס"ח הבר

דגרמי הוא מוחי' רקט' דאלחיס שפיה
נפש מזי' אלהי"ם דעשים דלחודס
דינון יש בו חמוד אחי' קלי' ואינו יכול להחם מהנוף
לעלות למע' ונפש דעשים נשאר כקבר וכשמתעכל
הכשר עולה הנפש למעל' וזו הנפש הוא סמו' דר'
פבעשים אכל הכל דגרמי הוא מו' רקט' חס נשאר שם
לעולם - מ' מו' רקט' פ"כ - ועיין במ"ש ש"כ פ"ט
כאחד שכתב דע"י הכל זה הוא שיכול לקום בת"ה ויש
עון הנורס להסק' גם ההכל הוס' וזו אינו קב כת"ה
כנו' - גם ע"י הכל זה המתיס מרכינס וע"ו ואומעים
ומרגשים וע"ש ועיין עוד במ"ש ש"ה ח"א פי"ג שכתב
שם ס"ה מוסר"ן ו"ל דהכל דגרמי הוא נפש דנפש
מדרגה תח' נפש :

ס"ט הוי"ה

כ"ה נק' על הוראחו הוה סוס ויהינס -
צ"ה ש"ה פ"א - (א"ה ראותי כקו'
כ"ו של הרכ חסוד הר"ש ו"ל - ש"כ ח"ל וק'
דכשלמא הים הוס רמוזים באותיו' הו"ה אכל יהינס
היכן רמוזא וי"ל דאותיו' יסיה רמוח לעת"ל כמ"ש ד"ל
כס' גאחול"ל בחחי' מא' פסיעוהו של אה"ע וכלי' ת
בוכהים סו' ט' ע"פ כיום ססוף יהינס ה' אחד שכתב
דעתה כבלות נק' וז"ן דודים ואר"א רעיס חו"ן לומנון
מתפרשין אכל לעת"ל יהינס ה' אחד ז"א ושמו שהוא
נוק' אחד פכ"כ כמו אר"א נמלא שהשם לא יהינס הו"ה
לעת"ל אלא השם יהינס כשם שאר"א נק' ו"ה כך יקראו
וז"ן יע"ש א"כ נמלא דככה"ה רמוח הוה סוס ויהינס
עכ"ל :

ע הוא

(א"ה עיין לעיל אות ו"כ מ"ש דהוא
נקרא הכינה ועליו נאמר כי
חסן חסד הוא אשר עפ"ו רחם לבי דבר טוב אומר
אפי' להכין אחריו כי"ה מ"ש כמדדש חויה כשאמר להם
מרע"ה לישראל כהדש הוה אהם עגאלין אל' ואלא
סקכ"ה אמר לאה"צ"ה ק' שנה ואין כירינו אלא רד"ו
שנה ח"ל הואיל והוא חסן כנאלתכס אינו מביע
כחשכוהיכס עכ"ל דו"ל חו' והוא ניוותר דהול"ל כיון
שחסן וכו' ועוד י"ל דאחר האמת יפה טעט ישראל
ואיך רילג על החשכון :

אכ"ם

לפי"ה הנה נכון ונקדים עוד מ"ש דו"ל
כשעה"כ בדרוש ח' דפסח דעיק' גלות
מלכים הוה שנסתלקו ה"ה וז"ג שברעת דו"א וכו' והם
יו"ד שמוח אהי"ה ולכך מס' שנות הגלות הוה דר"ץ
שנה כמס' יו"ד אהי"ה וז"ס כה תאמר לכי ישראל
אחי"ה שאתי אליכס דכבר נאלס היקון הי' אהי"ה ע"כ
נמלא דט' מה שיסכו בגלות מלכים רד"ו שנה הוא
לתקן היר"ד אהי"ה שהם ככינה עי' :

וז"ש

כשאלו ישר' והלא חין כירינו אלא דר"ו שנס
ואיך אט ננאלים לזה ככה סתשו' והאילו וכו' א'
חס"ן לנאלתכס דהיינו הכינה כי חס"ן חסד הו"א
אינו מביע כחשכוהיכס דאין החשכון חלו כירינס
אלא כיר הכינה דכל עיקר הגלות הוה להסלים החשכון
שלא שהם סו' אהי"ה סג' דר"ו ועתה שכבר נאלמו
מס'

מבוא אמת מערכת היא ליעקב שערים

מס' קד"ו שם כלל הניע זמן גאולתכם והוא חזק כנאולם ודוק כי נכון הוא :

עא הולדה אין הזכ"ר רח"ם להוליד עד שיהיה להם חיה שקוא כחי' המכמה שלהם עיין במע' הר"ם אות כ"ו וע"ש :
עב הלל ושמאי היכן שרשן עיין במע' האל"ף אות רס"ב :

מבוא שערים

א הדר כן כרד שהיא המלך סר' אח"ך נעשה שמו הדר שהוא כחי' יסוד והוא מלך סח' . ע"ש ש"נ ח"ב פ"ב . (א"ה וכן כחכ בש' ההקדמות דל"ם ובע"ח בש' המלכים פ"ד . וכחכ שם מוהרמ"פ ז"ל דזה אינו אמת כי הרי זה מהמקום והוא המלך הר' חה די חמיר ע"כ . ואחמ"ר קמסני עליו חיך מלאו לבי לכחוב על רכיניו ז"ל לשון כזה אינו אמת דאפי' אם היתה קו' גדולה שאין לה חי' הים לרד לומר ל"ע כ"ש כאן רלפי ע"ד אינה קו' חה מתקמטת וזה חי' וכו' דכבר נודע דענין מיתה הז"מ הוא דוגמת מיתה האר' שהגוף מת והגשמה עולה למעלה וכן הים ענין מית' הז"מ שהכלים מתו דהיינו ירדו למטה והאורות עלו למעלה א"כ אלו האורות של הדר ז' כרד שגלו למעלה נכנסו אח"ך במלך הח' ונעש' שמו הדר ודך רמו אפ"ל דלכן נק' שמו הדר שהוא לשון סוד וא"ש את"ס) :

ב התלבשות ענין התלבשות עתו' כח"א וכן ככל שאר הפס' הוא דמג"ר דע"ז שלא נתלבשו כח"א הם כחי' מקו' לא"א והיא כחי' כשמה לגשמה רח"א ומדעת דעתי' נמשך נשמה לא"א ומק"ר דע"ז שנתלבשו כח"א נעשה הרוח דח"א וממל' דע"ז נעשה נעש לא"א הרי נת' כחי' נש' לנש' ונר"ן של א"א ומהו תלמוד לכל שאר הפרטיות . שם :
ג הויה וארעת יש חילוק בין יום ללילה דכיום נוכר הויה על ארעות כזה ואהרונה"י כי אז נמשך לה כ"ד תי' ע"י הת"ת אך כלילה ארני' נוכר כזה אירכנה"ה כי כז"א כא' בו המפיל חבלי שניה על עיני ויהי אינה מקבלת על ידו . שם פ"ו :
ד הר עיכל סודו עיין במע"ב כמע"ר המ"ס אות י"ד :

ה הויה כ"ס בין בפנים ובין בחוץ הוא שם ואין בו שינוי כלל כי ב' אוחיות שהם פנים עולים כ"ו וכן בחוץ יש כ"ו אוחיות המולו . שם פ"ד . (א"ה ט"ס נפל פה טכ' דככל ד' שמות עסמ"ב יש כ"ו אוחיות ואינו כ"א כעס"מ כנו' וכ"כ בע"מ חס"ל דהורמוספ' הני ראשון ואני אחרון ודוק ונס וזה רמו ספ' אטי ס' לא שניתו ודוק) :

ו הקב"ה הוא חכמה ולא יכנס בסוד זיווג להפח' עם הכינה עד שיתחבר זיווג החתון כפי' מ"ה שמו ומ"ה שם בנו חכמה ות"ת . ש"ד חלק ח' פ"ו :

ז הריון סוד ההריון עיין במע"ב הענין או' קנ"ב כמ"ב :

ח ה' נתלקק לר"ו וקד' היא התכונס והו' הוא סוד' שהוא כבוד עיבור כבוד ו' קטיע"א ועודא בלו ראש ח"ס מ"ה כגמ' מפני מה כרעית דס"א תלום להודי' שהוא כחי' העובר שהוא כחך אמו . שם ט"ה ח"א פ' ק"ו :

ט ה' הקרונה כה' ורמזים הני' מוחין דקט' שיש לנזק' ציון כמע' המ"ס או' קט' ז' כמ"ק והוא כי או' כ' יש בה פשוט ומילוי וה' פשוטה הוא דמזל' הדעת שהוא אלה"ס פשוט יש בו ה' אוחיות כמס' ה' פשוט' וכה"א רמולח אלפי' נרמזו בה כ' מע' ח"כ שהם מולח אלה"ס דהה"ן ככינה ודלפי' ז' כחכמה ומתרחק הים שתקדוים א' לה' רמוח חכמה קודם לכינה אלא יען שהיא נקבה נכרה הכינה על החכמה ס' על א' ונק' ס"א דלפי' ז' . נס נרמזו ג' מוחין אלו כזיוור אות ה' כי ה' יש בה ג' קוים והם כנגד ג' מוחין אלו שבה . והנה כנדלות יש לה שם כפ"ע שהוא שם ארני' או שם אלה"ס והנה שם אלה"ס נרמזו כה' וז' ונס שם ארני' נרמזו כמוחין אלו אלא שאינו כעלם רק ככחי' ששכן ומספר עיין במע"ב האל"ף כמ"ק או' קנ"ב וע"ש . שם בדרוש' הנוק' דרוש ג' :

י ה"ח הם נק' ה' אורות דיום א' והם אורות היום והשמש שהם זכרים . וה"ג הם נק' מאורח האש אורות הלילה שהם נקבות . שם בדרוש ד' :

יא הוד עיין לעיל במ"ק או' כ"א וא"ו מ"ב מ"ט הו' לרפור הוא אל"ף ה"ה שבו נחרת הכינת וכחכ ה"ה מוכר"ן ז"ל דו"ס הפ' והודו שהוא חמישי נשפך עליו למשחית' אוחיות חמשת' . שם בדרוש ו' :
יב הללויה פי' עיין במע"ב הרי"ש או' י"ג כמ"ב :

יג ה' דלה"ס יש בה ג' ציורים ד"ו ור"ו שהם חכ"ד דקט' דאכא והטעם שהצויר הוא בה' מפני שמוח כינה לברה נתקנה בימי הויניקה ועי"ש ט' למס ה"ו ד"ו ור"ו . שם ט"ה ח"ב פ"ז :

יד הר האלה"ס הוא ככ' כחי' הא' כחי' השנים שבו כי אלה"ס כמי' אלפי' ג' אר"ן וא"ס תסיר ממנו ששכן ה' אוחיו' הפשו' שהם פ"ו ישאר ה"ר הכ' הוא ככחי' אחרים שבו כהיותו פשוט ג' ר' ועם ה' אוחיו' שאורש הרי"ש' . ההק"ד דקע"ד :

טו הקפות סוד ז' הקפות הם במל' שיש בה כללות ז' הקפות הא' מנ"ה שכתר ונ"ה או"מ אל סו"ת שכתר עלתו . ה"ב מנ"ה שכתר ונ"ה או"מ אל ג"ד שכתמה . ה"ג מנ"ה שכתמה אל ז"ת שלה . ה"ד מנ"ה רחכמה אל ב"ר רכינה . ה"ה מנ"ה רכינה אל ז"ת שבה . ה"ו מנ"ה רכינה אל קו"ק . ה"ז מה"ק א' המל' הרי ז' מקיפים וכלם נכללים במל' . שם דקל"ג :

טז הוייות ענין ר' הוייות עסמ"ב הנה הויה"ה דע"ב דיור"ן הוא באכא ולפי ששם הטיפה היא דאכא דכורא ויש בה כללות כל' פרטות' שהם או' חו"ן לכן יש בהויה"ה ז' יודי' וואר שהטו' הנו' מתנה כא' כסוד עיבור אז אור אכא נעלם ואין כח כא' אלא ממנה ולמטה ולכן יש כאו' הויה"ה דק"ט שאין בה רק ג' יודי' כנגד כללות כינה חו"ן אח"ך כו"ן נעלמו כ' יודי' דאו"ת ולא נשארו רק כ' יודי' שהם כחי' ז' ולכן חילקם כניחוס כי הויה"ה נעל ז"א כה"ס רמ"ס שבו שאין כה רק יוד' א' והויה"ה אחרת לקחה טק' כהויה"ה רב"ן שאין בה רק יוד' א' כלבר . שער ההקדמות דר"ד :

מערכת אות הוי"ו

א וי"ן הוא הו"א והוא ו"ק וכל קלה הוא לודת ו' ווי"ן נ"י אל"ם ובהם מתלבש כינה הנק' מ"י ונעשה אלכ"ם ו"ח"ס מ"י כרא אל"ם - ש"ג שער האלילות פ"א - (א"ה) כוס נלע"ד לפרש סוד מ"ש בגמ' לא פחית עלמא מל"ו לדיקוי וכל ימני היתתי מלטיער כזה לתת טעם על המנין הוא שפירך שימלאו בעולם ל"ו לדיקויס ולא פחות מזה ולטו לרעת למת ולצ"ס ניתא בתקדים עור מ"ש רביע הכאתי רכרו כמערכת העי"ן אות כ' דעולם הוא סוד ו"א הכלל ו"ק מחסר ולמטה וז"ס עולם חסד יכנה יע"ש זא"כ כדו שיקיים עולם שהוא ז"א לרדך שימלאו בעולם ל"ו לדיקוי לתקן סוד וכל א' כלול מו' הם ל"ו ח"ס ולדיקויס עולם ו' יתיר' בא לרמז ו' פ' ו' ש"ס ל"ו לדיקויס עולם):

ב ווי"ן סעמודים הם נלח והוד - שער א"א פ"ה וכפ"ו כתב כי ט"ה הם סוד ווי"ן היואלין מת"ו ה' הנדולם:

ג ווי"ן הם סוד עינין והשערוח שהם כדמיון לודת ווי"ן כי השערוח יולאין מבחי' כ"ה סק"ו ווי העמטרים - ש"ס:

ד ר"ד דמילוי ו"ד רש"ס הוי"ס הוא כאימא כסוד חכן כחכמה ולכן כל א' מו' ראשונים כלולה מו' של אכה יחס ס' חו נק' אי' סתימאה ושאר סד' הם מתלבשים תקן המל' שלה דשיעור קומתה הוא ד' תחנכים דאו' לכד ונעשין מוחין לחכונה ואינה נק' בחי' אי' רק ו' עילאין שהוא ס' ושאר סד' היא ס' סק"ו סד' תתא' נק' ע"ש מל' שכם שהם מו' שלם סדי כי ו' דמי' יו"ד היא אי' עי' ולכן ו' זו יש לה ראש לרמז כי יש בה ו"ס דמל' שכה וכחוכם מתלבשים ד' תחתות דאימא - שער א"א פ"ו ועיין במ"ש ש"ד ס' ח' פ"ו ופ"ח:

ה וי"ן סוד ו' זעירא ווי' גדולה הוא כיכשו"א הוא כחך הכי' כסוד העיבור תכ"ב הוא ו' וי"ן שכתך הם' א' דהוי"ס שהיא סביבה ואין לזה הוי"ו שום דמות ראש אבל א"ת כ' כשטלד וינא לחן כחברל ונעשה ו"ו גדולה בו"ק והוא הוי"ו דשמה קדישא ויש לו ראש - ש' הולדת א"א פ"ה ועיין במ"ש ש"ס ח' א"א פ"ח:

ו ווי"ן העמטרים הוא סודו' שבאמלע אות א' שש"ס לכחות שחלקת לכ' כזה האופן א' - ש"ס פ"ו וכחות ט"ן ס' קמ"ד:

ז וי"ו התי"ת נק' וי"ו רבתי ויש בו ו"ק נגדו' פירקן דשני דרועין - וקסוד נק' וי"ו זעירא וש"כו ו"ק נגד סו' פירקן סגולים היו שהתי"ת וסיסוד הם בחי' ו' - ש"ס:

ח ו"ק כל בחי' ו"ק נקדא הלסי"ס - שער פיעוי עי"מ פ"ד:

ט וילין סוד מאח"ל בענין סו' רדעיס דתחתון שבהם נק' וילין ואיט משמש כלום אלא נכנס שח' ויולא ערכות - הענין דנו' דכ"י דאו' נעשי' נ' מו' תכ"ד דו"א אבל המל' דאו' אינה משמשת כלל לו"א אלא ממנה נעשה לאה כנו' והנה המל' דאו' פיה סק"ו וילין ואיט משמש כלום אל ו"א אלא מאיר הארתה ומניאה לחן ללודך לאה ככ"ל - ש' רחל ולאה פ"ג - (א"ה) מכאן משמע דילין הוא גם כמל' דאו' דאט' כנו' וק' דכ"ש כללות אבי"ע פ"א

כע"ח של כ"ו חוכא כ"ש דרושי אבי"ע פ"כ פ"ח רהו' הקיעין הם בעולם העשיה חילין הוא מל' דעשיה וכתוך חילין זה הם ד' יסודות ארמ"ע וסארין וכל אשר בה וכו' יע"ש וא"כ כולד וקיימו כ' כחוכים הללו - ואפשר לומר דהעיקר כמ"ש כאן דילין הוא כמל' דעשיה וכיון שהוא כמל' יפולים אנו לכנות גם מל' דאו' סק"ו חילין בערכו הכוכבים - ועיין לקמן אות ט"ו):

י וי"ן הוא סוד הע"ס עיין כ"ש רחל ולאה פ"ו: י"א ויא' דשמה קדישא הוא דיוקנא דכרית דסיסוד הוא לרדך דומה לוי"ו חה הו"א הוא סוד חוט השדרה הממשכת הטפה ממוח הרעת ער היסוד - ש' מרומ"ן פי"ד ועיין במ"ש א"ו קל"ד: י"ב ויא"ו אות ו' נק' רקייע עיין כמערכת העי"ן אות קכ"א:

י"ג וילין עיין עורכותה כמערכת השי"ן אות פ"ה: י"ד וי"ו כפולה סודו עיין במע' סה"א חות ח"ן ועוד יש בחי' אחרת אל כ' ווי"ן הללו והוא מ"ש הפ' וקרא ו"ה אל ו"ה דהתי"ת נק' זה נגד י"ב פירקין שיש בו והם כמנין ז"ס ומחלקים לכ' ווי"ן גדולה וקטנה והתי"ת הוא ו' גדולה בכחי' ו"ק נגד ו' פירקין דאות ככ' ורועין והיסוד ג"כ ו' זעירא בכחי' ו"ק כנגד ו' פירקין דאות ככ' ירכין - ש' כסא הכבוד פ"ג ועיין במ"ש ש"ה ח"א פ"ח:

ט"ו וילין (א"ה) עיין לנעילאר ט' מ"ש ועתה ראייתו כס' ארבע מאות סקל כס"ק ברמ"א ע"ב שכ' הרמ"ז ח"ל כס' אר"ס כתוב דילין הוא כמ' דתכו' ואין קושיא דהכל א' שכל עולם כלול מד' וגם לעולם הוא מל' ע"כ ועיין כ"ש הפסוקי' פ' וילא כפ' ויגנוב רחל וכו' יע"ש):

ט"ז ו"ה דהוי"ס הם ו"ן וגי' ו"א לרמז לא סמני הקטו' שהם סוד המל' שפלו מו"ן - ש' הקלי' דרוש א' - (א"ה) מה שו"ל דהמל' הם ו' והסממנים הם י"א עיין מ"ש כמע' הקו"ף אות נ' כמ"כ כסו' הלשון):

י"ז ויא"ו שש"ס הוי"ס נרמזו בו כל הי"ס דז"א כי היא לנעילא וגי' באמלע ועקולה לחתא סדי ג' בחי' ו' העליונה היא ג"ד כסוד ג' קולין דו"ד וי"ד כ' היא ג' אמלעיות - וי"ד ג' היא ג"ת - מ"ש ש"ד חלק ח' פ"ח:

מערכת אות הוי"ו

עין חיים

א ז"א נעשה מהאור שגפל מחכמה - ש' הכללים פ"א: ב זו"ן מתיאחס והויתן מפיכך נחסו עיין בשע' הנו' פ"ב: ג זיווג א"א הא' נעשה כלי מ"ן כחודת חסד ח"ס חמתיו עולם חסד יכנה ח"ס כד סליק וכו' - ש"ס: ד זיווג א"א יש כ' נשיקין וכ' סבלים באכא וכן באי' אלא דבאכא יש בו תוס' דיבור דנרדך לפייס לא כן כאימא דאין לה דיבור דסתובעת כפס וכו' - ש"ס: ה ז"א כהיותו כעיבור א' תכ"כ הוא בחי' או' ו' שכתך ס' של כינס וכחות ו' זו סתימא קטיע

עץ אמת מערכת הזיין ליעקב חיים

שמיטה לבר נקי' הכוללת במספר וס"ס נקי' המ' השומרת עם ו'א וזאת ו'ן היא בלתי ראש כסוד תכ"כ ובשילוף לחן אז הוא כתי' ו' רחמ"ם הש לה ראש. שס פ"ד :

ו זרן נקי' עפרו ו"ס סבל סיה מן העפר אפילו ותי' שס :

ו זא נעשה מחטי ת"ת סתתתן ונס' רחמ"א שס פ"ו :

ח זא בראש דר"א חין הקיטנים וכולים לחחו רק לתתא במקום סתתתים מתגלים. שס פ"ו :

ט זכירה הוא מהפטים ולכן זכ"ה גי' ע"כ קס"א והשכחה הוא מהאחרונים. שס פ"א ובמ"ש ט"ח פ"ט :

י זיווג קוד הוות. סוף סתתתים שנותן לה כו"א כד לבסס סס"ג שלח. שס פ"ב :

יא זווג הוות כמלא כר"ס לכד וסס חו"כ חו"מ וה שילוק בין זווג לזווג חו"כ לא מתפר' לעלמון משא"כ חו"מ וכוטעס ליה מפטימה זוט. חו"כ חויר וגם מס ענין משמש ע"ש פ"ג :

יב זוה"ק הכא לעיין כס"ה לרין שירע כמה הקדמו' והמה כתי' ובחיה כתי' תורכי כתי' שירע לפרס אחתו סתתתר זכתי' הוא דיש מ' כתי' דלרין שירע הכא להחכות ככתי' הוות קכתי' לירע פו' סתתתר. ש' הענינולים ענף ב'. (א"ה וס' כן מ' לכינה). ועוד כלל אחר אמר דרוב מאמ' הוו' אינם מרכ' אלא כושר ועיין כס' ההקד' בענף א' :

יג זרין רכל עולם נקי' ו"ק של גוף רחמו עולם כי כן ילאו כעת אלו' סא' חסדים ג' ר' לו"א וט"ר לטק' ואלו הכ' לריכוס ג' זמנים עי"מ להשלימם. ש' אלו' פ"ג :

יד זרין כל פרטו נקי' זרין בערך העולם שלמעלה ממנו וחסר ממנו סמו' ובחיים לו מפר' שלמע' שס ועיין לק' בקו' חסדי דוד חות ע"ו :

טו זווג אר"ה סס כ'. זווגים ה' כסוד החיות והוא כינה רחבא עם כינה דאי' חת להחיות העולמות וועיל ג"כ לחסר הנשמות יסויות שנאל' ככתי' העולם. וחס' כסוד נקודות והוא חכמה רחבא עם חכמה דאי' חת לנשמות. ש' טת"א פ"ג :

טז זרין כהיותם כסוד נעש לכד הולרכו להיות כסוד עי'כמעו האם שלא יאחזוכס וריס ואפי' שס עומ' אכ"א. וכזמן שכל להס רוח וכו' עכל הס אכ"א. חת"כ כנרלות כל להס הנשמה והס מו' מלך חומא וערין חסר להס המו' מלך אכא שהוא חכמה הנק' חיה אכל עכ"ז הס פכ"פ ומודוונים. חת"כ כל להס גס החיים וחירה וזו הס שלמים וכו'. כ"כ כס' עקודים פ"כ ובעה"ח כ"י הוכא לשון זס כסוף פ"ה מס' הנו' וע"ש. (א"ה עיין מ"ס לקמן באות הטו'ן חו' כ"א יע"ש. רעיון עור לק' בקו' חסדי דוד חו' ע"ו ענין זרין כאורד) :

יז זרין רעולם העקודים היו גדולים מאו"ה כי זרין היו פכ"פ ואו"ה סיו אכ"א. שס פ"ג ובע"ח כ"י פ"כ :

יח זווג אכ"א אינו כפשוטו ופי' כי הוות הוא סהובר מוריד מ"ד והנוק' מעלה מ"ן וכשהס אכ"א חין כס כח לברר מ"ן ואין כוסוד שלה מ"ן להעלות ולזה עולון זרין למקום אר"ה וזו היא מעלה מ"ן עלמס דכינה והוא מוריד מ"ד כהיותן

שס וכדאי. סתתתים פריסם לטוק הוות כי א"א לטודות אס לא פכ"פ וכו'. שס פ"ח ועיין לק' חו' ק"ס ובמ"כ כמע' זה חות א' :

יט זווג פכ"פ א"א להות לו"א ריק אחר סיות לו כתי' חיס שסס מוחין רחבא וזו יכול לפוליר דרזייה לזה מברכת כהנים שסס מקי' דלסס רחבא קודס ועבור שאו' וזו ו"א ולחה ופילתא אפיוס הוא וזו יעקב ורחל. שס ועיין לק' חו' ט"ל וז"ע :

כ זרין ילאו חכ"א מסני פחד החיטטים שלא ינקו ועין שערין לא ככתי' אר"ה סתתתון כסוד וארס חין לעבור חת. בארמא חו' מעבורת הארמא הוא כיוסוד קוליס מן הכרס ולזה לרין מלות מעשיות וכאשר נכתי' אר"ה ועסס מלות מעשיות החוירס פכ"פ וזו לא סיה פחד מן הקל' כי ככר חסר ועזק וברת קוליס מן הכרס. ש' הנקודים פ"ו :

כא זרין כהיותם אכ"א חין להס רק כותל א' לשטיס סתתתין לכ' ומסתתתין ככותל א' חתי כותל לו"א וסני כותל לטק' ובשארס מחוירס פכ"פ ע"י מלות ומע"ט חו' נסלס חו' א' שלס לכל ח'. שס :

כב זיווג נעלס א"א לחדש שוס חוות אפי' ככתי' אכ"א אס לא עי' מלות מעשיות של מעשה סתתתים. שס :

כג זיווג סא' כעת האט' קודס כחאת אר"ה ר נעשה מאליו שלא ע"י מלות כי ארס חת ולא סיה אלא ככתי' אכ"א וכסולר אר"ה החוירס פכ"פ ע"י מלותיו ומעשו וע"י הוות סא' נאמר כוה"ק כד סליק כרעותא למכרי' עלמא וכו'. שס : וכל זה אינו אלא בוז'ן אכל כחו"ה לא הולרכו מעסס וידו ארס אלא מאליות חוירס פכ"פ. שס :

כד זכירה כאס מן הפנים ולכן הו"ס דע"כ ואכתי' דקס"ה גי' זכ"ר. ש' סכור' סכלים פ"כ :

כה ז"א חין בו רק ט"ס שהמל' סכו הוא כתי' ענוליס חויר חין בו רק ט' ספי' שס פ"ח :

כז ז"א לא ילאו רק ר נקו' וק' רח"כ איד אמתתן שנחכר' ע"ס הראשונות כע' חרשים של עיבור ואפי' לחרין כסוד והראש רקט' דגס בו זס ג"ר גס אפי' ל שסס כתי' של חו' נקי' דכ"א מהס ודאי סהיא כלולה מו"ס ונמלא רכט' חרשו עיבור נקט' ע"ס שיש ככל נקי'. וע"ק רכיון רוז'ן לא ילאו ג"ר שלהס איד אמר' דסמל' ילאו מכינה דידיה הנק' ארוס וכן מכי' דידה הנק'. ארץ ארוס וסרי לא סיה כהס כינה ולזה ז"ע. ש' המלכים פ"ה. (א"ה עיין לק' חות כ"ט וכזה יתורץ הל' ע) :

כז ז"א לא ילאו כי כ"א ו' נקודות והנ"ר באוס לו חוספת והט' עיין כמע' ספ"ה חות י"ח :

כח ז"א סיה לו עיבור חניקה ועיבור ומותקן והטע' שלא סיה כד פרטו' לא ככ"ר ולא כנוק' כי הנ"ר ילאו כולס כ"א כלולה מו' ולא הולרך כל זס רק לעיבור א' כלכד אכל ז"א חתי' לרין עיבו' חניקה ומו' לתקן חו"ק אלו סהס שרש ועיקר ואח"כ כעיבור ב' להכיף אליו יחד הנ"ר שלו סהס המוחין שבאוס לו כחוספ'. אכל הנוק' סכל ט' חלק' חת"כ לא ילאו כחתי' אחר סהיקון באוס לו כל הטו' כחוספ' כרנע א' לכן די לה כעיבור א' חניקה. שס פ"ו :

עץ אמת מערכת הזיין ליעקב חיים כה

כ"ט זכר ונקמה דע כי ככל כחי' שיש זכר ונקמה יס' ד' כחי' וזה סדרן לפי מעלתן ממטה למעלה . חלק הא' מדרגת אב"א פי' שיהיו ז' אחר' דבוקים זל"ו והפוכים אב"א . מדר' ב' למעלה מזה שיהיו אחר' בפנים שיהפוך הזכר אחר' נגד פני הנק' וזו יש מעלה מזה שמקב' הנק' הזכר דרך הפנים אבל עדיין אינה יכולה לקבל אור הפנים שלו . למעלה מזה מדר' ג' המעלה ממנו והוא פנים באחר' שפני הזכר מביטים באחר' הנק' וכוה יש מעלה יתירה שמקב' הנק' אור הפנים ממש אלא לחיות אור גדול אינה מקב' אלא דרך אחר' שלה ועי"ו מתעבה האור ויכול האור לילך דרך אחר' ולהגיע עד הפנים ואז תוכל לקבלו רז"ס הפ' וחכס באחר' ישכחנה כי כשהחכמה שהיא זכר ופכה כפניו לאחר' הנק' שהיא כינה ישכחנה יותר ממה שיהיה כהיותם אחר' הזכר כפני הנק' . מדרגה ד' למעלה מכלום הוא פכ"פ כ' ז' ומדרגה זו היא תכלית השלימו . שס"פ' וכמ"ג ש"ה ח"א פ"ה :

ל' ז' א' אחר שנקחן נק' רה"י לפי שכתתי' סיו' ו' חלק' הפרדים זה מזה בסוד רה"ר לכן נכנס תוך א' בסוד העיבור כדי לאסוף החלקי' אלו הנפר' תוך א' וזו מחכמים יחד באחדות א' ונק' רה"י ו"ס רה"י נובחו' ו' דאיונו יו"ד ק"א וז"ו ה"ה ורקבו ר' יהו"ס עו' כי הו"ס דאלפי"ן הוא כו"א אשר המל' הו' שלו נחשכו יחד ועשה הו"ה זו דאלפי"ן מנפשת אות בלות ביחוד ונק' רה"י . שס וכמ"ג שס :

ל"א ז' א' ואבא הם שיון כי כמו שבאבא שהוא חכמה יש בו שם הו"ס כמילוי' ו' אוחיו' כמו כיס כו"א הו"ס כמילוי' ו' אוחיות ו"ס מה שמי ומה שס כמו . ש' אר"א פ"ו :

לב ז' ז' ז' החילוקים שיש בין ז' ז' ז' לאר"א עיין במע' האל"ף או' פ"ג :

לג זיוונים החילוק שיש בין זיוון אר"א לזיוון ז' ז' ז' עיין במע' סנו' באו' הנו' ועיין לק' או' קמ"ב :

לד זיוונא שלים זיוונא דלא שלים באורו עיין מ"ג במע' האל"ף אות פ"ה ועיין לקמן או' ל"ח :

לה זיוון ב' כחי' זיוון יש באו"א דאז"ל הא' נק' פנימי והכ' נק' חיצון שחס סוד הכלים או העלמות וזהו ככ' כחי' כשהם פכ"פ שות או בהרכבת הראשונ' כחי' אלו כפניו' וכ' כחי' אלו כחיט' הרי הם ד' כחי' זיוון אר"א וכנגדן יש ד' כחי' כוללם באלו בזיוון ז' ז' ז' . ש' הזיונים פ"א במ"ק :

לו זיוון לעולם כחי' זיוון חיצון הוא למלאכים זיוון פנימי הוא לנשמות . עוד יש כחי' בסוד הזיוון הם לברא נשמות חדשות או לחיו' הנשמו' שכבר יצאו לתרש להם מוחין . ואחר החיבן שאין זיוון לזו"ן להו"ט' נשמות חדשות נס באר"א לא יש זיוון לנשמות חדשות באופן שאחר החיבן לא יש זיוון פנימי לא שזה בשום ולא בהרכבת הראשונ' לא באר"א ולא בזו"ן ונס לנשמות ישנות ליכא אלא לחיות כלבר ולתת מו' חדשי' להם . שס . ועיין לק' או' קמ"ג :

לז' זיוון אר"א יש כ' זיווני' זיוון הא' בהיותן ב' שיון למעלה פכ"פ וזה נק' כחי' זיוון או"א עי' והכ' הוא כחי' א' רביעה על בנין כשנס' דאו' מתלבשין בו"א ואז נק' והאם רובלת על האשפוחים שוורדת למטה משיעור קומת א' נגד חגי' ת"ת ונכ"י של אבא לכר וז"רד שאבא ירכין ראשו וישפיל עלמט

למטה זיוון זה הוא יס"ס ותכו' וסחילוק שבניסין הוא כי הזיוון הא' הוא עיקר הזיוון האמיתי שלסם אבל זיוון הכ' נק' זיוון של מקרה לפרקים כאשר נכרו עונות של החתונה' ואין בהם כח לקבל השפע עליון אז לריכה האם למעט אורה כדי שתוכל לקבלו ואז יודרת למטה להיות רוכז על כניחן כדרך העוף שרוכלת עליהם לשומרים . שס :

ל"ח זיוונא שלים זיוונא דלא שלים . הזיוון הא' הנו' ל"סוה נק' זיוונא שלים והכ' נק' זיוונא דלא שלים וכיאו' הרבר הא' כי זיוון שלים הוא כשתכלית הזיוון הוא כדי לסורש עטרות ומוחין אל הכניס ז' כד להו"ט' נש' חדשות עי' זיוונא של ז' ז' ז' עלמן זיוון דלא שלים הוא כשהזיוון הוא כדי להוריד חיות ומזון אל העולמות ונס לתת כח לז' ז' ז' שידונו ויולידו נשמות ישנות ופי' הענין כי כשמזרות אבא עם או' עי' חכמה שלו שחס סוד הנקודות כנודע כי כל השמות שיש כחי' הם כנקודות או הוא זיוונא שלים שהוא זיוון חכמה עם כינה אבל כשהזיוון הוא מכחי' בינה דאבא שחס שמות בלתי ניקוד או נק' זיוונא דלא שלים כי נק' זיוון בינה עם כינה . ח"ס שאר"ל כשכע הקב"ם שלא יוכנס בירוש' של מעלה שהוא זיוון אר"א עד שיכנס וכו' שהוא זיוונא שלים דז' ז' . נס מוטו באדר"ו דאו"א לא התפרשן לעלמן זיווניו הרוד ונצ' ככ"מ דאו' מתקרבא מעל בנין ואין לה זיוון כנו' כחי' עי' שלק תשלם אה' האם וצ"פ וכפסעכם וכו' אבל הענין יוכן עם הנו' כי ז' ז' ז' השלם שהוא זיוון דאו"א בכחי' חכמה שהם הנקו' זה נפסק כעוה"ר מתרכזן כהמ"ק וז"לך אמנס זיוונא דלא שלים לא נפסק . שס ועיין במ"ג ש"ר ח' ח' פ"ו :

של זיוון ז' ז' ז' מיני זיוונים הם זק' ג"ד והם הו"ה אה"ס הו"ה אלה"ס הו"ה

ארכ"י והם נגד ג' פר' שיש בזו"ן א' י"ס דאחר' שהם עיבור שלהם שהיא למטה כנה"י שבו ואז חכום פכ"פ נק' הו"ה ארכ"י וזה נעשה כעמדה רלחש . הכ' כשהזיוון פכ"פ כפרט' שלהם דיניקה הנק' חנ"א או הוא חיבור הו"ה אלה"ס ונעשה בחזרת עמידה שהיא עולה שם הנ' כשהזיוון בסוד פרט' גדלות שלהם הנק' חכ"ד או הוא חיבור הו"ה אה"ס וזה נעשה בעת נפילת אפים שכבדק . היסוד כעעכו' או נ"ל שאינו אלא כשחיות רשבת הרי רכל עמידה רלח' וחורה רחול בשחרות יש זיוון וא"כ יוק' אין זיוון אלא כנפילת אפים וכוה מתורן כי ככ"א יש זיוון אלא שהזיוון עליון הוא כנפילת אפים ואינו יעקב ורחל הקטנים דלחש . שס . (א"ה עיין לעיל אות י"ט וז"ע ועיין במע' הו"ד אות קמ"ה) :

ז' זיוונא שלים הנו"ל יש חובלת ממנו דמטק הארס כעולמות כיע והענין כי כעולם הכריאה א' א' ואבא אשר שם אין להם רק כחי' ו"ק וכחיות הזיוון העליון דאו"א זיוונא שלי' אז יש הארה גדו' מאר באלו' ואז יש מוחין נמורים דנרלו' לז' ז' ז' ראז' ועי' הארס זו ניקוסק כחי' מוחין דנר' להכה דכר' ואז יש לו פרטוף שלם מי"ס . שס פ"ב . ועיין במע' האל"ף אות רל"ט :

ז"א זיוון או"א לעולם הוא כדי לתת מוחין לז' ז' כפי מה שהם ארדיטקה או דגדלות . שס :

ז"ב זיוונא שלים זיוונא דלא שלים כשאו"א משתכלים כמנחא דא"א שאז סס בכחי'

עין אמת מערכת הזיין ליעקב חיים

בבא א"ה רש להם ש"ע נהורין או הוא זונא שליט
 ובשאינם מסתכלים אלא כתרין תפוחין שהם הפנים
 רח"ל דאז אין להם רק ק"ן נהורין או היא זונא דלא
 שליט. שם :

פז ז"א נק' עם כונת וביאור הפ' כי לא עם
 כונת הוא ע"כ לא וכו' עיין במע'
 האל"ף אות ז"א :

פז ז"א כעבור א' הים ג' כלילן כנ' ועיבור זה
 הים ע"י כה"י א"ה שכתעלו למעלה
 חך מנ"ח על זעם פיסוד ענמו רח"ל הוא שגורוב
 עם העטרה שבו ומשם ולא ו"ה נמלא שכוונת הים
 בא"ה ענמו ובחתי הים וזת עליון דמה רח"ל וכו'
 יע"ש. ש' הולדת אור"ה פ"ה :

פיה ז"א כהיותו כסוד העיבור כמעט הכינותק'
 בשם אסיה ואחר שגור נק' בשם הים.
 שם פ"ב :

פז ז"א העליון טכפה נמלא בכל מליחות האל'
 בין בא"ה בין באר"ה ובין כו"ן והם
 כסוד נשיקין סקורמין אל הוונ והוא זונא רוחני מאד
 אך יש חילוי כי בא"ה הוונ כפס א' ולכן אינם נמלאים
 רק כ' הארות אחע"ה נוב"ק. כי אחרות אחע"ה
 הם כנרדן שהיא הכינס המעלה מ"ה גבו' שלה ונו"ק
 הם כחך שהוא תכבמה סמורד מ"ה ב"ת. ומורוונים
 יחד ע"י רעת המכרע שהיא הלשון שכינתן סוד
 כרית הלשון וכו' אך באר"ה וז"ן הם כ' פיוח כסוד
 מ"ד ומ"ן כוכריס ומ"ד ומ"ן כנק' כי הנשי' הם כפולים
 כסוד ר' רוחין והם ר' אחרות אהבה. וזונא טכפה
 הים להוליד אור"ה ח"ס מ"ש רח"ל כל ריבור שלא מפי
 הקב"ה נכרה מל"ך א' כי הוא זונא ממש. גם ו"ס
 שכיני רח"ל הוונ כלשון ריבור כמ"ש ראה מדברת.
 ח"ס כביני הוונ כל' אכילת. שם פ"ד :

פז ז"א כשאדם מורוונ עם אשקו כהברח מתמלה
 הרוך כחך פיהם ח"ס סימן הוונ. שם :

פח ז"א לידתו והויתו ומליחותו היה כוכ' מליחות
 כי זונא ה' שהוא כדי להמליח אותו
 מליחות ו"ה אינו אלא ע"י א"ה שמכחו נעשה כל
 האלילות אך הוונ הב' הוא באר"ה לעשות לו מוחין
 ונה"י. שם. ועפ"ה כהב דלהיות מליחות ז"ן תחתון
 למטה מאור"ה הורדן שיעשה ג"כ זונא זה ע"י אור"ה לבן
 מה עשה אותן נה"י רח"ל שהיו למטה מאור"ה נהעלו
 למעלה כחג"ל דאור"ה ומוק נעש' ז"ן מנה"י רח"ל
 הטמונים כחג"ל דאור"ה נמלא דמליחות ז"ן נההו מת"ה
 ענמו אבל הים ע"י אור"ה מחג"ל שלהם :

פס ז"א מוחין מקיפים שלו נעשים מחג"ל דא"ה
 ומוחין פנימיים שלו נעשים מנה"י רח"ל.
 שם פ"ו :

פז ז"א מלבוש לא"ה מהטיבור ולמטה והכחד ד"ה
 הוא מהטיבור ולמטה וג"פ דגלח דא"ה
 מחלכ' כקו ימין ד"ה חת"ן וג"פ דהור כקו שמאל
 כנ"ה ויסוד מחלכש כקו אמלעו ד"ה שהוא ר' ונוק'
 ד"ה ולא' מהחזה ד"ה ולמטה כדמיון ו"ה היו"ל
 מה"ה ממש נמלא ש"ה מלבוש א"ה עד קיום רגליו.
 ש' ו"ה פ"ה :

ג"א ז"א הוא בחינת רוח. שם פרק כ' :
ב"ן ז"א כויד ר"ק דמ"ה ונעשין דבורא וכיור ז"ן
 כ"ן ו"קולתו הכתרים והיא מל' שכוונת'
 שבו נמלא ש"ה כלול מ"ה וכו' ואלו הם וכו' וכן קס'
 אל אור"ה. שם פ"ג ובמ"ש ש"ה ת' א' פ"ה :

ג"ן ז"א יש בו שם הים מ"ה ונוק' שם אלמ"ס
 דהסי"ן גי' נ"ר ע"ה וספ' זימן ולחמסך
 אור מו"ה א"ה לידן להכות בלור שיבה אור מסוד
 הא"ה דא"ה ויסיפוי"ה ק"ן הפ"ה הפ"ה וי"ה וי"ה
 הפ"ה גי' ז"ה גי' נ"ר ג"כ ואז יולא הארה לנ"ר
 דאלהים דהסי"ן שכתל' שהוא גי' נ"ר ח"ס הפ' והכות
 בלור. שם :

ד"ן ז"א נק' אלם שהוא גי' מ"ס וכו'. ש' רפ"פ
 פ"ה :

ג"ה ז"א יש בו ג' כח' והם אורות נלוות כלים
 וכל ג' כח' אלו נכנסין חך מעור דאומא
 להחזקת ולחמסך ולהתחזקן ככחי עיבור. ש' אכ"ך
 פ"ה. (א"ה ח"ס הפ' הנה ה' נלב על חומת אכ"ך) :

ז"ן ז"א נק' קיטע והט' עיין במערכת הקו"ף
 אות י"ד :

ז"ן ז"א יש בו מלך אי' מ"ה רב"ן והם ה"ח דאי'
 וה"ג שהם כ"ן רב"ן ומלך אבא מ"ה דמ"ה
 והם ה"ח דאבא וה"ג כ"ן דמ"ה והם כ"ן נותן בה ה"ג
 כ"ן רב"ן כביאה א' ובזוג כ' נותן בה גם החסדים
 דהימ' מ"ה רב"ן ואז יולא ור' כלול רב"ן דבר מ"ה
 רב"ן ונוק' מב"ן רב"ן ושניהם הם גבורות רב"ן. שם
 פ"ו :

ח"ן זכרים יש אגשים זכרים כלים מהגבורות
 שהוא שם כ"ן והענין כי הם מ"ה
 רב"ן והנקב' שלהם מב"ן רב"ן גרועות מהם ויש זכרים
 מ"ה דמ"ה ונקבות שלהם מב"ן דמ"ה גרועות
 מהם. שם :

ג"ט ז"א עיניו א"ה הוא כחי' ו"ק לכד בכחי' כללות
 כל עולם האל' כחייתו מטיור ככחיית
 פרט' א' כולל כל אל' והמנס' ככחי' פרטות ענמו
 הוא פרט' שלם כולל כל ר"ס שבו וה"כ מוכרח דמלכד
 היות לו ו"ק הכל' עוד יש לו כחי' ג"ר שבו וענין זה
 הוא לעולם ר"ל כנ' ומכיס שיש אל' ו"ה הנק' עיבור
 יניקה ומוחין ר"ל הגרלות שבו. ש' המוחין פ"ה :

ס' ז"א אינם יכולים לקבל הארתם ככחי' נשמתם
 אלא באמצעות חילוי' התבו' שנתלבש' בתק'
 פנימו' כסוד מוחין כנ' והמנס' יש כמה כחי' באורות
 הנש' והם נרנח"י גם יש כמה כחי' חבו' וכמה כחי'
 כינס ונמלא דלפעמים יש בו א' ה' כחי' נרנח"י כולם
 ע"י אמל' התבו' ולפעמים באמצע הכינס ולפעמים
 באמצע א"ה ובשלב' באמצע' התבו' ר"ל וגם מיש' סוכן
 בשלב' מכו' הוא גם מאכא דכלכחי' אלו נמש' מוונ
 אור"ה לזה נרדן ככל כחי' הנק' אור"ה. שם פ"ה :

ס"א ז"א אינם מקבלים הארה והמוחין שלהם
 אלא ע"י ישורת' שהם עליונים מהם.
 שם פ"ה :

ס"ב ז"א א"ה לעלות למעלה ממדרגתם דהרי אין
 מקום פנו ותלל אמנס' לידן שתחילת
 התעלה יש"ס וכו' למקום אר"ה ואז ז"ן יעלו למקום
 ישס"ת ויעלו אר"ה למקום א"ה ונוק' ויעלו א"ה ונוק'
 למדרגה שעלו ובעד"ז עליה למעלה מעליה עד
 שתגיע' ותחלפו כולם מתקומם. שם :

ס"ג ז"א סדר עיבורו ולידתו והגדלתו ולקוחתו
 נרנח"י הנה כעבור נכנס בו כחי' נפש
 לכד רעע כי א"ה כשום אופן להטעיר הולד אלא ע"י
 נפש הכותן בו כח ונפש הזאת אינה יכולה לכנס עד
 שתחתי' אחזת התחלה להטעיר כנוף הולד דהיינו שיעלו
 הוכו"ן פני' זרע הקומריים וזה כמתק' מתלב' אחר הכבד
 כל

על הוי"ו עלמנו ואלו כמנען כתיב היתה קמת דוקא
 מנעש סוף"א כתיב לנכמי הטובע ואלו כבר יש שאור
 להחמיק ואלו מתבררי הכיורו ד"א מעט מעט ומכר
 אי"ע אינינתם לבר והחוסף סתומר בולרונס כנפשא
 מכר' טור' נפש ד"א באופן שמתח' להתכ' מכתי'
 כלום וט"ו ומאורות הנפש מעט מעט והנפש היתה
 פק' דוחא דשרי בנוה כתי' . וקנה כפי אותן ט"ו של
 או"א כך דומתן מתבר' כיר' נפש הולר עכ' הכלים
 נ"כ ר"ל אם עשו איזה מוצא התליין בעין תמש'
 כיר' נפש התליה בעין וכו"ל כו"ו ודי כוס . ורע רמז'ל
 סג"ט' שגמטו מאו"א תוך הטי' נבשא מלכות נפש
 הולר ח"ט חוכמה מוצא כיכור או"א ומאחר דכל ט"ו
 אל"ו כ"א ממש נמש' מרמ"ח איכרי או"א לכן יש ככלל'
 רמ"ח ט"ו ותח' מתח' ט"ו נפש שגמ' מאו"א רמ'
 כה יש כלל' רמ"ח ט"ו ויט"ו סא' והמעולת מתח'
 להטטיר ט"ו איכרי סכבר שיש בתוך אותם ט"ו כתי'
 לחכ' הטובע וממסך הכיר' של הולר עלמנו מבחינת
 הכבר שלו ומתקול כתי' סכבר של הולר להטטיר וממסך
 שם חלק מנפש הכבר של הולר ומטטיר ככלי של הככר
 וכו"ו ע"י ט"ו סאכ עש ט"ו הנפש חשו דמיון סתומ' ו'
 שני בתוך חלבו שהוא ט"ו סאכ ונקטית ומטטירית
 ואלו מתח' סכבר להסכבר כיר' הולר לטורף רמ"ח
 איכריו ונעשה כרס ומתחלס כרס שהוא רדך טוררין
 ומטטירי' האיכרים ונעשו' כשר ונידון ועלמות וכפי
 עם שגדל כתי' סכבר כך נגדלים כל הכלים שלרמ"ח
 איכרים של הולר כתי' חרשו סעיכור ונגמ' ט"ו ס'
 ד"א ככתי' כלים ונפש ויט"ו ורע רט"ו סנו' שהטילו
 או"א כחומר וטרא לטורף שאור העינים ככל' נמשך
 מכתי' הטיט' רמ"ל דיש"ס ותכר' וכלל זוט דומן העי'
 נמשך ומתרכה ט"ו וכהשתלס ימי העי' נגמר הטיט'
 רמ"ל סנו' כל י"ס שלסס ליכנס תוך ור"ן וזה נק' ללס
 דמו' רע"ו באופן דכטולר ד"א כבר יש כו כתי' רמ"ח
 איכרים ויט"ו ומורות מכתי' נפש דנפש של ז"א ולכן
 עדיין קומת גוף סעיכור קטן מאיר עכ' היותו כלול
 מו"ס ומרמ"ח איכרים שלו שהם מכתי' נפש דנפש .

אח"כ טולר ז"א ואלו מתבררי' כתי' נטולו הרוח
 ד"א עם כתי' הכלים שלהם ואלו מוזדוניהם
 שנית או"א ומט"ו טיפה מסומר וטורה של כתי' רוח
 שלהם והוא מכתי' ו"ק דיססות ראלו הם יותר פנימי
 מהטיטות שגמטו נפש רע"ו דאז היו ממל' יססות
 ואלו הם מע"ק שלהם וכמו שאותם היו מחיט' מל'
 יססות נס חלו סללמי' דניק' הם מחיט' ויססות .
 וכל הכתי' שגמטו לטורף הולר להגרי' כולן נמש' אח"כ
 כזמן היטיק' ע"ד שנת' כעיכור ככל פרטיו ועתה
 גר' רמ"ח איכ' ד"א ככ' כתי' א' באורך ר"א כרוככ
 שסוף כעוכי כו מהארת רוח שכא עתה מהגדל אפי'
 כלי הנפש והנפש עמ' והולר גדל ביטיק' נוכח קומ'
 וכעוכיו דנכפל עתה עוכי הכלי כפלים ככל כתי'
 רמ"ח איכ' וכל זה נבשה כחמל' הרוח ותח' גילוי
 של כטיט' נט"ו הרוח הם כלכ ומשש מתפשט דרך
 סעורקין הרופף' ככל רמ"ח איכ' תחת עוכיו של כלי
 החי' שגדל כע"י ער"ו גדל ביטיק' :

אח"כ מתח' להגדיל גדלות אמתיו והיה כניסת
 כתי' הנשמה וט' סג"ט' כתי' זו גדלו אמתיו
 לפי דער עתה הים לו"א כתי' רוח אסו כתי' שנקרא
 רוח חך ככ"ל נשמה אז גדלו אמתיו שג"ל יותר
 מכתי' דארשו סו"ק הנק' רוח ועתה גדל לו נ"ד
 סה"ס כתי' נשמה ומארים להגדיל כלים ד"א כתי' כתי'

חיט' והמלע ומימי כין כעוכי כין נוכח חס ע"י
 הארת נשמה בהם כנפש רוח עלמנו נמלא רצפ"י
 שמתח' ג"כ היה לו מוח' כיון שאינם רק כתי' הארת
 נפש או רוח לבר הוי כאלו חין בהם מוחין חך עתה
 שכא הנשמה כתי' וגם שגדלו לכן נק' עתה גדלו נמור
 דמו' וכניסת הנשמה נ"כ היה מעט מעט ע"ד סג"ל
 ככ"ד וגם כוח הוא ככל הנ"ל ככ"ד כו הם טיפת
 סוזר דאו"א שהם יססות ט"ו חומר ולורה מבחינת
 כלים הפני' שלהם ומכתי' נשמה שלסס וע"י מכר' כידור
 ז"א עלמנו ורע רמ' חס חס ויחידס נכסין עתה נ"כ ח'
 לח' כחופן הנשמה ז"א ככר' ח"י וכולם מכתי' יססות
 ואיכן מהו"א :

אח"כ יש לו עליה אחרת וקודם ככרהשונה ועולה
 ולוקח ה' כתי' נכתי' מה' כתי' או"א ע"י
 עלמנו ולכן חחר לקטנות היטיק' ומוח' אחרים כתי'
 כליל פסח ואח"כ יש לו עליה אחרת ככל הנ"ל ולוקח
 אוחס מה' א' וכיאור הרבר רתח' הים לו כתי' עלמנו
 שהוא רוח וכתי' נוק' סכ"ל כו והיה נפש וכלוקח
 משסו"ת יש לו נשמה שלי' דיססות נק' כינה כנודע
 וכלוקחו שנית מאו"א ע"י סג"ט' חכמה יש לו חס כסל'
 וכלוקחו אותן נ' כלים מאו"א כנק' כתי' יש לו יחידס
 כסל' . ס' המוחין פ"ה ר' ז' ס' :

ס"ד ז"א נק' שמש וכפרט הת"ת שכו . שער לירד
 המוחין פ"ב :

ס"ה זקנה וסאכ כו תלי הרחמים לכן אכ"ה
 הוא יותר רחמים מן הכי' וכן למעלה
 עת"י הוא יותר רחמים מן אכ"ה וכעו"ד חס נראה
 כחוש העיני' ס' מו' רקט' פ"א ובמ"ש ש"ס ח"א פי"ב
ס"ו זכירה עיני' מ"ש כמערכת סס"ן אות מ"ע
 יע"ס :

ס"ז זרועות ד"א נעשומכתי' כ' אלהי'ם רקט'
 ולכן שורש הרמיון הם כוועו"ה כו
 הם סוד מנלפ"ך כפולות בימין ושמאל . שער מוח'
 רקט' פ"ג :

ס"ח זיווג כ' כתי' זיווג שיש לאו"א הא' סילון והוא
 לסוית העולמות חס הוא תדיר ולא
 פסיק והכ' פנימו לקח מוחין לזו"ן הנס לזוט הא'
 התדיר ח"ל שיעלו זר"ן כסוד מ"ן אלא ההוא רוחא
 דשכיף אכ"ה כאי' ככיאה ה' זה מספיק למ"ן חך לזוט
 הכ' הנ"ל לריך שו"ן יעלו מ"ן לאו"א כרו סידרותו .
 ס' מוחי' דללס פ"ו :

ס"ט זיווג הנ"ל יש עוד כלל אחר חזון חילון
 נמשך ממוחין עלמס דרו"א כלי שיקכלו
 הם מלמע' חך חזון הפני' לריך שיקכלו נס או"א
 מאורות העליונים מהם ונמלא דנס ח"א מורות כנוק'
 חתי' וממשך לאו"א וכן ח"א עלמנו נורס זוט לעתיו
 וכן זה לוח ער רוס המעלות נמלא חזון פני' הוא
 קושר כל העולמות ער רוס המעלות . סס :

ע"ז ז"א מתחלק לג' חלקות כתי' א' כתי' ב' מוחין
 ג' נופה והם נק' כתי' רחמים נמוי'ס
 ומוחין רחמים כיוטיס כו כמתכבה שהוא המוחין
 אהכריו ש"ך יט"ו והגוף רחמים ממולעיס ויתר
 מהמוחין והכתי' כולל כל מה שיש במוחין לכן כל כתי'
 ד' מוחי' הם ככר לברו דסס שורס המוחין והמוחין
 כולל' כל מה שיש בנופס שהם מתשש' כתי' ק"ו ז"א .
 סס פ"ו :

ע"א ז"א יש כו ט"ס נתי' שלמות והם כאופן זה
 נס"י סס כתי' סס"ו' יש כסס ט' פריקין
 וסס

עין אמת מערפת הייזן ליעקב חיים

עין זמנים כל מלמד דלמדך ומניס לברתי ו'א עין שיהיה בין י"ג שנה וכן כן ד' וב'א'א כל זה היה כענין אלו' ה' אך משם ואילך אחר שאכל ו'א ונתקן אין ערך להמתין ומן כי אם ברבע א' נעשה ולא כזמנים ארוכים . שם :

עין זיוג קוד הוונס כולם הם להמתין הנבדוח של האשה בחסדי הזכר דיש לו חסדיים ברעחו להמשיך משם טפה ע' וזו להחם בחוק היסוד דנוק' אשר שם ה' למתקם . שם . ועיין במ"ש ש"ג ח"כ פ"ב :

עין ז'א פיקרו מכינה רמשס המוחין שלו וב' נק' אלתי"ס חיים והיה די בחלו המו' במרחו של ז'א אבל לערך הנוק' ולערוך החמתו הוירך שיכואו לו מו' מאו' א' והוה נעשה אדם כלשון רכוש שהם או'א והם כללמו שהוא . אלס דהכא' ולס דהו' אבל מו' לו'א לבדו עליוהם נאמר כללס אלתי"ס עשה אותו דהיינו כלס א' מכו' לבד הנק' אלתי"ס . ש' הכלס פ' ג' במ"ק :

פ' ז'א לעולם אינו חסד ממנו אפי' כלילס לאחר חורכן הכיח חיות המוכרת שהוא מו' פנימי דקט' אימא וכהיות לו גס מקי' א' או מספיק לעלות מ' וכו' ופני' דעתי' נשאר לעת' . שם פ"ד :

פ' ז'א אין כורק ט' ופי' הוא נוק' אבל הניחה שורשה בו והיא עטרה שבו דמשס נאחו' אך העטרה הוא מכלל היסוד עלמו כנו' רכל ספי' נחלקת לג' פרקין וצטרה היא פיק ג' של היסוד נמלא דהספי' י' היא פ' נוק' דו'א והוא אינו רק ט' וסוהיא נש'שת ונאחו' כסוף היסוד ואלו הן ט'ס חכ"ד חנ"ת נה' והכחור אינו מעצמוהו ואינו נמנע עמהס אמנם להיות דהנו"ה שבו נכללין בא' נמלא דגס אס נמנע סכחור אינו רק ט'ס לבד ונחלק' לג' קיין כנודע . ש' פרטוי עי"מ פ"א :

פ"ב ז'א כענין ישיאת המלכים ילאו כאופן זה כי ו'א ילאו הב' כחי' חיות ותוכן אשר ב' כחי' האלו כק' וק' לבד אך הפני' לא נכנס בו עד אחר החיקון והנוק' לא ילאה רק כחי' א' לבד ר"ל מל' שכלל הט'ס דכחי' חיותו' שנה לבן היה בו'א ג' ומניס שהם בעיבוד'ת נהי"ס וביטוקה חנ' תוכנולות חכ"ד אך המל' היה לה ר' כחי' א' נקודס והיא סוד המל' שכה ב' שנרלה גס נה' ג' חנ"ת ד' סכ' דואו הד' ומניס הם כננר ד' הויר' דכשם כ' ו' והם נק' נשים וכולס כחי' חיותות שלה לבד . שם פ"ג :

פ"ג ז'א נק' אלתי"ס בערך א"א הנק' הויר' הומוס שם אלתי"ס מחלקים לכמה רכות שמות של הו"ס . וכן הטק' דו'א נק' אלתי"ס ויש כחי' הויר' למטה אפי' במלכוס כנודע אלס שאנו עמר הו"ה נמשכים כולם משס אלתי"ס . שם פ"ד :

פ"ד ז'א הנק' ישראל הוא רוכע של אל עילאה ח"ס הפ' ומספר את רוכע ישראל . שם :

פ"ה ז'א מהיותו כמעני אמו המוחין שלו הם אלס מאלתי"ס לבן אין בו כח היכוד והנה אל"ס גו' ע'א שהוא שם מ"ה דלפני' והויר' פאטרה כ"ז הויר' ע'א ואו הוא אלס והנה מלוי איתיות אלס גו' ע'א כזה ל"פ מ' ר' ס' וה"ס מוחין הנו' הנק' ע'א שהם כלוליס שם ח"ס האמנם אלס ע'א ע'א היטקה מתגלית המוחין בסוד ל"ב נחו' חכמה וכן הכינה בסוד ו' שערי כינה וכן הרעת ואו ניכר הכל ולכן הולך כשיוקן או

והם ט'ס שיש בבחי' חיותו' ח"ה ונחלקו לג' מו' ור"ק ויש בהם רמ"ח איברים כע"כ ג"ע והם כחי' הקליפה הקלוהה שיש כע"כ ג"ע . ובחוכם מהלכשת חנ"ת הכללי והם כחי' האמלעו שבו'א ויש בהם ט' פרומתלב' חק' ט' ע' של נה' חכו' ואלו הט'ס דחנ"ת נחלקי' לג' מו' ח"ק שם כהם רמ"ח איב' כע"כ ג"ע והם כחינה קליפה אמלעו שיש כע"כ ג"ע ובחוכם מהלכשת חכ"ד הכו' והם ט' פ' והם כחי' פנימי' שבו'א והם כחינה קליפה הנ' פנימי' שיש כרמ"ח איב' של ע"כ ג"ע ואלו הט'ס נחלקים ג' כ' לג' מו' ור"ק הויר' חק' יש מו' ממש ככל ט'ס . ש' פרקו הל' פ"ג :

ע"ב ז'א נאלל כחחי' ו' נקו' קטנה ונקו' זו יסלה דת"ס והס ג' קויו' ו' והס ג' קוין של ז'א וכל קויו' לם רת"ס הויר' ט'ס שסס חח"ן קו ימיו' רת"ס ובנ"ה קו שמלוי רת"ס ורת"ס קו אמלעו רת"ס והס ט'ס שרשיות שבו'א והנה כיון דשורשם הם ט'ס שרשיות מוכרת הוא שב"ה מהם תהיה כלולה מט' א"כ ויהי טפ"ט כאופן זה דהחכמה שבה דלס יש לה רת"ס חח"ן שבה וכו' א' מהם רת"ס הויר' חכמה שרשיות נחלקת לט'ס שכה פרטיות והם פ"א חח"ן וכולס תבמה שכה חכמה שרשיות פ"כ חח"ן וכולס חסד שכה חכמה שרשיות פ"ג חח"ן וכולס גלח דחכמה הויר' ט'ס פני' וכולס חכמה שרשיות וכנר' וכוונה ורעת רת' דללס . וכנר' כח"ת דל' דללס . וכנר' ככה' רת' דללס יעש"כ כל כחי' וכחי' כפרטות . שם פ"ה :

ע"ג ז'א אינו רק ט'ס כי הטק' הוא ספי' אחד העשיות וכל ספי' יש כה ג'ס שרשיות כנ"ל והם כחי' אמ"ש מ' קו ימיו' מים ס' קו שמאל א' קו אמלעו אחר . ואלו ה'ס שרשיות נחלקות לחלה לט'ס כינוני' אח"כ נחלקים לכ"ז ספי' פרטיות כמנין כ"ז איתיות החורה עס ה' או' מנלפ"ך והט'ס כינוניות הם נגר איתוי' ה' שהם אכנר' הוונס חוה כמ' דללס ואיתוי' כ' והם יכ"ל מכ"ס עפ"כ כל' דללס ואיתיות ג' קדש'ת מנלפ"ך אלוהם כל' דללס . ואלו הם כ"ז איתוי' . שם . עוד כתב שם כפ' דבכלללס דו'א יש בו ט'ס שרשיו' נגר ט' איתיות המספר שאין אשכון למעלה ממנו כנודע דהויר' חוור לא' ויש בו כ"ז ספי' כינוניות ויש בו פ"א ספי' פרטיות שלימות והם גו' כפ"ה לחורות כי ה'ת' נעשה כפ"ה הכבוד קלמעלה :

ע"ד זרועות הם אוח ו' פשו' דמונפ"ך . ש' דרו' הכל' ר' ב' :

ע"ה ז'א הניחו ארש נו איתא עי' כלללס לחח ושר' הוא ההוא רוחא דשרי כבוה . וכן הנשמות של דרוקים הוילאי' מכינה או מלל' מניחים שם שרשם כיסוד כסוד ההוא רוחא רבנוה והנשמות הוילאים אח"ך מתלכסי' כההוא רוחא דו'א וההוא רוחא דנשמות הקוד' להם נמלא דשורש מ"ה וכן כלול כהאו רוחא דנוק' בין כחי' וכן כמל' אלס שיעקרו כמל' הוא כ"ן רגבו' וכוכר הוא להפך שרוחא דאכא הוא כיסוד דיליה או בו'א ויעקרו הוא מ"ה דקסיוס וחח"כ כוונ' פכ"פ אז נוקן כה חס' דת' העלמס . שם ככללי חו"ג אוח ט' כך מ"כ :

ע"ו ז'א נק' אילנא דחיי וסו' דהגדלת ו'א הוא ע"י ה' סמהפסטיון כוהנק' מוים ומטבע המים הוא להגדיל האילן ולהקיותו . ש' דרוש הללס דרוש ג' :

נמקין וסבן זם מאד . שם כדדוש כ' ועיין מ"ג פתע' קהי"ת אמת ק' בענין חיובק מינ' וזו :

ז' א בענת מיתת המלכים קודם העיבור היה או מבחי' ו"ק לכד של זה הפת' הא' שכלו אינו רק נה"י לכד ונמלאה שהוא חנ"ת נה"י של פת' דאחור ונמלאה שסס ו"ק אבל אינס רק נה"י לכד וסס לא יחלקו הדרושי' הכתו' וע"י העיבור נה"י ונעשה פת' שלם דאחור גם החכ"ד שלו אמנם כל עלמס אינס רק נה"י כנ"י . שם כדדוש ד' :

צ"א ז' גדל מעט מעט ואינו משתנס כלל רק שנכנסן בו פרטו זה תוך זם וע"כ נה"י כאלו גדל כללות ז"ה אך בפירוט כל פרט' ומר' שבו אינו משתנס ממנו שסיה . שם דרוש ו' :

צ"ב זרין מי הם הכת' זרין דע דו"א סט' בכ"מ הוא הנק' ישראל והוא כפי' ו"ס רכללת ו"ס דאל"י שהם מחסד ער יסוד וזקן דו"א הוא המל' חו' שבו"ס רכללות עולם האל"י והוא הנק' רחל ולכן נק' רחל עקרת הכינת כאופן דו"ן סס הנק' ישראל ורחל אבל יעקב ולאם הם סבחי' של המלכים וסכלים של או"א מאחור' שלהם שנכלו כמקום טק' דו"א דאל"י ודע דפר' ו"א הנק' ישראל נסלק לכ' כי ע"י סחוס נק' ישראל ומשם ולמטס נק' ישראל עיין כמע' סיו"ד אמת פ"ד :

צ"ג זרועות קוד כורזות שכתבאו נפרדין ויכול האדם להנכיחם ע"ד ראשן ויכול להודיין ע"ד סורכוס עיין כמע' סל"ד אמת ל"ד ועיין עוד כמע' סלמ"ד אמת ל"ג :

צ"ד זכר כעוד הנקבה נקרא פניס והיא נק' אחור כבוד אחר וקדם לנחם . ש' פרט' זרין פ"ה :

צ"ה זווג זרין כענין זווג זרין חתומה גדולה רפרי יעקב עומר כפני ז"א וא"כ כשמזרח' זרין פכ"פ סיכן יש מקום לנזק' דו"א לעמוד שם וסנה תשו' שאלה זו רמזה כפ' ועצו אחיו בש' מזדו וסוף כמ"ג כוזה"ק דכעת זווג זרין סקלני' מתרחקים משם בענת ההיז ונמלא דשחל כאה לפורוז כו"א או עשו שהוא כחי' הקלי' אעפ"י ששרשו הוא כקדושה הנס הוא יולד וחולק אל השרם שהוא אל סחיטו' שהוא מקום מזדו לקלי' הנק' סט' דחרכוה' ואז יעקב יורש מקומו ולוקח כרכו' שהוא כחי' אותה הארם שהיתה נמשכת לו מיסוד דאכא ועתה לוקח יעקב כל אותן הכר' וענין לקחת הכרכות כמרמס יוכן כמ"ג כוזה"ק דאין סט"ה סולך משם רק ע"י מרמס שבושים לו שמכריוון שיכואו כל פמלני' של מעלה לראות ככבוד המלך והנה הקלי' אינו חפץ לראות כככו' המלך וזררכא הולך מדעתו ומתרחק משם וכין כך וכך' מזדווג המלך כמלכה ויעקב לוק' כדל' ואילו היה יודע שכוונתם הוא להזדווג לא הו"ס סולך משם כרי לקחת חלק מהשפע שהוא הנשפע או חזו המרמה שבושים כו ועי"ו יעקב סולך כמקום עשו ושם מקבל החיותיו שהו"ס הכרכות ואז נשאר מקום יעקב פכוו ושם כאה רחל פכ"פ ומזדווג עט ו"ה כאופן שאין מקום לווג רחל כו"א ע"ד שילך עשו לשיה ככ"ל ואמנם אין זה רק אחר שמחו כל דהמ"ד דאו כתבטל הארת דהמ"ד הנק' לאה אשת יעקב ובוים אין הפסק בין רחל העומדת כמקום יעקב . לו"א אבל כו"א שהיו דהמ"ד קיימים היה אותם הכחי' של לאה סט' כמקומה ולא היה זווג לקח עט ז"א אבל הזווג כים

לא יולדים לו . סחינים שהם ל"כ כנגד ל"כ נתי' חכמה ח"ס ולכ"ן סחינים מחלב פי' ל"כ של ולכ"ן הוא ל"כ נת"ס וס"ן הוא נש"כ וכו' של ולכן הוא הדעת סוד ו' וכו' הוא לקבכת מחלב וסוד ולכן סחינים מחלב ואז סעמיין האלו נק' להיו' מלאים ג' שמו' אלהים וכו"ס מל"א י"ס שיתמלאו סמו' הנק' י"ה והוא לירוק מלאהם ואלהים גי' פ"ה ע"ה ח"ס ספה הניתן לארם שהוא סוד העומין טק' אל"ס שהוא שם מ"ה כנו' כי מ"ה גי' אלהים כוה מ"ס ח"א ולכן עתה מתחיל התיטק לרבר חז"ס מי שם פה לארם מי הוא כינה ועי' סחלב שמניקה שם פה לארם ואלו הם ל"כ אלהים דעוב' דכראשית דעוח חכמה . ש' העיבורים פ"ה וככ"ל פ"ד ועיין כמ"ג ש"ה ח"כ פ"ו :

פז זרין ענין עלייתן למ"ן לאו"א עיין כמע' הט"ן אמת ע"י ועיין עוד שם כשער סנסירה פ"ג :

פז ז' א ע"ד לל"ט ס' מכת' ה' א' וסענין דכ"פ עילאין דכ"ה ד"ה ד"ה שנסארו לעילא כחוס דאו"א כסוד דדים של חלב ומפ' אמלעיו דנח ד"ה ד"ה נעשה כו"א כ' כחי' וכס ח"ן דו"א ומפ' אמלעיו דסוד נעשה לו"א ג"ה ומפ' דנח ד"ה נעשה ת"ת ויסוד דו"א ומפ' דסוד ד"ה נעשה כל כנין המלכות נמלא דנפ"א דו"ה שסס ת"ת ויסוד הם ככלת ד"ה ונק' כסוד ד"ה ח"ט שאתרו כוזה"ק על זרין כחפי' מול איהו ככלת ויהיו כבוד . ועיין כמע' הט"ן אמת קמ"ד . וסנה מחלי' ת"ת ד"ה נחמוס כו"א חכמה דיליה ומיסוד ד"ה נעשה כו"א כינה שבו חס סכחי' שליסוד ד"ה כהתלככו ככונס דו"ה נק' מנדל ספורת כאור יע"י סטר . ואמנם כדעת ד"ה נעשה מקרין פרקין קתלין רת"ג ד"ה שסס הכתפים ד"ה . שם פ"ה . (א"ס עיין לעיל כאות מ"א וכאותן' ת"ג כענין זה וכו' :

פ"ח ז' א יש כו' ג' פרט' וכ"א כלול מ"ס והס זה תוך זם ו' תוך ו' ה' אחרים כפנימיות כולם ואלו הנ' פרט' הם כולם כחי' כלים והס ל' כלים וכולם כומר הס גוף ח' וכלו ח' וכחוכו יש האורות שסס נר"ן וכחחי' יש לו לו"א פת' סחיטון ואז שיעור קומ' הוא שלש גדולתו והוא כשיעור קומת נה"י וחס"ך נכנס כו פר' אמלעיו ומחלבש כחך סחיטון ואז ע"דל כ' שליש' שסס נה"י וחנ"ת וחס"ך נכנס כו פר' הפני' ואז ע"דל כשיעור קומתו שסס נה"י חנ"ת וחכ"ד ואמנם אפי' כהיות כל ח"ד מהס קטר הקומ' הוא כלול מ"ס וס כו נה"י וחנ"ת וחכ"ד . גם פרט' סחיטון הוא נעש והאמל' דוח וספני' נשמה . גם אל' סנ' פר' נחלקים כנ' ומניס רבעיבור יש לו פרט' ח' וביניקה גם ער' סכ' וכנ"לות גם פר' סנ' . גם דע דכחחו' דפרט' סחיטן שם נאחזים כל הדינין וסקלי' וסחיטו' כפר' סאמ' מוכרת להיות אכ"א עס סטק' כרי שלח יתאחו כסס הקלי' וכשנכנס כו פרט' הפני' שהוא דחמטס או אין אחיזה לקלי' אפי' כפר' החי' . גם פר' סחיטון נק' אחור עס היות כו פניס ואחור וכן פר' הפני' נק' פניס עס היות כו פניס ואחור ופרט' אמלעיו נק' פניס כעוד סחיטון וכעוד ספני' נק' סחיטון . ש' פרט' זרין דרוש ח' ועי' כמ"ג שדרו' פני' ונקי' דרו' כ' :

פ"ט זווגים דע"מ רע דכפתחכרס הכל יחד כפר' ח' או הזווג דפרטק נמור הוא כסוד האמיתי חתחון . וזווג פרטק סיניקה שסס נק' חנ"ת נקרא סיכוכ . וזווג עליון דמחין לכדו נקרא

עץ אמת מערכת הויזן ליעקב חיים

היה מן יעקב עם כחי' לאה סנו' והנה אחד שזוהונו רחל עם ו'א' או עשו חוזר ובה מלידו מן האדם ובשרוהו ומתניו כדבר רהכל הוה כמתרמכו שיקח יעקב כדכתיבו או טעק כקול מר כי הוא לא חשב שזוהונו שאלו הוה יודע כך לא הוה סולך . ש' הארות וז' פ"ב . (א"ה) מזה כמה שנים שלמדתי והנחשתי דכידר מתרמה . הס"א ככל פעם ולא ישאר פוזרנו ענין זה וכפרטו שטעק לעקה גדר וכשלמח' אה האו וזו' וז' פ"א בשנה הוינו לומדים שכרוכ סימיוס הוא סוכה אכל ככר נודע דוונ' וז' הוא פכל יוס וז' וז' כ' כולר שכחה מלוייה מיוס ליוס וחורלתי במ"ש רכיוטו ו'ל ככ"מ וז' מהס כש' המלות פ'ואתחנן דהשכחה בא מלך הקל' יע"ש וכוון שהוא מקור השכחה ע"כ סוכה מיוס ליוס ושוכ רחיתי להרב החסידמורהש' ז'ל שהק' כן ותי' כן . ועתהבאמתאניר מה ששמעתימהרב'ק'כמתוקה'ר' מיוס פינסקנר'ושמעט מנה קדוש הרב החסיד כמורה'ר' אברהם בכר דוד זלה"ה שאמר דלעיקרא ק' ליתא והוא דנודע דבכליוס יש כיוור חדש ומתקבר הקדוש מתוך הקל' והותה' הקל' הולך ומתכטל וכן בכל יום ויום נמלא דזאח הקל' של זה היום הוינו הקל' של אחמול' ולא של מחר וככל יוס באים פניס חדשות ודוק וש"י) :

צ"ו ז"א הוא עץ חיים מהלך ת"ק שנה כסוד ה"ח המתפ' בו כ"א כלול ער ק' הרי ת"ק וכן העולם כולו מהלך ת"ק שנה נמלא דכל העו' כולו הוא בכחיות ו'א' לכן זא נק' עולם . שס פ"ה :

צ"ז זורג נק' כלשון אכילה ולשון דיבור כנו' והט' עיין במערי' השו"ן הוה ס"א ו"ס הפ' בן דרך אשה מתאפת אכלה וכו' ופי' ה' יוכן במ"ס דז"ל בא נחש על חוה פי' רבי' דיש שמות הלוהים של קדושה הורדיו למטה ער הקל' הנק' אלהים אחרים וכשהענו גורם הקל' ככלליון זכ"ו ער שכחי' שמות אלהים דקדו' נכנסו' כנקו' ליון שכה כסוד הנכו' אשר שס כסוד שלה וענין זה נק' ביאת נחש על חוה כי מה שחיו' בעת רעון הוה הוונ' ככחי' היסוד והנתיב עליון הנק' פלא עתה מקב' מנחי' אחר חונון דאלהים בנק' ג"כ פלא ונרמו כר"ה לא פעלתי און לרמו' שלא קבלה שפע' אל החיולו הנק' און דק מנחי' העליון הקדו' . שס פ'ועיין במ"ש ש"ה ת"א פ"ט שכ' מוהר"ן ז'ל הט' שנק' השילה דהיסוד דכללות או"א וישסו"ת הוא כפי התכו' :

צ"ח זר זהב סודו עיין במע' האל"ף או' קנ"ב :
צ"ט ז"א נק' משה וישראל ודעת הך יעקב נק' ת"ת ונוק' נק' ללע ושואנה חתקונה . ש' חיקון הנוק' פ"ב :

ק"ז ז"א הוא הוי' דמלוי אלפי"ן שהוא גי' מ"ה והנה יש בו כ"פ מ"ה א' מהחזוה ולמע' שיש בו מ"ה זה כדי להוטי' את לאס מתחוריו ויש לו מ"ה כ' להוטי' את רחל מהחזוה ולמע' . שג' לאה ורחל פ"א . (א"ה) מזה כמה ימים ושנים שראתה עיני ככחי' . הק' של הרב החסיד הוא הרא"ש שרעבי ז'ל שפי' בזה כמין חומר כוונת המא' דז"ל מה למעלה ומה למטה מה לפנים ומה לאחור דבאו לרמו' סוד זה דיש כ' שמות מ"ה כז"א א' למע' וא' למט' וז"ס מ"ה למע' ומ"ה למטה והנה והדר מפרש למה זרין אלו הכ' מ"ה לו"א מ"ה לפנים ופי' ככחי' מאי דקיים מיטיה דהיינו המ"ה שיש למטה שהוא לטוך רחל העומדת . כפיטס דז"א כנו' ומ"ה לאחור

הוינו סמ"ה שיש למע' הוא לטוך לאה העומדת כאתר ו"א כנו' ומש"ה זרין כ' מ"ה א"ר ז"ו וש"י) :

ק"א ז"א יש בו שס הוי' דמלוי אלפי"ן גי' מ"ה וסדר החתלקותו כז"א הוא כן קולטל וי' דכתרשכו' חכמה שבו ה' כינה שבו ואל"ן דמלוי ה"א בדעת שלו וז' ג' אוחיות כת"ה שבו כב"ש שבו וה"א אחרו' כנה"י שבו והנה כהו"ה זו יג כה ג' אלפי"ן כסוד המילוי ונ' כקו אמל' שבו א' בדעת כ' כת"ה כשליש אמל' ונ' כיסוד וכ"א מאל' הנ' הסכחי' אור'א נמלא דהסג' כ'אורג' פ' אור' ג' כתי' ונ' אורו' אלו הם כחי' חסידים והס סוד ה"פ אור' הנו' כיוס אחד דמעשס כראשית וז"ס כתר דז"א שס פ"ז :

ק"ב ז"א יש לו כ' נשים לאה ורחל ומזויות ככ' כנודע וכידר מזוונ' עם לאה מאחר שעומדת מהחזוה ולמע' כנו' אכל דע דיש כחי' יסוד שס למעלה כחזוה דז"א אשר בו מזויו' עם לאה . שס פ"ט . (א"ה) עיין במע' היור' ד' או' קי"ב) :

ק"ג ז"א יש כוב' כחי' מ"ה כנול' באותק' ומחלק' כך ג' או' יו"ו כמכ"ד שבו וס' חתתי' כש"ע דת"ח . והמ"ה הכ' מחלק כוס האופן ג' אוחיו' יו"ו כנה"י וה' אח' כעטרת יסוד דז"א ובשפת' כ"פ מ"ה שבו"א יהיה גי' ל' והוא כחי' ל' דלס דז"א המתפ' ככל פר' ז"א . וז"ס הפ' ואנכי איס חלק ר"ל שנחלק לר' חלקים של מ"ה כנ"ל . שס . (א"ה) עיין לעיל מזה . כחות ק"א שכתב סדר החתלקות שס מ"ה כז"א כחופן אחר וע"כ ל"ל רכ' כחי' מ"ה אלו הם מלכד המ"ה עיקרי שיש לו ומחלק כוס האופן והוא לטוך עלמו וכ' כחי' מ"ה אלו הם לטוך לאה ורחל) :

ק"ד זורג הא' דז"א כעת אנו' אינו כשאר הוונים של אח"ך והוא דוונ' הוה' לא הוה' למטה דק או"א העלו' ה'א' כחיקים ואח"ך העלו' הנוק' ושס נזונו' אכל כל שאר הוונים דז"ו רכחי' פכ"פ הוא למטה ככיתא דילה שהוא כהיכל הנוק' וזאו"א יורד להזוונ' עמה והנה או' לא הוה' עדיין מ"ן של הנוק' מחוקנים והמ"ן שהעלתה מל' לגבי ז"א הם המ"ן דכינה והס שמשו לנוק' וע"י מ"ן אלו ילאו ארס וחוה כ"כ מעולין ומחוקנים . ש' מ"ד ומ"ן פ"א :

ק"ה זורג אכ"א הנו' ככ"מ און הענין כפשוטו אלא ער' והוא דכשוי כישר'ל מלות ומע"ט שע"י יגרמו שוכל להורו' וז' פכ"פ וע"י יכולה הוה' להעלות מ"ן לגבי מ"ד דרכורא ואס און ח"ו זבות כישר'ל און כח כנוק' להעלות מ"ן לגבי כעלה דאין המ"ן עולין אלא ע"י נשמות הקח' ולכן זריכה הוה' כדי לזוונ' לעלות עם ז"א למע' באו"א והוא מעלה מ"ן דאו' ומזויו' יקד ונמלא דכמעט זונ' וז' אינו נק' על שסס רק ע"ש או"א רעד שס עלו וכבחס וע"י מ"ן שלהס הם מזוונים ואילו כענת הוה' אס רז"ס לירד למטה כמקומס לא הוה' יכולת וכח להס לעמוד פכ"פ אלא אכ"א נמלא דאון זונ' אלא כהיותס פכ"פ ומה שאנו קוראים אוחיוונ' אכ"א ר"ל שאס היו יורדין או למק' למטה לא היו יכולין לעמוד אלא אכ"א . שס ועיין לקמן במ"כ במע' זה אות א' :

ק"ו זורג הא' שהוה בעת כריאת העולם הוה' נס כרזונו הפשוט וז"ס שאמר כוונ' ק'ספעמיס רכות כד סליק כרעותי' למכרי עלמא ויש כ' פי' כזס

החדש בערך כ"ע עכ"ל יע"ש בדש"ל וסוף הקדמה גדולה :

ק' זווג ז"ן הכל פעם ש"ר' לקחור' נחכים ליקח מתקש ולחדש אותן הכ עטרוי : משרסם העליון כנ"ל והוא רוגמ' האדם דממה שהיא אוכל מתקב' המוח שלו ויכול להזריע ולשמש ואם לא יאכל הנה כפיצם או כפעמים אשר יזריע יחסר ממנו מוח וימתת נחלא דככל זוג דז"ן קדם אליו זוג דאז"א ונתחמו להם עטרוי מתקש ומחזוין : שם :

קיא ז"א נק' כ"ן לפי שלוקח אותו ככ"ן דאי' והם הכ' סו"ת דכלילין בההיא רומא וכו' הויח גי' כ"ן ואח"ך כביאה א' נחלקי' וז"ל לוקח א' וזוק' א' ש"ס פ"ח :

קיב זוג דנשיקין דע דיש כ' מימי זוגים הא' הוא זוג עליון ורומי ונק' זוג דנשיקין והכ' הוא זוג תחתון גופני דיסוד ביסוד זב' זוגים אלו הם נעשים למע' ואין זוג בעולם שלא יקדים אליו זוג עליון דנשיקין והנשיקין הם כפולים לכן נעשה מהם ד' רוחין והם כ' דרכורא וכו' דנוק' . ודע דזוג תחתון עיקרו הוא מז"ת הכל זוג דנשיקין הוא מהכ"ר שמזדווגין עם הכ"ר שבה וכיאר הדבר דח"כ דז"ל הם רוגמת אז"א ממנו ומזדווגים ע"י הדעת הממכר' וסוד חיבור זה הוא כחוד הפה כנו' דהחך הוא חכמת וסדרן בינה והלשון דעת המזווגים ושם מזדווגים יחד ועד"ז הוא כפה הנק' כחכ"ר שלה ואלו הם כ' רוחין א' זכר וא' נק' וכמ"ס כפ' תרומה דליה דחימא בדיקוקתא רוחא ברומא כר נשיקו והוא הכל רוחא דפה ידידה כהכל רוחא דפה דירה אבל זוג תחתון הוא אחריות גופא כגופא ונכחך אף הנשיקים הם כפולים דמנו שהוכר נוסק פה הנוק' גם היא נוטק' פה הזכר ונמל' שכן נשיקו' הזכר יש בו ב' כחי' א' הוא שהכל על' שנת' ע"י הנשיקו' והוא שריש ההכל עלמח והכ' מה שנתערב עם ההכל של הנוק' חך פיה ונעשה כחי' נוק' ושורשו הוא זכר וכעד"ז ממש כנשיקו' הנוק' שריש נת' ענין ד' רוחין דיש כנשי' ונמל' שיש כחן חרין רוחין א' רוחא דז"א דע"איל כפה הנוק' דשורשו זכר ונחשך לנוק' כחוד פיה ויש מר רוחא דע"אלת כפי זכר ושורשו נק' ונחשך לזכר ואמנם ככ' יש בחי' נק' ואלו הם כחי' ילחך שכל' לשרה והנה כן לשרה אשחך כנו' כוזה"ק ובחי' חכקוק שגא' בו את חוכקת כן ואלו סכנים ילחך וחכקוק היו מכחי' אלו החרין ורוחין כשי' קדמאין חלאו ונממרו אח"ך ע"י זוג תחתון כמ"ס בתקומת כש' הפסוק' פ' וירא . ודע דכמו דכוונת תת' נת' דמניח בה ההוא רוחא קר' לטורך זוגים אח' כמז כן גם כוונת הנשיקין הניח בה כיסוד שכפיה ההוא רוחא קר' דנשיקין ה' לטורך שאר האותים שיהיו משם והלאה והכן זה . שם פ"ט ועיין במע' הנו"ן או' קי"ג ועיין במ"ס ש"כ ח"ג פ"ט ועיין בשה"פ פ' וירא כפ' ותלד שרה :

קיג זכר"ן הזכר הוא כחמד והנק' כנכורה וכחכ מוסר'י למחז"ל דהו רמו הפסוק' זכ"ר חסד'ו . שם פ"י :

קיד זוג דחנות לילה לאז"א ולז"ן הם לעשוהם כלי ולסכנים שיחיו מוכנים לטורך זוג הויח זוג דק"ש של ויש הוא זוג ממנו להוליד והוא כאז"א חונ דשים שלום הוא זוג דז"ן להוליד : שם :

קטז זוג לא יש כעשים כלל עיין במ' העי"ן או' ק"ד :

בזו סוף רז"א שחרותו אז"א אלא ע"י מ"ן שהם ז"ן סכנים א' וא"כ כפ"א דערין ז"ן לא נכרחו לכן עלה ברטוט שפשוט ומזדווגו כלתי העלת מ"ן . הכ' הוא דסכס אף הזכר מתעורר לזוג רק עד אחר שהטק' מתקשט וחזון עלמה לזוג ותמלא חן כעיניו והוא מתעורר לזוג דל"כ הוא עסוק תמיד לקבל שפע מלמעלה וטורע דקישוטי כלם עליו' הם נשמת פלדקי' העליון בה ככחי' מ"ן ואמנם כזוג א' מתעורר הזוג של הזכר מעלמו כלתי התעוררות סתק' ועלה כו רטון תאזה להזרות וע"כ הזוג הזה בעלם מאד ולא היה ככחי' זוג יסוד דליה כיסוד דילה דלא היה ערויין אז נקבה לכן הזוג א' היה ברטון פעלון מחשבה מוחא עי' כסוד הרטון העליון : שכולו דבורא . שם פ"כ . ועיין במ"ס ש"כ ח"ג פ"ט ועיין במע' המ"ס אמת ח' וס"ס עי' פירוש אחרוני' :

קז זוג העליון שסיה כדי לכרר א"א אין אנו רשאי' לדבר דלמע' מאז"א נא' כי אחר קראתיו בלא שותפא ואין זוג ניכר אלא מאז"א והלאה דהטק' א' שהיה ככחי' היא א' עי' ואמנם המעב' יכין הדבר מעלמו חזון אז"א רה"זי היה לכרר חלקי ז"ן דל"ז וכעד"ז ככו"ע יע"ש . שם פ"ד :

קה זוג כח"ר א"סו' מימי זוגים ובה ככל מין זוג לרדן שיהיה כ"פ נשיקין א' קודם הזוג והכ' כעת כזוג עיין במ' האל"ף א' ח"ה ק"ף :

קס זוג ז"ן דע שאין שום זוג לז"ן אס לא שיקדים להם ככחי' זוג אז"א וע' הדבר דאלו הכ' עטרוי סו"ג נעלו ז"ן לטורך עלמם ונפסם אבל למדש מתקש כנים אחרים אומן יכולים אס לא שיקמו סקום מהוא מאכיהם מאז"א תס אז"א ליקדים ממה שלמע' מהם עד המה"ל העליון שהוא לכדו ישלו כח למדש תמיד לפי שאין לו סוף משא"כ ככאל"ל נמש' דאין זוג לז"ן כלל א"כ יהיה הזוג נמשך מלמעלה עד א"ס ו"ס כונת יחור ק"ש פאמיחוי' דנו' שהוא בחי' זוג אז"א לחת להם מוחין חדשי' ולרדן לכוון כק"ש לחשלים כל הזוגים עד ה"ס כ"ה דז"א יקבל מאז"א ואז"א מא"א וא"א מעה"י עד א"ס כ"ה ואנו לא נמסר לנו כעוטיחוי חשלים ענין זה . שם פ"ו . (א"ה פ' חשלים ענין זה לא ידעתי . ודע דרתיקי כס' נה"ש דכ"ו ע"כ מה שהקצו חכמי המערכ למזווגי הרב החסיד ז"ל עמ"ש כש' הפסוק' פ' וירא דנשמות חרשו אינם נמש' כ"א כשבת וי"ט דחו טטיפה נמש' מרום המעלות אבל כימי החול כל המ"ן הם מהכירורים של המלכו' ומשם באים סכס' של זוג דחול וכו' ע"כ והקשו רמב"ן משמע מלשון זה והוכח שם ג"כ דנס בימי החול יש המשך מעין חדשי' ככל הפס' עד ה"ס וכלא זה אין שום זוג לז"ן לעולם אפי' כחול עכ"ל . ואנו לא זכינו לחי' של מוח' ז"ל :

וראיתי כס' תורת חכס כ"ו להרכ החסיד אור חקיים מוכר"ח דילה רחה ז"ל שתירך דהס"ג דכן הוא הכל יש חילוק והוא רחוק כל עסקינו באז"א ע רבי"ע שכלו נק' כחי' רפ"ח גי' בערך אכ"י ע דל"ז שכתב והילוי' נק' ח"ס בערך העשיה והכחי' נק' ח"ס בערך הילוי' ומל' דל"ז נק' ח"ס בערך הכרי נמלה שכחי' ה"ס שחול הוא מכחי' רפ"ח שה"ס הכירורים משא"כ כשבת שנתמ' הטיפה מהא"ס האמיחי' דיסוכרהכיר' של השכת הם של כחי' אכ"י ע רש"י לכן נק' כיר' חדשי' דהא"ל נק' עינים ושסמ"ה

עץ אמת מערכת הוי"ן ליעקב היים

קיי זווג כ' מיני זוגים הם א' לחיות העולמות
 חיות שממש המלאכים ואז המלאכים
 מעלת מ"ן רחוקה הם כלילת אך כיום יש זוג פנימי
 רכש' הדיק' מעלת מ"ן פנימי' רשמות - שם פי"א :
קיי ז"א חיותו המוכרת הוא מוחין ריניק פני'
 דאי' ואמנם חיבו יכול להעלות מ"ן ער
 שיהיה לו גם מקי' אי' ריניקה אז הם מספיקים לו
 לעלות מ"ן אבל אינו יכול להט' רק מו"ק רמוחי' דרלו'
 לכר ואינם רק מחי' דאו"א - שם אה"א י' :
קיי זוי"ן סניחו שרשם באי' עי' וכל שאר נשמות
 הנדיקים היולאי' משם הם אחים לווי"ן
 ואינם יכולים להעלות מ"ן אם לא ע"י זוי"ן - שם אה"א
 י"ב :

קיי זווג הנשמה בגלות עיין במע' הנו"ן אות
 ק"ד :

קיי ז"א לוקח מ"ת וכו' שהוא כללות רוחא רכנו'
 שהם כ' הוי"ת פשוטות נ"י כ"ן והם
 מר"ג שרעית שלו והחס' מגדילים גופא דז"א כטר'
 ואלו הם לזרע עלמו וה"ג נשארין כיסוד שלו אך
 האחתן לכר וולאין דרך אכ"א ומגדלין גופא דנו"ן
 לזרע גופא ופמימותה ואח"ך נותן לה כביאם א'
 סמ"ג עכמן ואלו אינם לזרע גופא הלה אלא הם
 חיותה וכפשה ופנימי' - שם פי"ב :

קיי זווג עליון דג' רנק' נשיקין ויש מלאכי' ונשמת'
 מן הנשיקין וכן יש מוונן תחתון וכו'
 שבוה יוכרת מ"ש כמ"א שיש רוחא כחיטיות לזרע
 המלאכים והכב"ר וכו'ת ויש רוחא כב"ר ו'ת כפנימי'
 לזרע נשמותא כ'אין לפרשה הפנימי' הס"ג רוחי'ו' הם
 ז"ת רק כל י"ס יש בהם חיטיות ופנימיות חכור זה -
 שם (א"ה) עיין להרכ מוהרש"ך ו"ל כש"ז פ"ד מה
 שהקשה בענין זה של המלאכים שכת' רבינו
 ז"ל בכ"מ דהמלאכים באים מן החיטיות וכשמות
 הנדיקים והפני' ולפי הדרו' שכת' זה נר' להפך רנו'
 דפרי' החכ"ר נק' פנימי' ופרי' נה"י וחג"ת נק' חיו'ו'
 וא"כ נשמות המלאכים שבהם מוונן ג"ר באים מן
 הפנימי' ונש' כנ"א הבהים מוונן פרי' נה"י וחג"ת
 באים מן החיו'ו' עכ"ל - ואהמ"ר אין ספק דנעלם ממנו
 לשון זה של רבינו ורוק :

קיי זווג ז"א ורחל סכה בעלות רחל למעלה
 לקחה מקום לאה דלאה נשלמה למעל'
 פרי' וכולה יושבת באלי' ואז לוקחת גם המ"ן
 דכיסוד לאה כהלואה ונדרונם עם ז"א ואז הוא נותן
 אותן ג' גבו' פחות שלישי שנתפשטו בו והם מגולים
 כסוד מ"ד ועתה הוא ככרי' ואין כיסוד שלה מ"ן
 לכן מעלה סמ"ג ריסוד לאה - שם פי"ב ועיין במ"ש
 בדרושי הנוק' דרוש ט' ועש"ב :

קיי זכר"ן באורות מה ענינו עיין במ' האל"ף
 אות ק"ך :

קיי זווג עליון דנשיקין הוא באופן זה דכור' דכל
 ספי' כלולה מ' והנה תכמה דר"א הוא
 סוד מוחא קתימי' ויש בה י"ס ונחפ' כולם כרישא
 לחוד והיסוד שלה הוא החך ו"ס ח"ך מ"ה והמל' סכה
 הוא הגרון ואמנם גרון זה נק' כיכה בערך שאר הגוף
 דתחיל' הגוף מתחיל מהחסר וא"כ קיום הראש שהוא
 הגרון נק' כינה והוא המל' והמק' של חכמה שהוא
 מ"ס ומודוון החכמה עמה כסוד החך שהוא יסוד עם
 הגרון שהוא מל' הנק' כינה - שם פי"ד ועיין לעיל
 באות קי' כוועיין במ"ש ש"ס ח"א פ"ו :

קיי זווג כ' זוגים הם חו"כ ות"ת ומל' זוג
 חו"כ הוא חו"ר ישר חוונן ק"ת ומל'
 הוא חו"ר חחר - שם עט"ו חס' הפ' הוא מל' הפרדס :
קיי ז"א כשעולה כחי'ו' נה"י דאי' אינו כפני'
 א' רק חס' כסוד עיבור ככחי' חיו'ו'
 ואח"כ יניקה ככחי' אמלע'ו' ואח"ך כנדלית ככחי' פני'
 כמל' דאין עליה דג' דז"ה כנ"ת דאי' נעשה כפני' א'
 לזרע עי"ת לחי'ו' ועי"ת לפני' וכן ככל עליות שיש
 בכל הפר' הם ער"ו ומעתה אל תחמה אם נחקט
 הספי' באורך גדול דכמה בחי' לייך עד שיעלו כנ"ד
 של העליון - ש' פני' וחיו'ו' פ"ו :

קיי זווג אין הזוג רחוק להוליד אלא מן המוחין
 שהוא חכמה הנק' חיה ולכן אין אדם
 רחוק לחופה עד י"ח שנה דאז נכנסה בו נשמה לנשמה
 שהוא מוחין דאבא - שם פי"ו (א"ה) אפש' לרמוח דכן
 י"ח הוא חי' לזה כן י"ח נכנסין כומוחין רחוק : ( )

קיי ז"א נקד' לאהיסוהט' עיין במע' הא"ף חו"קל"ג
 ועיין ערך במע' הא"ף חו"קל"ג :

קיי ז"א כלום מתלבש כחיות עור הנק' השמ"ל
 ויונקי' החי'ו' וכו' עיין במע' העי"ן
 אות קט"ו :

קיי זווג כנ' חדשים הם קשה לאשה ולולד הע'
 עיין במע' העי"ן אות קכ"א :

קיי ז"א זה שם החלוק של הקב"ה כב
 יכו"ל עיין במע' העי"ן אות
 קכ"ג :

קיי ז"א אחר החרבן אין זוג אלא ע"י נשמות
 הנדיקים עיין במע' הא"ף חו"קל"ג :

קיי ז"א סוד גדול בענין הזוג עיין במ' סוד'
 אות קל"ב :

קיי ז"א נק' הח"ת והט' עיין במע' הוא'ו' אות
 י"ד ונק' היסוד נ"כ יע"ש :

קיי ז"א ענין הכ' זוגים שיש באר"א וכו'ו'ן
 הא' בכחי' פכ"פ והכ' בכחי' אכ"א
 והתועלת הנמשך מהם עיין במע' העי"ן אות ז'
 ורע דיש עור זוג ג' לו"ן והוא כוהיות קר הקימה
 ער החמה דז"א לכר אך הם פכ"פ וזה הזוג ממולע
 בין הכ' זוגים הנז' וא"ת למה לא נכרה עולם אחר
 נגד זה הזוג הנז' והחש' דעיקרם הם הכ' זוגים הנז'
 והענין דקודם שנכרה העול' וקו' סכא אדם' דהיוו"ן
 וכל העולמות בכחי' זוג אכ"א ואח"ך כשכא אדם' ר'
 ע"י מעשו' וחפי' תיקון העולמות והחזירם פכ"פ פואלו
 הן הכ' זוגים אך זוג הנז' שהוא פכ"פ ער החום זס
 נעשה ע"י תפילתו ומע' הטובים לפי שעה ואינו
 מכחי' הכ' זוגים שהיו בכריות העולם - ש' סוד'
 אכ"ע פ"ה :

קיי ז"א כימי החול לא יש זוג ואסוד הזוג לפי
 שו' ימי החול הם כימיה סוד מטטרו"ן
 לכן כו"ן שבו אין בהם זוג כי אין להם מוחין ולכן
 אין זוג כימי החול - ש' :

קיי ז"א שפחת לאה ענינה עיין במע' הקו"ף
 אות ז' :

קיי ז"א ורישא הנז' כוה"ק ענינו הוא רחוק'
 דז"א ראל' דקדוש' לא נשאר בה רק
 כחי' מל' שבה שהיא כחי' ו' תחונה שבה ושאר
 הע"ס העליונים שבה ירדו למטה כנוק' דקל' ואלו
 נק' רישא דשכיבת לעפרה דתחונה בין הקל' וכחי'
 אחרונם שבה הנק' זכא' היא לברה נשאר' באלי' והיא
 השולעת

קמד זווג עליון כהיותם שזין בקומתם גורם שומשו' מוחין דגד' כוון' דאט' קועלת כ' שמשוכו ג"כ מוחין דגד' כאכא דכרי' שלף הירוק ו"ק ועי' יתאד' ויהיו לו מו' ש' הוונגים ספ"ג (א"ה) ראיתי בקו' סגו' ספק' דכשה' מ' פ' תפא' כדרו' שילוח הקן כקב דיתארכו הימים שהם ו"ק דאכא דכרי' אכל' איין להם מוחין והק' שם מוקרת' ו'ל' וחי' דרוקא כוונגים שהם לנשמות וגם שהם שזין כקומתם אוז' מו' להכא דכרי' יג"כ ובע"ק כ' בפשיטות דנכשום מוחין דגדלות להכא דכריהה וז"ע עכ"ל ובעת איין הספרים מציין אללי לגיזין כזה: **קמיה זווג** ז' וונגים הם סג' הם לנשמות סמלהיבס ור' הם לנשמות בני אדם וס' לנשמות המלאכים הם כו' ולנשמות כנ"א הם אדג"ס כ"כ כס' מ' ד' ומ' דרוש ר' יעש"כ :

קמיו זווג ז' וונגים רוקניום דגשיקין וז' וונגים גופטיים רוסוד' שם כדרוש כ' וכפ"ד כת' דווג דגשיקין נמשך הטו' ממוחין חוונ' תחתון מכד' ה"ת יע"ש :

קמיו זווג טוונ' וז' דרך לכנין כי ז"א מקבל מאר"א ואר"א מא"א וא"א מעתיק ער א"ס כ"ה - שם דרוש כ' :

מבוא שערים

א זיווג אח' כאח' אינו כפשוטו והטונג דהכר נועלת"ח להגדיל גופו ולהשלים חזי כותל החחו' שלו שנתחסר בהנטל הללע מאחוריו ע"י הנסו' ואוריסנר כשרתחנההם הם ספ"ג ע"י נשל' אחו' והה"ג נותנין לנוק' ודשהלימו' אחו' דילה כמו ומו' חוריים פכ"פ להודווג נמלא דחו"ג אלו בכחו' א' נק' אח' כאח' דע"י גברלו ושלמו' אחו' וככחו' א' נק' פכ"פ דהם גורמים להם פכ"פ וזה הכחו' א' נק' כחו' אכ"א והכ' נק' פכ"פ - מ"ס ש"כ ח"א פ"ו ועיין בקו' חסדי דוד חו' ע"ק :

ב ז"א נודע שהוא הו"ק חנ"ת נה"י והר' ספי' אחרות חכ' ד' פרט' כנו' וק' ראיך יתכן דז"א שהוא קטון מכולם ושמו מוכיח שנק' ועירויים גדול מכולם איכהם לו ר' ספי' והשאר כ"א ספי' א' אכל דע דכתחו' לא היו רק ה' נקו' לכרוכ"א כלולה מו' וכל נקו' כע"ש פר' א' אכל יש חי' ביניה' רבנ' ד' יפאו כל נקו' שלי' וכלולה מו' כחי' והנקו' ה' ילאחספי' לא נכללה רק מט' כחי' התח' והר' כחי' עליו' לה ילאוונשח"ד דבוקו' מאזילס שהוא עיין דא"ק - שם ש"כ ח"ב פ"א :

ג ז"א הט' שנק' כן הוא להורות שהוא קטן כתיחו' ואח"ך נגדל ע"י החי' בשאר פר' העלוונגים א"א ואו"א - ומסודר' לזמ' ו"ל כחכ עור ט"א דהקטנ' יש לו דינין ועור ט"א דא"א יש לו ש"ע נהרזין וז"א לקח"ק נהרזין לכן כעוד זה נק' ז"א ר"ל כעוד הפניס ומט' זה אינו מוהר' שלא לכתוב ועיר לכד דמשמע ועיר סתם ככל אלא ז"א כטיעמו כדרו' שם ש"כ ח"ב פ"ב - (א"ה) וז"ל דה"ה בקריאה ז"ל וז"א ומה שלא כקבו' הוא דכלא' ה"ה ככר הטו' נהנין שלא לקרוקו כפי' לא בר"ת זא ומכאן ראיה למכהגטו' :

ד זיין מלבושים לכ"פ ראשונים דכ"ה דא"א ושם עומדו' זיין מחוכרים ככ' כחשתייהם אכ"א וז"ס כ' כקפת חוכרות וכו' דאלו הם הכ' כקפת דו"ן - שם ש"כ ח"ב פ"ו :

סולטת עתה טוקן הגלות ולכן חו"ה שם זכא' ים לפס תבחרת בגלות הזה לפי שכוונתן מסונב הסולטת עתה על ישראל אכל ישראל שם דישא' נוגזין מדיד' וזונן דרישא' שכיכ' לעשרא לכן ישראל הם בגלות הזה נכנעום וש' תחת או"ה הכן' זכא' - ש' הקלו' פ"ג - כ"א ש' דרושו הקלו' פ"ד - (א"ה) אפשר דזהו מה שאמרוטונגים לומר כלול ר"ה ית' רשטיה לראש ולז' לזכב ודרי הוא כמבואר דרוק) :

קל"ט זווג כלול שכת דוקא וסנ' עיין כמערכת הקו"ף אות ד"ן :

ק"ס זדונות נעשו זכוות עיין כמערכת השי'ן אות ז"ט :

קמ"א זכירה יתור לזכירה עיין לק' בקו' חסדי דוד אות קי"ט :

קמ"ב זווג או"א הוא תדיר וסס שזין כקומתם משא"כ כוון' שאין זונגם תדיר - או"א פ"ג כמ"ק וע"ש שכ' דיש ה' חילוקים בין או"א לזו"ן (א"ה) ראיתי בקו' כ"ז לפרס ח"ק יעקב סהקן חסיד ו"ל שכ' דכשער הסקד' דק"ן כקב ג"כ ה' חילוקים אכל יש חילוק אחר שאינו שיה לשל"ע תול' זווג או"א לטק' העלוונגים שם ספ"ג ע"תם דאט' זווג זיין הוא לטורך התחתו' ע"כ וכפ"י אר"ז כש' מארסכ' כתב פי' לזה דוונג שקוא לתת סיות למלאכים אינו כפסק מאר"א אפי' רנע' ח' אמנם הזונג שקוא להנחיל פערות לזיין חסד בזמן בגלות אכל זווג זיין שקוא לסוילא נשמת נפסק שכוון' לא יש זונג לחיות העולמות ומ"ס כ"ב ספק' לפפי' ר"ל לחיט' שקוא סיות לא לנש' ח"ס כס"כ דוונג פני' או"א נכסך ולכן איננו נמשך סעיפה רק מחיט' או"א יע"ש כדרושי הק"ש :

קמ"ג זווג אחר הקרבן לא יש זונג פנימו לא שיה כשזה ולא כהרבת הרשע לא כהו"א ולא כוון' וגם לנשמות ישטם ליכא אלא לחיות כלכד' ולתת מוחין חדשים להם - ש' הוונגים פ"ה כמ"ק - (א"ה) ראיתי בקו' סגו' ש' ח"ל וסנה כפי' אר"ז כר"ס כספרה דרב המנוכא סבא וכו' והביאו ג"כ ככללים כתכבי כ' מיני זונגים הם לריכוס להיות מלאכים ורוחין קוד' ולסיות נשמות לעלוונגים ולתחתו' וע"י זונג קו"ב מתהוין נשמות המלאכים ואין כונחטו נשמות ממש כ"א חיותם חה תמודי אמנם זווג זיין נסיות נשמו' לתחתונגים וזו' לפרקים ושם כד' הואי אימת' וכו' כת' עיר הזונג שהוא לנשמות נפסק לפעמים אפי' כאו"א יע"ש ככ' המא' סגו' כהודך :

נמצא דוונג שיה כשזה להוילא נשמות חדשות נפסק לגמרי אכל זווג שהוא כהרבתה להוילא נשמות חדשות שכבר נכראו וגם זווג דנשמות ישטת אינו נפסק לגמרי אלא שהוא לפרקים אכל זווג דחיוז אינו נפסק לגמרי וכוה הזונג אמרו' כחדא שריין וכו' וכוון' אפי' זונג דסיות נפסק לפרקים :

מעשה ק' לשון רס' הוונגים שכ' דלא יש זונג רק לחיות והשמה זונג שיה כשזה לזונג דהרכנה ולזונג נשמות ישטת אס לא שחומר כדומק דמ"ש שלא יש זונג ר"ל תדיר והא' כדאיתיהא כדאי' דרוק כשזה נפסק לגמרי והרכנה ודנשמות ישטת הוא לפרקין ומ"ס אלא לחיות ולתת מוחין חדשים להם אינו ר"ל זונג דנשמות ישטת שהרי כ' דלכא אלא ר"ל לתת מו' לחיות וכן כ' כהדוא כפי' אר"ז לחיות מלאכים ונשמות לעלוניז ואין הכוונס נשמות ממש כ"א חיותם ועיין כ"ש או"א פ"ה כר"ה חו"א כקרא נפקין :

עין אמת מערכת הי"ת ליעקב חיים

ה' ז"א עשין לקיחת הכ' עטירין דמ"ג שהם חב' כחשין דא"א חנו' וסוד הפ' האלף לך שלמה שאחז ו"א מלך שהש' שלו עיין במ"ב במערכת סכא"ף אות ב' :

ו' זיווג סוד סווג עיין במ"ב כמעב' שה"ו אות ה' ועיין עוד במעב' הרי"ש אות ו' סוד תימוס של סווג מהנוק' וכן מאי' לגבי אבא מהיכן בא יע"ש :

ז' זרין הס' רמזים כשם הו"ה כנ' היפוכין באות ו' ובא"ו ה' וכו"ה עיין במעב' האלף או' כ"ד במ"ב :

ח' ז"א כסודו בכח' וניקסו כנ"ק נק' איש ובהיותו בכח' גדלות נק' ארס . שס"ה ח"כ פ"ח

ט' ז"א אין בו ה"פ רק ד' פרט' כי המל' היא הפרט' ה' ובח' מלכו' אין בו כי המל' שבו היא נוק' ולכן אין בו רק ד' פר' . שם בדרושי פני' ומק' דרו' ב' :

י' זכר ונקבה עיין הסוד'ן שיש בכל עולם מר' עולמות אכ"ע מה ענינו עיין במ' האל"פ אות ל"ד במ"ב ומשם באר"ה יע"ש ורוק :

מערכת אות הי"ת

עין חיים

א' חלוק נק' הסוד בין דא"א ובין דא"ה ובין דא"א וכל האור בא ע"י חלוק זה . ש' בכללים פ"א :

ב' חלב סוד החלב הוא שם אחיה כבינה פאנו ומלא ומר"מ עם המלה והכולל הם מ' אר במס' חלב וזה האהיה הוא דההי"ן שהוא ברת"י וסס הם השדים והדרים כקו' אמלעני . שס פ"ג :

ג' חו"ג עיין חו"ג שברעית בינר מתפ' כו"ן סס פ"ו :

ד' חסדים המגולים אורס כפול מהמכוס' כפליס . סס :

ה' חסידים סה' היו שהים שעה' אחר תפילת' סט' לעכב אורס פכ"פ ולא יחזרו לאחור . שס פ"ג :

ו' חיצוניות ועני' חנו' ככ"מ הוא כי החי'ו' הוא כשר גוף ארס ועלמותו וגולגולתו והפני' כוה' בחי' המו' המהפס' בתוך הגוף . ש' העינולי' ענף ה' :

ז' חיצוניות הכלי הוא יותר מעולה מפני' הכלי ויש ב' סיבות ברבר יע"ש . ומח' שאנו רואים כחוס הראות שפני' הכלי הוא יותר זך ומעני' מחי' הכלי גט' הוא כי אר"פ אחי' שהוא קטן מאר"מ עכ"ו לקיחתו מלומלס ומנוכלתוך הכלי מאיר בו הארס גרו' בפני' הכלי משא"כ באר"מ כיון שאינו דבוק אינו מאיר כ"כ בחי' הכלי . ש"כ מש' העינו' ע"ג :

ח' חכמה אור א"ס ככה התלכשותו בחכמה דה"ק האליל החתיו עולם האל' ו"ס כולם כחכ' עשית וחכמה הנ"ל נתלכזה במל' דה"ק זה המל' ירדס ונתלכזה בו"ס שלס חוך הו"ס רעולס אליל' והיה זה כרי להקשר א"ק בעולס האלילות ועד"ו הוא בכל עולס ועולס . ש' האלילות פ"א :

ט' חלבנה מתקן בקטורת מה שלס מתקן סלכונס . סס :

י' חיצוניות ועני' יש עיבור ימק' עותין כחסי' ועי' מ' כפני' ורע . דברי"ה בתחילה נעשים כלים פני' אך כקבלת שבת ובתפיל' של שאר ימי החול כחתי' נתקן עו' כלים חיל'ו' ואח"כ מוחין דכלים פני' . שס פ"ג :

יא' חוטם יולא ממנו הכל יותר גרנש מאון ואח' סוד רוח ונחלק לכ' בח' בסוד יעקב וישראל הימין וישראל והשמאל יעקב . ש' אח"פ פ"א :

יב' חוטם גי' ס"ג . שס פ"ה . ועיין במ"ש ש"ד ח' ת' פ"ד :

יג' חוטם הוא אות ו' והוא סוד ו"א שהוא בח' רוח ח"ס כל אשר נשמת רוח חיים באפיו להורות כי בחי' רוח נתגלה באפיו שהוא החוטם לכן כוה החוטם נתגלה בחי' ו"א . גס חוטם סוד לורת א' כי ב' נקבי החוטם סס ב' יורדי' והכותל המשפיק בימית' הוא לורתו' נעשה א' . ש' טנת א"פ כ"ב :

יד' חו"ג סס הגורמין הגדלת' האחרונים ועי' ב' וכוליה לחזור פכ"פ והטויס המלויית הולך ומגדילו הוא הסוד'ן ואלו הן סוד' האותיות . שער הנקודים פ"ו :

טו' חוה גי' ו"ט שהוא מילוי דסס מ"ס . ש' התקין פ"ג ועיין לקמן אות' ו' וכמע' המ"ס אות קס"ו :

טז' חיי סעולמים וסוד מ"ש חו"ל דסקכ"ה שט בחי' אלף עולמות עיין מ"ש במע' הרי"ש או' י"ז יע"ש ועיין עוד במע' העי' או' ז"ט פ"י חס"י אלף עולמות ועיין עוד לק' במ"ב או' ט' :

יז' חשבונות כשהחשכון הוא בא"א הוא בסוד אלפיוס ובא"ה הוא מאות ובכו"ן הוא עשירות ואקדים . שער א"ה פ"ה עיין במע' המ"ס אות פ"א מש"ס וכמ"ס ס"ג ח"כ פ"ט :

יח' חכמה יש כה דין רק שהס נכסין ואחכמין חמן ועין שנתלכש בהגבו' דעתיקה . שס פ"ס ופ"ו ועיין במ"ש ס"ג ח"כ פ"ו :

יט' חוטם דה"א גם הפנימיות שבו הוא ס"ג כמנין חוטם והחי'ו' הוא ג' שמות אח"ה גי' ס"ג חוטם ואלו הנ' אחיה ואלים מע' אלפיו' שיש במלוי' מ"ס ראלפיו' שהוא פה דה"א . גס פנימי' החוטם שהוא ס"ג ה' א' כעק' דפרדסקי כזר ימין ומתקן כשיכ רוחא דקוי לוא' ווי"ד הוא רוחא דגניו וה"ה הוא הנקב ושכלר שמאל הוא ה' שניה ושניב מתקן רוחא דקוי לטוק' והו' הוא הכותל המפסקת ואמנס יו"ד רס"ג נתלקכו ו"פשוטס רוחא דגניו כנקב ימין לוא' ו"ד רמלוי' יו"ד הוא רוחא דגניו כנקב שמל' לטוק' ומאלו האורות נמשכי' האורות ער זו"ן כרי לעוררס לזווג . שס פ"ב :

כ' חשבון כל חשבון תימט' אינו כמלכות ר"ל כמלכות של כל ספי' וספי' כי הוא בחי' מספר של הזכר שלה וכל שמות שס כוכב כמל' סס בחי' מספר וחשבון ח"ס עיני' ברובות בחשבון כנו' כוה"ק פ' פנחס דר"כ . ש' או' פ"ה ופ"ו ועיין כמ"ש ש"ד ח' ח' פ"ט באורך . (א"ה כוה יוכן ימ"ש מוה"ר חס' מוהר ש"ס ו"ל ככל' הכוונ' ומשס ומשך הארס ליעקב ורחל ע"ד חנו' כו"ה ממש אלה שהוא בחי' המס' וחשבון שלהם ורוק) :

כ"א חיצוניות העליון נעשה פנים אל הפנים בתחתון הימנו וחוזר הפני' התחתון שהוא כקור סינ' והו' ספי'ו' הראשון שסיה

כ"ב חשבון כל חשבון תימט' אינו כמלכות ר"ל כמלכות של כל ספי' וספי' כי הוא בחי' מספר של הזכר שלה וכל שמות שס כוכב כמל' סס בחי' מספר וחשבון ח"ס עיני' ברובות בחשבון כנו' כוה"ק פ' פנחס דר"כ . ש' או' פ"ה ופ"ו ועיין כמ"ש ש"ד ח' ח' פ"ט באורך . (א"ה כוה יוכן ימ"ש מוה"ר חס' מוהר ש"ס ו"ל ככל' הכוונ' ומשס ומשך הארס ליעקב ורחל ע"ד חנו' כו"ה ממש אלה שהוא בחי' המס' וחשבון שלהם ורוק) :

כ"א חיצוניות העליון נעשה פנים אל הפנים בתחתון הימנו וחוזר הפני' התחתון שהוא כקור סינ' והו' ספי'ו' הראשון שסיה

כ"ב חשבון כל חשבון תימט' אינו כמלכות ר"ל כמלכות של כל ספי' וספי' כי הוא בחי' מספר של הזכר שלה וכל שמות שס כוכב כמל' סס בחי' מספר וחשבון ח"ס עיני' ברובות בחשבון כנו' כוה"ק פ' פנחס דר"כ . ש' או' פ"ה ופ"ו ועיין כמ"ש ש"ד ח' ח' פ"ט באורך . (א"ה כוה יוכן ימ"ש מוה"ר חס' מוהר ש"ס ו"ל ככל' הכוונ' ומשס ומשך הארס ליעקב ורחל ע"ד חנו' כו"ה ממש אלה שהוא בחי' המס' וחשבון שלהם ורוק) :

כ"א חיצוניות העליון נעשה פנים אל הפנים בתחתון הימנו וחוזר הפני' התחתון שהוא כקור סינ' והו' ספי'ו' הראשון שסיה

כ"ב חשבון כל חשבון תימט' אינו כמלכות ר"ל כמלכות של כל ספי' וספי' כי הוא בחי' מספר של הזכר שלה וכל שמות שס כוכב כמל' סס בחי' מספר וחשבון ח"ס עיני' ברובות בחשבון כנו' כוה"ק פ' פנחס דר"כ . ש' או' פ"ה ופ"ו ועיין כמ"ש ש"ד ח' ח' פ"ט באורך . (א"ה כוה יוכן ימ"ש מוה"ר חס' מוהר ש"ס ו"ל ככל' הכוונ' ומשס ומשך הארס ליעקב ורחל ע"ד חנו' כו"ה ממש אלה שהוא בחי' המס' וחשבון שלהם ורוק) :

כ"א חיצוניות העליון נעשה פנים אל הפנים בתחתון הימנו וחוזר הפני' התחתון שהוא כקור סינ' והו' ספי'ו' הראשון שסיה

כ"ב חשבון כל חשבון תימט' אינו כמלכות ר"ל כמלכות של כל ספי' וספי' כי הוא בחי' מספר של הזכר שלה וכל שמות שס כוכב כמל' סס בחי' מספר וחשבון ח"ס עיני' ברובות בחשבון כנו' כוה"ק פ' פנחס דר"כ . ש' או' פ"ה ופ"ו ועיין כמ"ש ש"ד ח' ח' פ"ט באורך . (א"ה כוה יוכן ימ"ש מוה"ר חס' מוהר ש"ס ו"ל ככל' הכוונ' ומשס ומשך הארס ליעקב ורחל ע"ד חנו' כו"ה ממש אלה שהוא בחי' המס' וחשבון שלהם ורוק) :

כ"א חיצוניות העליון נעשה פנים אל הפנים בתחתון הימנו וחוזר הפני' התחתון שהוא כקור סינ' והו' ספי'ו' הראשון שסיה

בו כתחילת על הפני' ההתחון א"א לעמוד עם וזרד
 לתעשה פני' חק פני' ויהי התחון ממנו וכעד' ער
 סוף כל המדרגות כולם באופן שא"א להיות עם רק
 כ' כחי' לבר שהם פני' ש' וחי' א' - גם תכין דלעו'
 אין העליון מתלבש בתחתון אלא חי' ושם למט' תזר
 לסיף פני' נמר שחפ'י שכעך העליון נק' חי' ו'
 גם ברדקו למטה יהיה עם במדרגה פני' גם תכין
 כי חי' העליון שורד אינו מכלו רק ממל' שכחי' ו'
 דמל' שבו וכשאלו אומרים דנה' הקי' יורדין ר"ל
 המל' שכחי' הוא העומדת בנה' של הקי' וזה
 שורד בתחתון - עם פ"ט :

כיב חסד

עליון הנק' יומם יומא דכולסו הוא
 החסד שאחר הכינה ומקום זה הוא
 תחת הנחן כדש' רכתפין דא"א ושם הוא מקום חסד
 כנו' - ש' הוחלם פ"ס :

כיז חקל

תפוחין סודו עיון במערכת המ"ס
 אות פ"ג :
 ורם לעולם סלקי לנכוס והט' עיון במ'
 האל"ף אות ק' :

כיה חלב

סוד החלב הוא עיניו הים למעלה
 ומתספק לחלב ומתמתק וכן כה' י'
 לעולם למטם עם הים סוד הינין ולכן כ"מ הסלבר
 מנוסח ובעלת' למעלה כתב"ת או הם מתהפכים
 לחלב ואח"כ יול' ו' א' לתוך דמיון סתוטק היונק ומתגדל -
 ש' הולדת אר"א פ"ס :

כיו חלב

סוד החלב מאסין נמשך מנ"ה דא"א
 שנשאר למעלה פ"א דנלח באבא ופ"א
 רחב כחימא ואלו הם עם למעלה תמיד ומכה זה
 נמשך החלב לזיטק וכוס חבין איך מוזן החיטוק מלך
 החלב פי נשמת הו"א הוא נס"י דא"א ומלך אותן כ"פ
 דאשאריו כו"א הם יותר מעוליס כמלא דכשנמשך
 משם החלב הוא ממכר נשמתו ומשם הוא ניוון
 ההיזוף - עם :

כז חסדים

דו"א יש בו נ' כחי' א' למעלה במקו'
 סדעת דו"א דשם הוא שורש החס'
 ואח"כ מהארתן מתפשטין ה"ח מחסד שבו ער הור
 שבו ואחר כך מהארתן של חס' המתפש' מתקבץ
 הארתן כסוד דו"א ה"ח אחריס ולס' וז נק' יסוד כל -
 ש' רפ"ח פ"ד :

כח חכמה

הטעם דנק' כלשון נקמה להיוחס
 כחי' חכמה דב"ן הוא כחי' טק'
 והכן זה מאד ח"ס דכל דינין במחשכס האכריריו והוא
 להיות עם חכמה דב"ן שהוא דינין - ח"ס דבוטנא
 דקדייטתא דכטש כעומא - ש' אכ"ך פ"ט בע"ח של
 דטוס מ"ב :

כט חיצוניות

ופנימיות הנה כמ"א כחי' דחמי'
 נעשה הפנימי ואח"כ נעשה
 החי' ונמ"א כחוב להפק' וחי' כי בחיל בכריאת
 העולם הונדך לעשות החי' תחי' כי כן הסיר דחיו'
 נכל' הנוף ואח"כ הנשמה אף אח"כ הוא להסדך דחיו'
 אינו יכול ליכנס אם לא יכנס תחי' הפני' גם מ"ג
 דכ"א נעשה כש"ע זה היה בכריאת העולם או בעת
 שסוף רוגמת כריאת העולם (א"ה פי' בר"ה) אבל בכל
 יום בעת התפילה נעשה הכל כיחיד וכפעם א' החי' ו'
 והפני' - עם פ"י כאל דשם ושל כ"י פ"ח :

ל הסדר

נק' חור כסוד ס"פ אף שיש כיומא
 קדמאה דמעש' כראש' עיון במערכת
 כה"ף אות כ"ח :

לא חיל

סנ' שנק' המל' אשת חיל תם סוד סנ'
 באלה"ם נעשה חיל ופ' ושראל עשה
 חיל עי"ש כסנו' :

לב חנה

אם שמש' סוד' עיון כמע' סוד' או' יג'
 כל כחי' חכ"ד שיש בעול' כולם נמשכי'
 מאו"א ודעת ראל' כי הם שרשים לכל
 החכמ' והחי' והדעות ולכן א"א ל"א נקבלם הם
 לא ע"י שאו"א יתנו חלקם מהם עלמם והם סגב'
 שבהם להלכישם וע"י נכסוי' ומחש' כו"א ומקבלם
 ולס' וז הכן חייב ככבוד או"א - ח"ס שאר"ל ברא
 כריעא דאכוס וכן אמרו עוב' יודך אינו הוא דאיש לוקם
 אלא הכרעיים והיורכים של או"א שהם ג' נס"י שלסם
 לכר - ש' פרוקי הל' פ"א :

לד חוטם

הוא אות' ס' סקו' דמנלע' דרשחחמד
 הסוטס ותסיר סקו' אמלעני נשאר
 דוגמא ס' סתומה מרובעת - ש' דחישו סללס דר"כ' :
לה חו"ג שם הו"ה א' יש כח"ג עד"י ו' טא
 ה"ח וס"ג כדעת עלמ' ס' הם ה"ח
 המתפש' כנופא ו' הוא יסוד דו"א הנק' ו' ועורא שם
 מתקבץ ה"ג כסוד וסיה האוכל לעקרון לאר"ס
 הוא לנודך מל' מופקרת כו כוסוד - ה' הם ס"ג עלמם
 ועד יש דרך כ' ו' כנו' ה' כנו' ס' כ' ה"ג המתפ' כדעת
 למע' ו' הוא יסוד דשם יורדי' ה"ח וס"ג חסו לירוף
 יחס' ו' שם סיומא מפ' יתפלל ה' מתפלל וכו' כנו' בתפילתו
 שם בכללי חו"ג כלל א' :

לו חו"ג

הם ס' הו"ת א' דע"ה ו' דב"ן - עם
 כלל כ' :

לז חותם

של נעו' יוכ"כ סודו עי"ש ככלל ד'
 ועיון כמ' סוד' או' ל"כ ולק' כו"א כ"ח :

לא חסד

ענין חסד הנק' יומם דחיל ככולסו
 יומין שהם ו' ימי כדאשת סה ר"ק
 שבכחי' ו'א כנו' והנה מזה חסד שהוא הא' שבו"ק
 מתפש' ס' כחי' חסד ומתלבש' חק' ה"ס שהחיו
 נעלם שהם ה"ח אבל הא' הוא ענו' חסד ממש לכן
 אינו כמשפך עממם כי הו' שהחיו אינם חסד ממש
 אלא מתלבשים כחוכו ענפי חסד הא' ובחך לא הכחי'
 דחסד מתלבש בהם הכינה דו"א ובחוכה מתלבש'
 אימא עי' דמוח כינה דו"א הוא מאו' נמלא דכל ססאר'
 הנמ' מא' הוא ע"י חסד זה והוא מתפשט ומתלבש
 כחוכם - עם כללז' ובכלל' כחך דה"ח נכלליו כוסוד
 וס' ו' ואח"ך ניתנים במל' סוד' ו' ועד"ו הוא סו'
 גבו' - והנה כ"א מאלו חו"ג יש ככ"א מהם כללות
 כל סו' ולכן חין לומר דכל כחי' חסד שבה"ח נכנס
 כחסד דו"א וכל כחי' הנכו' נכנס ככבוד' דו"א וכוולא
 אלא חסד א' שרפ"ח נחלק לו' כחי' לו"ם וכעד"ו כל
 ו' החסד' וכעד"ו כל ו' הנכו' כשנכנסין כנוק' דו"א
 ואמנם אחיו כחי' חסד שכחשך הוא שרש לכל שאר
 כחי' דחסד המתפש' בו"ם וכעד"ו בנבו' וכוולא כום
 לכולס - ודע דחסד שכחשך א' הוא הנק' יומם כסוד
 יומם ילום ה' חס' יומא דכולסו וכוף שורש לכולסו וס'
 ענפים המתפ' ממנו - אבל שאר החסדים נקרא יום
 והנכורות כן' לילה :

טל חטא

אדם' ד גיס שבנכורות לקוחס במקו'
 רחב ילאו תחילה אף מקדים כהיוחס
 למע' כמקו' לר הים מוכרת שהחס' יתפש' תחי' - עם
 כלל ט' :

ס' חו"ג

הם תרין כתפין דא"א שהם קו ומקו' ומל'
 ושם הם כ' עעדין כנו' וכן כ' עעדין לו
 סוד

קוד הדעי' המזוונס ג"כ ונמלא שם למע' חו"כ ורעת
 עליון ולמטה מהם יש ב' עטרין ורעת תחתון ולהיות
 שאלו ב' עט' ורעת הם תחת מוחי' העליונין לכן ג'
 נק' בשם דעת ע"ש רעת המכריע בין חו"כ ע"י מו'
 עליונים והנה חו"כ ע"י נק' אחסנוהא דאו"ה כי הם
 העליונים וכן ד' התחתונים נק' עט' דרית ז"ל מאו"ה
 שם כלל י"ז ועיון כמ"ב במע' הכא"ף או ג' :

מ"א חשמ"ל ג' מלכוש והוא חלק הללם אשר
 הוא בסוד מקיף מבחוץ ונבאר ענין

ללם זה מה ענינו דע דבל בחי' הכלים והאורות הם
 מבחי' אוחס המלכוש ויש מהן בחי' שלא נכירו וככל
 יום ויום מכרי' העולם עד כיאת משי' מתבררי' מהם
 בירו' רבים וכסיונמרו הכירו' או יבא המשיח - ו"ס
 שארו"ל עד שוכלו כל הגט' שבנוף וזה הגופ הוא עה"ד
 טו"ר רקלו' נונה שבהם נתערכו טו"ר בין חלק אבי"ב
 ובין חלק המלאכים הנבראים ככל יום בסוד יוכר
 משרתים ואשר משרתיו ובין נשמות בני אדם ובין שאר
 כריות כהמות וקיות ולומח ודומם והבן זה מהד' ורע
 הנהגת העולם ככל יום וכ"ז ע"י תפי' שככל יום ויום -
 ודע רבאשר נכרר איזה בירור מעה"ד ה"ל להיעשות
 בבחי' נפש פני' גמור אם לא שתבא תחי' בסוד ללם
 השני' ומקי' הנקרא חשמ"ל ואח"ך נעשה ממנו נפש
 הפנים ממש כסוד הן כל אלה יעע' אל פעמו' ג' עם
 נבר נמלא דהללם הוא נפש הפני' אלא שאינם מתקני'
 עריון עד ג"פ ואח"ך הם הנפש זוכה אז לרוח נשמה
 נתקני' כפ"א וא"ל כג"פ - ס' הללם פ"ב :

מ"ב חיצוניות כל בחי' חילו' נק' מל' ש' עי"מ
 פ"ג :

מ"ג חיצו' ופני' מה ענינו כי החי' הם מליאות
 העולמ' ופני' הם בחי' הנשמיות והענין

דיש כו"ן וכעד"ז ככל הפר' כ' בחי' ה"ה הוא בחינת
 החי' שבהם כדמיון הנוף אל הנשמה וזוה החי'ו'
 דו"ה נכראו כל העולמות ואפי' המלאכים כולם הם
 מבחי' חילו' דו"ן דא"י - אמנם יש בחי' כ' והוא פני'
 שבו שהוא בענין נשמה אל הנוף שמבחוץ ומבחי' זו
 נכראו נשמות בני אדם הדיקים התחתונים דנשמת
 הזכרים הם מו"ה ונשמת הנקבו' מנוק' דו"ה באופן
 דנשמות הדיקים הם יותר פנימי' מהמלאכים כולם
 חוץ מהנשמות שהם מבחי' כו"ע כנודע - ו"ס הן
 ארבלם נעקו חולה מלאכי שלום וכו' וארו"ל אפילו
 מלאכי שלום אינם יכולים ליכנס וכו' דל"ל מאי אפילו
 דקאמ' ולמה הנשמות של המלאכים עד שהולך להשמיענו
 חידוש דהפי' הם אינם נכנסים אלא יוכן עם הנו'
 דלהו' דיש בחי' מלאכים קרובים לנשמות של הדיקים
 ויהר משאר המלאכים ונק' מלאכי שלום מהו דתימא
 דבבחי' זו דיש לאלו המלאכים על השאר והוא שהם
 בת המלאכים המקבלים את נשמת הדיקים כשנפטרים
 מהעו' וא"ל יבא שלום ינחו וכו' כמ"ס דו"ל ולכן
 נק' מלאכי שלום ומלך בחי' זו היה אפי' שיכנסו בפני'
 עם הנשמו' לזה השמיענו דאפי' הם עומדים בחוץ
 ואינם נכנסו' ש' העיבורי' פ"א - ועיון כמ"ס ש"ה ח"א
 פ"ד ובש' קלי' נונה פ"א :

מ"ד חרן סוד הפ' ואברהם בן ע"ה כלאחז מחרן
 עיון במע' האל"ף אות קל"ט :

מ"ה חכמה היא נכורס כשורשה ולכן חכמה
 דא"ל נתלכש בה נכורס דעתיק - ש'
 הנסירה פ"א :

מ"ו חסד דעתיק נק' יומם דכלולין בו כל ז"ת -
 שם פ"ט :

מ"ז חיצוניות של העליון הוא מעולה יותר
 מפני' של התחתון - ש' פרלומי
 זו"ן דרוש א' :

מ"ח חיבוק ומשוק וזו"ן עיון כמע' הזו"ן הו"ת
 פ"ט :

מ"ט חדר ושרודור שזכרו כמ' מידה הם בחי'
 יסוד ומל' שכנוק' - ש' תיקון הנוק' פ"ב
 כלל י"ח :

ז' חוה אשת אדם הטעם שנק' בשם זה הוא רנת'
 דחלי שלים חסד שבת"ת דו"ה נחלק לז'
 וכנסו כד' זמנים בכתר שלה וחלי שלים הוא נקרא'
 שחות סחסד דת"ת דו"ה שהוא חלק א' מו' חלקים
 שבו וזהו ענין ז' של חוה והמל' המקבל' האורות הוא
 ה' תחלה וזהו אזה ה' של חוה והח' הוא דנת' בענין
 גד' החסדים דו"ה שהגרילו ונכפ' בפלים נמלא דאותן
 כ"ס חסד דת"ת דו"ה נכפלו ונעשו ד' שלישים והמל'
 אינה לוקחת אלא חצי שלישי אלא שאח"ך נכפל ונעשה
 שלישי א' שלם לכן אם נעדיק חצי שלישי כד' שלישים
 שנכפלו יהיה חלק א' מת' חלקים וזהו ח' של חוה הרי
 נתבאר ט' שם חוה - ש' תיקון הנוק' פ"ו ובש' הירח
 פ"ב - וכמ"ס כדדושי הנוק' דרוש ז' ועיון לקמן הו"ת
 ק"כ מש"ס :

ז"א חותם כחק חותם שארו"ל שרף להניח
 כדכרים סמינמס חבית' והס' חלב

° כשר י"ן תכלת לשומרם הענין דיסוד הוא חותם א'
 ומל' חותם כ' וביאורו דיון המשומר הוא סוד הנבוכי'
 הניתנין אל המל' ולריך להיותם שמורים מן החי'ו'
 שלה יחאחו בו כהם דיניקתם מהנבו' ולכן היון לריך
 לשומרו שהם הנבוכות לא כן חס' שהם אינם אכל
 החילו' הם יושבים תחת המל' וקרובים אליה בסוד
 דגליה יורדות מות ולפעמים אותן הנבו' נעשי' דם שהם
 דינין גמו' ואז הוא דם נדות דיונקי' החי' א"ך כהיותם
 שמורים הם יין דיון מורה לנבו' מתקופ' והנה הלו ה"ג
 הם נמסרו ע"י כ' חותמות א' הוסוד והכ' המל' ולכן
 חותם אוחיות חומ"תוה"ס חומת בת ליון וחומת ירוש'
 שהם יסוד ומל' גם אוחיות חותם הוא תחו"ס ר"ל ע"כ
 תחו"ס הקדושה ומשם ואילך הם הקלי' ולכן חסוד
 ללחח חוץ לתחו"ס כשבת דתחו"ס הוא מל' חס' - גם
 חותם או' חמו"ת ופי' דכל חותמות אלו הם מקומות
 עליונה שהיא כינה דמל' היא בת הכינה ח"ל חתן
 כינה וא"כ כינה היא חמות ז"ל - וכבאר א"ך נמשך
 חותם זה מכינה והוא דכינה ישנ' אהי"ם א' דיוודי'ן
 קס"א והוא כנלח והכ' דחלפי'ן קמ"ג כבוד והב'
 דההי"ן קב"א כיסוד ונ' גי' תנ"ה והוא גי' חות"ס ע"ה
 גם חותם הוא כדדים ושאר הליור' תחו"ס וחומ"ת
 הוא כיסוד וחוחס הוא כדדים שלו שהוא בת"ת הנק'
 אמת וחוחס של הקב"ה אמת מפני שמכריע בין חו"כ
 ובין חו"ג ובין נו"ה לכן נק' חותם שבו נחת' כל שאר
 מדות וזהו אמת שמברית מן הקלה אל הקלה דהא' א'
 לאחיות ומ' חמל' ות' אחרונה גם הו' נקרא חומת
 דממנה ילאו הה"ג שהם מנוק' פחווי חוחס - ש'
 הירח פ"ג ועיון כמ"ס כדדושי הנוק' דרוש ח' באורך
 ולקמן כמ"ס כמע' זה הוא ו"ג יע"ש - (א"ה מ"ס
 דמל' הוא בת הכינה והכינה היא חמות ז"ל
 ז"ע דהלא ב' זו"ן הם כנים של כינה והם נאמר דעכו'
 נק' חמו' ג"כ בעקד המל' שהיא בת הכינה יקרא ז"ל
 חתן

עץ אמת מערכת חי'ת ליעקב חיים לא

חזן בינים א"כ קשה למנו לא עשה להפך דו"ח הוא כן
 הכונה והכונה היא חמות המל' בערך דו"ח שהוא
 כן הכונה . שר' בשעש"כ כדרוש נעילת יוה"כ שכתב
 להפך מזה דכינה היא חמות המל' ואם ז"ל ומשו"ה
 שינה ללמדו דא"י ע"י נק' אס' וז"ל וגם נק' חמותו"ן
 ושקולים הם ויכחו שניסב ודוק :

בז חתן

הט' שנק' בשזה הוא רשס אחי' דירולין
 ולפי"ן והה"ן ששם קס"ח קמ"ג קמ"א
 גי' תנ"ס ועס' הנ' שמוח עלמס גי' חת"ן . שס פ"ג .
 ובמ"ש כדרושי הטוק' דרוש ס' :

גז חרבן

במה"ק עניינו עיין כמע' הפ"א חות
 מ"כ וכמע' הבי"ת חות מ"ו וכמע'
 המ"ס חות קס"ד ועש"כ ענין הכ' חרכנות חרכן בית
 ה' ובית ב' :

רז חמה

סוד מאח"ל הוליא הקכ"ס חמה מנרת'
 עיין כמע' הסמ"ך חות ק"ו .

גז חרבן

בית שני וחסא אדה"ר הכל א' אלא
 כיחטא ארס"ר תיקון ממש הקל' שהיו
 בחי' בלתי תיקון אכלבכטא' ישראל בחרכן ה"ה כבר
 היו הקל' מתוקנים והם גרמו להחזיר ולהלכיש בהם
 הקדושה וז"ל סוהמס כארס עב' כחת . וענין החלכות
 אלו הט"ס שבה בקל' הוא דגס הקל' הם מכחינת
 חבי"ע הטמא וכל עולם כלול מ"ס ומח"פ והנה
 סטק' דו"ח דקל' דא"ל היא לילית אשת ס"מ והיתה
 תחי' ככחי' נקי' כלולה מי' תחת היסוד של ס"מ
 בעלה ועת' אלו הט"ס נחלכשו כס' ועששו י"ס שלימות
 ח"ס ומלכותו בכל משלם . ח"ס אמלאה הקריכה
 שאח"ל לא נתמלאה אור אלא מחרכנה של יור' נוק'
 קרו' דא"ל . ח"ס מ"ש כמ' חנינה ע"פ ואם לא השמיעו
 כמקריים תכנס נפשו מפני גוה מפני גחוןן של
 ישראל שניטלה מהם ויחנה לאו"ה והכן זה נמלא
 רכהתלבס ט"ס רמל' כלי' דקל' עיקר החכירה היא
 לו"א רמתי ילאו למל' ח"ס מ"ש כזה"ק ע"פ קולה
 כנחש ולך והוא רמה שנשאר במל' דא"ל הוא כחי' מל'
 שבה הנק' זכ כסוד מ"ש רז"ל ויכן ה' אלהים חת
 סללע רב אמר זכ היתה והט"ס ח' שהם רשא רילס
 ירדו בקל' ושכיכה לעפרא לכן ישראל שיטקסס מן
 המל' אינם שולטים בגלות אלא שמה לעפר נפשו
 והאר"ה שיטקסס מהנכס הם שולטים עתה ועיון עוד
 באורך כס' הקל' פ"ג וכמע' הו"ן חות קל"ח :

ז"ס

שאר"ל ירמיה לא אמר והנורא לפי שגויס
 מרקרין בהולכו היה נוראותיו הניאל לא אמר
 והנכור וכו' והענין שכבר נת' רבעת החרכן חורה
 המל' כסוד נק' ונהרס כל בנינה לנמח וכשראה ירמיה
 ענין זה לא רמס לומר והנורא נורא הוא סוד ת"ת
 דו"א ומחלי ח"ת זה מתחלת גולגלתא דטוק' ולהיות
 שעתה נחרכ כל בנינה א"כ הין רחוי להזכיר נרדק ודע
 כי נור"ה אוחיות ארו"ן לרמח אל המל' הנק' ארון וכן
 ארון גי' נ"ר דמנרא זה הוא סוד נור וכתר שלה נס
 אמר לשון איה לרמח דמסוד נורא זה נעשה לה ג"ר
 שהם כח"כ הנק' איה ח"ס איה נוראותיו ואמנס רניל
 הים כסוף החרכן אחר שנאלמו ע' שנה של הגלות
 ורואה דאפי' אס יחזור הכית למק' ראה את חרכנה
 וכבר נת' דחרכין בית כ' נחרכה כל המל' וגשארס
 בסוד נקי' וזו לא היה כמו חרכן בית ה' שט"ס שלה
 חזרו למע' לזריש אלא ירדו וגלו אל הקל' לכן לא
 אמר הנכור כיכל מליחות המל' הוא מלך הנכו' ומשס
 נכמת כנ"ס עליונים והנה נכור' סרכס מתפ' ממנה

אל המל' והס סוד הסוד של ח"ת שניעשה כינה במל'
 וסוד נכו' וסוד שבמל' כל אלו נק' נכורה לכן אמר
 נחם משתעבדין בכניו זהס סוד הנכו' אלו שהס הכניס
 של אי' נכורות עי' א"כ איה נכורות לכן גלס הזכיר
 הנכור שהוא יוחרלמע' מליחותו דאפי' ט"ס שלבגלו
 לין הק' לי' . ש' מיעוט הורח פ"כ ג' . (א"ד) מ"ש דמ"ש
 לשון איה לרמח דמסוד נורא זה שהוא ח"ת דו"ח
 נעשה לה הנ"ר שסס כח"כ לא הכינותו דרוקא הכתר
 שלה הוא שנעשה מת"ת דו"ח אכל הסוד נעשה
 מנ"ס כנורע) :

נז ח"ל

הוא כעשיה עיין כמע' העין חות ק' :

נז הורבה

הוא נגר הקל' עיין בלות הנז' :

נח חיד

הוא החכמה . שער מ"ד ומ"ן פרק ע'
 וענין כמע' הו"ן חות קכ"ד :

נש חבקוק

ענינו עיין כמערכת הו"ן חות
 קי"ב :

ס חו"ג

הס כ' עטרין והס ע"כ ק"ל ע"כ חסד
 ק' לגבורה ואס חכרכ"ו של הו"י הול"כ
 נתן' חכמה עש"כ ע"כ הנה' וסיה ק' ל"ג כ' הזכר כמו כנקב'
 אך להיותו דטורא נק' בשס ע"כ לזכר . שס פי"ג :

ס"א חיצונית

נה"ו דכינה נעשה ח"ת לחכ"ד
 דו"ח ובעד' ז' מו"ל לנור' דחי'ו' :

ס"ב חיצונית

כלום דנה"ו דו"ח הם פני' כלום שכח"ד דטק' והכן
 זה ויחורטו לך כזה קושיות רבות . ש' פני' וחי' פ"כ :

ס"ג חיצונית

ופני' דע לך כלל גרול רכל בחי' מלות
 מעשיות וכרכו'ו' כמו לי'ת וקפי'
 ואכי' מלה וסוכס ולולכ וכיוצא בהן כולן הם בחי'ו'
 העולמות אעפ"י שיש בהם בחי' מוחין הם בחי'ו'
 וכל מלה שהוא בדיבור לזכר כמו החפילס הוא כפני'
 נמלא דככל ד' עולמות חבי"ע וכן ככל ה"פ שכל
 עולם מד' עולמו' חבי"ע יש בכל א' מהם חי'ו' ופני'
 וכל המעשה הוא וכרכותיה הכל הוא בחי'ו' אר"ע
 כנגד המעשה ואו"מ כנגד הכרכס כמו ג' סעודות
 דשכח ואכי' מלה וקידוש ולי'ו' וקפי' וסוכס וכיוצא
 אכן כל דבר החלוי בשס לזכר כמו החפי' ועסקהתורס
 הכל תלוי בפנימי' ואמנס הכוונה כמחשבה הוא הש'
 כין בחי'ו' כמו כוונת עשיית המלות שהם בחי'ו' וכן
 כפני' כמו כוונת החפי' וכו' דהחי'ו' והפני' הכל הוא
 ככחי' הכלים . וכיוצא כזה יש כנשמה חי'ו' ופני' שהוא
 נשמת חי'ו' לכלי חי'ו' ונשמת פני' לכלי פני' וכל זה
 ככחי' אר"ע ועד' ז' יש ככחי' אר"מ . וכן כל בחי' שיש
 בחי'ו' שהוא חב"א ואח' בפניס ושב"פ ומוחין ללס
 דאכא וללס דחי' וכלים ועלמות וכיוצא כזה בכל הפרט'
 כולם ישנם בחי'ו' לזכר וכפני' לזכר כי החי'ו' של כל
 עולם ועולם הוא בחי' חלק עשיה שיש בכל עולם כנו'
 רכל ה' כלול מד' עולמות חבי"ע ולא זו לזכר אלא חין
 לך כל ספי' שאין בה ד' חלקי חבי"ע וכפרטות בחי'
 חי'ו' הספי' הוא ככחי' עשיה אשר כס' . שס פ"כ .

(א"ה)

עפ"י דברי רבינו ז"ל אלו שכתב דהכוונה
 כמחשבה הוא הנשמה וכו' נלע"ד דז"מ מ"ש
 כמ' כרכות ח"ל תפילה כלה כוונה כנוף בלה נשמה
 והרי הוא כמבואר ר' . ועיין מ"ש מורינו הרב החסיד
 ז"ל בס"מ נה"ס כדכ"ט ע"כ דכוס יוכן מה שהיה ק'
 על ענין ליל פסח דאח' שנכנסו כל המו' עד ג"ס
 כערכיה וכהלל"ה כ' הסדר למאי אויטרק' וז' תשחוריס
 ומסתלק' כמ"ש קטת מהמקובלים זה לא נזכר דכרי
 רכי' הק' ז"ל אכל לשי'ו' ח"ס דבערכיה וכנסה פנימי'
 שהיא בדיבור לזכר וכסדר כנס החי'ו' יע"ש) :

חיי'

חיי' :

עין אמת מערכת חיות ליעקב חיים

סז חיצו' ופני' עינין כמ' הפ"א ארת מ"ו ונ"א
וכ"ן ועינין כארת ס"א ענין חיו' ופני'
דקל' :

ועינין כארת כ"ב פי' מלך חיו' ופני' מה ענינו ועינין
לקמן ארת פ"ט :
ע חשמ"ל מה ענינו עינין כמע' העין או ק"ו
וכמ' הכי"ת ארת ל"ט :

סד חלוקא דרכן מה ענינו עינין כמ' הנימ"ל
או' כ"א ובמ' הפ"א או' ס"ו :

עא חיצונים אינם נאחזים אלא בסוימי קלות
של הוי"ד אצבעות ידים ורגלים

סזה חיצוניות ופני' כל חיו' הוא כלי ניקוד
דמכני' נמשכו והוא סכ כ"ן אך

וכן כעטרת היסוד עינין מ"ס כמע' העין ארת קי"ו :

ספני' הנמ' משם מ"ה שהוא מחכמה הם הוי"ת
כניקוד .סס פ"ד . (א"ה) והו טעם דיוקא כנרנמ"י

עב חמא אדה"ר רוחה ועי' גרמו לחיות עדומי'
מס ענינו עינין כמע' העין או' קי"ה

סשה סהו' יא' כהס נקו' אכל ככלים שהס
חיו' לא יס כהס נקו' כנו' . אשר בזה אפשר לתרן

עג חשמ"ל דנה"ו רחוקה דע דחשמל הנלח
נק' לל ודחוד ודיקוד נק' כ' לללים

מה שהק' מוהרש"ו ז"ל כש' מארשכ"ו ז"ל פ' ויקרא
פס"א דסס חו"ס כלי ניקוד הוא כספי' הת"ת ככחי'

ולכן כשמתחלקים לללים חלו כלול הו"ר מורה על כי
גם פנימיו' נר"ן נסתלקו ואו הקלו' שולטין בארס כי

הכלי אכל כשהו"ס מנוק' הוא ככחי' הפני' הק' דוס
פותר מ"ס כחי' רהו"ה העשירי' כלי ניקוד היא כנוק'

עד חשמ"ל יס ג' חשמלים והס ג' לכושו גר"ן
הנו' כוה"ק פ' ויקהל א' בג"ע

וכאן משמע שהוא כמ"ת ע"כ . ולפי מ"ס כאן לק"מ
דחוא מדבר בכחי' כלי הת"ת סכן כתב כהדיוא כספי'

הארץ לנפש וא' בין המלאכים לרוח וא' ככסא לנשמה
ומ"ס כש' יתרו דע"ח ענין יעקב דנפיק מההוא חשמל

סת"ת ככחי' הכלי וכן הוא האמת הכלי חיו' דת"ת
הוא הו"ה א' פשוטם כלי ניקוד כמשפט כל הכלים

פנימאה ר"ל דמתוך החשמל יולאין טולו' אור המוחין
דו"א דמלך אכא ליעקב והס חו"ג . ס :

שלא יס כהס ניקוד כיון שהס כחיו' כמ"ס כאן
רבינו ז"ל והוא פלא על מוהרש"ו ז"ל כינר הקסא קו'
זו וק"ל :

עה חיצו' ארס העליון מהו עינין כמע' האל"ף
ארת ר"ו :

סז חיצו' ופני' החיו' סס כ"ן והפני' סס מ"ה
וכבר ידעת דבעיק' א' החיו' גדול

עו חכמה היא א' לים ח"ס ראשית חכמ' ולכן
התחי' התו' בראשית וכיאררו דו"ל ארן

מהפנימיו' (א"ס עינין לעיל כארת ז') לכן סס כ"ן
ליצת"ל יהיה גדול משם מ"ה נמצא דכללות כל החיו'ו

ראשית וכו' וט' שאמ' כלשון סלילס עינין כמע' הכ"ף
ארת ע"ו .

שהוא נק' נק' נפש עם שיש לו ג"כ כל הפרטי נר"ן וכל
הפני' נק' סס מ"ה ויש לו ג"כ כל הפרטים הנו' נמצא

עז חשמל ענין החשמל וקלו' נונה דע דהג'
גופו דבינה נכנכו תק' ז"א כנודע

דש' אחרו וכלים ועלמות דכ"ן וכלים ועלמות דמ"ה
דפני' . גם רע דהחיו' נק' אכ"א ולהיות כולה סס

אכל גוף החיו'ן מכלס שהוא העור נשאר כחך סכיב
עור דו"א והענין דחך כלי הכשר דו"א נכנס כלי הכשר

כ"ן שהיא נקבה לכן מדוכקים יחדו"ן אכ"א כד"ה שלא
יתאוו הקלו' יען שהחיו' הוא דין וכנכנסו פני'
דמ"ס או חחרים פכ"פ . סס פ"ד :

עור דו"א נכנס כלי הכשר דו"א נכנס כלי הכשר
דנה"ו דחי' ובתוכו נפש פני' דו"א ואח"ך תק' כלי כ'

סח חיות הק' הס כיצירה והנה גופס הפני' הוא
סס הו"ה הכולל י"ס ט' אותה חיה

שהוא גידוין דו"א נכנס כלי כ' דגידוין דחי' ובתוכס
סרות פני' דו"א ואח"ך תק' כלי ג' דעלמות דו"א נכנס

וק' ד' פנים של אותה חיה וגוף החיו'ן שלהם היא סס
ארכי' הכולל ג"כ י"ס של אותה חיה הנק' ארבע כנפים
של אותה חיה . סס פי"ג :

כלי ג' דעלמות דחי' ובתוכו נשמה פני' דו"א נשאר
העור דבינה שהיה רחוי סיכנס ג"כ תק' כלי עור דו"א

סט חיצו' ופני' רע דיש כ' מוני חיו' ופני' א'
הוא דחיו'ו' הס העולמות והפני' הס

ולא היה כן אלא נשאר כחין ע"ג העור דו"א עור ע"ג
עור ומחוץ לכולס הס הללמים שהס אורו' מקו' דיושר

הנשמות והכ' הוא כחיו'ו' ע"מנו יס ג' כלים הראשונים
עם סמו' שלהם נק' חיו'ו' שהוא כחי' קט' והפני' הוא

דו"א שהס הלבושי' שלו והקלו' ככר נת' שהס בין
הלבושי' והאור"מ ולכן הו"ס עור דבינה מחוץ לעור

מו' שלהם דגד' וכן כפני' שהס נשמו' הוא כך דהחיו'ו'
סס עי' ויני' ופני' הס מו' דגד' . ודע דככל עולם

ז"א כדו' שלא ויכלו הקלו' לונק מעורו' ז"א דעור דבינה
מפסיק והוא כחי' חשמל והלבוש סנעשס לון' מבינה

מאכיו"ע יס כו חיו'ו' ופני' וגם כעוה"ז ג"כ והחיו'ו'
הוא כחי' העולם ע"מנו הנק' כסס היכל ורקיעים

כבוד כגשר ועיר קנו' על גווליו ירחף ואין זה הלבוש
ממש רק הס כחי' עור ממש וכוה העור נאחזה הקלו'

והארלות והימים וההרות והשאים ואילנות וכוולא כזה
והפני' הס הכני ארס השוכני' חך העולם וכן כעולמות

הרקס סככולס הנק' קלי' נונה יען סכפנימיו' יס נונה
ואור רפ"א חיו'ו' של המלכי' שנשארו לכרר וו' הקלו'

העליוני' ההיכלות ודקו' ואפי' המלא' ע"מסס הס נחיו'ו'
ובתוכו יס פני' והוא י"ס סבהס נר"ן של העולם ההוא

דו"ה לידבק בו"א או כנוק' חס החשמל משמרן וכשהעור'
גורמין או סחשמל מסתלק ונשאר עור ז"א לברו' ויס

אס הוא העשית נק' נפשי' ואס כיני' רוחין וכו' אכל
רע דכעלמות מתלבש כיון כי"ס הנק' עולם וכין כי"ס

כו חיו'ו' קדו"ס בפנימיו' והוא ו' שכתך העור והעור
ע"מנו נשאר דבק רע שהוא קלי' נונה וקיא ונקת משס

הנק' נר"ן אלא שעלמות של הנר"ן הוא יותר גדול
פעלמות המתלבש כעולם ע"מנו כמלא' שיש עי"מ

וכשמפיע ז"א כנוק' יונק קלי' הדיא ונאחזת כעור
יסוד של הנוק' ואו מושכת אלוה' עי' יסוד דכורא

לחוס כי נדבק בה כסוד ערלה שהוא רע סכעור והס"א
היא הנוק' הנק' ס' ויונקת מטפס קדו"ס . וכו"ת סוד

ומווליהו לחוק כסוד תולטת ס"ו והכו' זה מאד . ח"ס
כוה"ק פ' חיומה דקמ"ד וכהאי גוה' מפסס סט"א

פעלמות המתלבש כעולם ע"מנו כמלא' שיש עי"מ
לחיו'ו' ועי"מ לפני' . סס פי"ד ועינין כמ' הפ"א או' כ"א

לחוס כי נדבק בה כסוד ערלה שהוא רע סכעור והס"א
היא הנוק' הנק' ס' ויונקת מטפס קדו"ס . וכו"ת סוד

אורות

עץ אמת מערכת חיות ליעקב היים לב

ואו רואה תלוס תכן וקש שהס קלי וכשעוסק במורה
כאמר כו כשכך תשמור עליו ומתנכר הוצא ט
שהוא מלאך ומולוכו חלל מל אכוס טובים דעשי ח"ס
כאן ע"י מלאך כאן ע"י שד ו"ס ושכע ולן כל יפקר
רע שכע ולן מד"ת אינו נפקד בחלומו ע"י הרע של
טנה הנק' רע אלא ע"י מלאך טוב. ש' קלי נתס פ"ו
וכס"א כס' הקלי פ"ו :

פ"ח ק"י מדבר ובלתי מדבר עיין כמע' הרל"ת
אות ע"ו :

פ"ט חיצוניות ופני' היותר מוסכס האמיקו הוא
כך רחיו' הוא העולם כעלמו שהס

הקיצעים וארלות והכחיס ודישוכיס ואילנו' שיש כארץ
הוי התקתו' וכן בהמות חיות ועופו' וכן האדם אשה כל
הכחי' חלו הס הארץ החומרי ונפש של כל א' וא' הוא
כפני' שבו. ש' קולור אבי"ע ש' אובע"ח כ"ק ש' קלי'
טנ"ו. (א"ה) נמ"ל מדבריו ח"ל לו דהכעלי חיים אדם
וכהמה הס ג"כ בחיול' ודוקא הנפשות הס
כפני'. ומוס חמהני חמיה גדולה עמ"ס מוס"ר הרב
החסיריב שר שלום ז"ל כס"ס נהר שלום דע"ד ע"כ
עמ"ס ר"ל כענין מחלוקת רבי אליעזר ור"י רח"א
כתשרי נכרא העו' וח"א כניסן נכרא העולם דמר
מיידי בחיול' ומר מיידי כפני' ואלו ואלו רח"א ולא פיר
מי הוא דמיידי בחיול' ומי הוא דמיידי כפני' ופי' הוא
ז"ל דר"א מיידי בחיול' העולמות שהכיה רח"א
מהרשאים ואילנו' ור"י מיידי כפני' העו' שהכיה רח"א
מכעלי חיים שהס פני' קעולמות ע"כ והוא הסך
מדבריו ח"ל חלו :

ש"ר מ"ש ר"ל כס' פני' וחי' פ"ד עיין לעיל אות
ס"ט ודבריו ז"ע שכחכ דכני אדם הס כפני'
וכאן כחכ שהס בחיול' וענין כעלי חיים לה פירש שס
כאווה בחי' הס ועל הכל ה' יאיר עיני' בתורתו :

ץ חיים נקראים אר"א כ' חיים. שס פ"ה :
צ"א השמר נראה מפ' יתרו דע"ג שהוא כה"ת
והענין דני' מהתי' דהוי"ס כחסי

ואדני כנכורה וכת"ת מהתכרים ומהרונה"י שהוא כענין
השמשל חיות אש ממללות שהס כ' שמות הנו' והס
אש בהיותן מעה"ד טו' ריהס ממללות יען הס תאומים
דאית לחין פה ולשון פה אדני' לשון הוי"ה והס כ'
נהורין דכטיק מהשמשל חיות וסומק וכו' דת"ת נק' שנה
ולכן חלו נהורין נפקי מנייהו שס"ס נהורין בימות
השנה ובהתחבר עמהם אוח וא"ו כמילי שהוא הת"ת
הרי הוא גי' חסמ"ל וגם שגודע דחשמ"ל הוא לבוש
החיותן דבינה כפני' הנשר החופפת על כניה ויוד
מכחי' ו"ק שלה ת"ת שכה הנק' חשמל ג"כ דורחי
שכעשה מו"ק שכה חל ז"ן כניהס שהס ג"כ בחי' ר"ק
דאלו' חה הלבוש דו"ק דבינה מלבוש לז"ן ומפסיק
בינס לבין הקלי' נונה וכעד"ז כד' עולמות אבי"ע
וינדיק דחשמל הוא לפנים מקלי' נגה ושהוא ת"ת
ושהוא בינה והכל אחת לרקו וחדיו. שס פ"ו .

צ"ב חיות הן' הנק' ארים שור נשר אדם יש ככל
עולם כנגד ר' אותיות ח"ה הכוללים
כל י"ס וכן ר' מלאכים שסימבס ארנ"ן נמלא ריש'ד
חור טבעיים דרכו אשר כד' יסודות שכליים נקראים
ארנ"ן וכנגדם יש ר' יסודות רעים והס עון ומשחית
אף וחימס. שס פ"ח. (א"ה) עיין לעיל אות ס"ח שכ'
דחות סק' הס ביטירה וכן כתב כ"מ ולי' ועיין כנ"ס
ש' קלי נוגה פ"כ :

תלוס

אוחת נירח"ו מלוכסו' כנה"י דחי' כנגדס וס ה' מקי'
ככחי' נס' דלבוסי' דבינס המתלכס כנ' כלוס מקי' דלבוס'
ד"א עלמו לן יש האדה חיתו' מכולס והיא הארה העור
דו"ה הנק' הכל דגרמיו חה האר' ג"כ מתלכס' חוך עור
תבו' וסוכבת עור הו"א ויש כה בחי' ל"ס הכל דגרמיו
והס הס בחי' הרפ"ח ניט' והאת הכחי' נק' חשמל
שהוא ללס הכל דגרמיו שכעור וגם המתלכוסים אחרים
מתשאים כון לבושו' ו"א וכו' לבושו' ככ"י דחי' כולס נק'
תשמל. ש' ררו' אבי"ע פ"ד ועיין כמ"ש כס' הקלי' פ"ג :

ע"ח חכמה סוד כולס כחכמה עשית הנה' על
אלי' שהוא חיה רכלנו' עיין כמע'
סנ"ן אות קל"ה. וכס' דדושי אבי"ע פ"א כחכ דכל
האלי' נעשה כסוד חכמה והענין דע דאור העליון
המאיר מן המאגל הוא מתגלה באכה הנק' חכמה
והוא מתעלה ועתלכס בחוכו כלי שוס מסך אחר משוס
דע"כ אקנלו' ח"ס ער שמחשכה הנק' חכמ' אמנס
מתחמס ולמט' חין אור ח"ס ממש מתגלה אכל אכא
פוח מקפסוט ומתלכס חוך כל האלי' והוא שמחיס חוחס
ודע דאכה מתלכס בחימה ואי' ב"א וכו' וכו' איך
אנו אומרי' אור דאכה מתגלה בחוך כל האלי' אכל דע
דאור העליון מגיע ער אכה כרוחב גדול כלי מחילות
ולכן ער אכא הנק' חכמה נק' הכל חכמה אכל מאכה
ולמטס נחוסף שינוי א' והוא דאור עלמות אכה ממז'
פוח מתפשט חוך ח' ואי' אינה מעכרת האור חלו' א'
דך מסך ומחילה כלל אלא דך חלון שהוא בחי' פי
היסוד שלה המתלכס חוך ו"א אמנס אור עלמות אכה
ממש מתפש' חוך ו"א רק החימה נעשי' מחילה
ומעכבת שלא ילא אור אכה לו"א וזלת דך חלון הנו'
ונעשי' אי' מעבר ודך לעבור כס דך אור אכה חל
ז"א ועד"ו מו"א למל' חוה ענין כלס כחכמה עשית
דכל אור העליון הוא באכה ומשס ולמטה מקבלוס
מתנו. שס פ"א ועיין לך' כמ"כ אות ח"י :

ע"ס חשמל ענין חש' על כורו עיין כמ' הכ"ת
אות ז"ט ועיין לקמן כמ"כ חו"ג
ואו ט"ו :

פ' חטא אדם"ר מה גרס עיין כמע' הנימ"ל
או' כ"ט ועיני עור כמע' הסת"ך או' ל' :

פ"א חסד דו"ה שמות הכלים שכו הוא שס לו"ה
והוא סוד החוכב מנשמת לוח יאכרו
והוא החותס והלבוש הנו' כסכא דמשפ' ע"פ שאר'
כסוקה וכו' לבושא דמלכא דפריס עלה אלוה והנה
שס זה הוא אותיות ח"ל ו"ה דשס חל הוא חסד ושס
ר"ס זה הוא המתחבר עס אותיות זכר"ו ונעשה גי'
רמ"ת מ"ע דמלך הח' ש' השמו' פ"ו :

פ"ב חכמה ענין החכמ' עיין כמע' האל"ף או'
ר"ל :

פ"ג חסד כענין החסד דו"ק ופ' יומס ילוה ס'
חסדו שהוא יומא דכולהו עיין שס :

פ"ד השמר עניינו עיין כמע' הקו"ף או' כ"ן .
וכמע' הכו"ת או' קי"ג וכמ' הנו"ן
אות קמ"ו וכמע' הלמ"ד או' ס"ן :

פ"ה חטא אדה"ר כעה"ד טו' דעין כמ' הלמ"ד
או' ח"ן וכמע' סו"ד או' קמ"א
יעש"כ .

פ"ז חלב ט' היסוד אכילתו עיין כמע' הקו"ף
אות ח"ן .

פ"ח חלוס דע דבשיט"ס דנוכר אז כלולה מולך
עמו הנפש ואת קוטק"ט לקלי' טנה

אמר לבעל החוטם אני מתפלל לבעל החוטם אם מתחנן והייתי דכתיב ותקלתי אחטיו לך והוא דנו' דכל עבודהינו ותפלתינו הוא לו' א כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו ולאן ידו ונו' דז"א הוא בעל המל' ח"ש לבעל החוטם אני מתפלל וכו' ר"ל לו' א דרוק :

וראיתי בכתיב ה' של הרב החסיד הוא הרא"ש שרעבו ו'ל שפי' מאמר זה בא"ה והיא כהקדוש מ"ש-ח"ל כש' מאה"ל בכרונת כשחלה ר"ה וכו' ו'ל כשאחס מתפללים רעו לפני מן אחס עומדים דהכוונה יען רכונת הפי' הוא להמשיך מוחין מאר' או' ו'ל שניקור כוונתכם שתהיו נמשכ' גם מו' דמזד אבא ח"ש רעו לפני מ"ו פי' כי או' נק' מן ואחס התפללו אל אבא שהוא יותר לפניו מאי' סג' מ' וג' הוא באי' ו'ש נודע דחוטם נ' ס'ג' כמ"ש ח"ל וס'ג' הוא באי' ו'ש לבעל החוטם שהוא אבא בעל או' הנק' חוט"ס שהוא ס'ג' אני מתפלל ומתחנן לו דכל עיקר כוונת הפי' הוא (להמ' המו' מאבא וס'ו) :

צט הטא כהיות לאדם נשמה לגשמה אינו חוטא כלל עיין כמע' האל"ף או' ל' זוקל"ד ורנ"ה :

ק חיבוק וישוק חוונ כחיבוקהו קודם וכנישו' הוא קודם וכנישקין כ' רבעת הוונ התח' נשיקותיהם שחן - ש' מ' וזמ"ד דרוש ע' :

קא הטא אר"ה דחרבן בית כ' שוין כי בשניהם חורם הנוק' ככחי' נקי' כלולה מו' שהוא המל' שבה בלבד אב"ח חחת היסוד שלו - ש' מיעוט הירח פ"כ - (א"ה ראינו בקל כ"ו להרב ח"ק יעקב הכהן ז"ל שהק' דכחי' פ' זהב' כי מבריה' אר"ה ר עד שילאו ישראל ממלרים היתם הנוק' ככחי' הב' שהיתה פירו' שלם באחו' החוה"דא יע"ש - שו' רב"ש ההקד' דק"ט שהק' קו' זו ומי' כי זה היה כשצת שטמא אכל אח"כ דשב כחשו' ע"י מעשו' חורה ככחי' הב' ע"כ - ולא ידעונו למה הולך להביא עלות מרחוק מש' ההק' דענין זה כבר הוכן מרב"י הע"ס והוא פשוט :

קב הוה נק' טק' דו' א שנקחת מו' מ"ה שהוא גו' י"ט כמס' חוה - ש' התיקון פ"ג וס' הירח פ"כ - (א"ה ראינו בקו' הנו' שכ' דמשע' קחי' משמע שנק' חוה כהיותה כלולה עמו אכל כשהיא נפרדת ממנו נק' מהיטבאל ומש' הירח מש' חוה השם של חוה הוא אפי' כשהיא נפרדת - וכש' ההקד' דק"כ כחב דחיה נק' או' עילאה שחיה גו' י"ט לרמז על מקום שממנה חולבה שהוא מן ת"ת ומל' דאבא שבהם י"ט קפי' - וכשעה"פ פ' כר' כתב חוה הו"ס הם וו' ואם תמלאם בהלפין עולה המו' ח' עם ו"ס יהיה הכל חוה וליך וסוכ ליישכל אלו המקו' :

קג חזן ענין כהונת החזן ומעלתו עד היכן מגיע עיין מ"ש לק' בקוב' שפת אמת סי' כ"ג יעש"כ :

קד חרבן כהמ"ק (א"ה עיין כמע' הכו"ת או' מ"ו מ"ש דבזמן חרבן כהמ"ק היה ז"א ככחי' תכ"כ - אשר עפ"ז נלמד לפרש כוונת המא' כמ' גוטיין דנ"ו כענין טיטוס כשהסירוב כהמ"ק ונכנס בהיכל וכו' אמרו ע' ד רבי ב' ישמיעאל תנא מו' כמון באלים ה' מי כמון באלמים ע"כ וז"ל דנראין ח"ו דבריהם אלו כמו שהטות דברים כלפי מע' לקרות להקב"ה אלס ח"ו ולפי' ה טחא ונק' עוד מ"ש דו' דבזמן העיבור הוא תכ"כ עוד כ' ח"ל דקמו' :

צב חלום ענין החלום הנה נפש של האדם מולד הו' יסודות אינו נק' נפש אלא כשמת רוח חיים שהיא הנותנת חיים גופני לגוף וממנה יולד' הנשימה דרך האף ועליוה נח' ויפח כחפיו נשמה חיים ואמ' במדרש זו האופייה לשון אף ועליוה נפש האמימי מחוסי העשיות ח"ש אח"ך וכו' האר"ב לנפש חיה ות"ש לרוח ממלא ח"ש בקבלת רבה אר"י הגוף או' לנשמה והוא נפש היסודות והנש' או' לנפש שהיא מחוסי העשיות והנפש למלאך שהוא רוח דו"י עולם המלאכים והמלאך להקב"ה שהוא יושב על כסא הכבוד והוא הכריאה יע"י הנשמה שחלבה משם וכו' ענין החלום - שם וכמ"ש ש' קלי' נונה פ"ג :

צד חי בחי' ח' מרמז"ס הוא יותר פני' מד"כ והוא מחלק הרוח שבכל הו' יסודות ויש בו נפש המרכב' ונפש הנומתת ונק' כספרים נפש שני ונחלקת לב' כחות חילו' ופני' החיטויות נחלקת לב' כחות חוש ותנועה והחוש נחלק לה' חושים וחמשתן יקראו כח המרגיש - והפני' נחלק לב' והם המדמה והמתעורר והמדמה נחלק לב' והם המשיג והזוכר והפ' הנה כח החנוע' הוא כח ח' להתגעגע ממקום למקום כפי רצונו ולא כטבע והמרגיש נחלק לה' חושים והם ח' המשוש ככל איברי הגוף דירגיש המשוש ע"י שימשמש ול"ו או' דבר אחר והל' חושים הם העיני דואה ואוזן שומעת והאף להריח והאף לטעום וכל' לו' הם חושים נמשכים מהמוח עלמו דשם עיקרם אלא שנתפשט הרגש ואלו האיברים הנו' וכל אלו נקרא' חו"י דהם ממששים וגשמיים שרואים ושומעים כפועל ממש גמור אך הפנימי נק' כח המדמה וזהו כוונת עלמו ומתדמה שם באלו הם שם ממש ההרגש ההוא כמות ומלייר שם איך היה אצפ"י אלה הרגיש כפועל וכח הב' נק' הזוכר דאף שלא כשעה - שאבד החיזון מרגיש כפועל מתדמה כמות כלאו מרגיש כפועל מבח שנלטייר שם פעם אחרת וכח הב' נק' כח המתעורר ונק' נפש המתחורה והוא יותר פנימי מהמדמה דאחר היות כח כמדמ' ללייר ולדמות הדברים או' יתעורר כח המתעורר לקרב חובלת הגוף וכל האיברים הם כלים שלו ומכח המתעורר הזה יכו"ו קנין המדות רעות כגון כעס ושנאה ואכזריות ומדות טובות וגם קנין המדות והעבודות הכל הוא מכח זה - שם פ"ו ובמ"ש ש' הקלי' נונה פ"ה :

צה חושים ענין ח' חושים שיש כהדם עיין באו' הקודם ולק' במ"כ אות ו"ו :

צו חלום ענין החלום הנה בעת השינה נשאר כגוף נפש המרכב' והולומת' והכמהות ואינו יולא ממנו רק נפש המדרכת הנק' שכלית וכיון שהופשטה מהחומר משנת לרעת ולראות חזיונים עליונים ובהם וחוקקת החזיון ההוא בכח המדמה הנק' נשמות נפש שכלית ואין בה דיבור והמדמה יראה לאדם מה שראה השכל ולפי' שהוא כלי השכל המו' אין בו כח לקבל הדברים באמתותן ולכן אין חלום בלא דברים כעליוס וגם כי הוא דמוון מה שראה השכל ולא דרכר עלמו שראה - שם ובמ"ש שם :

צז חפניאל שם זה כפתח הוא כעולם היחי' - ש' פני' וחילו' פט"ו :

צח חוטם הוא כמל' ו' סותהלתי אחטוס לך כי לעולם תהלה הוא כמל' - ש' א"ה פ"ו : (א"ה כזה כ"ל נפרס דאפשר דהו רמו מ"ש כהר"ר דבר הוה רב המנונה סקב בעי ללחקה ללותיה דקמו' :

מבוא אמת מערכת חיות ליעקב שערים לנ

מינו שפע בידתה למטה ממקומם הם מתעצבים ומחויבים כחס אף החסד הוא אור סו' ומי כראשית שהיה מתפשט מסוף העולם וע"ס עד פי אמת סיסוד ולעולם אינו מהעבד ואין כחו ניקט כלל וכלל ומאז למטה כמנו למעלה לפי שהוא חסד גמור ואין בו שמרים שיחעבה כדדחו ולכן כל מינו שפע לריכס להחלכש בו ולירד למטה וז"ס יומם יורה ה' חסדו כנו' דיומם נק' החסד הא' יומא דכולה דכולם לריכס להחלכש כוכד שלא יפסידו כחס ואורם ולכן כשהשפע נשפע אל הכינה אז השפע הוא מתלבש תוך החסד של החכמה יורדים כ' ומתפ' ככינה וכשהשפע יורד אל ז' א' מהמצי' אז מתלבש בחסד שככינה וכעדר' ככל העולמו' כולם ועו"א דהחסד נק' יומם יומא דכולהו . שס ש"ר ח' ת' פו"כ :

ז' חניכיים סוד החניכיים עיין במ"כ במעורל חז"ן אות ח' :

ח' חיות הק' שיש בר' רגלי הכפא שהם ארבע שור נשר ארבע עיין במ"כ במע' חז"ן אות ט' :

ט' חי העולמים נק' הו"א ע"ס שהיו לו נ' בחי' תכ"כ ואח"ך יניקה שהוא ו"ק ואח"ך גדלות שהוא ט' ספי' והנה נ' וו' וט' הרי ח"י . שס ש"ה ח"א פו"ו :

י' חלל דע דהגרין דו"א נעשה מבחי' מקום חלל ופנוי דיסוד דא"ה ח"ס מ"ש בסוטה מוכוון מורדון לו ממקום שנעשה חלל מלוארו שנה' כי ימלא חלל וכו' כי הנם הטואר מבחי' חלל נעשה ולכן נק' הולא רע"ש חלל . שס :

יא' חלב כ' מינו חלב נמשכין מהכ' דרים ואינם שוים כי החלב הנמ' כרד ימיון הוא יתאר מתוק מן החלב הנמשך כרד שמל' . שס ש"ה ח"ב פ"ג ועיין לק' אר' ו'ו' :

יב' חוטא סוד מ"ש חז"ל אין אדם חוטא הא"כ נכנס בו רוח שעות עיין במע' הרי"ש אות ח' במ"כ :

יג' חותם בתוך חותם הם כ"פ הכ"ס שהם כ"פ אהי"ה דים א"ה והם עולים עם כ' כולל' כמספר שקולו"ת עם הו' אוחיות כי הו' שמו' עליונים משפ'י' כחך השם הו' הוא כחך מל' רמל' כי שס מ"כ הוא כו"ק דנוק' והוא שולט ג"כ בשבת והיסוד דנוק' נק' ג"כ שבת כסוד אמרה שבת לפני הקב"ה הו"ו והגם כמו שכתבת אין רשות לחילונים דכלם הם סגורים כנוק' דהו"מא רכא כך ג"כ בעת שיש כיוסוד דנוק' כ' חותמות אין רשות לחיטו' לונק משס . שס בררו' הנוק' דרוש ח' :

יד' חטא ארס"ר גרם שהיסוד דאיו' שכתב ה"ת דו"א שכתוכו מוח הרעת ימשך למטע כמו הרעת של הכקבה והקיש כחו כנקבה וירד מרס א' ומת שהיה מסתיוס תחי' יסוד דאיו' כש"ע דת"ת דא' מסתיוס עתה בסוף ש"ע דיסוד שנו ועתה דח' ט"ף' דו"א אין הכתר שלה מחחיל אלה למטה מש"ע דיסוד דו"א דרס כלה יסוד דאיו' ולכן אין יכול לבנות פירט' לרחל שהיא הנק' כלל ועיקר דאין לה מקום להחפשט וכיון שאין לה מקום להחפשט כאז' לכן יורדים רגליה ככריאה ח' ס' רגליה וירדות מת שגרם ארס"ר ככתאיו . שס דרוש ט' :

טו' השמל ענינו הוא כי ללס דו"א נחלק לנ' חלקו' כי אות ל' היא מו' פני' וב' אר'

דחמו' דעובד הס' ג' אוחיות אל"ס מאלהי"ס ולכן הוא אלס ואינו מדבר ואח"כ כיניקס נכנסו בו אוחיו' ו"ה מאלהי"ס ואז מדבר ח"ס נאלמתי דומיה דו"ס י"ס ועפ"י הדברים הללו יוכן סמא' והרי הוא כמבואר : **ק"ה והואיל** ואחא לירן ענין חריכן כהמ"ק דאחיו לכתי' כאן מה שפי' בקטנותו כוונת המ"ר כאיכה דכתי' כפוחתא ע"ש ויקרא ה' אלהים לכבי וכו' וז"ל הו"ס הפ"ה קופד ואומר או"לו למלך שכתבנו' הללו וכו' וזקנתו לא הללו ע"כ . ולכתי' כמו וד נחשב דברים אלו קטנו' וזקנת כלפי כ"ו כ"ס היה סוה ויהיה . אמנם יוכן כמ"ש כמע' המ"ס או' קס"ד רכומן בית א' היו וז"ן כמדריגה הו' שהוא סגדלות כיותר מעולה מה שלא היה מומן כריאת העולם . ע"כ מ"ש רול כשצפ"כ כדרו' הפסח דכומן גלות מלרים היה ז"א כקט' ח' דהיינו בעיבור כסוד תכ"כ יעש"כ :

קז"ש היה הפ"ה סופד וכו' שכתבנו' דהיינו כומן גלות מל' שהיה כסוד הקט' ואפ"ה סגלות וכוקטתו דהיינו כגדלותו שהיה כומן שבהמ' קקיו' ככתי' כגד' העליון לא הללו ונחריב הכינת) :

מבוא שערים

א' חוטם הוא דינא ולכן יש בו הוראת אהי"ה כי ג"ש אהי"ה גי' חוט"ס ואחיה הוא ככי' מ"ש"ג ח"כ פ"ו . (א"ה והכוונה דנו' דהבייה דיוכן מתערין מינה עיין במע' הכי"ת אות כ"ח וז' וכל ראש' דהו"ט ע' שנק' החוטם כליטנא דקרא אף כמ"ש"ה אף להב ולא וירחון לרמוז שהוא רין שו"ד מ"ש כהא' ריכא כחוטמא תליא דכתי' עלה עגן באפו :) **ב' חוורתו** ענין י"ג חוורתו שיש כרישא דא"ה הם לכנותיה הנלגלחא שנעשה כמיון לוור דריכס ואורחין ונתי' המפסיקין בין השערות דכיון דהשערות הם עשוין בהחלקות ו"ג נומין דשערין כן יהיה מספר סתת' ואורחין המפסיקין של כתי' הלבטנית ואלו הן הו"ג חוורתו . ודע דאלו הו"ג חוורתו שיש וכו' הוא רישא קרמאה דא"ה וסוד החחלקות הם הם ד' ארסין נמש' דך לחי ומיון מכיון כנגדו למע' כגלגלת כז' לחי הימיון ועוד ד' ארסין כנגד לך לחי שמתל ועוד ד' ארסין כנגד העורף באחורי הראשית עוד תד ארסא חוודא לעולה כריש' דג' גלגלת הכולל את כולם הרי הם י"ג חוורתין חוורין וט' היות מס' י"ג הם כנגד ג' חוורת' שיש כו' הגלג' ולכן נחלקו לג' בחי' ד' ארסין כנגד ג' חוורת' כ"א מר' או' וכללות כולם הוא חוורא חדא כוללת כולם ואית בה י"ב ארסין הרי הם י"ג . שס פ"ט :

ג' השמל כתב מוהר"ן ז"ל כבר נודע דכמה בחי' חשמל יש בכל עולם ועולם ולכן אל יחשוב הקורא חשמל כמ"א שהוא הנו' כמ"ד דכמה בחי' יש גם יש חשמל נקבה הכולל כמה בחי' שס פ"ד ועיין עוד במ"כ במע' המ"ט אות י"ד ענין חשמל : **ד' השם** מאחר החומט סוד המלך הו"ס ולמה נקטו חו' ארץ עיין במ"כ במע' המ"ס אות י"ד :

ה' חלל סוד הפ"י כי ימלא חלל עיין במ"כ במע' התיו' אות ד' ולקמן אות יו"ד :

ו' חסד דע לך דאין שום שפע נמשך מלמעלה אם לא שיתלבש תחי' בחסד לפי שכל שאר

עין

אמת

מערכת שית

ליעקב

חיים

אז"ל מ"ל מן חלקי לו מקי' כי בן ז"מ ה"ו ו' ואלו הם
כ' אר' מ"ל מן חלקי לו כי מ"ל הוא לשון דיבור כתרומתו
ה"ס מ"ס חז"ל פעמי' חסות פעמים ממלכות והכוונה
כי כשמקבל ו"ל אלו המקי' שהם ז"מ דגלם אונטעשיס
מ"ל ממלל ומדבר ומזלף הכל אז"מ ח"ס ז' הכלים
פנו' כההלת שהם ו' מקי' הנו' היוצאים בסוד הכל
וכל חיות ו"ל קלה כאלו ההכלים - שער ההקדמות
דק"ן ודרי"ר :

סיון קרב

עיון לעיל אות י"א מ"ס רזל
דב' מיני קרב הם ואינם
שום דגל דר ימין הוא יותר מתוק לשל דר שמאל
וע"ש - וצריך לזה ע' לזה מ"ט של דר ימין הוא יותר
מתוק וכו' ואפ"ל כהק' מ"ס שם כפ"א שהחלב נעשה
מהחול"ב שנשאר מהוד יסוד ומל' וע"ש ובראזי ז"ל
שהחלב שכר ימין נמשך מהחמדים והחלב של דר שמאל
נמשך מהנבו' ביון שהחסר הוא הימין והנבורה כשמש
ולכן החלב של דר ימין הוא מתוק יותר שהחס' הם
מתוקים ורוק :

יז חושים

הר' חושים שהם ראייה שמיעה ריח
דיבור הם כר' אותיות הר"ה בסדרה
דקיינו ראייה וי"ד וכו' והם חכמ"ס - שער ההקדמות
כר' פ' בדרוש א"ק :

יח חכמה

רע כשהפ"כ ב"ה יוצאה להקפשו
אורו כהק' הי"ס ראי' לריק שבחתי'
ותלכט בעלמותה חק החכמה ואח"ך מתפשט בעולם
אז"ל ואם אינו מתלכט כהק' חק החכמה אין יכולת
כשום ספי' מהי"ס לקבל אורו ו"ס כולם בחכמה עשית
וכו' אמנם לריק שחידע כי חכמה זו אינה חכמה שכל
דאז"ל כי זה לא יתכן שיתלכט הא"ס בתוכה כחוליה
ואח"ך יתלכט ככתר אבל ביאורו הוא כמה שהודיעתך
גנין דרוש א"ק לכל קדומי' בסוד כי גבוה מעל גבוה
שומר וכמה עולמות יש למעלה מעולם האז"ל ובאותה
החכמה אשר בעולם שכל האז"ל שם נתלכט ועי'
בקפשו אח"ך בעולם האז"ל וכו' ועש"כ כשע' ההקד'
דקפ"א :

מערכת אות השי"ת

עין חיים

א' טומאת

לירה - הט' רטומאת הזכר הוא ז'
ימים והנקבה י"ד ימים עיון שער
הכללים פ"ג ועיון לק' כמ"ב אות ו' :

ב' ט'

ת"ד דז"א מהיכן נעשו הענין כי ג' מוחין
חכ"ד נתלכטו חק נה' דאז"ל ואח"כ נתלכטו
חק הכלי' דג' דר"א הרי הם ט' בחי' ומזה יוצאות דר'
שם פ"ה :

ג' טנת"א

טעמים שם ע"כ - נקודות שם ס"ג
תנין שם מ"ה - אותיות שם כ"ן - ויש
ככל הוי"ה מהם בחי' טנת"א - וכוני' קרקפתא של א"ק
שהוא ראש ער בחי' מקום האזנים שלו נק' בחי' שש
ע"כ וה"ס הטעמים שכו - ש' טנת"א פ"א :

ד' טנת"א

טעמים הם כתר דאב"ה ונקודות הם
ט"ס אחרות - תנין הם כתר ראי'
ואותיו הם ט"ס אחרות - ופ"ה הענין כי ד' בחי'
אלו של טנת"א כולם הם זרות אותיות נ"כ לא שהאותיות
ככתר דאב"ה הם זרות טעמים וט"ס אחרות הם זרות
נקודות - ואותיות כתר דאז"ל הם כזרות תנין וט"ס אחרות

הס לזרת אותיות ממש שם פ"ד :

ה' טעמים

הן מן הכתר - ונקודות מן החכמה -
ותנין מנ"ר דבינה ואותיו ז"ת שבה
וגם כוונ' - שם פ"ה (א' העיון מה שכתוב לעיל וז"ו
ועיון לקמן אז"ל ח"ה הקי') :

ו' טעמים

הם נשמה - ונקודות רוח - ותנין נפש -
שם :

ז' טעמים

הם נחלקים לנ' חלקים דיש טעמוס
למעלה ע"ג האותיות ויש כאמלעיה
האותיות ויש למטה מן האותיות - והנה הטעמי' העליוני'
הם בחי' אור היוצא מאזן דא"ק - וטע' האמלעוסי' הם
בחי' אור היוצא מחוטם דא"ק וטעמים הכתרו' הם
אורות היוצאים דרך חפה דא"ק ממש ולחון - שם פ"א
ופ"ב וכש' העקודי' פ"א :

ח' טעמים

ע"כ ככתר - נקודות ס"ג כחכמה
תנין מ"ה כבינה - אותיות כ"ן ככת'
וכבר ביארנו כי ע"כ ככתר יש בו א"ה וטק' וכן ס"ג
חכמה אז"ל וכן מ"ה יסקו"ח וכן כ"ן וז"ו כי הם הכניס
ויסקו"ת מ"ה גי' אדם כי הם האבות של הכניס דכ"ן -
ש' העקודי' פ"ב :

ט' טנת"א

הטעם דבטעמי' ונקודי' יש בהם
ג' בחי' עליו' וחמלעני' ותחת'
משא"כ בתנין ואותיות ככתרי' באות האל"ף אות מ'
יעש"כ :

י' טיפות

זרע של יוסף סוד ו' טיפין דאזדריקו
מכין לפרטו כמ"ה ויפחו זרועי ידיו
כתב הרב שמואל ק' סוד משם רבו ר"ן טבול שקבל
מזכר ז"ל דאע"פ שהפ' אומר ויפחו זרועי ידיו שמן
היודים היתה היציאה הכונה הוא לומר שמה שפוח
הס' ו' טיפין דתו"נ הנק' יודים כי כל יד הוא ה' אלכעו'
אכל לא חש הכתו' לומר מהיכן יצאו דפשיטא דמזרנגלוס
יצאו - ש' הנקודי' פ"ג - (א"ה עיון מ"ס כמע' המ"ס
אות לז' וע"ש - ועיון עוד כמע' הדר' אות ל"ד
מש"ס ועיון עוד לקמן כמ"ב כמע' זה אות א' :
י"א טנת"א עיון מ"ס כמע' הסמ"ך אות ר' :
י"ב טוב כל לשון טוב הוא מוחין כמבואר בברכ'
אבות בסוד גזלל חסדים טובים - שער
הזווגי' פ"ג :

י"ג טפה

כא לעולם משם ע"כ - נס הטפה הוא
שם יח"ו שהוא סוד חכ"ד - ש' הולדת
אז"ל פ"א וכת"ש ש"ה ח"א פ"ג :

יד טפה

סוד הטפה שמוזע אב"ה הוא אז'
ו' והנה אות ו' יש בו ג' קולין והם
נחלקים ככתן לנ' יודי' ככתו' נכ"כ שהם חנ"ת לכד
ולפי שהט' יודי' נמלא שהם ג' שמות ע"כ דיוודי' נשהם
דיו' והם ע"כ גשמים של מימי החסד וסד' של אז' ה'
מקפת עליהם ורי"ו הנו' עם ל"ב נתי' גי' רמ"ח איוב -
ש' חנ"ך פ"א ועיון כמ"ש ש"ה ח"א פ"א :

ט"ו טפה

ענין הטפה של הורע החומרי של אז"ל
התחתו' מה עניניה עיון כמע' הודי'ן
אות ס"ג :

ט"ז טפה

שהיא סוד ו' כנ"ל מתחילה הוא בחי'
מל' ואח"ך בסוד העיבור הונדלק
בכחי' ג' קולין שהם נה' ואחר שנוול כל קח נגלה
בנ' קלוות ואז נשלים לוי"ס נמלא דבתקי' היתה טיפת
הורע נקוד' ה' קטנה והענין דלא נתגלה בו דק בחי'
המל' שכל בחי' וכוני' כמ"ש כענין הנס"י - ש' פרק
הגלס פ"א :

יו ט"ח אית טו"ח מורה על טוונ פכ"פ ט"ו ונקרא מה רב טוכך אשר לפנת ליראך-סס פ"ו :

יח טפה און טפה פחותה משיעור י' ויש בה נ' קולון והוא סוד נ' קוין ימין ושמהל ואמ' . ש' פרטיו עי"מ פ"ג :

יט טיבור סוד הטיבור עיין במע' הנו"ן אות פ"ו שכתבו הטיבור הוא כבינה ולכך הוא מקום לפי שהבינה הוא עלמא סתומא וע"ש וכן כח"כ נ"כ כשע' מארשכ"ו פ' משפטים . (א"ה כזה נלמד"ד לתת טעם לשכת עמ"ש כבמרא שרף אגן הסהר הסנהדרין היו יושבים בלישכת סגוים שהיא טיבורו ש"ע ולנו לרעת ע"מ וע"מ היו יושבים הסנהדרין במקום הטיבור ולפי"ס הנה נכון כשקדים עור מ"ש רכבו כשע"כ כדרי"ר ה' כבונת העמורה כתי' אלהי רתי' הנו"ן נ"י ע"א והס' ע"א סנהדרין אשר הם באימא ע"כ נמלא הסנהדרין הם אחוים כבינה וא"כ מש"ס הוו יתבי הסנהדרין בלישכת סגוים שהיא טיבורו ש"ע הטיבור הוא כבינה והו מרס כ"מ :

כ' ובוה יש לתת טעם נ"כ מ"ש במ"ר ה"דל"א עשר גלותו נלו הסנהדרין וכו' ולכסוף גלו לעי"ס טכריא וסס נשאריו ומשם עתידין לנאל רגריך לתת טעם ע"מ וע"מ היתה זאת דנשאריו הסנהדרין כטכריא ולא במקום אחר ולפי"ס הנה נכון כשקדים עור מ"ש כמגילה למע נק' שמה טכריא שיושבת כטיבורא של א"י נמלא רטכריא דומנ' לכהמ"ק כמו שכת"ק הוא גיבורו ש"ע כך טכריא הוא טיבורו של א"י וא"כ מש"ס גלות האחרון הים כטכריא ונשאריו שם ע"ד זמן הגאולה ככ"א דוק . ועיין עור מ"ש כענין זה במע' הרי"ג אות ע"ד יע"ש :

כ" טיפה סוד טיפת מ"ד של הוכר רע שאין שום טיפה שאינה כלולה מע"כ ס"ג מ"ה כ"ן וכנגד"ס יש ר' כתי' אור מים רקיב וק' כרכאן שהוא עור החופה על כולם והנה כתי' הטי' עלמה סוד' כתי' מוח סולד אינה אלא משס ע"כ יש בו ר' ויר"ן ואלו הם כתי' נר"כ' ושס ע"כ סט' הוא למעלה ברע"ת עינין הנק' חסד עי' והוא מול ח' רדוקנא דה"א הק' טלר חסד שהוא זכר ויורד מאלו סוד' ויר"ן כסוד זוג למול סוד' ש"ס ונקם שהוא נוק' ומשס נמש' ע"ד יסוד דו"א וכתי' זו נק' אור רמעשה כראשית והוא דחטויות הספירות ויש בה כללות נרנח"ו ונכאר כתי' המים שהוא סוד' והוא כתי' ס"ג דהנה טיפה הנו לריכס להתלבס כלבוט דק כ"ו לרדת למטה והוא רס הארס והענין שנמשך כתי' לבוס הנו' הנק' מים מהר' ויר"ן סנו' שכמול ח' ויורדין אל מול סוד' הנק' ונקמה והוא שס אפי"ה דויר"ן כמס' ונקמה ויש בו נ' ויר"ן ונתלבסו בו נ' ויר"ן רשס ס"ג וטעם קריאחו מים הוא דכבוותם אור הוא הור"א ססיא וכה כתבלותאין כה עביות כלל אכל כשמתלבס כלבוט זה הדק נק' מים דיש בה קלת עכבות . ועור ט"ב יען שכתי' זו הכ' היא ר' ויר"ן דשס ע"כ וב' ויר"ן דשס ס"ג ח' ויר"ן כמנין ע' וכ' כללות דע"כ ס"ג הרי ע"כ כמ' חסד וידעת דהספדים הוא מים ולסי' זו נק' כתי' זו מים ונכאר כתי' הנק' רקיב והוא שס מ"ה והוא כתי' ככשר והענין שעתה נעשה לבוס כ' ויתר עב וסמיו כקדשו ונעשה רקיב מנוסם ומלוכס ונקרש . וטור' דכשסתינוק יולא מבטן אטו אינו מתגלס כו רק כתי' נפש כלבר

כפועל והחח וכש' הם בו ככחלקי התלבנות אך יג' עסקו בחורה וכמנ"ו ומ"ט אויתלכסו וחצלו כפועל ולכן לא נעש' לטיפה זו לבוס זה הנק' רקיב רק אל' אחר' שכה שהיא כתי' הכפס לבר ונ"ל אך מתלבס השס ס"ג כשס מ"ה דיש חילול' כון ס"ג למ"ה כמילוי כ' הסיו"ן דזה כוודי' וזה כאלפי"ן אכל דע דהכל ח' והוא כהק' דכל כתי' אותיות דאלפי"ן למטה מהבינה טר' יו"ד כזה א' ומכונה ולמעלה הם לרדת יו"ד כזה א' סוד ויר"ן דהסיו"ן דס"ג סס עלמן לרדת חאלפי"ן דמ"ה . ולוה שס מ"ה דאלפי"ן הוא כתי' רקיב ועיין עור שס פי' אחר כום ונכאר עתה שס כ"ן אך נרש כתי' זו הנה כוודי' לך סמרו דהקכ"ס מכיך לנשמש כמאה ברבות כמס' לך"ך דע דממול סח' שהוא שס ע"כ ויר"ן נמשך עתה מילוי סהוא מ"ו וכ' אותיות אלו נ' מא"ה והס כתי' ק' כרכאן . נס יש כשס כ"ן עלמו כתי' ק' כרכאן והוא רכשס כ"ן יש ב' הרי"ן ח' וב' הסיו"ן אה' ותלוייר כ' הסיו"ן ח' הא' כלרדת ר"ו וסכ' כלרדת ר"ו וכן כ' הסיו"ן אה' הרי נ' מ"ח ועס פשס כ"ן עלמו הרי ק' ואלו סן סוד הק' כרכאן שס כלויי שס כ"ן :

והנה כל אלו סוד' כתי' לרדק שיהיו רמזים נוסדו עלמו דו"א שכתבו יקבל סוד' כתי' הנו' והוא ער"ו דיוסוד שלו נק' סר"י כתי' ויש בו ר' כתי' אלו דכייט לוי' ח' הוא האות ש' נעשה נ' ויר"ן ואות ד' כ' ויר"ן ועס י' נ' מ' הרי זו הכנה כיוסוד לקבל כתי' כתי' העליונה הנק' אור וסוד כתי' ה' ויר"ן דע"כ כנ"ל . לוי' כ' אה' ש' נ' ויר"ן ובראשס נ' ויר"ן וסד' כ' ויר"ן הרי ע' וו הכנה כ' לקבל כתי' המים שכתי' דהס' ה' ויר"ן דע"כ וב' רס"ג נ' ע' . לוי' נ' סס' נ' ויר"ן ובראשס נ' ויר"ן וסד' כ' ויר"ן יש כס כתי' ח' כמלמע שחשכונה י' ונ' קולון יולאין ממנה עליון ואמל' ותח' והס לור' נ' ויר"ן אחרים וסנקי' עלמה י' ס"ה נ' פ"ח והרי זו סכ"ג נ' כיוסוד לקבל כתי' כתי' הרקיב שנס הוא כתי' פ"ח לפי שכת' ע"ש דכתי' רקיב נעשה מא' דוא"ו דס"ג שמתלבס כה' דוא"ו דמ"ה ואות ח' דס"ג הוא ריבוע אהים שני' דס וכשס מ"ה נ"כ אס חסיר ה' מוא"ו דמ"ה כשאר דס סוד דמ"ה ח' מהלכ' במ"ד סחח' וב' נ' פ"ח . לוי' סוד' הוא שחתייר הש' נ' ויר"ן ובראשס נ' ויר"ן ר' כ' ויר"ן ח' נקו' ח' כמלמע ונ' קולון שלס כסוד נ' ויר"ן ויסה נ' ח' והרי סכנה ר' כיוסוד לקבל כתי' ק' כרכאן שכתי' העליונה ועיס דכל לוייר סר"י שכיוסוד סס לרדת ויר"ן כמ"ס כתי' דהטיפה מתח' היא לרדת י' וכשיורדת זמן הת"ת אל היסוד אז נעשית לרדק ו' . ש' מ"ד ומ"ן פ"ה ועיין במ"ס ח"א פ"ט ופי"א :

כ"א טיפה סוד טי' ה"ן שכיוסוד רטק' דו"א דט' דרכיו נוחן טי' לוכן מים דוכרין והיא נותנת טיפה אורס מ"ן ולריך לכאר שכל הכתי' סכ"ל כטיפה המ"ד דרכורא סנס כתי' מ"ן רטק' אלא דיש שינוי כענין השמות וע"כ ונכאר כקלור קלורו והוא רטיפת האור שלה נמש' נ"כ ממול הק' אלא שהוא כאופן זה דר' אותיות ויר"ן שבו נ' ג' ועור יש כתי' מ"כ אותיות כפשוט ומלא ומד"מ סוד פ"כ ומכא הכתי' נמ' טי' אור דמ"ן רטק' והיא כתי' דינון ונכו' לכן נמ' מבחי' מ"כ דע"כ ונ' דמ"כ הוא כתי' נכו' . אח"ך נמ' כתי' המים וט' האין טי' ויר"ן מלמע' וכ' ולכן לריך שחסיס הטי' דטק' בפולס וכהלו סמיוס יש כהס עכירות סנק' מי סמרים סמאררי' וענין סשמות

עין אמת מיערכת שירת ליעקב חיים

השמות עי"ם . אח"ך נמט' כחי' הקינע ונעשה מש"ף
 דאלה"ם דאי' שצור' יר'י וא' דהרנ"י שצור' יר'ד וב' גי'
 מ"ו סוד מא"ה ככ"ל . אח"ך נמ' ק' כרכאן והס נמ'
 מנ"ש אה"ה דיורד'ן הדין אלפי"ן גי' חכ"ה שהס גי'
 כ"ן כ"ח ע"ה והענין שק' כרכאן דטו' הזכר נמשך
 משס כ"ן אל הזכר לכר שהוא נק' כ"ן אך עתה נרין
 להמ' הק' ככנן וכת העולים ג"כ תנ"ך כמס' לוהנ"ס
 ע"ה . ורע דכשיש ח"ו פגס כחמחי' אחוים בהס
 החיטונים . ונעשית גר"ת דותה הטמא . ונבאר ד' כחי'
 אלו אך רמוזים בוסוד שלה שהיא שס שד"ו והוא
 שהלוי אוח' ש' ככחי' ג' ווי"ן ג' וירי"ן על דהשי'
 ככ"ל ומלמטה דהיינו שולי תחתית עשויה כמין כ'
 כזה זזן ועס ד"ו חרי פ"כ דטו' אור שלה וכחי' זו
 היא) כנען כלי דיסוד שלה לקבל טו' האור שלה
 שהס המ"ן ושאר הנ' ליורים אחרים עי"ס כפ"ו :

כי טפה אינן לך טפה וירדת מלמעלה מ"ד שאין
 טפיוכ סלקין כנגדה מ"ן הענין שגור'
 דכריאח עולם הזה הים עי"ס מ"כ הנרמו מכראשי'
 עד כ' דכחו וחו הטפה דרכור' הכל טפת נוק' הוא
 ב"פ מ"כ כלולה מכ' טפות שהס אחיות אחע"ה
 כמס' פ"ד כ"פ מ"כ שהס כנרין שהוא כינה נוק' . שס
 פי"ד . עור כחכ כסוף הפ' רטו' דיש שס מ"כ דע"כ
 באשי' ומ"כ רס"ג ככרי' ומ"כ רמ"ה בי"ו אך כעשיה
 לא יס וגו' דאשי' הוא זכר וכרי' וי"ו הס עלמא דנוק'
 נמלא דכאשי' שהוא זכר יס טפה א' שהוא מ"כ א'
 ועלון כנגדו כ' מ"כ שהס כ' טפין מ"כ דכרי' ומ"כ
 דלירס נוק' ח"ס המ"כ וזוגן שהוכירו כוה"ק כנודע
 יע"ס ועיין כמ"ס ש"ס ח"א פ"ו ופ"ח :

כי טפה הטפה מתחלת מהחמד שהוא ראש
 הו"ק ואינה נמשכת מהרעת העליון
 שכמות זולת ליחידים כנודע . ש' פני' וחילו' פ"ח :
כד טלית ענין הטלית עיין מ"ס כמע' העי"ן
 אוח קי"ט ועיין עור כמע' הלמ"ד
 אוח מ"ו :

כיה טנת"א עיין מ"ס כמע' האל"ף אוח ר"ז
 ועיין כס' דרושו אכ"ע פ"א בהגהה
 שכת' דל"ע טנת"א היכן הס מקומס כספירות ע"כ .
(א"ה) ולא ידעתי מהו הל"ע מאחר שכבר מפורס
 ולא כרכיו רז"ל מקו' היכן הס עיין לעיל
 כאוח ה' ואו' ח') :

כז ט"ל מלאכות הטעם שחאקרו כשכת עיין כמע'
 האל"ף אוח קס"ג וכס' קרר אכ"ע פ"ה :
כז טפות קרי הנק' ננעו כני ארס מהיכן באים
 ולהיכן הולכים עיין כמע' הקו"ף א'
 ד"ן :

כח טרפה מלות הטרפה היא הרע שכרפ"ח
 ניט' דקלי' נוגה שטרפה מן הכלב
 הרע שנקלי' שהוא סוד כ"ן מ"ן של הקלו' הרע וכשחורת
 נחקה ככ"ן מ"ן דקדושה חס הטרפה הוא מלבוס
 העליון רחשמל הנק' כשר שטרפה מאה"ר וחו וכשר
 כשרה טרפה . ש' קלי' נוגה פ"ו ס"א ש' קקלי' (א"ה)
 כמ"א כחכר"ל דער"ף גי' רפ"ח ע"ה)
כ"ט טבריא ענין כחי' עה"ק טכרי' ומעלותיה
 עיין לעיל באו' י"ט ולק' כמע'
 הר"ש אוח ע"ד יעש"ב :

ל' טבעת סוד הטבעת וזרחה כזרת ס' ד'
 וז"ן עיין לק' בקו' קסרי דוד א'
 קי"ח יע"ס :

לא טנת"א . (א"ה) עיין מ"ס לעיל כאוח ה'
 עיין מ"ס לעיל וז"ו חכ"ו
 דלעיל כתב תנין ככתרי אוחיות כט"ס . וסן עתה ראי'תי
 בכחי' הק' של הרב החסיד הר"ש שרעבי ז"ל שהק' בן
 וחי' דיוכן עמ' שכתחי' פ' זה שז"ה הוא כללו' הו"ק ומחחי'
 מחסר ולמט' יענ' היות הגוף העלס אל הראש ג"ד
 המתלבשות כסוד מוחין וכו' ועור כ' כפ' זה כי מן הכ"ב
 אחוון נעשה הגוף כולל יו"ד שליטוס הנק' כח"כ חג"ת
 נה"י וכפ"ו כתב נס דע דכיון שכללות ז"א אינו רק
 ו"ק ככחי' גופו וכו' לכן כל האוחיות אינן רק כו"ק
 וכו' דכבר ירעת דרש"א דמלאכ' כחו"ג אחתקן וכו'
 ונמלא דכל הכ"ב אוחיות הס כו"ס ועלמותס אינן רק
 כו"ק יע"ס . ועור כ' כפ"ו דתנין הכאוס מהכינה הס
 י"ס דנפש המתלבש חקד י"ס דכלוס שהס אוחיות והס
 מוחין רקט' שהוא אלה"ס יע"ס :

ובזה יבא הכל על כנון דמ"ס כפ"ד אוחיות כט"ס
 דאי' וכפ"ה כ' אוחיות כו"ת דאי' הכל א'
 כמ"ס כו"א ומ"ס כפ"ד תנין ככתרי דאי' וכפ"ו תנין
 כג"ד הכל א' דאלו הנ"ר ר"ל המוחין וכפ"ה שהס
 מתפש' כחוק י"ס ואוחיות שהוא הגוף והסם קראס
 כתרי אלו המו' יענ' שקרא לט"ס אוחי' והכא קרא אוחס
 ג"ד יענ' שקרא לו"ת אוחיות והכל א' :

וא"כ נמ"ל דהנ"ר שהס המוחין נק' כתר וכן נכל
 לפרש כן באר"א עי' שכתב כפ"ד שטעמיה
 ככתרי ראב"א ר"ל הנ"ר שהס המו' ונקו' כט"ס ר"ל
 הו"ת שבו שנעשים י"ס שבו דכחי' גופא עכ"ל :
אשר כזה יוכן ג"כ מ"ס כס' רוח"ק בדרוש א'
 דטעמיפ נקודות אוחיות הס כג"ד וכחי'
 אוחיות הס ככינה וק' דכאן כתב רתנין הס ככינה
 ואוחיות כו"ת ולפי מ"ס כפ"ס דתנין כג"ד דכינה
 וסאוחיות כו"ת שבה ניחא דכשאנו אומרים אוחיות
 ככינה ר"ל כו"ת שבה וא"כ הכל א' ודוק) :

מבוא שערים

א' טיפות זרע של יוסף עיין כמ"ק כמע' זה
 אוח י' מ"ס . ח"ל מוהר"י למחזקה
 ז"ל למע' כפ' נו' ידיו וז"ל מבארו על רגליו וז"ל שהוא
 שס כהשאלה דכל סוף דבר נק' רגל כנור' כאופן דסוף
 ידיו וזרעות שהס היריס מכמוס לרגלים לחיוסס כסוף
 גס הרגלים נק' הוות כמ"ס דר אל כותק ורתק דגלוק
 לזה נקט רז"ל רגליו לרמח הענין אוח"כ מלאחי' בס'
 הליקוטיוס דהירכיים שהס הרגלים הס ידיו שניות כענד'
 הראשונות והס טמאות וכל ידיו שניות הס דו שמאל
 ורגל שמאל שהס מזד' הנכורה וכו' דו' הרוני מליכה
 הס מהנבו ולזה הולך להזכיר כפ' ולירוש רגל . גס
 שמלא' דמיתו הס מו"ק וככללס הס הורועות והרגלים
 כנודע . מ"ס ש"כ ח"א פ"ה :

ב' טלא דכדולת הוא דשרש המוחין הס ג'
 סב"ד והס ג' אוחיות יח"ו ואס תמלאס
 כאלפי"ן יו"ד ס"א וא"ו גי' ט"ל לכן נק' מו' טלא
 דכדולתא . שס ש"ג ח"ב פ"ו :

ג' טיפה יס כטיפה ככח כל מה שיש כפועל
 אחר כל הנרלות ככו' ואין שום דבר
 נחחדש כוניהה וכנרלות אלא שכמות כולם שחיו ככו'
 הראו פעולותיו מעט מעט והאיכרים הקט' נעשו
 גדולים ולא נחחדש שום אכר . שס ש"ח ח"א פ"ח הנקת
 מוהר"ן ז"ל . (א"ה) כ"כ כס' סכרית דמי שמסחכל
 ככו' :

עין אמת מערכת יוד ליעקב חיים לה

כטו' ש"ז ע"י כלי המדראה של זכוכי רואה אק יס כטיפה גורת כל האיברים והו טעם חומר איסור ט"ז לכטלה שכרמים רוחין וכו' וע"ש :

ד' טומאה נודע דיש כמה מיני טומאה והגדול שכולן הוא המת אכזי אבות הטומ' והם קוד המל' דמיתו ונרמו מיתה לכל ואמנם ד' מדרגות הם א' וב' וג' וד' והא' הוא כעשיה כי שם תוקף הקל' והב' הוא קל' ריני' המטמ' את היזירה הנק' חולין דטהרה והג' הוא קל' כריאה מטמא' סכמי' הנק' תרומה וד' פוסל ואינו מטמא והיא קל' האני' שפוסל בקדשים . שם ש' הקל' פ"ד :

ה' טעמים כל בחי' הטעמים הוא אור פשוט ושר זכר . ש' ההקד' דקע"ג :

ו' טומאת לידם הט' דטומאת הזכר הוא ז' ומי' והקבוקב י"ד ויש הוא כי ז' א' שהוא זכ' נשתתה כמעני אמו כסוד העיבור עד שנתכדור ז"ס שהם כח"כ חת"ן שהיו מעורבין בהם ז' קל' ונשארו כבחי' דם נידות ולכן כנגדם וטמאה ז' ימים ואמנם הנקבה כעשית מכיורו ז' בחי' המלכות שיש בו נקודו' השכורות ומהפסולת שלהם ולא עור ז' קל' אחרות נקבות כנגדם והנה הנקבה טלרה אחר הזכר וכמלא שנתחכ' עתה ז' קל' א' של הזכר ועוד ניתוספו ז' קל' הנק' ולכן וטמאה שכועים . שם דקל"ח . (א"ס ז' הט' אינו שייך לנו וגם הכחוכ לא מיידי כהכי) :

ז' טוב ורע ענין טו"ר שכל מה עניינו הנה נכת' כיהו"ה דמ' הדלפי"ן הוא כו"א העולה אר"ס והם תכה יוד' פ' ס"א ועליו ק"ך אחר תכה ס"א פ' וא"ו יעלה ע"ח וכן תכה וא"ו פ' ס"א נ"כ עולה ע"ח ס"הנ' רע"ו והם אותיות ור"ע ו"ס עה"ד טו"ר והענין כי כל בחי' האחת האורות וכו' הוא בחי' אחריות והו להורות אחיות הקל' בהם . ומלת טוב הוא כך כי המילוי לכר של ההו"ה דהלפין הוא גי' חו"ה שהיא נוק' דארס . גם ב' או' וא"ו ה"א עולים גי' י"ט והט' לרמוז על חוה נוק' רשיעור קומתה מן החוה דז"א ולמטה ששם בחי' ב' או' ו"ה והנה אם תסיר כ' לפי' שכמי' ב' או' אחר' הנו' אשר בהם כנגדם רחל שהיא חוה באחריותה וכאשר לוה"ל לפי' שה"ס ב' אורות אינן יולדות ללד האחר או נשאר בגי' טו"כ כיון שאינו יולד ללד האחר ואין הקל' יונקים והבן היטוב :

ונבאר בחי' טו"ר שכנות דז"א בקיטור והוא רנו' כי ג' נבו' המתפ' בחג"ת דנוק' כבר באו ממוקדות וכ' נבו' חתת' דנו"ס דנוק' לא נתמתין ביקור ז"א ררך יודית אור ישר של החכמים אכן עכ"ז אחר ע"י חזרת עליית החס' באר"ס ממטה למעלה קבלו אלו הכ' נבו' קצת מיתוק ולא לגמרי והנה המיתוק של ג' חסדים הם ג' הו"ו"ת שבהם יש י"ב אותיות והבכורות הם ה' והנה י"ב וה' גי' טו"כ ומלת ורע הוא כך ג' אלהי"ם גי' רנ"ח וככ"א מהג' יש כו כפשו' וכמילואו י"ח אותיות שהם ה' ו"ג כנו' ואם תלרף רנ"ח עכ"ס י"ע ויעלו כמנין רע"ו שהם אותיות ור"ע יעש"כ שכתבתי בקיטור . שם כר"ס ור"ע :

מערכת אות הויד

עין חיים

א' יסוד נק' חו"ס כן ישי חי על האדמס והט' דכשהכל חלק המל' נשאר חיולה נתכטל

ב' יוד סרוני מלכות הטעם שנקדנו עי"ס ועיין או' ל"ג :

ג' יד הוא פרק עליון ותרול מהורוע אעפ"י סג' תחתון והט' בקוד עלית הודים לארש"ס ס"כ ולק' אות מ"ח :

ד' יעקב הוא מיקוד דה"א ח"ס כוה"ק יעקב מלכר שהוא ביקור . שם פ"ג :

ה' יניקה זמנה כ"ד חדש והט' דמתכמים ג"ס הו"מ וההוד לררך להחמתק כס' חדישים לפי שהוא כלול מהו' עליונות כח"כ חת"ן והוא ח' וכן היסוד ח' וכן המ' ח' הרי כ"ד חדש . ח"ס דסתינוק אינו הולך כרגליו אלא ע"י הניקה ע"י שיהוקט השוקים ומה שק' לזה דהגלגל כבר הוכרר החי' הוא זכר הגלגל לקי כרכא כי טו"ה הם חרוי פלגו גופא . שם פ"ג ועיין כמ"ס ש"ס ח"כ פ"א ולק' אוק ג"ן :

ו' יסוד דז"א אין בו לבוש מלד חי כפרטות . והט' דגם מוחין אין לו כי ס"ח נתפשטו עד הוד דז"א . ח"ס ויהי יוסף יתו"ס ר"ת שנשאר יתו' מאמו . שם פ"ד :

ז' יסוד ראב"ה כק' חסד ע"ש שהוא מימינה . והיסוד דאימה נק' נבו' שהוא משמאלא . שם פ"ה :

ח' יסוד דחי' אינו מנייע רק ע"ד שליטת"ס שם פ"ו :

ט' ימין נק' המלכות כסוד נלכס שגל לימנך שם פ"ו :

י' יעקב סוד מ"ש חו"ל שלא נתכדך יעקב ערבין ס"ג שנת . וסוד יעקב אותיות יבקע . וסוד שנעשה מאור החסד שביסוד דאבא . שם פ"ח וי' :

יא' יוצר אור ובורא חושך הט' דבולרס נקט אור ובכר' נקט חושך שהכר' אינה מקבלת מהאני' אלא ע"י מסך הכל כו"א מאיר לו מאני' בלתי מסך . שם פ"ח ועיין כמע' הכו"ת אות ק"ט :

יב' יסוד כך רוכע ישראל פי' הכיעו של ח"ת . שם פ"ט . ועיין בענין זה כמדת היסוד כמע' העי"ן אות ז"כ וכמ"ס בדרוש' הנוק' דרו' ב' :

יג' יעקב מזדווג כרחל וישראל כללם . שם פ"א :

יד' יראת ה' נק' רחל פי' יראת היולדת מו"א ה' . שם פ"ב :

טז' י"ם כענין סדר עמדת י"ס יש ב' ספרות דז"א דהם כסידרין זו למטה מזו חו למעל מזו . וי"א דהם דרך קיום ימין ושמאל ואמלע וריטו ז"ל כתב דאלו ואלו דה"ס והוא דק' החי' כיון זו אח' ואח' החי' היו כטור קוים . עור יש מחלוקת ב' אס הם כלויר עינולים או כיושר ולזה הכריע ג"כ כב' הככרות דהא והא אותה דיש י"ס דעיגול והם בחי' נפש ויש י"ס דיושר והם בחי' רוח . ש' העינולים ענף ב' ג' :

יז' י"ם וכן י' מדות הט' שנק' בשמות אלו כדי להורות דיש בהם מדה וקלכם ומספר . שם ענף ב' :

יח' י"ם דיושר הוא להפך מעינולים דהיותר פנימי הוא יושר עליון ומעולה וחינוך שכולם הוא היותר נרוע מכולם . שם :

ושפ"ת

עץ אמת מערכת יוד ליעקב חיים

י' שמו'ת דאזו חדש דיש כח' יסוף חכרנר דא"א וכבר זה כר"מ פ' פנחס - שם ע"פ ועיין כמ"ש ש"ה ח"א פ"ו שכ' מוהרי"ן ז"ל רמזה פייסוף שיש כנרין רח"א ולא אר"א ואר"א הוליאו לישוף הירועים :

כ' יום חין לך יום שרומה לחכירו - ש' האלילו פ"ב :

כ"א יעקב הוא עולם העשיה י' יעקב כי ה' הוא וי"ר ניט' חור הניתנים בעקב וכוה סו' הר"ן ז"ל סוד הפ' וידו אוחות בעקב עשו ר"ל וד"ו שסוף אות וי"ר של יעקב אוחות בעקב ח"ק שאוחו בו עשו שהוא בעולם העשיה עולם הקל"י וכשנשלם הכרוד של העקב אז יבא משיח וכו' . שם :

כ"ב יצירה הקל"י דלירם היא כסף ונחשת - שם :

כ"ג יחידה הוא סוד הסדר והוא הנולדות והוא מקפ כל העולמות בכח' נשמה לבדו ולא בכח' נר"ן ואין למטה דוגמתה וז"ס שנק' יחידה ועוד הקפה זו אינו מתפשט למטה רק מתקומה היא מקמת כסוד אר"מ - שער אח"פ פ"א ופ"ב :

כ"ד יסוד דאכא הוא הנתיב הא' סגולה והוא שער א' מנ' שער' כינה הכלולים ביסוד - ש' טנת"א פ"ה :

כ"ה י"ם נעשין ז' היכלות כי היכל הא' הנק' ק"ק כולל ג"ר - שם :

כ"ו יחידה אינה נכנסת לעולם בחשבון הפ' כי הוא נמנה לוי לבח' עליונה ונפרד' משנו יען הוא סוף המדרגה עליונה וראש המדרגה המתונה - ש' העקורים פ"ב :

כ"ז יעקב אילנות נק' כשם יעקב שהצמיד י"ב פרט' וי"ב שכוני ישראל כ"ב מוהרמ"ק ז"ל והרמ"ז ז"ל כש' עקורים פ"א - (א"ה ועיין לעיל אות כ"א ול"י) :

כ"ח יסוד אינו מכלל הו"ק כי אינם רקס' קליות מחס' ער הוד אך היסוד אינו לוקח חסד פרטו לעלמו רק שכלליון כל הו"ק בו - שם פ"ג וככ"ז פ"ב :

כ"ט יחידה הטעם שנק' יחידה לפי שאין נוק' לא"א כמו שיש לשאר ולכן נק' יחיד כלישטי ועליה את' כי א' קראתיו וכו' - שם פ"ב במ"ק דהטעם שנקרא יחידה בלשון נקבה כתכתי במערכת הנו"ן אות כ"ג וע"ש :

ל' י"ה שם י"ם הוא בכתר ושם ה"ה אינו מחיל אלא מחכמה ולמטה ח"ס כי כו"ה ה' לור עולמים שבהם מחיל לזייר ולכרף את העולמות - ח"ס הפ' סולו לרובכ בערכות כו"ה שמו רי"ל דהול"ל י"ה שמו מאי ביה אך הענין הוא רכל השם כלול ב"א חסו כו"ה שמו כי י"ם כמילואו הוא וי"ר ה"א גי' כ"ו שהוא הויה הרי כי כו"ה הוא שם הו"ה ו"ה הוא בכתר לרמוז איך ממנו ילף שם הו"ה ובו כלולים כל ד' הו"ה - ש' מנוי ולא מנוי פ"א - (א"ה הו"ס נ"ב כי כ"ה ה' לור וכו' ודוק ופי' הענין כי לר י"ה הוא בכתר עיין כמ"ב כמע' הכ"ף אות ר') :

ל"א י"ה בכתר עליון יש שם י"ה שהוא דכו"ן בכתר וחכמ' ובחכמה יש דכו"ן והוא שם י"ה אחר והוא חו"כ וכבינה שם י"ה אחר שהוא דכו"ן והוא החכמה המתחדשת מן הווג העליון שכדכו"ן חכמה יו"ד וכינה הוא נק' אליו והוא אות ה' - שם פ"ב :

ל"ב יו"ד כל א' מהג' רנק' אות יו"ד כמנ' כי הכתר יש בו דכו"ן יו"ד והכלי עלמו הוא ה' :

של הו"ד וכנהו"ד כחכמה אך הנו' נק' יו"ד כנחוי ג' אורות שבה וסדרם יו"ד וחס חו"כ וחסד אך הכלי אינו כוכב - שם :

ל"ג יו"ד הרתי מלכזה - עיין מ"ש כמע' חמ"ס או' ל"ז וכת' הה"א אות מ"ג וס"ז :

ל"ד יסוד לעולם הוא כח' הרעת ולכן היסוד דא"י הוא רעת דו"א - וק' דה"כ איך יונקס או"א מהכל היולא מיסוד א"ק והחשו' הוא כי כח' היסוד לעולם הוא נכוח למעלה מכ' פרקין עי' דנה"י כנר' בחוש ומכשירי אחזה חלום וא"כ מוכרח הוא שהרעת יהיה נכוח למע' מא"א וכן היה הענין כאן אבל שם כו"א אינו כן לפי שכשהכינה נכנסת בו לתה לו מוחין היא משפלת עלמה ומרכנת עלמה כסוד והאם וכו' וזו מוכרח שתכניה רשי ירכין לעילא וכח' היסוד נשפל למטה מהם וזו נמלא שהרעת למטה מחו"כ - ש' הנקורים פ"ג :

ל"ה יו"ד נק' המל' שהיא נק' א' לבד - ש' שכי' הכלים פ"ב :

ל"ו יסוד נק' משכיל לזיוהן האורויו כיום המשכיל שהוא היסוד הוא לעילא והוא לתתא כמ"ש כוה"ק כי יוסף אינו לעילא ואינו לתתא - וז"ס תפלה מנח' כי אז ו"א מזדווג עם לחה ורגלי לחה מסתוימים במקום החוה דו"א וא"כ איך מזדווג ז"א עם לחה מחניו ומעלה והענין בקיטור הוא כי שליט היסוד החתחק דו"א עולה בשליט עליון דת"ת ושם מזדו"ו כי זאת היא המעלה שיש ליסוד ויתר משא' שפי' שהוא יכול לעלות עד הרעת בכל זמן שרועה לעלות - ח"ס תפלת יולר דשחרית דשכח שתקנו בו ז"פ הכל - וע' הדבר דאם לא היה בו כח שיוכל לעלות עד הרעת שהוא נשמת הו"ק וגם הוא מקו' הה"א כנודע שהם כח' עי' הורעית לא היה כוכח להוריד טי' הווג כעק' ולהמשי' מהרעת - שם פ"ג :

ל"ז יושר הוא כח' רוח אעפ"י שיש בו כ"ן הוא כ"ן דמ"ה הנק' רוח הקמים הנפש - שם פ"ח :

ל"ח יסוד הוא מערב והטעם כי שם הוא עירוב החו"ג ביחד לכן נק' מערב - ש' המלכ' פ"ר :

ט"ל יבום סוד היבום הוא דכשמת אחיו - השאיר הרוח שש"ע"ו טיפה דאחיו שהוא קרוב אליו קורם שיכא בו הרוח דאח' הנה היבם החי מקדים נשמתו ומתחבר ברוחו וכו' זה כנ' הכנות א' הרוח דשדי כגווה ועוד טי' אחיו ועוד כנות היבום שמכוין להאי נשמת אחיו הא' המת שם ח"ס אס יביס ליו לבו היבם ומכוין לבו רוח של מת דכגווה וגם נשמתו ליו יאסוף פי' שמקבץ ומאסף נשמה עם רוח שהיו שם ח"ס רוחו וכו' - שם פ"ו :

מ' יעקב ולזה נעשו מחאוריים דאו"א שנפלו ונתקנו מהם נעשו יעקב ולזה שם פ"ח :

מ"א יריעות עזים סוד יו"ד יריעות עזים על מה הם רומזים עיין כמע' הקו"ף אות יו"ד :

מ"ב יסוד דעתיקוים שם ה"ח וה"ג ואעפ"י שעתוק הוא זכו"ן שהם מ"ה וכו"ן וא"כ הו"ס דאיו שיהיה בו ה"ח וה"ג מלך הזכר וה"ג מלך הנק' ע"ד שיש באר"א חו"ן אבל לפי ששם הזכו"ן הם כר' חלוקים לכן יש חו"ג ככ"א מהם לא כן בזכו"ן דעתי' שהם פרט' א' מתקורים לא שם כ"ה ה"ח וה"ג לבר

עץ אמת מערכת יוד ליעקב חיים לו

לכר - ש' א"א פ"א :
מת ים יש כראש לכר אלו הן כתר גלגלה חו"כ
 ב' אונס . חו"ג כ' עיטס . ת"ה כחוטס
 קו המסוד . ט"ס ב' שפון . יסוד לשון . מ"ל פ"כ .
 סס פ"ו ובמ"ש ט"ג ח"כ פ"ח ועיין לק' בקו' שפת
 אמת סי' ד"ן :

מד יסוד דבריה הוא לר ואהך ואינו רחב כמו
 יסוד דעק' שהיא עמק ורחב ולכן אין
 בו מקום לסבול כחוכו החו"ג שלו . ש' אר"א פ"ח :
מה יניקה הוא כתי' כו"ק לכר . שער סוונס
 פ"כ :

מז ישמרת אינן רמוס כשם חו"כ עיין במע'
 סאל"ף אות ל"ב מ"ש סס :
מז יעקב אע"ה שכחמר בו כתי ורשית אורי
 שנעברס לאה ממנו מביאם ה' עיין
 במע' העי"ן אות ד"ן :

מח ידים פירק יודים הם יחד עליוטס מפרקי
 הורו' הסמוכים לכהך איפק מהשנראה
 וסטעס כסוד וכל אחוריהם כותם משא"כ כראשו
 הכתפים שהם פניס ואחור ועוד מעלה כ' כי יודים
 יכול שאדם להבניסם עוד המוחין משא"כ כפרקין
 סקעני' לכהך שאין כח לכתפיים להבניהם למעלה
 מהם דבוקים בגוף ח"ס סנכתה יודים כעת הנטוילס
 מהם סוד חו"ג כ"פ יודים הנעשם מוחין . ש' הולדת
 אר"א פ"ו :

מש יסוד הוא ו"ק כנו' כהדר' וליהך יסוד עולם
 דכליל שית כקיעופא קדא נגר ו' פרקי
 סתלים : סס :

זו יניקה חו"א הנו' בדכיוט תמיד דיש לו עי"מ
 אינה סיניקה א' שיוק מ"כ"פ תחאין
 דנ"ה דעתיק סנק' דרי כהמס שיונקים משס כל כתי'
 סאל"ף אלא הוא היניקה שיוק מהכונה מהחוס כמו
 סתינוק . ש' ו"א פ"א ובמ"ש ט"ס ח"כ פ"כ :

זיא יסוד דעתיק מכח עליוות כל האורו וכללותם
 למע' ומכח עליוה כ"פ אמלעניס דנ"ה
 דעתיק למע' ככ"פ קרמאין טוסף סס אור גדול ועוטס
 ואין בו כח יסוד דעתיק לסוכל בו הוא לר מאד ואו
 נבקע ונסק' מלמעלה למטס לאורו ואלא האור לחון
 ואו חכמה ויש"ס מתחכרים ונעשו פרט' א' לכר וכן
 אי' ותכונה נעשו פרט' א' ואין סס רק כ' פרטופים א'
 משכח וא' מאי' ומודונוס לטרך מוחין לו"א . סס פ"כ
 ועיין לק' במ"כ אות ו' :

זיב יסוד אין בו סו"ס גמורה אלא כ' אוחיות
 ו"ה והטע' דאינה כתי' כפ"ערק הארה
 כללס מהאריות העלוניס ועוד יש כ' טעמים יע"ש
 ש' רפ"ח פ"ד ועיין במע' מ"ס או' ק"ח :

זי יניקה ימי סיניקה סס כ"ד חדש והוא שנשאר
 נ"ס סו"מ לסתכרר שלא נכררו כלל
 ואלו סיוניס שלהם נשאר תוך מעוי דאי' וכן"ס
 ענמס ילאו לחון עם ו"א דבדאי' שלא יא חסר ח"ס
 סרס שאר"ל שנשאר תוך האסם שלא יא לחון עם
 שנאר כי שאר ככר נכרר ואין בו תועלת לכן יא
 לחון כסוד דס טמא אך זס דרס שגדיין לא נכרר
 נשאר תוך מעוי דאי' וע"י אורך זמן היניקה מתכרר
 כחוכה ונעשם חלב דרס נעבר ונעשם חלב . וכשתחלק
 כ"ד חדשים דיוסק' לב"סיוו ח' חדשים לכל ספי' משו
 כנ"ד וסע' דלרך ח' חדשים כסוד לכל ספי' הוא כי מן
 הכתי' ער נלחסס ח"ס המתכררים לכן לרך ח' חדשים

ער שיתכרר הסוד ותחלק ותעבור ארוך ודך סה"כ
 הכ"ל וכן ח' ספי' ל"ס יסוד וכן ח"ס ל"ס סמל' סוד
 כ"ד ח' היניקה וא"ה בשלמא ספי' סכוד אינס עובדת
 רק דרך הח' ספי' אבל יסוד לרך ט' ספי' דלרך
 לעבור גם ספי' הוד וספי' סמל' לרך ו' והשאר הוא
 כי ח"ס הרשעונים כלס נמלאו מתוקנים יחד קודס זמן
 היניקה אבל אלו הנ' ספי' ג' יחד כאים לסתכרר
 וכיחד סס מתכררים ואין אט טהנין זמן לור קודס לור
 רק כלידוף שלש' לריכוס כ"ד חדש וכולס כיחד מתכררין
 ואין כסס קדימות זמן כלל עד שנלטרך לחשוב כ"ה
 כפ"ע . ולער"ן לקיוס מ"ש כענין נלח דעליו נאמר
 כתי' הולא לקי ברבא ביון שהס כ' פלגי נואח ח"כ ל"ל
 דהנ"ס שנתכררו כימי היניקה סס נה"ו ג"ח דו"א ט'
 סמל' סתק' דו"א אינה בכלל היניקה כי ימי היניקה
 לריכוס לו"א לכרו והכח יונקת ג"כ כ"ד חדשים כפ"ע
 ולרך לניח נלח כמקום המלכות כאופן דנפ' מתכררים
 כיוטקה . שס פ"ו . ועיין במ"ש ט"ס ח"א פ"י ופי"ו
 וכח"כ פ"א ופ"ד :

זי יניקה כימי היניקה מתכררין כתי' חנ"ת
 דכל קלה מו"ק דב"ן ע"י שכלו ג"כ
 ונתחכרו חנ"ת דכל קלה מו"ק דמ"ס החודש כתי'
 דכיוניקה הוא כחנ"ת . ש' אנ"ך פ"ו :

זיה יעקב דע כי ישיעקב שהוא חלו החמון דו"א
 והוא סמודיוג עם רחל הקטנס . ויש
 יעקב ולאס כתי' אחו' דאו"א . ש' אנ"ך פ"ט כע"ח של
 דפוס :

זי ישמרת ענין שמוח שלהם עיין במע' הס"ן
 אחו' מ"ו :

זי ישמרת נק'נס' ילכר ואר"א שרשם סס חנ"ת
 דחכ"ד לקחם עתק . ש' סמודין
 פ"כ . (א"ס עיין במע' הפ"א אות ל' שכתי' דשפ"ר
 סס כת"ת ולי')

זי יעקב ענין יאע"ס עיין במע' סל"ר' אות
 ו"ג ובמע' המ"ס אות ו' :

זי יוסף סל"ר'ק ענין השס הוא סנק' עיין סס
 כהנו' ועיין עוד במע' הכ"ו' אות
 מ"ו מש"ש :

זי יסוד סוד יסוד רחם האשה הנ' כתי' שיש בו
 והתי' שיש כין יסוד דעק' לרבו עיין במ'
 עי"ן אות ע"ה :

זיא יניקה לא כל ימי היניק' שזן דכתחי' אנו
 מדבר כלל ואח"כ מתחי' לרבר מעט
 מעט והענין הוא דתחי' אינן ניכרים בו רק ג' אוחיות
 אל"ס מאלהי' ס'ואח"כ נכנסין בו אוחיות ו"ה מאלהי'ס
 ואו מתחיל לרבר ח"ס הפ' כאלמתי דומיה דע דו"א
 כחחילת אלויותו היה ער"ז אבל עתה אל"ס ככר הוא
 שס ואעפ"י שלפעמים סס כסוד אלס אינס לכרס דסוד
 אלהי'ס כולס הוא סס רק שאינס מתגלים ועומרים
 כ' אוחיו' ו"ה דומנות סס ואינן מתגלי' . ש' מ' דקס'
 פ"כ ועיין במ"ש ט"ה ח"א פט"ו וכח"כ פ"ו :

זיב ירדת העליון כחתחון עיין מ"ש במע'
 המ"ס או' ק"ח :

זי ידים דו"א נעשו מאלהי'ס דקט' שידו לב'
 אמלעני' דו"א מבחי' כ' שמוח אל"ס
 וכשידו לורעבו או נעשו כתי' היודים וה' אצבעות
 הוד סס מה' אלהי'נס י"ר פרקי אצבעות סס מתי'
 סס אל"ס'ס וסס י"ג אוחיות ועס כללות קסאי' דו"א
 נטי' ידים . סס פ"ג :

עין אמת מערכת יוד ליעקב חיים

סדר יצחק הוא שורש הנבו' כנו' ח"ס כיום הנמל וכו' ודרול' ה"ג מ"ל והענין דנודע דכיסוד דו"א יש ח' נבו' וחו ה"ג הם ח' נבו' שכיסוד הנק' מל' והם נחלקות לב' חלקו' ח' נ' ס' הוא ה"ג מנלפ"ך דנר' וג' אלהים רקט' סדר ח' נבו' וזהו את יצחק . שס .

סיה ירה סוד מ"ג הירח לפני הקב"ה רבש"ע ח"א לשני מלכים שיסתמשו בכתר ח' פו' רת"ת דתכו' הוא עלמו הנדיל ונתחלק ונעשו כה' החרישים אשר סומם הוא כתר דרחל הנק' ירח ולבנה באופן דת"ת דתכו' נעשה בהתחלתו כתר לו' אובסופו נעש' כתר דרתל ול"א ח"א לב' מלכים וכו' . ש' מומי' דגלס פ"ד :

סז י"ם אם אנו מונין כחי' הכתר וכחי' הדעת נראה שזה י"א וכס'י אמר י' ולא י"א י' ולא תשע והט' כי הרגת הוא כחי' נשמה דו"א ואין הלו' מונין אלא מה שיש בו כלי אכל הדעת הוא נשמה כלי כלי וכן ככל כללות האני' עתי' הוא כחי' נשמה לכל האני' ואין שם כחי' כלי כלל . והנה י"ם שכלל כללו' האני' הם הי' נקודות שיאלו תקילה בתוך הכלים ומהם היה התיקון עתי' הוא כחי' נשמה להם וא"א שכתר שכנקודות וא"א מחו"ב וזו"ן שהם ו' נקודות שנפלו הרי י' והנה ח"א חכמה שבו מאיר לאכא ממקומו וכן כינה שבו מאיר לאי' אכן מל' שבמל' שככלם אחר הקטרוג ירדו בין מו"ן וכין מא"א וכין מא"א כולם ירדו ממש למטה אלא שמאירים אליה ממקומה ולא נשאר למעלה רק רשימו כלכד א"כ היה אפשר ל"ח דהשאר לא נשארו רק הע' למע' בכל כחי' והי' יורה למטה לכן אמר י' ולא ט' ואמ' י' ולא י"א דאין זה רק הרשי' לבר כרו שכשתעלה תדבק בשורשת למע' דהיינו הרשי' . ח"ס לעולם ה' דרכך נלכ בשמים דהמל' דו"א חף שנפלה למטה לעולם הרשי' שלה למעלה וזהו דרכך שהוא המל' נוק' דו"א הרשי' שלה לעולם היה כשמים למע' בו"א הנק' שמים . שס פ"ח .

(א"ה) עינין כמע' הכה"ק אלו' ל' כשכתב דהכתר אין אנו מונין אותו כשבו' ה"ס ומונין הרעה כמק' ובאן כ' להפך ועיין כמע' הכה"ק אלו' ל' דלק' מ' ואלו ואלו דה"חיע"ש :

סז יסוד הוא לעולם זכר כין באכא כין באימא . שג' ררו' ה' פ"א :

סח יסוד דו"א יש בו מקום לקבל כללות ה"ח דלכן נק' היסוד כל כי הם ה"ח כ"ה כלול מ' הם כל . שס פ"ב :

סט ידים הם אות ק' פשו' דמנלפ"ך שהם ב' כפות הידי' כי הכ' כמילוי אותיות הוא כפ . שס ררו' ב' :

ע יעקב אע"ה ענינו עיין כמע' הדלו' ת' או' ט"ל וכמע' הקו"ף או' כ"א :

עא יצה"ט ענין יזה"ט וזה"ר עיין במערכת האל"ף או' קל"ד וכמע' הקו"ף או' ר"ן ובמ' הגימ' ל' אות ל"ב :

עב ימים סוד מספר ימי האדם עיין כמע' הנו' או' הנו' וכמע' הגימ' ל' או' ל"ג :

עג ירדת הנשמה כעוה"ז הוא לברר ולתקן דוגמת גלות השכי' לברר הנינו' . ש' הללס פ"א :

עז י"ם מנין ה"ס שלא יהיו י"א עיין במערכת הו"ן אות פ"א :

עיה יניקה ככחי' יניקה אין כה עיבור ועכ"ז ככחי' ח' יש כה עיבור והוא כי הויניקה הוא מהשדיח ורדיו של אי' וכו' דסדרים הם שם שדי ושדי הוא גי' הוי"ה שר' אותיות גי' כ"ו כ"ו נעשה כחי' ע"ב כנודע ומע"ב נעשה רי"ו כנו' ג"פ ע"ב גי' רי"ו וג' כ"ו ע"ב רי"ו גי' שדי וע"ב רי"ו הם אותיות עיבור ר' . ש' העיבורים פ"ב :

עז י"ם הם ה' פרגו' שלמים א"א הוא כתר . או"א הם חו"ב . זו"ן הם ו"ק ומל' וכ"א מהם כלול מ"ס . שס פ"ד :

עז יניקה ע"י ואלאים השניים עיין כמע' הו"ן אות פ"ה :

עיה יסוד נק' מנדל הפורת באחר . ש' הנקירה פ"ה :

עיש יסוד הזכר הוא ארץ ומתפשט ושל נכסה קצר וסוד הענין היסוד זכר להיותו רוכו מלך המסדרים לכן יש בו רכיו אור ונמשך ממנו חום' אור אל היסוד שבו והוא כולט אמנם הנוק' ב"ה מלך הנבו' שהם דינין אין בה רכיו אור כרו להו"א כה כחי' יסוד כולט ממש אמנם הוא אור בלתי מורגש ונק' אוירא דכיא . שס פ"ח :

פ יסוד דו"א מהיכן נתהווה דבשלמא שאר כחי' יש כהם סוד התפשטות הכינה וממנה נעשה הנדלות כנודע אמנם יסוד שבו מהיכן נעשה דלא הניב התפשטות יסוד רחי' עד מקומו רחי' עי' עד הוד איתפשטת אכל הענין כמ"ל דא"ח נתהווה בהם כחי' נה"י שבהם ע"י כפיפת ראש דא"ח כן ע"י כפיפה היתה נתהווה היסוד בו"א והוא שבופ מול הו"ג שגם הוא יסוד דדיקנא כנו' והנה הוא דנחית כשיקולא עד טיבורא דלכא והוא עד רישא דו"א ממנו ואז כהניעו עד שם מחמת כפיכ' ראש ח"ה אז מתרבה שפע הו"ג כמותו דו"א מאור המול שהוא עלמו ולא באמלגמות או"א כשאר המוחין רק ע"י מול עלמו נמשך אור גדול כראשו ומכאן אור זה נחוסף בו"א ונתהווה כחי' יסוד שבו כולט ולא שקיב כמו של נוק' כמבואר בסו' קונה הכל . אמנם כשכופף ראשו ומתאר כנו' הוא מאיר כמות הא' שהוא חכמה נודע דחכמ' נעשה מחלק עליון דחשר דו"ק דו"א שהנדיל וזה החסד נק' אכרס ומעט נמשך האור הזה אל היסוד הנק' כלומול הו"ג נק' ונקא כנו' והם אותיו' קונה וזהו קונ' הכ"ל ו"ס כרך אכרס וכו' קונה שמים וארץ דאכרס מתקן שמים וארץ ע"י שקנה מחדש כחי' היסוד המזוג כ' כמס"ה כי כ"ל כשמי'ם ובארץ והוא הקונה אותם בסוד מול הנק' ונק' הו"ו' שכפ' כראשית דבר אחי אכר מהכרסם אחרדר כראש ונעשה אכר ואהנלייא האי הכר והוא דע"י האור שהוא שלקת אכרסם נתקן האכר הקדוש המזוג עם המל' הנק' מה וזהו אכ"ר מ"ה . שס . (א"ה) בו"ת מ"א מודינו הרב חסיד קסוד' בכונת קונה הכל להאיר אור גדול כסוד דו"א (לגלותו) :

פ"א יסוד לעולם הוא סוד המות שס פ"ח כמ"ק :

פ"ב ידים ענין הנכחת ידים עיין כמע' הדר"י אות ל"ד :

פ"ג יצחק הם אותיות קן ח"י כי הם ה"ג הנק' יצחק הם כיסוד הנק' ח"י . ש' פרטו' זו"ן פ"ג :

עין אמת מערכת יוד ליעקב חיים לו

ל'ולק' אמת קמ"ס :

צד יהושע וכלב הט' שנתקיימו ומכנסו לאי' לפי שאינם מכחי' המרגלים רק מכחי' הכלים ואורות שמפי הטייבור ופי היסוד עיני' כמע' הט'ן' און פ"ו ומשם ילאו יהושע וכלב ומכין' הך הם מכלל דהמ"ד ועב"ז נתקיימו והוא דלהיות אורות אלו יולאו' מזד הפני' ד"ה מקום שדכמ"ד עומד לכן ככללים כרהמ"ד אכל להיות דאורות אלו ילאו מנופה ד"ה כעלמו והארות אלו הם מחמת ריבוי אורות דאימא המתפ' בנופה ד"ה וזקקעיס וזולאיש דך לחון ולכן אין להם שייכות עם דהמ"ד אסס אורו' דאכה ולכן נכנסו לאי' שהיא רחל שהיא מזד אורות דאי' ושכחתי איזם כחי' הוא יהושע והיה כחי' הוא כלב אס שמעתי דכל"ב גי' כ"ן שהוא הו"ס דההי"ן הולאת מיסוד ז"ה אל גוק' ויהושע הוא יותר עליון והוא מהטייבור אכל היותר נלע"ד שהוא כהפך דיושע הוא הכל היות מיסוד דאחגליה הכל רכ וגדול וכלב הוא האר' הטייבור שהוא הארס מועטת לפי שפחה סמו' לכן הים יהושע מלך על ישראל וגם כי יהושע אתי מיוסף שהוא יסוד לכן הוא מיסוד. שס פ"ה ועינין מ"ש כמע' המ"ס או' רמ"ו ולק' כמ"כ או' ו' כ"ב

צה ידות קודקפ' והיה כחכואות וכו' ור' כהדות וכו' עינין אלו היות דע' דכ' ידות דא"ה נק' יד' ה' כלכד ע"ד כל בהר כחי' דא"ה דהמ"ד עליו ליה שמאלה כיה כולא וימנה ע"ד עינין ס' אל יריאוי אמנס או"ה כ"ה יס כ"י ידים נמלא שסס ה' ידות והנה יד ה' שהיא אורת דא"ה הכללם מכ"י ד' עליה נה' ונתקם חמישית לפרעה שהיא אימא עו' הנק' פרעה דחמן התגליון ואיחפרעיון כל כסודין כנו' כוה"ק והענין דיר דה' א' ודרה' למטה כרחס וסו' דאי' ה' אלכבעות הם ה' אורות מנלפ' ד' ומאלו נעשה הכלי דיסוד אי' להעלו' מ"ן שכהם אמנס ד' היותם של או' א' והיה להם והנה ער'ו שכי' הפ' בחי' יעורש נ"כ למטה כנוק' דו"ה רהנה ה' ידות הם והס' אל' של או' כלולה מכ' ידות כ"ה ונעשה כלי מ"ן דרחל ועוד יש ד' ידות אחרות והס' כ' ידים דו"ה וכו' ידים דנוק' ועו' נה' וארכע היות והיה לכם ודע' דאלו היריס כולס הם כחי' נכו' ובשדודן מהגבר או' דואה דס כהס וז"ס הפ' יריכס דמוס מלאו והיותם כ' דמוס הוא כנודע כסוד פ' שופך דס הארסו' שהם כ"פרס כנוד' וז"ס שומרני מיהו פ' תינקאו דכ' ידים הם פ"ס. סס פ"ז ג

צו יוד הוא כחי' החסדים העליוני' הנה' אברהם דחסד הוא גי' ע"כ הו"ה דווי"ן ולכן כל יוד' הוא חסד גם עטרת היסוד הוא יוד' שער' אונהס פ"ד :

צו יסוד הוא לורת' ו' ועטרה לורת' . סס :

צח יוסף הנדיק ענין מכירתו שנכחוה אחיו ומכרוהו למצרים גם ענין נכח וגולן עס עטנו סנה יוסף הוא כחי' היסוד דו"ה וסיכת קריאתו כך ריסוד הוא ו' ועטרה יוד' כב"ל והס האר' ה' העליונים שכשלוס המכוסה וממתיקיס לח' אורות הנכו' וכו' י"ו מיוסף ושאר האורות חתהו' שהם ע' חסדים וע' נכו' הנמתקיס עם החסדים הם ק"ס כמנין ס"ף ריוסף ובשנכחוה אחיו נודע ההפרש בין גנכה לגולה רגנכה כהקד' וגולה כנלו' ואעפ"י שהס נכחוה כולו שהס כל הנ' חו"ג יחד המכוסים והמגול' עכ"ו לא נכחוה רק ה"ע כסתר לפי שעיקר הסנס של אחי' הקלוי' דחס' למע' כש"ע המכוסה דחס' תמקונוס

פד ישראל ויסוד הענין ד"ה הוא פרט' ה' שלס מרחשו ועד רגלו אכל חט' סעליון עד החזה נק' ישראל וחזי חתהון מהחוחולנו' נק' יסודין . וטעם שמתח' אלו הוא דנו' מ"ש כחיקו' דישאל הוא שר' דא"ל שו' דמטאלה א"ל מומינה דכח סנק' הוא כחי' דענין נק' שיר והיא משמאל באקור וכו' א' רסמיס נק' א' לוסקא כומיכא כפניס אכל מהחזה ולמטה נק' יסודין מלשון שורס כמאע' דו"ל אין שורה פחותה מע' ס' יסוד על אנשים והס יעקב מזד פניס ורחל מזד האקור והו"ה כחמלע הרי שורה שלג' ואין וס אלא מהחזה ולמטה ולכן כחי' זו נק' יסודין ח"ס ישראל אשר כך התפאר כי ישראל שהוא א' ה' ויתפארו הפתע' כמה פארות וענפים וולאיש ממט שהוא פרט' לאה ורחל ויעקב ורהמ"ד כמ"ש כע' ומלת התפאר הוא לשון פארות מלשון מסעף פארות ר"ל ענפים . סס פ"ס :

פיה יעקב פירוף יעקב וולא לפני ז"ה מהחזה ולמטה וילא מהארס מוחין דאכ"ה והט' רעומד מהחזה ולמטה דאס הים עומד למעלה סו' פני ז"ה מתקסוס ולא הים מאיר וכתיב באור פני מלך חיים דע"ו הארת הפניס מתמתקיס דיענין ומתקטלים סחילוניס . סס עור כתיב סס דאחוריעקב נגד פניס דו"ה יע"ס . ועינין עור כש' הארות זר"ן פ"ה שכתב ריעקב אינו רכוק עם ז"ה מעט אלא יש אור פניו כיוסן והטע' דעיקר הארה יעקב יולא מיסוד דאכ"ה שכתבו דעת דו"ה ח"ס ויקס עדות כיעקב שסוף דע"ת הנו' ודע' דכל אורות אכ"ה הם מרחוק ח"ס מרחוק ס' כראה לו וכיארז כוה"ק דמרחוק הוא חכמס יע"ס (א"ה עינין לעיל כחות ר' שכ' דיעקב הוא מיסוד א"ה וכו')

פז יעקב אע"ה עניני עינין כמערכת הדל"ת אות מ"ו :

פז יעקב ט' למכהק' יעקב לשון כקיעס כויעקב הוא אוקיות יקבענס ויכוניעקביעקב פסיק טעמא כנו' כחד' גם ויכוניעקב ויהי הך ילא ילא יעקב כ' ויאות והענין דכחי' יעקב אינו יולא אלא ע"כ כ' דיענות א' מיסוד אכ"ה עלמו ואח"ך האורו' כוקעיס כקיעס כ' והוא כלי הנוק' דו"ה עלמו ואלוהס כ"פ יעקב וגם זהו ענין כ' ויאות הנו' כפ' סנו' וחסלוס הפ' עינין כמע' העינין או' ל' . והנה כשיאע"ה סחיל לקצן מעשו ועלה מדרגה אחר מדרגה וחתי' הסיג להיות מרכבה לזכ' יעקב סחילן שהוא קדמאה כעך יעצאע"ה דהוא יותר חת' או' לא הו' שליס ואח"ך עלה ונעשה מרכבה ליעקב פנימי שכתב ז"ה שהוא כתיב ככחי' ממטה למעל' ואז היא שליס אכל כעך ויאות עלו למעלה ספני' הוא קדמאה וחתי' הוא כתיבאו' . ס' הארות זר"ן פ"ה :

פח יסוד נק' ו' ועורא דורתו כענין וי"ו ארוכס . סס פ"כ :

פט יעקב אע"ה לא מת עינין מ"ש כמ' הדל"ת אות מ"ח :

צ יהושע איהו סוהיה שהוא דמו כרתל נוק' דו"ה הכק' אי' לכן נכנס לאי' שס פ"ג :

צא יסוד הוא כחמלעות הנוק' . סס פ"ס :

ציב ישוב זה העולס עינין כמע' הט'ן או' פ"ז :

צג ירושלים היא כחי' רחל עינין כמע' הט'ן אות פ"ו ועינין כמע' הד"י אות

עין אמת מערכת יוד ריעקב חיים

תחתונים ורכס לואחו כהם ושם גזילה בגלוי ולכן
 אעפ"י שגנבוהו ונלוהו ב' בחי' עכ"ז הכל נק' בשם
 גנוב' כמש"ה כי גנוב גנובתי וכו' וכשמכרוהו למלכוד
 הם הקלי' אז סוד האבר הק' הנק' יסוד נתלבש בערלה
 ח"ם המכו' למלכוד עון פלילי דאפיקו כרית קיימא בנו
 סט"א ונאחו הקלי' כיסוד ח"ו - שם פ"ה :
צ"ש ישראל כשחוטאים ח"ו תחרין וז"ל להיות
 אב"א וט' הדבר עיניו כמע' הראש
 אות מ"ו :

ק יסוד דנוק' עיניו כמע' הבי"ת אות ס"ח ועיני
 כמע' הדר"י אות ל"ו :

קא יסוד יש בו ו' ועירא וממנו נעשה המל'
 שיש בו ו"ק אבל בחי' היסוד שלה אין
 כה ו' שניה דו' כ' דו"א נעשית ו' א' כמל' ומסר להו'
 כ' לכן תאות הנקבה לו' זו הכ' שהיא יסוד כדי למלאות
 חסונה - ש' תיקון הנוק' פ"ב כלל י"ג ובמ"ש בדרו'
 הנוק' דרו' י"א :

קב יסוד דקטנות נק' נחש הנוקד רחם האיילה
 ואז אין כרחמה רק ג' ולכן רחמה לר'
 עד שיכנסו בה ח"ם והע' שבה' נחש יעני' דהיסוד נק'
 שדו וכש"ן לו רק הלבושין דהו"ה נק' ד"ם באחו' כנו'
 אז עולה ד"ם וסד"י כמנין נחש - שם כלל י"ו :

קג יסוד ומל' דנוק' הם פורחים באוויר ואין להם
 ע"מ שיקמוכו והענין דיסוד דו"א
 מנוגע עד סיום הת"ת שלה וא"כ היסוד ומל' שבה אין
 להם ע"מ שיקמוכו כו"א וכו' דהמל' נק' אספק' דלא
 נהיה רלית לה מנרמ' כלום לכן הולך נקו' ת"ת שבה
 דיש לה ע"מ למנוק' בו"א לירד עד נקו' היסוד ונתחב'
 יחד וכו' כ' היא כח לעשות בחי' יסוד ואמנם המל'
 שבה לבי' שכל עצמותה אינה רק חיות א' חיות כחך
 חיות לכן כמובעט אספק' שהרי כל עצמותה נק' מל'
 ומל' לודך למל' שבמל' - שער הירחפ"ב ובמ"ש בדרר
 הנוק' דרוש ח' :

קד יציאת מלכוד סודו עיניו כמע' המ"ם אות
 קס"ד :

קה יעקב ולאה הם בחי' אחו' דאו"א שנפלו
 כעת מיתח המלכוד ולא ירדו לנפולם
 הכרי' אלא נשארו כאלו' כמקום רחל נוק' דו"א לכן לא
 נזכר בהם מיתח רק נפילת וכוטול בעלמא וכיון שכן
 לכן בעה התיקון של וז"ן שהם ישר' ורחל אחר שיתקנו
 הם יתקנו אלו האחו' הנו' ואין להם יכולת להתקן
 כלל עד שיתקנו תחו' וז"ן דכיון שירדו במקום הנוק'
 ה"ב כתיקונה יתקנו גם הם - ח"ם שארז"ל ג' נובלות
 הם נובלות חכמה שלמעלה תורה גם כמס' דמאי אמרו
 נובלות החמרה פי' דאבא נק' חכמה בנו' ומאבה נפלו
 אחו' שלו ונע' יעקב שהוא תורה שבכתב ולהיות שהם
 דיוקן קצו' ומרים שהם אחו' של או"א לכן נק' נובלות
 התמר' לשון מרירות וריגון - אז ירדה פי' אחי ויוכח
 הש' תורה ליוה לנו משה וכו' רחכמה זאת הוא בחי'
 כלי יסוד דאבא המלכוד בת"ת דו"א ומכאן האורות
 שנפלו ממנו נעשה בחי' יעקב הנק' תורה ח"ם תורה
 ליוה לנו משה שהוא יסוד דאבא המתפש' תוך ז"א והוא
 שהולית לחון החורה שהוא בחי' קה' יעקב שבו מתקבצין
 וקבלתן האורות שיאחו מכחי' יסוד דאבא ונעש' פרטו'
 יעקב - ש' יעקב ולאה פ"א :

קו יעקב ולאה סדר עמידתם היא כך דיעקב
 עומד בפני ז"א מהחזה ולמטה אבל
 לאה עומדת באחוריו ז"א מהחזה ולמעלה וט' הדבר

דלאה עיקר ותיקחה ממל' דתכונה המתל' תוך ז"א
 והוא למע' בראש ז"א לכן לריכה לעמוד למע' לקבל
 ההארה ממנה אמנם יעקב עיקר ותיקחו הוא למטה
 מיקוד דאבא המתגלה בחו' דו"א ולמטה לכן עומד
 שם כמקום יתיק' - שם פ"ב :

קז יעקב פרטוף יעקב כולד נעשה הנחש כחד שלו
 נעשה מב"ש תתקו' דת"ת דו"א ששם
 מתנ' היסוד דאבא - וקווימין חח"ן נעשה מפ"ת דנלח
 דאב"א שכתובו מלכוד שלישי תת' דמות חכמה דאבא
 והוא מחלש בג"פ שכלל ז"א ונשם נעשה חח"ן
 ועד וקו' שמאל כנ"ה נעשה מש"ת דכו' דאבא המלכוד
 כהוד דאבא כפ' תשבו המלכוד כנ"ה דהוד זא-וקו' חמלעני
 שלו הנה הכתר שלו ככר נת' ואמנם עט' יסוד דאבא
 המלכוד כיסוד דו"א ממנו נעשה קו' חמלעני דתי' - שם
 פ"ג - ועיניו לק' חו' קמ"ד :

קה יעקב נזכר בתו' כ"פ יעקב ויעקב וקום כנגד
 יעקב הוילא בפני ז"א הס"ל וכנגד

רחל הוילא אחו' זא לכן כוזה קקראו לשכינה יעקב - שם :
קט יעקב אע"ה כענין נשואי לאה ורחל עיני
 כמע' ההל"ף אות קס"ז וט' שהם

יעקב את רחל ולא לאה הוא לכ' סיבות הא' דיעקב
 התח' שבוה העולם לא היה משיג עדיין ככל פר' ז"א
 רק מכנגד החזה ולמט' מקו' רחל לכן נא' ויהם
 יעקב וכו' ולא כתיב ויאל' שהוא הו"א סה"ל כ' אבל
 יעקב אהב רחל שהי' תחתו כמנוה - ח"ם מ"ש כוזה ק'
 וירא ה' כי שוא' לאה מכאן רסני' ב"ג עריון דאימיה
 פי' דלאה נמש' ממל' דאימיה שהיא אחי' של יעקב שהי'
 הכ' יוכח במש"ה עור כעור עור וכו' פי' דהוא זה הוא
 ז"א חש לו ב' נשים לאה ורחל והנה לאה היא כמנית
 עור אך רחל היא נפשו ממש' לכן ז"א יתקן עורו כעור
 עור לאה כהכתו אות' אבל יש יתרון לרחל על לאה
 דכל אשר לאיש הנ"ל יתן כעור נפשו שהיא רחל ולא
 יספיק העור והט' למת לאה נק' עור ורחל נפש הוא
 דרחל היא הנוק' אמיתו' דו"א והיא בת זוגו ממש לפי
 שהי' מכלל הי' נקו' דאחי' אבל לאה היא אחו' דאחי'
 שפ' למטה כמקום זה ונרבהקו בעורו דו"א ואינה
 אשתו רק בדרך השאלה אבל רחל היא נפשו דחמ' נפש
 חו"א רוח - עור ט"ב דנו' ולאה היא בחי' ד' דלורת
 קשר של חפיו' וקשר זה אינו רק בחי' עור לבד אבל
 רחל היא חש"י שיש בה עור בחי' כתי' וגם מוחין מממש
 כבוד הפרשיות - וענין עור הוא ע"ד הפ' ואחר עור
 נקפו זאת ופי' דההאר' הפני' מכיס זה כוזה ומס'
 הכאחן הוא כמנין עור וזא לחן ולכן נק' עורוהענין
 דנה"ו דאבא עומדין מלכודו' תוך נה"ו דאחי' בראש ז"א
 ואו"א הם כ' אחיות א' דהו"ה ו"ה ומכוס זה כוזה
 אבא הפני' באחי' שהוא כחון להוילא אורותיה לחן והו'
 נעשה יו"ד פ' ה"א גי' ק"ך אח"ך מכיס הארת ה"א
 אחי' כו"א שהוא ז"א לזאת לחון והם גי' ע"מ אח"ך
 מכיס הוא"ו כה"ה שהוא ז"א בלאה הוילא גי' ע"מ
 ס"ה עולה רע"ו כמנין עור ווילאין דרך עור ז"א ח"ם
 עור כעור עור כי עור הנק' לאה עוברת האר' דרך
 עור ז"א אבל רחל שהוא כנגד אורות מנולין האורות
 ניתקן לה בכחי' מוחין ממש' נמלא דמה שיש לו"ה יש
 לרחל ג"כ והוא כל אשר לאיש יתן כעור נפשו שהיא
 רחל - ויהקן לו' דכ"פ עור הנו' הם לאה ורחל דגם
 רחל הארו' ווילאין דרך עור ז"א וכונת הפ' לומר דהך
 דב' הם בחי' עור והם שוין כוזה דהארת כ' יולא להם
 דרך עור ז"א עכ"ז יש יתרון לרחל מלאה דכל אשר לאיש
 שאי

עין אמת מערכת יוד ליעקב חיים לה

שהוא זאוסם סמו' ממש יתן כעדר נפשו שהוא רחל . ש' לאס ורחל פ"ב .

קיי יעקב

אע"ה הוא כחור שכאבות וטע' רבתי' סיה יעקב כסוד יעקב הנע' מאחו' דאכ' ואח"ך ע"י מעשיו עלה עור ונמשך לו נשמה מן ז"ל ממנו הנק' ישראל ולפעמים משמש בשם יעקב ולפעמים כסוד ישראל ולכן הקורא אותו יעקב אינו עובר כעשה לחי' הנו' אכל אכרהם ויזחק הם כחי' חו"ג שכו' אוסם כחי' פריטות שכו' א' ואינו פרו' גמור לבדו ולכן יעקב הוא כחור שכאבות גם לכך הקורא לאברהם אברהם עובר כעשה ראות ה' שתיקום בשם אברהם היא ס' ה' רלנוולס אינם משתנים ואינם חסרים (א"ה נ"ל דזה עלמו רמח במאמר רז"ל שאמרו עובר כעשה כי נוד' רעשין הם כחסרי' עיון כמ' שרי"ש או' ע"ג ולכן היות כחסרון אות ה"ה דאברהם חסרון ה' חסרים ע"כ אמרו דעובר כעשה דהיינו שמחסר הם' חס' דהם עשה ורוק .) אמנם כחי' פרו' ישר' או יעקב משתנים כפי הזמנים וז"ס הפ' לא יאמר עור שמך יעקב כ"ל ישר' כי שרית עם אלהים חי' בקט' ז"ל יש לו מוחין דקט' וחס שמו' אלהים ואין לו רק כ' מוחי' חו"ב וחס כ' שמו' אלהים שחס נבי' יעקב (א"ה חו"ס חס' ומי יקום יעקב כיקטן הוא ודק .) וכומן גדולתו אז נק' ישראל לפי שנכנסין סמו' רגד' ודוחין המו' דקט' למטם חו"ס כי שרית עם אלהים ויכול לדחות למטה . שס :

קייא יראת

ס' נק' רחל נק' ק' דו"ה והט' עיון כמע' סלמ"ד אות ט"ל . (א"ה בזה נלע"ד לפרש כותה המא' כמ' שכת רל"ה אר"י אין לו לסקב"ס בעולמו אלא יראת שמים כלכד ע"כ ונק' מ"ש לעיל באות ק"ט דע' שאהב יעקב לרחל הוא דהוא טוק' אמויות דו"ה והיא בת זוגו ממנו נק' עקרת סבית ר"ל עוקרו של בית . עו"ג מ"ש כמע' היג'ן אות נ"ב רעולס נק' סוק' יע"ש חירוע דהקב"ה הוא ז"ל חו"ס אין לו לסקב"ה דהיינו ז"ל בעולמו כלו' כטוק' של אלא יראת שמים כלכד דהיינו רחל ורוק) :

קייב יעקב

אחיטו לא מת עיון מ"ש כמע' המ"ס אית קב"ה .

קייג יוה"ב

מכפר עניות ככ"י והט' עיון כמע' חשיון אות ס"ח :

קיד יסוד

גי' יסודות יש בחוס דו"ה והס יסוד רא'י המהפ' ער החוס דו"ה ויסוד דלאה כאשר חסוד עס ז"ל עלמו להיות כפטים עמו לסודו' בו ויסוד דו"ה עלמו שנק' עתה ת"ת דכבר ידעת רבתי ת"ת עליון דו"ה הים כחתי' כחי' יסוד כמכו' כענין גדלות ז"ל שסיה מו"ק שעלוחת"ת ונעשו חכ"ד ועלו נה"י ונעשו חנ' תהרי דמיסוד נעשה הת"ת נמצא יסוד רא'י יסוד דלאס מתחברים יחד ונעשו דתס א' להודו' בו יסוד דו"ה עלמו שהוא נק' ת"ת עתה ח"ס מכאן דקטו כ"ג עריון דאוימה כפשוטו . ודע דפ"ה שמעתי דכתי' לאה כשמערו' כו"ה היא ע"י הדעת עלמו ממש חו"ס וסאדס ידע את אשתו חויג זה דע"י הדעת הוא כטמורו ולכן אתקיייה בקדמיותא מן יעקב ולא טרע לרעד הכורק וז"ל עיושב השמועות ואשפר דכסוד העליון שהוא ראש הת"ת שס נ"כ לפעמי' יש כחי' דעת דו"ה כשירד שס כטודע . שער לאה ורחל פ"ב :

קטז יוד

טרת י' יש לה כ' ליוודס דחייבו הנ' קוטס שיס כס א' כליוד וחי' סכ' לייוד

יוד"ן עיון כמ' הטו"ה או' ק' :

קטז יצחק

אע"ה עניינו עיון כמערכת סו"ן אות קי"ב :

קייז ידים

דכינה עניונס עיון כמע' ככא"ף התא כ"ט :

קייח ידים

דא"ף יש כהס י' אלכעוה יש כהס ה"ג מנלפ"ך כסולת וזו נמש' ליסוד דכינ' ונעשה מסס כלי דמ"ן העומדים חוד כלי זה וכן כ' ידים רא'י נעשה כלי יסוד דטוק . ס' מ"ד פ"ה :

קייט יסוד

דטוק' יש ג' שמות ארזי' גי' קל"ה וכיסו' זה יש חוקס וסוד מולח ג' אחי' א' קס"ה קמ"ג קכ"ה כהסרת הפשוטים דהיוטק"ס ק"ל קכ"כ עס ג' כוללים גי' כשמים חו"ס קל"ה כשמים אך חנ' אחי"ס עלמן כולס הפ' כגי' חוקס וכללותה תכ"ה ונמ' מהטובה נקת' אשר חו"ס אשר תכ"ה סודך וכחוד חותם זה יש המ"ן שהוא חסס כ"ן . ס' מ"ד ומ"ן עי' א' אות י"ג :

קיד י"ס

טודע דכל ספי' כלולה מני' וסנה חכמה דא"ה יש כה י"ס ונקשטנו כולס כדשא לחודים ותיסוד שלה הוא החק' חו"ס ח"ך מ"פ ומל' שבה הוא הגרון ואמנס גרון זה נק' כינה כערך שאר הנק' וכו' . ס' מ"ד דומ"ן פי"ד . (א"ה עיון באות זה לעיל ס' מ"ג מ"ס כסוד י"ס שבראש וז"ע ועיון כקו' שפ"ה סי' ד"ן פ"ש"כ) :

קייב י"ס

דע רכיו"ס יש כהס כ' כחי' א' הוא כחי' העול' עלמן וכחי' זו נק' חיל' הספי' . והכ' הוא כחי' כשמות עלמן וכחי' זו נק' פנימי' הספי' ופי' הוא דכל כחי' י"ס דקט' נחלקי' לג' והס עיבור יניק' מוחין שיהס ג"ח דאלהי"ס וג' אמל' וג"ד וכז"נכ' חיל' ואח"ך כל כחי' הגדלות יש כהס עי"מ שסס ג"ת דהיינו ת' וג' אמל' וג' רוב' נק' פנימי' . ס' פני' וחי' פ"ה :

קייג י"ס

דעשה לרזיו עיון מ"ש כמ' השף או' קב"ד ולק' כמ"כ או' י"ג :

קייח י"ס

אות יו"ד הוא כמל' כסוד חכמת שלמה שס פי"ג . ועיון מ"ס כמע' השן או' ע"ז ועיון כמע' חמ"ס אות כו' כמ"כ :

קייט י"ס

שס זה כליוד' הוא כעשיה . שס פט"ו :

קייז י"ס

עיון מ"ש כמע' סקו"ף או' ל"ח וכמע' היג'ן או' קב"ז :

קייח י"ס

אות י' הוא כיוסוד עיון כמע' האל"ף אות ר"ו :

קייט י"ס

יש כס טודע ד' כחי' נרכ"ח והכו ניטו קטן מכחי' אלסות עיון כמ' האל"ף אות ר"ו :

קייז י"ס

דאכיו"ע נחלקי' לר' אחי' חו"ה ופעמי' נחלקי' לה' פרו' ופירושו עיון כמערכת סכא"ף אות ע"ו :

קייז י"ס

סוד שס י"ה שכפ' שלהבת"ה שסוא סוד סנבור' דזא עיון כמע' תגימ"ל אות ל' יסוד

קל"ב יסוד ה"א דנוק' החיטן שבו הוא שם שר' כעליו-הכנה אם תקח ו' אחו' המ' לבר כלתי נ' אחו' יעלם גי'ת ק"ס מהלך כל ריקיע וריקיע אשר בו אמר לעולמו די ובשכל מיליו זה נק' היסוד כל שפוא גי' נ' וכ"א כלול מ' ה"ר ת"ק והנה **החיטן** שלו הוא הפנימי היסוד רמל' דנוק' דיליה לכן הם מתחברים יחד בעת הוונ החיטן שלו כחוק הפנימיים שלם וסכן זה והפני' שלו הוא הוי"ה ה' אר"י כתיב וד' וביקור מתחברין הדון כהרף כט' כתיב ו' ש' השמעה פ"ו :

קל"ג יה"ו שם וי"ו כו' לירי' שהוא כו"א דיליה הוא קכ' וומקודו הוא שם אר"י כריכרעו כוה א' א"ר אד"ג אר"י שנס הוא גי' קכ' ו' שם פ"ו : **קל"ד יוד הו"ה** שם זה גימ' רל"ו דהיינו כריכרעו הפסוק והמלא שם ו' י"ה וי"ו יהו"ה יו"ד ס"ו יו"ד ק"ו יו"ד פ"ו וי"ו ה"ו ה"ו ה"ו ה"ו והוא קו' שיעור קומתו של יולר כהאשית שפוא רל"ו אלפים רבוא רבנות פרסאות כמתק גדול ארבעה ור"ב כ"ח והוא כחיתת נשמת המקיפ' : שם :

קל"ה ימין לעול' כשאר מוכרין ומן כ"ש שהשאל ככלל בו והט' וכו' עיין במע' המ"ס אית רל"ו :

קל"ו ידים סוד הנ' ידם שיש כנ' עולמות אכ"י משא"כ בעשיה עיין במע' המ"ס אית רמ"ב :

קל"ז יצירה היא רחמים ח"ס יולר אור וט' הדבר עיין במע' הכי"ת אית ק"ט :

קל"ח יוה"ב עיין ויס"כ עיין במערכת השי"ן אית ל"ט :

קל"ט יסודות עיין ד' יסוד' ארמ"ע עיין במע' הדל"ת אור' ע"ו וכמנ' הגימ' ל' אית ל"ה :

ק"ס ירושלים היא רחל נקו' אמלעיה שכלל העול' והוא יסוד שלה ח"ס שלש פעמים כנסם יראה כל זכורך ולא הנשים לגרום זון עליון ושאר כתי' של רחל מתפשטים כשאר העוה"ו רכל היסוד הוא כרחל ונקו' טוין כירוש' והקל"י הכריכר' כה ג"כ מתפשטים ככל העולמו' אמנם היסוד דקל"י הוא כהר שיעור כמדבר . ש' קילור אכ"י ע' וכס"א כש' קל"י נונה פ"א . (א"ה) אשאר לרמה רז"ס הפ' דרבי טוין אכילות מבלי כח"י מועד לשון ביאה ח"ס זכור ה' לבני ארום את יום ירושלים האומ' ערו ערו עד היסוד' כה שם רמ"ו יסוד ררחל :

אל"א דק"ל טובה כמ"ש כאן ולעיל כאות ל"ג דירושלים היא כתי' רחל ואילו כשער המלו' כתב כב' מקומות ה"א כסו"ק שלח לך במלות חר"מ והב' כפ' אשמים כמטולא ירבה לו נשים ירושלים היא כלאה וע"ש ונ"ע . ועיין לקמן אות קמ"ה מ"ש בענין והיע"ש :

קמ"א יצה"ט ויה"ר שבאדם הנה כמ"א נרא' דהילה"ט ויה"ר הסהכ' מלאכים השומרים את האדם ומיעטים אותו לטובה וכמ"א נרא' שהילה"ט הוא מלאך והילה"ר הוא שר אף דע דקטא דה"ר כע"ד עו"ר הוא סוד הרעת הכולל חו"ג שבקדוש' כ' טובים וכשחילול' יונקים או יכול לחיות עו"ר והענין דחילול היו החסדים קורמים להתפשט' בנושא דו"א יודם הנבורות אף ע"י חט"א אר"ה ר

יוד כרענת למטה כין כ' כחפין וכחיוהיחשם יודו הנבוכ' וכיון שהנבו' יודו חמי' לא נמחקו ע"י החס' וקרי פנס א' ועוד פנס כ' דלפי שכנבו' נהפש' חמי' ויזין שם עדיין החפש' חסדים החיט' נחשו' כהס . נס פנס ג' כהס' עולמם המגולים שהחט' נאחוס כהס' אכל הוא דבר מועט מאד . והנה כשחטא אר"ה רבעה"ד כהס' מוח"ג דו"א הכולל חו"ג וגרס ג' פגמים הנו' נהאחו בהן החיט' ואוחו קל"י דנוגה נחאחוה כהס' ולקחה אותן הארות ואו קל"י נונה נעשית עה"ד עו"ר לפי שהס' לעולם נשארום טוב וזמן שם שרים אלא כתי' מלאכים ממש אף כדלוי שיש בהם רע כל שהוא לא מפאת עלמזקן מפאת הנבו' הנאחויות כהס' הרע של החיט' ופודו להיות שרין הדומין להלאכים כמ"ש ר"ל מפאת כ' אחו' ש"ד משד' אף יען שחסר כהס' י' נק' שד וכל חוקף השמרים וקל"י נדיכפו ונאחו כהס' וכשהחסר טלד הנפש שלו לרד' לברר הניט' המניע לחלק' שגפלו ממנו ע"ו חטא אר"ה' בקל"י נונה שזוה בנות לידת האדם כעוה"ו וע"י המלות מברר החלק שגפנס' אבל ככר נ' רחין סגפס כ"ז כהרס ערומה רק כחד ריוקנא הנק' ללס והענין דאכ' ואה מכיחין אותו נפש בזכותם מלמע' דכפי הכיות והמלות דאור' א' ומשיכו נפש לולד שהוא גרמנו ג"כ כמעשהין לברר קל"ת ניט' מקל"י נונה שנעשה לפרס אל הנפש שהוא והנה או הנפש שהוא עדיין מבחי' עיבור שאו און בו דעת כנו' וחס' כשטולד נכנס בו חיכף ויה"ר והוא סוד הנבו' הנק' רע יען דרוכס רע וכל הרע אינו נאחו אלא כהן ואו כנסין בו המוחין דייקנה שהם אלה"ס כנו' והחו"ג אשר שם נוס כהכ' יש בהם אחיזה שכהס' אלה"ס וגבו' וכולס נק' יכה' רולכן או נימול הולר להסיר ממנו הרע שהוא הערלה דקט' דייקנה דחו' יש לו דעת שיווד עד היסוד' והכן זה למס המילה היא ע"י הארס ולא כחתי' כי כעיבור אף דעת רחין וייקנה לחלומים והנה כמו שכלא גמר המו' דנד' הוא בי"ג שמים כן הקטן און כנקטין בו המו' דנד' דחס' ער' י"ג שמים ואו הילה"ט שהם המלאכים שכל"י נונה שהו חתי' שכוים ועכדיס שם ילאו לחירות ואזיכול לברר שאר חלקי הילה"ט וחס' ככס המלות . העולה מזה דילה"ט ויה"ר כ' הם מלאכים כתי' חו"ג של חלק אותו הנפש כי כהיכנס הילה"ר שהם הנבו' נכנס כתי' הנפש של הנבו' וכשנכנס היקר הטוב נכנס כתי' הנפש של החס' ואו נשלים . נס תכין למס נק' זה יו"ט וזה יכה"ר והענין דאוחו קל"י נונה מדעתה ור"י עושה אוחס מלכו' לנפש כרי' לזור את הנפש כחלקה ליהנות ממנס ח"ס כקנות עוד משכא דחויא ונהנית שמהלכס הנפש הטעודה שם והלבוש שהוא נק' יכה"ר ועליו נאמר לפתח חטא' רוכן ונק' שר אף ככא יכה"ט שהוא לבוש החסדי' חיכף כלאתן מקל"י נונה הם נק' יכה"ט ואן רע שולט כהס' כי הם חסדים ואו דומת החסדי' מממקיס הנבו' כן ויה"ט כשנכנס ממנת את הילה"ר ויכול להחזיר משד למלאך ואו כ' נק' מלאכים השומרים לארס' כ' עוכיס . שם פ"ג . עוד כתיב שם כהנה רהט' שיש י"ג שנים בין וכה"ט ליה"ר ער' י"ג אחו' רמלו לסי"ס שהוא דין . גס ז"ס קין והכל דקין הוא גבו' יכה"ר דכלו והמת נחש היה בקין והכל הוא חסדים יכה"ט ועיין עוד במע' הלמ"ד או ס"ג ובמע' הגימ' ל' או ל"ח :

עוד

כתיב שם כפ"ו לנפש דיק ישראל נוחים לו ויה"ט שהוא מלאך א' מפני דחילוני' דקדושה ויה"ר שהוא שר א' מפני דחילוני' ולעס קל"ח

עץ אמת מערכת ירד ליעקב חיים טל

בארץ יבס"ט מלאך ממיט' דמי' דקדו' ויבס"ט דרדחיון
ממיל' דחיי' דקלי' . ולגמס הנדס וחומי' העולם כולם
סס יבס"ט ויבס"ט מהשדון דקלי' ועיון כמ"ש 'ש קלי'
טובה פ"א וע"ד :

קסב יסודות ענין כד' יסודות טובים ויעום
שיש בכל עולם עיון כמע' החי'ת
אות ז"כ ועיון עוד כמע' פנומ"ל אות ל"ו וכא"ל ל"ח
ועיון עוד כמע' פרל"ת אות ע"ו וכמע' הגר"י אות
ר"ן וכמע' החי"ה אות ל"ד וכמע' סמ"ס אות רס"ה
וכמע' פט"ן אות קנ"ו וכמ' האל"ף אות רנ"ד :

קסג יסודות נק' כינה מפני שלקחו כינה דב"ן .
ש"ה פ"ט :

קסד יעקב פרטף יעקב כיל' נעשה עיון לעיל
אות קא' . (א"ה רחמי כף' כ"ו
לסרכ ס"ק יעקב הכתוסיד זלשכ"מ ששכ"כ
ספ' דפעטרה דיסוד דז"א הוא כנגד יסוד דיעקב ז"ע
דכ"מ וכשרט כשע"כ כככותה מן כת' דרעת דיעקב
כנגד יסוד דז"א תופא דיעקב נעשה מהארת הולא
מיסוד דז"א יע"ש ואין כתב' כאן דעטרת יסוד דז"א
כנגד יסוד דיעקב והפטר' לומר שהוא ע"ד יסוד דז"א
דכשכ"ה זקופה הוא כרעת וכשכ"ה חוכלת על ז"א
מיסוד שלם הוא כש"ע דת"ת ג"כ כאן מיידי כסוד
פננסת סמ' כיעקב דז"א ז"א טפף קומתו חודר היסוד
למעט :

אמנס קסס רכמ"א כתב רז"ל דיסוד דז"א מסתים
כסוים ת"ת דנוק' וכמ"א כתב שמטון
כנגד דעת דנוק' . ועיון לעיל באות ג' כמ"ב אות ג'
מ"ש משס הי"ב סססיד מעסר"ח דילס יחה זל . אמנס
לע"ד אין חי' מספיק למ"ש דז"ל כש"כ כככותה אמן
דחכל סולא מיסוד דז"א מתחבר עם נופא דנוק' והלא
מיסוד מסתוים עד סווס כת"ה דנוק' ול"ע עכ"ל .
ולערין לתרן סדף' סא' עפ"י מ"ש רז"ל עיון
לעיל אות"ס דז"א יעקב ססוא חלי'תחון
דז"א וסוא סמורוונ עם רחל סקטנה ויס יעקב ולחא
כת' סתווי' דז"א יע"ש נמלא דיש כ' יעקב עליון
ותחתון וכוס לק"מ דרוק :

קמ"ה ירושלים (א"ה עיון מה שהקשיחי
לעיל אף'ק"ס וכוסיחי
כסר סקדס דרוש' חוכב"א קרלחי סאלס זו עם כמה
סאלות אחרות לפט מע' סרכ' ח'ק לישראל כמותרת"ס
פונקו ז"ל חלח תסר' אסר' הש"כ אלי ככתב מ"ש כע"ה
דירוש' נק' רחל סס מיידי כסארות סכאות לרחל דרך
אחי' סנק' אלסו"ס מ"ס' נק' ירוש' דסייט דיון וסויט
כמ"ש כשע"ה מ"א ד ז"ל :

וראית'י ככהכי הק' של סוכב החסיד הוא הרא"ש
ז"ל כש"ת סיס' לו ע"ד ססוד ח"ל סלס
עיון כשע"ה מ"פ זופטיס כ"דו' ח'י נסוים סכ' דלסלס
נק' ירוש' ורחל נק' ליון ועיון כסס"כ כדרוש נעילת
וס"ב סכתב דיון סוא יסוד דנוק' וירוש' סוא
מלכות דנוק' יע"ש וז"כ כערך זס סוים לריך סלסלס
יקרל ליון ורחל ירוש' סוא מלכות . חסר' יעב' דלסלס
סוא ממל' דחי' וסיל סולס דיון לכך נק' ירוש' וכמוכ"ן
כמל' דרחל ודוק עכ"ל . וכדו"ס ירלס חיק' לל זכרסר
מלשן ע"ה סנו' דכרדחי אס סוים זכר' לל סוים כותב
כן ולפי דרכו למרנו חי' לקי' זלח דמ"ס כע"ה חוד'
נק' רחל מיידי על מלכות דרחל סחיל כולס דיון :
ולערין לתרן סאלס סנו' עפ"י מ"ש רז"ל עיון
כמע' סרי"ש אף' פ' דכמה מיט פרל"י

כרחל או ער החום או ער הרעף או ער הכתר והם
פירו' נמודים זה כחך זה וכולס רחל וכו' וכל' פרט'
רחל סמתלכסוים זה כחך זה נק' רחל וכו' וז"כ מ"ש
כע"ה חרוש' נק' רחל מיידי כרחל העליונע נוק' דפ"ל
ככ"ד דז"א העומית מן הרעת שלו ולמטס וסוים
טעמא סנק' ירוש' לפי סכל הט' סנק' ללס ירוש' סוא
וען סירוש' סויל דיון וללס כולס דיון כמ"ש כשע"ה
וכבר טרע דא' מן הטעמים דללס חיל וסיון כול' למו
שעומדת למעלס כמקום סתוים ח"כ זלח ספר' דרחל
העומדת למע' ער הרעת סויל כמו פרט' ללס סחיל
דיון ולכן קרלס ירוש' ומ"ש כשע"ה מ' דרחל נק' לוח
סויל רחמים מיידי כרחל סלמורה כקחס ככל מקום
סויל נוק' דפר' כה"י דז"א חלח סנוק' סויל רחמי' וכן
שעומדת כמקום גילח' סחס' לכן נק' ליון ודוק :

אשר עפ"י נלע"ד לתרין מה שהקשיחי לעיל
כמע' הו"ן אות ט"ל וכוא דכוא' י"ט כתב
דכנסלת אפוס סוא זוט יעקב ורחל וכליות ט"ל כ'
דלויס יעקב ורחל סקט' וכו' ולפי מ"ש כאן תס מ"ש
לעיל כליות הקודס לוח כענין יעקב דיש כ' יעקב עליון
ותחתון לא קשיא מיידי ודוק ודיקא נמי דקתס כלו' ט"ל
סקטוים וכלו' י"ט לא קתס סקטוים :

מבוא שערים

א יסוד דע דככל סססי' יס כסס פניס וסחור
חוק מן היסוד סכר' פניס דכר' נכנס
חוק כקודת היסוד דנוק' מ"ש ז' סר' סאיכר' דקלסס
דכקוים עם איכר' סנוק' פניס כפניס וקלסס כסחורוים .
מ"ש ס"כ ח"כ פ"ו :

ב יסוד דעתיק מחלכס כת"ת דז"א ועטרת
היסוד כוסוד דז"א . וכ' מוהרס"ו ז"ל
ז"ע דמכאן נר' שמסחויים יסוד דעתיק כוסוד דז"א
ולק' כפ' זס נר' שמסחויים כחוס דז"א וחי' דעתיק
כולל דכר'ן וס סככחן מרכ' כדכרוא סיכורו חרוך
זכר דלנקמן כוסוד דנו' הקלר ע"כ ועו"ש כסוף כפ'
סל' דיסוד דעתי' סוא לר' וסויו רחב כמו היסוד דז"א
סוא יסוד נוק' סכוא בית סרחס סכס נולר סולר
וסוא רחב מסה"כ כוסוד היכר סכוא לר' מאד דרך
לטיור . וסן' סרמ' ז' ז"ל ז"ע דלעיל וסס מוהרס"ו ז"ל
יסוד דעתיק זס סוא דנוק' דליוה . וסמל גס יסוד
זס נק' דכר' אע"ג דלויכו דנוק' ויס לזס ט' גיול' היסוד'
סנק' אף' ורחל לרכוים לסיח דחכום סרסכ' לפי סמוליד'
כ' פר' חלקי' מחו"ג רוב"ן נפ"דוים מסה"כ כוסוד
נוק' דעתי' סזינה יולר' ריק' פר' א"ה סכוא פר' ח'
כולל מחו"ג וכו' . סס"ש"ג ח"כ פ"כ ועיון לק' אף' י'
ג' **ירדן** מימיו עוכרים כוים של טכריל וסוין
מתערבים יחד וסדומיון של זס שיש כסזור'
העליונים עיון כמ' כמע' סנון' אף' ח' יע"ש :

ד ירושלים של מע' סויל ס' עי' חו"מ' וירושלים
של מטב סויל נוק' דז"א ס' סח' .
ס"ד ח' ס' פ"ו :

ה יעקב וללס ילחו מלחמו' של אחו' דיסר"ת .
סס פ"ט :

ו ים סוד יס חמיס עיון כמע' סלון' אף' ז' כמ"ב :
ז יסוד דעתיק כסנהקצ' ונסרף סענין דכשע"ל
כל סלסויות למעלה כעתיק על כ"פ אמל'
דנו"ס של וכלכוסו לכ"פ יעלויס דנו"ס של וסחרכ'
סס סלח' סלח' וסן' כס כוסוד דעתיק כנחן כלע
כ"פ

מבוא אמת מערכת יוד ליעקב שערים

ד"ה וטחמת ברעית דנוף המכוון כנגדו וכו' וכו' וכו' כדו' הטף' כ' שצולות ויולאות ררך נקב החום ומתנת ברעית דנוף' ולפי"ס נוחא והוא דכש' תיקון הנוף' מחדי ביסוד דכ"ן שהוא קלר ואינס לריכוס לעלות ומ"ס שוולאות ררך החום מייירי ביסוד דמ"ב שהוא הרך ואיט מכוון כנגד הרעלת ולריכוס לעלות ליתנס ברעית דנוף' ורוק ועיין כמע' הגימ' ל' אות נ' מ"ס ועיין לעול כמ"ק אות קמ"ד מ"ס ע' :

י"א יניקה ע"י הניקה הקינוק הולך על רגליו כזמל' כ' שנים דיניקה וחס נראה שיש תינו' שסולך על רגליו פחות מכ' שנים הוא דבחן דתקנו ט"ס שבו שהס סרגלים אפע"י שלא כשלאו לכבדו וסוד ומל' כגד הוא יכול לילך על רגליו דההליכה תלויה כהס וזו היא סכרת מי שאומר דזמן הניקה אינה רק י"ח חדש אמנס ס' מ"ד כ"ד חדש סט' הוא כי נ' שפי' לריכות להתבדר והס סוד יסוד ומל' ובשנתק כ"ד חדשים לגמור כירור שלשה יגעו ח' חדשים לכל ח' חדש . שס"ה ח"כ פ"ד . (א"ה) ל"ע למ"ד זמן אינו י"ח חדש א"כ מתי נתקני' היסוד ומל' רגליו דלפי זה המ"ד לא הוסיף לנק כי חס ח' חדשים שהיה ללורך תיקון הסוד דסגל כגד היה מתקן זמון העיבור כמ"ס לעיל . ועו"ק ראפי' כחמר דלרך תיקון הנו"ס למת הנרך זה המ"ד י"ח חדש דלפי הקלס שחן ח' חדשים לכל שפי' ח"כ הוסיף לרך י"ו חדש ועב"כ ל"ע :

י"ב יהושע . (א"ה) עיין מ"ס לעיל כמ"ק או' ל"ד וכמע' סמ"ס אות רמ"ו והן עתה ראיתי בכתיבי הרב הסוד הרד"ש ז"ל שכל עמ"ס רז"ל כשער חוס קבד"ה ח"ל ככנאות יהושע אתי מסתפק חס הוסיף מתקב"ן מן היסוד דז"ה לפי שהיה משכט ווסף הל"יק או חס הוסיף מחנכ' מן כחי' אחי' של חו"כ רנוף' וען שאח"ל פני יאושע לפני לבנה שהיה הנוף' וככ' כחי' אלו כלבד אתי מסתפק וכו' :

והקשה דכע"ח של"כ פ"ה נסתפק חס הוסיף מהכל היולח מן הטובור והסכים דהוא מהיסוד דהוי מוסף קחתי וע"ס : **ויר' דסס** נסתפק ביהושע וכלב חס כלב הוא מיסוד ויהושע למע' ממנו שהוסיף מהטובור וכו' וע"ס רמ"ו ססכים דיהושע הוא מהיסוד דמוסף קחתי אכל זה הספקתם הוא לאפקו מהטובור אך עדיין יש להסתפק חס היה מן היסוד או מאחו' דמו"כ וכו' וחסרמח בסוד' שכל' וכי' חלו כלבד אתי מסתפק דר"ל חס ספק אחר הנו' כע"ח אכל אותו ס' כבד נפשט חס הס' לכד נשאר . (א"ה) לפי מ"ס כמע' המ"ס או' רמ"ו ויהושע אחי' כמל' וכבדו דהו' וסא או' דקים ביסוד וכמל' וע"ס ח"כ ל"ק"מ והוא דכאן כשרגה"ק כ' לבעין כנכוא' דהיה כנה"י וכמל' וע"ס ומש"ה נסת' כנכואת יאושע חס היה מהיסוד או מהמל' זיון דהוא רמז לכ' חכמי' ועיקר ספקו הוא על ענין הנכואת דוקא ורוק :

אך ק' כמ"ס בש' מארשכ"י ככראיתרד"כ ע"כ ח"ל יאושע אתנכא-מחור דז"ה חמ"ס יטושע איתנכו מחור של משה כי משה הוא כירכורא וע"ס . ואפשר דזה הוא-ח"ך סמוך לפטו' מרע"ה והט' הוא כמ"ס למען ישמ' כל ערתי ישראל וכו' אכל קודם לזה ככר-היה ככוי וע"ז הוא הספק :

א"ק ממ"ס בש"פ ס' בשלח ע"פ ויחמי' משס חל יאושע וכו' ח"ל נכב"על דהס הנכנעה ר"ת

כ"פ ח' הנו"ס דעתיק לסכול כ"כ אורות ולכן נקבע וסקר לאורכו מלמע' למע' ומחנלים החסדים שכתובו וזו כין חסס' וכן הנכו' שבו הס כנילה ואין כיניהס שניו ולכן עחס שכולס מחנלים נעש' מהארתי כלל החס' פרט' שלס מאכא לכד ונכלל עמו יס"ס ומחארתי כלל הנכו' נעשה פרט' שלס מבינה לכד והכללת עממה סתכונס ושמור כלל זק דכ"מ שסא' ראכא ויס"ס וכינה וכו' נכללון יחד כפר' ח' לחודונ כנו' הנהתמור הוא כחופס זס דנכקע יסוד רעתי' שכתך ח"א ועי' ונעש' סכל פר' ח' וכמו שכתב בענין וזון אר"ה ללורך מו' דז"ה דאו נכלליה יחד כפר' ח' חבור הק"מ-זו . סס ס"ס ח"א פ"ו . (א"ה) כחקרתמה זאת כין חכין הכונס סקודד מורו' פרב חסוד ו"ל כסודו דה' כסוכת ק"ס עתי' אחד וכוון רע"ו רכוי האור' נסדק היסוד דעתיק ומחנלים כל הקור' ועי' נעשים אכא ויס"ס פר' ח' וא' עס חכו' פ"לו ח' וכו' וע"ס ועיין לעיל כמע' חל"ק אות קי"ח :

ח' ישראל סוד ר' חילוני כוונת תי' ישראל שיש כד' פעמים שאנו אומרים ק"ס בכל יום עיין כמע' חק"ק אות יו"ד כמ"ב :

ט' יותרת על הכבד הוא סוד לילי' תשחית ותיורה על הכבד כעלה ס"מ כי היא כת יו"ד אורות והוא כן ו' לכד ככחי' האורות אמנס כמנין הכלים כ"ח משה הוא כן י"ס גמורות דכיון שלילי' תטק' יש כה י"ס נמו' ואורותיה אינן ניתנין לה לא ע"י שהס עוכיין ררך כעלה ודאי שנס כעלה ונדל קומתו כטוס ואיט נרוב ממנה . סס כס' חקל' פ"ד ועיין עוד כמ"ב כמע' ספ"ח או' ו' :

י' יסוד דעתיק המתחיים ביסוד רח"ה וכו' עיין לעיל באות כ' כל הלשון מ"ס מוהר"ו ז"ל ומשחתי' וע"ס . (א"ה) ראיתי בקו' כ"י להר"ח ח"ק יעקב ככהן חסוד ו"ל אב' ע"ד ח"ל' לוח"ל והנס כס' הסכירה פ"ט כתב רז"ל כי חלו יסוד דעתיק מליכס חך חזי' ת"ת התחון דח"ה והק' מורינו הרב חסוד ו"ל כהנסותיו על ע"ח ל"ע דככל המקומות כתוב דלח סניע סתפשו' יסוד דעתיק כ"ה ער החוס דח"ה עכ"ל :

ו"א זכיתי להסין דכריו דכפי מ"ס מוהר"ו ז"ל כמ"ס דהא דמסתחיים ער החוס הוא ביסוד דטק' ח"כ מ"ס כס' סכירה מייירי ביסוד דרוברא דחלי התק' מתחיים ער סיוס סח"ת והעטרה ביסוד דח"ה כמ"ס סס כמ"ס וכע"ח ח"ה פ"ה דעטרת יסוד דעתיק ביסוד דח"ה וכאמת שסוא פלי' :

אשר עפ"י חילוק מוהר"ו ז"ל הנו' תי' הרב חסוד מוכר' סדולה רחה ו"ל עמ"ס מורינו הרב חסוד ו"ל כהנהוהו כפ"ה דס' אונאה שכל' סס דיסוד דח"ה מכוון כנגד רעח דנוף' וסד' מוה"ר ז"ל ל"ע דהוי חסוד דח"ה מסחיים כסיוס ת"ת דנוף' כנו' ככללי חו"ג כלל ו"ה ו"ע ותי' סרכ הנו' דכס' אונאה מייירי ביסוד דכ"ן וככללי חו"ג מייירי ביסוד דמ"ס ע"כ : **ובזה** ניחא לי מ"ס ח"ל כס' יעקב ולאס פ"ג ח"ל העטרה חסוד דח"ה הוא כנגד יסוד עלמט דיעקב וכשעכ"כ ככוונת אמן כ' ח"ל דרעתי דיעקב כנגד יסוד דח"ה ע"כ והסחא ניחא דכשעכ"כ מייירי ביסוד דכ"ן וכס' יעקב מייירי ביסוד דמ"ה כנו' דח"ה הוא ו"ק דמ"ה ו"ק דכ"ן חוק :

ואפשר דכפי תי' זה יחודין מה ש"ל דכס' תיקון הנוף' פ"ו כתב רס"ג וולאות מוסוד

עין אמת מערכת כ"ף ליעקב חיים מ

הא"ף ועוד כתי' חיל' סכלי ששס מתקבש הא"מ . שס ענף א' :

ה' כסף ונחשת נק' הקל' ריז' . ש' האליל' פ"ב : **ו בלי'ם** נעשו מבחי' הראיה והסאכלות הנאסף מהענינים כנר'ן . שער הח"פ פ"ג :

ז בלל לעולם כרכר רוחני כאשר עלה או ירד לעולם נשארק שלומה כמקומה וחין שוס רכי ענרע מלמעלה ונס למטה יש לה כל הכחוסה עלמה וזה כלל גדול . שס

ח' כ"ב אותיות כל העולמות נכראו ע"י כ"ב אחון שכלכות אשר מהם נולד הולד וגם יש בהם ה' אותיות מנלפ"ך שהם ח"ג רז"א . ש' ענת"א פ"ג :

ט כ"ב אותיות מהם נעשו כל הכלים דלו"ה וזון דהיינו או"ה נטלו ט"ו אותיות כי הם כ' אות' י"פ גי' ט"ו וז"ן נטלו ו' אותיות כי הם זמ"ש : **י כתר** כמו שכתר רחל כת"ת דו"ה כן כתר דהי' כת"ת דאבה . ואע"ג דק"ל דו"ה דאבה נפקין וכתרא שרין הקו' יכשאו' רובלת על האפרוחים אז כתר שלה כת"ת דאבה . שס . ועיין בש' הוונוס פ"ה ש"ך דזה מיידי בכתי' יסור'ה :

יא כ"ב אותיות ילאו חומר הראשון מעכירת המי' שכתממה דהיינו מעכירות השלב לוכן שכלבטן שהוא חלמה ח"ס כי לשלב יקמר הוי ארץ ואח"כ נישנו כבינה ונלטיירו כמעני חימה ע"י חומר שבה נ"כ שהוא אפר של אש כי האש כבינה ומעכירתה ושמירה ילאה חומר הנוקבין והם ה' אותיות מנלפ"ך הכפולין שהם ה"ג גי' אפ"ר כי אפר עכורת שמר האש הוא ואו נלטייר נוק הולד ז"א כמעני הוי ככ"ב או' דוכ' וה' טק' . שס פ"ה :

יב כ"ב אותיות הם דג"ח אויכים של הנוף וס' אותיות מנלפ"ך הוא הרס ששורה הנפש . שס :

יג כ"ב אותיות אעפ"י שהם כ"ב הם נחלקים לז"ס וכל ספוי' יש לה אות ידועה ויש ספוי' שיש לה כ' אותיות ואנו לא זכינו בהם . שס פ"ו :

יד בלי'ם הויית הכלים החוליו להחיות בכתי' אורות הפס דק"ק אל"א שהם זכים כחכלי' הזכות ולא נתגלה רק כתי' כלי' א' . ש' העקור' פ"ה ועיין לק' כמ"כ הוח' ו' :

טו כבוד או"ה הטעם הוא כי ט"ן א' מן האב נמשך אל הכן ואינו ח ממש לעולם . שס פ"ו :

טז כוונת כרכה כהנים היא להמשיך מקיפוס דללס דאבה כדי שיהיה הוות אח"כ דו"ה ולאח כוונת ונכפ"ה זונ ועקב ורחל וכלא זה א"ה להוות זונ פכ"פ . שס פ"ח :

יז כתר וחכמה לעולם הכ פכ"פ לאפקו שאר הס' דכשמתל"ק האור לספוי' שלמעל' ממנו אז מהפך פניו מאור העליון . ש' מטי ולא מטי פ"ה :

יח כתר מ"ש המס' ג' כתיבים הם כתר תורה וכו' וכתר שס טוב עולה נג"ד ביאר מוהרמ"פ ז"ל בשע' מול"מ דכתרהויה היינו אור החכמה שבהם ככתר דקורה הוא ככתר וקנה לו שס כתר . וכתר כהונה הוא סריטמו דכתר שנעשה דכורה ונק' כהנא רכא כמ"ש בדר' יוה"ד . ובתר מל' הוא האור הנרוצ של הכתר שנעשה ממנו כתי' כלי הכתר ומן פ' דער' דכתר' אותר נרו' מאט שהיא כתי' ספ' היא

ר"ת נערה לרמוז מקום אחיות יהושע הנק' נער הכאחו כמל' הנק' נערה ע"כ נמלא דיהושע כאחו במלכות וכוראוי דמסס היתה נכוחתו :

י"ל דהספ"ך הוא זה דכיון דהיה אחו כיסוד מכת שכתו שהיה יוסף והוא ענמו היה אחו כנוק' א"כ יש דברים לכאז ולכאן :

יז יפנה ויבשה לרכו . (א"ה עיין מ"שכמע' האל"ף או' קל"ד ומכור' יותר בשעה כ"ד ע"י יפנה וכו' מפנה ומולא הקל' מנה"י העשיה וכו' יע"ש נמלא דתי' להוליא הקל' מעול' העשיה הוא ע"י יפנה ויעשה לרכו . אשר עשיו' לז"ע"ד לפרש סוד המ"א במס' נדרים רמ"ט ח"ל א"ל הורה מנכ' לרכי יאודה פניק דומיש או במלוי ריכית וכו' א"ל הקרויה כיהוראוי אסירין אל"א כ"ד כתי' כסאות אות' י מן כותא ער כי מדרש' וכל שעה ושע' הטי נכנס לכל אחר ואחר ע"כ :

יז"ל רע"מ וע"מ הוה עושה כן ר"י שיהיה לו כ"ד כתיב' לא פחות ולא יותר ולמה היה נכנס לכל א' וא' ככל שעה והוא פלו וגם ז"ל אך עי' היו מאירים פניו ואין ס' דמילין לז' עולאה ומלל ונק' עור מה שנודע רכ"ד נרופי אדנות' הם ומתקבלים ככ"ר שעות שכיום ככל שעה מתגלגל צירוף א' ועודע דשס אדנות' הוא כעולם העשיה כנו' .

מעטה אפשר דווחי כוונת ר"י שיהיה לו כ"ד כתי' כסאות מכיתו לכה"מ כנגד כ"ד שעות שכיום והיה נכנס בכל שעה לכה"כ א' והיה עושה לרכו והיה מכון בכל פעם להוליא הקל' מצירוף א' של שס ארכי' ועי"ז הוה מפנה הקל' מעולם העשיה וכוס סכירור שהיה עושה והוה מוליא לאורניטי' הקדוש' ומפירד הקל' מהקדו' כוה הוה מאירים פניו דנו' דהקל' הוה מסך של חושך ענן וערפל ודוק . וא"ש אה"ס :

יד יהיה מ"ש רז"ל רלעת"ל יקרא ההי"ה כשם יהי"ה כסדר והיה כיום הסוד יהיה ה' אחר פירוש סוד זה עיין מ"ש כמע' המ"ס אות ס"ג יע"ש ודוק :

טז יסוד כף זה וז"ס זה שער השמים . ש' הסקד' דקנ"ג :

מערכת אות הכף

עין חיים

א' כתר דור'ן נעשה משלוש סוד המגולה דא' כת"ה סכלי הספיק לכתר דטיק' וסל' סלי' נעשה כתר דו"ה ענמו שגלס למעל' . ש' הכללי' פ"ו :

ב' כוונה כשעוסק בחכמה הקבלה יכוין בנ' אהי"ס דיודי'ן אלפיון ההי"ן גי' תכ"ה ועס ג' כ"י מנ' שנות גי' נח"ה ח"ס דכרי חכמים נכתת וכו' . שס פ"ג :

ג' בלי'ם כ' כלים הראשונים שהם חילין ואמצעי נק' חילין והפני' לכדו נק' פטימית כי כן נאמר כחילין אין כו דעת כלל וככ' דהיינו אמצעי יש כו דעת אל"א שהוא דעת חילין וכפטימי שהוא הנ' יש כו דעת שלם . שער הענוליס פ"ה :

ד בלי'ם אין לך שום כלי בעולם שאין לו כ' כתי' שכן ד' סא' פני' סכלי ששס מתקבש

סוף נעשו כלי . וכתר ש"ט הוא אור הכתר העיקרי
שעלם כמאלי' ונשאר עם חמיד עולם ע"ג שהוא למע'
מג' . טס פ"ב :

יש כתר הנק' נק' א' יש כה ג' כתי' שהם ג'
השון הא' לנצי' מן דא' והם ע"ו וא"א
ומתא' סתומאס הנק' חכמ' ונ' לו נתלכסו זה תוך זה .
ש' המלכים פ"ה :

ב' כלים א"א להיות כתי' הכלים האלף ע"ה הכת
סאז"מ באז"פ ומשם נעשה כתי' הכלים
מחולקת הכאס הוא . ש' עתק פ"ד :

כא כתר הוא מלשון חוקרת ר"ל מתקף כי
גולגולתא מתקף המוח וכתקף גולגול' זה
הוא המוח : ש' א"א ג"ג :

כיב כתר הוא רחמים גמורים יען שנתלכס בו
חסד דעתיק וימין . טס פ"ה ופ"ו :

כיג כתר כל כתר דכל פירטף החתקו נעשה
מת"ת דפירטף שלמעלה ממנו חת
מכתרים של או"א שנעשים מהגרון דא"א . טס פ"ה ופ"ח :
כד כלים דו"א הם ג' והם סווי"ת כלו ניקוד אף
הנשט' הם סויות בניקוד . ש' אב"ך
פ"ח וכפ"י ועיין במ' הדי"ת או"א ס"ה :

כה כלים ג' כלים הם חילון ואמלצו ותימני
ואין לך שום אבר שאין לו ג' כתי' לו

עובי החיטון מזר' אחר' ועובי הפני' מזר' הפניס ומה
שכיניהן כסוד אמלצו אכן ג' שרשי הכלים אלו החיטון
נמשך חיותו מהכבר ע"ו וורידו הכבר שכהם שולח
סמוך שהוא הדם לאותו החיטון . והכלו אמלצו נמשך
חיותו מלבב ע"י עורקים הרופקים הנמ' מהלב שכהם
שולח המזון החיות רחמי' כעין רוח דק ויד והוא כתי'
דס חומר ג' כ"כ אלא שחוד ומוד' בלב כנז' דהכבר שולח
דס הממש' אל כל אבר ואבר והיותו מוכתר שולח א'
הלב ואז הלב קחר ומוככו ומשלחם אל בלי האמלצו
שככל אבר ואבר ואח"כ הלב שולח הרחמינות היותר
דן אל המוח ושם חומר ומורכך פעם ג' ואז שולח
המוח אל הכלו הפנימי של כל אבר ואבר דרך גידון
הנמשכי' מהמוח כנז' ואחור הרחמינות הודן נק' כח
הכרסיה אמנס הנז' השוה שכן' שכולם הם מיני דס
אלא דה מוכך מזה וכו' והנה כתי' ג' שרשים לו שהם
מל"ך כתיכס הוא מהלב ג' נר"ן . א"כ נמלא דהנפש
שורה בכבר ובאמל' משלח הארותי' לכלים הסווי"ת ע"י
ורידו הדם ואורות הנפש מאיריים בכלי חילון . והיות
שורה בלב וע"י שולח פארות הארותיו אל כלים
האמלצויים על ידי העורקים הרופקים . והנשמה שורה
במוח ובאמל' שולח פארותיו לכלים הפנימי' ע"י
גידוין . ואמנס כנגד חיה וכנגד יחידה אין עורבתי
כלים דו"א כנגדן דאורס גדול ואין בלי סובל אורן אבל
החיה מתלבש פנימיו' תוך הנשמה ואו"מ שלה נשאר
כסוד או"מ על ז"א מכחון ג' כתי' מקי' כנגד נר"ן
הפני' והיחידה מתלבש פנימיו' תוך החיה ואו"מ נשאר
כסוד או"מ אל הו"א מכחון ומתחלק לר' מקי' נגד
סנר"ן הפני' וא"כ יהיו ר' כתי' מקי' מ' דללס ואח"כ
ג' כתי' מקי' ל' דללס והל' דללס הם אורו' הפני' ט'
כנז' דו"א . ש' המוחין פ"ה :

כז כבוד או"א סוד מלוח וז' עיין מ"ס במערי'
הו"ן או"א ס"ג וכמע' החי"ת או"א ל"ג
וכמ' הכי"ת אות כ"ח :

כז כלים ג' כלים הם חילון אמ' פני' וככל א'
מהם יש בו כתי' פנים ואחור חק בין

כתי' כלים דו"א אורא"א וכל אלו יש להם כתי' מ"ס
וב"ן . טס פ"ה :

כח כתר דו"ן דע דשיעור כתר דנוק' דו"א
הוא שיעור מקום כ"ס החתקו דת"ת

דו"א ח"ס ספ' ושמתו כר"כר שמשוחך דנו' דה"ס
מתפש' טו"א מתפש' עד הוד שבו והנס חסד ג' ע"כ
והחסד המתפש' כח"ת דו"א כשמחלק בג' שלישים
והיה כל שלישי מס' כ"ד דנ"פ כ"ד ג' ע"ב . והנה
כתר דו"א הם ג' אור' אור' אור' ג' כתי' ע"ה הכל

הנוק' ככתר שלה הוא כ"פ אור' אור' ג' כתי' דהנוק'
נק' בת ואלו הכ"פ אור' הם כתי' הכ"ס של ת"ת דו"א
שנוק' הנוק' לכתר שלה וכ"א מתס הוא כ"ד וז"ס
וחמלא כר"ס וחכל כ"ד ח"ס כ"ד אור' דיש כפסו'
כשכמל"ו ח"ס כ"ד ספרי הקורה ולבן הנוק' נק' ד"ך

ועניה לפי שחסד כ"ד שהיא שלישי הא' והיא דך ממנו
ח"ס שאח"ל משתריככתמ"ק אסור לאדם שימלא שחוק
פיו דכעת שחרכ כהמ"ק שהיא הנוק' הנק' בית
לסיכ' הנ"ל לבן מאז ואילך אסור לשחוק כי שחוק ג'
כ"פ אור' אור' ריכיון שנסתל' אור אור אין שחוק ולעת' ל'
וכשיכנה כהמ"ק אז נא' ושמתו כ"ד כ"ד שמשוחך דאו

יחזור לה כ"פ כ"ד כ"ד הנ"ל הנק' שמשו' ע"ש שמאירין
כשמש דכל חסד נק' אור כסוד ה' אור דאית ביומא
קרמאה דמעשה כראשית וגם לפי שלוקחיה מגוף
הת"ת דו"א הנק' שמש כנז' להיות לה כתי' הכתרהכה
חה מ"ס רכ"פ אור' אור' ג' כתי' דכ' אלפ"ן דכב"פ

אור אלו הם שרשיה שלהם הנשארים כו"א ושאר אוחיו'
שהם ר"ו ר' מאירין כנוק' ואלו נעשה כה כתי' בית .
גם כשהיא לוקחה אלו הכ"פ כ"ד כ"ד נק' אשת חיל'
עט' כעלה כי חיל' ג' כ"ד כ"ד ולעת' ל' שיקחם כתי'
כאלהי' נעשה חיל' שהיא רחל והוא יכוס לרינו ויכנס

בהמ"ק ח"ס וישראל עושה חיל' דו"א הנק' ישראל
עושה חיל' לנוק' ונחון כ"ס לכתר שלה . ודע דו"א ח"ס
לו ג' אורות כתי' שלו ורחל' ב' אורות אבל לאם יש לה
אור' בלבד ככתר שלה . גם דע דמ"ס שלוקחת לכתר
שלה כ"ס חתקו' דת"ת דו"א ח"ס . אלא מכתי' כלו

והנוק' עצמו דת"ת דו"א אבל מהמוח המתפ' כתיכו
שהיא החסד המתפ' כתיכו אינה לוקח ממנו רק חזי
שליש אור שלו בלבד אמנס ז"א אינו כך כי גם הוא
לוקח הכתר שלו מת"ת דאיו' ג' כ' אבל אינו לוקח רק

השליש אחרון לבד מכתי' הנוק' ממש שלה באופן
דכתרו קטן מכתי' הנוק' כפי הערך אבל דהוא שלישי
ת"ת רכינה הוא גדול מכ"ס ת"ת דו"א שלוק' הנוק' .
והנה זהו מכתי' הנוק' אבל מכתי' אור' שהיא החסד

המתפ' כתיכו הנה לקח כל האור ההוא כולו דכתר
דו"א הנוק' והאור דת"ת עצמו רכינה ממש הוא כתר
דו"א . הרי דיש שיכו בין ז"א לנוק' דהכתר דו"א גופו
קטן ואורו גדל' מאד ודנוק' להפך דהכתר שלה גופו

גדול ואורו קטן מאד . עוד יש שינוי ב' כי כתר דנוק'
אינה לוק' מו"א רק הארה בעלמא שיוצאת ומאורה
מגוף ז"א אבל ז"א לוקח עצמות וממדות האור דאיו'
ממש שככסה כתיכו כסוד כתי' . ועוד יש שינוי ג' עיין
במע' הדל"ת אות כ"ד . ש' לידת המוחין פ"ב . ועיין
כמ"ס כדרושי הנוק' דרוש ט' באורך ועיין עוד שם
כפ"ג שחן ג' טעמים למה אין הו"א לוקח לכתר שלו
מת"ת דאיו' כ"ס גמ' כמו שלוקחת הנוק' לכתר שלה
מת"ת שלו יעס' כ' . עוד כתוב שם דע רום מ"ג דו"א
אין שיעור גוף הכתר שלו רק שלישי ה' לבר הוא כשלא
נכנס בו רק סמו' רמזר' איו' לבר אבל כשנכנסן כונס
סמו'

כמר דמלך אבא אפי"כ הנה או יוסף סכר של אורך
כ"ס כדמיון כתר דתק' והט' הוא דאמשול לך מזל
דאם יוסף לפנק כ' בליש שיש כןמחן ממז כשכנס
זס כחך זס מוכר הוא דהכליפטי' ינכחו שחוקתו
למעלה מעשיו כלי סחילון וכן סצנין כאן דכשת"ת
דלכא יכנס ומתלב' חך ת"ת ד"ז' ליכנס יסר חך ו"א
יוסיה סת"ת דלכא נכוח למצ' מת"ת אי' סחילון אלו
ואו ארטו וקוצתו של כזר ד"א יוסף עד סס ויסוס
שיעורו כמו כ"ס ת"ת ד"ז' :

כ"ט כ"ד ספר ספרים סודס וסוד ספ' ושפתי
כ"ר כ"ד ספ' וסוד ספ' ומאלא כר"ס
ותצל עיני כמות ספ' :

ל' ככר (א"ה עיני כמע' הו"ן אות"ס שכתב
סס רנור סולר מתחיל מן הסכר דסודא
סרפאן לטורס וממנו מלטיוריס סאיכריס יב"ש ויעיני
כמדל' סנעלס פ' סוליות דקל"ת ע"כ שזמר רבי
סליעור כפי' דסכר אינו רפאן לטוריס יב"ש ו"י .
ועיני כטורס דכ"ס שזמרו דסליור מתחו' מן סרפאס) :
לא כתר ח"א מה ענייני אס סוד מכלל מוח'
ד"א או לאו ואס סוד מכלל ס"ס או

לאו דש מתלרפא כוס . נס מה עמון לשון כתר ולגעה
כך' כן ונסס מפשט סוס"ק נר' דסכר סוד נולגולת'
ומכ"ד סס סמוי' סכחך סולגולתא ואס כך סוד
כמלף סזכר סוד נרוצ' מהמ' דנעסס סוי' ולכוס
אל סמוחן כורך סולגולתא סמד' ומלויס סמוי'
ואין ספך דסעיף סס סמ' וסולג' טעלס לחסר'כר
זס לא יצלס על סדעגה דסכר נדלל'אן קן מהסכ"ד
אכל סענין סוד דסמ' סס סכ"ד אכל שריש של סנ'
מו' נסז' למעלה ככר ואחן סמ' סככזר סס נדוליס
ומעיליס מהמ' סכך' סכ"ד ולכן א"א נק' כזר וז"א
סו"כ ו"א סוד כתי' נולג' ומ"ס דיליס וסמ"כ סס
עכסן סולאיס אמ"ס ד"א סכך' כזר ו"כ טר"ז
דסמוחן ססזס ככר סוד נדל' מל'מח' כרמסכר
נאלו וסכרס שימל'ו ככר כתי' סר' מו' סו"כ
סו"ג כמבאר כטונ' ר' כזיעות חך' סכעמי' ככ"כ
סיס טלס יב"ש . כמלף דסכר נכוס מל' מל'
וסמו' למטה ממנו לממ' ש' מוחן דלל' ס"א וסס
כס"כ כחך דיש עור סיטו כן סכור למוחן כן סמ'
סכלו סלסס סס סל סכונה וסאורח . סס של ו"א אכל
סכר סכליס וסאורח של סכל' סוד של סכונה . וכוס
סכין למס חין סכר' כמס' י"ס ומתחי' מתכמס סכך'
רפזית וסענין דסמו' ד"א ססס סכ"ד של סאורח
סס ד"א עלטו ולכן מלס מחמי' מספ' סו"ס ססס
סכ"ד סנ"ת סו"ס אכל סכר' חין לו שיטות עמו לא
כאורח ולא ככליס דכולס סס כתי' סכונה זולתי
שמחכר עמו וסורס עליו כיון כתר ולכן אינו נחשב
כמס' י"ס נס כו"ת למס כך' כתר כן סוד לשון
כזית וסוכת כמו עטריס סמקת ומסכב ומלביס
ראס סודס וסוד רכר זולתו כנר' כחוז ססעטריס סוד
דכר סכדל מונף סאיס ועכ"ז כך' כזר ד"א עס
סוד סאן לו שיטות עמו והט' לזי סכאפי' סזיא
סכר' חולס לחעטיר ולסכתי' אס כנס ו"א כסוד
כעטרס סעטריס לו אמו סיא יודת ומספלס נופס
למטס ע' שיעור חתי סת"סלס ומקפס ומסככתראס
ונכזית לו כתי' כזר ונעטריס ונחשב כאלו סוד מכתי'
ז"א עלטו לס' סחכ' וסדככיתו עמו . ח"ס מ"ס
כתי' סכר' סוד ח' על כר' וכל כתר סוד אסו"ס
דמכתי' אי' נעשו' לו כזר ועד' סוד ככל ספר' כמו

סמל' ואו"א וא"א סכריס סלסס נעסס מהת"ת סל
סרטי' סעלון סעליו יב"ש . (א"ה עיני לעיל סוד כ"כ
סכב רכל כזר דסרטי' סחזון נעס' מת' דסרטי'
סעלון חין סכריס סל חו"א סנעסס מקבון דל"א
וכזן לא סלף ו"י) :

ל"ב כתר הט' למס חין אנו מוטן סכר כחכוכן
סו"ס רק אנו מוטן סדעגה כמקדו
סוד יבן דת"ת דסנס ממנו נעסס כזר לו"א ומל'
סוית סנימי' סכס נסך סוית לכזר ו"א וסכר לא
נעס' ע"ו וזו אר"א רק מחבינס לכדס ולפי"ז יוסס
יותר נדול סכר' מסמ' דסמ' ככר' ע"ו וזו אר"א
וסכר' סוד סוית סבינס עלמס חך יס כתי' חת'
דעיקר סכל סודס סוד מסמו' דכנולגולת טפלס כעך
סמ' וסצנין דככתי' ססמ' סס מל' א' מסל' כ ככר
ססוד מל' לכר' לכן ככתי' זו סמוחן סס עיקריס
דמסס מתחיל סמנון ול' מסכר . ש' סווחן דלל' פ"ס :

ל"ג כתר סט' למס סכר ד"א נעסס מסליס
סחזון דת"ת דל' לטי דסס סוד סוד
סרסס סוד חות ס' דל' וסס נכנסת' י' של אכא סוד
ססוד סכו סיטור סכס ומכס סודס סודס נעסס
סס כתר לרשף דז סמתחיל מהסוכר ולמטה . סס .
(א"ס עיני כמות סקורס לזס מ"ס ולכאורס קספ) :

ל"ד כתר ענין סכר עיני כמע' סו"ן חות ע'
ועיני כמע' סאל"ף חות קכ"ג

ל"ה כתר כלי סכר ד"א נעסס מת"ת דל'
ומת"ת רזכ' נעסס לו נסמס סככר
ססוד אור סדעגה נס כזר דל' נעסס מת"ת אי' וכזר
סמיו' נעסס מל' א' עלמו כנו' ככונת ליל סטועות .
ואין סכר' נמך וכז ער שוילס כל נופא . סס
פ"ו . (א"ה עיני לעיל כאו' ל"כ סכ' דסכר נעס'
ד"א מכו' ול' ועיני לך' אר' ל"ח ח' לוס סל"ע) :

ל"ו כתר ד"א ככתי' סחיל' נחשב סמ' וככתי'
ספני' נחשב מכלל ו"א וסמנס סחיל'
דכר' לזס ס"עצ ד"א סכזס מכו"ס רפזיטס דת"ת
ד"א ולכן סדעגה מסליס ל"ס כמקוס סכר' חסו
ככתי' סחיל' חך ככתי' ספני' סכר' סוד מכלל סו"ס
ד"א לכן אל סמ' אס אנו מוטן לפצנמס סדעגה
כמנין סו"ס ולפעמיס סכר' כן זס ככתי' חכ ספני'
ול"ע סדעגה מה סוד ומסוכן נמך כיון סכוד ספני'
ניספס רפזר דזכו ענין לא סחז' מט' ולא יותר מל'
דכעך סחיל' נמל' ססס ו"ס ולכן לריך סדעגה להסליס
וכעך סנימי' סדעגה כוד יותר על' י' לו"א ולא זלכי
פנימי' סדעגה אינו רק שרטי פנימי' סו"ק . סס פ"ס :

ל"ז כתר של כל פריטי' ופרי' מתחלק באופן זס
דספנימי' סוד מסס מ"ס ססרס דכתי'
ספריטי' סוד וסיל' סלו סוד מחיל' סת"ת של ספרטי'
סקו"ס אלו וסוה זס לקשר כל ספרטי' יסר סחיל'ס
כסופס ככתי' ולא ככתי' חכ סחיל' סוד מסס כ"ן של
סמלטיס וכלל'תן כך' סס אלס"ס נ"כ חס סכר' יס כו
י"ס נמל' כין ככתי' כין ככתי' וס"ה דכתי' מתלכיס
חך סט"ס סחחתי' של ספרטי' וסחך סנ"ר סכ"ד של
ספר' סוד סס מוחן כן סכר' נך' מוחן דמוחן
וסכ"ד כך' מל' דנופא ויסכסס י"ס דכ"ן סודס לסי"ס
ונך' חיל' חס כסס י"ס פני' וס"ה סס מ"ס סח"ש
וסנ"ר סזרי' למע' וסו"ת מתלב' כו"ס של פני'
ססוד . סס (א"ס ק"ל כמ' דתי' סכר' סוד סל'ס
ואלו ככתי' סרף זס ככר דסס אל'ס לא יס ככתי'
סכר' וסכתי' לטו כמע' סאל"ף חות קכ"ג ו"י .
ועיני

עץ אמת מערכת כ"ף ליעקב היים

ועיין לק' כמ"ב רוח ו' התי' :
ליח כתר ענין כתר דרחל עיין כמע' הדלית
אות ל"ג וענין כתר דרז"ן עיין כמע'
הנר"ן אות ס"א :

טל כנפים טיש באל"ו עיין כמע' הדלית אות
ל"ק :

מ' כתר דרז"ן נעשה משלים החחון דחסד הת"ת
ונכפל לב' שלישים ושליש א' עלה לבחור
ז"א ושליש א' לבחור נוק' וכוה תכין הפ' והיה יוס א'
הוא יורע לה' לא יוס ולא לילה דבחר דרז"ן כ' נעשו
משליש א' ואז יוס א' ואינו לא מן הו"א לבדו הנק' יוס
ולא מן הנוק' לבדו הנק' לילה רק כ' יחד חשו לא יוס
ולא לילה ח"ס כ' מלכוס משתמ' בבחור א' שום לב'
כבחי' זה השלים החחון הנחלק לב' ח"ס נעזר סופ'
כתחי' דהכתר והמל' ממקום א' חלובין ש' דרושי השלם
דרז"ן ו' (א"ה נ' רלעיל מזה כדרו' זה סמך ונר'
כתב דהחסד שכת' נכפל לו' שלישים ג' לצל' וכ'
לכתר ז"א וז' לבחור נוק' וכאן כתב וכו' ועוד יש לעיין
כמ"ס לעיל באזה זה אות כ"ת יע"ס ועיין לקמן באות
מ"ז ודוק . ועיין כמ"ס כדרו' הנוק' דרוש ד') :

סי' כוונת כדכת' אבות דר"ה עיין כמע' הנר"ן
אות ע"ד :

מ"ג כוונת הע' דשמע ישראל שהוא גי' לזור
כ"ן כול' ה' ידות ועוד כוונת עיין
כס' הנסירה פ"כ :

ס"ז כוונת קונה הכל עיין כמע' היר"ר או' פ'
מש"ס :

מ"ה כלב כן יסונה סודו עיין כמע' היר"ר או'
ג"ד וכמ' המ"ס או' רמ"ו :

מ"ה כפורת סודו תמלא כמע' האל"ף אות
קכ"ג :

מ"ז כתר הנוק' הנעשה מחלו שלישי אור דחסד
דת"ת דז"א אעפ"י שביארנו במערכת
הקד"ף אות כ"ה דהולך שנה א' ליכנס עכ"ז לא הוכח'
כולו כוסר כס' א' אלא ככמה פעמים והוא דנחל'
חזי שלישי זה כד' חלקים וכשנכנסו כ"פ תתחי' דכ"ה
דז"א בחוכה אז נכנס חלק א' וכשנכנסו שני פרקין
אמצעי' נכנס חלק כ' וכשנכנסו שני פרקין עליונים
אז נכנס חלק הנ' וכנוסח ג' חלקים אלו הוא שנה א'
וחלק הד' עריון לא נכנס והט' כמה שנו' רלעולם
אין הכתר יכול לנמור ולתקן עד שיתקון כל פרטי' ולכן
תאחר חלק הד' ליכנס באחרונה ומה שכתחי' תחי'
ליכנס הנ' חלקים היה מפני שאין הנכו' וולאין עד
נמר יודתת הקס' ולכן הולכו לדרת תחי' אך מפני
שאין הכתר נגמר עד לכסו' לבו נשאר זה החלק הד'
באחרונה כאופן שכוה נקיימו כ' רברים ולא נכנסו
כל הנכו' עד שיכנסו כל החס' וגם שלא נגמר הכתר
לתקן עד באחרונה על חלק הד' הזה כלכד שכתבנו באחר'
ועכ"ז לרד"ט א"ך נחפש הנכו' כה כיון דערייון נשאר
חלק ד' דחסד ליכנס בכתר אך הענין דלא נשאר זה
החלק כחוק גוף ז"א אלא יול' ממנו והיה על דחש
הנוק' כסוד הר"מ ולכן יכלו הנכו' להחפ' כה ומט' זה
חכך דכיון שאינו חסד רק חלק הד' וגם שכבר עומד
שם ואינו חסד בלוס רק יודתת מועטת לכן א"ל זמן
רב שוודתהוא סוד הווס א' היותר עלו"כ שניסוהואמת
דאפי' יוס א' אינו לרד"ט לזה אך יש ענין אחר והוא
דיוודת והכתה הנכו' כוסוד שכה עם זה החלק הד'
כ' חלוקתו אלו הם סוד יוס א' הרי נת' סוד ו"כ שני'

יוס א' ש' תיקון הנוק' פ"ג ו' הירח פ"כ . וכמ"ס
כדרושי הנוק' דרוש ו' . (א"ה מכאן משמע חס
הכלל דלעולם אין הכתר נתקן אלא באחרונה
באמר גם על כתר הנוק' כנו' וקשה דכשעה"כ כדרוש
ו' דעמידה כתב כהדיא דכחי' הכתר הנוק' נעשה כס'
בראשונה ערס שאר הסעירות שכה ואינו כמו כתר
דז"א הנעש' בכת' ע"כ .

ולזה ז"ל רכיון דהנ' חלקים נכנסין כחילתה ולא
נשאר כ"א חלק הד' ליכנס ואפי' זה החלק
הד' לא נשאר כחוק גוף ז"א אלא יול' ממנו ועומד על
ראש הנוק' כסוד אר"מ ואינו חסד רק יודתת מועטת
כנו"ל א"כ כוה וקרא דהכתר הנוק' בא בראשונה ואינו
כמו הכתר דז"א ודוק :

ובזה יוכן כענא כונת הרב הסקיד מוה"ר ד'
מאנא"ר ז"ל שכתב בסודו העמידה שלו
ככונת האלפ"א ביה"א דר"ט כ"ס שהוא סוד תי' וכיון
הו"ס דמל' ומתחלת מאל' עליון עד למען שמו כנודע
סדר כונת הא"ט שהוא הכתר כנו' כחי' עליון וכמו
שכן כתב רבינו כהדיא כשעה"כ דתי' הכתר דרחל
הוא כחי' עליון ואח"ך בלמען שמו אחר שנשלם כל
תיקון עד' המל' הכי"א כונת זו להכניס רביעי אחרון
דש"ת דחסד דת"ת דז"א וכו' כנו"ל ממש כדכרי רבינו
הט' כאופן דעשה עיקר כונת תיקון הכתר כל עליון
וכלמען שמו הזכיר הרביעי אחרון וכו' וכוה יבא הכל
על נכון דאנו מקיימוס דכרי רבינו כשעה"כ שכתב
דהכתר הנוק' נעשה בראשונה דהיינו כאל' עליון ומה
גם דוכא האלפ"א ביה"א דאעפ"י כסדר דהיינו
כתחי' הא"ט ואח"ך כ"ס וכו' עד למען שמו ש"ן
ת"ס כנודע :

אמנם כסודו של מוריט הרב הסקיד רב שר
שלום ז"ל ראוי שינו א' והוא דעשה
עיקר תי' הכתר כלמען שמו ושה הכי"א כונת הא"ט
וכל סדר הכונה וגם כאל' עליון הזכיר תיקון הכתר
אכל העיקר עשה כלמען שמו דהיינו הא"ט וכו' ולא
ידעתי למה מאחר הנס מכאן משמע דעיקר תיקון
הכתר הוא בראשונה וכ"ס כשעה"כ שכתב כהדיא דתי'
הכתר הנוק' הוא כאל' ותו' הכתר עשה אותו כל עליון
וכלמען שמו לא הזכיר כלל ענין הכתר ועוד דכונר
יבא סדר האלפ"א ביה"א דאעפ"י כהיפך להקחיל
מכ"ס ותי"ך לכסוף לכיון הא"ט כאופן שלא זכינו
להכין דכרינו וכו' דאז דענינו ונימקו עמו ואננו לא
ידעתי מקולר השגתי ומיעוט שכלי ות' ואיר עיני
כחורחו) :

מ"ז כתר הנה מת"ת דז"א מהנוק' והכלי
עלמו נעשה הנוק' והכלי דכתר רחל
ושיעור המקום מהחזה עד סיוס ת"ת הם כ"ס הנוק'
אכל ודאי דנוק' הכתר שלה הוא כשיעור המקום מן
החזה הנ"ל אכל הינה לוקחה כל אותן הכ"ס כי ז"א
לרד"ט להשאיר לעצמו חזי שלישי והס לבחי' גוף של הת"ת
עלמו ושליש וחזי נותן לנוק' לגוף הכתר שלה וע' הדבר
יע"ס זה השליש וחזי הנוק' מתחל' בסדר זה דחזי
שליש לגוף כתר שלה וחזי שלישי לגוף דרענה שלה וחזי
שליש לגוף הת"ת שלה אמנם ענין האורות מתחלקים
בענין אחר ראור חסד שכת"ת דז"א נתקן גם הוא
לכ"ס וכענין ז"א נת' מה נעשה ככ"ס עליוני' דחסד
הוא ואמנם שלישי תחון שבו נתקן לב' חלואי וחזי
עלה לבחור דז"א וחזי תימן דרך האשור בבחור הנוק'
נמלא דמאור שכתב דת"ת לקחה חזי שלישי לבחור שלה
ומנוק'

עץ אמת מערכת כ"ה ליעקב חיים טב

וענף סמ"ח לקחה שלוש א' וחצי לטוח נוף הכר"ת
שלה וכו' ענין כ' מלכים משהמשי' בכחר א' ראור
שלים סמ"ח הנו' נחלק לב' וחצי עלה לכחר דה"א וחס
ניתן בכחר דנוק' שספ"ו וכס' הירחפ"כ (א"ה עיין
לעיל באות מ' מה שהקשיחו ולפי החילוק הנו' לק"מ
ורוק ויעיין במ"ב כדור' הנק' ררוש ו')

מ"ח כ"ב אוחיות החורה הט שאור שבעיסה כל
באזכרים והס סודי קבונים שמהם נכנית
סכית וט"ו דכס כל אוחיות עם ה' כפול' ואמנ' טשנלטיור'
סמל' ונתן כה הכ"כ אוחיו' אוחיו' ונחמנו הכ"כ
אוחיות כיסור שלה וסם שאר רשומן ועד"ו כ"כ אוחיון
דדכורא נרשמנו כיסור שלו כמ"ס וישבב במקום שהוא
רמ"ס כ"כ אוחיות ומסע הטו' יולא כלולה מכ"כ אוחיון
גם כיסור' דטיק נרש' ב"כ אוחיון ידרה וע' כ"ס כח כיסור
שלה לקבל הטו' ולטרייה סם ומכ"כ אוחיון נעשין דלחות
כאשם של בית פרחס וסוד דלורת ר' היא לורת' ו' וכ'
וה"ן כוהד' דהו' היא באמגע הכ' וה"ן וסרלחות
שכירס השטס היא זאת הר' וה' הוא סוד ליר הרלה
שכל הדלת סוככת עולו דחין קיוס לב' וה"ן אלה
באותו' י' שהוא הליר וליר גי' ש' והר"ס ג' קיון שיש
באו' ש' דברחס הטוק' נרסמו כל הנ' וה"ן שחס
תנ"ת בנו' ח"ס כחר חפריה שריס שהוא סוד סיסור
שכה המעלה מ"ן ונק' באר ונעשה ע"י שריס וכריכוס
שחס האכות סתקו כה חות' שהוא לורת ש' וה"ס
והיס שדי כלירך א"ת כלירך אלה כלירך דהיסוד נק'
שרי שהוא ש' ד"ו ונבשו ע"י הטרס סכו וע"ס נק'
שד"ו דליר כוז' ש' רשד"ו וד"ו אוחיו' י"ד דמן סירס
עליוניס שהס יד הנרו חד הסו' ודרמה שהס חג' תכעשו
סס שר"י - ח"ס מקדש ארני כוננו יודק - ח"ס אף יוד
וסד' ארץ ורוק - ורע רכ' לירס וכ' דלתוק יש באשס
וסודס דאלו הכ"כ אוחיון נעשים דלת וליר א' ואלו
האוחיון סס כפוליס ולכן יש כ' לירין וכ' דלתוק ואס
תחכרס יחד יהיו לורה ס' סהו' חוה מ' דלמרכה
סמטרה ואלו סס סו' - מ' יוס דלירת הולד וכסנק'
היסוד שלה סתומה וסול' כחוכה או הוא לורת ס' סהו'
וכסולרת נפתח רחמס וסכ' דלתוק שהיורכוקות זוכו
כענין ס' סהו' נפתחין וסולד' יולא היר רסוד דלחות
שברחס סס סוד ככלי התקבל כחוכו סולד' וכחקך כלי
זה נחתי' סמ"ן סה"ס קה' או מנלפ"ך וסכ"כ הו' סס
דלתוק - ש' סירס ס"ג ועיין כמ"ס כדרושי הנק'
דרוש ח' באורך :

ס"ט כלה סמ"ח ענין זכ הוא דה' אוחיות
של מנלפ"ך סס חות ס' דכלס וכל א'
כלול מ' קרן חוקו כל שכלס הדי כלה - סס :

זן כהן ענין הנושא בהכסן וכו' עיין כמע' ה"ק
אות ק"ס :

ג"א כתר דלאס יש כה י"ן אורות הכל בכחר של
רמל יש כה פ' אורות עיין במ' דרלית
או נ"ן :

ג"ב כוכבים ומולות עיין כמע' ה"ק א' מ"ט :
ג"ג כתר דלאס ורמל עיין מ"ס כמע' הלמ"ד או'
ט"ל :

ד"ן כרי סמ"ן מהסוכן נעשין עיין במ' סה"ה אות
מ"ג :

ג"ה כלים ענין ג' כלים שיש בכל ספירה כטו'
סדאשין הוא כפינימו והוא כחי' הנדל'
וסס הויו"ת וכ' קיליניס סס כחי' אלסו"ס ססס קט'
דעיטור וניקס וסס כלי כחיטון סוד דעיטור וכלי

האמנ' דמקס' הרי נ"ב סס עי"מ - ס' מרומ"ן פ"ס :
נ"ו כתר רמק' לעולם היא סוד ר' - סס פ"ו :
זן כוונת יסודי סק"ס עיין כמע' כו"ן או' ק"ט
וכמע' סק"פ או' למ"ד או' ל"ה :

ח"ז כוונת אמן דקדיש עיין כמע' סאל"ף אות
קפ"ה :
נ"ס כלי ענין עשימה כלי עיין כמע' סק"ף א"ז
למ"ד רוסס נח' ענין כלי דאו' ונכאר עתה
סכלי דמל' רע דחינו כחי' סס ע"כ כחו ככוונה דהוא
מתחלק חטו לקח הו"ה לעלמו נדעג סכו וחצי ניתן
כיסוד שכה וכ' רוחו' אלו החלפין סס מלח' סה"ן רב'
סה"ן סס יו"ד ח' נמלח' דנחלק לחלפין ממש ה' לול'
וא' לנוק' וד"ל רסס ג' כ"ן נגד ג' ע"כ שסס ר"ו וסו'
שנת' כנפי' אפיס דיוס ג"פ כ"ן - סס פ"ז :

עוד מת' רכלי הטוק' חח"א הוא סוד ר"ו תחזון
והוא סס כ"ן דהקי"ן כריכוכ' וכמלח' שכוה'
מ' ע"כ קד"ס והוא גי' ר"ו - גס נח' ע"ס דכ' ידיס
דכינה שסס ה' אלכעות דימיון דשמלל שסס ה' אוחיות
מנלפ"ך כפולות סס נעשים כחי' בלו של המל' להיות
כחוכה מ"ן ונמש' מ"ס כוכ"ו סככו' שהוא קילוף אהלי'
וגס הוא גי' יוד' וכו' - סס ועיין במ"ס ס"כ ס"ג פ"ט :

פ כוונת מלוח' כדקס' עיין כמע' הלר"י או'
מ"ה וכקו' שסח אמת חי' ח' :
ס"א כוכבים ומולות רע דהקי"ב מולות סס סית
מחסי' עד יסוד יסוד יסר וסוד

חוזר חי כוככי לכה סס מחסר עד סמל' וסוד כסוד
סוד יסר דהל"כ ס"כ מולות ח' כוככי לכה הכל א'
סוד - סס טט"ו - וזה ספ' סוד מס' ספרד"ס וע"ס :
ס"ב כלים סוד סנ' כלים שיש ככל ספי' וספי'
חין מחוס וחי' הט' עיין כמ' ספ"ה
אות מ"ה ומ"ח :

ס"ג כלים ג' כחי' כלים דחי' סס שמות אלהס
דטי' אך נר"ן שכהס סס סויו"ת וסוד'
אך כהכנס דשני' או הכליס היראשוניס נעשו כלי' וסכלי
סנימי נק' נשמות כענד הכליס היראשוניס ול' כערך
סנר"ן שכהיך סחי' וחו כליס דאשוניס סס כלים
קרוניס וסכליס ספני' סס המוחין ממש וסנה ג' כחי'
כליס הנו' אללו ככל ספי' וספי' שכה סויו"ת כולס
סס כליס דפנימי' ול' חיו' - גס רע רב' כליס סחי' וס'
סס כנגד כו"ע סכו"א ולכן י"ס כנגדן ג' כליס וססוכס
נר"ן שסס מל' ות"ת וכיכפ' שסס כו"ע וסס כנגד
דומיות ג' עולמות כו"ע ות' כליס דפני' סס כנגד
אחי' דו"א שסס הוא יש בו ג' כחי' כינה ת"ת מל' סס
וכסוכו נר"ן רכחי' אחי' עולמה וסס ה' סויו"ת סמטוק'
כקמ"ן וספ"ח וכו' כנו' כחי' ונמלח' דנס בו"א דאחי'
עלמו יש בו כו"ע נגד כו"ע הקחח' ויש בו פני' כו"ע

כנגד כו"ע דאחי' עלמו עם סויו"ת דו' כליס אלו סס
אחי' אלה שסס ג' חיו' כסוד כו"ע סויו"ת דהנו' וסנ'
פני' כסוד כו"ע פני' דאחי' ולכן תדחה כס' סמל' ג'
כליס של כדויה גמורה סחחחי' וסל יסירה ועסיה סס
שמות אלהס כולס וסוד ע"ד שיש כו"ע רחי' דו"ה
דאחי' וכסוכן מתלכסי' הנ' כלי' פני' דאחי' דסויו"ת
ונעשי' נשמה ממש להס כנו' ע"ד מה שהוא ססכה'
עלמו - ש' פני' וחי' פ"כ :

ס"ד כלים חיוניס רע דכל מה שהוא למע'
כליס חיו' כסויו"ת למע' ממקומס
נעשי' סס כליס פני' גמוריס וכן לספך כסעול' כליס
פני' דלמטה למע' נעשים סס כליס חיו' - סס
כוונת

ס"ה כלים ענין ג' כלים שיש בכל ספירה כטו'
סדאשין הוא כפינימו והוא כחי' הנדל'
וסס הויו"ת וכ' קיליניס סס כחי' אלסו"ס ססס קט'
דעיטור וניקס וסס כלי כחיטון סוד דעיטור וכלי

ס"ו כלים ענין ג' כלים שיש בכל ספירה כטו'
סדאשין הוא כפינימו והוא כחי' הנדל'
וסס הויו"ת וכ' קיליניס סס כחי' אלסו"ס ססס קט'
דעיטור וניקס וסס כלי כחיטון סוד דעיטור וכלי

ס"ז כלים ענין ג' כלים שיש בכל ספירה כטו'
סדאשין הוא כפינימו והוא כחי' הנדל'
וסס הויו"ת וכ' קיליניס סס כחי' אלסו"ס ססס קט'
דעיטור וניקס וסס כלי כחיטון סוד דעיטור וכלי

עין אמת מערכת כ"ף ליעקב חיים

סיה כוונת

התפלה ועסק התורה וכל המעלות
בין מעשיות ובין וכו' עין במערכת
הח"ת אוח ס"ב :

סז כוונת

התפלה החול והשבת והקבלת שבת
עין במ' ספ"ה אר' מ"ו וכו' סק"ף
אות ל"ב :

סח כוונת

ישראל (א"ה) משמע מרכיב רכיבו
ו"ל כש' פני' ומילי' פ"ז רכ"י

סח כוונת

נק' ה"א שכתב רכ"י הו"א גוף הפני' ומ"ל גוף חיצון
וע"ש והוא חידוש דכ"מ ק"ל בין כ"כר רכ"י ז"ל
בין כ"כר אוח"ק רכ"י הו"א המ"ל וז"ל במקום ה'
כוו"ק פ' יתרו דש"ה ע"ה שכתוב רכ"י נק' חכמה) :

סח כוונת

כרכת אבות עין במ' הכות אר' מ"ו
וכמע' העי"ן אר' ק"א :

סיח כוונת

כרכת השחר עין במע' סכ"ת אר'
פ"ו :

ע כלים

אינם נעשים אריות וכן האורות אינם
נעשים כלום אמנם כ"ו אינו לא בא"י
לכד הכל משם ולמעשה הכלים ראו' נעשו נשמה
לבי"ע והכן זה סוד גדול ולכן אין בי"ע נק' אלהות
גמור יען אפי' נשמתם הם כלים לכד ראו' ולא אריות
אך להיוקם מא"י נק' אלהות אשר הם ח"ט גדול כמה
נכרלות בי"ע מא"י והוא האור העלמות הנמ' מלמ"ב'
נשלים ומקשים בא"י לכד ועד"ו הו"א מכ"י לילי'
ומילי' לעשי' . שס פ"ח :

ע כלים

ג' כלים דו"ה חו"טן אמלעי ופטימי
הם ס"ל דו"ה ח"ה דו"ה ודו"ה ח"ה
וכנדרם בעלמות נר"ן ומ"ל דו"ה נעשה חו"ט אר' לו
ח"ה דו"ה הו"א חצוקי שכו הנק' אלו"ס שהוא ז"ל
עלמו והוא אמלעי ודו"ה שבו הם הפני' שכתוב כד
לסחוקיו ולכן הנשמה אינם נמש' אלא בחוקיו ז"ל
כלול בי"ס שלו לגמרי . שס פ"ט :

עכ כסא

הכבוד עין במע' העי"ן אר' ע"ו .
וכמע' העי"ן אר' קכ"ק ולק' אר' פ"ו
וכמ"כ אות ה' :

עז כו"ז

סוד שס זה עין במע' העי"ן אות
ע"ט ועי"ן כס' הפרדס כשער פרטי
השמות פ"ד :

עז כוונת

התפלה רכ' ימים של ר"ה וגם כולל
חפי' דשבת וחול עין במע' העי"ן
אות קט"ו :

עה כתנות

אור וכהנו' עוד עין במע' העי"ן
אות קי"ו :

עז כתר

דרוש יקר הערך כענין הכתר דע
הכתר הו"א כחי' עליונה שאינה מכלל
פעולם ההוא דומה לכתר הסלך שהוא למע' מרששו
ואינו מכללות ראשו וע"כ אינה מכלל הי"ס וכמק'
נמנה דרענת ועכ"ו לפעמים נמנה ככלל י"ס והענין
שכבר נת' עין במ' ה"ל"ף אות ר"ו דיש כחי' אמלעיים
כן כל כחי' וכחי' כמ"ש הרמב"ן ז"ל כפ' והאין הית'
השו' וכהו' רקודם שכרא הו' יסודות כרא חומר ה' הנק'
סיולי שהוא דבר המוכן לקבל תורת הו' יסודו' אח"ך
אכל הו"א אינו לוכש שום טורס כלל והוא שקודם החשו
נק' חפס כמו מאפס ותשו' נחשבו והענין דה"ה"ס
כ' הנק' חפס ראו' בו שום תפיסה ולא טורס כלל ועוד
ואחריו ולא התשו' והו"א הכתר ואחריו י"א הכהו' כולל
ר' יסודות חו"כ חו"מ וכיאו' הדבר דהכתר נחך
שיקום מדרגה אמלעי בין המלל לנאלל דיש הרחק

גדול כימיהם כרמק השמים מן חזק ואך יכרה וז"ל
זו כ' קלות חס לא יש דבר ממוצ' כימיהם שיחם
קדוב למאל' וקדוב לנאלל והנה כחי' זו הו"א הכתי'
הנק' תהו ראו' בו שום יסוד ולכן לא נמוצ' כחי' ה'
אלא כקלו של יו"ד והו"א אמלעי ונק' הו"א שיש בו
סוד' ר' יסודות בכח ולא כפועל ולכן נק' חו"א שו"א
מתחה מתאבות ככ"ס כאומרים חו"א רואים ראו' בו
טורס כלל ועכ"ו חו"א רואים שהוא נאלל חו"א בו כס
הו' תורת נמל' דרפער לקוראו ח"ס ומאלל כרענת
קנת המקובלים ח"ס הו"א הכתר ורפער ג"כ לקוראו
כשם נאלל הו"א יש גדול ממנו רחוק הכחי' יתרה אחר'
מכל האפער שפ"ס וכלל נאמר רך משל שהוא כחי'
מל' שכתל' ואעפ"י שאינו כן ראו' שם רעות וספי'
כלל רק לשכך חס קאון רכ"י כן . והנה בו המדרגה
החוקתו' שפ"ס יש בה כלל' כל מה שלמעלה סימנו
ומקבלת מכולם ומדרגה זו החת' האילנה הכחי' כ'
שהו' מדרגה עליונה מכל הנאללים חו"א כה שרש
כולם ומשפיע נכונים וכללות כ' אלה הכחי' הם כחי'
ח' הנק' כתר שבעד' כחי' ח"ה שכה קראוהו קלת
המקובלים ח"ס וכעד' כחי' כ' אלה קראוהו קלת
מקובלים כתר שהוא כמנין הי"ס שכל אנתו סכרמיט
לא כרכרי וז' ולא כרכרי וז' אלא הו"א כחי' אמלעי
בין ח"ס לנאל' ויש בה כחי' מאלל וכחי' נאלל וכ' כחי'
אלו הם הנק' עדיף וד"ה וכ' נק' כתר כחי' אילעי
ח"ס כמ"ה רהמל' שכתל' שבעולם הא"י המתלבש'
כראש הכריאה שהוא הכתר חנק' ח"ה הו"א כחי' עתיק
של עולם הכריאה והכן זה מאד . ככלל הו"א מזה
דסאמה הו"א דהנאלל אין בו רק ר' מדרגות שיה' ר'
אוחיות הו"ה והס אכ"י"ע והס חו"כ חו"כ ולכן החת'
החודם כראשית ואחר"ל אין ראשית אלה חמ"ו ואחר'
כן כלשון שלילה כרו' לשלול הכתר אמנם יש כחי' אמל'
כולל כ' כחי' מא"י ונאלל והו"א הנק' כתר וכו' כנו' .
זכוח אל תקמם חס לפעמים חו"א אומרי' ר"ס דאו'
וכן רבי"ע נחלקי' לר' אוקיו' הו"ה ופעמי' אנו אומ'
שנחלקי' לה' פרט' והו"א דכשאו' שהוא ר' הו"א מני'
הנאללים ממש כפועל וכשאו' מונין ה"פ הו"א כשמוני'
המא"י עם הנאללים ועד' הו"א ככל פר' ופר' וכלל ח'
פרטיות ופרטי פרטיות והכן זה מאד כי בו יוכנו כמה
דרושים ח"ס חו"א ראשון ואני אחריו דהכתר הו"א ח'
ונק' הו"א ונק' אכ"י דכחי' מל' של מאלל שבו הו"א
אחריו ונק' חו"א שהוא המל' וככחי' שרש הנאלל' שבו
נק' הו"א אוחיות חס עכ"ל דההכ"ש דרוסי אכ"י פ"ה :

עז כוכבים

ומזלות עין במערכת העי"ן אות
קכ"ח :

עז כלים

דו"ן הם ל' כלים אכל' כא"ה ודו"ה
גם הם כוראיו ע"ד אלא שלא זכתי
לשמוע ממורי ז"ל ולא קבלתי חס יש ככ"ה מהס ל'
כלי' או'ך ע"ד הנו' כמ"ה שאין כאו"ה כרענה שלהם
רק כ' כלים לכל ח' מהס . ח' השמות פ"ה ופ"ב . עוד
כתב שס כש"ה חו"א שאתרש שיש ל' כלי' ח' אחרות וכו'
כו"ה אינם אלא עם סנוק' אך ו' א' כעלמו יש לו כ'
כלים וט' אורות פני' וט' מקי' וע"ש :

עז כלים

דו"ה ראו' כו"ס שבו ככחי' אר"פ
ואו"מ נחמיל' כחו"פ ככתר החו"טן
יו"ד יו"ד ח"י יו"ד ח"י יו"ד ח"י יו"ד ח"י
גו' קע"ה . האמל' יו"ד ח"י ויו"ה ח"ס ג' . הפטימי
אל"ף ח"י יו"ד ח"י קס"ה . החכמה סחוקיו יו"ד
ס"ה וד"ה ח"ה מ"ה . האמל' ח"י יו"ה ח"י יו"ה ח"י

והנה המקדים שלם עיני במע' המ"ס אות רל"ב
פיה בלים דה"ל רעשיה ה' פנימיהם הם ה'
 לירופים שיש בי"ב ליר' אחרונים של
 שם אל"ס חוק מכ' ה' שבהם . האמלעייב הם שם
 אל"י מלרר'ו פעמים - החיטויים הם: לירופי'הו"ם
 האתר עשר כו"ה ה' והל' והק' הם כ"ל אלו"ה רעשיהו"ם
 חלו"ה שבכ"ה מהם - נשמת א"ל רעשיהו"ם החיטויות
 דו"ל דל"ו והרנחין ונפשו"ן הם כו' דקיעים הו" כפ'
 וקסל . וענין סמך' עיני במע' המ"ס אות רל"ג :
פז בלים דה"ל רעשיה ה' פנימיהם הם
 ו' לירופים שם הו"י סך' מכ' ה' ה'
 שבהם . האמלעיים הם ו' אותיות שם זה כמילוי כוח
 ל"ס ו' ו' י"ד אות א' ככל ספ' . החיטויים הם ו'
 לירופים אחרונים שיש בק"ך לירופי' אלה"ם . נשמת
 נוף רעשיהו"ם הם ו"ם החיטויים שיש בנוף דו"ל דל"ו
 דמק' עיני במע' המ"ס או' רל"ד . (א"ה רחמי
 לשר' מהרש"ך ו"ל ספ"ך כאן דמאזר . שכתב
 רד"ל כש' רד' אב"ע דכל ג' עולמות כו"ע הוחתמו
 כמותם עולם האל' עיני במע' העו"ן או' קב"ג באורך
 א"כ כיון שכל ה' עולמות הם חותם א' ראשון
 ממלכתם מאל' ומשם הולכים ומחמתים עולם מעולם
 שלמעלה ממנו זה תוה א"כ מה שיש בעולם האל'
 ליר' להיות ע"ם העשיה דוגמתו ממש לירוחו והבנייה
 כדמנו וכללנו כי בן החוקים שחוק' בו אוקעת
 כשמתחם במקום אחר האו' אשר תכאנה הם הם
 שאותיות אשר כמותם ה' ואל"כ א"ך יש הפרש ושינוי
 גדול בין כלים ומק' חו"ן דל"ו לכו"ע ונסכו"ן
 דכו"ע יש חילול ושינוי מזה לזה כו"ל ועי"ש מה שתי'
 וענין שהאריך מאד לא בתכתי לישנו :

ולא

זכר שר שכבר קדמו מורינו הרב החסיד ו"ל
 כס"ס נהר שלום ברל"ב ע"כ והק' קושייתו
 חו"י תורו וכו' ראו' כזה כמה פעמים שאומר
 ברפד מורינו הרב"ס ו"ל וכו' . מחבר איתו וגם ככל
 קשרי לא הוכר שמו כנראה דבשחידים שפר התורה הוא
 עדיין לא נרפס ס"ה כה"ס . ועיקר הקו' הוא דיש חו'
 בין פנימיו העולמות לחלו' העו' רכפני' העו' כולם
 שיון ואין כהם שום שינוי ואלו בערך הכולל נק' אב"ע
 דל"ו אהנם שמות הכלים הפרופי' כו"ע שכת' בס'
 השמות פ"ה שיש חו' כיניהם הם כחילול העולמות שהם
 כ"ע החתרו' וי"ע :

והנה

בענין שמות הכלים דכו"ע יש כלבי הרבה
 תקיורת ואכתוב קצת מהם ה' כמ"ש כל
 לרופי הו"ס ו"כ ליר' אה"ב וכבר ד' כשאר שמות
 שכתב חוק מכ' לירופי' ה' ז"ל מה נעשה מהם ועוד
 למה לא הוטיא הכ' אחרונים וחקול מל' א' . ולמה
 מל"תו ישוב כס' משנת חסידים רל"ב שכתב ח"ל כי
 הכ' לירופים ה' הם מתעלמים כח"כ שלו או שלם
 ע"כ וכהנה נחיושב שפיר מ"ס וש"ר שכבר כתב כן
 רכינו שם כפ"ז ועיני לק' כמ"כ או' ח' :

עוד

כפני' ר' ל' יק' ופאמל' ו' ל' ש"י והסח"י
 אוחיו' כ' אוחי' ככל ספ' כנ"ל ונ"ל דל"ו הם לט'
 ספ' וחסר ספ' א' ולא ודעתו איהו ספ' היא שחסר
 אם הוא חסר או הרעת או המל' וש"ר כסידור של
 כותב כהמ"ו סודר מורינו הרב החסיד ו"ל שכת' שם
 כל שמות הכלים חו"ן דכו"ע האותו שהחסר הוא
 ספ' הרעת מלא כתב מלא כלו חיו"ן שהוא שם לכו"ס
 ואריך נעשה למע דעת דו"ל רינ' חסר דכשלא א"ס

סוס רענת רנח' חיים אחרים יעני דרעקן אל כליס קלס
 כנו' ועור חית' דכדעת דו"ל רעשיהו"ם לו כ' כלים
 פנימיו וחילוק יעני חס' ו' שמות כפני' וחלו' דחוקא
 כאמל' חסר א' וו' ח' שיהיה רעת דו"ל רעשי' גדול
 מדעת דו"ל רינ' :

גם

ראוהו כוח הסו' של כהרמ"ו ממורינו הר' החסיד
 ו"ל שכתב הרעת רנח' רכל ג' עולמות ליר' ע'
 חסידים כל ה' כלים פני' ודמ' וקו' ולא דעתו למע'
 מאחר שרכינו ו"ל הוכר פה ריש ו' שמות ככל הכל'
 חפני' אמ' וחי' רכל ג' עולמות כו"ע ככתוב לעיל
 ובש"ט מוליחים הרעת היה ליר' שיהיו ט' שמות :

והיותר

ק"ל מהכל בענין' הסמ' רנ' כלים של
 רעת רנח' דו"ל דכריאה דכוס הסידור
 חלו' לא כתב מזה"ר החסיד ו"ל שום שם ואילו כסידור
 החמי' ככונת וכו' ליון רכל הכונת הם כו"ן דכריאה
 כנו' ושם הכו"ל כל השמות הנו' רי"ס חו"ן דכרי'
 וברעת רנח' דו"ל דכרי' כתב כמקום הכלים שם כ"ן
 א' שהוא השם דכלו פנימיו דרעת רנח' דו"ל דל"ו
 כו"ע רעו"ה ודו"ל שללא נשגבה רע"ת ממני' וכבר שלחו
 זה לחכמים חכמי האמת ולא ענו דבר וכדל"ו הנמור
 דכל דכרי' אמת וליק' באמינים ונחמדים וטעמו רינ' ונחמ'
 עמו וכעו"ה הרב רק הוא ממנו ואני בעל ולא
 ארע והן בעת החכמה הנפלאה הואת הולכת
 ומתמעטת פלח החנו"ח דורש ואין מבקש איש לרכו'
 פניו וה"ר שהקצ"ה יתן כלבנו חכ"ד להכין ולהשכיל
 עמקו סודות תורתו הקדושה ויעיר עלינו רוח ממרום:
פז בר נקר' הוסדרוה"ט עיני במע' חו"ן דל"ו ק"ל כ'
 ועיני עור כמ"כ כמ' זה אות א' :

כסא

הכבוד או' כוה"ק פ' כא רמ"ג חש
 כספא ר' סמכין ושית רנח' חו"י .
 ונ"ל דחס' מם' רנח' הכסא הם ר' ורנח' רילה הם ו'
 חו"י א' ח"כ מבו הכסא עלמו . אכל רע דכל עולם
 מאכני' ע הוא כחי' ו' ויש בו כחי' י"ג ג' וספ"ה כריאה
 יש כה ר"ס והס הנק' שית רנח' לכו"סויא שם ו'
 סיכלות שיש מלכת הספיר עד היכל הרלח' ור' רנח'
 דבורס' הם כחיכל ק"ק ואלו ה' רנח' הם הסיכל ו'
 דכריאה והנה היכל זה כולל ר' היכלין כחכ"ר דכריאה
 ואלו הן ה' רנח' ורעפ"ו שחן ר' רנח' חיון נחשבים
 רק כמס' ג' היכלין שם כח"כ לפי שהרעת אינו כמס'
 דהוא נעלם בין חו"כ וכו' רינ' מקננא ככו"סויא כג' ס'
 דכרי' והם ג' אודות שרדו מאל' מקננא כג' ס' והם
 בשמה דכו"ל והם הנק' כסא הכבוד ואלו ס' אודות
 שהם הכסא נק' ק"ק קיש חר קדשים כ' חו"ג ומתלב'
 כהיכל חו' העליון הכולל ר' היכלין שם ר' רנח' ולכן
 נק' היכל זה היכל ק"ק ר' להיכל שבו מתלבס' אודות
 הכסא הנק' ק"ק חו"י לעולם הכרי' הוא כחי' עשר
 והוא כחי' י"ג שם י"ס ועוד ג' אודות הנק' כסא
 המלכשים כו' . ס' כסא הכבוד פ"ה ופ"ה :

פ"ט כסא

דיון נק' המל' דכריאה ופסא הכבוד
 נק' חו"י דקשיות דכו"י ופסא כחכ"ה
 כח"ל חו"ס שם ארכ"ו . עם ו"כ אותיות המילוי ור'
 הפסויות כמנין כסא . גם יש כחי' אחרת והוא רכ'
 מוחק רילה ג"ה גי' ט' ו' ודכו"י ס"ס ע"ה כמנין כסא .
 שס"ד רש"י כפ' הכתב עור דכסא רחמי' לק' חו"ק
 סלה . (א"ה כו"ל ע"ד לפרש דהוא מה שתיקנו ו"ל
 כנסת . היה ד' דקודם הקיעת סו"ר לומר עמוד
 מכסא חו"ן שם על כסא הרחמי' רנו' דסוד האדמיטא
 הוא שמתקנין המו' מו"ה וכנסתן כטק' חל"ה ע"ה
 ח"ה

תק"ט מתעוררו"א מאי' ומסתלקין המו' מנוק' ומחזירין
(למקומו כו"א ר"ד):

צ בלים דכרייה הם חלו **אכתריאל** הוא
ת"א י' ה' הו"ה

אכז - צבאות הוא צימא - ולא הנ"ר
הכס' ונישא דא"נ **מטטרון**

וגופא דטין' סנדלפון - וגפא רכל
כמשך מאור התנוולות ו'

כלים דאז' סמכים כמשך דכרייה - ורוחם כמשך
מהכחז י"ס דמינו' דכונה דאז' כמשך הנו' -

ישמועאל שמואל ככרייה הוא **ענפאל**
יהואל ו' ה' הו"ה

דכרי' נק' טבעה הסמיס דהקנהתה היא
כשבת יוקא ולא כקול כנו' - ט"ו :

צא בלים דמיירא מהתנוולות אור כלים ועלמנו'
דפ"י ד"א ד"פ סקצ' המסך שכינ

אז' לכרי' ירה והכה כמשך שכינ כרי' ליל' ומזה האור
נעשה רישא ד"א ד"י' ומתטל' אור הכחז י"ס

דמינו' ד"א דאז' כמשך הנו' נעשו כלים לכל פרינו
הינו' וגפא ד"א ד"י' נמ' מאור אכזריא' ל-דכרייה

סירה וכקצ' המסך דילי' ונעשה נשמה לא"א ורוח'
מאור **מטטרון** דכרי' ע"ז - וגפס' מאורם - לטפין

דכרי' ער"ו - נשמת ז"א דילי' הוא
מטטרון ורוחו הוא סנדלפון וגפסו הוא **מיטטרון**

כיו"ד - נשמת נוק' ד"א דילירה הוא
סנדלפון ורוחו הוא מיטטרון כיו"ד וגפסו

הוא **סנדלפון** שני תחזון כמשך
מכת של העליון חס' סתת' נק' חופן' א'

כזקן שהיא הנוק' - ט"ו :

צב בלים דעזיה רישא ד"א דעזים הוא
סנדלפון דנפא דטין' דמיירה

הנקרא שר היצר נשמת ז"א דעזים
הוא **הדרניאל** ורוחם **קמואל** וגפסו

מלביאל נש' ז"א
הוא **קמואל** ורוחו **מלביאל**

וגפסו נוק' ד"א הוא **צדקיאל** - נשמת'
נוק' ד"א הוא **מלביאל** ורוח'

צדקיאל וגפסו **עטריאל**
מטטרון מולך בינו' - ט"ו -

(א"ה עין) למורינו ריב הקסיה ז"ל
כס"ה נה"ט ד"ד טכ' רחלו הכלים דכרי' ע

טכ' כזן הוא כחילי' דמי' ושמות הכלים שכתב בשער
השמות והכחו לעיל מאז' ע"ח וזילך הם בפנימיות

דמינו' וכן מפורש מתש כס' דרושו אב"ע פ"ה כי הכס'
והשריפס וקיות וזו"ט הם בחילוניות דכרי' ע דחילוניות

(וע"כ כ"ד):

צג כשפים התכחישון פמליה של מצלה הם
מסלילי' הנ' הנקרא הם מתלקחת

כשמתחברת עם נונה וזו הטוב שכתובס מצטיב
בחילוניס שהוא היע ועושה נפלאות ולכן מחוייבים

הסנס-דיין לודט כשפוס - ט' קלי' נונה פ"ה :

צד כתנות אור ובתנו' עור דא"ח דמה ענינו
עיון כמע' הלמ"ה הו' ח"ן:

צה כבד ענין הכבד וע' חך חנו אובליט אוחו
עיון כחודך כמע' סקי"ף הוח ח"ן :

צז בלים אין נגמריס ג' כלים כו"א לא בשלוקת
מוחין נס מכונה עי' דהיינו בשלוקת

אחלעזי ובשלוקת כונה עי' כנסם כלו פנימי - שער
החשמל פ"ב ופ"ג :

צז בלים אין כלים אלא כנגד נר"ן חך כנגד חיה
ויחידה שהם כנגד חלו' אין עוד כלים

כי אין שם קלי' כי אין הקלי' אלא ע"ג כלים כהם
כ"ע - ט' פני' וח"י פ"ו וכפ"א כתב טעם אחר יע"ש -

(א"ה) מלחתי כתוב מכ"ו חק' ממש שלהר' הגדול
מור"ר מור"י חוללו ז"ל טכ' ע"ד ח"ל לו

ז"ל מ"ש ח"ל רחיה וחידיס חון להם כלים כיאר מופתה ו'
ז"ל במקום א' שהטובה על חיה ויחידה המקויס

הכוללים שמעולמות פה דא"ק לא היו מקויסם כ"א
חיה ויחידה וזו אין להם כלים חך נידת' ו' הפנימיס

יש לכלם כלים וזו חמיתו' הקד' זו ע"כ :

צח כתר דו"א - **(א"ה עיון)** לעול כחות ז"ס
מהסק' דכמ"א כחכ ח"ל

דהכתר נעשה כולה מכונה וכמ"א כתב רכלי' ככתר
נעשה מכו' והנשמת נעשה מק"ת דאכא יע"ש וכן

עשה רחמי בקר' כ"ו להר' ח"ק יעקב הכהן ז"ל ססק'
כן וכחכ שכבר ח' מורינו הר' הקסיר ז"ל רוק איידי

כחי' דפני' אכל כפני' דפני' הוא כמ"ש כמ"א דככל
הוא מהכונה הכלי והאר ע"כ :

עוד ככהו כחות הנו' דהכתר האמיתו' דו"א
נעש' מא"א עלמו וכו' יע"ש ועתה רחמי

בקר' הנו' שכתוב דנעשה מו"א עלמו וכחכ דמ"ש
שנעשה מו"ה עלמו הוא דמקיס ו"א הוא כה"א דסס

הים מקוס ז"א קודם שחטא אדכ"ר נמלא דככל א'
ורוק :

צט כתר דיעקב נעשה מחו"כ דאכא ופמחין
טכו מדעת דאכא - שער יעקב ולאס

פ"ג :

ק בלים נעשו מכו' הראיסוסתכלנו' מהעניס
דא"ק וכו' עיון לעיל חות ו' - **(א"ה)**

רחייה כנוליון ט' הסקד' מכ"י חק' של הרב
הגדול מור"ר דוח פאדדו"ל שפי' כוח סוד הפ' נלמי

דחו עיניך דטור' דכור זק בסומור קל"ט מדכ כו"א
בסוד חקור וקדם לרחמי כמ"ש ח"ל חס"ה נלמי ר"ל

נולס היינו הכלי של ז"א רחו עיניך חיינו העניס דא"ק
דע"י הסתכלות נעשו א"ד ז"ל וט"ו :

כבוא שערים

א בר נק' היסוד וט"ו רכל מליחות היסוד ממש
שמלקט מה"ס שעינו ממסד ועור סוד

שכהם מהפס' הם"ש וזח"ך כ"א מה"ס יהיב כיה חד
דשימו ומכללוחם נעשה היסוד כסוד וילקט יוכף חת

כל הכסף ט' כס"ף ח"ח וזח"ך כל והוא גי' חמשים
שהם חק"ח כ"א כלול מיל' סס'ן - מ"ש ט"ב ח"כ פ"ג -

ב בר קישיטו כלם שהם כ"ד טירופי ארנ"ו
כיזורו עיון כמ"כ כמע' סבי"ת חות ד' :

ג כתפיים סוד כ' כתפיים דה"א הם קו"ג
דדעה דמ"ס ד"א טהו"ס עלמא

ק"מאם שגמס' ממנו חלף חלפין מהר' תריסין
והפ"ח טיהנו ככתף ימין וכ"א כלו' מו' וי' מו' ק' הרי

ה"פ ח' הרי ח"ק יכער"ז הה"ג ככתף שמאל ח"ק
וכ"ש ח"ק הם חלף עלמין ולכן הם כ"פ כה"ף כמנין

חלף והנה חו"ה מלניסין חת ח"ה והכתר שלהם היא
כונה סגרון דה"א וח"כ שלהם הם מחו"ג דעה'
דחיינו ח"א מתחין פקין עי' של כ' זרועות ונמלא
דכתף

מכוא אמת מערבת כף ליעקב שערים

רחק ימין יבשה מו' וישיא לאבא ובהק שמאל נעשה מו' לאו וכו' ראו"ה הסי' ה'הו"ה וכו' אנוטל מחכירו כסו' הכן כחכמה וחסם ככונה ולכן כל מוחסיהם הם מסוד י"ה וכמו' דאבא הם כ"פ ו"ה לכלול עמו למו' ראו"ה וכע"ז מו' ראו"ה כ"פ ו"ה הם ד"צו"ה ופנה כ"פ ו"ה ראבא הא' הוא כוודי' והב' כהו"ן כזה וי"ד ה"ו ה"ה אכל בא' שהיא נק' נוכר ו"ה הסה"ן על י"ה חוודי' כזה וי"ד ה"ה וי"ד ה"ו והנה כזשכה יו"ד פ' ה"י הוא ש' יו"ד פ' ה"ה הוא ר' הח כ"ה גי' ת"ק נמלא דמכחף ימין דא"ה ששם חסם' ששם ה"ק נע' מו' לאבא ששם י"ה חוודי' וההו"ן כמנין כחף וכע"ד זה ככחף שמאל כ' ו"ה לאו' וזה סדרן משולבין ככחף ימין **יוודרההיה** וככחף שמאל סדרן כזה ככחף נוכר י"ה חוודי' **יוודרההיה** וככחף שמאל נוכר י"ה חוודי' ונכו' הימין גי' ע' ונקודו' השמאל גי' ק"ל כמ' ה"ג ששם ה' היוו"ת העו' ק"ל וכן הד"פ י"ה חוודי' ורהו"ן עו' ק"ל כמס' ה"ג חכ"ו כ"א ככחף וי"ה קלעים לכחף ע"ז אל הימין ולכחף הכ' ע"ו קלעים כ"י ה"ה הוא כמס' ט"ו וכ' חוודי' וההו"ן ע"ו הכחותים כמנין. כה"ף ונכו' כמנין קל' ע"ק"ל מהשמאל ע' מימין ח"ס כ' כחפיה חוכרות ששם או"ה מחוכרות כ' חלוא כחף לזה וכ' חל' כחף לזה דכותל א' מפסיק בין כ' ודע דמאלו הכ' כחפיה ראו"ה מתפשטים נ"כ ע"ד הדעת דו"ה ושו' הכ' כחפיה ששם החו"ב נוטל הוא כסוד כ' עטרין ואח"ך נותן לטק' הכחף שמאל ששם ה"ג כמנין ת"ק והכחף הימין ששם ת"ק של חסם' מתפ' כנופא דו"ה מחפך ע"ד חו"ה ע"ן חו"ה מהלך ת"ק שנה אמנם כחפיה כ' הכחפיה ניהוים לו"ה לכרו' וי"ה חל' האלף לך שלמה וכו' השלמה הוא ז"ה מלך השמים שלו ונוטל חב' עטרין שאז גי' אלף חב' כחפיה ששם ה"ה שמתו"ה כמ' אק' ואמנם נקודו' עוליס ר' כמ' י"ה חוודי' ככלל וסודו' לשמור את פתיו שהוא י"ה חוודי' הנגזר כחוכו דהו' חוודי' הוא כח' אכל ורהו"ן ראו"ה וכו' ראו"ה יוכל לאבא וראבא טמיר ונגזר כנופם כמו הפרי הנגזר כחוף הקלו' הרי שיה' דהכל' הוא ר' כמ' הנקו' והוא אומר הפרי שהוא י"ה חוודי' דאבא גס עו' כ' ומאחוס לנוט' חוזר לנקודו' ששם מאחוס ושומרים הפרי ששם ה"ה שמתו' דו"ה הנו' ששם כמס' אלף והם הפרי ח"ס ג' נוטרים א"ת פתיו ד"ת אל"ף כי האלף הוא הפרי ומאחוס הם הנקו' השומרים אותו ועיון ע"ש פו' ג' כפ' זה - ששם ט"ב פ"ו ועיון לך כקו' חסדידוד אוה קו"ח :

ד' כתר כח' הכתר הוא מנ' מליון שש י"ה חוודי' ורהו"ן ורהלפי' חוודי' וי"ד פ' ה"י ש' יו"ד פ' ה"ה ר' יו"ד פ' ה"ה ק"ך ס"ה כמנין כתר שש - ועיון כמ"ק כמע' חוודי' או' ל' :

ה' כסא דע דאו"ה נעשים כסא למה שלמעלה מהם והענין רהפטיס והאחור' דאו"ה הם וכו' ר' ותשכ' חוכו' רגו' רג' ל' א' ככח' הפטיס ותשכ' כנו' ג' פ' רג' ל' של כח' אחו' הרי הם ד' רגלי הכסא ואמנם יש עוד כ"ח יתירים והענין דאלו הרגלים הם כב' מלכות דאו"ה דקמל' הוא כח' רגלים והנה הכ"ח יתירים הם חשכון הכ"ח הראשו' ששם יו"ד ה' דע"כ דפטיס וקח עוד ג' מן חוודי' דמיו' ה"ו הרי כ"ח ואלו הכ"ח הם הראשים של כל שאר החשכון דשמות הנו' והם מתלבשי' כחוף דה' רגלי' שהם כגשמה שכתובים

ותחך כח זה מתלבשים כ"ס או' מליו המלוא דשם ע"כ ונמלא עמה דהרובכ על זה הכסא הם כ"ח או' מליו המלוא דע"כ והכסא הוא כ"ח של כח' חשכון יו"ד ה"י של המלוא כנו' והר' רגלים של הכסא הם שאר החשכון של הכ' הנו' וכו' יבש כ"ס ש"ד ח' ח' פ"ט .

(א"ה) ענין זה הוכח כע"כ ש' או"ה פ"ו וכו' דשם לא נח' היטב וכעת חו"ן הם' כוודי' ורהו"ן למודיו הריב החסידו' ו"ל כהנהחיוו' שפי' הענין מעלמו כמ"ס כחן ולא חוודי' לטק' זה הנסם שכבר הוכיח נוסף מעלו וכו' חוודי' ענין ח"ל והוכח הנה ככל המל' דאו"ה יש ד' מדרגו' וסדרם כך הוא ממעלה למטה א' הוא כח' הפטיס דמ' דאבא שהוא ע"כ הכ' הוא הפטיס דמ' דאו' שהיא קס"א הנו' חוודי' מל' דאבא שהוא דפ"ק ה"ה חוודי' מל' דאו' שהיא תקמ"ד והנה כגשמה נמלא לביעלה שהוא המדרגה ה"ה והנו' עו' חשכ"ס כמס' ג' פ' רגל ועוד כ"ח יתירים נוסף עליהם מס' המדר' הכ' שהיא קס"א על הכ"ח הנו' העורף יעלה קפ"ט נוסף על קפ"ט הנו' ממדר' ה' מס' חו"ה ס"ו רע"ב ועוד מס' ו' חלקים ממס' ו' המלוא חו"ה א' דע"כ יעלו למס' רגל ה"ה של הכסא ואלו חן ל' רגלי הכסא וכשאר ממס' ע"כ ממדר' א' מס' וי"ד וכו' א' פשו' ועוד ג' חלקים ממס' ו' רמיו' ה"ו א' עוליס כ"ח ואלו הכ"ח הם הם הכסא עלתו העומד על ד' רגלים הנו' והרובכ על הכסא הוא הכ' או' וכו' עכ"ל ועיון עוד כמע' העיון או' י"ה כמ"כ חשלוס ענין זה וכו' ע' שו"ר כש' ההקד' רקו"ה שב' דרידך לעיון חס' תולק על הנו' או' לא יע"ש :

ו' כלים הם כח' חיון כי לעולם מדר' מנכיל החסד שלא יתפרה כמו הכלו המנכיל המים לכל יתפשט חו"ה וזה עיקר פיו' מלך כליוסלו הכלים החיולו להקנולח מעולם העקודים והם הם המלכו' רמיהו הנו' ככל מקו"ס כי מתח' עולם העקודים צ"ס עולם העשיה מתפש' המל' האלו .

סס ש' הקלו' פ"ח :

ז' כתר (א"ה) עיון לעיל כמ"ק אות ל"ז מס' שהקשירו כמ"ס דחיו' הכתרי הוא אלהי"ם ואלו הכתרי' יתק' זה כחכ' דשם אלהי"ם לא יש כחיו' הכתרי' יע"ש וקשיתם ראו"ה כקו' כ"ו להרכ' החסידו' הרא"ש ו"ל שסוף כן וכו' ח"ל ולע"ז דמ"ס כתרי' דחיו' כו' אלהי"ם אלא אהי"ה ר"ל שנעשה מפר' העליון ממנו הנק' אהי"ה בערך הפרט' החת' הנק' אלהי"ם כעברו וכך מדויק הלשון דכתרי' דחיו' כו' אלהי"ם שהוא חיו' דו"ה רק אהי"ה שהוא חיו' דאו' אכל לעולם חף חיו' או' הוא מכח' המלכוס שהוא אלהי"ם כמ"ס כסו' הפ' ולכך כ' וכללות' נק' אלהי"ם ר"ל שכללות' חף כח' הכתר שנעשה מחיו' העליון ככללות' נק' אלהי"ם יען שהוא מכח' המלכוס אכל כפרטות נק' אהי"ה שחיוטיות התחתון נק' אלהי"ם בערך החיו' העליון הנק' אהי"ה עכ"ל :

ח' כסא הכבוד שבעולם הכתרי' ענינו הוא ג' חוודי' שנתוללו ונתחממו מן כח' כו"לו הנו' חוודי' הם מתלבשי' כחוף ג' ל' כח"כ ראו"ה דכרו' וכו' ר' דאבא וכו' ראו' אכל כו"ן רכרו' חו"ן כל הנו' חוודי' מתלבשי' בהם וולחיו' הכ' חוודי' התחתו' שבהם שהם מבחי' קו' כ' כלכד' ואלו כ' החוודי' מתגלים גס כו"ן דכרו' מתלב' תוך ג' ד' ח"ה וכו' רנוק' ורע' כי כ' הנידופים הא' של סס חוודי' הם כח' כ' חוודי' חו"כ הנק' כסא כג"ל ושאר חוודי' חוודי' הם כח' י"ס פנימיות

עץ אמת מערכת למד ליעקב חיים מה

כאן וגם הוא הפך היותו פ' חרומה דק"ע ע"ב
 דקולו כשו החילוק שחילק כאן ול"ע :
שו"ר כהנהות הוה"ק פ' ויקרא ד' הע"ב סקקסס
 ה"ה מהר"א ו"ל עמ"ש דוה"ק וחל"ה ה"ה
 מלפני ה' דהמלכות הנהגה הק' דמלפני ה' הוא
 כינה כ"מז' כוה"ק פ' חרומה הנו' ולפני ה' הוא סמל'
 וכ"כ במאורי אור. ועו"ק לשט"ה חטתו דר' כוה"ק
 שהיא גא' ואינו בן ו"ל דהס"ס כתי' קודם יספר דרמו
 ליוכלא וע"ו ו"ל כאן באופן דכ"כ ג' דרש מעניינות
 דקרא ע"כ וכוה והוי"ש הכל והכוונה דבר' אשר יג'ר
 נודע שהיא כזכא ספוא ה"ו דוק. ועל ס' מוסריא
 יש להמסך שהוכרח להביא משם מאורי אור ולא כהוא
 דכ"ו הע"ח ושע"כ :

יא לאה ויחל מלביש כל אורך ו"א חטי העליון
 שם מחלבת לאה ומ"ה החתון מחל'ב'
 רחל והע' כי לאה היא אחרי"ם דהכו' ועשה פנימי'
 כערך ראש רחל והיא מחלבת כהם לכן כל מחל'ת
 העליון דרחל נק' ע"ש לאה. ודע דכל זה אינו הלא
 אחרי"ם דכ"ן ואח"ו רמ"ה בין כו"א בין כטק' לכן
 כו' צדין ה"ב ה' רב' היו כתי' אח"ו ואח"כ חורים
 ולקחים פני"ם דכ"ן ופני"ם רמ"ה בין כו"א בין כטק'
 והו' חורים פכ"פ ואמנם כערך שלוקח ו"ה הפני"ם
 וערי"ן אין לרחל אלא אח"ו או נק' פני' ואח"ו ויחל
 שהמשך הכניס גם כרחל או גם כ' פכ"פ נמל'א
 דכהיח"ס פכ"פ או"ס אל הו"א פני"ם ואח"ו רמ"ה כו"ן
 וכן לטק' פני' ואח"ו רמ"ה ופני' ואח"ו דכ"ן. ש' אכ"ך
 פ"ו :

יב לידת המוחין דג"לה ו"א שהיא כתי' וחסני'
 ונש' וממנו יחבר' לידה ו"א עלמו
 דכלל ה' דע"כפ' אמר בילדן וכו' וראיתו על הא"כני"ם
 וארו"ל דהא"כני"ם הם הירכ"ס של אשה דכשולדת
 מצטנני' ומתקשות כ"כני"ם ולכן נק' א"כני"ם. ולהבין
 זה נכ"ר חתי' מה ענין הלידה ומי גרם הוה"ס וכענין
 הוא דיש אורות רבים שם ככטן ה' עי' העיבור וכו'
 גרם שכולד שהוא ו"א יולה לל"ה ולקיות פי רחמ'
 לר' וסחוס ז"א לולד לל"ה מהוה"ס לכן כשכ"א זמן
 הלידה או כתי' האורות והרוחני"ם ש"ס ככ"ו דהו'
 מסחל' משם ועליון למע' כנוף ה' במקום שסעובר
 עומד שם והו' מהרכ"ס שם האורות דיש שם אור של
 ת"ח עלמו דה' ואור מחל'ת נק' ההסתקן שלה וכל
 האור דו"ן שצומדים שם כסוד בעיבור וז"ן ככטן
 שלה ויכל לסכול כל ריכוז אורות הה"ס והו' ה"הוה"ס
 כתי' ה' עלמה סה"ס כע"כ דוסק"ס האורות דו"ן
 שאינם שלה שהם אורה ומוציאים אוחו לחוץ דרך פי
 הסיוד ונפחה רחמה ויו"א הול' לחוץ כלה רעלנת
 אורות רנה ורא' מלמטה למע' כנ"ל גרם כ' הועלנת
 ה' לטורד הלידה כנ"ל והכ' לטורד המו' דו"ה שאינם
 ככני"ם כו"ה אלא בהיותם מלוב"ס ככ"ו דה' ולכן
 הול"כו להחריק מהאורות שלהם כ"י שיכנסו במקומם
 אורות המו' ד"ה רב' כחיותם מהורות שלה ו"א
 או אפשר להיותם כ"י. ש' המוחין פ' גרוי"ם הפסו'
 סיה ציון בת' ה' או ק"מועין כמ"ש ש"ס ח"כ פ"כ :

יד לאה יולדת כמקום ריעה של ו"א מאחוריו
 ומקטימת עד סחוס וכסנכניסי' חסו'
 דוד

פנימות חילום וכע"ר' כ' לוח' הא' מן ה"כ לירוצי
 ס'א זכ"ש אינו הס כתי' כ' אורות חו"כ הנק' כסא
 ומחלבת' כתי'כ שבו זכ"ר ה' לירופי' הס כתי' ו"ס
 אמלציות שלו וכע"ר' כטק' חיליה סככרי' הכ' לירי'
 ס'א זכ"ש אה"ה הס כתי' כ' אורות חו"כ הנק' כסא
 ומחלבת' חק חו"כ שבו זכ"ר ה' לירופי' הס כתי'
 י"ס פנימות שלה. וכן כ' לירי' ה' מ"כ לירי' אי"ו
 סס כתי' כ' אורות חו"כ הנק' כסא וכו'. כ"כ כשער
 סקק' ביל"ג כד"ס ענין ט"ע :

מערכת אות הלמד עין חיים

א' לוחות סכיות. הס ט"ה ה"ה. ש' סב"ל'ס
 פ"ה :

ב' לאה כגשית מע' דהכוונה שצ"קמה כ"צת
 ה' ו"ס כח"מ"ו"ס ד"צת ו"א מב"ח א"ה
 זו סמ' יולדת לאה מאחוריו. ח"ס ה"ה סק"ה למ'
 קצ"ר של קפי' לפי שאין לה ספרה מן המו' דו"ה עלמו
 רק מן המ' לכן היא כתי' עור לב' שהיא קצ"ת לוח'
 ד' עור ספרה ה' כתי' חטי' ד' מו' ש"ס פ"כ :

ג' לאה מנצח ע"ד חוה ד"ה ונשם מחל'ת
 רחל ח"ס חו"ן מ' טנצח כחברתה אפי'
 כמל' נימא כי במקום שבל"ה לאה משם מע' רחל.
 ח"ס צ"ק ענין יר"ח ה' ו"ה ל"ו וכו'. ש' :

ד' לאה ונח"ה עם ו"א הוא בל"ה ח"ס ופיכבו'
 וסנס היא לאה חוונה היא ככורד' כצת
 שמאזיר סק"ר. ח"ס ל"ס וזון כ' כתי' סל"ה ו"ה
 סל"ה ל"ס כתי' סל"ה ס' היא נג' חוה ד"ה ו"ס א"ך
 מו"ר' דוסוד' הוא ל"צ"ה חתי' ס' כמחנ"ל ו"א עלה
 סל"ס עליון וסוד' ו"א וממנו כצ"ס ת"ת ו"א וע"ו
 הוא חוונ'. ש' :

ה' לאה ככלל' עם רחל וכן תכו' עם כינהו"ט'
 מפני שבינה ורחל הם כ"ס עלמות ד"ס
 דא"ו' א"ך תכו' ו"ה אינם ר"ן הארות ש' פ"ג :

ו' ל"ב כתי' סכמה סס הכ"כ אוחיות וה"ס
 כלימה סכה נכ"ר העולם שהוא ו"א ש'
 טנה"א פ"ס

ז' לכן הוא סוד לוכן העליון אשר היא קודם כל
 הא"ו' הוה הוא חו"ס עושה כלל'ו הכתי'ו'
 שחם עקרו"ס כקודים וכרוי"ס. ש' העקוד' פ"ה וכחכ
 שם מוסימ"ס ו"ל דאל חתמה ע"ו דה' ככ"ר ה"ה צ"ס
 א"ת לכן כן נחוד'ס ויעת"ס ח' יחידו של עולם המלכין
 עינות ישראל עכ"ל :

ח' ל"ב אין ספק כי כלי הל"ב עם ערך כלי הנוף
 הוא יות' ג"ל ומעילה חק מ"ד גם אין
 ספק כי ע"ו' גם חיות חל"ב גדול מחיות סאר הנוף. ש'
 המלכ"ס פ"ה ועין כמ"ב המ' אור ר"ח :

ט' לעתיד לכ"א ועו"כ נק' סכונה. ש' או"ה
 פ' כ"ר עין כמ"ב הכי"ת או' ל"ד וכמ'
 חטי'ו אוח ל' ו"ו :

י' לפניך החילוק איש בין לפניך לנלפניך עיין
 פ"ג כמ"ב סז"ן אות ל"א. (א"ה) יש

לי לעמ' כחילוק זה והוא דכ"ס כ' כ"רוס
 כה"ס ככונה אשר יג'ר כחכ ח' לומ"ס גל"ה וידוע לפני
 כס"א ככורד' היא עולם סל"י. אשר הוא יוחר פנימי
 מכס"א הככורד' שהוא הכרי' ע"כ והוא ממש ספר מ"ס

עין אמת מערכת למד ליעקב חיים

חך ו"א חקף יולאת דרך אחור וכשזור הכתר בחקף
 ו"א יורד ומתקן עבר החום ומלביש ומכסה את לאה
 הע"ו באחור ועי"ו אין החי"ו שלטון בה חוהו הטעם
 שלאה נק' עלמא דאחכסויא אבל רחל יולאת אתר
 סיוס הכתר והוא מהחמה ולמטה נק' עלמא דאחנליא
 וסיוס הכתר הוא שהם נה"י הח"שים רחב' מניעים
 ע"ד ראש רחל ומסופם וסיומם נעשה כתר רחל וכוה
 חקין למת לא נזכר בארות רק נק' חזקה רחל יעקב
 כין חקין דרועין אבל לאה לא החבר' רחל נכללת
 ונחשבת ככלל כתר רחל וכאלו היא עלמה נעשה כתי'
 כתר רחל . ש' מוחין ג'לס דרו' ה' :

סז למ"ד אות למ"ד הללס נק' מגרל העורח
 באור כמו בונה"ק פ' יתרו ופי' עיין
 בש' דרו' הללס ד"א :

סז לאה היא הא"ס דשס הו"ס . ש' דרושו הללס
 דר' א' :

יז לשון הוא כתי' . עור כהב דלשון הוא מכתי'
 חלח"ס לכן לשון' נ"י חלח"ס דיודי'ן
 ופשוט ש' ופי' . שס דרו' ב' .

יח ל"ב כתיבות הם ל"ב חלח"ס . ש' הללס פ"ב
 (א"ה ועיין לעיל אות ו' שכ' א"ה ונ"ו .
 ועיין במ"ס ש"ה ח"ב פ"ו) :

יט לידת כמה לזיקים כמו מרע"ה ושמואל
 הנביא וכו"ל שנולדו לו ח"שים הטע'
 עיין במע' העי"ן אות פ"ו מש"ס ראלו נמשכו מו'
 דגולג' דא"ה יע"ס :

כ לילה עיין הנוק' כלילה עיין במע' הנו"ן
 אות ע"ד :

כ"א לב ענין הלכ של ד"א מה עניינו דע
 כי הלא נודע דלב מכין והוא סוד הכינה
 ובמ"א מלינו שהיא הק"ח ובמ"א מלינו שהיא במל'
 והכל א' ח"ס בת"ס לבכי ר"ת כונה"ת מל' אמנס
 נודע והלב כו חלח"סות האדם והענין דחנה"י דר"א
 מהלכסיס חך ו"א ומחל"ן בחוס וע"י שמחכב"ל' זה
 אלו האורות נעשה כתי' הלב . וטעם קריאתו כשס זה
 הוא כפי פשטן האורות שמתקבצים שס והם האורות
 דא"ה שהם ל"ב אורות דהיינו ה' מוחין דרו"א ח'
 הווי"ה הם ל"ב אותיות . אותן אחר אחריים דאבא
 הם קפ"ד ואחריים דא"ו קס"ו והנה כ"ב אח"י יש ל"ב
 אותיות באותיות המלח לבר כזה ו"ד ד"ו וד"ו וד"ו וד"ו
 הדי ו"ו שלע"ב והב' ו"ו של ס"נ כזה ו"ד ד"ו וד"ו וד"ו
 וד"ו ו"ו ס"ה ל"ב . ש' פרט' ו"ן פ"ד . (א"ה מ"ס
 וכלל אחר לא ידעתי כיצד הוא הכלל' והיאך
 יתקיימו ג' כחוכים הללו וכלע"ד דאפשר לומר והוא
 נודע דהלכ הוא משכן לרוח שהוא ז"א והוא ת"ת הדי
 שהלב הוא בת"ת וגם ככר כחכ רכיניו דהלכ נעשה
 מבט קיבוץ האורות דנה"י דה"י שמחכב"טס בחוה מזה
 נעשה הלב הדי שהלב הוא ככינה . וגם ככר נודע
 דהמל' נוק' דו"א מקום עמודתה היא בחוס דו"א הדי
 שהלב הוא במל' באופן דהא והא איתא והכלל' ו"א"ס
 את"ס :

כ"ב לאה עומדת באחוריו"א למעלה מן הראש
 עד החזה דו"א ויולאת מכתי' הארת
 מו' דא"י שהיא נקבה כמוה ופניה באחור' ז"א זס
 פ"ה ועיין לעיל אות ד' ו"י ועיין לק' או"ס"ה הישוכ:
כ"ג לאה אשה יעקב דע רכמו שז לאה א'
 באחור' ז"א כנו"ל כך יש לאה אחרת
 באחור' יעקב וישבת אחוריה נגר פני הו"א ופניה

אחור' יעקב ויולאת מהארת המפסקת כון פני ו"א
 לאחור' יעקב וכ"י שלא נחליף כרכרים כון לאה ללאה
 ככנה וו הלאה הב' שכאחור' יעקב דוד המ"כר וכל
 מקו' שזכור דוד המ"כר הוא ענין לאה הנו' השנייה
 וכל נשמת דוד המ"כר היו באים מכתי' נוק' וו ועיין
 ע"ד באורך כמה עניני' בכתי' זו ד"המ"ד . ש' הארת
 ו"ן פ"א ועיין במערכת הדי"ת או' ע"ו ואו' מ"ס
 באורך :

כ"ד לאה כה' חס לפי שהיא כתי' קשר תש"רסל
 ו"א ויולדת הארת ד' אלפי"ן מר'
 אחי"ה שז כנה"י דא"י שבהם מלכסיס מוחין דו"א
 מנ"י ה"י לבעות מוחין שבה וד' אלפי"ן הם נ"י ארת
 כסוד ומרת ימו מה היא וכשקסוד הדי' אלפי"ן עלמס
 הפשוטים שרשם זהם כו"א ישאר בה כמס"ת ח"ס ו"ס
 חיצוה איז תס ודישו כוה"ק בעלה דת"ס . שס :

כ"ה לאה אינה כתי' ארין וישוכ עיין באו' עיין
 סו' פ"ו :

כ"ו לוחות סודו עיין במע' האל"ף אר קנ"ג :

כ"ז לידה ענין סוד הלידה עיין במע' הכא"ף
 או' מ"ס ועיין במע' הו"ד או' קמ"א
 וכמ' הדי"ג או' כ"ו :

כ"ח ליה פסח ענין ל"פ עיין במע' המ"ס אות
 קס"ד :

כ"ט לאה מהיכן נהווה וכ"י עמודתה עיין
 מ"ס במע' סו"ד או' ק"ה וק"ו וכא"ר
 עתה ט' למה עומדת פניס באחור' ז"א ולא אכ"א
 כמו שצויתת רחל אכ"א והוא דת' רע' שחלל אכ"א
 עם ו"א מפני שהיא דינין קסין וכפרט שהיא קרובה
 לחי"ו ורגליה יורדות מוח וכ"י ש"א יקאח' כה החי"ו
 באחור' לכן עומד' אכ"א אבל לאה שהיא עומדת למע'
 באחור' ג"ד דו"א אין חילוי' יכולין להאחזו בה ועוד
 דאינה נוק' דו"א העיקרית ואי' מכלל ה"ס הכו' כל
 הא"י ואין קפידה כ"ב אס יאחזו בה הקל' ועוד
 דהיא אחר' דא"ו וכו' דאימא היא דוחה הקל' וכורחין
 ממנה ילכו אין בה אח' לחי"ו כמו כרחל . ו"ת' אס
 לא יועיל לא יוד' ויחד טוב היה שחיה אכ"א התשו'
 הוא דחב' דהקל' לייך גבוה הוא כ"י שיהיה שבר
 ועונש בעיה"ב וכמשה"ל טוב מאר זה מ"ה ומזכרת
 שהקל' יקחו חלק חיותם מאחור' לאה דאין שס כ"ב
 אח' כמו באחור' רחל ולכן הניח אחור' לאס נטויס לחון
 כגילוי כ"י שחאחו שס החיטוים ונקו משס כ"י
 חיותם כלכ"ד . ש' יעקב ולאה פ"ב . (א"ה כוה נלע"ד
 לחת טעם למנהגיו שאין אנו מכוונים
 ככל ימי העומר וגם מר"ה ע"ד ח' עלרת והוא עפ"י
 הוראת מורינו הרב החסיד רב שר שלום ז"ל כנו' וכל
 ימי החי' מלט' כוה דלמה לא כנוין באלו הימים דהנש
 דככל אלו הימים אין זוג כרחל מ"ס ים זוג עם לאה
 כנו' ו"כ נכחן כל סדר הכוונה והיחודים והפונים
 כלאה ולפי"ו א"ס רכיין דהקל' ונקיס מלאה א"כ
 כשאנו מכוונים וממשיכים השפע ללאה ימלאו הקל'
 שפע רב לינק ממנה ואין רגזנו ות' שנקו אלא כ"י
 חיותם כלכ"ד משו"ה ככל הימים שהזוג הוא כלאה
 אין אנו מכוונים בהם ודוק . ואפשר רוח ג"כ טעם
 שהיתה לאה שנואה בעיני יאע"ה כמס"ה וירא ה' כי
 שנואה לאה ודוק ועיין מ"ס בקו' שפת אמת או"ג ואינו
 קוטר לוס דשס כחכתי לכיון כו"ן השרטים דכ"ד שצו'
 יע"ס באות כ"ה ודוק :

ל לאה לזונה אלה ממנו לכר האחריו כבי"ס
 דאחריוס דאזי וכל הט"ס לא יכלו להת'
 ולהחזק וטה' מפני שהם דינון נמו' שהם אחריוס
 דאפילו מינה דינון מצדיון מינה ככו' וע"ס האלו
 שנעלו כפארו למטה כמקום שפלו כעז האלו ומאז
 וסלה עז כפאז המזית כל מה סתתון ככו' אחר'
 דאזי ככל יום עז קפי' אוט אלה מהט"ס הנכארים
 ולא נמרו להקדר עז כפאז מזית' אבל המל' נתון
 כעז אלו' והנז' כעכנסים נה"י דאזי תוך ו"א
 לעזות לו עז פשוט דמכ"ס רמל' דאזי שהיא אחרי'
 מנה"י זכה עכנסים דאזי' מהם ומקום עתוית' היא
 כרעז ו"א יאז המל' דאזי' וז' יש לה חזק להכב' עם
 ככו' אחר' שלה סנק' לאס ואז מושכת אוהה ומצמו'
 כנגדם מבחן ליעז ו"א ועדיון לאס היא ככו' ככו'
 אז ואז היא מאזי כה ומגדולה ומתקנם ונעשי' פרט'
 שלם ונמל' דהחזקה ראש לאס היא כנגד רעה ד"א
 ולמט' עד הקום דעס מחתיל ראש רמל' ככו' עס פ"ד:
לא לאה כן מיה כסוד ומדה ימי מה היא
 לפי שלוקחת ר' אלפיון שבה' שמה
 דאחר"ס שכו' ד"א ויש בה האזר ד' עז' והנכס שאין
 לו רק דאזי' רמל' דאזי' שהיא סכו' א' סתל' דאזי' שבו'
 בפניס כיעז ד"א עתנת כה כה האר' ג"ס תחז'
 שלה שהס נה"י ואז תתפ' לאס ונעשי' פרט' שלה
 מכח' ר' שפי' שהס נה"י דאזי' לכר' והנכה כהיות כה
 ד"ס אלו ונעשי' פר' שלם אז נע' ככו' ה' עליונ'
 ככו' רלחה רמל' הס כ' הדין ה' עז' וכ' תתה' עס
 (א"ה עין לעיל אזה ע"ז סב' דהיא"ה אחרונה ו"י):
לב לאה ט' סנק' כשס זה הוא דאזי' של לאס
 היא ככו' המל' דאזי' שהיא שרש לאה
 ככו' ו"י רלחה היא ככו' ג"ס אחר' נה"י דאזי' סיי
 הס ד"ס שרקה' ואז נעשיה לורה ס' ככו' והיא ס'
 דלחה ולוה כן' לאה' ח"ס הפ' אחרת לה' כינא' לאס
 דפסוק זה נאמר על ככו' לאה שנתנאה ועלת' למע'
 כרעז ד"א למעלה מראש רמל' כמקום גבוה משס
 נעשה ככו' אוהיות גא"ה כו הנ' היא רמו על ככו'
 דאזי' והא' היא מל' דאזימה' ומתחברו ארבעתן ונעשו
 פ"ט' א' כלורה כה' ככו' ומיכור ג' אוהיות הוא
 נאה וסס כחככו' לאה רנ' ו"י סס תמ' א' כ"כ
 דאזי' ככו' גל' ט"ס (א"ה מ"ס כד ולא אמר כ"א
 משס ידוע מ"ס ט"ס מ' דאזי' טוב לעשות מ"ק
 ולפי' למרט' תיקון כפאזי' רועים לעשות מ"ק א"ז
 לסוכר מ"ק אלא ער' כחילוף א"כ דאזי' ככו'
 וכי' וסוא חו' טוב שלא לכוטל המ"ק):
לג לאה ענין אחרות' עם ו"א ואזי' יוצאי'
 האריות' מתוך ו"א אליה דע' רנ'
 קיין שלם נעשין מתב"ת ד"א אכל' ג"ל דראש רמל'
 מתחיל מקום ד"א ונ' דאזי' מל' לאה נוגע בככו'
 אפילו כמלא ימא וכחוס אט' רואים דכשפוטו א"ס
 זרועותיו כהמשך גופו פפיק' א' סנק' קוכר'ו ינוע
 כסיום סנק' וסאר סכ"פ שהוא סודוע וסוד' יסאר'
 תלויס למט' ע"ג הירכיים שהס נ"ס ו"כ הנכנות
 מג"פ הויר' ככו' נמל' וכנסת לאה ככו' רמל' מאד אכל'
 דע' דסוד' והשקויס סס אוכרים ממשיס ככו'
 ועצמות ואז סודר יוכל לכאע' לחון זולת כון פ'
 לפ' דרך עס אפי' לאור ללח' דעס כוא מקום חלל'
 אעפ"י שהיא סקום כוקע' הער' ונכנס ויול' והנס
 ג"פ שס ככו' ודוע שמאלו ככו' לאה סנה אור הויר'
 מתבמם ד"א אל ודוע ימין ססר' שלו ללרטי' ודאזי'

סודר הזור מעז' לתת' ככו' אור וסר והמז' נכנס
 כפ"ע ידוע סקוא הפ' המתוכר לכחק ומשס יורד
 לפ' כותשס לפ"ג לפי שאור ו"א סקוא זכר הוא אור
 יסר משכ"כ ככו' לאה ורמל' שהארקה היא סתתה'
 לעילא כסוד אור חור ו"כ כסודר אור ממות חכמה
 ד"א ונכנס כפיק' עליון של סודוע דרך יוסר אז
 כשיטה סמאליל' שיכנה סס פרט' לאה קוד אור סהיה
 מתחל' לעז' מן הקוכר'ו ער' ראש הפ"ע הממוכר
 ככתק' ומשס יול' האור לחון ומיהארים ונעסס הכסר
 סהיה ודוע ימין דלחה כסוד אור' נוק' וכער'ו סיס
 כודוע סמאל' ד"א ונע' מפ"ע שכו' עד הכהף ככו'
 אור' נכו' דלחה ואחר' מהאור שכו"כ דרוע ימין
 מהקוכר'ו ער' סוף היר' עלס קאור ככו' ממט'
 למע' ונעסס סנל' שהוא זוק ימין דלחה וכער'ו
 סהר' דלחה וכער'ו קו אמלעי' שבה שהיא סת"ת
 עלס כאור ממט' למע' ונעסס סת"ת אכל' היסוד און
 כה ער' סיוהן לה יסוד דאזי' סנמון חך ו"א כש"א
 דת"ת ד"א ככו' סבוכה וועכור ונככו' אכנה ככו'
 כאל' הנדול ודוס האופן נחון הקושי' שהקסיטו דכו'ר
 נכנסת לאה ככו' רמל' וכוס ניהא דאזי' נכנסת ככו'.
 וכאר עטן ג"ר שסס כיכר נעשין סנה הדעת שלה
 נעשי' מהדעה ד"א סהרי' היא עומדת ממש ככו'
 הדעה שלו אבל כ' מוחי' שלה חו"כ נעשי' עזי' ככו'
 של כהניס כעז כרחה וקו' הענין דהו' מנכיס ו"א
 כ' ידיו למעלה ער' ג"ר ככו' שראש אכנעותיו יסו'
 נכוסין ער' ראשו ואלכנעה יר' ימוט יסו' מל' ימין
 של הדעתו! אור' סמאל' ער' סמאל' כרעה ואז ויל'ש'
 האורות ככו' אור' סמאל' למע' דרך קלורה כאלכנעה
 מכין סלפריוס ואז מחנלו' ונעשין כה ככו' מו"כ
 שכה' וכו' טיג' כ' למס נשקט הוירועת ד"א לכיות
 נעיס וניסס ומופסוקס משאר סהיכוריס ואינס ככו'
 קו סמנעו והוא ככו' שיוכל להעלותן למע' ללרך תיקון
 לאה ועיון עור כמע' ה"י אר' ל" טעכ' אחר כוס'
 עס פ"ס ועיון עור עס כמע' ה"י אר' ו"ן מ"ס
 כענין זה וע"ס:
לד לאה ורמל' הזכו' שיש כסס עיון כעצרת
 סר"ק אוח' ג"ן:
לה לאה היא דינון קסיס ער' מאד לפי שהיא
 אחריו' דאזי' וער' סכיא למע' כמקום
 כסחוס אכ' רמל' נמתקה סהיא כמקום נילוי כחס' ס'
 רמל' ולאס פ"כ ועיון עור כמע' סאל' ק' אות קס'
 דשיך לחן וע"ס:
לו לאה ורמל' סס חרין עלמין מן סעולם וער'
 סעולם סס:
לז לאה ורמל' לאה היא ככו' ענל' ורמל' ככו'
 ככו' גס לאה היא ככו' עור ורמל' ככו'
 נפשו ממש ח"ס פי' הפ' עור ככו' ע' סס (א' פ' עין
 כמע' סאל' ק' אות קכ"ד מש"כ ו"י):
לא לאה ורמל' עיון מ"ס כמע' פויר' אר' ק"ט:
סל לאה ורמל' כן' ענוה ויראס ס' רלחה ככו'
 ענוה לפי שהיא למע' אחר' דשא ד"א
 וטריע דהענוה נוכרה כ"א סכהספיל' דאשו וכוס' למע'
 ער' ככו' ממש ענוה ככו' וככו' לפי מו' סנדיל' ממט'
 ח"ס והאיז' משס עניו מאד דנח' דמיע"ס לקח לטריס
 סהיא א' מר' ככו' שיש ללחה וכו' נק' ככס ללח' היר'
 אק' משה לקח מדת ענוה' וט' דרמל' כן' ויראס ס'
 כוא דראשית חכמס ויראס ס' והיא דראשית כל ספסי'
 מתחל' לעילא וסיה פתח לכוטל (א' ס"ל ד"ס דקס' סנה'
 ככו' ינוע)

כמילוי גי' תרע"א שהוא תרגום שער הוא תרגום לרמח
זה השער לה' ודוק :

וזה מאחז"ל ועתה מה ה' אלהיך שאלו מצמק
בו הם ליראה אנו יראה מלחא ווטרתי היא
והשבו און לגבי משה מלחא ווטרתי היא רבכר נת'
רמשה וכה לענוה סקיה לאה העליונה אבל רחל הנק'
יראה ה' ווטרתי היא לגבי משה כסוד שם הגדולה
לאה ושם הקטנה רחל :

וזה מאחז"ל ע"פ עקב ענוה ויראה ה' מה שבשחה
יראה עטרה ליראה עשה' ענוה עקב לשלוחא
(כ"א) לסגולה וכיארור דנו' לראה מקי' מתחלת מדינת
ד"א ער החיה ורחל מתחיל הכתר שלה מהחיה
ולמטה עד סיום רגלי ו"א כאופן דכסיוס רגלי
ועקבי לאה ממש מתחיל כתר רחל והרי הוא כמבואר
אלא דעיינן ז"ל דמלשון רז"ל כר' דמהעקב עלמו אל
ענוה נעשי' עטרה ליראה דלא אמרו כתר היראה היא
תחת עקב רענוה ולכן נבאר הענין והוא דמיראש כתר
לראה ער סגוס רגלי רחל הם ו' ספי' רעח חנ' תכה ו'
דו"א דהמל' היא עלמה שורש רחל ומסיראוי היה רכ'
כשם אלו יקחו חלקם חלק כחלק ותחת לאה
ב"ס וחתי שהם רעה ת"ג וחתי ת"ח עליון ורחל תחת
מחלי ת"ת ולמטה שהם ג"ס וחתי אבל אין הדבר כן
שלאה לוקחת ש"ע מג"ש ת"ת ורחל לוקחת כל ב"ש
תת' רחל ד"א לבאר שלה וקט' נת' כמ"א והנה כוה
תהיינה לרות ול' וידיה קנאה כוה' לכן מה עשה
המאיל העליון עשה כאופן זה ד"ע רת' תחת לאה
וש"ת תחת רחל וש' אמל' יהיו הכ' אחיות משמעות
כשום כשומות ראש נאמר שיחלק שליש אחל' לב'
סל"ס ח"א ראינו מתחלק רבולו כתי' ח' היא חל' לאה
יאה כתר דרחל עולה ער' שם וגם רגלי לאה יורדי' ער'
ש' ומתלב' רגלי לאה ככתר דרחל ו"ש מה שבשחה
עטם עקב וכו' עשה רגלי לאה מהם עלמם נעשה
כתר של רחל ויראה ה' :

אמנם דע דלפעמים רחל לוקחת כל מקום שליש
אמל' ואין רגלי לאה מתפש' בכתר דרחל
כמ"ש ככו"ק ק"ש כתי' ואהבת שה"פ אור ורחל נק' אהבה הכ"ש
לרחל כמ' ואהבת שה"פ אור ורחל נק' אהבה הכ"ש
רת' תנו' ולפעמים לוקחת רחל שליש כנייבה ממש
ח"ס ותנו' רחל את החיפוס אשר לאכיוס וענין אכיוס
מי הוא ענין באות שלאחר זה וכמע' התי' חו' ו'ן .
שם פ"ג . (א"ה) דברי רבינו אלו לא זכינו להבינם
ולע"ר לי מאר כמ"ש ד"ה ב' אחיוה משחמ'
בו ראינו מתחלק לב' חלקים רבולו כתי' ח' מלאה ד"א
אינו מתחלק לב' וק' דלעיל כמע' הכ"ה ק' אות ח' כתב
דשליש החסד דת"ח מתחלק לב' חתי שליש לבתר דנוק'
ומתי שליש עלה לבתר דו"ה הרי דמתחלקים השליש לב'
ולוה י"ל כמה שמילק שם באוח כ"ח דוה שלוק' לבתר
שלה כ"ש חת' דת' חיינו מבחי' הכלי והנוק' עלמו
דת' אבל ככתי' האור דת' חונה לוק' כ"ח חתי שליש
לה וחתי נכתר ו"א כנו' ח' א"כ א"פ' דיש ח' דבענין
האורות יכול להתחלק אבל כענין הכלי אינו מתחלק
וכאן מייחד בענין נוק' הכלי לפי חו' זה :

אבל אי קשיא הא קשיא ורא עקף דשם באות
מ"ו כתב כענין זה עלמו דחיינו כשני שלישו
ת"ת שלוק' הנוק' מהנוק' והכלי עלמו כתב דאינו לוק'
כל הכ"ש דו"א לריק להשאיר לעצמו חתי שליש לבחי'
נוק' הת"ת עלמו ושליש וחתי נתון לגוף הכתר דנוק' וזה
שליש וחתי ג"כ מתחלק חתי לבתר וחתי ליריעת וחתי

לת"ת שלה הרי רמזנו דמתחלק השליש לב' ואף
כתב כאן וכו' . ועוד ק"ט דבאן חילה אותם בין לאה
ודת' ושם חילק אותם בין ו"א לנוק' ועוד ז"ל דבענין
האור דכתר לא מלנו חלק ללאה ועל הכל היע"כ) :

מ' לבן הוא לבנון העליון שהוא אבא יע' וכו' כ'
כנות רחל ולאה ויעקב רומז לו"א ולכן
לבן נעשה חמוי של יעקב . והנה זהו חסיד ויתר
מהבספ' לבן הנבו' חסידיו יורד מהחם' והוא בזמן מיתוק
הנבו' הכלכל' לאה נמתקו עדיין אז החם' חסידיו מהנבו'
ולכן קור' שנתקן לבן היה רומז בו בחתי' חכמה שהוא
ל"כ נחי' חכמה ורח' ד'ן' ע"כ היא הנוק' אבל אחר
שנתקן נתגלגל כנכל הכרמ' וזו היתה להשך הנוק'
כתחי' ורח' ד' הח' ומאחר שנתקן כנכל שהיא כינה
הנק' עה"כ לבן יש לו חלק לעיה"כ והוא רמז הסך לבן
טהור הוא . שם . (א"ה) ענין לעיל כמע' זה הוה ו'
מ"ש כענין זה וז' וענין עוד כענין גלגל לבן כמע'
התי' חו' ג'ו')

ס'א לוחות כענין הלוחות הנו' כפ' עקב חמלא
סיגויים רבים דש"א נק' ככ' שמות
משותפים והם לוחו' אכני' לוחו' הכרית ופ"א נקרא
לוחות אכני' או לוחו' הכרית לכר' ופ"א לוחות שהם
כלי שם לוחי' ופ"א כחוב מלאות' א' כחוב חסר והענין
דכה' דכר' המ' ד' היתה הנוק' דו"א ככחמות אחר' כחתי'
ונמתק כן ער' כענין כות' ח' ראו חזרו פכ"ג וזילו' לא
חטאוי ישראל ביגל היו חזיון וז"ן פכ"ג וזה כוה' ע"ו
קבלה הלוחות רע' רכל כתי' הלוח' הם סודנו' הו"מ
כוה' ק' על ו' הלוח' מבישה וכו' שהם כו"ן הנק' ו"ה
אין קי' דו"ן הם כתי' ג"ה כנו' דחיהו בללח' ואינה
כהר' וכו' דקומת הנוק' היא כנ' דו"א וכשעלה משה
לקבל הלוחות לקח מל' נוק' של רחל הנק' לוחו' אכניס
דאכן נק' הנוק' ומל' נוק' דו"א הנק' לוחו' הכרית
דוכר נק' הכרית ולכן נכתב לוחות חלל' דת"ת ו' ח'
ויסוד ו' כ' כתי' כסוד ו' ו' ונס' לכו' ו' לא אמר שתי
לוחות לפי שט"ס ח"א איבן והם חרי עלני נופא ואיבן
כפדין זה מוש ומתחברו' ונעשי' נוק' ח' לכר' כמקום
חרי' פקדון אמלגל' ואינן כפדין רק כסוד' ככ' פקדון
תחאין שכה נעשין כ"ה חרי' ויבון נפרדות כסופו' .
והנה כשנתן לו הש"ה כתחי' כדכתי' ויחן ה' אלו את
כ' לוחי' האכני' היו מל' נוק' הנוק' דמשם החתי'
ממט' למע' דעיינן הוא כתחי' מ' יוס' ולא למד'
החורה כמרוס ועכ"ז היה ממקום עליון שכה שרות
מל' הת"ת שכה ולכן כתי' כאן לוחו' האכני' מלא ו'
כתחי' שהוא ח' ח' אבל כשמה מ' מ' יוס' שזו היה
רחי' לקבל גם ככתי' נ"ה דו"א שזו נק' לוחות הכרית
כיון שאירע מבישה העגל לא ניתנו לו רק כ' לוחות
אכניס לוחו' הכרית שיש כמה סיגויים שכה ח' שכה
כתי' שניס כפירוד שהוא למטה כנ"ה שכה שכה כ"פ
תחאין דילה ששם הוא פירוד לכו' לבן חסרו' הכ' ויין
שכלוחו' שכה למטה כו"בין דילה ולא למע' כח"ת שכה
ופנס זה הוא ככתי' הנוק' ועוד פנס ח' מל' ו"ה שהיה
לוחו' הכרית וחסרה ו' ח' והוספה הכ' שהוא מל' מל'
היסוד למטה כמק' הנוק' לבן אמר ואפן וחרד מן
ההר ושני לוחו' וכו' רבאשר וידתי ראינו הפנס הנדר'
שעשהם בין כוכר בין בנות' וכננר פנס הזכר אמרוכ'
לוחו' הכרית על ב' ידי פי' דחור ו"א כסוד ו"ק וכוה
כמלא דשני לוחות הכרית שהם כתי' נ"ה דו"א שזו
לו כסוד תוס' דעלוח' ת' ונעשו חכ"ד ועלונה' ונעשו
חנ"ת ונעשו לו כה"י חרשים עתה חזרו חנ"ת שכלו'
כתוס'

כחוס' ועלו למע' למקמ' כחבר עליונ' באופן דמה
 שפיו אלו הכ"ס חתת הכח"ת שהם בחי' יהיים עלו
 למע' מהם ו"ס וכו' יוקו' הכחית נסתלקו על כ' וירי
 וכעב' שגשג שגשו כדחל אמר וסנה חטא' לה' אלהיכם
 ולא אמר אלהיט כי משה הוא עליון בלאה וכו' למטה
 כדחל הנק' אלהיכם שלכם כמ"ס כוה"ק דכלל משנה
 תורה בחיב אלהיך כנגד רחל' לכן ואתנתל לפני ס' ע'
 ויס או כעב' שהיא אמר' אלי' פסל' לך' לוחות אבנים
 כמ' שהם מזר רחל' הנק' לוחי' אבני' ע"פ פ"ו :

פיב לאה

ורחל' כ' פרטשים אלא אינם נצבים לא
 אחר התגלות מוחין אכזב' כו"א ע"ס

מנ לאה

כילד מדרונת עם ז"א עיני כמ' היו"ד
 אות קי"ד ועי"ש ע"ו וזנ"א ה' הלאה
 שהיא כחכסיה :

מד לאה

דחא' דשרי בנייה יאע"ס היה כוכב
 כדו לסולידו' כניס וכת' וקט' היות
 לאה תופס' באז' מידת והיא כנגד הכינס אסו' סכני'
 ע' מרומן פ"ח :

מה לשון

הוא היצת המוות חק ותרן שהם
 קו"כ - ע"ס פ"ט - (א"ה ויעין לעיל
 אות י"ז שכתב שהוא כת"ת ול"ק דעין סוף
 קו"א דת' הכל' ע"ו ויעין עור' ע"ס כמ' זה שכתב
 שפלאן הוא כסוד וכו' ד"ס ע"כ' כחית הלשון דומיה
 דכחית המעור' :

מו לבוש

השגשג נעשה מהכוח רוח דשוי
 כנוס והוא גם מהחסד שהוא עם
 אלו"ס אלא שהוא מהד"ו וזו"ל לכן ע"ס אלו"ס הוא
 גימ' ע"כ שפ"ד נ"כ נכורה - ע' מרומן פ"ו ויעין
 כמ"ס ע"כ ח"ג פ"ט :

מז לבושי

של האדם כעבור"כ הם הליזית
 וספתי' עיין כמע' העין או' קי"ט -
 (א"ה כ"ל ד"ע מנהג עי' קיורו' תו' שנוכנים להטת
 טלית על המת כשמוכיבים לקוברו ויש לו
 ט"א ואכמ"ל והעטין בקיטר' הוא דנו' דהטלית הוא
 בחי' או"מ וטו' דאו"מ דוחס את הקלי' א"כ זהו סטו'
 לנרם מהמת הקלי' דוח' :

מח למ"ד

אות ל' רומן לנ' מוחין עיין כמע'ר'
 האל"ף אות ר"ו :

מט לבושי

האדם של עוה"ז וכן לבושי כהן
 גדול ולכו' כהן הדיוט מה עניינם
 עיין כמ' האל"ף או' ר"ו :

ז לבושי

מה עניינם דע' דהלבושי' הם בחי'
 סבלים אל' או"מ וכין כל לבוש ולבוש
 יש או"מ א' וז"ל הן בחי' המק' דיושר ע"כ האל' כנו'
 כמ"א ד"ס נ' בחי' כלים המק' ועליות מק' דנר'ן
 וארזן הבלים דמק' הם הלבושי' ע' דרו' אכ"ע פ"ג :

נא לבושי

הס' או"מ ועליות העיגולים שהם
 הרק' וההיכלות סנק' שמיסוכו"ת
 שפאוק עיטה אור כשלמים נוטה שמים כיריעה ר"ל כי
 כמעטף הקכ"ס כעליותו שהוא או"מ חמעטף כעליותו
 שהם הלבושי' האמיתיים ויחר' השמימי' ואו טטה שמים
 כיריעה דמהארץ הלבושים ילאו משוריהם כחיתת
 העיגולים שהם שמים שהם חיוטו' מן הלבושים - ע"ס
 פ"ד - (א"ה רחמי' למורינו' הרב הססודו' לכתנהרתי
 שהקש' עמ"ש דמהארץ הלבושי' ילאו
 ל"ע דהלא בחי' עינו' שס' כד' נפש של כל פרט'
 ילאו קורם פיושר שהוא בחי' היות של כל פר' כי הנפש

כאה קוד' היות כמכויף לעול כס' העיגולים דאמר
 נמר כל י"ס דעיגולים הדיכחו י"ס דיושר ע"כ - וכן
 האחד להרב מוהר"ך ז"ל שגם הוא הק' קו' וז' והנימו
 בחי' ומהתומא איד לא ידע שכבר קדמו מוה"ר הכסוד
 ז"ל כס' ה' חמת ופלוס :

ולעדן

הגם שאינו ראוי ליבנם כדבר שצמחו בו
 עמור ועול' מ"מ תורה היא וכקורמטחיוסו
 דמ"ר חמינה כידך אפשר והוא דוס שכח חז"ל כמ'
 פעיגולי' דהעיגולי' ילאו כחית' והם בחי' נפש וחת' ד' ולא
 פיושר שהוא רוח מיודי בעינין ה"ס ד"ע כסס לוח"כ' בחי'
 דכחתי' נסתלסלו הו"ס ה"א' כעיגו' וכו' כאשר יראם
 הרוח' סס דכל עסקו מיוד כענין' הו"ס אכל' כענין
 פעולמות וברקיעין הפסר שלא נא' זה מאחר שכתב
 רבי' ז"ל דכל העולמות והרק' הם ככחי' עיגולי' ואין
 בהם יושר א"כ חק' יחכן לומר דכל העול' הם נפש
 אפי' עולם האל' ועוד דמיהו בחי' היות שלהם דאין
 להם יושר ועוד דשמים יוכיחו שכתב ד"ל שסס עיגולים
 תודע דשמים הוא ז"א שהוא חת' וא"כ כאן כשרקין
 לא מייח' אלא כענין הרקיעין וההיכלות כמו שדקדק
 בתפילת וכסוף לומר בחי' העיגולים שהם שמים וא"ש
 אה"ס :

כז להט

החרכ המתקפ' עיין כמע' העי"ן אות
 קל"ג :

נז לבנת

הספיר סט' סנק' כן עיין כמע' סס"א
 אות ח"ן :

חז לידית

כל פעילותיהם הם וללות ותמיד היא
 מוללת ולכן נק' לילית - ע' סקלי' פ"ב
 ס"א ע' דרו' הקלי' :

נה לאה

ורחל' עיין ללאה ורחל' שיש דומתן כקלי'
 עיין כמע' הקו"ף אות י' :

גז לילית

אחקריאת יוחרת על הכבד דאהגכרת
 על כעלה ואזיה שליטה על רכורח
 וכו' דיש לה' אוריות והיא הוכר' דקלי' אין לו רק' ו'
 אוריות עיין באורך שס כס' הקלי' פ"ג - ויעין עוד
 בעינין לילית וע' סנק' כן כמע' הסמ"ך או' ל' ועיין
 כמע' היר"ד אות ט' כמ"כ ולק' כמ"כ הוח"ג' :

חז לבושים

דאדם רכחות אור היומן הסחמל
 שהוא כחות א' רק על לבוש גוף
 עליון שהם הנ' כלים ומהחשמל דכר' לבוש כנסמה
 ומחשמל דעו' לבוש הרוח ומחשמל דעשיה לבוש הנפש
 והנה זה החשמל הוא לפרטם כעליונים ולא שאר ממט
 רק ראשי האלבעיה דמסס יונק' קלי' נונה וכן כחות
 אור ונק' מאורי האש המכדילי' בין קודש מוחא וכן
 סחול קלי' נונה דשליט כוומא דחול וסו עיין החשמל
 מהק' האש דמאש עילא' מאיר החשמל וכן מאורי האש
 לכן עשיים הכדלה כמ"ס כלפרייטס וכשחטא' אדם
 נסחלק נשמה ורוח האל' הנק' ויהי' עי' והפסוד אוחס
 הלבושים דחש' שהם ע"ס נהרין כמס' חשמל ולקחה
 קלי' נונה הנק' ערלה ונשאר כו נפש ואפי' שגס לבושי
 הנפש האל' לקחו חסילו' חור הש"י ועשה להם מלכו'
 מנ"ע דעשיה מחשמל הכוכב אורו וחס"ך עשה לו
 מלכו' אחר מקלי' נונה והס כת' וז' עור וכנגד' הלכו'
 דכת' אור דנ"ב דהרץ היה כהוב כספרו אל' מכתבו'
 אור וז' הקלי' נונה היא משכא' דחיה כו היא הקלי'
 חסילו' כעך כנחש דרובק עם סקדושה רקלי' דוס
 סערה

עין אחת פערבת למיד ליעקב חיים

חיים ממש - ס' הקל' פ'ס ותיב' כ' :
סז לאה ענין המו' דלאה - (א"ה ראויה בקל
 כ"ו להרכ החסוד הרא"ש ו"ל
 שהק' רכש"ס ס"ח כמ"ק כחכ דהמוחין דלאה הס' ל'
 אה"ס כ' קס"א וקמ"ג וקס"א וכפ"א כ' דהמו' דלאה
 כס' ד' אלפי"ן של ד' שמות אה"ס ותי' דלעולם המו'
 דלאה הס' ד' אלפי"ן ד' שמות אה"ס אכל כז ארתל עדין
 עומדת ככריחם לאה לוקח' סלקה וחלק חכמה ד"ש
 אה"ס שלמים ונשארם כסוד פיקרין עזר שגילג דחל
 באל' ולוקח' סלקה שהס' מה שנשאר מל' אה"ס שהס'
 עק"ב אורות כמ"ש כזה' כ' בדרוש ו' רק"ש ככונת
 בשכמל' וע"ש עכ"ל):

מבוא שערים

א' לברשי המוחין חסידות שיש סך לבושי נכ"א
 דאכא לנה"י דא"י וכו' מו' רעיונות
 ונטקה לגדלות וכו' הפניקיים למתקנים טהה פ"א
 שמעתי דרעיונות המו' והלבושי' בולם נקרא בשמות
 אלהים כי ג"ס גה"י דא"י הס' אלה"ו דכונה נק' אלה"ס
 אמנם נה"י דגדלות הס' של אה"ס במי' בין כאכא
 וכו' כאומא - ופ"א שמעתי דג' אלה"ס פשוטים
 המשתנים כליו דה"ן הס' כמנ' דאכא וכו' סכרות אלו
 נזכרו ככונת פסק - ופ"א שמעתי דשמות אלה"ס הס'
 כקרומות המוחין אמנם המוחין עצמם אפי' של עיבור
 וניקה הס' הו"ת ממש - ופ"א שמעתי דיש חילוק בין
 לבושי נה"י דאכא לנה"י דא"י והוא דלבושי נה"י דא"י
 דגדלות הס' ג' שמות אה"ס במי' סמומס וי"ה כבודע
 אמנם לבושי נה"י דניקה הס' ג' אה"ס הנו' בכחית
 מילויס לכד כלו פשוט והס' מילוי דיווד"ן כגלח ג'
 ק"ס ודאלפי"ן כבוד ג' ק"כ ודסה"ן כיוסוד ג' ק"ל
 ונ' כמנין כשמי"ס ו"ס כשמי"ס ראש שהס' נעשי' ראש
 לז"א כומן הניקה ואמנם נה"י דאכא לא שמע' רק
 היסוד לכד שהוא מילוי דשם שד"י ג' ת"ק והו"בניקה
 ואפשר כי בגדלות יהיה כל שם שד"י בפשו' וכמו' כמ'
 בענין כונת הקדוש בחיבת יתקד"ס שהוא אומי'
 שד"י ת"ק וקדש הוא בחכמה - מ"ש ש"ה ח"כ פז - וענין
 המקיפים עינין כמע' הקד"ף או"י ד' במ"ב וענין לבושי
 מוחין דנוק' עינין כמע' התי"ס אות ל"ד :

ב' לאה פרגו' לאה נעשיה משורש הרענת ד"א
 ופר' רמ' נעשיה משורש התי"ס שס' כדרו'
 הנוק' דרו' ד' :

ג' לילי'ת מזה ה"ה הוא האסמ' הנ' שילא מעולם
 הג' שהוא המלך הנ' רעת המכריע
 בין חר"ג והיא כתי' מלכה אשת נחור כנגד המלכות
 רמלכה כנגד מלכות דחל והוא כנוק' דהמוח' רכא
 דכריחה שהיא כהיכל סו' העליון דכרו' דקל' שהיא
 כתי' בינה דקל' דכרו' - סס כש' הקל' פ"ס - וכסוף
 פ"ו כחכ דהיא כתי' רחל דקל' מל' שכה ולכן ויורד
 ויורד למטה מהב' לפרין שהס' כתי' לאה דקל' העומדת
 כנגד היכל קה"ק דכריחה וזו לילי'ת יורדה ויהיה למטה
 היא עכ' בעלה אדם קדמאה האיש הנ' שהו"ת עולם
 הנ' למטה כהיכל העליון של הו' היכלין דקל' דכתי'
 הנק' נוק' דההומא רכא וכו' ועש"ב - (א"ה כז
 נלע"ד לקח טעם מדוע זו כלילי'ת היא
 קמביא את האדם לירי קדמיקה לילג כנוד' דא' מהנ'
 סק' לילי'ת הוא ז"ש לילה סלל פגולתה היא כליסון
 לילג והיינו נעמא דכתי' דהיא מכת' טוח הנ' דגמ'
 וקדוש

קערה הוא הכתי' יחוד פני' דתש והעפ' א' נתון
 בתוכו של הנפש ולכן מתקול מתקף לעילא רוח סערה
 אך מעילא לתתא נונה היא יחד עליונה ופנימי' שכינים
 וקדושה ל' הקדושה - והוא טעם אה"ס ר' בעה"ד טו"ה
 דהמלכות שלו דחשמל לקחו הקל' ונחלבס כקל' טונה
 שהוא טו"ה משכא דקוויא וע' וטאוואכרו כל המלכות
 של כל בני אדם דיש' ועין שכלולים כו' וכנסו כקל'
 טונה ונחערכו טו"ה ולרין לכררס שנית ע"ו המלות
 והתורה - ס' קל' טונה פ"ד וכס"א ש' הקל' פ"ד וענין
 כיווד' כזר הוא עינין כמע' הנימ' לאו"ל ג' :

ג' לאה ורחל רע' שיש כ' מניי טוק' דקדושה
 רחל הנק' מל' והיא וולת עזר וסוד
 ד"א וכו' יש למעלה נגר רעת ח"א ילאה לאה שהיא
 כתי' מל' רכינה המתלבשת הנו' א' והרי הס' כ' נשים -
 סס פ"ט - (א"ה נמ"ל דלאה היא למעלה מו"א
 שיהא כתי' מל' רכינה אשר כזה נלע"ד לפרש
 בונת המא' כפסחים ד"ן ח"ל רכא רמי כתיב כי גדול
 עזר שמים חסדך ונתיב כי גדול מעל שמים חסדך הא'
 כו"ד כאן בעושי' לשמה וכאן בעושי' שלא לשמה ע"כ
 וקייס עוד מ"ש ד"ל כס"מ פ' וחתמן וכש' מאח"ל
 כפרקו אבות ככונת כל העוסק כחוד' לשמה וכו'
 דלשמה ר"ל לשם ה' להמשיך התור' לאות ה' וכו' או הוא
 כלאה ולא ברקל ועי"ש הט' באורך והיודק' דכמ"א
 בתוך דשלא לשמה הוא כרחל וכעת אין הספדים כיו'
 ונודע דשמים נק' ו"א וכזה יוכן האמאר והרי הוא
 כמבואר):

ס' לום ענין לוט עינין כמע' העיני' אות קמ"ו :
ס"א ליחות ענין ד' ליחות שיש כנוף האדם
 אשל"ו עינין כמע' הנימ' לאו"ל ג' :

ס"ב לאוין ענין הלאוין שיש כהס' מעש' ושאכ"מ
 ולאוי הניתיק לעשה עינין כמע' הרי"ש
 אות ע"ג :

ס"ג לב חכס לוינו ולב כסיל לשמאלו הענתו כי
 הלב יש לוב' חללים ומאה' יולא רוח חיות
 שבה"ס והכ' הוא מלובלך כדס' ומחפש' ככל הנוף
 ומלאך הו"ה ע' מתלבס בחלל ימין ומחפש' ככל הנוף
 כפנים ומלאך הו"ה ד' הכא מהנכו' בחלל השמאל
 ומחפש' ככל הנוף והו"ה ט' שהוא מהחס' הנק' ימין
 הוא גורם חיים לאדם והו"ה ד' הוא החוס הטבעי שבה"ס
 המייכס הליחות ואז מת האדם כשיעבור ענ' מל' ת"ס
 קינ' אכ"ע פ"ד וכס"א ש' קלס טונה פ"ד :

ס"ד לישון הוא שס' הו"ה עינין כמע' הו"ת או'
 ג"א ועינין עזר כמ"ב כמע' השו"ן או'
 ו' ענין הלשון :

ס"ה לאה שיעור קומתה מן הכתר דו"ה עזר החוס -
 (א"ה עינין לעיל או' כ"ב מה שסקסותו
 דבאו' ו"ד כתיב דמתחלת מן הרענת דו"ה והן
 גתס מזה היות כקו' כ"ו להרכ ח"ק ויעקב הכהן ז"ל
 שתי' דאפ"ל דשיעור קומתה עזר הכתר הוא כר"ס
 כמ"ש כשעה"כ כדיושי ר"ס כוקפות וע"ש ועינין כש'
 אג"פ פ"ו שכתב דעזר הכתר הוא מקום רחלומה שנק'
 כשס' לאה הוא כי לאה היא אחו' דתבו' ונעשים פני'
 כעזר רחל) :

ס"ז לאה ורחל' הס' הכין ורקין וההון ונמיס והטע'
 עינין כמע' האל"ף או' קס"ט :

ס"ז לבושים שנעשים ע"י החורה והמלות אין
 מ' שנעשים מחדש אמנם מתכררס
 מן הרע שנחערב כהס' ע"י חטא אה"ד ועי"ו נעשי'

גודע רשימה הוא בלא מן הרעה כסוד אין קיום
אלא ליעבד לכן יש כח בידה לנשות פצולה זו ורוק.
אלא דל' ממ'ש כמע' הקו'ף אות ס'ג רחומות
לילית היא על ע' ויע'ש ומכמה מק' משמע רחומות'
סוף על העירות ולזה ו'ל כמ'ש כמע' הסמ'ך אות ל'
רוח כמס מינו לילית וכו' יעש'כ ורוק:)

ד' לאה ורקל הט' הלאה נקברה עם יעזב'ה
כמצרעה ולא רקל דנקברה כדרך הט' הוא
דט' דהוא רוח דשניק יעקב כנוה ככו' א' ילאה
בלתקא את בנימין ולא נשאר בה הוא רוחא כד עז'
תתקשר עם יעקב לספר עמו רוחא כרוחא אחר מיתתו
לכן לא נקברה עמו אבל לאה שלא ילאה ממנה הויה
רוחא שנתן לה יעקב כביאה א' לכן הויה בה כח
להתקשר עם יעקב אחר מיתתה ונקברה עמו ומסמכים
יחד רוחא כרוחא ש'הקדמות דרט'ו. (א'ה טעם
אחר נקו ר'ל כמ'א מרוע לאה נקברה כמע'ר
ורקל על אס הדיק והט' הלאה הויה עלמא רחוקסייה
ולכן נקבית כמע'ר אבל רחל שהויה עלמא רחוקנלייה
נקברה כדרך:)

מערכת אות המ'ם

עץ חיים

א' מלכים ענין מיתת סו'מ כולר היתה. שער
שכללים פ"א:

ב' מלכות נעשה מהזור שגבל מאימא. שס:
ג' מין של רחל נעשה ע' ומס' נפ' למיתת כנפ' א'.

ד' מין של א' נעשה ע'י מקרת נשמה כק' ש.
שס:

ה' מל' קודם התי' מקו' היתה כמקו' ראש א'א
לכן יושב עתה כתפי' להע' כמקו' שהיתה
שס. שס פ"כ:

ו' מים התחת' שהיו בוכים ס'ס נה'י דא' אוכו'.
שס.

ז' מלכות דו'א נהוהו מדיבור דאבא ח'ס ה'
כחל יפה ארץ. שס. (א'ה ועיין מ'ש
לגיל א' כ' ו'ו' ועיין לקצו' אות ק'ס ו'ו'):

ח' מרעה הט' שגלה לו' ופי' מ'ש מש
מלגזו שס פ"ג:

ט' מי מרד כשגלו מים וכו' פי' פ' זה שס פ"ד:
י' מים שס כ' מינו מים מיין תאזין ומים עילאזין
שהס ור'ן כסוד ויכדל אלהים בין המים
וכו'. שס:

יא' מזוזה גי' ארז'י שהוא סמ' ורקל ליתא כסוף
ג' עליון של השפח ואורו מכוזר שס.

יב' מעשר סוד המעשר כמט'ה העשירו והויה
קדש לפי שטק' דו'א לא הויה בה
מתחיל' רקנקו' א' לכד שכיח המעשר
שלה וסו' שרשם. שס פ"ז:

יג' מטלטלים נק' סוף ע'ש שמתולטלים
מרין לדחמים ומרחמים לחין

ע'י מעשיו שס. פ' ויעיין לקצו' כמ' כ'א' נו'ן:
יד' מרעה ס' כחי' יש לו' ה' ברעה ז'א עלמו
כ' כש'ע המטוסה ג' בשלים ת'ת

סאמלגו ד' כשמנו' יסוד חכא תוך יסוד ו'א ס' הכל
הואלא ג'סוד אבא חץ ליקוד ו'א נכ' מרע' פנכואתו

הויה מרובא ושא'ר הנכאיים מנוק'. שס פ"ז:
טז' משכב זכור פגם עכירה וזה הוא גדולה
עיר מאד והיונו דכח הו'ה ככוכב

מתקבל לגמרי כענין ויתוק כלע וכו' יע'ש. (א'ה
ח'ס נ'ש כפוכה דכ'ת דכעון מש' וכו' חתה

לוקה דנורע דקמה הוא ו'א ורוק. גס ו'ס מ'ש כירר'
דכירכות פ' הרוח דכעון מש' וכו' כאזן וזעיות לעולם
דהיונו רעש דמורעו ע הקכ'ה להחריב העולם. רטורע
דעולם הוא פו'א כסוד. עולם חסד וכנה ורוק ו'א'ס
את'ס) וט' שנק' עון זה העושה אוחו הו'ע וירדשו ר'ל
סועה אתה בה עי'ש פי'א ותי' על עון זה שיתענה
דג'ל תענוות כמס' כ' שמות ע'ב קס'א:

פז' כ'ם וסמ'ך שכלוחי' כנס היו עומדים סודו
יעש'כ ועיין כמע' הסמ'ך או'ו' כמ'ג:

יז' מרעה וכה לכינה כפיוטה כסוד סמ'ך אב'ל
יעקב וכה בפיוטה כסוד מ'ס. שס.

יח' מוחין דו'ה נעשים ע'י עסק התורה שאנו
קויון כפחות הלילה אחרונה. שס פ"ב:

יט' מוחין גס כמותין יש בו ו'ס שהס השמיני'
כמו בפיוטו'. ש' העינוגיליס ענף ה':

כ' מוחין דעיוכו וינקס הס אלהים ומשכס
מחי' או'א. ומוחין דגו' הס מפני'
דאו'א. שס:

כ"א מלכות דע כי ספי' המ' דכל ספי' וכל
פירטוף מה'פ היא באופן זה ראש

היא מלכות שפ'ר זכר בנין אבא ו'א הנה סמ' שבו
הוא כחי' העטרה של היסוד ואס הויה המ' דרפ' הטק'
כנון או' ומוק' דו'א המל' שבה היא כפיוטה העטרת

היסוד כי היסוד שבה הוא הרחם והעטרה היא כחי'
התפוח הכשר שעלוו אמנס ספי' המ' הכללית שהיא
פר' הה' הנק' נוק' דו'ה היא פר' נמור ככולס. שס:

כ"ב מזה נק' המלכות כ"ב שס משש הויכ'ק:
כ"ג מלכות דא'ק הנ'ר שבה נשאריו כמקומם
והו'ת דהיונו הארת ו'א לכר ולא

הס עלמס נופא דילה ו'ימי בראשית הס מתלכשים
כר'ס דהני' ווו הכחי' נק' עתוק יומין שס ו' ימים
העתיקים ממ' דא'ק וכו'. ש' ההללות פ"א:

כ"ד מלכות דה'ק היא כתר דהני' ולכן נק'
אני ונק' חין. שס פ"ב:

כ"ה מקיפים נמש' מכונה כי נק' טוס ממלל
דכרכו. ש' טנת' א' פ"ג:

כ"ז מלכות נק' כבוד ש' והוה השמים שהוא ו'א
כחי' רוח מספרים ומזוידים למל'
הנק' כבוד. שס פ"ה:

כ"ז מספר נק' היסוד ע'ש ס'ח וס'ג עולים
מספר וכדרס ג'כ כת'ה כו'ה כולל

אוחן. והמס' הוא כך כי ס'ח וס'ג הס ו' הווי'ת
והס מ' אוחיות פני מ' של מספר ואלו הי' הווי'ת
כמילוי הס ק' אוחיות הרי מ'ס דמספר. ומילוי
המילוי הווי'ת הס כ"ח אוחיות וו'כ כ"ח הס פ' דהרי
מספר. שס פ"ה:

כ"ח מ'ה שס מ'פ גי' הד'ס הרמזו לחכמה כ"ח
מ'ה. שס:

כ"ט מ"ב שס פ' קא' ל"כ נתיבות וו'ס הסמ'כ'.
שס:

ל' מ"ד ומ'ן כשעולין ור'ן כסוד מ"ד ומ'ן לגבי
או'א ו'א ככא ונוק' כחי' חין עולין רק

כחי' הרוח שבהס הכל הנפש נשאר תמור בהס ו'ס
נתס

לפני רקט' . סס . ואם לירך למקד ויהי כמחזות . עלה
כסוד מ"ן . סס :

ל"א מר דאלו נעשית עתק אל הכחיים . סער
העקוד' פ"ב :

ל"ב מר נק' אסתקלריא שאינה מאירה הלית לה
מגרת כלום והט' רכשסתלקה ועליתה

למעלה לא נשאר בה שום רושם כמו שאר הספי' אך
מרהימו שנשאר כיסוד מאיר נ' כ"שית . סס פ"ה ופ"ו :

ל"ג מוחין של כחי' חיה אשר בו' א' הכאים מחמת'
הס . הגורמים זוט' וז' כד' להוליא

פשמ' חדשות והס כחי' פני' כי הוא פוכר . סס פ"ח :

ל"ד מטי ולא מטי הס' כוונ' ק' המוד' פי' כי
תחילה חזר האור בתוך כלו הכתר וחזר

אח"כ ומסתלק ממנו ואח"כ האור מטי בכלי החכמה
וחוזר אח"כ להסתלק וכן עושה ככל הו' כלום והובק'

מז"מ . ס' מע"מ פ"א . וכפ"כ כתב מוהרמ"ק ז"ל
רמזיאות מז"מ הוא כעין העלאת מ"ן וחונס כי כעק'

שעולה החכמה בכתר אז הוא מעורר וז' ופני' כד'
שחזרו וז' ככתר וכו' יע"ש ועיין לק' כסו' הס' קיטו'
דרוש זה :

ל"ה מטי ול"מ שיעור הזמן דלא מטי האור בספי'
הוא רגע א' וז"ס כי רגע כאפו חיים

כרזינו כי הסתל' האור שהוא לא מטי הוא מתמתק
הועם והאף' מחמת' התחתו' שאין בהם כח אך המתק

כחי' מטי שהוא חזרת האור למטה להחיות העולמות
אין בהם שיעור כי כפי מעשה התחתו' כך יהיה וזהו

קיום כרזינו כפי רזון שהיה או ר"ל כפי מעשה ככ"א
כך ימשך וכו' . סס פ"ב וכו' הסקד' רל"ב :

ל"ז מרכים ג' מרכים הראשונים לא מחו לפי
שיש להם הארבעה והכלי שלהם

מעולה מאד לפי שנגשה מבחי' און העלוונה ומהח"ף
כי יע"י הסתכלות העיני' לאורות האון נעשה הכלים

שלהם אמנם הז"מ תחזין סחו לפי שכליהם נעשו
מהסתכלו' עין כחו"פ לכדו חסר מהם אור האון .

והנה כנ"ר עלמס יש בהם חילוק והוא כי מהסתכלו'
ירד ממנו אפי' האחו' אבל באז"א ירדו האחו' שלהם

לכד וכש' הפנים במקומם וז' נפלו הפניו והאחוריים
שלהם וטעם הדבר עיי"ש . והנה זה נרמז כפ' והארץ

היה' תהו ובהו שמדבר כענין מיתת המל' וזרמזו בו
כ"פ מלת חסו א' מפי' בתי' והכ' כר"ח למפרע

דהינו' והארץ' היתה' תהו והוא כנגד כ' כחי' הנו' כי
תהו' פיסר המפרש בתי' הוא כחי' וז"מ דמיתו ונתכבו'

אשי' הפנים שלהם הושרים ותהו' שבר"ח למפר' הוא
כחי' כיטול אחוריים דאו"א רכל למפרע הוא כחינת

אחוריים . סס וכת"ש ש"ב ח"א פ"א . (א"ה עיין מ"ש
כמע' הנו"ן או' כ"ח :

ל"ז מרכים הנה כיטול המרכים היה לפי שלא
נתקן עריין כחדא א"ס רכו"ן וזהו

עלמנו סוד הטיפוח ורע של ווסף שי"אז כלתו נקבם
אלא מוכר לאור והס הו' הרוני מלוכה והבן מלת

מלוכה כי הם ממש אלו הו"ס דמיתו . והנה הסבלים
הראשונים למרכים אלו ז' ולאור דרך נפרטי תלוים ואע"פ

שהס' והנקו' שנשכרו אינם לא ז"ת הענין הוא כי גם
יש כ' מיני אחוריים דאו"א שנשכרו היו הס' ט' כחי'

זכ"ו הוא כי גם בכתר היה בו קנה פנס כמו שאכתוב
לקמן בע"ס . סס פ"ג וכת"ש ש"ב ס"א פ"ה ועיין
כמ' שה"א אות מ"ג :

ל"ח מרכים קוד' הז"מ בספי' הס' מהרעת
ולמעט דעת א' . חסד כ' . נבירה

ג' . ת"ת ד' . כ"ס הס' תרי פלגי נופא ומחשבים לא' ס'
יסוד ו' . מלכות ו' . ונזכרו כפ' ישלח כפסוק וז"ל

המלכות וכו' ואלו הן . כלע כן כעוד הוא דעת פי
כלעס הוא כלע והוא כסוד דעת רקלי' כמ"ש הוודע

דעת עליון . יוכב הוא חסד והו' כן ורז' לשון זריחה
כי הוא כחי' חסד הנק' אור . חסס הוא גבר' כי הוא

סוד ה"ג ואותיות חס"ס הוא חמ"ס . סדר כן כד'
הוא חס"ת שהוא חסו' וסס' ענקים הירדים . ושמלת

ממזרח הובעל חנן כן עכבוד הס' כ"ה קרין פלגי נופא .
ושאלו מרחיכות הנקרא הוא יסוד ושאלו הסתל' הויה מבחי'

זו ח"ס שנכתב ל' הכלים יע"ש . הט' וגם כמה רמזים
שכתב בוה וגם כשאר המלכים יע"ש כש' הנקודים פ"ד

ועיין לק' כמ"ב או' מ"ז :

ט"ל מרכים הם אוחיות מכלים לפני מלך מלך
לכנ"ד ודאינו קודם החי' ונק' מלכים

כי כולם בני מלכים הם מל' דא"ק ער שכל הדד מלך
הח' הוא היסוד דא"ק טיפת הלבון . סס :

ס' מבור רומז לשכירת הכלים ריכוז מים על
הארץ כזריכוו האורות נפלו על המלכו'

וארעא אהכעלתו' ס' ויכוו כל ההרים הנבוכו' חנ"ת
נק' הרים כנו' כחי' שהרים חנ"ת וגם נה"י ככללם

כו"ק וכל ההרים רמז לכיטולו' כ"ו ח"ס וז' אמנם נזכרו
מלמעלה כי האור שהיה מסבך הכלים היה מני"ה

דס"ג וכו' . סס :

מ"א מרכים כחחי' ולא כולם מתוך הכנים והיו
כלולים בכלי הדעת ולכן לא היה

יכול הכלי לקבלם וכשכר וירד למטה . אח"כ ילאו ו'
אורות האחרים בכלי' החסד וגם הוא לא היה יכול

לקבלו וכשכר וירד למטה וכעד"ו כאשר אורות הו"ק .
סס פ"ה :

מ"ב מלכות נק' אסתקלריא דלא נהרה דלית לה
מגרת כלום ונק' עניויה והו"א ע"ש

כפ"ה :

מ"ג מ"ן של אימא הם הכנים שלה . ס' שכירת
הכלים פ"א :

מ"ד מרכים ז"מ שירדוהם וז' ועוד' אחוריים
דאו"א עיי' וישסו"ת ס"ה סס' ו"ה

בחי' שירדו ומכס נקברו ומחשבים שלהם נעשו הקל'
והס' ו"א סממני הקטור' שהס' י"א אורות שנשאר מל'ו

הו"א הכחי' שירדו . סס פ"ב וכת"ש ס' הקליפ' פ"ה
יע"ש :

מ"ה מרכים דע שמכל הו' נקודות נפלו מהם
וככולם היה כיטול רק סו"ן נפלו

כולם פנים ואחו' וזה נק' מיתת כי הכל ירד לגמרי .
אכל כאז"א לא ירדו רק בחי' אחו' חס יקרא כיטול ולא

מיתת . ובתר שלא נפלו ממנו רק בחי' נה"י שלו
שנכנסו כסוד מוחין דאו"א זה נק' פנס בעלמא . ועוד

טעם כ' כי אינו נק' מיתת רק מן שהולך מעולם
לעולם לכן ז"מ שהו' כאלו' וירדו לכרי' יקרא מיתת

אמנם אחו' דאו"א אע"פ שנפלו לא ירדו בכחי' אלא
כאלו' . סס :

מ"ו מ"ב סוד סס מ"ב שהוא חכמתו קר"ע
שט"ן וכו' דע דסס מ"ב הוא כיו"י וי"י'
הוא כחי' ז"א שה"ס הו"מ וכונת מ"ב זה הוא להעלות

כל הכוריים שנשאר מו"ן כיו"י ועשיה כי כל סס מ"ב
הוא כד' להעלות . ולכן מיתת ז"מ נרמז בשס הראשון
זו

בן מ"ה וכן יש בכל פרט' אמנם כ"א לא היה כן יען אין לו נוק' נפרד לכן כל זר ומין הים מ"ה לכר וכל זר שמאל הים כ"ן או אפשר שזר ימין כלול מ"ה וכ"ן וכ' זכרים וזר שמאל מ"ה וכ"ן ושניהם נקבות . ופי' מ"ה וכ"ן זכרים היינו מ"ה דמ"ה וכ"ן דמ"ה ומ"ה וכ"ן נקבות היינו מ"ה דכ"ן וכ"ן דכ"ן . שם פ"ו :

בן מלכים הם ז' מכלל ז"ת רכל פר' ופר' דה"פ דשם כ"ן כאופן שהם ה"פ ז"מ וכל מלך מאלו כלול מ"ס וכלל'הו כד' כחי' שהם הו"ה של הספי' שהיא שהם חכמ"ס וכל' ה' מלוה'ד פרטיות כלול מו' כחי' וכל כחי' נק' שם הלוח"ס ה' הרי יש מ' שמות אלהים ככל מלך ומלך מן הו' ח"פ מ"ג' מלפ"ך כי שרשם ה"ג שהם ה' אלויות אלהים שהוא שורש לכל אלו הפ"ר אלהים נמלא כי פ"ר אלהים יש בו"מ דטיק' ופ"ר אלהים בו"מ דז"א ופ"ר בו"מ דהו" ופ"ר בו"מ דאבא ופ"ר בו"מ דעתוק ופ' אלויות אלהים שורש של כל הו"מ נעשה פר"ה וחס החכר מ' אלהים שבמלך הו"מ הרי הרי שכ"ה נטילי הדין הכל הפר"ה הס דכ"ן והמ' הם מהרר מ"ה סהר' וע"ש שהמלכים ילאו מארץ אדום וקס עולים פרה לכן נק' פר"ה אדום תמימה . שם :

בן מלכים לא ילאו בו"ן רק הו' מלכות ששכמי כחי' חילוניות והיחבונם והם המלכו' דגס"י ומנ"ת ולכן נק' המלכים נקודות כי נקודת היא המלכות . שם פ"ח :

גיה מלכים ילאו חמילה כחי' העונולים שכהם לכרם שהוא כחי' ז' מלכויות שכהם ולכן נק' מלכים שהם כחי' כ"ן של מל' והם כחי' נפש לכר וילאו הו' נקודות שבו"א שהם הו' מל' יש בו"ן כי השם מלכויות הם בו"א והו' הם מל' שבמל' ולכן לא נחקיימו (למח מל' שבמל') שלא נחקיימו נוכר כד"ס ולכן נזכר שם מיתתה ככל המלכים אבל שאר הכחי' שלא מתו דהיינו ה'זו' הנקודת המל' שלא מתו נוכרו כפי' ושלחם ס"ס (נ"א כחוק שלא מתו לא נוכרו ועיניו כפי' ושלח) ועיניו כמע' העי"ן במ"ב או"י י"ח :

גו מהיטבאל סודו עיניו כמע' התי"ו אחת ע"ו :

זן מ"ה החדש ילא ע"י שגורונו כחי' הו"ה דע"כ דויר"ן שהם כללות כחי' המזוין דא"ק עם כחי' הטעמים דס"ג שהם אח"פ כי אלו הטעמים דס"ג לא היה כהם שום שכירה ולכן נודונו יחד עם כחי' הע"כ דא"ק ונולד מהם אור חדש ע"י הוונג זה וזה אור חדש הוא כחי' מ"ה דאלפי"ן ונס הוא נחלק לר' כחי' טעמ"ה הכוללים כל האלל כזה כי טעמים דמ"ה הוא כחי' ע"י והנקו' דמ"ה הוא א"א והתנון הם כחי' אור"ה והוחיות הם וו"ן . ש' התיקון פ"ב ופ"ד :

גיה מ"ה החדש ילא מן המלח דא"ק וכבר כתבנו לעיל דכחיות אח"פ יש בהם הכל אך כאור עין אין לו הכל הלא הסתכלות כלברוה' ר"ח"פ הם כחי' טעמים אך העיניו הוא כחי' נקודת ס"ג שהוא למטה ממדרגת הטעמים ואור שם מ"ה החדש הזה היולא מהמלח דא"ק היין בולא כחי' הכל ולא הסתכלות רק כחי' החרה לכר לפי שהוא אחרון מכלם . חו' נו' תמיד כוונה"ק כמלחא' אהגלו וכ' גס מ"ש כוונה"ק כן סליק ברעיותיה למכרי עלמא' פי' כי מלח הרטון דה"ק בליק ברעיותיה למכרי עלמא' ע"י אור מ"ה החדש הויל' ממני שצ"י בתקן כל האטי' נמלא כחיתרוס רטון רעותא הוא

זה וכיטול אפוריים דא"ר נרמו כשם הכ' והוא כי שם אכנית"ן הוא כספירת חסד כנודע ולפי שממנו מתחיל כיטול מיתת המל' לכן בשם זה נרמו מיתת ז"מ . וזהו פי' אכני' גי' י"ו והס סוד ז"מ כי יו' דהוא כמל' שהוא נק' א' לכר והוא י' של אכני' והוחיות אכ"ג הם ו' כני' והס ו"ק דא"ר והרי הם ז"מ וזה סוד שארז"ל כי רס"ר רחבו י"ו אמנה כי הרי אלו הו"מ הם הנק' רס"ר כסיותן קורם התי' וחמנס אחר התי' נקרא דס"י והנה הו"מ הנק' אכני' הלא הם נחט והשכרו ומתו וו"ס ת"ן של אכנית"ן ויען שמן הסוד החחיל מיתת המלכים לכן נרמו בשם זה ה"א . וחס מפר' אכנית"ן מל' הנמ' שהיא אכנא' דכי רכפי' השטן בהים נמלא ככה"מ ונמלא אכנית"ן הוא ע"ד מ"ש לעיל כאוחיות שעטנ"ו ג"ן שטרוסיו שט"ן ע"ד ג"ן :

והנה השם כ' הוא קר"ע שט"ן הוא בכבו' שהוא המלך הכ' אשר במיתתו נפלו אחורי דהו' ג"כ ולכן נרמו כיטול אפור אור"ה בשם זה וזהו כיאורו קר"ע ד"ל כי כאן לא היתה מיתתה ונחילה ממנו כמו הו"מ רק קריעה ושבירה כעלמא' ונאדר במקומה אבל נחילה היא הפלת אכן ככה ממקומה למקום אחר וע"י קריעה זו ילאה הקלי' הנק' שט"ן חסוקר"ע שט"ן והנה אור"ה כחי' פכ"פ הוא הו"ה דע"כ ואסי' הדרו"ן קס"א וכ' גי' רב' וכחי' אכ"ה הם אחר' דכ' שמו' הנו' דהיינו אחר' דע"כ וקס"א גי' חשכ"ח כי השכח גי' שם קר"ן שט"ן ע"ס לרמח על נפילת אחורי אור"ה . שם ובמ"ש ש"כ ח"כ פ"ו (א"ה מ"ש טעם ואחים ימין ספירת הסוד סחמי' מיתת המ' ז"ע דלעיל אוח ל"ה כ' דמס' הדעת החמי') :

סז מ"ן סוד העלאת מ"ן אשר מעלין וו"ן לאור"ה הוא מסוד אלו האפוריים דא"ר אשירודס למטה כאנ"ו עלמא' אשר לקחום הם . שם ועיניו כמ"ס ש"כ ח"כ פ"ו באורד :

טיח מלכים הנם נת' אך ירדו ד' אחר' דאור"ה ויור"ת ולכן תמלא כי באלו המל' לא נזכר ככולם שמות אכיות רק כד' כלכר והם כלע יוכב ובעל חנן והדר גס יש שינוי אחר כי אפי' באלו הו"מ לא נו' שם אכיות רק כעת המלכות ולא כעת המיתתה והעיניו הוא להורות כי ד' כחי' אחר' ירדו מן האכיות ולא יוחר וינין שלא מתו אכיות רק כיטול כעלמא' לכן לא החכרו כעת המיתתה האכיות . שם . (א"ה ל"ע דכבר נא' רמות בעל חנן כן עכבור . שו"ר כמ"ש ש"כ ח"כ פ"ח סכ' מוהר"ן ז"ל דהיינו כד"ה כתוב כן ולא כפי' ושלח) :

מ"ס מלכים היה שינוי אחר בין ג"ר שהם כח"ב לו"מ של ז"ת כי הג"ר ילאו בקצת תיקון והוא כי כאשר ילאו בראשונה כתפשו כסדר ג' קחן משא"כ ז"ת דילאו זו למטה מזו ותיקון האלילות הוא כהיותו ו"ק עשוי ככח"ג קחן קשורים זה כזה ואז נק' רס"י אבל כסיותן ועג"ו אז נק' רה"ר ולכן סנ"ר נכתבו אפוריים ולא מתו וז"מ מתו פני' ואחר . שם פ"ג .

ז מ"ה וב"ן דע כי אין לך שום ניטון קטן ככל האטי' שאין בו מ"ס וכ"ן נמלא דהוכרים שאטי' שהם כח"ה יש להם כחי' מ"ה וכ"ן והנק' שהם כי ומל' יש בהם מ"ס וכ"ן וער"ו ככל פר' ובכל י"ס . שם פ"ו :

ג"א מ"ה החדש הכולל כל האטי' הוא ו"א דא"ק . שם :

עין אמת מערכת מים ליעקב חיים

הוא סוד מלך הרבן ולפי שכתב ע"ב הוא כראש א"ל
 שהם כתי' המו' ומקומם הוא מכפנים כנגד מקום
 המלך ושם נדונו המו' שהם כתי' ע"ב עם טעמי
 ס"ג לכן מרוב האור שיש בו המלך ע"י הוונת המו'
 ולא אור חדש ממנו ולמטה שהוא שם זה שם ועיין
 במע' סו"ן או' ק"ו דשם כ"י ב' פי' אחרים וכו':
ג' מ"ה החדש כשולף כירד מהנקו' דס"ג שבהם
 היתה השכירה והתחברו עמואלו נעשה
 המ"ה כתי' רבו' וס"ג נעשה כתי' נוק' אלא שלמות
 שהס"ג זה נעשה נוק' א' המ"ה לכן קנה עתה שם אחר
 והוא שם כ"ן דהוי"ן ואינו נק' שם ס"ג שם:
ס' מ"ה החדש היו"לף מן המלך דא"ק הוא סוד
 פתמך הח' הדר האמור בתורה כפ' וישלח
 שלא נזכר בו מיתה כמו האחרים כי לא מת ואדרכה
 מתקן ומקיים הו"מ קדימאין שמתו סקור' אליו וכאשר
 ולא התחיל חוכך לברר כתי' אלו המל' לעשות כתי' נוק'
 לוי ולכן נ' שם אשמו מהיטבאל מה שלא נ' באחרי'
 ולכן נתקיים דעתה הם דבר ונוק' והם מ"ה סוכ"ן שם
 פ"ג ועיין במ"ש ע"כ ח"ב פ"ב:
ס"א מהיטבאל שם זה רומז לב' בחינות שיש
 לנוק' דו"א א' בהיותה כלולה
 כתי' עם הזכר חם רמזו כשם זה דיש כוכללות מ"ה
 וי"ט שהוא המלוי של מ"ה כי אר"ם הוא שם מ"ה
 והנק' י"ט בהיותה כלולה עמו כי אז נק' נוק' מלוי
 גי' י"ט כמו עיני אדם הא' וחמה כי אר"ם שם מ"ה
 ובאשר היתה הנוק' עמו הית' נק' חו"ה שהוא גי' י"ט
 מילוי דמ"ה ויאמנם כשנפרד' מעליו ונעשה בחינה
 לעלמה בסוד כעל ואשתו אינק' מ"היטבאל לכי"מ הוא
 דבר ויטבאל גי' כ"ן שם:
ס"ב מלוי כל מלוי הוא דין והוא גי' אלהים.
 שם:
ס"ג מ"ה החדש הוא זכר ונקודות ס"ג נבקה ולרדך
 לתת טעם שהנקי' שהם כתי' ס"ג א"ק
 יהיו גרועים וטפלים לשם מ"ה החדש ויהיה מ"ה זכר
 ונקי' נק' וידע ככ"מ כי שם ס"ג גדול משם מ"ה.
 והתשובה הוא כי שם ס"ג ולא מבחי' הוונת רע"כוס"ג
 ככ"ל לכן כיון שנמשך מכת הע"כ עלמו לכן הוא גדול
 מס"ג ועוד טעם כ' כי בשם מ"ה לא היה בו מיתה
 ושכירה כמו שהיה בשם ס"ג ועוד טעם ג' והוא כי
 אלו כתי' נקי' לברר של ס"ג אבל המ"ה הח' הוא כולל
 טכח"א וכיון שיש כתי' טעמים ודאי שהוא מעולה על
 הנקי' דס"ג אבל לא על הטעמי' דס"ג ועוד טעם
 ד' כי ס"ג יש בו גרעון גדול עתה והוא כי עדיין לא
 הושלם להתברר כגורע ולכן עתה גדול מ"ה ממנו
 אבל לעת"ל שיתקן כל כתי' ס"ג ויחיו כל המלכים
 ויתבררו לגמרי כסו' בלע המוח לנלח אז יחזור ס"ג
 לקדמותו ושם ס"ג ושלוט ויחיה בעולם ואז יתבטל שם
 מ"ה וזהו ענין חזרת העולם לתהו ובהו כנו' בדרו"ל
 לימות המשיח ואז יתבטל מ"ה ואז לא יהיו רק ב'
 הודות של ע"ב וס"ג ודי בזה שם (א"ה) ממ"ש
 ואז לא יהיו רק ב' אור' של ע"ב וס"ג נראה
 דגם הכ"ן ויתבטל ויחזרו ככירור שראיתי בע"כ כתוב
 בן ו"ס כי שמים כעשן נמלחו והארץ כנגד תבלה
 עיין בע"ש ג"ספ"ב והדבר הקשה רכ"ש פני' וחיו'ו'
 פ"ד כתב דלעתיד יהיה שם כ"ן גדול משם מ"ה ואפי'
 אם נאמר דמ"ש ע"ב ס"ג לאו דוקא וה"ה כ"ן מ"מ
 קשה על שם מ"ה דתשמע שלא יתבטל דאם יתבטל
 מה שיק' לומר דשם כ"ן גדול משם מ"ה מאחר שאינו

בעולם ונקי' דא"ק יתכן דשם מ"ה שהוא ז"ל והוא
 אור' ו' דשם הו"ה שיחבטל ח"ו והדבר ל"ע וקיע"כ.
 ועיין לקמן במע' זה באות דס"ו ישוב ע"י יע"ש ובה
 ויכן ע"ש רז"ל דלענ"ל יקרא ההו"ה יהיה כסוד ויהיה
 כיום שהוא יהיה ה' אחר ומעולם לא הכנה זה ולפי"ס
 נוחה ודוק):

סד מצח כאורות המלך דא"ק היה בו כחית
 יושר ועיגולים כמו אורות העין שם
 פ"ד:

ס"ה מיתת המלכים היה כשהיו כסוד נקודים
 כאשר ילאו מסוד עקודים שהוא
 היותם יחד ככתב נכלליו ומשם ילאו ונתלקו לי' נקודים
 אז היה יליאחס חכף ומחו' ש' המלכים פ"ה:

ס"ו מלכים כשידדו ירד עמהם כח קויות להסיות
 רפ"ח נולד' לעת התקויה והוא בערך
 דורמיטא שיש באדם אבל לא מחו לגמרי שם פ"ד:

סז מלכות נק' אכן ח"ס ששם משמות' על
 האכן הא' שם:

סח מלכים ענין המלכים כיצד ילאו ויזכר
 נתקנו וכמה שאלות שיש בזה עיין
 באורך שם פ"ה:

ס"ט מלכים לו המלכים שנשכרו לא היתה השכי'
 אלא ככלים שלא יכלו לקבל האור
 שלהם וכשבא החיקון עיקרו היה לבחי' כלים אבל
 בענין האורות לא נחשש בהם דבר רק ענין א' והוא
 שכתבי' כהיות הכלים כתי' נקי' קטנות בלתי פרט' לא
 היו יכולים האורות להראות פעולתם וכחם ואחר
 שנחקנו הכלים בכתי' פר' אז גם האורות יכלו להראות
 פעולתם לחן שם פ"ו:

ע"מ ענין עליית מ"ן מה ענינו עיין במע' השי"ן
 או' י"ט ועיין במע' המ"ס או' קכ"ב:

ע"א מלכות היא עטרה כהיה לעת נדיק והיתה
 לראש ענה ויהיה לעת לאורה גוד'
 מהשמש ש' א"ל פ"ב:

ע"ב מלכות מקורה בחוטמ' ח"ס והלתי אחטו'
 לך כי לעולם תהלה כמל' שם פ"ד:

ע"ג מלכים סוד כ' מלכים משמשים בכתי' א'
 מי הם עיין במע' החי"ו אות' ד'
 ובמע' הכ"ף א' מ' ומ"ו:

ע"ד מדות סוד י"ג מדות רמזה מי אל כמון
 וכו' הם שפע פנימיות הנמשכין

ממ"ס כחך שערות הזקן והם הנק' שכתב דעתיקה א"ך
 שערור' הזקן עלמו שהם הליכודות וכלים ומעבדים כד'
 שירוק המשחתה קדישא כהם הם י"ג מדות שבו' בתורה
 כפ' כי תשא והם כמו י"ג דו"ח כי כבר ירע' שאין כזא
 רק טו"ד והם של פ' שלח לך וכשמאירין בסו"ג מדות
 אלו אז נק' בשמש שם פ"ט:

ע"ה מדות מספר הי"ג מדות הם כך אל א'
 רחום כ' וחנו' ג' ארך ד' אפים ה'
 לכו שאך אפים תורה על ב' מדות יחד ולזה לא אמר
 ארך אף אלא ארך אפים ורב חסד ו' ואמת ו' נזיר
 חסד ח' לאלפים ט' נושא עון י' ופסע י"א ומטא ו"ב
 וגפה י"ג שם וסדר מקומם של י"ג מדות אלו כיצד
 הם כדוקנה עיין במע' החי"ו אות' כ"ב יע"ש ובמ"ש
 ש"ג ח"ב פי"א:

ע"ו מזלות סוד התרין מזלון קדישין נוזר ונקם
 מה הם עיין במע' החי"ו אות' כ"ב:

עץ אמת מערכת מים ליעקב חיים

עץ מצח במלח ד"א שם הם סוד חזקתו כי כ"ר
בתי ריבוי יש במלח ד"א ובעתו הם
נכפין שם פ"ו ועיניו כמ"ש ש"ג ח"ג פ"ו :
עץ מלכות סוד מ"ש חו"ל חק מלכות נונעת
כחברתם וכו' עיניו כמעט' הפ"ו
אות כ"ר :

עץ מה שמו ומת שם כנו אש אל סודו תרועה
עיניו כמב' סו"ן אות ל"א ועיניו במב'
סתי' או"ס וזמנ' הדל"ת או' ע' וכמע' הס"ו או'
י' במ"ב :

פ"ו מוחין יורדיו גם כפרטוף ח' לכר יורדיו מוחין
מחצי' וו לקצי' זו אלה שאין זה רק
מחצת למחמה ומחמה לכו' ונכו' לת"ת ומת"ת
למלכות וכל זה כפרטו' ענמו וכעד' תפר' זה לפרטוף
אחר שלמטט הימנו . שער או"א פ"ט :

פ"א מאה שנה וכו' שנה זו שנים הנאמר כחיו
שרה ביאורו כי ככתר הוא ק' שנהוד'
שנה הוא כאו"א ח' שנים הם כו"ן . שם פ"ו ועיניו
כמע' האל"פ אות פ"ג . (א"ה ל"ע כמ"ש רככתר
סוד ק' שנים וכאו"א הם י' שנה דלעיל ככתר
כמע' התי"ת אות י"ו דכשהשכן הוא כא"א הוא
כסוד אלפים וכאו"א הוא מאות וכו"ן הוא עשיריות
ואח' שו"ר לרכב מוהרש"ך ז"ל כס"ה יפה שעה שהקט'
כן ותי' כמ"ש רבנו ז"ל כס"ה ח' פ"ה גבו' ת' על'
דירקון דריקויא דאעפ"י דלמע' כא"ה הם כסוד לפי
כשוורדיו לתת אלל דריקוס הם כסוד ק' וח"כ ה"ה
כאן שנה שנמשכו לם הק' מבחר וסד' מחו"א וכו'
כיון שהיא למטה נחמטעו המספ' ודוק :

פ"ב מרעה הים כולל ק"ך ליר' אלה"ם והר'
שמות אלה"ם גי' משה ע"ם וכל
אלה"ם מאלו הר' כולל ל' לרופים היו הר' הם כוללים
ק"ך ליר' של אלה"ם ח"ם כשנ"ם והיו ימיו ק"ך שנה .
ש' הוונים פ"ו וכמ"ש ש"ד ק"ח פ"ו :

פ"ג מ"ב זוננים נק' הטפה והט' כי הטפה היא
יה"ו רע"ב וה"ו רמ"ם וכשוורדת
ומתלכזת ביה"ו רב"ן שהוא גי' מ"ב אז נק' הטפה
מ"ב זוננים . וכשתחבר הג' יה"ו הגו' מספרם קל"ח
דהיינו יה"ו רע"ב הוא כ"ו יה"ו רמ"ה הוא ט"ו ליה"ו
רב"ן מ"ב ס"ה חק"ל תשובון קדושינו וסוד
כי חל"ק ה' עמו"ט הולדת או"א פ"א ועיניו כמ"ש ש"ס
ח"א פ"ו גם זאת הטפה היא טפת מ"ד וטרע דאין
עפה יור' מלמעלה שאין טפיים עול"ם מלמטה והם
סוד מ"ן והם כ' אהיה"ג גי' מ"ב היו שגדולה טפה ח'
של יה"ו ככ' של אהיה"ו והרי הם מ"ב זונגין כפולים .
שם פ"ב וכמ"ש שם :

פ"ד מקום גי' יה"ו של עסק"ב דהיינו יה"ו
רע"בני' כ"ו דו"ס"ג מ"ח רמ"ה ט"ל
דכ"ן מ"ב ס"ה גי' מה"ם ח"ם הנח מקום אתו . ש'
הולדת או"א פ"ב וכמ"ש שם :

פ"ה מזלל כיאור מזלל הוא כי י"ג ת"ד סס"ג
שמות סו"ה דווד"ן ונ' הו"ת הם
י"ב אותיות והם סוד י"ב ת"ד ויקוין סו"ג סוד כולל
כולם כי כו"ם פעם נ' כל ג' הו"ת סכ"ל ששם י"ב
אותיות והי"ג הכוללת וסכ"ל הו"ת גי' ע"ח כמתן
מזל"א או מזל' ע"ה . שם פ"ו :

פ"ו מזלל סוד הוא סוד א' שזוירו יו"ו ומזל' סו"ג
סוד סוד א' שזוירו יו"ו דולסיות שמל"ו
סכ' מולו' וינקים או"א לכן סה' שזורע יו"ו הוא

כאכא זח' שז"ר יו"ד הוא כא"ו כי סד' סוד נקמ"ה . שם
(א"ה) וזמנ' שו"ו הוא כאכא סוד פשוט שהיו ד"ל
הו"ת הוא בהכ"ה . ודחיקו להרכ למה ז"ל
שכן טעם לכ' והוא כי אכא סוד סוד סוד גי' יו"ו
לכן הוא כאכא ואימא סוד אה"ם גי' יו"ד ע"ם
הכולל לכן יו"ד הוא כאימא ונכו' :

פ"ז מלכות כוירה סו' רמ"ה והו' רב"ן . שער
ז"א פ"ג .

פ"ח מ"ה וכו"ן חון ככל סו"ם מי שיהיה בו מ"ה
וכ"ן כוכר ומ"ה וכו"ן כנוק' כ"א ז"ן
והטעם כי ז"א מלכוס כל נה"י דא"א ששם סו"ג
דמיון ושחל ע"כ לקח ז"א מ"ה וכו"ן ועד' הנוק' כי
סוד מלכוס לז"א סמלכוס כ' נרדו ח"ה ועד' ט' אחד
כי למעלה אינו נוכר רק וכו' לכו' והנכק' כלולה בו
וע"כ סמות של הוכר מ"ה לכו' ושל טוק' כ"ן לכו' אך
או"א הם זכו"ן גמורים כפר' נפריים וכ"א לרוי' לתת
מחלקו לכ"א מכנו' לכן או' לכת ולכן סכן שהוא סו"א
יירש או"א ולוקח מ"ה וכו"ן וכן סכת שהוא הנוק' . שם .
(ועיניו לעיל אות' מ"ם וכו' ועיניו לקמן אות' ל"ו
מ"ש) .

פ"ט מרכים ז"מ הם וו"ן רב"ן ואח"כ יאזו"מ
אחרים רמ"ה והם וו"ן רמ"ה וכן
הרד שהוא ז"א רמ"ה ששם ו' מלכוס ומסוכחל טוק'
רמ"ה ועי' אלו נחקנו ז"ת וכללות ז' אלל רמ"ה נקרא
סוד ומסוכחל וכיראוי שילאו' י' רמ"ה אלל כיון שעוקד
התיקון הוא לו"מ רב"ן לכו' לכן נוכרו כס"ס ז' אכלוראי
שהיו כלולות מו"ם כי גם ג"ר שהם עתוק וא"א ואו"א
נחקט גם הם ע"י שם מ"ה . שם :

צ' מלכים ז"מ היו כא"ח ח"מ בו"א ח"מ כנוק'
וא"כ הו' הכ"ל ר"ל הו' שככל כחיסה
מהנ' אלו ח"כ גב כא"ח חיו בו סו"מ קדמאין כו"ק
שבו וכאו' הו' אחרים רמ"ה לתקנם וכן כו"ן . ומכאן
משמע כי ככל פר' מהכ"ל ילא סוד מרש לתקן כל
הז"מ שלו . שם :

צ"א מלכים ז"מ הם ז' נקודות חתונות והם
כתי' וו"ן רש"ט כ"ן שילאו סקכ"ו
עינים דא"ק כשילאו כתי' הכלים חתי' וכשילאו אח"כ
האורות ליכנס בכלים שלהם לא יכלו הכלים לכוכלם
ונשכרו וירדו הכלים למטה כמקום שעתיד להיות עולם
הכרי' אח"כ והאורו' נסחלקו למע' כאלו' חידה וזונק'
מיתה דכל שולא מעולמי ויורד וסוקל לעולם אחד
זולתו נק' מיתה אללו ואלו' הו"מ הם כתי' ז"ת הנקרא
וו"ן ראלי' . ש' רפ"ח פ"א :

צ"ב מלכים מיתה המלכים ותיקונם הוא ענין
תחיית המתים להם וכן ישיבה לגופי'
השפלים . שם :

צ"ג מנצפ"ך הם פר' דיניו והם סה"ג סודעות
והחילוק שיש בין זה לשכ"ה דיניו
עיניו כמע' סו"ן אות מ"א וכמ' הפ"א אות ס"ב :
צ"ד מדה וקצבה עיניו כמעט' סכ"ה אות ל"ח
יע"ש :

צ"ה מלכים עוקד כיבכ מיתה המלכים היתה
מזר' הפיורד שהים בהם שילאו
וענ"ז שלא כדרך קוין ואז היה רה"ר וכמיתה התיקון
לחכרם שהיו ככתי' קוין מאירין זל"ז ועי' ויהי' להם
תיקון ועטין הקים סוד דכשעלו הו"מ לתקן כסוד
עיבור תוך או"א נמלאו הסוד והכלל וחל"ת ה' וחל"ו
סיקוד וקלי סמל' הימני עומדים תוך אכא ומחמטתם
האחרת

עַז אַבְת מַעֲרַכַת מִים לַיעֲקֹב חַיִּים

פֶּאֶרְחָה כְּחֹךְ אִי וְכִיּוֹם אִי שֶׁל הַקְּלִיטָה נִחְמָדוּ יַחַד הַחֲלָאִין שֶׁחֹךְ אִכָּא וְנִחְמָדוּ כְּחֵי קָיִים וְכִיּוֹם ב' נִחְמָדוּ הַחֲלָאִין שֶׁחֹךְ אִי כְּנֹ וְכִיּוֹם ג' נִחְמָדוּ יַחַד אֲחֻזָּתוֹ שֶׁל אִכָּא כְּחֹךְ אִי וְנִמְלָא ז"ל נִחְוֹן חֹךְ אִי ש' אִכָּדְךָ פ"א וְעִיּוֹן כְּמ"ס ס"ה ח"א פ"י :

זִי מַלְכִּים דְּמִתָּו עֲדִיּוֹן לֹא נִמְמָרוּ לְהַתְּכַרְעַד יַמְוָה הַמְּשִׁיחַ דְּלֹא יוֹבְרָרוּ לְגַמְרֵי וְהַסְּגִיּוֹם יִתְבַּט' כְּסוּד כְּלַע הַמּוֹת לְגַלְלָה וְיִתְכַרְבוּ עַם הַקְּדוֹת ש' אִכָּדְךָ פ"ג :

זִי מִ'ה וּבִן הִנֵּה כָּל הָאֱלֹהִים שֶׁהֵם ה"פ נִעֲשִׂין מִב' כְּחֵי שֶׁהֵם שֶׁס מ"ה וּבִן שֶׁהֵיוּ נִקְ' תְּחִלָּה שֶׁס ס"ג וְלַהֲיוֹתָם כְּחֵי נִקְו' דַּשֵּׁס ס"ג לְכֹן נִקְ' שֶׁס ב"ן עוֹלָם הַנִּקְו' וְשֶׁס מ"ה זָכַר וְשֶׁס ב"ן נִוִק' וְהָ רֹחַ וְזֶה נִפְסָה וְהִנֵּה עֲתִיק יֵשׁ בּוֹ שֶׁס מ"ה דְּכֹר' שְׂבוּ וּבִן נִוִק' שְׂבוּ וּבִן א"ה מ"ה דְּכֹר' וּבִן נִוִק' אִךְ מִשֵּׁס וְאֵילֶךְ לֹא הִיָּה כִךְ וְהִיָּה שִׁנּוּי וְהוּא כִי כֹה"א וְעֲתִיק הִיָּה הוֹכֵר'ן שֶׁכָּל פְּרָטֵי מַהֵם מִחוּכְרִים יַחַד כִּפ' א' כִי עֲתִיק הוּא וְנִוִק' פְּרָטֵי א' לְכֹן הוֹכֵר הִיָּה מִמ"ה לְכֹדוֹ וְהַנִּוִק' רַב'ן לְכֹדוֹ וּבִן הוּא כֹה"א אִךְ מִשֵּׁס וְאֵילֶךְ נִפְרָדוֹ הוֹכֵר מִהַתְּכַרְכּוֹת דְּאִכָּא זָכַר וְאִי נִקְבָה וְאִינֵס מִחוּכְרִים כְּמוֹ עֲתִי' וְא"ה וְכֹה גַרֵם שִׁנּוּי דְכִיּוֹן שֶׁהֵם נִפְרָדִים אִם יִהְיֶה הוֹכֵר מִמ"ה לְכֹדוֹ וְהַנִּוִק' מִכ"ן לְכֹדוֹ יִהְיֶה פִירוּד גַּמּוֹד כִּינְיָהוּן וְאִין שֶׁס מִחוּק הַדִּינִין לְכֹן מוֹכְרָת שִׁיָּהִי הוֹכֵר כְּלוֹל מִמ"ה וּבִן חֶסֶד דִּין וּבִן הַנִּוִק' כְּלוֹלָה מִמ"ה וּבִן חֶסֶד דִּין וְכֹה יִהְיֶה הוֹכֵר'ן קֶלֶת חִיבּוּר וּבִן הַעֲנִיּוֹן בּוֹ'ן וְכו' נִמְלָא רַבֵּל כְּלֻמַּת הָאֱלֹהִים נִעֲשֶׂה מִמ"ה וּבִן וּבִל א' מִלְּאִי יֵשׁ כִי ד' כְּחִינֵת כִי שֶׁס מ"ה יֵשׁ כִי עַסְמ"ב וּבִן שֶׁס ב"ן יֵשׁ כִי עַסְמ"ב שֶׁס פ"ה (א"ה ל"ע דְּלַעֲוִל כְּאֻת פ"ח כִּתְּבֵי דְאִין כְּכֹל הוֹ'ם שִׁיָּהוּ מ"ה וּבִן כּוֹכֵר וּמ"ה וּבִן כְּנֹק' כ"ה כּוֹ'ן וְכֹאן כִּתְּבֵי דְגַם כְּאֹ"ה הוּא כִן וְעוֹ'ק דְּלַעֲוִל כְּאֻת ו'ן כְּחִיב רַבְכֵּל פִּי הָאֱלֹהִים יֵשׁ מ"ה וּבִן כּוֹכְרִים וּמ"ה וּבִן בְּנִק' יַע"ש וְהוּא הַסֵּךְ מִלְּאִי הֵב מִקּוּמּוֹת וְעוֹ'ק דְּכַמְעַ' הַנּוֹ'ן אֲחֻזָּתוֹ ט"ל כִּתְּבֵי זֶה הַכְּחֵי דִמ"ה וּבִן כְּלֵר הוֹכֵר וּמ"ה וּבִן כְּלֵר הַנִּקְבָה שֶׁהוּא דוּקָה כְּעִתִּיק וְהוּא הַסֵּךְ מִכְּאֹן וְנִמְ' שֶׁס כְּאֻת פ"ח כְּאֻפִין דַּג' הַמָּה כְּפִלְאֵי מִמֵּנִי וְנִבְ'ר לִי מִאֵד - וְלִכְאֹ' נֵר דַּג' כִּי בֹאן הוּא הַעֲיָקֵר יַעֲוֹ שׁוֹה הוּא אַחַר לוֹ הַנ' מִקְו' וְכֹאן כִּתְּבֵי כְּחֵי דְהוּוֹ אַחַר תְּכִלִּית הַעֲוִיּוֹן וְכִלְשׁוֹן זֶה כִּתְּבֵי בַּש' הַמּוֹחִין פ"ו וְהִיעֵב' :

ז"ח מוֹחִין דְּאֵלֹהִים שֶׁהֵם מוֹ דְּחִיּוּתוֹת דַּג' כְּלֵי נִעֲשִׂי קְרוּמּוֹת כְּעֵרֶךְ הַמּוֹחִין דְּהוּוֹ'ת שֶׁהֵם פְּנִימִי וְדַע כִי הַמּוֹ דַקְט' וְעִיבּוֹר הֵם מוֹחִין דְּהוּוֹ'ת דַּג' דו"ה וְכַתּוּבֵם הַנִּפְסָה - אַחַר כִךְ כִּינְיָהוּ כְּנִכְסוֹ הַמּוֹ דְּהוּוֹ'ת דַּג' וְכַתּוּבֵם הַרּוּחַ וְנִעֲשֶׂה בִן ר"ק וְאִח"ב כְּנִדְלוֹת כְּנִכְסוֹ הַמּוֹ דְּהוּוֹ'ת כְּחֵי דְרֹאֵה וְכַתּוּבֵם הַנִּשְׁמָה וְלֹא נִשְׁלַם קוּמָתוֹ - שֶׁס פ"ח כְּע"ח שֶׁל כ"י וְשֶׁל דַּפּוֹס פ"י :

ז"ט מוֹחִין דְּאֵלֹהִים יוֹרְדִים עַד כְּרִיָּאָה וְכֹכֵר יוֹדַעַת מִמ"ה אִךְ הַנ' כְּלִים יוֹרְדִים כְּכִי"ע וְזַעַפ"י שְׂבַמ"ה אַחַר שְׂאִין אֵלֹהִים יוֹרְדִין רַק עַד כְּרִיָּאָה הוּא לַהֲיוֹתָם מוֹ אִךְ הַנ' כְּלִים יוֹרְדִין כְּכִי"ע נִמְלָא דַמּוֹ דַקְט' יוֹרְדִי כְּכִי"ע וְכִמּוֹ שֶׁהוֹכֵר כְּבוֹנֵת הַעֲמִידָה יַע"ש - שֶׁס :

ק מוֹחִין דְּגִדְלוֹת כ"מ שְׂנֵי כְּחֵי מוֹ דְּגִדְלוֹת אִין הַכּוֹנֵה מוֹחִין קוּמָרִים דְּלֹא כְּכַר נִעֲשִׂי כִימֵי עִיבּוֹר וִינְיָהוּ רַק הַכּוֹנֵה הוּא כְּנִשְׁמָה וְדוּחָנוֹת הַמּוֹחִין סִמְטִיכִים לוֹ כִימֵי גִדְלוֹתוֹ - ש' הַמּוֹחִין פ"א :

ק"א מוֹחִין דְּעִיבּוֹר וִינְיָהוּ וְנִדְלוֹת מַה כְּחֵי הֵם הַנִּקְ' מוֹחִין רַעֲוִי וִינְיָהוּ וְזֶה כְּחֵי הֵם הַנִּקְ' מוֹחִין דְּגִדְלוֹת עִיּוֹן מ"ס כְּמַעֲרַכַת הָאֱלֹהִים אֲחֻזָּתוֹ קוֹ' יַנְג"ש :

ק"ב מִלְךְ הֵם ג' אִיבְרִים מוֹחֵ לֵב כְּכַד וְכֹהֵם שׁוֹרֵה הַנּוֹ'ן וְסוֹדֵס עִיּוֹן כְּמִ' הַכָּה"ק אֲחֻזָּתוֹ כְּמ"ה מַש"ש וְעִיּוֹן עוֹד כְּמַע' הַעֲוִי'ן אֲחֻזָּתוֹ ע"ה - וְלִקְמָן אֲחֻזָּתוֹ ע"ד וְזֹאת ר"ח וְאֹ' קכ"ט וְעִיּוֹן כְּמַעֲרַכַת הַנּוֹ'ן אֲחֻזָּתוֹ כ"ר כְּמ"ב :

ק"ג מוֹחִין כָּל כְּחִינֵת הַמּוֹחִין רַעֲוִיבּוֹר וִינְיָהוּ וְגִדְלוֹת א' וְשִׁנֵי הַכֵּל עִיּוֹן כְּאֹרֶךְ כְּמִ' הוֹ'ן אֲחֻזָּתוֹ ס"ג :

ק"ד מַרְעִיָּה עֲנִיּוֹנוֹ עִיּוֹן כְּמַעֲרַכַת הַנּוֹ'ן אֲחֻזָּתוֹ ו' :

ק"ה מִילָה סוּד הַמִּילָה עִיּוֹן כְּמַע' הַעֲוִי'ן אֲחֻזָּתוֹ ע"ה :

ק"ו מוֹחִין דְּאֵלֹהִים כְּתְּחִילָה מִתְּגַלִּים ג' אֲחֻזּוֹת אִל"ם וְאִח"ב כ' אֲחֻזּוֹת י"ה וְעִיּוֹן כְּמִ' הוֹ'ד אֲחֻזָּתוֹ ס"א :

ק"ז מוֹחִין דְּרוֹק אֲעִיפ"י שְׁהֵן מוֹחִין אִינֵס מוֹחִין מִמַּשׁ אִלָּא הַמּוֹ דַּג' שֶׁהֵם מוֹ שֶׁהֵם כְּרִישׁ ז"ה אִךְ אֵלּוֹ הַתְּפַסְטוֹ הֵם כְּנֹפֵת וְזֶה מַשׁ קוּרְדִין אֲחֻזָּתוֹ מוֹחִין הוּא לְפִי שֶׁהַתְּפַסְטוֹ הֵם נִמְשָׁכִים מִהַמּוֹחִין וְלִפִּי שֶׁהַמּוֹ שֶׁל מַל' נִמְשָׁכִי מֵהֵם כְּנֹ דַמְנָה' דו"ה נִעֲשֶׂה הַמּוֹ שֶׁלָּה בְּאֻפִין דַּעֲוִי' הַמּוֹ הֵם דַּג' ר"ס מוֹחִין דַקְט' פ"ג :

ק"ח מוֹחִין דְּגִדְלוֹת כְּנִשְׁמָכִים וּמִתְּפַס' כְּכֹל הוֹ"ה כְּנוֹדַע אִו יוֹרְדִים כָּל הַמּוֹ שֶׁל אֵלֹהִים דַקְט' לַמַּטֵּה עַד הַיּוֹסוּד וְאִמְנֵם סַרְרֵי וִינְיָהוּ אִינֵס כְּפַעֵם א' רַק כְּפִי סַרְרֵי כְּנִסְקַת הַמּוֹ דַג' כִךְ סַרְרֵי וִינְיָהוּ וְכַשְׁמִתְחִילוֹן לִירֵד ג' דַּג' רֹאִי' עַד תְּשַׁלֵּם כְּנִינֵת מוֹ דַּחְבָּא אִו הִיא יוֹדַעַת מוֹ דַקְט' דַּגֵּם מוֹ דוֹק דַּחְבָּא הֵם דוּחִין מוֹ דַקְט' שְׂאִין כְּהֵם שׁוֹס דִּין כָּלֵל אֲחֵל ו'ק דַמּוֹ דַרְוִי אִינֵס דוּחִים הַקְט' דַרְוִי דִינִין מִתְּעַרְוִין מִינֵה וְיֵשׁ כְּהֵם תְּעַרְוּבַת דִּין וְהִנֵּה כַשְׁנִכְנִסוֹן ג' דַּמּוֹ דַרְוִי אִו מוֹדִיִין אֵת הַמּוֹ דַקְט' לַמַּטֵּה כְּנִדְלוֹת וְזֶה כְּשִׁנְכְּנִסוֹן ג' דַּמּוֹ דַחְבָּא יוֹרְדִין מִהַנְרֹן לְכֹן עַד שֶׁלִּישׁ עֲלִינוֹן דַּחְבָּא דו"ה הַמְּכֹסֶה וְכַשְׁנִכְנִסוֹן ג' דַּחְבָּא עִיּוֹן וְיֹרְדִים כְּכ"ה ש' דו"ה הַמְּגוֹלִי' וְכַשְׁנִכְנִסוֹן ג' דַּחְבָּא אִו יוֹרְדִים לְנֵה' דו"ה וּמִחְקָכִים שֶׁם כּוֹלֵם כִּיּוֹד דו"ה וְאִח"ךְ ע"י זׁוּג הֵם יוֹרְדִים אֵל הַנּוֹק אִמְנֵם לֹא כְּלֵיִם זׁוּכָה לׁזֶה דִישׁ מוֹ סְכִידוֹ כִּם מַעֲשִׂי לְהוֹרִידֵם עַד הַנְרֹן יֵשׁ מִי שׁוֹכֵל עַד הַחֹה וּבִן עוֹה"ד שֶׁל הַמַּדְרַגּוֹת :

וּנְבִאָר עֲתָה סַרְרֵי וִינְיָהוּ רַע דְּכַהֲיוֹתָם תְּחִילָה כְּרִישָׁא דו"ה אִו הֵם ג' ש' אֵלֹהִים כְּב' מוֹ דו"ה וְנִ' דַקְט' לִירֵד יֵשׁ כְּשֵׁם אֵלֹהִים ג' פ' ק"ךְ הֵם ש"ס וְה' אֲחֻזּוֹת אֵלֹהִים עֲלִמָם הִיָּו שֶׁס"ה וּמִכְּאֵן הֵם שֶׁס"ה יַמּוֹת הַחַמָּה - אַחַר כִךְ כְּרַדְחָן לְגַרְדוֹ דו"ה שֶׁם מִתְּמַעֲטוֹ וְהַעֲנִין רַבֵּל דְּכַר עֲלִינוֹן כְּשׁוֹרֵד אִין כּוֹלוֹ יוֹרֵד רַק מִתְּמַעֲטוֹ וּמִתְּכַרֵּד וְהַיּוֹתֵר מוֹכַחַר שְׂבוּ נִשָּׁא לְמַע' וְהַשָּׂאֵר נִשָּׁא לְמַטָּה וּבִן כֹּאן הַיּוֹתֵר מוֹכַחַר נָךְ וְרַחֲמִים כְּשָׂאֵר לְמַע' עַם מוֹ דַּג' וְהַשָּׂאֵר יוֹרֵד לְמַטָּה וְכַרְחָן לְמַטָּה כְּגַרְדוֹן כְּמַעֲטוֹ וְאִין שֶׁס רַק הַיּוֹתֵר הֵא' שֶׁהוּא ק"ךְ לִירֵד לְכַר שֶׁהוּא הַשְּׁלִישׁ מִמֵּה שֶׁהִיא לְמַעֲלָה - אַחַר כִךְ כְּרַדְחָם כִּיּוֹד דו"ה אִו שֶׁם מִתְּמַעֲטִים וְאִין שֶׁס רַק חִלְוִים וְהֵם ס' ו'ס הִנֵּה מַע' שֶׁלְּשִׁלְמָה שְׂשִׁים גְבוּרִים סְבִיב לֶם כִי אֵלּוֹ הֵם ס' אֵלֹהִים מִנְדֵי הַגְּבוּ' וְנִקְ' שְׂשִׁים גְבוּרִים וְיֹדַע אִךְ הַמַּלְ' הִיָּה אַחֲרָיו ז"ה נִגְדֵי נִהַ' וְהַק' ג' שֶׁלָּה

עץ אמת מערכת מ' ליעקב חיים נא

דכמו שמתפת זכר נולד ור' שלם ככל איכרובן טיפה
זו אעפ"י שהנו קרוין אותה מוחין עכ"ז הם פירו' א'
שלם כראש ו"ה ואח"ך מתפשט ככל איכר הכנף דרו"ן
דהטוי' כלולה מזווג זכר'ן לכן כלולה מכ' ומחפש'
ככ' דהיינו כוונ'ן . שס . ועיין כמ"ש ש"ה ח"ה פי"ג
ענין זה יעש"ב :

קט"ז מוחין

הס ג' חכ"ד והדעת נחלק לב' חו"ג
הרי הם ד' מו' חו"כ חו"ג וארשם
נמשכים כך חו"כ נמש' ממוחץ או"ה עלמס חכמה
מוחו הא"כ מחכמ' שלו וכי' ממוח האס מכי' שלה
ומשס נמש' אל"כ' וסודותיהס חכמה כיסוד אכ"ה וכינה
כיסוד או' וב' כחי' יסוד אלו הם זכריס דהיסוד לעולם
הוא זכר בין דאכ' בין דאו' אמנס הדעת הנק' חו"ג
הס היו תחי' התרוין כחפיו דאו' ומשס נמש' אל"כ'
עטרות היסודות דאו' החסדים כעטר' יסוד ידאכא
ונכורו' כעטר' יסוד דאו' וב' הס נקבות . וכוה חסין
למה הדעת נק' חרוין עטרין כי הס כחי' כ' העטרות
דיסודות דאו' ח' . וכוה חסין פ' ברכות לראש לדיק כי
כ' עטרין אלו כרדחן למטה שמקומס הס בין קרוין
ירכין וכורכין דילחו נקרא ברכות לשון ברכימס ואלו
ברכימס והברכות הס בראש לדיק כי לדיק יסוד וראש
לדיק עטרה שכו הנק' ראש יסוד ושס מקומס . שס .
יא"ה עיין בס' יפה שעה למוהרש"ך ז"ל שכ' דלא
ידע היאך העטרה הוא ראש היסוד הלא
עינינו הריאות שהיא כסוף היסוד לכן נראה דראש
לדיק ר"ל תחילת לדיק ממט' למכ' כמו ראש רבך
אמת יע"ש . ואהמ"ר אלו היה זכר רכרי הוזה"ק פ'
ולא דקס"כ שכתב כן כהדיא שהוא ראש היסוד והכי'
היה לזה מנכב המדה של יוין וכי' יעש"ב ל"ה היה
מפ' כן וממה שעינינו הרואות אין ראיה דירי"ס
מוכיחות דלפי הבראש הס למטה מהורעות ועכ"ז
הס למע' כנו' :

ק"י מנצפ"ך

כסולות פתוחות וסוקמות הפתוחות
הס ה"ח שהס פתוחות להשפיע
וסתומות הס גבורות והס דין . ודע דה' מולאות הפס
הכוללות הכ"כ לתווין שהס אהע"ה כומ"פ נ"כ"ק
דטלנ"ת זסר"ך כל מולא כלול בלות א' רמנלפ"ך
כיכר אהע"ה מולא א' עליון שכולס כנגד אהת ז'
החרו' שכה' אוקיו' מנלפ"ך נ"כ"ק מולא הכ' הוא נגד
ן' פשו' רמנלפ"ך . דטלנ"ת מולא הנ' כנגד ז' פשוט'
דמנלפ"ך . זסר"ך כנגד מ' רמנלפ"ך . כומ"פ כנגד
פ' רמנלפ"ך ועיש"ב כמה רמזו' ומספריס ככל אהת
דמנלפ"ך . ש' דרושי הללס דרו' ב' :

ק"ח מנצפ"ך

הס ה"ג ומחפשטו' כחוטמת
כסומא כדרועין כידין כאלכעין
כנו' באדר"ו והס ער"ז מ' כחוטס פ' כפה כ' כדרועין
ך' כידוס והך' כאלכעין והט' עיין כל א' כמקומט
כאות השיך לו . שס :

ק"ט מנצפ"ך

הס ה"ג נגד ה' ערות שיש כאשס
קול שער שוק רגל ויד . וכאדר"ו
או' דחכירא לא הזכירו רק ג' ולא כ' אחרו' וסוד הכרר
דכ' נכורו' הא' רמנלפ"ך שהס מ"ן נמתקו כסוד
המ"ן דטוחנין וסוחקיס כנו' ואלו כ' ערות אחרו' שהס
יד ורגל שלא הזכי' בעלי התלמו' לפי שאלו הכ' נכו'
שהס נו"ה נמתקות כנו"ד לכן לא הזכירוס אמנס הן
יתיר ערות מהראשיניס והט' ראלו הס עיקרהנכורות
שממס נולד תיקון פירו' הנוק' וכפרט שהס יתיר
התקוניס והס דינין קשיס כו הרגליס הס יתיר קשיס
כנו"ד

גלה סס כרעמ שלה נגד היסוד דו"ה ונמלא שכו' אלו
הס נגד מטתו שלמח והס מנכו' ישראל שהו' ז"ה
סנק' ישראל ולא יעקב והס גבורי' מסט' דרכו' ולא
מסט' דנוק' ומשס שומריס מטת שלמה ומאיריס כה .
והט' דאינס כ' מיעטיוס דאלהי"ס א' כנ"ה וק' כנ"ה
הוא רכל ר"ק הס מלי' א' והכל נק' גופא ולכן לא יש
רק מיעוט א' . אח"כ נדחין ויתר וכנסין ברישא דנוק'
ושס מתמעטו' חלויס ונשאריס ל' וה"ס ל' מעללו'
שהמלכות נקניח כהס . והט' שכלל המדרגות אינס
מתמעטו' רק חלויס וכנרין דו"ה לא נשארו רק עליס
א' הוא כי המקום הוא לר מאר . אח"ך יורדין ליסוד
נוק' ואינס ע"ד ירדת ז"ה וכו' רליון כנוק' רק כ'
מיעוטו' א' כדוסף וא' כיסוד דילה סיוס גופא וכל
הה"ג שלה הס כיסוד שלה כנו' ואלו אלהי"ס רקט'
מתערכו' עממס וזו הס סס חלויס ממה שהיו כרישא
והינס רק ע"ו וה"ס ו"ה ו"ה כמ"ה דהיסוד נק' י"ה .
ואח"ך יורדין כראש הכריאה ושס הס שלס לכר שרדו
מאלו' לכרי' ונתמ' כ"ס ונשארו ה' לכר וזהוה' אוקיות
של אלהי"ס . ו"ה כראשית כרא' אלהיס כי אלהי"ס
הוא הכרי' (א"ה כלע"ד דכא לרמזו"ג כ' רר"ת כראשית
כרא' אלהי"ס נ"ה' רמזו' דכריאה הס ה' אלהי"ס) .
ומשס ולמטה אין שס ירדה אחרת דאחר שהס ה'
כחושכן ה' אוקיו' דאלו' שהוה השורס שלהס אין להס
עור מיעוט וירידהאפזי מני שובל לכיון להורידו' ע"כ
דנלה מעלתו לאין קץ ויהוס לו זכירה כתורה ויהנלו
לו דיו תורה ולא יהיה לו שום שכחה כתורה . שס
יע"ש ועיין עוד מ"ש כמעט' השי"ן אות כ"כ השיך
לוה :

ק"ט מלכות

שכלל עולם וככל ספי' הוא כך
המלכו' דמל' של מל' דאלימות
מתלבש ככריאה וכעוה"ד ככל עולם וככל ספי' . ש'
מוחין דללס פ"ד :

ק"י מוחין

דו"ה רגילות כשכנסין הס כחופן זה
דחיו' נכנסין ג"ת נה"י שכהס כחכ"ד
דו"ה ואח"ך נכנסין ג' אמצעימס כנ"ר דילה והיינו
כחכ"ד ונרדחין נס' דרמזותין כחג"ת ד"ה ונמלא דנשארס
ג"ת נה"י דו"ה כלי מוחין דנר' אמנס משס נמשך קלת
הארס מנה"י התחתו' דמוחין שכו' אמצעימס דו"ה א"ה
כוחת ה' אלהיכס אמת דק"ש . שס פ"ו :

ק"יא מוחין

דו"ה אינס מתקיימס כו תמור
כנו"ד כי הס מסתלקיס וסוחריס
כסוד תוספת . שס :

ק"יב מוחין

ככל פעמס דלדיק להמשך מוחין
לו"ן לדיק שתחילס וידונו או"ה
ומשס ומשכו המו' לו"ן וכוונ הזה לדיק שיעלו ז"ן
מ"ן וענין השללס מ"ן הוא המוחין שלהס שהס כחי'
כשמה שלהס . שס :

ק"ג מוחין

אס הס רת' או' דין עיין כמ' הוי'ן
אות ע' :

ק"ד מוחין

דעיבור הוא מוונ או"ה ככלוס
החילוני' ונמש' מאורו' דנשס שלהס
ומו' דניקה הס מכלוס האמצעימס ומאורות הנק'
חח . וכמוחין דנר' חוריס או"ה להורווג ככחי' כליס
פי"מי' שלהס עם האורות הנק' נשמה ומולידין מו'
דנר' דו"ה ונעשו' נשמה אליו ונק' ללס ואלו הס מו'
האמיתיו' . ש' דרו' הללס דרו' א' :

קט"ז מוחין

הס נמש' מכחי' טפה שנתן אכ'
כאז' כוונס ומכשירי אהת אלוה

עין אמת מערכת מס ליעקב חיים

כבוד לכן אמרו ויתיר אינו מנ' אחרים אך יען
 היותו מנוולות ומתקן לכן לא הוזכרו . שם :
קב מנצפך ענין מנצפך עיין עוד שם בכלל
 ר :

קבא מ"ה ובן ענין מ"ה ובן עיין במער'
 הוי"ן אות ע"ה :

קבב מזל הא' דעתיקא רעה העליון יש בו נ'
 הוי"ת דיוורין גי' רי"ו והם סודרי"ן
 אורחות שכשמו' ע"כ ורי"ו זה טוחן כה בעלה בכיאה
 א' ונעשה בה כחי' רוחא דיהיב כה בעלה ואז הוא
 שם כחי' מ"ן ואח"ך כביא' כ' נוחן בה שם הוי"ה א'
 דיוורין כמנין ע"כ וה"ס ע"כ תיכין דשורש ע"כ ואז
 כחי' אלו הם כחי' מ"ר והם להוליד ממש ולא לבחי'
 רוחא . ש' ררו' ה' ררו' כ' כלל ט"ו :

קבג מ"ב שם מ"ב נק' כנפיים עיין במ' הדל"ת
 אות ל"ח :

קבד מרעה עניינו עיין מ"ש במע' הדל"ת
 או' ט"ז ולקמן במ"ב אות כ"ח :

קבה מוחין דו"א ה'ט' שמלכשים בנה' ודחבו'
 הוא יען כי אלו המו' הם אורות
 גדולים כי הם טיפות שמתשי' או"א כוונם ממה
 שלמעלה מהם שהוא או"א וא"אנס הוא ממשיך מעתיק
 וכן ער ויחר למע' מדרגה לפנים ממדרגה ואין בה
 בו"א נקבלם כ"א אחר התלכסם בנה' דחבונה וכו' .
 שם כרר' ז' :

קבי מצות לא ניתנו אלא לגרף וכו' עיין במע'
 האל"ף אות קל"ד :

קבי מלאכים דע דיש מלאכים גדולים מהנש'
 ויש מלאכים קטנים מהנשמה
 דהיינו כחי' המלאכים המלווין לאדם הם פחותין ממנו
 דהאדם עלמו הוא גורם והמלאכים המלווין לו הם
 קרי"ן איברי הללם עבדים ומרכבה שלו כמלא דיש
 מלאכי' מרכבה לאדם ואלו המלאכים הם גרועים
 מאדם אך המלאכים שהם מרכבה להקב"ה הם
 נכונים מאדם וכו"ת דיש מלאכים גרו' מהנשמות . ש'
 הללם פ"א ועיין עוד בענין המלאכים במער' החי"ת
 אות מ"א :

קבח מוחין דגדלות כמה כחי' מוטי גר' יש
 מו' דגר' מוונן חיי' דאו"א מחלקים
 עלמם ויש מעולים מהם שנמש' מפני' או"א ויש
 מעולות שמו' מחיול' או"א ויש מפני' או"א ויש מעולים
 מהם שנמשכי' מחיול' עתי' כבוד כ"א כומנו . ש'
 הללם פ"ד :

קבט מר"ך להיותם יותר פנימי' מכל הגוף שם
 מתלבשי' ומתגלגלן עיקר הגר"ן יען
 שלשתם בקו אמת' שהוא עיקר הגוף ומשם משלחין
 הארתן בכל האיבי' באופן זה דהכבר מחיול' שלו שולח
 נפש שכנפש לנה' רחוי' רוח שכנפש שולח לחיכו' .
 לחנ"ת שכחיול' ופני' שולח נשמה לחכ"ר שכנפש
 דחיול' ואח"ך הלב שולח נפש של רוח לנה' רחיונות
 רוח דרוח לחנ"ת רחיו' ומפנימי' שולח נשמה דרוח
 לחכ"ר דחיכו' אח"ך המוח שולח מחיכו' נפש שכנשמה
 לנש' רפני' ומחיכו' שולח רוח דנשמה לחנ"ת רפני'
 ומפנימוותו שולח נשמה שכנשמה לחכ"ר שכפנימיותו .
 ש' פריטו עי"מ פ"ב :

קל מלכות כיצד ילאה עיין במע' הוי"ן אות
 פ"ב :

קלא מלכות כל כחי' חיוני' נק' מלכות . שם
 פ"ב :

קלב מדאבי שלוש פירושו עיין במע' קחי"ת
 אות מ"ג ועיין עוד בש' קיטר
 אבי"ע פ"ו :

קלג מ"ה שם מ"ה כזה מ"ה ה"ה גי' אלה"ם .
 ש' העיבורים פ"ה :

קלד מוחין אחר החורבן אנו לריכין לתת מוחין
 בכל תפלה ובאמלע היום אין שם
 מוחין : שם :

קלה מלכים (א"ה נטויה לבי לרעה כעמין
 הטעמים של המלטם
 הכחו' כפ' וישלח מ"ט בכל המלכים אין בהם טעמים
 נרנשים בויםלך תחתיו וכו' כ"א ככ' מלכים דהיינו
 במ' הד' הדר בן כדך ובמלך הח' הדר ולנו לרעה
 למה . ולעב"ד נראה לתת ט' והוא רהנח כמל' הח' קט'
 הוא פשוט יען דלא מת ונשאר המלוכה בו לכן יש בו
 טעם נרגש לאשוקי שאר המל' שמתו ולא נתקיימו לכן
 אין בהם טעם נרגש והם כמו המתים שאינם
 מתענעעים לא כן ע' הטעמים מתענעע התיכס . לא
 דבמלך הר' הדר בן כדר מ"א"ל שחרי מת . ולזה נ"ל
 לומר ג"כ בהק' מ"ש בש' המלכים פ"ד הדר מלך
 הח' בחחי' הים הדר בן כדר ואח"ך נעש' שמו הדר .
 וכן כתב בש' ההקדמו' וע"ש כמלא רהנח שזכר מיתם
 כהדר בן כדר נתקן אח"ך ונעשה הדר ונתקיים ואינו
 כמו שאר המל' זה נלע"ד ו"א ש"ח"ס . ועיין לק' במ"ב
 אות מ"ח :

קלז מ"ן ענין עליות מ"ן עיין במע' הכי"ת או'
 כ"ז ונ"ח ועיין לק' בקי' חסדי דוד אות
 ק"א באורך :

קלז מ"ן ענין העלאת מ"ן הוא הכק' עיבור כ'
 וע"ו העלאת מ"ן רח"ן נמש' להם המור
 ונכאר ענין מ"ן מה עניינו דע דחמיד הכנים לריכו'
 לעלות למ"ן אל אביהם ואמם כסוד התעוררות תחתון
 והנה כל עליות מ"ן זריך שפעלה מלמטה ממדרגה
 למדרגה חה ועוד לזה חל"ז ער רוס המע' . שער
 הנסירה פ"ג :

קלח מלכות אין שליטהם אלא כלילה כסו'
 והקם כבוד וכו' . שם :

קלט מלאכים שורשם כעולם היצורים . נס
 המלאכי' אין עולים כסוד מ"ן
 והטעם עי"ש . נס המלאכים נעשו מרוח רז"ק שהם
 מחיול' העולמו' :

קמ מלכות נהווה מפ"ת דהוד דא"א חשו
 רוח הד' הנו' באד"ר רקל"ב כומשם
 מלך הנשיח וכשיתעורר רוח הד' הזה יבא מלך הנשיח
 וממנו ישיגו ויכינו החכמה דאז תפעלה אור הלבנם .
 שם פ"ה :

קמא מוחין כמו' מחפש' דיוני עיין במע' הנו"ן
 אות ע"ט :

קמב מלכות נקרא מה . שם כשער הנסיר'
 פ"ח :

קמג מוחין המוחין נקראים חיים . שם
 פ"ט :

קמד מוחין כל מקום שזכר מוחין מה ענינם
 דע דהמוחין הם כחי' נשמה פנימית
 שבתך הנ"ר ממש אלא שנק' הנ"ר מו' לפי שכשנתקע
 הנ"ר בגוף אז בהכרח בא עממם חלק הנשמה הנק'
 מוחין

עץ אמת מערכת מים ליעקב חיים נב

קמ"ה מרחוק
 מוחזן שכתב הנ"ר והוא מלוכשת חק נפ"י רבינו ומתלכשים תוך נ"ר דפ"ו ו"א . ש' פרט' ור"ן דרו' ג' :
 הוא חכמה עיין במע' סו"ד אוח פ"ה :

קמ"ז מרע"ה
 ענין מרע"ה עיין במע' הדל"ת אוח מ"ו ועיין עוד באו' שלאחר זה אוח קמ"ז ועיין עוד במע' העי"ן אוח ל' ועיין במ' הדל"ת אוח מ"ה ועיין עוד במע' הרי"ש אוח ע"ד ענין מה שסירב בשליחות .

קמ"ז מטות
 ענין ב' מטות מטעם האלפסיומסם משה כנו' כוזה"ק סנה ב' הארות סיולאים מיקוד דאבא חזן לו"ה סוד ב' מטות אלו ואורות אלו נמלאו בזמן דהמ"ד והוא כי יסוד דאבא שגבלס מהחוס ולמטה פשטו הוא שיאיר מכל דריו ימין ושמאל ופניו דמלך אסוד אינו מאיר דסס עומד' רחל שהיא מבחי' אורות דאו' אכל אורות הדרין ופניו לרי"ן לרעע מה סס ואורות הפניו ככר ביארנו שסס דסמ"ד ויעקב וכ' הארות אלו סס כיוסר ממש רדק פניו דז"א אונס גס כאלכסון מאיר דקוינו מימין דסמ"ד ומימין יעקב ומשמאל דהמ"ד ומשמאל יעקב וסנה ב' הארות דמין ושמאל דהמ"ד סס סב' מטות והוא דכוזה"ק אמרו דכ' המטות סס סא' נק' מטע סתס ונק' מטע ס' וסב' נק' מטע האלהים וסנה מטע ס' סוד בימין ומטע סאלסס הוא כשמאל כטורע וע' קריאת כסס מטות סוד לכ' סיכות סא' יען סארפן רדק נטיה כאלכסון דאינס לא נבר דריו ו"א בימין ושמאל ולא כיוסר רדק פניו אלא נטיס כאלכסון כקדן וזויות . וסב' סוד דט' דסוד נק' ו' ועי' דזרתו כענין ו' ארובה ואלו האורות יולאי' מיקוד דאבא וסס הארות ארובות כענין ור"ן ולכן נק' מטות ססס טורת ויר"ן ממש יוכנס מטות אלו כ' נותנו למרע"ה ונ"ב נק' ע"ס מטע משה והנס מט' סנו' דכ' ילאו מיקוד אכא וסס סוד כמ' משה מיקוד דאבא כנו' ולכן סיה עושה מרע"ס כל פעולו' ע"ו מטות אלו כטורע ופשוט ע' סארות ור"ן פ"ב ועיין עוד תשלס ענין זס כמע' סדל"ה אוח מ"ח :

קמ"ח מרגלים
 מה סיהת כונתו של מרע"ה לשולח' מאסר סאינס מבחי' של אי' עיין במע' הדל"ת אוח מ"ח ונס מהו כחי' מרגלים עלמס וססליחות וסענין דנת' דמרע"ה סוד כחי' יסוד אכא שכתב ו"א וסעפ"ו ססארקויו סס ב' מטות ודסמ"ד עכ"ז סיהת כונתו לתקנ' סחל אעפ"ו שהיא סארת או' כסוד ס' כסכ' יסד ארן דאבא סנק' חכמה טכענו לאהוב כקו סיהרת כין סכניס ולסיכת תיקון זס שלח סמרגלס לאי' שהיא רחל והנס סמרגלס אלו סס נטי' סארת מרע"ה יסוד דאבא שכהארת כרתל סנק' אי' נק' מרגלס ססולכס לרגל ארן לא להס דסורסס אינס ממש דק מהסרת רור סמ"ד זסנה ככח אלו סנינו' וסארת מרע"ס חסכ סיהוקטו לרחל וסחזור עס ו"א פכ"פ ספילו סרסמ"ד קייס והנס לא עלס כידו תיקון זס דלס סיה אפסר לרחל להסתקן או ע"י אלו סמר' לכד כומן דהמ"ד לכך סחו כולס ולא כנסו לארן ולח' וסושוט וכלכ לסי' סכסאר כמקומ' גס ו"ס שלח לך אססס משלך ר"ל מנינו' סס פ"ד :

קמ"ט מרע"ה
 סט' סנקרמול כ"פ עיין באו' נר"ן סימן פ"ו :

ק מתנות
 טוכות סוד ג' מתנות טוכות באר מן וענני ככוד סט' סנק' מתנו'

ססס מתנות חדשות וסס מתיוססס לרור ככ' סכנסו לא"י ואלו סס אורות דאו' וסכסר סוד כמקום סססס תחי' סארת דהמ"ד והמ"ן וענני ככוד סס לריו ימין ושמאל דז"ה סמך סמאל כסוד קסיס מו"ל סל אדס כקו"ס ססס מלך דרין וענני ככוד סס כיומן ססס כססר כנו' ועיין עוד ענייניס סס פ"ו :

קכ"א משה
 וסארן יס קוסיף כדכר דל"ד רפ"א מל' דמשה כנלס וסארן כסודוכמו ססידרן כסווענות של הו"ד והריו אנו דחוס דמסס סוד לו ססוד כשמאל וסוד קו ססוד וסארן כסן כיומן ססוד קו סנלס אכל יוכן דנת' דאורות סיימסיס דיסוד אכא יולאיס ללך סמאלו וסארות ססמאל יולס ללך ימין כמלא דמשה כלול כיומן וכשמאל כן סרן כלול ככ' ו"ס סוד משה וסארן סוד סרן ומסס דכ' סקולס לאכללס אסא כמול ומינ' כסס' אכל מסס גדול מאסרן ועיקרו כיומן לכן סחוס כמות נלס וסארן עיקרו כשמאל לכן סחוס כסוד . סס :

קכ"ב משקל
 ומדה ומנין עיין במע' סאל"ק אוח קכ"ה ועיין לק' כמ"ב אוח כ"ו ואו' מ"ה :

קכ"ג מילה
 ופריעה דע דכמטה זו יס כ' דכריס סא' סוד כריחת סערלה וסו יס אונס פחות מסחוח וסח"ך ע"י ספריעס יס אונסס יסרעל סקו' ומתנלס גס סגלס עליון דסוד דת"ת זסס ביאר דע ריוס קלי' דקס סנק' קלי' נונה כענין סמל ממין סאס כמ"ס כוזה"ק . ס' וסיתגלי מ"ל סכו מל כד"ס מל יסושוט ועיין עוד כמע' סקו"פ אוח כ"ן וסענין דטורס סיספס' ססס כו"א כו"ק סו סערלה סטול קלי' נונה סחופספ' סס כסוד סלו סכיב ו"ס וסנלסו סכיב וסרסס סוד מן לטור ססמאלו סכיסר סספסיע סמוקרוח לחק למזון סקלי' וכסויות סרלה זו סספספ' על סיסוד אין ססס' יורדיו ער סיסוד כד סלס יסכו סקלי' מסס ולא יססחונו באורות כגדולס ססס ולא רי סלס ירדו ער סיסוד אלא אפי' ככ"מ סמנולס ססוד ככ"ס סח' דת"ת ונ"ס דז"א אינס יורדיו וסס נסאריס למע' כסור' כרעת וכסטימול וכרתי' סערלה ומס' ממש קלי' נונה סו יורדיו ססס' כמקו' סנו' . ועוד רכל ססר מאלו סוד סו"ס ס' סנו' כ"ו וכ' סו"ת דכ' סס' דט"ס גי' כ"ן וכ"ס ססססו' דססד דת"ת ססס ס' נקו' כנו' כערך אונס סיה ס' יוכ"ן ע' אורות סמולס סנו' מ"ל מסמל וסו סוד כחי' אונסס פחות מסקות וקייס סמקח וסוד קיוס מלות סמולס ככריחת סערלס אכל עריון לא נספס' כסוד עלמו דז"א וסו ענין ד' אוחיות מילה פי' מ"ל י"ס כו מ"ל סס ע' אורי סמנולס וי"ה סוד כחי' שלס עליון סמכוסה ולמטס ככסר למס נק' י"ס ולרדק סמוהל לכחי' כוס ככרתת סערלה דעו"ז וסנלו מ"ל אורות סנו' כמקומ' ער סוד יוכיון כסומרו על סמילה ססוד מ"ל י"ס :

ועתה
 ככסר מלח כרכת סיון דמילה טעומס כוס דסנה אלו סע' אורות ססס גי' מ"ל אלו מתנולס סחי' יורדיו כסוד וסר ירדיון מתמתקיס סגכו' אסר סס וסח"ך פ"כ מתגלס גס שלס סעליון דת"ת וסיהס ע"ח אורות וס' אורות סיתריס יורדיו ער סיסוד וממתקיס חלק סכנסריות וע"י כרכת סיון ירדו אלו סע' אורות סלס כנלסו דק כמקו' עתה יורדיו ער סיסוד דז"א וממתקו' סגכו' אסר סס ולא ככולס דקכ"ג פחות שלס כמספר עלמס ע' לע' וסנה סיון סוד סככו' סקיינס נמתקיס דק

עץ אמת מערכת מים ליעקב חיים

רק במס' ע' אורות לבר והם כמניין זון להורו' דהיון
 הוא ע' אורות החסדים המגולין שיוודין עתה כיסוד
 תגס תכיון שהם ממחי' לז' אורות הגבו' שהם עלמין
 סוד היון כנו' והוא דהכו'ס גי' אלהים שהם ה' אוחיו'
 כנער הה'ג אכל היון הם ע' חסידים עצמן שנתעברו
 בגבו' והמתקיים הרי נת' ענין המילה :

ועתה

כבאר מלות פריצה שהיא אונאה יותר
 משתו' דעתה יתגלה גם שליש עליון המכוס'
 והיו ג' חסידים גמורים דת' כ"ה מגולין ומתקין
 ג"כ הג' גבו' שלימות כיסוד והנה פריצה ר"ל גילוי
 דע"י הסרת עור ערלה המכסה וסוכב אבר הקדוש
 כפרע ונתגלה שליש עליון המכוסה שנת' ומתגלים
 קנ' חסידים שלימים אבל מקודם לא נתגלו כדי שלא
 יהיה בהם אחיזה לחיטו' כנ"ל. ומלת פריצה ר"ל
 פרע ו"ה דשליש עליון כק' י"ה לפי שנת' שהם ח'
 קנ' חסידים הסחו' שם ואלו מתגל' ע"י הפריצה
 וע"י יודין למטה כיסוד ומתקין ג' ככנגד שיעורם
 ח' נקו' אורות דשליש הגבו' והנה ח' חסידים ות'
 גבו' גי' י"ה ע"ה וזכו פריצה וכן הוא ענין מילה
 ג"כ מ"ל ו"ה פי' דע' חסידים הם גי' מ"ל שהם
 כ"ה כ"ה וב"ש ת"ק לברם ות' אור' שליש העליון הוא
 י"ה דמילה להיוותן מחובר עם ח' אורות הנכורה וז'
 גי' ו"ה ע"ה כנ"ל. וזוה תכין מ"ש דו"ל מל ולא
 פרע כאלו לא מל כי ב' אוחיות מל של מילה הם ע'
 אורות התחתונים המגולי' ע"י כריתת הערלה הנק'
 מילה אכל ב' אוחיו' י"ה דמילה שהם ח' אורות
 עליונים הסחו' חינון מתגל' עד הפריצה הרי דכשמל
 ולא פרע כאלו לא מל :

ובזה

תכין מ"ש כוה"ק ע"פ והוא יושב פתח
 האהל אתגלוי' חסד כפומא דאמה פי'
 דאברהם הוא סוד החס' והתעוק כשימול איתגלוי'
 יו"ד שהוא ראש פי האמה שלו דהיו"ד הוא כחי' הח'
 העליונים הנק' אברהם כנו' ולזה אברהם שהוא חסד
 והוא יו"ד אתגלוי' כפתח האהל שהוא פי האמה
 שזרחה ו' שהוא עטרת היסוד והענין דע"י הפריצה
 נתגלו יו' אורות ח' דחם' ות' דגבו' וב' נלטיורי כיסוד
 עצמו דהיסוד הוא זרתי ו' ועטרה זרתי ו' ונגלת ע"י
 הפריצה ונעשית ו' על ו' וזהו כחי' יו' אורות כנ"ל.
 והמשכיל יבין טעם היות המילה לת' ומים שהוא רמו'
 לחי' המלך הח' הדר :

גם

בו"ס פ' הגמל את ילחק שרדשוהו על המילה
 ה"ג מ"ל שבעה משחק כיום המילה והוא
 דהגמל גי' ע"פ שהם הע"ח אורות הגבו' ובאחר היכן
 נגלו ע"ח אורות הגבו' ואמר שנתגלו כיסוד ונתחברו
 עם הגבו' אשר שם הנק' ילחק וזהו את ילחק. שער
 אונאה פ' גוד'. (א"ה פי' מ"ש והמשכיל יבין וכו')
 עיון להרכיב מוהרש"ך ו"ל שפי' במ"ש רבינו
 דהולד נולד מכירוהו הו"מ ותיקונים הוא ע"ש מ"ה
 שהם המתקין כל העו' וגם זה הולד נתקן ע"י שם
 מ"ה וכשנולד ויוצא לאור העולם בכל יום שולט עליו
 מלך א' עבר יום חת' דשולט בו מלך הח' הדר ושורשו
 יסוד ודוק :

קיד מלכים

כעת לאת המלכים ילחו הג"ר
 שהם א"א ואו"א שלמים כ"ס אך
 היו מבחי' כ"ן מעיני א"ק שהוא כחי' נפש ולא היו
 מתקני' בכחי' פה' כיון שלא בא עדיין שם מ"ה החדש
 והו"א בכחי' ו"ק לבר דכ"ן והנוק' בכחי' ספי' א' דכ"ן
 והיא כחי' הכתר ובעת התיקון עתי' ו"א א' ואו"א

ניחוסף בהם תיקון בשם כ"ן שלהם שנעשה פרטו' שלם
 ומשם מ"ה כל הי"ס ו"א ניחוסף בו ג"ר דשם כ"ן
 ומשם מ"ה כל הי"ס ונוק' ניחוס' בה ט"ס רכ"ן וי"ס
 דמ"ה. ש' תיקון הנוק' פ"ב :

קנה מלכות

כוללם כל השמות כולם והוא
 ער"ז רד' הויות עסמ' כ"ג רל"ב
 ונ' שמו' איהו' קס"א קמ"ג קנ"א גי' מנ"ה ורל"ב
 הם תרפ"ז והנה אדכ"י כמילוי גי' תרע"א וי"ב אוחיו'
 המי' ור' אוחיות אדכ"י כולם הם יו' אוחיות ותרע"א
 פולה תרפ"ז כמס' כל השמות הגו'. שם כלל ז' :

קנו מלכות

נק' כ"ה והט' משום שנטולה ג'ג'
 ת"ד דה"א וע' דו"א הרי ג"כ
 אחיון וכהו' ג' תיקו' שהו"א נוחן לה שה"ס הרים
 ככא"ס כחוכים הרי כ"ה וזהו נק' המל' כ"ה. שם
 כלל כ"א :

קני מלכות

נק' הכל והט' שמתחברין בה רי"ז
 העליון כסוד מולא קדישא ורי"ז
 תחתון שהוא ע"כ קדם וכ"פ רי"ז גי' תכ"ל שם כלל
 כ"ב וענין כס' ההקדמות דקע"ד :

קנח מלכות

יש לה שישא' בכל ספי' וספי' של
 ז"ה דבעת העיבור שהיתה עם
 ז"ה נתעברה היא עם כל ספי' וספי' שבו וז"ס מ"ס
 כוה"ק דאיהו שלימא רכל ספי' וס' שם פ"ג וכמ"ס
 בדרו' הנוק' דרו' א' :

קטן מוחין

דקט' רנוק' הם אלו רמו' דחכמה
 שבה הוא אלהי"ם דמלוי אלפי'ן
 ומות כינה שלה הוא אלהי"ם דהה"ן ומות ג' הוא אלהי"ם
 פשוט והנה שם אלהי"ם דרו"ן חיון בה כח כרי
 להתגלות פה וכמקומו הוא אלהי"ם דאלפי'ן. שם כ"ד
 וכמ' שכררו' הנוק' דרו' ג' :

קיס מנורה

סוד מנורת העלאת המנורה כמס' פ'
 בהעלותך את הנרות וסוד מאור'ל
 ויעש כן אהרן מגיד שבחו של אהרן שלא שינה והענין
 דהמנורה היא רחל נוק' דו"א העומדת באחור ז"הו'
 נרותיה הם ו"ק מחס' עד המל' וכמו שה' המתפ'
 בו"ק דו"א הם נק' ה' אורות מאחיון שהם ה' אורות
 דיום א' דפ' כרא' כן הה"ג המתפ' כנוק' בו"ק שלה
 הם ג' אורות המא' בו' נרות המנורה שהם ז"ק לא
 דשל ז"א נק' מאורו יום ושל נוק' נק' מאורו לילה
 וענין הדלקתה הוא יודת אורות הגבורה מלמעלה
 מהדעת שבה עד היסוד שבה כמ"ס ואירו' ז' הנרות
 וענין העלאתן הוא חזרת הגבו' ממט' למעלה עד
 הכתר שיעלו דרך קו האמצעי כדי להגדיל הכתר שם
 והט' למה לריך התגלוי' הכתר יותר משאר כחי' הוא
 רכב' הקוין ימין ושאלל שבה הם מאחיון שכל' מוחין
 חו"ב דו"א המתפ' בכל אורך כ' קוין אמנם כקו אמל'
 חיון שם מוח דו"א מתפ' בו רק חזי' שליש אור דחס'
 דת"ת ז"א שנכנס בכתר שלה לכן לריך שיעלו הארתו לו
 הגבו' עד הכתר כדי שיהיה שם כחי' מו' דכתר דא"ב
 יהיה הכתר גרוע מחו"ב. ודיע דעוקר עזר ענין זה
 שיתקבלו ויעלו דרך קו האמצעי' הוא ע"י יסוד אבא
 שמתפ' חו"ב ז"א והוא יסוד זכר והוא אריך עד יסוד
 דו"א והוא מכוון נגד קו אמל' רנוק' ומאור' בהומבמ
 הארה הוא מקבץ אוחין הגבו' יחד בקו. אמל' שלה
 ועליון שם עד הכתר וז"ס ה' כחכמה יסוד ארץ דע"י
 יסוד ראבא תיקון יסוד ארץ שהוא הנוק' ולום נלטייה
 אהרן כשהיה מרליק המנורה שיהיה מכוון דכשור'
 קנבו' כדרך ויודתן שהו"ס הדלקתה יכוין באוחין כ'
 קנבו'

עץ אבת מערכת מים ליעקב חיים נג

לכבו' יהיו טעמים אל מול פט המנורה שהוא קו
 סממ' כלבר השאר' ל' המון עד שהיא שלהב' עולם
 מאלים ר"ל עד שהקוד' לעלת שלהבת אור אומן כ'
 נבו' למע' הכל בעת שכבר מתחילת לעלת לא נלטווה
 ככך והוא אסוף על הצווז לפי שאמר כלבו אחר
 שהגבו' נתנלו למט' וכפרדו איש מעל אחיו ודאי
 רבשיעלו יתפרדו דרך כ' קיים לכן המהין יותר
 בכוחו ולא זו משש לכיון עד שגבל סנכו' ממט' למע'
 דרך קו אמנ' לבר סנכ' אל מול פני המנור' העלה
 ולא אמר האיר' ו' נראה אלא העלה וז"ס ויעש כן
 אהרן מנוד וכו' ר"ל דאעפ"י שנלטווה שאירו ו' נדות
 אל מול פני המנו' שהוא בעת יירדהן סנכ' הארה
 והוא אל מול פני המנור' העלה נ"כ ולא הארה כלבר
 וא"כ זהו קום' שכת וזאנו כק' שנה א"כ רחוי לשכתו
 וטע' היות ענין זה ע"י אהרן הוא דהיה כהן כבוד
 חכמ' שהוא אבא והסרן הוא יסוד אבא המלוכש הדי
 ז"א וכן אהרן נ"י ע"כ קפ"ד שהס אחו' רב"כ ומשס
 שרש אהרן וכבר נת' דענין זה נעשה ע"י יסוד ראבא
 כסוד ה' כחכמה יסוד וכו' . שס פ"ה וע"י ועיין במ"ש
 בדוחש הטוק' דרוש ה' :

קס"א מלכות כמה שמות נק' המל' וכולם אמת
 כי יש לה כמה שרשים אל המל' היא
 פני השתנות הזמן ולכן אל חקמה אם המל' היא
 עטרת היסוד שכאדם ואיך היא הטוק' של ארס והענין
 סוד גדול דכל רבר שבקדושה אין טורש הא' נעקר משס
 לכן מקום המל' היא אחי' סוד' העט' שביסוד ואח"ך
 כשנגדלה נתעקרה משס ובדלה עד שנעל' פר' נמוד
 ואזורה שכ"ג בו' לא ולא מפני זה נעקר' מלאו' הא' לא
 נשאר לס טורש רבוה בו' א' ככחי' עט' ולא זו משס עד
 עולם וכן כלל קו אמנעי דו"א כרת' יש לה סוד' ולא
 דו' אל אלא ככל ספי' וספי' דו"א יש לס טורש א' ח"ס
 לעולם ה' רכרה נכב כשמים וסכן זה ועיין במ' היו"ד
 או' פ"ו כיאור פ' זה . ש' סורס פ"ה ועיין במ"ש ש'
 דרושי הטוק' דרוש ה' :

קס"ב מ' יום של יצירת סולר עיין במער' סכ"ק
 אות מ"ח .

קס"ג מלכות יש לס' כחי' סנ' כהיותה ככחי'
 אחו' ובר' כהיותה ככחי' פכ"פ
 והלו הן א' חכלית המיעוט והיא נקו' כלולתמי' כחי'
 המל' שסס ואין לס פר' ואז עומדת חמת היסוד דו"א .
 כ' היותה פר' נמוד מני' ס' ושיער קומ' כאחור ו"א
 מן הקום ולמטע ועדיין האורות שלה שיש בה' ראשונ'
 דו"א כח"כ ח"ג לא האירו כר"ת סבו . ג' כשמקבל'
 אורות דס"ר דו"א וענר' כמסו' אלא דעדין היא ככחי'
 אכ"א . דו' כחי' רפכ"פ הם אלו א' כשהיא פר' שלס
 פכ"פ אלא דשיעור קומ' מהחמה ולמטע ועדין אין
 אור פ"ד דו"א מאי' כס' וסנכ' ככחי' א' שהיא כחי'
 נקו' כלולתמי' פכ"פ נת' ככונה כרבת אבות יע"ש .
 הכ' הוא כס"ר דו"א מאי' כה ועדין היא מהחמה
 ולמטע ואז יורד הוא כנלכ' שלו והיא עולם כסוד שלו
 וכוף קומתו ומורחו עמס . סנ' כשהיא נדו' שיעור
 קומ' פכ"פ ומקב' הארת ה"ר דו"א אבל עדין אינה
 מקב' הארו' אלא ע"י ו"א וסכתר שלו גדול מכחכ' .
 הד' כשהיא משמשת ככתר ככתר א' בנעוה ומקבלת
 אורו מאי' שלא ע"י ו"א דמיון או"א חמו חכלית כגדול
 שלס . ש' מיעו' ארס פ"ה .

קס"ד מלכות נכאר עתה כל הכחי' שסוי לה
 מחקי' בריאת העולם ועד עתה

ככה כשנכ' עולם האלי' ונולדו וז"ל להחגל עד יום ר'
 שלימו כראשו' ונגדלה כל כחי' הכל' שיש בכחי' אכ"א
 דהיינו שהיתה כחי' פר' נמו' וגם הארת ה"ר דו"א
 מאירין בה ככחי' אכ"א וכסקטרנה הירחאז נחמטעס
 ככחי' המיעוט יותר גדול שהוא נקוד' ה' כלולתמי'
 חמת היסוד וז"ס לכו ומעטו ענמך וענין מיעוט
 הירח היה כיום ר' . אס"ך כיום ו' חורס להחגל'
 בכחי' ה' . הנ"ל שהיתה פר' שלס ככחי' אכ"א והיו
 ס"ר דו"א מאירין בה שהס כחי' ה' ימים א' יומי
 כראשית האירו כיום ו' שהוא סת"ה שבו ואז נכמת
 המל' והיה וזו' ז"ל בכחי' אכ"א ונכר' ארס' ר' ואז
 לא חטא ארס' היה מעורר מ"ן כאו' שכת ה' והיו
 מזדווגים פכ"פ בכחי' העליונה שהיו כ' משתמ' ככתר
 א' וככה שר חטא חורה למטע חמת היסוד כאחו' ככחי'
 כקו' ה' כלולתמי' וכוט' עליונות לא חזרו לעלות
 בו' א' כמו בעת מיעוט הירח כיוון שהיה מפני החטא
 ירדו לארס' למטה בקלוי' והיו היא כחכלית המיעוט
 ואז נולדו קין והבל ע"י וזו' ז"ל . אס"ך כשכא' יום
 שכה הא' חורה הטוק' להתחנן ככל הו' כחי' והוא
 שחורה עמו פכ"פ זולת כחי' הכתר לכד שהוא גדול
 מכחיה . אס"ך כיום א' רחול חורה לכחי' כ' והיתה
 פריטו' שלס מאי' ככחי' נחזה ז"א וענין זה נמשך
 מכריאת ארס' ר' עד שילאו ישר' ממלרים דככל יום
 שכת חזרת פכ"פ ככחי' הו' ובחול חזרת אכ"א ככחי'
 סכ' הנ"ל . שס פ"כ . (א"ה עיין להרכ מוהרש"ד ז"ל
 בס' יפס שעה שהאחי' כפ' זה יש בו כמה
 דברים נאים יע"כ ואזכיר כ' ג' נרנדים שעמדו
 עליהם . ה' כמה שנתן ט' למה קטרגס כיום ר' ולא
 קודם לכן דנו' דעולם העשייה היא חלקה ונחלקה
 וכיום ר' סברה היא לשלוט בעתה וכמנה ע"כ .
 ובראי שכוונתו לו' רכיון דיוס . ר' הוא כעמס כט'
 לוח סברה וכו' אלא דק' רלפו' היה לה לקטר' כיום
 ג' שנס הוא בעשיה כט' ואעיקרא אינו לרך ט' דכט'
 הוא פשוט רכיון שנתלו המאורות כזה היום והיו כ'
 סמא' הגדולים שיש משו"ה אמרה א"ל לב' מלכים
 וכו' :

גם את הכ' כמ"ש דחו סוד גדול מ' שחלל דכשנכ'
 הנגים כהיכל מלאו הכרוכים וכו' ורכיס תמהו
 דאיך באותה שעה היו עומדין פכ"פ אלא רכיון דאוחס
 שעה היו ז"ל כחכלית המיעוט היו עומדין פכ"פ
 ואין פחד מניטקה החילוני' כשהס כחכלית המיעוט
 כהשר הכיז רחיה לזה יע"ש ולפי דברי הר"י מוסרי' א'
 ז"ל שכ' כס' נח"ק ככיאור' איכה כפ' קרא עליו מועד
 משס רכיון האר' ז"ל רכשעת הסורכן היה וזו' עליות
 זו"ט סנכ' ט"כ מועד וכו' טעמים כדבר הא' כדי
 שיהיה קיום העולם ולא יעשאו כלים כישראל ועוד כסוד
 היוכל' לדרך קייב לפקוד אשתו והדברים עתקים א"כ
 אין כאן מקום ללון :

נאל הנ' ל'ו בא כמ"ש שמעתי עקשים רכשע"כ
 ככל דרושי ר"ס ויום"כ וסוכות כחכ דנחעכב
 הזווג עד יום שמחת תורה וגם כל הימ"ה סס כסוד
 אכ"א ונעשית' הססירה ואיך כתב כאן רכשכא' יום
 שכת הא' חורס הטוק' ככל הו' כחי' פכ"פ והי' הוא
 ז"ל רשכת הא' דקאמר הייט שכ' הא' הראה לזוג כו
 כן יום ש"ת דאוחס שנה יום שכת היתה עד כאן .
 ואסת"ר מלכר שפי' זה אינו לוכל בדברי רכיון ז"ל
 כטו שיראס הראה עוד כה רטענה כחשכת דיוס ש"א
 רשכת א' קים כיום ו' רחייט יום ר"ס סיה יום ו' חוס
 סוכ'

שיב' יום ל ויום ש"ת יבא כיום ו' וסוף פלי . ולעיקר
 הקושיא הן אמת שמכיל הרעיון והנני וסוף להפליא
 רבקהא כתוב בשע' הכוונת כדרי' א' דר"ה דאפי' כיום
 שבת כראשי' לא נעשה וזו וכו' ועורט הרב החסיד
 ו' לא הרגיש בו . ואלולי רמסתפיכא הייתי אומר
 רכאן בע"מ מיידי בכסי ט"ך העלוונה לאה שיש לה
 זוג ככל אוחס הימים כנו' והגם שהיא רוקק מ"מ לפי
 חומר הנשאל יתכן כדרך אפשר ועיון לקמן כסוף
 הענין הי' ע"ו והיע"ב :

אחד

כהגיע תור גאולת מלרים כו"ר לתדע
 לקחו הפסח להורות ראו היתה פירו' שלם
 כו"ס כסוד אכ"א ולכן מקחו כעשור והמקי' עד ה'
 ימים והאירו כה אור ה"ר דו"א ואו היה ליל פסח
 כט"ו לח' שהוא ה' על י' פי' כהיותה כסוד אכ"א
 כפי י"ס ושיעור קומתה אינה רק ר"ס תתאי' דו"א
 וס"ר דו"א גבוהין עליה וכשגג' הוא למע' לוקחת
 מקו' אמלא שהיא עתה כחי' ה' על י' וזהו בליל פסח
 שהוא ט"ו לח' ואו חור' עמו פכ"פ בכחי' ה' ולכן
 אומ' הלל במור כל"פ :

אחד

מאז ואילך עד שכנה שלמה בית א' היתה
 ככל ימיו שבתות פכ"פ בכחי' ו' ככ"ל וכימי
 החל היתה אכ"א בכחי' הנ' ה"ל' חוהו ע' זכירת
 וי"מ דהיתה גאולה נדו' מבחי' היתה בחחי' כימי
 הנלות בכחי' כ' לכד ככ"ל עלתה לכחי' הו' ככ"ל :

אחד

כשכנה בית א' כחוס' עור' כחי' החרת
 והוא רבין בשבת וכן כחול לעולם היתה
 עמו פכ"פ בכחי' הו' אמנס כחי' הו' שהוא סו' כ'
 מלכוס משתמשי' בכחר א' לא היתה כך לעולם עד
 לעת"ל דאלו היה כן בבית א' לא היתה אומת ולאן
 שולטת כנו עור :

אחד

כשנחרב בית א' בעת החרבן עלמנו ורדה
 המל' אחי' היסוד דו"א אכל ע"ט עליו
 שכה לא ירדו בקלי' אלא עלו למע' כו"א כשורשיה
 בענין מיעוט הירח ולולי שנתמעט המיעוט זה הנדו'
 לא היה יכולת לקלי' ולא"ה להחריב הכהמ"ק אכל
 חיכף אחר החרבן חזרה הנק' להתקין בכחי' ג'
 ככ"ל חוהו כחול אכל כשבת היתה פכ"פ בכחי' ו' :

אחד

ככית כ' עלתה כימי השבת פכ"פ כחי'
 הו' אך כימי החול עלתה פכ"פ בכחי'
 פה' שהיתה פרי' כו"ס שלי' ושיעור קומתה מהחזה
 ולמטה והיו ה"ר שלו מאירין כה מרחוק אכל לא
 עלתה היא כנגדן מתש כמ"ס בכית א' כימי החול .
 ח"ס ה' רבירס שחסרו בכית כ' והס אורל וחומי' וכו'
 חסו מ"ס בזה"ק רכית א' לקבל ה' עי' וכית כ'
 לקבל ה' תתאס והענין רכית א' היו ה"ר מאירין
 כס ונך' סיהרא באשלמותא כמלה הלכ' ט"ו לח' כסוד
 ה' על י' אמלא דכחות' שס למע' כו"א כק' ה' עי'
 אך בכית כ' שהיתה כחול פכ"פ כד' תתאי' שבו
 והיא ה' להם או נק' ה' תתאה :

אחד

בחורבן בית שני היתה המיעוט הוחר
 מועט ככל הומנים והוא רומה לזמן חט'
 אדה"ר והוא שחורה לכחי' א' שהיתה כאלי' אכ"א
 בכחי' נקו' כלולה מי' שהיא המל' שלם תחת היסוד
 והט"ס שלה ירדו למטה בין הקלי' ח"ס השליך
 משמים ארץ כי ת"ת ישראל שהוא ו"א השליך המל'
 הנק' ארץ שהיתה תחי' כת"ת שבו הנק' שמים ומש'
 השליכה למטה מהדרוס רגליו שהס נה"ו שבו ונפלה
 תתה היסוד שבו כאחריו וכו' יעש"ב :

והנה כ"ו הוא כחול רחמיו עומרת בכחי' ו'
 אמנס ע"י תפלות ישראל ומקיימו מלות
 התפלה יש כנו כח להעלותה עד החוה כאחר' ואח"ך
 חורת פכ"פ ואו הוא יורד כנלח שלו והיא עולה
 כאור שלו דאעפ"י שהיא ער החוה שהוא למע' מנ"ה
 עכ"ו כדו לכא פכ"פ לרך לחו' נקו' א' תחת היסוד
 ואו הוא כוסף קומתו עד הנלח להודות עמה ואמר
 החשי' שורת כסוד נקו' . וכשבת ע"י קדוש' שבת
 נעשה ממילא מה שנעשה כחול ע"י תפי' ואח"ך ע"י
 תפי' שבת חזרת פכ"פ בכחי' הו' כטורע . שס פ"ב
 ופ"ג . (א"ה) עיון למוריט הרב החסיד ו"ל כס"ה
 אמת ושלום שהק' קו' עטומה עמ"ס רבינו ו"ל
 רכיו"ד לתדע או היתה פירו' שלם כו"ס אכ"א ו"ל
 ול"ע ואלא יו' רכדתה הוהא שבת היה רפסח מלרים
 היה כיום ה' כנו' וכבר נת' לעול רככל שבת היתה
 חורת עמו פכ"פ בכחי' הו' ואך כחכ רכחותו ווס
 היתה אכ"א . והאי דאמת הוא שבאחור שבת היתה
 פכ"פ כשאר השב' אמנס משס ואילך לא חזרה עוד
 לכחי' הכ' שהוא ער החוה פכ"פ אלא היתה פרי'
 שלם כאחור בכחי' ה"ג ככ"ל עכ"ל :

עור

הק' מוה"ר ו"ל לעול מזה דזה סותר כל
 מ"ס רבינו ו"ל כס"כ כדרי' הפסח דבנלות
 מלרים היה האז בכחי' תכ"ב ונוק' בכחי' נקודס
 והניחה כל"ע . וראיתי להרב החסיד מוה"ר ד מאגאר
 ו"ל תפי' לזה ואני מעתיק כל לשונו לשון הסוב יען
 שהיא הקדמה מפארה ולייכס לכמה מקומות .

הנה

נדע דסוד יי"מ ומה שזרז ו"א לכחי'
 עיבור חכ"ב הכל הוא בכחי' פרי' המוחין
 דכל מה שהיה נוגע לפר"ו וז"ן דאני' ורבו"ע שהס
 חוקס פרי' האלי' כולם כבר נבמרו ונתקנו כומן
 הראוי להם בעת שעלה רגון המאלי' והאלי' וכי"ע
 כל העולמות כולם בכיונס וחיקו' ואין שיק' כסס
 לא מיעוט ולא יודעה לא עליה ולא דג' וקט' וכל
 כונתו ורדו' הרב ו"ל כולם מדכרים בפר' תמוחין
 דו"ן וז"ן שהס כניס לאו"א הס מהקנים פרי' המו'
 דאו"א הנק' וז"ן גס הס לעדך מה שלמע' מהס
 ולריכין עי"מ והכל נתקן ע"י וז"ן דאני' שהס כניס
 שלהס וכעד"ז הו"א לא"א ונוק' יכו' ער א"ק והכל
 תלוי לפי מעשיו ע"י קיוס החו' ומע"ט ומה שאנו
 פוע' כו"ן כך גורמס ופועלים וז"ן לאו"א וכעד"ז
 כולם כי מה שנתקן ע"י המאלי' ית' בעת תפי' הוא
 וז"ן הכוללים רכל פרי' שהס הו"א רכל פרי' ורכל
 כלל רכל פרי' א"ק ועתי' וא"א יזר"א וז"ן וכל
 דרשו הרב ו"ל כולם מדכרים וכניוס על ערכו
 הכיניוס דלפי ערכיוו אנתנו כניס לזו"ן וז"ן דאני'
 דוקא הס חסדים עי"מ ולריכוס אנתנו להסלימס
 ע"י אמנס או"א הס שלמים וכ"ס הפרי' שלמע'
 מהס חס כלל גדול רכל כונתי' כחפי' ועיבורתי
 והמלות הכל הוא בפר' המוחין דו"ן וכזה נבא אל
 מ"ס רבינו ו"ל שבנלות מלרים חור ו"א בכחי' תכ"ב
 נו אי' עי' דה"כ מי הוה המדבר עם מר"ה ומי
 היה המוליד את ישראל ממלרים ואך נתקיימו כל
 עולמו' כי"ע שהס מוחס האני' ותוילי הנק' ולא חור
 העולם לקוהו וכוהו :

ועוד

יש לחמוה תמוח' רבא שהרי כתב רבינו
 כשער מיעוט הירח רכל זמן גלות מלרים
 היו וז"ן וכו' ככו"ל חס סותר כל מ"ס הרב ו"ל
 כסס"ב כנו' אלא פשוט ומכואר רכל הדרושים
 מרבירס

מדינים בבחי' פירט' המו' רוז'ן אמנם פירט' וז'ן
רמז' שנחללו בעת חלני העולמות וכל הפרט' לא
היה בהם שינוי כלל :

ובזה חזקנו שרבינו ברוך פירש דבכל אוחס
ע' שנס דגלות ככלהים אז כסוד הרדמיטע
דא"כ למי הוי דעפ"ס ומתפללי' ומי היום המצנים
ולשו מ"ש הכל מואר עכ"ל הוהב :

אשר עפ"י חילוק זה יתורץ נ"כ הקושי' שהביא
הרב טוהרש"ן ו"ל משם שמעתי מקצים
למל יע"ש ורוק' וכוה יתורטו כמה שאלת ורו' ועיון
עור לק' כמע' זה כמ"כ אות מ"ו מש"כ יע"ש : שר'ר
שהק' וזה הכמו' כדאש העמוד כבר הק' היר"ש ו"ל
בסה"כ ישן ות' דמ"ס דבגלות מל' קור וכו' היינו
בעת הגורע שגור המאלי' העליון להיות גלות מל' כנו'
כין הכתרי' כדי ליתן כח לפרעה לניק מהעורף קור
ז"א וכו' ותקפ' קור כסוד היטיק' דומה לזמן חרבן
הכת"ק שחור כסוד תכ"כ ותקפ' ולא וכו' כמ"ש רז"ל
ח"ס חומס חשיכה וכו' שנפלה לאצ"ע"ס וחזקן זה
ח"ס גדול מ"ש לו הפ"ס קחה לי עגלה משולשת
ועו משולש' ואיל משולש שהם נהוומן תומכ"ד שצלה
ז"א כסוד נ' נו' נ' ותקפ' ולא ח"ס ביום הקור כית
ה' וכו' יע"ש כ' וקפ' עליו הרב טוהרש"ן ז"ל דה
לא יתכן לו' דבכל הרד' כת' ח"ל שכומן גלות מצרי'
בעין ישראל חור ז"א וכו' ולא קור' לכן וכו' ז"ל כו'
דכתי' העיבור היה כמראש הסנה ואת' כ' בא עת
סלידה לכן כתי' אחו' אחיה אשר אחים שהו"ס
סלידה כנו' יע"ש כ' ואני או' רעל כ' הרבני' ז"ל ק'
מ"ש רז"ל כפי' פ' מי ה' אשר וכו' ורוק) :

קסיה מלכות סוד התלבשותה כו"ס דקלני'
והשפלה' כעוה"ד עיון כמע'
החיות אות ג"ה :

קסו מה למעלה ומה למטה פי' עיון כמע'
הו"ן או' ק' :

קסז מלוי הוא בחי' טק' לפי שכולה דינין
ומלוי נ' אלפי"ס - גם המלוי הוא
כסוד העיבור שממלא כטן או' . והנה מלוי שם מ"ה
שהוא ז"א נ' י"ט ונ"ו וכו' וכו' אך חיה היא
אשת ארס והיא כשר מבשרו ממש - ש' רחל ולא
פ"כ :

קסח מרעה שאתיו כווס"ק שהציג ער
הבינה אינו חלא מלאה הכמש'
ממל' רכיני' ונעשות ד' קשר ש"ת ח"ס וראית את
סחוריאמרו ר"ל מלמד שהראכו קשר של תשי' ורוק' .
שם ועיון עור כמע' הלמ"ד אות ט"ל :

קס"ס מ"ט סוד ה"פ מים שטכר ביום שני
דמעשה כראשית הם סוד הממש
גבורות כסוד מאימתי מוכיחן גבורות נשמים . שם
פ"ו ועיון כמ"כ כמע' הש"ן אות ו' :

קע מצורע סנה הרעית נמשך ע"י הפתלות
נחמן ראב"ה ח"ס מ"ש ח"ל מלורע
חשוב כמת רט' דהעיתק נמשכת מכת הפתלות
מו' ראב"ה כסוד יטורו ולא כחכמה כי החכמה תחיה
את כעליה ולכן מלורע נ' ת"ו רמז לחשרון סחכמ'
שקול אבא וסוד שם ע"כ יורדין איש בו י' אוקיות
הד' מסס בחי' יורדין וכו' כ'לגלם מי' מי' הס'ת'
ועס'ו או' סנשארות הם ת"ו לרמז דהסתלק' אבא
שו"א גרס סלרעית וסנעעים כנמש' ממנו' דאי' כשהי'
לכדי בלחי' חכמה רחין כח כבינס לרמזת סחמל'

כשנפחת מהסכמה חלא כהותה יקר עמך ואם
לאו נעצית דונא קשיא (א' ה' עיון כמ' סה"ל ק' אח
קס"ד וכו') ולכן נענע נ' קכ"ג כמס' מילוי דהק"ס
דאלפי"ן ע"ה שהוא מספ' קמ"ג וכשחשור הפשוט
ישאר קכ"ג ע"ה ג' וס' מ"ס ח"ל ז"א חיה תחית
סמטרע רחין חיקוטו חלא ע"י הקורה דט' רע"ו
הקורה נמש' המטותן דאבא ולזה כיון דסיבת הרעית
והנענע' הם מכת הסתל' מו' דאבא לזה והוכח חל
אסרן הכהן שהוא מלוי אבא כמ"ס פחות שלו וע"י
כאיש המו' דאבא ואז מסחלק הרעית והנענעס שסס
אחי' החיט' . שס . (א"ה ק"ל כמ"ש דמלורע נ' ת'
ת"ו רמז לחשרון החכמה וכו' דחיון רמזו ענין זה
דחס' החכמה מאחר דמס' מלורע הוא סנה למספר
שס ע"כ יורדין ככ"ל וא"כ אדרבא יש כו מוח' דהפ'
דלעולם כן הוא הדרך כשאלו עושים ענין ה' שהוא
שס המספר' עם ענין אחר אז נעשים הב' עניינים
שוין ככחי' ח' ומה שיש כזה יש כזה הכל לפשות כמו
זה דמס' מלורע הוא שס עם מספר שס ע"כ שהוא
המו' דאבא ולומר דזה מור' לחשרון מו' דאבא כעת
לא מלאתי לזה חכר אך שיהיה עכ"פ הדבר ולא מפי
המלך עליונו ליקל :

אשר כזה נלע"ד דרשפר לפרש כונת המאמר
כמ' שכת רנ"ה ע"כ וקחות חו' על מלחו'
האנשים וכו' ח"ל הקכ"ה לגבראל'ן ורשום על מלחון של
לדיקים ת"ו של דיו' שלא ישלטו בהם מלאכי חבלים
ועל מלחם של רשעים ת"ו של דס כדי שישלטו בהם
מלאכי חבלים וכו' ומחי' שאל תי"ו תי"ו תחיה ת"ו
חמות עכ"ל . דל"ל למה כתר ס' באות ת"ו יתק'
משאר האותיות דאש הוא כמ"ס ת"ו תחיותו' חלא
התי"ו היא שמואית ואינה משרש החיים והיה לדיק'
שינוי על מלכות הלדיקי' אות ח' שהוא חיים ולרשעי'
אות מ' שהיא מות ועור ל"ל דואת האות ת"ו הוכן
דמותה אס לאלגא דחיי א"כ כילד ימשך ממנה מיקש
לרשעים ואש רומז' לטורא דמתא כילד ימשך ממנה
חיים ללדיקי' ואש הענין חלוי ככחי' אס היא כדיו'
או כרס כמ"ס גס זה לדיק' להכינו דמכו ענין דיו'
ומכו ענין דס :

אמנם עפ"י הנה נכון והוא דכר כחכנו רת"ו
הוא מס' שס ע"כ יורדין וכו' שהוא
כחכמה דממנו תולדות חיים ונס הוא מספר מלורע
דחשוב כמת וממנה נמש' המות כ"מ נמלא דכחות
ת"ו יש בהם חייסוישכה מות וזכ ת"ו חקיה ת"ו חמות .
ומה שהיה כותב ללדיקים ת"ו של דיו' הוא לרמז
דואת סת"ו הוא המספר של ע"כ יורדין ורד"ו הוא
אוקיות יו"ד דהיינו יו"ד חכמה . ומה שהיה כותב
לרשעים אות ת"ו של דס הוא לרמז דואת סת"ו
הוא מס' מלורע החשוב כמה וכבר כחכנו דהרעית
והנענעיס נמש' ממנו' דאי' כשהיא לכרס ונענע נ'
אחי' דאלפי"ן המילוי לכר וכו' וט' דאחור' דאחיס
כוה ח' אח"ה אח"ה ח"ה נ' ד"ס ורוק וכו' ח"ס .
ועיון עור מה ששיך לזה כמע' הלר"ו אות ל"ח) :

קעא מדת נק' לזה שיש לס' ד' אלפי"ן דל'
שמרת אחי' הכנ' כמקומו וכו' דנס
זה לעומת זה עשה האלפי"ס ולעומת זה יש קלני'
הנכ' מ"ת דהס סוד הקלני' והענין דשרש ד' אלפי"ן
עלמס מסרין אט מהקלני' שהוא חמיות שלהם
וכשחלקן ד' מן מדת ישאר מ"ת אמנם כקרושה עלמה
יש הב' בחי' חלו שסס מד"ת ות"ס כי כקלני' נק'
מ"ת

עז אמת בערכה מים ליעקב חיים

מ"ה ויבקרש' ת"ס ויעקבלג. השני בכל מ"ה ריק כב' אוחיות ת"ס דבשרש ר' אלפין לא השני ו"ס יעקב איש ת"ס. קס פ"ת. (א"ה) כוס ללע"ד דאפשר לומר ד"ס יעקב אבינו לא מ"ה והכונה דלא חוסק ארעמון דכיון דיעקב אע"ה לא קשב כשאש' הד' אלפין דר' שמוח אה"ה שהם ג' מדק"ש כ"כ שאר ח"ו מת לו' א"יעקב אבינו לא מ"ה דה"ד בקל' שנק' מת אכל השנתו היתה ת"ס ורק):

קעב משה איש האלהים דד"ל מחלו ולמע' אלהים מחלו ולמע' הים. הענין דאלהים זק הוא כסוד הכונה והנה"י שבה נפשו ונחלכוו תק' ז"ל והיסוד שבה נגמר ע"י החוה לכו לכו מחלו ולמע' דו"ה שהוא כח' משם נק' אלהים ומחלו ולמע' שיוצאת רחל הנק' אשה נק' הוא איש כסוד לואת יקרה אשה כי מאיש נוק' וזאת המדרש כדלל כנורע. סס פ"ט:

קעס מ"ן כל כח' מ"ן הין דאזיש להלמוד לעשות מהם כח' וילד עד פעם כ' דהפעם א' אינש דאזיש להחוקק דכאזחה שעה עלו מן הקל' אבל עומדן שס עד הוות כ' ועולין מ"ן חדש ואז חמ"ן א' נלטייר ונתקן ומתלבש כנורק. שס פ"כ ועיון כמ"ג ש"כ ח"ג פ"ט באורך וכש' הסקר דקע"כ:

ק"פ מלכים אין לך שום דבר בעולם שאינו מכירו' אלו המל' והכל ככלל בהן ואמנם היוקר מעולה שבהם חוכרר כאלו והגורע ממנו חוכרר ככר' וכי' עד העשיה וכעשיה יש ד' כח' דל"ח והמוכר שבהם הוא האדם וכי' והגורע מהם הוא הדומם והגורע מכולם הוא הנק' וזהו המד' דהחוכר' דהכח' ונק' קל' דלא יכלו להחכרר והם דכיון קש' והנה מוכרם שיש כחוק אלו הקל' קלח ינו' קדו' וז"ל דהאדם כמעשו' לחקקם ולכר' ולהעלותם ממדר' למדר' עד שיושלמו להכבר'. שס פ"ג ועיון עוד שס בפ"ד דגם כל ד' עולמות אבי"ע וכל הפרטים שבהם הם מבורר אלו ה"מ וע"ש ועיון בת"ש ש"כ ח"ב פ"ח וכש' הקל' פ"א:

קע"ג מ"ן ענין מ"ן מה עניינו דע דכמו שהאיש נוחן מ"ד לאשמו ונמשך מהמוח שלו כן האש' נ"כ מוריד מהמוח שלה מ"ן כרחם שלה ומאלו המ"ן ומ"ד נולד הולד שהם הנשמות ואלו הן קוד' כ' ויר"ן שיש כטורת א' ד' ע"י מוח זכר וי' תהאם מוח נוק' ואותו ו' שכתויים הוא חד פרישו דאפשרם הנו' כוונת ק'. והנה כל מ"ן הם נבורו' והם כח' כל המלכות רמיתו. ש' מדרות' פ"א:

קפ"א מלאכים החילוק שיש בין המלאכים לבני אדם וגם טעם למה המלאכי' אין להם גוף כמו הכנ"א עיון כמע' הנו"ן אית ק"ו גם המלא' נק' קולות עיון כמע' הדל"ת אית כ"ו:

קעד מלכים אעפ"י שהם ז"מ עכ"ז הם ו' לא שהם ע"ד ו' היכולות שנוכר כפ' פקודי שהם ו' והם ו' היכול העליון כולל ג' היכולות והתחתיו כולל מל' כן הענין כאן שהם ז"מ והם ו' דכלע הוא כולל יוכב וחשם כנורע. שס ובמ"ס ש' הקל' פ"א. (א"ה) עיון כשה"פ כפ' יהיו כימו אמופל שכ' שהם ט' מליכו' כחכב כמ"ש ש"כ ח"ג פ"ח ונ"ט וז"י):

קפ"ב מ"ד ומ"ן סוד טיפת מ"ד ומ"ן עיון כמ' הנו"ת אר' ד' כ"א:

קפ"ג מ"ב הו"ה מהו"ה דפשוט ומלא ומלא דמלא כנורע הוא כח' גבורות. שס פ"ו:

קע"ה מלכים הם אדם א' מרחשו ועד רגליו שנטבע באלו הקל' ובכל פעם שיש זוג עליון אלו מעלין ע"י תפלתו נילו' ה"ן שכו ככח' מ"ן וכשמקברין גם הנילו' שברגלו. אז יושלם להחוקק אדם זה ואז יבא המשיח וז"ס עד דמטו רגליו כרגליו וענין רגליו אלו הם כעשיה ושם הוא סידם הקדושה שהוא המל' הנק' קן הימין וכנורו בקל' שיש שם נק' קן הימין וכשיקונו הנשמות שיש שם יבא המשיח. שס ועיון כמ"ג ש"כ ח"ג פ"ח וכש' הקל' פ"א. (א"ה) עיון למהרש"ך ז"ל שפי' מ"ש דז"מ הם אדם א' וכי' כמא' דא' כס' מ"ש פ"א מ"ס הקל' רכח' ד' אחו'. דא"ה ויושסו"ת הם כח' חכ"ד והו"ק ד"ה ומל' הרי כח' אדם שלם כו"ס ועוד פי' פי' כ' וע"ש):

קפ"ד מטטרין סוד מט"ט עיון כמע' הנו"ן אית קי"ב:

קפ"ה מלכות דעשיה לעולם לריכה להיות כח' ואיש לא ידעה מפני החילונים שלא יקאחוו בה וכפרט כלילה דאו חרעין שלה סתומי' והיא כח' ממש וכפרט כללית-ס פ"ו:

קפ"ו מוחין דו"ה יש בהם כמה כח' דיש מוחין דאחור ויש מו' דפנים וכסודם. שס:

קע"ז מ"ן כח' מ"ן הם נשמות הק' ממש שכתוק המלכו' לו דלריך לכררם משם ולהעלותן ככח' מ"ן למע' ואז יתקבר עמהם מ"ד ע"י זוג וכר' ועוס ככר'י כנש' ח"ט דלריך ככל זוג מ"ן חדשים. שס:

קפ"ז מלאכים מעלין מ"ן דחילו' כלילת. שס פי"ה ועיון לעיל באות קל"ט וז"ע:

קפ"ח מ"ן הם מנלפ"ך והם כפולים ה"ח וה"ג ה' אלכ' דוד ימין וה' אלכעו'ת דוד שמא'. שס כלל ו':

קע"ח מ"ן הם סוד הם"ג דכסוד הנוק' והם ה' אוחיו' אלהים וכשרופם המל' להעלות מ"ן ככללים כל אלהים דקדושה שם כסוד שבה. שס:

קפ"ט מ"ן דו"ן הם רוחין ונפשין דלדיקיא ודכינה הם נשמות זו"ן שהם המוחין שלהם כשנים פנימות וגם נשמת הרוקים. שס:

ק"צ מ"ן הם המלכים שבעשיה והם נחונים חק הקל' נוגס דעשיה וקדוים אלה וכן מלכו' מו"ה קדוים א' הקל' נוגס דיוצרה וכן ככר' וכל זה ע"י שס ב"ן שכל עולם שהוא המכרר. שס:

קע"ח מ"ן ג' כח' יש בעליות מ"ן עיון כמ' הה"ה אית מ"ג ועי"ש היטב כל ה' כח':

קצ"ב מ"ן רכינה ומ"ן דמל' עיון כמע' הו"ד או' קי"ח וקי"ט. וכמ' הכי"ה או' פ"הובמ' כלד"י או' מ'. ובמע' הנו"ן אית קי"ח: מ"ב

קצו מ"ב ע"ז ש"ס מ"כ נכרף העפ"ו עין פ"ט
הט' אוח כ"ב :

קצד מ"ב וזוגיש הט' כוה"ק פי' עיון כמ' הט"ז
אוי כ"כ ועוד וס' לפי' דא' ו' רהולק

טוא דיוקנא דכרית דהוקד' ארך דומק' לאוח ו' וס'
ז' טוא סוד' ו' שמוק' הרשטויס דסס מ"כ וט' רכל
קפס כלול מו"ק לכניס ככל שס' ו' אוחיות אח"ך הרגל
קמחון של הוא' ו' דק מאד נס' היא כלולה מו"ק וז'
הי' הוא שס' הו' דסס מ"כ שיש בו נ"כ ו' אוחיות הרי
מ"כ זוגיש ועי"ש עור פי' אח' שפי' כזה - שס פי"ד
ועיון לק' כמ"כ או' כ"ה :

קצה מזלות סוד הו"כ מזלות עיון כמ' הכא"ף
אוח ס"ה :

קצי מצות מעשיות סוד כל מצות מעשיות
כאזיה כחי' הש עיון כמ' החי"ת

אוח ס"כ וכן כל מצות התלויות בכיבוד לבר עיי"ש :

קצו מ"ב סוד שס מ"כ שטוא אכנית"ך הס' ו'
שמות והס כלים דו"ת דו"ת וממשיכים

אוחס ער ו"ת דעשיה להזיר להס שובלו לעלות
למע' ממקומס לתוס' קבלת שבת של כחי' חילוניות
העול' - ש' חילוי ופני' פ"ג - (א"ה כו"ת כותס סוד
קכ"ס שפי' מוריש הרב החסיד ו"ל כו"פ קולות דמו'
לדוד ודק' :

קצה גיתת הארס מה מסתלק עיון במערכת
הנימ"ל אוח כ"ג :

קצט מלאכים מהיכן נכראו עיון כמ' הנימ"ל
או' כ"כ וז"י ועיון עור כמע'
הנו"ן אוח קכ"ו :

ר' מלכים יש ו"ת תחת כל כחי' ככינה וכו"א
וכמל' וכסיוס כל א' ממנו כנ"ת

שכהס כאחוריים דחו נק' תחת - שס פ"ח :

רא מ"ה כקטנות אין מ"ה כלל רק כגדלות
והוא מ"ה בל' דיליה ודיליה וכו"ן ג'
דיליה וע' דילס חס' המ"ס וכו"ן דגדלו' נק' תוספת -
שס :

ר"ב מתנה נק' האורות חדשים הכאים כסוד
תוספת והס המוחין דגדלות - שס :

ר"ג מ"ה וב"ן יש כמ' החו"ג וכן ככ"ן ויש חו"ג
והנכודו' דמ"ה וכו"ן כעשין

חו"ג רכ"ן והס מו' דמג' או' כנו' כסוד הצליות
וחסדים דמ"ה עס חסד' רכ"ן נעשו חו"ג כמו' דמלך
אכא - שס :

ר"ד מוחין ג' מיני מוחין הש עיי"מ אבל דע
כי עיקר'ס הס כ' לכד דמו' דעוכור
חיניק כחי' א' הס לפי שכולס הס שמות אלקים -
שס פ"ט :

ר"ה מלכים פנס מוחז המלכים מעולם לז'
היה כו"ס דכתר וי"ס דחכמה וי"ס

דכינה שהס סג' דרד"א - שס - (א"ה עיון לעול כחו'
זה ס' מ"ה מ"ס רבוט ו"ל כוה וז"ע ודוק
ועיון לק' כמ"כ אוח ס' ויחזיק ה"ע) :

ר"ז מקיפים מה הס עיון במערכת הנו"ן אוח
קכ"ו :

ר"ז מוחין דקטו ודנ"ד דע דנס כקט' יש מוחין
דהיוו"ת עם מוחין דחלוק"ס והענין

דכחי' נופא דו"א יש בו עיי"מ וכל אלו יש בהס מוחין
וכס הלכושים דכ"י רחי' שהס אלס כעוכור ואלס"ס
ביטוקס ויהי"ה כנר' וספני' שהס מוחין עלמס הס ג'
ט'

כחי' וטלס כס הי"ז ת' ובעיבור מו' רחוי"ת תך שו'
רקטו דאלס שהס לכופי כה"י החי"ו רחי' וכיחוקס
יש מו' רחוי"ת חוק' מו' רקטו דאלס שהס לכופי
כה"י אמתעי' דחי' וכנר' מו' רחוי"ת תך מו' רחוי"ת
שהס לבו' כה"י פני' - שס פ"ו ועיון כמ"ס ש"ס ח"א פ"ב
ועיון לק' כמ"כ או' מ' חס"ש :

ר"ח מל"ך שהס מוח"ל ככ"ר שס עיקר גילוי
כר"ן דסס עיקר מעשכס והאחרון

ועסס משתלחין סעופיהס לשאר האיברים ולכן אין לו
סג' מל"ך בכלל רמ"ח איברים דכס מקורותיהן והכבר
מקור תחנותיו הגוף והלב מקור חמ"ל והמוח מקור
הראש והס א' מוח"ש ככר מ' הלב חמ"ש שרש לכל
האחות - גם יש איברים אחרים פנימי' שאינן מכלל
רמ"ח איברים והט' שהס ענפים לג' איברים הנו'
כגון המעיים לכבר והריאה ללב והלשון למוח כמ'
וחכמ"ל כנודע דהמוח יש לו י"ס והכבר י"ס והלב
י"ס - שס פי"ב :

ר"ט מ"ב סוד שס מ"כ שטוא אכנית"ך עיון כמ'
החי"ן אוח ע"ו ושס נאמר דסס מ"כ

נעש' גוף חילון דהמת הכפיים של העוף לביולות
של עולס הכריאה וע"ש - (א"ה ז"ע דעול כחות
מ"ו ובאות קל"ז כחכ דסס מ"כ הוא ביזירה
וכן כחכ בשעס"כ כררו' ק"ש שעה"מ וככ"מ אין
מספר ובחן כחכ שהוא כעו' הכח' וז"ו ופ"ל דמיידי
בשמתלכסה הכרי' תך היזירה ועיון שס כפי"ג דסע'
חי' ופני' דסס לדקדק' כן מדבריו דדוק ועיון כמ' ככע'
החי"ת אוח ו"ג מ"ס כו"ק דתק' וז"י)

ר"י מלאכים כאחוס כו"ס והס מוני לכוסים
אחרים על הי"ס וזוגיס ספי' רק

מלאכים כי הס לכוסים חילוי' מאד ועד"ו כו"ס ויהס
גס כמלאכי' דמחלבו' מלא' חוק מלא' - שס פ"ג :

ר"יא מלאכים שחין שמש משחנה לעולם
הס עליונים מאד והס נעשו'

מוזוג כלים דח"י ונקר' כלים דנשמה לנשמה - שס
פט"ו :

ר"יב מוחין כשמסתלקים כווס נשאר הרשימו
לכן ככחו נשארים הכלים בגדולתן

אך כלילה אפי' אוחו רשו' שטוא דפס דפס דגדלות
מסתלק ונשאר ככחי' יזיקה - ש' חשמשל פ"ב :

ר"יג מ"ס אוח מ"ס הוא כמל' עיון כמ' האל"ף
אוח ר"ו :

ר"יד ממוצע דע דיש כחי' ממוצע בין המאלי
אל האלל ובין ד' כחי' שיש כדס

וכון ר' כחי' דלח"ס עיון כמע' האל"ף אוח ר"ו וכמ'
הכא"ף אוח ע"ו :

ר"טז מנעל סוד מנעל עיון כמע' הכי"ת אוח
ז"ט -

ר"יז מסך ענין המסך שיש בין אלו' לכריאה ככר
נת' כמע' הכי"ת אוח ז"ט וע"ש

ונכאר עשה המסך שיש בין כריאה ליזירה והוא דחילוי'
מקבלת ממסך ח"ס דח"ת דכרי' דת"ת דכרי' הוא
מקי' ומלבוש למל' דכריאה מכל לרזיה אפילו תחת
דגליה וז"ע' שס רקיע ומסך מפסיק ביניהן ודרך מסך
זה דת"ת דכרי' יורה האור דכרי' אל היזירה וז"ס כחי'
דח"ת מקננא כמט' ט' ר"ל ו"א מקננא ביזירה ומסך
שיש בין יזי' לעשיה הוא ממל' דחי' כעס' מסך ומלבוש
חילון ודרך מסך זה עובר האור מילוי' לעשיה ח"ס
כחי' מלכות מקננא כחופן שטוא עשיה עול' האופנים -
ט'

עז אמת מערכת מים ליעקב חיים

ו' דוח אבי'ע פי"ח ועיין עוד באחת שלאחר זה בסוד
המעקה ועיין עוד כמע' העי'ן אוח ק"ל ח :

ריז מעקה

סוד מלות מעקה הוא על כמין
העולמות כתיב כי תבנה בית חדש
וכו' סנה נג'ך נ'י שם הוי"ה ומעקה נ'י רי"ו והוא
הרי"ז הוא של שם ע"כ כנו' ונעשה מעק"ה לנג'ך
שהוא שם הוי"ה והענין רח"ה רד' עולמו אבי"ע הם
סנק' חו"כ תו"מ והאנו' כוללת כולם כסוד כולם
במחמה עשיק והנה אחר שאלל עולם האנו' אז עשה
הכונה ראל' מסך א' להכרי' בין אנו' ובין כרי' והמסך
פוח נק' קרקע עולם האנו' ונק' נג' לעולם הכרי' כי
סוד' עולמות אלו הם כדמיון ד' כתיבם זו למעלה מזו
ובולם שים באורכן וכרחקן אלא שיהם עומדין זה
למעלה מזו והנה בית העליון הוא עולם האנו' ובגג
בית סוד און לנו רשות לדבר רמן הכתר ראל' ולמע'
כא' עליו כמופלה ממך אל תדרוש - (א"ה ק"ל
דכשעמים הא' כבר רכר למע' מאנו')

וכפרט כש' העיגולים עניף ר' וה' כתב ראל' תחשוב
דאל' הוא נכוס מכל מה שאלל דכמה עולמו קדמו
וכו' ובאר ענין עתו' ור"ק וכתב ע"ש רמה שאסור
לדרוש ולחקור היינו כב"ר ראל' ק' וכו' עיין במ' האל"ף
אוח ט"ו וכמע' הדלית' אוח י"א וי"ו - ולכן נהחיל
לדבר מן הבית הכ' שהוא עולם הכרי' שהוא כחינה
פונה אשר היא נק' בינה כ"ת רכתי דכראשית - (א"ה
היינו כמ"ש כשע"כ בדרוש ו' דק"ש דאומיות גדולת
הם באי' -) וזהו כי תבנה בית חדש בית עילאה דכרי'
והנה נג' בבית זה הוא עצמו קרקע עולם האנו'
קרקע בית העליונה היא מסך הנו' היא עלמה נג'
של בית הכ' הנק' כרי' דרגלי בני העליה שהם זו'ן
דאל' דרסין ע"ג מסך שהוא והוא קרקע להם ונג'
לריוס בבית הכ' שהוא כרי' והנה כוס הנג' של הכרי'
לריך לעשות בו מעקה א' גבה י' טפ' והענין הוא
דאמת שאור האנו' אינו יכול לישול בכרי' דהמסך הוא
משפיק כחיותם אבל אם לא יהיה שם מעקה כדרי'
הנג' ויכל לישול אור האנו' דרך לרדו הנג' עד הכרי'
ועד סייס העשיה מכחך למחול' כי"ע אחר
הכתלים ואם יפול שם האור ימות וסוד המיתה הוא
פירית הדבר ועקירתו מעולמו לעולם שלמע' ממנו
כנו' כענין מיתת הו"מ וז"ה כי יפול הנופל ממנו ואז
יקרא האור שהוא מת ולום לריך מעקה והוא באופן
זה דאוחן השוליים של המסך העורפי' שהיו יכולים
להתפשט עד למטה כעשיה הנביהם והעלה אותם
למעלה מנג' הכרי' וחקף אותם ועשה אותם מעקה
אל עולם האנו' ועי"כ לא יפול אור האנו' למטה :

אמנם

מלואות המעקה הוא דכנה ד' עולמות
אבי"ע הם סוד ד' שמות עסמ"כ כנוד'
וכל הוי"ה מאלו יש כה' י' אוחיות כמילוי חק' משם
כ"ן דהם ט' אר' - והנה כמו שאר"פ רג"ע כו' ע"ע נמשך
מעולם אנו' וכן כל ג' הויזת דסמ"כ כלולים כשם
ע"כ גם סוד המלכות הזה הנמשך מבינה דאזילות
לסלבים ג"ע אלו הוא ג"כ מכחי' ג' שמות סמ"כ וכלם
כלולים בלבוש האנו' שהוא הוי"ה רע"כ נמלא ראל'
הלבושי' דבי"ע הם סמ"כ קורס שירדו כד' להתפשט
למטה העלם חותם למעלה כסוד מעקה ומחיות
לעולם האנו' ובהיותם שם כל הנ' שמות ההם סמ"כ
שנולין רי"ו כמנין מעק"ה והוא באופן זה דס"ג עש
י' אותי' הם ע"ג ומ"ה עש מס' הוי"ה כ"ו הם ע"א
ובן כריטיע הם ע"ב וג' שמות אלו הם רי"ו כמס'

מעקה וכלם כלולים כשם ע"כ שהוא י' אוחיו נמלא
שכחיותו כאלו' און גבוהין רק' י' ויותר גדולים סס' י'
טפחי' כאלו' מל' טפחי' ככו"ע דגובה המעקה חוט
הוא י' ט נג' הוי"ה ריודין רע"כ כאלו' שהם י"ס
דאלו' ח"ש ועשית מעקה לנג' דסמ"כ הם כמנין
מעקה לטורך נג'ך שהוא הוי"ה רע"כ דאלו' שמוליו
י' אותי' חסו השיעור שנחנו למעקה שיהיה נכוס
י"ט ודע דיש עוד אופן אחר כוס וכדו' שלא להסרך
לא ככתביו וע"ש :

ונבאר

מ"ש כגמ' דהמעק' רי' שיטתו כהולא
ודופנה וכוה ית' עיין תועלת המעקה
הזה דע דעס היות שיז מסך חתת האנו' כסוד
קרקעיותו הנק' נג' הכרי' מוכרת הוא שאזורה האנו'
כוקעים ויורדין דרך המסך הוא ער הכרי' כדמיון
אור השמש העוב' והנה גם לרדו הכרי' לריך שומסך
בהם רוחניות ואור עליון של אנו' להחיותם לכן גם דרך
מחול' המעקה שכתב האנו' כוקעים האורות ויולאין
מחוק מהמחיות ויורדי' ומתפש' כאחריו המחול' עד
עולם הכרי' ומחיות אוחו :

וא"ת

והרי כל תועלת המעקה הוא שלא יפלו
אורות האנו' בכרי' וימותו כנו' ור"כ הרי
גם עשה הם טפלים ומחיותם אכל הענין הוא דאם לא
היו שם מחיות וסוד האורות ויולאין כמו שהם היו נק'
כופלים ומחיותם אכל עשה שאינו יולא אלא מה שכול
לעבור דרך המחיות און זה נק' נפילה אלא הארס
שמאור בעולם הכרי' ולטיעם זה אם נעשה כהולא
ודופנה כ"ר דכוונתו פוח שאזורה האנו' יאירו ככרי'
להחיותם דרך המסך - (א"ה ק"ל דמלשן סגמרת
שהכרי' דו"ל מסמעראם עשאו כריעכר כהולא
ודופ' ש"ד חול' י"ח אכל לבחתי' לריך שיהיה מכנין
גמור ומרכי' דו"ל משמע דלכחתי' לריך שיהיה כהול'
ודופ' כדו' שילאו האורות לקול - ומכת קושי' זו ילאחי'
לחפש כחלמוד לראות כיור הוא הלשן ויבוקסתי ככ"מ
שחוכר ענין של מעקה ולשון זה לא מלא' וגם כספדי
שהכרי' כמה דיני מעקה ראויה בליקוט שהכרי' לשוני
זה לא חכר גש חופש' כפוסקים וגם כהם לא מלאחי'
והרמכ"ס ז"ל כפי"א מס' רולח כתב לריך שההים
המחילה חוקה להשטן עליהם וכתב עליו הפ"מ ז"ל
דכור פשוט ולא הזכיר זה הלשון שכ' רבינו ז"ל גם
הש"ע כמ"מ סו' חכ"ו הכרי' דכרי' הרמכ"ס ז"ל אלו
וליון הכאר הגולה דכרי' ה"ה ז"ל אלו שכחב דכור
פשוט ואלו היה נוכר זה כחלמוד היו מביאין אותו
כאופן שכעת לא ירעמו איה מקומו :

שו"ר

כמ' מ"ק דו"ה שכתוב דין זה דעושו מעקה
מעשה קדוה כהולא ודופנה אלא דזה לא
נא' כי אם כח"ה אבל כחול לריך לעשות דופן גמורה
וראיה מרכי' הרמכ"ס ז"ל שפ' דין זה כה' יו"ט וכה'
רולח פסק לריך שיהיה מחילה חוקה וכו' מ"מ דין
רבינו אמת הוא דכיון שיהיה כח"ה לעשות כה' הוא
שיולא י"ח מעקה כזה והיינו כמ"ש דהו כריעכר אכל
לכחתי' לריך מחילה גמורה ועדיין הקו' הא' כמקומה
עומרת ודוק :

והנה

גם כנג' הוליה יש בו מעקה ע"ד ספי'
כנג' הכרי' והוא דאור הכרי' יוד' עד היז'
ואז נכפל וחקף ונעשה מקי' כרות' הכרי' כדו' שלא
יפול אור הכרי' לינו' וקרא מית' והנה מעקה שכעולם
היז' גם הוא כחי' רי"ו אכל הוא באופן זה דעודע
דעולם היז' נק' אל' הוי"ה חס האור היורד מעי'
קוד

עץ אמת מערכת מים ליעקב חיים נו

הוא כלל היותו והוא סתם אל כל במינו אל"ף למ"ד
הוא"ם נ"י ה"ו חס ה"ו עולה לנג היתרה ונעשה
שם כתיב מעקה (א"ה) מ"ש דל"ל הו"ה כנו' עולם
ר"ו חינו עולה כ"ף ר"ח והפטר דעונה נס
ד' לחיות הו"ם וע"ה ס"ה ר"ו. שו"ר למתק"ו זל
כשעה"מ כפ' כי תלך שכתב דוח דוחק והכ"ל לומר
אזל דלרדק למטות כ' או' ח"ל וד' או' יהו"ק וסס ו'
כמלא יתר על ר"ו א' ואין קפידים ע"כ. ולא ידעתי
למה ערב לו ספי' כ' והפי' א' כתב שהוא דוחק
ולכאורה כרס' הדיבר להפך דפי' א' און כו שום דוחק
כשכיל א' שחסר רבך היא המורה ככ"מ ע"ה והפי'
כ' שיוצא א' הוא דוחק. עורכת דלגלי דמס' הית
תומך דענה אל"ל בפשוטו ואל"ל כמילאו עולה המס'
מכון ר"ו ע"כ. ולעג"ן דוח אמת יוצר לפי הט' שכ'
אח"ך למס' המעקה הו"י הוא אל"ל הו"כמו שאכתו'
בסמוך דוחק היטב):

והנה גם כנג העצים יש כי מעקה אכל מעקה
סכרי' הוא כרי שלא ירד אור האלי' עד
לר' ומעקה ולי' שלא ירד אור הכרי' כו"י ומעקה
העשים הוא כרי שלא יתפשט אור העשיה למטה עד
סל"י שתחת עשים והנס מעקה העשיה הוא שם כ"ן
וטרע דשם כ"ן הוא בעשיה ונעשה ע"כ ק"ה"ם שהוא
ו' ו"ם י"ס ו"ה"ם ו"ד ו"ר ה"ס יו"ד ס"ה ו"ו יו"ד
ס"ה ו"ו ס"ם שסס אחו' דעשים והס נ"י ר"ו כמ'
מעק"ה ואל"ת למס' מעקה הכריחה והעשיה הס
מחוי"ה ומעק"ה הו"י הוא משס אל"ל והטעם הוא
לעודע דתמיד אט מכניס שם הו"ה לזי"ר' שהוא סוד
ו"ה סנך הו"ם כנו' כי בינה ומל' שהס כרי' ועשיה
הס שמתת אחי"ה אדכ"י לכן און מעקה הו"י נעשה
מעלמותה ופני' שיהא הו"ה אלא משס אל"ל. שער
דושי אכ"ע פי"כ. (א"ה) נטוהי לכו לדעת כאופן
המעק"ל ד' עולמו' אכ"ע כו"ר הוא מאחר
שכ' רז"ל כתמו' דכרו דד' עולמות אלו הס ברמיון
ד' כתי' זו למעלה מזו והס שוין כארכון וכרחבן וכו'
בנו"ל וה"כ ביון שהס כרמות ד' כתיס זו ע"ג זו איס
לרד מעק"ה ביון עולם ועולם ולא יבא אופן לעשות
מעק"ה כ"ף דוקא בעולם העליון כמו שכן אנו רואים
בעינוני כתיס נ' או' ד' כתיס כנוויוס זו ע"ג זו והס
שוין כארכון ורחבן דוקא לרדק ולא יבא לעשות מעקה
ביון כל ביות וכי"ף אלא דוקא כנג הכית העליונה וה"כ
כו"ר ותקומו דכרי רז"ל:

כי ע"כ לכו אומר לו הנס שאינו ראוי והגון לרבר
בעלמות העליונים כרבר שלא ראו עיני דמי
עלה שמים וירד וה"כ מי שלא ראה את הקדש און
יבא ויעיד מ"מ אני אומר כדרך אפסד יגו שסכברת
עתנת כן ומנס שאנו מביא ראיס לרבריו כמו שנבאר
בעה"י:

והוא דד' עולמות אלו הס דומים לאכסדרס
שארה רב ופי' הכי"ס שכ' רז"ל הו"י
אכסדרות וטרע דפי' אכסדרס הוא שאין לה כתלים
אלא היא כתיס ע"ג עמודים כמ"ס הרמב"א ז"ל
כא"ס פי' חל"ג וכיון שהס פתוחים מכל הלידיו ואין
לכס מחיטת משו"ה לרדק מעקה ככל עולם ועולם
כרי שלא יפלו האורות למטה מהס וכו' והסכברת
שחתה שד' עולמות אלו הס פתוחי' לרוחה ואינס
הדומים כהקף מחיטת נמורות כדומיון הכתיס כרי
שיקבלי ששע ואור רב מהא"ס כ"ה אבל סלרדיון וגם
שישעו שפע רב לעולמות הקתחו' כל ה' לעולם

שלמטס ממנו. ודחיה לזה דמליט דים עתמיס
לשמים כמ"ס עמודי שמים יודפשו וכו' דשמים הס
כתי' ואלו העמודי' שיש כודליו שהס לסמוך עליהם
שאין להם מחיט' וכמו כן מליטו"כ רככל ד' עולמו'
אכ"ע יש כסס עמוד שרדק העמוד עוליס חודיס
הנשמות וכו' עיון כמע' העו"ן און קי"כ וזה הו"י
כמ"ס ודק:

ועוד יש לי ראייה נחלה מכולם ממ"ס בנ"מ תנח
העוה"ז כמין אכסדרה הוא דומה וכו'
וגו' דכל עולם תחתון הוא מוחס חכנית עולס העליון
שלמע' ממנו וה"כ כיון שעוה"ז דומס לאכסדרה נס
הר' עולמו' אכ"ע הס דומים לאכסדרה ודוק. והנס
שכדכרי רז"ל אלו הוכר כתלים ומחילות שר' ש"ס כד'
עולמו' אלו כתלים ז"ל דעמודים אלו קראו אותס
מחילות וה"ס אה"ס):

ריח מל' דא"ל בהקמטס חודרת למטס הו'
נק' עה"ד טו"ר. ש' ציור העולמות
בהקדמ':

ריים מצרים ענין מצרים עיון כמע' הש"ן
או' קל"ג:

רד מילה סוד מאתו"ל כוכות דס מילס נגאלו
אכתינו ממלרים וסוד הפ' כיסוסע
ויסי כאשר תמו כל הנח להמול ויאמר ה' וכו' הו"ס
נלחו חרפת מצרים וכו' עיון כמע' סנו' אל הט':
רכא מר' נק' להט החרב סמת' עיון כמע' סנו'
או' סנו':

רכב מזבח סוהב ומורה עיון כמ' סכ"ה
או' ק"ו:

רכז מלאכים יש מלא' שהס כתי' לנתיס
והס טו"ר עיון כמ' סש"ן און
פ"ה:

רכד מקיפים דע דכמו שביארטו כמע' לט"ן
חוח קמ"א דים ככתי' או"ף

דנר"ן ח"י הו"ס א' כתיס' ככל ספי' וספי' כן יש
כתי' מקי' ככל ספי' וספי' והוא שם אחי"ה מנודק
והוא ניהוד קמץ כספי' כתר ער"ו ה"ל כתיקי' קמץ
מקי' על כולם והוא נשמה לנס' שגו' אח"ך ה"י
קמולה והוא מקפת לכתי' חינו' דכתי' ונק' נשמת' אח"ך
אות ו' קמולה והוא כתי' רות למקוף דכתי' אמנע
שלו ואח"ך ה' אח' קמולה נפש למקי' כתי' פניס
וכער"ו אחיה כפתח כחכמה וכער"ו כפי הסדר הס'
שס כסו"ת דנר"ן דאו"ף עד סמל' שהוא אחי"ה
כלי ניקור כנו' שס. ש' השמות פ"א. (א"ה) מכאן
ולא לו למחוט ודכינו הרכ הסוד רכ שר
שלוס זל"ק סדר הכו' שסודר ככל כונה להמשך
הנרנח"ו והס יו"ד שנות הו"ה ועליוסס יו"ד שנות
אחי"ה מנוקדו' כנו' יחס כתי' או"ף ואו"מ כנו' כל
להכאים כסוד ה'. האמנפס יש אללי סדר כונת ק"ס
ועמידה מסודר עפ"י הרכ הסודר כמורה ד' מאנה"ד
זל"ק וסס ראידי שינוי א' וכוא דככל הנרנח"י
אינו כתיב כ"ף הו"ר שנות הו"ס לבר אכל שנות
אחי"ה אינס כתי' ולא ידעתי טעמו של דבר דכרדאי
לא נעלס ממנו ענק זס):

רכה מקיפים דע דסמקי' הס סקד ספלי
דכפני' מי שהוא יוצר עליון
הוא פנימי מכולם וכמקי' הוצר עליון הוא החילת
מכולם ולכן ככנו' סגפס הוא ככנו' חיל"ן רות כאמל'
וכו' וכמקי' להימך דסגפס הוא כמקי' פנימי רות
כמקי'

עץ אמת מערכת מ"ס ליעקב חיים

במק' אמלטי' וס' כמק' חילוקי' סס ועין כמ"ט
 ס"ה ח"כ פ"ו:
 רכז מקיפים רז"א רא"ל לכל א' וא' מ"ס
 חיל' סכו מחוץ לבתר
 מקי' כ' סמו' אלו אל"ף ה"א
 אל"ף יו"ד ה"י ה"י אל"ף
 אל"ף ה"י יו"ד יו"ד ה"י אל"ף
 אל"ף ה"י ה"י יו"ד אל"ף ה"ה
 אל"ף : זו סודס א' אל"ף ה"י אל"ף
 יו"ד ה"ה ה"א אל"ף אל"ף ה"ה
 יו"ד יו"ד ה"א אל"ף אל"ף ה"א
 ה"ה יו"ד אל"ף ה"י אל"ף : זו סוד' כ'
 סודס א'
 סוד' ריכוב קס"א וס' אחר' כס"ס משולב בו ריכוב
 קס"א מסופו לראשו וס' אחר' סכו כאל"ף שורה כ'
 ריכוב קס"א וס' אס' כיו"ד משולב כריכוב קמ"ג
 מסופו לראשו . מחוץ לחכמה מקי' ד' שמות
 קס"א קס"א קמ"ג קס"א
 כריכוב משולבס וס' אס' דקס"א סא' כס"ס וס'כ'
 כאל"ף ורקנ"א ורקמ"ג כיו"ד אל"ף אל"ף
 אל"ף אל"ף * אל"ף אל"ף אל"ף
 אל"ף * ה"י ה"י ה"ה אל"ף אל"ף
 אל"ף אל"ף אל"ף * ה"א * אל"ף
 ה"י ה"י ה"י ה"ה
 ה"א * יו"ד יו"ד יו"ד
 אל"ף * אל"ף אל"ף * יו"ד * אל"ף
 ה"א * יו"ד יו"ד יו"ד ה"י ה"י ה"ה
 ה"א * ה"י ה"י * יו"ד * ה"ה
 מחוץ לבניה מקיף ר'
 שמות הנו' והכל כסדר הנו' א' סקדס
 קכ"א לקמ"ג וקמ"ג לקס"א . אל"ף אל"ף
 אל"ף אל"ף * אל"ף אל"ף אל"ף
 אל"ף * ה"ה ה"ה ה"ה ה"י
 ה"י ה"י יו"ד * אל"ף
 אל"ף * ה"ה ה"ה ה"י
 יו"ד יו"ד * ה"י ה"י ה"ה
 ה"א * מחוץ
 לדעת מקיף קס"א קכ"א וס'
 אחרונה דקס"א כס"ס ורקנ"א כיו"ד
 אל"ף אל"ף אל"ף אל"ף ה"י ה"ה

אל"ף אל"ף ה"י ה"ה יו"ד יו"ד
 אל"ף אל"ף ה"י ה"ה יו"ד יו"ד
 ה"ה ה"י * מחוץ לחסד מקיף ריכוב
 קס"א וס' אס'
 כס"ס אל"ף אל"ף ה"י אל"ף ה"י יו"ד
 אל"ף ה"י יו"ד ה"ה * מחוץ לגבורה
 מקיף ריכוב קכ"א וס' אס' כיו"ד . אל"ף אל"ף
 ה"ה אל"ף ה"ה יו"ד
 יו"ד ה"י * מחוץ לתת
 מקיף קס"א קמ"ג
 כריכוב ס' אחרונ' דקס"ג כאל"ף ורקמ"ג כיו"ד
 אל"ף אל"ף אל"ף אל"ף ה"י ה"ה
 אל"ף אל"ף ה"י ה"ה יו"ד יו"ד
 אל"ף אל"ף ה"י ה"ה יו"ד יו"ד
 ה"א ה"י * מחוץ לנצח מקיף ריכוב קס"א
 וס' אחרונה כאל"ף
 אל"ף אל"ף ה"י אל"ף ה"י יו"ד
 אל"פ ה"י יו"ד ה"א * מחוץ להוד
 מקיף ריכוב קכ"א וס' אחר' כיו"ד אל"פ א"פ
 ה"ה אל"ף ה"ה יו"ד
 אל"פ ה"ה יו"ד ה"י * מחוץ ליסוד
 מקיף שילוב
 קס"א וקמ"ג וס' אס' כס' אל"פ אל"פ ה"י
 ה"א יו"ד יו"ד ה"ה
 ה"ה וכל אלו סס אחרונ'
 מקי' ל"ס חיל' דז"א רא"ל אכל אורות מקיף
 ל"ס אמלטי' סס יו"ד שמות אס"ס בניקוד ס"ס
 סודעיס ככל ספי' סס אס"ס א' בניקוד' ואור' מקי'
 ל"ס פנימי' סס יו"ד פעמי' כ"ו אור' דמלא רמלא
 דאס"ס דאלפין כס' אל"ף למ"ד פ"א ס"א אל"ף יו"ד
 וא"ו דל"ת ס"א אל"ף חס' ככל ספי' . סס פ"ג :
 רכז מקיפים רטק' דז"א רא"ליות לכל א' וס'
 מ"ס חילוקיות סכס . מחוץ
 לבתר מקי' כ' אס"ס פשוטים וריכוב
 קמ"ג וקכ"א וס' אחרונה כספד .
 א"א אל"פ אל"פ * א"א ה"ה *
 אל"פ אל"ף ה"ה ה"ה * א"א ה"ה
 י"י אל"ף אל"ף ה"ה ה"ה יו"ד
 יו"ד * א"א ה"ה י"י ה"ה אל"פ
 אל"פ ה"ה ה"ה יו"ד יו"ד ה"ה
 ה"א * מחוץ לחכמה ריכוב קמ"ג
 וקכ"א משולבס וס'
 אחרונה

עצ אמת מערכת מים ליעקב חיים נז

אחרונה כהפך . אלף אלף אלף אלף
 ה"א ה"ה אלף אלף ה"א ה"ה
 יוד יוד אלף אלף ה"א ה"ה

י"ד יוד ה"ה ה"א *
 מחוץ לבינה

מקי ריכובע ב' אהיה פשוטי משולבי
 א"א אאה"ה אאה"ה"י אאה"ה"ה"ה

מחוץ לדעת ריכובע הו"ס. וארנות משולבי
 י"א י"א יאה"ד יאה"ד

יאהרו"ג יאהרו"ג יאהרו"ג

מחוץ לחסד ריכובע אה"ס פשוט וקמ"ג
 משולבי וס' אח' כה"ה א

אלף א"ה אלף ה"א אה"י אלף

ה"א יוד אה"ה אלף ה"א יוד

ה"ה מחוץ לנבורה ריכובע אה"ס פשוט
 וקמ"א וס' אחר'י

באלף * א' אלף א"ה אלף ה"ה

אה"י אלף ה"ה יוד אה"ה אלף

ה"ה יוד ה"א * מחוץ לת"ת מקיף

ריכובע קמ"ג וקמ"א משולבי וס' אח' כהפך אלף
 אלף אלף אלף ה"א ה"ה

אלף ה"א ה"ה יוד יוד

אלף אלף ה"א ה"ה יוד יוד ה"ה

ה"א * מחוץ לנצח מקיף ריכובע קמ"ג וס' אח'
 כס"ס אלף אלף

ה"א אלף ה"א יוד אלף ה"א

יוד ה"ה * מחוץ להוד ריכובע קמ"א וס'
 אחרונה כהפך : אלף אלף ה"ה אלף

ה"ה יוד אלף ה"ה יוד ה"א מחוץ

ליסוד מקיף

קמ"ג אלף ה"א יוד ה"א (כנ"א
 ראיתי סס' אחר'י כה"ה) *

מחוץ למלכות קמ"א אלף ה"ה

יוד ה"ה (כנ"א ראיתי ס"ס אח' כהפך) אה"ס
 המקיף האמלעיים לכ"א מ"ס נוק'

דו"א הוא שס אה"ס ח' ככל ספרי מ"ס הסס ע"ד
 שבארנו כ"ס דו"א אלא הסס סס בנקודות ובאן אין

כהס ניקוד כלל : (א"ה כסודור הספ"ו שלי שהעתיקתי
 מספר ח' של ח' מהמקובלים שהוא ע"ס משה"ר

החסיד ז"ל ראיתי ככונת עלינו לשכת שכתוב נקי'

נס. כאלו י' אה"ס ר"ס דטק' ולא ידעתי אם ק'
 סדר אותם מזה"ר הקסיד ז' לזמו יודע איום טעט
 כסתר שהיה לו או חס טעות סופר שטעט והגות
 נקודות וכעת איני יושב בירוש' עה"ק לכרד סאמק).
 ואורות מקיפים ד"ס פגומים דטק' דו"א סס יוד
 פגומים ריכובע הו"ס ואה"ה משולבי כוס י' י"א
 י"א יאה"ה יאה"ה יאה"ה

יאההו"ה יאהה ויה"ה חסו ככל סס'
 וספ"ו . סס פ"ד :

כח כקיף דמקיף על כל כללות וז"ן הוא
 ריכובע דמלא דמלא דקמ"ג כוס

אלף * אלף למד * אלף למד

פ"א * אל"פ למד פ"א ה"א *

אלף למד פ"א ה"א אלף * אלף

למד פ"א ה"א אלף יוד * אלף

למד פ"א ה"א אל"פ יוד ואז *

אלף למד פ"א ה"א * אלף יוד

ואז דל"ת * אלף למד פ"א ה"א

אלף יוד ואז דל"ת ה"א * אלף

למד פ"א ה"א אלף יוד ואז

דל"ת ה"א אלף * סס :

רכ"ט מקיפים דו"א דכח"ס סמקי ד"ס
 הקוטנו' שלו סס י' לירופיס

שש כסס אה"ס חזן מנירוף הא' וס' אחרון רכס י"כ
 יוד' כנו' ואלו כן אהה"י איה"ה האה"י

האה"ה יאה"ה

האה"ה יאה"ה

והי' מקי' אמלעיים סס י'
 לירופיס סס אה"ס סנו' אלא שסס כמילוי ספ"ן כוס

אלף ה"ה ס"ס יוד חסו הא' ועד"ז סס כל סו' ליר'
 והי' מקי' פנימו' סס י' לירופיס שס אה"ס כנו' אלא

שסס כמילוי אלפ"ן כוס אל"ף כ"א ס"א יוד ובר
 נשמת נ' חלקי סמקי' סנו' סס שמות אה"ס כנו'

כמו' יוד"ן ככ"א וא' כפי סנו' סס וסס י' לירופי'
 כוס אל"ף ס"ו ס"ו יוד ועד"ז ככל אחר ואחר .

סס פ"ס .
 ר"ל מקיפים דטק' דו"א דכח' סמקי' ד"ס

סס' של סס לירופיס אה"ס ואחר'
 כשילוב וכריכובע ככל ספ"ו לירופיס ח' מזה חסו א'

א"א אאה"ה אאה"ד אאה"ד

אאהדי"ג אאהדי"ג אאהדי"ג

והי' מקי' אמלע' סס י' לירופי' דכ"י מן ס"כ
 אחרונים חזן מכ' הראשונים אלא שסס כולס כמילוי
 ואיננו פשוטים כוס ט"ן אל"ף דל"ת יוד ועד"ז כל

סו'

עין אמת מערכת מ"ם ליעקב חיים

ה"י ו"ו י"ד י"ד והאות הקחד מנ"ה
 אמלעיות מתמלאת
 מהפנימיות שיש אות יחד נשמת ג' חלקי המקיפוס
 הם **י"ד ה"א וא"ו** . שם :

ר"ה מקיפים דע דכל מקי' הללו הכאים
 לז"ן כולם הם בחי' אור הכינה
 המקי' את הכנים בסוד הפורס סוכת שלום ועתה
 אור הכינה מקי' אבל לעת"ל כמה"כ יכרא' ה' חרשה
 בארץ כי נקבה תסוכב נכר הוא הז"א ר"ל שהנוק'
 דו"ה שהיא תחתו' הנק' מלכו' תסו' נכר הוא ז"א
 כרימיון הכינה והט' דתתעלה המל' למע' מאז בסוד
 גריקוס וישיבש ועט' כראש' ולכן תמלא רכל אר"מ
 הוא שם אהי"ם . שם פ"י . גם דע דכל אר"מ דז"א
 יש בהם נקו' באותם השמות של אהי"ם אבל כשמו'
 דנוק' אין בהם ניקו' :

ר"ז מקום סוד הפ' ויפגע במקום וגם ט'
 שנק' הקב"ה מקום עיין במע'
 קרל"ת אר"ם :

ר"ז מקיפים דאז"ל דע דבתחיל' ילא מהא"ס
 אור גדול ונתלק לב' ה' ילא
 וכנס בסוד אר"ף ומה שלא היה יכול ליכנס ולתמלס
 מרוב גדולו נשאר בחוץ בסוד אר"מ זה האר"מ הוא
 לכל האז"ל כולו והנה אר"מ זה הוא בסוד אור ישר
 מלמע' למטה ואמנם אור שנכנס בסוד אר"ף גם הוא
 אינו יכול בכחך לסבול את כולם ולכן חלק' ה' ממנו
 נשאר עומד בפניו של הכחך וחלק' ה' ממנו ילא
 ממטה למע' אחר שנכנס בהקבו ונתפשט חוזר לעלות
 ויולא דרך השערות ואלו הם סוד בחי' השערות
 שכראש' שהם טיגרות והמשכות דזה האור היוולא
 וכלאחו מהשער' באופי קטויותהן או הוא בחי' אר"מ
 עליו ממטה למע' ונק' אר"מ הרי נח' כ' מיני אורות
 מקיפוס ה' אור ישר וז' אר"מ אלא שהאור הישר הוא
 כולל לכל האז"ל כולו אבל אר"מ החוזר הוא מקי'
 לפרטיו הכחך לכדו ולא לשאר האז"ל . ודע דזה המקי'
 לכל האז"ל בבחי' אר' הוא בחי' יחידה והמקי' דבתו
 דאר"מ הוא בחי' חיה . הח"ף מוסוד ה"ה שהוא כלו
 מחו"ג זה כימינו זה משמאלו ויולאין ממנו לחוץ
 דרך פי היסוד ומתחלקי' החסדים שכימין טיגנטס
 לאבא שהוא מלכיש לזרוע ימין דה"ה והגבו' ניתניס
 לאר' שהיא כשמאלו של א"ה כנוד' וכו"ת מ"ש באר"ז
 דאר"מ כחרא נפקי וכו' והטעם דמאור ה' כ' מהידין
 בשום ואין חי' ביניהם אלא זה לקח מהימין הח' זה
 לקח מהשמאל הנ' והנה אור הימין נחלק גם הוא
 לב' חלקי' חלק' ה' נכנס בפני' בסוד אר"ף וח"ה
 נשאר בסוד אר"מ אליו ובער"ז ומשם באור השמאל
 אמנם לפי שאבא טמיר וגטו יתור לכן גם אור
 הימין דאבא שנכנס בו בסוד אר"ף יולא חס"ך דרך
 היסוד דאבא עלמו לחוץ וחזיו נכנס בכר' אר"פ לאר'
 וחזיו נשאר בסוד אר"מ לאר' נמלא דאר' לוק' מהבא
 שהוא ה"ה וגם לוקח' מאבא עלמו וא"ת . ח"כ גדו
 אור אימנא מאור הכב' דאר' לוק' מהשמאל ומהימין
 ואבא לוק' מהימין לכר' אבל דע דלעולם השמאל
 נכללת כימין וכשאנו או' ימין כ"ש שהשמאל נכלל בו
 אלא שאינו עולה בשם לפי שהוא טפל אליו ואינו
 ניכר בו נמלא דאבא דלוקח הימין כ"ש שהשמאל
 נכלל בו אך או' אינה לוק' אלא השמאל לכר' ומן
 האור הימין שוק' אינו רק מזה שנשאר כלכר' מן
 אבא

ס' וחי' מקי' פנימי' הם י' זירופי אהי"ם הכו' חזק
 מב' ה' אלא שהם במילוי אלפי"ן כזה אל"ף יו"ד
 ה"ה ועד"ו כל ה' . נשמת ג' חלקי המקי' הנו'
 הם ו' זירופי שם אהי"ם הנו' אלא שהם במילוי יודי"ן
 ככל ה' וא' מהם . ומקי' דמקי' על כללותו ז"ן
 הוא ריכוב של קו"ה ואהי"ם בשילוב
 כזה **י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א**

יאהו"ו יאהו"ה יאהו"ה יאהו"ה *
 שם :

ר"א מקיפים דז"א רזירה הי"ם טיטניות
 שבו הם זירופי אהי"ם ואלהי"ם
 כשילו' כריכוב כזה **א"א א"א א"א א"א**
אאה"ל

אאה"ה יאה"ה יאה"ה

אאה"ה יאה"ה יאה"ה

אאה"ה יאה"ה יאה"ה * וסו'
 זירופי שם
 שר"י במילוי כזה ש"ן רל"ת יו"ד . וחי' מקי' פנימיוס
 הם ו' זירופי שם י"ה"ן במילוי אלפי"ן . נשמת ג'
 חלקי מקי' אלו הוא שם י"ה"ן הנו' במילוי
 יודי"ן כזירוף . שם :

ר"ב מקיפים דנוק' דז"א רז"ל הפיטונוס הם
 זירוף ארנ"י אלפי"ם כריכוב

משולכיס כזה **א"א א"א א"א א"א**
אאר"ל

אאר"ל יאה"ל יאה"ל יאה"ל

אאר"ל יאה"ל יאה"ל יאה"ל

אאר"ל יאה"ל יאה"ל יאה"ל * הפנימיוס הם ו'
 זירופיס דשם י"ה"ן כמלוי הו"ן כזה

י"ד ה"ה ו"ו וכו' . נשמת ג' חלקי
 המקי' אלו הוא שם י"ה"ן כמ'
 אלפי"ן כזירוף . שם :

ר"ג מקיפים דז"א רעשיה הם אלו מקיף
 הפיטו' הוא זירוף אלו"ה ואלהי"ם

משולכיס כזה **א"א א"א א"א א"א**
אאר"ל

אאל"ה יאה"ה יאה"ה יאה"ה

אאל"ה יאה"ה יאה"ה יאה"ה

אאל"ה יאה"ה יאה"ה יאה"ה * מקי' אמלעיוס
 הם י"ה"ה במילוי

י"ד ה"ה ה"ה * מקי' פנימיוס הם
 ט' אותיות

כזה **אל"ף למ"ד י"ד** אות ה' בכל ספ' .
 נשמת ג' חלקי המקי' הוא
 שם **י"ד ה"ה ו"ו** :

ר"ד מקיפים דנוק' דז"א רעשיה הם אלו
 הפיטו' הם שילוב בשמות אל"י

אלו"ה כזה **א"א א"א א"א**
אאל"ל

אאל"ל יאל"ל יאל"ל יאל"ל

האמלעיוס
 הם ט' אותיות **י"ד י"ד י"ד י"ד** (כ"ה מ"כ
 אות ה' ככל

ספ' . והפנימיוס הם י"ה אותיות

אבא וכבר אינו נק' בשם א"ל אלא בשם אבא והנה
האור"ק דאבא גם ממנו יולא בתי אור"מ בא' אור"מ
סוד השערות כמו בא"ל וכן הענין בא' ג"כ וכ"ז
סוף ככללות הא"ל ועד"ז הוא גם כו"ס פרטיות
דא"ל ענינו יש בו כל הכתי סנו' ש' סמקופים
פ"א :

ר"ח מקיפים

דע דיש חילוק בין ג"ר דא"ל
ובין ז"ת דא"ל וכן בג"ר
ובז"ת דא"ל ודא"ל חו"ן וסענין הוא דג"ר א"ל זה
לזה דאדתי אור"ת סחור מתטם למע' באור"ת ככתר
או כח"כ אינו מקי' אלא לבקר לבדו או לחכמה
לבדה או לבונה אכל המקי' העליון דבקר דא"ל
מלמע' למטה הוא כולל כל הא"ל ממנו ולמטה
כיקר מקי' דבקר הוא מקי' מבקר ע"ס הא"ל וכעד"ז
בא"ל וכ"ז הוא מקי' דיושר אכל מקי' דא"ל אינו
מקי' רק אל מי שממנו חזר לעלות דהיינו מקיף
סחור דשערות דבקר מקי' לבקר לבדו וכעד"ז בחו"כ
אמנם בז"ת לא יש מקי' א' לבד וממנו ולמטה ע"ס
הא"ל כהנו' אלא מהכינס יולא אור א' ונחלק לב'
קלוי כשאר בסוד אור"מ ושר לכולו וחזיו נכנס בסוד
אור"ק ככתר כל סו"ק יתר ואח"ך יולא אור מיסוד ז"ל
ונחלק קלוי לאור"ק לטוי וחזיו לאור"מ ישר שלה ונרדך
למת טעם לזה :

ובזה

יתבאר סוד מלת ראשית הנז' הניתן לכהן
ותחי' נבאר סוד אלפא ביחא דא"ל כ"ח
ג"ו ד"ו וכו' והיא מדרכת בסוד המקי' סנו' כי
הנה א"ל כותב ככתר ורומז דבקר הוא אור"ת דא"ל
לרמז כי לו לבדו יש לו מקיף א' כפ"ע והט' שחתי
הם נפיריו ממנו ואינם ככלל המד' סנו' אשר לו
וכעד"ז אור"ת כ"ח הם כחכמה דחכמה שהיא כ' יש
לו מקי' א' לבדו ושאר הח' ספי' שחתי' הם
נפרדים וסו' כ"ח וכן ג"ז בכינה כי כינה שהיא ג'
נפרדת מהו' אשר המה חתי' וסו' ג' אמנם סו'ת
כולם קשורים ביחד זו כו' ואין הסוד נפרד מו"ת
במקי' כפ"ע אלא הראשון דחסד הוא המקי' את
הו' כומר כלי פירוד ומקשר אותם יחד וכמלא כי
המקי' דחסד שהוא א' מו"ת מקי' לכולם ביחד וכולם
נכללים בו וז"ס מלת ראשית הנז' הניתן לכהן כי מן
הנ' שהיא הכינס יולא אור"מ אחר אל כל הו"ת וסו'
אותיות ג' ז' ולכן ניתן לכהן שהוא חסד כדו שמקי'
דכל סו' היו"ל מן ג' שהיא הכינה אשר זהו פי'
אותיות ג' ז' והיו כולם נכללים בחסד שהוא הכהן
שספ"כ (א"ה דאיתי כל מ"ש ש"כ ח"נ פ"ה
סוסוף עור סוד אחר גדול וז"ל ונודע כי
ראשית הנז' הוא הזמר שהם השער' שמהם נעשה
אור"מ חזיר ככחוב לעול והכן ע"כ :

אלא

דאני נכד כענין הד"ר דאלפ"א ביה"ה זו
דבחי' הוכיר אותה עם א"ל כ"ח ג"ז
ד"ו ולכסוף לא ביאר אותה ולא ירעתי למה מאחד
דא"ל ד"ו הם דומים לאותיות א"ל כ"ח ג"ז ויפה
נדרשת עמהם ונס דא"ל ד"ו הם כדעת ולפי מ"ש
מקי' שיש בין ג"ה ל"ק א"כ גם הדעת הוא ככלל
סג"ר ומ"ש ואם נאמ' שאין הד"ו נדרש ע"ד א"ל
כ"ס ג"ז א"כ ישאר הד"ו נפרד וכבר חיפשתי ככל
הספרים ולא מצאתי נילוי והיע"כ :

ר"ס מקיפים

ענין כתי' האור"מ שיש בכל
הא"ל ענין כמע' האל"ף אות
לג"ו ור"ד :

ר"ס מיעוט הירח ענינו ידחתי' הירח הנק'
למע' באור"ת מהסוד ולמעט
שסם ד"ס הנה"ו ובעת מיעוט הירח נטרדים ממק'
וירדה למטה כהיכל ק"ק דכרי' וכל ה"ס שלם
מתלבטי' תוך אותן ד' אורות שנתהו מהפס' שלם
הנק' כסא שהם ד' היכלין הנכללים כהיכל ק"ק
וכעד"ז ג"כ כשאר העולמות כו"ע דהמל' דכרי' וירדה
כהיכל ק"ק דע"ל ומל' דיל' ירדם כהיכ' ק"ק דע"ס
אכל יש שנוי א' כהם והוא דמל' דא"ל כל כללותיה
ככל י"ס שנה מהלכשים ככסא סנו' הפלוכש כר"ש
סכרי' אמנם בג"ע כו"ע אינו כן אלא חלק סו' דמל'
דכרי' לבד מהלכש כהיכל הו' העליון דע"ל וכעד"ז כיו"ד
חלק סו' דמל' שלו מהלכש וכו' ש' כסא הלכוד פ"כ
(א"ה ראיתי להרב מוהרש"ך ז"ל שהק' כאן כמ"ש
דזהו הסדר דמל' של זה הוא ככת' של זה וסו'
סוד מיעוט הירח וכו' דנו' דמיעוט הירח היה ביזס ד'
לכרי' העולם בעת שקטרתה וד"ל בש' הא"ל פ"א כ'
שהיבן כר"ן המא"ל העליון כדי לקשר ולהכיר העולמו'
זכ"ו ולט' זה ז"ת דמל' דה"ק נהוו לעתי' דא"ל וכעד"ז
בכל העולמות א"כ בלא"ה כלי קטרו' הלכנס הוכרח
כן להיות ותי' דאם לא היה כשכיל זה היה אפשר
להיות להפך דבקר דעולם החח' יעלם למל' דעולם
העליון כדו שיתקשרו זכ"ו אכל מסי' מיעוט סוד
הים הענין דמל' של העליון וכו' יע"ס :

ולא

ירעתי כיקר נחקה הקי' שלו דעיקר קושייתו
דמיעוט סוד הירח היה ביזס ד' וכו' ערדן במקומו
עומד . ע"כ אינו אומר דהה"מ ד' אעיקר קושייתו
ליתא דמה ענין זה לזה דמ"ש כש' הא"ל היינו הו"ת
דמל' וכו' מתלבש וכו' אכל הנ"ד נשאר במקו' אפי'
הו"ת היינו הארות שלהם לבד ולא הם עלמם ככתוב
לעיל אות כ"ג יע"ס לא כן ככאן ככתב דהמל' דא"ל
ירדה למטה וכו' כל שיעור קומה שלה וכל כללותיה
ככל י"ס שלה שזהו נק' מיעוט הירח א"כ עם עטן
זל"ז ודוק) :

רמ"א מטטרו"ן

גוי' שר"י שהוא כיאר העליון
הנק' ח"י וחלו הם סוד ט"ט
מן מטטרו"ן ושאר אותיות הם רמו"ן גוי' טריאל'
וז"ס והמיות ר"א ושוכ פי' כי המיות הם כו"ל קוד
ר"א ושוכ כי ר"א גוי' טריאל' שהם סוד אותיות
רמו"ן דממט"ט ושוכ גוי' שר"י הרי כל שם של
מטטרו"ן שם פ"ו :

רמ"ב

ענין שם מ"ב שיש בכל עולם מע'
עולמו' אכ"ו משא"כ בעשיה הנז'
הם אלו שם מ"ב דא"ל הוא ד' אותיו' הפשוטו' דכו"ה
ח' אותיו' מילוי ההו"ה דאלפ"ן וכו"ת אותיו' מולו
דמילוי שם מ"ב דכרי'הם הם כ' שמות אה"ס יכ"ו
גוי' מ"ב שם מ"ב דלזירה הוא שם מ"ב דאכנית"ן
גם דע דר' הווי"ת דעסמ"כ שהם באכ"ע בעס"ת
שהם באכ"י יש בהם סוד מ"ב אחוון רחיינו הד' פשו'
והו' רמ"י וכו"ת אור' רמ"י דמ"י אכל כהמה רב"ן שהוא
בעשיה אין בה מ"ב אחוון וטעם הדבר דהנה סוד
מ"ב הוא ג"פ ו"ד ג"פ ו"ד גוי' מ"ב והס' סוד ג'
יריס שהם יד הנדו' מימינה ויד החוזה משמאלה
ויד רמה כאלמנע"ת והם סוד מנ"ת ובהם נכללים
ד' חתי' נה"ס דהנה שם מ"ב יש בו ז' שמות לפי
שהוא כו"ת אמנם שורשו אינו ניכר רק כמנ"ת לבד
ופנה אדם דלזירה יש לונ' ידים שהוא סוד מ"פ דהנ"ה
ככתב כדו לאחז כהם עולם העשיה להעלותם
למצלג

עץ אמת מערכת מים ריעקב חיים

למעלה כנו כסוד הקדושים. ואח"ך אדם דברי' גם הוא אוחז כנו. ודיו שהוא השם מ"כ שבו לעולם הו"ל ומעלהו לכרי' ואח"ך אדם דא"ל גם הוא אוחז כנו ודיו שהוא שם מ"כ שבו לעולם הכרי' ומעלהו אוחז אמתם העשיה שהוא עולם התחזון ואין עולם אחר למטה ממנו כדי שיטוּך להעלותו עמו לכן אין בו כחי' שם מ"כ. שם :

רמ"ג מספר קטן מה שאיך לזה עיני כמ' הלמ"ר או' ל"כ וכק' שפת אמת סי' ס"ד :

רמ"ד מיעוט הלככה שנתמעטה פי' דמה שהיה כסוד פרלו' שלם נתמעטה ועמ' כסוד נק' קטנה כלולה מי' והט' נק' אחר' פתחו ממנה ונטלם ו' ו' ואז לא יכלה לעמוד אלנו מרוב קטנו' ויורה כראש הכרי' והיתה ראש לאעגלים ראש לכריאה דתמי' היתה זכב לאריות כסוף סא"ל דתוה זכב לאדם היתה ואמתם זה היה כזמן מיעוט הלככה דכריאה' העו' והח"ך בשכרם אדם' ר החוירה פכ"פ ככתמילה אלל כשחזרת אח"ך ומתמעטה בעון כחמוני' או הט' נק' אחרות אינן תחרות אל ו' אלל ויורות עד הקלי' כסוד שכינה בגלות. ש' קוד' אכ"ע פ"ו ועיני כמ' הפ"א אות ס"ד :

רמ"ה מוחין דו"ן קלי' מה עניינם עיני כמ' הקו"ף אות ו' :

רמ"ו מרגלים ענין כ' אנשים מרגלים עיני כמע' הנו' אות הנו' ושם כפ"ד כתב עזר דסוד כ' אנשים מרגלים שהם מו' דו"ל דקלי' ששלח יהושע הוא דיהושע הוא סיהרה קדישא מל' דא"ל והוא נק' כהמ"ה ג' שם כ"ן דההו"ן ושם לה דרים למטה כסוד דרי' בהמה ומשם יונקים כיוס כ' אנשים מרגלים כלב ופנחס הוא אליהו ג' כ"ן וכן כלב ג' כ"ן להיותם יונקים מרדו בהמה ולהיותם יונקים כיוס שאין אחיות דינין לכן יונקים הם כחשאי חוהו חרש לאמר כחשאי. ש' הקלי' פ"ד ס"א ש' דרושי הקלו' ועיני כמ' ששע' הקלי' פ"ו (א"ה עיני כמע' הו"ד או' ל"ד מ' שיהושע הוא כתי' יסוד יע' שוב"ח' שהוא כמל' והפ"ל דחוקר טכנס לא"ו שהיה כמל' כנו' כחקשר הוא כמדת המל' ואין להקשות דכפ"ו יוד מגדולתו דמקורם היה אחוז כסוד ועבשו נאחו כמל' דאיוו בן והדרכה זה נק' עליה כמ' שלעיל באותו חומן קו"ו כסוד הפ' כרכות לראש לדיק דהמל' היא עטרת היסוד ראש לדיק וע"ש ועיני כמע' הו"ד או' י"ב כמ"כ) :

רמ"ז מרכבת יחזקאל הוא בעולם הו"ירה שער קליפת נוגה פ"ב. וענין פרעות הדברים שג' בה כמו ענין האשמה וקלי' נוגה ונ' קלי' ששם רוח קערה ענין גי'ול וזש מהלקחתו עיני כל א' כמקומו דהיינו באית השיך לו ועיני כמע' הקו"פ אות כ"ן :

רמ"ח מרעה כל ענייני דהיינו מה שהיה כתיבה וענין הדרעה והסנה עיני כמע' הכי' או' קי"ג :

רמ"ט מלכות כשילום לזון לחלוטם כסוד ומלכותו ככל משלה הוא מפרנסת ע"ו קלי' נוגה ואז כהזיווג דוכרה דנוגה עם נוק' וולאום משם נפשות הנדים כסוד ואת הנפש אשר וכו' שם פ"ג :

ר"ז מלכות נק' נו"ן כפופה סוד נו"ן דאשרי על שם שפלט חוך הקלי' עיני

כמע' הנו"ן או' קמ"ו :

רנ"א ממזר גי' רפ"ח ע"ה והם סוד הרפ"ח נילזון שנשאר להחכר כקליפת נוגה ומשם באים הממזרים. ש' קלי' נוגה פ"ג ס"ח ש' הקלי' :

רנ"ב מצות מעשיות מהו הכיור והתיקון שנעשה מהם עיני כמע' הנו"ל אות ל"ג :

רנ"ג מצות כפי נילזן נשמה האדם כן מוכרח לקיים המצות עיני כמע' הקו"ף אות ח"ן :

רנ"ד מליחה ענין מליחה הכשר עיני כמע' הנו' או' הנו' :

רנ"ה מילה סוד מילה המילה הוא כסוד הלכות קדוש דנוגה להפריד משם ג' קלי' אחרתיו שכיסוד קלי' הרע והם מילת ופריעה והטופי דרמא. שם פ"ו :

רנ"ז מצות כל המצות נלקטים כום הלכות קדוש דנוגה וחו' לרשעיה דאיונין קשורין לכל מקטרגה דילהח חך החקירים שאין רע בקלי' נוגה כלכות שלהם אין לודך להם המלות ללודך זה רק אחקשר ממש כנוף העו' ולא כלכו' נוגה. שם

רנ"ח מסכה ענין מסכה עיני כמע' הפ"א אות כ"ט :

רנ"ח מים ומלח הם רומם ואינו ככלל מוזן לכן הנודר מהמוזן פותר במים וכמלת עיני כמע' הא"ל ק' אות רכ"ג :

רנ"ט מלח הוא רומם בגלל באות הקוד' (א"ה) ראיתי כע"ת אשר לפני הנהת

הרב מוהר"י למח ז"ל שהק' דכרושים אית' שהוא לומח דנעשה מהמים שהם חיים. ובכוונות או' שהוא בין רומם ולומח ותי' דכ"ן מיידי במלח הנמלא כהרי' כמו באשכנז וכדושים מיידי במלח הנעשה מהמים ועוד יש מלח ג' שהוא בין רומם ולומח שיש מין עפר מלוח ומכשלים במים ואח"ך מכשלים המים עד שנשאר נקי ולכן חוה נעשה כלפת תו' וכמ"א עכ"ל :

אל"ה שאל הכנתי מ"ש משם ס' הרדושי דהמלח הוא לומח יען דנעשה מהמים ששם חיים והרי המים עלמין כחכ רז"ל. כאן שהם רומם הנו"ל וז"י ועיני כמע' מ"פ עקב שכתב דמלח הוא לומח והביא ראיה ממ"ש כמם שכתב הנו"ל מלח ממחלבו ה"ז חולר' קולר וחייב הרי שנחשב מכלל לומח כי אין קציר' אלל כגודלו קרקע ע"כ. ועיני כמע' דע"ג ע"כ דמפורש שם דמלח לאו גודלו היקע הוא הפך מ"ש הרב ז"ל וז"ע) :

ר"ם מלאכים ענין הכ' מלאכים המלוחן לאדם מה הם עיני כמע' הו"ד אות קמ"א :

רס"א מילה סוד המילה למח הוא ע"י האדם אחר שולר ולא כתמי' עיני כמ' הו"ד אות קמ"א :

רס"ב מ"ע ומל"ת דאוריותא ודרכן ומ"ע שה"ג וש"אין הו"ג עיני כחוך כמע' הרי"ש אות ע"ג :

רס"ג מיתה ענין המיתה הוא דהילה"ר הוא זומת' שהטיל הנפש שהוא נפש הכחמית של היסודות תחזין הנק' עשר וע"י המיתה מתעבל היסודות גולם ולורה שהוא נפש הכה' ונשאר גוף

בין אדם וד' וק' במקדש החטא שהיה מעשה
 העליון והיורד עליו ועד' נוף ולבוש שיש לו בכל
 עולם מאב"ע וכיור הטוב שבק"ל הוא ונתחבר
 עם סקדו"ע עם הטוב שבו וזה נרמו כפ' שלח כפ'
 ונתברס אתם ואותו סגוף הקד' הא' הוא מ'בוש המלוכש
 בו כג"ע הארץ אחר פטירתו ולפעמים זוכים גם
 בעו"ס כסוד ותלכס אסתר מלכו' ומרדכי ולא כלבוש
 מלכות ועל זוכמת נוף הכהמית נאמר ואלו ואלו
 כפגרי השגשים וכו' . ש' קיור אב"ע פ"ו וכס"א ש'
 קל' נוגה וכמ"ש ש' קל' נוגה פ"א :

רס"ד מלאכים הם חומר וטרה אלא שחומר
 זך מאד ונק' ככור נכר של
 המל' ונק' אושים אך טרחת נק' מלאך וכו' הנפש
 יכולים לראות דרך מראה את המלאך כהיותו מלוכש
 במלוכש שלו המ' ח"ס וירא והנס ג' אש' נלכוס וכו'
 ואין זו כבואה רק בהשג' כראיית נפשו המסכלת לנפש
 המלאך עצמו וכן הרואים את אליהו וכן נשמות
 הזריק' בעין רבינו הקדוש ככל ליל שבת ע"י
 התלכשו' תלוקא דרבנן שלו . ודע דיש ו' מדרגות
 במלאכים ואעפ"ו שאין נכרא כלו חומר וטרה עכ"ו
 לא כל המלאכים נגלים עם מלוכשים אלא האושים
 שהם כת הו' הנק' נפש . שם פ"ח וכמ"ש ש' קל'
 נוגה פ"ג :

רס"ה מדבר כתי' א' מדלח"ס הוא יותר פימיו
 מכולם והוא מתלק האש שכל
 יסוד מארכע' ויש בו נפש שמרככת והלומחת והכהמית
 וטו' כס פני' מכולם והוא הנק' נפש המרככת ונק'
 נפש השכלית חכו נפש הנ' העליונה שכולם ויש בה
 נוסף השכל מעשי ויעיו והמעשוי הוא לעשו' מלאכה
 נופנית לנורכי הגוף והעיוני הוא לרעת הדברים
 לנורכי הנפש כפי אמתותם וע"ו השכל העיוני יתוסף
 פו עטון הכחירס . שם פ"י . ועיון כמ"ש ש' קל'
 נוגה פ"ה :

רס"ו מ"ה (א"ה) עטון שם מ"ה עיון לעילכאות
 ס"ג מ"ה דלעת"ל יתכטל
 שם מ"ה וכו' יע"ש מה שנתקשיתי לג"ד . וכן עתה
 בלומדי כס' מ"ש ש"כ ח"ג פ"ב ראיתי הנכה הרכ
 המקובל מוסיף ז"ל שב' ח"ל ויתכטל שם מ"ה ר"ל
 שיתכטל מפעול' שהוא הכיורוד ואו ושלטו שם ס"ג ולא
 שם מ"ה . א"כ שיתכטל שם מ"ה ר"ל היינו שיתכטל
 הענק של מ"ה שינא מהמנח דא"ק שהענק הוא שולא .
 א"כ ר"ל שיתכטל היתרון שיש לשם מ"ה עתה על שם
 ס"ג וכטול הארץ שם מ"ה יהיה דוגמא כוטול הארץ
 דור המדבר הארץ דוקא ומדברו מוהר"ו ז"ל
 משמע שלא יתכטל שם מ"ה מרקאמר דשם ס"ג
 יהיה עטרת כעלה ר"ל שיהיה עטרה לעק"ל לשם
 מ"ה שהוא עתה כעלה ע"כ וכוה נחה דעתי) :

רס"ז מלכים שגלכו בארץ ארום הם י"ס דב"ן
 ונק' א' היה כתר וב' חכמה ונ'
 בינה וכ"ה מסס היו כלולים מני' נקו' ונקו' ד' הים ו'
 נקו' ונקו' ה' נקו' ח' . ש' אב"ך פ"ם . וכחכ שהרמו'
 ז"ל כמלא כל הארץ הוא ל"ו נקו' שהוא מעלוי דשם
 ס"ג כי כן הספורות כאו מס"ג דס"ג כטרע . א"ד
 ז"ל וס"ו :

רס"ח מוחין ראבא כיון שמתלכשים כמותין
 דאיתא נק' אה"ה כמותס . ש'
 אר"ה פ"ח כלל כ' :

רס"ט מוחין ר"ל דלגס שהם מו' פני' נכנסים
 כחק נופא ח"ה קודם שיכנסו תוך
 ז"ה מחפש' כהם מה"ח כה' ספי' של הללם עצמו
 קודם שיקנס להיות מו' פני' אל הז"ה והוא כב"ח
 כ"ה שלו של הללם . ש' כ"ה דרוש ג' . ונאזר שם
 מוקיר"ו ז"ל ונ"ע כי אם היו מחפש' כבר ק' שיכנסו
 איך אמרו' בדרו' שקדם רבולס מכוסים כיוסוד דתכונה
 וכרגע א' יורדים אל היסוד וכו' יע"ש . (א"ה בדרו'
 ו' דש' הנו' ד"ס ונכאר עתה שזה ח' וכו' . ח' קי'
 זו אמנם הקי' אינו מוכן שהוא סהום :

רס"י ראייתו כקו' כ"ו להרכ"ח יעקב הכהן ז"ל שכ'
 וז"ל והאור ה' את עיני וראו' כס' כ"ג
 פ"ו שכ' ח"ל והנס כ"ו שלא יכנסו ג"ד דג' אין שרש
 חור"ג מחפש' כמקו' כי נשארים הם למש' שרשם
 ברעת מחוכרים עם חו"כ שלא נכנסו אמנם הארסם
 לכד נכנסת ומחפש' כו"ק דג' וסכן זה שלא יחלקו
 ג' דרו' יחד כנו' אלליו ועי"ש אך יש ענפים ושרשים
 וסארה זו היא הארץ ענפים ולא מהשרשים ע"כ ולפ"ז
 נוחא הכלרמה שחפש' תוך הללם הוא הענפים ולא
 השרשים רכל זמן שלא נכנס הרעת שכחו"כ אינם וכו'
 ודוק ע"כ) :

ער מוח משכן הנשמה ר"ל נר"ן דנש' שהוא
 נשמת הנשמה וגש' הרוח וגש' הנפש .
 וכער"ו כלכ שהוא משכן הרוח ר"ל נר"ן הרוח שהוא
 רוח נשמה ורוח רוח ורוח דנפש וכער"ו ככבר
 שהוא משכן הנפש ר"ל נפש דנש' ונפש הרוח ונפש
 דנפש . ש' עי' ומו' פ"ג :

רע"א מוחין דלגס הם חכ"ד וסס ג' אמותות
 יה"ו וסס חיה נשמה ורוח . ש'
 כללס פ"א :

רע"ב מקיפים סוד ו' מ' דנוק' לזה שבה הוולא'
 מפה דאז עיון כמערכת הה"ה
 אוח כ"ו :

מבוא שערים

א' מלכות לא ינאח כ"ה סמלק העליון שהיא
 כתרשכה והט' חל"קיס נשאר דבוקי'
 כמאליגס שהוא עין דא"ק . וספ' מוהר"י למח ז"ל
 דכ"מ כתב דעתיק לקח ו' כחריס דז"ת וככללס הוא
 כתר דנוק' וכפ"ג דש' זה תי' קו' זו והיא דמש"ש פ"ה
 ח"ה משמע דהכתרים שלקח עתי' מו"ח היינו מאחר
 שהיו ספירי' ולא כעור שהיו נקו' וט' שהפרש שיש
 בין נקו' לספי' . עוד כתב רמז נכון דענין זה נרמו
 כאסתר שהיא כתי' מל' וישם כתר מל' כראשה
 דהיינו כתמולה ולא הכתר שכה וס"י . מ"ש ש"כ
 ח"כ פ"א :

ב' מלכים ט' מיתח סו"מ הים דהענפים לכד
 ונאו אך שרשיהם נשאר בפניס
 כחזה דא"ק ולכן לא היה כח בענפים לקבל האור
 ומתו ואת"ך החוירס לשרשיהם ועי"כ נתקנו . שם
 ש"כ ח"כ פ"ג :

ג' מנפה כאס כ"מ מהכיורוין שלא נכררו . שם
 פ"ו ועיון במע' הקו"ף או' ג' :

ד' מלכים עיון לעיל כמ"ק אחת מ"ה מ"ש ט'
 שנוכר כד' מלכים שמות אביהם
 יע"ש ונסס מסראוי היה שא' מן הד' סגו' האכ וסיכ
 חסס שהוא תגט' וכו' אך הענין דאין אומרים פ' ו'
 פלגית

מבוא אמת מערכת מים ליעקב שערים

פלונית רקן פלוני ע"ס האב כמ"ס למשפחה לביית
אבותה והנה חסד רמו לנזק' שהם ס"ג לכן לא נאמ'
כו ב"פ ע"כ . סס פ"ח . (א"ה דברי רבינו אלה
דרכים בואו ולא זכיתו להכניס ולע"ר לי
מאז והיע"כ . שוב אה"ר כהותיו בשלוחות מניה
כע"ת ליוורנו וע"ה האלהים הנה לירי ספר כ"י
ממורה"ו ו"ל וסס מפורש הענין ח"ל וא"ת כחושם
היה ראוי לכבוז כו סס אביו כי הרי נחב' כי הוא
המעורר הנכבדות של אימא והוא המבטל אה"ר שנה
בעת שיתקו ו"ל ראין הכן נק' אלא ע"ש אביו וכיון
שהוא לא כיעל רק אחורי האימא אין להזכירו בשם
פכ"פ אמו רק פכ"פ אביו כמס"ה למשפחות לביית
אבותם ולכן לא החכר סס אביו כי לא כיעל אחורי
אביו רק אחורי אמו וכו' וע"ס וסס אביו כמולא
שלל רב) :

ה מלכים המקרה שקרה לו"מ דכללות עולם
הנקודים קרה גם כפרטות דהיינו
כחי' א"ה כשנאלץ הנ"ר ולא מתקנות וכו"ת היה בהם
פגם ובשילוף ו"ה כלול מ"ס הנ"ר וכו' והו"ת נשברו
ומתו ובעד"ו כנוק' דו"ה ח"ט שנו' ענין דרוש ואלה
המל' כפ' נשוא באד"ר ג"פ כנגד ג' כחי' מל' אלו
ולכן נו' כ"פ כהורה ענין ואלה המלכים ה"ה כפרשת
וישלח והם המל' דו"ה דהתורה הוא כחי' ו"ה והכ'
כד"ה והם המל' הנק' דכתיובים הם כנוק' אמנם
המל' דא"ה לא נו' כלל אפי' כהורה דא"ה הוא
נבנה מהקו' שהוא ו"ה ודע גם כאל"ה היה בהם
כיעול ומה שלא הזכרנו הוא להיות שאו"ה איחכלילן
כדיק' דא"ה החופפת ומכס' אותם אשר לסי' זו לא
נו' אר"ה באדרת נשא דכלל א"ה הם ולכן גם
באד"ר לא נו' רק ג' מוני מלבי' באופן דכלל ה"פ
הים מקרה ה"מ . וכהב מוהר"ן ו"ל דכמ"ה בחוב
ו"מ דעתיק ג"כ ומה שלא נו' עתיק פה מפני שבו
לא היה אפילו פגם בעלמא ואולי כהורה נרמו
כואלק המלכים דושלח כי ואלה מוסיק על הראשו'
ועוד אפי' לכו' ו"ה היינו ו"ה המל' דהיינוו' כחי' מל'
ובכלל' ה' הוא פירט' דעתיק . והקשה מוהר"ן ו"ל
ז"ע דכיון רענין מל' אלו היו קודם העיקון כנו'
א"כ קשיא איך כנוק' דו"ה היה כה כחי' ו"מ אחר
נאלץ הנ"ר והרי מעולם לא ילא רק הכתר דנוק' לבר
כנו' ו"ע סס ח"ג פ"ו . (א"ה עיין למודינו הרב
החסידים שרשום זנוק' ל . כס"ה נה"ש דל"ה
ע"כ כתי' הק' החובות הנדר שכ' על ל"ע זה שהטת
דל"ו ח"ל הנה ידוע ופשוט דה' היה כתי' לימורו
וכו' והוא מחמת שהכין שמקרה המל' היה בכללות
וגם כפרטות ולכן ולא לו קושיא זו אבל האמת הוא
דלא היה בכללות רק כפרטות לבר ע"כ . וכדכרנו כ'
הרב הגדול הרמ"ו ו"ל סס כמ"ש עמ"ש רז"ל דכשילוף
ז"ה כלול מ"ס הנ"ר שבו לא נשברו וכו' כתב ח"ל
פ"ו ג"ר שכו"ק דכל נקו' בלו' מי' אבל אינם הנ"ר
נמש דו"ה ראוי לא ילאו כנו' וכן כנו"ס דנוק' ולא
ידעתי למה הניחו מוהר"ן ו"ל כל"ע ע"כ הרי
כהדיא שחי' כדכרנו מוה"ר החסיד ו"ל ולא ידעתי
למה לא הזכירו מוה"ר ו"ל גם לא ידעתי אמאי ח"ל
לא הק' נס על ו"ה דעל כ' יש להק' כמו שנתקשה
הרמ"ו ו"ל על כ' ויש ליושב דרוק) :

ו מלכים ו"מ נרמו כפ' כראשית וכו' דיש בו
ו' חי' ואח"ך אמר והארץ היתה תהו
ותבו שהוא רמו לשכי' הכלים . סס פ"ח . וכתב

מוהר"ן ו"ל סס כפ"ו דרמו ו"מ דעתיק כנו' דו"ת
דעתיק נק' ו' ימי כראש' גם ר"ת פסו' זה גי' כ"כ
או' שהם הכלים :

ו מלכים דע דהמלאכים וכל הנכראים שכתמו'
ובארץ והנשמות של ישראל כולם הם
מכו' של ו"מ אלו ח"ס אין כן דוד כה עד שיכלו כל
הנשמו' שננוק' שהוא גוף זה המעורר מטו"ר וכתב
מוהר"ן ו"ל מאחר דו"מ הם משס כ"ן וכס מכחי'
נפש למה אמר עד שיכלו כל הנשמות ו"ל שמדבר
בכחי' הנשמות שבעשיה שגם הנפש כלול מנרמ"ו
וה"ס דלא נזכר כיה כ"ה כנפש ולא נו' עומאה כ"ה
כנפש לנפש לא יטמא וכן לא נו' חטא כ"ה כנפש .
סס פ"ח :

ח מן אינם עולים כ"ה ע"י נשמות הדריקים ע"י
מעשי' הטובים וכו' והיה עד שיבא המשיח
דאו נוק' דו"ה תתעורר מעלמה להעלות מ"ן בלו'
סייב נשמות הדרי' רק ע"י שימשך לה הארת החוטם
העליון דא"ה . סס פ"ט :

ט מלכות לעולם הוא כהוד דאיהו כנלמ'
ואיהו כהוד וסימניך ולא נתנו עליו
הוד מל' האמור כס' דניאל . ט"ג ח"ה פ"ב ועיין
בס"ה ח"ה פ"ו :

י מוחין כל כחי' מו' נק' עוקא לפי שהמ'ו
נחלקים לר' חלקים שהם חו"כ וחז"ג
ואלו הר' מו' נעשו' ד' ווי"ו מרובעו כזה ו' ו'
ונעשים מ"ס סתו' דלמ"כ המשרה הנק' עוקא כנו'
כחי' דט"ו והוא כענין חותם מרובע הנק' עוקא
ואמנם מו' דאבא נק' עוקא דביא יען נוטה אל החסד
ומו' דאוי' נק' עוקא רכס כסוד מה העשה לשמך
הגדול . סס ח"ב פ"ו . (א"ה ביאור מ"ש מה העשה
וכו' היינו דהכינה נק' שמך הגדול כמ"ס רז"ל
כע"ס עיין כמע' הש"ן אוח ס"ז שכ"כ דרוק) :

יא מלכות נק' קרית ארבע שיש בה הו"ה
איה"ה הו"ה ארנ"ו והס' ד'
שמות . סס :

יב מצח הוא כחי' היסוד דעתיק דגנוי כמלמ' דא"ה
וגם כמלמ' זה יש בו כח הדינין הנמ'
מנו"ה שהם סמוכים דהאזינה הם נו"ה וגם דמלמ'
ונלמ' הם סוד כאתון רטיפים ר"ל דמ"ה מתחלק כנו"ן
אלא שכא"ה הדינין נכפין ואינם מתגלים דטופת
חסד המתגלות ביסוד דעתיק גנויה כמלמ' דא"ה .
סס פ"ז :

יג מו מדר כשעלו מים פי' פ' זה עיין במע'
הנ"ר' אות א' ולקמן או' כ"ח :

יד מלכים הו"מ שנאדיו למטה בין הקדושה
ובין החי'ו' סוד החשמל שהיא קלי'
נונה והנה חס"ס הוא סוד החשמ' לולאיהו מלך הג' שהוא
גבו' לכן הוא העיקר המפסי לאתח' ליעול נהויא ממ'
שנתחמו ויבך מההוד והו חסס ח"ס פי' ממנהר כרי
ליטול אור המ"ס סתו' שהיא יסוד דנוק' והכן זה ולפי
שלא יבך גם מהנלמ' לכן חסד ממנו אוח ל' דחשמ"ל
ונק' חס"ס דהלמ"ד הוא הנלמ' כסוד לימור ה'ולקיות
דחשס זה נוטל ה"ג מנלפ"ך לכן לא הוזכר בכל
המלכים מלמ' מארץ אלא כזה לבר דהמל' נק' ארץ
ומורה אל הגבו' שהס' ה' או' אלהים ואלפים כמלנו
אלפי"ן גי' ארץ וסוד ה"ג מתח' מחס' ער' הוד ולכן
כילס נק' ע"ש בגבו' הא' הנק' חסד וחסו מארץ סתו'
דקימן הוא חסד שהוא דרוס והיינו חסד שכבורה
ואמנם

מבוא אמת מערכת מס ליעקב שערס ס

כנ"ח"ס כראשית כרא' אלפי"ס ח"ס ת"ס ח"ל קשן
 כוונתו ש"ל כק"ס דהנה קר"ע טען הוא שס סכ'
 ויולא ממלח כר"ח ואל"ה דאלה"ס נמלא דאחיות
 כרא' מחלפתין באותו' קר"ע כסוד קריעת י"ס דכבר
 נמש' המזנות בשכ' סכ' של מ"כ שהוא כנבו' של
 סבינם ומשם המזנות כח"ס :

ועתה

נכאר ענין זה המזון אך נק' הכלם ואיך
 נטחן ע"י השינויים עד שיגעה כחי' אכיל'
 דכבר נת' רמן אפי"ה דיווי"ן נמשך המזון ומנוע עד
 הפס של הכינה ומשם יולא למח' אל ז'ן נמלא דכעבוד
 המזון סוד רדך הפה נמתק שם ויולא למח' מתוק וכהנה
 ירעת ענין שחקים שחוקים מ"ן לזיקים דהמ"ן סוס
 נטחן לעת"ל כפה הכינה הנק' לבעת"ל לתקו לזיקים
 ז'ן לרדך ולרדק וטחנה זו היא ע"י השינויים וסוד כפה
 הכינה נרמו אות' דהה"ס כסוד הפה וכסוד השינוי'
 וסענין דהל"ף דהה"ס רכינה הוא כנגד סוד' של
 סוד' שכתב' והאל"ף ע"ממה סוד' לורת יוד' כזה א'
 יוד' נ' ו' וכו' יעש"כ כש"ר ח' ח' פי"כ . ולהיות
 הענין אירך לא כחכ' ומנה גם דוח שיך לבנות
 האכילה האמורה כשער' המלות פ' עקב וכע"ה
 לכשאבוא שם אכתביה ועיין מ"ס כמ"כ כמע' הש"ן
 אות' ז' רשיך לכאן וע"ש :

ר' מקום

סוד מקוה עיין במער' ספי"ן או'ו'
 כמ"כ :

כ"א מלאכים

שקטרונו בקבלת התורה ואמרו
 ה' אדונו מס אריר שמך ככל
 פארך חנה הודך על השמים קשם מה קלי הודך ומה
 פי' על השמים אכל הענין יוכן דנו' דגנ' אפי"ה שפי'
 יס"ה וכגו' תנ"ה הם ככה"י דחי' ומחלכשי' במוחין
 דז"ה ומו' דטק' ומלככים אלו שקטרונו הם מזר' הדין
 והוד הוא מזר' הדין והמלאכ' הם בעולם היז' וס"ת
 סוד' סוד' כסוד עולם היז' ולכן אמרו ה' אדונינו ר"ל
 ה' סוד' ז"ה ואתה אדונינו דשם עיקר מרוד למלאכים
 מה אריר שמך ככל הארץ כלומר השמות דשורש המו'
 שהם הנ' אפי"ה הנז' שפי' יק"ה למס אחת דולס
 ליתנה ככל הארץ עד סיוס המל' הנק' ארץ מבח נתי'
 סתורה למטה בארץ תנ"ה הודך על השמים ר"ל אלו
 סנ' אפי"ה שני' תנ"ה ומתחילין מן הוד דשיט' ט"ה
 ולא הזכירו אלא הוד מפני שט"ה סוד נופא איקרי וכה
 הוד מזר' הדין לכן הזכירו סתוד חכו חנה הודך על
 השמים ר"ל כמו' דד"ה לכד שנק' שמים ולא ככל הארץ
 דהייט עד מלכות אכל אין הדין עצמם דעיקר המוחין
 שאו' טתנה לאו הוא כרד לעשות זיוג עם נז' משום
 דמתקלי' הים כסוד דרמנטא בלא מו' ולא סיה' ראו
 לזיוג ואח"ך נתן לב המו' ז"ה להודות ואם לא הים
 טחן לה גם המו' שלו היו חחרין לתקומם הא' ולא
 הים מרזיח כלום לכך הוטרך סקכ"ה ז"ה ליתן התורים
 דהייט סמ' למטה בארץ היא המל' שחיה ראיה
 לזיוג וכוה נסאלקה טענת המלאכים ח"ש סקכ"ס
 ז"ה למשה אחו' בכסא ככרדי שהוא ככינה כנו' והסוד
 להם פשוטה כל' אם אחס חלום שו"ה לא יתן המו'
 למל' או קש"כ ה' פי' לרד שיכול המוחין שלהם
 לכינה ס"י עילאם . שם ש"ר ח' פי"ג . (א"ה)
 אשר עפ"ו קוטב זה יוכן טתמ' סמא' כמ' שכת'
 ח"ל אמר מופס מ"ד משמים השמעת דין ארץ יראה
 ושקטה אם יראה וכו' ולמה יראה כיר"ל ראר"ל מ"ד
 ויטי ערכ' וכו' תנאי סתנה סקכ"ה עם מ"כ אם יראה'
 מקבלים התורה מטוב ואם לאו אי סחיר אקבס
 לתורה

ואמנם כלע הוא הרעת וס"ס הר עיכל שכו נחטו
 הקללת והיו"ד יתו' דעיכל הו"ס נקו' סק' שכחוכס
 לסאר לסס וגם היא כללה מו' סוד י"ה סמני הקטו'
 ח"ס ספ' ככל 'עת' יסיו' נבדיך' לכניס ר"ח עיכ"ל
 דאלו סמל' ס"ס החשמל נ' מלכו"ש שאלו סס הכלים
 וסלכוטי' טנפלו והוחסטי . וז' מוסרי"ן ז"ל פי' טנפלו
 ככרי' הנק' חקך כסוד יולר אור וכורא חקך וזה רמו'
 כס"ח וחס"ך ע"ל פני' תפוס' ס"ת כלום ע"כ . וההורטו
 שכלבוש אלו הכנדים ושנכררס לתקנם ככח המחשבה
 הנק' שמן ח"ש ושמן על ראשך אל יחסר ולהיות זה
 ככלע ראש של ז"מ שהוא הרעת לכן כו נרמו הו'
 אחרים ולכן כלע נ' ק"כ חרוכין כמנין יללה ויככ"ח
 לרמח שח"ס הרעת הכולל חו"ג כנו' וסמס' הוא
 עם ח' אפותיות . שם פי"ד . (א"ה) כוס כלכ"ר לתת
 ע' למה שסיה כלעס ו' בעו' מסוגל לקלל והוא דנו'
 דשורש כלעס הים מוס המלך ולכן נק' כלע וכבר
 נקבנו דכלע סו"ס הר עיכל שכו נחטו הקללת והר
 (הוא כמכואר) :

סז מלאכים

סנכראים מנהר דינור ככל ווס
 ומתים סודו עיין כמע' הט"ן
 אות' יוד' כמ"כ :

סז מלכים

התחילו מנכרה דעתיק ספולכים
 ומת' מנבו' לנכו' עד שמתפשטים
 בנכררס דכרואס דיז' ודעשיה .
 שם פי"ו :

יז מלכות

סיה כחי' הרגלים עיין כמ' סכ"פ
 או' ה' :

יה מן

סוד סמן הנק' לחס אכירים עיין כמע'
 כשי"ן אות' ז' :

יט מזונות

לעולם סס מזר' הנבו' שהיה
 הכינה כסוד קשים מזונות ש"ה
 כק"ס ח"ס ספ' שארה כקותם וכו' דהמזון נק' שארה
 וסענין כי אלפי"ס כמו' יוד"ן הוא נ' ש' דשארה
 וכיבוע סוד נ' וכלל' שס אלפי"ס הוא א' וכלל'ו
 ה' הוא ה' פרי כו שארה שהוא המזון נרמו כו שס
 אלה"כ ח"ס מ"ס כסכא שארה אקרי' הו"ס כנו'
 אלה"ס גם אמר שארה כפיפך אהון אשר ה' פי'
 דהכינה נק' אשר כסוד אשר הולאחך עאר' מלרים
 ובסוד אהיה אשר אהיה גם הוא אותיות שא"ר ה' פי'
 עיין סמ' מאות ה' ע"י כינה :

ודע

דשם כן מ"כ שהוא אכנית"ן ככר נ' שסו"ס
 ז"מ דמתיו ואלו הז"מ הם סוד ור"ן היולאים
 מז"ת דכינה נמלא דשם זה הוא כו"ת דבי' לכן שם
 אכנית"ן הוא כסוד שככינה וכבר נת' רמזון הנמשך
 ממת הכינה נמשך ממזון סקסר שככינה ומתלבש
 כו וע"י חוונים ור"ן סוד דהמזון הוא כשם אכנית"ן
 וכו' דשם מ"כ יולא מבראשית עד כ' רכסו נמלא דשם
 אכנית"ן רמזו כמלת כראשית וכראשית הוא אחיות
 סא"ד כו"ת פי' מוזן דכינה הנק' בית דאין בית אלא
 אשה וסוד דוגמת שארה שאר ה' כן כראשית שא"ר
 בית גם שאר"ה נ' אכנית"ן לרמח אל סנו' נמלא
 דכל אלו המזונות נרמזים כמלת כראשית ח"ס כרא'
 דה' רמזון סוס סוד מתילו הכינה ולא מפנימייחוס
 וחי' הכינה סס ב' שמות סו"ס ואחי"ה כמילי
 כה"ן שסס כ"ן וקנ"ה נ' כר"ה סוד נת' כראשית
 כרא' .

אחד

נמשך המזון בעצמו ונחנלס כחוק הנכו'
 וסוד נק' שארה סעראו טו שם אלפי"ס

מבוא אכת מערכת מ'ס לעקב שערים

לתוכו של אס לא כריתו יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתו ע"כ :

וכל אשר כתיבו יתמ"ה מדוע הארץ לכד ורעה ולא השמים מאחר דשניהם היו בסכנה שיחזרו לתוכו וכוהו שגא' אס לא כריתו וכו' חוקות שמים וארץ לא שמתו הרי דהתנאי היה על שניהם א"כ למע השמים לא חלו ולא רגזו וכל היראה היתה לארץ :

והויז מדרבנו יושבתי ענין זה כטוב טעם בהקד' מ"ש החו"ס כשכתב בענין כפיית ההר דלמה כפה עליהם ההר מאחר דחכף ומיד אמרו נעשה ונשמע וקי' משם התנחומא דמהשארנו נעשה ונשמע הויז על תורה שבכתב אבל תורה שבע"פ לא רזו לקבל ולזה היתה כפיית ההר. וידוע דתש"כ בכותשכע"ק הם וז"ן תש"כ כו"א ותשכע"ק כמל' גם ידוע דשמים וארץ הם ג"כ וז"ן שמים ז"א וארץ מל' כו"ל וא"כ משו"ה הארץ לכד ויראה כיון שלא רזו לקבל תשכע"ק שהוא חלק הטבע לה אכל השמים לא יראו שכבר קיבלו חלקם :

ולפי"ה בענין יתוישב ג"כ שפיר והוא דלפי האמור בענין הוא שכל כוונת המלאכים בקיטרוז קבלת התורה היתה לבטל הארת המל' שלא ימשך לה המוחין שהוא החיות שלה וימשך כל המו' דוקא לו"ה הנק' שמים ולא למל' הנק' ארץ כנו' בדברי רז"ל ה"ש משמים השמעת דין ר"ל כשנשמע הדין שהיה כשמים כמלאכי רום שתכעזו דין ולא רזו לפניהם שיתן הסב"ס התורה בארץ שלא ימשך המו' כמל' הנק' ארץ משו"ה ארץ דוקא ויראה דהנוק מניע (לה ודוק) :

כ"ב מ"ה החדש שם מ"ה החדש הוא ז"א דא"ק. שם ש"ה ת"א פ"א כהנהת מוהרי"ן ז"ל.

כ"ג מרע"ה נשמחו היתה מרד"א ושם אחטמר נשמחו כמ"ש כוה"ק ע"פ ולא ידע איש את קבורתו דהיינו עת"ק טמורה וכו' ולא ידעין עילאין ותתאין ולא ידע נרמו דר"ל א ומה שסיים הפ' עד היום הוה היינו עד היום שתגלו כל הספקות והוא כשיתגלה המלך המשיח להויתו מפניכמות עתיק ואז יתגלה היחירה כעולם ונחה עליו רוח ה' וכו' וגם ראו נשלים כירוחי הבחי' דשם כ"ן כנו' שמלרו הם כל הספקות ואז יתודע קבורתו ופי' עד היום הוה ר"ל לרעיתו כשיתגלה קבורתו אז יאמרו שלא נודע עד היום היה מכלל שהוא הוה נגלה. שם פ"ה הנהת הריב מוהרי"ן ז"ל. (א"ה) בהקדמה השוכה זאת יוכן הטעם דתשכ"ו י'תרן ק'איות ו'כויית והרי הוא כמבוא"ר ודוק) :

כ"ד מלך המשיח מהיכן שרש נשמחו עיין באות הנו"ל ועיין לעיל כמ"ק באות ק"ס.

כ"ה מ"ב זווין סוד מ"ש כוה"ק כמה דריוקנא דבריתאודרע כמ"כ זווין פי' כי היסוד דא"ה הנק' ברית מרע בו מ"כ זווין ר"ל מ"כ זווין כי הם כ"פ מ"כ שירדו מן הגרן בו וכוה"ע מל"ה מ"כ זווין כפוליס שהם כ"פ מ"כ. ועי"ש פירו' ב' וכחכ"ה מוהרי"ן ז"ל דל"ד מהו דיוקנא דברית וג"ל שהיא לשון המוות חק וגרון מבחי' נשיקין דוגמ' דברית דלשון הוא היסוד שכפה א"ה המוונג וכו' וע"ש כפ"ח :

כ"ז מרה משקל משורה נודע דהמדה היא האמה שמורדן כה הדברים הקשים

כמו הכנרים או קרקעות ואין ענין הנמרד נכנס בתוך האמה אמנם המשורה היא לרבר הלח שמימין כה היין או הזמן למרוד אותם כחוכם. והמשקל הוא כי משימין הכן התקפולת כנגד רבר הכשקל לראות אס הוא דבר כבד או קל וג' כחי' אלו הם כנגד ג' כחי' שיש כנו' והם אור מים רקיע והגה כחי' האור הוא נשקל. ע"י המשקל וכחי' המים נמדדן ע"י המשור' וכחי' הרקיע נמדד ע"י האמה הלך מרס.

ונתחיל בענין האור הנשקל ע"י המשקל שהוא המשוכה שכולם כמ"ש במשנה בתרומו'

פ"ד המונה משוכה והמורד משוכה ממנו והשקל משוכה משלשון והנה המשקל הוא סוד הדעת כנו' דברית הלשון הוא בדעת וברית המעור ביסוד והנה היכר הרבר אס כבד ואס קל הוא ע"י לשון המשקל שהוא דעת והענין דהטיפה היורדת מחכמה ל' בינה הנק' אור נמש' דרך הדעת כנו' דלכן הזווג נק' כשם וידוע כטרע דהרעת הוא המוונג חו"כ וכלאת טיפת האור מהמות הנק' חכמה נמש' דרך הדעת ושם נשקלת אס כבודה אס קלה דאס הוא אור גדול מאד הוא כבד ויורד למטה וכפי ערך גדולתו ושיעורו כן ותפשט ויורד למטה רובמת האכז כהיותם כבוד' וירית למטה ואס טיפת האור הנמ' מהחכמה היא קטנה וקלה אינה יורדת הרכה להתפשט למטה. נסיש ט"א למע כק' הדעת כשם משקל והוא דהדעת עליון דמשם יורד השפע אל אר"ה להזווג הוא מולא קדישה דדיק' דא"ה והוא שם הו"ה דע"כ דוודין ייש בו ר' וידין הם מ' דמשקל ואס תכלול כל יו"ד מאלו הד' כ"א כלולה מי' הם ת' כמנין ש"ק דמשקל ואס הוסף כללות מס' הו"ה פשוטה ג' כ"ו ועם כללות ר' אותיות הרי ל' דמשקל. והנה כל ג' מיני מדירות אלו כולם נעשים ע"י שנות הו"ה כמי' וידין ולכן אותיות הראשונות שלהם הם אות מ' מר"ה 'משקל' משורה לרמוז אל שנות דהו"ה דמולוי ר' וידין וגחזור אל הדעת דהנה המשקל הו"ה הדעת אמנם האכז ששקלים כה נו' כוה"ק פ' תשא דקפ"ו אכנא למשקל כה דא' והו"ה הטיפה שהיא כלות יו"ד הכאה מן המות שהיא חכמה דהחכמה נק' יו"ד וכמו שהחכמה שהיא ה"י היא נעלמת וסחומה שאין שום חלל כחוכה כן האכז היא סחומה כלות יו"ד והענין כי המוח שהיא החכמה היא סחומה ואין האור שלה יוכל לחק ועש"כ שם פ"ט : (א"ה) עיין במע' האל"ף אות קכ"ה דשם ביאר רז"ל סוד מדה ומשקל ומניין וע"ש אלא דל"ל על ענין כחי' מס' המשקל דיש שינוי מהתם להבא) וסוד המדה והמשורה עיין לק' באות כ"ח ואז' מ"ה :

כ"ז מלכים אינן נגמרים להחבר עד ביאת המשיח כסוד כלעי המות לנלח שהיא הקל' הנק' מות הנמש' מאלו המלכו' שמתו ובתכ"ה מוהרי"ן ז"ל דלהיות שכלע הוא מלך הא' שמת לכן תלה הכהופ בו ואמר כלעי המות וכן הא' להחיות הכל וכו' רת' כלעי המות לנלח ומבאין ראיה שהמלכים מנכו ומתו כשכוע ח' של כריאת העולם ולכן מת הכל שהרי אס מהם כחי' המיתה כמה מתו עד זמן וישלח יעקב אלא שהיה מלכותם ומיתת' כשכוע ח' ומהם ומבירו' נבראו כל הכשמות וכל הדברים אלא שכתב עניינם כוישלה להודיענו שהם מלכים דא"ה הנק' יעקב ואשראל כנודע ומלכים דרכי קיימים

מבוא אמת מערכת מים ליעקב שערים סא

הימים הם דנוק' סס פ"ו . (א"ה מ"כ כסודור של ר"ה של הרב החסיד הראב"ד ז"ל והוא מודבר' מוס"ר הסודר המקובל האלפי' רב שר שלום זאק"ל ז"ל כיום ו"ז כאלול נאללו ג"ר דב"ן והוא היה שבת ואחריו מיום הא' עד יום השבת הב' והס יום ח"ו ו"ט ד' כ"ה כ"ב כ"ג כ"ד נאללו סו"מ דב"ן שנשכרו וכיום השבת הב' סנו' שהוא יום כ"ד שבו כיום נשכר המלך הו' בו כיום נאללו ויאללו ג"ר ד"מ"ה פחדש ולמחרתו שהוא יום כ"ה התחילו ללאת סו"מ דמ"ה לתקן סו"מ דב"ן והס הו' ימים הכתובים בהורה כפ' בראשית ויסו ערב וכו' יום א' עד ויעלו וכו' עב"ל ועיין בש"מ רשכ"י באד"ר דקל"ה:)

ל"ג מרכות נק' ללע עיין כמע' סג"ר אחס' כמ"ב:
ל"ד כוחין דנוק' דקט' עיין לעיל כמ"ק אחס' קט"ן מ"ש שהס ג' אלפי"ס דאלפי"ן כחכמה ודקפי"ן בכינה ואלפי"ס פשוט כדעת . ועיין שנות לבושי מוחין אלפי"ס הארת כפ"י דא"י . והס כח' סס כוכ"ו חילוף אהי"ה כאבג"ד והוא נ"י ד"ל ולכן נק' הנוק' דל"ס יען דחינה לוקחת רק המורת אהי"ה שהוא נמטריה ד"ל וכתב ס"ה מנהיג"ש ז"ל רכשתחבר נ"פ ד"ל עם נ' אלפי"ס הנו' עוליס מס' רחפ"ת ועס אוח מ' דמלכות יעסס מרחפת וזה סוד ורוח אלפי"ס מרחפת רוח לומר כשהטק' היא כסוד וניקה שיש לה כחינת רוח כמדע ומחוקקים הס לסי"ס או ועלו כמס' מרחפת והנה בעת שאין יניקת מחיכו' כמ' דניקה או נאמר עליה פרות חפר"ח ותנל אכל בעת שיש אחיזה לחיט' או נא' פרות חפר"ח הברע"ת שהוא נ"י שר"ר חמו"ר כ' קל"י קשות ונס נא' כי נשאתי חרפ"ת נעורי שהוא כומן היניקה וז"ס והוא שפחה נחפ"ת לז"ס והפרס לא נפרחה דאעפ"י שהטק' היא יועדת ומקורשת לז"ס מ"מ היא נק' פדויים מן החיט' ואינה פדויים דעדיין היא כסכנה כומן חיט' מפני החיט' עד שהכח כפנימי' ואוח כ' סנחפת היא אחס' כ' שנפלה כסוד נחשת כנו' רצתה עלתה ומתחברת עם הנוק' רחל . שס כדדוש ג' . (א"ה ביאור כ' דנחשת עיין כמע' הנו"ן או' קמ"ו כמ"ק):

ל"ה מנצפך הכפולות הס מספרים ת"ק ות"ר ות"ש ות"ת ותת"ק ותת"ר כך אוח הא"ל"ף חוור עוד למנון אלפי"ס . שס כדדוש ז' :
ל"ו מקום רומן ליסוד דא"ה כי מ"ו מל"ו ע"כ יסוד דאבא וק"ס מל"ו קס"א יסוד או' ושניהס הס אוחיות מקום . שס כדדוש ח' ממוהר"ן ז"ל :

ל"ז מנצפך ענין כ' מנצפ"ך שהס המ"ן הס כחי' יו"ד דמוס שכיסוד דנוק' ה' טהורים וה' טמ' והמנצפ"ך הא' שלקחה ע"ו סו"ה שסו דנין גמורים מהס נעשים דמוס טמאים והמנצפ"ך כ' שלקח' מא' הס נבו' ממוחק' והס דמוס טהורים . (א"ה כענין ס' אחי' מנצפ"ך נגיחו לכו' לדעת מודע אינס כו"ס לעולם לא כראש חובה ולא באמצע תי' כ"א דוקא כסוף קי' . ואפ"ל שידוע דאלו הס' או' מנצפ"ך הס ספ"ג פ"ד דינין כנו"ל כמ"ק אוח קי"ו ונדע דהגברות הס סנחטים מדה וקלכה ונכול לכל דבר שלא יתפשט יוחר משיעורו כסוד גברות נשמים עיין במערכת סכ"ת אוח ל"ח ולכן לעולם כזיס כסוף היכה ונעשים קייג ונדר וסגורים החי' שלא יתפשט האור יוחר ורוק):

ל"ח ממזר סוד היהר כממזר ע"ו שפחה הוא כי סממז"ר נ"י רפ"ח ע"פ והס פרפ"ח ניט' שהס מתכדדין דרך נס"י דאומא והס ג' מיטיו שס אהי"ס שס' יס"א רבנ' נה"י והנה סנ' מילוי אפי"ס סס נ"י שפחה כמדע והכן זס . שס כס' הקל"י פ"כ :

הימים הם דנוק' סס פ"ו . (א"ה מ"כ כסודור של ר"ה של הרב החסיד הראב"ד ז"ל והוא מודבר' מוס"ר הסודר המקובל האלפי' רב שר שלום זאק"ל ז"ל כיום ו"ז כאלול נאללו ג"ר דב"ן והוא היה שבת ואחריו מיום הא' עד יום השבת הב' והס יום ח"ו ו"ט ד' כ"ה כ"ב כ"ג כ"ד נאללו סו"מ דב"ן שנשכרו וכיום השבת הב' סנו' שהוא יום כ"ד שבו כיום נשכר המלך הו' בו כיום נאללו ויאללו ג"ר ד"מ"ה פחדש ולמחרתו שהוא יום כ"ה התחילו ללאת סו"מ דמ"ה לתקן סו"מ דב"ן והס הו' ימים הכתובים בהורה כפ' בראשית ויסו ערב וכו' יום א' עד ויעלו וכו' עב"ל ועיין בש"מ רשכ"י באד"ר דקל"ה:)

כ"ז משורה היא כחי' ה' עי' של הו"ה הנעשית כחי' משורה למדוד כס פלו סמים כרי לעשות כס כחי' יוור מקום מקובץ בית קיכול לקבל כתוכה חטיפה הנעשית עתה כחי' מוס שלא יתפשטו ויחפזו והכינה עלמה נעשית בחי' משורה א' וקבלה כתוכה אוחס המוס כסוד עיבור כרי לניידס ונעשים כמין כלי ונוק' א' ח"ס מי מדר כשעלו מוס כי אלו המוס הס כחי' ז"ן ומדחן ו' שערס כ"ס לרכו' והס כ"ס אחוץ דס' שמע ישראל וכ"ד לטוק' ואינון כ"ד אחוון דכשמל"ו וכד הוס משכנא כשלימו אשחלומותאף אוחי לכ"ה והו' ו' ש"כ ומלל דכבי' עלמה נעשי' כ"ס לקבל ו' מיני מוס לו ונעשית משורה אלוהס כסוד ו' ש"כ ח"ס מ"י מדר כשעלו מוס דכחי' הנק' מ"י כסוד כס"ב ע"ו מ"י שערס אלו מדר כשעלו מוס שהיא המשורה הנו' בית קיכול למיס הנו' . והנס נס משורה סו' נק' מדה אלא שהיא מדה הלח ולכן מדה נ"י מ"ט שהס כ"ס דז"ן וכ"ד דנוק' והכ"ו נעשית מדה למ"ט אחוון דמומי וז"ן וכאשר אשחלים משכנא ונעשו כ"ה כ"ה שהס ו' או הוא ע"י הכולל דחי' מר"ס . וכתב ס"ה מוהר"ן ז"ל וז"ס ענין איש מיה הנדרש כמ"ר ע"ה כנו' כונה"ק פ' בראשית ד"ט דהיינו מ"ט שער' של כינה שפטיג מרע"ה לכן נק' איש מר"ה עור רמו כי מ"ה הוא ז"א ד' נוק' שילאו מכינה . נס מדה כמס' הו"ה דמ"ס ה' או' דפשוט וסיינו ז"א ומדה עם כללות ג' או' כמס' סס כ"ן מל' . שס פ"ה :

כ"ט מוחין נס כעניבור יש מוחין ורחיה לוח רטרע דהשערות ממוחרי מוחא עפקין ואט דוהין כחוס העין דיש שערות כראש סעוכר . שס פ"ג :

ל"י מוחין המוח הא' הנחנק כנ"ח א' אינו מסופק אס נחנק כחמל' מוח חכמה להיוחו ראשון או אס מוח הרעע נחנק אחי' להיוחו כחי' חו"ג שסוא עיקר הגדלת הולד כמדע . שס פט"ו . (א"ה עיין בע"ס ז' סמוחין פ"א סכ' דהל"ה הא' נראלו עיקר כי סימן נחנק אחי' שאינו כ"כ דינין חסו של הוא כניטולות וכן כחב ג"כ כאן . אמנס כאורות סח הספק ש"כ כאן וככחי' סנו' שהס סאורות וכו') :

ל"א מוחין ענין שנות לבושי המוחין והמקייפס עיין כמע' הלמ"ד או' א' וכמע' הקי"ך או' יו"ד :

ל"ב מרכות כהיותם ככחי' הא' הנק' כקיות היכה כחי' עטרה חסח היסוד ז"א ותיקס נק' או עטרה . וכתב מוהר"ן ז"ל רסס זס נס"ה . למה אפי' אחרי היותה פרט' דכתוב ויקח

מבוא אמת מערכת מים ליעקב שער

ה'ט - וענין כשעם כ' כדושה ה' לדכח כהניס שכ' אופן אחר יע"ש והנה זה שכ' כדרו' בר' כהניס הכיאו כשער הקקר' כדף. הנו' ורחה אוחו עיו"ש ומ' לזוח כיוון כדרו' בר' כהני' שכ' אח"ו והנה כיארנו כמ"א דרו' הוס של הללם כס' השניס דו"א והוא כמ"א לזעין סס כי סס כיאר האמת :

מיד מלכים - הנו' דהו"מ דמ"ה נק' ע"ש מנך ה' הוא מפני שכאו מחו"ב מחוכר' יתר גשא"כ ו"מ דכ"ן שכאו נפריס נק' ו"מ - מ"ש פ"כ ח"ג פ"ב :

מה מדה - משקל ומנין . (א"ה עיון מ"ש לעיל אות כ"ו)

כחי' המשקל דיש שינוי מהחסל הכח והיינו דרס כחב דמשקל הוא הו"ה רע"ב כחסד וכאן כחב דהו"ה דרעק ולק"מ דהחס מיידי ככחי' האכן דשוקלום כח שהוא יו"ד והוא סס ע"כ דמיו' יודו"ן וכאן מיידי ככחי' המשקל עצמו כמו שפורש כהדיא כדכר' רז"ל - עיר ראייתו שינוי אח' בשעה"מ פ' לך דרס כחב דמשקל הוא כח"ת לשון המשקל המכריע בין כ' כפות המאזניים שהס חו"ג יע"ש . ונס זה ל"ק דנו' דהרעק והת"ת הכל ה' כיון שהס מקו אמלעי דת"י :

עוד - ראייתו שינוי אח' מהע"ה לשעה"מ כענין המדה והוא דכאן כע"ה . כחב דמדה הוא

כח"ת ובשעה"מ כחב דמדה הוא כחסד יע"ש כדרו' ה' . שו"ר דנס סס בשעה"מ לקמן כחב כמו כאן דמיה הוא כח"ת ומ"כ בשעה"מ אשר לפני הנהה ה' חו"ל א"ה לעיל כדרו' ה' . נק' דמדה הוא כחסד וכאן כ' שהוא כח"ת וכלע"ד כי הכוונה שס היתה להודיענו כי נס כחסדיס יש כחי' מ"כ שס נכו' ונמלא טו נס מדה היא כחסד הכולל כל הח' אבל הוא בקוד הת"ת שכחסד הוא ע"כ :

ובהיותי - בשליחות מזה כעני"ת אישפלטור יע"ה מ"כ בגיליון ש' המנות מכ"ד הרב הגדול ח"ק כמוהר"ר דוד פאירו' ו"ל שכתב דו"ס מ"ש רז"ל המונה מזוכת שהוא כחסד שכנבו' והשוקל מזוכת ממנו שהוא כחסד שכת"ת המכריע והמורד מזוכת משלשס לפי שהוא בחס' שכחסד שבו נכלל כולם וזהו נק' יומס וכ"ש דא"ש לפי דכר' רז"ל דלק' כדרו' כ' דקא' דמיה בה"ת דדחי' סידק למתני דמזוכת משלש' מתדי טעמי חידא לחיות בו כח ההכרעה ועוד' שאוחס שכחו"ג הס מנוסס ואשר כת"ת רוכו מגולה עכ"ל :

ואהמ"ד - תמנה עליו איך לא זכר ש"ר דכר' רז"ל הללו שהס משנה ערוכה כמ' תרומות פ"ד מש' ו' ושס לא נאמר כן ח"ל המונס מזוכת והמורד מזוכת ממנו והשוקל מש' משלשתן ע"כ . ולפי"ו יבא הענין יוחר נכון איך משוכ' זו מזה במדרגות דהיינו המונה מזוכת שהוא בחס' שכנכירה והמורד מזוכת ממנו שהוא כחסד שכת"ת והשוקל משלשס לפי שהוא כחסד שכחסד :

סז מלכות - (א"ה עיון לעיל כמ"א אות קס"ד מ"ש על קוסי'

מורינו הרב החסיד ו"ל שהק' וגם עלקו' הרב מוהרש"ך ז"ל שהביא עפ"י השמועה יע"ש . וכן עשה ראייתו קיו' כ"י להרב החסיד הרש"ש ז"ל שקו' קוסייתו אלו חו"ל ונלע"ד ריובנו עמ"ש מורינו הרב החסיד הרמ"ו ז"ל כהקדמה המפוארה דאנו עוסיס כ' מנינו כירודיס ה' כדור

של מלכה - אשת כאור עניינה עיון כמ' הלמ"ד אות ג' וכמערכת סנו"ן אות ד' כמ"כ :

פי מוחין - דאלהי"ס הם הקרומות אמנס המוחין עלמס דעיבור ויטיקה הם הויות ממש . מ"ש ס"ה פ"ו . וכע"ה כש' פני' וחילו' פ"ג כחב ומנהיגו' נעשו קרומות הנק' אלהי"ס דקט' ומנהגרות נעשו המוחין עלמס שכחך הקרומות והס כשר וך ואלו הם הויות ממש ולא אלהי"ס גס כמ' אכ"ך כ"כ . (א"ה ראייתו כחי' כ"י להרב ח"ק יעקב הכהן חסיד ו"ל שכ' ח"ל ח"ל ריחן דנס כקטנות יש הויות למה אין אנו מכוונים כקטנות רק כמוחין דאלהי"ס ונראה לעניות דבתי דאפאר לומר כיון דעיקר התיקון הוא כנילו' שרדו לבי"ע עם הכלים - מה שאין כן באורות שלא ירדו ח"ו לכן כקטנות דהנילו' הם אלהי"ס אנו מכוונים בשמות אלהי"ס אבל כנדרלו' דנס סנילו' הם הויות אנו מכוונים כהויות :

אלא - דל"למה בכרחה כתי' כדך כ' ח"ל רכרדך גי' עסמ"כ וכן כנ' מ"כ רכל הכונות שככרכ' הוא כהויות הגס דהכרחה הוא כל"מ מ"מ לא ידע' מה ח"י יש כיון ה' לל"מ כענין המוחין והיע"כ עכ"ל .

ולא - ויענה מאי קאמר מר ומאי קא מקשה על ענין הכרחה דמה ח' יש כיון ה' לל"מ והח' הוא פשוט דה' הוא כנה"י שהוא הקט' והל"מ הוא כככ"ד חנ"ת שהס מו דגד' כנו' וכל כוונת שכרבות הס להמשיך המו' דגד' כנו' לכן נחך לכיון כהויות וק"ל

עוד - כחב סס כמ"ש לפ' סנו' וע"ה שמעתי איך יש מו' דקט' פני' ומקו' וכן יש כנדרלו' פני' ומקו' והנ"ה נחלקים לכ' כחי' מו' דרו"ק ומו' דג"ר והרו"ק דגד' הס חו"מ למו' דקט' ואלו הרו"ק דגד' שהס מקו' דקט' הס ד' שמו' אהי"ה כמיו' ואח"ך נכנסים גס הרו"ק דגד' כסוד פני' יע"ש :

ועפ"י - נוחא מ"ש כשה"כ כדרו' ה' דפסח שהטעם דגלות מלריס היה רד"ו סנה לחקן השנס שהיה כיו' אהי"ה שגו' דרו' דו"ל כיון דגנלות מלריס היה ו"ה כסוד הקט' והקט' הס שמו' אלהי"ס אמנס עפ"י"ה נוחא דנחי דהמו' דקט' הס ש' אלהי"ס אמנס המקיפוס הס שמות אהי"ה כנו' ע"כ :

ואני - אומר דהירשה תירס אבל קוסיא לוכא דככר מפרש יולא כירוש הפסח דהפסח שפנמו היה כשס אהי"ה וכאו לתקן כנודע ורוק :

מ"א מוחין - דאלהי"ס הו"ק הם אלהי"ס פשוטים והג"ר הם אלהי"ס כמילוי יודו"ן הו"ן אלפי"ן וסימנס יה"א-סס כמ' שוכס' ההקדמות דק"ו :

מ"ב מוחין - דגדלות ככחי' אהי"ה סדר המו' שלהס הם יודו"ן אלפי"ן הו"ן הו"ן וסימנס יה"א-סס . וכע"ה ש' או"ה פ"ח ככלל ד' סייס וזה כלכוסים וככלוס דחי' יע"ש משמע דכמוחין אינו כן וכן נר' מדרו' ק"ש ופסח דמכיא ד' אהי"ה כ' דווד"ן ודלפי"ן ודהו"ן :

מ"ג מוחין - פנימיס דל' נכנסים ער ו"ג שניס וכי"ד וט"ו נכנסים הל"מ שסס מקו' דחי' ואח"ך כיו' חו"ו וי"ח נכנסים מוחי' פני' דכא וכו"ט וך' נכנסו' הל"מ דכא . כ"כ כס' ההקדמות

מבוא אמת מערכת מים ליעקב שערים סב

כדוריו כש' הקט' דקל' ד מאר' יס בו טעם נרגש
המתחנענע כמו חי ודוק :

עוד אמרתי רמו דמוקו מדוע כל הטעמים שכוו
כאלו המלכים הם זקף קטון ומאריך טרחא
אחכ"ח ואפ"ל דטרע דאלו המלכים הם כ"ק שנת
קטנות אבל כנ"ד הנק' גרלות לא נשכרו וחו רמו
זקף קטון שהם בקט' מאריך טרח"א הוא רמו דט'
דע"י מיתת המל' אלו נמשך טרחא ויגיעם גרולה
לכרהסינים והקל' מתוך הקרל' הוא לא היה מקרב
זה לא היה שום טרחא דסכל היה מתקון - אשכ"ח
הוא לשן אנוסה כמ"ס כגמ' ר"ח אהנח וכו' שם רמו
דע"י מיתת המל' אלו נמשך המיתת לעולם כמ"ס
לעיל או' כ"ז ואין לך אנוסה נד' מזו ואחכ"ח למדינו'
עשה - עזי רשמי לכאר רמש' ל' מידע חן כבל המלכו'
טעמו' אין הכוונה דלא יש טע' כלל שפירבקיט אלו
פ' ט' הפ' אלא הכוונה שלא יש טע' גרשם המנענע'
פתיכם כמו חי המתחנענע ואלו הן האוקים כשתודוק
וא"ש אח"ס) :

מיט מלכות דע רכש' המל' של ה"ס רכח'
הפס דא"ק יש פס נשרשים ו"ס
דעולם העקורים וכע"ז כמל' ד"ס דעקורים יש כס
א שרשים דעולם הבקו' ועד"ז הוא ככל העולמות
פולס וכן עפל פרט' יש כמל' ד"ס העלימות' שרשים
ד"ס שלמטה ממנו - כ"כ כש' ההקדמות כסוף דוח
העקורים דל"ח :

ד מטלמלין נק' הו"ק כיאלו מטלמלין ועושים
כל ההיקף וכל הכירוף - כ"כ כש'
ההקד' דק"ט - (א"ה כע"ח כתב ט"א ע"ש
שמטלמלין מדין לרחמים וכו' עיין לעיל
פמ"ק או' י"ג אבל מ"ש כאן לא ורעתי פי' מהן פל
ההיקף ומחו כל הכירוף וכו' - ש"ר כש' ההקדמות
עלמו כדק"ט וכי"ח כ"ג שב' סט' שכתוב כע"ח
שמטלמלין מדין לרחמים וכו' יע"ש - והנה פי' מ"ש
כל ההיקף יתכן לומר שהוא היקף העולם דנו' דד'
דחיות העולם ומעלה ומטה הם כו"ק וחו כל קהיקף
ופל הכירוף יתכן שיהיה הו' לוחסי יח"י שסם כו"ק
העולם כנו' ככוונת הנענועים) :

נ"א מעבר יבק יש בו ה' כח' קא' הוא
חיבור הו"ה ולה"ש - הכ'
הוא חיבור הו"ה והא"ה והא"י - הכ' הוא אהרן
דו"ה כו"ד - ה"ה הו"ה דו"ה ה"ה הא"ה המלכים
גו' קפ"ד ובשתי מנהג האחרונים הפשוטים ישאר
יב"ק - שם דקב"ד :

בן מוחה פיתנה כפתח להכיריח המזיקים וסם
הקל' הנק' מוח כסוד מוחת זו מוח
וחו סוד וזיה ס"י כלריך פירוש שם שד"י הנכתב
כאחרי המוח הוא עומד שם לאגן מפני השרים
ואחכ"ס שסם הקלופות שלא ינקו משם - שם דר"י
ע"א :

גן מתישבה רעה אין החכ"ה מלרפה למעשה
הטעם הוא דמדי' דאר"ה דקל'
דאלו הנק' מחשבה אין להם שום תיחון רק כוון' לכד
הנק' מעשה ולכן מחשבה רעה אין הקכ"ה שמשפ
למעשה' לפי שמתחשבה רעה דקל' לא נהקנס
אבל מחשבה דקדושה נהקנה לבן מחשבת טובה
מלרפה למעשה - שם בסוף הספר -

כ דוד מבחי' ששה י"ב שסם ר"ק נג"ה ונה"ו דחג"ת
אשר הם נפרשים לשיטת ולחריטת ול"ה ולימיר וכדוד
כ' הוא מסדר הזמנים שהם חג"ת ונה"ו רנה"י שמשם
התחילו לשמש המאורות והם נפר' ליובלות ולשמיעין
ולשיטת ולחריטת ולשכ' וימיריע"ש :

והנה החטא נרם בכ' הכח' שחורה הטק' כסוד
נקו' חתח היסוד ומ"ש כע"ח שפסכס
כראשית חורם הנוק' למד' הו' הוא לכחי' וז"ן השפת
י"ב שסם חנ"ת ונה"ו דחג"ת אל' וז"ן רכחי' הזמנים
שהם חג"ת ונה"ו רנה"ו נחאחר וזו"ס עד' ח' עלרת
כמ"ס כש' הכוונה - ונלע"ד הט' רכשבת לא הניע
כ"כ פגם ונקחו הכף כשכת' ח' מדרגה הו' יען
דשכת כראשית אינו משתנה לעולם דאינו תלוי בירמי
ואף דהניע הפגם גם בכחי' זו חק זו מן הסימ' דמלני'
דחניע הפגם גם כמחלכ הכפי' ככ וכול אעפ"י
שלא נתקן ע"י כמ"ס הרמ"ז כנהזותו כע"ח ש'
טו"כ פ"ג וע"ש אך כו"ן דסד' הזמנים דוח תלוי
בירמי כמ"ס' אשר תקראו אחס כמערס לכך הניע
הפגם כהס :

ונחזור למאי דאחינן עלם וכוח א"ש ללך לקחו
הפס כעשור לחהש להורית כיו"ז סיקס
פמ"ן פירו' שלם כו"ס אכ"ח ואף דאותו היום היה
שכת וחי וז"ן כמרד' הו' מ"מ זה היה מבחי' ז"ן
שכת כראשית אך וז"ן רכחי' שמשם היו אכ"ח ככפי'
י"ס ועתה נתקנה כחי' זו וגם כחי' ז"ן השכת כראשית
מתקט כו' כחול שיהה הטק' אכ"ח בכחי' ה' אורות
כמ"ס הרמ"ז ו"ל באותה הגסה שח' וז"ל כי אמת הוא
שכאחזו שכת שיהה עמו פכ"פ כשאר שכתות אמנס
משם ואילך לא תורה לכחי' הכ' אלא שיהה ככחי' ה"ג
וכו' יע"ש עכ"ל) :

ס"ז מלכים (א"ה עיין לעיל כמ"ק אות
ל"ח מ"ש כענין שמות
המלכות כספי' דשמלה וכעל חק הס ט"ה תרין פלגו
נופא וע"ש וקשה דכ"מ ובפרט כמ"ס ש"כ ח"כ
פ"ח כתב כדוד דשמלה הוא ט"ה ושאל יסוד וכעל
פגן מלכות וכן לרד' להיות דאלק"ה מלכות היכן
דמיוז כקרא ועוד דאלו הכ' מלכו' אינם מחוכרים
זע"ו ומפסיק ביניהם שאלו שהוא יכו' ואינם באים
בספג' כסדר דהיינו כה"ו ע"כ אינו אומר דכודאי ט"ס
נפל כע"ח והעיקר כמ"ס כמ"ס :

שוב עינתי כדבר היטב כזו שלא להטות ט"ס
ואמרתו דאפ"ל דלק"מ והכל אחר והוא
הנק' מ"ש ד"ל עיין לעיל כמ"ק אות ק"ס דהמלכות
נחטום מפ"ח דכוד דא"ח יע"ש א"ב מ"ס כע"ח
דכעל חק הוא חוד היינו מל' ודוק וגיין כמע' הט"ן
אות ק"ג ודוק) :

ס"ח מלכים (א"ה עיין לעיל כמ"ק או'
קל"ה מה שכת' טעם
כענין טעמים יש בכל המלכים וכו' יע"ש וסוף עתה
הוספתי עוד לתח ט' מדיע יש טעם נרגש כוונת
פעל חקן שהיא כמל' כנו"ל ואפ"ל דידוע מ"ש ר"ל
כע"ח וכמ"ס שם כסוד כן ישו חי על האדמם המכל
הו"ק נסתלקו כל האורות ולא נשאר כ"ח הרפ"ח אבל
בכל היסוד נשאר חוד ה' מלכו' הרפ"ח כחי' להחיות
כלו המל' וכו' נמלך דסיה למל' חיות יותר מהו"ק
גם שכתם המל' לחיות פרו' ח' מנקו' ח' מה שלא
זכו הו"ק שכלם נעשו פרו' ח' נמלך דאינו נשכב מוחם
כ"כ לגבי המל' כיון דחודם להיות ככראשית וכך כחי'

עין אמת מערכת נרן ליעקב חיים

מערכת אות הנרן

עין חיים

א' נשמות הדריקים כשעת פטירתן מעלין מן ח"ס גדולים דריקים כמיתקן יתיר מבחייהם - ש' הכללים פ"א -

ב' נובלות חכמה שלמעלה תורה וכו' פי' עיי"ש :

ג' נשמה יש דביקות נשמה לנשמה ודביקות רוח ברוח לפי שכאוס מהגשקין וההכלי' והם כפולים אך כנפש לא יש דביקות נפש כנפש לפי שהנפש באה מהדבור והדבור אינו כפול רק דבור א' דאבא אך אי' אין לה פה - שס פ"ב :

ד' נר"ה הם תרי פלגיו נופא וכל זמן שלא נכרר הסוד נס הגלגל אינו מתגלה - שס פ"ג :

ה' נשמות התחזו' עולים ככל לילה כמלכות כאשר בידך אפקיד ומתעב' מהם - שס פ"ד :

ו' נויק ד"א נעשה מחלי' ת' תמנה' דו"א - שס פ"ז :

ז' נוק ד"א רישא דילה נפקא מאחוריו ולא פכ"פ והט' בשביל אחות קהיטוני' - שס פ"ו :

ח' נדרים הם כטודרכיו המלך שהיא בינה הנק' חיי המלך כסוד התפיל' נק' חיים ח"ס דכריים חלים ע"י מטה לפי שהנדרים הם גבו' מהמטה - ו"ס התרת נדרים כלול ויה"כ לפי שבאותו יום אינו עולים עד הבונה - שס :

ט' נוק ד"א בזמן שהיה ו"א בעבור תכ"כ היא היכן היחה והיאך נתגדלה עיי"ש פ"ט ועיין לק' בת"כ או' ו"ג :

י' נקבה הט' דמל' נק' בשם זה עיי"ש פ"ו ולק' אות ז"ג :

יא נם גי' שס מ"ה שהוא ו"א ושם ארנ"י מ' ח"ס מ"ס ומת"ך שלבוקותכסם היו עומדין - שס פי"א וכמע' הסמ"ך או' ו' בת"כ :

יב נסירה סדר הנסירה איך היחה עיין שס פי"ג :

יג נוק ד"א אחר המרכן עומדת אכ"א עם ו"א חן מיוה השכת שעומדת פכ"פ ונס כחול כשעת התפילה כסוד מלך עוזר ומושיע ומגן חזרת פכ"פ מהחזה ולמטה - שס :

יד נשים סוד לפורה אשת משה וסוד כושית אשת משה הנו' בד"ה ונעץ חרב בינו לבינה ולא נגע בה וסוד תמנע שכחת אלל יעקב ולא רצה וסוד פוטוי' שהבע ליוסף ולא רצה ולקח את אסנת הט' לכל אלו העניינים עיי"ש :

טו נר"ן מושכס כנ' איכרו מלך דהיינו נשמה במתח הרוח כלב הנפש ככבר וסי' לדבר פי הדם שהוא כבד שמלא דם הוא הנפש - ש' העינו' ע' ג' :

טז נר"ן מתלכטים הך פני' הכלים שהוא הגוף אך נשמה לנשמה אין יכולת כנוף אדם לאוכלו ונשאת כחון כסוד או"מ - ש' אח"פ פ"א :

יז נשמה היא מן האון שהיא בינה והנה שמועב גי' תכ"ה ר"ח כ"ל הנשמה תהללה מבאן רמו כי מן האון סוד הנשמה - שס פ"ג ובמ"ש

יח נה - סוד הפ' אלה תולדות נח נח עיין שס פ"ד :

יט נפש לעולם אינה כפרדת מהקומראת' אחר המיתה כסוד ונפשו עליו תאכל ער תחיות המתים - שער טנת"א פ"ה :

כ' נקודות הם רוח שהוא ו"א ולכן הנקודות הם ט' לפי שו"א אינו רק ט' והמ' אין בה נקי' - שס :

כא נר"ן נק' אורות אחוריים ואו עומדים אכ"א שלא יהיה בהם אחיזה א' החיט' דאפי' שיש בו נשמה בינה אמת הוא שאין כח בקלי' לאחוז כנשמה עצמה אך באחוריים שולטין לכן הם עומדים אכ"א - וכבוא החיה אין יכולים או החיט' לאחוז אפי' באחו' מרוב האור שמאור ואו חורים פכ"פ ומדווננים - ש' העקודים פ"ב - וכע"ה ח"ס של כ"י רחמי' שהוב' ענין זה בשפ"ה מש' הנו' - (א"ה"ק"ל טובא דכזה הפ' עצמו כחכ אח"ז הבאתי לשונו לגי' במ' הוי"ן אות ט' רכזיש להם מו' הנשמה או הם עומדים פכ"פ הפך מזה ול"י) :

כב נשבע ה' כנפשו סודו כחכמיהו כמערכת העי"ן אות כ"כ ועוד רחמי' עתה להרמ"ז ו"ל שכתב פי' אחר בת"ש בלי"ת פ' מטות כי סוד השכונה באמת להמשי' ו' הכלים מפנה ו"א להקפץ למ' העומדת מהחזה ולמ' :

כג נרנח"י הט' סנקראזי כולם בלשון נקבם דהיינו יחידים וכן חים וכן נשמה והרוח ג"כ לשון נקבם דכתיב ורוח אלהים מרחפת וכן רוח היא באנוש והנפש ג"כ דכתיב נפש כי תחטא להורו' דמה שהשיג כל פרט' מעלחו להאיר בו אינו רק כחי' מ' שבעליון ולכן כולם נקראו בלשון נקבם - כ"כ מוהר"ש פ"ז ו"ל כש' העקודים פ"ב :

כד נקודות לעולם הם דין - שס פק"ה :

כה נשמת ז"א הפטימי אשר ענינו נק' הארץ שס מ"ה דאלפי"ן וסוף בחכמה כ"ח מ"ה - שס פ"ח -

כז נשים כחכ מוהר"מ פ"ז ו"ל כש' מטיולאמטי פ"ד ח"ל בוס יחורן מה ששמעתו מקשים למת אין הנקבה מלטרפת ל' לכל דבר שכפרושה כיון שהיא למעלה באחיות עם הט' ס' וכתקדמה זו א"ש רכיון דאור הט' הוא מפס' דא"ק הם כמעלה יחידה והמ' לא נתמלחה כלי טלה כי אם מוזוג וז"ן שככונה חרוב ד"ס דעקודים הם שרשים י"ס ראזיליות לכן אינה מלטר' עם הזכרים כי י"ס דאט' כולם פ"ה' כנודע גמלא דמת' הוא מיסוד וכחי' אחרת ע"כ :

כח נקודים עולם הנקודים הוא כחי' האורות הכולאים דרך העינים של א"ק כי כל כחי' עינים הם נקודות ח"ס לזר הוי"ה של עייטן ונקודים כסוד ונכותם מלאות עינים כנו' כחי' - ש' הנקודים פ"א -

כח נקודות הם ט' שהם ק' פ' ל' ס' ש' ח' ח' ק' או' - והו' אחרו' של הנקוד' הם לורת יודי"ן חן מנ' הראשו' שהם ק' ופ' שהם כ' וזי"ן וז"ר א' וכשנמנה כל היודי"ן שיש בו' נקוד' אלו הם י"ג יודי"ן והם כנו' ק"ל כמקן עי"ן להורות כי מן העין ילאו הנקוד' ונשקר קמ"ן ופת"ס שהם כ' וזי"ן וז"ר

עין אמת מערכת נון ליעקב חיים סג

ויר' א' נ' כ"כ והס' סוד ב"כ אוקו' שמהס' נעשה הכלים של הנקו' - וא"כ למה נרמזו הכלים כב' נקו' הא' שהם המעול' והתו' דמאלו הכל נקו' שהם כתר ומכ' ילאו כלום לספיה' אשר תחיתסן . (ועינן במ"ש ש"כ ח"א פ"א.) ועוד ט' כ' לפי שגו' כי הו' נקו' תחתו' הם ז"מ דמותו אבל הא' לא מתו ונדע כי המנקה היא שבירת הכלי לכן הו' נקו' חת' נשאר בלא כלו רק אור לכד שהוא כתי' הנקו' אבל הרה"ט שלא מתו נשא' עם הכלים . שם (א"ה כעב"ח אשר לפני מ"כ ח"ו ל' ק' במ"ש כי כ' נקודו' הא' לבר נקוומו ולמטה בתכנו כי נ' נקו' ראשונה שהם כח"ב לא מתו ואפ' לו רכיון שהפנים של או"ה לא מתו הכל נק' נקו' א' בסוד יו"ר כמי' כי ה' היא אוקיות ור' כזה ה' והיא או' י"ה בסו' הכן בחכמה ולכן הכל נקרא חכמה והאחר' שנפלו מאו"ה הם סוד ה"ו שבשם בסוד וחכם ככונה והכל נקרא כונס לכד שהוא סוד אחר' .) ועינן במ"כ או' ה' :

כיש נקודת ספי' הרעת . (א"ה כענין נקו' ספי' הרעת לא פירש בדברי רביט סאד'ו ז"ל איוס נקו' היא וגם כתיקו' קי' ע' דשם הוא מקור נקו' הו"ס לא סוכי' נקו' הרעת . וראיתי להרב הימני' ז"ל שכ' בש' הנקודים פ"ה דאפשר דנקו' לירי' היא ברעת אף שלירי' היא כס' כינס בסוד א' און דעה אין כינס ע"כ :

אמנם נעדינו הרב הסקיר רב שר שלום ז"ל כתב דנקו' הרעה היא כנוק' מולא ר"ל כפי מולאת האותיות כזה **יהוה** . וכעת לא זכיתי לדע' מהיכן מלא זה ועתה זכיתי ומלאתי כשעבר השמות פ"א ופ"ג ש"כ) :

ל' נה"י וחל' ת"ת חמיר מאירין בעולם שלמטה ממנו כי נה"י ד"ה מאירין כנוק' ונה"י דאו"ה מאירין כו"ה ונה"י דא"ה לאו"ה ונה"י דרעתיק לא"ה ונה"י דא"ה לנעתיק ולכל כתי' האל' . שם פ"כ ועינן במ"ש ש"כ ת"א פ"ג :

היא נקודות נחלקים לנ' חלקים למעלה מאותו' כמו החולם וכאמלע כמו השורק תחתונים כמו שאר הנקו' והנה נקו' החולם הוא ההכל היו"ה מן הטובור ששם עומד הבקר לפי שהבקר איסו חולם על הת"ת כנודע כי עיקר חולם בת"ת דא"ה ונעשה כתר לנקו' כמ"ש כתי' דהחולם הוא כתר לאתוון . ונקוד שורק כו"ה שנק' מלא פוס הוא ההכל היו"ה מן הסוד לאו"ה ונחלק לב' כי נקו' השורק הוא וי באמלע והנה י' של שורק הוא לאכה הנק' י' א' של השם וסו' של שורק הוא חיתה לכו"ה ולחוליר הו"ק דז"ה וו' הו' לוקחת חי' . שם פ"ג :

ל"ב נקודים יליאת הנקודים היו הפך מליאת העקודים דכעקודים יליאת המל' תחילת וכתר באחרו' ובנקודים הוא להפך כי הכתר ילא בראשונה וכו' היו כלולים כל הט' ואח"כ ילא החב' וכה כלולים כל הח' וכער'ו וכו' עד המל' שילאם באחרונה . עוד יש הפרש ב' כי כעקודים תתו' ילאו האורות ואח"כ נעש' הכלים . אבל כנקודים ילאו תתו' י' כלים זה למטה מזה ואח"כ ילאו האורות . שם פ"ד ועינן לק' במ"כ או' כ"כ :

ל"ג נקודים הוא כ"ן שער שבירת הכלים פ"ו :

ל"ד נקודה היא נקראת המלכות . שם פרק ח' .

ל"ה נוק' היא לעולם דינון לפי ששורשם היא כתי' המל' שמקוולכן נק' מלכים מלשון מל' .

ש' התיקון פ"ג ועינן במ"ש ש"ג ח"ה פ"כ .

ל"ו נקודות י' נקודות ילאו כסוד עכמותה וכלים וסוד הכליגלה הם סוד השכ"ס

נוט' שהם שורשי הדינון ואמנם און שכ"ה נוט' אלו כלים רק ג' ז' נקודות אחרונים והם סוד ו"פ אר"ס נ' שט"ו וגם ה"ג הרו"ש ש"ך ועוד ש"ג הם כפולים הרי הם שכ"ה אך הנו' כלים הראשונים אינם מאלו הש"ך נוט' וסו' כלים אליו הם שמחו וירדו לעולם הכרי' אבל הנו"ד לא מתו . ש' המלכים פ"א :

ל"ז נקודות הו' נקודות שילאו אינם רק ה' נקודות והם כתי' ה"פ והנ' נקו' א' ילאו כל א' מהם כלולה מ' נקו' והנקו' הו' ילאה כלולה מ' נקו' תחתו' לכד ונקו' הו' לא ילאה רק הכתר שכה לכד . שם פ"ה .

ל"ח נוק' דו"ה לא ילאה כ"ה נקודים העלווה כתר שכה והטעם עינן כמע' הפ"ה אות י"ח .

ס"ל נקבות כענין הנק' שיש בעולם האל' חן כע"י והן כא"ה וכו' יש חילוק ביניהן והוא כי נודע דסטק' כולה דינון ואין יליאת שם נק' בעתו' וא"ה שהם תכלית הרחמים ועוד דכתי' זכר'ן מערה על פירוד ואין אחרות גמור כעו כבייתו הזכר לבדו . והנה מצינו בהרבה מקו' מהוה"ק דמשמע ר"ל התחיל כתי' זכר'ן אלא מאו"ה ולמטה ומצינו הפך מזה ככ"מ רעילת כל העילת אמר סאי קרא ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי שהוא כתי' נוק' ואמתר ביה כי אחר קראתו וכו' משמ' דמן עילת על כל עילת ולמטה יש טוק' וליושב זה צריך שתדע דככל י"ס יש זכר'ן אבל יש חילוק בהם והוא כי זר'ן שבהם הם עיקר חמתם הז"מ שמחו לבן יש בהם זכר'ן ממש כפר'ו נפרדים א' מתכירו' אבל או"ה שהיה בהם ביטול לכד יש בהם נ"כ כתי' זכר'ן כל פ' כפ"ע אבל יש בהם חיבור עטום והוא שהם דבוקים יחד פכ"פ חמיר ואין ביניהן פירוד כלל . ואמנם א"ה שהוא מכתי' כתר של הנקו' דחיינו מ'ה' אחרו' של כתר דכ"ן . ועודע כי כנ"הו של כתר דכ"ן היה קלת פנס לבן נס בו היה כתי' זכר'ן לא שניתוסף להם חיבור עטום והוא דשניתן סו' פרט'ו זכר'ן הזכר'ן באופן זה כי כתי' ש"מ שבו נתון ככל ל' דינון וכתי' ש"כ כ"ן שבו היה כד שמאל שבו זכר'ן דבוקים יחד ככתי' פרט'ו ה' ואלו המ"ה זכר'ן הם הכחינה זכר'ן שבהם אבל לא יש בהם זכר'ן נפרדים ככ' פרטופים . ואמנם כע"י שהוא מכתי' ה"ד דכתר דנקו' דשם לא היה בהם שום פנס לבן כתי' זכר'ן שבו שהם מ"ה זכר'ן נתעברו יחד לגמרי זכר'ן כימיון כפ"ע וכן כשמל' כפ"ע דחיינו ל' דינון שבו כלול מ"ה זכר'ן וכן כלל שמאל א"כ שוין הם ואין הפרש ביניהם לשמלו וכתי' זכר'ן שבו הוא שהם כ' כתי' פנים ואחר' פו' דכין ל' דינון וכן ל' שמאלו יש בו כתי' מ"ה מלך פנים וכתי' כ"ן מלך אחר' וכוה הוא חיבור נפלא גדול מאד . ש' עתיק פ"כ . ועינן במ"ש ש"ג ח"ה פ"כ שכתוב ענין זה באורך וכש"ה ח"ה פ"ה :

ס"ג נשמה כלל זה יהיה טורח דכל כתי' חשמה הוא הו"ס כמילוי וירי' . שער ח"ה פ"ד :

עץ אמת מערכת נרן ליעקב חיים

מ"א נצח והור נקראין ווי העמודים . שם פ"א ועיין במ"ט ט"כ ח"כ פ"ו :

מ"ב נצח והור הם סוד הדינים בסוד ערכי נחל . שם פ"ו ועיין עוד במע' החי"ת אות כ"ה :

מ"ג נצח והור לעולם כאים בתוס' ואינם עיקרי . שם פ"ו

מדן שיעדי כינה עיין מ"ט במערכת השי"ן אות כ"ו :

מ"ה נשמות חרשות מימות חרבן בהמ"ק ואילך נפסקו בעוה"ר ולאיש כ"א נשמו' ישנות . ש' הוונגים פ"ח :

מ"ז נר גי' נ' וקורים הו"ה אה"ה הו"ה לה"ה הו"ה אה"ה וקור הענין עיין במע' הו"ן אות ט"ל :

מ"ז נשיקין הקודמין לזווג הם בחי' זווג עליון כפה עלמנו כי יש ו"ס כראש לכדו ויסוד שלו הוא החיך המזווג עם הגרון שהוא המל' ומוזוג זה ולאן אור"ה . ש' הולדת אור"ה פ"א ועיין עוד בפ"ד . ועיין במע' הו"ן אות מ"ו :

מ"ח נה"י לעולם כל בחי' נה"י הם סוד תוס' ואינם עיקרין ולכן הם לבר מנופא והט' לפי שמריש' עי' דעתיק אורו מלוכש בא"ה כ"א ז"ת שבו נמצא באין קיום לא"ה רק לו"ם שבו והנ"ם שהם נה"י אינם כאים רק תוס' כי אין להם עיקר וקיום כמלאהו העליון ממנו ובעד"ז ככל האלי' . שם פ"ד ובמ"ט ש"ג ח"כ פ"כ :

מ"ט נה"י נודע דה"ה הם כ' פלגי דנופא לכן אף הו"ה נמורה ככל א' מעט רק הו"ה א' בין שניהם א"כ נמצא דח"ה הו"ה הוא אור של נלח וח"ה הו"ה הוא אור של הוד ופשוט דכשה"ה נחלקת לכ' אינה עול' כשם בפ"ע רק העליון שהם ז"הוב' אוקיותו"ה אינן שם כפ"ע נמצא דנלח נק' זה והוד נק' ו"ה וכן היסוד הוא ש"ה דהיסוד אינו בחי' בפ"ע רק הארס כל' מהאורות עליונים ועוד יש כ' טעמו' יע"ש . ש' רפ"ח פ"ד ובמ"ט ש"ג ח"כ פ"א :

נ' נער ונערה סודם עיין במע' השי"ן אות מ"ה :

נ"א נפש שם נפש כולל כל חלקי נר"ן . שם המוחין פ"א :

נ"ב נרנח"י רע כלל גדול דהנפש לכדו כלולה מכל נרנח"י וכולם נפש לכדו ועד"ז הוא כרוח ועד"ז כנשמה וכן ביחידה . שם פ"ה :

נ"ג נרנח"י סודם עיין מ"ט במע' הכ"ה פ' אית כ"ה ועיין עוד במע' הו"ן אור"ה ס"ג ועיין עוד במע' הלר"י אור"ה יב"ש :

נ"ד נסירה בינת הנסירה מסתלקין נה"י דאור"ה וכן בחי' חכמה וחסידים בין דאבא בין דאלי' כשארים כסוד אור"ה על ראש ז"ה והשאר שהם כינוה וכו' נכנסין כנוק' ונגדלת ככל האחר שיה אליו דאז נוטלת הם עלמם ולא הארתם לכדו ככתקי' אז נעשה בחי' היסוד שבה דמתחי' ע"ה הארס לכדו הנמ' לה ע"י ז"ה לא נעשה כה רק בחי' המל' שבה והם טוון וירושלים וחס"כ מעלה איתן אור"ה לחופה כהיכל עילאה שלהם אחר נקוריה ומזר' . שם פ"ע :

נ"ה נה"י החדשים דרריך שיתחדשו באי' יען דנח"י שלהם מתפשטין חק ז"ה כסוד

המוחין וא"ה שיאמר חסידה בלתי נה"י לעולם דכהיותה כך ה"ה לה להודו' עם אבא ונודע דזווג אור"ה תדיר ולא פסקין לעלמין ולום מוכרת שיחיה לה נה"י חדשים אחרים והענין הוא דו"ה אינו ליקח מכלום דאלי' רק מחילת שליטת ת"ה תחתון דאלי' ומטה עד נה"י שבה נמצא דו"ה לוק' מאי' ד' מדות ושלים וזריך שר' מדות ושי"ש אחרים יכפלו כינר נחילת מחילת כ"ש אחרונים פ"ס ככו' דאלי' ונמנה ויהיה ד' מדות ושלים שבהם ג' מדות שלו' . דעת חסד ונכו' וב"ש תתקו' דכו' וב"ש עליונים דת"ה הרי ד' מדות ושלים ואלי' נגדלו וכפלו בפלים ונעשו ח' מדות וב"ש שהם כ"ש תחתון דכינה ורעת וחס"כ ונח"י ומל' שבאלי' והרי נשלמה כי"ס שלימות וזלת מה שנכל' בו"ה . והט' דו"ה אינו לוקח כ"ש תחתון דת"ה דאלי' ואז היתה כל בחי' כינה דאלי' נכפלת ונגדלת הוא דח"כ דאלי' לרי' שיהיו טוון כמלאותון הוונג' תדיר ואם כל הכי' דאלי' היתה נכפלת היה כזה ודאלי' תשות כח לכינ' שח"י כחה נחון לחתמו' משא"כ חכמם שנשארי כל כחה כה לכן לריך שיאמר שליט העליון של כינה קיים בכל כחו ובכחי' שליט זה תהיה שזה עם החכמ' וכוה הם טוון כמלאותון סמו"כ . ש' לודת המוחין פ"א . (א"ה עיין מ"ט מוהרש"ך ז"ל בס' יפה שעה כענין זה והאמ"ר דבריו הם תמוסים כענינו ולא זכיהו להכינס ועיין לק' באור קס"ו :

נ"ז נר"ן של הלדיק וגם של כל ארס אחר המיחה סיכין עוליס כל מדרגס ומדרגס עיין במע' הלר"י אות ו"ג :

נ"ז נחל סוד הפ' מנחל בריך ישתה הנחל הוא יסוד דתכו' ובכחו מלוכש דעת דו"ה שבו חסידים הנק' מיס ואלי' המיס נמשכו' מהנחל ההוא ומתפשטו' עד היסוד דו"ה ואחרים ועוליס ומגדיליס אוחו כנו' ויסוד נק' דרך כסוד דרך נגד כעלמה נמצא דהיסוד דאית' הנק' דרך נעשה נחל מיס וממנו שוקה ז"ה מאותם חסד' ואז נגדל ומריס דאש וסוד הרמת ראש הוא דתחי' היה ז"ה ו"ק לבר ו' זע"י שכתק' ה' דאלי' ואח"כ נעשה לו חכ"ד ויש לו ראש ונעשה ו' עלמה של הו"ה . שם המוחין דללס פ"א :

נ"ח נה"י החדשים של חכונה כשנכנסין חק ז"ה כפני' אינם נכנסין כמזנה"י הראשונים אלא הם נכפין ויורדין ומתפשטין ככל אחר' דו"ה כארס ארוך כופף קומתו ונשגן ע"ג ראש הארס הקר קומה העומד לפתו ואחריו הנגס נגד פני הארץ ואז הארוך כופף קומתו ומשיס גופו מקום טיבורו ע"ג ראש הנגס ורגליו נתלן לאחוריו הנגס נמצא דראש ארס הארוך וח"ה קומה העליונה וקופה העליונה וקופה מעומד למעלה וח"ה הנק' ככפף ונכסך ע"ג ראש הנגס והרגלים שלו יורדין ומתפשטין מאחוריו הנגס וכו' הענין באי' עם ז"ה כארוך ע"ג נגס ממס והיא עומד' ממס על ז"ה כעין לזר הלמ"ד דהיינו דר העליון של הלמ"ד הוא ח"ה העליון דת"ה דתכו' שהוא זקף וזר האמצעי של הלמ"ד הוא ח"ה ת"ה תחתון דתכו' העומד על ראש ז"ה וזר התחתון של הלמ"ד הוא נה"י החדשים דתכו' ויורדין אחריו ז"ה נמצא דח"ה ת"ה התחתון דתכו' כשוף על ראש ז"ה כעין כתר על המז' דו"ה ורגליו אור' שהם נה"י החדשים ויורדין ונתלן מהתו' ז"ה עד למטם וסמ' שאינם

עצ אמת מערכת נון ליעקב חיים סר

עצ נשמות הנדוקים מעלתם עיון כמע' החית
 אות מ"ג וכמע' הר"ש אות ל"ו
 יע"ש :

עצ נה"י נק' לבר מנופח לפי שלא היה לו נה"י
 דנה"י של ו"א נעשו חכ"ד לנוקבא
 וכאיש לו נה"י מן התכונה וכן נ"כ באר' כטורע . ש'
 קעיבורים פ"ד :

עצ נחל סוד הפ' מנחל כדרך ישתה היא דו"א
 בחמו' לה היה רק בחו' ו' ו"ק בלי
 ראש והוא ו' שחקו' ה' דכינה ואחר שינא לחן נעשה
 לו ראש וז"ס מנחל שהוא יסוד כינה ישתה ו"א
 כסוותו כדרך פי' אחר שינא ממנה ואז יריב ראש .
 שס :

עצ נקודה כל מקום שתמלא ענין נקודה היא
 המלכו' שתמנעט כסוד נקודה
 ואומרת אל תראוני שאני שחקורת וכו' והיינו בחי'
 המל' שכל' . ש' פרקי הלל פ"א :

עצ נעירת יוה"ד סודו עיון כש' דרושי הלל'
 בכללי חו"ג כלל ר' :

עצ נשיב סס ה"ג שכה כ"א כלול מני' גם יש
 כש"ב מה"ח כל א' כלול מני' ואלו
 הנש"ב מה"ח נכללו' כו"א ומתפשטין בו כנו' והנה
 משלים החסד שבת"ת המתחלק חזי לבתר שכה וחזי
 לבתר שבו אז עי'עלי' שחקר יורד הת"ת דרו' להעשות
 כתר לו"א כנו' כמל' שאותו חסד גורם כניסת הכתר
 לכן אמר בחיקויים דחקר כ"ע דא' היא שלימו
 דנש"ב דהכתר נק' שער הן' יען אינו נגמר ליכנס
 עד עלות החסד ההוא ואין חסד זה עולה עד אחר
 שנגמרו כל נש"ב . שס כלל ר' :

עצ נסירה הנה תחוי' ע"י מו' דקט' היו דרכוקים
 אב"א לפי שאחו' שלהם הם דינון
 של אלהים כנו' ואח"ך הפיל שינה לו"א וחוזרים המנו'
 להסתלק ממנו ונשאר בבחי' יתיקם שזהו השינה והו'
 חכמה וחסדים הוסרו מתוך הלבוסים דנש"י דרו'
 ונשארו עומדים עומדים כסוד אר"מ על דישא דו"א
 ואמנם כינה ונבו' אלו נשארו מלופשים תוך נה"י
 דחבו' וכן הם נסתלק' מו"א ולא נשארו כסוד אר"מ
 אלא נתלבשו חוץ הנוק' ואח"ך חוזרים להסתלק מן
 הנוק' וחוזרים תחילה להקת' נגס חכמה וחסדים כסוד
 אר"מ נ"כ עמסה ולעשות זה לריד' זוג אחר באר' א'
 וכו' ואחר שכעשו כולם מקיף אז מתחילין ליכנס תחי'
 כינה ונבו' כפני' ו"א וכ' כהוד דרו' לבר ואז מתפשט'
 נ' פרקי סוד ככל קו שמאל דו"א ומפ"ת נעש' מו'
 כינה למל' . ש' הנסירה פ"א :

עצ נשמות הנדוקים עיון ת"ס כמע' הו"ן
 אות ע"ה :

עצ נפש דומיות של אדם התפתח אינו נכנסת
 באדם עד שיהיה לו י"ג שנים ויום א' .
 ש' דרושי הלל דרוש ו' . (א"ה) אפשר דזהו הטעם
 דאינו חייב בכל המלות שחקורה עד שיכנס
 כו"ג של ויום א') :

עצ נוק' כעת האל' הא' לא היתה רק נקי' א'
 לבר כנו' וזו הנקי' נק' אישון כח עיון
 ומנקו' זו מתחיל כנון כל מליחותה וקיא לברה יכולה
 להיות פכ"פ עמו וזהו שורש כל בחי' הנוק' ודש
 דנקודה זו היא כתי שבו ותחי' קודם העיבור היתה
 כסוף היסוד וכזמן העיבור עלתה על היסוד והלבושתי
 ועדלה ונעשה כמדת היסוד וכיטיקה עלתה עד הת"ת
 מאחו' ועדלה כמדת הת"ת ממז' . והנה כלילת שהוא
 בזמן סיניקה לו"א אז הנוק' היא באלי' הא' ופכה ט'
 כקודו' שלה אחר חטא מתחברין עם לאה כנו' כמ"א
 ונקו' הכתר שמתחי' אל' ירדם ככו"ע להאיר שס ועי'
 עסק התורה עולה גם היא מעט מעט עד אור הכוקר
 שנגמרה לעלות פכ"פ בורע שמאל דו"א ואז נכנס
 בה דשו' של המו' שלה כסוד תפלה ש"ר וע' הנקי'
 יורד' אז ככו"ע ויש בה דשו' מבחי' פכ"פ ויכולה
 לעמוד פכ"פ עמו כסוד הפו' ושאר הט' הנו' אט
 מעליון אוחן מעט מעט מכו"ע עד ברכת אבותואז
 כק' שנכנסו ו"ק דנדלות כו"א וע' אלו נ"כ עולים עד
 ו"א ראל' ואז עולם המל' ואותה הנקי' חזרת לאחור
 ומתחלת לתקן כמו בזמן העיבור ועולה עד תחת
 היסוד ואח"ך ערלת כמדת היסוד כולו ואח"ך עולה
 עליה נ' כנו' ואח"ך עולה עליה ר' כח"ת ואח"ך
 עולה עליה ה' כנו"ג ולכן יורד' האר' התחתו' ככרך
 ונ' האר' העלווית עלתה כאחת אך אינה עולם עד
 הוקי' של הו"ס כנו' כמ"א . שס :

עצ נשמות הנדוקים עיון ת"ס כמע' הו"ן
 אות ע"ה :

עצ נפש דומיות של אדם התפתח אינו נכנסת
 באדם עד שיהיה לו י"ג שנים ויום א' .
 ש' דרושי הלל דרוש ו' . (א"ה) אפשר דזהו הטעם
 דאינו חייב בכל המלות שחקורה עד שיכנס
 כו"ג של ויום א') :

עצ ניה"י אעפ"י שנה"י הם מכלל הו"ק ונודע
 דהו"ק הם נק' יצירה עכ"ז נה"י אינו
 נק' אלא נעשים כי עשים היא נוק' וכל חילו' הוא כה'
 ומתן לנוק' שס פ"ב :

עצ נרנ"ח הנפש הוא נה"ו הרוח חנ"ת והנשמה
 חכ"ד וקויה חכ"ד שהם בחי' אכ"ע . שס :

עצ נשים ר' נשים יש כנוק' וכמו כן ד' נשים
 בכינה אי' עי' דהיינו חכ"ד שלה נק'
 אי' כינה עולה' וחס"ת שלה נק' תכונה א' ונה"י שלה
 נק' תכונה ב' ומלכות שלה נק' תכונה ג' והיא ר'
 כערך הכינה וכוו התכו' הנ' כו"ס שלה מתלבש כל
 הללם דאז ואז נעשה גדול כמו מל' דאי' עי' שוק בשום .
 ש' ערטי עי"מ פ"ד :

עצ נרנ"ח הנפש הוא נה"ו הרוח חנ"ת והנשמה
 חכ"ד וקויה חכ"ד שהם בחי' אכ"ע . שס :

עצ נשים ר' נשים יש כנוק' וכמו כן ד' נשים
 בכינה אי' עי' דהיינו חכ"ד שלה נק'
 אי' כינה עולה' וחס"ת שלה נק' תכונה א' ונה"י שלה
 נק' תכונה ב' ומלכות שלה נק' תכונה ג' והיא ר'
 כערך הכינה וכוו התכו' הנ' כו"ס שלה מתלבש כל
 הללם דאז ואז נעשה גדול כמו מל' דאי' עי' שוק בשום .
 ש' ערטי עי"מ פ"ד :

עצ נשמות הנדוקים מעליים מ"ן אל המל' שהם
 בניה והט' רכנוס נשמה היא
 מהכרחם ועי' הכרי' הוא כן מל' דאט' לכן בחינת
 הנדוקים

עצ נשמות הנדוקים מעליים מ"ן אל המל' שהם
 בניה והט' רכנוס נשמה היא
 מהכרחם ועי' הכרי' הוא כן מל' דאט' לכן בחינת
 הנדוקים

עין אמת מערכת נרין ליעקב חיים

הזריקים הכאים מן הכריזה הם המעלין מ"ן אל המל' ראז' - אמנם ז"ן שהם בני חו"א הם מעלין מ"ן לחו"א כנו' וכמו שגמ' הכריקים מעלין מ"ן בכל לילה כעת השינה אל המל' ושם מחדש אותם כסוד חדשים לבקרים שמאיר' כהם המו' שלהם הנק' כשמת בני אדם כן הוא כו"ן בעל' כסוד מ"ן מתחדש ג"כ ע"י חו"א וחדוש זה ע"י לקיחת המו' דנר' והרי ידעת ענין עיבור זה הכ' דו"א אך נמלא כהרם הפתחן כי כלם אלהים עשה את האדם כי נשמת האדם היושבת כמות שלו עול' ככל לילה כסוד מ"ן וחתעברת בתוך המל' עיבור גמור ומחדש לו נשמתו כמות שלו כן הענין כו"א ג"כ - אמנם יש כ' חו' כו' זל"א הא' כי הנה נשמות הזריקי' אינם מעלי' מ"ן אל המל' אלא בלילה לפי שהן שליטת המל' אלא בלילה כמש"ה ותקם בעוד לילה וכו' אמנם או' עי' שליטת כיום וכלילה רוזנו' תדיר כיום וכלילה לכן ז"ן מעלי' מ"ן כיום וכלילה - ח"ס ק"ש דשחית וערכות שמעלי' ז"ן מ"ן לחו"א כנו' ועוד יש חו' אחר והוא כי האדם התחתון אינו וכו' להעלי' נשמתו כסוד מ"ן רק אחר היותו כו' י"ג שנים ויום א' אבל ז"ן אינם כן והם יכולים לעשות תיכף אחר ט' שנים ויום א' אחר שנשלם כפרט' אעפ"י שאינם ראויים להוליד - וטעם הדבר הוא נשמת האדם קודם שיגיע ליסוד העליון ששם הוא מקום העלויות מ"ד ומ"ן פוגע בו' קלי' ערלה כסוד ג' שנים והיה לבס' ערלים ונשלם להעלות הב' שנים ער ש' י"ב ואח"ך ש' י"ג עולה ליסוד עזמ' ואז כל פרי קדש הללוים ואז מעלה מ"ן מתן י"ג ואילך אך ז"א תיכף אחר היותו כן ט' שנים ויום א' אינו פוגע שם ערלה כלל ח"ו דאין שום ערלה דכויס' בו כי מחו' ומעלה איז החי'ו' לחי'וים בה' ונמלא תיכף פוגע בכ"ו דחו"א ומעלה מ"ן - שם פ"ג :

עין נרה מ"ס בזה"ק עליון בתפילה שלחול איהו כנלח ואיהו כהור עיני כמ' היו"ן חו"א פ"ז ועיני לקמן אות קמ"ד :

עין נה דעתיק מדרווגים זה כזה ונכללון זכ"ז נלח כהור והור כנלח ויולא טפה ההיא כח"ג דח"א נלח כחסד והור כנבורה ואח"ך נמש' טיפה ההיא ער מולא דדיקנא דח"א מול' הפ' ונתנו אל מול' הו"ג כוונ' ומשם נמשכת מוחן לחו"א וכו' וע"ש - שם פ"ו - (א"ה) כזה תכין מ"ס מוד' הרב החסיד ז"ל בכונת' אחר ובכונת' כההכה דאחר שמדורו' כה"י דעתיק וחנ"ת דח"א יורדו' המוחין לב' המולות ואח"ך לחו"א כנודע - אלא דל"ל דאין יתכן דמתח"ת דח"א נמשך הטו' לדיקנא והלא הדיק' הוא למעלה מחנ"ת ואך עולה הטו' ממטה למעלה וכבר ראיתו להרב מוהרש"ך ז"ל כס' יפה שעה שנתעורר בזה וכו' לכלל יסוב אבל לא הרווה למאזנו - ואני ראיתו בקונט' כ"ו להרב ח"ק מוהר"ר יעקב הכהן חסיד ז"ל שיישכ כטוב טעם והוא כמ"ס בש' מארשב"י ז"ל כפי' אר"ו וז"ל והנה גס הנה"י דעתיק הננויים תוך חנ"ת דח"א גס הם מדורו' ואז ירדה הטו' ההיא הכלולה מנ"ה דעתיק הננויים בחו"ג דח"א ונורמים זונג גס כח"א ואז נמשך גס מן המ"ס דרך ח"א דרך כ' המולות אל המוחין דחו"א המלבישים לחו"ג דח"א וכו' והענין דכל אלו הוונות הוא ע"י יסוד דח"א שהוא נתעורר ונרם זונג בחנ"ת דח"א וכת"ס דמכשרי אחוה אלוה שהתעוררות יס' החתחון נרם התעורור' כמות האדם וכו' ועש"כ - כמ' לדמ"ס כג"ק ואחר כך

כמש' הטו' ההיא ער הדיקנ' ר"ל דאחר שנעשה הזונג רחנ"ת דח"א ע"י היסוד דח"א שנתעורר גס מעורר למ"ס ויורד הטופה ממ"ס לב' המולות דדיק' ואח"ך כמש' לחו"א ע"כ :

עין נה דעתיק כ"פ עילאין מתלבשו' ככ"פ עי' רח"ג דח"א שהם כ"פ יודים ומאלו נמשך הארם לכד לחו"ג דח"א - וכ"פ חתחין דח"א דעתיק מתלבשים ככ"פ חת' רח"ג דח"א שהם כ' כחפין ואלו הם עלמם יורדים ונמש' ונעשים דעת דח"א ממש אלא שהוא אחר שנתל' כחו"א לכן נק' חו"ג אחסנתא דח"א והכ' עטרין נקרא עטרין דח"א והנה מזה הרענ' שהם כ' כחפין דח"א נמשך בו אל יסוד כדי למיהב כיהוד' רוחא כבואה' כ' כחפ' לעשות' כלו זה הרוחא נק' בנימין לכן כרכו מרע"ה וכו' כחפיו שכן דמשם מקורו - גס כזה חבון דלחיהוד' דח"א דעתיק מאזיזים כחו"ג דח"א ונודע דח"א הם דינין לכן כנגדן כמותן מתפש' דינין ונמש' כהם כחון כמלחא דח"א מאחן אלף סומקי דסומקי כנו' כהדר' האזי מלחא איתפש' כמלחן אלף וכו' וז"ש כהדר' זוטא דאיקרי מלח נלח דלח דעני' מתפש' כמלח ז"א - שם :

עין נרה שכל הפרופים רע כלל גדול שכל כח' כ"ה שכלל פרט'ו הנה הנלח נכוח מהור ח"ס והקדניים נכוחים ואחת נכוחה מחכה ופני' נכוחה קלרה דכחיותו קלר אינו יורד למטה וכשאר למעלה נכוחה זה בין כח"א ובין כחו"א ובין כו"א כולם הם קלרים הנלח שלהם יותר מהור שלהם - שם פ"ז - (א"ה) מה ש"ל כזה דכלל גדול יש לנו מבשרי אחוה - אלוה ואנו רחמים לעולם הנה"ה שוים הם כקומתם זה ככר זה ואין שום חילוק כוניהם כבר יסב כזה הרב החסיד מוהרש"ך ז"ל והוא דלעולם נר"ה כלולים זה כזה כמ"ס רבינו ז"ל ככ"מ יע"ש ח"כ זה שהתכללות עושה אותם שוין דהיינו הנלח דלח הוא למע' ע"ג ההור דלח וכן הנלח דהור הוא למע' ע"ג הור דהור ומלך שכלולים זה כזה נראים שוים ודוק כי נכון הוא :

עין נה נק' פרט'ו חיונו וחנ"ת נק' פרט'ו אמתעי וחכ"ד נק' פרט'ו פנימי - ש' פרט' ז"ן דרוש א' :

עין נוק דו"ה חתילת הכל ילאה נקודה קטנה ואינה נק' אז פרט'ו כלל רביעית שהיא או מדה זעירה ואח"ך יש לה פר' חיונו כשעור כס' דח"א ואז נק' עיבור שלה ואח"ך יש לה פרט'ו כ' ופרט'ו ג' ע"ד הנו' כו"א ממש ואז נגדלת כחורן ז"א ממש שם :

עין נקודה וספירה ופרט'ו ענין ג' חלוקה אלו מה ענינם רע דכ"מ שנוכר כח' נקודה היא עשיה שספיו' - אך לשון ספירה הוא כהיות' שלימה ככל חלקי אביו' ע' שכה - ופרט'ו הוא קשר י"ס וכל ספ' מהם שלימה מאכז'ע - שם דרוש ו' :

עין נרה רע רפ"כ דלח דח"א ופ"כ דהור דח"א הם מתפש' בכל אורך הוונות דח"א ונמש' ער הסוים לפורטיו ומתוך לפור' כוקע האור לפ"ג דח"א ומתלב' תוך ראשי הירכים ומתפשט האור ער סוים רגליו וכאלו חמשי' דרך משל הידי הו"א פשוטו' משילגים למטה ותולה אותם על גופו ולפורטי אלכעז' מניעין ער רשי ירכותיו ויולא חו"פ מלפורטי אלכעז' :

אנבעו' וכנסין כראשי ודכותיו חכו בחו' הקשר שיש
לחכמה עם ח"ן והקשר שיש לכונה עם נ"ה . וכוה
יתורן קו' ה' שיש דאין נ"ה שהם תחת הח"ת ואין
לפס התקשרו' כלל עם הורעות כנר' כחוש הראות
דכסיום הנוף ת"ת נחלון ויולאים ונ"כ איך נחכוס
לקו ימין ושמאל עם חו"ג והרי ב' יולאין מקו אמלעו
אך עם הנו' יוכן נס כו"ת מה נעשה מהחור הוולא
מסוים הורעו' דרך לפרטים ולהיכן הולך דאס נאמר
שנכנסין דרך הנוף זה ח"א לסיכה הנו' דא"כ בעלת
כחי' קוין ימין ושמאל ואמלע אמנס נרדך לידע לאויה
סיכה היתה כך ולמה קו אמלעו נמשך ביושר כלו
הפסק וככ' קוים ימין ושמאל יש הפסק בין חמד
לנלס וכין נכו' להור . וישכ כ"ו עיין כמערכת הדר"י
אות ל"ד יע"ש :

פ"ה נו"ה נקראים ערכי כחל עיין במע' הנו' אות
הנו' וכמ"ש ש"ג ח"ב פ"ו .

פ"ו נט"י סוד נט"י של שמרית וגם של קודם
אכיל' וסוד דרדך להנכיה היריס עד
הראש כנו' וכפרט כיום השכח דלרדך לזכר ויתר עיין
סס .

פ"ז נקודין סוד התלת נקודין שיש בעלמא והס
א' נקודה עילאה טמורה כנ"ע וא'
נקוד' בירוש' אמלעיתא דישוכא ולא לכ"ע כמו נקו'
ג"ע והנ' נקו' דס"א דחריבא רע דנ' נקבים יש בנוף
כ' רדך פטים והס נקו' פי הטיבור ונקו' פי דאמה
ונקב א' כאחור שרדך כו ויולאים השמרים לחיט' ואלו
הס ג' נקו' הנו' ואעפ"י שנקו' הטיבור שהוס כהכרת
הוא דממש יולא קלה הכל דכחיות החי' כעיבור טיבורו
פחות כנו' ורע דא יולא לזון נקודה רק לבחי' היסוד
בין היסוד דרכו' בין דנוף' אבל עיקרו הוא כיסוד נוק'
והוא הנק' נקודה אמלעית דנקו' היסוד הוא כאמלעית
הנוף ואלו הנ' נקבים כולם הם כחי' נקו' היסוד רכו'
הו נקו' והנה הטיבור הוא ג"כ נקו' היסוד היסוד חי'
המת' תוך ז"א מסחיים כחורא דא' וחתתו הוא הטיבור'
והוא ענין יולא אורית דחי' מיוקרה המסתוימת
כחמה ומרכו הארמן כוקיעים ויולאים לחת כמקום
הטיבור לכן פי הטיבור סתום כסוד חי' עו' הנקרה
עלמא דחתכסייא וריכת קריאתה עלמא דחתכסייא
כו ז"א מבסה ומלבישה והנקו' כ' הוא פי היסוד
דז"א ממש אשר ג"כ הוא יסוד החל מכון כנגדו
דכ' מסתוימת באחר ובנגדן יש נקו' ג' כאחור דז"א
שרדך כו ויולאין השמרי' לחיט' וגם כוס יש סוד כחי'
היסוד והיינו יסוד נוק' של הקל' המכוון ממש
ענר נקו' האחור שנקרשה והוא הנקרה נקודה
דחורכה :

ועתה נכארי המא' סאמ' כחין נקו' אחרש
מלכו דשמיא רע דכחל עולם הוא ז"א
כמש"ס עולם חסד יכנה שהוא מו"ק דז"א וז' פני'
שלו הוא קדושה נמו' וז' האחי' יש סס אחי' לחיט'
והנס לר פנים מחלק לכו' כחי' דמחלו ולמטה שסס
אורות חת' דחי' מנולים שס הוא כחי' סיכוכ שאנו
שוכנים בו וכנגד מקום זה מהאחור עומדת חל הנק'
חי' ואעפ"י שצמ' כאחור שהוא מקו חורכה סופס
לחזור כפנים כעצ הוונן לכן נק' חל יסוכא ולא
חורכה וווי כחי' ירוש' שחי' כחי' חל כנגד פי היסוד
דז"א הנק' נקו' תחתא ולכן אינה נק' סתימאה שהרי
היא גלויה לעין כל ח"ס מליון מכלל יופי אלחים
קופיע פי' מליון שהו' יסוד דז"א סוקא נק' מכלל יופי
סעשירי'

כסוד ויהי יוסף יחו"ס וכסוד והדרת פני זקן אלחי"ס
שהוא מל' חלל הופיע וקבלה הארתה ממש ע"י ליון
שהוא יסוד כדודע . אמנס מחלו דז"א ולמע' מזר'
הפנים שהוא מהחמה ולמע' חין כנגדו יסוד דהארתיו
הס סתומים ואין האורות ממש' לחת כרו שיהיה יסוכ
של כנ"א ולכן נק' עלמא חתי' ושס מקום לאס כנגד'
האחי' שאינה נק' ארץ ואינה בחינת יסוכ וגם היא
נק' עלמא דחתכסייא אמנס שס הוא מדור לגס העליו'
הנק' ג"ע הארץ שעליה נח' עין לח רחמה וכו' חוכי
נקו' הטיבור שהוא מחנית הנוף ממש וכן ג"ע הוא
נקו' אמלעית ככל סטרוין כין בכחי' היסוכוכין בכחי'
שאין כו יסוכ . והנקורה כג' שהיא כאחור שמשס
יולא פסולת המאכל מכאן יולא הארה לחיט' ח"ס
שהקל' וע"ז נק' זאה כלי מקום דממש חיווני' ח"ס
ע"ז של פעור שעבורתה ככך לפעור הוהמא אלום
כו זהו מוונה וכוה נמשך לה שפע והנה יסוד דאכה
הוא מהחמה ולמטה והוא מכון מכפטים ענר נקב
האחור הנק' פעור ח"ס שנקבר מרע"ה מול בית
פעור ודוק . גם פעור"ר הוא עור"פ סוד פרעה כנו'
וזאת הנקו' נק' נקודס דאמלעו' דחורכה דעלמא
שהוא מקום אחיות הקל' המחריכין את העולם . ש'
הארות וז"ן פ"ה ועיין כמ"ש ש"א ח"א פי"ח .

פ"ח נשמות הלויקים הם עלמנס מזורונים עם
המל' והס עושים נשמות כמש"ס
ואת הנפש אשר עשו כחין והנס רוכ הוונין הנעשין
בגלות הם כאופן זה . ש' תיקון הנק' פ"ח :
פ"ט נוק' דז"א לפעמי' יונקת מה"ת ולפעמי'
מביני' וז"ל איך מייחס קבלתה לטוב ח'
מהמדר' אחר שירענו דכל מיני שפע כא מהכהר
אכל רע דכשלא תועיל אותה ספי' רק למעבר אז
יתכנה השפע לבחר וכשיקעכב שס ככינה או כת"ת
וכיוולא יקרא קבלתה ע"ס אוחו המקום אשר נתעכב
שס . שס פ"כ ככללו הנוק' כלל ח' :

צ"ו נוק' דז"א מוחין שלה נעשין מנה"ו דז"א
והעעס שלה נעשו מקנ"ת הוא רהנה"ו
הס מעולין כנו' אך החנ"ה הם אורות סתומין . שס
כלל ו' :

צ"א נוק' דז"א נגדלת כו"כ שנים ויוס ח' והס
קו ימין ג' שנים וקו שמאל' ג' ש' וקו אמלעו'
ג"ש וענין ג' שנים ויוס ח' שביאת' ביאה הס כחר
דעת ת"ח ויוס ח' הוא של הכנסה יסוד ואח"ך
מאירים ג' אמלעיות ככ' הקוים ימין וגמאל' הס
ג"ש אחרים הרי ו"כ שטס ויוס ח' . שס כלל ו' :
צ"ב נסירה סוד הנסיר' רככל יוס ודר"ה ועי"ת
כמש"ה ויפל' ה' אלחים חרדמ"ס
גו' תרגום דכל אחוריים הס כסוד ריכוע כנו' והנסירה
היתה ככיות כו אחו' חלו הנק' תרדמה והוא דככל
ח' מט"ס דז"א יש כה הוי"ה ח' כאחו' שלה גו' ע"כ
והרי ט"ף ע"כ גו' חרדמ"ה ותרגום וכולס ניהניס ל'
המל' כעת הנסירה והכן זה מאד . וכל חיים דהרי
ט' כחות המל' נאחזות כז"א ועכ ט' כחות חלו שהס
כח ח' לכר נשלס ליו"ס וכעת הנסירה הוא כנו"ס
לכר ואז ט' כחות חלו מתחכר' עם כח נקו' לכר
דמל' וענר' ונעשית י"ס נמירו' והיה ט' לכר כנו'
דאותה הנקו' שלה לעולם כחי' כפ"ע ונפרידה ממנו
אך חותן הט' חלקים אחרים הס מתדקקים טו
ולפעמים ננסרין ואמנסים כה כ' כחי' והוא פני' אחו'
וכעת אחו' כל הט' שלה של החור הס כו וככחי'
סעשירי'

עין אמת מערכת נון ליעקב חיים

העשירי של אחר הוא לכה בה ותמיד לעולם
 עומדת בזה שלו באחריו ואח"כ ככתיב מתחב' כל
 הט' אחי' בה יחד ונגד' כמוהו ואח"כ ככתיב יש נקוד'
 אחרת לכה בכתי' פנים ויושבת כסוד תפלין של יד
 לעולם עמו ואינה זה משם לעולם ואז כל הט' בחי'
 דפני' שלה ניתני' בה א' לא' ע"ד שנגד' פכ"פ כמוהו
 באופן רשאינו אומרים דאחר שנגדלת אכ"א אז
 חזרת לנקי' קטנה בפנים פי' הוא על אותה נקי'
 דכחיל' פנים שעדין בכחי' פני' שלה אין לה רק
 נקי' א' אמנם כל האחו' הם שלימים למרי והכן זה
 מאד - **(א"ה עיין מ"ש מוריני רב החסיד ז"ל**
כהגותיו כפ' זה דרך מאד יע"ש .) והנה
נו' רבכל ספי' וספי' יש בה פנים ואחר כסוד אותיות
ולא כסוד מספר וכנגד' אחי' ופני' בכחי' מספר
ונמלא דכל בחי' אחי' של המספ' הם של הנקי' הדכו'
כוכר שהם אחי' דאותיות והם אכ"א והפנים דמספר
דמלך א' ופנים דאותיות דמלך אחר עדין אין להם
כלל רק כ' אקו' כלל דבעת הנס' נכסדין האחו' דמספר
מאחו' דכחי' אותיות ואח"כ כחיס המו' דכחי' פנים
שלו ושלה והמשל לזה דהנה המו' דו"א דכחי' אחי'
היה ככתר שלו שהם י' ו"ה י"ה ו"ה י"ה ומחובר עמו
מספר האחו' שהם י' אותיות אלו ממש אלא שהם
בכחי' מס' ע"כ ואח"כ בעת הנס' נשאר י' ו"ה י"ה
י"ה י"ה דכחי' אותיות לכה אל הכתר דו"א י"ה י"ה
י"ה י"ה דכחי' המס' שלהם ע"כ ככתר נון' אח"כ באז
המוחין דפנים אל זון' ואז באה הה"ה ככתר ז"א
דפני' בכחי' אותיות לכה ובאה הו"ה זו עלמה בפנים
דכתר נון' אלא שהוא כסוד מס' שהוא גי' כ"ו ועד"ו
כלל הט"ס אחרות ועיין עוד מ"ש ולא ככתרו יען
שכבר כתוב בשעה"כ כדדו"ר"ה - שם כלל'ה - **(א"ה
מבאן הו"ה מוריני ריב החסיד ז"ל הסדר
שסידר ככונת באהבה ככונת הוכינו לכיון ביו"ד
אחי' דה"ה ככל ספי' א' חוה לא נו' כשעה"כ) :
צ"ג נקבה נקי' המל' והט' כמ"ש באדרת מתפשט
 האי ת"ת מטבורא דליבא ונקיב
 ואעבר בניסא אחרת ותיקן פניו דנוק' עד טיבורא
 ומטבו שארי וכו' ותדדך הנקב ההוא יולאין אורות
 שלה באחו' ז"א דשם עומדת רחל נוק' וכו' דהמל'
 היא ה' אח' של הו"ה ולזה נקי' נקבה ר"ל נקב ה'
 דעי' הנקב הזה נכנית המל' שהיא ה' אח' ונעשית
 ע"י נקבה ועיין עוד כמ' האל"פ אות ק"ץ ועוד ט'
 כ' דמני נידולה הם ר' ומניס הרמוזים בר"ת נקבה
 והם נערה קטנה כונרת ה' תחאה ואנפי' שהסדר
 הוא הקב"כ כמ"ש עכ"ל נקי' נקבה כסוד אותיות לו לרמוז
 גם ע"א שהיא נקב ה' . שם כלל' ט' . ועיין ר' ומניס
 אלו כיאר אותם בקיבור שם כפ"ג הא' היא כהיותה
 קודם התיקון דאז נקי' נקודה קטנה . וכמון התיקון
 נקי' ה' תחאה . ובעת הנסירה נקי' נערה . וכשחזרת
 פכ"פ לזווג נקי' כונרת . ועיין כס' הירח באור' ועיין
 כמ"ש בררוזי נוק' דו"א דרו' א' באורך :**

בכחי' העט' היסוד ולא כמ"א הוא לעולם הה"י
 דחי' נכנסין כו"א והכ"ה הם סתומ' אך היסוד הוא
 פתוח והוא קו האמצעי ויולאים האורות דרך היסוד
 ומתקנים המל' ולזה יש לה שורש תחת היסוד ולעולם
 אין דיכויקה אלא בקו אמצעי נגד היסוד או נגד הת"ת
 או נגד הדעת לפי שכל כניונה הוא מיוסוד אומא .
 שם כלל' ט' :

צ"ה נחיש שבה על חוה היינו כזירים ורחות
 של יסוד דנוק' שהם כחין ששם הוא
 נח"ש דאלהו"ס דקט' וכו' נחשו' הקלי' אבל בפנים
 כיוסוד הפנימי שהוא המ"ן אין להם אחי' . שם כלל' ה' :
צ"ו נוק' דו"א נקי' נלע וכנסת ישראל וכלת משה
 ואושנה עליונה . שם כלל' י"ט :

צ"ז נקבה נקי' קטנה עד היותה כת י"ב שנה
 ויום א' והט' עיין במע' הקו"ף אות
 כ"ה :

צ"ח נער ונערה סודו דכחתי' לוקחת מנלפ"ך
 א' סוד דינין ואז נקי' נער כי נע"ד גי'
 ש"ך דינין ובשלוקחת המנלפ"ך כ' ניתוס' בה ה' ונק'
 נערה והם ה' או מנלפ"ך הב' . ש' הירח פ"ג :

צ"ט נובלות חכמה וכו' פי' עיין במע' הו"ד
 אות ק"ה :

ק"ג נה"י דחי' שכנסין חוד ז"א כסוד מו' פשוט
 דגם המל' נכנסת עמהם עיין במע'
 הלמ"ד או' ל' :

ק"ד נוק' פרי' הנוק' היא לודת ה' דיש בה ג'
 קוין ימין ושמאל ואמל' . ש' יעקב
 ולאם פ"ד :

ק"ה נבל הכרמלי סודו עיין מ"ש במע' הלמ"ד
 או' מ' :

ק"ו נו"ה הם זון' והט' דאיהו כנלח וכו' . ש' רחל
 ולאם פ"ו :

ק"ז נגעים אינם טומאה בעצמם רק בחי' דינין
 קאים קדושים שמהם יונקים החי'ט'
 ואינן נתקנים אלא ע"י אהרן שהוא אבא עו' . שם
 פ"ז ועיין עוד מ"ש במע' המ"ס אות ק"ע וכמ'
 הכד"י או' ל"ח :

ק"ח נוק' לעולם היא אחוריים של הזכר . שם
 פ"ט :

ק"ו נשמות בני אדם אמרו בזה"ק פ' משפטים
 בכחי' יהיין ליה נפש מס' וכו'
 וכה יתיר וכו' פי' דנפש האדם כולל בחי' רבות דיש
 בה יסוד מלך א"ל וחיה מאבא ונשמה מא' ורוח
 מו"א ונפש מנוק' וכ"ו תאל' וכע"ז מבי' ע' ויש תי'
 דאיך יתכן ש'הם התח' שהוא מברא איך יקח בחי'
 עליונות שלא השיגו להם זון' רכח"כ הם גבוהים
 מו"ן . אך יוכן כמ"ש הו"ה ק' דאין נשמה בעולם שאין
 יולאין עמהם מלאכים ורשכ"י אמר ה' מלאכים והנה
 כיולל בזה כשילאו זון' מאר"א יולאין כמה בחי' עופין
 שהם בחי' נשמות ככ"א ונשמות מלאכים ולא די זה
 אלא גם מוונ הא' דו' זונגים דשקין דעדין לא נבררו
 זון' ילאו ממש נשמות מלאכים עליונים . ודע דאעפ"י
 שמוונ או"א ילאו נשמות ככ"א ונשמות מלאכים עכ"ז
 אינם נשלמים ונתקנים עד שידווגו זון' וכוה תהיה
 מעל' זון' גדולה מבולס ודוק . ועתה ל"ל טעם למה
 נשמת ככ"א לריבין להתלבש בנוק' ונשמת המלאכים
 א"ל להתלבש בנוק' והענין דנש' המלאכים אינם באין
 אלא מוונ עליון הנקי' כשיקין רוחי ולכן א"ל להתלבש
 בנוק'

עין אמת מערכת נוין ליעקב חיים סו

בנוף אבל בשמ' ככ"א באים מוונן תחזון גופני דכחי יקור כיסוד לכן לרי' להחלכש בנוף . ודע דיש נשמות מב"א שבהם מכחי' זונן נשיקין ג"כ אלא דנשמת מלאכים הספיק להם זונן נשיקין לבר ולא הולכר לחזור ע"י זונן תחזון גופני אבל נשמת ככ"א אעפ"י שיוצאין מהנשיקין הולכר לחזור ע"י זונן תחזון . גם דע דיש זונן תחזון שהוא גדול מוונן דנשיקין והוא זונן כ' דע"י רמוחין דו"ן שהוא גדול מכל ז' כחי' נשיקין נמלא נשמת תחזון' אלו הם יוחר גדולים מכחי' מלאכים וכן דע דנשיקין הכ' שיש בכל זונן בעת סוונן הם יוחר גדולים מהנשיקין קודם סוונן אמנם הנשיקין סא' מכולם שהיו קודם שזכראו וו"ן אלו הם יוחר גדולים מכל שאר כחי' נשיקין ומאלו ילאו המלאכים הקדושי' שאין שם משתנה ליעולם והם קיימים תמיד כמ"ש חו"ל גל יולר משרתים ואשר משרתיו ואלו הן המלאכים המעולים מכל שאר המלאכים אבל נשמת ככ"א שילאו מוונן תחזון דעיבור כ' רמוחין אלו הם יוחר גדולים מכל ואפילו מאלו המלאכים המעולים . גם דע דכמו שיוצאין מלאכים מוונן או"א כן יוצאים מוונן וו"ן דהיינו ישראל ולהם ושר' ורחל ומיעקב ולהם ייעקב ורחל וכ"ו כאחי' ועד"ו כבי"ע וכ"ו כמה מדרגות יש של מלאכים עד אין קץ משנים זה מזה יע"ש . ש' מרומ"ן פ"ד . ועיין כמע' האל"ף אות ק"פ . (א"ה עיין להרב מוהרש"ך ז"ל כפ' זה שהאריך בענין זה של המלאכים ומכאן משמע דהמלאכים הם גדולים מנש' בני אדם ומכ"מ משמע להפך וא' מהם הוא מ"מ רביו ככ"מ דהמלאכים באים מחיול' וגש' ישראל באים מפני' יע"ש שישב הכל כעוב טעם ודעת ודבריו רביו א"ח ולהיות שהענין ארך מאד לא יוכלתי להעתיקם ועיין מ"ש כמע' הו"ן או"קב"א יע"ש) :

ק"ז נשמות דע דנש' שורשה כאחי' וע"י הפגם ירדה עד עשיה וכולם להתחזון כחיים חיותה ולעלות למדר' ולא יטעך להתלגל' וזה נעשה ע"י נפי' אפים דשחירת ראו הוא זונן יעקב ורחל שהוא נוק' העיקרית ואז עולה ע"י זונן זה לשורשו ונע' כחיה חדשה אבל מו שורש נש' מלמטה ויראה לעלות ע"י מעשיו למע' משורשו זה נעש' כחיה כסוד כידך אפקוד רוחי שהוא זונן יעקב ולא ונע' כחיה חדשה כסוד חרשי' וכו' . ש :

ק"ח נר"ן דע דכשחיותק יולא לאחיה העולם חיבו מתגלה בו רוק כחי' נפש לבר כפועל וסרוח ונש' הם בו ככה ולא כפועל והם בלתי התלכשות אך ע"י עסקו בחורה ומע"ט אז יתלב' לו הר"ן ויהגלו כפועל . שם פ"ה :

ק"ט נדת דוחה חטמה סודו עיין במ' הטו"ת אות כ"א :

ק"י נוק' דע דאין הנוק' לוקחת שום אור לא ע"י ז"א ונר' רב' עטרין הם כרעת הנקרא חו"ג והם שם מ"ה וכ"ן ואעפ"י שבהיות הנוק' אב"א עם ז"א אינה יכולה לתחזון ולעשות פר' אם לא ע"י שנתן לה עט' דכחי' שהם הה"ג עכ"ו אינה לוק' הה"ג עצמן רק הארתן לבר אך הנכו' עצמן א"א שתקבל אם לא ע"י זונן ממש כביאה א' וניתקין כיסוד שלה ואלו נשארם כה תמיד שם והם חיותה והוא נק' נפש המל' ולכן אין האשה ראויה לילד עד שתקיה שלימה דאם היא חסי' אינה יולדת וכל השלימות אינו

אלא עד שיהי' כה הה"ג אלו שהם שם כ"ן הנו' חזו ממש נפש שלה כנו' דשם כ"ן הוא כנוק' וע"י שם זה טלר נפש האדם הכא בחחי' כלאהו לאחיה העולם ושם כ"ן הוא המעלה אח"ך כל המ"ן דשאר הווננים דמאז ואילך וזה הטעם דאין האשה מתעברת מבואה א' רביאה א' עושה אות' כלי' לקבל טו' הורע ואח"ו משם ואילך תעבר כווננים אחרים ושם כ"ן הוה שהוא נפש שלה נשאר תמיד כיסוד שלה לשורש כרמיון שאור לעיסה וזהו ענין רוחא דשכיב כה בעלם כביאה קדמאה . שם פ"ז . ועיין כמע' הרו"ש או"ג ועיין כמ"ש ש"ב ח"ג פ"ט . (א"ה כפי טעם זה ק"ל כיצר נתעברה חמר וכן כל מעבדה שכ"ר מאחד רביאה א' לריכה לנשות' כלי' וגם לריך שיסאר כה דוהו חיותה וגם זהו השורש לעיסה לשאר הכמים וסנה לענין לעשו' כלי' ל"ק ועיין כמע' העי"ן או' ד"ן מ"ש שם וזוהו יחזון' אלא ענין שהוא חיות' ושורש לשאר הכנים ק' ואפשר לומר גם כזה דשאר מם הרוחא השורש לחיות עצמה וגם לשאר לשאר הכני' ואינו לוקח הכל הכן א') :

ק"א נשמה סוד לבוש הנשמה עיין כמערכת הרו"ש אות ג"ן וכמע' הלמ"ד אות מ"ו :

ק"ב נוק' דז"א יש בה סו"ה א' וס' תחאה שלה נק' רחל שהיא אח' שבאחי' ופיא לורת ד"ו והיא שם כ"ן דהה"ן וזה הכ"ן הו"ס בנימין והו"ס מטערו"ן כנה של רחל לכן שופרה דבנימין הוא שפירי דרחל והגם מט"ע ז' הוא כחי' וו"ן דכחי' לכן יש בו ו' אותי' נגר ו"ק דז"א ונק' שלו היא דונמת רחל נוק' דז"א ויש כה ג"כ שם כ"ן והו"ס סנדלפו"ן . שם פ"ח :

ק"ג נשיקין הם מכחי' הכל ספה היוצאין מן הביאה אל הגרון שהוא הכינה דכל הו' הכלים מבינה . שהוא הגרון נפקו נמלא שכחם הוא מו"ת אמנם אותו אור שהיה נמשך מאותו הג' שבראשם אל סנוף קודם שיכ"ל כפני' סנוף שבו"ת יולא דרך פה לחזן כסוד הכל וכנגדן יש ז' חו' כפ' יסקי מנשיקות פיהו . שם פ"ט :

ק"ד נפילת אפים יש בו ג"פ כ"ן עיין במ' הכ' אות כ"ט .

ק"טו נשמות ככ"א יש שבהם מן הנשיקין ויש באים מוונן תחזון וכל שהבאים מהנשיקין הם כחי' או"מ והבאים מוונן תחזון הם כחי' או"פ דהנשיקין הוא הכל היוצא מהספה הנקרה מקיף ואלו הם כחי' נדב ואחי' ואליהו מקיף ופני' . שם פ"א כלל כ' . (א"ה רחמי להרב מוהרש"ך ז"ל שכתב כאן וו"ל שותים דמר לא ירענא כשלמה אם הבאים מהנשיקין הם כחי' א' והכחי' מוונן תחזון הם כחי' אחר' שפיר נא' זה כחי' או"מ וזה כחי' או"פ לא כן כאן דאלו ואלו א' הם כמ"ש לעיל אות ק"ו דנש' שילאו מוונן דנשיקין עכ"ו הולכר לחזור וללדת ע"י זונן תחזון' אלמא נשמה אחת היא ועברה ככ' הווננים עכ"ל . ואסת"ד לא ירענא מאי קאמר מר ואין ספק דכר ניים ושכיב אמרה רב להאי מלחא דאין הם נשמה א' והלא כ' כחי' הם דיש נש' דעיקרה ילדה מוונן דנש' אלא דלריך לחזור ג"כ כוונן תח' אבל שורשה היא מהנשי' ויש שיוצאין מוונן תח' דוקא חסו רוב ככל נש' ככ"א א"כ כ' בחיותה הם דוק :

עין אמת מערכת נו"ן ליעקב חיים

והנה מ"ש ואלו הם כתי' נו"א ואלוהו מקיף ופני' משמע הנפש נו"א הו' כתי' מקיף ואלוהו הו' כתי' פנימי אשר כזה חפ' שוכן רכבו רבו ו"ל סכ' כש' העקרים פ"ב כמ"ב ז"ל ענין ה' כתי' נרנח"ו וכו' ז"ל רנח בפני' יש מקיף לכל א' וכנפש רנדב וכו' ואלוהו ע"כ - ורכיוו כאו סתומי' ולא הכינוחים מקורם ונעתי כזה ח"ש ודוק :

קט"ז נפש רנדב ורכיוו ואלוהו עיון כאות סקורס מ"ש - ושו"ר כש' הנלגולים פ' ל"ה שנחוב כן כהד"ח רנו"א לקחו אור מקיף הנפש דאלוהו ואלוהו שהוא פנחס נטל זה וגם הפנימי וע"ש .

קיו נשמות הדרוקי' מעלון מ"ן רפני' כיוס - שס פו"א .

קיה נשמות הדרוקיס אינן עולין בכונה כסו' מ"ן כהיותם כחיים אלא ע"י מסו' נפש' להרינה על ק"ה אך הנפש יכולה לעלו' בסוד מ"ן של המל' ע"י מסירת נפשו למית' על קיום התורה והנמות וא"ל הרינה - שס .

קיש נשמות כנ"ה שפאס מוונג או"א דאלו' והם אחיס קטנים לוו"ן שהם אחיס הנרולים מהם וכשילאו האחס הגדולי' מיסוד דאו' בסוד לידה הניחו שור' שס ולכן א"א שאב' תעלה מ"ן לאכא חס לא שיעלו שס זו"ן ואו' יכולים אחיס הקט' להתחבר עמהם ולעלות מ"ן אך לא הם לברס - שס אות י"ט .

קי נשמות הדרוקיס הם עצמם מורווגים עם המל' בסוד אור ורוע לזריק והם עושין נשמות כמש"ה ואלת הנפש אשר וכו' ורוב הוונגים הנעשים כנלות הוא ער' שס או' ק' (א"ה ח"ס לדיק מושל כיראת אלהים) :

קכא נשמות הדרוקיס דע רכמו שו"ן הניחו שורשם גו"א' כן כל נשמו' הדרוקי' הוולאין או מכונה או ממל' מניחין שס שור' כיסוד רוחא דנוה והנשמות הוולאות אח"ך מתלבשו' בהווא רוחא דו"א ובהווא רוחא דנשמות הדרוקיס שקדמו אליהם - שס פו"ב :

קכב נר"ן רכתי' חט' ה' ה' הווי"ת המנוקדות כקמ"ן ופתח וכו' כנ' כתי' עיון כמע' הבה"ק או ס"ג :

קכג נשמה הוא אימתא לכן המוחין דגלות הנה' נשמה הם נמשכים מאורות או"א עצמן הנה' נשמה - ע' פני' וכו' פ"ג - (א"ה) עיון למורנו הרכ החסיד ז"ל בהנהותיו שכתב דמ"ש רמוחין דנשמה נמ' מאו"א ר"ל וספר"ת כי שניהם נק' נשמה כנ' - אמנם או"א עילאין נק' חיה יב"ש :

קכד נפש מנ"ד הכונה דשם האותיות וגם שס הוא כ"ן כי ס"ג נעשה כ"ן כנ' וכונה אין בה נקודות לכן כל הסו"ת הוא בלי נקו' דמכונה נמשכו אך הפני' הנמ' משס מ"ה שהוא מחכמ' לכן הוא אוקיות הו"ה כנקודות - שס פ"ד - ועיון כמענ' הו"ה אות ס"ה ועיון עור שס כפ"ו שכתב רהב"ן הוא הנוף של הנפש ואחר שהאלים הנוף והנפש רכ"ן אחר כך חזר לקנות נוף ב' שיש אל הרוח משס מ"ה והם סוד אוקיות ונקודות ונמלא דהאוקיות הם נוף והם נפש וכוה לא יתלקו מאמרי הווסה והתיקונים :

קכ"ה נשמות כל הנש' כאיס מחו"ג שכלעת - שס פ"ח :

קכו נרנח"ו נחלקי' לכ' כתי' הנר"ן הספנימיים והח"י הם מקיפים וזה נק' עצמות האורות וזה העלמות מתלבש הך הכלים וכמו שהעלמות נחלק לפני' ומקי' ומקי' גדול מהפנימי כן הכלים נחלקים לכ' חילון ופני' והחילון גדול מהפני' אלא שח"ך ע"ו רכיקות אור הפנימיות ככלי הפני' מודרך וחר מכלי החילון - שס פ"י - (א"ה) ראיתי להרב החסיד אור החיים מוהר"ח דילה רווח ז"ל כס"ה ת"ח שהק' דכאן כתב רז"ל דבחר וחקמה הם מקי' שהם ח"ו וכמ"א כתב דחו"ב הם מקי' ותו' דמ"ש כינה וחקמה הם מקי' מיווי כמקי' דפנימיים ומ"ש דבחר וכו' הם מקיפים מיווי כמקיפים דמקיפים יע"ש :

קכז נשמות המלאכים באים מכלים הסו"תו' של העולמות מסוד וזו כלים נחילו' הזכרים עם כלים החילו' הנקבות וולאין טיפין ונילו' ונעשין מהם נשמות המלאכים וזה מ"ש כמ"א דהמלאכים נעשו מהנשיקות דהנשיקות הם הקדמות כלים החילו' ואנפ"ו שילא או"פ שהוא הכל עב"ו אין שס טיפת מו' בכלים פני' נמש' אך נשמות כנ"א הם נמ' מוונג כלים הפני' הזכרים עם וזו כלים פני' נקבות וולאין מהם טיפין ונילו' ונעש' מהם נשמות כנ"א נמלא דהמלאכים עצמם אינם חילו' העולמות וכן הנש' כנ"א אינם הם עצמ' פני' העולמו' רק הכונה דמחילו' י"ס נמש' נשמו' המלאכים ומפני' נמש' נשמות כנ"א - שס - (א"ה) ראיתי להרב מוהרש"ך ז"ל שכתב דודאו' רוונג וזכר רכלו' חילו' וכו' הוא וזו רנש' כמ"ש רז"ל כש' מדומ' ופני' ד וכו' ע"כ ולא יודעתי למה הוודך להביא עצות מרחוק מש' מדומ' מן מאחר שכבר כתוב כאן כהד"ח בזה הפ' עצמו - עוד ראיתי שהק' דמאחר שכתב רכינו ז"ל רע"ו הדיבור נכראים מלאכים בסוד כל דיבור ודיבור וכו' א"כ למה נר"ך וזו דנשיקין דבלא"ה עביר כדבוריה מעשה וכו' - ולפי דברי רז"ל כש' הולדת או"א פ"ד וכתבתי כמע' הו"ן אות מ"ו לק"מ דמשמע מרכיו דאינם כ' ענינים אלא הכל הוא ענין א' דאחר שכ' סוד הוונג עליון שכפה שהו"ס הנשיקין כתב' הו"ס מ"ש רז"ל כל דיבור שילא מפי הקב"ה וכו' כי הוא וזו ממש ח"ס שכינו רז"ל הוונג כלשון דיבור יע"ש ודוק - ועוד ראפ' אח"ל דהס כ' ענינים מאי קו' דהא והא אותא דיוולאוס מה"ש מוונג דנשיקין ויוולאוס ג"כ מדיובור של כ"ו והס כ' כתי' של מה"ש וכמו שמנינו שיש כתי' אחרת שיוולאוס מה"ש כמ"ש כפ"כ דחגיגה ככל יוס ויוס נכראים מה"ש מנכר דנור ואומ' שירה ומחכמ' וכתבו הקוס' דזהו מה שנקט ביולר לומר וולר משרחים וכו' - יע"ש :

עוד ראיתי להרב הנו' שהק' דנאחר שאין זכרות ונקבות כמלאכים ולא פרים וריסו וכמ"ש להם מרע"ה חכ ואם יש כיונים לא חזקת ינה"י יש כיונים א"כ מהיכן מתקיים ונכראים ומכת זה ילא לידון כדבר חדש שאינם אלא רכבה כלמת השדה מתגלים כעשב הארץ בעולמות העליוני' ואדני השדה יוכיתו שהם כנכ"א וזמאוס והיו באלה המלאכים עכ"ל :

והא ודאי תמוכה גדולה היא בעיני איד הוולא מדעתי שקדמה חדשה מה בלא נוכר לא בזה"ק

פוסק לא כדברי רבי ארי ולא ה' ומנון דא לרובה
 כח נכרה רבא כמו רש"י ע"ה ורבינו ו"ל שיהמח
 ענין כזה אבל כנון אנו אין כח בידנו לחדש דבר אם
 לא שנמלא דאיה מרכיבה ו"ל כ"ש באן שיש ראייה
 להפך שכתב דהמלאכים יולדו ע"י וזו רש"י ראו"ל
 ודו"ן וראו וזו עליון רוחני כסוד אהרן ק"ת רוס'
 כרוח ועיין לעיל אות ק"ו וכמעט"ל הו"ן אות ק"ב
 וקכ"ד:

קב"ח נרנח"י

נודע רכר"ן שקיה עבר"ג עכו"ע
 יש בלש הכל כנגד ח"י שהם כנגד
 אל"י אין בהם כלום והט' ר"ן שם ק"ל וטרע ר"ן
 סק"ל שורה אלה על גבי הכלים. שם ועיין ערך שם
 כפי"כ מ"ש בענין זה. ולענין הנר"ן ק"י שיש בכל
 עולם מד' עולמות אבי"ע כי"ה הם מתחלקים וגם
 שכל עולם יש בו כ"ה כז"ל דניח"י עיין הכל באורך
 במערכת ספ"א אות כ"ה וכספר סג"י דור אות
 ע"ו:

קב"ט נועם

סוד הטעם הוא ככונה. שם
 פט"ו:

קל נשר

נק' אימא עי' עיין במערכת העי"ן
 אות ק"ו:

קלא נחש

עטן וזהמת הנחש עיין במע' העי"ן
 אות ק"ו:

קלב נר"ן

יש כנ"ל כלים דגולות אך כע"י וי"ה
 אין בהם רק הכל דגמלי והם שמות

אלהים קיסטא דחיותא פי' דכע"י ע"י"ן נ' כלים הם
 דקים ככתי' עור לבד ואחר שולר התמי' נפש דגד'
 וראו נפש דנפש ונשמת ליכנס ער י"ג שנה ואז הוא
 ככלי חילון שהוא כשר דבכר גדל כל לורכו ואז הנפש
 דגד' נתחלק נפש שכה בכלי החיטון ורוח שכה בכלי
 אמל' ונשמה שכה בכלי פני וזו נכנס הרוח כן י"ג
 שנה ער שנמלא דכשנת' ג' עמר ליכנס כלל אמלע'ו
 שבו ואז מתקלת הנשמה ליכנס בכלי הפנימי שבו. ש'
 הקשמל פ"ב:

קל"ג נרנח"י

ל"ע בענין נרנח"י מקומם
 כספירות היכן הם. שער דרוש
 אבי"ע פ"א בהנהגה. (א"ה לא ידעתי מהו הל"ע
 מאחר דמפורש ככ"מ אין מספר וא' מהם עיין
 במערכת הל"י אות י"ב דמקומם הם כך נפש במל'
 רוח כת"ת נשמה בכונה חיה כחכמה יסודם ככתר
 והדבר ל"ע):

קלד נאצל

אין בורקד' מדרגות עיין במערכת
 הכ"פ אות ע"ז:

קל"ח נרנח"י

כבר ביארנו דנרנח"י הם ע'
 סוי"ת אטקרות וכנסים כנ'
 מוני לבושים הנק' נון ככתי' הפני' והרוחניו' אמנם
 דע דכל אלו ההו"ת הם קשר ח' דכל הו"ה רוחנית
 בספי' ח' כנו' ונ"ל ראוי כללים ד' כתי' אלו של נרנח"י
 ששם סו"ס ח' ולא יהיה הו"ה לכל ח' מהר' אבל
 הטע' הוא רכ"ז הרוחניו' וספי' חינו רק כתי' ח'
 לברם וסוי' כתי' חים והיא נשמה לנשם של כל ר' עול'
 אבי"ע בכללם וק"ת ח' שכה כתי' יסודם שכה וי' חים
 שכה וה' ח' נשמה וי' רוח וס' נפש אמנם כולם הם
 כתי' חים לכל העולמות וע"כ הוא סו"ס ח' כלכר
 כללות גל הם כתי' אלו שכל ספי' וספי' ח' כולם
 כחכמה עשית הנא' על עולם אל"י כי טכמם היא חים
 בכללות כל העולמות ואמנם הנ' לבושי' הנק' כלים
 ד' ח' ראוי' כולם הם כתי' נר"ן של כל העולמות כולם

רכי"ע אכל בערך החוה נק' ג' חלו גופים שלהם הוא
 אפי' כינה שהיה נשמה נק' בית גופני לחכמה שהיא
 החוה וכ"ש החוה והנפש כלל העולה רכר"ן של ו"ח
 שכלל עולמות הם הנק' ג' כלים בעולם אל"י כו"ח
 אשר הם והחוה דו"ח של כל העולמות היא הנק'
 פנימי' ונשמה דו"ח ראוי'. וכו"ח להם האל"י עולמות
 וכלי' חטון קר כמ"ש כתי' דג' חוה ונרמתי חר חיתק
 לפי שגמתייה שהם כלים ראוי' הם כתי' רוחניות גמור
 סק"ל נר"ן של כל העולמות' ואינן נק' כלים אלא לגבי
 סו"ס הנק' חוה וזו חוה ונרמתי לרמח לחיה סמ'
 ולכן כל האל"י הוא אלהות גמור ואפי' הכלים ודע
 דסדר התלשבותם הם באופן זה רקח חיו' רוכו"ד הם
 כפנים מהכל ונ' אחויו' אחרים מלבושי' של נשמה
 לנשמה שהיו' ד קומחה נכונה וה' נשאל' למע' לראש
 הנשמה וז' יחד למטה ער הרוח והה' יחד למטה
 ומתלבש כנפש. שם פ"ה. (א"ה) וזו הסדר טען
 שאיך מורינו הרב החסיד ו"ל בטובת
 הנרנח"י חוהיו' הו"ה וז' ע"ג וז' כנו' ואח"כ חור בו
 ויעימו כעצ' לא ידעתי והי"ע כ':

קל"ז נער

סוד הנעל עיין במערכת סכ"ת אות
 ז"ס:

קל"ז נר"ן

שכאדם החת' עיין כמ' האל"פ אות
 ר"ד:

קל"ח נשמות

הנתיק' שמורו' עם חמל' עיין
 באות הט':

קלט נהר

סוד נהר וזלף מעדן להשקות את
 כנו' נהר הוא הדעת ועדן החכמה
 וזו הכונה עיין במערכת העי"ן אות קל"ג. ועיין
 במערכת הגומ' ל' אות כ"ט שכתב דהנהר כזה הוא
 היסוד שבו יבגס רשניהם הם מקו' ח' דתי' מ"מ ז"י
 קלט:

ק"ם נוק'

דו"ח ראוי' יש בה י"ם וככל ספי' יש ג'
 מדר' פנים ואחור ואמלע'ו והם י' חק
 י' כחוד' ואלו הם ל' שעות שיש לנו' ואלו הם
 מדרגות הם בי"ע דלבוש הפני' שהם י"ם הפני' יריח
 ונתלבשו חק י"ם דכתי' והיה להם נשמה ל"ם דנוק'
 דכתי' וי"ם אמלע'ו ירדו ונתלבשו חק י"ם דטקבא
 דילורה וי"ם חט' ירדו חק י"ם דטק' דעשיה שער
 השמו' פ"א:

קמ"א נרנח"י

שיש בכל פרטוף כ"ס שלו הם
 אלו הו"ס ח' כתיקור קמ"א ככתב
 ומתחלק כך י' שכה כנ"ל קמ"א הוא נשמה לנשמה
 חק הבלי' ח' בני' זה הוא נשמה חק לבוש הפני'
 דכתי' בני' זה הוא רוח חק לבוש אמלע'ו דכתי' ח'
 ח' בני' זה הוא נפש חק לבוש חטון דכתי' ועד"ל
 הו"ה ח' כפת"ס כסכמה והו"ה ח' כנו"ס והו"ה
 בני' מולף ר"ל כפי מולאת האותיות דהיינו מול"ס
 ליר' והוא שם האפורש המ' ככ"מ הוא ברענ' והו"ה ח'
 בסגול בספר ושכר כנכיר' ומולף כת"ת ומתק' כנל"ח
 וקיבוץ בסוד ושדק בוא' ביסוד ואח"ה בלי ניקוד
 כמל' כמ' שם. (א"ה כל אלו הנק' סחכרו כתיקונים
 חק מנקודת הדעת של מברם ולא ידעתי טעמם).
 ידע דכל אלו ששמות דנרנח"י משקיות הם אורות
 פנימי' אבל חו"מ ככתבים במע'ר' המ"ם אות רכ"ד
 יע"ש:

קמ"ב נקבה

חסוכב נר"ן פ' זה נא' על לעת"ל
 דהטק' דו"ח חסוכ' מקיף לו"ח
 כדעיון הכינה שקיף עתה ותקעלס חמל' וכו' עיין
 במ'

במ' המ"ס אות רל"ח :

קמץ נר"ה דע ראין לך ככל ספי' וספר דמו"ה דו"ך שיהיה להם כשמות הכלים שלהם שם כמילוי והט' לפי שהם סוד ערבי-נחל שכללוב כטורע ראין בהם לא טעם ולא רוח . שער השמות פ"ו :

קמץ נר"ה דו"ח הם סוד חד נופח ככחי' חיטוני' אבל ככחי' פני' הם קרוי פלגני נופח כנו' בזה"ק כינר כי שם החיטון דב' כלים שבו הוא זכאות ושם זה נולל לכ' יחד וכן השם אמל' הוא שם ה' לב' שהוא בדיבוע ז' לב' לבא וכו' הרי דמלך אלו הב' שמות קרוי הם כלולים יחד אבל השם פני' נחלקי' לב' דהט"ס כנלל ואר"י כבוד וסוד הענין דטורע דהטוק עומר' כאלו' הו"א וראשה הוא כחזה הו"א ושם הוא קומת הטוק' לכן תמלא דיש כנו"ה כ' כליות וכו' ביעין דו' וכו' שוקיים וכו' ירכין וכו' דגלון וכו' ואלו הבחי' הוא שיעור קומת הטוק' והנה בשוקיים דב' עדיין שם גוף הטוק' גמלא' דמה שהוא בזכר כ' שוקיים נפרדים הם כחי' נוף א' של הנוקבא וזוהו חבון למה מו"ה נק' קרוי פלגני נופח כי לפי שמלך פניס נק' שוקי האיש והם נפרדות ומלך אחרו הם נוף א' של הטוק' וכו"ה אך נר"ה דו"ח כסוד האחוריים הם מחוככים וכסוד הכטס הם נפרדים . גם דע דמסיבך כחי' פני' דנכח דו"ח שהוא הו"ה מתקרב הת"ת בימי החול ועולה כנלל ולספי' פסני' דהוד שהוא אר"י מתקרב המל' כחול ועולה כבוד כנו' בחי'קו' . גם דע כי סוד אלו הב' ווי"ן המתחברות יחד באות א' זכאות שכתאורו נ"ה דירכיים הם נק' ווי'עמנו' גם ז"ס מ"ש בזה"ק פ' ואר"ה דכ"ו כדרוש האוריים כי חל"ע ופלגא מסט' דא רתל"ט הוא שם לכחות כחי' ארין פלגין הם הב' ווי"ן לוקמתחברים ונעשים א' כנו' . סס :

קמ"ה נקודות דע דהנקי' כפי מקור וניקחה כן הנו' המשל כוס דיו"ד כחולס מרה דהו"ד שהוא חכמה וניקחה אז מהת"ת ובעדו' . סס פ"ו :

קמץ נשים וזנות ענין הב' נשים וזנות ענין במ' הקו"פ אות י' ושם פ"ד כחכ עור רכומן שהמע"ה נמתקו כל הדינין ולכן אפי' הב' נשים וזנות היה להם עליה אז ועלו למעלה כחלי' וזהו אז תכאנה כ' נשים וזנות ואמריו בזה"ק אז ולא מקדמת דנא דאז נמתקו הדינין דסוהרה קרוי' קיומה כאשלתמותא ואין פחד מהחיטו' וכשחטת' ח"ו נוכר אז אלו השתי נשים וזנות מושלות בעולם וז"ס ונשים משלו כו . ש' הקלי' פ"ד ס"א ש' דרוש הקלי' וענין באות הפ"א סי' ח"ן מ"ש שם וכמ"ס בס' הקלי' פ"ו :

קמץ נחישות סוד נחישות ל' דנחישות הוא מלכו' שגפלה חוך הקלי' נר"ן בפופה נר"ן ראשיתו וז"ש היא קלי' נונה זכר ות' היא נוק' ולא סספי' נק' הרי נחישות ושורשם כהיכל לבנת הספיר שהוא יסוד כנו' ומשם יונק' השמל' ח"ש מ"ל כי מ"ל הוא לב' ה' יסוד כי תשמל' הוא נוף ההיכל עצמו וכהוך ההיכל יש נפש שהיא החי' וזה הרוחא שהו"ס דרוח ויש שם יתהרונה"י שהוא כלו הפני' דיסוד ז"ה רא"י כבוד' ונעשה נשמה בוסוד דו"ח דכריאה והוא משפיע כהיכל ל"ה שהוא יסוד דעק' חוך שם שד"י נשמת יסוד רכרי' דנוק' ומשם נשפע לרוח ונפש שכהיכל זכ' מכ' שמות הנו' יתהרונה"י כנו' דהי"ה

סוף רוח ואד' נפש ולהיות שם זה כחי' נשמה לו"א כנו' כפי' פקודי דרס"כ דרס זה סליק באחרי' דהרע דהנשמה היא אלהות והרוח אינו רק נכרא לכן סליק באורא ואולי אורא הוא רוח וזה סליק עליה גם אפשר דאורא הוא כינה כסוד נדרים פירמיה כאורי' וכשמה אשר ממנו נק' סליק באורא וכשהרוח של היכל הזה ככלל לב' זכר"ן שביסוד עצמו ומשפיע לחוף ומשם יונק' נונה זכר"ן אז הנקבות נק' ארמי נחושת וכו' רוחות הזכרים נק' הרי נחושת וכל הארנים וכל החיות למשכן סביב נחושת הם קלי' כחיותה נמתקת ודע דנחושת כח"ה ועין דרעבת שהיא נוק' רגונה כפרטות יולאה מהחזה דת"ת רגונה הנק' נחושת כי כסף חשב כ' דרועין ות"ת נק' נחושת וז"ס ויעש משם נחש נחושת דלפע' ממית כסוד הרע ולפעמי' מחיה כסוד הטוב והיא כקוף בפני אדם והכן זה . ש' קלי' נונה פ"ג ס"א ש' הקלי' :

קמ"ח נפש הכהמות דישאל ונשמות הנשים וכן נפ' הכהמות וחיות ועופות כטבורי' וכן הטמאים היכן שורשם עיין במערב' הקו"ף אות ר"ן :

קמ"ט נפילת אפיס כוחת נפילת אפיס הוא לכבר הכוזרים מקלי' נונה דרגלים יורדות מות וכו' דממראה מקניו ולמעלה הוא טוב וממראה מקניו ולמטה הוא רע שבו נק' מות חילת דמותא ושם הוא נפילת אפיס לכבר משם הכוזרים . סס פ"ה :

קן נרה היא כסוד נוק' שכללי נונה לכן יש שם ה' דמים טמאים ות' דמים טהורים . סס פ"ה :

קנ"א נגע הוא דכורא רגונה הפך ענג דקדושה ורעיה היא נוק' לילית ויש להם יכולת כדי להודות עם אנשים ועין הם לכוש נשפות שלהם . סס :

קנ"ב נעמה ואגרת עיין במע' הנר"י הוא ג"ן ועיין לק' במ"כ אות י"ז :

קנ"ג נשים הט' דחייכים כמלוח עש' שאין חזמן גרמא ופטור' ממ"ע שהז"ב עיין במ' הרי"ש אות ע"ג :

קנ"ד נפש הכהמי היא החוטאת ויועלת לבוף לכל מרות רעות ונקרא ית' ד' ס' קינר אבי"ע פ"ו . ס"א ש' קלי' נונה . וכפ"ח כחכ דלא תקרי' נפש כחזיקה רק נפש הכהמי וע"ש . (א"ה וז"ס נפש כי תחטא וכן נפש כי תמעול מעל בה' וכן נפש החוטאת ודוק .) ועיין במע' המ"ס במ"כ אות ז' :

קנ"ה נפש ענין נפש רל"ח שיש באדם ונפש הכהמי' מלך הטוב והרע עיין במע' הנימ"ל או' ל"ח :

קנ"ו נר"ח שכתרים הנה הנפש השכל האמיתי שכל מגמתה הוא בעניני המלות לצבא' רכזו יק"ש היא באה מני' גלגלי דעשיה הנק' היפני' וגם היא כלולה מר' כחות שהם ד' יסודות הצליוני' של השמים וכ"ה מהם מורכב ג"כ מחומר וזורה חת"ך קונה רוח השכל מעולם היצירה אשר בו י' כחות מלאכים וכלליון כד' יסודות אשר שם מורכב מחומר וזורה . אח"ך קונה נשמה מכריאה שיש בהי' דרגין כלליון כד' יסודות אשר שם מורכב מחומר וזורה וכל ג' אלו נק' עבר לט' ות' . אח"ך זוכה לברכ"ק

עץ אמת מערכת נרן ליעקב חיים כח

לגנ"ס מן הא"י מן ד' יסודות אשר הם ואו נקרא
כן אל השם יתכבד - עם פ"ו וכת"ש ס' קל"ו טובה פ"ו :
קצו נדה סדר הפ' היתה ירוש' לנדה וכו' וכן פ'
חטא חטאה ירוש' וכו' עיין במע'
הכו"ת אות ק"ו :

קנח נרנח"ו אם תרצה להכין ענין נרנח"ו
שככל הכתי' מתדרגה ההתחל' ענ'
המדרגה שלמעלה למע' על מהכונחם מהיכן מקבלים
כל פר' ופר' הנרנח"ו עיין לק' בסוף הספר בקו'
חסדי יתוד אות ע"ו יע"כ :

קיש נר"ה עלתה נח' כהרי הולח לקי כרעא
דכל וזמן שלח נחברר החדר אעפ"י
שנחברר הנלח אינו עולה למטן עיין במע' סו"ד
אות ג"ן :

קס נר"ה הם ב' פלגי נופה עיין לעיל אית ד' .

(א"ה ראינו בקו' כ"ו להרר ח"ק
יעקב זל שהק' דכ"ש מו"מ פ"ג כחכ דכשנתעל'
סארי כחלק הטובע אל הת"ת אז נגמר הכלי של המל'
נראה דמנה הנ"ה לב' ות"י דכ"ש מו"מ מייירי כצני'
שהם ב' דככלים פני' הוא הו"ה כנלח ודרכ"ו כהור
וכ"ש שבורח הכלים מייירי כחיל' שכן ככלים אמל'
ודיל' הם ריבוע נכחו' לב' . ועיין בש' החי' פ"ה
שמנה לחו"ג לא' ול"ע . ועיין בק' עולת קמור ככונת
התפילין שכתב דמ"ר הפני' דו"ה של הזכר הם
חלוקים שלגבי הזכר הם כחי' הרגלים ומלך האלוריים
הם מחוכרי' ופר' מצינו שהם משמשי' לראש הנוק' והוא א'
מהטעמים דו"ה נקד' תרין פלגי נופה וכן כתב בש'
השמות פ"ו יע"ש) :

קס"א נה"י דא"ה מנה"י דה"ה נעשה כל קומת

ו"ה רהיטו מנלח דא"ה נעשה חת"ן
דו"ה ומהור כנ"ה ומיסו' דת"ו . כ"כ כע"ס ש' ו"ו
פ"א . וכמ"ש ש"ה ס"ה פ"ו אחר שכ' זו השמועה כתב
ודע כי פ"ה שמעתי בא"ה ואינו יוד' אם הוא כעת
פעיבור או כניוקה או כנר' כי שמעתי סהם והוא
זה כי מש"ת דת"ת נעשה נולגולקא דו"ה ומנה"י
נעשו בו ג' מוחין ומיסיור דא"ה נחפש' שאר נופה
דו"ה כולו ואינו יודע לקצר כל הס' אם לא שנאמר
ע"ד שנת"ל בענין התלכשות ז' דגולגו' שאמרנו כי
הו' עלתן מתלכשות ככל נופה דא"ה ומחו' ענפים
הנכללי' כחסד דעתיקתם נחפש' גם הם כו' דגלגלחא
וכעד"ו כאן דכל הנה"י עלתן נחפש' ככל נופה דו"ה
אמנם הארסם ועתיקתם נשאר כנ"ר מוחין דו"ה ע"כ .

וא"ה ראינו בקו' הנו' שכתב דעפ"ו יחורן ג"ב
מה ש"ל דכ"מ כחכ רז"ל דמנה"י דו"ה
נעשה כל קומת הנוק' דהיינו מנלח חת"ן ומהור
כנ"ה ומיסור דת"ו וכש"כ כדדו' העמידה דרו' ג'
כתב דג"ר דנוק' נעשו מנה"י דו"ה והו"ק שלה
נעשו מכללות ו"ק שביסור דו"ה ועפ"י דכריס אלו
שכתב כמ"ש טחא ודוק :

ובישער מארשכ"ו ו"ל כפי' אה"ו כד"ה ונכאר
עתה גרסין דו"ה כתב דמש"ת דת"ה
דא"ה נעשה חכמה דו"ה ומהיסור נעשה כינה ופ"ה
דנלח נעשה חסד ונלח וע"ה רסור נעשה נכו' והור
ומפ"ת דנלח נעשה ת"ת ויכוד ומפ"ת דקור נעשה
סל' דו"ה ואל"ך כ' ופ"ה שמעתי כי מש"ת דת"ת
נעשה כתר דו"ה ומנה"י דא"ה נעשו ג"ר דו"ה ואינו
ארע לוישכ מאמרים אלא אם לא שגח' שהיה כזכוממם
סמולפים ואין כו"ל לכאר ולכרר עכ"ל :

והנה השמועה הפ' הכיאה נ"כ כמ"ש כל
וסגו' והיא שמועה ג' זג"כ כתי' כע"ח
כש' הנסי' פ"ה ומע"ח משמע דו' סדר ההחלקו'
הוא פנ"ל . שכ' ח"ל ונכאר ענין א"ה שנעש' בשמה
וכו' ואין מכחו נגדל ו"ה לט"ס והענין דג' כתי' יח
לו"ה והכתי' הנ' הוא זו שנכאר עתה פה וכו' ושם
מכיו השמועה א' דש' מארשכ"ו ע"ש וכפי' אה"ו
כתבו כדרך אפסר אזה היה כומניס מחולפים וכע"ח
כתבו כפשי' שהוא כומן הנדלו' :

נמ"ל דיש ג' שמועות כדכר הכ' שמועות חי'
מותרת' ז"ל כמ"ש כנו' והשמועה הנ'
ללע"ד שה' כע"ח שהוא כנר' כמ"ש . ועיין עוד
כפי' אה"ו כד"ה ונכאר עתה ענין התפש' קומת פה'
א"ה וכו' שכתב עוד שמועה אחרת חרשה בין לו"ה
וכין לנזק' יע"ש והיע"כ) :

קס"ב נה"ו החריש דו"ה - **(א"ה ראינו בקו'**
הנו' שכ' דיש כזה נ"כ כמה שמועות
א' כי חנ"ה נעשו חכ"ד ונכ"ו נעשו חנ"ת וחסד
ממנו הנה"י ולכן הו"ה א' להאריך רגליה למטס
וע"כ נעשו כה"י לו"ה . וכש' הקק' רפ"ה אחר
שהכיה ס' זו כתב ופ"ה שמעתי ממורו ז"ל כי חנ"ת
נעשו חכ"ד ומנה"י נעשו חנ"ת ואז מרוב הארת
המוחין ההם נתולטו ונחללו כה"י לו"ה :

ובישעה"כ כדרוש קו המרס ובררו' הללס כ'
דעלו פ"ה ופ' אמל' דחנ"ת לחכ"ד
ופ"ה דנה"י עלו לחנ"ת ונשאר לנה"י פ"ה ופ"ת
ונכסו כה"י דחי' פ"ע כחכ"ד שהיו שם פ"ע ופ'
אמ' . ופ' אמ' לחנ"ת ופ"ה לנה"י ונעשה כל שפי'
מנ"פ יע"ש :

וכדרוש כ' הגדול דדרו' העמידה כ' לזוג כ'
המול' ולהאיר אור גדול ביסור דו"ה
להאירו ולנחותו יע"ש וכדרו' ר' כחכ לזוג כ' המולות
לעשות כה"י כו"ה וכאלו הכ' דרושו' כפי מ"ש מוריט
הרב החסיד ולה"ה דרוש כ' מייירי כפני' רפני' ודרו'
ד' מייירי כחיל' רפני' טחא ודוק . ומ"ש לסאייר
ולנחותו פ"ו דכריס אלו עין כע"ח שכ"ה דרו' ג' ד"ש
ולע"ד חיים כי ז"ע כענין יסוד :

ובכוונת אהה חוקן וסלח לנו והשיכנו כתב
כשעה"כ לעשוה נה"י החריש לו"ה
יע"ש ועיין בש' הנסירה פ"ה מ"ק שביאר אוק נעשו
הנה"ה החריש והוא כי בג' דו"ה יש ג' כתי' ככל"ה מהס'
כילד קו ימין נכנס מוח הנק' חכמה ונחלכש כנלח
דחי' ושמיהם נתלכשו כחסד הפ' דו"ק דו"ה ואז
משלשתם נעשה חכמה דו"ה וזה המוח האיר כחסד
דו"ה והחס' האיר כנלח דכינה וזהו תרד הנלח דכינה
ככס אוחס הארס ויררס כנלח אשר חור לכוית חסד
ואז משם האיר הנלח דכינה וסליח נלח מארשכ"ו ועד
כקו שמ' וכעד"ו כקו אמלעו יע"ש ודוק :

קס"ג נה"י דו"ה מה שאנו אומרים דמנה"י דו"ה
נעשו מוחין לנזק' הכוונה אוק נעשים
עיין כשעה"כ כדרישו' ק"ש שעה"מ פ"ו יע"כ ועיין
כש' העיבורים פ"ד אות ד' :

קס"ד נערה ענין נערה מ"כ אללי לשון זה
כשננסרה והיא לוקחת המוחין
לכרס חק מנ"ר או סתוסף ה' דנערה וכיאור אומרו
חק מע"ד לא יכו"ל להכין . ש' סורח פ"ג . ועיין כפי'
פרק זה רביאר לשון זה ועיין ג"כ בש' הקק' רקס"ו
דפי' שם כ' פירושים :

מבוא אמת מערכת טין ליעקב שערים

וכו' . שם . (א"ה) בזה נתפשט לי קול' א' שקול' לי
 פענך שם הוי"ה שהסוד שפיוור הוא זה
יוהוהו דלמה לך להניח ו' כ' באותו' כיון
 דאז' להניח השורק חק' הו' עלמה
 ולפי'ו א"ש דנר' מכאן דשרש נקו' השורק הוא וז"ל
 יו"ד הוק) :

ר' נשמות סוד מ"ש רז"ל אין בן דוד כל ער
 שיכלו כל הנשמות שסגוף עיניו כמ'
 המ"ס אות' ו' כמ"ב :

ה' נקבות כל פר' הנק' שכלל האנ' נעש'
 מכירו' שם כ"ן שהם דינין תקיפין
 ולכן נילר כחי' הנוק' כפר' האנ' איט שזה רליותם
 דינון א"ה לה להתגלות אלא מעט מעט וכלל עולם
 מתחדש גילוייה נוסף על חכירו' וכחך מוהר"ן וז"ל
 ער שנמלא שבעה"ז נגלים יותר כמ"ש כל הנלגלים
 רבות העולם הנסים מרובות מהאנשים . ש"ג ת"א
 פ"ב :

ו' נרנ"ה עיניו נרנ"ח שכלל הפרנ' מהיכן נעש'
 עיניו כמ"ב כמע' הה"א אות' כ' :

ז' נר"ה יש להם ל' בחי' א' הוא ראשי פרקי
 הידרכן שהם למע' מהיסוד וז' התשטטות'
 למטה מהיסוד וחולת זה יש להם בחי' פני' שהיא
 גבוה מהיסוד והם סתו' מבטנים והם קריין כינעו דרכו'
 ששם מתכשל הורע' ומהם נמשך למטה כיסוד וכן
 הוא ג"כ כנ"ה של הנקב"ה . שם ש"ג ח"ב פ"ו :

ח' נרמין י"ג נימין דשערי יולאין מרישא תיכא
 היא אוריא דגולגלתא והתחלקתה הא'
 ע"ד החס' הו"ג חורתי עיניו כמע' החי"ת כמ"ב
 אות' כ' ופי' נימון ר"ל קבוצים ואגודות של שערות
 הם י"ג אך השערו' הם אלף אלפי ריבוא וכו' וא"ת
 דכאר"ר אמרו דימיון נפקו ממנוח סתו' שהוא הראש
 הנ' ולא מאוריא שהוא ראש הנ' וז"ל דברדאי יש
 הארות דנפקו ממנוח סתו' ג"כ לחון אמנס האוריא
 נקי' למנוח סתו' והו"ג נימון לא נפקו אלא מרישא
 כ' הנק' אוריא אלא שבעלות האורות מנו מנחא סתו'
 ועוברין דרך האוריא המקי' עליו כהכרח שמתערבין
 האורות יחד ומתלכזין כחך הנימון דשערי האמנס
 אין אורותי' מתערבים דאו"מ גדולים מאר"ף והם
 דימיון הידוך שמימיו עוברין בים טבריא ואינם
 מתערבים יחד כן הוא כאן . ונעש הוות מס' י"ג
 ככר נק' כמע' החי"ת אות' כ' כמ"ב יע"ש ואותו
 הט' שנאמר שם הוא ג"כ כאן . שם פ"ו :

ט' נר"ה נק' לימודי ה' בסוד וכל כנך לימודי
 ה' . שם פי"ד גס נק' אות' למ"ד ע"ש
 זה . שם :

י' נהר דיבור ככל עולם ועולם יש נהר דיבור א'
 והוא הנ' שיכל ובות נכו' שבוודיע דהמלא'
 הנכבדים ככל יום ומתיים הם הנכבדאי' מזה הנקר
 דיבור ושם נטבעים ומתיים וסוד הענין דזה הנקר דיבור
 הו"ס כירור המל' דמיון ולכן ככל יום עתכרדים
 מהם נילר ונעשום מהם מלאכים ואינם יכולים לקבל
 הארה ותודים לשרשם כנ"ד עלמנו . שם פט"ז
 ועיניו נק' בקו' סודי דוד אות' קי"ת הקדמם זאת
 באורך :

י"א נעילת הסודל כולל עלל וסודל והנה נענ
 נמשך מהחי"ת דהאי"ן שהוא ג'
 נע"ל ע"ה כי הוא שם האחרון הנעלל את בולס
 וסודל נמשך מאחי"ת דלפי"ן שכן עולם ג' סודל
 ע"ה

קס"ה נח"י רח"י שנכנסים בו"ה הוא מל' רמל'
 דתכונה שמל' זה היה כלולה מו"ס
 והט"ס הם כללות למ' רלס וסמ' רמ' הוא ז' רלס
 וכן ככל עולם וכלל ספי' הוא כך שהמל' רמל' רעלון
 מחלכש כחך . ש' מו' רלס ת"ה ועיניו כשכ"ה ררוש
 נ' ועיניו למסו"ר הסקידר'ל כהנהחוקי בדרוש הכו"ע"ש :
קס"ז נה"י המדעים . (א"ה) עיניו מ"ש לעול
 באות ג"ה על מ"ש סרס

הח' מוהר"ש ז"ל כעטן זה דרכיו תמוהים כעיני
 ולא וכויה להכניס ולא כיארתי שם דכיוואפרש אסת'
 והוא שהק' ע"ד רז"ל לו שכי' ראש היה אז לוקח מאי'
 כ"ש תחת' היתה רז"ל כל הכינה להתגדל ולכפול
 וכו' וא"ן וכי כמה שהיתה כל הכינ' נכפלת היה
 מספיק והלא לפי המס' היה לךך לקחת שלוש מדה
 מתכמה רכינה וחי' דאין הכי נמו ואין ההקפדה רק
 על מק' שהיה לךך לכפול שלוש עליון רכינה כי שם
 מקום המנוחין וממלאת תש כחה אשר איינה שום
 לתכמה רכינה שלא הוכפלו כ' שלישי עליו' שלה ולא
 היו חו"כ ששם ע"כ . ולא הכנתו דכרו מדוע היה לךך
 לוקח עוד שלוש מדה מתכמה מאחר דכבר ניתוסף
 שלוש עליון רכינה שנכפל כנגד השלש אמל' דת"ת
 שניתוסף דמקודם כאלוקח ש"ת דת"ת לכד היה נכפל
 השני שלישים תחת' רכינה כלכד ואם היה לוקח
 כ"ש ת"ת רכינה נכפלת כל הכינה וא"כ זה השליש
 עליון רכינה שניתוסף הוא כנגד זה השלש :

והן עתה ראייתו לתורינו הרב הסקיד ו"ל כהנהו'
 כס"ה אמת ושלוש שהק' נתן והיתה כל"ע
 ח"ל ז"ע ראינס מסתיקי' ואינה נשלמת ככך אלא
 אם היה נכפל עוד ש"ת דתכמה נ"כ אז היו מספיקי'
 כי להשלי' ה' מרות וכ' שלישים לךך לכפול ר' מרות
 וכ' שלישים ודוק ע"כ . וככן ראייתו שחקירה זו חקירה
 שרים ועכ"ז עדין לא נתיישבה היטב כרעיו מכת
 הדוחק שיש לו כמ"ש . ועוד היה לו תמוהא אחרת
 כמ"ש אח"ך והנה כש' או"א פ"ט כ' וכו' וכעת אין
 הם' ע"ש מגוי אללי לעיניו כו) :

קס"ז נודא סוד מ"ש קל' ורמיה לא אמר הנורא
 ודניאל לא אמרו עיניו כמע' החי"ת
 אות' כ"ה יע"ש :

מבוא שערים

א' נקודות עיניו כמ"ק אות' כ"ח כענין הקוישיא
 שם"כ יע"ש וראיתו להר"ן ז"ל
 ז"ל שתיק והוא רבאן מדבר בפעם כ' שנפלו אחו'
 דאי' ולוה לא הוכיר כאן אכא שלא נפלו אחו' שלו כי
 אם בפעם א' כנודע יע"ש . מ"ש ש"ב ח"א פ"א :

ב' נקודת חולס היא בת"ת כנו' בחי' תו' ע'
 ודע דת"ת דת"ק ממנו יולא נקוד'
 חולס אל כתר דנקודים דרך הטיבור ונו' דחולס איהו
 כתר על אחון כמ' בחי' ר"ה היו דהחולס עיקרו
 כמ"ת דת"ק אכל נעשה כתר לנקודים וכזה לא יתלקו
 מא' הווס"ק זע"ז . שם ש"ב ח"א פ"א :

ג' נקודת סוד"ק הוא כיסוד כנו' ולכן הושיע
 נ"י זה כחמלע האותיות כי כן היסוד
 כחך כחמלע נו"ה והוא ז' של השור"ק הוא ההכל
 הוולא ממנו דנס היסוד נק' ו' זעירא . ודע דשור'
 יא"ו דיסוד ק"ק יולא הכל א' לאו"ה דנקודין דמנקה'
 יו"ד שבשורק יוסק אכא ומהוא ז' של השורק יונק' או'

מבוא אמת מערכת נון ליעקב שערים סס

מתכיישת ממנו והופכת פניה לקר והרבעת ולפעמים
 חרמן סס חזיר היצר וכא עליה ויולא מהס נמר שהוא
 עו פנים ולכן כל מי שהוא עוות פנים יש בו חסס
 ממורות חזר הנמר דקלי' ויש נמר דקרושה שהוא
 ר"ת טריאל' ל מוכא' ל רפא' ל וסנה מזה הנמר דקלי'
 שהוא הממור ולא וזהו רמו כשחכוכ נמר כמילוי
 ט"ן מ"ס רי"ס תמלא' אותיות ואותיות כ"מ ר"ת
 שארצו ולא מוזת הקלי' מהפיסולת שלו וכן
 כמילואה גי' נמ"ר כמילוי ונ"ל הכוכב דגס
 כפאטו כגי' נמ"ר גס נמ"ר כמילוי כנו' גי' לרו"ת
 שמאלו הממורים כאו כל הלרות לישראל . סס
 פ"ס . (א"ס כך מ"כ ולא יכולתו לפרש והמשכיל יבין
 מדעתו וד"ל):

כ נחור מלכס' ראומה ר"ת נמ"ר להורות שכל
 ה"כ בניס שהולירו הס נק' ממורים
 כמו הנמר גס נחור' מלכ"ס ראומ"ס גימט' סמאל'
 ולילי'ת . סס פ"כ :

כא נשיקין ענין השפתיים והנשיקין דע בו סכ'
 שפתי' רז"א הס כחי' הנ"ס ד"ס
 שבראש ז"א ובהיות זמן סגלות או ז"א משחכבר לטק'
 ונושא' את ידיו כרו לקבל הארס מן דרועין שלה ללמד
 סט"ס קעלוי' של רישא' דילי'ה ססס' ששפתיים וסס
 סוד מ"ן העוליס מתקח לעילא כסוד אור חזר . ש'
 הסקד' כסוף הספר :

כב נקודים (א"ה עיין לעיל כמ"ק את
 ל"כ מ"ס וכן כחככש'
 ססקד' כדיוש הנקד' כר"ה נחזור עתה וכו' דמ' זע"א
 וקשה דלקמן כד"ן כד"ס והנה למעלה וכו' כחככש'
 דגס כעולס הנקודי' ולאזו האורות כראשונס ואח"ך
 הכלים יע"ש ול"ע):

כג נקודות כל כחי' הנקודות הוא אור חזר
 נקבס . ש' הסקדמות דקע"ג .

כד נר"ן נודע דמושכס הס כמל"ך דהיינו כגס'
 כמות וסרות כלכ והנפש ככבר אכל
 דע דגס כחלק ראש הארס יש שס כל סנ' כחי' וכלכ
 יש כל סנ' כחי' וכן ככבר אמנס החי' הוא דבראש
 עיקר הנוכר להאיר שס היא הנש' ומקומה כמות
 ומקום סרות הוא כחוטס ומקום הנפש הוא כפס
 ועד"ז היא כשאר החלקים כי הנוכר הוא הנק' . ע"ש
 החלק סהוא . כ"כ כקער הסקדמות דקל"א ע"כ .
(א"ה ח"ס כל אשר נשמת רוח חיים כאשוי . גס
 ז"ס מ"ס כפזיחת"ה מלכות כ"ה דטרע
 דסנפש כמלכו' גס וכו טעס יליאת סנפש מן ספס
 דוק):

מערכת אות הסמך

עץ חיים

א' ס"ג . סס ס"ג הוא כבינה והט' רבינה מחס'
 עד החוס דז"א שסס כח"כ חנ"ת
 ושלש עליון דח"ת והר"ס כל ה' כלול מי' ס' וסשליש
 הוא ג' שניס שליש מי' . ס' הכללים פ"ח :

ב' ס"ג . סס ס"ג הוא כולל כינס ותכונה אותיות
 וי"ר ס"ו וא"ו כבי' וה"ו אחר' כחכו' . ס'
 אח"פ"ג ועיין לק' כמ"כ אות כ' :

ג' ס"ג . סס ס"ג הוא כבינס שהוא גבו' עילאס
 דכה תליון סדינין לכן כוז הכחי' של סס
 ס"ג

ע"ה . סס ס"ד ח' ח' פי"ג :

יד ניצוצות הרפ"ח טיל' שנסארו מסו"מ ונק'
 ניטלות ועין סס דינין נמוריס
 בתכ"ס מוהר"ן ז"ל דטו"ן כמנין מו"ר לשון
 עדידות דין וניטלות כמנין חמ"ר שכתמורס וכו' כנו'
 ע"ה ח"א פי"ג :

יג נוק' רז"א אעפ"י שלא הזכרנו מה נקחדס
 כטק"כ כענין העיבור כורחי' שגס היא
 סיתס עגמו וגס היא נגדלס הדריגה אחר הדריגה רונמת
 ז"א מסס . סס פי"ח . (א"ה עיין לעיל כמ"ק
 אות ע"ר מ"ס דכעת העיבור עלתה על
 סיקור והלבוש' ונגדלס כמדת סיקור וכו' יע"ש אלא
 דל"ל דכמע' המ"ס אות קנ"ח כת' דכעת העיבור
 סיתס עגס ז"א נקערכ' היא עס כל ספי' וספי' שכו
 יע"ש . שר"ר כמ"ס כדיוש טק' דז"א דרו' ח' שהכיא
 כ' עניינים אלו והסוה אותס דהיינו שכ' דכעת העיבור
 סח' של סדיקון נקערכה וכללס היא ככל ספי' וספי'
 שכו יע"ש דיוק):

יד נרה כתכ מוהר"ג ז"ל דכשחכוכ נלח
 כמילוי כוז טו"ן לר"י ח"ת תמלא' כמי'
 לכר גי' לילי'ת ומילוי סוד כוז ס"ו ר"ו גי' מו"ת והוא
 מללק המעת שהוא סמאל' והכונס כטרע דאיהו כנלח
 ואיך כסוד לכן סטק' לילי'ת היא דבוקס כדכורה
 וכדכורה ס"מ הוא דבוק כטק' וכו' שס כדרו' הנוק'
 ר"ו . (א"ה ח"ס ומלח' אשס וזנח היא וכו' דטרע
 מ"ס כארזא דמלח' וכלח כס שיון כאתיון
 לרעיון דוק):

מז נרנחי' הכלים של ימירה היא ח"ק וכלים
 של סחיס הוא סלחי' ולהיות דכלים
 דחזירס וקיס אינס גוף נמור רק סס אורוכן סנר"ן
 כסכרת טיס להס כלים דקיס זולת סנופניס כיכוחיה
 וקיס אין כהס רך כלים דקיס רוחניים וכליכ נופניים
 אין כהס אמנס נר"ן יש להס כ' ככחי' שסס כלים
 דקיס רוחניים וגס ניתוסף כהס כלים נופניים שהס
 סנוף ממש דמות לכ ככר . סס כדיוש פני' ומקי'
 דרוש כ' :

סו נחש סוד נחש העליון סט"ך כרחה האולה
 היא שר"י שהוא יסוד דקט' וד"ס
 דאס"ס סרי נח"ס ומזה הנחש העליון מסס יונק
 כנחש סטמא ח"ס נחש שכא על חוס . סס כש' הקלי'
 פ"כ :

יז נעמה ואגרת סס סוד כ' לפריס והס כ'
 מוחין חו"כ דקלי' ח"ס אל סחכלו
 ממנו כ"א ר"ת כעממה' אגרת וכוס נק' רוח סטומאה
 וכתכ מוהר"ן ז"ל דמפני שהס נומאה נרמו כאלו
 סלפריס אל סחכלו ומשני סכל ה' כמק"מו לכרו כחוכ
 ממנו ולא מהס ונק' לפריס שהס נקכור דכחוכ כל
 לפר טסורס וכן סלפוד סחיס וסס כ' מוחין דטקכא
 דקלי' ראט' וכוס נק' לאס דקלי' ויונקות מל"ה דקרושה .
 סס פ"ה ופ"ו :

יח נוקבא דתחומא רבס וטק' דתחומא ססס
 החי' שכניסס הוא כיסככות דקלי'
 דיו' ועשיה טק' נק' דתחומא ססס אך הנק' העליונה
 כינה דכרי' שהוא כטיכל סו' העליון דקלי' נקרא'
 טקכא דתחומא רכס וסס מתלכשת לילי'ת וכעלס .
 סס פ"ו .

יט נמר כחכ מוהר"ן ז"ל ודיע דהגמר הוא
 ממור כשסלכיאס תוכעת להרו' לתשמיש

עז אמת מערכת סמך ליעקב חיים

ס"ג היה ענין בטול המלכים ח"ס הכל ס"ג יחידו נאלחו כי כשם ס"ג היה כל הביטול וס"ג ענתי מורה ע"ז שהיא מלשון נקיטו אחר וכו' . ש' הנקודים פ"א :

ד' ס"ת הטעם שיש בס"ת אותיות ותנון לבר וחס' ממנו טעמים ונקודות כי כבר ידעת כי ס"ת הוא כחי' היסודי ראב"א ונדע דמחשבה איתכריר כולה וע"י מה שהש"ל קורא הפ' בחורה בטעמים ונקודות נחקן מה שחסר ממנו ולכן תמצא כי הטעמים יש בהם הוראה בהולאת הכל הפה כי יש תנון פרטיו לכל טעם כפ"ע בהולאתן מהפה ולחון וכן הנקודו' יש להם הכרה כמו א א א א א אבל התנון ח"ן להם שום תנועה ונדנדו . בעת הקרי' והט' כי כחי' הטעמי' והנקו' הם מורו' כומן שהאורו' בחוק הכלום ולכן הם נרששים ונדים בעת הקריאה יען כי ע"י הקריאה של הטע' והנקו' הם מאירים כחוק כליות שהם האותיות אבל התנון מוריש על זמן היות האורות ע"י האותיות וחוק להם שאז ח"ן להם שום נדנדו ותנועה כי רוחניותה נסתלק מן הכלום אמנם עומדים עליהם וכאיום מהם הארה . שס פ"ו . ועיין כמ"ט ס"ב ח"כ פ"ו ולקמן כמ"ב ח"א :

ה' ספירה דע החי' ספי' וספי' כי ספרטיו' שכל פרטו' ופר' שאין בו כחי' זכר

ואק' והס כ"ן דנקודים ומ"ה החרש ואין ענין כ"ן קוה ונקבחה זו כחי' מל' העשירית שיש בכל ספירה וספירה אלא ריש בכל ספי' י' כחי' וכולם דמ"ה וי' כחי' וכולם רכ"ן וגם הכחי' הו' שהיא המ' כלולה ממ"ה וכ"ן . ש' שבי' פ"ו :

ו' ס"ג מ"ש לעיל אות ג' דענין השכירה היתה כשם ס"ג היינו בנקודות דס"ג אבל בעצמים דס"ג לא היה בהם שום שכירה . ש' החי' פ"ב :

ז' ס"ג בעוה"ז הוא נרוע משם מ"ה אבל לעת"ל יתקון כל כחי' ס"ג ויחיד וישלוב בעולם האקטולש מ"ה וד' טעמים יש בדבר שם ג' וכתבתי . כמע' המ"ס הו"ס יע"ש :

ח' סולם מולך ארנה ש"אה יעקב אב"ה הוא סוד היסוד הנק' סולם . ש' מוחי' דקט' פ"ב :

ט' ספירה כל ספי' וספי' כלולה מעשר ועשר מו' עד ח"ן קץ . שער פרקי הללס פ"א :

י' ספירה ט"ס יש בו"א חב"ד חנ"ת נה"י והס ג' פרטו' ובל ספי' מאלו כלולה מט' הרי ריש כ"ז ספי' כנה"י וכ"ז חנ"ת וכ"ז חב"ד נגד כ"ז אותיות התורה ונ"פ כ"ז הס פ"ה ספירות פרטיות שלימות והס ג' כס"א להורות דק"ת נעשה בסא אל הכבוד של עליה . שס פ"ו . עוד כתב שס דח"ס נמנה ככחי' אורך גובה כל ספי' פרטיו' ממש יש בכל חלק וחלק מכחי' זו החי' כ"ז ספי' פרטיות כשמתחי' מתכמה ח"י שחלקה הוא ונשלם כיסוד האחרון של חלק ההוא אמנם ח"ס נמנה כאופן אחר שהוא כרוחב והעובי נמצא בכל חלק העליון הכולל ג' כחי' יהיה בכל ח"י מהם לבדו כ"ז ספי' פרטיות וכולם יחד כ"ז כונויות ויהיו ט"ס פני' וט"ס אמל' וט"ס חילו' יע"כ וכ"ו הרי נת' ריש פ"א ספי' פרטיות כללם החי' ופ"א ספי' אחרים כללם האמצעי ופ"א ספי' אחרים כללם הפנימי . שס פ"ו :

יא ספירה דע דכל ספי' וספי' כלולם מכל חקו שלה כלכד ולא מכל הו"ס אחר

חכמה כלולה מחח"ן שלה קו שלה וכ"א כלולה מנ' וכן מתפשטת ונחלקת לאלף אלפים כחי' וכולם כחי' חח"ן כלכד ועד"ו בקו שמאל כל ספי' של שמש כלולו' מנ"ס הקו שלה עד חלק אלפים כחי' וכולם כנ"ה כלכד ועד"ו בקו אמצעי דת"ו חה כדרך כללות חכל כדרך פרטות כל כחי' מאלו הו"ס כלולה מכל הו"ס אמנם חונס ויולאים מטבע כחי' הקו ההוא המשל כוח ספי' החכמה היא כלולה מחח"ן ויש בהם י"ס וכולם נק' חכמה או חסד או נלח כלכד ואינם נוטים אל השמאל רבולם חסדים וכן ספי' בינה כלולה מכנ"ה לבד וכ"ה מהם יש בה י"ס וכולם נק' בינה או נבונה או הוד לבד ואינם נוטים אל הימין רבולם סגבורות וכעד"ו בקו אמצעים כולם מכרועים . שס פ"ו .

(א"ה לה ויחיו להכין דבריו רכיון דכל קו איוט ואלה מטבע שלו ח"כ אך יחזק שיהיה כ"א כלולה מי' דבשם כלוליו מי' הו' ויולאים מטבע שלהם ח"כ כ' לא יכחו . שו"ר להרב מוהרש"ל ז"ל שביאה דבריו כטוב טעם ודע' יע"כ וקור' הס רוס מיידי כי"ס דעובי דבנה שייך כ' דחכמה היא חכמות זה לפנים מזה ובעד"ו ככולם וכו"ר להרב החסיד מוהר"ק דילה רוזס ז"ל שכתב בן בס"ה ח"ח :

יב ס"ג שס ס"ג הוא בחכמה דוקא . ש' דרוש הללס ד"ה . (ח"א) ענין לעיל כאות א' ובאו' כ' מ"ש וז"ו ועיין לק' כמ"ב ח"ב ולק"מ) :

יג ספירות הם ט"ס קוה ג' מיוסם של ט"ס קוהם ט' פנימי' מלוכשים חק' ט"ס אמל' המלוכ' חק' ט"ס ומנלך שהס ג' חכמו' ג' כינות וכוונ' ככל הט"ס הס ג' זת"ו ונדבר בספי' ח' ומשס חבין השאר הנה ספי' הכלל יש בה ג' נלחים וכ"ז כבוד ג' כלים וכלל החי' הוא נלח דעיבור והוא נלח דנלח עיקרי שהוא פ"ת של החי' וכו' ג' ונלח אמ' הוא נלח דניקה אך אינו רק פ"ת דחסד של אמצעי' ונלח הפני' הוא נלח דנה' אך אינו רק פ"ת דחכמה של הפני' ובעד"ו ככולם כלל העולה דספי' עליונה של קו ומיון יש בו נלח וחכמה וחסד זת"ו וכן בספי' אמצעי' ובספי' החי' נמצא דנה' הוא פרטו' של מ"ט סווק' חי' וכן כחי' עשית וחנ"ה הוא אמצעי' ונק' כסותת ילירה ומתלבטת לגמרי חק' עשית וחכ"ד הוא פר' פני' ונק' כחי' בריאה ואזני' דבינה הוא בריאה וחכמה אלו ומתלב' חק' הילירה . ש' פרטו' עי"מ פ"ח :

יד ספירות כל ספי' דחילו' נחלק לחלק רבוא אלפים רבבו' וכל ספי' מהפני' נחלק ליו' אשוס רבבו' פרסאות . שס פ"ב :

טו סרים אין לו זקן והטעם דמכח היסוד חתחון מתעורר דיקנא עי' . שער הנסירה פ"ג :

טז ספירה מה ענינם עיין כמע' הנו"ן אות פ"ג :

יז ספירה דע דכלל ספי' וספי' יש בה פט' וחאו' כסוד אותיות ולא כסוד מספר

וזה ככחי' ו"א וכנדרס אחר ופני' ככחי' מספר דוקא חה ככחי' הנוק' עיין כמע' הנו"ן ח"ז פ"ב :

יח סדום סוד הס' וה' המתיר על סדום וכו' מאת ה' מן השמים דעיקר השקנה

היתה מן השמים שהוא ו"א ולהיות דגם הנוק' כלולה כג"ס

כנ"פ ע"י דנ"ס וד"א לכן נ"י כללית עמו כמש"ס
וה' סמטור קוד וכו' וזהו מ"ש כוונת דעתו דכדור
הק' כריש וניחין כסופ' דכל דין ו"א הם כנס"י
ובשפתשטין כטק' ונעשן בה מחין או ניוחין שם
כסופס שחור להיות כח' מוחק אכל בארז ומן כללו
ו"ת שבה כנ"ר והנ"ר היו עומדות כנ"פ ע"י דנ"ס ד"א
אשחרו שאריות נח"ו מנולין כלי לבוש או הס דיוטן תקי'
בסופס וע"כ וה' סמטור' על סודס נפרת ואש מן
השטים שהוא ו"א לפי שאו אינו רחמים אלא דין כנ"ל
ו"ס ענין סולא' חמה מנרקתה חנו' כנ"ל וכתי' אי'
שפס פו"ס וארנ"י וזוהו דממה הוא ו"א ונרקתו הוא
הטק' שמלבשת נס"ו שבו שהס דיוטן הקי' הנק' חמה
בחקך נרקת רישא רנק' ונחלש כחם וכלאת חמה
מנרקתה שרפת העולם כנ"ל - ש' מועט הירח פ"כ -
וענין כמע' האל"ף חות קס"ח פ"י על דיוטן דטק' וכו'
ונ"י וענין כשעס"כ כדורו ר"ס :

יש ספחת סוד ספחת עיין כמע' כנ"ר אות
ל"ס :

כ סנדלפון סודו עיין כמע' הו"ן אות ק"כ
ולקמן באות כ"ו וא"ו כ"ט :

כא ספירה דע דכל ספ"י יש בה אור ישר
שכחא רחמים ואור חוד דין - ש'
מדומין פט"ו :

כב ספירה דע דאין לך כל ספ"י וספ"י שאין
בה ד' חלקי אבי"ב וכפרטות
עמי' קונוניות הספרים הוא כח' עשים שבה - ש' פו"ח
פ"כ :

כג ספירה כל ספ"י יש בה כ' גופים עיין כמע'
גמ"ל סי' כ"א :

כד סעודות שכת שהוא מוזן הנוף הוא כחיט'
והס הכלים - וספתלות הס מוזן
שגפש דעלמות ואורות זכס כפני' כמ"ש לרוח חיה
ממללא וכל א' מאלו יש בו פנימי' וקולו' כי החיט'
כלול מפני' וחיט' וגם הפני' כלול מפני' וחיט' - ש'
פני' וקולו' פט"ו :

כה ספירות י"ס נק' ראשוניות ונ"ק ונ' י'
מדות דיש בהם מדה ונכול
כמ"ס כפרקי היכלות כשיעור קומה שהוא רנ"ו לפי
דכוכב פרסאות - ש' דרוזי אבי"ב פ"כ :

כו ספירות דע דכעת שהאיל הכתר היו
כלולים כחזכו כל הכתרים שיש
שם ולמטה עד העשיה זה חך זה ונ"ר' בחכמה
ועד"ו כבינה וכו' וכו' כאלו ועד"ו ככ"ע - שם פ"ג
וכס"א כחוכ כ"ל כללות אבי"ב פ"כ :

כז סנדלפון הוא כעשיה כי הוא סנדל של
השכינה והשכינה מכפני' וזהו
סנדלפון כי השכינה נק' רגל כבוד והאר' היום רגלי
וחו סנדלה - ש' אור עולמו' פ"כ - (א"ה נלע"ד
לחת רמו דהשכינה מכפניו כי הוא סנדל
השכי' והוא דאוקיות פו"ן הנשאר' מסנדל הוא רמו
לשכי' דפ"ו הוא גי' אלס"ס שהוא המלכות כנו' והנר"ן
כוא רמו טק' ודוק) :

כח ספירות דע כי ה"ס נחלקות כזה הסדר
ספ"י א' בחר הוא א"א ספ"י כ'
ג' חו"כ הס או"ה ו"ס חנ"ת נה"י הס ו"א ספ"י ו'
חלבו' וכו' אלו מחלקות לוי' פרטיות ודע דאין בכלי
ה"ס שיהיה בהם היכר פרט' וחילוק פרטו איברים
העש"ל כס"ס שהם כח"כ ח"מ ואעפ"י שכל ספ"י

כללם מו' ז"ל דכמו שזרע של אדם עם חיותו בלול
מאיברי הנוף כולם כנו' דיש בו וירדו הראש ושל לב
וכבר ושל כל הנוף כנו' לרופאו' שמקויו' דם ממנו
לחועלת כל הנוף אכל הנובר כוונע הוא כח' חסד
ועד"ו ככל ספ"י וספ"י אכל בה' ספ"י אלו יש פרט'ך
ככל א' מהם וכל פרטו איברים יש בכל א' מהם וכל
הפר' מהגלה כהס - ש' השמות פ"א -

כט סנדלפון הוא כעולם העשים שהוא
כנגד מל' שיש בה הפ"ג שסס
ס' או' מנלפ"ך והס גי' פ"ד כמנין סנדלפון' הנמשך
מכחם ולכן נק' שם זה המלאך של היער פי' שר
פיונק מן היער שהס ה"ג חנו' דמנלפ"ך שהס גי'
יער פ"ד ולכן נקרא שר היער - שער כסא הכבוד
פ"ו -

ל סמאל וזק' לילית דע דיש כמה מיני ס"מ
ולילית כמ"ס כוונת ק' אית ס"מ וזית
ס"מ ולאו כולו שוין והענין רכונס יש ס"מ וילית
פנימיים דע"ו אחו"ל שהיה מלאך מגורש מן השמים
ונק' להטו החרכ המתהפכת לומנין מלאך ולומנין שר
זק' לילית לפי שסוק' שולטת כלולם והשיוין בלטיין
כלולם לכן נקרא לילית ועוד יש כג' קלי' אחרים
קייטיות הנקרא רוח סערס ענן גדול ואש מתלקחת
שז יש גם כן בכל קלי' מהס ס"מ וילית אחרים
אמיתיים רעים וחטאים אך הפקו שפיקו לארס
וחוס היה ע"ו ס"מ וילית של קלי' נוגס חס הטגס
נתערכה בארס וחוה וזו נעשה אדם עור' דאגס
או"ח הוא המוח שכתוך הקלי' והקלי' נפרדן ממנו
ואו נתרקו רנוגס דרכה כמות סוד קלי' דקה על
פאנוו הנרכקת לגמרי אחר היותה יביאס כמות
האנוו אך כהיותה לחה יכולה להפריד כנקל והנ'
קלי' אחרים נדרכקו כמות ונעשה המוח והאנוו
הקלי' אנוו א' עור' יחד והכן כזה היטב חטא
אדם"ר על מתכוונתו - ש' קלי' נוגס פ"כ וכע"כ כ"ו
מוגס נק' זה השער ש' הקלי' פ"כ וענין כמ"ס כס'
הקלי' פ"ג ופ"ד :

לא סמך אות ס' היא כבינה עיין כמע' הכ"ת
אות ל"ה :

לב ספירה כל ספ"י וספ"י יש בה סו"ס א'
כניקו' ירוע וזה הוא כו"א אכל
כמל' הס הו"ס כלו ניקוד עיין כס' פני' וחיט' פ"ד
ט' למה אין ניקוד במל' ועיין כמע' החי"ת אות
ס"ה מש"ש - ועיין כשעה"כ ככרל' אהה חונן שכתב
דכשמתקבלת המל' הארה מכעלה או כל ס"ס שלה
מנוקדות ע"ד הניקוד שבי"ס דז"א :

לג סריסים סוד סו' סריסים המשרתים את
פניו המ' עיין כמע' הה"א או"ו כ"ט :

לד ספירות ענין כו"ס עיין כמע' הו"ד או'
ע"ו יו"ו יו"ו יו"ו וכו' וס"ו וס"ו
ועד"ו וע"ו וק"ך וק"כ וק"ל ועש"כ :

לה ספירות (א"ה ענין כו"ס שכהס ככר'
העולם כמ"ס כס"ו
מלאחו סמך לזה כחלמור כמ' תניגס דז"א ע"כ ח"ל
א"ר וזוהר א"ר כי דברים נכרא העולם כחכמה
וכחכונה וכדעת ככח וכנבירה וכנערה בדרקובספתו
ועחסר וכרממים עכ"ל ואפ"ל דכוונתם על סו"ס
דכייט החכ"ר הס משרטיס וכן החכ"ת דהייטרקמיס
נק' הח"ת והנהו"ס הס רמויס עד"ו סנלח באויסכל
יען דהנלח הוא כייטן זוכנא ניתן כיימין כמש"ס
ימק

עין אמת מערכת סמך ליעקב חיים

יש להס' כח' חלומות ואלו הם אה"ס ככח' י"ס
 כחכמה . סו"ס כניקוד אלה"ס כניסו . אל' כחכר
 אלה"ס כגבורה סו"ס כח"ת . סו"ס כבא"ן
 כנל"ס . אלה"ס ככחות כבוד . סו"ס כבוד . אלה"ס
 כמלכות . כ"כ כס' הקדמות דק"ן ע"כ :
י' סמך ומ"ס שכללות כנס היו עומדים סכומם
 כי מבחי' הפה דא"י יוצא הכל א' שהיא
 כח' או"מ לכל פרט' ו"א חס' כחיותה א"י חכמת
 וכשהיא מסתלקת גם הפו"מ מסתלק מו"א ולפי"ל
 לא יהיה קיום והעמדה לזו"ן אלא ע"ד נס וענין נס
 זה המעמדיים הוא שס' מ"ה לו"א וסס' ארנ"י לנק'ל
 ומ"ה וס"ה ג' כ"ס ח"ס מ"ס וסמך שכללות שהס'
 כ' כח' ד"א שהס' ס' כו"ס ראשיות ומ' כר"ס
 תחזקות וסס' כר' תחז' עומדת הטוק' ד"א וכ' כח'
 אלו אינם מקוימות אלא ע"י כ"ס כנו' שס' כשער
 הקק' רקמ"ה ועיו"ש פי' אחרים ועיון עוד כשער
 בכללים פי"א שפי' כזה כמה פירושי' ועיון כס' הפסוק'
 פ' כי תשא כפ' וחקן ע"פ מקוה .

מערכת אות העין עין חיים

א' עתיק יש עתיק סתם ויש עתיק יומין דהויט
 הקלת רישן שסס' נגד כח' כנק' עתיק
 סתם והו' אחרים מחסר ער' מל' נקדא עתיק יומין
 ואלו הן הכסמות ופנימיות אל' א"ה . שער הכללים
 פ"כ

ב' עיבור הוא ע"כ ר"ו ע"כ מימין ור"ו משמל'
 ומת' הס' ע"כ ור"ו עיו"ש פ"ג .

ג' עיבור ג' מיני עיבורים הם עיבור של ו'
 חדשי' הוא לזרד א"ה . ועיבור של ט'
 חדשים הוא לזרד ו"א ועיבור של יכ"ח הוא לנק'
 דו"א . שס' עיון לקמן באות ח"ן וכחות פ"ו
 ול"י :

ד' עיבור כעיבור מתכרין סו"ס כח' כחנת'ן
 אכל הנ"ס סו"מ אינם מתכרין ער'
 סיניקה . שס' :

ה' עיבור כ' יש אחר הניקוד דחורים וז'ן עור'
 להעבר כח' והיטו כשמת' וז'ן . שס'
 פ"ד :

ו' עיטרין כ' עטרין דא"ה סס' כ"ח ופ"ג
 שביסוד ומעשים דעת דו"א . שס'
 פ"ה .

ז' עטרה מס' כעטרה שנטרה לו אש'
 ולא אמר כעטרות שהס' כ' הטעם
 עיו"ש .

ח' ענוה הוא כח' לאה ולפי שמרע"ה חסין ער'
 מקום לאה כק' עניו . שס' פי"כ :

ט' עיגולים עיגול היטון הסוככ על גולס'
 שהוא גלגל הכתר . הוא דבוק
 עם הא"ס כ"ה יותר מכולם ולכן הוא משוכח מכולם
 אכל עיגול הככמה יש הפסק בינו ובין הא"ס ולכן
 מעלתו למטה מכתר וכער' וכו' . שער העיגולים
 ענף כ' :

י' עודה הארליי החומרי הוא כק' אמלע'י תק'
 כל העיגולים והוא מרוחק מא"ס
 הרקקס גדו' יותר מכל העיגולות וע"כ הוא כ"כ
 גשמי

יהי' ס' גארדי כבת . סכוד הוא הנערה שהוא מצד
 סדן וטרע דסכוד הוא מקו' שמאל כב"ס . היסוד
 הוא שמשפטו יען דהיסוד הוא סו"ק עיון כמערכת
 סו"ר אות מ"ט ועיקר הו"א הוא סו"ק עיון כמע'
 סו"ן אות כ"ט וטרע רמאטט הוא ו"א . ולדק מלכותא
 קדישא :

לז' סנהדרין ענין סנהדרין גזולה וסנהדרין קט'
 עיון כמערכת סאל"ף אות ל"ח
 כמ"כ :

מבוא שערים

א' סת הט' שאין כס"ת טעמים ונקו' כ"ח חנין
 עיון לעיל כמ"ק או' ד' ומנהר"ן ז"ל
 כתב עור ט' אחרים והוא רעעמי' הס' ככתר ונקו'
 כחכמה וכ' אלו כעלמים כמחשבה ולכן לרד' לקרותם
 על פה והיינו ככונת מחשבת הקורא אכל האותיות
 סס' ו"ת רכינה וקנין ג"ר לכן ילאו האו' עם חנין
 להורות אל מקום יליחס דכינה ועוד ע"א והוא
 דשרש הטע' הס' מהאזון קוטס פס' וסכקו' מן הגרון
 כנו' ולכן כיון שהס' ילאו מעל הפה כן לרד' לקרותם
 על פה ועו' כתב כ' ט' ע"ד הפשט וא' ע"ד הסוד
 וע"ש . מ"ש"כ ח"כ פ"ו :

ב' סג שס' ס"ג הוא . כחכמה הכוללת כל הכ'
 שהס' כ' תבו' ונחלק שס' זה לכ' חשכת הל"ג
 ראשוני' שהס' יו"ד ה"י כשחטיר כ' חלקי יו"ד דמלוי
 ס"י אלא יורדי' למטה ככתב' האחרו' נשאר ה"ג
 כח' לבינה שכתבו' הנו' וכערך הכתב' האת' כו"ן נק'
 כינה וכערך הכינה העליונה דשס' אה"ה נק' תכונה
 ושאר החשכון דשס' ס"ג אחר שחטיר הל"ג לבינה הס'
 לכתי' הכתב' אחרונ' הנו' וזו הכתב' הנו' גם היא נגדלת
 והעשית שס' ס"ג שלם אחר שחטיר הל"ג לבינה וסס'
 תראה איך נעשית כ"ח כמנין חו"ן והוא הו"ה א' של
 יו"ד ה"י ו"א ה"ה ג' כ"ח וזו ה"ה ג' היא המתפ'
 כו"א מהחמה ולמטה שהוא ה' תחאק דשס' ג' וכשחטיר
 אות ה' משס' ס"ג ישאר כזה יו"ד ה"י ו"א ה"ה שהוא
 ג' חו"ן וכשמל' זו של הכתב' הנו' מלטרפת עם הכתב'
 חו' נשלים שס' ס"ג ונמלא דהמ' של זו הכתב' הנו' היא
 ס' תחאק של שס' ס"ג חו' סה' ככנסת ונעשית פרט'
 שלם כו"א כ' א' שלו ער' החמה שכת"ת ואז נשלים כה'
 ס"ג שסס' כת"כ דח"ג הרי ס' ואליש ת"ת היא ג' שליש
 מעשית הרי ס"ג . ש"ד ח' ח' פי"א ח"ד . (א"ה עיון
 לעיל כמ"ק או' כ' מ"ש ול"ע) :

ג' סיכה היא כלולה מאכולה ושחיה כמ"ס
 כשכת מיני לסיכה שהיא כשחיה שכל'
 וכתב' וכו' וכשמן כעלמותיו והענין דסו"ה כחילוף
 מלפ"ן היא ס' וכע"כ וקס"א הס' ט' יודו"ן הרי שמת'
 שהיא סיכה . שס' פי"ג .

ד' ספירה דע רבל ספי' וספי' יש כה ג' כח'
 כלי' חילון ואמלע'י ופני' ובגדן ג'
 מיני אורו המתלבשי' כחוכן והס' נפש ככלי חילון
 ורוח ככלי אמל' ונשמה ככלי . הפנימי . שס' ח"א
 פי"ג .

ה' ספירות אס' תרלה לידע ידעיה שורשית
 כענין סו"ס עיון כמע' הדלית או'
 י"ג כמ"כ .

ו' ספירות יש כהס' כח' פנימיות וסס' יו"ד
 סו"ת כנקודות ידועות כגו' ועוד

עץ אמת מערכת עין ליעקב חיים עא

נשתי וחמרי בתכלית הנשמיות עם היותו נקי
אמנעיות בתוך כל הנגלים . שם . ועיון עור מזה כש'
הנו ענף ד' :

יא עולמות אבי"ע כל אחר מהם כולל ו'
פרטופוס הלא המה ע"ו וא"א
ואו"א וו"ן . שם :

יב עולם האנו' כולו אינו רק לבוש ל' נה"י דא"ק
שהם כחי' רגליו לכד . שם ענף ה' .

יג עולמות ככל שעה ושעה משתנים העולמו'
ואין שעה זו רומה לזו . שם .

יד עתיק יומין נעשה מהארת ז"ת רמל' דא"ק
ונחלב' ב"ס רחמי' ונק' וימי בראשית
ולזה נק' עתיק וימין שהם ז' יומין העתיקין ממל'
דא"ק וסו' כחלקי' לו"ס כי הא' כלולה מנ' וזה העתי'
נעשה נשמה לא"א והוא כתר ראשילות . ש"ג שער
האשילות פ"א :

טז עקביים דא"ק מתלבשים ב"ס דעשיה
ובל' אח' כולל מק' הרי אלף יומין

דחול כי שם סקלי' כולם ובהשחלה להודרך ולהתברר
האור מעולם העשיה שהוא סוד יעקב ו' עקב כי הו'
סלו' אורה הניתנים בעקב שהוא עולם העשיה כי אז
בעקבו עשיית' הוא א"ק חולפת' וסג' ואחר כך
יגמחו רגליו על הר' הוקים ונשתלט קומתו . ש' האלי'
פ"ב :

טז עשיה הקלי' דעשיה היא פחלף ומספף .
שם :

יז עולמות כי"ע אינם מבחי' אלהותו אלא
קראים נכראים נולדים נעשים .
שם פ"ג :

יח עינים שהם סוד הראים הוא סוד נשמה
לנשמה וסווא חכמה . שער אח"ך
פ"א .

יט ע"ב הוא כתר וטעמים . ס"ג הוא חכמה
ונקודות . מ"ה הוא בינה ותנווכ'ן הוא
ו' תואותיו . ש' טנת"א פ"א .

כ' עולם הוא מו"ק שהם מעלה ומטהוד' רוחות
והם סוד ז"א הכולל ו'ק והתחלתם
מחסד כמט"ה עולם חסד יבנה מחסד אלמטס . שם
פ"ה .

כ"א עקורים הם האורות הכוללים משה דא"ק
אשר בהם התקילו גילוי הויית
הכלים להיות ו' אורות עני' ומק' מקוריים ומחוכ'
יחד בתוך כלי' א' ולסו' זו נק' עקורים מלשון ויעקור
את יצחק ו"ס הפ' וארא' בחלוס וכו' עקורים וכו'
אכל אורית און ומוטס לא נבבארו כפ' זה והט' כיון
דעדיין לא נקבלו בהם הויית הכלים . ש' העקורים
פ"א :

כ"ב עקורים אורות של עקורים ילאו בכחי'
נפש לכד ו"ס הפ' נשכע ה'
כנפשו והוא כי האלי' שהוא עולם הנקורים שהוא שם
הו"ה נשכ' כמו שגדול ממנו שהוא עולם העקורים
שכולס ילאו ככוננת נפש . שם פ"ג וכעה"ח כ"ו
כפ"כ :

כ"ג עקורים נס כעולם העקורים הים מליחות
ביטול מלכוס כלד מה כדומיון
אוחס מלכוס שמלכו בארץ אדום והוא ענין העלאת
אורות של עקורים ועלייתן כמאטלס הוא ג' כביטול .
שם פ"א :

כ"ד עינים אעפ"י שאין בהם הכל כמו באח"כ
עכ"ז מלינו שיש בהם כח בהסתכלות
העין כנר' כחוש העין כטבע כעטין כילת כח היענה
שטלר האפרות ע"י ההסתכלות בהם כנודע . שער
הנקורים פ"א :

כ"ה עינים הם כחי' חכמה שהם הנקי' ה"ס
שחכמים נק' עיני העדה כמט"ה
וסיהאס מעיני העדה וכו' לרמוז שהם אחרים כעונים
שם . וכמ"ש ש"כ ח"א פ"א :

כ"ז עין יש לו כחי' ה' אחרונה וק' ראשונה ו"ס
מ"ש כתיקו' אנו וסיכס' נגד ה' אחרו' כי
כביטול אור הנקוד' אנו יאונה כסוד המיחה כי השינה
א' מס' כמותה ובלאו הנקי' הם כחי' המלכ' דמיתו
ו"ס פקח עינוך וראה וכו' . שם :

כ"ז עין של זה האדם שהם סוד הנקי' יש בהם
כחי' עינולים ויזטר משא"כ האורו' אח"פ

שלא היו בהם כ"א כחי' יזטר וכחמי' האשילות נאלטו
בכחי' עינולים לכד בלתי יזטר ואלו הם כחי' נפש של
הנקי' ולכן היתה שכירהן שלא יכלו לקבל אור העליון
ואז הוה שית' המלכוס וכיטול . וחיקון של לו המלכ'
הוה ע"י ביאת הרוח והחיה אחתם שהוא סוד היושר
של הנקי' והוא סוד אדם יזטר ואלו מאורות המלכ' .
והטעם למה ילאו אורות העין עינולים ויזטר
אורות אח"פ דע כי אינו רומה אור של העינים לשאר
אורות כי עין כהויה אדם עומד ברוח א' וכבר א'
יכול להסתכל כל זריכו ולנענע ראיותו בעין אף שלא
ינענע גופו וראשו כלל אך ינענע עיניו ויסתכל
כלדדיו משא"כ בשאר אורות כמו אח"פ שולף ההכל
כמישור לכן האורות הכוללים מהם ילאו כיושר אך
הנקודות שילאו מבחי' העינים הם מתפשטים
לסכיכות הא"ק כדרך עינולים ועוד יש כ' טעמים
כדבר יע"ש . שם :

כ"ח עינים הם רימוזים לנלח והודוהטעם עיו"ש .
שם . ועיון כמ"ש ש"כ ח"א פ"ג

כ"ט עירת היצילות נק' כל כחי' המאטל לזולתו .
שם פ"ג :

ל עקורים כ' חילוקים יש בין נקורים לעקורים
כענין וליאח האורות עיון כמערכ'
הנו"ן אות ל"ב :

לא עולם כל מ"ה וכו' נק' בשש עולם . ש' שבי'
הכלים פ"ו :

לב עיגורים הם כחי' נפש ואשי' שיש בהם
מ"ה הוא מ"ה רכ"ן הנק' נפש .
שם פ"א :

לג עיבור ע"י עיבור של זוג העליון דחו"כ
דא"ק נתקנו כל העולמות אנו' טולו

מעתי' ער מל' וכו' ולכן הוכרח כחי' עיבור זה
לששחות ולהתאחר שיעיר יכ"ח והטעם להתקון כל
האט' שהם י"ב כחי' עתי' ונוק' וא"א ונוק' ואו"א
ע"י ויסו"ח וו"ן יעקב ולאח' . ושכחתי מה שא"ל
מורי אס הויכ"ח העיבור הוה כוונת הראשון של העליון
שהוא לזרד עתי' לכדו או אס נאמר כי עתיק נמר
כת' א' ונוק' כת' ב' וא"א כת' ג' וכו' אמנם פי' א'
נראה עוקר סיכ"ח הם לזרד עתיק לכד שהיו נת'
אללנו כי כוונת או"א לזרד היקון וו"ן הו' ג' עיבורים
ה' דו"א וא' דט' וא' דו' חרשים . ש' החיקין פ"א .
(א"ה עיון לעיל אות ג' ול"י ועיון לקמן באות
ק"א

קנ"א :

רד עולם

סוד מ"ט חו"ל דומדור העולם לתורה וכוהו עיין במנ"ה המ"ט או ס"ג :
יומין ארכו הוא שיעור כל האצילות כולו וכולם מלבישים אותו - שער המלבוש פ"ב :

רה עתיק

לז עתיק

לז עתיק

לח עולם

מה ששייך לזה עיין במער' האל"ף אות ח"ן :
כונה מתלבש בא"ח עיין שם בפ"ד - ובמ"ט ש"ג ח"כ פ"ב ונ' וד' :
האצילות נעשה מבחי' אותם הו' בקורות היולאים מנקבי עינים של ח"ק ותחילה ולא כלתי תיקון ואח"כ נתקנו וכיאר נתקנו עיש"כ בפ"ה :

סד עולם

מתנהג ע"ו וז"ל וכמו שהם נק' בניס של או"ח גם אנתנו נק' בניס של וז"ל כסוד בניס אהם לה' אלהיכם וגם בחיוב עונם חסר יכנס מבחי' האם' וחיך שהם ו"ח כללות וז"ל ח"ס ו"י בראשית - שפ"ו :

מ עולם

סוד המשנה בעשרה מאמרות נכרא העולם וכו' עד סופה עיין באורך שם פ"ו ורמותו כמע' הפ"א אות י"ח יע"ש :

מא עיבור

יניקה ומוחין ד"ח עניינו ד"ח לא ילא רק ו"ק ולכך אלו הו"ק נתקנים תחיל' בט' חיש' של עיבור ויניקה ואחר כך באים לו כסוד תוספת הנ"ר שהם המוחין שלו שלא ילאו בתחילה ולפי שבתחילה חסרו ממנו הנ"ר כיחד לכן גם עתה באים לו כל הנ"ר ביחד כעיבור הב' - שם פ"ו :

מב עתיק

כירר משם כ"ן ה' ראשונה דכתר דכ"ן ונ"ר רחממה דכ"ן ור"ד רכינה דכ"ן ה' כתרים דו"ת דכ"ן ומכל זה נעשה נוק' דעתיק - אמנם דכורה דעתיק נעשה מבחר כולו דמ"ה באופן דע"י ראשו כל עלמותו נעשה מכל בחי' אלו שהם מ"ה וכ"ן ומחי' המ"ה שבו הוא הנק' עתיק דכורה ובחינת הכ"ן שבו הוא הנקרא נוק' דעתיק - שער עתיק פ"ח :

מג עתיקא

קדישא הנו' בארד"ו האו ע"ק עמיד ונני וכו' נ' רישין איתנלפן דא לנו מן דא וכו' דע כי זה הע"ק הנו' כאן אינו מדבר על הזכר הנעשה מת"ה אלא על נוק' דעתיק דא"ח הנעשו מבחי' ספי' הכתר דכ"ן של נקו' והכתר שם בכללות כולו נק' ע"ק והוא כולל ג' רישין רישא א' הוא הנק' ע"י והוא חלק ראש העליון אשר כע"ק וב' רישין תתיון אשר כע"ק הם הנק' א"ח הנחלק לכתר וחקמה שבו כי נוק' הוא שם כולל לע"י ולא"ח נכחי' שם כ"ן שבו ולכן נק' ע"ק כי הוא נקודת קתר הזקן שכל יו"ס אשר ממנו נעשה עתי' וא"ח משא"ב כשם מ"ה הוכ' כי עתי' לבדו נעשה מהכתר דמ"ה אבל א"ח לא נעש' אלא מחכמה דמ"ה חכור הקדמה וו - שם :

מד עולם

האלי' יש בו י"ס והכתר הוא עתיק וא"ח וחקמה אבא וזינא א"י והו"ק מנ"ח נה"י ו"ח ומל' נוק' דו"ח וכל בחי' אלו נעשו מב' בחי' מ"ה וכ"ן וכל בחי' מדכוהן הוא ממ"ה והנוקבין מב"ן - שם :

מה עתיק

עיין בחי' נוק' דעתיק אחה בחינה יתא בתחתי כמע' הנו"ן אות ט"ל

יעש"ב :

מז עתיק

לא יש בו בחי' פנים ואחור כמו שיש בכל בחי' ממנו ולמטה ומה שאנו אומרים לפעמים בחי' פנים ואחור הכונה על כל בחי' של מ"ה ושל כ"ן כי בחי' כ"ן אפי' הפנים שלו יקרא אחור כעיקר המ"ה הצומד כלר אחר : שם פ"ב :

מז עתיק

וימין נק' רישא דלא אחידע ופירוש דרל"א הוא דלא נודע מה בחי' אורות

יש בו ויש כמה ספיקות כענין האורות דמ"ה וכ"ן שנוקב והאריך בספיקות אלו בפ"ג ופ"ד ופ"ה מש' עתיק ובסוף פ"ה כחב והנהנח' כל הספיקות ששמעתי מפי מורי ז"ל ועוד יש ספיקות לאין קץ ותכלית ולא זכיתו אלוהים - והנה ישעיה הנבוא ע"ה נסתפק גם הוא באלו הספיקות ואלוהים רמז והשביע כלתחמות נפשו ודרשו כוונת פ' ויחי לח חר לחות חרין וכו' אורו הוא כי היה הדבר ספק אליו אם יש בעתיק לח' ח' או כ' לחות כנו' כי כ' הלתחמות הם בעתיק והנה יש ספק אם לקח לח' או כ' לחות והענין כי כבר ביארנו שעתיק מורכב מב' בחי' מ"ה וכ"ן שהם נמ' ז"ח ע"ה והיה אפ"ל שאין כרישא דעתיק רק כתר דכ"ן וכתר דמ"ה והרי ז"ח או ח' או אס נאמר שנ"כ עולין חו"כ דכ"ן ומתחברים עם חו"כ דמ"ה והרי ז"ח אחר והם כ' לחי' ע"כ יע"ש - והיע"כ - ועיין במ"ש ש"ג ח"א פ"ג ופ"ר ופ"ה יעש"כ ועיין בקוונ' חסד דוד שבסוף הס' באות כ"ה ובאות כ"ז :

מח עתיקא

דכל עתיקין הנו' בארד"ו הוא המאלי' העליון אשר האלי' עול' האלי' והוא הנק' ח"ס כ"ה לרוב העלמו עמוק עמוק מי ימלאנו וטרם התלבשו אין מי שישיגנו כלל ועיקר וכדי שיהי' אפשר לקבל קלה חזרה ממנו נתלבש כספי' כתר והוא מתלבש כנ' רישין הנו' בארד"ו וכו' ויתו מתלבש ומתעלם בתוכו אז נק' א"ח עתי' דכל עתי' - ש' ח"א פ"ב :

מט עיק

עיקר שם ע"ק הוא ח"ס כעלמו שהוא מטיבור דא"ח ולמטה המתלבש בע"ק - שם ועיין במ"ש ש"ג ח"א פ"א ובח"כ פ"י :

ז עולם

הכריזה א"ח ואבא אשר שם אין להם רק בחי' ו"ק מה ששייך לזה עיין במע' הו"ן אות מ' ובמע' האל"פ אות רל"ט :

זא עין

נקרא הו"א - שער הזונוים פ"ג :

זב עולם

נק' הנקבות כמ"ס כוונת פ' ויחי - שם פ"ה ועיין במערכת הדל"ת אות ז"ג :

גז עליות

התחתון בעליון כל מקום שהתחתון עולה למעלה כמקום העליון להיות ככלל שם עמו הוא שהעליון עומד בבחי' פני' והתחתון עומ' שם בבחינת אחרים שלו - שם פ"ו :

דז עיבור

ידוע רחין האשה מתעברת מביאה ראשו' דלריך להכניס בה תחילה חר

דוחא כנודע אמנם יש כזה פקסוף מענין יעקב אחיט שאמר בחי' וראשית אחיט דנר' שנהעברה לאה מביאה א' וכן ארו"ל בוכמות דכל מעכות של כות ר' חמר שמן שמועכה כאלכע ולא הולכרו אלא ביאה א' - והענין הוא כי הלא להיות כי א"ח הוא זכר כלי נוק' והזונו הוא מתקחו אל קתחו כלי נוק' לא הולך לזק לעשות כלי ומכאן זה נמשך אל יעקב ולכל מעכות של בית ר' ועב"ז הולך להיות חלי היסוד דא"ח באכא

עין אמת מערכת עין ליעקב חיים עב

פסד מ"ד וחצי באומא בסוד מ"ן טוסוד שלה אך לא
 שונדך לכיא' כ' מטעם הנ"ל. שער הולדת או"פ"ה.
(א"ה) כזה נלע"ד לומר דו"ס מ"ש כל מעכות של
 בית רבי חמר שמן הדוע מ"ש רכינו ז"ל בש'
 העיבורים פ"ב ועיין במע' האל"ף אות קל"ו וגם
 הוכח כוונת דפ' נדיק כחמר נאמר על א"ה דלית
 ליה טוק כפ' עוהוונ הוא מניה וכיה דיש בו דזכרות
 ודך כק' וכן הוא התמר דנראה כקוש טעין הנרעין של
 התמר מלך ה' יש לו דך זכרות ממנו ומלך א' דך
 נקבות ממנו כבית רחם לאחתה ודכריו עתקין דדוק
 וא"ש את"ס. אחו"ר כלומדו ס' מ"ש כשהנעתי לש"ה
 ח"א פ"א ראיני לרז"ל שכתב בן ברמז וה"ה מוהר"ץ
 ז"ל פ' אותו כמו שפ' אתי הרל וס"ש שכיוונתי אל
 האמת תל"ת) :

גיה עוה"ז

כל מה שיש בעוה"ז הכל הוא כדונמת
 מה שהיה בו מלביס ואין כל חדש.
 שער רפ"ח פ"א :

גז עסמ"ב

ע"כ שמקומו כחכמה וס"ג שמקומו
 ככיל ירדו למטה כעת ימתח
 המלביס והלכו' לח"ג דא"ה ונמלא דש ע"כ בחסד
 לכן חסד נ' ע"כ ואס ס"ג כנכ' ואס מ"ה כחט"ת
 ונה"ו ואס כ"ן כמל' הדי נת' אך כל הדי הויר"ה
 עסמ"כ כולם הם כו"ת לכד וכל אלו עסמ"כ כולם
 הם כס"ן שהוא כולל ו' נקודות והוא מתחלק לר'
 היות כי כ"א מהר כוללת כל ר' . שס"כ :

גז עיבור

סוד עיבור דו"ה הנש זמן העיבור
 הוא ט' חדשים הדוע דו"ה יש בו
 ע"ס שלימות רק שהם כסוד העצם ואין ניכרים לא
 סר"ק אבל כדאי דש בו י"ס גמירות ודוע דימו
 העיבור אינם רק ח' חדשים כי כיוצא שלוקח מח' הט'
 יספיק ואפי' אחו"ו יום עיקר לקיחתו הוא משני הספק
 יום הקליטה נמלא דעיקר חדשי העיבור הם ח' חדשים
 והענין דכבר נת' דכריו ז"ן מה ענינו כי הכל נמשך
 מסוד ו"מ דימיו והיה בהם סינים מעורבים בקדשה
 ולריך לנקותם ולכרר הקדושה וטדע דסינים הוולאים
 מן הכסף טהור א"ה שלה יתערכ בהם קלת כסף
 טהור ולריך לנקות העינים פעם ב' להוליא איהו
 המיעוט ועיין כירור זה תלוי במחשבה עי' שהיא אכא
 דכחש' איתכרירי כולל דיסוד אכא מוטיא עיפת המעין
 לטייר הולך והאכ הוא מכרר כמניחין שלו הכך' מחשב'
 ומכרר טהוב ושי' להו כעמא דאמה ונותן כדמא
 ומתעב' ממנו ואח"כ כהייתו כמעו אי' כל חדשי
 העיבור הוא מתכרר ויתר ח"ס העיבור והענין כו' כאי'
 און הסיט' נוגעים בה כלל ואין להם שום אחיזה ולכן
 כסות ז"ל שם אצטר מעט מעט והקל' נפרדין
 גמנו וגם ראו מקבל הארס גדולה מאור אי' וע"ז זה
 מתכרר וכו' ואמנם רחם האליל העליון רחין מליאות
 לכרר ז"ל חוד עיבור דך ע"י הנלח בו ככל חרס וחרש
 מתכרר ספי' א' ממנו ומכרר ער נלח הם ח' ספי'
 כשתמנה ה"ע עמסה ונאחזו ח"מ רל וכל להחברר
 מרוכ הסינים והקל' שבהם שהם נ"ת סמוכים לקל' .
 שם פ"ו וכה"ש ש"ה ח"א פ"ב ופי' ופי' ועיין עורשם
 כפ"ו שכתב תשלוס הענין דימיו עיבו' מתכרר מעט
 מעט עד שנמלא כסוף העיבור אז נשלב להחברר
 ונעשה ממנו נוק הולך ולכן הולך מתגדל חוד מעוי
 דאי' מעט מעט ומהגדל נופו כי הוא מתכרר מאותו
 ביחוד עד שנשלב להחברר ומה שהיא סינים גמורים
 שאין בו קוועלת נעשה דם עמא וכשולדת נפתח רסמה

וינא ממנה דם עמא שהם הסינים וינא הולך מכוור
 ומחוקן וכל הסינים הללו הם אותן ח' שצברו כנ"ל
 ועיין במע' היר"ד או' כ"ג תשלוס זה . (א"ה עיין לעיל
 באות ר' דשם נאמר דו"ס כח"ב חקן' מתכררין כימי
 העיבור וכאן כתב ח' ספי' וכו' ונ"ו) :

חז עיבור

דו"ה רז' רנ' כחי' דיש לו"ה והם
 אכ"ך כולם נחקנו כימי העיבור דך
 אי' עי' ופשוט הוא רנ' כחי' אלו אין זמן תיקונם שיה
 כי סבלים לריכים זמן רב של התיקון והטיט' פחות
 מהם והאורות זמן מועט מכולם וזה פירטן כי החורות
 אינם עומדים כקוד העיבור רק ו' תרשים ואחר כך
 עומרו להחוקן והטיט' נגמרים אחר ט' חדשים וככלים
 נגמרים אחר יב"ח ולכן תמלא דיש כעולם ג' עיבורים
 של ז' ושל ט' ושל יב"ח כנו' כנו' דהסי' עוכר
 דאישהו יכ"ח ואכשרים רכה חוספאה וכענין כי
 כו"ח נגמרו האורו' להחוקן ולהכנס חך הכלים ועד ז'
 כטיט' נחקנו עד ט"ח וכנסין חך הכלים ואחר כך
 נשארים שם עם הכלי' עד גמר יכ"ח שנגמרו גם
 כחי' הכלים ואז נולד הולך וינא לאור העולם כמתקן
 הראוי לו . ש' אג"ך פ"א . (א"ה קשה דלעיל באות
 ג' כתב רהב' זמני עיבור . הם כנ' כחי' של
 ז"ח כח"ה ושל ט' כו"ה ושל יב"ח כמל' וכאן כתב כל
 הנ' כחי' הם כו"ה ועיין לקמן אחו"פ' ועק"ט דכפ"ו
 הדיוט מוכרר הדכר שיהיו כל העיבורים יכ"ח כדי
 שיגמרו להחוקן כל הבחי' אכ"ך ואזו רואים כסדר
 הנשנה העולם דמכשרי אחוה אלוה אינו כן דכל
 העיבורים הם מט"ח ומיעוט דמועוט של ז"ח ושל
 יב"ח לא שמענו כזמנינו ונ"ע . ועיין במ"ש ש"ס
 ח"א פ"ט) :

יג עיבור

כנ' ימים הא' של הקליטה מהבחי'
 נעשה בהם כחכתו כמע' המ"ס
 אות ל"ה .

ס עיבור

כנ' חדשים הא' שהוא זמן הכרר העובר
 כנ"ש חו"ל הנה בהם נחקנו' אור'
 חסד ת"ח ויסוד לפי שת"ת ויסוד הם כקו אמנעי
 שהוא רחמים לכן הם נחקנו תחלה עם החסד' שהוא
 קו ומין . שם . (א"ה ז"ג דלעיל באות ז' ו' ו' ו' ו' ו'
 דג"ס ה"מ לא נחקנו כעיבור מרוכ הסינים עד
 הויקה) :

סא עיבור

כל סוד העיבור מה נעשה ממנו
 וסוד ג' ימיו הקליטה וסוד ג' חדשים
 הא' שבהם ניכר הולך עיין הכל באורך במע' חר"ש
 אות כ"ו :

סב ע"ב

קל סוד ספי' הנס ס' רוכב על ע"ב
 ק"ל וכא מל"יים עיין במע' הקו"ף
 אות י"ד יע"ש :

סג עיבור

מקום עיבור דו"ה היה כבינה
 דתבונה וככטן דבינס שהוא יסוד
 כינס עילאה והנס ככטן כינה שהוא יסוד שלה שם
 עלו האורות וכבינה דתבונה שם עלו הניטין . וכיסוד
 דתכו' שם עלו סבלים רנ' כחי' אכ"ך נכקו כע"א . ש'
 אג"ך פ"ד :

סד עיבור

כימי העיבור מתכררין נה"ו שכל
 קלה מו"ק דכ"ן ע"ו שכאו ג"ב
 נה"ו שכל קלה מו"ק דמ"ה החדש הדי דענין העיבור
 אינו רק נה"ו . שם ש"ו :

סה עירת

כל העילות נק' עתיק . ויעלה העיל'
 נקרא נוק' דעתיק . שם פ"ח כע"ח
 על

של רשום :

סז עיבור

כימי עיבור נתקנו נ' כחי' הכי' שהם כעני' דו"ח ודע"ח וריב"ח כנז"ל והנה הכלים הם נ' כחי' חילוי' ואמלעו' ופני' חילוני' הם כ"א חוב' דתפילין נ' אהו"ה דעני' ויניקה על ידי אומא' ונילוותהם המוחין אמלעו' שכתו' והם להו"ם והאורות הם המו' הפנימי' והם רהויות וכאזים מלובשים תוך נה"י ראוי' והויות דמו' דעבור תוך חילוי' נה"י ראוי' והויות דמו' דינו' תוך אמלעו' נה"י ראוי' . אח"כ בעיבור כ' דהגדלה נוחס' נ' דו"ח ככחי' כלים חי' לכל ספי' מהם וזכה נשלמו ו"ס דכלים וכל זה נק' חילוי' וגם נוחס' נ' מו' שהם להיס דנ"ר והם נינו' וגם נוחס' פני' נ' שהם המוחין דהויות והם אורות אח"כ נכנסו בהם נר"ן וכשמה לכשמה מכחי' ט' הויות שכת' נקו' ונחלכו תוך המו' דהויות . ש' אכ"ך פ"ח בע"ח של כ"ו ובע"ח של רשום כפ"י :

סז עיבור

של ו"ח ושל ט"ח ושל יב"ח הפנימי' הוא מע"ח עם ו"ח והחילוני' הוא מט' ויב"ח וכמ"ח כתוב כי האורות הם מו' והכלים הוא מיב"ח והכין זה . ש' ועיני' כמ"ש ש"ה ח"ה פ"ד . (א"ה פי' דהכל אחד דמ"ש כמ"א פנימי' היינו האורות ומ"ש חילוני' היינו הכלים כו') :

סח עיבור

גם בעיבור יש מוחין אל ו"ה אלא שהם שמות אלה"ם וכשנעריך הד' כלים של המו' בזמן יב"ח נמצא רבנ' חדשים נגמר בו כלי הראוי להיות מוח' א' וכלי המוח הזה הוא אלה"ם גי' פ"ו והוא קרוב לשיעור הומים דיש כב"ח דאז נגמר מוח' א' דאלה"ם נמצא לפי' דכתשלו' יב"ח עיבור נגמרו ד' מוחין וכל זה ככחי' הכלים דזמנא יב"ח אבל ככחי' הנינו' דזמנא ט"ס הוא כה"א דנדע דהמו' הם פרטן ד' וכללן הם נ' לכך שהם חכ"ד דהדעת כולל חו"ג נמצא דמוח' א' ככחי' נינו' נגמר כנ"ח ונ' מו' נגמרים כט"ח שהם זמן עיבור הנינו' . ולו"א רז"ל רבנ' ק' ניכר הולך לפי שכבר יש לו מוח' א' מתוקן והמוח הא' שנתקן כנ"ח הא' הוא מוח חכמה נהוהו א' וגם שאין בו כ"כ דינין . ש' המוחין פ"א' ועוד כתוב שם דאעפ"י שאנו מכניס כחי' מוחין לזמן הגדלות אינו סיבה רבעו' אין לו מו' דמוכרח הוא שיהיה המיד כולל י"ם ומכללם הם הנ"ר שהם נק' מוחין אלא דהמו' דיש לו כעני' ויניק' הינס חשו' אלא אותן הגדלות ולכן נכנה זמן הגדלות כשם מוחין ועיני' כמ"ש ש"ה ח"ה פי"ב :

סט עיבור

הנ' כחי' הנו' שהם אכ"ך נכנסו לתקן בנ' מקומות שיש כפרטוף הכולל כינה ותכו' והם יסוד רכינה ויסוד דתכו' ומקום התקן שבין זו לזו ו"ס שאח"ל כנ"ח הא' הולך דר במדור התחתון וכן אמלעויות כמדור האמלעו' וכן אחרו' במדור העליון והם ג' מדורים הנו' . ו"ס מ"ש חו"ל כנ"ח הראשונים תשמיש קשה לאשה ולולד והשני קשה לאשה ויפה לולד ונ' אחרו' יפה לזו ולזה והט' דכנ"ח הא' כחי' התשמיש קשה וכו' כי הוונת הוא למטה ביסוד התכו' ולכן כיון שכבר היתה שם ביאה א' ללודק העני' נמצא דכל הווי' דיש מאז ואילך הם כמעט לבעלה דכבר הספיק' לאשה ולולד הביאה א' ובנ"ח אמל' אז הוונת במקום התקן ואז הוונת הוא יפה לולד שהוא ללודק הנינו' אבל לאשה עצמה קשה גפי' שאין שם כחי' יסוד הראוי לזו ולביאה ונ"ח טעם

אחרונים שהוונת ביסוד רכינה למעלה אז יפה לולד שהם כחי' האורות אשר שם וגם יפה לאשה דשם היסוד שהוא מקום הביאה והוונת ולכן אין לה לעני' שם פ"ב . ועיני' כמ"ש ש"ה ח"ה פי"א ט"א :

ע עיבור

כעני' א' נעשה לו ללם דתכוונה ג' וביניקה ללם דתכו' א' ואח"כ עיבור כ' ללם דכוונה ג' וביניקה ללם דכ"ו וכן ג' כלים דכ"ו א' נמצא דנ' כלים תכו' הם עיני' ומן ג' כלים דכ"ו עיני' שם פ"ד :

עא עיבור

דע דגם בעיבור יש מל"ך כשר עורקין דופקין ועלמות דכלל כחי' מאלו יש בה כחי' נר"ן שהם קט' ועני' ויניק' וגדלות אלא דמהנפש שכנפס נגדל הכבר וכל כחי' חילוי' שככשר ונידון ועלמות . ומרוח שכנפס נגדל הלכ וכל כחי' הכלי האמלעו' שככש' נידון ועלמות . ומנשמה שכנפס נגדל המוח וכל כחי' כלים הפני' שככש' ע' וחילולא נכנס נפש שכנפס ומלעו' הכבר ואח"כ הרוח שכנפס ומלעו' הלב ואח"כ הנשמה שכנפס ומלעו' המוח . ואח"כ ככא' הויניק' הנפש של הרוח נגדל הכבר נר"ל' יותר וגם כלים החילוניות וככא' רוח דרוח נגדל הלב וכל כלים האמל' וככא' נשמת הרוח נגדל המוח וכל כלים הפני' ועדו' הוא כשמה . שם פ"ו :

עב עיבור

יניקה ומוחין עיני' מ"ש כמע' הנר"י אוח' י"ב :

עג עמידת

לחש דמול הם לוקמים אחרו' ופניס דכינ' דישסו"ת וכחורה הם לוקמים אחרו' ופני' דחכמה דישסו"ת ולכן עריין אין זווג אלא ליעק' ורחל אלא שהיא במקום נכוח כחנ' דו"ח אלא כר"ח כמח"ס הם לוקמי' אחרו' ופניס דכתר דישסו"ת ואז יכולים להזדווג ז"א ברחל שאין אלו מזדווג אלא כהיותן שזה בקומתן . ש' המוחין פ"ט ועיני' כמע' הווי' אוח' ט"ל :

עד עליות

הספי' כשעולין ג"ח נ"כ אמלעויות וכן כנ"ר הוא עדו' דפני' נלח עולה דרך קו ימין לחי' חסד ופני' חסד עולה דרך קו ימין ונעשה חילוי' לחכ' ועדו' עולין ממדרגה למדר' עד אין קץ וכעדו' כקו אמלעו' וכעדו' כקו שמשל דה"א לעלות אלא כל א' וא' כקו שלו הימין כימין ואמל' באמ' ושמשל כשמשל . שם פי"א :

עה עיבור

יש חילוק א' מעיבור לניקה ומוחין והוא שכעיבור לא יש לקטן ג' מוחין דקט' רק כ' לכך והם חו"כ אך מוח הדעת אין לו לכן אין דעת לקטן דאעפ"י שיש לו חו"כ אינו מושלם לו כי חו"כ סתומים הם ולא אמלעוין רק ע"י הדעת ולכן הקטן נמשל ככהמה והוא כעיבור אך ביניקה יש לו שכן על העיבור והוא דיש לו ג' מו' חכ"ד אך לפי שאין לו מו' רק מבחי' אלה"ם שהוא מחילוניות ולא מפני' לכן אין לו דעת שלם אבל אחר היניקה מתחיל הגדלות נמצא דבעיבור יש לו כ' מוחין והם כפולים כ' דאכא' וב' דאוי' וביניקה ג' מוחין כפולין ג' דאכא' ונ' דאוימא' ובגדלות ג' כ' ג' דאכא' ונ' דאוי' אך של עני' ויניקה הם הם שמו' אלהים ושל גדלות הווי' הם כחי' בעיבור יש ד' שמות אלה"ם וביניקה ו' שמות אלה"ם וכנ"ר ו' שמו' הווי' וכלע"ד רבנו' שבגדלות הם ד' מוחין וא"כ הם ח' שמו' הווי' ד' דאכא' ור' דאוי' שהם חו"כ חו"ג כן הוא ביניקה והם ח' אלה"ם דהדעת כלול מקו"ג . ש' מוחין דקט' פ"א ושם כפ"כ ככא' טעם

עין אמת מערכת עין ליעקב חיים עג

ועם לזה העיבור לא יס' בחי' רעה כי מו' ריבוי
מתלבשים כגו' רחיו' רכינה ומבט' אחזה אלום
והענין כי כיסוד של רחם האשה שהוא מקום היסוד
שלה יש בו ג' בחי' א' של עור כ' כשר ג' יוקד פנימי
כפנימיות הרחם ועור החיבת אינו קחוס ודבוק אלא
הוא פתוח מאד דאינס משיקים לדי העור וע"ז אך
הכ' שהוא סוד הכשר הם סוגרים הרחם וטשקים שפת
הרחם וע"ז ואין להאריך בזה ולזה כסוד העיבור אין
לו מוח של רעה כי אין מקום קיבול אלא כיסוד החיבת
שהוא העור ולפי שהוחו הפור הוא פתוח ואינו יכול
לקבל ולסתום כחוכו הרעה שאין לו כית קיבול לקבלו
לכן אין הרעה נמל' בקטן בעת העיבור וטעם הרב
למה אין שם בחי' היסוד כמו בכ' בחי' הפני' הט' הוא
דכר ידעת דטע' א' כל אחיזתם היא כנוק' ובפרט
כל חשק ותאחזת הוא לינק מהיסוד שזה דשם מולא
כל השפע והקדל שהוא בחי' החיטון הם דינו נמו'
ואם היה שם עור שלם ויסוד שלם הו' נאחזים שם
החיט' לינק מיוקר החיט' לכן לא ברא שם הש"י בחי'
היסוד כדי שלא יהיה מקום וניקה לחיט' אך כב' בחי'
הפני' אין חשק אס ינקו משם כי אין להם משם אחיזה
ולא יכלו לנק אמנם באיש חיבו כן אפי' עור החיטון
שלו מכסה בחי' היסוד שלו לגמרי - וכוח חבין סוד
הערלה שבאיש ולא באשה ולכאורה יותר היה ראוי
שימלא הערלה בהשם שכל שליט' החיט' הם כנוק' אך
הרבר להפק דכאיש אין חשק כ"כ אס ינקו החיט'
משם דחשד חוכר דוחק החיט' אבל אס היו יונקיה
מטק' היו מחריבין העולם :

ובזה חבין סוד פריעת הערלה חוכר דמחילום
ברחין עור החיטון וה"ס הערלה דמשם
אחיזת הסיו' ואח"כ פורעני' עור הכחי' האמטני
שנס הו"ס אלה"ס דניקה והוא דיגא אבל אין חוהבין
ומשליבין אוחו רק כוחותינו לפרוע כדי שיחללה הכחי'
הנ' הפני' שהוא יסוד אחיזתו ואז אין כח כחיטונים
להדבק שם - וכוח חבין למה לא נכרח האדם מהול
אלא ערל דהוא מוכרח שיהיה בו ג' בחי' המ' לאמנם
כהולדו דאו מניע זמן הניקה אז אין לו לורך כסוד
עיבור וברחין אוחו ומשליבין אוחו להורות שאין זמן
אחיו' החי' ויניק מהרבור' רק כסוחו כסו' עיבור
אך מומן הניקה ואורך אין להם אחי' ועכ"ז כדי שלא
ינקו משם פורענים אוחו כדי שיחללה הפני' ומאורו
יכרחו הקוט' דאינס וכולים לסובלו והרי ביארנו מלות
המילה וענין כ"ז במ"ס ש"ה ח"א פי"ד ובמ"ב במע'
הדלי' את ר' :

עו ערלה סוד הערלה שיש באיש עיין באוס
שלמעלה :

עו עריון בחי' קטנה שכל ספי' העליונה הוא
גדול מכל מה שלמעלה ממנו ולכן חזי
הת"ת הוא גדול מכל הנה"י כולה זה כלל גדול - ש'
מוחק דלס פ' כ"ב במ"ס ש"ד ח' ח' פי"ד :

עו עיבור בחיות ז' א' כסוד העיבור לא נחללה
בו רק ג' שם שהם בחי' גה"י שכולא
סנה"י רכללי' אלא של פרטות דודאי העובר יש בו
דמ"ח איברים הנפרטין בו"ס זבל אכר כלול מעור
וכשר גידון ועלמנו' זענין זם הוא לעולם בין כשהוא
בעיבור וכיניק' וכיניק' וצד' ואין הפרש בממך
האיברים דהאיב' לא ניהו ספוזולת תוס' הנדלקת ואכר
קגן נעשה גדול בין כנוכה שהוא כאורך זכין כעובי
שהוא הרוחב ונריך לידע מה עמן הגדלס וז' וכאיש

אופן הוא רע רבומן העיבור כורר מו"מ בחי' הנס"י
כזו כי כן האדם מתחי' לקנח הנפש ואח"ך רוח וכו'
וגדל ממטה למעלה כמו האילן והאילו הנה"י אינס
כילס אלא הנה"י שכנה"י לכר פי' דלנח הכללי דו"א
הוא קו זמין יש לו ג' נקו' רח"ס שסס אח"ך סבו
וכולס נלח סבו הכלול דו"א וכל ה' מאלו הנ' כלול
מתח"ן כנו' דכל ה' מהנ' נקו' המו' יש ככל ה' וא'
רח"ס נמלא שבחכמה הלח כללי יש בו חמ"ן ונקרא
שלס חכמה והוא בחי' פרק עליו' דלנח כללי ואחריו
פרק ב' והוא חסד דלנח הכללי ומחלק נס הוא לג'
חמ"ן והס בחי' פרק אמטני שכנח הכללי זמק' ג'
חסד - ואחריו פרק ג' והוא נלח דלנח הכללי וגם הוא
מחלק לג' חמ"ן ונ' נלח דלנח הכללי והרי הם ט' בחי'
כנלח דו"א ועד"ז הם ט' בחי' כבוד וט' בחי' כיסוד
וכולס הם כ"ז בחי' נגר כ"ז אוחיות החודס :

זהנה הנ' בחי' הנלחיס והסודות והסודות הס'
שהיו לעובר כמעט אמו אינס פשוטים זה
למעלה מזה אלא זה חוד זה דהנלח שכפרק החחון
מלכיס לנח שרפ' אמטני ונלח אמטני מלכיס לנח
שכפ' עליון נמלא דאין שיפור אורך העובר רק דכר
מוטע לכר שהוא חלק א' מט' וכן הענין כקו שמאל
כהור וכן כקו אמטני יסוד נמלא רבומן העיבור לא
נקנלה מכל בחי' הו"א רק נס"י חמ"ן שכן תחמונים
ו"ס העובר שמתקפל ועומד כמעט אמו ראשו בין
זרועותיו וזרועו בין כרמיו והוא עגול ככדור מקופל
כנ' קפוליה - ו"ס כי החנ"ת היו ככח ולא כטועל
דאנע"י שנק חנ"ת אינס רק נה"י דהס בכח ולא
כטועל וכעד"ז המוחין שבהחוס - תשלום ענין זה עיין
במערכת האל"ף אות קכ"ד - שער פרקי הללס
פ"א :

עט עובר ידך אמו סודו עיין כמע' החי"ת
אות ל"ג :

פ' עור האדם מה ענינו עיין כמ' הא"ף או'
קכ"ד ועיין כמ' הנימ"ל אות כ"ד :

פ"א עצמות האדם מה ענינם עיין כמ' הט'
אות המו' ובמ' הנימ"ל או' כ"ד :

פ"ב ערות סוד הה' ערות שיש באיש וסס קול
שער שוק יד ורגל יקור מערוה אינון עיין במערכת'
דקרין אלין יד ורגל יקור מערוה אינון עיין במערכת'
המ"ס אות קי"ט :

פ"ג עין הרעה טו"ר מהו בחי' עיין כמע' החי"ת
אות מ"ה ועיין כמע' המ"ס : אות רי"א
ובמע' הנימ"ל אות ל' :

פ"ד עיבור טעם שהולדו ז'ן להסעבר כמעט
אימא הוא דמ' דסו' מיחת המל'
היה יען שהו נפר' זה מזה הי"ס כסוד דס"ר לכן
כשרלה המאלי' העליון לחקנס א"א להסתקן אה"כ
יתקברו יחד כל הו"ק כסו' פד' א' וכרי שיתקשר
יתקברו יחד לרך להעלותם ולהכניסם כמעט אימא
ושם מתחב' יחד - שער העיבורים פ"א ובמ"ס ש"ס
ח"א פ"א :

פ"ה עיבור ד' עיבורים וז' זמנים הם כי תחי'
היו כסוד העו' בכחי' תכ"כ ואח"ך
טלד וזיה לזמן יניקה זאח"ך הגדול והס לועיבור כ'
לזוך המוחין שלו נמלא שהס ד' עיבורים ונ' זמנים
וזס בכחי' חיט' ועד"ז דוגמתו בכחי' הפני' כאחון שהס
ד' עיבורים וז' זמנים - ס :

עין מערכו עין ליעקב חיים

פז עיבור סדר העיבורים ככחי חילוי ופמי' דע דב' זמני עיבור יש של יכ"ח ושל ט' ח' ושל ז' ו"ח וככחי חילוי שמשו כ' עיבורים והם של זכ' ושל ט' ח' וככחי פני' שמשו כ' עיבורים של ט' ושל ו"ח וככחי ענין החילוי' שמשו בו כ' עיבורים ח' משל י"כ ושל ט' ונתחיל מן הא' ונאמר דהנה עיבור ח' הוה בכחינה ח' א"ח עלמו בכחי' נח"ו שבו ומן הזווג שבו עלמו נעש' ו"ק דו"ח בכחי' גכ"כ והנוק' בסוד פסיגה לכר והנה עיבור זה היה זמנו יכ"ח ועעס סרבר הוא לסיבת ח' עלמו דהיו נה"י שלו נכללן בחנ"ת שלו כז"ח ח' הרי הם כללות של ו' וגם יש כללות סנה"י שלו שנכללו בחנ"ת שלו עלמן' הרי הם כללות של ו' והרי הם י"כ ועיין עוד ה' טעמים שכתב בזה וע"ש נמצא דזמן עיבור ח' עיקרו הוא בא"ח אלא שהיחס ע"י היותו מחנ"ת תוך ח"ה - ואח"ך נולדו זר"ן וכל זמן היניקה ונתפשטו ו"ק דו"ח ונעשו פרטו' אחד גמור קשורים וז"ו בסוד קוין וככחי' יניקה אין בה עיבור ויניקה זו נמשכה עד היותו בן ט' שנים וחס' ח' (א"ס כחור דברים אלו עיין למוהרש"ך ז"ל בס' יפה שבע מ"ש בזה -) ואח"ך בא זמן הגדלות ולזה נר"ך עיבור כ' ונבייטו הוא מכחי' זוג ח"ה לתת מוחין לז"ן דבעיבור ח' הים עיקר מזוג ח"ה מיניה וכיה וט' הדבר כמ"ש כנמ' שאל טורניס' את ר"ע חיוה מעשים נאים של סקב"ה או של כ"ו וכו' והכיה לו רחיה מן הטעם וכו' כר' מזה דיש דברים שהם הכורה כיד כ"ו לתקנם והוא לא תקנם לכן אל תתמה אם העיבור שהוא ללורך ו"ק הוה ע"י ח"ה ועיבור כ' שהוא ללורך מו' היה ע"י ח"ה דיש דברים נתקנים ע"י התחתונים - וגם דעיקר הכל הוא ללורך להוילת עיקר ושרש הו"ח שהוא ו"ק אבל הנ' מוחין שבו הם כבוד חוס' חילוי דלכך משתנים וחסרים ואינם בקבע וזמן עיבור זה היה ט' חדשים והט' דהנה עתה יש בו ו"ק ונ' מוחין שהם ט' ועוד ט' כ' יש וע"ש - והנה אחר ט' שנים ויוס' ח' שהיו לו"ח באו לו המו' אלו עד י"ג שנים ויוס' ח' ואז נעשה ו"ח גדול ונק' אדם גמור וט' היות י"ג שנים הוא דחילת' הוה לו ו"ק ואח"כ נחש' לו ר' מוחין שהם חו"כ חו"ג ואלו הם מקיפים ואחר כך נעשים ג' מוחין פני' ח"כ ו"ק ור' מקי' ונ' מו' הם י"ג :

אחר וק' יאיר עי' כחו' - גם עיין עוד שם פ"ד אות ר' שכתב חילוף אחר בענין זמני העיבור הנז' וע"ש ואין איתנו יודע ועיין לק' חו' קפ"ד):

פז עיבור כ' דו"ח איך נמצא בחדש החתון דכללם אלה"ם עשה את האדם עיין במע' העי'ן אות ע"ו :

פ"ח ערלה סיר נ' שני ערלה עיין במע' הנז'ן אות ע"ו :

פ"ט עשיה דע דהספירות דעשיה הם קטנות בתכלית ונק' נקו' בערך הספי' - ש' פרטופי זר"ן דרוש ו' :

צ' ערב רב ענין ערב רב שהו כדמ"ד וענין עשו איך הוא אחיו ממש של יעקב דע רב' אלכסוניס שבב' לרדו יעקב שהם כבודה החילוי' (עיין במע' המ"ס או קמ"ז) הם הערב רב מרד ימין ולפי שנשמתם באה משם שהוה לר' ימין לכן נתגזרו - ח"ס דערב רב הם נטו' של מרע"ה כסוד לך רד כי שפת עמד וע"כ ערשכ' כ"ומת כמד' כעבורם כרי לתקנם - ואינם הספירה שמשמאל יעקב הוא כחי' עשו אחיו ולהיותו משמאל לכן לא נתגזר כמו הע"ר ולהיות דהע"ר ועשו רחוקי' מו"ח באורה החילוי' לכן שלטו בהם החילוי' יותר ובשמאל שהוא עשו שלטו יותר מכע"ר להיותו משמאל ויען שדהמ"ד היו מכחי' הידעת כמ"ל גם הע"ר נמשכו ממש לכן ער"ב ר"ב גי' דע"ת - גם כלגם היה מכחי' הקלי' הנאחזות כיעת הוה כמ"ש ויודע דעת עליון ממש ולכן היה מקטרן בהם כדמ"ד לפי שבו היה דבוק ואח"ך נפרד מהם ולכן היה שוה אחת מחמה קנאה - גם תבין ענין עשו שטרם כ"כ יחבב יחבב את עשו כי אחת השכי' ולכירכו כמ"ש ויחבב יחבב את עשו כי לוי כפיו לפי שיחבב הוא לר' שמאל שהוא גבורה ועשו הוא מרד שמאל יעקב כמ"ל - גם תראה ריעשו נאחו ביסוד אכ"פ מכחי' אחו' שלו שהם גי' קפ"ד אחו' דע"כ ועס' ו' אחו' גי' לר' ק ורולה להתאחו כיעקב שהארתו מרוכה ובהחבר לר' עס יעקב נעשה עש'ו שוין כני' - ח"ס פ' ויהו איך יחבב יחבב יעקב ועשו אחיו בא מזידו וכבר נתב' לעיל במע' הו"ר חו' פ"ו ענין כ' יחזות אלו דיש כיעקב וכוה יוכן חשלוס הפ' דבונחו לספר דאחר שי"ח יחבב יעקב ונעשה כחי' מתוך לו"ח כבודה החילוי' או שם עשו בא מזידו ג"כ ועומד כד' שמאלו של יעקב וע"י זה נעשו כ' אחים ממש תאומים - ש' הירות זר"ן פ"ב :

צ"א עשו ענין עשו עיין באות הקודם לזה באורך ועיין עוד במע' הו"ן אות ז"ה :

צ"ב עטרת היסוד הוא חלק ח' מנ' שלישים מרת היסוד ח"ס וכל בשליש עפר הארץ שהוא הכלי של המל' הנק' עפר הארץ מרד המאלי' כשיעור העטרה שהוא שלישי יסוד דשם מקום הנק' בחחי' - ומרת היסוד הוא רובע מרת הח"ת שהוא הנק' ח"ס ומספר את רובע ישראל - ש' תיקון הנק' פ"ב כלל ט' ועיין במע' הנז'ן אות ז"ד :

צ"ג עור פי' הפ' עור כער עור וכל אשר לאי יתן כע"כ עיין במע' הו"ר חו' ק"ט ונש' פי' הפסוק ואחר עורו נקפו זאת עי"ש פי' :

צ"ד עונה נק' לאה והט' עיין במע' הלמ"ד אות ט"ל :

צ"ה עזא ועזאל סודם עיין במע' החי'ו אות ז'ן ובמע' הקי"ם אות ב"ד :

ועתה נבאר כחי' השני' רו"ן דהנה אחר כל ה"ל היה פעם ב' כל ה"ל ללורך פני' דו"ן והנה עיבור ח' הוה ככחי' ספני' של ח"ה עלמו והיה זמנו ט' חדשים לפי שעתה לא די כמה שנכללו נה"י בחנ"ת כמו בחי' ח"ה אלא גם החנ"ת עלו וככללו כחכ"ד ונמצא ט' ח"ה כללו כח' ומזווג זה נעשה העיבור דט"ח ואז נעשו ו"ק פני' רו"ן ג"כ - ואח"כ הוה עיבור כ' דמו' פני' חה הוה כסוד ז"ח לכדועיבור זה נעלם ועליון מאד דהוא בו"ס החחי' דעתיק המתלבשים תוך ז' תי' דנולגתא דרש"ה דח"ה ודע דבאלו ז' דעתו' אין יכולת להשיג כלל בחצי עליון של חסר שכורק מחלו ולמטה כלכר לכן ארו"ל הוילרת לו' וילרת למקוטעין ואינם בעי' ז"ח שלמים והכן זה וראה דכמה חסידים קדושים כולם נולדו למקוט' לו"ח כמשה ושמואל וכיו"ב כי כל אלו נמשכים מאחוס ז' דגול' דח"ה ור"כ - שם פ"ב ונ' ועיין במ"ש ש"ס פ"ד ופ"ס ופי"ז - (א"ה) כמה חילופים שנאמרו בה עיין לעיל אות ג' - שם ענין ח' ועיין לעיל חו' ח"ן סב' אופן אחר דכלג' זמני עיבור הם בו"ח וכהן כתב אופן

עין אמת מערכת עין לעקב חיים

הט"ן אמת ק"י :

קד עיבור

כפיכור יש מוחין רבץ ולכן אין וזוג כלל בעשה . וכיטקה הם עומין דמ"ס ג"כ לכן יש וזוג דמ"ק ובאלה מושין ג"כ רס"ג והיו נבורה . ובמכ"פ מוחין רע"ב ואז נבלמו ונק' או זוג נמור דנשמות דער עתה היו חסדים . ש' מדומ"ן פ"ו :

ק"ה עיבור

הוא ע"כ ד"ו לקורות רחין עיבור כעולם אה לא ע"י שניסס רח"ו הוא כחי' הכלי וע"כ הוא טיפת ההורעם . סס . ועיין כשה"כ כדדוס ו' רויעכור פי' ע"כ ד"ו :

ק"ז עליית

מ"ן דנשמו' אים כחי' המלכוס שלא נחכירו וא"א להעלותן אה לא ע"י נשמות שריות לכל הנשמות כמ"ו הרוני מלוכה שס"ו שכוטוס והס תעליון אותס למע' ואס נמתקיס וס ג"כ כח לכל הנשמו' לכררס כפי כח מעשוסס לחקן קלמ . סס פי"א :

ק"ז עיו"ב

יש בחי'טויות והס כשלקקיס מיססו"ת וכן יש עיו"ת רפנימיות והס כשלקקיסן מאו"א . סס פי"ב :

ק"ח עדיה

עיון מ"ש כמע' הו"ד אות קב"א :

ק"ט עולם

רע רכל עולם מד' עולמות אבי"ע כלול מכל חלקי אבי"ע וכחיכת חלק העשיה שיש בו הוא החי'טויות שבו כנו' רכל עולם יש בו ח'טויות ופני' . והעשיה שבו הוא ח'טו' . ס' פני' וח'טו' פ"ב :

ק"י עליית

העולמות בהפילת החול והפי' שכת וקבלת שכת עיון כמ' הפ"א או"מז . ועיין כמע' הקו"פ או"ג"כ . ועיין לקמן או"קכ"ה :

ק"יא עליית

העולמות והפיר' כהחילת החס' שכלל הפר' לעלות מוכרס שכולס אשר עליו ישאנו ממדרגתס ולפעמים החס' עולה ג"כ כ' כחי' דלוקח גס פני' של העליון ואז הוא ממש שלוקח ח'טו' ופנימיוסוההסתחון שחתיו עולה ולוקח מקומו וס'טו' וכער"ז כל סמדרגות ועד"ז עולין מדר' אחר מדר' עד שנמלא שאפשר שעולם עשים העולם עד מקום מל' דא"י ותקח ח'טו' ופני' המל' דא"י והמל' דא"י תקח ח'טו' ופני' חכמ' דא"י והששכול ימין ויח"ץ מלחא למלחא ולפעמים עולה העולמות ונשארוס הכלים חסו בעת הפגס וזו הוא יודיה לכל ספרטו' נמלא דח'טו' ופני' עולמות הבתר יהיה עהס ח'טו' ופני' עולמות המלכ' אך בשכת הוא להפך כסוס' קדושה דהעולמות נשארוין למטה והכלים עולין למעלס עד"ה כנו' . סס פ"ה . (א"ה) עיון למוריו הרב חסידו ז"ל שבחכ עמ"ש רביט דלפעמי' עולם העולמות וכו' דח'טו' ר"ל שהעולמות עולמו עולה ממש דוס א"א דכבר כתב רבינו ז"ל ככ"ע דא"א לשוס עולמות לעלות למעלה מתקומו אפילו כמלא נימא דרך סידרה המאילוב"ה ביום הכרעס כ"א ו' במקומו הראוי לו וסעולוס והיורדים הם כחיכת הכלים לכד ומ"ש זעולה וכו' ח'טו' ר"ל עולה ממש אלא ר"ל סיוורדים הכלים של הפר' ומלכוס עולמות ספרטו' שחת' וכן יודיעם כל ספרטו' שחתיו וכו' יע"ש) :

ק"יב עיו"ב

שנעשה חסר הנסירה כחזרת פכ"כ כברכת אכות במגן אכרסס הוא חסרס סס מ"ה שנכנס עתה לו"א והכן זה כי סס

מוחין חדיסס רכחי' פכ"פ . סס פ"ו :

ק"ג עליית

העולמות כחול און עליוס רק לפניס סהס הנשמות והמוחין זא"ת גם כחול עולין ח'טו' ופניס הענין הוא דלעולם ח'טו' עולם ס'טו' לכרית' רק פני' ג"ר ח'טו' ולא ח'טו' עולמס אכל ח'טו' משתנה ח'טו' וכו' לקיות כרית' אך פני' וכו' חסר לקיות כרית' חס כק' עליוס משא"כ כחי'טו' וכער"ז מכו'ר' לאולגו' ומעשיה לוי' אכל יש שינוי כעשי' דגס דח'טו' ג' דרעשיה מלכוסין למלכ' ח'טו' ח'טו' עולמס דכבר יודיע מל' ח'טו' כעשיה לכן עדין ח'טו' ג"ר רעשיה סס כעשיה עולמס .

אמנם

בשכת שעולין מעולות רבות או נמלא רכל עשים אף ח'טו' חסו' לקיות ויורה או כרו' ולרך שתרע מ"ש כאר הקדוש דעולה כל העשיה כיו' וכן ח'טו' ככרית' זמלשן זה כרית' דחין עולין רק פניס של נשמה לנשמה לכרו ולא ח'טו' ור'טו' לוח סקרי העמוד שיש מין עולם לעולם הוא כקו' כעולם ואך עולה כל העולם דרך אותו עמוד ויחורן כמ"ש רחיק עולין רק הנשמות דרך העמוד כנו' כוה"ק פ' ויקהל ופ' וחי ולרך לתקן מ"שכמ"א דאון ח'טו' העולמות עולין דל"כ ח'טו' ח'טו' כעשיה עליוס אך כיון שאין עולין רק פני' של הקלי' נגנה לח'טו' ח'טו' לח'טו' מל' רעשיס אך כל שאר הקלי' והחומר נשאר במקומו ור'טו' לוח סקרי נשאר חלל כיוס שכת כן סקרו' לקלי' ולעו"ז י"ד מדרגות כט' כאופן דסנשמו' דוקא עולות . סס פ"ח :

ק"ד עמוד

סור העמוד שיש ככל עולם ועולם שדרך בו עולם עיון כאות הנו"ל :

קט"ז עולמות

אבי"ע ענין ספני' ופני' שיש בכסס מה כחי' סס זגס ענין סנר"ץ ס"י שיש בכסס עיון כמ' ספ"א אות כ"א יע"ש :

קט"ז עליית

תוספת שכת ועליות תפלות דחול שעולין פני' ד"ר דרעשיה זעשיות ח'טו' לסי' ג"ס ד'צירה כ"א הוא ככחיכת נשמות דגס כהס יש ח'טו' שיהס הכ' בלוס ופני' שהוא הכלי הג' וכן הענין ככללות העולמות שעולין פני' ג"ר דרעשיס ומלכוסין ח'טו' ג"ק דחי' שלסס וסכל נק' ח'טו' דסס סעולמטו' שלסס וכן ברעסס מכו'ר' ר"ס דכרד תפלות דעוס א' הוא לנשמות ושס יש עליות חספי' דח'טו' ופני' וסכל סוס כנש' וכו'ס ג' דר"הג"כ עליות ח'טו' ופני' וסכל כשולמות וכו'ת מ"ש ככוונת שכת דאו' עולין העולמות וכחול הנש' לכד זסרי כמ"א נא' שעולין פני' וח'טו' . אך הענין דכחי' החול עולין פני' וח'טו' וסכל ככחי' נשמות וכשכת כחוס' שכת בשד' עולין פנימיו' וח'טו' סעולמטו' לכרס וכעמורו' דחי' שכת עולין פנימיו' וס'טו' הגס' . והנה בתכמו כעיקר דגס כחי' החול עולין כעולמות ואפשר לקרן דכשכת עלוסעולמות חקי' בשדוס ואח"ך פנימיו' הנש' בחפי' אך בחול לא עלו העולמות חחי' אלא נחפזו כמקומס ואח"ך כעליות הנש' בחפי' בכללים העולמטו' געולה גסס הגס' ועולין עמהס זלס' ג"ע עמ"ש כמ"א . סס פס"ו ועיון עור כמע' ספ"א אות מ"ז ואז' ב"ץ ובמ' הקו"ף אות ג"ב ובמ' חחי' ז' או' ע"ד .

ק"ז עור

הוא ח'טו' אל סק'טו' זסדא ח'טו' ח'טו' חס העור עולמו סוס עור א' עכ סהס כ' :

עז אמת מערכת עין ליעקב חיים עה

ב' ערות דבוקי הנק' גויל ורובסוטטום וקוא
הכחל שמפסיק כן ז"ל לזוף והוא כולו משמות
אלהים ואחר הסירה נחלק זה העור ונכסר לב'
כנ' ראין חיבור כבשר אלא כעור רכ"א הו"ל נוף
כפ"ע ואינם דבוקים אלא כעור ואז נחלק הגויל
ונעשה ב' ערות קלף ורובס' קלף לו"א לתפי'
שפוא כחי' מוחין ורובס' למוזזה למל' והנה אורות
של הנס' יולאין מכפטים דרך רופ' הכלים ומשם
נמש' כעור כסוד ואחר עורי נקצו זאת ואז ההוי"ת
של הפני' מתלבש' חך אלטו"ס שבעור וו"ס מ"ס
כמ"ה דהאורות הם הווי' הם כחך הטיטו"ס שם אלהים
והם הקרומה שהם העורות ולכן הם נטויות
דשם יולאין כעין נטויות כין נקבי העור כנודע .
ואלו הן האותיות המלטיירות בעור האדם וכמלמו
ויכולא וס' אחיות החיטונים ולכן עו"ר רע' ו'
והוא"ו הוא נהירו שכדושה רבנו הוא סטר' דאינו
דע נמר ת"ו אלא דמשם יונק הרע לחיותו אלהים
תקישין :

נס זה העור הוא בחי' המלכים שלל נחכר'
ונק' קלי' נגוס ונק' חשמ"ל גי' מלכו"ס והוא
העגלה המכסה ליקוד וכללות העור כולו נק'
מלכו"ס ועור הפני' יש בו ס"ע נהו' מנין חשמ"ל .
(פי' עם הח' חורתי כנו') ודע דהחיטו' אינם
נאחיים ככל המלכו"ס רק באחו' כלכר וכו' כסוימו
קטות של העשר אלכעו' ודים ודגלים וכעשרת
סיסוד כי הם סוימי טיטורות ומשם יונקים . והנה
פער של החכו' נעשה מלכו"ס ע"ג עור הנק' לבוס
זו"א ונק' כתנות אור והים נעשה מצפירו כנו'
כפ' ויקהל דר"ס בקימני' הוי מאקורי רבנחא רלעו'
שהיא תכונם ואח"ך הם מלשנים דאחו' דנכתא
לתתא שהיא נוק' . (א"ה נוק' זו היא לאה ולא
חל' עיין כמ' הנו"ן . או"פ"ו) . ויובן והכשין
סוד העולם דאחו' הים המל' כמקום תכונתו ואח"כ
יודע תבו' כמקום המל' כנו' כמ"א חם העור
דתכונתו נק' חשמ"ל ונק' כנפיו נשירים דנשר הוא
אימח' ח"ס כבשר יעור קבו על גזוליו ורחק ובשהיו
רונין הקלי' להחלמו כו"א לא יוכלו ראון להם אחיה
כעור הסכו' דה העור הנק' חשמל הוא בחי' הטוב
שקלי' טנה וכחשט"א ארס נסתלקו ממנו המו'
וחור' כסוד הוינקס לכד' ואז זה החשמל נסתלק
ונשאריו הוא וחסו ערומים ונעשה העור זה עו"ר
וינקו ממנו החיטו' ח"ס שזר"ל כתנות עור משכא
דחמח' ואז הנחש הטמא יונק משם ונעשה עו"ר
עור והכן ענין וזהמת הנחש מהו ודע דכשזוור
ז"א כלילס כסוד וינקס מתלבש ככתנות עור חשמל ואז
יונק' החיטו' וכבוקר חוריון המו' ואזו מכרכוס
מלכים ערומים ודע דאצ"פ' שמתלק החשמל
נשארים בחי' הלפני' להנן דאם יונקים משם יהיה
מאר ת"ו . ש' חשמל פ"א . (א"ה מ"ס כענין סדר
העול' דאחו' הו"ת המל' . כמקום חיבנה
ופ' כנו' כמ"א לא ירעתי איה מקומו ומה שאני
יודע הוא מ"ס כ"א הכללי' פ"ב דאחו' קודם החי'
מקום המל' היתה כמקום ראש א"א וכו' יע"ש
אכל כמקום חכונם כעת לא ירעתי . וראיתי להרב
שוהרש"ך ז"ל שנס' הוא בקס למטא השפח ולא
מלא והכיח לשון א' שכח רכיבו סיר העולמות
שאין קי' חטא ארס"ד חם הענין לא נוכר וכתב הוא
ז"ל חם שכח רכי' ז"ל לאו דוקא ע"כ . ודווקא לומר

כן דבורתי כחכ כן כמ"א אלא שאין איתנו יודע
והו"ע"כ :

עוד ראיתי להרב ז"ל הנו' שהק' עמ"ס רז"ל
דיש אחיות לקלי' כעשרת היסוד דאין יחכן
לומר זה אחר שכח רז"ל ככ"מ דאין אחי' לקלי'
ככחי' פניו ועשרת היסוד הוא ככחי' הפנים ויעור
שכ' רז"ל כש' הארות וז"ן פ"ה רכב' נקו' שהם מלד'
הפנים שהם פניו ופי האמה הין אחי' לקלי' וכו'
ע"כ :

ואהמ"ד תמהני עליו איך שכן מ"ס רז"ל כש'
אונאה פ"ג דיש קלי' דקה הנק' קלי'
נוגס כענין חשמל החופפת שם סביב היסוד ואישה
הוא מטוטר השמאלו שסיסוד שמשיפיע המותרות
לחון למוזן הקלי' וכו' הרי דיש אחי' לקלי' כעשרת
היסוד וה"כ ע"כ לרדך לסלק דמ"ס רז"ל כאלו הכ'
מקומו' שהכיה הוא ז"ל דאין אחי' לקלי' כסוד מיורי
כשאר הקלי' שהם קלי' נמודי' לא כן כקלי' נוגס
דנו' דחטיס בקרס וחטיה כחול וכו' נאמר דרעת
טוב ורע כמו שכח רכיבו ז"ל לא נאמר זה
וא"כ כפרקין הו"ת יראה דהכל מיורי ככחי'
החשמל' שהוא קלי' נוגס כמ"ס רז"ל דוק ואם
הוא ז"ל אינו מחלק בהכי א"כ ק' למה המיון
עד כאן להקשות שם כש' האונא' הו"ל להק' כחופן
שדכרו שכו' ממנו ועיין כמ"ס ש"ג ח"כ פ"ד שכ'
כדריא דהעגלה אינם קלי' אמותית אלא היא קלי'
נוגס יע"ש ודוק) :

ק"ה עולמות דע דהעפ"י שכל העולמו' הם
זה חך זה כנו' עכ"ז לא כל
עולם אלו' נהון כחך הכרי' רק כחי' מל' דרוק'
דאינו' וכן כרו' כיו' גס כפרט' עלמס אין כולו
מגולם דא"א ראשומגולה והו"א חטי העליון מגולה
זו"א חטי העליון מגולה וחטי החחתון מכוסה ע"ו
הטק' נמלא דאצ"פ' שהם זה לפנים מזה הם
ג"כ זה למעלה מזה . ע"כ :

ק"ט עשיה און כפנימוותח' סוס דבר שכדרי'
דחיו הוא נק' אמלעות הכרור .
שם (א"ה מ"ס אין כפנימו' וכו' דוקא כשני' משם
קאמר' שהוא כנקו' אמלעו' דשם מושב הקלי'
אכל כשאר המקומו' יש קדושה דעשיה רוכא קלי'
ומיעיטו קדו' כמ"ס כש' הקלי' פ"ג יע"ש) :

ק"ד עור שהוא לכוס דו"א הם ב' לכוסים א'
הוא העור וא' הוא השערות כסוד
ארוח שני' וכו"א איד הקלי' יונקי' מהשערות ונקרא
פערה יגל שמש וכנגדס יש כ' לכוסו' אחרי' של מל'
א' של הפו' כסוד עור וא' של זיזית כסוד החוטין הדומין
לשערות ואלו הם לכוסים של הארס כעוה"כ כסוד
כי היא כסותה זו זיזית שמלחו לעורו הם החפילין
והענין דזיזית כיו' והפיו' הם ויחר' פני' ככרי' נמלא
דעור דזלי' נק' טליה של זיזית והעור דכרי' נק' חפיו'
דהם ויחר' קדו' והם כמות לכד' כי כן הכרי' כחי' ראש
והיזי' כחי' נוף לכן היזי' סוככים כל הנוף תש'
הראש להורות דהיזי' מלכו"ס לכרי' . (א"ה מנאין
הלועזים) והעור דעשיה אין כנגדס כמות דכהם
נאחיים החיטו' לנמרו חך כעור האלילות אין כנגדס
רק עור הארס עלמו כהדיון קמלא דלכושא מיניס
וכיס ואין סלבוש נפרד ממנו כמו ככרי' וינקס . שם
פ"ג :

עין אמת מערכת עין ליעקב היים

קבא עשיה אפי' ככלים עגמסויס אחוזה לחי' בסוד קיף לואס וכסוד יפנס ויטול ידיו וכסוד לא חאמר לו אך כפני' שהס הנר'ץ אין כפס אחוזה כלל ח' רוק ניווני' מהניטוי'ן שעברו כדרך הכלים ומכל שכן כעוד - שס :

קבי עור הוא סוד הקלי' החוספת הנק' רע וכאז' נקירו דקיק שבחוכו דקדושה שסוף סו' אות ו' הנק' עור והנה עור הארס עלמו סו"ס הקלי' חסוף' על הכל שלא ילאה רק ער שחפס' רקיע דבעורו אור ומיס עריון לא נאנלו הקלי' ער דאתקדשו ונעשה רקיע ואז ילאה הקלי' והנה אות ו' נק' רקיע ולכן חוסס בין אחיו' רע ונעשה עו"ר ח"ס שאר' ל' ג' מד' הראשוני' הוונ קשה לאשה ולולד ופענין דנ"ח הא' כולם הם רע כסוד ג' שני ערלה ואח'ץ אות ו' ככנס' ונעשה עור ואז מתח' הולד להקדש ולהשפס' מליאות עור דעדיין היה אור ומיס כנ"ס הא' שס וכמ"ס ש"ה ח"א פי"א . (א"ה לא זכתי להכין לשק זה דהני מילי סת' ניכחו רכתחי' כתב דהקלי' הנק' רע אינס מתגלס אלא ער שנעשה רקיע אבל כעורו אור מיס אינס מתגלס ואח'ץ כתב דהנ"ח הא' כולם הם רע וכתב דכנ"ס הא' הם אור ומיס לכר וז') :

קבי עתיק אס תרמס לירע כשורש מי הוא בחי' עתיק עיין במע' הכא"ף אות ע"ו ודוק ואתה תכין נ"כ מעמלך טעס שנקרא בשס זה :

קבד עולמות אכוי'ע נבארעתה כל הד' בחי' שיש בהם ע"ד מ"ס כענין הארס פתני' האל"ף או' ר"ו והוא רכל מה שנכרא כעולמו' אינס רק ד' בחי' שהס ד' אחיו' סו"ה והס בחי' דוחניו הנק' נשמה ובחי' איברי הנוף ובחי' המלכוסיס ובחי' הכית - ונדבר כעולם האל' ומשס יוכנו כל השאר הנס שבימי' כל האל' הוא דוחניו הנק' נשמה והיא מלובשת תוך איברי הנוף הנק' כלים שהנה ה"ס הנק' לאש חרועת וגוף ומלכס זה הנוף תוך לבושו דאל' כמ"ס דו"ל בר' לבושי' פתלבס הקכ"ס וכו' ואס הנו' כפרקי היכלות דסס החלוק של הקכ"ה נק' זהירא"ל וכו' אך בנשמה שכתפס אין מרס כלל אמנס בערך הא"ס נובל לכנותס כסס מרות וספי' נס לנשמה והנה המלכושי' האלה הם כחוך בחי' הכחיס שהס ז' היכלות דאל' שהס בחי' עולם כעלמו שהס השמים והארץ והאיר שביניהם כו כ"ז בחי' הכחיס והס נק' עולם הז' שכתבו יוסכ הארס העליון שהוא נשמה וגוף ולבושו מלכות ונקונו' כהיכל מלך עליון שהוא כללות האל' ואלו הד' בחי' הם בחי' הו"ס המתח' מתכמה ועוד יש בחי' הכתר שהוא בחי' הו"ס שור' לכולס יש כס נ"כ שורס ד' בחי' הנו' דהיינו נשמה שככתר שורס ל"ס נשמה דאל' ולבושי' שככתר שורס ל"ס הנפוס שבי"ס דאל' ולבושי' שככתר הוא שורס וכו' ויכול שככתר שורס וכו' :

אחד נכרא עולם הכראה ע"ד הנו' ממש כו רך המסך שהוא קרקע היכול דאל' האיר למטה ונחתס שס חוחס כל מה שהיה בעולם האל' ונק' עולם הכרי' יען הוא אור של תולדה ואינו אור עליון עלמו אבל כיון שהוא חוחס האל' לריך שיחו בו כל הכחי' שבאל' הנו' לא שלא נמשכו האורות אליו מכתר דאל' ממש לפקר דכרי' אלא ע"י מל' שבמל' דאל' שהוא עתיק כראה ר"ל המתלכס ככתר

דכרי' והיא המשיכה חלו' ד' בחי' שככתר דאל' ודרי' ככתר דכרי' וחתיו' חוחס דאל' ככרי' נשמה מנס' נוף מנוף לבוס מלכוס היכל מסיכל - וכערד' ביט' דהמל' דכרי' היתס עתיק מחוכרת עס א"ה דאל' וק' כתר דאל' וה' ער' דכרי' המסל' והמחיומו חוחס' ביט' ע"ד הנו' ככרי' ממש - וכערד' ה"פ דאל' החחיומו בחי' בעשית ע"ד הנו' ככרי' וחי' ממש : **והנה** א"ק הוא כרמיון כתר ל"ס שככל עולם כי א"ק הוא כתר ל"ד' עולמות אכרי'ע כמלא דא"ק הוא כולל שורס כל הו' בחי' הנו' שיש ככל עולם דכתר שכו הוא ד' שרשי' מד' בחי' של י"ס שכו שהס נשמות וגופיס והיכלות - כמלא דרך קיטר דכל בחי' א"ק נק' שרשי' לנשמות וכל בחי' אל' נק' נשמות וכל בחי' כראה נק' נוף וכל בחי' יט' נק' לבוסיס וכל בחי' עשיה נק' היכלות - ויש דרך אחר דכל אורות דא"ק נק' יחידה ואורו דאל' נק' יחידה ואורו דכרי' נק' נשמה ואורו דאל' נק' רוח ואורו דעשיה נק' נפש וכל א' מאלו כלול מכל הכחי' ש' רחשו אכרי'ע פ"כ ועיין במ"ס כדורשו פתמי ומקף כדורש א' דרו' כ' ועש"כ :

קבה עשיה היא בית והיכל לכל הו' בחי' הנו' ח"ס אין בית אלא אשס דהעשיס נקד' אשס היטרס כנו' דרו'ן הס יטרס ועשיה - שס :

קבו עיגולים ל"ל כענין י"ס דעיגולים כמה ווכר בחי' גובה אבה על אל' וכן שאר הכחי' וכו' חט העיגולים הראשו' יסו כסדר כתר על חכמה וכו' אמנס חלי העיגולים למטה יהיה להיפך שהרי כעיגול המל' עומד ע"ב היסוד וכו' א"ב כמה יתפס' בחי' מעלות הספי' זו מנו וחתיו' דס בחי' חלנו' דרך יוסר דרך החלנו' אבה מאיר לא' ואז' מאיר לו"א וכו' ויג"כ ניכר מדרגת מעלתן נס ידעת ענין פתחי' ושערי' רקיעי' שרדך שס עולון חורדין מלאכיס וגשמות וכוה תכין אך עולון וכלל' נוק' כו"א וכו' כאל' וכו' אס העיגולים מפסיקין אלא יוכן עס הנו' דיש קלל ופתח פתוח ורך פתחי' וחלונו' הסס עולון בחי' היושר של כל העולמות :

גם כו"ח ענין מעמד הקלי' דמתחר דקעני' ואורו מקי' סס סוכיס מב' קלות הראש של עולם שהוא א"כ אך הקלי' עומדים ומתלכס' יחד זו כוו וכוס א"ס עיין במ' הקי"ף אות מ"ג שס פ"ג :

קבו עור דו"ח עיין עור מ"ס כמע' סו"ס אות ע"ו :

קבד עורו' רע דהקיעין שאנו רואיס כעיסט הס י' עגולים שכראש המל' דעשיס ובאחיו אמלעו החלל שלהס מתפשט גוף קו יוסר דמל' דעשיה דרך חלל והוא כנ"ע הארץ וע"ג הנוף זה הוא העור הנו' וע"ג העור הס הקלי' וסכיכותיה הלבושי' דמל' דעשיה עס אריות' המקי' זסכיו' הס דהקיעין הנו' - וס ענין זאת ירוס' כחוך הגי'ס שמתיה וסכיכותי' ארסות כו מל' דעשיה נק' ירוס' וסכיכותי' הס הקלי' שהס הע' שיש וקו זה נמשך ער הקרקע כמלא דאמלעיה קרקע נ"ע הארץ הוה חומר ק' מאד קדוש וסכיו' הארץ כזאת חומרית מאד שסס שולטי' הקלי' וסס שמרו הקלי' הנפוסת שאין נקות גדול מהס דכמו שג"ע הארץ חללית גסות

גמות ועכוות של כל העולמות והיכולת העליונה דקדושה בן הארץ הם חלוצי עכוות הקלו' לכן כל מעשה עוה"ק קשים ורעים מאד והרשיעו' בוכרים בו בסוד יש הכל אשר נעשה על הארץ :

ובז"ת ענין הכניוים שנמצא בכל ספי' וספי' עלמו מספר כינויים כדומם כמו כסף והם הכנים טובו' וסלעים וארץ וימים ונהרות והרים ונהרות וכיוצא וכולם לרדקים ממש ועד'ו כנויים רבים כלכנויים ועד'ו באיברים . שם פ"ד :

קב"ש עולמות אבי"ע דע דו"ם דא"י הם מתחיל' עת'י עד סיום נוק' דו"א דא"י ואחריהם עולם הבר' וכו' ו"ס ג"כ ונק' עולם הכסף הכבוד וענן הם למט' מנוק' דו"א הנק' כבוד והכרי' כסף תחת' לכן נק' עולם הבר' כסף הכבוד ואחריהם עולם דו"א וקוא' ו"ס ג"כ וכוה עולם מ"ט שפ"ט עב"י בתות מלאכים ואחריהם עולם העשיות והם י' גלגלי הרקיע הסוככים עליו וכתובם ארץ התחת' ודע דכמו ש"ס דכרי' נעשו כס' היכל' והיכל העליון נק' ק"ק כולל ג"ר בן בעשיות הם ו' רקיעין וברקיע עליון הנק' ערכות כולל ג"ר אבל כל ס' גלגלי של הו' כוכבי לכת זה"כ מולת כולם קבועים כרקיע הכ' מתחיל' לעי' כמש"ס ויתן אותם אלה"ם כרקיע השמים והוא דמיון היסוד הנק' כל וכולל כולם בו ותחתיו הוא חלון מל' דעשיות שאינו משמש כלום וכו' וכחך וילין . זה הם הרי' יסודות ארמ"ע והארץ וכל אשר בה וכללות כל הו' רקיעין אלו וארץ שכחובה נק' עולם העשיות דשם נגמר קומד והכלים להתגשם ולכן פה נקטנו כחי' הקלו' לגמרי ולכן זה נק' עולם הקלו' עם היות שש כחוכו ו"ס דעשיות דקרו' . שם ש"כ . וכס"א נק' זה שער כללות אבי"ע וכו' ר"פ וזה כפ"א יע"ש :

קל עולמות אבי"ע כולם סוכריו מבניור ו"מ היותו מעולה בא"י והנהרוע ממנו ככריא' ובעד'ו כו"י ועזיה והנהרוע מהכל שלה היה יכול להתכרר כשאר בסוד קלו' ר"ל דינון קשין עד מאד והם נק' ו"א סמני הקטורת ועד'ו בא"י עלמו היותו מוכתר נכרד בעתיק ונהרוע בא"י וכו' ועד'ו בכל ספי' וספי' שכלל פרטו' כפרטו' . שם פ"ג . וכס"א כס' כללות אבי"ע פ"ג ועין כמ"ש כשע' הקלו' פ"א :

קרא עולמות אבי"ע דע דכל עולם מאלוהי' עולמות כוללים כל אבי"ע והם באופן זה רחב' אלו' ואל' כריאה' ו"א ימי' וטק' עשים ומאלו' נשמות ומכרי' רוחין קרויין מנייט' מלאכים ומעשים אופנים . שם וכפ"ד :

קל"ב עינים סוד העינים דו"א דמל' וסוד המא' לכבחיני באחת מעינין ות' עיני ס' אל ג' יקום ות' עין ס' אל יראו עיני כמ' ה"לית' אות ד"ל זק' כמ"ש א"ך :

קרי עה"ד טו"ר עיני כמע' האל"ף אות קע"ח שכת' שהוא כעשית ולא צו"י וכ"ש ככריאה ועיני כמ' הכי"ת או' קב"ד שכל דג"ע בי"ע נק' עה"ד ולי' .

קרי עשיה כוללת ו"ס הכל כשנערך אחד אל ערך העולמות שעליה' תקרא מל' של העולמות שהם אמתם הוא מהחלק ל"ס עתיק וא"א וכו' וכל ס' קראש' הם למעלה ככחי' שמים

ומל' שכה היה סוד הארץ התח' הזאת . ונדע רכל ספי' כלולה מי' לכן גם היא נחלק' לו' אריות עד סו' רקיעין דרקיע העליון והארץ העליונה כל א' מהם כוללת הג"ר מהם והנה מל' ו' הנחלקת לו"ס והם ו' אריות זו למעלה זו וכן כ"א ו"א שמים ורקיע כנדע והם קוד אורות מקי' שכלל עולם ולכוש' וכו' ובארץ זו העליונה שלנו הם ג"ר ומל' דעשיות וכהנחם שארץ סוה היא כלולה מי' והיא לורת אדם א' לכן הארץ יש לה פה אנוני טיבור וערוה וכו' והנם סוסי' שבה שהוא הנקודה שבה היא תקבלת שפע מהשמים שעליה והיא א"י נקו' אמענו' הישוב וסוד כעולם הדיוקט אליה הוא מזרים הסמוכה לה ו"ס ערות הארץ וכו' ולכן גלוחם הקודם היה למזרים ומשם נכנסים לא"י אחר' והכן זה . (א"ה) כוס נלע"ד ר"ס מ"ש ח"ל דבכות דס מילת עאלו אכוחי' ממזרים והוא דכיון דמזרים הוא כנגד הערלה הדכוקה כוסר א"כ ע"י סמולה שהו כרחים הערלה מעליהם כום נחפידו ממזרים והכן :

ומה העוק מדיכ דו"ס כונה הפ' כיושע ס' ס ויהי כאשר חמו כל הגו' להמול וכו' ויאמר ה' אל יושע היום גלותי את חרפת מזרי' מעליכם דנו' דהערלה נק' חרפה כמש"ס חרפה היא לנו וכן פי' דר"ך ז"ל והרי הוא כמבואר :

והנה נקו' הטבור שהוא ממש אמלע העולם ולא של הישוב לכד כמ"א א"י הוא הבינים שכבינם דמל' דעשיות והיא ג"ע הארץ והעין הוא חכמה שכה והנהר הוא הדעת וכבר דיעת שהבינים החוים בימין כנו' כחוספתא פ' ואר' יבינים לכת הדרכ המתהפכת מרי' לרחמי למויב אנריהו כעלמא דאחי ומל' לכת החרב המתהפכת מרחמי לדיכא לרש' כעלמא דין והנה בארץ הזאת יש כה ורועות והבינים כל רחמי דילה ניהן לעלמא דאחי כג"ע ארץ שסוף ודוע הימני לכן ג"ע הארץ הוא לגד דרום הישוב כאמלע העולם ממש וכנגד ודוע שמאל הוא גבינם הארץ ללפון הישוב ונחלק לו' מדורין נגד ו' ארעאין כטור' והוא כמל' דעשיות והנה כמו שיש וורידין אל רחם האשה מכל האיברים כן יש לה וורידין הסולכים לנדוע ימין והם הדרכים הפחוחים מל' לג"ע שהוא דרך חכרון כמערת האכות דחכרון הוא כדיום ירום' וכנגדם פתוח לגבינם כמ"ש והטור לו כירוש' . ש' אור העולמות פ"א . (א"ה) כהן כחכ ריכיו ז"ל דא"י ג"כ הוא כעשי' ועיני לעיל באות זה אות ה' שכתב דא"י הוא כויתרה ול"ל דסוף יארה דעשיות ודוק :

קרה עזרות כהמ"ק עיני כמערכת ספי' האחת ק"ו :

קרו עבודת חמה ולכנה כו"מ שהיו עובדים דור אנוש ענייט עיני כמ' הס"ן אוח פ"ה :

קרי עולמות אבי"ע דע דכל עולם מאחי"ע יש בו כחי' עשר ספי' ויש בו כחי' ו"ג ג"כ וכיוצא עיני כמערכת ספי' אוח פ"ח :

קרי עולמות אבי"ע החילוק שיש ביניהן כענין קבלת אור הא"ס דע דהחילום נחפסט ה"ס כסוד י"ס דא"י עד המל' דא"י וכשרהם פמחיל העליון שאין כח כתחתו' לקבל האור ההוא הם יחפסט יוסר מזה און נעשם שם מקד ופרטור אחר המעם

המפסיק בין האלי' לשאר העולמות ואז הכה אור"ס
 ית' שם כמסך שהוא וככה ההכאה של הירידה קור
 לעלות בסוד אור"ס למינלה למקומו ואז נגמר עולם
 האלי' ולכן נקרא עולם האלי' כי האור א"ס ענמו
 נתפשט ככולו בלתי מסך כלל ועיקר אמנם משם
 ולמטה אין א"ס מתפשט רק הארס הכולל ממנו דרך
 מסך והוא כי ממסך ופרגוד המכיל בין אלי' לכרי'
 כנו' הנם מכח אותה ההכאה של אור העליון שהיה
 כפרגוד ההוא נתוללו מהם אורות ועברו דרך מסך
 ההוא ונעשו למטה הי"ס דכריאה מהתוללות י"ס
 דאלי' שעליון ע"י המסך וכן בסוף הכרי' נעשה שם
 מסך אחר ומכח הכחת י"ס דכרי' נעשו י"ס דלי' וכן
 מולידה לעשה ע"י מסך כנו' . כמלא דכרי' האור"ס
 כ"ה נקב ועובר בו עד סוף האלי' בלתי שום מסך
 אך משם ולמטה יש ככרי' מסך ה' וביט' ב' מסכים
 ובנשיא נ' מסכים . גם דע דכרי' שאלו' מאיר בו
 הא"ס בלתי שום מסך ושום הרחקה כלל לכן נקרא
 כתר א"ס וחכמה תקבל ע"י כתר אך כינה קבל' אור
 הא"ס ע"י הרחקה וכו"א אינו מקבל האור כ"א דרך
 חלון ונקב בר אבל הוא קרוב כי מהכינה לו"א אינו
 רחוק אבל מן' דו"א נמשך לה האור דרך נקב וחלון
 כמו קו"א אך שהוא בהרחקה הרי הם ר' כחי' שבהם
 יוכדלו פרטי האלי' מיניה וביה ועד"ו וס' ר' כחי' אלו
 כחי' ע' . ש' סוד הכי"ע פ"א :

קלים עתיק דכריאה הוא סוד נקד' מל' דאליות
 ועתיק דלי' הוא נקד' מל' דכריאה
 ועתיק דעמי' הוא נקד' מל' דלי' הרי דים עתיק ככל
 ג"ע פ"ע . שם פ"ר . ועיין במ"ס ש"ג חלק ראשון
 פ"א :

ק"ם עשיה היא מדר' הקלי' והלמים אחרים
 שם :

קמא עונתה סוד ארס כסותה ועונתה שיש
 בעו' הכי"ע עיין במע' השי"ן אר'
 ל' וכמ"כ במע' התי"ו אות ה' :

קמ"ב עישו ואשקו ות' איש שעמו ומה שהיה
 בארצת שער עין כ"ו במע' הקו"ק
 אות כ"א :

קמ"ג עשיה כלים דעשים הם נקד' אמזיעות של
 כל העולמי' באמצע האורות הפני'
 והמקיפים והארץ הלו שגנו הוא נקד' אמנ' של כל
 העשים והעולמות וקל' דעשים הם יותר אמנ' של
 העשים וכל העולמות ככלל וזאת הארץ הזאת והו
 כערך אור"מ אבל בערך האור"פ לכר ממלאים שהקלי'
 תלבוז להם ומקיפים להם וחילונים מכולם . ש' קלי'
 טגה פ"ב ובע"ס כ"ו מתה נק' זה השער . ש' הקלי'
 פ"ב :

קמ"ד עבירה שארם עושה למטה גורמת כנגדו
 למעלה וכו"ל מה גורם למעלה
 והענין בקיבור דכאשר ז"א מחאזה לנוק' במ"ס שאב
 ישאג על נוסה ולא מלאה למע' כעולם האלי' שהלכה
 בגלות למטה ככרי' זו אותה כשמה יולדת מתאות
 הזכר בלי לזר נקבה ותוכף אז מורמנת שפחה כישא
 בסוד ושפחה כי תירס גבורתה ולוקחת אותה הנשמה
 והכן היטב חומר העכירה מה גורם למע' . שם :

קמ"ה עורות אלים מאדמים קודו עיין במע'ר'
 הקו"ק אות ר"ן :

קמ"ז ענר ענין העגל עיין במע' הפ"א אות
 כ"ט וכמ"ס במע' השי"ן אות ט' :

קמ"ז עזאזל עמך עזאזל עיין במע' השי"ן אות
 כ"ט ועיין עוד שם ענין עזאזל ועזא
 ועינים :

קמ"ח עונ ולוט כ' כחי' א' והלפין מאחור ז"ה וכמו
 שיש לו"א כ' כשים וכ' שפחות כן יש
 נעונו עיש כר"ל ר"ח בלהה רחל ולפה לאה ונק' עכר
 בדרך שהוא אליעזר עכר אברהם שנקנס חי לנ"ע
 שנעשה מהטוב אך עגו היה מהרע שבו והרנו משם
 וז"ס שאר"ל עגו הוא אליעזר והנה לויט גם הוא כמו
 עגו שהוא נר הרע שבאליעזר לכן הוא ארור לוטא' .
 שם פ"ט ועיין במ"ס פ"ה הקלי' פ"ה ועיין בש' דוס"ק
 בתקוין כ"ו :

קמ"ט עולי רגלים סוד גדול למה החיוב הוא כל
 זכורך והנשים פטורות עיין במע'ר'
 הו"ר אות ק"ס :

ק"ן עריית העולמות בע"ס קדש עיין במ' התי"ו
 אות ע"ד :

קנ"א עבר לה' מי הוא הנק' בן עיין במ' המו"ן
 אות קנ"ו :

קנ"ב עיבור עיין לעיל באר' ל"ג מ"ס מוהרה"י
 ז"ל דשכת מ"ס לו ד"ל א"ס הוי"ת
 היה לנודק עתיק לכרו אז היה לכל פר' ח' א' והא'
 נראה לו עיקר ע"כ : והן עתה ראייתו במ"ס ש"כ ח"ג
 פ"ב ש"כ מוהר"ן ז"ל דום ש"כ רה"א היה לו עיקר
 היינו בעוד שלא נזכר דברי ד"ל אבל פת נזכר והכ'
 עיקר שסביב ראייה מהו"ח דק"ר :

קנ"ג עקב כ"פ עק"ב הם ג' ד"ס אלה"ם וסם
 המוחין דקט' כ' דאבא וכ' דא' והוא
 קוד עקבו"ת משיחא"ה הו"אחה השופנו עק"ב שבו כל
 אחיוה החילונים . מ"שכ"ש הקלי' פ"ב :

קנ"ד עיגורים עיין במע' כ"א ענף כ' שכתב
 ח"ל וכענף ג' בבענין י' עיגולים
 דעולם הנקד' יחבאר אך גם כענינולים יש כחי' קוים
 עכ"ל . (א"ה ביקשתיו ולא מלאתיו כ"א זאת
 מלאתי כל כתר איפכא כ"ה החיקוין ת"ס
 ח"ל ונודע בו אין קוים אלא כושר וכו' וע"ס . והן
 עתה כלומדו כ"ס מ"ס ראייתו ש"כ כ"ס ח"ג פ"ד
 דגם כענינולים יש קוים והוא ע"י חלון וכו' יע"כ הרי
 כמ"ס כ"א אלא דעהה קשה ת"ס כ"ס התי' דאין קוים
 אלא כושר ולזה נב"ר לי מאד ועיין כ"ה הסקדמות
 כענף ה' ש"כ דים קוים) :

קנ"ה עיבור דו"חוט"ח וכו"ל הכל היה עיבור
 א' ראשון אלא שלא"ה הספיקו"ת
 ולו"א הולך להתעכב עוד כ"ח אחרים ונק' סולרנס
 עוד ג"ס אחרים והכל היה עיבור א' . ש' הסקדמות
 דקל"ח ועי"ס הטעם באורך :

מבוא שיערים

א' עור ענין הנמות שיש בעור האדם הוא
 האור המאיר בהם דרך נומות העור
 סביבות הנוף האדם כולו ומדף ומתעגל סביבות
 הנוף וז"ס הפ' ואחר עורו נקפו זאת דעשו מקיפום
 סביב הנוף . מ"ס ש"כ ח"א פ"ג :

ב' עיבור דו"ן הט' למה הולך ז"א ב' עיבורי'
 עיבור א' וכ' משא"כ הנוק' שלא
 היה לה רק עי' א' הוא דו"א היו לו ב' חסדויות א'
 כנופא שילאו קו"ק כפרות זה מוס' וא' כרישא שלא
 ילאו

מבוא אמת מערכת עין ליעקב שערים עו

עליו כלל הנ"ר לכן הולך עי' א' לתקן סוף ולחבר
 יחד ואח"כ עי' ב' להביא הנ"ר שחשיו לו משא"כ
 הטק' שלא היה לה רק חסרון א' שחשיו לה הט'
 פלקים תחתיו לכן די בעיבור א' לבר . שם ש"כ
 ח"כ פ"כ :

נ עינים

סוד העינים וט' שאנו מבאים העיני'
 בצת ק"ש כדי ימנו עיין כמע' סדלת
 או' א' :

ד עיבור

מה שנתחסף ע"י העיבור הוא
 דכתחיל שלא היה סוד כלל כנקי'
 א' ולא היה יכול להראות פעולותיו ואח"כ שבע' פר'
 או הראם כל פענ' ומתחלה הנקי' לי' חלקים וז'
 ככת' און וזו ככת' עיין וכוונת . שם ח"ג פ"כ :
ה עתיק כק' משא עי' דלא ידע ולא אחר
 מה דסוד כרישא דא ויהא העליונה
 שג' חסין ואו' לא ידע הוא להשיג סוף אחר
 כחוקו וכעצמו אנטו אמר ולא אחרע מה דהו'
 כרישא דא וק' דשא' דאס הוא עצמו לא ידע מכ"ס
 ונס לנו לא אחרע אך הכונה דהרישא עצמה כבר
 אטו וירעם מלאו' מה סוד סודא כתי' עתיק אמת
 מה דסוד כרישא גו סודא דשא וזו דלא אחרע וכו'
 סוד כרישא דק' דעתיק אכל כרישא דחוק' כבר
 יודע שבע' מספ' הכת' דמ"ה ש"ג ח"א פ"א .
 ועיין כמ"ק כמע' זה און מ"ו :

י עתיק

סין כושיציה דאין בו כוחו המלכו'
 משא"כ כד"א ומש"ס כדמלא' ועתיק
 אמת יחיד לכושיציה וכו' ובע' רישה וכו' מייח כד"א
 כי הוא לכושיציה דעתיק וכו' יג . שם ש"ג ח"כ
 פ"כ . (א' ה' עיין כפ"ו מזלך זה סב' אכל שער
 רישא דעתיק עליהם נאמר ובע' רישה
 כעמר כק' דמשמע מתאן דיש שערות כעתיק
 יע"ש ודק' וכו' ועיין ג"כ כפ"ו סב' דכחוק
 האונס מכורו שבע' רישא סילוף מתכ סאונס
 וכו' יע"ש וכו' :

ז עתיק

וא"א און ב' אונס שלהם וכן כ'
 עיני' וכן ב' נחזקו רחוטתא נחשין
 רק לז' טון דלות בהם שמאלא וכולא ומינא . שם
 פ"ח :

ח עורף

כל אחיה החיטונים הם באחוריהם
 וכפ"ט כעורף י"ס עש דשה עויף
 שם פ"ו . (א' ו' ח"ס כי פנו אלו עירף ולא פנו ר"ל
 שגרט בעונם שיכנסו החיט' חק הקדושה
 להניק) :

ט עלמין

סיד' ג' עלמין דנפקו מנו תו'
 קדמיה דדקנא הם שריש ג' מלכוס
 כלע יוככ' חיש' ושריש' נאצרו היק' והם ג' א"ל שיש
 כתי' קימ' וחק' מאלו השריש' ילחו הנ' עלמין
 לתקן וכתבו עולם הא' כבינה דאלי' ועולם הכ'
 כתי' דדל' ועולם הנ' כז' דאלי' וכולם ככת' אחו'
 שלהם ועם נמש' עור' למטה כנ"ע כ"ע ועלמא
 קדמיה מתגלה כנבו' יכרי' סנף היכל וכו' והו"ס
 נהר דהרד' ח"ס א"ף אלפין ושתאונה להווא נהר וכו'
 וסעטין דה' עלמא קדמא' סליף לאלף אלפין מהו'
 קריסין וי"ס א"ף עלמין וכיפירו עיין כמ"ב כמע'
 כאל"ף א' ו' וט' סנף' מהו' קריסין הוא רביה עלמ'
 קדמא' כלילין בו הכ' עלמין תחתיו והם ג' א"ל ג'
 מנ"ן וקריס' הוא חרנו' מנן יהו מהו' קריסין ועיין
 עש"כ דיע' רמ"ש רכנ"ע אלו יש בכל א' שם אל

כדפי' דיש הפרס כותבם והוא דאל דעולם ככרישא
 נק' אל שר"י ואל הו"ה בעולם היטרה כהיכל וכת'
 סלו ואל אר"י בעולם העצים כתי' וכו' ח"ס מ"ש
 כוונת פ' פקודו דרנ"כ היכלא רטוע' אוקיף א"ל
 דה' אוקיף דאל ואל וועם ככל יוס דכולו דמין וכו' וז'
 דה"ל שר"י כמולוי אל"ף למ"ד ס"ן דל"ה י"ד כנז'
 אלף ע"ס והוא סוד אלף מהו' קריסין דכתי' עלמא
 ועש"כ ועיין זה העלמא קדמיה לכוין נחשט עור
 עיין כמ"ב כמע' הכה"ק און ג' יע"ש :

ונבאר

עלמא חנינא דסלק לון אלף דרנן
 וכו' פו' דעולם זה נמשך מל"הב' שכתו'
 הא' דדקנא שהוא א"ל הו"ה וט' דיש' כוורו הואו"א
 כמתגלה כיש' וק' הו"ה ולוח א"ל הו"ה הוא כיש'
 וכו' גו' גו' ולכן ילאו מזה העולם הכ' כ"ו אף דרנן
 מהו' דוכתי' יעש"כ :

ונבאר

עלמא הליהאם והוא דעולם זה נמשך
 מהל' הנ' שכתו' הא' דדקנא והוא א"ל
 אר"י ומתגלה כהיכל וכו' דעצים ונרע דעצים
 תמן המל' מקנא באופן וק' אר"י לכן זכ' העולם
 נק' א"ל אר"י ולכן נפקו מנייה ל"ו א"ף עלמין מהו'
 דילל כמס' א"ל אר"י ולפי שכמלך כג' הוא נכודם
 והוא הוועם לכן נק' מהו' ילל וכו' העולם כנבו'
 מהרבות שם מהו' ולכן נק' כ"ו דאין לו אלף ע"ו והנס
 זה כהל' דיש' ועציה וועם כלו כקלי' כנו' כוונת פ'
 לור"ל וק"ט לכן נז' יו"ו וז' דעצים עלה כמ' א"ל
 וע"ס ונ"כ נק' א"ל נכוד כמס"ס וקד"ה שמו שלא
 יוען א"ל נכוד ולא מוטו א"ל אלא כחס' כמס"ס
 חס' א"ל אמתם זה הא"ל דיש' ועציה נק' א"ל נכוד
 ונדע דכל אלו המל' נפקו מבינה הנק' אר"י לכן
 כשם אר"י נרמוז ג' עלמין אלו באופן זה דר"י
 כמל' אלפין אית א' שהיא אל"פ היא עלמא קדמיה
 שהיא כתי' אלף עלמין אחר' חקק כל האו' חק מן
 באחוריהם שם א"ל הו"ה כתי' נז' שהוא עולם הכ'
 אחר' חקק ר' און אחרות פ"ה ה' והם כמ' אלפ"ס
 להורות על דיש' העציה והערף הו' או' דמי' אר"י
 כמ' כ"ו והוא עולם הכ' . שם פ"ט ח"ו ורנן לקמן
 כק' חכ"ו דר' און קי"ה . (א' ה' נמשט למין
 דאל שר"י הוא ככרישא ואל הו"ה ככרישא
 ואל אר"י כעציה וכן כחוק ככוונת ההפ' כקשר ר'
 עול' אכ"ע כנודע וק"ל טיבא דכשע"כ נכונת
 העמי' כחיכה האל כחכ' האל ש"י הוא דעה ושא"ה
 חכמה והל' אר"י כונה ולפי' מויע' אל ש"י הוא
 כהר' שהוא האחרון היה ליק' להיות אל סו"ס ככתי'
 ואל אר"י כיש' ואל שר"י כעציה כמי סוד חכמה
 כינהרע"ה ש"כ כשע"כ :

וראיה'

כתי' כ"ו להיב' ח"ה יעקב הסמן ז"ל
 שחירן לוח והוא כמ"ס ח"ל בל"ה
 ויעבור בדרוס' א' שבה"ט' הו"ה אל שר"י ככרישא
 הוא לפי שהכרישא הוא סוד הכינה ששם אמר לעולמו
 די חוה אל שר"י ונ' ככל"ס כאל' הא' הנק' אל שר"י
 שהו' בעולם הכתי' ובו כללים שרש' יטרה ועצים
 וע"ש . יט' כ' ח"ל כמ"ס ש' הקלי' סו"פ א' דיעקב
 המלכוס הם הא' כלע וכולל בו ג' מלכוס שם חר"ג
 והיעת מכריש' ונ' כתי' אלו נק' דיעב' וכתי' סס' כנ'
 עלמין שם שריש' כל סיימין עכ"ל :

גמ'ל

דהנ' אל שר"י לכו"ע אינם חו"כ ודעת
 אלא הם דעת שהוא כלול מנ' והו"ס כנ'
 מל' כלע יוככ' חושם והלו' המל' הם דעת וחור"ג חמנס
 סו"כ

מבוא אמת מערכת עין ליעקב שערים

עד היסוד ומי שהיה מהרעם המתפשט למטה ב"ק עומד שם כמקומו למצלה מן העליונים שירדו כסוד -

עין ה' הקדמות דקל"ט :
הרעה טו"ר שבז"ן מה ענינו עין מ"ט
כמע' הטו"ת אות ו' כמ"ב :

כ עינים עמן העינים דרו"ן רע כי עין נמ' ק"ל ונדע דהם ג' בחי' ע"כ ק"לונ"ח והנה מן הע"כ נעשים העצמות שהם בחי' העינים הסודיים על העינים למנוע הראות ח"ם עינים בחי' לו ולא יראה ומן הק"ל נעשים העינים עלמם כי עין ג' ק"ל ומן הנ"ל נעשה הכת עין שכתב העין והענין כי שורש ק"ל הוא ע"כ כנודע ולכן אם חסוד שורשו ישאר המולוי לבר שהוא כ"ח נמלא כי כה עין נקרא כ"ח ח"ם ונה מלא מן כעונו ה' כי נ"ח הוא בחי' כת עין שכתב עינו ה' הוא ו"א' ורע כי זה הנ"ח שהוא הבת עין נעשה הוה ה' כזה יו"ד ה"ו ו"ה"ו ה"ה נמ' כ"ח ואם חסוד זה הנ"ח עם הק"ל ועלו נמ' פקת ח"ם פק"ח עיניך וראה כי הוא העין והכת עין הרי נח' העינים דו"א :

אמנם העינים דרוק' הם כך כי עין שמהל שלם הוא כ' שמות של ארנ"י שהם ג' עין' והכת עין של זה העין הוא ה"פ י"ה ארנ"י הם נמ' כה עם כ' הכללים של כ' שמות י"ה ארנ"י והעין ימין שלה הוא בחי' הוי"ו של הפ"ג נמט' עין והכת עין זה הוא כשהמלאכה ה' הוי"ו הנזכרים כמ"ט ס"ג והוסף ככל הוי"ו כ' אריות אחרות שהם ו"ה וקווי חשכו כ"ה כמטין ה"פ ארנ"י וזו חסוד עממם שם י"ה ע"ד הנו' כעין שמהל והיו ה"פ י"ה ארנ"י עם כ' כוללים - עם דרע"ו :

מערכת אות הפ"א

עין חיים

א פעויות סוד מ"ט ח"ל הפעויות מקומו מקומו כמטלטלים מכו' שנים ויום א' וכן ט' שנים ויום א' ביאחו ביה עיין כ"ה הכללים פ"ח :

ב פרצופים סדר מלכס ומעמדים מחולקת הפ"ס ג"ה ע"ה מלכות דעמות הכל מפירש כק' מופלג כ"ה העיגולים עקף ד' :
ג פנים ככתר כטול כח"ה ומחה בו"ש פ"ה :

ד פה יולא ממנו הכל יוצר נרנש מאזן ומוטס והוא סוד נפש והכל הזה הוא א' ואעפ"י שיש לאה רחל עכ"ז עיניך לאה מכז' מל' דקבו' ולכן אינו נחשב רק לא' ועכ"ז נחלק לב' והוא דכהיות הכל זה כנ"ן הוא סוד קול וכשיוצא מחוץ לפה הוא סוד דיבור ככתב האותיות והקול הוא נגד לאה והדיבור נגד רחל - ס' הח"פ ע"א :

ה פרצוף מעולם האלו' ולמטה שם מן א"א דח"י ולמטה יש בחי' פירו' אבל מא"א ולמעלה אין שם בחי' פיר' כלל רק לשכך - ס' טת"ה פ"א :

ו פה ה' מולאות הפה נק' פתוחו מוחס דח"י עין' והענין כי ה' נקודות י"ה כפתוחו קותס וקס נגד ה' מולאות הפה שהם נפתחו' ע"י קי' - סס"ג :

הח"כ לא ירדו והסתא נוחא דאל שר"י שהוא רעת הוא ככח' וכ' אל הא"ה הם ביטורם ועציה וען שהם סוד' וחו כונת דו"ל שב' כד' ויעבור ונ' ככללים כ"ה שר"י וכו' כללים י"ו ועציה דוקע"כ ורש"ח) :

עין הקיים מהלך ח"ק שנה סודו עיין במ"ב כמע' הכ"ף אות ג' ומשם כח"ה :

יא עסמ"ב דע רמ"ש דשם ע"ב הוא כחכמה וס"ג ככי' ות"ה כח"ה וכ"ן כמל' חין זה אלא כו"ת של כל א' מהם אבל הנ"ר הם באופן זה הכתר הוא ד' אוקוי' הוי"ו והכתמה הוא י' אוקוי' המולוי והבינה הוא כ"ח אוקוי' מלוי המלוי והבינה נק' כח ה' כנו' בחי' ובשח"רף ג' בחי' אלו הם מ"ב אוקוי' ח"ם מ"ט כח' ריב"א דילג"א הוא שם מ"ב תופא דילג"א שם ע"ב והסן זה הרי דכ"ח אוקוי' שכינים מחלכזים ורובכין על הכסא כחקר הכ"ח האחר החשכו שהוא למטה בו"ת - ס"ד ח"ח פ"ט - ועיין כמע' הס"ה אות כ"ג כמ"ק - וכמע' הכ"ף אות כ' כמ"ב וי"ו - (א"ה) כוח הכתו סוד הרמ"ח קי' דק"ש דב' א' הוא ע"כ ח' והוא חיקון הרשע והח"ך ע"ב נהוא ח' הנוף כנודע ודוק וכעת חין ס' ח"ז כיו' לראות הפנין) :

יב עינויים סוד סה' עינויים דרוק' שהם אכילה ודחיה רחילה וכו' עיין במ"ב כמע' הס"ז אות' וכמערכת האל"ף אות כ"ה וכמע' הס"ז אות ה' וכמ' השמ"ך אות ג' וכמ' הנו"ן אות י"ה - וכמע' הר"ש אות ד' :

יג עיבור נודע חין אזה מתעברת מביאם א' ע"י שיציה כלי ע"י שהוא רוחא וכו' וכחכ ה"ה מוסרין ו"ל רשמע פשע לאה ואחר כך מלאו כמוסר"ת חלשך ו"ל רוחו מ"ש ליתורה וזתם קמר כלתך והאיל והנה קרה יראו לזנונים דהיינו כ' ביאות - ס"ה ח"א פ"א :

יד עיבור ט' ח"ש העיבור הס"ע יוסכמנין קידון והולך גיל - לר"ע יוס ולפי שם שזלג"ח כיוס א' הם רב"א ויש כיוס הכ' והם רב"כ ויש כיוס הנ' והם רב"ג אבל ימי ההיון אינן רק ר"ע יוס כנגד ר"ע מל' מהרש"ת שנתקנין כח"ה קימים והו"ח יול' חקרים כנגדו כנ' ימי הפליטה - ובזכ שם ה"ה מוסרין ו"ל כיה שחולר גיל - כיוס ר"ע יתרו רחזו לעת חמלה רוכן דהיינו הולך הרב - עם פ"י - (א"ה) וכיה ג"ל דרו רמו ה"ה כי ילד לב הא"ס ר"ע מנצויו וקמי הוא כמבואר (דוק) :

טו עי"ם הנה העיבור הוא כסוד עציה והינקה כסוד יורה והגדרות כסוד כניחה - ס' :

טז ערלות הקטן מחיל' להיות כזני ערלה שהיא חיל' שם אלה"ס - עם נחמים הקלי' הנק' ערלה והשמהל מסתלק ממנו הערלה - עם פ"ב :

יז עטרה נק' השה עיין כמע' הס"ס אות ל"ב כמ"ב :

יח עולם הציך רחוי סוד מ"ט נכיה כיוס דייב' ל' ח"ה נגד רח"ע ורח"ע ורח"ע ורח"ע ורח"ע הפך וכו' עליונים למטה וכו' והנזונים פ"י שראה לרכ יאודם למעלה משמאל' רבו סוד הענין הוא כי כל החימויאים הם מבחי' אלהים דקט' המוחין ולכן מי שארשו כנו' שכתב דקט' והוא עליון וירד למטס

עז אמת מערכת פ"א ליעקב חיים עז

ז פ"ה גי' ס"ג וכו"כ אחון וכו"כ בחי' ארוחה הם הכלים כנודע לכן נרמו בשם זה שם ס"ג ועוד כ"כ לרמוז דכ"ח ילאו הכלים - ט' העקר' פ"א :
ח פ"ה כאן נכפלו בחי' והיו כ' טקן ר' כי היו בחי' אורות וכלים והאורות נכפלו לב' בסוד פני' ואקי' והכלים צ"כ פנימי וחיצון - טס :
ט פ"ה יז בו בחי' הכל וכחי' ריבור והנה הכל הוא אור והריבור הוא בחי' הכלי ויש הכל ריבור עליון כלמי העליון סוד גי' טק שהנז' בחכמה - והכל ריבור תחתון כלמי החי' אח"ע כבינה - טס :
י פרצוף אין לך שום בחי' פרטוף שבגולם שאין לו ה' חלקים נרמזו והם בגולות פי סס ה' בחי' פני' וה' בחי' מקי' - ט' העקר' פ"ב :
יא פ"ה גי' ס"ג וכו"כ אחון לרמז שנקחדש כאן הויית הכלים ע"י כ"כ אחון - שער העקר' פ"ה וכתב מוקדמ"ק ז"ל רכל בלי מורה על נכול ומרה וקמטו דין לכן ס"ה גי' אלה"ט ע"ה כי כאן נהגלה פעולה דין :

יב פנים גי' ע"ב ס"ג מ"ה שהם אורות הוכרים - כ"כ הרמז ז' ז"ל שם כש' העקר' פ"ח :

יג פנים ואחור שיד לומר ככלים הכל באורות לא שיד פנים ואחור שהכל פנימי - טס :

יד פרסא - סוד הפ"סא שיש באמצע נופא דח"ק וכן כון המהליל לכפר וכן כון אפי' לכח' וכן כל עולם ועולם עיין כש' הנקודים פ"כ ועיין ער עינין שפרסא כמ"ה ש"כ ח"ה פ"כ וכש"ס ח"כ ועיין לקמן אות כ"ו :
טז פ"ר דנין סוד הפ"ר דינין שהם ז"פ מ' שיש בכל מלך מהו"מ עיין במג' המ"ס או' ג' :

סז פ"ה הדימה סוד פרה אדומה עיין שם באות הנו' :

יז פרצופים הם י"ב פרצופים שלמים ואלו הם עתיק ונוק' - וא"ה ונוק' - והוא' עילאין וישאר"ה - וו"ן - ויעקב ולזה - שער הדיקון פ"ה :

יח פנים שגורמים החחחחח ע"י מציהם הדינים אינם מניעים כנ"ר שהם ח"ה ואז"ה רק כז"ה שהם וו"ן וגם כו"ן עלמס יש שיכו עיטובן כי פשוט הוא שאין פנים הנוגע בנודק"ה זה לפנים הטבע כו"ה שהודג"ל ממנה והחילוק הוא כי ע"י פנים המגיע לנודק"ה הם החטא ג"לויים כח שישתלקו ממנה הט' חלקים כולם ולא יבאר בה רק חלק עשויי שהוא הכתב שם הכל כו"ה אין כח בשם שישתלקו מזהו הו"ק דק הנ"ר לבד :

יטעם הדבר כ"י כ"י נקרות ז"ה ילאו ו' חלקי תחתיו ולא הנ"ר ובנקודות הנוק' ילאו נקודת העליונה בחי' שבה וט' חלקי תחתיו לז' ילאו דע כי כל דבר שכל בחי' לב' בחי' שיש ועיקר אינו מסתלק אח"כ נעה הפנים אמנם מה שכל לו בסוד חוס' כעש' החי' שהם הנ"ר והט' חלקים לנודק' אלו הם המסתלקים כעש' הפנים ואם היו באים מתחילתם בסוד שורש ועיקר לא היו יכולים להסתלק כעת הפנים :

וא"ת ויהי טוב היה שלא יסתלקו והתי' כ"י ששים שכרושעם הדין והקמטו ובהסתלקות

ופירע מן הרשעים שגרמו הסתלקותם וליהן שכל טוב ללדיקים שמחוייבין אהבה - וכזה פי' כונת המשנס כעצמה מהמרוח נכד"ה העולם שהוא ז"ה והלא' כמאמר א' וכול וכו' אלא להפירע מן הרשעים וכו' וליהן שכל טוב ללדיקים וכו' ופי' הדין קלה יעש"ב :

ועוד טעם ב' מלך עלמס דאם היו החילה בסוד שורש ולא היו יכולים להחלק היה ח"ו מניע בהם הפנים הכל עתה כשחוטאים מסתלקים והיו הפנים מניע בהם - והטעם שמהנוק' מסתלקים הט' שפי' אחרונות והבהר מהחיות ככך מן הו"ה דמסתלקים העליונים והחחחח נכארים לפי שהנוק' מרובם חוד הקלי' בסוד רגליה וירדות מוח ואם לא היה חלק העליון שלה קיים היה מהכטלה והיה נחרכ העולם אמנם הו"ה שאינו קרוב ל' הקלי' אין חשש וכו' - ז' המלכים פ"ו - ועיין במ"ס ש"כ ח"כ פ"כ ענין זה באורך ועיין לקמן במ"כ כמערכת זו אות כ' ולקמן אות ס"ג ועיין כשער ההקדמות דק"ג :

יט פסיעה לבר הנזכר בזה"ק פי' כלך ע"פ אשורנו ולא קרוב פי' כז"ה נכנס בסוד העיבור חוד אי' הנ"ה אז הוא בסוד ו' שחוד ה' ח' שז"ה או' והם ו'ק והמל' היה נקודתה כסויס פ' זו - טס ש"ז וכמ"ס ש"ד ח"ה פי"ד ועיין עוד כש' חיקון הנוק' פ"ד ענין זה ובמ"ס בדרוש הנוק' בדרוש כ' יעז"ב :

כ פנים ואחור יז בחי' שהפנים מעולים מהאחור ויש בחי' שהאחור מעולים מהפנים כי כעך שאור הפני' הוא המכריס לחוד פכ"פ נמל"ז כי חוד הפני' גדול וכעך שהחוד של האחור הם כונון כל פרט' העיקרי' הכל חוד חפנים אינו רק להחודו פכ"פ לכן חוד האחוריים גדול מאור הפנים והנה כשז"ה הכ' בחי' פנים ואחור כאים יחד נכריע והאמר כי ודאי הוא שאור הפנים מעילים לפי שהוא כח בחוספת על היות לו ככר חוד האחור חכ נקודת ותיחוסף עליו ומתארים פכ"פ - ט' עתיק פ"ד :

כ"א פרצוף ע"י שנתקן בחי' פ"ל נמך האור דרך מסכים והחלכשות והתעכס כאור מעט וגם נחמטט ולא דק נקבוס וליטורות וחלונות ושערות דקים ועי' יז בח' כח' לקבל האור - ט' ח"ה פ"ג :

כ"ב פרצוף כל פ"י ופיר' כון דא"ה וכן הא"ה וחו"ן אלא יש בהם י"ג פי' אחר שכבר ידעה שאין העליון מהלכש בחחחח רק ז"ה שבו כי ל"ק שיקום בחחחח סוד ג' ח"ים ל'כל מנ"ר חוזה לר' הדי' ולכן הם הולכים כולם ע"ס"ג ז"ל - טס פ"ו וכמ"ס ש"ג ח"כ פ"ו :

כ"ג פאה שכתבם היה התלכות וכן כלפאס - טס פי"ה ועיין לקמן אות ג' :

כ"ד פ"ה הוא כעין מ"ס סודמה והם כ' ממין כי ששה' הסגורים השם הוא כעין ס' סהומה וא"כ השניים הוא ג"כ כעין חומה עגולה כעין מ"ס סמו' והם שני ממין דשם אלה"ט כמלוי - טס :

כ"ה פ"ה דא"ה יש בו חיי' ופני' והפני' הוא שם ס"ג שהו"פני' יוחא שכשה וכו' והתחבר ע"ס שם אה"ה בסוד וזו יהיה פ"ה ע"ה והם בחי' זכ"ן שכתב י"ס של הפה והם חוד זכר ונרון קבוס ואלו יוכלין שאר סכ"ב ארתיות מעוון וזכי אקצ"ס פ"ס מ' :

עץ אמת מערכת פ"א ריעקב חיים

מ"ן דנוק' סטוא כנרין גי' פ"ד וניכ"ק הם אוחיות
 סחך והם המ"ד ומתחכרים יחד ויולדו חמלה אוחיות
 הלשן דעלג"ת סהיא כחי' הרעה הנק' לשון אח"כ
 וולאום אוחיות השיניים שהם וסר"ן והם ה"ג מנלפ"ך
 אח"כ יולאום אוחיות השפתיים שהיא יתק' חיל' והם
 אוחיות כות"פ והלו הנ' מולאות של שיניים ולשון
 ושפתיים הם ג' שמות יק"ו שהם גי' ס"ג וכ"כ אוחיות
 גי' פ"ה - ועוד יש כחי' פה סחיטני' והוא אוחיות
 דמ"ה העליוס ק"ל חסיד מהם מ"ה נשאר פ"ה ח"ס
 מי שס פה לאר"ם כי מאר"ם שהיא גי' מ"ה וממילואו
 כרכועו גי' פ"ה - שס פ"כ :

כ"ז פרסה חד פרסה יש כאמלע נופו דא"ח
 והוא מסך מבריל כון חני' העליון
 לחני' תחזון ומכחי' אחזה אלוס איד' יש קרוס ח'
 מחלס ומפסק' כון איכרי הנשמה שהם הריאה והלב
 וכין איכרי התחזונים שהם ככד וכני מוציאים חכו
 נקרא יוחרה הככד קדומא דכסוף גו מעיו דכ"ן
 כנוכד כווס"ק פ' כראשיה ע"פ יהו הקדע וכו' - שער
 אור"פ פ"ג :

כ"ז פנימיות וחיל' הפני' ככחי' פניס ואחור
 הם משס ארי"ה אד' הקולוניות
 ככחי' פניס ואחור הם משס כוכ"ו תמורה ארי"ה
 ואז שס כוכ"ו מאיד כחי' הנק' אלהים כי הנה היא
 כולל כל אלהים שהם ק"ך טרופים והם נחלקים ד"פ
 ל' הם ק"ך וכן כוכ"ו המחפשת ככולם והם הוהמ"ס
 להם הוא גי' ד"ל ד' פעמים ל' - שס פ"ו יע"ש ועין
 עוד כוה כשער הוונס פ"ו מ"ש כוה יע"ש ועין
 כמ"ש ש"ר ח"ח פ"ט :

כ"ח פרצוף דאכא הוא חכמה כולל מת"ה כוכ"ן
 שהיא אכא והכונה והכל פרט' ח'
 כסוד הכן כחכמה יש לו פרט' אחר בת ווגו נקרא
 בינה כוללת מת"ה וכ"ן שהיא יש"ס והכונה וב' הם
 פרט' ח' וב"ו הפרצוף הוא בת ווגו לשל"ף העליון
 דחכמה - וכן הפרט' ח"א כולל מת"ה וב"ן יש לו
 פרט' אחר בת ווגו כולל הנק' גמל' הכולל מ"ה וכ"ן
 וב' פרט' ח' - חס פרט' אחר הנק' יעקב ורחל וב'
 פרט' ח' וכל זה הפרט' הוא בת ווגו לשל"ף העליון
 שהיא ו"א - ש' ו"א פ"ג :

כ"ט פנים ואחור כל י"ס ח"א ורטיק' יש כהם
 ככל הפי' מהם פניס ואחור דמ"ס
 ופניס ואחור רכ"ן וכל זה כענין החיל' שהם הכלים
 וכן כענין האירוח פני' ומק' מפניס ואחור דמ"ה
 ופני' ומק' מפני' ואחור רכ"ן - ש' אכ"ך פ"ו - (א"ס
 ל"ע - ליעיל כחות י"ג כחכ פניס ואחור שיד לומר
 ככלים אבל כאירוח לא שיד לימר פניס ואחור וכאן כתב
 גמס כאירוח שיד וכו') :

ל פרצופים כחי' הפי' יע' בו יש עתיק וא"ח
 דמ"ה ועתיק וא"ח רכ"ן וכנרין
 אכא חס"ס דמ"ה וכונה חכמ' רכ"ן וכנרין ממש ו"א
 ויעקב דמ"ה רחל ול"ה רכ"ן - הרי ג' כחי' הם כי כן
 הוא ח"א רכו' לגבי עתו' רכו' כמו יש"ס לגבי אכא
 וכמו יעקב לגבי ו"א וכן כן הוא נוק' רח"ה לגבי
 נוק' רצחי' כמו חכו' לגבי בינה וכמו רחל הקטנה
 לגבי ל"ה הגדולה נמל"כ כנחכה כל הכחי' והיו ג'
 כחי' דוכר"ן והם ח' עתו' ונוק' ובהם ככלים ח"א
 ונוק' - כ' ח' ובהם ככלים וסחי"ת - ג' ו"ן ובהם
 ככלים יעקב ורחל - וכאחכר' כאופן אחר יהיו חוכ"כ
 עתו' ונוק' - וח"ה ונוק' דעת הכו' חר"ג מכחי' כון

החו"כ - אור"ח חר"ג - חסכו"ת ח"ה מכחי' כון אור"ח
 שהם חר"ג - ו"ן כנ"ה דאיוו כנלל ואיהו כהוד -
 ויעקב ורחל כסוד שהיא מכריע בין נו"ה שכל' ו"ן
 והכן זה מחד - גמ עתו' ונוק' וא"ח ונוק' הם נשמש
 והם ג' חישן - ואור"ח חסכו"ת הם רוח והם ג' חישן -
 וו"ן ויעקב ורחל הם כפס והם ג' חישן - כו' כאדל'
 דכמו דע"ק ג' חישן והענין כי הנשמה עלתה יש בה
 נר"ן וכן כרוח וכן כנפש כנו' כי חכ"ד הם כהן לוי
 ישראל והם נר"ן וכן חנ"ח וכן נס"י כאופן כי כל ח'
 מי"ס הוא פרט' ח' נמור חוק מן הנ' מכריעין שהם
 דת"ו רכל ח' כלול מכ' פרט' לקוחין מכריעין והה
 הם ו"כ פרט' כט"ס ואפשר להספי' יו"ד הוהו כחי'
 הכתר שהיא מעולה מעתיק חו' אפשר שהיא כחי'
 המל' שהיא למעט כנ"ע כ"ע - שס פ"ט כנ"ח של
 דפוס :

ל"א פה כולל כל ח' מולאות הפה שהם שורש
 סה"ג ולכן פ"ה גי' אלהים ע"ה שהיא
 שורש ס"ג - ש' דרוס הללס ד' כ' :

ל"ב פרצוף כל פרט' יש לו כלים ועצמות
 והכלים נחלקים לכ' כחי' שהם ד'
 חילוניות ופני' וב"א מהם יש בו פני' ומק' וכע"ד'
 כעצמות גמ ככל פני' יש בו י"ס כלים חילוניות וי"ס
 כלים פני' והנה ג' כלים הח' שהם נר"ן הם חנ"ג נוק'
 כח"ס והם ג' כחי' פני' חמ' חו' והם מל"ך והמות
 מתפש' ככחי' נידון ועליו מלביש הלב ומתפשט ככחי'
 הצירקס טרופים ועליו מלביש הככד וכו' וכאלו
 מהלביש הנר"ן שהם הצלמות ויש ג' מקיפי' לאלו'
 כלים כחי' חיל' והם ככר עיור שערות - וככל כחי'
 מאלו יש מוחין דעי"ת וכו' - ש' הללס פ"ב :

ל"ג פנימיות וחיל' מהענינו עיין כמ' סחי"ת
 אות מ"ג :

ל"ד פה ענין פה חר"ס עיין כמערכת הו"ן
 אות פ"ה :

ל"ה פרצוף ענין ג' פה' שיש כו"ן עיין כמע'
 הו"ן אות פ"ח :

ל"ו פנים ואחור מהו נק' פניס ומכו נק' אחור
 עי"ש :

ל"ז פנימיות וחיל' יע' כמו שיש כצוה"ז כחי'
 ח"ס כפי' נק' ונפש ועומד חוק
 הארץ כן יש למע' כעילס האל' כחי' ח"ס עליון
 דקדו' כולל מאורות וכלים וכאזכו האורות סה"ך נר"ן
 וכחי' וו היא עיקרית ונק' פני' העולמות עור יש
 כחי' כ' והיא עילס האל' עלמנו הנחלק כו' היכלות
 וכאזכו עימד ח"ס העליון ההוא והעולמות ויכול'
 נק' חיל' כעידן השני' הנק' ח"ס ויגב' גמס שהיכל'
 הם מלויים כליור ח"ס כנו' כווס"ך דלית כרוס
 ואוס אפא דל' אוחכרי כליור ח"ס חה נק' ח"ס
 חילון ויש בו כל הכחי' הנו' כח"ס פני' ריש כו' עיכו'
 ויניק' ומוחין ופני' של נוק' וכלים וכאזכו האורות
 שהם נשמתם וכ"ו כקדושה וכערה"ז כקל' ח"ס פני'
 ואר"ס חילון שהם היכלות העמאים שלהם וכל זה כחיל'
 ועד"ז הוא כנ' עיל' כ"ע - ש' פרט' ו"ן דרוס ח' :

ל"ח פרצופים דע' דפרי' המל' חון פחות מנה'
 וו"ס וירא והנה ככר כס' סהכנה
 ג' עריו לזן רוכלים עליה ופחות מנ"ס חינו נק'
 פרטוק ופירט' ו"ה מהחיל מרעה דה"ה ער סווס
 דגלו דח"א לפי"ז שריס ו"ה מרעה והוק' ומכל סכן
 דכולל גמס חת המל' ופרט' ח' מתחיל מבינה דח"ס
 ולמעט

עין אמת מערכת פיה ליעקב חיים עם

ולמטה . ופרט' אבא מתחיל מחכמה דא"ל נמלא
דכפר דא"ל גבוה מטובל ולכן נק' א"ל כחר דהו
סוד' שיש לו על כל פרט' . ודע דכל פר מלא פה'
ס' לו עלמ' וכלים הנק' נוף אמנכ האור שלו הנקרא
שמה גם הוא נחלק לה' מיני אורות כנגד סה' פרט'
והם נרנח' אבל כענין הנוף וכלים לא יש רק ג'
תלקים רבנגד חויה וחדיה אין כלו יכול לסובלו כאופן
דע לכל פרט' ו"ס הנק' כלים ונחלקים לב' חלקים
זהם י' כלים חו"ט' מדרד לנגש ח' כלים אחר' מדור
לחז' וי' כל' פני' מדרד לנשמה זהם ל' כלים אבל
גובה קומתו אינו אלא י' לפי שהם י' חק' ו' ח' חק' ו'
אבל לר"ך שדדע דכו"א אין בו רק ט"ס כי פמל'
נוק' משלמתו לו"ס וא"כ אין בו רק ט' כלים בתק' ט'
וט' כהך ט' והם כיון בולם כ"ו כלים כמנין כ"ו
אורות הקודם וכל ספי' נבטת מג' כלים והם ג'
אורות ככל ספי' ונחלקו אר"ק ככ"ד וכו' האחרים ככר'
פני' וסעשדות כפרוף אמלעו והמאות כפרט' החיטון .
שם כדדוש ב' :

של פרצופים ענין ג' פרט' שיש בו"א שהם
חילון ואמלעו ופני' והם נה"י
ואנ"ס וחכ"ד עי"ש כדדוש ג' וד' כאורך וכל הכרבים
כבר רמזים קלת באות הקודם וקלת כמע' האל"ף
אות קב"ד וקלת כמע' העי"ן אות ע"ח וקלת כמע'
הסמ"ך אות י"ג ועי"ן עור כמע' הו"ן אות
פ"ח דשם מכאור נ"כ . ואח"ך יש בו בחי' ר' והוא
פרטוף ר' והוא כתר ד"א וסוף גדול מטובל ואלו סר'
פרט' כ"ה כלול מי"ס והם אבי"ע . וכלם כימד נק'
ז"א . שם דדוש ו' :

ט פרצוף מה ענינו עיין כמערכת סט"ן אות
פ"ו :

טיא פעור סוד ע"ז ואת עיין כמערכת סט"ן
אות פ"ו :

טיב פרעה נק' אף עי' והט' עיין כג' הארות
ו"ן פ"ו :

טיז פנים כענה הפנים מסתלקים מו"א ג"ר רכ"ן
הנק' גדלות וגם כל ה"ס דמ"ה שבו
אמטק' מסתלקין ט"ס ראשונים רכ"ן ה"ס דמ"ה . ט'
תיקון סנוק' פ"ב . (א"ס עיין לעיל באות י"ח מ"ט
ול"י) :

סד פרח מטעם אהרן לכית לוי דע ראהרן הוא
חסד ע"כ ולו הוא גבורה דר"ו וכ'
כגו' פר"ח שהם רפ"ח וט"ו ומתכור כ' כעשי' הנשמה'
כגו' דכל פנש' יולאות מלובשות כמקלת ההוא רותא
דשדי כגווה שהוא סר"ו כט' . ש' מדומ'ן פ"י :

סה פרצוף דע דאין לך פרט' מכל סה'
פרצופי' שכלל ד' עולמות אבי"ע
שכל א' מהם יש לו ג' כלים לכל ספי' והם ג' כלים
לב' בחי' נר"ן דעד הנשמה שהוא מבינה שממנה כחי'
אורות יש כלים אך משם ולמעלה שהוא כנגד חויה
וחויה אין עוד כלים דשם הם טעמים ונקו' ולא
אורות וט' דכל הכלים מהאורות נעשו . והנה כג'
כלים אלו יש כחובם נר"ן דחיטו' ויש בהם בחי' אר"פ
ואר"מ גם יש בהם אורות כפולים שהם ללם דר"א
וכ"ו נק' חו"ט' העולמו' וכנגדו יש נ"כ ג' כלים פני'
דנשמות וכחובם נר"ן דפני' דגש' ויש בהם אר"פ ואר"מ
דפולים ככחי' ללם דר"א ע"ד סט' ממס' ש' פני' וחי'
פ"א ועיין כמע' הכא"פ אר' ז"ו :

טז פנימיות וחיט' דע דכל מה שיש כפני' זה
בחיט' ואין ספרש כיוסן רק כדו
להבין היכן אנו מדברים אים כפני' אים כחוטמות הוא
שכל בחי' מעשה הוא בחיט' וכל בחי' חיבור וחפילה
פוא כפני' והין ספיש אחר עור ואלו חטויות ענמך
עור . שם פ"ג ועיין כמע' החי"ת אוח ס"כ :

טז פנימיות וחוטמות דע רעליית העולמות
כהשילת החול וכשכת מהערכין
החיטויות עם הפני' וכעשה הכל חיבור א' . אך
מת"א נראה דכל חו"ט' כפ"ע והפני' כפ"ע . וממ"א
נראה הסך מכל הט' שאומר דכל עלויות החפי' אפילו
כשכתות אין עליהם והתכללותם רק כפנימיות
העולמות ולא כחיטויות העולמות עד ימות המשיש
דוקא ול"ע גדול . ואפשר דכל סוד חפלת הסול אינו
דק עלויות פני' החתחון להלבוש החיטויות העליון אך
החיט' נשאר לעולם במקומו ממס' אלא שכתחי' הים
יונק מן העולמות ע"י אמלעו' שהוא פני' הו' ונתקם
כל החיט' חוד לקיות פנימי' ויונק מן העולמות עלמ'
ואמנם אינו עולה כלל למעלה ממקומו . וכן כקבלת
שכת אין עלויות כלל רק אל הפני' לבר אך החיט' נשאר
כמקומו ואינו מרוח עליה כלל רק שמלביש על העולמות
וכו"ס דסהמת דכל הדיות כקבלת שכת הוא אל
חיטויות העולמות וסוף כדך חפילת חפילת החיל דהט'
מתקנין החיט' ומסירין סקל' מעליו כסוד ופנס העול
ירו ודומתו סוף רחילת פניו יריו ורגליו כחמין כע"ש
ואח"ך ע"י הקרבות מתקנים חו"ט' ענמן כד' שחכנו
לקבל האור העולמות של ע"י אמלעו' אלא הוא עלמ'
ידיה פני' וכן דומתו כקבלת שכת ע"י הסומורים
ולכלם כל הדיות הוא לחי' שיתוקן ויודרך חויה פני'
אמנם הדיות כחפי' ערכית דשכת הוא דחפי' על ידי
קבלת שכת מקבל' חו"ט' אור העולמות שהוא לבדו
שמקומו בחול אלא שאינו ע"י אמלעו' אמנם כל"ס
יורד אור גדול מעולמות עליונים לתחתו' ומתגדל
אור העולמות מאד יוקר מבראשונם . אבל עדיין ל"ע
דכיום שכת שעולין וותד העולמות עד דנקא דא"ל
כטרדע ואז כהכרת רגס חו"ט' העולמות יעלו ממקומ'
ועי"ש . שם פ"ג . ועיין כמע' הקי"פ אר' ל"ב ועיין
עור כענין פני' כמע' החי"ת אוח ס"ס וס"ו :

טז פרצוף כל פר' יש לו כ' גופים עיין כמע'
הנימ"ל אות כ"א . ועד כתב
שם פ"ו דכלל פר' מה"פ יש מ"ה וכן וסס כחפי' כעש'
ורוח דחופו פרט' והכ"ן הוא הנוף של סנפש ואחר
שהשלים הנוף והנפש רכ"ן אח"כ חוד לקטת נוף כ'
שיש לרוח משם מ"ה עם הרוח שלו והם סוד אורות
ובקורות אח"ך חוד ליקח נוף ג' לנשמה שהם טעמים
וכוח תכין הנ' כלים שיש ככל ספי' עגד ג' גופים של
נר"ן :

טז פרצוף לעולם פריטוף הכ' הוא חט' העליון
חה כלל גדול . שם פ"ח :

ז פרצוף דע דכלל ו"ס יש כ' בחי' הנ"ר הם
אר"א שכחותו פרי' ויש בהם ו"ס
גמול' וסו"ת הוא ו"א שכחותו פרט' והנ"ר מתלכשים
כו"ת ואז נשלים הפר' ויש לו מוחין שלמים דלשולם
הז"ח נק' קט' והנ"ר נק' גדלות ולעולם הם שלמים .
שם פ"ט ועיין לקמן כקו' חסדי דוד אות ק"ך ענין
זה על כוריו :

נא פנימיות וחיט' יש ככל ר' עולמות אבי"ע
ונכאר עולם העשיה החיטויות
שם

עץ אמת מערכת פ"א ליעקב היים

גן פרצופים ענין ספר עיני כמ' העיני' או קי' וכת' הסמ"ך או' כ"ח : רן פני' אדם העליון מהו עיני כמ' האל"ף אות ר"ו :

ג'ה פולטת שככת ורע סודו עיני כמ' הס"פ אות ע"ו :

נ"ו פרצוף הפנים דו"א הכולל י"ס סליק לי' אלפים רבוא ספוראין ופרט' אמעני הכולל ו"ק סליק לשית אלמין רבוא . ש' דרוש. אבי"ע פ"ס . (א"ה) עיני למורנו הרב החסיד ז"ל בס"פ נה"ש . דס"ו רסיים עוד דפרט' חולין סליק לאלף רבוא יע"ש ועיני כמע' הסמ"ך או' י"ד) :

ז' פרצופים החילוק וההפרש שיש בפרטותי אבי"ע כחכתו כמע' האל"ף או' רל"ט :

ח' פרה אדומה היא בקל' נונה שהיא טו"ר ולכן לא יכלו משה רבינו ע"ה ושהממע"ס לעמוד על ביאוריה אידן זה הטוב והרע ביחד ומטור' הטמא ומטמא הטמור בכח' טו"ר והיא פרה כי היא בנוק' רנונה כסוד מנפ"ך ה' דמים טהורים וס' דמים טמאים נ' פרה ושם הו"א דנונה נק' עגל שעשה אהרן והיא פרה ובשטרפה נטה' ומתכררת ונעשית אפר ועפר שריפת החטא לכן היא מחוץ למחנה דשם מתקומם חוץ להיכל שהוא חשמל וכל כונת מרע"ה ושהע"ה היא זה להביא הזכר הערב רג חם להביא הנשים הנרות שהיא הנוק' כדי לחקנם ולא יכלו לעמוד עלוהם ולחקנם עד שיבא המשיח ואז יושלם זה הללם להתכבד הטוב שבו והיע יוקדין לה כנורא כנו' כח' סו' ע"פ פסילי אלהים חשרפון כאש כסוד פסל לך פסולת הטוב שהוא נונה שיש בו אוכל ופסולת כי משם נחלבו הלוחות שניות מעה"ד טו"ר . ש' קל' נונה פ"ג ובע"ח כ"י מונה נק' זה שש' ש' הקל' פ"ג :

ט' פסל ומסכה הם ז"ן דנונה וכנגדן הם כ' עגלי ירבעם ועגל המדבר כולל שנין כמע"ה עשו להם עגל מסכה ועגל גי' ק"ב ע"ס נגד ק"ב חרוכין אשר שם ומסכה נגד פסל שם ארנ"י וכחכ הרב למס' ז"ל פי' רעגל גי' ק"ב חרוכין והם ק"ב אותיות כד' אחריות כנו' ומסכה כמגן אחריות דאדנ"י והם סוד זכר ונקבה . שס פ"ו :

ס' פה הוא שם ארנ"י עיני כמע' הס"ת אות ז"א :

ס"א פני' וחית' דע רכמו שיש פנימ' וחי' בקדושה כנגדם יש בקל' פנימ' וחית' וכח' פנים נחלק לב' שהם נפשות גרים הכק' קל' נונה הפני' ונפשות הנאים והם חית' וכן כח' החית' נחלק לב' שהם שרין יהודאין פנימ' ושרין חית' הם שרין נוכריאין . ש' קיטור אבי"ע פ"ו ובע"ח כ"י מונה נק' זה שש' ש' קל' נונה פ"ו ועיני כמע' הסמ"ך או' י"ד) :

ס"ב פ"ר הם ה"ג מנפ"ך שג' פ"ר והם נוקבין והש"ך הם רכויין . ש' טגת"א פ"ה . (א"ה) ול"ע רבש' רפ"ח פ"ה כחכ רבינו ז"ל להפק מזה דהפ"ר הם דכויין והש"ך הם נוקבין ועיני כמע"ש ש"ה ס"א פ"ג שהביא בזה שמועות חלוקין ועי"ש מה שישכ הרב קול הרמ"ז ז"ל בטוב טעם ודעת . ח"ל הרמ"ז ז"ל אין להק' מה שכת"א קורא לשב"ה רכויין ולפ"ר טק' וכמ"א להפק כי לפי דבורה שב"ה

שבה הם האופנים והפני' הם הנפשות ואמנם נפשות אלו הם בערך הכולל אבל נפש זו מתח' לה' בחינת נרנח"י והם כח' דעשיות וכולם נפש רכללות העולמו' וכן ככל פר' מאלו יש לו ה' כחי' הנו' נרנח"י אלא דל' כחי' אלו כהיותם כח"א נק' כולם יחידה שבעשיות ובחכא נק' חיה דעשיות ובחי' נקרא נשמה דעשיות ופ"א נק' רוח והנוק' נק' נפש ומלא' שהם כ"ה כחי' כח' כח' כולם ככללן ובפרטון כולם הם ה' כחי' לבר שהם ס"פ אבל כשנעריך כבעד ר' עולמות אבי"ע כולם אינם רק כחי' נפש ונק' מל' וכ"ו נק' פני' העולמות עשיות וכל כחי' אלו יש נ"ב בחית' העשיות הנקרא אופנים . ועד"ו יש כעולם חית' והפני' הוא הרוחין והחית' הם המלאכים וכל כחי' מאלו הכ' יש בהם ס"פ וכל פר' נחלק לה' והם ה' כחי' נרנח"י שביטורה ונחלקים לכ"ה כחי' פרטיות וכולם אינם רק בחינת רוח וכחי' ז"א שבעד כללות העולמות ועד"ו ככדראש יש בה פני' וחית' והפני' הם הנשמות והחית' הוא הכסא שבו הרוחין קרו' וכל א' נחלק לכ"ה כחי' כפרטות ונה' כחי' ככללות וכולם נקרא' נשמה וכינה כבעד כללות העולמות . ועד"ו כא"י' ש' כו פני' וחית' והפני' הוא האורות ועלמות שכתובי והחית' הוא הכלים וכל כחי' נחלק לכ"ה כחי' פרטיות וכולם יחד הם כחי' חיה וחכמה כבעד כללות העולמות . ועד"ו הוא כח"א יש בו כ' כחי' פני' וחית' הפני' הוא העולמות שכתובי והחית' הוא הכלים אף על פי שבעד שאר האורות אינם נק' כלים רק בעד פני' עצמא יש בהם כ"ה כחי' הנו' והם נק' ככללות יחידה ובח' כבעד כללות העולמו' ורע דבל הפני' שיש בכל עולם ועולם מאלו הם' עולמות הם כחי' יחידים ונ"ר שכל אחו' עולם עצמו וחית' שלו הם הכלים והנפך שכתובי ותלכ' היחידה וחיה נמלא עתה רכל העולמות הם כחי' פר' א' וא"ק כל כחי' הם סכתו שבהם וא"י אבא שבהם והכריאה א' שבהם והחית' ז"א שבהם והעשיות טוק' שבהם וכולם פרט' א' לבר ובתוך כולם אור א"ס כ"ה אשר כולם נקרא כעברו כלים וחית' לבר והוא לברו עולמות ופני' . שס עי"א . ועיני עוד שס פט"ו שכ' דאופנים הם כחית' והעשיות חיות הק' הם כחי' חית' ושפנים כחית' והחית' הכרי' וכחכ מוהר"ן ז"ל דלכן ז"ל שפנים חיות ואופני סקדש ועיני עוד כמע' החית' אות ס"ט . ועיני עוד זה הענין דנרנח"י כמ"ש בדרושי פנימ' ומק' דרו' א' וכ' יע"ש כ' :

בין פני' וחית' דע רכמי הפני' נק' פנים ובחי' חית' נק' אחר וכן כח' הכס' הנק' פנים יש בו פנים וחית' שהם כחי' פנים ואחר נמלא דהשנים שהם האורות הם כחי' פנים והכלים חית' נק' אחר כבעד האורות וכעד"ו כל כחי' משתייהן כלולה משתי' דאורות יש בהם פנים ואחר והם כחי' ופנימ' דפני' והכלים יש בהם פנים ואחר והם פנים וחית' דחית' כלל העולק דמלא פנימ' ר"ל פנים ומלת חית' ר"ל אחר . וכזה יוכן אידך בחפ' החול וגם בחפ' שכת עולה פנים דעשיות ונעשה חית' לחי' חית' וכן כשאר העולמות אלא דכיון שהפנימ' וחית' כ' שוין אלא דזה פנים וזה אחר כבעד פנים המאירים ההם א"ב פני' הסת' יהיו ואחר כבעד האחריות העליוני' . שס פט"ו :

זכ"ס מאבא לכן נק' זכרים ולפי שהם ממל' שבו
דפיט העטרים שלו לכן נק' טק' וגם לפי שאבא
יחד כרחא עגולה מלכותו הוא לוסר המל' אבל ספ"ר
שארשם כמל' דא"י הם נק' ולפי שעיקר אור אי
ט"א במש"ס כונן שמים כתבונת: לכן נק' דבורין
עב"ל . (א"ה) ומטעם אחר ו"ל למה נק' דבורין
ספ"ר מאחר שהם בא"י וטרע מ"ס רז"ל עיין במעג'
ספ"ת אות ר' ואת נ"א רבויים נק' עלמא דרבויא
יע"ש דוק . ועיין מ"ש במע' הכי"ת כמ"ק אות
קב"א יע"ש . ועיין כשעה מ"פ שפטים במגות ולא
ידעם לו נשים דהכרע דהש"ך הם דבורין . ועיין
בשע"כ ברוחא ר"ס כתחי' קודם דרוש א' מש"כ
ועיין עוד כמ"ש ש"כ ת"נ פ"ת מ"ש כענין זה
וע"ש):

סו פנס עיין מ"ש לעיל אות י"ח ט' למס' לא
ולאו ג"ר ד"א כעת אצי' כרי שלא
גיע הפנס בהם והיום נחיר העולם יע"ש . (א"ה)
דאזי בקי' כ"ו להרב החסי' ספ"ש ז"ל שנתן
ט' לוח חזן מהט' הפשוט והוא כמ"ש כוה"ק באדר'
דקל"ו וגם נלח ישראל לא יספד ולא יתחם כי לא אדם
הוא להנחם רכל האז' גלח דאיתפש' בנופא זימטין
דקלי על עלמא לשון וקב ומתחרט ולא עבוד דינא
אי תיכין מ"ט מבוש דקאי בדוכתא דאיקר אדם ויכול
לאחרטא אבל אי פאתר דאיקר ראש איתחוי
ואיתגלייא סאי נלח לאו הוא עיין ואחר לאתחרטא מ"ט
עשוס דלא סוי מאחר דאיקר אדם דהא לא איתגלי
פרט' וכו' ובאתר דלא אשקבה פרט' לא איקר אדם
יע"ש נמלא דאם אדם פונה כו"ק וילא הנו"ד למיין
עלים אם שכ בתאי' ומתקן הפנס איתו נו"ד מתבטל
יען דהוא למטה בנופא סווא מאחר דאיקר אדם
זמתחרט אבל אם הוה הנו"ד וילא מנ"ר לא וכול
עלמא לאתקיימה דאפו' ששכ כתשו' און הנו"ד
מתבטל יען דלאו אחר לאתחרטא ולכן לא ילאו קב"ר
כרי שלא יגיע הפנס בהם עכ"ל):

סיד פנס הטעם דהמלכות וילא כחילה כסוד
נקודה הוא מפני שאם היה בא כחילה
בכל סו"ס לא סוי מסתלקין בעת פגם התחזוני' ולכן
באו כסוד חוספת לביסויה סגם בתחזוני' מתחלקים
למעלה . שער המלכות פ"ו . (א"ה) קשה דבס'
סיד אכ"ע כתב עיין לעיל במע' . סמ"ס אות
דמ"ד דבשסתלקים הט"ס בעק התחזו' וירדים
למטה עד הקלי' ואינן מסתלקין למעלה אבל יוכן
כמ"ש כשעה"כ בירוש' כ' דעמידה דאלו הט"ס
שידיים למטה אינן אלא באי' המלכות שכלל ספי'
הט' מל' הוא שורדים למטה ושאר כחי' של ט"ס
נשארו דבוקים למעלה אכ"ע ו"א יע"ש א"כ נמלא
דסא' וסא' איתא ואלו ואלו דא"ת ודוק):

מבוא שערים

א פקח עיניך וראש שמתחייט הט' שהמ' פקח
ולא אמר פקח לרמוז אל ג' ס"ג שיש
באח"פ וסג' נ' פק"ח ויאח"ך באר' ג' איהם כענינים
אם תמלא אח"ס כיווד' סווא נו' עיניך הרי כי פקח
סווא כאח"פ ועיניך כענינים וואו כתיב וראש שמתחייט
והוא שמתן המלכות וכיטולס יע"ש כ' . מ"ש ש"כ ח"א
זכ"א וכתב סד"ן ז"ל דכמו שהשימון נרמו כפ' זה
כן נו' התיקון שפי' נעשה ע"י מלך סוד ששם עיני

פע"ז טט' פקח עיניך וראש לקחן שמתחייט
והעיר הייט ושם גיורו כמ"ש כוה"ק פקחא דענא
לברכא דכחי' פקח עיניך הרי דכפ' זה נרמו ברכא
לכן נרד לרמוז התיקון ועיין במערכת ספ"ן איתן'
כמ"כ :

ב פנס ישראל מגיע כאבוקיט שהם ז"ן ולא
יחד למעלה . וקח' מוסר'ו למח ז"ל
דכז"ס ק' אי' אס עונות השמור וכו' עד דסלקין לגבי
אור"א ופס אמר ולא יחד למע' . ואולי אפ"ל דהעונות
אינם מגיעים בפנימיות הכחי' אל יחד למע' אבל
באיט' דאור"א מגיעים וכו' יע"ש . שם ש"כ ח"כ פ"כ
ועיין בש"ס ח"א פ"ב סקו' דמיייר באור"א דבריהם
דשם מוטו חוכון עוד כ' מס' הליקו' דאין הפנס
מגיע כנ"ר ד"ה . (א"ה) כ"כ ג"כ כע"ש כשער
סמלכים פ"ו עיין לעיל במ"ק במע' זה אית
ח"י ופי' שם מוריטו הרב החסיד ז"ק"ל כהנסחזו
דכה"א ואור"א דכל הבר' אינו מגיע הפנס הכל כו"ן
דכל ספרט' מגיע הפנס יע"ש . וכוס ל"ק מויד דמ"ש
דמגיע הפנס באור"א היינו כו"ן דאור"א ודוק :

האמנם אי קשיא הא קשיא בין על רכיט ז"ל
ובין על מוה"ר החסיד ז"ל והוא ממ"ש
כשער הנלולים בהקדמס כ"ט דאין הפנס מגיע
באבא וכו"ר דא"י ובכחריס דרו"ן יע"ש וא"כ ק' על
רכיט דמכאן משמע דאין הפנס מגיע בא"י כלל אפי'
בו"ת ומשם משמע דכו"ח מגיע הפנס ועל סוה"ר
החסיד ז"ל קש' דמשמע מכאן דבאור"א חו"ן מגיע
הפנס וז"ע):

ג' פאה שכראש היא המלכות חס נודע מסוד
הפ' לא הכלה פאת שדך לקטר לעס
ולגר תעווכ דהמל' האחר' שכולם הים כדמיון פאת
השדה הכשאר כאחרית הקצ' וכענ"ו כהתגלח שער'
הראש שהם דמיון קצ' השדה נרד להסווח השאם
שהיא כחי' המל' גם המ' נק' חלוא"ס ופא"ס גימט'
אלסו"ס . שם ש"ג ח"כ פי"ג . (א"ה) כוה נלע"ד
לחמ ט' למה שטווחס הקורס להניח ספאס
לעמי ולגר דוקא ולא לאחרים וסווא דטרע דהמ' נק'
דלה ועניה כסוד ה"א לחמא עניא . גם ט' דסגרי'
סס אחוים כמלכות כסוד גר נרדקוסי הא' כמבאר
ודוק):

ד פתחים סוד המאמר לעולם יכנס אדם
שיעור ב' פתחים וכו' עיין במע'
הר"ש אות ר' :

ה פרצוף דע דכל פרט' יש בו ה' פר' דהייט
הכתר פר' ה' והמכ"ד פר' כ' ומג"ת
פר' ג' ונה"ו פר' ד' והמל' פר' ה' והט' דהכתר לכר
נעשה פרטוף א' לפי שהוא כולל כל ה' ס' שלמטה ממנו
וכן המל' כולל כל ה' ס' ונעשית היא לברה פרטוף ה'
משא"כ כנ' ראשונות ונ' אמל' ונ' אחר' שאינו נעשה
פרטוף בפחות מג' ספי' והט' לפי שכתחי' סוויכפירות
הספי' והויר דה"ר ולא יוכלו לסכול האור אך עתה
שנתכרו יש בהם כח ואיש את רעאו ועוורו ואין
חיבור בפחות מג' ונ' פר' אלו נק' אחר ואלמע' ופרי'
כי נס"י נק' אחי' לכ' סיכות הא' כי הם אחרונים מכל
הנוק והכ' כי הם סוד האחרונים של האדם ומשם
ינתק אל ה"ס אחרים מנקב האחר סוד עבודת פגור
ונ' אמל' הם פרטוף אמל' ונ' פר' הם ספי' ממע'
ולכן נק' פכ"פ . ואל תחשוב דפר' כנ' פר' ספי' ממע'
ופר' ה"ג אמ' על גיטיון ופר' סג"ר פ"ג שאם הוה
כן

עין אמת בערכת פ"א לעקב חיים

כן ש"כ למה כלם נק' פרטוף א' אך הענין הוא כך
 דאלו הנ' פרטופים הם מלוכסום זה בתוך זה ע"ד
 התלכשות עתיק וא"ל דהנ"ר דעת' נשארם מנולת
 והנ"ל מתלכש' בא"ל כן הענין כאן דהנ"ר כלולים
 מי"ס שב"א אין בה רק נה"י שכלל ספי' מהם ואלו
 הי"ס נעשים פרטוף א' ונקרא אחו' שבו . אחר כך
 סתנ"ת הם י"ס שב"א מהם כלול מתנ"ת נה"י שבו
 ואלו הי"ס נעשים פרטוף א' ונק' אמתעו לפי שמתלבש
 ספי' מן החום ולמטה ככל קומת פר' האחד והנ"י
 העליון נשאר מנולה שהיה כל ספי' שבו כלולה מתנ"ת
 והנ"י אך פר' סתנ"ת כל ספי' מהם אין בו רק נה"י
 שבו ספי' דפר' חמ' נכום כפלים והשמת' תוך פר'
 האחו' נק' ע"ש חמ' לכו סיכות סא' לפי שהוא עורף
 תורה קומתו על פר' האחו' והם כענין חמ' עלבס'
 רעוד לכל ספי' שבו יש בו חמ' ונס' ומה שיש בו
 יקר מחמירו נק' על שמו ויגד' מהם הוא כפר' ג'
 דפנים טולל י"ס וכ"א מהם כוללת חב"ד חמ' נה"י
 וגם זה מתלכש תוך פרטוף האמ' ונקרא פר' דפנים
 ונק' חב"ד לכו סיכות הנ' וכו' . שם כרדוש פני'
 ומק' דרוש ב' :

ו פתורה אשר על הנסח הענין הוא כי בקיושה
 היסוד סתק' נסח' הוא על השולחן
 דהיינו פתורים שהיא הנק' לכל כס"א המל' שלה הוא
 על יסוד שלם חסו פתורים דהיינו סטק' אשר על הנסח
 דהיינו היסוד חסו כקל' שהיא ארץ כמי עמולה כבש
 וישראל ששם בקיושה . חסו מרגלף כפומתיהו דשאל
 שאומרים לך על השולחן יכא ודוק ב"ה סממיהו
 ו"ל שם כש' סתק' פ"ד :

ו פגם מה שמתלכין ע"י פגם הנ"ר ח"א פגם
 דטק' אינו אלא כשם ב"ן שהוא כהונה
 פמלכום רמיתו אכל כשם מ"ה לא יש פגם כלל . ש'
 שהקדמות רכ"ו וכן כראש מש' התלכום פ"ו יע"ש .
 וכס' עלות חמיר כס' עליות העולמות הטוחו כל"ע
 ח"ל תוס' דב"ן יורד ועולה כי הוא הלמד לורד לברר
 חלקיו שמתלכים אך חיה' מ"ה אינו יורד ונשאר באט'
 כסוד מק' ו"ע ע"כ :

ח פגם המניע' מתעשה החתומים בנזק' ח"א
 הוא פגם מאד להיוחס יוקר החתונה
 קרובם אללוט כסוד וכן כשיל תנה' אמו וכסוד וכפשינו'
 שילחה אמכס : ש' שהקדמות רת"כ :

ט פנימיות וקיימות סו"ס איזה שנות הם
 כפני' וכחיל' עיין במע' הסמ"ך
 אות ו' בת"כ :

מערכת אות הצד"י

עין חיים

א צד"י אות צ' רומז לאר"ל כשהוא הפוכו' והיא
 לרת' י"ג השכיבס אב"א . ש' הכללים
 פ"א :

ב צלם אותיות ללס הם מתחל לעולה מ' היא
 כעבר ד' מוחין כל א' כלול מו' אח"כ
 אי' עי' מלכשה וכוללת אלו סד' מוחין חק' נס'
 שלם דהיינו חכמה כוללת כינה כבוד חו"ג כיסוד ונעשו
 ג' מוחין סד' ללס וכנסו' כראש ז"א . אח"כ הם
 מתפשטין ככל . גופא ח"א שהם חב"ד חמ' נה"י
 סד' ל' דלס ומתקו' סיס ו' קועי' נעש' כקל' ל' . שם

ג צמצום סוד הצמצום של הא"ס ב"ה יאב
 עגול מכל סביביו ולא כחמולה
 מרוכב וכולל משאר חמולה וכ' עעמים כדבר סא'
 כעבור עלמו יתהיה הצמצום כהשואה א' ולא יתה
 כלר א' יותר משאר לרדיו חס' לא יכא כחמולה אחת .
 והכ' כעבור הנאללוט שישויו כולס קרובים ודוקים אל
 הא"ס ב"ה הסוכב אותם כהשואה גמורם ובשקול
 א' . ש' העינולו' ענף ב' :

ד צמצום ע"י הצמצום זה גרם ויטאות והיות
 הכלים ואמנם אינו כלי ממש אלא
 שבעדך האור שכתובו נק' כלי והוא דך וכסוד .
 שם :

ה צדיק אין לדיק רומם לחיורו ואין כהה רומם
 לחכמה וכל הנכרחים לדיק גבוה . כי
 אין ימק' כולם שום ולא דק' כולם שום . ש' אלול'
 פ"כ :

ו צדיקים סוד מ"ש חו"ל לא פחית עלמא
 מל"ז לדיק כחכתי כמע' סו"א אות
 א' וסוד מ"ש כתי' לא פחית מע"כ לדיקס עיין במע'
 סד"ש אות כ"ו :

ז צפור יסוד הפסוק גם לצור מלאה בית שמהל'
 כענין סס"ע נסורין קדישין בו כן לצור
 חסד ו' גי' ש"ע ושאר סוד ספי' עיין כש' א"א פ"ג :
ח צדיקים סוד מ"ש חו"ל לנע"ל לדיקס
 יושבים ועטרותיהן כראשיהם
 כחכתי כמע' הכי"ת אות כ"ו קחטו משם ועיין במע'
 המ"ס או' רל"ב :

ט צור סוד ספי' וסכות כנ"ר עיין במע' סו"א
 או' ג' :

י צירי נקודת ציר' היא ככונה וסע' עיין
 במע' סו"א או' כ"ו :

יא ציור הולך כחזה אחר מחתי' עיין במע'
 סו"א או' ס"ג ועיין במערכת הכ"א פ'
 אות ל' מ"ש שם יע"ש :

יב צלם דרננ' רע דכתי' נפש של הללס באה
 אחי' ואח"כ רוח דו"ק רללס ואח"כ כל
 ג"ת כיווד וסס נח"ר רב"ר חשוכות כא' אמנס' שם
 נכנסין א' א' דתחי' נכנס הנשמת ואח"כ חיס ואח"כ
 יקודס והכס כללם יש בו ל' וכו' נכלל חרות בו כתי'
 נפש נק' דעת חס' ה' של הזכר הוא כתי' רוח וסוד
 הנק' רענ' המתפשט ככל הגוף כסוד וברנע חדוש
 ומלאו יש כדיעה זה ג' מו' חב"ד ומתפשטים כנ' קיין
 ח"א ער כפ"י שבו והקו"כ שבו הם חו"ג שברענ'
 ונק' ב' עטרין כנ' וכז"א יש בו כתי' שם יס"ו לבר
 ובטק' ס' אחו' ו' שלום"ו הוא רענ' רכל עולמות ז"ל
 הוא אות ו' שכהו"ה ואח"ך ל' רללס היא כונה ד"א
 כנשמה שלו ואח"ך מ' רללס היא חכמה ד"א והוא
 החיה שלו ואח"כ כ"ה כהר שלו והנה כנעס נק' דמות
 באה ממל' של הפר' דמל' דיספור' . וסודו שכוא צ'
 רללס בא מו"ק דמל' דיספור' . והנשמה ל' רללס

כאה מכינס דת' דיספור' . והחיה מ' רללס באה
 מהחמה דמל' דיספור' . וסודו באה מכתי' דמל'
 דיספור' . וכל זה הוא הללס דעיבור וכולס נק' נפש
 לבר ועצ' ללס דמיקה וכולס נק' רוח ונמש' מחיט'
 י"ק דיספור' שסוף כגול מכח"כ ו"ק ומל' . ועד"ו
 הוא כללס דב' רובולס נק' נשמה ונמש' מחיט' כינס
 דיספור' . ועד"ו סוף כללס דקיה מכתי' קבשה
 דיספור' :

עין אמת מערכת צד"י ליעקב חיים

כללם ראו' וכחוט כלול ללם דאכא וטורע דאר"ה קס
הוי"ה ודא"ה ריוורין ולכן ללם נ"ה חו"ה ריוורין
דחוי"ה נעלם כחורו ואינו נללם . שס וכמ"ס ש"ס
ח"א פי"ג :

כיא צלם
כב צלם

הוא חיה נשמה רוח של ז"א . שס :
הוא חכ"ד דהיינו מ' חכמה ל' כינה
ל' דעת והנה חללה נכאר החכמה
ואח"ך הדעת ואח"ך הכינה וא"כ יהיה הסדר מל"ל
שסס חכ"ד והוא הנק' כוחקאל סי' ל"א יפה ענף
וחודש מל"ל שהוא ז"א הנק' אלו הלכנו כנו' . שס .
(א"ה לכאורה נראה דההסדר הוא חרש דלעולם
קי"ל חכמ' ואח"ך כו"י ואח"ך דעת כנו' וכן
ראינו להרב מוהרש"ך ז"ל דטורע ויגע ולא מלא סר'
לזה . ואינו הדל מלאקו דסדר זה הוא ככונת
הכרכה ודאקס כממד מ"כ דע"כ והוא כקסן . ובה'
כממד מ"כ רמ"ס והוא כדק' . ובאלהוט נמ"מ
דס"ג והוא ככנ"ס כנו') :

כג צלם

כחי' א' שקוא מ' הוא נגד ר' ויריין
דשס ע"כ והל' הוא נגד ג' ויריין
דאח"ה ריוורין דהללם הוא מא"ה הנק' הוי"ה
אח"ה ריוורין לכן אלו הב' שמות נרמזים בכל ג'
כחי' הללם והנה נאשרו אותיות מב' שמות הוי"ה
אח"ה וסס ד' וח"ן ד' הדין וכן דלקוין וא' ל' פ' וקס
סהה"ן והוור"ן שסס אר' השרשיות לאח"ה ונעשין
סהה"ן כ"א ג' קוין וו"ן נמלל ר' וו"ן ור' סה"ן וסס
יו"ו ו"ן קסס ו' א' למ"ס כב"ה נשאר ט"ו וו"ן סס
ג' ל' דלל' הרי דסס הל' נרמז בהוי"ה אח"ה כנו' .
נשאר ו' א' וכן דלקוין וא' ל' פ' ועניינם דע' דב'
דעוה סס א' דעת עליו' המכריע כון חר"כ עי' שסס
המו' שדכיס ככל והכ' נק' דעת תחזון וה"ס כלל'
הכ' עטורין שסס כ' מלכות דאר"ה והנה זה הדעת
העליון נעשה מאלו ה' אותיות שסס קכ"ו ע' הורה
ג' פ"מ כחוסהדעת שביאר' ככר' אכזה בתו' ושאוייעקב
דואה"ה"ס דדעת עליון יע"שוט' היות ג' פ"מ כבי"מ"כ
א' כחכ"ד וכן בחנ"ת' ככה"ו נס כחי' ל' היא ע"ס
ג"ס ד"א שבהס מחלכס הללם הוה וכ"א כלול מו'
הס ל' . ועוד ט"א דעה ז"א נקד' מלך שהוא ל'
דאימתי נק' מלך כהיות לו מוחין דל' . שס :

כד צלם
כה צריק

ענין ללם עיין כמע' הרל"ת או ל"ג :
יסוד עולם סוד פ' זה עיין כמע'
סמ' אות הנו' ועיין מ"ס אני הדל
כמע' הוי"ו אות א' :

כז צלם

הוא פרט' א' דק חק מאר ושלם כו"ס
והוא כחי' ד' מו' חכ"ד שנחלק לחו"ג
והס נעשו פרט' א' שלם וכוה ספר' דק כעל ו"ס
גמורו' יש כו מו' שסס חכ"ד של פר' הוה . ס' דרושי
הללם דרו' ג' וכמ"ס ש"ס ח"א פי"ג :

כז צלם

הל"מ רללם איון לו כה לז"א להכלס
ודאחי' מקי' על דאשו מנחח דוקא
ולא כשאר אורו' המקי' אך מן הלהדין והל' מתלכס
כפמי' . שס דרו' ד' :

כח צלם

ד"א עניינו דב' כחי' יש כחי' עי'
כינה וחכונ' וגם זו התכו' נחלקת לכ'
והשנים שלס הוא הנעשית ללם כו"א וכ' חלחי התכו'
הנו' כ' סס פר' א' לכו' ולא כמו התכו' וכינה העליונה
כיו סס לפע' כ' פרט' ולפעמים ככללס וקד וכו' .
סס דרוס ו' :

כט צלם

ענין הללם נאמיתות הנל' כארס
העליון יש כ' כחי' נודות וכ"ו והס
נרמזי ויש לסס חומר המלכוס וכן' נוף וכלוס
והנוף נחלק לכמה חלקים מוח כ"ב נ"ב . וזמנ'ס
א"א לטורה להחלכס כחקד חומר סס לא ע"י אהמעו
כמלל דיש ה' מינו לכוסים לה' מינו נודות והוא ללס
דנפס וללס דרות וכו' והס' לכוסו' של ה' מינו נודות
הנו' נק' ללמי' וסורס הס מרפ"ס טילו' שנארו ככלוס
שנשכרו הנק' הכל דגר' ויש טילו' דב'ן והס ללס דנפס
ומינו' רמ"ה והס ללס דרו' וכו' . למלל לא ירצתי חיות
כשאר לימדות) . וא"א לשוס טורה מאלו להחלכס חקד
הנוף ער שחלכס חקד הללם הפרטי שלו וכללות ה'
לל' נק' ללס ארס ואינו ארס עלמו והס' . נודות נק'
נשמת ארס וכללות הכלי' עלמו' . תודין וכו' נק' נוף
הארס וכו' כח"י' וכן כבי"ע אך הח' כמ"ס כמ"א
דכאלי' כל האורות והלל' והכלוס נק' אלהוט גמור א'
יחוד ומיוחד אך כבי"ע אינו כן כ"א ער כחי' נשמה
אלהוט ומשרות ואילך משס יפרד וכן' ככר"א נו"ד
נעש"ה וכ"ו כלורות אך הכלמים וכלוס כולס ככר"א
וכוסים ונעש"ס . ס' הללם פ"א :

ל צלם

כ"פ ללס סס ש"ך דיוין ש"ך טולטון
כנודע . שס :

לא צלם

ענין ללס של ארס התחזון עיין כמע'
החל"ף אות קל"ד :

לב צלם

נעשה כהארס כה' ראו' חק היסוד
דנוק' ז"א והוא הנק' חוחס סמל' והס
כ' חוחס חק חוחס קוחס כיסוד שכה וחוחס במל'
שכה ומאלו החוחמו' נעשו' ד' חוקקין לנפשות א' רכ
וא' זעיר והגדול הוא מוסוד והקטן ממל' . נס יש
כחי' ללס דרכו' כשיוול' סי' הזכר מתלכס' כחוחס
היסוד שכו ח"ס אור הננו' ללריקוס והכן זה חיה
ניתן כיסוד דנוק' וסס חוזר לעצמו לכוס ללס א'
כיסוד שלה . נס יש כחי' ללס א' מכחי' נלס וסס
חוחס אח"ה"ס דרויין' כמנין ללס חס ללס כ' מכחי'
הו' ויסוד שסס אח"ה"ס דלפני' והקוין' וכ' מנחי'
דאו' וכע"ד' כוכר' וכל אלו הכחי' יש כבי"מ דחיט'
וכננ"ן כפמי' וכננ"ס כמק' והס כננ"ן . שס פ"ב .
ועיין המק' דללס עיין כמע' סמ' אות מ"א :

לג צלם

ג' הסיס ריוורין ע"ס שפוא ככינה
ח"ס א"ך כללס ויהלך אישג' אח"ה .
ס' הללם פ"ג :

לד צפרנים

ענין לפורטי הארס וגם ענין הקלי'
שיטקתן מהלפ' דלכן לירך כט"ו
מי שקולטן . גס כשאריות רוח דעה שורס כידוס ולירך
נט"ו . גס להכין עמון ט"ה שהני כרכי דרכנ' דשלא
מנייהו הו' דסס מתאחזים הקלי' והרי כ"ה סס סוד
ערכי נחל סקומים ואין להס פתח כמו היסוד וה"כ
מהיכן סס יונקוס אכל דע דקלי' מקוס ינוק' הוא
מסוף הלכעוהו מקוס הלפרי' דנשס ז"פ כוקב
ויולה כין כלפרטי דיוו ובין כרנליו ואו יונקוס משס .
ולס הנט' דלירך קודס אכילה וכבוקר בקומו מהמסס .
דלעולם החיט' כל ימק' הוא מהקטנות והנה אנו
רוזים כחוס הראוה דהכשר שנסוף החלכע נכקע
ומחובו גדל הלפרי' וירך איהס כחי' וולאוס האורות
וחנק' משס החיט' לפעמים כשיס פנס ח"ו כישל'
ולא חמוד . והנה הלפריט עלמן אינו כחי' קלי' ח"ו
כמ"ס כו' ויקהל דרו"ח דלכוסין א' של איה"ר הוה
מחלו והס הלפרי' כיו קלי' וטומאה מה הוה מועי'
הנפ"ג

הנה"ו ולעולם היה רבוק הטומאה עם אענם סגור
 הם מלכותך וטוהר אלה שהוא לכוון קשה הונתן כראשי
 אלה עתה כד' שלא ינקו הקול' יותר מרלו ועודים
 עם למנו ולמס' לכל מה שצורך מן סממן חולא
 לחון מכבוד הכבוד וה לרך לחתך דש נקלים החיט'
 וינקי' כחבלות לכן עינש המגדל לפרטים קשה מאד
 וז"ס וישוו ורועי ידיו הנא' כיוסף סגדוק שילא י'
 גיפון ורע מכן לפרטי ידיו דמס' לוקמים החיט'
 ואלו בהם כטיפות בעלי קר כנודע . וסע' למה
 גכקע הכשר סכס' האלכעזת הוא כי האוריה טכעס
 ללאת ולשאר וספע מתפש' כטכע היום הטכעיס
 מהמקור והם תיקומ' וסוק' כפניס לכן טוקעיס כקלס
 סאלכ' למון ח"ס ההכרלה שאנו מכריכס כורא מ"ס
 כגד הספרינס ר"ל דמחך סלשד' כוקע האור לחון
 זכס יתו' סאלא דלמה לא כמטו סקון כושר והיה
 פיסוק כינכן בין סורועיות וסירכיס (עין כמע' סגו'
 אות פ"ד) . אבל הענין סוד דאש לא היה כך והיה
 סקו הכל ישר וכמשך ער סופו היה סאור ג"כ כמשך
 בחוכו ער למטה ושם מקום מעמד הקל' שהם
 מקום סקליות וגם שסס ואו סו החיט' כלחזיס
 כחור היולא משס כסופו מאד יותר מדאי וכפרט
 אס היו ענות ישראל מרוביס ה"ו אכל עהס סהורועות
 צפרדים כפ"ע יכול ז"ל להעלות ורועותיו למעלה
 וידיו נכנסות ער נגד כחפות ואו אין סאור יולא
 מהלפרטים רק עוליס למע' כמקום ג"ר סכו אשר אין
 שם שליטה לחיט' והקל' כלל . נמלא דכשמעשה
 סתחתו רמים ואין כח לקיט' להחזו או שפיל ז"ל
 ורועותיו למטה . וידיו ומניחן ער רישו ירכין של
 ומתפש' בחך הירכיס וכשמעשה סתחתו רעים ח"ו
 זאו שלי' החיט' כנס"ו שלו להיוחס לכר מנופא ומסע
 עיקר' אחיותו ולכן או מנכיס ידיו למעלה ועולה
 סאור למקום עליון כמו' ולכן הונחו סורועות כחופן
 זה כדי שוכל להשפילן ולהנכיסם . וכו"ל סוד ספ'
 זכיס כאשר ידיו משה את ידו וסכן . וכו"ל סוד נט"ו
 להרחיק הקל' מקלות האלכעזת מהלפר' ע"י מומי
 סחסר ח"ע דריך להנכיסם נגד ראשו ממש וכפרט
 אס הוא כשכת דריך להרחיק כחבלות סחיות ער
 יס טעס כ' לסאלה סנו' וסוד לסו' פרט' לאה ואס
 סו וסירס אלו סכ' קוס ימון וסמאל כלמי ספסן
 כאלמע' לא היה יכול להנכיס ורועו' להאיר ללאס
 לעשות סור"כ סכה ככו' . וסוד ג"כ סוד נט"ו . נס
 כו"ל סוד כרכת כחיס סמנכ' וידיו נגד כחפוסס
 כס' כמ"א . ס פרט' ז"ן ס"א ועיין עור כמע' סלמ"ד
 סו' ח"ן . (א"ה ג"ס וכו"ל סוד ספ' וסוס כאשר
 יחס משה את ידו וכו' לא זכיתו להכין רכדיו
 כלל וסירחה יראס סהוא ממש ספך רכדיו ולע"ר לי
 משה וסיע"כ . ועיין לק' או כ"ז יסוכ ע"ז) :

ל"ה ציון סוד יסוד ד"א עיין במע' סגו' אות פ"ו :

ל"ז ציון וירושלים מס ענינש דמלכו דליון סוד כ"סוד וירוש' סוד כמל' וכן הדבר כי נקו' הסוד כנוק' סוד נקו' חון ונקו' ירוש' סוד נקו' מל' סכנוק' וכן סוד' כארד' דליון סוד כסותא דסכ' ככית רחס לחחסא וסמנס כמקס ערוקס יס כשר ספוס וסוד נק' עטר' וסוד כשר תפוח כולט כן סירכיס וכשר זה סוד מל' סכנוק' וכפניס מזה ככשר סס סוד כית סתס סהוא חדר' א' לפניס מואת סעל' זס נק' יסוד סכנוק' עור כסוכ סס דליון סוד

רחמים וירוש' סוד חון . ס' סירס ח"ג וכן ס' לרוך סנוק' דר' ח' . (א"ה לעול כסוד ל"ס כתב דליון סוד יסוד ד"א . וז"ל דש ליון סוד כולל כין סוד ד"א וכן דנוק') :

ל"ח צירים ודלתות שיש באשה עיין כמע' סכא"ף או' מ"ח דשס מכוסר כליך :

ל"ח צרעת ענין הצרעת והעצב וסאת וספס' וכהרת מה ענינש עיין כמע' :

סמ"ס אות ק' עוסנה כלאה סארות לחון אונג סאור' שהיו וולאוס ובניס פר' לאה ורתל ספן ז"ל רכדיס ללחיתו כעור כשד' ככו' סנה עתס למסרן טסון דלכא כחוק' החיט' כאל' אור' וגי' כוניס סס כחות סחיט' רמות תמו' לאה ורתל וסס סנק' געעס ח"ס מ"ס רז"ל וסאת סה' תורת המטרע מולא ע"ר דט' סהטוק' נק' סס סהוא לאה ורתל והנה סמטרע סס' מולא ע"ר גורס סנס למעלה כמקוס לאה או דל סנק' סס טוכ' ולאו הקל' סמורתן סנק' סס רע וסנס כח' דלאה לוקחת אור' א' לכפר סלה ורתל לוקח' כ' אורות לכן מהאור' סה' שיוגל ללאה נעשה סמורתס נוק' סנק' סאת סהוא סמורס סס' ח"ג נק' סאת לסון כס' סהיא סהיא למע' כמקוס סראס חמרי סרעס אכל ספס' וכהרת נעשן סמורת כ' אורת סולאך לרתל וסנס כחרת סוד מל' סס ארנ"י ככסיר' סחור' ספשו' ססס' ס' יסאר דליון ונ' סכעס' כסר' סספס' סס סוד סמורת' ארנ"י כח"ל כ"ס סהוא סקס' סג' ספס' ס' ע"ס . סער לאה ורתל פ"ז :

ט"ז צדיקים נופיס סלס' סס מוכסס ככו' כסמו' סל ככ"א סחיס דסו מע' :

סלחיקס לוכך נופס ולעז' . לרה ח"ס סאן מיתס נוכ' כלדיקס ורסיה מליוו ו"ל דעלס סססוס כנוק' ונפס . ס' מרומ' פ"ה ועיין במע' ס"ס א' אות פ"ג . מ' צדיקים ע"י סספי' וסעברות סעשוס כעור' עוספוס כח ומסרד' כס למעלה מערו ווס כיומו וממורן כאל' אור לליון קן ככל ווס נוסך על סכורו נסמס לנש' רכחו' אה' סל סלחיק עולה כחכמס וע"י מתסכר' או"א ע"י סס ע"כ כדוד' ונש' סלחיק ככא מבינס מעלה מ'ן סכונס ע"י סס ס"ג ויוס דליו' מוונ לו'ן ע"י סס ס"ס ונפס דליו' מעלה מ'ן סל מל' ע"י סס כ"ן כלופן סנס' סלחיקס סוד מ'ן רכונכ ונפס סוד מ'ן רמל' . ס' מ'רומ'ן פ"ה אות ע"ז :

ט"ח צדקה סוד וסוס מנשס סלחיקס סלס' ססלרק' סטתן לריך לליון סס סספריס סנק' סלס' ולרק ססוד דליון ססס כפי' ככור' מתמקל' ע"י סספריס ססס' ס' וסו מלרק נעשס לרקס . סספ"ד :

ט"ט ציצית קטן סוד סקטנות ססוד סעשוס סכילי' וליסות נדול נדלות סכילי' וכמ"ס נתכאר דכ' נקראוס חילונות סכילי' . ס' סמ' וסו' פ"ח :

ס"ד צד"י אות ל' סוד כסוד כסוד לר"ק יסוד . סס פ"ג :

ס"ד צפרניים ענינש עיין כמע' סגו' אות ק"ו :

ס"ה ציצית ענין סליות מסו עיין כמ' סגו' אות ק"ט :

ס"ו צלילים סוד סללילס דליון סוד עיין כמ' סס"ל אות ע"ג :

עין אמת מערכת צדי ריעוקב חיים

מז צלם אלו"ם מק עממו עיין כמ' האל"ף
אוח ר"ו :

מח צלם עמן הלל עיין כמערכת ספר"ת
אוח ע"ו :

מש צדיק מושל מרצת אלהים סודו נגס סוד
אור ורוב לנדיק עיין כמע' האל"ף
אוח ר"ך :

זן צבאות סוד שם וסעיין במ' סט"ן או' קמ"ד
ולק' כמ"כ אוח ק' :

נ"א צפרים סוד הכ' לערים שנקרא כ' עוחין
דעק' רקלי' עיין כמע' סק"ף
אוח ט"ן :

כז צלם רנפובינלר סוד קלי' נגס דמות
סלל"ג בי"ם ומה שקראם ללם סוד לפי
שסוד נוף ומלכות אל' הדימה כסוד ללם עוחין דקדושה
וסכן זס דומה נגס הים ראשו וזכ עוב וכן סחיה
כסף טוב אכל מסחיה ולמטה סוד מקום סמל'
סכחוס טק' דרכורא רגנה שם סוד טו"ר כסוד נחשת
כמ' כמ' תרומה רקל"ט . ש' קלי' נגס . פ"ג ס"א ש'
הקלי' פ"ג ועיין עוד כמ' סט"ן אוח קמ"ו בענין זה
ועיין עוד שם בפ"ר טכ"ה ח"ס שם המטרש שהים
כפה של ללם הנו' כסוד ומלכותו בכל משלה דכסהכייע
שיקצור סעוב עם סרע השפיע כי קיות וזו סיה אומר
אנכי ה' אלהיך כניסוף גשור שכתבו נמלא דראשו
מלאכים עובים וסופו רע מהחיה ולמטס וסוד נגס
דעולם סיעורם :

גזן צפרים סוד הכל נפרים סכ"ל הם סוד בנות
לוט כי ממנו נמשכו והם נעמה
ואגרת אס דשים . שס . פ"ט ועיין כמ"ס ס' הקלי'
פ"ה ופ"ו :

דן צומח כתי' ה' מרל"ס עיין כמע' סרל"ת
אוח ע"ו ואוח ע"ו דע דטמח
סוד יותר סרשו וסוד מחלקי המים שכל יסוד
מארבעתן וכלל מחומי ריורה וסנס הנפש שבו יס כוב'
מיים ה' סחית' שבו סוד הנפש המרככת שכה כענין
נפש סרוחם וסוף כה יותר פנימי הנק' נפש למתת
רקדאו לה נפש סעכשית רחין כס כח סקטוענעות
לחקנענוג כפי רינה ממקוה למקו' ואין לה רקטכע
פשי סוטבע כה לקיות למתת ואין לה רתן מעלמה
כוס רק נק' כח סגוף או כח סמחיק חס הנפש
הטמחת מחלק לג' חלקים סון וסמנה לוחמוליד כיוולא
כי וסון יתחלק לה' כחות סמוך סמאל וסמחיק
ער שיקעכל וסמע' וסמכריל בין סטוב לפסולת
והדוחס סמותר לחון וסנה כח סמוך סוד עפר
והמעכל אס וסדוחס מים וכו' כמ' כס' סעכעיים
ולסיות נפש סטמחת כוללת כחות רבים ופעולת
סיות קראו סחמי' נפש ממש חסו נפש סכנכראים .
ס' קיטור אבי"ע פ"ו וכמ"ס ש' קלי' נגס פ"ס :

גיה ציון סוד יסוד דנוק' עיין לעיל כחות ל"ו .
ועיין כס' הפסו' כחלים כס' מלוח
מכלל חסי סכ' דמס"ו ל' דמלוח חושפת סעולם וס'
דכמלא רלוח סוד טיבור ולא יסוד וקי' דסמלך סח'
כר סוד יסוד וע"י חושפת סעולם שהם סו"מ דמיותו
ע"ס ועיין כמ"ס כררושו סטק' ררוש ח' סכ' רליון
נק' קרש סקדשים :

גז צמצום סוד סלמטס של ס"ס כ"ה סיה
כנקודס אמלעי אשר בו כחמלע

אורו קמס למלס האור ססוד ומתרחק אל' סרל' סככות
סנקו' סחמלעי סחיל וכו' . ע"ח ס"א פ"ב . (א"ה)
עיין למורינו סרכ סססיד רב שר סלום ו"ל
כסנהחיות ססח' ח"ל וק"ל סוכח ככלתי כעל סכלית
אך יס נקודס אמלעי רכל מקום שיש אמלעי יסרלס
וסוף ול"ע עכ"ל :

וראיתי להרכ סססיד נכדו סוד' סח"ל ס"ל סתי'
לוח ח"ל ונלע"ה דכונת רביס ו"ל כמ"ס
נקו' אמלעי מיוחי על ססיעור ססוד סעחיד להסחלק
מכמקום ססוד כר להליל סעולמות ו"ל ססחחיל
להתלמ' מקו' סחמלעי אשר בו כחמלע סוד סוס
וסוד מתרחק מכל סרררס כסוד לאסוקי ללא ימנא
דס סוד סעחיד להסחלק מנמנו נפלמלס מכל סלרדון
וסיכי מסכתת לה סיהלמלס מכל סררדון חס לה
סנאמר ססחחיל סלמטס סנקו' סחמלעי סכוס סוד
ואלך ומתרחק סוד מכל סרררס כסוד וכן מרדיוק
כלסו סטוכור רחרי סכתכלמלס עלמו סנקו' סחמלעי
אשר בו כחמלע אורו כככולמלס סוד ססוד ומתרחק
אל' לרדי וכו' ואס או' דמ"ס אמלעי סוד כה"ס ח"ו
מחי קחמ' ולמלס סוד סוד סול' ולמלס אורו
ועיקרמ' סוד סוד ממשע סודע סוד על כתי'
סוד סעחיד להסחלק וע"ו סוד דקמר סלמלס עלמו
כנקו' אמלעי סכו כחמלע אורו סעחיד להסחלק
ולמלס סוד סוד כסוס מכל סררדון ודוק :

וחזה סחית לה"ס מוהר"י למח ו"ל בס' פ"ס ס"א
ח"ה פ"ס סכתב עמ"ס ר"ל כנקו' אמלעי'
סכו ח"ל כ"ל סר"ל כחמלעיית סחלל וסוד אמלעיית
בערך כל סעולמות סנאלו אוח' שהי כה"ס כ"ה
עלמו לה סיק אמלע וקלות ח"ו וסמו מנכיס עליו
ואין אמלעי כלי ראש וסוף וכו' עכ"ל . נראה כסוד
סתי' כתי' סל סרל"ס ו"ל אלא סרכרו כחו כקיטור ומן
סקימח על סרל"ס ו"ל אך לה סוכיו :

ואני סכותב מ"כ חללי מכת' ידו עומן רב וסוד
זכר חס ממנו ולאו סרכרים או רחיקו או
סמעחיו ח"ל ע"ע סחק' עלומס שיש כענין סלמלס
וכו' י"ל רלשן אמלע לאו דוקא' אמלע ממש וכמ"ס
סרכ מעוררמ"ט ו"ל סח"ס סו' ח' רלשן אמלע איו
נקו' חמ' אלא לאסוקי סקלות וסחיד כוכ יעש"כ
וה"כ סרכרים ק"ו ועס כרכרים שיש בו ראש וסוף
כסנאמר בו לשן אמלע לאו נקו' אמלעי ממש כ"ס
וק"ו כסאין ראש וסוף דודאי לשן אמלע ל"ד עכ"ל
ונכון :

זן צפרנים (א"ה) עיין לעיל או' ל"ד מ"ס
דלח זכתי להכין מ"ס
וכו"ס סוד ספ' וסיה כחשך וסיה ממש וכו' ססוד ססך
דכריו וע"ס :

והן עתה רחיקו כפי' כ"ו להרכ סססיד סרל"ס
ו"ל ססך' כן ח"ל וקסס דקדק סל ממש סוד
ססך דכריו דרודע מ"ס כמ' ר"ס רכ"ט וסיה כחשך
יסוס ממש וכו' וכו' ודיו סל ממש עוסות מלמחם וכו'
אלא וכו' נמלא דכסוקים מרס ממש ודו סיו יסרלל
כרוקיס וסוד נוכרי' וכססו ודיו טופלים לא סיו יסרלל
כחותה סעה מרולי' וכסי ססקרמות סוס לרד
לססך :

אלא יוכן כמ"ס כוהר מרס רס"כ ס' סחומס
דכנהל כר כרד' ית עמח כסעחל דוקף
ידו כר כו יסרלל זכאין ויקחו לברכה ידו סח וקסין
כוקיפו כלל סודת כלל וכו' וכו' ויחיה סו יקסין
ובעורס

ב צדיקים נק' זו"ן זריקוהו - שם ש"ד פ"א פ"ב :

ג צלם כ' מיני ללם יש באדם א' הוא ללם אלכו"ם והוא רעיונר ואח"ך בנולת יש לו ללם דהו"ם . וכתיב ה' מוסר'ך ז"ל ח' ללם דהו"ם ולכד לא מלאחי בפסוק ואולי שגרתו כפ' ושמחו "השמים" ותגל "הארץ" דר"ת הוא הו"ם וס"ת ללם"ו . ש"ס ח"א פי"ג . (א"ה) חני מלאחי ללם דהו"ם בפסוק יו"ם ללך על יד ימיך וסגס דלה נאמ' ללם חלף לל עכ"פ ענין ללם הוא חלף שסוף בדיקת תקונה וללם עיין כשעפ"כ בדרוש לל הו"ר יע"ש (דוק) :

ד צואר סוד ענין הצואר עיין במערכ' סו"ת חות' :

ה צרע נק' המל' בזמן הטיקה וכשהיא מרה שלומה אחו' חוה דר"א נק' ללע עלו ואח"ך כשכניתי וכעשיית פרי' נמור באחורו ז"א או הוא כנין הללע כמס"ם ויכן ה' וכו' . שם בדרוש טק' דרוש ג' :

ו צלמות הוא סוד הק"ך לירופי אלהים ז"ל מו"ת ששם דבר וטק' ז"ל דבריה ששם הק"ך לירופי אלהים ששנאחו באחוריהם . שם כש' הקל' פ"כ . (א"ה) אפשר ח"ם הפסוק כי דכיתא במקו' הניס ותכס עליו בללמ"ת חס שכחו שם אלוטו ונפרוש כפיט לאל זר הלא אלהים יתקור זאת וכו' והכונה רלעול מוס כתב דהנמש התחתון יונק מזה הנמש העליון רקט' ואז הוא סוד יניקת החי' ולא שח"ו החי' עלמס וינקים מן הקדושה ממש ח"ו והשמר אל תפן און . עוד כתב שם דאלו הק"ך לירופי אלהים הם דקדושה ומשם ואלך נק' אלהים אחרים ע"כ וכוה ויכן הפ' דזוק סיטוב והמשכיל יבין מדעתו) :

ז צדיק על שולחן יבא סודו עיין במערכ' הפ"א חות' ו' במ"ב :

ח צבאות נק' הנו"ם חלף שהנו"ם ח"א נק' ב' כבאות וחט"ה דטק' נקדח אלהים לכבאות ח"ם אלהים נחן לי לשון למודים כי לשון גי' אלהים ריודין ואלהים פשו' ולמודים הם נו"ם ח"ו כי לשון למודים הוא אלהים כבאו' והנהג"כ האלהים כבאות הם נו"ם דטק' לכן נרמזה הטק' בחי' לשון ששוא גי' שכינ"ם ע"ס . ש' הסקד' רקע"ם :

מערכת אות הקו"ף

עין חיים

א קרי' . הקל' עלמס היא רמזעם של מלקות ליוסר את הרשעים כעפ"כ . שער הכללים פ"ב :

ב קו הא"ס כ"ה שיעור התפשטותו אינו רק ער התחלת קרקעות העיגולים רע"ו שהוא פ"ר כתר עולם האזילות . ש' העיגולים ענק ד' :

ג קו הכמשך מן הא"ס כ"ה חך העיגולי מהלבש ע"ס עולם האל' ואינו טובע וריבך וולחי כאזי' לכד ולא ככי' עולכן משם ולמטה ישאנה מהחוס ויקראו כי ע"אך בכחי' המק' דבך ונוגע ככל הו"ר עו' אבי"ע . שער האזילות פ"א . (א"ה) ועיין מש"ל בכות הקודם לום וז"ע) :

וכתובם פני אורקעו סונו ידעו דשנ' לא שריא על ידיו וישראל לא יתחזון לכרכה וכו' . וזוה דא יודי משה כבדים מ"ג בנין דכהסיה שעתא לא סונו זכאין ישראל ויודי דמשה אחייקרו ולא יוכלו לוקפא לון לעילא דכתיב לעיל על ריב ככ"י וכו' וכדין ויבא עמלק ואתיקרו ידיו דמשה ולא יכול לארמא לון יע"ש :

ובזה יוכן הקד' הו"ל דלכך היה מרים ידו משע"ם וינן דבאותה שעה לא סונו זכאין ולכך סונו נוכרין דלה הוה שם אחי' לקל' אך כאשר הוה מניח ידו ונבר עמלק מכח האחיה שהיה להם ואיני הפך מהס"ם דק"א לא סונו זכאין באותה שעה חלף דסונו סונו' בתשו' מכח הדומק והלמה שהיה להם וכוה הכח היה יכול מרע"ם לסדום ידיו כטורח גדול ואם לא סונו משעבדים לאכיהם שכשמים היה מניח ידיו ולא היה יכול לזוקפם ודוק ח"ר ז"ל :

ורעדן לפרש הפ' והיה כאשר ירום וכו' ולתת טעם אך תלוו התגברות ישראל כהרמת

ידו משה וכוה יחוייב קלת הענין והוא כהק' . מ"ש עוד שם רז"ל עיין לעיל בכות הנו' רע"ו נשיאות הירוש והנכסות למע' כוה נתקן בחי' פרי' לאס כולו יע"ש וכמע' הלמ"ר חות' ל"ג . עוד יודע דמרע"ם היה אחיותו בלאס כסוד והאיש משה עניו דהו"ט לאס סנק' עטם וידוע רכל ישראל שכאותו סדור הוה אחו"ם כנשמת מרע"ם והוא היה אורש כל נשמות ישראל כסוד שקול משה כנגד כל ישר' :

וה"ש וסיה כאשר ירום משה ידו ועי"ו הוה מתקן פרי' לאס וכוה ונבר ישראל רע"ו שהוה מתקן פרי' לאס הוה מתגבר כחו כיון דמשה הוה אחיותו ומניולא ג"כ רוחא דנבר ישראל רכולס אחו"ם במרע"ם והוא הוה שורש ובאשר יוכן ידו וכוה לא סונו נתקן פ"ר לאס ונבר עמלק דסונו מתחלש כחו ואחיותו ודוק היטב :

ועפי"ו יוכן כונה הכתיב בתסולים קומה ה' אל כשא יודך אל השכת ענינם והוא דכבר כתבו רע"ו נשיאות ידיו למע' נתקן פרי' לאס וכ"כ דלאס נק' עטם ולום התפלל דרע"ם קומה ה' ש' כשא יודך למע' עד הראש כדי לתקן פרי' לאס ח"ם אל השכת ענינם דהו"ט לאס סנק' עטם . ועטם שהתפלל דרע"ם זאת הפעי' הוא ולא אחר יען רשורשו מלאה כסוד משיח כן דוד הכה מיוסדה כנה של לאס עיין במערכת סדו"ת חות' ב' וכן לו נאס ולו יאסודוק וא"ש חת"ם) :

מבוא שערים

א צמצום ענינו יוכן מפ' מי מרר כשעלו מים דהכינה נק' כוליהא דקריינותא שסוף שור' סדין ונק' מ"ו ולהיותה דין לכן כל מדידות האזי' סונו ע"י לפי שמרת הסקד מתפש' בלו גכול אכל סדין מאיר במרה וכמשקל נמלא דכל צמטום הוא דין ולכן מעת התחלת צמטום הא"ס כ"ה לעשות מקום סתלל התחיל שורש סדין להסתלות עם הוה שאסוד לסוכור בחי' דין זולת מלא' ולמטה ומה שאנו מוכיחים בחי' דין הוא פי' שורש סדין בהעלס נמור כערך הא"ס אכל כאן הוא רחמי' פשוטים ח"ם מ"ש דו' לבחמו' כרא הקכ"ם העולם במידת סדין והו"ט כעת הנמטום וזמר שחללו העולמו' בתוך המקום ואורח"ם נתלבש בחי' או היה מרס"ר . מ"ש ש"א ח"א פ"א :

עץ אמת מערבת קורף ליעקב היים

ד קו פאמטן מן הא"ס כ"ס כשנלם חוט הא"ס כ"ס בכחי' פרימיותו כמ"ל אז נתיבכה האור ונעסס שס מסך וירך סמך ירדס שס במל' דאז' ו'ת סכס והיתס ראש לשועלים ל"ס דכרוא' וכ'זאחר התעבותס ותלכשותס רך מסך סכ"ל וכו' ועד"ז ככ"ע וזירס ועשית יע"ס כפ' הנו' :

ה קול היבור סס ענר לאס ורחל אעפ"י שקול סוא כת"ת ו"א עכ"ז שורש כ' סוא כמלכות דתורה רק שקול נעסס נעמס ללאס . ענר אכ"פ פ"א :

ו קלי מקום סקלי' ואחית סחיטום סס אחורי טק' דז"א וסס סס נדבקים ונס כחמור ו'אית קלת אחזס לחיטום . ענר סנקודיס פ"ו :

ז קפורת . סוד י"א סמני הקטורת עיין כמע' חמ"ס ארת מ"ד :

ח קודם סאז' ילאו י' נקודת וטלס כלוליס ככס נק' א' וסוא סכסר כאופן סכל ו' סו כסו' סכסר נכללן כס וז"ס עקודיס נקודיס וכרדיס כו סח' כל סו עקו' מקודיס וכ"ז וסכל כסוד סכסר אכ"כ ילאו ססנקו' א' וססו לו סו' נקו' כל א' כפ"ע חסו נקודיס . וכסר נקון יסא דעתיק אז נק' כרדיס . ט' סמלכיס פ"א :

ט קודם סתיקן לא סיס כו"ס יסוד וסתיקיות ואח' רק כרמיון אכסיס כפרדיס אית לדכו פנס ולכן לא נקודימו ומסו כמ"ס סכור עככיס אפריס סנח לו כו סטכור גורס קודס וסעמס עז"ר סגל אס תקח' קניס כ"א לכרו יסכסר וסס תקח' נ' כסוד יתקיימו ולא יסכסרו כן סיס סוכר כאן . סס פ"ס :

י קודם סתיקן לא סיס אסכס כו"ס רק ירסס לכ"א כסוד ססכמס סיה לס ירסס לעלות לכסר וכן ירסס סנית מליד לבוכס ועד"ז לבולן כמ"ס דז"ל כו סעולס ככרס כרין ססו ססרסס וסס סיס עומד וסכטולוסמל' ער סססס עמו מרס"ד ססוא סתיקן וזן נמטן כוסיסן אסכס ויסוד וסתיקיו- סס :

יא קטורת ענין י"א סמני הקטורת סס' קלי' דנחס ויס כסס חיות דקרוסס לסחיותן וסס כו"ס סל סקרוסס אז נכלע כחוכס חיות סקרוסס ונחשכיס ל' כלכר אכל בקלי' אין סחיות נכלע כחוכן כו אין קודס מתעכר כחול אן עומר על ראסס ומסס מאיר לסס וזו סס נחשכיס ל"א כחי' חסו כל סמוסיק גורע . נס וזו סוד י"א וירעו' עוסיס כסוד עו כחיטוטס . סס ועיין לקמן וארת מ"ס :

יב קן צפור סודו עיין כמע' סו"ן ארת ל"א וארת כ"ז :

יג קיים . ענין תיקן סספי' סלא נקטו אלא ער ססו כסוד קייס סענין עיין כמערכ' סמ"ס ארת ל"ס :

יד קב ג' מלייס דעס"מ וסס מ"ו ל"ו י"ט ג' ק"ב ואלו סס ק"כ גיטוי' מרש"ח סטו' סכסכו ככליס דז"א לסחיותו . ח"ס מ"ס כגמ' חלס אסס כקב וספלת מנו' קבין ופרישות . נס ו"ס מ"ס ומניח כו די לו כקב חרובין מע"ס לע"ס פי' כו כסיות ג' מלייס אלו ססריס מו"א סיס נק' ק"כ חרובין ססס כחי' מלכיס דסחכרו עלמין קדמאי וכסגכס כו זס סקב סקוא ג' מליין סכ"ל אז סוא

מחוקן וסלס וזו חייב כחלס כמ"ס כמס' כ"ס או' מיקב לחלס וכ"ס או' מקכייס וכו' כו אז חייב כחלס ח"ס ארס"ד חלסו סל עולס סיס . ואמנס ביאר מנסה זו סוא דיש כ' קבין א' טוב וסוא ק"כ הנו' דג' מלייס עס"מ וסוא מכחי' פניס סמקבלת כענ' סוונ סכ"פ חסו סקב ססאסס רוסס כס מנו' ופרישות כו ססאסס סיא סס ד' ססוא כ"ן ססוא כמל' סנקרס חלס ככ"ל ומקבלת ג' מליייס סנו' סנק' קב טסוד ויס קב אחר סנק' קב חרובין חס סיס מיתס וסרכן סל סמלכיס חס חייב כ"כ טכוד כמו סא' לטו ססוא מכחי' אחרייס וסקלי' נאחייס כו וסס כחי' ד' אחרייס סל ד' סמות עסמ"כ ססוא מדרגס סו' שיש ככל סס מאלו סד' ויס כסס כ"ו אחריות ככל סס חון מנס כ"ן דיינו כמלוי סלו רק כ"ד אחריות וס"ס סס ק"כ אחריות וכסוד כ' כחי' קבין אלו פסקו כ"ס דאו חייב כחלס כיון סכסר יס כסס קב א' סל חרובין וסוקס עליו קב סכ' סטסוד סרי נחחייב כחלסוב"ס סכסר כיון ססקב א' ככר יסכו רמו אלו סקב טסוד די כוס . נס ו"ס סמנסת קב יסן וקב חרס סנשכו זס כוס וכו' וסס כ' קבין א' יסן כיוני חרובין וסחי' חרס כמלואס עתס כיוני עיבור :

נ ו"ס מ"ס כמס' סכס סקוטע יולא כ"כ סלו דכר ר"מ וכו' ופי' כו סמלכיס סמלכו כארן ארוס ומסו וירדו ככר' וסחאחו בקלי' ונעסו כחי' כסמס לסס וססי' סיסס סילאו כפרדין ומ"ז וזו נקרא רס"ד ואח"ך נכססו סח' או' ונעסו רס"י וסתיקסו כסוד קייס וכו' וסנח אלו סמל' סעדיין סס סח' סקלי' ער כוית סמסית נק' רס"ד כל מונס וסספעסס אינס רק מסוד ק"כ ססס סמלויס דעס"מ וסס קב חרובין ססמלכיס נסארו חרובין אכל מהסמות ענמס אינן יכוליס לסחפרנס וסנח מלוי ג' אלוסיס רמו לאלו סמלכיס סנק' אלוסיס כסוד דייון ולכן אינס סחפריס' אלו ממלו וסנח כסכת אסוד לטולטל כרס"ד ססוא רשות אלו סמלכיס ומסרסן סחפרכסו חוילוי לסס מונן מרס"י ססוא ו"א אחר סחיקין ור"מ סכר דז"א כסיותו ככחי' קוטע לכר אז יולא כקב סלו סס כרס"ד לפרינסן ולחיות סאינו יולא רק ככחי' סק"כ סכ"ל לכרו לבן נק' ג' קטוע דססס ענמו קטוע ועלס למעל' וסקב סלו ססוא סמלויס לכר סוא סוילא למרסס סמלטי' כרס"ד וכ"כ דג' סמות עס"מ דמלייס סוא ק"כ סס כו"א ולס' זו נק' סו"א קטוע על סמס דקייט"ע ג' ע"כ ס"ג מ"ס ע"ס סו' סס עוליס למעל' ומילוי ססוא סק"כ יולא לחן . ועוד ט"א דכסכת כל אחי' סקלי' סס כנח"ו ססס רגלן דז"א דסחענלן כסכת וססאר מקום פנח וסלל כסוד סחללוס ולכן נק' סו"א קטוע כסוד אלו סרגליס סקטעו ועלו למעלס למקו' ולא יוד אלו סקב ססוכר ועיין כמ"ס ס"ג ט"ב פי"ד :

נ כוס סכין מ"ס כחי' קרן סמנסנח עכרס דכ"ג מלייטן כענין קבין וכו' ופי' דכ"כ דז"א יס לו קב זס ססוא מילוי עס"מ וסס ק"כ זס ג' סחיטו (א"ס פי' זס עיין לק' כחי' ססוד רוד ארת קי"ח) וסס דינון דמלוי ג' אלוסיס וסס סו"מ סירדו וסוכרדו סס וסס עומדיס סס ככחי' רוסחיות ונמסס אל סקלי' . והנח יס ככ"ע סחחון מקום ססס סוא יקודת כיוס וקרוכ חליו עומדיס אלו סמלכיס וארתן נסמות סכריקיס שיש סס כולס סס מכחי' כעלי קבין ססס מוס קוד סק"כ הנו' לכן גריכיס סס לסתלכס כסותס סקבין :

גם ו"ם מ"ם כל רב מכלל וכל רבי מא"י וכל רבא
משאר ארעאון ופ"י כי כלאה ז"א להשטיע
כאחון מלכום העומדים כחו"ל אינו יולא רק ככס'
שמילתים לבד והנה אחרונים שלמ"ם דאלפי"ן פשוטים
הם ע"כ ומלואם הם ק"ל וכו' ג"ו ר"ב חסו כל רב
מכלל ח"ס הנם ס' רובב על עב קל ובה מלרס כי
כלאחון למלרס שהוא חו"ל יולא בסוד ע"כ ק"ל שהוא
ג"ו ר"ב וגם רב"א הוא ע"כ ק"ל ע"ם אכל כ"א הוא
בסוד רבי כחוס' ו' שס"ו אחריות דמלח השם בעלמו
ככחי' פנים המתקיימים עם ע"כ ק"ל ונעשה רב"י
והנה ע"כ ק"ל עם ד' אחריות הפשוטות שהם כ"והר
דוכ"ב ר"ל כ"ו ר"ב ור"ל דשם סו"ם רובב על ע"כ
ק"ל וכסתקרותם נעשה רובב כ"ל . ש' אכ"ך פ"ג .
ובמ"ם ח"ג פ"ח :

טז קין

שרש קין ולא משם כ"ן שחלתו שם ס"ג
גדול ממ"ם . ושה ילא זכרון שלי מן החו"ג
דאכא שהם מ"ם רמ"ה וכו' רמ"ה אף הכל ילא לחלואין
חזי מ"ם רמ"ה וחזי ממ"ם רב"ן ונח' חזי מב"ן
רמ"ם וחזי מב"ן רב"ן ולכן נחלקו לב' תאומות ואותה
שתיקה מב"ן רב"ן נקרא' תאומה יתירה יען כי היא
צחי' קין לכן נקראת כס קין והכן זה . שם פ"ו ועיין
עור' כס' המתחין פ"י שכתב דקין הוא גבו' רב"ן והכל
הם רמ"ה :

יז קטן

הוא לעולם ככחי' דין כי הלא ז"א נק'
קטן בעד' אכא סגק' סכא ולכן אכא
יותר רחמי' מן סכן והקט' הוא אכזריות וכו' כחוש
העין . שער מוחין דקט' פ"א ובמ"ם ש"ה ח"א
פ"ב :

יח קריאת

שמע בק"ם ככנסין מוחין דר"ק
חנ"ת כה"י גדולות דאימא . שער
מוחין דקט' פ"ג :

יח קרקד

ג"ו ד' שמת אלה"ם דקט' כ' מו'
מזר אב' וכו' מזר אי' וכל שם משו'
הוא בסוד כ"ן פי' דאלפי"ם פשוט ומלא ומלא דמלא
הם כ"ן אחריות בסוד ככ"ו האלפי"ם וד"פ כ"ן אלו של
ד' אלפי"ם ג"ו קרקד' ח"ם סקרקד' מקום שמתו של
חיטק רופס . ש' מו' רל"ם פ"ם :

יט קין

והכל שורשם מל"ב אלפי"ם אחר ככ"א
ממס יט ה' אחריות הרי ק"ם כמנחן קין
וכן הכל הוא ס' ל"ב סג"ל ג"כ אלא שהכל בכללות
וקין כפרטות . שם :

כ קטן

אין ביאתו ביאה והטעם דהוונן של
סולרה הוא בכח המוחין גדולות דמשם
נמשכת הטופס ולכן קטן אין הוא' כי ער שיסה לו
מוחין דגד' . שם פ"ו . ועיין עור' כס' דרוש' הל"ם
דרוש' ג' ועש"ב :

כא קוים

ענין השינוי שיש כב' קוים דקו ימין
ושמאל שכתובם מתפשטין ומתלכדים
מזו חו"כ המל"ב כט"ס דאי' הנה האורות הם
פתומים ולכן הם קוים כלתי רחבים וגבים דהם כחי'
הזרועות והשוקיים שהם ארוכים כלתי רחבים אכל קו
אמל' שסוף ת"ת והוא הנוף הוא רחב מאד משא"כ
שאר הקוים והט' לפי שאורות מות סרעפת סהמלעני
מתפש' כחוטו ושם מתלכש כחי' עטרם דוסוד של או'
הנך' רחובות הנהר כי הוא מקום רחב ואינו מקום צר
כמו פי' היסוד סוכר ולוה . מתרחב כלי הנוף הנק' ת"ת
ונעשה רחב יותר עשאר הספי' אמתם גס' כב' קוים
ימין ושמאל יש שינוי כסם מינס וכו' והוא דהזרועות

הם יותר רחבים מן השוקיים ורחבים שהם יותר עבים
והטעם דמתגלה למטה סחורים של סרעפת לכן
מתרחב הכלי אכל אינו כ"כ כמו חנוף דשם עי' אור
סרעפת . ש' פרטופו זר"ן פ"ג :

כב קלי

נק' לואה והט' עיין כמע' סט"ז אות
פ"ו . וגם נק' מת עיין כמע' סמ"ס
אות קע"א :

כג קלי

טוגם איקוד חשמל עיין כמע' סמ"ס
אות קכ"ג ובמ' סעי"ן אות קי' וכו' ש'
ס"ג ח"ב פי"ד :

כד קדושה

דע כלל גדול וכל דבר שנקדו'
אינו נעקר שורשו משם וככל מקו'
שתיקה המל' כשעולה אין השורש נעקרת ממקומו
ח"ס דאשה עלה עמו ואינה יורדת . ש' תיקון סט'
פ"ג ועיין במ"ם כדר' הנוק' דרוש' א' :

כה קטנה

נק' האשה ער היתה בי"ב שנים
ויום א' והוא דאין האשה נחקנת
ער גמר תיקון האדם והגדיל לבמרי ולכן אנו רואים
בחוש הראות והטבע דהאיש גדול כשנים מאשתו
ואחר שבאו המו' לו"א וסגדילו אז מאירין המו' אלו
כמוק' ואז נק' נערה ובגרות חודע דסודר אינו גדול
ער תשע' י"ג שנים . ויום א' והנוק' ער י"ב שנים
ויום א' ובבאר אלו הוי"ב ש' ויום א' מה עניינם והוא
דכניסת חזי שנישאר חסוד דת"ת דז"א ככתר שלה
הוא שנה א' ואח"ך נכנס פ"ת דנלח וז"א ככתמה שכה
הרי שנה ב' . אח"ך נכנס פ"ת דהור וז"א כבינה שכה
הרי שנה ג' . אח"ך אלו הב' פ"ת יורדין כחו"ג שכה
ונכנסים כמקומן כ"פ אמל' דט"ס כחו"כ שכה הרי
ה' שנים . ואח"ך הב' פ"ת יורדין לו"ה שכה וכ"פ אמל'
כחו"ג ונכנסו' כ"פ עניו' דט"ס כחו"כ שכה הרי ו'
שנים ונגמר הכתר וכל הב' קוין וכו' ע"י אחרת סה'
וסגבו' אינן ככנסין כס ער שינמרו כל החס' לוכנס
לכן כשנה סה' ילאו סה"ג מיוסור ז"א ונכנסו'
ברעפת שלה מכות ער הסוד אח"ך כשנה ט'
כשאר שורש סגבו' ברעפת שלה והאורות שלה
נתפשטו דרך קו אמל' ער סה"ת ואח"ך ביסוד
דכיון שהוא מקום מנובל א"ל זמן דתקף ומור יורדת
דאין שם מחיטות לעכב יירידתו ואח"ך חזרו ועלו סגבו'
לסגדיל הכתר ונקעו'ג' מסעות והס' א' מיוסוד לת"ת
כ' מת"ת לרעפת ג' מרעפת לכתר הרי הם ג' שנים
ועש' ט' דהאשו' הרי י"ב שנים ועדין חסר עתה ויום א'
יותר על י"ב שנים ועיין כמע' הכ"ף או' פ"ו . שם
פ"ו ובס' סירח פ"ב :

כו קרבן

פסח הט' שהים מקחו כעשור פסח
מלרס עיין כמע' סמ"ס או' קס"ד :

כז קלי

יש להם ד' עולמות אבי"ע וסוד יתיקת'
מאבי"ע דקדושה ותתלכשתם עיין
כמע' סה"ת או' כ"ה וכמע' האל"ף אות קס"ב
יע"ש :

כח קלי

היא טרד גבוה וכו' עיין במ' סלת"ד
אות כ"ט :

כט קרבן

מקרב העולמות זל"ז עיין במ' ס"א
אות מ"ג :

ל קיש

שעל המנוח אינו אלא לנשואת כלי ולא
לכחי' זוג ממש ובבאר כלי זה מה עני'
דע דאותו רוחא דשדי בגוה כביאם א' לנשואת כלי
נמשך מהרעפת דאכא שהוא שם ע"ב פנימי כמילוי
יורד"ן וחס' סרעפת נמ' מרעפת עליון סמופך על או"ה
והוא

עין אמת מערכת קרף ליעקב היים

והוא מול ה"ג דייק דעתו כנו דאר"ה כמולא
 אהכלילין ומ"ג נ"ב ממול ח' העליון שיש בו ג' הור"ת
 דע"ב וראשית כל אלו הסמס' הוא מרעפת עליון דע"ב
 הנק' דר"ג"ה שברעפת ההוא נח כיה גולגולתא ומות'
 דה"ה והוא כחי' ההוא אורח דתיוב על קרומא
 דמות' דה"ה ומ' ער דעת דאבא ממר' למר' ער
 יסוד שבו סנק' נתיב לא ידעו עיט ומסס ילא ונכנס
 כוסוד חי' כבואה א' וממלא דההוא רוחא דנפיק מיסוד'
 דאבא הוא הנק' אורח דכיה והוא כלול מג' שמות
 דע"ב והס ג' דר"ו וזה סר"ו הוא כחי' הכלי אשר בה
 אח"ך כוונ' ב' טחן בה סס א' דע"ב שהיא ע"כ תיבו'
 סכוללים דר"ו אורחות כנו' ואו הוא עי' ורעית ממס'
 להוליד וע"כ כחי' דר"ו ג' גבורה שהיא נקבה וע"כ
 הוא כפינת חסד שהוא הזכר (למח וסו' זכ"ר חסדו)
 והיותס ג"פ ע"כ סהס דר"ו הוא דרוע ימין הנק'
 חס' יש כונ' פ' חסד חסדים ואלו הנ"פ מתגלים כפוט'
 דאמה וטחן לא' וע"י נעשית כלי ח"ס כוה"ק דהחס'
 מכוון למטריני' כמלא דהכלי הזה שהנחיל אבא לאי'
 הנק' אורח דכיה סס סוד ה"ח וה"ג שביסוד חי' נק'
 אבא דכיה ומאלו הכ' כחי' שיש כוסוד דאומא נעשה
 גולגולתא דר"ה - כמלא רב' זווגים יש בין לאי' וכין
 לטוק הא' לנשואתה כלי חס נעש' כחי' הלילה והכ'
 כיוס כק"ס הוא סוונ ממס להוליד כלא' וכש"ס
 שלום הוא סוונ ממס להוליד כו"ן כמלא דוונ חלות
 לאו"ה ולו"ן הס להכניס שיהיו מוכניס לטוק זוונ
 היום - ש' מ"ד ומ"ן פ"ו :

לא קש כק"ס בשמע ישראלים עיבור ב' דקט'
 דקכו' ואו כנכסן מוחין דקט' כחכ"ד
 דר"ה ואו נשלים ז"א כחי' לנמרי ואח"ך עולה כסוד
 מ"ן כחי' אחר ואו באים פנימי' ז"א הן דעיבור אחר
 והן כחי' דיניקה והן המוחין דר"ק - ש' פניס ומי'
 פ"ה :

לב קברת שכת עיקרו הוא למל' לכדה דהיא
 הנק' שדה הפוחין והיא מקבלת מו'
 ממס מנה"ו דר"ה כחי' חילוניות ואח"ך ע"י ויכולו
 או המל' מקבלת מו' מנה"ו דר"ה כחי' פניס - ורע
 רסדר עליות החפ' כחול הוא רפני' המל' עלהס
 והלבושה לחי' כה"י דר"ה אכל כקכ"ס עולה החי'ו'
 רמל' ומלכיש לחי'ו' כה"י דר"ה ובעמידה כויכולו
 פני' המל' הלבושה לפני' כה"י דר"ה ונעשי' כה"י
 דר"ה מוחין אליה וזהו קדוש יתי' שיש כלול שכת
 מ"כ"ס ואו עומרת עם ועקב פכ"ס כנה"י רפנימי'
 ור"ה ומדוונגס כמו חפ' סח' דחול - שס פ"ג ועיין
 כמ' ספ"ה אות מ"ו :

לג קור ודיבור מהיכן כמ' עיין כמ' הגומ"ל
 אות כ"ג :

לד קלי עיקר החיות הקלי' הוא כנ"ת שכל
 עולם אכל בשאר הז' ראש' יש ג"כ
 קלי' וכמו שיש עליות הקדו' פני' התחתון נעש' חי'ו'
 כעליון ועי' מקבל הארה ונמתק כן בקלי' הס
 עולין ג"כ עד"ו פני' החס' נעשה חי'ו' העליון ועי'
 כמתקיס ואינס נאחזים - שס פ"ח :

לה קלי העליונה דר"ה היא נקראת טהור דכרי'
 כי טהורה דכרי' הוא עומאה דר"ה -
 שס :

לו קדיש סוד עליות העולמות בקדיש כיבר
 הוא מה שעולין עיין כמ' העי'ן
 אות ק"ב :

לז קרף לתפילין סודו עיין כמ' העי'ן אות
 קי"ו :

לח קרי תמיד עומדים כנקי' אמלעיות של סכוד'
 דוגמת הארץ הסומרי הוזת סכודס
 כאמ' הכדור מפני חומר שבה ועומד' בין אומ'
 דעשיים וכו' כלים דעשיה וכן כון כלים דחי' אל
 מקי' שלה יש ג"כ קלי' הי'ו' ויונקי' מאותו עור
 הנק' קלי' טוגס וכעד"ו ככרי' ואל' כ"ה ככחי' קלי'
 שיש בו וכן כפרטו' בכל פר' ופר' - ש' חשמל פ"ה :
(א"ה) קל"ט דמאחר דהקלי' תמיד עומדים כנקוד'
 אמלעיות וכו' א"כ מדוע עשה ה' ככה לקבוץ כל
 הטובה והקדו' שיש לנו כנקו' אמלעיות דהיינו ג"ע
 הוא כנקו' אמל' של העולם ירוש' כנקו' אמל' של
 הישוב - וי"ל דהו רמו אמלעני של"ס ודוק ח"ס הפ'
 כי על אפי ועל חמתו סתה לי העיר הוזת וכו'
 דהקלי' הס על אפי ועל חמתו של הקכ"ס ח"ס ג"כ
 הפ' כיחוקאל סו' ה' וזת ירוש' כיוון הנח"ס שמחיה -
 ככמ"ק כנקו' אמל' של ירוש' עיין כמע' הנו"ן או'
 פ"ו שפירש כ"ו יב"ש ושוב אמרתי דמאח עשה ה'
 ככה כדי להכניע לקלי' ע"ד מול בית פעור - ולכן
 עתה כעוה"ר שחרב כהמ"ק וגברה הקלי' אכחו
 רואים כחוש תראות דיש כא"י תכבורת הקלי' מאד
 וכפרט בירוש' עם"ק ואני דקדקתי כוה מאד וראיתי
 שכל מי שרואה לעבוד את ה' וללמוד יומס וילוב
 נכנס בו הפ' ומכיון לו יסודין קשין כגידין ער שמעו'
 אותו מא"י ולפעמים מולא אותו מן העולם כ"מ
 והיינו עעמא כיון דמקום אחתהס הוא כוה סתמקום
 יש להס כח גדול ואינס רואים להניח ככ"ה שעי'
 מעשיהס ולימו' עושין להס כיטול יו"ד שהקכ"ה
 יעביר ממסלת זרון מן הארץ והיה ה' למלך ע"כ
 הארץ ועיין כמע' העי'ן אות ק"ו וא"ש את"ס) :

מ קרי יונקין מהשערות עיין כמע' העי'ן
 אות קי"ט :

מ קרי ככה כמו שיש קלי' בין כלים דיושר
 למקי' כן יש קלי' בין כלים דעניולוס
 למקיפוס החי'ו' אשר ע"ג כלים ואפשר לומר דכל הקלי'
 הס כיושר אך נראה כמ"ס שסר הושר רוח ועגו'
 נפש - שס פ"ג :

מא קרי מאומתי מתגלס בארס עיין כמע'
 העי'ן אות קכ"ה :

מב קלי מדור הקלי' הס בין הגופי' והלבושי' ונע'
 הרבר מסני שהג' כחי' פני' יש כחוכס
 או"פ והיותר גרוע דאו' פ'ולא כחך העור ושס מסחי'
 ואו"מ הוא לסיפך דאור היותר חילון הוא יותר גדול
 כמלא דאו"מ שכלבוש היותר פנימי הנדבק אל הגוף
 הוא או"מ היותר קטן שיש ככולס לכן הקלי' מדורס
 שס כממלע במקום שאין לו או"פ ולא או"מ והוא
 כממלע בין הפנימי למקי' ושס נק' מקום החושך
 וענין זה הוא ככל עולם ועולם ככחי' הקלי' שבעול'
 ההוא - וסנה כאחו' דגופ' דטוק כדכקי' כל הקלי'
 דאלי' דיו"ס שכהס והס ע"ד הנו' כקדוש' והוא בי
 שורס חתקי' דקלי' שהוא כחי' השרשי' רבוקה כאחו'
 דגופ' דטוק דקדוש' ועל השורס מלכיש נשמות הכתר
 דקלי' ועל הנש' מלכיש הגוף דכתר דקלי' ואח"ך שורס
 דאבא דקלי' מלכיש על גוף הכתר ונשמת' אבא מלכיש
 לשורס וסגוף דאבא מלכיש על הנשמת' וכעד"ו ג'
 כחי' חי' וכו' ער שגמל' דגוף דטוק דקלי' היא חי'ו'
 לכל ואח"ך עלים סוכ' הלבושי' והס הפך הפני'
 דהלבושים

עץ אמת מערכת קרף ליעקב חיים פה

ומצ"ס מעוררו והסמו סקלי' סנק' עתה . וחסס וז"ן
סס כ' אוחות ו"ס רסו"ס וסס נ' ו"ס לכן סקלי' סס
ו"ס נרד ו"ס סמט סקטורת ח"ס רבומן סגלית סין
ססס שלס לפי סו"ן ססס כ' סו" ו"כ סס נסרסס
מז"ס ססס ו"ס חורדן למטס לססרד לקלי' יען
דסרסס סס מסס ולעט"ל כעס"כ ססכטול סקלי'
סו ססס יסיה סלס . ס' סקלי' פ"ס ו"כ ס"ס ס' ס' דרסו
סקלי' וכס"ס ס' סקלי' פ"ס :

סיס קלי' סקלי' נרד' סין טעסס סס עין
כמע' סס"ס סו" ס"כ :

ן קלי' כעטן סמטון סקלי' יס סגנו כסס וסוה
רבז"ן סקלי' סין כסס רכ' ס' סווקן סו"כ
כלבר וס נרסו כווס"ק כע"ס סל סרד ססרסס ולס
סכר סווקן וסעטן כמע"ס סמט פרוך נמלס רססרד'
סנעטן סווקן סעלון סקרסס רז"ן סס נרד' דסר'
וסעטן רכס' נעסרת כססס ען סוק' סכל כס' כסס'
ורוחות כססס מרד' סוכר ססרדוה עס סוק' וסמסס
סעסס כסס' ע"ז סווקן סוה כס סמט סרעט ססמכר
סכ' סו" סו"כ וס"ס ססס סווקן סלס ע"ז סרעט לכן
נק' סווקן כלסן רעט כס' ס"כ כקלי' ססין סו רעט
סין סו כס' סווקן סוה רססס לסרסס סססס עססס
סווקן חס"ס נס כלס רעט נעס סל עוכ וסכסס' סל
סו"ס סכסס ססקלי' סנק' רע ולס סווקן סס נעס'
כלס רעט . ח"ס מ"ס רז"ל כל מי ססין סו רעט סס'
לרסס עלו רססס מי ססין סו רעט סוה נס' ססקלי'
ססין סו רעט וססרסס עלו נרסס סססססו סססס'
עליוטס נ"כ כקלי' ססר נס כסס סין רעט :

רדע רכ' סמטון ד"ס רקלי' רלס' נק' סטס סכסס

מרגלס . וכ' סמטון רטק' נק' כ' ספריס
לסער נק' לסין נקכס כמע"ס כל לסר סווקן וכן
לסר ססס כסו כווס"ק כע' וללכן כ' כטס ססס נק'
סרין לסרן . ונ' עלסרת כ"ע כל כס' סמטון סכקלי'
כין כסו"ס וכן כו"ן כולס נק' כלסן כ' כסס וסרת
וסו' רכסעסס עלסרת רטק' לכן נק' כסס כסס וסרת
סס' סוכרס סכסס . ונכסר ססו עסין כ' סכסס
מרגלס וכן לסריס רע וז"ס רלס' רק' יס ל' כ' כסס
לסס רחל לסס כמעקס סרעט רז"ס רמל כמעקס סס"ת
וכן סעטין כו"ס רז"ע כ"ע ונרד' יס כו"ס רקלי'
כ' כסס סל . וססס נק' כווס"ק פ' נסס רקל' כעטן
חלס עלמין רנעקן מססוה נר' קרס' סנק' סל יע"ס
רע רלסס רחל סס ככס' פני' סמסס ככס' ססרסס
נעסס נ"כ רנעקס וסלו מכס' רעין סל וססו' סנ'
ע' כ"ע ועלס סעלון סוה ססרד כסס רלס'
וע' סכ' ססר' רז"ס רלס' ועלס סנ' ססר' מל' רלס'
וסס עלס סס' סו"ס סת זלפס ספסרת לסס סס'
לסס וע' רלסס סוה כס' כסס ועלס סכ' סו"ס
ססר' סרעט וסס"ת סל כ' סכסס מרגלס ועלס
סנ' סו"ס ססר' רחל כלסס ספסרת וסלס סנ'
עלמ' כספסרו מסס סמטון סל' סקלי' סמסס מסעולס
סס' ססוה זלפס ספסרת לסס יסל סמט לסר' ס' ססוה
סוה ס' סל נוק' רקלי' ומעולס סנ' ססוה כלסס ספסרת
רחל יסל סמט לסר' כ' ססוה סוה כ' כסס רטוק'
רקלי' ונחכר יסר ונעס' כ' ע' סו"כ רטוק' רקלי'
ומעולס סנ' ככר נק' סלס סמט כ' סכסס מרגלס
וסו"ס כספסרו סל סנ' עלמין ככ"ע . סס פ' כוועין
כמע"ס כס' סקלי' פ"ס רז"ו :

ניס קלי' רלס' סעפ"י ס"ס סס ס' פרס' עכ"ו
סנ'ר סלסס ס"ס וס"ס נססרד כלי
סוקון

סלכוסס סווקן נרעסס ססס לכוס' נוק' רקלי'
סוכסס לנפס רטוק' רקלי' ועלס סוכסס סוכלרת
רנוק' רקלי' ועלסס לכו' רז"ס רקלי' ועלס' סוכלי
רז"ס רקלי' ועלס' לכוס וסוכלי סו' וכן רלס' וז"ס
רקלי' כסו' רסכר רז"ס רקלי' סס סק' לכל סקלי'
וסו"ך עלססס מקספס לכוס' נוק' רקלי' ועלסס סק'
סוכלי נוק' רקלי' ועלסס לכוס וסוכלי סוה רקלי' ועלס'
סו' ועלס' סכס' וז"ס ועס' וז"ס כסו' סכסס' סרס
ס"ס רכסס' רז"ס סס פני' סכל וסוכלי ס"ס סק'
על סכל וסקלי' כסוכס כסמל' כ' כס' סל ססס כן
כנוק' רטוק' רז"ס ללכוסס סלס וסס כ"כ מרוקסס
מסר סגול סעטמוכסו ססס מרוקסס מסר סמק'
סגול וסס כסמלע רמין ססר' ססמרוה סלו סווקס
כ"סמלע נק' מרסו סססס . וז"ס סוה כל זמן סכ"ע
סין עולן ומלכוסין לסל' סכל כ"ז ססס עולן סו
מסלסין סקלי' מסס וכו' יע"ס . ס' ררסו סכ"ע פ"ג :

סג קרי' יס עור פ' כ' כסס ססין סקלי' מקספ'
כל סס"ס סלס ע"ד ססרל יולסרת ססר'
ז"ס וסררד סמט כן סקלי' רלס' סוה כרמין רסס
ססר כלעל עורד ססרד סרס רקרסס רלס' וסעול'
סקרס' רכס' כסל' סו סקרס' מלכסס לקרס' וקלי'
רכס' מלכס' לקלי' רלס' רכס' כסעולן יסו' ונכסס
נמלס רכקלי' וסרד' מרסס סו' וער סווקן רעסס
סס כרמון כ' סכסס סס' קרס' ומלכס' כסל' וסל'
ככר' וכו' כס' וס' כעס' וסכ' סוה סרס כלעל
סכולל סכ"ע סקלי' ינמלס כסו וססרדוה סל סרס
סקרס' וקרס' סכולל סכ"ע (ס"ס) כ"ל ח"ס סס'
ועסו ססו כס מלס רוק' . וסו"ך על כ' כס' סל
נק' לכוס וסוכלרת עסס לכס' קרס' עסס עכסס
לכו ועלסין לכוס' וסוכלרת יסרס ומק' כמעקס ססס
עומר' כס' וכסוכס סרס רקרס' וסקלי' רלס' ועלסס
לכוס וסוכלרת רכס' וכסוכס סרס רקרס' ועלסס
לכוס וסוכלרת רלס' וכסוכס סרס רקרס' ורקלי' רלס'
סס . וסס ס"ל כעטן סעיוגולס סך מלכס' סקלי'
עין כע' סעין סת ק"ס :

סד קלי' נונס סס עכססס וטעס סקקלס כסס

זס עין כסו"ך כמע' סס' סו' ע"ז :

סז קלי' סקלי' סככרסס סוה מעט מסקרס'
ונסרת וססס כרכק' וכו' סקלי'
וסקרי' כסוקל' ס' וסין מרעכרין וכעסס סקלי'
סרסס על סקרס' ומעורכ' סו"ר ככס' סלכוסין
ולס ככס' סכלס וסעלסות ס"ו וסכן זס . ס' סווקן
סעלסות כסקרסס ועין כמ' סלס"ק סוה רע"ג :

סח קבלה מעסית סעטס סססר לססרתס
כקכ"מ עין כמע' סס"ן סו' פ"ס :

סז קלי' עטן ססוכלרת סכקלי' עין כע' סס"ס
סוה כ"ז :

סח קלי' עטין סקלי' סל ד' עלסרת סכ"ע רע
רכסו סס"ד עלמ' סכ"ע כקרוסס
כן יס ד' עלמ' סטומסס וססס כעולס סלס' סין
סקלי' כ"ס נרד וז"ן לבר נרד ססרד סלסס סך למע'
כסר' סו"ס לז יס . וכעולס סכר' יס קלי' סס' נרד
ס' כססר סלס וכו"ן וכו' יס יס קלי' נרד ססר' רסו"ס
ודו"ן . וכעסס יס קלי' נרד ססר' סל כל כס' פרס'
ססס ס"ס וס"ס חו"ן וכו' סעטן מרדע לז יס קלי'
כ"ס כו"ן רלס' רוק' ולס עור יען רקלי' לז נעסו
סלס סכרד סו"ס סמטון וסס כס' וז"ן רלס' לכו'
לפי ססמלכס סל ס"ס לז סק' רלס ירדו לעלס סכר'

עין אמת בערכת קורף ליעקב חיים

חוקון רק כבחהו' אכל וז' דקלי' ראני' לבר נעשה בהם חוקון כנו' ח"ס עשו ואשחו וכו' למת ולא עשו כולו כאדרת שער והעטון רבאלי' סק' הים חוקון ככולו ונחקנו כחי' השערות ר"א כרישא ריליה ונמשכן עד רישא רז"א כנו' גמלא אר"א מכוסים חוך השערות שהם לבנות כחלב חוד ועי' נשאר יעקב איש חלק כי כבר נתקן כל האלי' וכל השערות הם למע' באר"א אכל יעקב נשאר כבחי' איש חלק שהוא ז"א ראני' דקרו' אכל בקלי' ראני' שלא היה חוקון אלא כו"ן שהם עשו ואשחו לכן כל לו השערות שהיו כאן באר"א דקרו' שם הם כעשו שהוא ז"א דקלי' וגם הם סומקין כוודא וז"ט שילא הדמני כולו כאדרת שער ואלו הן בחי' חוהן ד' מאות איש שהם כנגד השערות דקרו' שהם ד' חי' והם ת' איש כנו' והנה הקלי' ראני' רתה להדמות כקוף ככ"א להיתקן כולו אפי' בא"א יוליה ולהמשיך משם בחי' השערות כמו שהם בקרו' ח"ס אם חגיגה כנשר וכו' להמשי' חוהן שערות מא"א שלך משם אורידך וכו' דאם ת"ו יעלה החי' ראני' הטמא גם בא"א ואז"א יוליה הים נחרב העולם לכן משם אורידך גאוס ה' שם פ"ג ועיין במ"ש כש' הקלי' פ"ה באורך :

בין קלי' ד' קלי' חס רוח סערה עין גדול ואש מתלק' ונגה והנה ה' הא' נק' עור כי עור הוא קלי' לכן נק' קלי' והם נגד ג' ערלת מילה ופריעה ואטופי דמא' ובתוכם הכשר עטרת הנגיד והוא החשמל ועי' החשמל סוככו הטנגה הקלי' חר' קול דממה דקה כחשאי וז"ס ח"ס מחשמל ובתוכו מ"ל שהוא עצמות החשמל והוא הכשר חס' החש' הוא חיות אש ממללות מלוי' דאלהים דוודו' ג' ש' דכשר והוא עה"ד טוב ראני' לכן הוא שם חו"ה וחדנות כשילוב דוכו שם החשמל אך כבי"ע עה"ד טו"ר ולא החשמל עצמו אלא קלי' נגה הסוככת עליו ומשפחה בין החשמל ובין הקלי' וחשמל ג' מלבו"ש והוא כשר החוסף על הג' כלים הנק' נוף דהכשר אינו מכללם וקלי' זו דנגה הוא העור המשפך בין הג' קלי' ובין החשמל דהוא עור זך דהק' מאד שאינו ניכר - ש' קלי' נגה פ"ב כס"א נק' זה הש' ש' הקלי' ועיין עור במע' הלמ"ד אוח ח"ן :

ג' קלי' נגה נק' להט' החרב המתהפכת כנו' בחי' ע"ה ודע קלי' זו כוללת כל ד"ס ויש קליפת נגה נגד כינה ואש הוא טוב ולא רע שהטוב נוכחו וההפכו מדינה לרחמי ללויקים כע"כ הוא כינה ונגה שכנגד מל' הוא רובו רע ותמן הוא מתהפכת מרחמי לדינה וזה נרמז בפ' ואר"א פ"ו שם פ"ג ועיין עור ענין קלי' נגה במע' הלמ"ד אוח כ"ן ובמע' הנו"ן אוח קמ"ז - ובמע' המ"ס אוח רמ"ט - ובמע' הפ"א אוח ח"י ובמע' הלמ"ד אוח ח"ן ובמ' הנימ"ל א' ל"ג ובמ' הנו"ן אוח קמ"ט ובמ' המ"ס א' רנ"ו :

ד' קלי' נגה נק' עה"ד טו"ר הטוב הוא הזכר ואש הוא הכל ומשם יולאים השדין החלויים באוירא שמטיבין לכנו' ארס דהרע אשר שם הוא טוב ומתוך דהם זכרים - ורע הוא הנק' דנגה שהוא ממראה מתניו ולמטה ואש הוא קין גבור ומשם יולאים השדין שהם רעים ומזיקין - גם מלך נוק' דנגה הם עו"א ועו"א אל מלאכים מלך הטוב ושדין מלך הרע וז"ס הנפילים היו בארץ ארץ הנק' דנגה ומשם נפלו דנגד בהם ולא נעשו שרים - אך

כני האלהים המתחלפים עליהם הם מלך הטוב דקלי' נגה מלך שכה כי כינה נק' אלהים ואלו כניה כי בני אלהים הם ב' מו' דחכמה דנגה ואלו נק' עורות חלויים מאדמים וכני אלהים גם כל הטפות של נגעי כנ"א הולכים בקלי' נגה נוק' דנגה ונעשית טו"ר ועי' נאמר אף אנו וכו' כחמת קרי כי חמה היא נוק' דנגה דבכל קלי' מד"ע יש עון ומשחית אף וחיתה שהם חו"כ וז"ן דקלי' נגה - גם הטוב של זה הטנגה הוא ז"א סמני הקטורת והחלבנה היא נוק' דז"א דנגה ולכן ריחה רע - ממה שנדבק ברע שלה - גם העשן של הקרבנות נזח מהם קלי' נגה דמשם נפש הפהמיה שכאדם ושכבהמות טפירות וחיות ועופות הטורים כולם מנגה לכן יש חלב מהחמה ולמט' של כל הכהמות חלב עמא וחלב טהור טו"ר נגד נוק' דנגה - גם היתה ט' הוא מכאן - אך היתה ט' שכאדם ונשמחן של הנביאים והכהמות וחיות ועופות הטמאים הם מהג' קלי' רוח סערה וענן גדול ואש מתלקחת שכולם הם רע ואין בהם טוב כלל - גם קלי' נגה שכנגד האלו"ה הוא אלהים קרו' וכולו טוב ואלו דלמדך בירור קלם אכל מכריאה ולמטה הם טו"ר - גם כשנתה מתדבק בלבנת הספירי קודוהא ערלה שעל המילה עושקת הנשמות וכשמחלקת אינה עושקת לכן זו וזו הוא כליל שבת שאין שם רבוקות נגה וחור להיות חוס' שכת טוב גמור משא"כ כחול - שם - ועיין במ"ש כש' קלי' נגה פ"א :

ג' קלי' ככל קלי' מד' עולמות יש עון ומשחית אף וחמה ועניינים עיין באר' הקודם לזה :
ז' קטורת סוד ז"א סמני הקטור' וחלבנה עיין באות הנו' :

ז"ן קרבנות סוד עשן הקרבנות עיין באות הנו' :

ח"ן קלי' נגה יש בו רמ"ח איברים ושם נדין טובים ובהם נתעבר סרע אך אינן שזין דהנה כל החי"ג מלות כלולים כי"ח רמ"ח מ"ע הם נגד זכר וכעשותן נתקן הזכר דנגה דשם אין חלב עמא כלל אמנם הוא שקוע שם ועי' מלות ככל מט' ומלוא מולוא משם אכר א' ועי' שם"ה לאוין שהם שמור נגד הטוב שש טו"ר מתניו ולמטה יש שם חלב טהור וחלב טמא וכל העובר על השם"ה לאוין מערב הרע בטוב בחלק נפשו הבאה מהנוק' דנגה וז"ס האשם אשר נחם וכו' ואלו השם"ה נדין הם שם"ה עורקים מן הכבד ששם מדור הנפש טו"ר והן משתרני' ככל האיברים והרם מחפשט בהם ואש עובר ארס על לאו א' אש הוא עורק עיין נסתמא ואינו רואה דהטוב שבו אינו מתגלה ואין העיין של הנפש משוג שחינו מתלבש בו הנפש במלבוש ההוא כמ"ש בחי' ע"פ כל אשר בו מופ' לא יקרב ער שיקור אוחו מוס ויש לאוין של רס שהם למעלה מתניו ויש של חלב והם מתניו ולמטה אך כולם הם כנוק' חסובב נכר שם"ה ל"ח ולכן לפי מ"ן נשמת הארס כך מוכרח לקיים המלות של החלק הקודם כי מו' הוא מבחי' מתכיים ולמע' אין לו מלות נקודי החלב דאינו לרדף לו אך אם יאכלם ודאי שיפגום בו אך לא יתגלגל לכחחי' ע"ז לכן הראשונים שהיו יודעים תליית ניט' שלהם היו מתדבקים בקלם מלות יותר מאחרים והיו שאלו חכך במאי זהיר טפי וכע"ז כעסק הקורבן דמי כששמתו מבר' ע"י עסקו בתלמוד יחברר הרות שלו וכמשהנה שהם ביטורק הוא ג"כ כרוח שלו אך הוא רוח שכרות ובקלמוד

עין אמת מערכת קורף ליעקב היים פו

ובתלמוד רוח שכברואה שהוא נשמה . ולכן תראה דאם הכבר הוא ס"מ ארך אנו אוכלים אותו אך הענין דהרע שנתערב עם הטוב אינו כ"א ככלו הנפש של הטובה ולא ככלו של ר"ן דטובה והנה הכבר של כלי הנפש דק"מ דטובה כהסיר הרע ממנו ע"י מליצה כשאר הטוב שבו וכן כשאר האיברים הנו' בוה"ק פ' פנחס אלטומכא וקיבה ומרה וטחול וכו' הכל הוא בזה הטובה טור"ר אך מתחנייס ולמעלה לא יס רק הדם המתפשט בכלו והוא הרע נפש הכהמי' כי הדם הוא הנפש ממלא דכיון שכטובה הוא טור"ר אם יתברר הרע יתכבול הטוב שבו ונעשה קלי' לכן האוכל חלב נתברר עליו הרע וחודר כל לבוש דטובה רע ויתדבק בג' קלי' הרעות ממלא דכשמוד שס"ה ל"ת גורם שלא יתדבקו בו יותר רע וזהו סוד מרע ואח"ך ועשה טוב ע"י רמ"מ מ"ע הרע שכבדו מתפשט לטוב ממנו שס"ה פ"ה :

גט קרי' טונם איקרי ירדן שוורד ועולה ועיין בוה"ק פ' בראשית דרכ"כ . ש' קיטור אבי"ע פ"ב ס"א ש' קלי' טונה :

ס קרבן סוד הקרבן שמקריב אדם הקטוא נפש הבהמית של בעל חי הוא כי נפש הבהמית של אדם גורם לו לחטוא ומי גרם לו בתחיל' עבירות נפשו ודאי שנמשך לו מנפש הבהמית שבכ"ח שהיא קיט' נפש הבהמית שבאדם לכן כשמקריב נפש הבהמית של כ"ח ונקיף את גבוה ושורף את העבירות או שורש נפש הבהמית שבאדם ממש' לו זכות ונקיות דמשורש א' חולכו ומתקבר האדם ו"ס הקרבן ולזית דנפש הדומם וטומא חס יותר עכורים וגם הם נרמזו והיעו לחטוא הנפש הבהמית מר' הרע לכן היו הכסכים וקלחות שהם טומא וגם כח' ע"כ קרבנך הקריב מלח שהוא דומם וזכה מתקנים כל חלקי דלח"ס והכן זה והט' לקריב קרבן בסמה עיין בוה"ק פ' פנחס דרמ"ה שס . (א"ה עיין למורינו הרב החסיד רב שר שלום ז"ל כס"ה כה"ס ברל"כ בהקדמת הקרבנות דסיים עוד דהקרבן כלול מדלח"ס כנו' דהיינו המלח כנגד הדומם וקולת ושמן ויין כנגד הטומא והבעל חי כמשמעו והודיו כנגד המדבר וכונת הכהן נרנח"י הפנימיים ואונותיה הם גטם ושורף כל העבירות ומנקה נפשו' ודלח"ס שבאדם ומתקבר ע"כ :

אלה דלא זכיתי להכין דברי ח"ל אלו כמ"ס שקרבן שמקריב הקטוא כלול מדלח"ס כנו' אין סדיון כן דבקרבן חטוא ואשם לא היו מביאים כסכים עמו דהיינו סולת ושמן ויין כנו' כפ' שתי מרה ד"ל ופסקו הרמב"ם ז"ל כפ"כ מה' מעה"ק ס"כח"ל אין טעון כסכים אלא עולת כהמה ושלמים . כלכד אבל העוף והאשמות והקטואות אין מביאין עמו כסכים שנאמר לפלא נרד או נרבה דבר הכא כנדר ונרבה טעון וכו' ואיך כתב דיש בו טומא דהיינו הסולת ושמן ויין ול"ע :

והנה כדי לתקן הטומא שחסר כפי מ"ס עלם בדעתו לומר דאפשר שיתוקן זה ע"י העטם של הקרבן שהם טומא והם מעיקרי הק' כטורע דיש קרבן העטם והמתקרב עלים למערכ' הסוד באותו יום כמלאכה עיין כפ"ו מה' כלי המק' ה"ט ו' ולא ידעתי למה לא כתב ד"ל ענין זה :

שורר להיב טע"ד מוהר"א ז"ל כס"ה מדבר קדמות כמע' קרי' אות' י"ו שכתבן משס

מו"ה חס"ל כעין הקורא נהר ז"ך וזל ע"י הקרבן שהם תוקן לר' נח"ס דהארס נתקן ע"י הודויו כש' שהקרבן והכהמ' נחנקת כסוד הקרבן ענמו והטומא הים נתקן ע"י עני המערכת והדומם ע"י המלח עכ"ל וס"ה שכוונתי לדעת עליון ובוראי שהרב ז"ל הרגיש בקושיא הנו' ומשו"ה עשה תי' הטומא כעני המערכת . אלא דעדיין פש נכן חקור דבר בקרבן עני שאמרה חורה שיביא עשירות האפס סולת וכו' ונסלח לו ה"כ במה יתוקן לו חלק הכ"ח ולזה ז"ל .) רע דזה הלשון של רבינו הובא כע"ש של כ"ו כשער קלי' טונם פ"ב וכן כל מ"ס בשם ש' קיטור אבי"ע :

ס"א קיש' סוד הרמ"מ תיבין דק"ש שהם כנגד רמ"מ איברים עיין כמע' סד"ה אות ע"ג :

ס"ב קרי' כונה כשכתב יש לה עליה עיין כמע' התי"ו אות ע"ד :

ס"ג קלי' ד' כתות קלי' הם כעולם והם לילי"ת אגרת רהב נעמה מושבם בר' מרונת אלו רומי . סאלמאנקא של אשפנייא . מלרס . דמשק ככות רמון ולכ"א יש לו אומנות כפ"ע לילית כרומי על ע"ז . אגרת בסאלמאנקא על ס"ד . רהב במלרס על ג"ע . נעמה ברמשק על הגול . שס פ"ו ועיין כמ"ס בסוף הספר ה' ורחיקנו ושמרט מכל דבר רע לעד אנס"ו :

ס"ד קטרוג הלכנה . (א"ה ראותי כק' כ"י להרב החסיד סד"ה ז"ל שהק' דבש' מועבע אורח פ"כ כ' רז"ל דקטרוג הלכנה היתה כומן שהיתה הטוק' אח' כאח' כמדבר' ג' יע"ש ושס כפ"א כ' דקטרוג הים כמדבר' כשישית שו"ן הם ככתר ה' . ותי' דאפ"ל שכעורה כמדור' הנו' כאח' קטרוג על העתיד וירעה דתכלית גדול שלה יסיה עד שיהיו כ' משתמשים ככתר א' וזוק) :

מבוא שערים

א קו הנמשך מהא"ס כ"ה ע"י קו זה הוא כל דבקות הנאלים במאזיל דיבוק גמור דבכנס כפני' הנאלים ויש כאן מקום שאלם דלמה בתחילה נסתל' הא"ס לגמרי והניח מקום פניו בלתי קו זה ואח"ך חזר להמשך כחובו הקו זה הי"ל לסיני מתחי' כעת הנמננס סקו הזה ולא תסתלק כלל :

והתשו' כזה הוא דטעם הסתלקו אור הא"ס היה כיו שיוכלו הכלים דא"ק להצטייר שם הנס שאין כחו' כלים יוכרים עד האזני' עכ"ו שורשי הכלים כרטי' נעלם מתחיל כאן ואם אור הא"ס היה נשאר שם בסוד אור"פ סיו מחבטלים מחמת האור שהיא חמנס אחר שנתהוו ונצטוו הכלים חפי' כצחזור הא"ס דרך סקו שהוא לא יתכטלו כיון שכבר נתגלו ונתשטמו והקורשו הכלים . מ"ס ש"א ח"א פ"ב :

ב קלי' קדמה לפי לא נאמר אלא ממקום וי' המלכים ולמטה אכל למעלה אין שס כ"א פרי קדוש ולא שיק קדימם ואיחוד כי אם כעלמא דפרודא . שס ש"כ ח"ה פ"ב :

ג קטורת סוד י"א סמני הקטורת הם כד' הו"מ וד' אחי' דהו"א וישסו"ת אשר כהקטיר אותם עולים למעלה ומסחלקים מחוק הסינים הנק' מות והו' מחבטלים הסינים ומחבטל המות והמנפס נעזרה עיין כמ"כ כמע' סת"ס אות ג' ו"ס אחר

מבוא אמת מערכת קורף ליעקב שערים

ה קב תחבין שהים נחון ר"ח בן רוסא מע"ש
 לג"ש סודו עיון וכת"ק בלוח זה סי' י"ד
 וט' שהים נחון ר"ח כ"ד מזה אי' בוס"ק משום דחייב
 ק"כ מן יכ"ק פי' שבגלגול שקדם לו היום חטאו בזה
 שהתעסק ק"כ זה למלכים דמיתו . שם ש"ג ת"כ
 פי"ר :

ו קן לפור כראש אדם שארו"ל סודו עיון כמע"ר
 הקי"ו אות ה' :

ז קנ"א שם קנ"א הוא כחמד הבינה ועל זה ששם
 נאמר כי ה' אלהיך חש אובלה הוא
 שהיא הבינה נבוחת אש וחמד שבה הנק' אל כסוד
 חסד אל הוא שם קנ"א ראיה"ה דהס"ן ח"ס אל קנ"א
 וכבר ידעת דשם אל יולא משם אה"ס שהוא גי' כ"ח
 וי' או' המי' הרי א"ל . ש"ד ח"ח פ"כ :

ח קבורת מרע"ה עמינה עיון כמע"ר פמ"ס
 אות כ"ג :

ט קטן הוא סוד הדינין עיון לעיל במ"ק אות
 ט"ז וכתב ה"ס מוהר"ן ז"ל דזה רמז
 כיעקב קטן קטניו מכל החסדי' כי בקטן יש דינין
 תבו' ולא חסדים ורחמים . שם ש"ס ת"א פ"כ **(א"ה)**
 וזו רמז ה'ס' ברגע קטן עוכהך ורחמים
 גדולים אקבלך וזה הוא כמבואר דרוק :

י קש סוד כוונת ר"פ שאנו אומרים ק"ש בכל
 חס בקי"ו הוא זה דב"ק ש שעל המעט

כבר יש בו מוחין פנימיים דאי' וכתי' ישראל כנכסין
 מקישים דאי' לברואם מיליהם אחרונים ראיה"ס דיווד"ן
 שהוא גי' ת"ק ועוד מ"א או' שיש בשם אה"ס דיווד"ן
 כפני' שלו כפשוטו ומיליו ומי' . ובק"ש דעריכות
 כנכסין פני' ראב"א והב' ג' אלה"ס ה' דיווד"ן גי' ט'
 וא' דאחרונים פשוטים גי' ר' וא' באחרונים דאלה"ס
 מלאים שיש בהם מ"א אלויות . ובק"ש דקרבנות
 נכנסים כ' הכתי' הנו' כיוצר שהם מקי' דאי' עשרמינים
 דאב"א והם כוונה משונה מהב' ק"ש הנו' . פסוק
 כמותם והוא מילר לכד של שד"ר שהם ת"ק ומ"א
 אלויות שיש בהם"ה דאלפ"ן ומי' ומי' דמי' . ובק"ש
 דיווד"ן נכנסין מקיפים דאב"א והם י"ה דאלה"ס רחבם
 כהב"א יו"ד פ' ה"י גי' ט' ה"ה דאלה"ס רבינה יו"ד
 פ' ה"ה גי' ר' ה"ה דחסדים שכרעת הוא יו"ד ה"ה
 לכד בלי הכאה ה"ה רבבו' שכרעת והוא י"ה פשוט
 הרי מ"א . שם ש"ה ת"כ פ"ו :

יא קץ כתב ה"ה מוהר"ג ז"ל סוד הפ' קץ שם
 לחשך ולכל חלית הוא חוקר ר"ל הקץ
 שהוא אלף וימין דגלותא דסק' הוא מאה והל' הוא ט'
 מאות באלפ"א כיהא דאי"ק ככ"ד והם אלף . שנין
 דגלותא הנק' חשך ואחר קת"ס שנים לחלף הו' ולא
 ישאר כ"א רק ק"ס שנים אזי יהיה חוקר שאז נק' יום
 הדין הגדול והנורא ח"ס ולכל חלית שפוא כמס'
 תת"ס אזי הוא יהיה חוקר כל בני עלמא . שם כדרוש
 הנק' דה"ש ז' . **(א"ה)** הקדמה זאת לא ידעתי היכן
 מלאה ובגון דא' לייכה רכס ואם קבלם
 נקבל :

יב קטורת סוד י"ה סמני הקטורת הם הו"מ
 שהם ו"ה שכסם כנו' ודע דאעפ"י
 שאורשם הסו' עכ"ו נחלקים לז"ס כחי' או"פ ו"ס של
 או"מ והפנימי לפיתו נחלק תוך כלום נחלק לז"ס אך
 המקיף שאינו ממשל נק' אור ה' ואלו הם י"ה סמני
 הקטור' י"ס פני' וא' מקיף אעפ"י שגם הוא כולל י"ס
 ג"כ . שם ש' הקלי' פ"א :

אחד עשר יום מחובר רך הר שער הם המלכים
 שאלו בסר שגיר הוא ארום והם הם ואמר א"י
 אלקימו זר חסיוו בו כמס' ה"י ואלו ה"ה סממני'
 נחלק' לז"ס או"פ והא' או"מ וזיון שאינו נבבל אינו
 חזק כי אם לאחר עם שהוא כחי' י"ס ג"כ . וכתיב
 מוהר"ן זל"ס מכתב דל"ל בפטום הקטורת אהם
 הוא ה' אלקינו והוא דאחיה הוא הם ויודו או' אובכללם
 יסוד"ת וה' אלקינו הוא יודו ז"ן ומכל אלו הם ה"ה
 כחי' הנו' שם ח"ג פ"ח . **(א"ה)** ראיתי בקו' כ"י
 להיב ח"ק יעקב הכהן ז"ל שכתב לזכרון
 י"ה סמני הקטורת השמיים כביחיה יש עוד ה' רכרים
 אחרים שהיו באים לתקן ה"ה סמנים ואלו הן כוונת
 כרשינה יין קפריסין מלח סרומית מעלה עשן כפת
 סודן וכדאי' דלא על חיסם היו באים ונלע"ד אי נוחא
 קמינה שמה דאלו הם' הם כנגד ר' אחי' דא"ה
 וישפוט ואתו' דנס"י דנחך והוא כמ"ס רז"ל רכשעולים
 ה"ה סמנים מחוד הקלי' ועלון למ"ן באל"ו מחלכוס
 באחו' דא"ה וישפוט"ה שפלו כמקום ז"ן ומחקנים
 אותם ולכן אלו החמשים הם חוק מהי"ה באים לתקן
 ה"ה סמנים של הקטור' כנלע"ד הגם שלא ראיתי לשום
 א' מהמקובלים שכת' בזה כלום מ"מ מקום הניחולי
 וא"ש את"ס ויש לרמח רמלח גי' ג' הו"ת והוא רמז
 לאבא כמ"ס רז"ל וזן רמז לאומא כנו' הרי רמז
 האחרונים דא"ה עכ"ל :

ואני אבוא אחריי ומלאתי את דבריו דמקום הניח
 לי והוא דהרואה יראה דלא רמז כ"א הכ'
 שהם אור"ה אכל ישפוט והכתר לא רמז ולענ"ן לרמז
 הכל בדרך נבון והוא דכתחילה לרמז וישפוט"ה
 ואח"ך אור"ה ואח"ך הכתר ממטה למע' כי כן כוונת
 כרשינה רמז בו יז"ס דקייטו ושר"ל סב"א גימטריא
 קרי"ר ועם ט"ו אותיו' שכת' ישראל כזה יו"ד ש"ן
 ד"ש אל"ף למ"ד נעשה קרי"ט וכורי"ת גי' תרי"ט ע"ה
 וזן קפריסין הוא בתכונה שכן כתוב בסידור החפני'
 שהם כ"א כמס' אה"ה דכיסוד התכונה יע"ש .
 מלח סוד' הוא כמ"ס הוא ז"ל גי' ג' הו"ת והוא
 באבא . מעל"ה עש"ן גי' תקמ"ד ועם אה"ה פשוט
 גי' הקס"ה ונו' מ"ש רז"ל כע"ה כש' דרוסי הללם
 כדרוש א' דאחי"ה דיווד"ן הוא כבינה עליונה יע"ש .
 כ"פ"ת ס"ו ד"ר"ן הוא נוטריקון פ"גם כ"ה י"ה
 ד"כ"ת"ר ורוק וא"ש את"ס :

אלה רז"ל דמרכבה רז"ל אלו משמע דה' אחרונים
 דא"ה וישפוט"ה ככר הם רמחים ככלל
 ה"ה סמני הקטור' כמ"ס דה"ה הם ז"מ וד' אחו' וכו'
 וא"כ למס' הולרכו להוסיף עוד ה' רכרים לא היה לרדך
 להוסיף כ"א רכר א' כנגד פגם נה"י דבחר . האמנם
 זה יוכן כמ"ס רז"ל כסו"פ זה דהגם שהם י"ה בחינת
 אינם נק' רק ז"מ והט' דאלו האחו' ככר נת' שירדו
 עוד ז"ן וכיון שירדו עוד שם על שם ז"ן נק' ולכן הם
 ז' והם י"ה והם סוד' כ' אלויות ו"ה שכסם הו"ה שהם
 ז"ן והם הו"מ כנו' ואמנם גי' הם י"ה כנגד ה"ה
 כחי' הנו' ע"כ נמלא דעיקר הו"ה סמנים הם כו"ן
 והטעם שלא נכתבו בתורה אלו הם' דכרים שהיו באים
 כחוס' עיון מ"ש כמ"כ כמע' המ"ס אות ה' יע"ש
 ורוק . ועיון עוד כענין הקטורת מ"ש לק' בקו' שפת
 אמת סי' כ"א :

ד קרית ארכע הוא המל' עיון כמע' פמ"ס
 אות י"א :

עין אמת מערכת ריש לעקב חיים פז

יג קלי ארש הקלי נהשו משאריה בירודי המלכי
 שלא נכררו עדיין סתומים תך הקלי
 שם הסונים גמורים . שם פ"א ופ"ב :
יד קלי כל חשקס והאותם הוא להקטי את האדם
 והטעם הוא כדי להמשיך להם חיות שכל
 חיותם הוא מהקדוש . שם פ"א :
טז קז הימין נק' המל' וסמ' מפני שכו"א יש בו
 ט"ס וכל ספי' כלולס מי' הרי ל' והנוק'
 היא פרת' ו"ס וכו"א כלול מי' נ' ק"ץ . ש' הסקדמות
 דקע"ג ועיין כש' מרשב"ו פ' ברא' :
טז קוצא דשערי רא"ח נמשך עד אחורי רישא
 דו"א ומאיר במלחו וכחכ ה"ס תוהר'
 למח ז"ל דמהאריא נראה דקולא דשערי מניע עד
 כתפין רא"ח ותו' רמ"ש עד רישא דו"א הוא הארס
 מ"ש ש' א"ח פ"ט . (א"ח ראיתו בקו' כ"י להרכ
 ח"ק יעקב הכהן ז"ל שהק' דהוא הסך מ"ש
 דו"ל כש' מארשב"ו ז"ל בהקד' פי' אד"ז כד"ס וכבאר
 עתה ענין תש"י וכו' שכו"ו ו"ל קולא רש' דא"ח נמשך
 עד אח' רישא דו"א ומאיר במלחו וכו' ומ"ש בארדא
 עד כתפין דא"ח אין הכוונה למעלה בא"ח אלא
 הכוונה דמתרין כתפין דא"ח נעשה הדעת דו"א וסמ'
 כדע' עומדים סב' כתפין וסמ' מניע קולא דשערי
 ע"כ וכו"ע) :

מערכת אות הריש

עין חיים

א' רחל זוגס עם יעקב כיום כתפיל' שח' ש'
 הכללים פי"ב :
ב' רחל אחר חטאת לילה היא בסוד נק' ויורדת
 לעולם הכריזה לתת ערף לנחתה .
 שם :
ג' רגלי א"ק הישר שכלל עולם ועולם עד סיבן
 מני' התפשטותו עד חלאי עינולי ע"י
 הסוככי' תחת רגליו כיושר שלו אמנם כל שאר רגלי
 עתי' וא"ח ו"א ו"א ונוק' כולם מסתוימים בהשוואה א'
 והוא עד חיים התחתון של עינולי מלך מטה באופן
 כי עינולי א"ח הם מקי' וסוככים מתחת כל רגלי
 הנוכר כולם חוץ מאד"א שזיעור קומתם מהנרון
 דא"ח עד הטוי' וכן פת' לזה עד החום . ש' העינולי'
 ע"ד :
ד' רקיעים של עולם העשיה שם י' גלגלי
 רקיעא הם הנק' אופנים אשר הם הם
 הרקיעים הסוככים עלינו בעולם השפל החומרי הזה .
 ש"כ משער העינולים ענף ב' :
ה' רגלי עוקף ורגלי א"ח ורגלי או"א ורגלי
 ז"ן כולם שוין ע"ס האלימות . שער
 האלימות פ"א . (א"ח ועיין לעיל שכ' דא"ח עד
 הטויבור וכו"ע . ש"ד להרכ למח שנגש בזה
 ותו' רעכ"ז כשהם מחפס' כנה"י שלהם לקווי ז"א או
 כולם מני' כשזה) :
ו' ראיה מכחי' הראיה נעשה נשמה לנשמה אך
 אין הראיה סוד הכל הנמ' למטה כמו
 אח"פ והט' כי נר"ן מחפס' למטה אבל נשמה לנשמה
 איננה מתפשטת רק נשארת במקומה בסוד או"מ ויש
 מני' אחר נמשך למטה וה"ס הראי' וההסתכלות ומסוד
 ראיה זו והסתכלות כנר"ן נעשה סוד הכלים שהוא

סנוף ש' אח"פ פ"ג :
י' ראש ככחי' הראש אין אט טענידן לעולם
 כחי' אחו' ופני' לפי שכתמקום שהין שם
 נקבים ותלונת או יולא האור שום מכל ה'דרי' ומאיר
 כשזה לבן אין בו או"פ . ש' טנת"א פ"א :
ח' רוח הוא כחי' אמירה לבן נק' ו"ס רוח י'
 אמנידן . שם פ"ה :
ט' רה"ר רחכו"ו אמם כ"ס ז"מ הנק' רה"ר
 קודם התיקון כי סי' היא סמל' והו"ו
 סס ו"ק דו"א וממנס' החר התיקון נר' דס"ו . ש' שפירת
 הכלים פ"ב :
י' רצון מ"ש כוזה"ק תמיד כד סליק ברעותים
 למכר עולמא סודו עיין במער' המ"ס
 אוח ח"ן :
יא רגלים דא"ק מכרית עד סיום כ"ע כ"כ
 מוהרי"ז ז"ל בפ"ז רש' שפירת הכלים .
(א"ח) עיין לעיל אות ג' שכתב רמניעים עד חלאי
 עינולי ע"י וכו' ומ"ש כן מסמ' הרכ דאמרכן לקמן
 הרואה יראה דלקמן הוא כש' התיקון פ"ג ולא משמע
 כן וכו"ע) :
יב רישא דלא אתידע נעשה מסוד סכלים של
 ג"ר של י' נקודות סכליהם לא ירדו
 מזה נעשה רישא פתא וכתוכו נ' מתיקון ונק' דרל"א
 ונק' רישא רע"וונ' אורות שכתוד' ג' נקו' לו מחפשיים
 ומוליאים עוד חשכו' י' וכה כחי' ו"ס דעתיק . והו'
 נקודות הנשארים מן סי' נקו' הראשונים הם סודא"ח
 או"א ז"ן . שער המלכים פ"א ועיין ע"ש כפ"כ כפי'
 דרל"א כאורך יע"ש :
יג רה"י סוד רה"י גוכהו' ורחכו' ד ומכו' נק'
 רה"י עיין מ"ש במערכת הו"ן אות ל'
 יע"ש :
יד רה"ר נק' הקלי' בסוד הן רבים עתה עם
 הארץ שהם הקלי' לפי שלא נתקנו
 ונשארו פירודין עלמא דפירודא ככחי' רבים שם
 פ"ז :
טז רישא דלא אתידע ביאור שם זה למח נק'
 כך כתבתי במערכת העי"ן אות מ"ז
 יע"ש :
טז רדל"א הוא עליונה מאד מאד ואין כח
 רשות לכאך עניינה לפי שכתובה
 מהלכס א"ס ש' א"ח פ"ג :
יז רישין סודתלת רישין הנו' כאדר' הם פה' נק'
 רישא ע"י כתר והכ' נק' אורא ונה' נק'
 מוחא סתימא' ואלו הם מלכד דרל"א . וכל א' מהם
 יש בו עלמות וכלי וסיבת היותם ג' הוא דכל כחי'
 אורות עליוני' יש בהם ג' כחי' א' הוא אר"פ ועליו' יש
 אור עליון ממנו ונק' אר"מ ועליהם אור עליון גדול
 מכ' והוא מקיף לב' ונ' כחי' אלו הם הנו' רישין כי
 רישא עילתם שהוא כתר הנק' גולגולתא דא"ח הוא
 מקי' עליון הגדול ורישא' ב' הנק' אירא והוא מוחא
 כערך הגולגולת הוא מקיף קטן שהוא מקיף להו"פ .
 ורישא' ג' הנק' מ"ס דא"ח חכמה שלו הוא סוד אר"פ
 והנה ג' רישין אלו הם כחי' נר"ן שכת"א ונ' כחי' אלו
 כ"ח כלול מנ' כחי' אלו שהם אר"פ ואר"מ שעיניו יא"ת
 עליון מכ' ונ' נק' נשמה כערך כללות ונ' כחי' אלו
 הנק' נשמה הם ג' שמות הוי"ה כמילוי וודין דכחי'
 נשמה הוא בירידין וגם כל הווי"ה שכת"א הם כמילוי
 והספרש שבהם הוא כענין סקודות כי רישא קדמאה
 אר"פ

עץ אמת מערכת ריש ליעקב חיים

הם שורש הדין לבר ואין נאחזים שם הקל' והם ארומים והסכרה נר' להיך והט' כי ראה המגיל שאם שורש הדין היה כרש' דר' הוא דינין קשיב מאד כי דינין דרכורא קשין ותקי' כרש'א כי הם מוחזין מנה' דרכו' נוק' והיו מתגבדין הדין מאד וכן אם היה שורש הקל' כרש'א רנוק' אשר כל הקל' סוכים אותה כסוד כשואנה בין הקוחים היו נאחזים שם תמיד והיה העולם חרב ולכן דאה המגיל כחכמתו לשנות הסכרה והיו שורש הקל' יונקים מרש'א דרכורא שהאור בא להם מרחוק ואינם יכולים להתאחו שם כמו אם היו למטה כרש'א רנוק' וכן שורש הדין לעגה כרש'א הנוק' אשר מוחזין וידה מנה' דר' שם זכר רחמים חסדים מגולים והם ניוחא כרש'א וכו' . שער ה' א' פ"ה :

יט רחל ולאה אעפ' שהם נקבות עם כלזה יש בהם נ"כ חסדים שע' אר' א"פ :

כ רעש סוד מ"ש בירושלמי דכרבת דבעון משכב זכור וכן הרעש לעול' כ"מ כתבתי לעיל כמע' המ"ם אות ט"ו יע"ש :

כא רפ"ח נוט' של אור הם שנשארו כחוק הכלים בחיות' שכורים כדי להחיותם חיות מגומלם שע"כ יהיה בהם מלאות לחוד ולהחזק ולהחיות ע"י עיבור ואל תחמה מזה כי בן האדם החחוקן בעוה"ז אחר שמת וילאה נפשו ממנה נשאר חלק מנפשו בחוק הנוף שע"ז יכול לקום בחיית המתים והוא ענין הכל דגרמי דאשתאר ככרסא כמעשה בעלת אוב כשמואל ח"ס פסוק והשביע כלחמות נפשי ועלמותיך יתלין וכו' ח"ס הפ' ונפשו עליו תאכל . שער רפ"ח פ"א ועיין עוד כמ"ש ש"כ ק"כ פ"ט :

כב רפ"ח נוט' הם רמזים בתורה כפ' והאין היתה תהו ובהו שהם בחי' סמלכים הנק' ע"ש המל' דר' ק הנק' ארץ ארום שמתו ונתחרבו ונעשו תהו ובהו ונשאר קלת נוט' הנק' רוח אלהים מרחפה עליהם ות' מרחפת הוא מ"ת רפ"ח בירפ"ח נ"י היו חך המתים . שם ובמ"ש שם :

כג רפ"ח נוט' שירדו הנה פאוע קוא דמכל הו"ה דעסמ"ב ירדו מהם בחי' נוט' להחיות הכל' ונוט' הו"ה דע"ב ירדו ככלים דע"ב ונוט' דס"ג ירדו ככלים דס"ג וכו' והוא בו אין כח בנינו' הו"ה זו לחזק' כלים דהו"ה אחרי לכן לא ירדו כל הנוט' משם ב"ן הגרוע מכלם להחיות הכלים אלא מכל הו"ה והו"ה אמנם מה שירד מהו"ה דע"ב היו הנוט' הגרועין מכל שם ע"ב וכעד"ו כסמ"ב . גם ל"ד דמספר הנוט' שירדו מכל הו"ה מאלו הד' אינם שים לפי דשם ע"ב עליון שכנולם לא היתה בו כ"כ שירים גר' כמו כס"ג וכעד"ו בשאר וכוראי הוא רמסם ב"ן ירדו יותר נוט' מכל השאר וכן מ"ה פחות מב"ן וס"ג פחות ממ"ה וכו' :

דדו סדר שלם הנה מהו' סדר'ב האורות שלו שעלו למעלה כאני' כשנכדו הכלים היו ר' מדרגות הראשונות ושאר המדר' מן הו' ואילך והוא בכלל שהוא חשבון י' אותיות המל' ששם ג' ע"ב ומשם ואילך כולם ירדו ככרס'אם והם הכלים כסוד הנוט' ופשוט הוא רכל המדר' שלמטה ממת ככללן בו ואינם נחשבים כפ"ע ולכן אינו נחשב רק מדרגה זו הנו"ל . וכבר נת' כי מלאות מספר רפ"ח נוט' הם ד' בחי' ע"ב שירדו מאלו הד' הו"ה תובלים יחד

אר"פ שלה הוא כזה **יוד הי יוד הי** כניקוד מולא ואינו רק ד' אר' פשוטות

והאור כ' המקי' עליו הוא הו"ה כזה **יוד הי יוד הי** כניקוד כל' אותיות . והאור

ג' מקי' על שמהן הוא הו"ה כזה . **יוד הי יוד הי** רשינו הד' אותיות הפשו' בני' מולא וששה אר' המי' כולם

בקמ"ץ . פרי נת' ג' הו"ה שים כרש'א עי' הנק' כתר גלגולתא דר' א' וס' כסוד אר"פ ומקיף ועוד מקיף על כ' אמנם בערך הכללות של אחר רישון כל ג' בחי' אלו הם אר"מ העליון והוא כשמה . רישא קנייני' הנק' אחרת יש בו ג' הו"ה של ס"ג כזה **יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד**

הי ואו אלא דבמקום לר' הוא סגול' ג' . **הי ואו** הם אר"פ ומקי' ומקי' לב' בבחי' פרטי' ובכללות הם אר"מ קטן והוא רוח . רישא תלתא' הנק' חכמ' מ"ם יש בו ג' הו"ה רמ"ה **יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא**

יוד הא ואו הא אלא דבמקום קמ"ץ הוא פת"ח ונ' הם אר"פ ומקי' ומקיף לב' בבחי' פרטי' ובכללות כל ג' בחי' אינם רק בחי' אר"פ בלבד שכד' רישין ואלו הנו' בחי' הם כר' דר' א' . ועוד יש ט' בחי' אחרות דרש"ה הנק' כלים שלהם ובתוכם מתלבשים הנו' הו"ה של העלמות והם ט' שמות ממש ע"ד מילוי הנו' חיות של העלמות ג' כלים רישא קרמאה כזה .

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

אלף הי יוד הי ג' כלים רישא תניינא כזה

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

אלף הי יוד הי ג' כלים רישא תליתאה כזה

אלף הא יוד הא אלף הא יוד

הא אלף הא יוד הא

היו כן כולם הם ח"י שמת שם ח"י העולמים ר"ל ח"י עולמות כי מאלו הח' י' בחי' מתפשט חיות ככל העולמות וגם בעולם האני' . שם פ"ג ופ"ד ועיין כמ"ש ש"ג ח"כ פ"ה ופ"ו ועיין בקו' חסדי יוד אות ל"א . (א"ה) כזה נלעד"ו דר"ס מ"ש כמ"ע"ו ד"ב דהקב"ה שטב בח"י אלף עולמו ולעולם חיותו מטבער לרדע מי הם אלו הח"י אלף עולמות ולפ"ה יוחא ור"ל דהקב"ה שהוא ו"א שט בח"י אלף עולמות שם הח"י עולמות הנו' וכ"ה כלול מ' ו' ח"י חיותו והוא שכל עולם הם אלף כנודע כדי לקבל שפע והאדם חיותו כנו' ועוד י"ל דמ"ש ח"י אלף עולמות כמ"ש שם פ"ה כענין התכונות דחשבות שם דר' א' הם כסוד אלפים וא"כ כאן שהוא בא"ה הנו' רישין אלו מ"ה ח"י ח"י ח"י אלף :) **יח רישא** רז"ה שם שורש הקל' הנאחזים כשערות השחורות שלו אך רישא רנוק'

וחד הם גי' רפ"ח טולט' וכו' נת' הע"ב טול' שירדו
 מהו"ה רע"ב . ומשם ס"ג שהוא יותר חתון מע"ב
 לא עלו האותיות שלו כאלו' רק ר' מדרגה הא' כלכר
 נמלא' כי ירדו בכריאה ב' מדרגות אחת ויחזק עליונות
 שהם י' אותיות דמלו ס"ג וכח' האחר שלמס שהם
 מדרגה ס' ו' וכשנמנה כח' המדרגה הם' שהם י'
 אותיות דמלו ס"ג ככח' אותיות עצמן וממנה גם
 מספרם שהוא ס"ג הרי ע"ג טול' שירדו משם ס"ג .
 ומשם מ"ה ירדו שני מדרגות עליונים יותר לפי שהוא
 גרוע מ"ב ולא עלו כאלו' רק ב' מדרגות א' לכר
 וכל שאר ירדו בכח' נמלא' כי הניט' שלהם הם ע"ה
 טול' כ"ו ומ"ה ופי' דמספר ד' אותיות הפשוטות הם
 כ"ו ומס' י' אותיות מ"ה הם ע"ה טול' הרי הם ג"פ
 ע"כ . ומשם כ"ן ירדו כל המדרגות קוץ מהעליונה
 והא' לפי שלחיות כח' כ"ן מל' תחת' מכולם היה כה
 שכירה יותר מכולם ולא נשאר רק ד' אותיות פשוטים
 ככח' אותיות עלמ' נשאר וכל שאר ירדו לכריאה .
 ו"ס מ"ש כ"מ דהמל' נשאר כאלו' בכח' נק' א'
 לכר וכל שאר מתמעט ממנה ויורד אל הכח' וסבן
 זה כי סקול' הא' הוא מדרגה א' שכולם . והמס'
 מס' הע"ב טול' שירדו ממנה הם כח' המס' והתשכון
 של י' אותיות האחריות דכ"ן ולא הפנו' דשם ע"כ
 ואח' רב"ן סס גי' ע"ב . הרי נת' ר"פ ע"ב שירדו
 מה' היות עסמ"ב ומספר כולם הם רפ"ח טול' לא
 דש בימיהן חילוק דע"ב טול' שירדו משם ע"כ הוא
 ע"ב דחשבו' י' אותיות דמלו שזו היא מדרגה ה'
 ומשם ס"ג ע"ב של שאר י' אותיות וס"ג שהם ע"ג והם
 מדר' סס' ח' ומשם מ"ה ע"ב של שאר מ"ה ה' ו' ע"ה
 שהם סמור' ג' ח' ומשם כ"ן ע"ב של ה' היא מדרגה
 ב' שהיא רביעית . שם פ"כ ומ"ה ע"ב ח' ס' ופ"ה .
 (א"ה) ביאר מדרגות אלו מהם הם כחכיהו כמע'
 סיון אות ל"ח כי שם כח' וע"ש . גם רע'
 רפ"ח שכתבו יש כמה שאלות וכבר האריך הרחיב
 רבינו ז"ל שם בפ"ג וע"ד וישכ' הכל ויען שהענין
 הוא באורך גדול לאשעת' אחי' דאין מלאכה להאריך .
 כרם וזסי שקשה וכעת לא מלאתי ישוב כדברו דכיו
 ז"ל והוא דכח' כח' דמספר טול' שירדו מעסמ"ב
 אינם שים דשם ע"ב עליון וכו' לא הים כו' כ"כ
 שטרם כמו ס"ג וכו' וכו' וכדאלו דמס' כ"ן ירדו
 יותר טול' וכו' . והס"ב עשה שהרפ"ח הם ד' ע"ב
 כל א' כח' א' דשם א' מע"ב סמ"ב הרי דהמל'
 ירדו כשום ככ"ן כמו כע"ב והרבר' ודק')

כז רפ"ח טול' ירדו מן ס"ג ומן סת"ת ומן
 סמל' שהם ר"פ ע"ב וליך לכאר
 דכהכח' הוא שגם מן מה' ירדו טול' א"כ למס' לא
 נכנסו כמס' טול' ונכאר תח' לזה כח' טול' ירדו
 מהם הנה ט' וזה' אינם הו"ח גמ' רח' ג' שנות
 של י"ה וכל המדרגות שנת' כשם סו"ה ס' טול' ג"כ יש
 כשם י"ה ודוגמתה מה שירד משם מ"ה כך ירד מנ'
 שעות י"ה הנ"ל דלא נשאר כאלו' רק ב' מדרגה הא'
 לכר והשאר ירדו למטה בכח' ומנה שלא נכרו אלו
 סכמי' כפ"ע הוא לפי שכל הניט' שירדו מן נה"ו
 מתחב' בולס עם הניט' של ת"ת ולכן אינם עלוים
 כפ"ע . שם פ"ד :

כח רפ"ח טול' הנ"ל בולס הם כח' נב' וחינים
 נמורים ועליהם רמוז כוה"ק ככ"מ
 בול' דקדימיה' סלין נ' מחשבה טול' וזיק' לש"ך
 עיכר וכח' פסולת מנו' מתק' ואעפ"י דשם נ"ל שהם

ש"ך וכו'ן אמר רפ"ח הכל א' . שם פ"ה :
כז רפ"ח סס ר' שמות עסמ"ב ע"כ טולטן
 מכל א' ככ"ל וסנה סנ"ר שלהם עם"מ
 כס כו"א לכרו כי הם כח' חסד ע"כ ונבורס ס"ג
 ות"ת עם נה"ו מ"ה אכל כ"ן הוא כנוק' דו"ה נמלא'
 רנ' שמות עם"מ הם טולטן שנכנסו כאלו הכלים
 דו"ה להחיותו . שער אכ"ך פ"א . וכפ"כ כחכ' רמה
 שנכנס כאלו הכלים להחיותו אינן הנ' שמות בעלמס'
 רק סמלי שכהם שם מדרגות שפלות תשמות עלמ'
 והם מלו ע"ב הוא מ"ו ורס"ג הוא ל"ו ורמ"ה הוא
 י"ט ורע' כי תחלה לקח מלו מ"ה אס' לט' שהיא
 קטן שכבולס ואם רחלה לקח כח' היות ענמו
 שהוא מלו מ"ה ואח"כ לקח היות יותר גדול ס"ג
 והוא מא' ואח"כ לקח היות יותר גדול ע"כ מאכא
 חס סדרם הנה אמר כנמ' דא"ה לכשר חי לעמוד
 כל' מלח ג' ימים שיסירם וא"כ מוסרם שבנ' ימי
 הקליטה נכנס כח' היות ורחשו' כולר ולכן כנ' ימים
 אלו נכנסו כח' הו"ש טול' דמלו מ"ה שהם כח'
 ח"ו ע"ה הוא י"ט לאורח דש' כי היות ממלו מ"ה
 המחלקו' ו' טול' ככל יום מנ' ימי הקליטה והם ח"ו
 והט' כמ"שכ מע' המ"ה הוא ל"ה דכלל יום מאלו
 מתקשרים כקו' א' וסקו הוא טוח' ו' . וכבר נת'
 דהניט' מתקשרים כט' ח' עיכור וכשתמנה כל ח'
 מהם ל' הם כולם ר"ע ימים והולך טול' כרע"א ווס
 כמ"ש בנמ' ע"פ ויחן לה ס' סיון סיון ג' רע"ה
 והענין רב' ימי הקליט' נתקנו הו"ח מ"ה והשאר
 נתקנו כרע' ווס טול' א' ככל יום וכין כולם הם
 רפ"ח טול' סכ"ל . וט' דרע"ה יום הם חלת ימי
 הקליט' דלכן אמרו אין האשה יולדת אלא או לרע"ה
 או לרע"ב יום או לרע"ג יום למי שרע' יום סס ימי
 סיון המוכרח שהם ט"ח ו' ימים סס של הקליט'
 דיש ספק אם נקלט כיום א' או כיום כ' או כיום ג'
 גם נוד' דאח"ל דבמ' יום נעמר טורת סולד וספור
 הוא דאחר ג' ימי סקלי' שנכנסו י"ט טול' דמלו מ"ה
 אח"כ נכנס מלו דס"ג דא' וסול' ל"ו טול' ואם
 הוסיף על ג' ימי הקליט' הם מ' ווס דאו נעמר מלו
 ס"ג דא' שהיא נחמת לומר הולך כסוד חילר ס' אלמים
 את סאדם . ולס' וו נקוד סלר' היא כבינה דממנה
 מלייור הולך . אח"כ יש זמן ג' והוא ענין ג' חרשים
 הא' דאו ניכר סולר' כט' והענין דאחר מ' ווס שנכנס
 מלו דמ"ה ורס"ג או נכנסין כו' עור ג' טול' דמלו
 ע"כ כמ"ו ימים אחר' וכין כולם הוא פ"ן ימים ואלו
 נשאל סולר' להטטייר וניכר סולר' לנמרי ואלע"י ישאנים
 ג' חרשים שלמים אין חשש דמ"ה ג' לאו דוקא
 כזמנוס . שם פ"ב ועיין כמ"ש ס"ה א"פ' וכת' כע"כ :

כז רב סור מאחז"ל כל רב מכבול' וכל רבי מא' ו'
 וכל רבא משאר ארעאין עיין כמע' :
 סקו"ף אות י"ד :

כח רבי עקיבא לבוס נשמתו מן אד' דאכא
 מר' הגבו' שהוא לר' שמאל . והמנס'
 נשמתו הוא מקוין שהוא מאימא כי הרי רע"ק נק'
 חסיד דנחכסס גבו' נשמתו עם הסחיים כדדו'
 ביסוד והסחיים היו תח' גבו' דאכא אלא שאח"כ
 נחלשו ומתנו באימא לכן לבושו מאכא מר' הגבו'
 וכבר נת' איך הגבו' דהוד נכנסת ביסוד כמקום
 הסוד שכסוד לכן רע"ק שנשמתו מהוד הגבו' נעשה
 לבושו מחסוד שכסחיים והים מר' אכא דמס' שישם .
 ש' המותו' פ"ט רמיון לק' באות ע"ד מ"ש כוס :
 ר"מ

עז אמת מערכת ריש לעקב חיים

כ"ט רמ"ח איבערס ככל אבר ואבר יש בעוביו ג' כחי' והם ראש חוד סוף והם חיותן חוכת פנימי כון בעור לכדו כין ככשר לכדו וכן כנרדון וכן בעלמו' והחיטון נעשה בעיבור ראשון וחיותן כיניקס והפנימי בעיבור כ' גדלות וכתו' שורש אר"פ להחיותם. סס פי"א :

ל' רא"ש וגולגולת נעשה ממוחן ראלהי"ם והם ג' והם רמזים כחי' ראש דהיינו ר' מוח כינס ופוא אלהי"ם כריכוע גי' ה' והם' מוח חכמה ופוא אלהי"ם כמי' יודי"ן גי' ט' וא' הוא מוח דעת שהוא מלא דלפין כנודע ולכן נס כימי עי' ויניק' יס לולד ראש. ש' מוחין דקט' פ"כ ועיין במע' הדל"ת אות ו' כמ"כ :

ל"א רחל עניינה עיין במע' הלמ"ד אות י"ד ועיין עוד במע' הו"ד אות ס"ה :

לב רמ"ח איבערס שבאדם עניינס דכבר נת' במערי' השמ"ך אות ו' דיש פ"א ספי' פרטיות כללס החיטון ופ"א ספי' כללס אמנ' ופ"א ספי' כללס פנימי ונ"פ פ"א סס רמ"ג איבערס גי' אכר"ס אח"ך הכינה סלכיסה התו' דכל הלמ"י חוד המל' דקבונה סכ' שהיא אות ה' אחר' משס ס"ג וזו סה' יס כה י"ס ואורכה ממס כאורך כל הללס דו"א כנו' והנה ע"י ה' זו סמתלב' חוד הנ' ללמיס שיס בהס רמ"ג ספי' ונעשס רמ"ח איבערס כמנין אכרסהס ע"י ה' זו שניחוסק כהס ואלו סס סוד רמ"ס איבערס שבאדם. ופוא דללס הו"ס ומורה לא ועלה על ראשו הנל' כשמסון רק סס נכנסין חוד נוף ז"א והנה מור"א גי' רמ"ח ע"ה הרי נכתב אידך רמ"ח איבערס ככראים כללס. ש'פ"ה הללס פ"ו :

ל"ג רי"ן אחיות שכסס ע"כ עיין במע' קמ"ס אות קכ"ה :

ל"ד רושם רע כלל גדול דכל דבר שבקדושה מניח רושם ככ"מ וכשמסתלק אינו מסתלק לגמרי כנו' ככ"מ ולכן המוחין שיטאו מן הכתר כנו' סניחו הרושם שלהס בתוך הכתר. ש' דרו' הללס דרו"ס :

ל"ה רמ"ח איבערס רע דיש רמ"ח איב' כעי' ורמ"ח כיניק' ורמ"ח כנר' והם סוד ג' מיני רמ"ח ו"ס פ' רח"ס רחמתי"ס לראש גבר שהוא ז"א שיס כו' ג' מי' רחס רח"ס א' רחמתי"ס ב' הרי ג' רחמי"ס והרמ"ק של עיבור הוא אחר דאלהי"ס גי' ר' ועס ע"ו אותיותיהן וע"ה גי' רי"ן ועס ל"כ נחי' שהס כולס אלהי"ס גי' רמ"ח רמ"ח ריניקס הוא ס"ג וי' אותי' הרי ע"ג ומ"ה וכו' ע"א וכ"ן כריכוע כאחו' פשוטיס הרי ע"כ ונ"פ ע"כ הרי רי"ו ועס ל"כ נחי' שהס ל"כ אלהי"ס הרי רמ"ח ורמ"ח הנגלות סס עקמ"כ גי' רל"כ וי"ו אותי' הרי רמ"ח. ש' הללס פ"כ ועיין לק' במ"ב אות י"ד :

ל"ו רבי חי"א מעלת ר"ח שאמרו ככ"מ רפ"ה ככולהו גוהרקי חסתבל לכד מנוהרקא רר"ח וכו' הנה נשמות הלדיקים סס למע' ממדרגת המלא' וז"ס כאן דככל הכסאות של נשמות הלדי' המלאכים מעלים אותן חון מכסא דר"ח שהוא עולה מאיליו והוא נראה שיותר כבוד הו"ס שיעלו אותו המלאכים משתעלה היא בעלמה וא"כ מה מעלה האת ופי' שאלו המלאכים המעלין באות של נשמת הלדיקים סס המלאכים שנחלבו עם הנשמה והכסא נושאת אותם כמאשרו' להכסא נוסא את נוסאו והארון

נושא נוסאו ונראה סמלא' מעלין את הכסא. אבל ככסא מעלס אותן ער מדרגתן שהמלאך אינו עולה יותר ממדרגתו אפי' נקודה ולזה הכסא דר"ח שהיתה למעלה ממדרגתה מלאכים היתה עולה מאליה ולא היו המלאכים יכולים לעלות עמו ח"ס ומגדמות סליק ומגדמות נחת. ש' העיבורים פ"ד :

ל"ז רא"ש לסיומו כסוד מוחין של אלהים נק' ראש והוא סוד אלהים כריכוע גי' ר' ודמילי יודי"ן גי' ט' וא' כללות השס הרי ראש ג' מוחין דקט' ח"ס הנל' כדוד ויהי כה ער הראש. אשר ישחתו' סס לאלהי"ס כי בראש הזה הו"ס אלהי"ס הנו' הנ' מו' ראלהי"ס וחו' אשר ישחתום סס לאלהי"ס ורל"ה להחריב העולס להחזיר אנו המוחין למקומם כמ"ס דו"ל ביקס דוד לעבוד ע"ז כנו' כמ"א. סס פ"א או' פ"ה וכמ"ס ש"ה ח"כ פ"ו :

ל"ח רוחא ענין ההוא רוחא ריכויב בהלעשותה כלי כשמזדות עמה כהיותו כסוד קטן אינו נותן כה רק מבחי' הו"ק שבו ונק' כלים והנה מוח הרוחא דו"ק נעשו המלאכים כנודע שהמלאכים סס מחיטניות העולמות. ש' הנסוקה פ"ג :

ל"ט רצויות של חפילין הב' רעועת הימנית היא ער החזה קלרה קרן גבוה ורעועס של שמאל ער הטיבור ארוכה קרן הב' ואעפי' שכר"מ פ' פנחס דרכ"כ אמר דהימנית היא ארוכה און קו' דשס אמרט בכחי' המניח חפילין בעלמו אך בבחי' הכינה עלמה נמלא כי ימין שסס הוא שמאל שכו וכן להיך ועיין בס' מ"ס חיי' נכון ע"ז. סס פ"ע.

(א"ה) עיין למוריני הרב הקסיד ז"ל בס"ה נהר שלום רס' ע"כ דלכאורה נראה דט"ס נכל כרפוס כמ"ס ועליו קאמר כי רעועת הימין קלרה ער החזה וז"ל דרעוע' הימין ארוכה יב"ס ודוק ועיין בענין זה כאורך כס' מארשכ"ו ז"ל כביאור האדרת זועא ועיין למורהש"ך ז"ל שו"ד למוריני הרב הקסיד ז"ל כהנהותיו על הע"ח הנק' אמת ושלום שכ' כס' זה וז"ל ל"ע אידך משכחת ימין שכה שהוא שמאל שכו והלא תמיד נלח דכינה כחכמת ז"א וההוד ככינת ז"א וכו' כנודע מסדר עמודת הפרטו' שכולס פניהס לכד מערב ונה"י שלהס נכנסים כסדרס קוימין בימינו וקו שמאל כשמאלו וכו'. אמנם כ"ל דאין כותת הרב ז"ל על כחי' נה"י דאו"א שימין שבהס נכנס בקו שמאל דו"א וכו'. אלא לעולם הנה"י נכנסים כסדרס נלח כחכמת' וכו' ומ"ס רימון שכה הוא שמאל שכו היינו על כחי' כ' הרעועות הנמש' מנו"ס דאו"א שכחו"ב דו"א ומסככו' ומקו' הראש דו"א ער העורף שכו ושס נקשרים כ' וסר"ח העורף ברעועות נמש' על שחי כחפיו מטר הפניס רעועת הימין לשמאלו ער החזה ורעועת השמאל לוימיו ער הטיבור וכנראה כחוש מעשה קשר כחש"ר דרעועת של ימין נמשכת על כתף של שמאלו של שמאל בימין אמנם הנס"י שהס ד' כחי' רחפילין הנה סס כסדרס עכ"ל. ואילו שס כנה"ס ד"ס הסכים עם חכמי המערב שאמרו כמ"ס באן בע"ח כתכ להס ריפה אמרו והביא לקס רי"ה מנ' פסיעבו' שלאחר העמידה דלרדך תחי' לוימיו של הקב"ה שהוא שמאל ידיוה וכו' ואח"ך עשה חילוק בין אורות דמו' פני' לאורות מקיפים שהס החפילין דהתלבשות המו' פנימי' סס כסדרין ימין בימין ושמש' כשמאל אבל התלבשות אור המקיף הוא שלא כסדרין כי סס פניס כנגד פניס והוא תימא אידך לא. הזכיר

זה ספי' שפי' כהנהוג הע"ח כלל ועיקר כמאה
טדאי שמור בו מזה ספי' דוק):
שוב כל לוד ספר מלת שמורים ודאיתו שכל
דבר מורית סרב הסקיד ו"ל שכתב כהנהוג
עמ"ח רבינו סקי' והחידוה הכל כתוב שם וגם מ"ס
כר"ס שחילף בין אורות פני' לאורות מקי' הכל כתוב
שם וסוף פלי אדך כ' נכאים נתנכאו כסיגנון א'
דבורא רמורית סרב הסקיד ו"ל לא ראס דברי המלת
שמורים מאחר דכלל כלל לן דלא הים לומר כשם
ספר משאר תלמודי סאר' ו"ל כ"א בע"ח ות' סעריס
ומ"ט):

מ' רחל כמה מיני פרט' יש ברחל או ער הסוה
או ער סדעת או ער סכתר והס פרט'
גמ' זה תוך זה וכלס רחל בסכלס כפרט' א' וכל
פרט' מתחיל מהסוה סכפרק הפנימי וכו' וכל ד'
פרט' רחל המתלכסס זה תוך זה נק' רחל פרט' שלס
סוף אל סוף א' ס' פרט' וז"ל דרוש ו':

מ"א רחל עומדת כחמרי סוף מהסוה ולמטה
תחת לאס ויולדת ממוחין דאי' . שס
פ"ס:

מ"ב רחל דכוסק עם ו"א אב"א ממש כחול
א' בין ב' ער שריך נקי' לספרוין
ולהחזירם פכ"פ וסו' לפי שרחל סוף טק' עיקרית
דו"א וכנס סוף ספקלרי' דלית לס מנרמא כלום
ואינס נתקסמת אלס ע"ו ו"א בעלס ולולי סמתחילס
סיהס עלס מעלמו וכשר מבשרו סתכלית סריכוק
וקישר לא סים מושש אס' לתקנב. ולהאיר לס . ש'
סארות וז"ל פ"א:

מ"ג ראש יש בו כמה מיני נקבים וחלטות וסס
ז' חלטות כד' ללאת מתוכן הכלס
כדי לסאיר כחן . שס ע"ס . (א"ס נלע"ד דאפשר
לתת טעס למס סס ז' חלטות כדי לסאיר לו"ס
סכנוף .)

מ"ד רחל נקרא יסוכא ולא חורכא וסס' עיין
שס:

מ"ה רחל נק' כאר וכל עמון חיקוה מרחלס
וער סומס עיין כמערכ' סס'ן ארת
ס"א:

מ"ז רחל סוף טק' ד"א סאמיתית והיא נקי'
ו' מן וי"ד נקי' סכלולס כל עולס
סאני' וסוף סמל' סכו והיא אלת יסרלל סקרא ו"א
ככ"מ וסוף יולדת מהארת מ' דנס' דאימא והיא
עומדת כחמרי סוף אב"א מהסוה ולמטה ער סיום
דנלו וסוכת סיותה אב"א עם ו"א סוף דסחי' אינס
יכולס לסתא' עם סקדו' ככחי' פניס רק ככחי' אסו'
דסחי' נק' אלסס אחרס וכל יניקס סוף כשס אלס'ס
וט' רכל כחי' אלסס סוף כסחי' רקיזוס ולכן אס
רחל סיתס עומדת כמו לאס פניס כלפי אסו' ו"א סיו
אסו' מגולס וסיו כחי' דכיקס כס מאר לפי סהיא
נקסס ורגליס יור' מות וסוף אחרונ' סככל י"ס ולכן
סונחו אכא עם ו"א וסחי' סנסטרין מתכסמיס
ומתמתקס אל' סחי' וסו סודיס פכ"פ דאין כחכחי'
לסחסחו אסו' כסחי' ח"ס נורו אסור דכסיסרלל
חוטאים או חודין וז"ל אכ"א וסו' רע"ו מעסס סחי'
סרעיס סיו סקלי' יכולס לסחסחו כסחי' סמגוליס אס
סיו פכ"פ לכן חודיס אכ"א כדי סחכסמו סחי'
ולא יסחחו כסס סחי' ועעס סחלנת רחל מהסוה
סוף דער שס אור' סנה"י רכבו' מכוסיס וסס נקתיס

יסוד דתכנסם וסאריות מגולין וכפרט דסס מתחיל
נילוי יסוד רכבא לסתגלות ח"ס ס' כחכמה יסוד ארין
דרכא יסוד כרתא ולוס כמקוס גילוי יסוד אכא שס
מח' כטן רחל סנק' ארין . וככאר סתפשות סיעור
קומת רחל מהסוה ולמטה סיוולדת מסארית סמוחין
וכליס דנס' ירל' סנס נת' דס"ח דרעת דמג"א ד"א
נתחלקו מחסד ער סוד סכו"א וסחסר סתפס' כחך
סחי' דו"א מתחלק לב"ש וכ"ס סחי' שכו ססס
עססוה ער סיוס סנוף ססוף סחי' סחי' סוף כנלו
מסא"כ ס"ע דערדיין סוף מכוסס חך כלי יסוד אכ'
לכן כ"ס חסד סחי' לסיוחן מגוליס סס מספיקיס
כפליס מאלו ססחי' וסחי' שליש א' לכד סספיק לנרך
ת"ח עלמו לכ"ס וסליש עלס לכפר שלו וסחי' שליש
ניחן לרחל לכפר סכה . וכו' תלמס נסויס פטו' מסחפילין
דאין לרחל כחי' אור' מקי' ססס סוד סחפילין ככו
שיס ליעקב . גס מהססר סמתס' כנלס דו"א סחי' ס'
לסווחו מגולס סספיק חלו לספאר כנלס ו"א וסחי'
מחיר ככל קו ימון דרחל וכער' מחסד יסוד דו"א
לכל קו סמאל דרחל וכקו סחמנ' שלס זולת סכר
סלקח' ככ"ל לקסס ג"כ סארית סס"ג ססו סיסוד
דו"א מרע' רל' ואלו סס"ג נקככו כרעת שלס
וסחי' מתפסנ' למטס מחסד ער סוד סכה וסחי'
מתככו' כיסוד וכסאר סחי' דחי' סכה ארין כסס חסריס .

ש' חיקוק הנו' פ"א:
מ"ז רחל נק' יעקב עיין כמערכת סו"ר ארת
ק"ח:

מ"ח רחל היא ס' תסאה סכס"ה עיין כמענר'
סלמ"ד ארת ל"א ועיין ער ענין רחל
כמע' סרלי' ארת ג' וכמערכת סלמ"ד ארת ל"ס
וכאות ל"ז . וכאות ל"ז . וכאות ל"ח . וכאות ע"ל .
וכמ"כ ארת ד' :

מ"ט ריקיעין סוד ז' ריקיעין עיין כמענר' סחי'
ארת' וענין ריקיעו' סנקדל ריקיע
ססס אסר כו קכועיס חמה ולכנס וכו' מ סוף סיסוד
דכוכס והוא ז' זלירא כסוד טעס שמיס כיריעס ויס
כו חמה ולכנס ססס וז"ל דמסס יונקיס זה מן סחי'
חס מן סכברס העומדים כרעת סמלכס כיסוד
דכוכס וסנס סכוכיס סס אורות חסר סיווללס
מסס וספליס כיסוד דו"א ומכיס שס ככס ומתפסנ'
ונעשין ניטוין דקין ססס סוד סכוכיס סמארין ח"ס
ומלריקי סרכיס ככוכיס כו מלריקי סרכיס שרסס
מהיסוד סנק' לריקיס וסס מק' סארית סחי' כס
מחסד סכסך סיסוד ומאיריס כמותן וסמולות סן
נקורות וסן מן סניט' סנע' כיסוד מנפילת סכו' גס
סס מלמע' ער סיסוד דו"א ומכיס שס וטע' ונעשי'
ניטוין . ש' רחל ולספ"ג :

ז' רק ואך מיטעוין סודו. עיין כמענ' סאל"ק ארת
קס"ט:

ג"א רגלין כרגליו פי' עיין כמענר' סמ"ס ארת
קע"ס:

ג"ב רוחא סוד סהוא רוחא דשדי כנווס ככיאס
א' עיין כמ"ה סחי' ארת מ"ג ועיין מ"ס
לקמן כקו' שפת אמת ככו' ל"ו יע"ס :

ג"ד רוחא דשדי כנווס ככיאס א' ככר נת' כמענ'
הנו"ן ארת ק"י סהוא נפס סמל' והוא
שס כ"ן דסחי' וסוף סכלו וסרוח סמעלס מ"ן יע"ס
ונכאר עתס מה סוף מסמס למ"ן סחי' סכ' סהוא
כדמיון סאר לעוסס . דע סהנס סוף ולר סטנר
מווג

עין אמת מערכת ריש ליעקב חיים

מזוה שהיה הם החו"ג החד' שהיה נותן ה"ח בידו הטק' ומתחב' עם הנבורה חדשי' שבה וכו' מלטיודין יחד ונעשי' בשמה ח' אבל אין לך נשמה שאינה לריכה להחלבה והנה כ' כיוויים יש לנש' כסוי ח' נש' להמן האב וכסוי כ' נש' מהאם והענין שהחסידי' כלאחן מן הזכר מתלבשי' תחי' עם החס' הא' שיש בזכר דוגמת ההוא רוחא דשביק בגווה שהם ה"ג הא' ו"ס מ"ס כסבא דמ' דלבוש הנש' נק' אלוההסם קוד החס' הנק' אל וכער' הנכו' הק' של הנוק' קודם שהעלו מ"ן לקבל טו' מ"ר מתלב' תחי' תוך הנבורה הא' שהם ההוא רוחא דשביק וכו' ועי' ז' יש בהם כח לעלות ואל' תתמם שהרי זה הרוח הוא גדול מכל אלו החו' ואיך יעשה לבוש אליהם כי אדרבא הוא כבחי' נשד המנוכה על כניו בסוד ופרשו כנפיו וכו' ע"ד החסד הא' שכל האורות מתלבשים בו להסמך מהחית' שהוא גבוה ואינו יכולים לנגע בו ח"ס אמרתי עולם חסד יכנה . ורע דה"ח וה"ב חרשו' אינה לוקחין כל שהוא רוחא דחס' רבנויה וכל הסוד רוחא גבו' רב"ן דאנוול בגווה אמנם ככל זות חווב אין לך ולד בעולם שאינו לוקח מעט מאותו רוח הנו' נמלא שהבן הא' הוא לוקח מעט מההוא רוחא לעשות לו לבוש כנו' ואחריו בא הבן הכ' ולוקח גם הוא מההוא רוחא כנו' וער' ועד השלום כל הכניס שילדת וכשנשלם ההוא רוחא ואין לה בה עוד ליתן דלא נשאר בה רח חיות האשה עלמה שהיא נפש שלם או אינה יולדת עוד ואם הייתה יולדת הייתה מתה בלרחה כסוד ויהי כאלה נפשה כי מתה דכתיב לוקח איתו חלקו עלמנו הנשאר כאמו שהוא הנפש שלה ממנו ובלרחה איתו ילא הנפש ממנו שלה ומתה . ורע דמזוה הר' קדמאה נמשך בה אירח נשים ח"ס קדל להיות לשרה אורח כנשים כי אורח בא מהנבורה והם אותה נבורה ח' הנקרא רוחא דשרי בגווה וכשילדה כל הכניס וכל ח' לוקח חלקו משם והשם שהוא רוחא או נפסק האורח ואין יולדת דאם אין שאור אין עיסקה . ש' מ"ר ומ"ן פ"ח ועיין במ"ס ש"כ ח"ג פ"ט . (א"ה) עיין למוריטו הרב החסיד ז"ל בס"ה אמת ושלוש שהק' במ"ס דוח הרוחא הוא החיות ונפש של הנוק' ובשגשגם ההוא רוחא וכו' אינה יולדת ואם יולדת הייתה מתה וכו' וא"כ ל"ע מהיכן נמשך חיות לאשה ער שלא תנשא והייתה כנ"ע וע"ס :

וראיתי ככתבי הקדש של הרב החסיד הוא הרא"ש ז"ל ככוד של מרן מלכא הרב הנו' שתיקן לזה ח"ל תשו' קו' זו כבר הק' רבינו ז"ל בעלמנו בש' הפסוק פ' וירא כפסוק ותאר ותאר שיה וכו' דרוחא דיוסיב בה בעלה כביאה ח' הוא כחי' כ"ן וכן נפש שלה וא"ת ואיך אפשר כי עתה יכנס הנפש שבה כביאה ח' והרי מעת שגאל' יש בה נפש אבל הענין דע כי הו"ג נכנסים ביקוד דו"א ונותן לה לנזק העומת מלך אחר הארת הה"ג ונגרלת פרט' ואחר שנכמת פרט' חוזרת לפנים ועוררונים יחד ונותן לה הה"ג עלמן כביאה ח' ואלו נשארו בה תמיד והם החיות שלה ונפש שלה וכו' יע"ש נמלא דחיות שהיה לה מתחי' קודם ביאה ח' הייתה מהארת הה"ג . ואם נאמר דכל קו' הוא על בני אדם החס' שוכני כתי חומר דמהיכן נמשך לה החיות שלה ער שלא תנשא גם זה יתורין רביון דכתבו דהחיות שלה קודם הביאה הוא מבט הארת הה"ג כעולם השפל הוה דלא מליטו שגולה זו ראכ"ה ונקידה כ"ה בארה"ר וזה היה כנ"ע

ח"כ נמלא ריח דבאים הרב ונוק' נפרדים בעוה"ז וראו דבעולם הנשמות שם היו דכויס יחד אכ"ה ונתן לה הארת הה"ג כדי לנבחה ונכסודם ובאים כעס' נפרדים וחו החיות שיש לאשה קודם שתנשא וידוק עכ"ל :

ומן הקומא על מורי' הרב החסיד ז"ל איך הקשם קו' זו ופניו כנ"ע אחר שרבינו ז"ל כבר הק' אותה ותורה . שו"ר ככ' שער הפסוק שיש לי ח' של דפוס וא' של כ"ו ובקש' ענין זה ולא מלאחי שמן מנהו או אמרתי בודחי דבש' הפסוק שהיה לו למוס' ר ז"ל לא היה כתוב ענין זה וכבר אני יודע דיש ככית מדרשו ש' הפסוק ח' גדול מאד ויש בו נוסף הרבה במע' כפלים משאר ש' הפסוק כנר' דשם מלא ענין זה ואם האמת כן הוא תמהר על הרא"ש ז"ל איך לא גילה שענין בעבוד כבוד הרמ"ז זלה"ה דרחה תו' דנעלם ממנו ענין זה :

וחמות' ראיתי חו' רבנויה דהנורה הרב החסיד אור החיים מוהר"ר דילה רחה ז"ל כס"ס תורת חכם כ"י שתיקן לזה ונס תי' ה"לע הקד שהניח מוריטו ורבינו ז"ל הנו' שם סמוך לזה עמ"ס רבינו הגדול ורע דמזה הרוחא קדמאה נמשך בה אורח נשים כהב ע"ז ול"ע מהיכן נמשך אורח לנבולה ואם לא ידעה ע"כ וכן שאלו לי חכמי המערב יע"ש והוא שכתב רבינו ז"ל בש' מ"ר ומ"ן פ"י דהמתחין נמשך לזו"ן כסוד פרט' תחי' ר"ל לכנין גופס ואח"ך כסוד זוון ועוד הביא לשון ח' שכתב בש' דרושו הכלל פ"ב ונס מ"ס כשנפ"כ ככונה בשכמל"ו והאריך לענייני חת"ר שכתחי' מקבלים המוחין רפטים או"א ואח"ך נותן אבא לאי' הב"ן רב"ן והב"ן דמ' סובגדלת כמותו ואח"ך המוחין דמ"ה רב"ן ומ"ה דמ"ה ע"י כ' הכיאות ביאה ח' וביאה כ' גבו הענין ממש כוון וכו' נמלא שהמ"ה כ"ן רב"ן ומ"ה כ"ן דמ"ה נעשה כלי לאי' ומל' שלא ע"י בעליהן וכזה מתקייש מ"ס ע"י ז"ל וכו' כנ"ל והוא שמק' הנוק' ב"פ דו"א ח' שלא ע"י בעליהן וא' ע"י בעליהן וא"כ מזה הר"ו שמק' שלא ע"י בעליהן נמשך לה החיות וכה לה אורח נשים קודם נישואין ע"כ :

והנה מ"ס רבינו ז"ל ח"ס קדל להיות לשרה אורח כנשים דהרי רבינו אלה לריכוס ביאה דמה קד"י יש לזה עמ"ס ורע דמזה הרוח' קדמ' נמשך בה אורח נשים ח"ס וכו' דלכאורה אין לו שחר ולערו"ן דכלו ספק הרבויס מנועים למ"ס רבינו ז"ל כשער הנלגו' בהקדמה ל"ד דאזע"ה ידע דאשחו' עקדה ולא בא עליה ער שכתבשד ונתעברה מכיאה ח' ע"כ וכזה ח"ס דאחר של דמזה הרוחא וכו' כתב ח"ס קדל להיות וכו' רביון דעריין לא בא עליה ביאה ח' לכן לא היה לשרה אורח נשים דמזה הרוחא קד' בא ופי' קדל אינו כמו שת"א רש"י ז"ל שפי' ספק וכו' דמשמע שכבר היה לה ופסק ממנה אלא פו' מנע כמו וקדל לעשות הפסח שפי' מנע וכן ת"ה ויתמנע ודוק . והנס שנס' המלות פ' בראשית כתוב להקד רלא נמנע אצ"ע להדווג וכו' כמ"ס כמ"א מכאן אני רואה להכריע דהלשון של ש' הנלגו' הוא מדברי רבינו ז"ל יען שמליטו לו סמך מלשון זה של ע"ה שכתב כן ואוחו לשון של שעה"מ לאו מר רבינו הגדול תחיס עלום אלא וכו' ודוק . ועיין מ"ס לק' בקו' שפת אמת קו' סו' :

עין אמת מערכת ריש ליעקב חיים ז

רוחא דין רוחא דשחי כנוס וכו' הנקרא שם כ"ן כהכרח הוא שיהיה כלל מכ' ורחון כח שיהיה בו כח להוליד זכרים ונקבות ולכן נק' זה הרחא כ"ן שהוא נ' כ' הוי"ת א' הפשוט וא' המילוי . שם :

נה רחל הרחא דשביק יעקב כרחל היה מעט ולא הספיק להוליד רק יוסף לברווג' אח"ך חלק נפשה המנוע לעלמה וכשנולד בנימין הורכה לתת בו אותו חלק של עלמה וכיון שילא נפשה ומתן בכנימון כשנולד לכן מתה ח' ויהי בלאת נפשה כי מתהוהט' שלא היה לה כ"א כ' כניס שהיא אחרונה ואין בה רק בחי' לדיק רעיויל בה שהוא יוסף ולדיק דנפיק שהיא בנימין . שם :

נ"ו רוחא קדמאס וכו' הוא נר"ן של הנק' שהם ס"ג מ"ה כ"ן והוא רי"ו גבורות שכל' א' הוא כסוד ע"ב ע"ב ע"ב וכחות כ' או נותן כה ע"ב ממש שהוא חיה שלה ואז רחויים לזווג גמור' להוליד כנודע דגם הזכר אינו מוליד עד שיהיה לו חיה שהוא חכמה שבו אמנם כביאה א' תמורה ע"ב שלה שחסר ממנה נותן כס' סוד אור זרוע לדיק שהוא כשמה לכחמה שהוא ע"ב של לדיקים . שם פי"ה אות ו"ז . **(א"ה)** מ"ה ע"ב של לדיקים לדיק ביאור מהו פי' ונלע"ד הדפטר שרמו למה שכתב בתיקונים תי' כ"ה ר"ן ע"ב ח"ל ללכ"ו גליתי דא שמה דע"ב שמקו וכו' ואינו לקבל ע' סגורדין ומשה ואהרן על גביהו דלא חסרין מעלמא כחוייהו ואינו ע"ב לדיקים דהיטן כנווג' דסגורדין ואינו ל"ו בארעא דישראל ול"ו לבר מארעא דישראל עכ"ל וא"כ אפשר דהוה הע"ב של לדיקים שאמר ורוק ולפי דרכי למדנו טעם מדוע לא פתח עלמ' מע"ב לדיקים מטעם זה שיהיו מ"ן למל' ורוק :

נ"ז רשימו הגבורות אינם מניחין כ"כ רשימו כמו החסידים גם רשי' הוא המל' . שם פי"ג :

נ"ח רוק היולא מתך ונרתן כנו' כגמ' הענין דהך הוא סחכמה ונרתן הוא הכינה והלשון הוא ססוד סממשק ס"ח נוכ"ק לה"ג אחצ"ה ואז הוא שס כסוד מ"ד הורדין מתך לנרתן וכסוד מ"ן העולין מהנרתן לךך וז"ס הרוק היולא מתך ונרתן . שם פי"ד . **(א"ה)** כוס נלע"ד דרפטר לתת טעם עלמה שזין סרוק נפסק מן הארס לעולם אפילו רגע והיינו טעמא דכיון שרומנו לזווג תו"כ ורוע דאז"ל חזניסו דתיר ולא פסיק לכן לא נפסק לעולם לא כן וזת תחתון דסוד כסוד שהוא כו"ת סרומנו לזו"ן אין סזון תדיר ויש הפסק ורוק ועיין לק' במ"כ כמע' השי"ן אות ו' :

נ"ט רפ"ח מיליטין **(א"ה)** כל ימנו הייתי מלעטר על כ' שאלות הללו שהייתי שאל בענין זה של הרפ"ח נילוי' הא' רמה טעם עלה כרזן סמאל' העליון שישאר רפ"ח נילוי' כמספר הוסי דוקא לא פחות ולא יותר . והכ' דאין מכריחה העולם ועד עתה לא נשלמו לעלות אליו הרפ"ח נילוי' ע"י כמה לדיקים וחסידים שכוו כלל דור ודור דכזה תלו ביאת המשיח כנודע . וס' האיר את עיני ומנאחי להם יסוד דהיינו על השאלה הא' מלאחיקס' אולרות חיים הגהת הרב המקובל מוסר"ש ז"ל שמנס וספר

נ"י רשימו הגבורות אינם מניחין כ"כ רשימו כמו החסידים גם רשי' הוא המל' . שם פי"ג :

נ"א רוק היולא מתך ונרתן כנו' כגמ' הענין דהך הוא סחכמה ונרתן הוא הכינה והלשון הוא ססוד סממשק ס"ח נוכ"ק לה"ג אחצ"ה ואז הוא שס כסוד מ"ד הורדין מתך לנרתן וכסוד מ"ן העולין מהנרתן לךך וז"ס הרוק היולא מתך ונרתן . שם פי"ד . **(א"ה)** כוס נלע"ד דרפטר לתת טעם עלמה שזין סרוק נפסק מן הארס לעולם אפילו רגע והיינו טעמא דכיון שרומנו לזווג תו"כ ורוע דאז"ל חזניסו דתיר ולא פסיק לכן לא נפסק לעולם לא כן וזת תחתון דסוד כסוד שהוא כו"ת סרומנו לזו"ן אין סזון תדיר ויש הפסק ורוק ועיין לק' במ"כ כמע' השי"ן אות ו' :

נ"ב רחיצת פי"ו כחמין כע"ס עיין במערכת הפ"א אות מ"ז :

ס רפ"ח מיליטין **(א"ה)** כל ימנו הייתי מלעטר על כ' שאלות הללו שהייתי שאל בענין זה של הרפ"ח נילוי' הא' רמה טעם עלה כרזן סמאל' העליון שישאר רפ"ח נילוי' כמספר הוסי דוקא לא פחות ולא יותר . והכ' דאין מכריחה העולם ועד עתה לא נשלמו לעלות אליו הרפ"ח נילוי' ע"י כמה לדיקים וחסידים שכוו כלל דור ודור דכזה תלו ביאת המשיח כנודע . וס' האיר את עיני ומנאחי להם יסוד דהיינו על השאלה הא' מלאחיקס' אולרות חיים הגהת הרב המקובל מוסר"ש ז"ל שמנס וספר

ס"א רמ"ח איכריס זכאדס יס כהס ג' כלים וה"ס כסר גידין ועלמית ואינו נק' אכר אלא א"כ יס בו כסר גידין ועלמית . שער פני' ואילטויה פי"ב ועיין כמע' המ"ס אות ר"ח כענין רמ"ח איכריס :

ס"ב ר"ה ענין התפי' דכ' ימיס דר"ס עיין במ' השי"ן אות קט"ו :

ס"ג ריקיעין מה עניינס עיין כמע' העי"ן אות קכ"ו ועיין ע"ס באת קכ"ח ענין הו ריקיעין וע"ס ועיין עור כמערכת השי"ן אות פ"ס :

ס"ד רגל נק' ססכניס . ס' לזור השלמות פ"ב ועיין במ"כ כמע' הכא"ף אות ה' :

ס"ה ריקיעין אינס מנגליס לא קטועיס כמקום א' כאסל לכן חמיר הפתח סמוך עבר א"י אך הנגליס הקטועיס כרקיב סס הסוככים כמלא כשאלו אומריס נלגל כחור הוא הנגלל דוקא ולא הרקיב . שם . **(א"ה)** קל"ט דכס' זס פ"ג כתב ח"ל ומכח סיכוב הרקיב שעל הארץ סזאת שהוא על הרקיב מסכבג"כ רקיב על ג"ע תיין ומסין ככל יומא כנו' פ' ויקסלר"ה עכ"ל הרי כהדיא שכתב דגס סרקיעין סס מסככים וז"ע) :

ס"ו ראשית הנו סוד מ"ס זאת שמדבר בסוד המקפיש עיין כמע' המ"ס אות רל"ח :

ס"ז רצוא וסוכ סוד רל"ו עיין במערכת המ"ס אות רמ"א :

ס"ח רמ"ח איכריס וס"ס גידין זכאדס שס כנגדרמ"ח מ"עווסס"ס"ל תוכשעוב' על א' מהס אוחו אכר נק' בעל מוס עיין במערכת סקו"ף אות ס"ן :

ס"ט רוח שכאדס מתחלק לרמ"ח איכריס ח"ס וול"ד רוח האד"ס בקרבו ס"ח רמ"ח כקרבו כרמ"ח איכ' שבו ואמר וזלר לשון יטרס שהיא כתי' רוח כנו' . ס' קל"י טנה פ"ה סנהת מוסר"למת ז"ל ס"א שער הקל"י :

ע ריקיעין רעשיס סס קל"י טנה רעשיס וסס ירעבות עויס . שם פ"ו :

ע"א ריקיעין הטי ריקיעין סס ט' כתי' ראטוט רעשיס אך סווילין ושאר הארץ הוזת היא כתי' מלכות רעשיס . ס' קיטור אכ"י ע"א ס"א ש' קל"י טנה :

ע"ב רחל היא כל יסוכ העולם עיין במערכת סי"ד אות ק"ס :

עין אמת בערכת ריש ליעקב חיים

עין רמ"ח מ"ע וס"ה ל"ח רע דרמ"ח מ"ע
 הם החסדים וכו"ס הלחות שרשית
 שכאדם המעקה לכל הנוף ואיכרים ממשיים שהם
 כשר גידון ועלמות ואעפ"י שהם נתלקים בסדר משנה
 במס' טהרות אין בן סדר החלקות חסדים כמו
 שדעת סדר החלקות חסד' ככל ה"ס כי הג"ר שיש
 פוסקין אין טורד כ"כ להם ולכן מתחלקות באופן אחר
 והם על סדר ק"ס מ"כ ברישא ע"כ כגופא ו' ככטון
 ע"כ בירכין ותכינו מ"ש בענין אונאה אך חסד'
 מתחלקים לשלישים וכו"ת אך ותיישב מ"ש בחיקוי'
 על מנין רמ"ח אחרון דבק"ש עם הרמ"ח רמס' טהרות
 כי זה באיכרים חסד בחסד' וס"ה ל"ח הוא הדין
 המתפשט בזמ"ס גידון והם ה"ג דגם הם מתחלקים
 אלא שהוא שס"ה ודע רכ"ז הוא בגופא ד"ה וכבר
 ידעת דשרש: סוכרמן וישר כ' חו"ג לכן חיובם כמ"ע
 ומל"ת אך נשים עיקרם מהנבו לכן יש להם ל"ת אבל
 מהחסדים אין להם רק הזרה לבר מו"א ואין באים
 להם עמוד רק כפי הזמן שהיא אלו לכן אינן חיבים
 כמ"ע שו"ג. גם חבון ענין שמו עם י"ה שס"ה וכבר
 עם ו"ה רמ"ח דהנה רמ"ח חסדים כמנין אברהם
 עיקרם מהחסד ולמטה אלא שאח"ך הם חריים כסוד
 או"ח ומק' סביב המוחין ולא כפניו ומהחזה ולמטה
 הם או"ח ר"ס תו"מ מאחוריו לכן זכרי עם ו"ה רמ"ח.
 אך הנבחר' נשארו למעלה במוחין ושם הוא י"ה
 שהם המוחין ד"ה וזהו שמו עם י"ה שס"ה. גם רע
 דכל סמ"ע הם לתקן הולכה"ט שהוא מהחסד והל"ת
 הם לתקן האל"ר חסו ענין סוד מרע ועשה טוב.
 גם סמ"ע הם כוכב הנק' שם הו"ה ומל"ת הם כניק'
 הנק' שם חו"ו. שם פ"ד וכן ע"כ כ"י הוכא כ"ז
 כפ"ד מש' קלו' נוגה יע"ש. (א"ה) עיין למורט
 ורבינו הרב החסיד רב שר שלום ו"ל בס"ה
 אמת ושלום רכ"ג וכו"ד וכן הנה"ל ו"ל ששארין
 הרמ"ח כסוד מ"ע ומל"ת ככל בחי' וגם מל"ת דרכן
 ורמ"ח להעתיק קלת בקיבור הנה סמ"ע הם בחס' ושם
 א"ל בחסד וכו"פ אל תלמי' עם כללות ד' אוחיו' והכולל
 גי' עשה ומל"ת הם בכחי' הנבו' והם באופן זה
 דנו' דכח"ג יש ג' בחי' א' התקבלותם כדעת כ'
 התפשטו' כו"ק ג' התקבלו' כללותם ביסוד. והנה
 הרמ"ח מ"ע הם בג' בחינת שבתסדים ושס"ה ל"ת הם
 בג' בחי' שכנבורה והם ער"ו דכל הלאוין שיש בהם
 רמ"ח כ"ד זכרת ומיתה כד"ש הם כשורש ה"ג שדעת
 דו"א. והלאוין שיש בהם מלקות הם כנבורה שדעת
 החסדון דתרון עטרוין. והלאוין שאין בהם מעשה הם
 כנבורה המתפשטו' בחג"ת והלאוין הניתקין לעשה הם
 כנבורה המתפ' ככה"ו המתמתקין ונתקנים כעשה
 שכסוד המגולין שכנה"ו. וכל המלות עשה דרכן
 שהם ענפי מ"ע רועשית עפ"י הדבר וכל התקנות
 וחומרות וגזירות שהם ענפי מל"ת דלא חסוד כולם
 בהתקבלות כללות חסוד' שביסוד ד"ה ששם פרטין
 יעקב ורחל הנק' יסוד. ודומתה כל אלו הכחי' הם
 כנוק' דו"א הכוללת אלא ריש חילוק א' ביניהם יע"ש.
 גם סמ"ע הו"ג הם כנגד חסד' המתפ' כחג"ת
 והם מכוסים לכן נשים פטו' דאין להם ללאה ורחל
 חלף באלו החסדי' אבל מ"ע שאין הו"ג הם בחסד'
 המתפשטו' כנה"י ששם מגולין לכן נשים חייבות
 יע"ש כ':)

עין רבי עיקרם לכוס נשמתו היתה מהוד דאבא
 עיין לעיל אות כ"ח. (א"ה) כוס כ"ל

לחן טעם מדוע פסקו הכ"ד אלף תלמודיו כיום
 ל"ג לעומר ואחר יום סמך לה' תלמודיו הנרולים
 כנו' ולמה היה כיום זה ולא כיום אחר. אבל כבר נו'
 מבונה העומר דיום ל"ג לעומר הוא כספי' הוד
 שבהוד וכיון דשורש נשמת' הוא מוס' חספי' לכן ככה
 נשמתו ששאר להם הנין להם ופסקו מלמות כיום זה
 וסמך הם' תלמודים וכו' :

גם כזה נלע"ד לתת ט' לשבח מדוע נקבר רע"ק
 ויע"א בעה"ק טכריא תו' ולא כעוד אחרת
 מא"י והוא כסקדים מ"ש הרב חס"ל בעין הארץ
 בכחינת ד' ארבות באחיה ספי' הם אחושים כחכ דעה"ק
 טכריא תו' הוא אחושה כספירת הוד יע"ש וא"כ
 משו"ס כיון דשורש נשמתו היתה מספי' הסוד לכן
 נקבר שם במקום שורש נשמתו :

עוד נלע"ד לומר טעם אחר עפ"י מ"ש כמע'
 טו"ח או"י ו"ט דהטו"ח הוא כחינה ועס"ק
 טכריא תו' הוא כטו"ח ש"ל או"י ודומה כחינה
 יע"ש. ואינו סותר למ"ש הר' חס"ל דאחוסה כבוד דרוע
 דכונה עי' ער הוד אחשפטה דרוק וכבר נו' דרע"ק
 הניע לן' שערר כינה א"כ משו"ה נקבר שם דרוק :

גם נלע"ד דזהו סוד גדול דיום הירגת רע"ק היה
 ביום"כ כנודע והוא דכבר ידוע דיום"כ הוא
 כחינה עי' והוא זו דרע"ק אשירבם ישראל לפני
 מ"י אחס' מטפסים ומ"י מטפס אחס' דאינו נש"כ
 והוא הוא כמבוא"ר וא"ש אח"ס :

אשר כוס נלע"ד לתת טעם נכו' למ"ש במ'
 ר"ה דל"ה ח"ל ו' מסעות כעסם שכינה
 וכו' וכנגדן נלחם סגדדין וכו' ומלפניו לטכריא ארי'
 ומשם עתידין להגאל ש"ל סגדדין מעפר וכו' נמלא
 דהגאולה מחללת מעס"ק טכריא תו' וכוס"ק ס'
 שמוה או' ח"ל ומסוד גאוה דא משיח בקימו לעירון
 הארץ כד יקום ותגלי בארעא דגליל וכתב שם הרב
 הגדול מוסר'י אולאי ו"ל בהגסר' רמ"ש באר' דגליל
 היינו כטכריא דגם טכריא היא מארעא דגליל וכמ"ש
 בר"ם ומשם עתידין לגאל נמטט למדון דהגאולה
 מחללת מעס"ק טכריא תח' והמלך המשיח שם
 ותגלס כחתי' וגם סבשורה הקמו' כמלאכי הים הנבי
 שולח לכס את אליהו הנביא וכו' יקיה בעה"ק טכ"ת
 יען שאמרו בעירובין כי אחי אליהו ויכשר בשורה לב"ד
 הגדול אחי וכו"ד הגדול הוא בעה"ק טכ"ת כמ"ש
 בגמ' וכבר הרמב"ם ו"ל כפי"ד מה' סגדדין ח"ל
 כ"ד הגדול ליו"ד מקומו' גלו וסופן לטכריא ומשם
 לא עמד כ"ד הגדול עד עתה וקבלה כירינו שכתב'
 עתירין לחזר תח' ומשם הם נעתיקים לכהמ"ק עכ"ל
 וכן כתב מוס"ר הקדוש מוסרת"א ו"ל. ונל"ד ע"מ
 וע"מ לא מלא המלך המשיח מקום ככל א"י להחנות
 ארזו תחילת כ"א בעיה"ק טכ"ת :

אמנם עפ"י הנה נכו' ונקדים מ"ש כוזה"ק
 דכל הגאולות הם מסטרא ריובל' שהיא
 הכינה דבה כל חירא תליא ח"ס וממשיה עלו ככו'
 מא"מ דהיינו נש"כ ח"ס ג"כ אשר הולחת מא"מ
 דהכי' נק' אשר כסוד אהיה אש"ר אהיה וא"כ כיון
 שעס"ק טכ"ת היא כחינה ככו' משו"ה שם מתגלס
 תח' המלך המשיח והגאולה מחללת משם :

ועל דרך דרש נלע"ד לתת ט' לשבח מדוע יתגלגל
 תח' המלך המשיח כעה"ק טכ"ת. ונכת'
 ג"כ מ"ש בילקוט פ' ויחי ו"ל בתח' גלת סגדדין ושכח
 כיכנס וכו' ואח"ך נלחם מלפניו לטכריא וכן יעשה
 אחר

עין אמת מערכת ריש' ליעקב חיים צא

אמר וישפילנה עד ארץ ויגענה עד עפר א"ר יוחנן עכרית משלמה למשיח שנה' תרמסנה רגלי עני פעמי דלים מה כתיב אחריו והסוכן כחמד כסא וכו' עכ"ל . אל מה הלשון אומרת ככרית משלמה למשיח מהו פי' משלמ' ועוד ל"ל מהו הרחיק שהכיוון מפי' תרמסנה רגל דלכאור' און כו שום רמז על טכרית ועל ספ' י"ל מהו הכפל רגל רגלי עני והיה די שיאמר תרמסנה רגלי עני :

והנה כדי להבין כ"י הן קדם נטיותי לבי לחקור ולדרוש מדוע זכה התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס וזע"ה שיהיו נודדים לו נודדים ונדרבות דהיינו לרקות וכל שמו ולא ע"ש תנא אחר דיש גדולים ממנו קבוצים כע"ה ק"טכ"ת דהיינו ר' עקיבא שהיה רבוור' יוחנן בן זכאי שהיה רבו דרבו ולא מנינו בשום מקום שנודדים נדרים ע"ש ואם נאמר משום דכל הנודר כשמו וזכה שיעשה לו מקום ונפלאות . גם זה לרדך להבינו מדוע זכה לכל הכבוד הזה ויחרי מכל התנאים :

עוד ל"ל מאי דאוי' כירוש' דמס' כלאים וזל רבי מאיר אירמך באסיא אמר אמרין לבני ארעה דישאל הא משיחין דירכו אפי"ה א"ל יחבו ערסו על כתיף ימא דכתיב כי הוא על ימים יסרה ע"כ ובאמת זוהי שק' כינר קרא עלמנו משיח ומא שייכות יש לו עם המשיח :

אמנם אפ"ל בהק' מאי דאוי' בליקוט ושעיה לעת"ל בשעת גדולתם של ישראל באים שרי או"ה לפני הקב"ה וטוענין מה נשחנו הלו מאלו מה אלו עע"ז וכו' מה אלו ש"ר וכו' מה אלו מבלים עריות וכו' באותה שעה אומר הקב"ה למיכאל הקור להם תשו' מיד משתק ואינו מנא' תשו' שנה' ומיד יעמוד שרם ואין עמידה אלא שתקא ש"ל וכפתחו עמרו ולא ענו עור אוי אומר הקב"ה למיכאל מיכאל נשתתק אני מדבר בערם בזכות הנדקה שעושים זע"ה הם נגאלים הק"ד אני מדבר בנדקה רב להושיע עכ"ל :

וי"ל מדוע משתתק המלאך מיכאל ולא השיב מה שהשיב הקב"ה וכי נעלם ממנו דבר זה או מלתא זעורתי הוא כענינו מלות הנדקה ומה זו שתיקה . ועוד ק"ט בתשו' של הקב"ה רבזכות סלדק' הם נגאלים ואפי' שיש להם ע"ז נ"ע וש"ד דאנו או"ה אינם עושים לרקא והרי עימנו הרואות דהן כענין גם הם עושים לרקות ומדוע און להם פה לשרי או"ה להשיב דבר זה :

זכר ראיתי להרב תנא דאורייתא בס"ה פ"ד שעמד ע"ז ותו' כטוב טעם ודעה בהק' טענת טורקוס' הרשב"ת את רע"ק אס הקב"ה אוהב את הענינים מפני מה אינו מפרנסן אמשול לך משל וכו' וא"כ אום"ע דהם נק' עבדים הנדקה שעושים הוא הטאת כרם ישראל שנק' כנים לרקא שעושים יש לה שבר ובשבלה נגאלים ויבא משיח לרקנו :

ואולם יש להקשות על חו' זה מההיא דנרסי' בקירושין ד"ת תניא ר' וארדה אומר בזמן שישראל עושים רלונו של מקום קרוים כנים וכזמן שאין עושים רלונו ש"מ קרוים עבדים ר' מאיר אומר בין כך וב"ך קרוים כנים שנה' כנים סבלים ואומר כנים משחיתים מאי ואומר וב"ת כשאר עבירות אבל כב' עבירות לא לא' ואומ' כנים משחיתים וכו' וא"כ הא הנהגה לר"מ אלא לסכרת ר"י עדין כשאר טענת או"ה במקומם ואין להשיב בזכות הנדקה דכיון דעברו על נ' עבירות קרוים עבדים וכשנק' עבדים און הנדקה

ורגע נקשב' לבלום : ארבר כמה' זה מה ש"ל דמה וענה ר"י לכל אלו הקראי דקראם הכתוב כנים אפי' שאינם עושים רש"מ ובעת לא רחיקי מי שניגש בזה . ולער"ן דרס"ל שהדברים מנויעין למאי דנרסי' בניטון דמ"ד על רומיא דכ' כריותות דתני חדא הכתוב נכסיו לב' עבדיו דקנו ומשחרין זל"ו ותניא אידך האומר כל נכסו נתונים לפ' ופי' עבדי אף עלמם לא קטו ותו' ר"א שאני הקם דקארי ליה עבדי א"ל רפרס לר"א ודלמא עבדי עבדי שהיה כבר מי לא חנן הכתוב כל נכסיו לעבדו יבא לחירות וכו' ואמאי והא קא קארי ליה עבדי אלא עבדי שהיה כבר ס"כ עבדי שהים כבר ע"כ :

נמ"ל מהך סוגיא דמאי לרדך דיכוחיה של הארון לומר דמאי דקארי ליה עבד כוונתו עבד שהיה כבר ולא עתה . וא"כ יתכן דבהך פלוגתא הוא דפלוגי ר"מ ור"י ומשמעות דורשין אוכא בניטון דר"י סבר דקרא דכתיב כנים סבלים וכן כנים משחיתים פי' הוא כנים שהיו כבר נעשו סבלים וכן נעשו משחיתים אבל עתה אינם נק' כנים כיון שאינם עושים רש"מ אבל ר"מ ס"ל דכנים דקארי להו הכתוב הוא כנים דהשתא כפשטיה ושמעין דנק' כנים אפילו שאינם עושים רש"מ :

ומצאתי דיש שורש וענף לזה הפי' שפי' בדברי התרנוס שמו' כפ' כנים משחיתים וז"ל איתאמר להון כנים חביבים וחבילו אורחותיהון ע"כ הרי מפורש יולא שמפרס הכתוב כדפרי' בעניניהון לדעת ר"י דהיינו דאיתאמר להון כנים חביבים כנים שהיו כבר והשתא חבילו אורחותיהון וזה ברור :

ולענין הלכה ידוע דאין הלכה כר"מ וכפרט כאן דקי"ל ר"מ ור"י הלכה כר"י . האמנם הנה אנכי ינאחי לידון בדבר חדש דיש חילוק בין דתי אדם לדינו שמים והוא דע"כ לא קאמרו דכנן דאין הלכה כר"מ אלא לנכרי כ"ד של מטה אבל לא לנכרי כ"ד של מעלה קב"ה כ"י והיינו טעמא דכל הטעם שלא פסקו ההלכה כר"מ היינו כמ"ש בנמ' גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין כדורו של ר"מ כמותו ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו מפני שלא ירדו חכמים לסוף דעתו א"כ זה הטעם לא שיק' לנכרי קב"ה דלפטו נגלו כל תעלומות סתרי כל מי ואין דבר נעלם ממנו :

שוב אחר החיפוש מלאתי להרשב"א ז"ל בתשו' סי' קל"ד וסי' רמ"ב שכתב דאע"ג דקי"ל ר"מ ור"י הלכה כר"י הכא בענין זה ההלכה הוא כר"מ והט' הואיל דדיוקי קראי כוונתיה דר"מ עכ"ל . ולער"ן לומר דאפשר מט' אחר לומר דהכא ההלכה כוונתיה דר"מ הואיל וסקלו וטרו אליבניה דר"מ שאמרו מאי ואומר וכו' והיבא דסקלו וערו אליבניה הלכתא כוונתיה כנודע :

וא"כ יתכן דזה היה טעמו של המלאך מיכאל דשתק ולא השיב לשרי או"ה שיש בהם אנשים שעו' לרקא יענין שטענתם היחה מה אלו וכו' אף אלו וכו' נמלא שאינם עושים רש"מ וככן אינם נקראי' כנים ולא ניתן להם מלות הנדקה והאינו דמיכאל ס"ל דההלכה הוא כר"י ואין הלכה כר"מ . אי נאמ' כה הקב"ה וא"ל מיכאל נשתתק אני מדבר בדרם בזכות הנדקה שעושים וכו' והיינו שאני יכול לפסוק ההלכה כר"מ וכפרט שכבר כתב כן הרשב"א ז"ל ואפי'

עץ אמת מערכת ריש ליעקב חיים

ואפי' שאינם עושים רש"מ נק' בניס ושייכו בהו מלות
הזרקה :

אמור

מענה ויה הטעם שגברו כל ישראל הי"ו
בכל תפלות ישראל להיוחס נודדים נודדים
הזכות דהיינו זרקות לשם התנא הקדוש רמב"ה הויע"ל
ויקצו קופס ככל עיר ועיר מדינה ומדינה והיינו
שעמא כיון דכל קיום מלות הזרקה תלויה ברעת
ר"מ רס"ל דאפי' כשאינם עושים רגונו ש"מ קרייז
בניס ועי"ל מתקיים הזרקה לא כן לרעת ר"ו רס"ל
דנק' עבדים אין הזרקה נחשבת לבלום ואדרכא
מגריעות נקן אי לואת נודדים נכרות על שמו ר"ל אט
נותנים זאת הזרקה על דעתו שהוא סוכר דאפי' כשאין
עושים רש"מ נק' בניס וכו' יש שגר טוב לפעולתם
באופן דהיסוד מוסר על מעשה הזרקה הוא רמב"ה
ויע"ל :

וזהו

הטעם טובה להיות בעל הנס ועושה נפלאות
גדולות וה"ט כזכות מה שלימד זכות על
ישראל וירוע דהקב"ה אוהב לנו שאלמד זכות על
ישראל כל ש"מ אשריכם מלמדי זכות על בני וגם אי'
בסנהדרין פ"ו א"ר אחא כל המלמד סניגוריא על ישר'
הקב"ה מרוממו בעולם ע"כ וזה שזכו להיות לו שם
טוב וחסלה לעשו' בעבורו ניסים ונפלאות :

והשתא

א"ש כמתן קומר דברי הירוש' שקורא
אותו משום וה"ט דמתאחר דכיתא
המשית תלויה בסכרת ר"מ רע"י הזרקה הם נגלים
ושכר הזרקה אינה כ"א כשישראל נק' בניס חפי' שאינם
עושים רש"מ כמ"ש לוא"ה הא משייכו דירכו לרמו
רע"י סכרתו יבוא משום זרקנו ויגאלנו ככ"א :

ובין

מזינו טעם לשבח מדוע יתגלה המלך
המשית תחילה בעה"ק טכריא תו' והוא
דמלך המשית יודע דכשיתגלה להושיע את ישראל אז
יעמדו לרין שרי אור"ה ויאמרו מה נשתנו אלו מאלו
מה אלו וכו' הקב"ה ישיב להם כזכות הזרקה שעשוין
הם נגלים האמנם עריון יש להם טענה לשאר אור"ה
לומר דכיון דישראל אינם עושים רש"מ אינם נק' בניס
וכיון שכן אין הזרקה נחשבת לבלום כמ"ש והיינו
דשרי אור"ה יתפטו ההלכה כר"י ויאמרו קי"ל כר"י
דידוע דכל זמן שאנחנו בגלות אנו יושבים תחת השמים
וקם הקויו כנו זמן רב א"כ מני סמוקו לומר
קי"ל :

אי

לואת כד לכתל טענה זאת יעמד המלך
המשית תחילה כעה"ק טכריא וכשיעמדו לרין
שרי אור"ה עם המשית שלא להניחו להושיע את ישראל
אז הם מוכרחים לכה לטכריא יען שהם הטובעים
מה נשתנו וכו' והרין הוא דהתובע הולך אחר הנחבע
ומה גם דשם יושבים הכ"ד הגדול וכשהרין נעשה
בעה"ק טכ"ת אז מוכרח לפסוק ההלכה כר"מ רס"ל
דאפי' כשאינם עושי' רש"מ נק' בניס יען דטכריא
היא אחריה דמר מרן מלכא התנא הקדוש רמב"ה
ויע"ל דשם קבור וכמ"ש מר"ן החבי"ב ז"ל כח"מ סי'
כ"ה הנהגת הכ"י אות' ו' דכשהוא אחריה דמר זריך
לעשות מעשה כמותו יע"ש וכו' מהחכמות טענת
שרי אור"ה ומש"ה יתגלה תחילה המלך המשית
כטכריא :

ובערתה

עלי כא"ר כזכות המא' אר"י טכריא
משלמת למשית והוא דכבר עתכנו רע'
מה שמתגלה המלך המשית כעה"ק טכריא כזה יש
תשו' נלמת על הקטרוג שמקטרגים שרי אור"ה על

המשית כנו"ל נמלא רע"י ביאחו תחי' כטכריא חירוט
שם שרי אור"ה עם המשית מזה יש תירוק לכתל טענתם
ח"ש טכריא משלמת למשית כשם שרי אור"ה שמחכמות
טענתם מה שמקטרגים וכו' וכו' נעשה שלום בין
המשית ובין שרי אור"ה :

ומה

שכתיב ראיה מפ' תרמסנה תלוכו' ויבן עם
ההקדמה שכת"ל משכ הרכ חס"ל ז"ל
רעה"ק טכריא אחוזה כספית הוד וירוע רע"ה הם
תרון שוקין וכ' רגלון א"כ נמלא טכריא נקרא רגל
ח"ש תרמסנה רגל שהוא טכריא רגלי עני שהוא
המשית עני וזוככו' ח"ל שכתכריא כו תרמסן רגלי
המשית תחילה . ודך רמז י"ל כי תיבת כטכרי'ם
עולה גי' רכ"ח וה' אחיות טכריה עולה רג"ל ח"ש
תרמסנה כטכריה רגלי עני :

ומבר

זה שכתבו בין תבין מה נורא המקום הזה
העיר הזאת נעמי" עה"ק טכריא תו' וכל
דברי רבותינו ז"ל אמת כרוה"ק נאמרו ודאיו לנו שלא
ליכנס תו' לבית הספק בכריהם בשום דבר ואופן אלא
ראוי לנו להאמין אמונה שלימה והיה אמנות עתך
חוסן ישועות ואין ספק כי כה יעשה אלהים כימתם
עתידין להיגאל וכפרט מלתא דכדא דעיקר דבר זס
ולא משו המלך רבי יוחנן ומי יערכ לבו לגשת להרסר
ולהספק ולא יחוש לנפשו ומי לא ידע בכל אלה
עונש המגייב לאותו תלמוד ששים מתקפך ברכי ר"י
ונענש וכמ"ש ככ"ב רע"ה ובסנהדרין ר"ק דיתוכ ר"ו
ודרש עתיד הקב"ה להכיר אכנים טובות ומרגלות
וכו' ומעמיון כשערי ירושלים וכו' לגלג עליו אותו
תלמי' וכו' יבב ביה עיניה ועשאו גל של עצמות ע"כ .
וא"כ מי הוא זה אשר יוכל להרסר אחר דברי ר"י
שאמר דמשם עתידים ליגאל וטכריא משלמת למשית
אחר יודעו מה שקרה לאותו תלמיד וכ"ש עתה כי
גדולים דדיקים כמתתן וכו' א"כ טובה עלינו להאמין
באמונה שלימה :

ומלבר

כל האמור בענין עוד מזינו שכת יקר
וגדולה לעה"ק טכ"ת יותר מכל האמור'
הלא היא כתובה כספר הישר ס' כפתור ופרח דל"ג
דאיתא במדרש דעתידין מתי עה"ק טכריא לקום
בתיית המתים ארבעים שנה קורים כל העולם והוא
חידוש גדול יה"ר שטובה לזרז כה כל ימי חייתו ואחר
אורך ימים ושנים יהיו עצמותיו קברים שם אמן כן
יהי רצון :

איך

שיהיה נחזור לעניינינו הראשון חס יהיה
כיונה המאמר שלא נא כיד תשלח כיד רבי
עקיבא רז"ל למה תלה מרע"ה הענין כיד רע"ק
ולפי"ה ניחא והוא דכיון דעיקר שלימות זה הוא להושיע
לכנ"י מעבדות לחירות א"כ זה שייך לרע"ק שהגיע
לכ"ש כינה יש לוכח כירו נכח הכינה להושיאם לחירות
ודוך :

ואל

קוטב זה סוכב הולך כזכות הפסו' כפ' שמות
וכ"ת ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוא
את עמי בכ"י ממלרים . ויאמר משה אל האלהים
מי אנכי כי אלך אל פרעה ובי אוליא את בני ישראל
ממלרים . ויאמר כי אהיה עמך וכו' . ולא נאריך
בדקדוקים כ"א אחת שאלתי מרוע שינה הכתו' להוכיח
שם אלהים מאחר דמקורם היה מר' בשם הוי"ו הש"כ
וירא ח' ויאמר ה' . ולפי"ה א"ש ונקיים מ"ש כזוה"ק
פ' יתרו ע"ע את כל אשר עשה אלהים למשה ולעשר
עמו כי הוליא ה' וכו' הק' עד"ו דלמה הזכיר שם
אלהים

אלפי"ם ואח"ך שם סו"סותי' דאלפי"ם סוף הכונה
 וכו' לרמז דהיה ויבא עשה לאליהם מא"מ וכן
 כתב ח"ל עיין במע' חז"ל אות קע"ג דאלפי"ם הוא
 כבינה וכו' וכו' אל המכוון והוא דמרע"ה בשאמר
 לו סקכ"ס לכה ואשלתך וכו' והוא את עמי ככ"י
 ממלחם אז ויאמר משה אל האלהי"ם דהיינו הכינה
 מ"י אנכי כי אלך וכו' מ"י דיוקא דהיינו הכינה שנק'
 מ"י כש"כ ור"ל וכו' אזי בינה כדו שאלך להוילאס מא"מ
 והלא זה הענין תלי' בבינה דמטורא דיוכלא נפקי
 עבדי לחירות לום כלה תשו' ית' ויאמר כי אהיה עמך
 וקענין כמו שכתב רז"ל במ"ש ש"ר ח' ק' פ"י דמרע"ה
 וכן לבינה וו"ש כי אהיה שהיא הכי' כנו' עמך דכבר
 וכות לבינה וכו' ראו' אתם לגואלם :

עוד

אמרתי רמז גדול רמזתי דשם אהי"ם שהוא
 ככ"י רמז כשש של משה רבינו ע"ה והוא
 דכבר נודע דשם אהי"ם יש בו ג' מילויים שקי' ית"ה
 דסיני ויר"ן הדין אלפי"ן וסם קס"ה קמ"ג קכ"ה
 וכו' גי' תנ"ס כסוד אשר תנ"ה הודך על השמים והנה
 מש"ס במילוי כזה מ"ס ש"ן ה"י גימ' תנ"ה הדי
 דשם אהי"ם רמזו כמרע"ה ח"ס כי אהיה עמך וסוף
 פלי' :

עיה רחל

ענין רחל שלקחת ממ'ן דלחלה להורוון
 כנו' האל"ה עיין במע' הוי"ן אות
 קכ"ב כמ"ק :

עירעותא

הוא מלח הרמז וו"ס מ"ס כוה"ק
 כד סליק ברעותא למכר עלמא .
 ש' הדיקון פ"כ . ובמ"ש ש"כ ח"ג פ"ה כתב כד סליק
 ברעותא ר"ל כשעל' המ"ן כמלח סרטן למכר עלמא
 סם תי' הו"מ . וכפ"ט כתב כד סליק ברעותא כי לא
 יש עדיין דבר וטק' כפרטות וולתי מאי' ולהלאה וכו'
 אינו וזו' גמור של דכו'ן יסוד כיסוד רק רעותא כסוד
 מוחין ועיין ג"כ כש' מ"ד ומ"ן פ"ב :

עיר דדל"א

הנה הוא הראשון שבי"ס הנקרא
 מקורית ושר' לכל האל"ה והע"ס
 אחרות חילוקס הוא באופן זה כי כח"כ שכהם הס"ד
 דה"א ומנ"ת שכהם הס"ד ג"ד ר"ח וכה"י שכהם הס
 כ"ד דטק' ר"ח . ש' א"ה פ"ג ועיין כש' פרטועיבור
 ומקוין פ"כ דשם מכוור פי' אלם סוד' דש' א"ה יע"ש
 כר"ס ח"ס סגודל שסודעתין דכס"כ וכו' :

מבוא שערים

א' רישא

רעמא אי לא אתתקן עמא איך יתתקן

ב' רישא

ביאורו עיין במ"כ במע' העין או"ה :

ג' רישא

דא"ה יש בו ז' חיקונים שע"י מאיר
 העסיק המתלבש כחוכו ואלו הן א'
 גלגליתא וכו'א נק' כתר דא"ה . כ' טלא דכרולתא וכו'
 עתא סמא דא"ה ג' קומתא דאירא היא סוד הקורס
 המוקף בה סגור ומפסיק ביט וכן הגלגל . ג' עמר
 בקי סם האונים ה' רעוא דרעוין וכו' מלח סרטן
 דא"ה . ו' אשנא פקוחא וסם עינין דא"ה . ז'
 טוקבא דפרשקא וסוף חוטמא דא"ה סוד נק' ז'
 דגולגולתא . מ"ס ש"ג ח"כ פ"ג :

ד' רחיצה

גי' שר"י ע"ס וסגם המים נמשכן
 משם אהי"ם דיוודן כנו' במע' הש"ץ
 או' ז' ולעולם קמים אינם וולאים אלא מסודי"ן

ואהר"ם דספי"ן גי' מקו"ם שכתובו השמו והנה אהי"ם
 דוודי"ן ורהי"ן גי' דחילה . ש"ר ח' פ"ג :
ה' רוחניות רע לך כלל גדול כי לעולם דכבר
 רוחניות כאשר עולה או יורד לעולם
 בשארם כחי' שלמה כמקומה ואין שום דבר נגרע
 לא למעלה ולא למטה כי גם למטה יש לה כל הכחי'
 עלמה . שם פי"ד :

ו' רעים

סם או"ה וודים סם זו"ן כנו' והענין
 דרעי"ם גי' ש"ך וסם הש"ך ניט' שהס
 הו"ע העומדים תחת הכינה כסותם תחת המל'
 שכה וע"י התעוררות הש"ך דינין אלו מתחמתת או'
 ומורותת עם אלה וע"י נעשים רעים ול' מעורוים
 כסוד אכילס כמ"ס אכלו רעים ואכילס הוא כנוי אל
 וזו' כנו' וודי"ם גי' דין משם ארנ"י ופ"פ רי"ן גי'
 ש"ך כנו' וע"י מתחמתת הנק' ומורותת עם ז"א
 ונעשים דודים גם דודי"ם ע"ס הוא גי' ארנ"י ספיא
 הנק' לרמז על וזו' זו"ן . שם ש"ה ח"ה פ"ג . ועיין
 שעה"פ כשה"ש ע"פ זה . (א"ה) כמ"ס אשר לפט
 מ"כ סגרת סרב המקובל . מוהר"ן ז"ל דו"ס
 ספ' הדודאים נחמו ריח ר"ל כי דודי"ם גי' ארנ"י
 ח"ס ה' דודי"ם שם ה"פ ארנ"י נקטו ריח לווי'
 יעקב"כ עם לא"ה שם גי' ח"ת וכן נקטו ריח גי'
 ישראל ורח"ל עם האותיות להורות דוודן זו"ן ככל כחי'
 אינו נעשה אלא ע"י הדודאים שסם ה"פ ארנ"י סגי'
 סם שכה וכן דודאים נק' בווס"ק זו"ן ועל פתחי
 שהם יסוד ומל' דנק' שס"ס שיעור כ' פתחים שכהס
 ארם העליון ז"א הנק' שם מ"ס גי' אר"ם הוא ככהס
 שיעור כ' פתחים דיסוד ומל' כעת חוזת עם סטק'
 ואח"ך הוא מתפלל להשפיע עליו שפע רב כדי שוכל
 להשפיע לטק' ואז ועל פתחי כל מגד"ס גי' מ"ה
 וכ"ן שסם סמו"ג וו"ס סרשים גם ישמים ר"ל הן חו"ג
 סרשים שכהו להם מתרס ללוד חוזת מאו"ה אלו ישמים
 שהיה להם ככר לכנין פרי' דודי' עפנתו לך סטקבא
 מדברת עם הו"ה ספיא מלפנת לעולם הכבודי' ישנות
 כדי שמשם מעלה היא מ"ן כנגד סמ"ד שלו ח"ס
 עפנתו לך כל' כעבודך וכן סרשים גי' כן סם
 כעבודך :

זו"ם

מ"ס בו"כ ככרכת שמח תשמח רעים אהי'
 כי רעי"ם גי' ש"ך סם או"ה ואחוכי"ם נמי'
 דודי"ם שסם זו"ן ולכן אמר כפל סלשון שמח השמח
 כנגד כ' חזונים של או"ה חו"ן ע"כ יעש"כ . (א"ה)
 עפ"י דרכו ורך הקדש כ"ל ליישכ כנת סמא'
 סנו' שיעור כ' פתחים ואח"ך יתפלל ח"ל סמא' כפ"ק
 דכרבות אר"ה לעולם וכנס ארם שיעור כ' פתחים
 וכו' ר"ל מהו חו' לעולם אכל ככר נודע דעולם נק'
 סטק' עיין במע' העי"ן אות כ"כ וכוח וכו' כעין סמומר
 וסוף הוא כמכוור :

ז' ראש

העובר מה ענינו עיין במע' דרלי"ת
 אות ז' :

ח' רוח

שטות סוד מ"ס חו"ל אין ארם חוטא
 אף"כ ככהס בו רוח שטות הוא כי אין
 טילה"ר מתגבר בארם ונאחו בו להטוואו אף"כ
 בתמלאו המוחין שלו עכתי' רוח אלהים מר' דקע' שהוא
 דין סקסם שמשם נאחו השטן חכו' רוח שטות כנודע
 דנער גי' שוטה . שם ש"ה ח"כ פ"ז :

ט' רוח

אלפי"ם מרמקת סודו עיין במע' סמ"ס
 אות ל"ד :

עץ

אמת

מערכת ריש

ליעקב

חיים

י' רחל ענין פּרָטוֹף רחל ענין כמע' הלמ' ד' ארות
ב' :

י"א רגלים הם נו"ה : שם בדחוי טוקבא
רדוה ז' :

י"ב ראומה סודו הוא דנודע רכל הקלי נתהוו
משם ב"ן דהיינו משכורת הכלים
ומאחר כי השם מ"ה היקן השם ב"ן כנודע לכן כל
החילונים תמור הם מסתכלים ורואים כשם מ"ה כדי
שיזיה להם יכולת להקן עצמם כמו שנתקנו כל
הפרטו' דקרו' ע"י שם מ"ה ו"ה ופלבגשו ושמה רח"ו
מ"ה : ש' הקלי פ"ה :

י"ג ראובן סודו הוא דמאחר שהחילונים נתהוו
משם ב"ן כנו"ל לכן קראה ראוב"ן

שקמור הוא מחויבת לראות עדי לזון הנוטות רב"ן
שהם נטבעו בין החילו' וכעת שיאכרו כל הנוטות
רב"ן מתוך הקלי' או נאמר אם הכנים שמהם הללויה
ר"ל הל"ל גי' אדכ"י ותחבר עם אותיות ית"ו והיה ה'
אחד : שם :

י"ד רמ"ח דעיבור הוא אחוריים הפשו' דלהו"ם
גי' ר' ועס ט' או' שבהם והכו' הרי
רי"ו חוסף עליהם ל"ב אותיות יעלו רמ"ח כי בסוד
העיבור הם כולם בחי' אלהים רמ"ח דיניקה הוא ע"ב
דס"ג ורמ"ה ודכ"ן ועס ל"ב אלהי"ם שהם ל"ב נתיבות
יהיה רמ"ח ורמ"ח דנגלות הם עסמ"ב ועס י' אותיו'
שורשים גי' רמ"ח : ש' ההקד' דק"ן וענין לעיל במ"ק
אות ל"ה . (א"ה רחיתו כקו' כ"י להרכ ח"ק יעקב
סכהו ז"ל : ש"י ו"ל והנה מוהרש"ו ז"ל נסחפס
כשה"כ בדחוש ק"ש ברמ"ח דערכית שהוא הנו' ביניקה
כל"ב אלהי"ם הם ל"ב אלהי"ם רמ"ב דהיינו ל"ב
נתי' או אם הם מ"א או' ראלהי"ם כמנין אחו' ע"ה
כהיותם במי' בהסיד תהם ט' או' דמי' הם אלהי"ם
ונשאר ל"ב יע"ש . ולא ודעתי מהו הספק שנסחפס
דכהדיא כתב דר"ל כש' ההק' שהם ל"ב נתיבות והל"ב
דאלהי"ם הוא כעיבור כמ"ש בהדיא דכעיבור הם כולם
בחי' אלהי"ם יע"ש והוא פלו ע"ב :

עוד כ' הרכ הנו' דהנה הרמ"ח דיניקה מבוא
בערכית והרמ"ח דנגלות כשחרית ואפשר
דכערבית אינו נכנס רק ו"ק דהו"א והו"ק נק' יניקה
לכן מבוא הרמ"ח דיניק' וכשחרית ששכנסים גס הג"ר
מביא הרמ"ח דנגלות אכל בק"ש שעה"מ מבוא
הרמ"ח שהם ע"ב דע"ב וע"ב דס"ג זכו' והנה זה
הרמ"ח הוא יחד גדול מרמ"ח דערכית והיה ראו
שיהיה יותר גרוע מערכית כיון דק"ש שעה"מ היא
גרועה מק"ש דערכית כמ"ש רח"ל שם כדרו' הק"ם :
ואפ"ל כפי מ"ש מוה"ר החסיד ז"ל דק"ש שעה"מ
הוא לעשות בחי' כלי לזו"ן הכוללי הכ"ד
שעות שזוגם הוא כנפיו אפי' א"כ ככח' זו היא גדולה
מק"ש של ערכית ולכן הרמ"ח שלו הוא מעולה מהרמ"ח
דערכית (ורוק) :

מערכת אות השי"ן

עץ חיים

א' שבירת הכלים החקירה גדולה דיש בזה
דע"מ עשה ה' ככה מאחר דהכל
גלו וידוע לפנוי וכ' תשו' בדבר הו' שיזיה טו"ד
בעולם ובוהו יהיה שר ועונש וכו' . והב' דלהיות

קודם החקיקו כקו' המ' במקום ראש א"ה של אחר
התי' לכן יש כח כפתי' להעלותה למקומה שהיתה
בחתי' . ש' הכללים פ"ב :

ועוד רחיתו ג' כעה"ח אשר לפני כש' העינולי'
סוף ענף כ' והוא משום דכבר ודעת דקלי'
קרמה לפרי ואם היה כונה מור הפר' היה הקלי'
נשאר כהם לעולם ולכן שיבר הכלים כדי שסקרו'
תתפרר מהקלי' ואח"כ יכל' וענין עוד כש' המלכים
פ"ה וענין עוד כת"ש ש"כ ח"ג פ"ה וכש"ה ח"א פ"ב
וענין לק' כחות ק"ו וכלות קו"א :

ב' שדיים סודם הוא ע"ב רי"ו ע"ב מימין ורי"ו
משמאל והו"ה באמצע וכל זה בכונה
כי הוא המני' וע"כ רי"ו הו"ה גי' שר' שהם השדיים
שם פ"ג :

ג' שדי סוד הפ' והיה שדי בלרדק הוא שם שדי
שיש במנוחה המנון מן הקלי' הנק' לרוב
ולכן יראה המ' שהיא מנוחה באחו' ז"ה כדי שלא יהיה
אחיה אל הקלי' כאחוריים ולכן יש כח בשם שדי
להכריח הקלי' שהם לרדק וז"ש והיה שדי בלרדק .
שם . (א"ה ונ"ל עוד רמו כש' זה במ"ש והיה שדי
דירוע דשם שדי לרדק לכותבו ע"ג תיבת והיה כנודע
ודוק :

ד' שבועות הם כמל' וחסדאין שבו' תלערמ .
שם פ"ו :

ה' שמים וארץ דעשייה עליהם נאמ' כי שמים
בעשן נמלחו והארץ כבנדר תכלה כי
כהנלות רגלי א"ק על חי' החיים שכחוהו הא"ק
מתלבש ואז יהיה אור הנכנס כאור הקמה וכו' כאור
ז' הימים הם ז"ת דמל' דר"ק הנק' עתי' דלאז"ז . ש'
אלולות פ"ב :

ו' שמע ט' מ"ה הקורא את שמע ולא תשמע
לאזני לא ילא ענין כש' אח"פ פ"ה סוכמ"ש
שם :

ז' שד"י הוא יסוד דבינה המחשט כז"ה ער
החו' שלו וש' נאמר לעולמו די . שם :
ח' שם"ה ימות הקמה שורשם הם בכונס . שם .
ובמ"ש ש"ד ח' ח' פו"ד :

ט' שיע נהדין דה"ח הוא כי יש באזן ג' מינים ג'
שהם ה' עילאה ונ"ח הדי ס' ג' וה' תחאה
ונ"ח הדי ס' ג' ב' וכל כלותם הדי ס' ג' ג' וכער"ז
באזן שמאלית הדי ו"פ ס' ג' ג' ש"ב נהדין ש"ב
נהדין הנמשכים אל הפנים עם ח' אותיות רב' הו"ה ת'
דחיוורתו . שם וכמ"ש שם :

י' שינה כעת שינת האדם מסתלק כל כח הנפש
כתוך הלב לבדו וכוה חכין למה האדם
מתעורר תיכף מתוך שנתו כי אין לו לרדק רק כדי
שיתפשט מן הלב כתוך הנדין וזה סיבת אדם שמתעורר
כשדו מונחת על לבו בשינתו והנפש אינה יכולה
לרפוק ע"י הדם כשאר איברים ואז האדם לועק ואינו
יכול לקום מאליו ער שוקראוהו ויעורר נפשו ואז יכול
להתפשט באיבריו . ש' טנת"ה פ"ה :

י"א שעטנ"ז ג"ן הטעם שכחותות אלו לרדק
לתייג ג' תנין ענין כמע' האל"ף
אות מ"ט :

י"ב שבחה באה מלא אחוריים ולכן הו"ה ס' רע"ב
כריכוע כוה יו"ד יו"ד ס' יו"ד יו"ד
וי"ו יו"ד ח"ו יו"ו ח"ו וי"ו יו"ו ח"ו ח"ו וי"ו יו"ו ח"ו ח"ו
אל"ף ק"ו יו"ד אל"ף ק"ו יו"ד ק"ו יו"ד ח"ו ח"ו ח"ו
כשער

עץ אמת מערכת שיין ליעקב חיים צנ

מכס' ט"ם סנק' וזי העמדים - שער א"ה פ"ם ובמ"ט
ש"ג ח"כ פ"ו

כז שערות רש"א דא"ה לכתוב כעמר נקי ואל
ז"ה שמורות כמנ"ס קיימתיו
תתלים שחו' כעורכושל טוק' ארומים כאתרמן כמנ"ס
ודלת ראשך כאתרמן וסי' ויטע אש"ל כבאר שבע כי
ע"י סמים מרת אכרסס טמחים ששער' סנק' אש"ל
שס :

כד שערות הראש מן הכתר שטוא א"ה
שחלבש בו סחסר דעתיק לעולם
זאפי' בא"ה טוא חסר ושערות דיקנא מלר כחכמה
שחלבש כה הנכורה דעתיק לעולם אפי' בא"ה טוא
נבור ולכן שער' דרש"א שעיניו ואל דיקנא קשי' ויתר
שס :

כה שערות הדיקנא סס שילאסס פאורות דק
נקבי השערות ומאורי' כסוד מקי'
שס פ"ח :

כז שיע נהורין קייטין כמה בחי' הס הא' בו ח'
תוורתיו שנמשכן כפמס סס כ' הויר'ת
שכסס ח' או' אמנס סס כמני' יורד'ן ומתקלקין הויר'ת
א' כפן א' וכ' כפן כ' דא"ה וכל א' מאלו הויר'ת יס
כהס מ"כ אוחיו' שסס פשוט ומלא ומל' דמלא כפן א'
וכן כפן כ' וכל פן ופן כולל י"ס וכבאר פן א' וממנו
יובן ספן סב' הנה נודע ר'ן שעריו שיש כבינה טוא
ענין מ"ב סנ"ל שיש כבינה ולפי שטוא ו' שעות שסס
מ"כ אוחיות ועס ו' שעות עלמן טרי מ"ט ויש ש' סן'
הכולל כל המ"ט וטוא כתר עליון שסס טרי נש' כ"ס
נחלקים לז"ס והכתר שטוא שער המ"כ טרי כולל כל
סמ"כ שעריו אמנס ט"ס תחמוסין אין כל ספי' מהס
כוללת כל המ"כ שער' רק מ"ה שעריו לכר א"כ ט"פ
מ"ה סס גי' סס"ט וע"ה סס ש"ע ש"ע וטוא כפן א'
ויגר'ו טוא כפן סב' הריכ"פ ש"ע ש"ע אס וש"עש"ע
ינק על חור פתן והנה כ"פ ש"ע גי' תס"ס וטוא
נרצו כפ' מ"פני' ש"כס תקוס ר"ת מ"ס"ת כי מפני
שיכס סס כ' תפוחין קדישן ח"ס וסארמה לא חס"ס
כי כשמאירין אלו חס"ס נהורין למטה או וסארמה לא
תס"ס - **הב'** ויש ככל לר של הפמס רכוע ע"כ
רשיטו קפ"ד מימין וקפ"ד כשמאל וסס גי'
עס סכונלן ש"ע נהורין - **הג'** ויש כפניס העליונים
כ' שעות א"ל רשיטו ח' א' טוא אלת' ו' ואמת
שקוא כפניס טוא כחסר הנק' א"ל ואל כמני' גי' קפ"ה
כ"פ קפ"ס סס גי' ש"ע נהורין - **הד'** יס אהי"ס
פשוט ומ' ומ' דמ' יש בו א"ס אוחיו' וס"ס
שסס כפניס העליונים המתגלים מלר הכינס כל ספי'
יש כה אהי"ס כנו' וסס גי' ש"ע - **הה'** טוא ו' פנעמים
מלר ס"ג גי' ל"ז ו"ע ל"ז טוא גי' ש"ע - **הו'**
כי הפניס סס ח' ו' ואמת וטוא כללת פר' פניס
עס סחוטס וג' שעות ס"ג יש כפן א' וג' ס"ג כפן
הכ' וס"ג א' כחוטס כי כן חוט"ס גי' ס"ג ו"פ ס"ג
גי' ואמת אמנס טו' ס"ג לכר סכב' סעמיס סס גי'
שע"ח וס"ס ח' חורתי המתפשטין כפניס לש"ע
נהורין וטרי סס ש"ע ח' - **א"ה'** עור רחיקו כחי' ו'
כענין ש"ע נהורין כהנהות הוה"פ ס' כרש"י
ד"ר ע"כ רשיטו סס' כנגד ג"ר וע' כנגד ז"ת כי כן
טוא למעלה סמספר ויתר גדול כמ"ס כמני' סח"ת
אות י"ז יע"ש :

כח שערות סס לרה אוחיות הנכתכות כריו
וסלכנוטי' טוא כחי' סקלף הלכן
שעליו כוחכן וסס טרת וחי' כי השערות יולאין

ודע כי יש כקלי' כחי' ש"ע והלו' ש"ע סס עגד
ש"ע דקדושס וסס נק' ע"ס כסוד כנגד
חכלס

כס' שכיות הכלים פ"כ ועיין כס' הוחנוס פ"ו ועיין
כמ"ט ש"ג ח"כ פ"ן סכ' נוסח'ן ז"ל ד"ס בו אין
שכחה לפני כסא כבודך וע"ס ועיין ע"ס כס"ד ח"ה
פ"ט כאורך :

יג שבירת סכליס התחילס מו"ח דא"ה וכן
ככל סד' נקורות דב"ן אירע להס
מקדס זס אלא ויש חילוק כמסס וטוא כי ג' נקורות
סראשעות כל נקי' מסס ילאס ככחי' ו' נקורות
אלס ססנ"ר שככל ו' י' סנ' נשאר' שלמות וסו"ת
שככל ו' ו' נשכרו וסמנס כ' נקורות התחת' ססס
כוללים ו"ח דב"ן לא ילאו סנ"ר שככל סנקורות
שסס כלל ועיקר יעש"כ - סס פ"ו וכמ"ס ש"כ ח"ג
פ"ו :

יד שבירת סכליס סיתס כו"ת דעתיק - וסן'
סרב למס ו"ל דלמעלה כ' שהשבי'
סחת' מרעע וחי' כי כאן מדבר כרוסס סכליס ולא
כליס ממס - סס פ"ו :

טו שביה ניטלו סדין עיין כמערכת סמ"ס
אות ג"ן :

פז שביה טיטולס סכליס של' נקוד' פאחרו'
שנכברו וסס סוד ז"פ ארס ססס גי'
שט"ו ועס ס"ג טרי ש"ך ונרע סה"ג סס כשולת לכן
סס סכ"ס ניטולין - שערסמלכיס פ"ה וכמ"ס ש"כ ח"כ
פ"ע וכס"ס ח"ה פ"ג :

יז שערות טוד ששערות בין דא"ה בין ד"ה
טולס סס מפני סוד אותן מלכיס
רמיותו ולכן נרדך שימשך אור אליסס דרך השערות כריו
שוללו לקבלו - נס בו השערות עלמס כסוד סמלכיו'
דמיותו כסוד סן עטו אחר איס שער' - סס פ"כ וכמ"ס
ש"ג ח"כ פ"ו ופי"ה :

יח שינה סודססנה סמעלן סו"ן ספני' שלסס
ככטן חי' לסיותו סס כסוד מ"ן וחי'
כמו שאלו מעלן כשמתויתו כסוד סוינה כמל' לסיות
מ"ן רלס כן סעמך כו"ן דנשמךן ופנימיותס סס
סמעלן מ"ן ללו' - סס פ"ו :

יט שבינה כגלות עניינו דכימות החול סשכינס
שסיא טק' דו"ה היס כגלות כן סקלי'
והיס סנק' סס כ"ן דסחי'ן מברדת כורורין מתך
ססיניס וסויס מעלה אותן למעלה ככחי' מ"ן וסס
נחקניס וסכן זס מאר כיואר מ"ן מה עניינו אכל כשכת
עולס מתך סקלי' למעלה וחינס כגלות וסוונ שיש לה
עס ו"ה סס חרסיס ולא כיר' - סס פ"ו :

כ' שבת עיין כאות סקודס לוס - וענין איסור
הולאס מרשות לרשות טוא דהמטיל'א
מס"י לרה"ר גורס לסמשך סכור' הקרוסיס סכבר
סוכרו ועעו רס"י לסכניסס לרס"ר ססס סקלי'
ומערבכ קרס כחול - וסמכניס מרס"ר לרס"י טוא
גורס שסשכינס חרר כשכת למקוס סקלי' וסברר מהס
כירוריס וגס זס פסס גרונ מאר נמלא כיוסור סמכניס
מרס"ר לרס"י חלו כמלאכה אחר' וטוא ככירור מכלל
ט"ל מלאכות דשכת כי כן סכורר גורס דכר זס שחנלה
סשכי' כגלות - סס :

כא שרה היס רחל ושי' אשת אכרסס היס כלאה
ח"ס קל"ה טרי כי אוחיות סל"ה אוחיו'
לאס - סס פ"ח :

כב שערות סס לרה אוחיות הנכתכות כריו
וסלכנוטי' טוא כחי' סקלף הלכן
שעליו כוחכן וסס טרת וחי' כי השערות יולאין

עץ אמת מערכת ש"ן ריעקב חיים

אכלם ע"ש כי הוא האוכל ומכלה כנדים העליוני' שהם כחי' מלכות כמנין תש"ל וסענין כי יש בקלי' כחי' קשטל שטרופן הוא ת"ש מ"ל שרולס ליקח האור הזה ואיט יכול ליקח רק כחי' ש"ע לבדו ומהם נעשה ע"ש אכל הח' היתרים שסוף כחי' חורתי שהם עליונים אין הקלי' ליקח אותן גם ו"ס עושם ע"ש כסיל וכימה :

והנה מן הס"ע הנ"ל לוקח ז"א ק"ן אורות וכשאריו מספר אר"ך בא"א אשר על שם זה נק' אר"ך אנפין דאחפשטו אנפיו דיליה לאר"ך ריבא ח"א לק"ן ריבא :

גם רע כי אימא עי' נ"ב יש לה ק"ן אורות אכל יש חי' ביון ק"ן ראי' לק"ן דו"א כי אימא נמשך אליה זה הק"ן מא"א עלמנו להיותה רבוקה עמו אכל ו"א שסוף רחוק מהפנים דא"א לכן אין נמשכין הלו הק"ן אורות מא"א עלמנו אלא ע"י אימא עי' והלו הכ' ק"ן נרמזים כמ"ס אל תסתכל בק"ן ק"ן אלא כמה שיש בו . שם פ"ג ופ"ד :

זך שמים לא זכו כביטוי סוד הפסוק הזה עיין במע' האל"ף אות'פ' ומשם באר"ה :

כח שערות תכליתם הם לאור מקיף וו"ס הפסוק ואחר עירי נקשו זאת פי' כי השערות היו לאין מאחורי עור מכתחיל הם בחינת המקיפים והו נקשו לשון מקיף . שער או"א פ"ד ובמ"ס ש"ג ח"ב פ"ב :

כיש שנה ושנים סוד הס' ק' שנים וך' שנה ושכע שנים כחכתי במערכת האל"ף אות' פ"ג יב"ש :

ל שמות כחי' השמות שיש בכחך ובחכמ' ובכ"י וכו"א ובמ"ל עיין במ"ס הא"א אות' כ"ג ובמ"ס הסמ"ך אות' ו' במ"ב :

לא שלוח הקן כי יקרא קן לפור וכו' סוד המלטה הואת היא בשוונ או"א הוא בכחי' רבינת על האפרוחים חס מורה חולש' הכניס וז"ן שהם חלשים בכחי' ו"ק תנ"ך אפרוח' והם קטנים ונריכים לאמן ונריכה אדם לרבץ עליהם לשומרם מהחילו' ואז גם אכא יורד ומרבין ראשו למטה ואין זה זונן העיקרי דא"א אלא זונן המקרה כשהכניס בקוד וניקה ולכן אר"ל כי יקרא פרט למזומן גם אמרו שסוף נריכים לאמס ואומרו ק"ן לפור' הוא רבשוונ הוא למעלה שיון בקומתן אז יש להם ש"ע נהורין כמנין לפור עם כחי' אנפין עלמנו שהם ו' דלפור וכשהוא זה הזונן של מקרה שהוא התחתון אין לאימא רק ק"ן נהורין מכל הלפני' שפסם ש"ע נהורין . ואומרו לפניך הוא כי יש חילוק כשאומר מלפניך או לפניך כי כונה כק' מלפני ה' שהוא יותר פנימי מן הוי"ה אכל המל' כק' לפני ה' שהוא לפניו של הת"ת ולו"א לפניך שעתה בזונן זה האימא יורדת למטה ומתלבשת בו"א ונקרא לפניך ולא מלפניך . ועיין מ"ס במע' הלמ"ד אות' ו' . ואומרו כדרך רמו על ב' מיני יחורים של הוי"ה אלפי"ם והוא כי בוס הזונן תחתון דא"א יש כ' מליחות א' כשיורדת בו"א שאז נכנסת בתוכו ונע"י שלה נעשין מוחין אלו והכ' כשיורדת במל' שאז אינה נכנסת בתוכה אלא נשארת למעלה כסוד או"מ והנה כשנכנסת בו"א אז סו"א לבדו נק' הוי"ה והלפי"ם כי הוא לוקח הכל ואח"כ הוא טהן לה המוחין שלה וכשיורד על המל' אז ב' ביהר וז"ן נק' סו"ת והלפי"ם וכנגד ב' יסודים הנו' אומר בדרך שהוא גי' כ"פ הוי"ה קלפי"ם

וביאר ב' מיני יחדות האלו של הכינים וכנגד ח"א אמר בכל עץ כי הו"א נק' עץ וכשיורדת לתוכו וזו בכל עץ וכנגד יחיתה כנוק' סנק' ארץ אמר או על הארץ ולא אמר בארץ לטעם סנו' כי נשארה עליו כסוד או"מ ואינה נכנסת בתוכה כמו בו"א . ואומרו בכל עץ ולא כעץ הוא כי בדרתה על המל' אז המל' יש לה מ"ן אכל כשיורדת בו"א אז כרי שחודו עם אכא לריך שהיסוד דו"א הנק' כל העלה בה כסוד מ"ן ומה שהיה נק' כל ענה והיה ככחי' בכל שהוא גי' כ"ן דהפ"ן שהוא המ"ן כנודע . ואומרו אפרוחים אז ביטוי הוא לרמוז על הזונן זה שתחתון ככחי' רבינה שאין שיון בקומתן ואז הוא לתת מוחין דייקנה לכד אל וז"ן דאז"י חס בו ב' כחי' ח' בדרתה בו"א ח' בדרתה כנוקבא וכנגד היורה בו"א חמ' אפרו' שאז ו"א כסוד אפרו' שהוא ככחי' ו"ק כלתו מוחין דגר' אכל אית ליה גרפיין וכשיורדת במל' אז הוא כסוד ביטוי שסם ו"ק לבד כלתו גרפיין וכנגד ב' כחי' אלו אמר אפרו' או ביטוי אפרו' כנגד ככל עץ אז ביטוי כנגד על הארץ . ואמר לא תקח האם על הכניס ר"ל כי זונן זה התחתון דא"א הוא כהיותם וז"ן קטנים נריכים לאמס כסוד היניקה ודרך שלא תמשך כחי' הזונן התחתון אמנם תעשה אופן שתשלק האם והס או"א הנרמזים ככ' היבות שלח תשלק וככ' תי' את האם ב' שלוחין תעשה באופן שיעלו מבל הבני' ויגדלו ולא יסוּלְרִיכִים לאמס ויעלו למעלה ויודרו' ככחי' הזונן העליון ב' שיון בקומתן ועי' תנרוס ב' קורעלות גדולות א' הוא שעי' זונן העליון נמשכו מו' דגד' כו"ן דאז"י כי כל לשון טוב הוא מוחין חסו למע' יטכ לך . חובלת ב' הוא ואחרת ימים שימשכו ג"כ מו' דגד' כאכא דכחי' שלא היו בו רק ו"ק ו' ימים ועי' יתאדכו והיו לו מוחין והיו בו י"ס . ש' הזוננים פ"ג . א"ה עיין למודינו הרב החסיד רב שר שלום וע"א כס"ה נבר שלום ר"ח סכ' דלריך ליהרר שלא לעשות מלטה זוכעת שיש לז"ן מו' דגד' כמובעת התפלה וכיוצא ולא כמ"ע ימי העומר ולא מר"ה עד ש"ע דבעתים אלו יש מוחין דגד' לז"ן תמיון ואינם מסתלקין יע"ש והוא (חידוש) :

ל"ב שמות כל שמות שיש כחכמה הם כנקודות אכל שמות הכינה הם אותיות לבד כלי ניקו' . שם פ"א :

ל"ג שכחה שר של שכחה נק' מ"ס הטהטה שבי' וחבו' הם מ"ס והשכחה נמשכת מאחוריים של א"א שהם קפ"ד ותקמ"ד גומטרי' תשכ"ח ומאלו אחוריים נעשים הפני' של כינה והכונה והקלי' שכנגד תכונה וכינה נק' מ"ס וז"ס מ"ס רז"ל אינו דומה שונה פרקו ק' פעמים לשונה ק"א שער ק' פעמי' יש לו שליטה כמנין מ"ס . שם פ"ו ובמ"ס ש"ד ח' פ"ט :

ל"ד שופר הוא יסוד דא"א שהוא לר וגם נאמר עליו מן המלך והאמר כוונ' קדושתו זה אפיק קול והוא אש מים רוח והוא ענין זונן א"א להוליא ו"א תכ"ב חסד דיון רחמים אמ"ר והוא סוד וז"ו ועירא קול דנפיק מן השופר . ש' הולרת או"א פ"א ועיין במ"ס ש"ח א"פ ויעיין עוד שם כפ"ו באורך : **ל"ה ש"י** 'עלמות סוד מ"ס חו"ל עמוד הקב"ה להקחיל לכל נדיק ש"י עלמות הוא פי א"א הוא כחי' כתר דכללות האז"י והנה א"א יש בו תר"ך אותות כמנין בת"ד ולדיק עליון שהוא ו"א לוקח מחלי'ת

עז אמת מערכת שיין ריעקב חיים

מו שמות המלא שמות הרבם דיוצר פמימי הס כסו' אחוריים וריבוע וכסוד פניס בלי ריבוע הס בחי' כמו שמלא מזה הרבם כשמות סנ' כלים ד"א והענין טוח דאותם הפס' הס אחוריים עליונים ואחו' עליונים סס גדר' מפניס החתומים ובוטב הבין איד' וסוף ת הפניס עלמן שלהס הס בחי' אס' דלר"א שהס ריבוע קפ"ד ותקמ"ד והס ל' וסוף ת בחי' פניס ממש ואחוריים שלהס אפשר שיהו סנו' פשוטים בלי ריבוע והט' דלעפ"י שאינס כריבוע נק' אחו' כעבד אחו' עליונים . ש' סמוחין פי"א :

מז שחוק סוד מאחול' אסוד לארס שימלא פיו שחוק בעפס' עיין במעג' סכא"ף אוח כ"ח :

מז שמואר סכביא כל עפין שמואל סכביא וענן מס שעשה לו אמו מעיל קטן וענן בעלת אוב שהעלה אותו מקברו עיין במ' הלר' אוח י"ג :

מ"ט שכחה כל כח שכחה שיש בארס נמשך לו ממנו רקט' ומי שזכר לסודין ע"י מעשו עד למטה ע"י שימשך מו' רנר' וידחה לסיס רקט' ויסלק' מו"א לבמד או יקום לו זכירה נפלאה פתורס ויבין כל רוי פתורס כי כל זכור הוא כרכורא רק אלס' רקט' מונע הארת דרבו' ומי שמוריד נס פנסי' ער סכרי' זו ורזי לא יסיה לו שוס שכחה . ש' מוחין רקט' פ"ג :

ו ש"ה ימות סחמה ענינס עיין במע' המ"ס אוח ק"ח ובמ' סחי"ת אוח ז"א :

זא שלמה הע' סוד ספ' הסס מטויו שלשלמה עי"ס :

זב שמדאל סכביא סוד מ"ס למס הרננותי לעלותונס מ"ס הכעלת אוב לסיס רזיחי עולו' מן הארץ הענין הוא כי האשה סוכר' חממה מאד ונחרר לכה על דבר זס של עליות אלהיס והוא רכבר ביארטו דע"י הורדת המוחין רנר' מורויון ג' מוחין רקט' למטה כיסוד ואחכפיון תמן אמתס כזיש ח"ו רנוו בעולם נחמת פנס ועכוורת או מסתלקי' המוחין רנר' שכו שחי כופין המוחין רקט' ואז עולין חלו האלפי"ס למעלה כריס"א ד"א וזו יש רנוו גדול ס"ו ולו"א שמואל למס הרננותי לעלות שהיס מתחיל מן הדיון ח"ס אהי"ס רזיחי עולין וכו' . ש' מוחין רקט' פ"ג ועיין מ"ס במע' המ"ס אוח ק"ח דשייך לזס יע"ס :

גן שיניים סס בחי' גבורת כסוד שן שורקת . נס ש"ן גו' קפ"ד וקס"ו . ש' דרוס' סללס רדז"ב :

דן שפתיים סס בחי' חסר . וכסוף הלשן בחי' דשפת' סס כסוד אלהיס דשפ"ס גו' אלהי"ס דיורין ואלהי"ס פשוט ול' קרדססר שאמר הוא מהה"ג . סס :

זא שנים הט' רכנ ט' שניס ויוס א' כואתויביא וכן י"ב שניס ויוס א' חויב להפענות מר"ס כיוס"ך וכן י"ג שניס ויוס א' חויב ככל המנות סכתי' עי"ס כרדו' ג' ועיין כרדו' ח' טעס מ"ס כן ח"י לחופה וכן ט"ו לתלמו' :

זי שרי מלריס והס סר המס"קיס ושר הטכחיס ושר האופיס סס בחי' ג' אלהי"ס סכנריון ושרעס מלכס הוא העורף דמסס וניקתס . ש' סללס פ"ג :

זן שמות הכליס סס ג' נב' כלוס יס ככל ספי' וספי' ונלטיור כחי' הכתר וממנו ית' מלס ואלו סן א' חילון יו"ד ס"ו יו"ד ס"ו יו"ד ס"ו יו"ד ס"ו . כ' אמלעו יו"ד ס"ו וז"ו ס"ו . ג' פמי' אל"ף ס"ו יו"ד ס"ו . והנס כעיבור לא עללס חחי' רק בחי' חילון ולא כולו רק יו"ד ס"ו יו"ד ס"ו שססוף הסס וזכו בחי' נה"י סככתי . אח"ך נתנל' כיעקס מעסס התיכון בחי' וז"ו ס"ו סכו ונס מנסס החילון נתנלס יו"ד ס"ו יו"ד ס"ו ונסלס כולו וכעדרו ככל ספי' וספי' . ש' פריטו ער"מ פ"ג :

זח שדי יש בו כ' בחי' רשרי כרפס כסוד כח שדי ילין הוא כחג"ת סחוא מקוס סרדיון והוא רחמים אכל שדי בדנס כסוד אל שדי הוא כנס"י והוא דין . ש' העיבור פ"ב וכמ"ס ס"ה ח"ב פ"ג :

זט שדי גו' כ"ו ע"ב ריו' סמקי' כחג"ת כי סחי"ת הוא כתי' רע"ב הוא כסוד כנו' וריו' ככברס כנו' כנו' . סס :

ס שיניים ע"י סיקס וולאסיס ח"ס ולכ"ך שיניס מחלב עיין במע' הוין או' פ"ה :

ס"א שירת הכאר כמס"ס או יסיר ישראל את ספי' הוחת עליו כאר ענו לה דע דמדבר כענין חיקון רחל מרלס וער סוף והוא להכירס פכ"ס עס ז"א הנק' ישראל וגו' דכסחרת פכ"ס מתמעטת כסוד נקו' חחת סיסוד דו"א ואח"ך ער' מעט מעט עד שעולה למע' עמו פכ"ס ח"ס עליו כאר ענו לה דעתה כהיותה פכ"ס נק' כאר והוא עולה עמו למע' פכ"ס כמ"ס כוהר פ' וילך סק לאח"ך לאחכרר כבעלך . וככאר פ' כאר ספרוס שריס וכו' דרודע רחל כהיותה אכ"א הרלס שלס סיה מחני ת"ת חחתון שלו נמלא דקיוס ת"ת דו"א סחוא פי האמה שלו ממנו נעשה פי הנק' וכסחרת פכ"ס ועלתה שיעור קומתו ז"א נמלא דאותה בחי' שהס חחי' מקוס שהס העליון שלה חור עתס לסיות פי סיסוד ורחס שלה נמלא יסוד שלה מחון כר יסוד שלה ח"ס סק' החסמיס כלשן . אכילס כפס וכן לשון דכור פס כנו' והסיכס הוא לטעם סה"ל דהפס שלה כרלסון כהיותה אכ"א נעשה לה עתה כהיותה פכ"ס פס חחתון כית סרחס ממס וכו' רכית סרחס שלה הוא עמוק דונמת הכאר הנעשה ע"י ספירס וענין ספירת הכאר הוחת נרמו ככברסס וילחק סספיו הכארות כמ"ס כוהר וילך כאר ספרוס שריס דלולורו לס או"א לעולה כרוס נריכיס אליון אכסן וכו' ופי' הענין דספירת הכאר הוחת לעשות לה כית סרחס נעשית ע"י שריס שהס או"א כסוד ויכן ה' אלהיס וכו' דא או"א שהעלות שזס כסוה ככל קומתו ז"א פכ"ס פוע"ב נעשה בחי' סיסוד שלה כנ"ל ואמתס סס לא עשו רק ספירת מקוס סחוא כלכר ואח"ך כרוס נריכי העס הוא בחי' נתי' בה המ"ן כחקר הכאר סחוא וכחי' זו נק' כריה חס נעשה ע"י חו"ג של או' שהס שני סיריס שלה סכסס חמס אלכעוה והס ה"ג מנלפ"ך כעולות ואלו יררו למטה ונעשה בחי' מ"ן כיסוד נוק' . כאופן רכחי' הכאר סכיא רחל הוא בחי' נקו' ליון כית סרחס סכס וסס ה"ג מנלפ"ך שהס סוד דריון הנק' חסך סרמח כר"ת 'ספרוס' שרי כרוס ואלו נעשו ע"י כ' סיריס חו"ג דחי' ואחר סנתקו כ"ז כיסוד שלה אח"ך ככסו' כה ג"ר סמוחין סנעשיס מכחי' נה"י דו"א וזס נרמו כחמ' ומחוק' דא יסוד כמסענותס דא ט"ס וזו רזיחי לקודרוו עמו פכ"ס ח"ס

עין אמת מערכת שיין ליעקב חיים צה

ח"ס עליו באר ענין לם חס פס' בא' על רחל הנק' באר רחל' את הנק' באר עליו ר"ל העלו מ"ן שלך למע' לאחור' עם כעלך שכבר נתקן יסוד סדך - ש' הארות וז"ל פ"ו (א"ה וכו' הטעם שאנו נוהגים למר כר"ס קודם מוסף פסוקים אלו ודוק) :

ס"ב שפע כל מין שפע בא מן הכתר ועיין כמע' הט"ן אות פ"ט החילוק שכתמר כוס :

ס"ג שד"י הוא כיסוד וסוד ספ' והוא שדי בלחך עיין מ"ש כמע' הכ"פ אות מ"ח :

ס"ד שבת טעם איסור הט"ל מלאכות בשבת עיין מ"ש כמע' האל"ף אות הס"ג :

ס"ה שבינה נק' ועקב עיין כמע' הו"ד אות ק"ח :

ס"ו שאת סוד שאת עיין כמע' הכ"ר או"ל"ח :

ס"ז שמך הגדול נק' הכינה עי' אבל סס נק' לאה ורחל - ש' רחל ולאה פ"ו :

ס"ח שלג גי' ג' אלפי"ן דג' שמתה אה"ה דקס"א קמ"ג קב"א כמילוי וכשתסור הנ' אלפי"ן משלג הפשוטין שהם הארש ויאר' מס' למ"ר

ת"ס בהגון של"ג כלמ"ר ח"ס אס יהו הטאוכס כניס כשלג וליכט דמתלכטין העוטה עד או' עי' שהם שלג ומר כסוד שמתה אה"ה ככ"ח ח"סוה"כ שגלכין עונות ישראל דט' דס"ך הוא כסוד או' ח"ס והוא

הפס את האדי כיום ששלג דאתקן כבי דינא עי' שהיא כינה כ"ר העלוין ה' עי' המינה דינין מתעדין והנה משלג נעשה שגל בקדושה כסוד נלכה שגל לימך ובגדרם קבלי' וסגל ויטבת אללו אלל מנך פרס והוא כסוד כלב וכקרו' שס כ"ן במל' - שס פ"ח :

ס"ט שיתא אלפי שטי הוי עלמא וכו' עיין כמע' העי"ן אות ל"ט

ע' שבטים הם שורש לכל הנשמות של ישראל עיין במ' הס"א אות מ"ג :

ע"א שד"י קוד שס שד"י והלוידין שיש בו ד' מיני לודין וכל הלוידין סס לורת ווי"ן עיין במ' סטו"ת או"ך ועיין עוד שס באות כ"א לוד שס שד"י דיסוד דטק' :

ע"ב שיין ענין לודי השי"ן עיין כמע' הכ"ל באו' קט"ל :

ע"ג שדום נק' הספרים עיין כמע' הכ"ר אות מ"א :

ע"ד שיין אות שי"ן היא ככינה וכמל' - ש' מ"ד ומ"ן פט"ו :

ע"ה שבת סדר עליות העולמות כשכת כולר הוא עיין כמע' העי"ן אות קי"ב והט"ן

וענין ריגת דו"ח כשכת עיין כמע' הדל"ת או' ס"ב :

ע"ו שערות הם ככלום החיטו' - ש' פני' וחטו' פ"ו :

ע"ז שדפים הם כבמאה וכבאר מ"ש כוזה"ק וכתי' כענין ד' פנים ושס כנפים

והענין בקיטור דהנה ז' שרפים יש ככסא והם הו' קבלין דבמאה והם כנגד ז' ימי בראשית וכל הו"ה מהם כוללת כל י"ס של היכל ההוא רחין הו"ה שאינה כוללת י"ס וקח הו"ה הוא הכתר של היכל ההוא וי"ה

או"ה וכו' הו"ה והענין הוא דתוה ז' מאמרות כנו' כתי' תי' ע' דקל"ס ורע דכל ז"ס של היכל ההוא נחלק אותיו' סו"ה ע"ז ואלו נק' וארבע פנים לאחת ד' כתי' רגוף פני' זכולס נוף ריש גוף חיתן עליוס קלח הס ז'

שמות של מ"ב ככל היכל ושס מ"ב נעשה נוף חיתן דונמת הכנפים של העוף שהוא לכוס החיתן הסוכך על נוף העוף וממלא כי שס אכנית"ן הוא נוף חיתן ובחוטו הוא נוף פני' הנק' הו"ה ח"ה נק' פנים חס כנפים ואעפ"י שתמלא שיש בו ז' אותיות הוא ככולל הו"ה שכתתו היכל ח"ס חנו' כריש תי' ע' דק"ך איך אכנית"ן כולל י"ס של אותו היכל הא' כתר שכו' ב"ג הו"ה ז' חכמת שלמה מל' שכו' ת' ת' ז' י"ן

יסוד לדיוק נמלא דכסוד חפני' החכרו רק ד' כתי' שרשית ונוף החיתן הנק' כנפים החכרו בו"ג ככתמר וסיסוד שבהם ועד"ו יחכ' לך כל פרטי השמות וכניטויס שהם כנפים ומלכטויס ואל תחמה אס הס שמות מורכבים מאותיות רבים - או מעטויס דהכל א' דכפי הכתי' המתנלה ויתר אז מ"ס של הכתי' ההוא

האותיות ויחלו שס ככניו ההוא וסמור כלל זס כיוך שכו תכין כל השמות והכנו' - שס פ"ג - (א"ה עיין מ"ש כמע' תמ' אות כ"ט - ומ"ש דהו' - הוא

כמל' כסוד חכמת שלמה גלע"ד דפי' הוא דהו"ד הוא כחכמה כנו' ושלמה הוא המל' כסוד מימו שלמה עמדה סיהרה באשלמותה וז"ס חכמת שהיא חו"ד

הוא לשלמה שהיא המל' והו"ר רמו לשלמה אלהי"ס ולפי דרכיו למדנו דשלמה הוא כמל' ורלח כמ' ש"ס מ"ן דשלמה הוא כיסוד) :

ע"ח שלמה הוא כמלכות עיין באות הקודם לזה ועיין עוד ענין שהמע' ס"כמע' הנו"ן או' קמ"ו ועיין במ"כ כמע' הכ"פ או' ג' דשס כ' דשלמה הוא ז"א יע"ס וז"ו :

ע"ט שמות וכינויים עיין באות שלפני פניו ועוד כתב בסוף פ"ו דאל תחמה אס תראה שמות והווי"ת וכינויים אלף אלפי ריכות

שככל ספ' וספ"ל יש כהס נקו' מחולפים ויש מעוטו אותיו' או מרוכ או' וכל א' מורה על י"ס שבאותה הכתי' ולא יברע מ"ס רק לפעמי' ככללן כיתר וא"ה

לסיות שס פחות מכ' אותיות י"ה או אל וכיוצא וכן אל תחמה אס תמלא שס תחתון מאד כמו שס ארצות"א ורמו על הכתר וכן שס כח"ו כחילי' אותיו' הו"ה ויכול דכל אלו הם כינויים חו"ט' מאד ושס

ככרו' או כעש' והוא ככתי' הכתר אש' שס וכן שס כו"ו כו' כלויס י"ס דספ"י החכמה אלה שפנימו' הוא חו"ה כחילוף או' כח"ו והם לבושים אלוה וכע"ד

ככל השמו' והכינוי' בין כו"ס בין כמלאכי' :

פ' שערות ענין השערות עיין כמע' העי"ן או' קי"ט וכמ' הת"ס או' רל"ו :

פ"א שיעור קומה של כביטול הוא רל"ו לפיכ ריכות פרסאות עיין במ' הסמ"ך או' כ"ס וכמ' הו"ד או' קל"ד :

פ"ב שבינה כמע"כ הענין דהר"ר ככרא פניו למורח ואחוריו שהיא הנק' פניה

למע"כ ז"ס שכינה כמע"כ - ש' לוד עולמות פ"א :

פ"ג שד"ן יש כהס ד' יסודות נגד ד' רוחין ויש שדין מעפ"ר ויש מרות ויש ממוס ויש מאש שס :

פ"ד שולחן של כהמ"ק עיין כמע' הכי"ת אות ק"ו :

פ"ה שמים דעשויס הנה ז' ריקיעוס הם כנו' כפ' ויקהלוס"ס ע"ס עילאין רעשם

וטוס כהס וילון והוא כנגד עטרת סיסוד המכסס ומולי' והכן זכ שאינו משמש אלה כניסס ח"לחס והקדמ

ועיין מ"ש כמע' הכ"פ אות מ"ח :

טעם איסור הט"ל מלאכות בשבת עיין מ"ש כמע' האל"ף אות הס"ג :

נק' ועקב עיין כמע' הו"ד אות ק"ח :

סוד שאת עיין כמע' הכ"ר או"ל"ח :

הגדול נק' הכינה עי' אבל סס נק' לאה ורחל - ש' רחל ולאה פ"ו :

גי' ג' אלפי"ן דג' שמתה אה"ה דקס"א קמ"ג קב"א כמילוי וכשתסור הנ' אלפי"ן משלג הפשוטין שהם הארש ויאר' מס' למ"ר

ת"ס בהגון של"ג כלמ"ר ח"ס אס יהו הטאוכס כניס כשלג וליכט דמתלכטין העוטה עד או' עי' שהם שלג ומר כסוד שמתה אה"ה ככ"ח ח"סוה"כ שגלכין עונות ישראל דט' דס"ך הוא כסוד או' ח"ס והוא

הפס את האדי כיום ששלג דאתקן כבי דינא עי' שהיא כינה כ"ר העלוין ה' עי' המינה דינין מתעדין והנה משלג נעשה שגל בקדושה כסוד נלכה שגל לימך ובגדרם קבלי' וסגל ויטבת אללו אלל מנך פרס והוא כסוד כלב וכקרו' שס כ"ן במל' - שס פ"ח :

אלפי שטי הוי עלמא וכו' עיין כמע' העי"ן אות ל"ט

הם שורש לכל הנשמות של ישראל עיין במ' הס"א אות מ"ג :

קוד שס שד"י והלוידין שיש בו ד' מיני לודין וכל הלוידין סס לורת ווי"ן עיין במ' סטו"ת או"ך ועיין עוד שס באות כ"א לוד שס שד"י דיסוד דטק' :

ענין לודי השי"ן עיין כמע' הכ"ל באו' קט"ל :

והפריע הוא יסוד דעשיות וכו' קבועים חמק ולכנח
כ"מ יש בו כל גלגלים המקי' העולם וגם ו' כוכבי
לכת וסאר הכוכבי' וי"ב מזלות וכו' כלל היומי
המקי' כולם ככ"ד שעות ממזרח למע' וכל אלו הם
גלגלים קבועים ברקיע כמס"ה ויהן אותם אלה"ס
ברקיע השמים . ובענין וילן אמרו רבננס שחריית
חלף ערכית כסוד ותתן טרף לביתה וכו' דאחכסיה
כיממא ואיתגליא בליליא ודע שאלו הרקיעין הם כולם
בסוד עינולים דעשיות וכהם עצמות וכלים ואורות
מקיימים ויושר הכל זה תוך זה וסוכיב כל א' מהם יש
ג"כ רקיעי' שהם כסט"א שהוא אחו' ואלו הן מקט'
וסטרא דמסאכתא וכו' אלו היו דור אנוש עובדי'
לממס ולכנח ולעכו"ם דכבר נת' רכל העשיות מעורבת
מטו"ר בסוד סלבוסי' לבר ולכן יש מלא' שהם פחי'
לבוסי' והם טו"ר לכן אסור להקמתם בקבלת מעשית
בעשיות . ש' יסוד עולמות פ"ב :

פ"ו שד"י סוד שם שד"י עיין כמע' סיו"ר אות
קל"ב גם שד"י בו' יסוד' הנה השין עולה
אלף ות"ת דעיינו ו"פ ש' וב' אותיות ד"י ו"פ של ו'
לדופי' ג' ש"ד ג' חט"ך והסוד דהו ענין לזית
דמטט' לכן אח"ל הסודי כמלת לזית משמשין לו
לעת"ל אלף ות"ת עכריוס דהלבוש לזית דמטטרו"ן
הם כסוד עכר לכן ישמשוהו עכריוס . ש' הסמו' פ"ו .
(א"ה וכן כתב רז"ל בשער המלות סו"פ שלח וכל ימי
סיתו מלטער כוס טוכא דהוא הפך ש"ס ערך
בשבת דל"ב שאמרו הסודי כמ' לזית משמשין לו ב'
אלפים ות"ת עכריוס ולמדו כן מן הפסוק כגו' וחיפשתי
אם יש אחס מדרש שדרשו כן ולא ראייתו . והן עתה
בקרוב ימים תאלהי' אנה יסוד סה"כ ישן ומלאתי שם
מזיאם גדולם כדרי' הליטות הגסות הרב המתקבל
הרכ"ס זל"ס שהק' כן חזי' דל"ל דט"ס נפל וז"ל ב'
אלפים ות"ת והענין כי מטטרו"ן ש"ר הפני"ס ג' לף
כסוד אס יש עליו מלאך מלך א' מני אלף והוא מטט'
שר הפ' שמס' אלף פחות א' וגם מטטרו"ן ג' שד"י
ושם שד"י בו' יורשויו ככל שגולה אלף ות"ת הרי ב'
אלפים ות"ת כמ"ס רז"ל והוא כפתור ופרח עב"ל .
ובנס דכלשון שעה"ת אינו סובל פי' זה כאשר ירחק
הרוחם ל"ל דרכיו סמך בעמ"ס כאן) :

פ"ז שבת ענין השבת וכו' שאנו אומ' כש' מומד
השמים מספרים וכו' עיין בת' דר"ל

פ"ח שבועות ענין חג הסבועות עיין שם :

פ"ט שמאל ימין עניינס עיין בת' המ"ס אות
רל"ז :

ז' שארה כסותה ועונקם לא יגרע הנה ג' חלו
לא כמלאזי כותר רק כאלף' כסוד עונה
הנשמות פחדשות וכן יש ג"כ בכריאה רק שהם בסו'
המלאכים וכיזירה חסר סוד העונה ובעשיות חס' גם
כסותם ולא יש רק שארה לבר והענין דיש ב' מזני
זוונים לזו"א דאלף הא' כהותם שין וארכיוס ככל
גובה קומתן והכ' כהותם קלרי הקומה סקוא סוד
ישסו"ת וגם פו"ן יש ב' זוונים אלו הא' כהותם שין
בקומ' והכ' הוא כשהנוק' איכה מנעת רק ער החזה
דז"ל לבר כהותם אכ"א והזוונ הא' נק' זוונ פכ"פ
וסכ' נק' זוונ אכ"א . והנס זוונ הא' דהו"ה הוא
לזרך זו"ן דאלף' עצמו שילידו נש' חרשות של לריקוס
והזוונ הכ' דזו"א הוא לזרך זו"א דכריאה שיקט

המזחין כו"ן דכריא' להוליד נש' חרשות המלאכים
דיש בחי' עונם כאלף' וככרי' . אמנס הכ' זווניכ דזו"ן
דאלף' הא' הוא לזרך היזירה והכ' לזרך העשיות
ולשיות דזו"ן שורשם לא היו רק ו"ק בלתי מותין לכן
אין הולדה לזו"ן דז"ל' ועשית וזוה חסר בחי' העונה
כינ' ועשית . וכאלף הא' שם בין זל' לעשית דכו"ל'
יש בה כסותם ובעשיות אין בה רק שארה והענין
דמוזוג הא' דזו"ן דאלף' שהוא פכ"פ נמשך חיות לז"ל'
ומזוג הכ' שהוא אכ"א נמשך חיות אל עשיות וסוד
החיות והשפע הוא סוד המזון הרמזו ככחוב שארם
וכדבר זה שזין זל' ועשיו' ומס' שניהוספ' כיו"ל' יותר
מהעשיות הוא סוד כסותה והענין דסוד כסותה מורה
על עולם היזירה שהוא מכוסה מעולם אחר דהיינו
עולם העשיות המכסה עליו דכל חתחת מכסה עליו
וכן היזירה מכסה לכרי' וסוד כסות זה הוא בחי'
הכלים דעשיות ולא ככחי' העלמות ולכן נמש' לז"ל' ב'
אורות סה' חיות לז"ל' עצמה והכ' חיות לעשיות המכסה
עליו חסו שארם כסותה אך עשיות שהוא חתחת מכולם
ואין אחר למתם ממנו שיכסם איהו לכן אין בו רין
שארם שהוא חיות ומזון אל העשיות אך כסות אין
לה חסו תי' שארם מלאשן שזירה רבעשיות לא יש שום
חיקון רק מה שנסתייד לה . הוא בחי' א' של ג' נג' נ'
דסוד העיבור והו רק לזרך חיות לזן דגמת חיות
הניחן לעובר כהיותו כמעני אמו וכנגד עולם זה
הנק' שארה נא' והיה שארית יעקב בנזים דכחי' שזיר
הקדושה שנשתייד נק' שארית יעקב שהוא בעשיות שסס
כל הקל' ואלהי"ם אחרים וז"ס והיה שארית יעקב
בנזים . ש' סדר אכ"ע פ"ד ועיין כמ"כ כמע' המ"ס
אות י"ט ולק' כמ"כ אות ח' :

צ"א שבינה כגלות עניינו עיין כמע' המ"ס
אות רמ"ד ובמ' דז"ן אות קל"ח :

צ"ב שבת כיום ש"ק ניתוסף קדושה כעולם ואז
סוכל העליות ק"ק דכרי' חזור לעלות

צ"ג שמות המלאכים שיש כנרן דכלים דכ"ע
עיין כמע' הכא"פ או' ל'ז' אול"ב :

צ"ד שאג ישאנ על נוסו אס אל סודו קדושה
עיין מ"ש כמע' סעי"ן אות קמ"ג :

צ"ה שם יאהדוונס"י עניינו עיין כמע' סנ"ן אות
קמ"ז וכמע' הקו"פ אות כ"ן :

צ"ז שדים ענין השדים הטובים והשדים רעים
ומזיקים עיין כמע' סקו"פ או' ד"ן :

צ"ז שס"ה לאחזן הס בנוק' עיין כמע' הקו"פ
או' ח"ן ועיין כמ' הרי"ש או' ע"ג :

צ"ח שדין דע דאשמרלישר ואחרי הוא קלי' גתס
ונוק' ריליה סיה לילת זעירתא כנו'
אך שדין אחרתין הם משאר ג' קלי' . ש' קלי' נונה פ"ו
ס"ה ש' הקלי' :

צ"ט שעירי יוס"כ עניינס דהנה קלי' נונה ככר
טודע שהוא חזיה עוכ ומליות רע
ומפסקת בין הקדו' לחול וכשארם עובר על מצות
ל"ת אז הוא משליט סג' קלי' על זל' שנו שהוא נר
הגבורות של שלח נתקנו ובעשיות רע גמור חסו
סיבת עונם העובר על מל"ת . והנס כיוס"כ לזוה
הסו"ת וכרשותו אנו עושין לשלות לנס"מ שעירי א'
שהוא טו"ר ואז הוא שמה על ג' קלי' דענת דבכר
קיכל השפע והחיות באותו הטוב שבאותו שעירי כנו'
דקס' שרודפים אחר הקדו' הוא להחיות את עצמן
דכלערה

עין אמת מערכת שיין ליעקב חיים צו

דכלעדיה סס מחיט חסו שמחה גדולה שמקבל ס"מ
ע"י השעיר לעזאזל וכשרט כשנחטו לו מדעחיטו מחנה
נמורה שלא בניגעוהו והיו ישראל מתורדים עבוכתיהם
וכס"ג סיס מתורה וסמך ידו על ראש השעירי וככה
השאר' סו ספיא מ"ע אז מתכבד חלק הילת' דוכפרד
הטוב שכו דמקודס ע"י העכירה נכר פרע ומחוק
והיה הטוב הסוף חתיו ועתה ע"י השאר' אותו
סחלק טוב שסיס כסוף חתיו חסוכ למקומו והופי'
קש' ואז נמלאו כפרדים ע"י ולין עתה מחוכים
כקל' נגה אמנס הרע שכו שכבר נגמר סיה נרנך
כאותו השעיר וכל לגמרי אל הקל' הנמורה והטוב
חוד אל הקדושה העליונה ולא אל הקל' נגה חיה
שמחה ס"מ שרה שסתפק עתה ככל דעתו חולה
להרנך עמו וסוף שועס דאדרכא גתלים אתה חתה
על ראשו דתחי' סתיה כקל' נגה הרע מעורכת עם
הטוב סוה לו אחוזה גדולה דכפכתה קדו' היא
משעת לאותו הטוב להחיותו דו"ס גלות ישראל בין
אר"י כסוד שמוי טטרס את הכרמים אמנס עתה
שנפרד הטוב מהרע חבר ס"מ אותו החלק הנשפע
ססיס נשפע מבחי' אותו הטוב נמלא דאדרכא הספרו
גדול. סס פ"ח :

גם כו"ת ענין דוונת נעשות כזכות שפרו סס
נפרדן ע"י השאר' הטוב מסרע ואז הטוב
שכסס סלך לקר' לגמרי ס"ב נעשו זכות ממע אותו
הטוב ססיס מעורב כרע ולמ"ד דוונת נעשו שגנות
ס"ל רנס ע"י השאר' הלואי יספיק שחוד ככתחילה
מעורב טו"ר כקל' נגה סוף סס נק שגנות סליו טוב
וקליו רע וילאו מכלל דוונת ססס קל' דעתהמורות
אך לא יספיק שפירחו לגמרי ונעשו זכות. סס. עוד
כתב סס כע"ט דב' שעירים סס סוד כ' אנשים מתגלים
ב' טחון סו"ב דו"ה דקל' נגה דלני ואותו של חכמה
סמתקייתר ונשאר גורל אל' לה' אך סב' מוח כוונס דו"ה
זו סתן כוונס כ' סהוא כחי' כוניה לעזאזל סוה ס"מ
וטק' רנוס סהוא נגר וז"ן דבי"ע ולפיכך שמתים
ולמי שנק' וז"ן דקל' דלני' עוים לכן וז"ן דקל' נגה
דבי"ע כוונס סלסס נק' עזא ועזאל לשת עוים וכללת
ק' נק' עזאזל דתמ' לל מות ומטלת ססס כללות כ'
לל רבי' מוח נק' וכשנתנסט השעיר לעזאזל אז נאמה
והשליך כמטלת יס ואלו סב' השעירים סס דין
חוק :

ק שרין ענין השרין עיין כמע' סו"ד או קמ"א
גם דע דסרין שיס כעס"ו סס חו"ט
סרין סנק' ולס"ד של ככ"א. ס' קיטר אכ"ע פ"ו.
ס"א ס' קל' טנס :

קא שנה סוה כת"ת עיין כמערכת סחי"ת
אות ל"א :

קב שרין ענין השרין רש מעס מחמס רש
מטומח וכו' עיין כמ' סגמ"ל או"ל"ח
וכמ' ספ"א אות ס"א :

קג שם סו"ה ס. (א"ה) עיין לעיל כאות מ"ג
מ"ס דכשסס סוה לכרו

בלתי מילוי אז סוה ויתר נרוע מסמילוי עלמו סוה
לברו וכו' וכתבתי סס עיין לעיל אות ל"ח ול' עוסכונס
דלשיל כחכ דכשסס סוה בעלמו בלתי מילוי סוה
מעולם ויתר יע"ש ואיך כתב כאן להפך ואח"י כח
ליר ס' ע"ס כ"י חסוכ מאר ורליתו סוס סל"ע שלי
כתיב סס כע"ת מעסרס"ו :

והן עתה מלאתי תירון נאה לום וסוה כנס
שרליתו כמ"ס ס"ב ח"ב פ"ט סכתב דכשסס
סוה פשוט כלי מילוי אז סוה נרנע ספסטי יען היות
לדויתו סקומים יע"ש וכחכ סס מוהר"ן ז"ל ל"ל
שנותן ט' למס ספסטי נרנע וסוה יען סווחו סקוכ
כי סמילוי מורס אל סהפסטי ונילוי סלוד שסמע
דסנירען אינו מ"ר עלמו ח"ו סהרי אמר דסחי"ס
פשוטס סוה עוקרית סלוד סל"א סהנרען סוה מ"ר
סמקלויס וכו' יע"ש. וכוס יתורן סל"ע כטוב וכו' ס'
שמחה גדולה ועיין לקמן כקו' שפת אמת סימן ט"ל
מס"ס :

קד שבירת הכלים דתנ"ת סתיה ויתר גדולה
משפי' הנפ"י לפי שכחו מלכישס
כאחרייס דאו"ח. ס' שבויה סכלויס פ"כ. (א"ה) וקסס
דכש' רפ"ס כ"כ' דכסס ע"כ לא סיה כ"כ' שבויה
כמו כס"ג וכן כל כוונת סוה נמלא דשכי' סתח' סתח
ויתר מסכיר' העליונים :

ועתה דליתו כמ"ס ס"ב ח"ב פ"ט סכ' מוהר"ן
ז"ל עמ"ס ח"ל דכסס ע"כ לא סיה כ"כ'
שכירס כמו כס"ג וכו' וז"ל חין זס סתיר מ"ס לעיל
דשכי' העליונים סתיה ויתר גדולה מסתח' דסס מ"ר
ככחו' סכלויס עלמן דלהיותס מנוליס למע' סתחכסס
סכ"י גדולה סכל כאן מ"ר ככחי' סניל' סוררו דמן
העליוני' לא יתרו כ"כ ניט' כמו סתח' ע"כ. ( )

קה שחקים כסותקים מ"ן ללתיקס לעת"ל
סורו עיין כמ"כ כמע"ל סמ"ס
אות י"ט :

קז שבירת סכלויס. (א"ה) עיין לעיל ככחות
א' מ"ס סחקירס שיס

כזה וכו' ססל' כרפר יע"ש. ורליתו סקודוד סתפי' של
מן מלכס מוס"ר סססוד רכ סר סל"ס ז"ל סכתב
דענין זס נרנעו כככפי אמנס אכרו דליתו רנו סו"מ
דמיתו וכו' מוס' דכתיס ככת ר"ל דסאות ככו
פכח כגורב ונס נכוריס לעמוד וכו' ר"ל ססו מ"ר
הנכורה כנר' ופאס סתפי' סוה לט לחומס ולמססס
סווס זעס סס רמ"ו סתפי' א' דעי"ו יס סכר ועונס
ודוק עכ"ל. וסכא כרוסקלס כרנלוו אעכורס אפי' אכוס
אחריו ומלתי את דכרו דקקוס סתח' לו וסוה רש
לרמח כאן גס סתפי' סב' דחייט. דעי"ו סס לט כח
כחפלתו וכו' ח"ס זועכיס אף כלחסס וכו' יודעיס
לעתוד ולרלות ודוק ועיין לק' אות ק"א) :

קז שורש כלל גדול ככל דכר סכקודוסס אעפ"י
שמסת' חין סשורס נעקד עיין כמע'
סקו"ק אות כ"ד :

קח שכי'ה דיון אס סס דררין אז נוקתן עיין
כמע' סכ"ת אות קכ"א כמ' קוכמ'
כפ"א. אות ס"כ כמ"ק :

קט שרי (א"ה) עיין לעיל אות ח"ן מ"ס
דסס שרי יס כו פ' כחי'

דסרי כרפס כפרי בין שרי ולין סוה כחג' סוקוא קקסס
ושרי כונס ססוה אל סרי סוה דין סוה ככ"י יע"ש.
וק"ל רל"כ סיה לריך לנסוב קדוסס כוס ססס של ג'
בין שרי ולין כיון סהוא סס כמו סשרי מעס וקט' סהוא
דפ"א סוה לסותו רחמס וסוה כחג"ת נמלא' דאדרכא
סוה ויתר עליות מעשוי ססוה כונס סוס סוה ככ"י
זס סוה כחג"ת ונשקא מינה דססור דלמסקו' ברין
סאר סמ"ס' וסרבר לריך סללי סלמ"ד :

עין אמת מערכת שיין ריעקב חיים

שורר כס' מ"ש כס"ה ח"כ פ"ג סכ' ח"ל רע דיש שר"י כרפא והס כדרין ויש שר"י כרנשוהוא שס קדוש והוא למטה כיסוד ע"כ הרי מבוא' רוח השס של פ' בין שר' ולין אונו שס קדוש אלא דוקא של נה"י אלא דלרדך טעם לזה ולא ידעתי טעמו :

ק"י שמיטה ענין סדר הנחנת השמיטה כענין סדר הכוונת ענין מ"ש לק' בקו' שפת אמת סו' ה' :

ק"א שבירת הכלים . (א"ה עיין לעיל באר' ח' מ"ס כזה כענין החקירה שיש כזה והתפ' הוא כרוי שיהיה סכר ללדיקים ועונש לרשעים וכו' וע"ש עיין ג"כ באר' ק"י מש"כ . אשר עפ"י מה מתוק לחכי להכין דברי שהע"ה כמשל' סו' כ"ד וכ"ה כי שבע ופול לדיק וקס ורשעים יכשלו כרעה והכוונה למר כו שבע ופול דהיינו הז"מ שפלו ונשכרו כמנהג ר"ל דאך יתכן שישול מאחר דגלו וידוע לפניו ית' לזה באה התפ' תרע' למה היתה השכירה והנפילה בשביל לדיק וקס דהיינו שיהיה לו קימה ומעלה כענ"כ ורשעים יכשלו כרעה דהיינו כנהוגס דעיו' יש שבר ועונש ודוק כי הוא סוד נכון ער מאד :

או יאמר בא"ה חתילת הפ' כי שבע ופול לדיקוקס והוא דנועד רתחר שמתו הו"מ ילא המלך הח' שהוא סדר ותקן והקיס הכלים שנפלו כביראה והעלם כאלו' וכו' רוח המלך הח' הוא בחי' היסוד פרי עץ הדר הנק' לדיק יסוד עולם הו"ש כי שבע ופול דהיינו הו"מ שנפלו ונשכרו אבל ח"כ בא המלך ח' שהוא יסוד והקיס אותה הו"ש לדיק וקס ודוק :

מבוא שערים

א' שבירת הכלים הט' דשכירת הכלים נקרא' כשם מיתה ז"מ דמיתו כ' מוהר"ן ז"ל והוא דתקן כסו"פ ה' דבכא קמא לגבי כלים שבירתן היא מיתתן . מ"ש ש"כ ח"כ פ"ג :

ב' שאול מרחובות הנער עיין בת"ק במערכת סמ"ס אות ל"ח שכ' ראול הוא היסוד כסוד רחובות הנער שיהא העטרה של היסוד דכינה המתרחכת ור"ת *שאול* מרחובות הנער משה דמשה הוא היסוד ראבא וגם שאול מלך ישראל היה מבאן . וכתב מוהר"ן ז"ל דמה שנק' מלך ישראל הוא להיותו מכנימיו והוא לבדו נולד אחר שנק' יעקב ישראל ו"ס אס קען אהה כעו' להיותך מכנימיו ראש שכטו ישדל אהה והשאר מכני יעקב ואפ' שו"ט קדימת שאול כהיותו מכנימיו אל מלך דוד כהיותו מילודה . גם ז"ס הגם שאול כנבואים ר"ל שאול שהוא מיוסוד הכינה כנבואים שסם מדרגה וחתר תקחונה כנו' זהו התמיהא . שס פ"ח :

ג' שערות הס חוק הדין ולכן נק' שערות מל' אשר כשערה ישופני וכ' הרמ"ז ז"ל שהוא מל' שיעור דהיינו כח הדין הנותן נבול ושיעור לשפה וכן שערות הדיקנא חתני' שיעור ולכן נק' מרות . עוד ז"ל שהוא מל' שער דהיינו שסם שערים ופתחים לעבור השפע בהם ע"כ ולסכי בעי לאעברא שע' מעל ארעו שלא יתאחו דרינין באורמין . שס ש"ג ס"כ פ"ו :

ד' שק סוד לבישת השק כמש"ה וישם שק במתניו הוא דהשק הוא שערות הנארגים ובתוכם

יש נקבים שהם הלכנויות והחורתי דר' נימון דשע' ור' חורתי דרישא דא"ה והס ח' עלמין הנק' ס"ק גי' ח' כסוד ח' שקל כסף עובר לסוחר יענ"כ . שס פ"ט . (א"ה מבאן אנו דין דלדיק שיהיה השק משערות לכנות ולא שחירות כיון שהוא רימו לשערות דא"ה ונדע דשערות דא"ה הם כחל חוור כן כלע"ר) :

ה' שערות הם בחי' כסודות המים הנמ' מן האס הנדול דחכמה מ"ס והס ליטורות מושכין מים וולאין דרך פותיהם וכו' אל הכינה א' ויתקין בה ה"ג מלפ"ך כסוד מ"ן וע"י מוורוגים או"ה ח"ס מקולות מוכ' רבים אדירים משכרי יס וכו' כמבואר במקומו כפ' . שס פ"ה . (א"ה מה שמבואר הוא דאדירים משכרי י"ס ר"ת אנו אדיר כמרוס ה' ר"ת אנו) :

ו' שר"י הוא כיסוד והוא הנותן קלבה ככלעולם ועולם וכל יסוד שכלל עולם הוא נקרא' שר"י . שס פט"ו :

ז' שתיה היא כוונ' כסוד שמו ושכרו דודים והס כיווני מאר"ה ואינו נק' כשם אכילה אלא כסוד שתיה דמשם ולמטה הוא סוד המים וגם שתיה זו נחלקת לב' כי מהאכילה הכ' דאוי הנמ' לה ממתוא דא"ה דרך גופא ער הו"ק שבה משם נמשך כפנים ער שמגיע למקום וז"ן כג"ד שלהם ומשם ניוונים ב"ר דו"ן . שתיה כ' היא כמזכת ממות הכינה עלמה ער הפה שלה ומשם יולא לחון ויורד ער ו"ק דו"ן והנה ככהן השתיה העליונה נמש' מכפנים והשתיה התחתונה נמש' מבחון חס הפך מהב' אכילת הנו"ל עיין כמע' האל"ף אות כ"א . אך הענין הוא כי השתיה העליונה נמש' מא"ה ולכן גם אס תחפשט כפנימי' הכינה אין כזה חשך אך השתיה התחתו' שהיא ממות הכינה הם דינין והס מים מלוחים ואס ימשכו כפנים כגופא דכינה יהיו מרים המים ולכן וולאים דרך הפה כי שס אעפ"י שהם מלוחים קלת נמתקים בשפתים של פה הכינה ואס יכנסו כפנים כגופא מלכר שהם מלוחים גם יהיו מרים לגמרי ואמנם סוד השתיה זאת הוא הרוק שהארס מוליא מפיו זה הרוק כיוולאו מהפה והשפתים נמתק ולכן תראה כחוש הראו' דהרוק של פה הארס הוא מתוק :

והנה רוק זה נמשך מר' הויו"ת ונ' אסו"ס שהס רל"כ ותכ"ה גי' תרפ"ו והשתים נטעמת כחך גי' כ"ח הרי תרפ"ו וכ"ח גי' שתיה יש כשמות אלו י"ד יודי'ן ואס תלרף י"ד עם רוק הם ש"ך דינים רכל השתיה היא סוד גבויות ודינין כי ממות כינה שכנינה יולאים והוא ע"ד מ"ש כענין השופר דש"ו משופר הוא כמנין רוק ועם סוד האוחו' כו נשלמים הש"ך דינין . והנה להיות אלו הי"ד יודי'ן מן הסויו"ת ואסו"ה מתערבין יחד ומודע דאסו"ה הוא דין לכן כהתערב אלו הי"ד הויו"ת עם הנו' אסו"ה נעשים מים מלוחים וסענין דשס כ"ן הוא דין גמור ונקרא' מים מרים אך שס ס"ג ומ"ה שאינם כ"כ דינין דהם ויחד מתקיים לכן כשיתמונו ויתערבו עם שס ע"כ ספוא כסוד החכמה והוא לבדו מים מתוקים אז יהיה הכל מים מלוחים ולא מרים כמו שס כ"ן הרי סג' הויו"ת עם מ"ה שהם בהתערבם מלוחי' ולכן מל"ח גי' ג"פ הו"ה והנה השפתים אין בהם כ"ה ר' הויו"ת לבד שהם עסמ"כ כסוד מ' לבד שהם כנו' כות"פ ואין בהם אסו"ה כרי שתיה מלוחים ולכן הם מתקיי' וכלל השתים

השמים דרך שפתיהם מתמחקין עם ולכן שמים זו פורצת ללאת דרך השפתים. עם ש"ד ת' ח' פי"א וי"ג. (א"ה) עיון לעול במ"ק במע' הדי"ש אות פ"ן שכתב דרשוק רומנו לזווג חו"כ וכהן כחכ שפוא כו"ן וז"ל דחמו"ב הם חו"כ דו"ן ודוק):

תבאר עתה ענין זו השתים הכ' שנמשכת אל א"ן מן הכינה עלמה דע כי שמים זו גם היא כסוד אכילה אלא שכל נק' שתיה לטעם הנו' והנה ס' דברים יש אל הו"ן מן אר"ה מבחי' חיול' והם אכילה רחיה סוכה נעילת הסגול' תשמיש המע' ושמים בכלל אכילה במ"ש רל"ל ולכן אין נמנין אלא אלו הם לבר ואלו הם' דברים נמשכים מה' קלות שם חנ"ת כ"ה מחיול' וכנגדו יש ה' בחי' אחרים שם סוד השמים הם' שהוא מפיטמיות הכינה מתה שפטיגם עלמה אובלת ושמה דוחלת ונוע' ססגול' שהוא המזון הנמשך לה מה"א ב"ק שבה והם סוד ה' תפי' של יוס"ב כנו' שם פני' חנ"ת כ"ה של הבינה ובכאר חתי' אלו הם' דברים שם מחיול' הכינה עלמה ונתחיל באכילה שסוף בחדר של הכינה הנה אכילה כבר נת' שסוף בחדר ואמנם חתי' נמש' מן החכמה שהוא אבא ומן החסד של החכמה שהוא עם ע"ב דויד"ן כמנין חסד נמשך לאי' ומלכיש לאהי"ה דויד"ן הכ' של הבינה שכתובה כי מבינה רבינה משם נמשך המזון ואלו להיות דומים אהי"ה הוא כראש של הכינה כסוד שנת בינה שכתובה ולכן הוא גדול משם ע"ב שהוא בחדר החכמה דליות שאר"ה כחדר שריין לכן בודאי שפראש של הכינה יסוף עליון מה"ק של החכמה משא"כ כו"ן ואלו מתלכש עם זה דאחי"ה דויד"ן של בינה שכתובה תוך חסד של החכ' שהוא עם ע"ב וכ' תחפ' עד חסד של בינה ומשם נמשך האכילה לזו"ן וסוף' למען נמשך השפע ע"י החסד דוקא עיון במ"כ כמע' הח"ת אות ו' ח"ס והוא עומד עליהם תחה העץ ויאכלו כי אכריהם הוא החסד של החכמה והוא עם ע"ב והוא למטה כמעלה מן אהי"ה דויד"ן הנו' שהוא בני' ע"ן ע"ה כי הוא מתלכש בכותב ונעשה נשמה אלו ונמלא דאכריהם הוא תחת מדרגת פען וע"י התלכשות זה נמשך האכילה אל המלאכים והו' ויאכלו ואכילה זו היא סוד מ"ן הנק' לחס אכריהם לחס שמה"ש נחומים ממנו והנה ככ' שמות אלו שם ע"ב וקס"ה ה"ה ואהי"ה דויד"ן יש בהם ז' דויד"ן וכן עלמה הו' נק' שש כהו"ה הנו' שהוא כוללת כל הכינה שהוא **ירדן** בני' אלהי"ה לרימח כי מהכינה שהוא אהי"ה נמש' המזון לזו"ן והנה האל"ף של אהי"ה לרחה כ' דויד"ן ווא"ו ובטרוף אלו הכ' דויד"ן עם סו' הנו' יהיו ע' דויד"ן כמנין מ"ן הרי האכילה היא מ"ן וכ' או' אלו הם כ' אחיול' ראשונה דמנלפ"ך שם ס"ג כי המזון נמשך מן הנכודים ועיון ענין המזונות במ"כ כמע' סמ"ס אות י"ט:

תבאר עוד ענין השתיה דע דם' דברים אלו לבר שם ה' עניינים דיומ"ב דהשתיה בכלל אכילה ומה דנת' דהאכילה היא מ"ן שם ז' דויד"ן דע"ב קס"ה וכ' דויד"ן דאל"ף דאהי"ה וכן מים שסוף שמים ג' מ"ן הרי דהשתיה והאכילה הכל ענין ה' וכן סו' דויד"ן הנו' הם ג' יו"ן שסוף השתיה ואמנם מ"ש שתיה בכלל אכילה ולא אמרו אכילה בכלל שמים הוא דאכילה שהוא מ"ן הם יותר כפשטן שהם מ' ד' דויד"ן דע"ב ון' ה' דויד"ן דקס"ה הרי מ"ן בסדרו אף אחיות מים' אינם כסדרן ולכן אמרו שתים בכלל

אכילה. ונלע"ד בנימין הכהן דיען דהאכילה היא באר"ה והשתיה בזו"ן נכן יותר לימר שתיה בכלל אכילה שהתחוקן בכלל בעליון נמלא דהאכילה והשתיה סכל ממקום ה' הם אלא שהאכילה נמתקת ע"י עניינות השניים שבהם נטחטן הדינים ומתפרקין ונמתקתם אף השתים נמתקת ע"י השפת' שם אריות כו"מ והנה אכילה היא נכונה יותר מן השתים דאכילה נרמזת באר"ה והשתיה בזו"ן לכן האכילה נרמזת ככ' שמות עליונים לבר שם ע"ב וקס"ה שסוף ע' דויד"ן דאל"ף דאהי"ה הכמ' מ"ן אף השתים נרמזת בכלל כללות הסודות והאחי"ה שם רל"ל כותב"ה הם חרפ' וזוהשמים אינם לריכה טחונים אלא כטעימת חמך לבר וח"ך ג' כ"ה הדי כי חרפ"ו וכ"ה ג' שמים:

והענין דחק העליון הוא חכמה ויש בו כללות עקמ"כ שם רל"ל ותלפ"ך עמסם ג"פ אחע"ס ג' ת' דשתיה סנימנות כחק העליון ולהיות דהשתיה אינם נטחנת כשיניים והיא כמו אריות גרונות שם אחע"ס שאינם לריכה לשיניים ללועסן לכן נרמזו כאן אחיול' אחע"ס הוא מנסה כחק דהתחוקן עם הסג' מ' אהי"ה ריק' אף דחק העליון הוא סוד' נאזר כחק הוא אהי"ה ואלו נחלקו לו התלכ' הנו' הם' נאזר כחק דהתחוקן והוא ש' דשתים והתק"ס הנשא' ירו"ל ה' הקס' כגודע דהריחה שאינה כל מתקין דרך סקנה אח"ך באה י' דשקים והיא סוד סג' דויד"ן שבר' סיוות שכתוב העליון והם בני' מים ועם י' זו דשתים הרי ימים אח"ך באה ה' דשתים ומלטופה עם ה' דויד"ן שג' אהי"ה שכתוב החק' ונעשו י' דויד"ן ופענן כי ה' זו דשתים היא סוד גבורות נשמים ולכן ה' אהי"ה הימ"ן אלהים ואם חכם ה"פ יו"ד הם' ה' הרי הם ה' דויד"ן וס' דויד"ן דבג' אהי"ה הם בני' ימים הרי הם ב"פ ימים שם מים זכרים למעלה כחק העליון ומים נקבות למט' כחק דהתחוקן והלשון הוא ריקוע סמבדל כן מים למים ונמלא כי המים העליונים הם סוד סיווד"ן שבר' סיוות עמס"כ והמים סתח' הם בני' אהי"ה דיק"ה עם ה' דשתים שהיא ה' דאלפי"ה והנה באהי"ה דויד"ן יש בו ג' דויד"ן וא' והוא עם אל ג' חס"ו ח"ס יו"ד ריקוע וכו' בין מים והוא הלשון סמבדל בין מים למים וז"ס ויהי' מבידל בין מים למים. גם שם אהי"ה דהכו"ן ג' מקור"ה והוא בהחרון המקוים ומקבץ בכותב כל המים העליונים והרי ג' כ"פ ימים והם ד"פ י"ס י"ס י"ס ו"ס והענין כי ממים סעליונים שכתוב העליון משם נעשו חו"כ דו"ה שהוא זכר וסוף דהתחמה כן' ים והחו"כ נק' ימים הרי יכו"ס וממים החק' נקבות שכתוב תחוקן נעשו חו"כ דנק' דו"ה סוד ימים שני. שם פי"א ח"כ ו"ג:

ח' שיניים סל"ב שיניים נרמזו בא"ה דאהי"ה ובכאר' דשם ארז"י ע"י ליוודים יע"ש וא"ס זו היא ה"ה דחוב' שאר"ה שהיא האכילה נשאר אחיות ש"ר משאר"ה וכו' נרמזים סכ' חניכיים שבהם יולאים השיניים והנם חניכיים עליונים הם אלהי"ה כמי' דויד"ן ג' ש' וחניכיים התחתונים הם אלהי"ה פשוט כריכוע ג' ר' הרי ש"ר משאר"ה וכוה יוכן מ"ש כוה"ק פ' שנות ממענות אריות אל"ן אינן שיניים והענין דאחי' דאלפי"ה שכתוביים העליונים הם ר' ועם ה"ו שיניים הרי ר"ו עליון וכן למטה כשיניים התחתון הרי ב"פ ר"ו. שם פי"ב. (א"ה) לא כיווד רכיועו' כוה"ק ממענות אריות וכו' וכדלוי' רפי' הוה דאחי"ה ג' דו"ן ודוק):

מבוא אמת מערכת שיץ ריעקב שערים

השכחם והוא כי כאשר תכליתם את מתעוררים למלאכה
למעלה לנורף טרפס ומזנס אתה תשכחם שפוא
כולנא דקדונו' שרש כל דיניס וסגבר' והיא נותנת
קלבה ואומר להם עד פה תבא ולא תוסף יכלה המזו'
הם כסוד בוש' דקדונו' דהקסר דכזו להחפש' וכו'
והו ענן פרק' השיר שהיו מכוונים בהם סלילים
עולים ויורדים כמורדת הקול . ש' הסקד' דקנ"ג
ובסוף הספר :

יז שערות הראש לומחים כהרם חכך כשנלד
אכל שערות הוקן אינס גרלים עד
שהוא כן עשרים שנה והט' לפי שכרשא דא"א יש בו
ז' דגלגלתא ואח"ך יש לו י"ג ת"ד ס"ה עשרים כי אז
כא לו לארס חתמי' וקן . שם כש' הסקד' כד' הגו'
יע"ש :

יח שבירת הכלים הים כחאי' עינולים ולחות'
כחאי' נפשו לכר שכרו ומתקן משא"כ
כיושר ריכלו לקבל האור ולא נשכרו כ"כ בש' הסקד'
כענף ה' חוטר כ' . (א"ה ז"ע דלקמן בדרוש עולם
הנקודי' כד"ס ונכא' עקה כחי' האורות וכו' כד'
ת"ז ע"א כתב דהעינולים והיושר שניהם נשכרו
ול"ע) :

יט שערות הראש הם כחי' לניורות דקיס
חלולים שכתובם כמשך האור ויולא
דרך פיות לניורות קלות השערות החלולים אשר כראש
שם כשער הסקד' כד"ט ר"ה עמין או"מ ואו"ק :
ך שער נק' המלכות וזם חס שער השמים והט'
דתיגוס שער הוא תרע"א כמנין שם
ארכי' כמיליוו עולם תרע"א . ש' הסקד' דקנ"ג :

מערכת התיו

עין חיים

א תורה נק' ז"א ש' הכללים ס"א . ועיין כחי'
שפת אמת סי' ע"ל ומ' :
ב תפילין סוד השי"ן של תפילין של ד' ראשין
ושל ג' ראשין כי מתחי' היו ד' מוחין
ואח"כ נעשו ג' מוחין . ח"ס שהקב"ה גניח תפילין
וכו' . שם פ"ה :

ג תורה שככתב דהיינו הכ"ד ספרים היכן
אחזים בספירות . הת"ת כולל ה'
ספרים של תורה וכו' דרועין דלה ס"ת וה"ג כולל
יהושע חסד . שופטים גבור . שמואל ת"ת . מלכות
נו"ה כי הם ב' ספרים הרי ס"ה : ישעיה חסד . ירמיה
גבורה . יחזקאל ת"ת . תרי עשר נו"ה כסוד שוקו
עמודי שש הרי ה"ג . המלכות כוללת ה' מנילות וכו'
דרועין דלה ס"ת וה"ג ס"ה ס"ה ס"ה ס"ה ס"ה .
הס"ג הם משלי חסד . איוב גבורה . דניאל ת"ת .
עזרא נלח . דברי ימים הוד . כ"כ כע"ת של דשס
כהקדמה יע"ש :

ד תורה היא מיסוד רבא רבא הכקע ויולא האור
לחן . שם כש' הכללים פיר"א . (א"ס
ז"ס דהודו קבלת נימי אחשוורוש דרועד דכפרים
מתגלה הארת יסוד דאכא לחן ודכריים עתיקי) :
ה תפילת שחית היא כחצר ותפילת מנחם
היא כסוד שמאלו חתה לראש
ועל ידו כ' תפי' אלו נחונה לאה בין דרועין רמלכ'
וכבר הוויג . מוכן ולכן תפי' ערכית רשותוכ"ש של
ערכית

ט ישר חס מרחיקין ממנו י' אמת טרו כתב
הרב המקובל מוהר"ש ז"ל דאי' כזה"ק
פ' פנחס ר' רל"ד רמוחא אית לר' חיון דאיסו ברכיה
דקמי ומאי ניסוראי'ה שמינע' דית' א' דכור' דר'א'ה
ארי'ה שמינע' שר' דו"ח נשר' א' ריכו' ר' איהו אר"ס
ע"כ וטרעדס ס"ג נתגלה מאזן דא"ק שהיא שמינע
וחס השם הוא ע"כ רס"ג שהם הטעמים כנו' אכל
כהיום נתגלה ס"ג רס"ג שהוא כינה דכינה דא"ק יוכה
הלא עיקר השמינע ומאחד דשור הוא בשמינע לכן
נשכרו נשם ס"ג ו"א ארס שהם י"א סמי הקטורת
וי"א פ' אר"ס עם י"א כוללים גי' שו"ר ח"ס מרחיקין
משור חס י' אמת שהיא שור הכא מכינה דתמן י'
שגרי כינה שפיה אי' חס הכניס וא"ת אמת אלה
אימת . שם פי"ד . (א"ה כזה נלע"ד דאפ"ל דר"ס
מעשה העגל ומיורי
את כבורס כתבנית שור
וכותה היתה לעבוד לאותם הסניגוס והקלבי' שנפלו
מו"מ דמתו ח"ס מ"ש אלהך וכו' אשר העלך מא"מ
וקרע רטי' מניס חותה מפי' רכינה עי' כסוד אש"ד
כולא' מא"מ ויש לרמח דתכנית הוא מלשון תבונה
דהיינו כינה גם יש לרמח . מה שנק' שור ת"ס דתס
הוא אותי' ת"ת רמו סו"מ דמיון . ועוד אפ' לרמח
דע' דת"ס נק' לאה כסוד ויעקב איש חס בעלה דתס
ופתח דר"ל עיון כמ"ק כמע' העי'ן אי' ז"ח דכמעשה
העגל פגמוישר' כלאה העליונה כסוד ראי'ת' את העם
הזה והנה עם קצם עורף הוא יע"ש :

אלא דל"ע דהם כתב דר"ל רשור הוא כרינת
שמודו' כמל' העליונה לאה וכו' יע"ש וכאן
כ' מוסרין ז"ל שקוא ככינה ול"ע . וקוד שור שחור
כימי ניסן עיון כמע' התיו אותי' במ"כ) :
י שם כן ע"כ היולא מפ' ויסע ויבא ויט הוא
כחסד ואעפ"י שנחלק לג' כחי' דיוסע הוא
כחסד ויבא כנכו' ויט כת"ת עכ"ז כל שם ע"כ הוא
כחסד והט' כי הוא כסוד החסד שכחסד והחסד
שכנבורה והחסד שכת"ת רגס . היות שם זה כתנ"ת
הנה הוא כחחי' החסד שככל א' מהנ' האלו ח"ס
ע"כ נשרים של מימי החסד כי הנשרים הם כחי'
לניכוד' שכתובם בית קיכול אל המים הסם שיתפשטו
ע"כ מיני כחות שכמום כל כח כטור א' . שם ס"ה
ת"א פי"א :

יא שערות כל השערות ממותרי מוחא נפקין .
שם פי"ג :

יב שרי שהוא כרגס כמע"ה ואל שרי וכו' הוא
מורה על רין והוא כנ' אחריות כס"י
וכתב מוהרי"ן ז"ל דלא פי' על אחת פ' מרכב ריש
כמה פסוקי ואל שרי וכו' ואולי נתכוון לפ' ואל שר
יתנבר שהוא דין . שם ח"כ פ"ג :

יג שפחה נחרשת סודו עיון כמע' הת"ס
אות ל"ד :

יד שקוצי"ת סוד שם זה עיון כמע' החי"ת
אות י"ג :

טו שבטים דע רכמו שיש בקדושה י"ב שבטים
כן יש בקלבי' י"ב והם הח' שיליה
מלכה והד' שיליה פולגשו ראומה וכמו שהנבירות
שקדו' ילרו ח' כניס והפולגסיס כלה וולפה ילרו
ר' כניס גם כאן הנבירה ילרה ח' והפולגס ר' . שם
ש' הקלבי' פ"ה ועיון כמע' הט"ן אותי' י"ט כמ"כ :
טז שיר הוא מסערה דגבורה שהם הלויים כעלי
שיר וסודו גרמו כפ' בשוא גליו אתה

עץ אמת מערכת שיין ליעקב חיים צח

ערכוהו בעצת סוחר. אחרי שהרבה עמלוהו חובתו ופטר
ש פריקן נקרכו אז ולרדף חיות למתקם . שם
ש"כ :

ו תפילין פט' שאחר עש' ש"י קודם וע' שארץ
מנ' כשב' שם :

ז תיקוני סט' שגן' סיקון דיקנה לטורח
שבו: כסם מקדמ קלקול והיזר
הפנס שסם כעתי דהויט השערות: שסכפסו כמקומם -
ט' אלול' פ"ב :

ח תיקון סו"מ סים עד שלח סוד סגלך סח'
שם מ"ם והיא חולמת סיפור דא"ק .
שם :

ט תבונה סיה רביעות של סכונה וסיה ה'
אחרונה ששש ס"ב . שערות' פ"ב
זכמ"ש ס"ר ח' ת' פו"ד :

י תבונה סא ס' אחרונה של כונת ותכן
מ' סכתיק' מל' נפש תבונה שחכונ'
סיה כתי' מל' ונפש ריבית . נס תכן דתבונה סיה
כן וכת אך ככונס נרמו סכן לכר . שם פ"ה :

יא תבין סס ג"ר רבינס וסס ספס רשות
ובמו שסכש: אינס נפרדת לעולם
מכונף כן סתגין אינס נפרדים מאותיות כס"ת לעול'
משא"כ סנקודים וטעמים שסס רוח נשמה שאינס
עומדי' כס"ת רק ממכוס ע"י קרואת: הארס כס"ת .
שער טעמ' פ"ס . (א"ס וכל' דוס"ט דהתגין כס"ג'
קולין) :

יב תפילת מנחה סוד תפי' מנחה ד"א מודוח
כלאה מה סק' לוס עיין כמע' סו"ר
אות ל"ו :

יג תפילת יולר דשחרית דשכת שיקטו בו ז"ע
הכל סודו עיין כמע' סו"ר אות
ל"ו :

יד תיקון סמלכוס: כא ע"י כח דכורא דא"א
שאמ"ם סחרס: שזרותו ג"ר דמ"ם
סחרס דא"א עס ג"ר רכ"ן דא"א שלא כשכו והעלו
ז"ת רכ"ן דק"ק דא"א ששננו ונתחכרו עמסס: ז"ת
דמ"ם דכורא דא"א ונתקן סכל אח"כ מודוח: וז"ן
שסס: ז"ת דא"א סמ"ם וכן ותיקטו ג' דרזכמס רכ"ן עס
מ"ם וזו סג"ר: תקטו סו"ת שלסס דמ"ם וכן וכער"ז
עד תשלו סו"ס ששס ס"פ דא"א וזו נק' כדודס שסס
מ"ם וכן יחד . ש' שכי' ככלי' פ"ו :

טו תיקון סמלכוס סיה ע"י שולא מלך סח'
והוא סוד והוא נכוח מו"מ שכולס
כתי' מל' שיש סו"ן לכך ילא סמל' כסוד סעינוטס
כסוד נקכס: חסובב נכר וסח"כ ילא סוד שסוא כתי'
יסוד שכלל א' מו"ת: וכולו כלול מסו"ק: שסס חג"ת
נה"י שססס: והרי עתס סס ז"מ א' שמתו ו"מ שניס
דסוד וכלס כלוליס בו שא"א סתחון ססס' וסס סוד
כ' שכתו: ו' וז' סוד סכולל ו' קנק' שס מ"ם והוא
רוח וסוד וסוד וסוד זכר ונק' שנס כתי' חג"ת סו"י
שכמל': ילאס עמו עתס וזו נק' מ"ם וטכאל' סודמו
למ"ם וכן דהיינו מ"ם וטכאל' ג' כ"ן ואלו כעסו
פרט' אדס ישר: וכסיכסס נתקייט סעינוטס . שס
פ"ח :

סז תיקון כענת תיקון סמלכוס נככרו ונתקט
כסוד סעינוטס סוד סעינוטס דא"א
ואח"כ כעסו עינוטס ג"כ ולא נככרו פסס: כ' וסס
כתי' סוד מסוטכאל סו כתי' ו"ק ומכסו כעינוט

סוד דא"א: כואר וזלזו וז"ן חוסר כסס' רק וסוד
דח . שם :

ז תיקון כשעלס כרלן סמלכול לסחיות סח'
סמתי' ולתקן סח סמלכוס: גר סעלס
ת"ך מתת' לעילא דהיינו ססעלס סו' אחרת סתמתי'
למעלס ככונס ועי"ז סיס חונג עליון דש"כ דא"ק
ענימיס וסוליא שס מ"ם סחרס ונתקטו סמלכוס :
וכוונג סו לרדף שיקוטו כל סו"ס מכתי' סוד מל' כ'
אפי' ג"ר איקן מתוקטן ולכך כתי' סעלכח ע"ן אל'
סיו למע' פט"כ ס"ג דא"ק ועי"ז חונג ועיבור: זס
סקטו כל סעלס: אלו' כולו מנעיק: יומין עד מל'
וכתולס נתקן ע"י וסס"כ סוס סווח כע"י וסוד
תיקון: לא' סולח"ך סיס סווח: סא"א וסיס תיקון לטו"א
ואח"כ סיס: חונג לאו"א וסיס תיקון לע"ן וסח"כ סיס
חונג דו"ן דאל' וסיס תיקון לכל: סעולמח: סחחיס:
ס' סתיקון פ"א ועיין כמ"ש ס"ג פ"א וע"כ :

יח תפילין סוד סוד' פרשיות: דתפילין וסוד סין
סל"ד ויסין עיין כס' סמלכוס: פ"ו
וסוד סכ"א אוכרות שיש כתפילין סוד רמו כסותס
כסוד עיבור א' כסוד ג' כלולן כולת ולא כסוד רק
הג' לכד וכל א' כלול מו' דהייט סו"ת סוד כ"א . שס
פ"ו :

יט תיקוני דיקנה דא"א נעסס: מנ' סודיקי
סמלכוס: דא"א נמכתי' וסודיס
דך ספסס עד דיקנא ונעסס לז ט"ד וכסנמססס
גס סוד' סיוורקי: דויסא דא"א דך אסוד ומסוירן
כרשס דו"א אז נעס' י"ג ט"ד ועוד יס מלואות: סח'
לסעסות: י"ג ת"ד ד"א וסוד כומן: סעלס ז"א למקוס
או"א כו אז ככלל ז"א כו' תי' כתיקון דיקנא דא"א
כו סס סוד מקוס מעמד או"א וזו כסלמג: י"ג ט"ד .
ס' א"א פ"ס . ועיין כמ"ש ס"ג ח"כ פ"י :

ך ת"ת ממנו נעסס סכתי' כו מת"ת דעתי'
נעסס כתי' דא"א ומת"ת דא"א נעסס
כתי' לו"א ומת"ת דו"א נעסס כתי' לטק' . גס דעכז
ת"ת דא"א נחלק לב' סלחון סליו למלואות: אר"א לטק'
נופס וסליו לכתי' ז"א סוד כו או"א ח"א סס: כ' מל'
מסנמססס ככתי' סח' גס: ת"ת ד"א נחלק לב' סליו
לטק' נוטו וסליו לכתי' דעק' וגס סוד סוד א"א לב'
מלכוס לססמסס ככתי' א' . שס פ"ו :

כא תיקוני דיקנא . סוד י"ג ח"ד דע כו כרשס
דא"א יס כתי' וסכמה וס"א כלולס
מיו"ס ככתי' ספמיסס ונ"כ כ"א כלולס מיו"ס ככתי'
מקי' . ודע דיש סי' דככתי' אר"פ יס י"ס מן סכתי'
ויו"ס מן סכמה סכל כסוד מקיף לא יס רק י"ג
מקיפי' מכתי' וסכמה וססא' אינס יכוליס לסתגלות .
ועוד יס קילוק אחר כין פניס למקי' והוא כו סוד י"ס
ספמינו' סס זס ענא' ממע' למטס סמנס סמקיפי' סס
לסיף ממטת: למעלס מל' כרשס כל י"ג ת"ד וסעיס
כו לסווחו אור מגול' מקיף לא סיס כח כתיקוניס
לסוכלו ולכן אורות סעליוטס לא נקלטו כמ"ש דאינס
דקי' י"ג מקיפי' סכ פ"ח: ועיין כמ"ש ס"ג ח"כ פ"י :

כב תיקוני דיקנא סוד י"ג ח"ד מקומס כתיקי'
סס כך כו סתת פסתי' סרשס
מתחילין סיון ויסין דדיקנא וסס קלריס ולא סחכיס
וסס כנגד סחון חסו תי' סח' אל' . תי' כ' רחוס סוד'
סוחת ססערות סגדליס כספס סעליוטת על ססס
לאורך . תי' ג' וסחן סוד ארסא סכגד: סלמלסות
סיעסס ד' איך: סוד: סערות סתת ססס: סתמסס:
ס'

עין אמת בערכת תירו ליעקב חיים

ואלפי'ם זה בא"א הוא כתי' מנפ"ץ כי עליו נא' וחק חלפי' עמדו וחק בו אלא הו"ה וכמקום שיש אלפי'ם בו"א אז בא"א מתחלף הו"ה כמנפ"ץ כי סוף סוף כל חלף הוא דין ולפית שאלפי'ם יש לו י"ג אותיות כמילוי'ם הם י"ג ת"ד הנמשכין משם ונגן המל' של י"ס דרישא עי' הוא אלפי'ם גי' פא"ם רק שהוא כמילוי' יוד"ן להיות כסוד ראש חסו בו"א אך בא"א הפא"ם הוא שם מנפ"ץ והנה אלו הכ' פאות הם סוד ב' המאורות הגדולים כ' שמות הנו' ופי' הענין כי ו"ה ינא ממנפ"ץ הימני וטק' ממנפ"ץ השמאלי ואלו הם שורש ב' המאורות הגדל' כי כבר נת' דבא"א יש בו קו"ג והם זו"ן. ועיין כמ"ש ש"ג פ"ג ענין זה באורך:

ואמנם מ"ש בזה"ק כי ב' שמהן קדמאין מנינין ל"ג מבינין וכו' הענין כי תי' א' הוא אל וסוף מל' ופאה כתי' מל' נמלה רב' מלכות סמוכים זל"ו ודוקות:

וזה מ"ש דל' אין מלכות נוגעת בח' אפי' כמלה נומא ודקדקו לומר נומא שבה שער לרמוז זה שהמל' שבשערות הראש והמל' שבשערות דיקנא סמוכים זל"ו ואינם נוגעים זה לתוך זה אפי' שער א' אלא מתש כמקום שמתק' מל' שבראש הוא פאת הראש משם מתחלת מל' דדיקנא שהוא תי' א' אל ואז יונקת זו התחאה מן העי' נמלה כי כל הי"ג מבינין יונקין מכ' פאות הראש לכן כחתי' אטו מזכירין ב' היות' לו. שם פי"א:

כה תיקוני דיקנא ד"ה אין לו י"ג ת"ד רקע' בלבד ואפי' בשאטו מזכירין י"ג ת"ד בו"א אינו אלא שגכללין האות י"ג כע' דו"א ויש בהם י"ג האורות ואל' הי"ג ת"ד אלו ה' ה' אל רחום וכו' הסב"א"ה שהם ממשכין ער נו' ד"ה ולכן הם כ' שמו' מנפ"ץ כי הם היו בו"א לא היו אלא ב' אלפי'ם כנ"ל. שם:

כז תבונה שם מהגלים הק' צירו' אלפי'ם והם נחל' לה' חלקים נגד'ה אורותיהם אלפי'ם ונחלקי' כ"ד באות אל"ף וכו' כלמ"ד וכו' וכל הכ"ד הוא שם אלפי'ם ה' ה' אלפי'ם והם גי' ת"ל ועם שם בוכ"ו המאיר בהם הרי גי' תבונה הם. ש' או"א פ"ו וכת"ש ש"ד ת"ח פ"ו:

כז תבונה סוד תבונה על מתכונתה כל כתיבותי' וסיבן שורשה עיין כמע' סבי"ת אות ל"א ובמ"ש ש"ד ת"ח פ"ח וכו' ויוד' וי"ד:

כח תבונה נרמזה באות א' של הו"ה ח"ס כי ומלה חלל' בארמיה כי כרעא דה' תלוי'ם ואינה רבוקה עם הו"ה והתכו' נק' ארמיה ר"ל ארם ה'. ש' הווינו' פ"ד:

כט תבונה אמרו באדר' כי אותיות תבונה הם כ"ן וכו' דאינון ו"ה פי' הדברים כי ב' אותיות ד"ו שיש בלורת ה' א' דמח"ה הנו' הם דעלמות התכו' שהם ו"ק שלה ו'ל מוחין ולפי שאח"כ נמשכים זו"ן הנק' בן וכת' מב' או' ו"ד לכן הם נק' תכו' הכל אין ו"ד אלו זו"ן עלמם. שם ובמ"ש ת"ח פ"ח ולק' כמ"ב אות ה':

ל תבונה נק' עוה"ב וכו' כי התקנות נקרא עולם כמ"ש וכו' עוה"ק ע"פ מן העולם ועד העולם וזאת התכו' נק' עוה"ב עלמא דהתי' לפי שהיא יורדה למט' ומתגלה תמיר כי נה"ד רתכו' הם נמשכים

פ' אפי'ם הוא ארמיה תיבונה המפסקו באמלע חוקן וסוף מכון נגד ארמיה קדמאה שתחת החוטם. ו' ורכ הכר הוא תחת תיקון דאל וסוף סיום אותם שערות הקצרות כמקום שהחיל להתרחב מעט מקום התחל' עמם הלחי' ו' ואמת הם כ' הפנים החלקים משער כ' תכו' קד' ח' ט"ז חסד והוא נק' מולא קדישא והוא כללות עובי חוקן מכנגד הפה ולמטה ואמנם הוא מאד עבה והם שערות ע"ג שערות ואלו נחלקי' לב' כינר לר חוקן מכנגד מעלה המגולה הוא תי' א' וכו' חוקן כמכוסם שכנגד הנכון הוא תי' ב' וכו' תי' אלו הם נק' מולא מלשון חול כטל אמר' שהוא משך השערות כאורך ממעלה למטה עד הטיכור והעליון נק' ט"ז חסד תי' ח' והתחחון נק' ונקס תי' הי"ג וכו' כא' נק' מולא. ט' לאלפים הוא כי כון אלו השערות האחרות מוכלעים קלת קטני'. י' נושא עון אחר כל ב' מולת אלו יש שערות קטני' סמוכות לגרון ופיין אברונא. י"א ופשע הוא היות אלו השערות קטנות שון בארכם ולא נפקי דא מן דא. י"ב ותטאה הוא הפה עלמנו להיות פניו משערות. י"ג ונקס הוא מול סב' ונק' תי' י"ג ושני מולות אלו שוכים זע"ו והם דבורא וטק' ואכא וינקממול הח' ואימא יונקת ממול הי"ג. שם פ"ט. וכו' ח' כתב ראעפ"ו שגראה כענין דיש מקום למטה ונק' עליון ויש מקום למעלה ונק' תחחון וכו' זה תלוי בהערכה שהעריך המגיל ית' חמקומו' כי"ג ת"ד ועיין כמ"ש ש"ג ת"כ פי"א ופי"ב ולקמן כמ"ב אות ב':

כג תיקוני דיקנא שמות הספי' כי"ג ת"ד הלא שמה ח' ת"ד קדמאין הם ח' ספי' דתכמה והם ממל' עד הבינה כי הכתר וזכמה של מ"ס לא נתגלה כלל כי לא הוסיכולת בתחונותם לקבל הארתן וסדרן כך אל מלכות וכו' עד ט"ז חסד בינה. וז' תיקונין הם ה' קלות הכתר כינר לאלפי' הוד וכו' עד ונקס חסד ואלו הם אורות מקיפים. אמנם נ"ד דכתר לא יכלו להתגלות אך בזכמה הכ' הא' בלבד לא יכלו להתגלות אך הבינה נתגלה כי זכמה למטה בכתר ויש יכולת בתחתי' לקבל הארתה. אמנם ממל' דכתר לא נתגלה כי בא"א אין מליאות נוק' זכמה וכפרט בכתר שבו וסיסור דכתר נתגלה כבינה דתכמ' כתי' הח' ט"ז חסד ט"ז הוא הבינה דתכמה וחסד הוא הסיסור שככ' וב' נק' תי' ה' וסע' כי שם למע' אין פירור כין רכו' שהוא הכתר וטק' שהוא זכמה כזום אופן לכן יסוד דכתר לעולם הוא דבוק כנ"ר דתכמה ולפי שאינו ניכר בהם רין הבינה לכך לכן א"ז מחכ' ארתו עם הבינה. ואמנם אורות הפני' הם מעילא לתתא וזה סדרן אל שמימי רבינה. רחוק' שמימי דתכר עד ט"ז חסד פנים דמל' אח"כ בה' תת' תכוין חסד שבמלת ט"ז חסד הוא חסד פנימי דכתר לאלפים פנימי דכו' עד ונקס פנימי דיסוד הרי נ"כ כאלו האחרו' החיל כסוד הפני' מחסד עד יסוד והתקופים מיוסוד עד חסד כמו הח' מ"ד עילאין. שם פ"ו. ועיין כמ"ש ש"ג ת"כ פי"ב באורך:

כד תיקוני דיקנא סוד ב' שמות י"ג ת"ד דהיינו ה' ה' שקודם להם דע כי כ"ב כי ענגלתא יש י"ס עד המלח והספי' ארתו' שהיא מל' הוא סוד פאה שבראש וברישא דא"א פאה זאת היא שם מנפ"ץ והם כ' ה' מימין וז' משמאל ואלו הכ' שמות משתלשלין מפאה הראש כי הם גי' ש' והנה שם אלפי'ם ויודי'ן גי' ש' כוה אל"ף למ"ד ה"ו וי"ד מ"ם

נמשכים בו תמיד וזהו פי' עוה"כ עלמא דאחי חמיר
נמשך וכו' ח"כ מ"ש כס' הכהיר מהו עוה"כ עולם
שכבר בא' שס פ"ה :

לא תכונה נק' אס הכניס והוא כחי' ד"ל רשס
מתחלס שס כוכ"ו כה"ל ח"ס ואס
ד"ל הוא וכו' שס פ"ו וכו"ש ס"ד ח"ס פ"ו כ' א"ח
ואס כחיקא אלא ואס כלי"ו :

ליב תמר סוד מ"ש ר"ל כל מעכות של בית רבי
תמר שמו עיון מ"ש כמעט' העיון
אות ד"ן :

לג ת"ת נק' זה כבוד וקרא ז"ה אל ז"ה אנדרי"כ
פרקין שבו דהיינו הת"ת הוא ו"ק וקיסור
ו"ק . ט' הולדת או"א פ"ו :

לד תיקון כל האנו' הוה בעיבור ו"כ חדש ולא
ידעתי לפרש היכן היה מקום עיבוד
זה והמשכיל יכון הדבר מדעתי . שער ז"א פ"ה .
(ה"ה עיון לעיל באות זה סי' י"ו וכמעט' העיון אות
ל"ג ותכין דבר זה) :

לה תיקון המלכות בהיותה מהחזה ולמטה
ובעלותה למעלה פכ"פ וסוד הווי
וסוד דעתה קל"ה ואח"כ נעשה דעת שלם עיון כמעט'
הה"ה אות כ"ו :

לו תחיית המתים מי שאינם קמים בת"ה
לסיבת עון כמו עון רכית וכופר
בת"ה וכיולא כזה הט' כי אותו עון גורם להסתלק
רוחניו המלחמה העלמא' הסס בכקר ונשארים יבוסים
ושוכ אינם יכולים לחיות חסו מ"ש ביוחזקל כענין
העלמות היבשות שאח"כ שהיה איש א' שכנגד נתן
זבתיכות לקח ועי"כ נחישו עלמותו ולא קם בת"ה .
שער רפ"ח פ"ה ועיון כמ"ש ש"כ ח"כ פ"ט :

לז תמר נק' המלכות והט' עיון כמעט' השי"ן
אות ט"ל :

לח תינוק הטעם שאינו אוכל מעלמכו' שנים
א' ויריד יניקת חלב חלב הט' דלדך
שחבר לו אמו אותן הג"ס הי"מ שנשארו כי הוא אין
כח כידו לכרסם והחלב שיונק התינוק הנה החלב שבו
מולד פתי' אל הכתר שבו ואח"כ אל המוחין ואח"כ
ל הנק' . שס פ"ו :

של תינוק הטעם שאינו מולך כרגלו כומן
היניקה צד סוף היניקה שניתן כח
כרגלו והולך הענין הוא שכ"ד סנה"י אינם מתכדוין
אלא בימי היניקה ע"י החלב שאותה אז מתפשטין
סרגלים שלו שהם נה"י ולכן אז מולך על רגליו ולא
קודם היניקה . שס ועיון כמ"ש ש"ה ת"כ פ"ט
זפ"ד :

פי תורה ארו"ל אין האורח מתקיים אלא כמ"ו
שנמות עלמו עליה שנאמר אדם כי
ימות כאהל פי' כי התורה הוא ז"א שהוא תוש' כותקיום
סלו סס המוחין ואין לו קיום אלא ע"י מוחין רכינה
הנק' מ"ו אשר היא ממוקת עלמא בשכיל התורה רנה"י
שלה מסתלקין האורות ונשארים במתים כלי' בלי
נשמה ועושה כן בשכיל חתו' שהוא ז"א להלביש כתו'
המט' ש' המוחין פ"ג . ועיון כמ"ש ש"ה ח"כ פ"ב ועין
לק' אות ע"ו :

פיא תלתלים סוד הפ' קוונתו תלתלים הוא
דיש יו"ד שמות אלמ"ס כעבור
ויניקה דהיינו ד' אלמס כעבור וכיניקה ו' ל' הי"ס והס
ג' ת"ל ת"ל ועסן' אותו' שיש כי' אלמס"ס התלתלים .

ט"ב תורה ס' מוחין דלס פ"ה :
אמת היתה כפיהו סודו עיון כמעט'
הר' אות ט"ל :

ט"ג תורה און חתו' מתקיים וכו' כנו"ל אה"מ
וגס נק' כלשון מיהה על שוירת
ממקו' להחלכש כו"ה דונמת וימה מלך מצרים ולפי
שמתלבשת כוכר נק' כינה עלמא דרכורא כנודע . ולזה
אמר שממית עלמא ולא חמר שממית עלמא . ש' דת'
הלל' ד"ג ועיון כמ' מארו"ל מ' שבת :

ט"ד תרי"ג היכריס שכאדם וכנדיס יס חרי"ג
מלאכיס דכלקין לנשמתו עיון
כמערכת האל"ף אות קל"ד ועיון כמערכת המ"ס
אות קכ"ו :

ט"ה תפילות ענין החפוי' שכל יוס עיון כמ'
החית אות מ"ה וכמ"ש ש"כ ח"כ
פ"ו וכת"ג פי"ד :

מז תיקונא קדמאה דריקא נק' אל והס ו' ג'
הג' הס מימין א' אל שדי כ' אל
הוי"ה ג' אל אדני ונ' משמאל כיולא בהס אמנס אינס
נוכריס דק' ל'כר רב' התחחונים שהס אל אדני שנימון
ושכשמאל ה"ס עולם העבשים וכרו שלא יהוה אחי'
לחיתו' שיש שס לא נתנלהרק כ' זה כלול כזה כמכואר
כברכת אבות כחי' האל הגדול . והנה נגד חותי' אל
שכיוצק' הנק' מלך עליון כסוד מן המלך קראתי י"ה
וס ג' כ' אלהים כנרון של כחי' קט' ואלו נק' מלך החתון
שהוא לורת גרון וכשאלו ה' א"ל שבמלך עליון מאיח'
אל ה' אלהים שבמלך החתון אז יתכטלו החיתו' היונקי'
מהגרון וו"ס וסכסכתי מלרי"ס כמלרי"ס קחתון כעליון
וני"ז ונעו אלילי מצרים . וודעת דל של הדקן הו"ס
אל של אלהים שכפאה והוא שרש הריגין לכן כופים
הדינים שבגרון . וו"ס ויוסף הורד מצרים דיוסף גי'
ס"פ אל ויוסף הוא סוד היסוד רכינס שכו"ה ונא' בו
יתו"ס ונק' ופ"ה כי הסרים אין לו וקן ולכן ויוסף סוד
היסוד יש לו הדרת פנים עליו שהס ש"ע נהורין . ש'
הללס פ"ג :

מז תורה ענין עסק חתו' כלילה עיון כמ' הט'ן
אות ע"ד :

מח תפילין נק' חיי המלך והט' דהמוחין נק'
חיים של ז"א שהוא המלך ואלו
החיים נמש' לו מאו"א הנק' חיים כנו' והמט' בכחי' מקי'
הס ד' וככחי' פני' הס ג' לכן כנגדן הס כ' שינין של
תפילין א' של ג' ראשים וא' של ד' ראשים . שער
הנסורה פ"ט :

מט תפילין סוד כ"א זוכחת שכתפילין הוא כי
הו"א הים בו אז כעבור א' ז"ת
רגלז ז"ה ח"ת דסוד ז"ה ח"ת דסוד ז"ה וכל אלו הס
כחי' עשיה והס כ' א' זוכרות . ש' פרטופי ז"ן דדוש ו'
(א"ה כזה נלע"ד לפרש מ"ש רכינו בש' דוס"ק
בסקד' א' ח"ל פעס א' חלס הר"ש סאני"ס
ז"ל שראה כחלום שחתפילין שלו היו פסולין והיה מזה
לעשות לו תשי' אחרים ופחד לו מורי ז"ל ראשקו היתה
מעו' מכין וכד' ושהיה עתידה להפיל אותו ואח"ך תחזו'
ותקעבר פעס אחרת מבין זכר שיהיה של קיימא וכאשר
פחד לו כן היה ע"כ ונ"ל היכן דמיון עמון ס כחפי'
ולפי"ס א"ש רסוד חקפי' הס רמו על עיבור הו"א
שהוא דרכורא א"כ מזה ירע שיהיה מעברת מבין זכר
וכיון שהיו פסולין מזה ירע שעתידה להפיל וכשניס
לעשות תפילין קודשם פ"א מזה ירע שקחור להפענר
וכו'

יתחייבם הו"ם קל"ו ל"א ואפי' עטרות וריבון לר"ך לתרנס כדי לרר איזה חלק של הקדושה שיש ולהבטיאו בקדושה וזו"ק):

מבוא שערים

א' תיקון המלכים היה ע"י היות העולמית והנאללים רבים האור הוורר מלמעלה כאלף ומחמט' ע"י הרחוק מהא"ס ויכולון החא' לקבלו. עוד ע"י היות האור מתלבט בכמה לבושי מתמעט יש כח לקבלו עוד ע"י שילא האור ר"ך חלונות נקבים של הראש והנוף והשערות מחמטט וכו' ויולא האור כמרה וכחשקל. עוד דמקורס היו סאוריות כערכוביא לא כן אחר התיקון. עוד דמקורס היו ה"ס כ"א במקומה ואין הא' נכנסה כגבול חכירתה שלמטה ממנה לא כן עתה שחלב' זכא ונעשים נשמה ול"ו ויחיש את רעבו ויעורו וכו' גם התי' לא רי כו"ת שחלקו אלא גם הנ"ד עם היות שלא מתו עכ"ו ניתוסף בהם ח' הפר' הגם שלה היו לריכוס לזה מפאת עצמם רק לסיבת החח' שיוכלו לקבל האור הולרכו גם הם להחזק כסוד פרנ' להמעיט האור ח"ש כהר"א אי רישא דעמא לא אחתקן עמא היך יתחקן ולמה לא הקשה מיניה וביה שאך רישא דעמא ישאר כלי תיקון היך הענין יוכן עם הנז' דאין לר"ך תיקונים ללורכס רק ללורך עמא שהם התחחונים הלריכוס בהכרת תיקון וזודע דרישא הם ג"ר. מ"ס ש"כ ת"כ פ"ו :

ב' תיקוני דיקנא סוד י"ג ת"ד כולר הם מקומס כדוק' כחכחוס לעיל במ"ק אחת כ"ב יע"ש וכבאר עתה סוד תי' ז' ואמת שהוא כ' תפוחין קרי' והם פנויים כלי שער כלל וכחב ה"ה הרמ"ז ז"ל ע' למה נמנים ככלל הדיק' מאחר שאין שם שערות וסוף כמה שנודע דסוד הפנים דה"א הם חרין שיפולי הרחם דנוק' דעתי' כמ"ס כלי"ת פ' בשלח וכו' גם כן דכל כחינת דיק' הוא מסוד היסוד דנוק' העליונה דדוקנא הוא מסוד יסוד דא' המתלבט' שם ולכן גם באן ככנסו הכ' תפוחין ככלל הת"ד דמשם שורסם וכן הפסג גם הוא כסוד ת"ד כנו' אף על פי שאין שם שערות דסם סוד פתחת היסוד ואין להאריך במקום גבוה :

ג כענין תי' ג' שהוא ארחא פנוי בלתי שערחתת אמלע החוטם וכן תי' ה' שהוא ארחא תניינא פנוי בלתי שער כאלמע שזה החח' כחכ מואר' למח ז"ל דמטיוות זה לא ניכר בחוס הראות ככני ארס והולו דיש הפרס כנו שאנו בחו' כנגד ז"א ולא כנגד א"א ולכן אנו הרומים להי' ז"א יש לנו שערות קטנות כתי' ג' חחות חוטמא וכן כתי' ה' כאמ' שפה תח' . שם ס"ג ת"כ פי"א . (א"ה) עיני ראו ולא זר בעידי העו לנו עינא קטכריא ת"ו ת"ח א' מערכי שבא לפני יוס א' שש ומחפאר בנונין שלו שנשמחו היא עליונה מא"א והראש לי שיש לו ארחא פנוי בלתי שער חחת אמלע החוטם והוא יש לו ודיעה מוס הענין וגם סיפר לי שירב א' מקובל ממערכ ראה חוקו וה"ל כן ואני השנחתי כו יפה יפה ודחיתי שהוא חלק לגמרי והיה פלא גדול בעיני דאך יחבן לחיות ענין זה מאחר שכחינתו כנגד ז"א עוד שלמרחי ההקדמה הכתי' כמ"ק כמע' האל"ף הית ק"ו יע"ש או נחה דעתי וקיינו דסם נאמר רמין האדם כולל כל ה"ס וכל הפרנ' :

וסתלבט בה נפש אחת יותר עליונה מנפש החול וכו' כל החלקים קונוי נפש יתירה עד שנמלא אגס לבאר יש נפש יתו' בעליותי למע' ממקומו ולכן אינס כאיס כפ"ה תוס' נשח' וחוס' רוח ונפש וסדר עליותן ממטה למע' ולכן כע"ס בקבלת שבת און קלי' נוגס לכה מתעלות כנפש חדשה ואז יש לארס תוס' נפש ואח"ך כליל שבת עולה כל בחו' הנפש שהם כר"ן שבה זכאים לארס משם תוס' כר"ן ער שנמלא רכלי הבחר איונו זו לעלות ממקומו עד מוסף יען רחז עולם ז"א ער אר"א ואר"א עלו ככתר לבן לר"ך אז הכחר לעלות ואז נמשך משם חוספ' נשמה מפאת סכתר כמוסף . ט' קיורר אכ"ע פ"ו וכע"ח כ"ו מונה נק' זה השע' שע' קלי' נונה פ"ו :

עה תורה ענין מה שקטורו המלאכים כעת נתינת התורה ולא רט להניח שיתנה לב"ו במארח' במ' שבת שאמרו ה' ארונינו מה ארוי' שמך וכו' תנה הודך על השמים וכן מ"ס שם מ"ד משמים השמעתרין ארך יראה וכו' עיין במ"ב במע' המ"ס אחת כ"א יעש"כ .

עו תורה עיין לעיל בא"ר מ"ס כסוד אין התורים וכו' (א"ה) בהותי בעו"ת אישפלטרו יע"א ראיתי בניליון ש' ההקד' מכ"י הרב הגדול ת"ק מוהר"ך דור פארוו ז"ל שכ' ח"ל לישאך דרכנו הכי הוי אין דברי תו' מהקיומני' אלא כמי שממיות עלמנו עליון שכ' זאת התו' וכו' חובכן היטב ע"פ מ"ס כס' מ"ן דריכור' נ"י ע"כ ק"ל וי' או' כי דעת שדי כפוס מלכא וממנו הייכור ולפי' המוחין סכחוס מהרענת שפיר מקורו ד"ת . ועוד ו"ל שרכרי מניחו על בחו' הנוק' הנק' דבר כנו' ושפיר מרדיס קרה כהכי זאת האר' דזאת היא הטק' ותורה ז"א ושני' קרויים ארס כי ימות כאהל ימות כאהל יודע דא' נק' אהל והו"ס יסוד רכינה כנו' מכוונת ופרוסעליוני סוכה וכו' ע"כ) :

עז תרנוס (א"ה) עיין מ"ס כמע' הנו"ן או' ז' כומכוא' יותר כשעה"מ פ' ואתחנן דהתירנוס הוא אחריוס שכקדושס . והרב הגדול מוהר"א ז"ל כחכ כס' חומת אקך פ' שמות משם נדח האר"ו ז"ל דסוד קריה' הפרשה ש"מ וא"ת הוא לכיר מנונה רחליה בחול וחתי' בקדש וע"י קריאת הפר' ש"מ וא"ת אנו מכררין ומכניסין מחליית שכחול אל אקדס כיתירנוס נ"י ארדמה סוד נונה ולחכרה עם המקרא כל פ' ופ' שיהיה ככלל כקדושה :

אשר כזה נלע"ד לפרש כוונת אמא' כמס' כרכות ד"ח ח"ל א"ר הונא א' ראמי לעולם יש"ים ארס פרשיקו עה"ז ש"מ וא"ת ואפי' עטרות וריבון וכו' ע"כ ופירש"ו ז"ל עטרות וריבון שאין כו תרנוס ע"כ וק' דהרי יש כו תרנוס וסתוס' כחכו דאינו תרנוס חנק' אלא תרנוס ודושלמי עוד הקשו התוס' דסול"ל פמוק דאוכן שמעון וכו' דאך כו תירנוס כלל וק' דחוק יע"ש :

ולפי'ה הנה נכח ונק' עוד מ"ס הרב הגדול מוהר"א הכהן ז"ל כס"ס סמוכים לעד פ' מטות משם המתקבלים רכפ' זה יש יו"ד תיכות דעטרות הוא לטון רכיס ומיעוט רכיס כ' כנגד י"ס דקלי' הגם את זה לעומת זה עשה האלהי"ס וכו' יעש"כ . וא"כ הו"ס ק"ד לו' דה ספ' של עטרות וריבון כוון שפוא רומו לו"ס רקלי' אינו לר"ך לתרנס יען שאי אפשר לכיר כיון שכל זה הפסוק הוא שורש הקלי' דכאן

מבוא אמת מערכת ת"ו ליעקב שערים

הפרט' א"ח ואר"ח ור"ח ומ"מ עיקר בקי' האדם הוא כנגד ו"א ולכן אנו דומים לו"א ככל הסומנים אלא דגרמזים בו רמז בעלמא כל הי"ם וכשאנו רואים אדם שיש לו סי' מובהק מא"ח זה מורה דיש לו יעקב מה"ח מעט וחר משאר כנ"ח ועיין ת"ם במע' הדל"ת אות ח' במ"ב :

ג' תהלה נק' הכונה כסוד ותהלתו אחטום . שם פי"ח :

ד' תבונה היא אות ה' א' רהו"ה שהוא ד' על ו' והו' היא התבונה בת ו"ק והר"ד' מו' שלה שנסארו על ראשה כסוד או"מ ולכן הר' זו אינה נוגעת עם הו"ו ויש חלל כינהם להורות שהם כסוד מקי' והנה בחלל זה נא' כי ומלא חלל בארמה דהתבונה היא ארץ ארום ונ"כ ארמה היא ארם ה' שהיא התבונה ונקרא חל"ל לפי שלא נכנסו כתוכו המו' שהם חו"ס כגו' שהם אה"ה הו"ה אה"ה כגו' וכבר נת' חיד' כל הדינים אינם אלא כתכו' הנק' ארמה ולא ככו' דהתבונה היא אחו' רבינה כגורע . ובתב מובהק' ו"ל רז"מ ת"ם כגמרא מנין לקן פסור כראש ארם שחיוב בשילות ש' וארמה כראש . והוא לפסור הוא ו"א ותבונה נק' ארמה כראש דייקא שנעשית מו' לו"א מנה"י שלם וו"ס קן פסור כראש ארם כלו' הקן פסור הם המו' וסוד קן הוא עיקר הדירה עיקר החיות של הפסור הם כראש ארם של ו"א הנק' אר"ם מ"ה ונרדק לשלח האם ר"ל שיכנס התבונה למעלה לקבל נה"י חדשים ושאר הנה"י שנייה לו"א כסו' מו' והו' ואח הכנים תקח לך שהם ור"ן הנק' כנים ופי' שישארו למטה בו"א המו' ולא יעלו למעלה . ש"ד חלקת פ"ח :

ה' תשמיש המטה שהוא סוד עונתה והנה ענתה היא חסר ו' והענין רהו"ו נמשך משם ע"ב ומכל ד' אה"ה והנה הע"ב הוא ה"ה ס' ו' יוד"ן הרי ע' דענתה והנ' אה"ה אחרים הם גי' תנ"ה הרי ענת"ה והמנס סוד הו"ו נמשך מנה"י שהם כ' כיעני ואמה והנה"י נק' ה' לכחות לכן ענתה גי' ה' לכחות ח"ס כסכ' דמשפטים ענתה ה' לכחות איהו ואמנס גם זה נמ' אל הו"א מלך הכינס והענין דנה"י של הכינה יש בהם הנ' אה"ה הנזכר שגי' תנ"ה וכמו שיש עונתה זו ככונה כן יש עונה זו כמל' וב"פ ענתה גי' תשמי' ש . שם פי"ג :

ו' תנ"ה הודק על השמים שאמרו המלאכים כשעת קבלת התורה עיין במ"ב כמ"ב במע'

סמ"ס אות כ"א :
ז' תיקו הט' דקצבו יתקן קושיות והיות וכל סספ' עיין במ"ב במערכת סמ"ס אות כ"ג :

ח' תורה גי' סמאל לילי' כי ע' יעסק החורם הם מתכטלים . שם ס' הקלי' פ"ה :

ט' תפילין סוד מ"ם חו"ל קכ"ם מניח תפילין הענין כי באר"ח יש כ' זווים ה"ח הוא זווג תידי רלף פסיק והוא להמשיך חיות לו"ן כדי ששם ישפיעו חיות לכל העולמות ואמנס זווג הכ' לזמן פסיק והוא תלוו כמעשה החס' ע"י ק"ס ותפי' ותפילין שאנו מקיימין ככל יוס אנו גורמים שיחזונו אר"ח כדי שינחילו מו' ויעטרין ממנו שהם חו"ב וח"ג לבניהם ור"ן ויגל אלו המו' רמזו חו"ל קכ"ה מניח תפי' . ש' ההקד' דקמ"ה :

י' תולע דע רכמו שיש חולעת כקדו' הנקרא חולעת יעקב כן יש בקלי' והוא חולע המרקיב ומכלה הכל והענין רכמו רככל בוקר מהעורר החסד שהוא שם אכנות' גי' נמט' חול' ע' כן מתעורר החס' הקלי' הנק' חולע כסו' חסד חסד ללו' חטאת ולכן היו מקריבין עולת תמיד לבעול החולע . גם חולע הו"ס י"א סמני הקטורת שהם י"א קלי' י"א ארורים והם י"א פעמי' ארם גי' תנ"ה ועם י"א כוללים גי' חולע . שער ההקדמות דקע"ד . עוד כתב שם דחול' ע' גי' שו"ר חס סוד שור שחור כימי ניסן דינא קסיא :

יא' תנאים הם מן הנדרות דהו"ת . ש' הסקד' דקל"ג :

יב' תביאמו ותטעמו בהר נחלקך ל"ל דהים ראוי לומר תביאם ותטעם או קי"ל תביאנו וכו' אבל הענין הוא בכר נו' סוד הי"א ס' הקטורת שהוא י"א קלי' והו"ס י"א יריעות עינים והוא סוד י"א ארורים דפ' כי תבוא וסנה כל א' נק' אר"ם והם י"א פעמים ארם ומו' גי' ארם ע"ה וו"ס תביא ותטע לאותם י"א פעמים מו' תביאם כסר נתלחך אל הקדושה שם הכיורים של המלכי' שמתו ויש בהם ניטח הקדושה . שם דקע"ה :

יג' תגין ענין התגין סנה אה"ה רמולו יוד"ן גי' קס"א ודאלפי' קמ"ג הרי ש"ד והו"ס דהסו"ן גי' כ"ן קדי' שכו' ומיבור הו"ה ואה"ה סג"מ' ק"ה בגי' ת"ג . שם כשער ההקדמות דרי"ו :

תם ונשלם ספר אמת ליעקב חלק ראשון : תהלות לאל בורא ראשון : הוא יתברך יעזרני להוציא לאור גם חלק שני : בעזרת האל יתברך יחיד ואין שני :

קונטרס שפת אמת

הקדמת הרב המחבר

אמר הכוזב ראיתי לחבר הקובץ הנחמד הזה שפת אמת יש בו ס"ח ש"ת ופירושים במנין חיי"ם כי חיים הם למנוחיהם מקור מים חיים והם על ענין הכוונה החפילה של חול ושל שכחות וימים טובים ימים טראים לרעת סדר כוונת האמתיות לעבוד את ה' עבודה שלמה עפ"י סדר ססידר מודיע הרב חסיד המקובל האל"י ז"ל רב שר שלום שרעבי ז"ל ורובם ככולם הם מכתבי הקדש של רבנו זנאוני חסיד עליון של מדתו וכבר כתבתי בפנים שם הטוב דבר בשם אומרו . ומישטו הוא ממני הדל והלעזיר ממה שמלאם ידו כהם אשר חן אלה"ם את עבדו לפי קולר שכלו והשגתי . ובסוף פקונט' קנה הכחתי עשרה תיקונים תיקוי הכפש ותיקוי הנוף שתיקן מוס"ר החסיד ז"ל סו"ל ועוד ג' תיקונים מגדו האר"י ז"ל ס"ה הם י"ג תי' כנגד י"ג תי' עילאין אשר יעשה אותם האדם וחי בהם קיי עוה"ז וחיי עוה"ב כאשר עינד תחזיקה מוסרים . וקראתי שמו **שפת אמת** שם רמ"ו כי נוטריקון שפ"ת הוא *שאלות פירושים תיקונים - וה' מספר כי שפ"ת עולה בנימטריא כמספר שמו **שאלתיאל** עם ו' האותיות . בטחתי שזכות הרבנים הקדושים האלו שהולחתי לאור תורתם יגן עלי והם יתפללו בעדי למען ויהי אלה"ם צמדי וישמרני כדרך קוה אשר אנכי סולך וכן לי לחם לאכול וכנר ללבוש ושכתי כשטס אל בית אבי שלם ככל לעבוד את קוני עבודה הקדש על הקורס ועל פעבודם וימס וילקם אמן בן ישי גטן :

וכנן דא לרד למודע"ו כי כשיעית שעבר מו' הרב ש"ס ז"ל עשה מעשה כהפך כי ראה ראוי כשנה הששיה שהיה מלמד ע"ו ולבו נקפו לכוין כסדר כל השנים עד שגמר כלבו שלא לכוין כתפי' כ"ס מאהבה ואילך ואנן כדיון לא זכינו לשמוע ממנו טעם מספיק לחזור מס' אראשונה וכן היה אומר לנו כי לכו נקפו לעשות הפך פשט דברי הרב ז"ל וכך עשה מעשה ובעינותיו כאותם שנס נחבקש כושי' ש"מ חל"ס חייב"ה ואנן יתמי' דתמי כש' זאת דשנת השמיטה וראה ורעד נכנס בט כי חששו ח"ו כי חסרון ענין הכונת כאותם שנס נרס לככות נרושראל על הלקח ממנו ארון האל"ים ועונת הדור גרמו להכניס כלבו פקפוק שלא לכוין כמנאנו אראשון :

ובכן כהסקמת כל הסכרים יל"ו וכפרטו סרכסח' אור החיים כמנהג"ר חיים דילס רחוקים"ס עלתה הסכמתו לעשות כמשפטו הראשון וכפרטו כי לעת כזאת נחדש אלינו טעם אחר לכוין ג"ל הסדר וסעיין הוא רבכר טדיע כי סגיון דעלמא רשביעית כזה"ו כאיסור עבודה הארץ נמי דרכנן כמו שעלתה ססכמת רוב הפוס' רובא דרובא כמ"ס . סעור כרס ה' תרומות וכן העלה מוסרל"ח ז"ל כס' קט"ג כס' דהוי דאורייתא וכ"כ החינוך כפ' משפטים וכסר יע"ש וכ"כ מוסר"ס ז"ל כתי"ד סו' קל"ב וכ"כ מגרית"ע ז"ל כ"כ סו' נ"ב וסמכ"ט ח"כ סו' ס"ד יע"ש :

והגם דמין כ"מ כפ' שמיטס נראה דרעמו טטס לומר דסכרת סר"מ כמו"ל סוד דאף כוסי' הו' מן החו' הנה מלכד כי דכרו כס תמוכים כאשר עמדו עליו המפרשים שיוחר תימא סוד דהוא עלטו ככ"ו גר' דמסוק טונק הרמב"ם ז"ל לרעת סעור דהוא מדרכנן ומוסרית"ע ז"ל כס' כנו' כ' משכעל הקרו' שכניא משס הרמב"ם ז"ל דס"ל דהוא מורכק ומסרר"ק ז"ל ככאוד על סרמכ"ס ס"ש העלה דרעת

א' שאלה זאת היא מהרב סגדול ח"ק יוס טוב ראשון דאורייתא מוסרית"א ז"ל ח"ל על מה שאלו מעב"ת יל"ו בענין הנהגת סדר עונות בש"ה השמיטה מכאן מודעה כי מודיע הרב חסיד שר שלום ז"ל ככל השמיטות שעברו כומנינו פנה היה מכיון ואכתנו אחריו כלו שינוי כלל ככל סדר הכונת כסדר שאר השנים כי הסכימה דעתו רעת עליון לכוין ככל סדר השטוע לכונת ולתקן אחו' ופניס ריו"ן אלא ססוד דכתי' הפנים וכ"כ מוס"ר ז"ל בהקדמתו הק' דאחר שכ' דתפי' ומנות דשכת הוא כדור ותיקון פרט' הפנים וסוד כנין דאחר"פ דפנים וגם סקוין לכל מה שנתקן בו ימי סחול כ' ח"ל ועד"ו ממש נע' בשמיטה כי כל הכוונת והתי' הנכב' ונתק' בשש שנים של השמיטה ע"י התפי' והמלות אעפ"ו שיש כנין אח' באח' וגסי' ופכ"פ חוונ הכל נק' תיכו' ונק' אח' כערך מה שנכבד ונתקן כשנת השמי' ע"ו התפי' והמנו' כי כל מה שנכבד ונתקן כש' השמיטה הוא כתי' פר' פנים לו' שנים של השמיטה וכעד"ו ממש נעשה בש"ה היוכל וכו' עכ"ל :

באופן שכומנינו נעשה מעשה ככל הנו"ל וטעמו ונימוקו יעמו דאס כונת הרב לומר דכש' סמתי' כל מן כתי' מו' דאח' אפי' אח' דפני' נתקן א"כ ע"כ לא שידך לכוין כתפי' וברכת אכות כ"ה ככונת דשיכו מבאקסה ואילך שהוא סדר הנסי' וקורת פכ"פ אכל כל הכונות הקל לבאהבה לא שידך כלל א"כ מה תי' הרב ז"ל למה שהק' דלמס אנו מתפללים ועושים מנות כשמי' כיון דאכתי ק' רזי כל מה שאנו מתפללים הוא להמ' המו' דפנים אס כן למס אנו מתפללים כל סדר הקרבנות והזמירות וק"ש וברכת אכות עד באהבה אס לא דכוונת הרב ז"ל כתי' קושיותו סוד לומר דכשש שנים נתקן כתי' אחו"פ לבר אכל אחו"פ דפנים דכל שש שנים לא נתקן כלל ולכן אנו מתפללים כל התפי' כסדר כל השנים לתקן כתי' אחו"פ דפנים דכל סו' שנים שעברו :

שפת אמת

להם מה שנעשה פעם ירוש' תו' בהקמת כל החברים והקב"ה יאיר עינינו כחודשו לכל נשאל ח"ו בשם מכשול כי כונתו לעבור את ה' ולעשו' רצונו בדרך ישרה תמיד כל היום העויר יום טוב אלנאזו ס"ט

ב (א"ה) ראיתי לכתוב כאן מה שמלאהי כתוב בסידור תפילת של הרב ח"ק לישראל כמוסד"ח פנינו ז"ל סדר הנהגת השמיטה שנהג הרב החסיד הראב"ד ז"ל בשנת התקל"ג ואני לא נמלאתי שם באותה שנה וז"ל בר"ה ויוה"כ וסוכות נהג ככל סדר שאר השנים ממש כלו שום שינוי ובחול בערכות היה מכויז בק"ש וכרכותיה אבל לא היה מכויז בעמידה דערכות כק"ש שעס"מ היה מכויז ככרכת השחר לא היה מכויז כ"א ככרכת ההורה לכד כתפילת שחרית היה מכויז מתחילה וע"ס הכל כקסדר שאר השנים כתפילת המנחה לא היה מכויז כלל ועיקר אבל בתפילת מנחה של עש"ק היה מכויז בעניית העולמות כלכד כקב"ש וערכות ושחרית ומוסף ומנחה של ש"ק הכל היה מכויז וכמ"ס היה מכויז כפ' ויהי טעם לכד אבל לא בקדושת וכה לניזון כחנוכה ופירות היה מכויז ככרכות ההדלקה וכרכות המנילה כפסח בערכות לול יו"ט א' וכל לילוח ימי הספירה היה מכויז בעומר כקסדר שאר שנים וכן כו"ט של שביעות כקסדר שאר שנים עכ"ל :

ו (א"ה) ידעתי טעמו של דבר מרוב היה מכויז בכונת נר חנוכה ומנילה מאחר שהם מלות דרכנו ולפי ההקדמה הנו"ל אינו שייך לכוין וליכא למימר כיון שהם דברי קבלה כד"ת דמו דכפ"י אחרת כדברי מוה"ר החסיד רב ש- שלום ז"ל דחנוכה ופירות הם ממלות דרכנו והם כיסוד שהם יעקב ורחל וכו' כנודע וכבר שאלתי להרב הנו' מוהרש"פ ז"ל והשיב לי שגם הוא אינו יודע וברך הוירע :

ו (א"ה) יודע דבכל שנת השמיטה אין לנו אומרים תו' רחל בחלות הלילה כיון שיש עילוי המלכות ונק' שבת הארץ שבת ל' ולכן אין לומר קינות דילמא ח"ו יהיה פגם כיון שנק' שבת לנבי קמלכות והרב המופלא ח"ק כמוהר"א צריחאל ז"ל הביא ראיה לזה מרכי הוסי"ק פ' שלח לך דקע"א ע"ב וז"ל ח"ת ככל שמיטה ושמיטה וכו' וע"ס דנ"י משם דיש ששן ושמחה בשנת השמיטה :

ו (א"ה) זוקא לירין בני א"י אבל לכני חו"ל לריכים לאומרו כנו"ל וכן כתב לי כפ"י הרב החסיד סראב"ד ז"ל בהיותי בעיר אומרו וע"א והוא פשוט והוכרתי לכותבו יען שראיתי בקלת מקומות שנהנו שאין לאומרו וכבר אמרתי להם זה וקבלו דברי ושאלו יש עדיין איהם מקו' שאינם אומרים לכן כתבתו כרי שידעו כל העולם לרדף לאומרו :

ג (א"ה) הואיל ואתא לירן ענין הכוונת ראיתי לכתוב כאן הימים שאין לנו מכוונים בהם בקהל חסידים עפ"י הוראת מורינו הרב החסיד רב שר שלום זוק"ל לאחר כ' ימים של ר"ה ערב' עברת אין לכוין כוונת התפילת וזאת כונת הנס"י כימ"ת וכיו"ב אנתנו מכוונים בכל הכוונות והוויגוס והוא דנקו' ה' שילח מן העינים דא"ק שהוא טוק הכוללת שיש בה כל הפרט ואי"ע כמו ה' נקודות והט' שאין לכוין כאלו הימים הוא כיון דלא נכסרו עדי ויה"ך ומגם גם שנתאחר וזוגם עדי ח' עבר' כמ"ס ד"ל וכן אין

רדעת הרמב"ם גם כן נמו דהוא מדרבנן ומלא כדברי הרמב"ם כ"ו כפ"י רסוכר דהוא דרכנו יע"ס - באופן רלפי מה שעמרתו בענין נר' ששט לענין הלכה רסונין דעלמא דבוה"ו אינואלא איסור' דרכנו :

ו (א"ה) כינו כפי הכלל המסור בירדנו ממה שקבלנו מפה קדוש מוהרש"פ ז"ל וכ"כ בכחבי הק' שלו רכל מלות דרכנו כגון כ"ח ופורים וכיואלא ממלות דרכנו הם כיסוד שהם יעקב ורחל שהם מלכות רמ"ה וב"ן רכל ספר' לפיכך כל ההמש' וכל הוויגוס הנו' כמלות אלו הם משורשי יעקב ורחל העליונים ליעקב ורת' רכל הפרטי והוא להעלות מ"ן מבורזי אורות וכלים דפ"ח רז"ן דיעקב ורחל דא"ל וכע"ז עדי רוס שמעלו ולהת' ללמי המו' דמ"ה וב"ן וכו' באשר הארץ הרב ז"ל כזה :

א"כ יולא לנו מזה דאיסור עבודת הארץ בזה"ו דרכנו וא"א לומר דנחלקו מו' רחל' ככל הכח' כ"א דוקא ביעקב ורחל שהם המל' רמ"ה וב"ן כנו' במשפט מלות רב' ואף דיש לחלק דשאינו שביעות דיעיקרו מזה מהתו' היא ול"ד לחנוכה ופירות מ"מ מוהרש"פ ז"ל כתב כן אפי' במלות דרכנו דיעיקרם מראורייתא כמו מרוד בזה"ו וכיואלא א"כ ה"ה שביעות וא"כ איך נאמר דלא ככוין בכונת הק"ש דהוא מ"ע דאורייתא שהוא תו' ז"ן כיון דענין השביעות אינו נובע כהם כלל כ"א ביעקב ורחל וכיון דע"כ פ' לרדף לכוין כ"ש מנ' דהו' מ"ע מהתו' א"כ ה"ה דשייך לכוין נ"כ כל כרכת אבות בעמידה כיון דרז"ל כה"כ כסוף דרוש לזית כתב רתפ"י י"ח היא מ"ע מה"ת כדעת הרמב"ם ז"ל וע"ס וכיון דהוא מהתו' לא שייך בה ענין שביעות באומרו :

ו (א"כ) ז"ל כפ"י דמ"ס רז"ל כ"ש המלות דאין לנו מתפללים ונשיים מלות השמיטה ותו' דהוא להמשך מו' רפיטם כל דברי הרב ז"ל הוא לומן שסביעות נוחה מה"ת ואף דיש דוקא כדברי רז"ל דנראה פשוט דבריו דהוא גם לזה"ו טבל לומר דכל שאלתו הוא למה לנו מתפללים ג' תפ"י ככל יום דהא ודאי אפי' לרעת הרמב"ם ז"ל רסו' רתפ"י מה"ת מ"מ אינו אלא להתפלל פעם א' ביום אבל ג' תפ"י לב"ע אינו אלא מדרבנן ורז"ל נר' דמכוסים לזה דאיכא תפ"י שהם מדרבנן כדמשמע מ"מ ש' כדדושי ק"ש הרוש ה' וע"ז השיב הרב רמה שאנו מתפללים אפי' אחת שהם דרכנו הוא מאס מוחין דפינים אבל לעולם רתפ"י א' מהג' תפילות שכליוס לרדף לכוין גם מו' רתפ"י כיון דא' מהם הוויגוס מה"ת וזה פשוט דתפילת שחרית היא העיקר לחוסכה מן התו' מנ' דרזיון מקדימין למלות תנן וע"כ גמרנו כדעתינו כהלטרפות טעם זה לכוין ככל תפ"י שחרית כקסדר כל השנים ובק"ש דערכות לכד רלפי טעם הנו' שו"ת עדיף שלא לכוין בתפ"י י"ח דמנחה וערכות :

ו (א"כ) זה הוא לירין דהכיני בירוש' דיש לנו איסור עכו' הארץ כשביעות אבל כל הדריס כחו"ל דמעיקרא אין להם איסור שביעות כלל אפי' מדרבנן לא שייך כל זה וכן שמענו מפי מוהר"ר ש"ס ז"ל על מה ששאלונו ענין שביעות מעיר אומרו וע"א והשיב דלכל הדריים עבר האדם אחר המקום שהוא דר שם וכיון דמלות שביעות אינה נוחה כחו"ל לא שייך דבר זה והיה מכו' קלת ראיה לזה מה שמענו מפיו :

ו (א"ה) כי כן מכת"ר יכולים לסמוך ע"ז לכוין הכל אש יבשר בעיניסם כי לא באנו כ"א להניד

אל ש"ק ה"ע זולת בכ' ומיס של ר"ם דר"ך לטון סבל
כמו כחול ממש כמו שאנו עושים בסדרת ש' וסעמי'
בסדר החול :

ה' שאלה כמ"ש ה"ל כיו"ר ש"ק לבין ט'
סבל לו' היכלו א"ף רב"ו שמתחיל
כיום ש"ק וס' מוהרש"ו ז"ל שאין ז' סבל אלא ו'
והניחה כל"ע וראיתי באר"ם שב' סרב מוהר"ו זמח
ז"ל דהיכל סו' נרמו כאין ערך ל"ך שסוף כל
יע"ש :

ויעדן דלא דק דאין בעין סבל בק' שסבל פס'
סוף היכל חסר יו"ד אכל כל כלא ס' אף
לו שחר - וכל לבין היכל הו' כאל ארון על כל המעשים
דא' כל עם ס' והמעשים סוף סבל - (א"ף) ואם
שמעתי מהרב ח"ק לישראל כמוהר"ק פונא
ז"ל שהוא מכון כתי' האל הפוח ככ"ל יום דא' ככ"ל
עם הג' אותיות נ"י הכ"ל וגדלה לע"ד דהו' יחד
נכון מכולם יען שהוא סמוך ממש עם סו' היכלות
(דוק) :

ו' שאלה בעטון השמות שב' ה"ל לבין
בחסומות הכרחה של יו"ט שהס'
קס"א קס"א וכו' אם יש לכוונת בשבת חו"ם כמסך
וכן יש להסתפק בשבת שחל בו יום טוב מה נכון אם
נכון הו' מרגלאן דש"ק בידוע או שחית של יו"ט :

תשובה אחיזו מהג"ס מוס"ל תפח ידך וכו' כא'
עובים שקולים הם חיבואו שניס ויחזן
ככל ברכה וברכה המרגלאן דשבת והשם קל יו"ע
שנים שנים בכל ברכה - ואע"פ שרא' באגרות הרמ"ו
הנ"מ בר"ו שב' דאין לבין כ"א בשמות של יו"ט סג'
לע"ד כחכתי וכמקומי אחי עומד וסבאד יבאר :

שאלה אם יש לבין כונת האכילה של חל
בשבת ה"ט :

תשובה כך ת"ך לבין כלי מערעת יבד ודאום
ממ"ש כס"כ כדדוש"כ של ליל ש"ק ח"ל
ואם ענין אכילה הסעודה ועחינה ע"י ל"ב שנים
נהכ' כסעורת החול ע"כ - וכן כחכ כונת סעודה
כליל פס' וכן כת' מוהרש"ו ז"ל בסדר ליל פסח ח"ל
שנחן עורך ת"ך לבין כונת האכילה - ככחכ אללוט
במקומה וכן הוה עושה מוריש הרב שר שלום ז"ל וכל
הכתבים וכן אכתבו עושים פה פה :

ואע"פ שקשה הדבר אידך יש כיו"ר בש"ק וס'
סוף מט"ל מלאכות שקייבין עלים שקילה
ופנמו למעלה ראש בשמים ממעל גדול מאד כמ"ש
ח"ל בשע"מ פ' כהר ח"ל ולפי שאף כיו"ר אוכל
מחוד פסולת אשר כו"מ נעשית ביום ש"ק כי סבל
אוכל גמור - כל פסולת יע"ש"כ א"כ איפה אידך אכתבו
מכוונת כחסי' ובמלת והאכילה לכרד כי ז' ת"ך כל
סתי' והמלה לכרד כיו"ר קו"מ א"כ דרש"ק שגילו
כאפי"ע לעלותם למקומם ושורש העליון עד ח"ק
ואם מודותיו ע"כ וס"ג ר"ק ומשך לאחוס סכור'
שעלו השלומם מהעיוס דא"ק וס"מ סד"ש מן
המלת דא"ק והשלמים אותם בביר' שבידנו תשלו'
הת"ך לסס כט' כ"ו לודעו מדע א"כ בשבת אסור
לכרד :

אבל דע כי כל מה שאיטמכרדים ומכונתם כתא'
שכתות ה"ט הוא כעולם האלו' עשיתו כי
עד שם עלו כיו"ר סוף מהמלכום שבידנו כחל
ועתה כיום ש"ק אכתבו מעלים אותם מודותם למע'
ממד' למקומם ושורשם שעליון חס הוה אומר מוה"ר
סחסי

אין אנו אומרים תיקון רחל כאלו שמים מטעם הנו' גם
ככל ימי העומר אין אנו מכוונים כונת החפ' ואין
אנו אומרים תיקון רחל רבולכת ונתקנת בהמשך ימי
העומר ואין מסתלקים המותין ואינה יורדת ככרואה
גם אין אנו אומרים תי' לאלה כתו"כ דפסח וכן אין אנו
מכוונים כלומר הקורבנות ככונת לשמה להמשך
לק כל אותם הארות ללא ובע' כי הוה מזה משומרת
בכל ימי הפסח כט' - גם אין אנו אומרים כליל ש"ק
וכלנו יו"ט תי' לאם וכן סוכה כס' יפה שבע דקל"ה
ע"א יע"ש :

האמנם חלוקים עליו חכמים בענין זה הלא
המס' ראשון בק' הארם הגדול בענינים
ס"ב סחסי כמוהר"ק דילה רוח ז"ל עיין בספרו
הבסיד תורת חכם דש"ק ע"כ יע"ש - ושני בק' הרב
החסיד מנן דוד כמוהר"ר דוד מאג"ר ז"ל - ויבא
השלישי ויבדע הרב המופלא ח"ק כמוהר"א עזריאל
ז"ל עיין בס"ס זמרת סא"ר ואזכיר דכריו לק' כס' כ"ס
שכאריך סחסי כענין זה והביא ראיות נכונות כרובות
וישרות דר"ך לבין ככל אלו הימים יע"ש"כ ובסו"ד
כתב ושימע לו ישכון בטח וסא' מפחד רעה והזן לבו
כטוח כה' - כהזן דמלוט חלת סמכי קשט וקיימי
בשיטה אחת דר"ך לבין ככל אלו הימים חכו מלכד
שכל המקובלים הקדמונים ונתחיל מהרב הקדוש
הרמ"ק ז"ל ותלמידו ס' מוהר"ו ז"ל ומוהר"ו ז"ל
ומוהר"ן ז"ל ורמ"ע ז"ל ורמ"ו ז"ל ומוהר"ם ז"ל
ומוהר"ק סכה ז"ל ומוהר"י סרוק ז"ל ומוהר"מ ז"ל
וטרב מ"ח ז"ל שנים עשר נשיאים וכהנה שלמים וכן
רבים דבריהם לכאורס רב' מרן דש לבין כלא הימים
מדישתקו ולא דרדו מאומם וכדא' דכל כהאי מלחא
לא אישקמיט לכד מונייהו מלכו להזכיר ענין זה וכפרט
מלחא כדנא שכתב דמי שמכון כאלו הימים עושה
פנס וכו' הוה ת"ך להזכיר ענין זה להזכיר אותנו ומה
ז' שחיקה :

והנה בענין זה ראיתי להאריך ולהרחיב הדיבור
ושב' אמרתי לעור אנו לומים ומי אכני
קולעת ולא איש אפרוח שלא נפתחו בו עיניו להכניס
ראש בין הרים הגדולים האלו על כן זחלתו ואירא
מתוך דעו אכל כל ימי אני מלע"ר בזה וכמו זכר
כנפשי דמי יעלם לו השמימם ושמיע' אוחנו אחנו
דך וסרם כעני' ה' ואיום דך ישכון אור ואל אלקים
הוא יודע דכונתי לשמים לעבור את מלכיו עכרם
תמם ואכתבו לה דע' מה - נעבור את ס' דיש לד"ן
לכאן וכד"ן לכאן ומכל הד"ן קי"א :

כי ע"כ נמרתי כרעתי דעת הדיוט לעשות פשרה
ולאחז מזה וגם מזה דסויט כשאט מתפלל
בקהל חסידים אינו מכון יען שהוא אחרים דמר מרן
מלכא ושם קבלט קורא' כרם כשאט עומד חן מכה"כ
וב"ש חן מע"ס ק' ירוש' תי' אזי אנו מכון ועל הכל
יש לי על מי לסמוך סמוכים דרכן ואלו ואלו דכרי
אלפי"ס חייסו"א ש"א"ת"ס) :

(מכאן ואילך הם תחת ש"ת והקדמות נטות לענין
כונת הספלות מקונטרס ס"ס זמרת סא"ר כ"ו
הנו"ל) :

ר' שאלה אם יש לבין כונת עליוט לשבת כל
סכו' בשבתות יו"ט - תשו' ששמת
אין אנו מכון וולח ככללות להמשך ארות מקי'
לעולמות ולו"ן שאין אנו יודעים כפרטות ששמת

שפת אמת

י' שאילה כימים שאקוים בהספד וזענית

ואין אומ' העבור ונפילת הפיס ויענך
 אומתו עושים הוונים הנעשים ע"י העבור והשאר
 כירוע ובאמת אמרו שכימים שאין נפלים ע"פ מחמת
 מנהג כמו אחר הפסק וסוכות ומילת וחתן וביולא
 שלא נוכרו כס"ס וספרא וספרי ותוס' אין ספק שהירא
 את דבר ה' והחכמים יודעו העושים הכאים בסוד ס'
 דנריך שאמר העבור ונפ"א ויענך בינו לבין עצמו .
 ומה שאמי מסתפק הוא כימים שמכרו כס"ס ור"ל .
 ור"ל שנעשים ממילא בכח קדושת הימים ע"ד מ"ש
 רז"ל כררוס סוכות שנכנסים החס' הפני' דל' בין
 כפור לסוכות ממילא בכח קדושת הימים . זס איגו
 שהר ר"ח נדול מכל אלה הימים ועב"א הוירך הסלל
 לזווג אלה ויריך לבין בקריאת ט' ת"ד דז"א דסעמים
 בקראי רמן המטר קראתי וכו' :

תשובה גלע"ד ליריך לבין כבונת הלב לעשות

כל הוונתו ואחר כונת הלב סן הן הרכיבים
 אלא רק' לזה דאם אי' שיהי' ליריך לחפני' לבין לעשות
 היו מחקקים רז"ל אחי הדבר של חפני' כמו שתקנו הסלל
 והדבר ספק אללי טובא . (א"ה) לא ידעתי איך
 נעשה החיקון כבונת בלבד . בלי שום אמירה
 וריכור של חפני' רגם הריכור הוא עיקר החיקון דכמו
 שארז"ל חפני' בלא כונת כונף בלא נשמה כמו כן
 כונת בלא חפני' כנשמה בלא נוף דחפני' הוא חנף .
 ע"כ נלע"ד דאפשר דבאלו הימים נעשה כל החיקון
 ככרכת שים שלום כנודע וסגם דירעתי דכרכת שים
 שלום נעשה הוונ דו"ן הקטנים וככ"א נעשה זוז
 דו"ן הנדולים וכו' כימים שים נפ"א אכל כימים שאין
 נפ"א נעשה כל החיקון ככרכת שים ט' הקטנים עם
 הנדולים ויריך לבין כזה ור"ל חת"ס :

י"א שאילה ככמה ענינים מסתבגת העולם

ואינם מובני' סברי כ' רז"ל כס"כ
 כדורו' של פסח דוקן לכנה הוא ככר שיתן או שבעין
 שנה וכן ככ"כ כע"ח ככ"מ וכשע"מ במלות מעמי
 שיכה תקים ואנן חזינן כמה וכמה ככ"א שמתלכטים
 זקנס עורינו באיכו כן ארבעים שנה ועוד אנחט
 ככ"י כדדמי לז"א ואיך יש לנו י"ג ת"ד והלא כז"א לא
 יש כ"א טת"ד ואפי' כעת אמירת ויעבור לא יש כ"א
 י"ג הארות ולא הם עצמם . ועוד רתי' ג' הוא ארחת
 דשפה העלזנה שלא יש שערות ואנן אית לן . ועוד
 ראיך יש שערות שחורות בראש האשה ואלא ככל
 ספרי מר"ן סק' כחוב לאמר דשערות הטק' אדומות
 כהרגמן ולא שחורות ועוד דיש כמה אנשים ראיית להו
 זקן אדומם בארגמן ועולם הפך דאיצי וען שהכלל
 דכיל לן רז"ל הוא סי' אש"ל ארו"ס כטק' שחר כז"א
 לבן בא"א :

תשובה יוכן כמ"ס רז"ל כע"ח ט' הולדת או"א

כי האדם והאשה אינם רמזים לת"ת
 ומל' לכדם אך כל האדם נרמזים בו כל הי"ם מא"א
 עד הטק' וכו' כי מן האדם הוא כולל כל מליחות
 הי"ם ע"כ . ולפ"ו אפ"ל דמא"ה לפעמים שיער
 לכן והוא עדיין כחור משום שלקח כחי' יחירות מא"א
 וכן לפעמים שיער ארגמן שלקח כחי' יחירות מהנוק'
 וגם יש לנו י"ג ת"ד כמו א"א ושערות קטנות כהרתא
 רתי' הנ' וכו' וקודטו כמה עניינים ודוק : (א"ס ועיין
 לעיל בקו' אל"י כמ' האל"ף הות ק"י ובמ' דרל"ת אית
 ק' כמ"ב וכמ' סתי"ו או"ת י' :

סמסיר ז"ל עגן מברד אוכל מתק אוכל דשרי כוח
 שאין אכנתו מברדים מבר"ע התח' שיש בהם תערוכות
 כו"ד ומוכרת הרבר לקוי' כן ראל"ה איך כ' רכינו ז"ל
 כונות כחפני' ש"ק ו"ט ולמה אכנתו מתפללים וכמו
 שהק' רז"ל כשעה"מ כענין השמיטה וע"ש (א"ה)
 ועיין בקונטרסי אמת ליעקב לעיל כמערכת סכ"ת
 אית קכ"א :

אלה רקשה לזה כימי ר"ה שהוא וי"ט איך אבחנו
 מברדים מבר"ע תחתו' ממש ככ"ב רז"ל
 רכונות ההפלות של ר"ה הוא כמו החול ממש . וזין
 גרמא שכל המקובלים הקדמונים לא היו מכוונים
 כשכתוב וי"ט כלל והיע"ב :

ח שאילה כשחל ר"ה בשבת כוס' שבעות"ד

כהמ"ק חרכ ואין אנו תוקעים שופר
 ביום ח' כמה נתקן ספנימות ואין חחרין סמטין וכל
 ענין הנעשה בתקיעות ואין לומר שנעשה ממילא
 רז"ל למה היו תוקעים בזמן הכות וגם כוס' כל
 מקום שיש כ"ד פעמים חייבים לתקו' מוכרת שאינו
 נעשה ממילא וכן כענין כונת הנסירה וסר"ו איך
 נעשה . וכמו כן קשה כשחל יום ח' של סוכות בשבת
 איך יבואו המשכת החסדים על הסדר אש לא נמשך
 חסדר סא' וזה קשה בכל שנה ושנה בשבת שבתוך
 סתג :

תשובה ליריך לבין כל כונות דשייכו לר"ה והרזו

וגם כוטי' התקיעות ליריך לכונת כמחשבה
 כרי שיכא יום כ' על הסדר החפני' והתקיעות רב' ימים
 כיומא אריכתא הם וקראי ליריך לחכרתה ואסי' קושיות
 לא מפני זה נחלל לבין כימים נוראים שכל החפני' של
 כל השנה חלו' בר"ה כמ"ס רז"ל כס"כ כדדוש
 קילנה וכע"ח כש' הנסירה ולענין כשחל יום ח' של חג
 כשבת וכן כשבת של חו"ס ליריך לומר שכיוס'א נמשך
 חלקו וחלק שבת ויריך לבין כזה והיע"ב . (א"ה)
 לא ידעתי למה חילק בין ר"ה לסוכות דכר"ה

ליריך לבין כיוס' ש"ק כמחשבה ובסוכות ליריך לבין
 כיוס' ח' חלקו וחלק שבת ולא אמר כן גם כר"ה לבין
 כיוס' ח' חלקו וחלק שבת ולכאורה יותר מסתבר לומר
 כן בר"ה וען רב' ימים כיומא אריכתא רמונס דהפני'
 וחיטו' הם ענין ח' כמ"ס רז"ל דכל מה שיש בפני' יש
 בחיטו' לא כן בסוכות רכל' ח' נדרש לעלמו ויש ס"ד
 דעבר וימו כול קרבנו א"כ שייך שפיר לבין כיוס'
 ש"ק כמחשבה להמשך וכו' . ע"כ נלע"ד דהטוב והשד
 הי' בין בר"ה ובין בסוכות לבין כיוס' ש"ק כמחשבה
 ולבין ג"כ כיוס' ח' כשעה המעשה חלקו וחלק שבת
 דעיקר הוא המעשה ואחז מזה וכו' :

ט שאילה כשחל יום"כ בשבת כענין אמירת

אב הרחמן ממנה של ש"ק נפל
 פגריש בין הסוכות ור"ה אב הרחמן ויש אומרים אב
 הרחמים :

תשובה דעתי הוא שלא לומר כ"א אב הרחמן

כמו כמנהג של יום"כ שחל כימי החול ואין
 לומר כ"א אב הרחמן ס"ס נראה שהוא כשחל בשבת
 כיון שאין עולין ו"א ולאח כ"א כיוס' ח' כמו כשחל
 כחול ומי שאומר להפך עליו הראיה . (א"ה) הרכ
 סמסיר לזר החיים מוסר"ח דילה רחה ו"ל
 כתב כס"ס רז"ל בר"ה ויווה"כ שחל בשבת אב הרחמים
 וז"ל ואני תפילתי ואין לומר דרקתך וכדומה לו שכן
 אנו נקבצים בק"ק קסידים וסוכר וכו' :

יב שאלה בעמון כולת פ' ארני שפתי וכו' הארובות או לרדך לטובם ככל יום או דוקא כר"פ חסו לרדך לטובם ככל יום גס כענין כוונת פתח אריריך לרדך לכוון הכל כשכתב וי"ט גס כענין הקדוש של יו"ט אין בו שום כוונה כ"א כונת כרכת היון וכרכת המטת כנודע :

יצ ידיו דק"ש וסעמדים דלחם דחול הוא להמשיך המוחין מכוונת דשקו"ת לו"ק ולכחכ"ד רכינה דו"ן המו' מתחמת דשקו"ת לו"ק ולכחכ"ד רכינה רו"ן וכו"ל כמוסך הוא מכתרים דשקו"ת לו"ק ולכחכ"ד דיחידה דו"ן שהוא פרט' הה' כל זה הוא כנרמ"י דשמש דו"ן כנו' דמוחין דשקו"ת שנק' כינה ונשמה דכללת הא"י נמש' לפר' הנו' דו"ן שהוא כינה ומוחין דחיה סה"א חכמה דא"י וי"ד דהו"ה נמשך כפר' דחיה דו"ן שהוא פרט' קר' ומוחין דיחידה א"ה כתר דא"י קון הו"ד נמשכים כפר' הו"ן דו"ן חס פשוט :

אלה רל"ל אימתי נמש' הו"ק ראוי דפר' החכמה כי אחת הו"ק דגדלו' סהמש' בק"ש הוא מפרט' הו"ק רבינות של סהכונם כזו שיבא סדר פכריעות וזקו' ואחר העמידה דחיה כמו הלחם רב דפעמים רבות שמעתי ממורי ז"ל שהיה מכוון כק"ש להמשיך כל הו"ק דתבונה רכינה דכינה ודחכמה רכינה דתבונה וכו"ל דכתר רכינה וכש"ק דנה"י וחכ"ת וכו"ד וכו"ל דא"י עי' וכל פרט' א"ה דשייך למנחה באופן דמכל הפרט' הנמש' אהו היום מחכ"ד שלחם הים ממשי' הו"ק של גר' דתבונה דחיה פרט' כק"ש של שחרית :

אחד כסוף ימיו סהוא אמר דיותר טוב לכוון למשיך הו"ק הנו' כתי' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם וכו' שהיה זוג א"ה להמ' הו"ק הנו' וכוונת של הו"ק וכו"ל של הכריעות וקו' דכרכת ה' הוא סהרם בעלמא מהמו' שעתידין ומוכנים ומזומנים ליכנס כרישא דו"א וכך אכתבו עושים מגשם ומבא קושיות אלו היו הראשונים נמנעים לכוון בחזרה כמ"ש פרמ"ז ו"ל בס' האגרות והיע"ב :

כוונות שבת קריש

יד שאלה יודע דכערכית נהקנים כלום סקולוטוס דכינה דו"ן והנה הכתי' המרד ויסי ערב ויהי בוקר ומליל מולאי ש"ק אכתבו מתח' לתקן כלום החילוניות ויהי בבוקר נהק' כלים פני' וכמנחה נהק' כלים אמנעים וז"ל דאימתי נהקנים כלים הקיט' של חכמה וכתר רל"ל כליל ש"ק וכו"ס ש"ק :

תשובה אפשר דכל זה נהקן כחפי' המנחה של עש"ק ככת קדוש' שכת שמהי' לפתילות וריד לכוין בכללות ככל זה כחזרת תפילה של ע"ס ואח"ך ככללת שכת וכערכות וקדוש נמשך המוחין של ה' רל"ל סילוניות ופני' כידוע ובמ"ש מוס"ד החסיד ו"ל :

פו סדר המנחה הו" רל"ל דשקו"ת הנמשך ביום ש"ק בק"ש קטנה וכמורות מ' דתכונם וזכנמ' מ' ריש"ם אגור לך את הרשום מה שאכתבו מכוונת והוא דב"ק"ש קטנה לרדך לכוון כישרא למשיך כתרים ות' קו' סח"ן ע"ג דת"י דפרט' כפ"י

ומג' דה"פ מ' רל"ל דחיו' ופני' דתבונה עס סמו' דנרמ"י שכתם וכחכוס מלובשים כ"ו הו"א כמקד ידוע לכתרים וחח"ן כנ"ה דת"י דפר' נה"י וחח"ת דכ"ד רכינה דמ"ה וכ"ן דו"א וסו חו"ק סהנס . ופירושא הוא דאלו הנה"י וחנ"ה הם העיבור והניקיה של ה"פ ה' רל"ל דתבונה ואח"ך באחר לרדך לכוון להמשיך כתרים ונ' קו' חח"ן כנ"ה דת"י דנה"י דכחכ"ד דכחכ"ד דחיו' ופני' דתבונה עס ללמי העו' דנה"י וכחכוס מלובשים ח' הו"א כנו' לחח"ן כנ"ה דת"י דכ"ד וחח"ת רכ"ן רמ"ה ורכ"ן רכ"ן רכינה ח"א . פי' שאלו הם ו"ק רל" שנק' נה"י וחח"ת דנה"י ר"ל שכל ה"ל נק' נה"י ואלו הם הו"ק שלה וחח"ת שלה נקרא כחכ"ד ואלו הכחכ"ד נמשך אח"ך כממשך סומורות :

וצריך לכוון כומירות להמשיך כחכ"ד דנה"י דכחכ"ד דחיו' ופני' דתבונה עס ללמי המו' דנה"י מלובש כהם וכחכוס מלובש ה' הו"א דכחכ"ד וחח"ת לחח"ן כנ"ה דת"י דכחכ"ד דכחכ"ד רכ"ן דמ"ה וכ"ן רכ"ן רכינה דו"א סרו נשלים ה"ל רל"ל דמ' דתבונה . ואח"ך תכוין להמ' סל' וסמ' רל"ל דמ' דתבו' חיו' ופני' לאור"מ רכינה דו"א עכ ללמי הנו' והסו"ת ככתוב בקונה סכל דעמידה אלא דשם הוא למ' דשקו"ת וככאן תכוין כל"מ דתבונה לכד :

אחד כנשמת כל חי נמש' כל ה"פ עיבור וניקיה עס כל ללמי המו' והסו"ת דמ' רל"ל דישקו"ת חיו' ופני' בכח ח' והט' כקוב בע"ח ככ"מ דנה"י נפרטים לפרקים רכים וחח"ת פחות וחכ"ד חוכם נפרטים כ"כ אלא חקך נמשכים לפרטים סתחונים :

אחד לחשוקים דשחרית הם כנה"י ומג"ת דא"י עי' ומוסך הוא ככחכ"ד דחיו' להשכינת חורה חכמות . כתר יתנו שם לרדך לכוון להמ' נרמ"י דיחידות דא"י עי' עס ללמי העו' וסו"ת וכסו"ת ויתר נכון :

סיז בענין חפי' מנחה וערכית של חול כתב מוס"ד סחסוד שר שלום ז"ל דלרדך לכוין כסדר של שחרית אלא שהיא ככלים אמנעים דו"ן וכערכית הוא ככלים חיו' וכל זה כתוב ברכי רכינה ק' ז"ל בסה"כ כרושו סלוה כדרי' ה המתחיל בענין קמת חלית וע"ש :

וא"כ ז"ל מ"ש רז"ל דכמנחה נכנסין הו"ק דמר דגר' דא"י חס פשיטא ליה למסרתו ז"ל אלא דספקו מס' ליה חס נכנסים גס ו"ק דמו' דגר' דמל"ה אכא כמו ערכי' ואעפ"י שאין כדו"ש מנחה סזוקי מס"ל חיו הית כדו"ש ק"ש באותו דו"ש של השינויים שם נה' פעמים שלם רכל זה גרס לפי שאין נכנסים במנחה רק ו"ק דמו' רנ"ה דמנר חיו' ופשוט הללו ובאין עשה עצמו כאלו לא ידעו איך שיכיס חס שג' רז"ל שאין נכנסים במנחה אלא ו"ק דמוחין דגר' מנר חיו' וכערכית ו"ק דמו' דגר' דא"י כל זה מייח כללים פני' שנתקנו כשחרית דעכסיו במנחה וערכית נכנסים כהם הו"ק וכו' אבל בפלים אמנעים כמנח' וככלים חיו' כערכית כל הכוונת דשחרית שייכו בהו זולת המד' של התפילה דאלהי אברהם ולחך חעקב ה"מ' ממו"ת דתבונה דה לא שייך כידוע ולידך לכוון כמנחה וערכית הו"ק דא"י כמנחה והו"ק דא"י כערכית וסוד נכתם קשה מעט וכבר ידעה הרב מ ק

שפת אמת

פ"ח ז"ל יע"ש :

יז ודע לך ודע"י סדר זה לדרך לבחן במנחה עש"ק בלחש להמ' המו' מכלים המלעיים דמ"פ נס"י דיספור"ת כה"פ כה"י רבינה דו"א והס נרנח"י דנפשו' דמ"ה וב"ן דמ"ה דמ"ה וב"ן דב"ן דהיונו' נ' פר' נס"י ומנ"ת וכינה דנה"י . ובחורה להמ' המו' מחכמה ובקר דנה"י כנו' דכל ימי החול כל המש' המו' סס מה"פ נה"י דיספור"ת וגס כר"ת הכתר הוא מוס הנה"י . ובתחי' ליל ש"ק מחחילה לוכנס כל' דללס שהס פרט' התג"ת דיספור"ת וביוס ש"ק מחחיל המ' דללס כומירות ובגמט כ"ת נשלמים חיט' וסני' ובק"ש אנו מחחי' להמ' מו' דרו"א ע"י וכל זס הוא פשוט :

ומה

שאני מסתפק הוא דאפי' הנס בשחרית עש"ק לדרך לבחן בחורה להמ' המוחין דיספור"ת מחכמה ובקר דמ"פ כתר מכלים הפני' שנתקנים בשחרית כמו שאנו מכוונים במנחה בחכמה ובקר של פר' האמלעני כדי שימשך אחר כך בשר' המור' בקב"ש ובערבית וכו' ולא מלאחי גילוי בדבר זה . (א"ה נלע"ד להביא ראיה לזה לדרך לבחן בשחרית ע"ש וכו' כמ"ש הוא ז"ל והוא ממ"ש בסידור סתמי' בק"ש ככוונה אנו ה' אלהיכם ח"ל כר"ת ויוס ו' להמשך גס מכתר . הרי דאנחנו מכוונים בשחרית בכאר דשיך זה למנחה וא"כ ה"ה ג"כ למ"ש הא ז"ל לדרך לבחן ודק :

ח"י זיווג

זו"ן הגדולים משנכנס שכת לא היה לו זוג ער חורה מוסף יען שז"א עלה בשחרית בלחש כנה"י דרו"א ובחורה כחג"ת ובמוסף לחש כחכ"ד והנוק' עלתה בלחש דמוסף כנה"י דרו"א ובחורה כג' תי' קק"ק עולה הנוק' כחג"ת דרו"א ובתי' היה עולה כחכ"ד ואז היה שזה ככל קומת או"א וירשו מקום או"א חווג זה הוא ממש כעין זיווג או"א לדרך מסי' להרינה על ק"ה וזה אנחנו עושים כפי' שמע ישראל ומזווננים כענה ההיא זו"ן הגדולים ואח"ך כשים שלום מזווננים זו"ן סקט' העומרים ככס"י דזו"ן הגדולים חדר חוונס' בכח השפע והארה שקבלו מזו"ן שעלו לכתר :

אלא

דק"ל בזה מסדר של חול דבחי' מזווננים זו"ן הקטני' בלחש וחורה דשחרית ואח"ך כנפ"א הס זו"ן הגדולים וכאן הוא להפך . ונראה לומר דיוק דעתה בחורה מוסף ירשו מקו' או"א והו' זוונניו כמו או"א חור הדין שהס או"א חו"ן הקט' הס עתה כני זו"ן הגרו' וכמו שכתחי' לריכין אנחנו לזוג את או"א בק"ש וע"י ימשיכו מו' כזו"ן כנו' כן הוא עתה דיוק :

יש הק"ש

שעה"מ ליל ש"ק הכלי והנסי' הוא כזו"ן להמשי' להס נר"ן דרו"א כרי שיהיה להס מזווא' וזוג כחמות לילה שחרי כתב רז"ל כע"מ שאין זיווג לזו"ן ער שובת להס בחי' חיה שהוא מאו"א . ואעפ"י שעריין לא נשל' מוחין דיספור"ת אפשר שיכא חיה כיון שהמ' דללס דיספור"ת אינו נכנס כז"א ער היוס כמ"ש רז"ל כדרוש ערבית דחול כספ"כ ובע"ת שכ"י סו"פ ד' ריכולים לוכנס ו"ק דאכה אפי' שלא נשלמו לוכנס עריין ג"ר דאי' עיי"ש הט' ת"כ לרך לבחן לעשוה הכלי והנסירה בעקב ורחל הפרטויס :

ב' מ"ש

רז"ל כצנעה"מ פ' כהר דכשכת התו' כעשה מאליו והס תוורים פכ"פ כי תקף

ככניסה ליל שכת חחרת המו' לחיות עם ז"א פכ"פ ע"כ כל זה איירי בכלים חלוציות דל' דללס שסיה לרך לתקנס ולבנותם בערבית כמו כל ערבית דחול זה נעשה מאליו ע"י קדושת ליל ש"ק וחחרים פכ"פ כמו כל ערבית דחול אבל בלמ"ד דללס שהוא כחי' השכחה שס לרך לבחן לבנותם אח' בלח' ולהחזירם פכ"פ הכל כאשר לכל ע"ד החול וכן כיוס ש"ק וכמ"ש בר' אמת ותיב :

כ"א ג"מ

דע לדרך לבחן כנ"ד רכל עמירוס דשכת בע"כ ככרכה א' שהוא חיבוק כימין וככרכה ב' ס"ג וז"ד או' ובאתה קדוש כ"ו ומ"ה כקו אמלעני כדרך החול חזן מו' מרגלאן רבות הניטוק ככרכה דמקדש השכת כשחכיון להמשך לבקר ולהכ"ד דיוק' המרגלאן חכיון שאז ז"א מנשק לניק' ואז לא מסתפינה המינה דהמרגלאן יולאום מפס ז"א ומחן אחס לפיה או יכיה אורות הנשיקין שמתו והארות אחרים דאלת"ה אידך יבא הווג כשים שלום דכבר ט' מ"ש רז"ל כשה"כ כדרוש העמירה דחול ככונת אמין וכדרוש הר"ה וכדרוש הר"ד ככונת הכנטו לדרך לבחן בחיבוק וניטוק ואח"ך חווג כזי שיכאו הדברים כסדרן ולום אנחנו מכוונים בחול החיבוק כג' דוהנשי' כיו"ג אמלעני' וכוות כש"ש ומר"ן הק' לא גולה לן הסדר וכך אנו מבחין כס' חו"ט :

כ"ב בענין

העלויות והזותים של זו"ן כשכתות ח"ט הנה ידוע הוא דיוק' סמורונגת כשים שלום בכל חסיו' ש"ק הס יעקב ורחל העומרים כנה"י דרו"א כפי מה שעומדים כנה"י ער חורה מוסף ככתר בחי' היה שעוליס יעקב ורחל כחכ"ד דרו"א ואז משתווים ישראל ולאה ויעקב ורחל שנק' בכללות זו"ן ומזווננים שזה כשזה :

כ"ג עוד

לרך לודע דמ"ש רז"ל העלויות דיוס ש"ק וליל ש"ק הס המדברים כזו"ן הכולל של כל השכוע וכולל שכת עולה החכ"ד כמקום יספור"ת וכיוס בשחרית ומוסף עולים ער או"א ובמנחה כדיוק' קדישא אבל זו"ן הפרטו דכ"ד שעות דש"ק נתקנים ג"כ בחסיו' ש"ק והוא כליל ש"ק ויוס ש"ק כומירות ובגמט נתקן חס' שלהס שהס פרט' הכי' דזו"ן וכיוס ש"ק ער מנחה נתקן החיה והיחידה שהס פרט' החכמה והכתר שלהס וכוס או"ש רעוליס כל החכ"ד והחנ"ת והנה"י של הא' בכללות דרו"א ע"י וגס שאינו נתקן בשחרית ש"ק ככל חסיו' כ"א פרט' החיה של זו"ן ובמנחה פרט' היחידה כנו' דכל המש' המו' דיספור"ת נשמה נמש' לפרט' כינה דזו"ן . דרו"א לפרט' החיה חכמה ושל א"א לפר' הכתר יחידה דזו"ן נמלא בזה כל דברי רבינו ז"ל שריין וקיימן דמ"ש שעולה כל הי"ס דרו"א כיוס ש"ק באר"א ובא"א הוא כזו"ן הכולל והכלל שיש לנו דע"י יספור"ת נתקן הכינה דזו"ן לחוד וע"י או"א החכמה לחוד וע"י א"א הכתר לחוד איירי כזו"ן הפרטו דכ"ד שעות דש"ק אס כן איפה לרך לבחן כשכת כזו"ן הכולל וכזו"ן הפרטו ככל חסיו' ותפי' :

כ"ד ג"מ

דע דמ"ש רז"ל כמנחה של ש"ק דרו"א עלה בדיוקנא בלחש וחורה והנוק' נשארס כנה"י שלו שעומדים בלחש כחג"ת דרו"א ובחורה כחכ"ד דרו"א והרי הנוק' עלת' כקדושת כתר מוסף ער כתי' או"א והיו זו"ן שיון כקומ' ואידך כתב שהנוק' עומדת במנחה כנה"י דרו"א ולרך לומר דזה חידוה כקדושת מוסף ובחיה היה לשי עשה ואח' חסיו' ודרה ועמדת

תעמדה כמק' בנפ' ר"ח ועתה כמנהג עו' עליה
אשרת ער סכ' דו"ח דשם עומדים סנה"כ אבקות
ענחם של ע"ק וסיע"ב :

כוונות י"ט

כה שאלה זאת שאלו כח הקודמים בעטין
תקיעת שופר אחר הק"ש והעמידה
שכבר חזרו המוחין בו"ח ונעשה הויג עם לאה ח"ב
מס היא שכינה וסתדרתה של ז"א סהולרכנו להקיעת
שופר להסחי' המוחין בו"ח ולעוררו מפרדתו ואימתו
נסתלקו המו' ממנו שאנחנו לייכוס להחזירם לו ע"י
הק"ש וכמו שהאר"י פירש מהר כזה כס' שמן ויתון
מקמ"ב ואילך יעש"ב :

תשובה נלבי' לומר דכל דרושי ר"ה ותק"ש
הוא כוונ' הטולל דכל השנה ושם לא
חזרו סמ' כי אם בתקיעת שופר ונחאחר זוגם כחטוי
אדם"י עד ח' עלרת אבל כוונ' הפרטי דכל הכ"ד
שעות הוא כסדר כל יום וזאת ריעון דרו' דכל השנה
אין להם זוג עד ח' עלרת זה גרם דגם כוונ' הפרטים
נחאחר זוגם אבל לטולם דכוונ' הפרטי חזרין המו'
תדיר ככרך אתה רמגן אכרסם וכמלך עוזר נשתנה
דנכנסים המוחין בלאה לטויד הווג ולאה זאת היא
הפרטית דכל הכ"ד שעות דלרחל לא יש זוג כלל
עד ח' עלרת וללאה אית לם זוג ומו' רפכ"פ אבל
לטק' דכולל כל השנה אין להם חזרת פכ"פ ולא
זוג לא בלאה הטוללת ולא כרחל הטוללת כל
השנה :

ובזה א"ש דרושי רז"ל דר"ם וקס' קודם תקיעת
שופר הווג כעמידה דר"ם בלאה הפרטי'
וערין הוא כסדר השינה והדרומי' עד השופר דהיינו
כוונ' הטולל כל השנה ושייכו כל כונת העמידה בכל
ימ"ח וזאת זוג דרחל הקט' שנחאחר עד ח' עלרת
וכמתקום היא זוג דלאה הפרטית וזה וכו' הכל על
כיון דמ"ש שאין זוג עד עלרת ואין חזרת פכ"פ
והתעוררות מהשינה עד השופר הוא כוונ' הטולל
דכל השנה ומ"ש דיש זוג דלאה וחזרת פכ"פ במלך
עוזר הוא בלאה הפרטי' דכל הכ"ד שעות של
אותה העמידה דאותו יום אלא שרחל אפי' שחזרת
כפנים ותחזין המוחין באותו הוונ' נחאחר זוגה
עד ששני עלרת מכח הטולל' חם נראה לי כפתור
ופרש :

ומכל זה שכתבו בין תכין דיש לבחן מר"ם עד
ח' עלרת ככל כוונת החפ' והעמי' כשאר
ימיה השנה וזהו כוונ' הכ"ד שעות שלאותו יום וס"ה
כישו העומד ושומע לו ושכח בטוח ושאלך מפחד רעה
ותכין לכו כטוח כס' :

וכמו שכן כתב מה"ר החסיד ז"ק"ל עלתו
בהקד' ברכת המפיל דיש ור"ן דכ"ד שעות
חו"ן דכל הפרט חו"ן דכל השנה וזו"ן דשמיטה חו"ן
דיוכל מלכו ור"ן הפרטים דכל יום כנ' חפ' יעש"ב
א"כ איפה אנה דאמרי דאוחס הפרטים אין משתנה
הס"ד חווגם בתפ"ל למש וקורם שחיות מוכף ומנחה
ועצמות כיומי העומד ומר"ם עד ח' עלרת וכולם שוין
לטובם :

ועוד ראיה דלרד' לבחן כוונת הגם ככל ימי
העומד לא תחסר כל כס' ולא יהיה העולם
קרב וגמם ח"ו בלי טונות וזאת מ"ש שכן הקדוש

ו"ל כסדר דרוש הסוכות לזרע צו פמשך ימי העומד
סוף הוא כמשך מיום ח' עלרת עד יום ז' שלפסח
ואז טלד הולך סנעשה בזה העיבור כסוד קי"פ שסוף
לורת רחל אמנם שאר כל העיבורים הנעשים משאר
הזמנים כהמשך ו"ח החורף אינם מתעבכים עד ספסח
ואפשר כי בו כיום של העיבור והווג היא חלרת
יע"ש :

והנה הווער אין האשם מתעכר' ונחלת ומתעכר'
ואפי' לרש"י ו"ל רס"ל דחור' ומתעכרת
הוא לנפלים ולא לבן קיימא א"כ איפה כיון שחטין'
קדישה מעוכרת מווג ח' עלרת שאר האגים ופועימרים
אך יתכן כהמשך ימי החורף שכח שמתעכרת
חולרת באותו היום ואפי' למ"ס כדוש של פסח דחולד
הטולד בו"ש הוא מווג ליל ח' ע"פ פיו"ה הושיע
דככל עיבור וולדת כא' יום של הווג והעיבור סוף
היה עכ"ב ו' ימים :

ועוד דכבר ידוע מ"ס העיבורים וככ"מ דיש
עיבור דרו"ח וט"ח ויכ"ח אך יתכן דכיום
העיבור יהיה פליטה אלא דרוי דכל אלו סדרושי' של
עיבור ו' וט"ח הם דרו' דכללה סנעם חם שכתב
דכאחר יום של הווג הוא הלידה מיידי כוונ' הפרטי
דאותו יום רכ"ד שעות והוא סדרך אשר זיכרנו דם
הנוק' של ע"ע ושל פסח הוא כנוק' הטוללת כל השנה
אבל הנוק' הפרטית של כל יום ויום סדרן ומכלכן
הוא כשעת ימי המעשה וכשכתב לא יש כסם שינוי כלל
כוונתם וכחיקוי' כסדר כל יום ומכוח כסם הע"ב
ומתקן העולם :

ועוד ראיה ממ"ש חז"ל דכשכ' חש' ז"ל כמסקף
אב כרחמים מאס שנו' ור"ן עד אר"א רן
כהקפתו ונטי' לולב שיהיו אחר חפשי' וכענין חכמת
ערכם אחר קדיש תתקבל וככ"מ נר' דיש עליוס לזו'ן
כיומים שכין ר"ה לח' עלרת כדך כל השנה וידוע
מדדוש אמה ויזיב ומרר' חזרת העמידה כטול דא"ח
לזו'ן להעלות שום עליה עד שנכנס אותם אכ"ח
ולהחזירם לפנים וענן שכל עליה ועליו נק' נקי'
כעך העליה שרולה להעלות והידיים עהוקים ודי
למכין (א"ה מ"ס רכבר דוד' דיש עיבור ו"ח וט"ח
ויכ"ח וא"כ אך יתכן דכיום העיבור יהיה
הלידה וכו' זה אינו כלום דכבר נודע מ"ס חז"ל בע"ת
ס' דרו' הללם דרו' ג' עיון בקו' ג"י במע' העי'ן אות
ע"ז דכל מ"ס דלרד' וממס לנולדת ז"א עד שיסיה כן
ו"ג וכן בין כ' וכ"א כ"א סיה כעת אה' הא' אך משם
ואילך אחר שנאלל ז"א ותתקן און לרד' לסמתין זמן
כ"א כרבע א' נעשה ולא כומנים אחיכוס יע"ש וס"ה
לענין העיבורים ונפירא רכ"כ כפי' כמ"א וכעת
אין הספרים כידי לחפש :

ובעיקר החילוק שחילק בין זו"ן דכללת לזו"ן
הפר' וכל עניני ר"ם סוף מדבר כוונ'ן
דכללות השנה מנאפי ראיתי למה ר' בחסיד ו"ל עלתו
כס"ס נה"ש דע"א ח"ל גס לרי' שרדע טי תיקון וסמס'
המו' דאכ"א הוא לזו"ן הטולל' דזאת השנה סנכנסת
ונסידם והמשכת מו' רפכ"פ הוא לזו"ן דשנת שעברה
והמשכת החס' חווג דח' עלרת הוא ג"כ לזו"ן דשנת
אשתקד ע"כ ומן החימה אך לא סוכידי והולך
להכיר עגות מרשוק ממ"ס כסקדמת ברכת המזיל
וכ' :

ועוד נלע"ד לחלק חילוק אחר ע"ד מ"ש סוף ו"ל
כדי לחשב שאלת סראשימט וגם לענין
קבונות

שפת אמת

לא נם את הכ' דמוה"ר החסיד ז"ל לא הביא שמות כמותין דקט' ב' דאו"א ובמ"ש מוהרש"ו ז"ל דלא קבל והרכי ה' כמותר דמאנ"ר ז"ל כחכ השמות דקט' ב' דאו"א נם קט' ב' דאב"א והרין עמו דיותר נד' דמ"ש דז"ל שלח קיבל קט' ב' דאב"א ר"ל איך נרמו כמלות כמו שרמזו הנ"ש דאב"א כמלות אבל השנוק פשיטא שהם כמו של אימא וכמו שג' מדברי מוהרש"ו ז"ל כטובת העומר זה נלע"ד וכך אתי מכוין כליל פסח ובעומר ב' ככלכתן שמות אכרט"ס ב' שהם ד' בלו ומזו דאו"א :

לב נם את הג' שהרכ החסיד מוהר"ר מאנ"ר ז"ל לא הביא ככוס ג' ור' שכבר היה כ"א גר' א' דישקו"ת אבל בקט' א' כחכ שכבר היה כתבונה לחוד - אבל מוה"ר החסיד ז"ל הביא נם בקט' א' שכבר היה בישקו"ת וגם כזה דקרו יחדיו דברי הר' ה' מוהר"ר ז"ל דמה שיכות ישליש"ס עם הכוסות כנודע מרכיב דכינו ז"ל וכך אתי מכוין כתבונה לבר :

לג עור ראיתי שינוי א' בהני אשלי רכרכי כסודר' לליל פסח שינוי מרכיב רבינו הק' ז"ל והוא שח"ל כחכ כסה"כ כרר' ו' דפסח כנכונמויא מנה וז"ל אח"ך חכוין ככונת קט' א' דיש"ס וזה עניינו כי המנה העליונה היא אלהי"ם דויד"ן חכמה וכו' ואמנם ענין כונתם היא מחולקת כפי בחי' טוה' אוחיוקי' וכו' ולפי שאלו האלהי"ם הם בחי' קט' א' ונ"כ שהם מכוני' מו' דאב"א לכן אין לנו מכוניס בהם כשינוי המלוויס שבהם רק כשינוי טוה' אות ה' הפשוט' עגמה שבשם אלהי"ם עכ"ל בקיור :

הרי לך להדיא ראין לכוין בקט' א' דיש"ס כשבו"ס דויד"ן וכו' אלא כליור אות ה' לחוד והם סידרו אלהי"ם דמולוי ית"א עמו המו' דקט' א' דתכונה וכפרט דחוי הויה כדברי רז"ל בס"מ מ"ש ח"כ פ"א שכח ככלל השמועות ששמע רז"ל תרא מנייהו הוי דכלוס דנה"י דאו"א הם אלהי"ם דמולוי ית"א ודאב"א הם אלהי"ם פשוטים כליור ד"ו ר"ו וז"ו כנו' כליל פסח עכ"ל וכן ראיתי בכתבי הק' שלהרכ מוהר"ם פאפיראס ז"ל שסידר כסדר ליל פסח כנה"י דתכונה אלהי"ם כמני' ית"א וכה"י הם אלהי"ם פשו' כליור ד"ו ר"ו וז"ו :

ומן התומא על מוהרש"ו ז"ל והרש"ו ז"ל שסודרו כסו' לכוין באלהי"ם מלאים דויד"ן הויד"ן אלפי"ן ולליור אות ה' דמולוי כליור ד"ו ר"ו וז"ו וזה ודאי דלא כמתן כרם הרמ"ח ז"ל סודר כטוב כרכיב רז"ל :

ועור אתי תמיה על ג' הרועיס ה"ה מוהרש"ו ז"ל והרכ מ"ח והרש"ו דסידרו כסדר העומר בקט' א' דיש"ס ותכו' אלהי"ם דויד"ן ככונת א' וכעד"ו כשאר שכוונת דהויד"ן ודאלפי"ן ולפי סברת כל א' וא' היה להם לסדר לליור הויד"ן כליור ד"ו ר"ו וז"ו דירוע הוא דהמוחין הנמש' כעומר הם הם המו' שנמשכו כליל פסח כסדר וא"כ קשה ע"כ הרבנים ז"ל המסדרים דלא השו מדותיהם וכפרט על מודיעי הק' ז"ל דלא נולה לן טעמה של דבר :

והנלעד לומר הוא דמוה"ר ז"ל אף הוא ראם מ"ש מוהר"ח ז"ל שיהו עמוד ההוראס ומי לנו גדול וכחכ כסה"כ כרר' הפסח פ"ח ח"ל יוס ה' קט' א' והוא אלהי"ם דויד"ן ולא חילק בין נה"י דתכו' לנה"י דיש"ס א"כ משם לקח מוה"ר ז"ל לסדר

הטוטת לדרך לכוין בכל הימים הנו' וזוה עפ"י הסקדמס המסורה שכחכ מודיעו הרב החסיד רב שר שלום ז"ל וכתבתיא לעיל בקו' אל"י כמע' המ"ש את מ"ו כמ"כ קחנה משם וחז"ר הוא דיש ב' בחי' זו"ן וז"ן דשפת י"ב שהם ו"ק חנ"ת ונה"י דחנ"ת וז"ן דסדר הזמנים שהם חנ"ת ונה"י דנה"י ובכחי' זאת דס' הזמנים הוא דהנויע הפגם ונתאחר וזוגס ער ח' ע"ל וכו' וע"ש א"כ כל דרו' ר"ה דתק"ש ונסו' הכל הוא כזו"ן דסדר הזמנים דבאלו הנויע הפגם ונתאחר וזוגס אב"ל דשפת ימני כראשית אין כהם שום שינוי והם כסדר כל היום ואנו מכווניס כהם וא"ש את"כ) :

כז יש להסתפק אם כמוסף כלחש וחזרה שהוא כפרט' החכמה חיה דזו"ן א"ס הנוק' עולה למעלה ראש ער אחורי הקשר של תפי' דלמה ישחנה פרט' החכמה חיה דזו"ן מפרט' הנשמה דכשלת' למיתוק הרי"ו אפטר לומר וען רכינה דינין מתעדין מיונה לריבא מיתוק אבל הקוה לא וחק' ונתאחר דא"כ כלילה ובמנחה למה לא ישכונה הרי"ו למתק הדינין - (א"ה דא לא חכרא ראפטר לומר דבמנחה וערכו' כיון שהוא זמן התעוררות הדינין מאד ואפי' כשאר ימים וכ"כ כר"ה א"כ אין כח כיריני למתק הדינין) אבל עולה נעלה את הנוק' כדרך שעלו כבינה הכולל דזו"ן ער קשר התפי' או לא ואנחנו לא נרע מה נעשה :

כז נם יש להסתפק אם עולה הנוק' כלילה ובמוסף ובמנחה נם ככריעות כדרך החול' ושכחות השנה זו דוקא עולה כוקיפות כדרך לחש וחזרה דשחית ר"ה דאפטר דזוה מטבע של ר"ה שאינה עולה כי א"ס בוקיפות :

כח עור לריך להודיע כענין הנסירה הנעשית ככ' ימני' של ר"ה כפרט' החיה דזו"ן כתפי' וכתקיעות אימתיו נאלמים מלאכת הנסירה שלו דבשלת' פרט' הנשמה כינה נעשית כו.ג"ת בזכרנו האחור וכמלך עוזר רפנים כירוע :

ולערך לכוין להשלים כל מלא' הנסי' דחיה כמוסף שכת כינתוס אפי' שכת ש"ק כאלמע ית"א כזו שכונה"כ תחיל מלאכת הנסירה כאלו הפרט' דכינה נשמה ובחכמה חיה דזו"ן בכחי' הפני' :

כ"ט נם כתנחם של שכת כנתוים לריך לעשות הנסי' דחיי"ו ופני' דחיי"ו כמו שעשינו כימ"ת לעשותה בכל ו"ס דיתורה דזו"ן כנו' דבמנחת שכת עולה ו"א ער דיקנא קדו' דה"א ומקבל מוחין דיתורה הכולל דזו"ן ולריך לנסור את לאה כולה ולהשאיר הרשימו ולנסור את רחל דיתורה ו"ס הכוללת כחי שיכת הזכרת כנעולת וזה"כ שיעלוים כח"א לעשות שם מלאכת הנסי' כפני' דהם הנשמות :

ליל התקדש חג

ל כתב רז"ל כרר' ב' של פסח אבל לא קיבלתי חילוקי' מה בין כה"ר דגד' א' לחנ"ת דגד' ב' יע"ש הרי הדי דרז"ל כסתפק בלבושו המו' דגד' ב' אם הם אלהי"ם דמולוי כמו הלבושי' דמו' דגד' א' או אם יש שינוי כניהם אמנם מוה"ר החסיד ז"ל סידר נ"כ אהי"ה בלבושי' המו' דגד' ב' דאו"א כמו לבושי' המו' דגד' א' דישקו"ת שוה :

שכר וז"ן סגולות רכ"ר שצות וס' להס' מו' דאמרי
 ראו"ח ע"י אומן נרדס שפוא לילה וע"י השגיחה והדור'
 הזכתי נוקדי' אוקס ומעלים נפשינו עם מוחי אב"ח
 למ"ן להכלל ק"ק דברי' ומבררס' אכלו ומאורות
 דרפ"ח דאחור"פ רפניס ע"ד בראכה רשדחדח ומאזכרס'
 להס' מוחין דאו"ח רפניס ובל זה נעשה בחק או"ח
 ולוקחיס ג"כ המ"ן והכליס מעו' כמבאר בע"ת ש'
 הנסו' :

באופן דעיקר המע' ו"ק דאי' דגד' ומו' דקע'
 הנמ' בק"ש שפע"מ הכלה הוא כאו"ח וז"ן
 הפרטיס המזדווגיס בשחרית כש"ש דערין לריכין
 כנץ להסלים להס' ג"ר דמג' דגד' דאו' וכל המל' דגד'
 דאכא פכ"פ והמס' הכלי לישור דאו' והכלי כנוק' דאו'
 והנסו' כ"ז הוא כו"ן הגד' רכ"ר שעות וזהו שכתב
 מוס"ר הספיר ו"ל כסויס שלום רי"ו רמט"כ ר"ל שהוא
 להמשי' עתה ברחל-בוונג לעשות כלי הוקור יורה
 ואח"ך להמ' הטיפס דפולרה והכונס וכן דעתך להמ'
 בנסו' הלילה כי רכה היא דכל מה שעשה ה' כיום
 כרא' ארס על הארץ במעשה ברא' נעשה בכל לילה
 כמ"ש רז"ל בדר' הלילה הלא דנסו' ר"ס שרשו רמו
 לכדו' העולם שלא היו מו' כו"א בלל ולא רשימו
 שחאור כס מנגד כידוע שכלילה עומד הרשו' של המל'
 דו"ח מקו' ע"ג ראשו ומאיר בו לכן כר"ס לריך
 הסעוררות גדול בחק"ש וזכרנו מש"כ בכל לילה ולא
 בכל יום כפי' באהבה :

אמנם ק"ל כזה הס' של מוס"ר הספיר ו"ל שכ'
 הכליס שנק"ש שעה"מ והנסו' של או"ח
 או"ן שחס כאו"ח וז"ן הכלליס רכ"ר שעות והרי הס'
 כנויס אקו"פ ומזדווגיס וזוג דהולרס נשחרית כנפ"א
 ודבליס דאו"ח וז"ן דלחש וחורה הס' כפוליס לכלי
 והולדה א"כ מ"ש רז"ל בדר' הלילה דרו' ד' וכשאר
 דרו' שכלילה עיקר הזוג הוא ללאה ע"י שלוקחת הנוק'
 זהכליס דרחל באאלה זהלואה וביוס הוי עיקר הזוג
 לרחל ע"י שלוקחת הנוק' והכלי' ללאה באיוה לאה
 ורחל מדרכ שהרי סכולליס הרי הס' כנויס ומאקניס
 אקו"פ כנו' וספרטי' עדין אין להס' זוג לא דכלי ולא
 דסולרס :

ולעדן ליישכ עם מה שיש לרקיק כדרכי רז"ל
 שכתב דבל הזוגיס של הלילה הס' הכנס
 לכל הזוגיס של כיום שחס זוגי הלידה דכלילה אין
 זוג ללידה . וס' כספ"כ כפי' ללאה כ' וז"ל ורע
 רבונת אלו המזמוריס הס' זוגג ללאה ועיכוד ולידתה
 דס' כס' אל"ד כחכ ותכוין דזה הוא כסוד הלידה של
 לאה וכן נראה מס' הגלגו' שכ' דיוס נשמות הכחות
 מעיכוד לאה מה"ל וס' נשמות מאוילת השחר יע"ש .
 ומוכרחיס אנו גומר דבק"ש-שעה"מ נעשה הכלי של
 או"ח וז"ן סכולליס שכיוס מזדווגיס ככ"ח לסולרס
 וגס נעשית כלילס בק"ש שעה"מ סכלי חוונג ללידס
 וזאת הלאה הוי הפרטי' הלוקחת הכליס דרחל כשלא
 והלואה ואח"ך לוקחת אוקס דחל לכנין הפר' שלהומס
 שפריך זוג כפול לרחל כסויס שלום מאחר שלוקחת
 הכלי מלאה הוי דמאחר דעיקר עשו' הכלי כלילס
 הוי ללידך לאה אינו מסתיק עתה אוחו הכלי לרחל
 ולריך לעשות זוג כפול עם שלוקחת הכלי מלאה וכ'
 כא' גוכיס ברי שיהיב כח ברחל לעשות כלי
 דיסורה :

ובזה חזי הכל על כיון ולריך לכיון בק"ש שעה"מ
 כמה אופני כונה על הכלל ועל הפרט
 באופן

לפני כפפת ספקל א' זמ"ש דמה' דאכא הוא אלהי"ס
 פשו' כליור ה' הוא שמועה אחרת ומדעתך לן תנא
 מוסרתי' וזלא חילק בעומר נרא' דסלכס הוי וכך
 הסכימה דעמי דעק עליון . אכל וס לרמית שהרי
 סונאו כדוכתא עדיפא וכס' לול פסח כתב ארין לכיון
 בקט' א' דאכא כ"ח כליור ה' ולא במילוי סאלהי"ס
 וגס כמ"ש כתב כמ"ש כליל פסח :

לכן גר' חסו אמיחית' של דברים דרוקא כליל פסח
 לכיון בקט' א' דיש"ס כאלהי"ס פשוטיס
 כליור ה' ולא בני' אלהי"ס ומה שקידר בעומר
 אלהי"ס מלאיס בניסוח' נר' דכטלמח כפסח כיון
 שכאיס מוסין דתכונה כחמי' בכוסות ואח"ך באיס
 דיש"ס כמלה סס כאמר לכיון כפרטות כמו' של כל א'
 דא' וס במילוי וזה כליור אכל בעומר שכאיס מוחין
 דיש"ס'ת ככת' א' וסס מלובסיס מו' דיש"ס הך נה"י
 דתבו' כנו' לכן לא הזכיר כ"ח המוחין דתבו' שהס'
 סגראין וזיכרין וזה אלהי"ס כמו' יו"ח וגס זה דוסק-
 (א"ה) אינו רואה שז' דוסק ולעדין ספוא כפתור
 ופרח) :

ומה שגרהה יותר לומר הוא זהו הקולק שכתב
 דז"ל הוא כלליס דנה' דאכא ובכליס דנה' י'
 דאו' שיש חילוק ביניהם אכל המו' שכתובס כולס
 שוין לטובה וכמ"ש כשמענה סא' שכתבתי לעיל אכל
 סעמוין כולס סס סעמנה אלהי"ס כמו' יו"ח זכמ"ש
 כדדוס סקדיס בשעה"כ דמוחין דקטנות דאו"ח סס
 שנות אלהי"ס בני' יו"ח א"כ לריך לכיון כליל פס'
 בקט' א' דתבגה בכל קו' כ' אלהי"ס כפי אוחו הקו'
 כלי ומס וכן בכל קו' וקו' זכמוליא מנה בקט' א'
 דיש"ס יכוין סכלי ססויס אלהי"ס פשוטיס כגורת ד"י
 דו' וזוהמוס שכתובס אלהי"ס במילוי יו"ח דאזעפ"י
 שכמ"ש סביא שמועה אחר' שהאלהי"ס המ' סס
 המוחין והכליס לא קבל מה סס לרכי סה"כ לייחודין
 שהביא כס' כ' ומעשה גדול שכתב כקדיס שהאלהי"ס
 מלאיס כיוס א' סס מוחין דקט' דיש"ס'ת :

ואין לתמוס איך יש כליוס במוחין דיש"ס או דאכא
 עי' זכרי אכן כיו"ט קאימנא וכתב מרן סק'
 ו"ל כס' הכונת בדרו' י"ט דטעס שמתת הרגל וזחר
 מהכס' הוי משוב ככאיס מוחין דאכא כלי לבוסי אכא
 אלא מתלכסיס כלבשו' אי' זע"י מאוויס המוחין
 כרישא דו"ח טובא יע"ש :

ע"כ נלע"ד לומר והוא דלבוסין אלו שכ' דז"ל
 שאין כליוס למוחי אכא סס הכליס ממש שיש
 לאכא שלסיס כליוס כמו שיש לזו"ן דאכא"ע אלו סן
 סכליס ארין כמסכיס ביו"ט עם המו' דאכא אכל לו
 סקס' א' ובו' ססס ללמי המוחין כנו' ודאי דמסכיס
 בין כאו"ח ובין כיש"ס'ת :

א"נ אס"ל דזה הכלל לא שיד כליל א' דיו"ט שהרי
 אין אכתי חייכיס כשמת' יו"ט כלילה הא'
 כדאי' כפסחוס דע"א וילוף לה מקדח וגס כמס' סוכה
 סלכה כדורה והכיאו' הרפ"ח כס' מ"ס כפ"א מה'
 חגיגה ועיין חקוס' פ' ערכי פסחוס ד"ה ודו וין ילא
 ובו' שכ' דיש שמתת יו"ט כלילה הא' והוא הפך סוגיא'
 הנו' ואס"ל דס"ל דמדרכגן יש חייב שמתה בלילה הא'
 ולא ידעתי מנח לחו הא' וז"י . (א"ה) עיין כס'
 שאנת אריה כסו"ס'ת סהק' כן זה סכיס דמדרכגן
 חייב והכיאו דאויב לזה יענ"ס (ב) :

לד מדר הנקורה של כל נילה כפ' כסכמל"ז
 הוא ע"ס בונת באקבה דשחרית רהיינו

שפת אמת

שהוא יותר גדול יהיה מהכפל הא' והיה לך שיהיה חייב הולך זה בכבוד הכפל הא' כמו שהוא חייב בכבוד אחיו הגדול מהסגסג הזוהר וכדור ל"ע- (א"ה) וכן זה תמוה לי בעיני מאד דכפ"ו מ"ט בעולם שיסוף וד' א' עשו משני אנשים והא' זדאי כמו ז' נחשכ וברי כוון לולד הנולד זחוששני שיסוף בדבר שמן פיסול וענס להולד הזה והרי זה רומה לבן ט' לא וכן' לאתרון וכו' ע"כ נלע"ד דהא זדאי ליתא דכ"ו שגעסה מהדוחא קד' כיסוי זלבוש לנשמה לולד היימו לבנים הנלדים ממנו ורקא ואין לזרים אהו זכשזאת האשה עמדה ונשאה לאחר אתא אה ופסקי ופנים חדשות באו לבאן ובל תיקון הולד הנולד בעשה מאכזי וזאן לו שוט חלק מהכפל הא' ודוק. האמנם לריכוש אה להכין ולפ"ו היאך חייב ארם בכבוד אחיו הגדול מאמו כמו באחיו מאכזי כמו שפסקי אה"ש בתשו' בכלל ע"ו זלפי מ"ט ד"ל בשע"מ פ' יתרו נד' בהדיא דאין חיוב אף כפי מ"ט הרב הנו' דעריון יש חלק מהכפל הא' יש חיוב והדבר (י"ו):

ל"ח שאלה כתב ר"ל בשע"מ ב"כ בדרוש ה' של ויעבור ח"ל ודע כי הפאה הזאת אשר בראש א"ה היא ככחי' שם מלפ"ן אבל הפאה וכו' ולפי שנה' בא"ה ואין אלהים עמדי אין בו שם אלהי' וכו' וכן כתב בשע"מ ב"כ קדושים במטת הפאה יותר באורך וכן כ' בע"מ:

וק"ט ממ"ט סמך ונד' בדרוש ו' של ויעבור ח"ל ודע כי מב' שמות אלהי' ש' אשר בב' פאות הראש נמשכו ב' שמות א"ל לחי' א' שבריקה הנק' אל ועוד יש ב' שמות ו"ה ו"ה בב' שמות אלהים אלו וכו' וכן כתב בדרוש ז' של ר"ה בענין התקיעות יע"ש והדבר ל"ע. (א"ה) הא לך מ"מ דמ"ט מב' שמות אלהי' ש' ש' פאות וכו' אין הכונה דיש שמות אלהי' ש' ממש אלא הכונה היא על שמות מלפ"ן ויען דשם אלהי' ש' במי' יודי' גי' ש' מלפ"ן א"ה הוא כאלו היו שם שמות אלהי' ש' זה נלע"ד פשוט. וכו' דכמעט שפורש זה שם בדרוש ז' שב' ח"ל והנה מב' שמות אלו מלפ"ן משתלשלים ב' פאחי הראש ושם הם כ"ש אלהי' ש' במי' יודי' שכל א' מהם גי' מלפ"ן וכו' יע"ש וקרי הוא במבואר ודוק):

(מכאן ואילך הם קלת שו"ת ועינינו כנוגים מתקבי הקדש של הרב החסיד הוא הרא"ש שרעביזלם"ם):

ט"ל שאלה לך להכין במה דדושר' דסותרין וא"ו והוא דכשע"כ בדרוש כרך אלהינו ב' דהקורה היא בכריאה וב' בליקו' תנ"ך אף בדרושי ס"ת כתב שהיא בלתי רה וכן במ"ש ש"ב ח"ג פ"ו ב' כי הקורה היא בוא' וכן בס"ב בדר' הו"ד ב' ו"ה עלמנו נק' הורה. ובש' הנלנו' בסק' י"ד ב' כי תרי"ג מלות הם כשע"ה ועסק הקורה כפרד"ס בתורה שבע"ה הוא כיו' ויריעת סודות הקורה הוא בכריאה וב' עור שם כי העושה רמ"ח מ"ע בלאבונה הוא מתקן עשירי והעוסק כחו' כלא בונה מתקן הלימה והעושה מלות ועוסק כחו' בכותה הוא מתקן בריא' ובסק' ו"ח ב' כשע"ה מלוא זובה לנפש דעשירי וכעסק השכע"פ לשתם וכה לירח דוירה ובעוסקן כרוי חתו' זובה לנשמה דברי' יע"ש. ובהק' י"ז ב' דפרד"ס הוא כת"ת רכל עולם דקייט פשט ומקרא הוא

כאופן רכל מ"ט בדרוש הלילה זכרתי כירי' א' כענין כרכת המפיל רכש"ס נעשה וזו"ן וכלילה נק' אישון כח עין ונק' ללע וחזרת לנקי' הכל הוא כיסוד דלחה הפדתי' וכל סוד כרכת המפיל שיק' דוקא לפרטות ולא כו"ן הכולל וזאת סוד הכלי הנסי' הו' כסוד הטלל רכ"ד שעות דוונייקו להולדה הוא כנפ"ה וגם לך לעשות הכלי כו"ן דפדתי' דוונייקו הו' כש"ס ובמזכר כאופן דעיקר עשיית הכלי כלילה הו' ללחה דפרטות אלא דמועיל נמו לרקל לזוט דש"ס:

לה חילוק הנסירות. הנה הנסי' הנעשה בכל יום בעמידה שהם יעקב ורחל הקטנים לך מסירת נפשינו כתי' באהבה. וכלילה שהם זו"ן רכ"ד שעות סגסגיים הוא עת דינון יותר כי הוא כתי' הלילה שהדין שולטין בעולם. וכו"ס הוא הנסי' הכוללת של כל השנה והוא יותר קשה ומק' הרן שבו נדונים המחוס והחיים ולך תקינת שופר והתעוררות גדול ונסירה שהיה כפורים בזמן מרדכי ואסתר היה לרה גדולה שהחשכו עיניהם של ישראל כנרע וען היתה נסירה של שבעים שנה של גלות ככל. וכנה"ו הנסי' העתידה להיות בזמן שיבא משיח ליקונו הוא נסי' כוללת כל שיחא אלפי עלמא זו"ן הטלל של שיחא אלפי שנה לפיכך הם כל אותם חבלי משיח שנכרו כש"ס וכוות"ק ה' יוכנו יתי ונחמינו ומלחה החן דעה. (א"ה) ענין זה מכהיל הרעיון דלפי זה מוכרח להיות לרות גדולות וחבלי יולדה קודם ביאת משיח וכו"ה לומר ונקי' ענין דלך לנשוח מלאכת הנסירה וא"כ אותה הקבלה שיש לנו מתורה שבע"פ משם רבי' האר"י ז"ל דע"ו אורך הגלות לא יהיו עוד חבלי משיח נד' דלא מר רבינו הגדול תחיס עליה אלא וכו' ודוק):

ל"ו הקדמה כענין קוונ כתב מוריני הרב החסיד ז"ל בהקדמת המעביר שינה ח"ל ודע כי אין ככל סכ"ד שעות רק זוטו א' והוא זוטו דנפ"ה דשחית שהיא זוטו דוונ' הכוללים רכל הו"ד שעות והוא זוטו להוליד ואינו זוטו דוונ' הפירטים שזוטם בלחש וקור' ככרכת שום שלום ואותו זוטו דחילת הלילה אף על פי שהוא דוונ' הכוללים הכה אינו רק כרו לעשות כלי ליסוד רנוק' ולתת לה רוחא ואינו אלא הכנה לזוטו רכפ"ה שהוא להוליד ושניהם נק' זוטו א' והעפ"י שיש כמה מיני זוטוים כהמק' כל סכ"ד שעות הנם הם דפרטות ולא דכללות:

ל"ז שאלה כענין שהוא רוחא דשרי בה בעלה כביאה א' עינין כע"ס א' ח"ה פ"ו וכש' המו' פ"ט וכשער הנסירה פ"ו וכש' מארשכ"ו כפ' חלק וכש' מאחול' כסו' שמכיה מ' הוזה"ק וז"ל ת"ס כשמתה דאלין וכו' ות' דאנו כולו ומשם תראה ותכין תנינת מת'ן וחבלי והרוחא דשרי בה בעלה יע"ש כ' עינין כמ"ש ש"ב ח"ג פ"ט וכש"ה ח"ה פ"ח. ועינין כלי' כש' באר חפיה שריב ועינין כע"ח כש' מ"ד ומ"ן פ"ח שב' רלבוש הכשמה הוא מזה הרוחא דשרי כנוח:

וק"ל ע"ז ומאחר דהכלי והרוחא הוא כיסוי לנשמה של ולד הנולד א"כ למנה ונרושה שמתעכרות לפעמים מביאה א' והם מהנבחרות חדשות שגעשה הולד ולא ניתן בה כלי ורוחא מזה כפועל א' כגוף הולד הוא מהכפל הב' והכיסוי לנשמה הוא

והם המולוי שלו והם מחוכרים עם הכתרה הוא השטח ולכך הפשוט הוא מניולה שהוא כחור :

והנה החי לישנה הוכח כמ"ש ח"כ פ"ט ט"ז בו קצת שינוי ה' לוט' היות האותיות דמי' גרועים מאותיות הפשוט הוא ג"כ כי מילוי גימטריא אלהים שהוא דין כי הם דינים וגם הם ענפים אבל הפשוט הם שרשים והמי' הוא הענפים של האורות המאפשר' והמאכלים כשורשי ההוי"ה וכשהשם הוא פשוט לכד כלו מילוי אז הוא גרוע הפשוט יען היות אורותיו סתומים אך כשהפשוט הוא עם המי' אז הפשוט הוא עיקר ומלולה מהמי' ע"כ והשינוי שיש הוא דכאן לא כחך דיש פשוט לכד ומי' לכד משא"כ כע"ה ונלע"ד דהחם כע"ה כח לנלות לנו היסוד הנז' שכ' לעיל וע"ה : (א"ה דברים אלו תמוהים הם בעיני ואלה ידעתי כי"ר נחישב ה"ל צ כזה ואעיקרה דמלתא מה שהבין כבונת ה"ל כמ' שרבינו לעיל וז"ל דכונת עמ"ס דפשוט בכחך וכו' אנכי לא הכנתי כן וככה אני הדל פי' כזה מה שני' לע"ד עיין לעיל בקו' אל"י כמע' השו"ן אוק ק"ג וע"ה והבחר יבחר : ואח"כ כהותי בשליחות מלכות כע"ה ליוורטו וע"ה כח' לוי קשר הקרמות כ"י ומנאחי שם הנהח הרכ מוהר"ם פאפירוס ז"ל שפרש כבונת ה"ל כמ' שפירשתי אני הדל ושו"ש שטונתי לרעם עליון :

וא"כ נמלא דכשהשם הוא כחך ולא כפועל הוא גרוע וכשהוא כפועל השם גדול מהפועל היולא ממנו וה"ה כאן הקורה שכע"פ היות קמולה וסקומה תוך תש"כ וא"כ כשהשם"כ מחוכרת עם תי' שכע"פ ודאי דהתו' שבכתב היא מעולה מתו' שכע"פ ובשאיין בה תשכ"פ היא למטה ממדר' תשכ"פ וא"כ כא"י שהוא כולל תשכ"פ ותשכ"ה כמ"ש רז"ל לכך חש"כ גדול שהיא כז' וזכר למע' ממדר' חשכ"פ שהיא נוק' כמו שכתב הרמ"ז ז"ל ובכ"ר' שחסר ממנו הקבלה נמלא דהיא סקומה מקבלה והיא למטה מתשכ"פ דאל"ת : וכן ביאר' סקומה מהתלמוד והוא למטה מתשכ"פ דכ"ר' וכן בעשיה סקומה עמסנה והיא למטה מתשכ"פ דיע' נמלא דתשכ"ב דעשיה היא למטה מתשכ"פ דכל העולמות שעליה : ועיין מ"ש כוה"ק פ' ויקרא ד"ה ז"ל מ"ד גדול ה' ומחולל מאד וכו' וע"ה דלמדנו משם דכש"ה שהוא תשכ"ב אשכח כמטרומתה דהיא תשכ"פ אז הוא גדול וכו' :

וכזה א"ש מה שהירץ רז"ל ומה שחי' הרמ"ז ז"ל וקו' הרמ"ז הוא על מונח שחי' רז"ל דכא"י יש הכל וכודאי שהוא על סד' המדר' שכתב שכא"י כולל אבי"ע ומקרא בעשיה דא"י ומסנה כ"י וכו' ובמקום אחר אומר דהש"כ הוא כז' דא"י ותשכ"פ הוא כעק' דז"ה דא"י וזה תי' דמקרא הוא בעשיה דז"ה דא"י וכו' ודוק :

(מכאן ואילך הם קצת ש"ת ועניינים וטעמים כמזכירם מה שחידשתי אני הדל והלעיר פגמלאים אחי פרע למזומן :)

שאלה כתב סרמ"ז ה"כ שר שלום ז"ל כהק' כרכת הקורה ז"ל קרי"ג מרת סס כאבי"ע דבי"ע דכל עולם מר' עולמות אבי"ע ומלת עשק הקורה שהוא שד' סתרי"ג קוה כאבי"ע רא"י דכל

הוא כמ"ה דעשיה ראיה הוא כמ"ה דיורה דרשם כמ"ה דכ"ר' סודות כמ"ה דא"י וכ"כ כשעה"מ פ' אהחזן יב"ש : ומהו"ר החסיד הרמ"ז ז"ל כ' בהק' הק' לישאל דכל יום וז"ל כמ"ה אומר דקור' שכבדו הוא כז"ה דא"י ותשכ"פ הוא כנוק' דא"י וכמ"ה אומר דמקרא משנה ותלמוד וקבלה הם כאבי"ע ז"ל דמקרא שהיא חש"כ הוא כעשיה דז"ה דא"י ותשכ"פ הוא ככ"י דטק' יב"ש והנה כל אלו סדרושים סוקרין ז"ל :

השובה נלע"ד דא"י ואלו דא"י והכל דכ"ר ה' ובחתי' נכון מ"ש כש' הנלגולים דעסק הקור' הוא כ"י דמהו עסק הקור' כפרד"ס ואפ"ל שהיא כמ"ש כשה"מ כפ' הנו' כי עסק הקורה אינו העיון רק קריחת החורה כעלמה כ"י דרכים פרד"ס יב"ש וה"כ זה העסק הקורה כפרד"ס הוא כ"י אך ידעת דיו הקורה הוא ככ"ר ומעתה נכח אל הביאור דכל עולם מאבי"ע כולל כ"י כמ"ש בהק' י' חוכי"ע הנו' דכל עולם כולל אבי"ע כמ"ש בהק' י' דפרד"ס הוא ככ"י יב"ע וכמ"ה אומר שהוא כ"י ר"ל שהוא ככ"י יב"ע וכן ז"ל כידעת סודות הקור' שהוא בכריחה וכן הוא' והר"ג שהוא בעשיה : ומ"ש שמקרא וחרי"ג הוא בעשיה וכמ"ה וכשעה"כ כ' שהוא כז"ה שהוא יורה ר"ל בעשיה דז"ה כמ"ה מוה"ר הרמ"ז ז"ל ודוק :

אך עדיין י"ל כמ"ה כשעה"מ שם דהק' דא"י מקרא שהיא תש"כ היא בעשיה ותשכ"פ שהיא למטה ממדר' תש"כ ויהי כאבי"ו ותי' שכא"י שם הוא תש"כ ותשכ"פ וככ"ר' חסר ממנה הקבלה וכע"ד ער העשיה שאין בו אלא מקרא ומ"ש שכא"י הוא קבלה וכו' הוא מה שאיני נמלא אלא כו' ועיין שם :

וק' דא"י יחוק כזה דכשלא אס היה אז דכא"י יש הכל וככ"ר' חסר ממנה מקרא הוא ניחא דתשכ"פ כולה הוא תחת האלילות אבל ענה שמתוך דמקרא הוא בעשיה סוף סוף נמלא דתשכ"פ הוא כאבי"ו :

וע"ה על מוה"ר הרמ"ז ז"ל שכ' בהק' הק' לישאל דכ"ה א"י דתש"כ הוא כז"ה דא"י ותשכ"פ הוא כאבי"ו דנק' וא"ה דתשכ"פ היא כאבי"ו והוא למטה מתש"כ דזה כז"ה וזה כנוק' אכל ק' דא"י זה תי' הרכו"ל :

אלא יוכן עמ"ש דז"ל בע"ה ש' ה"ך פ"ג ח"ל ורע כי לעולם כאשר השם הוא לכ"ר' כלתי מילוי אז הוא יותר גרוע מהמילוי עלמנו שהוא לכ"ר' אמש כסיות כ' יח"ה השם והמילוי אז השם כעלמנו בפשוטו הוא יותר חסוכ ומעולה וז"ע יב"ש יב"ש וכוונת קו' הוא דלעיל כש' א"י פ"ז כתב דפשוט הוא ככתר ומלא כחכמה ומלא רמלה ככונס יב"ש וא"כ נמלא דא"י כשכשיעו הוא לכ"ר' הוא יותר חסוכ מהמילוי דפזעו הוא ככתר וכו' :

ואפ"ר לחין כמ"ש כאן כשעה"מ דט' דכל פרטו' וספי' עלינום כוללת כל מה שלמטה ממנה וא"כ מ"ש פשוט ככתר כ"ש כולל מלה ומלא דמלה שלמטה ממנו ומ"ש פזעו בכת"ר ר"ל דאינו נמלא אלא כו' :

או אפ"ל דבי"ס דפרט' ה' אינו שייך למדר דהפשוט הוא לכ"ר' והמי' הוא לכ"ר' יען דמו"כ שהוא קמי' ומלא דעלם הם ענפים דכתר והם תולדותיו

שפת אמת

וע"י הדיק'י שבנ"ע הכל הוא ממחלכ הנשמו שהוא כריאה :

והענין הוא כמ"ס הרמ"ז ו"ל בסוד הקד' תרי"ג דאד"ר ולא מוזג דמחלכ הנשמו והמלות והתורה שהיה לריק לתקן הוא לתקן ולברר הכוונות דכ"ס ולהתקיים פכ"פ וע"י הקטא גרס להפיל המ"ן שנתקן קודם כדו"ת את האדם שהוא המו' ראב"א כמ"ס בהקד' רחובות הנהר יע' שגוריע דהמו' ראב"א נק' כריאה יען שהם מוחין דנשמה זהם עומדים אב"א ומו' רפינוס נק' אל' יען שהם מוחין דחיה וע"י חזרי' פכ"פ ולכך כנ"ע תקיימין התו' דאל' כדי לתקן המוחין רפינוס שזם הסוכב הא' והתורה שאנו מקיימין בה עתה היא תורה רכרי' כדי לתקן השו' דאתור והוא מה שגרס החטא . (א"ה) וזה נ"ל רמו' הפ' וחסם באתור ישבתנס ודוק :

ובזה יוכן מ"ס כשע"כ דתורה היתנה לנו הוא מהבחיאה ור"ל הפשט והוא לתקן מה שגרס החטא חשו חיבת לנו לאפוקי תורה דאל' שהיא הסוד היא ניהנה לדיק'י כנ"ע כדי לתקן מה שפירס החטא אבל לעולם כל התורה כולה בין הסוד ובין הפשט הכל הוא ממח' הנשמות ומ"ס רז"ל דמן הכרי' שהיא הפשט משם נמש' הנשמות הכונס הוא דכל חנ"ס באר מוזג דאב"א שהוא כריאה :

וא"כ נמלא דכל הדיק'י שב"ה הרמ"ז ו"ל בהקד' ברכת התורה הוא כבי"ב דמחלכ הנשמות שהוא כולל אב"ו וע"י התורה הוא כאל' דבי"ב והתרי"ג הוא כבי"ב דבי"ב . ועדין לריק לעשות פירות אחר והוא רכתב הרמ"ז ו"ל בהקד' הכריכה דא"ק ואב"ו ע' דאל' נק' פניס ונתקן ע"י התשי' והתורה וברכותיהם ונחלק לב' דע"י מלות מעשייות נתקן חיו' ופניס שהוא בי"ב דאל' וע"י מלות שהם כדבור נתקן פ"י דפני' שהוא אל"ל דאל"ל וכו' נק' א"ק ואב"ו ע' דאל' וא"ק ואב"ו ע' דבריא' נק' חיו' ונתקן ע"י ה' דבריא' שהם אב"ו ושקיה וכו' וברכו' ונחלק ג"כ לב' יע"ש וא"כ ל"ל דמ"ס בהק' התורה הוא כן דתת' שהיא דיבור והיא שורס התרי"ג הוא כאל' דאב"ו ע' והתרי"ג הוא כבי"ב דבי"ב אבל כאלו התרי"ג יש מלות שהם כדבור כגון התשי' ויש כמעשה ור"ל דמלות שהם כדבור הוא כאל' דבי"ב :

ועדין יש עוד פירוט דאל' דבי"ב דבי"ב הנתקן ע"י מלות שהם כדבור כגון תשי' הוא כולל אב"ו ע' ונק' חיו' ופני' דפני' דבי"ב דבי"ב הנתקן ע"י מלות מעשיו' הוא כולל ג"כ אב"ו ע' ונק' חיו' ופני' דתת' כמ"ס בהקדמ' נהר שלום :

א"ק על הרמ"ז ו"ל כמ"ס בהק' הכריכה כי התו' והמלות הוא כאל' ואב"ו ושקיה הוא כבריא' וכפי מ"ס ל' הוא כי התו' והמלות הוא כבריא' שהוא מחלכ הנשמות ואב"ו ושקיה הוא כיו"ט שהוא מחלכ המלכ' כמ"ס בע"ס ח"ס חלו' וממס פ"ו וע"ש :

אך הכונה הוא כמ"ס רז"ל ככ"מ דהנ"ס הם פני' והמלכ'ים הם חיו' וגם גורע רפינוס נק' אל' וחיו' נק' בי"ב ור"ל דמחלכ הנשמו' נק' אל' ופני' כערך מחלכ המלכ'ים הנק' בי"ב וחיו' כערכו אבל לעולם מחלכ הנשמות נק' בי"ב וחיו' כערך מחלכ הספי' הנק' אל' ופנימיות כערכו ודוק . (א"ה) נמ"ל מפרשת אלה הדברים דהתורה שנתקן לנו היא חלק הפשט אבל חלק הסוד ניקח לדיק'י שלומדים אותה כנ"ע כנ"ו ור"ל דא"כ היאך אנו עוסקי' כשנ"ז בסוד החויה כיון שאת התורה ל ניתנה לנו כשנ"ז כ"א לדיק'ים כנ"ע :

דכל עולם מר' עולמו אכ"ע וע"ש ור"ל דא"ק מחייב ע"ס הדיא.הכ' ור"ל בשעה"כ ככו' ברוך אלהינו ור"ל והנה יצאה לנו בעולם הכריאה שמשם נמשכת התורה לנו כמ"ס כוזה"ק דרית אורייתא דאל' ואית אורייתא דבי"ב גס מן הכרי' נמשכו נשמות ישראל וכו' יע"ש : **השובה** הנה טרס כל ז"ל רכרי' ור"ל ע"מנו כמ"ס רמז"ס נמש' התורה לנו דמה בא לאשמו' כמ"ס שפת ית' קו' לנו ועוד לל"ד דלמה לא נמש' לנו תורה מאל' ואי מטעם דיען דהנשמות הם מן הכרי' ולכן התורה ג"כ נמש' משם וטעמא דה' דל"א יתכן שינתן לנו תורה מאל' שאין לנו השנה כאל' כ"א מהכרי' זה לא יתכן דהוא הפך מבמה דר' דנשמות כנ"א הם כוללות מאב"ו ע' ועוד דא"ס חו' דהצ"ו שאנו עתה כברוך אלהינו משם הוא התורה והנשמות ח"כ כעמוד' שאנו עומדים בעולם האל"ל א"ק אנו משיינים בעולם האל' וא"ק אנו קורין בתו' כב' וה' כדי לקבוע וסוד ראב"ה הכנס כעמידה כמ"ס כס"כ כדורו' ח' דס"ת וא"כ נמ"ל דיש לנו תורה מאליה :

אמנם ידוע מ"ס מוהר"ו ו"ל כס' שער קדושה דיש ד' בחו' מחלכ הספי' ועליו מחלכ הנשמות ועליו מחלכ המלכ'ים ועליו מחלכ הסוד ולגניס מהכל ח"ס כ"ס יע"ש ואל' הן סוד ד' עולמות אב"ו ע' וכ' הרמ"ז ו"ל בהק' תרי"ג מלות דמחלכ הספי' כולל א"ק ואב"ו ע' וכ"א כולל א"ק ואב"ו ע' זכרובו מתפשט אור הא"ס כ"ה שהוא התורה ועל מחלכ הספי' מלכ'ס א"ק ואב"ו ע' דמחלכ הנשמות אשר כ"א כולל את כולם יע"ש . וכחכ עור בסוף הקד' הנו' דאד"ר דברא' ממחלכ הנשמות והתורה והמלות שעשה היה לטורך תיקון הנשמות . חשו' מ"ס דר"ל ככר' אלהינו דהתורה נמש' מן הכרי' ומשם ג"כ נמשכו' נשמו' ישראל ור"ל דבריא' נק' מחלכ הנשמות כמ"ס בש' קדושה והוא כוללת א"ק ואב"ו ע' כוללים כמ"ס הרמ"ז ו"ל :

והנה כ' ח"ל כלי'ת פ' בראשית ח"ל התורה לא רכרה כאל' אלא כבריא' וע"כ תורה זו נק' תורה דבריא' וע"כ החו' החסוי' ככ' כי הא' היא רמו' אל' וכו' רמו' לבר' שהוא עולם הכ' וכו' . עוד כ' אס"ך ולמה החסוי' ככ' ולא כא' להורות שיש בה כ' פשט וסוד וחסוי' שהוא ית' משתב' בה ת"ס לימוד הדיק'ים שלומדים בה כנ"ע היא כחלק הסוד אשר בה חו' היא התורה א' אשר שם כנ"ע וכדי להורות לנו דואת הסוד היא תורה כ' שנתלכ' בפשט לכן התחד' ככ' וכו' יע"ש כ' :

וצ"ל דלחיה תו' וטורך עוסקים בתורה הדיק'י כנ"ע אל' יוכן כמ"ס מוה"ר החסיד הרמ"ז ו"ל בהקד' רחובות הנהר ור"ל ואחר שנתכרר ונתקן כל מה שהיה לורך לעשות מהם כל חלקי פרט' אב"ו ע' אז נכרא אד"ר דמחלכ הנשמות להעלות מן וכו' ע"י מעשיו ומתקויו ותשי' וכו' ואררכ' גרס ע"י התקוף להפיל כל המ"ן זכו' ונתגדש מג"ע לחוד ולברר מה שפניס וכו' ואז יקוור כנ"ע לעשות חיובו הא' וכו' יע"ש נמלא דהתו' שמקיימים הדיק'י כנ"ע הוא לתקן מה שהיה לריך לעשות קודם שחטא חו' התורה היא תורה דאל' שהיא הסוד כמ"ס רז"ל כליק' תנ"ך והתו' שיתנה לנו כדי לתקן החטא היא תורה דבריא' שהיא הפשט וא"כ נמלא רבין הסוד וכן הפשט שהוא כאל' ובריא' אשר מתקיימת על ידינו

ואפ"ל וטרע ד'ל תל' פד"ס הטולת חורה הק' כל א' הוא כלול מכולם ע"ד ד' עולמות אבי"ע שכל א' כלול מכולם וא"כ אפי' דחלק פסוד שאנו עובדי' בעוה"ז. הוא הפשט דמתו וירש שנסוד אכל פסוד שנסוד זה ניתן לל"קים שלמים איתו כגון עין זה נראה לעניות דעקו וא"ש (ת"ס):

טא שאלה ואח נשאלתי עמ"ס מה"ר החסיד הרמ"ז ו"ל בספק' חטאת ה"ל ויזכר מאד שלא יעב' חטות והוא יאן כי אם יעבור חטות והוא יאן אז הוא טעמים טעמא דמוחא וכו' ושלט עליוס רוחא מסאכא והוא כי הו' טעמא א' נק' שיתין נשמי וסיבן כאותן הו' שעת נק' שיתין נשמי חסר ה' ולא טעמים טעמא דמוח' והוא הו' ואפי' הו' אחר חטת וכו' אין ככך כלום ולא שליט עליוס עור רוח מסאכא וכו' כי סכנת החיות והשליטה של הקל' הוא על מי שהיה יאן קודם חטות ועבר עליו חטות ולא נתעורר או שולטים עליו הקל':

והנה מדברים אלו משמע רבון היאן קודם חטות ולא עבר עליו חטות וכן הו' אחר חטות הו' דיכא הו' דלא שליט עליוס רוחא מסאכא וא"כ יולא לנו מזה דלא כעני כטילה אלא למי דשן קודם חטות ועבר עליו חטות דאז שליט עליוס רוחא מסאכא ומהו נשמי' המנהג למי שהוא נעור מחחי' הלילה ויאן אחר חטות דאין מקפידין לא על נע"ו ואפי' הם נוטלי' אין מברכין ואין מקפידין על סליכת ד' אמות בלא נט"ו:

תשובה סגס סרס השואל האריך הרחיב בדעתו הרחב' ולא הניח פינה אחת ותפן סייחו להשקעשע כרכ"ק אכל אין לי פנאי להאריך ב"א לירע דוקא לענין דיכא כאופן דקס דיכא דמי שקס כחטות ולא עבר עליו חט' כשינה אינו לריך נט"ו פדולוג אכל לריך נט"ו כדרך נט"ו. לאכילה ויברך ומי שיאן אחר חטות אינו לריך נט"ו כלל דכוון דכבר המשך המוחין ע"י הכרכות ועסק התורה כמו שעם שוכ אין שליטת כהס דכס הותם כחם ונחבטלו ע"ו המו' והתו' שעסק וכן כוונת אס ויאן אינו לריך נט"ו ואפי' בלא כרכה וב"כ סרס מקדש מלך ו"ל כפרשת וישלח דקס"ט ע"כ. ועין כס' כרכ"ו ס' ד' מש"כ ודוק. (א"ה) אכני הרחאס דאין זו ממטנת חסידים דריך משנת חסידים הוא אפי' כרכר שכל הפוסקים מקילין הם מחמירים וב"ש כאן שכתעט כל הפוס' מחמירין ומין כש"ע ס' ד' כ' ככל אלו דיש להסתפק א"ל נט"ו וכתב מור"ס דיטלס בני כרכה והרכ"ח חלק עליו וכ' דלריך לברך ובענין יאן כוונת כחכ הרכ סס"ל משם מוסרת' ו"ל דרוח רעה שורק עליו עיין בכרכ"ו ס' ד' ואז ס' היאך פשט לקולא ככל הני מיני דאין לריך נטילת ידים מכל וכל ואפילו בלא כרכה:

אמנם האמת הוא דהאי תנא ירושלמאה הוא וכבר טרע הרחוק עלוס שיש שם על המים ואני ידעתי את מכאובם וכפרט כלילה שאירע שיש מה כשכונה לריך לשפך המים ואין נמצאים מוכה המים כלילה מש"ה אול לקולא דא"ל נט"ו אכל לריך דיש לנו זה הים גדול ורחב וידים ים כנרת וכן בכל העולם דהמים ניגרים על הארץ פשיעא דהטוב והישר הוא לריך נט"ו ככל הני מיני ונס לריך לשפך ג"ס כס' הרי"א אכל בלא כרכה):

מ"ב עוד שאנו ממנו בעמון כרכת המפיל אס דאח לאומרה אפי' כשהוא נעור יען דכרכת המפיל נחקה על המעשה אשר נעשה למעלה שהוא הסת' המוחין מו"א וא"כ נמלא דסיו כמו כרכת השחר הנאמ' על מנהגו של עולם ונאמר אפי' כאלא יאן. ואח"ל שאין לאומרה כשהוא נעור אס דאח לאומרה כשהולך לישן אחר חטות יען דכעת הינה מורה הסתלקות למעלה:

והשבת דאין שייכות לומר כרכת המפיל אחר חטות יען דאחר חטות היא עת העונס דסתמכת המוחין ח"שים הנאמרת ככרכת המעביר חכלי סינה וסם מחחול מחחול והילך ומנהגוט הוא כשאנחנו נעורים בלעמוד התורה לומר ק"ש ולכוון ככונת כרכת המפיל קודם חטות שעה קטנה ולומר חיקון חטות וכרכות השחר ואס אט רוטס לישן אנו ישנים אח"ך:

ואני גמרתו ברעחו להטיח כל כרכו' השחר עד הכוקר ואינו ח"ו לעשות הפך הרמ"ז ו"ל לא יען דפעמים הייתי שוכח והייתי אומר כרכת התו' ג"כ ולפעמים הייתי שוכח מלאומרה כרכת התורה ככוקר וכך שלא נכשל כעון כרכה לנטלס גמרתו להטיחם כל הכרכות יבר הכוקר:

באופן דקס דינא דהנעור כל הלילס אין לו לכך כרכת המפיל ואפי' מי שרעחו לישן אחר חטות אינו לריך לכך אלא מכוון כרכת המפיל דוקא בלא כרכת ודוק. (א"ה) מ"כ אללי אחר זה הלשון ועיין לס"ה כס' כרכה. בס' רל"ט מ"ג"כ ואינו ווכר אס כך מ"כ או אינו כתבתיסו יען שיז כמה שנים שהעתיקתי דבר זה עכ"פ מ"ס הרכ כרכ"ו ו"ל הוא ו"ל יש מי שרעה לומר דע"ס הסוד אין לכך כרכת המפיל אס היה ער עד אחר חטות ואז הולך לשכב ואין כן האמת אלא לריך לכרכה ככל זמן שהלך כלילה לישן. כ"כ מוסר'ו באסן כס' לחמו תורה והסכים עמו הרב"י והכות' יוכתר):

ובענין כרכת התורה כ' מה"ר החסיד הרמ"ז ו"ל בספק' חטות חטות שסם לא יאן כחחי' הלילה כהגיע לריך לאומרם כל כה"ס מוח מכרכת התורה דא"ל לאומרה עד שיעלם עכ"פ עכ"ל. ו"ל דלמה לא ואמרם עם שאר הכרכות ואי משום שלא נחייב כה שלא הסיק רעחו ממנה ח"כ אין לאומרה אפי' ככוקר כשהיה נעור כל הלילס ועוסק בתורה:

ונלעד והוא דטרע דמדת יום ומדת לילה סס זו"ן נס טרע דחש"כ וחשכ"פ סס זו"ן גס טרע דאין ראוי ללמוד חש"כ כלילה נס טרע דכרכת התו' נאמרת חף על תורה שכע"פ וא"כ אס היה נעור כל הלילה ולומר אין שייך לכך כרכת התורה כחטות דעל מה מבך אס על תורה שכע"פ לא נחייב כה דלא הסיק רעחו ממנס ואס על תורה שככתב מבך אין רחוי לקרוא חש"כ כלילה ולכן לריך להניחן עד אור הכוקר ע"כ. (א"ה) הא ניחא אס כל הלילה לא היקם ראויה לקרוא חש"כ אכל כבר טרע דאחר ח"ל מתיר לקרוא חללים והגס דכרכ הגדול מוסר'ו ו"ל כספר יוסף אומץ ס' ד"ן נשאל אס מתיר ללמוד חללים כשאמורה הכוקר והשיב דסקורא יש לו סמך אכל הוא בעלמו נלה רעחו דמתורה לקרוא חללים כליל' והט' דרכינו האר"ו ו"ל ב' דאין לקרוא כלילה וקא כשאין וקני

שפת אמת

קושיא חזן לנו לכוטל כרבה א' ורוק):
מ'ה כתב רבינו ז"ל בשעה כ' כדרו' לזית פ' ה'
ח'ל' הלזיכו הגאונים להטעמו עניו'
ישמעאלים ומחורירי ב' לזית שכלר ימין אל ז'
שמאל באופן שיחכרו שם כנר שמאל מאחוריו כל
ד' לזית ויהיו תלוים מאחוריו כל ד' לזית במקום
התחלת הנוק' וכו' גם רבינו סעדיא ז"ל כ' ענין
עטופה זו ע"כ. מפורש יולא דלרוך בעת העניו'
להשליך כל ד' לזית ללד אהו' :

וקשה רכסו"פ ב' כחכ דסדר העיטוף הוא דישליך
ב' לזית ומניס ללד שמאל מזד אהור
כדי להמ' החו"ג אל הנוק' וכ' לזית שמאלים ישארו
תלוים דרך פניו של אדם ולא באחור והט' כדי להמ'
החו"ב ליעקב שהוא כנגד פניו וכמ"ס בפ"ג יע"ש
ולבאו' סתראו ניכנה :

ונלע"ד דהא ופא איתא וסדר העיטוף לרוך
שיהיה באופן זה רתמו' ישליך הכ' ימניס
על זר שמאל ולהשאיר הכ' שמאלים בזר פניו ולכוין
לתח החו"ג לרחל והחו"ב ליעקב ואחר הכונה זו
ישליך גם הכ' שמאלים על זר שמאל באופן שיחכרו
שם בלהר' כס' רבי' סעדיא ז"ל והוא לכוטל כח הילה"ר
וכ"כ ה"ה כס' מחכ"ר ס' ח' ס"ד. וכן נלע"ד לפרש
דברי ד"ל כמ"ס בפ"א בחק' רבינו ומחורין ב' לזית
שכלר ימין אל זר שמאל ואח"ך כ' באופן שיחכרו
שם כלר שמאל מאחור' כל ד' לזית רכונתו כמ"ס
ישליך של ימין אל זר שמאל ואח"ך יחכרו כל סד'
לזית שם מזד אהור ויהיה באופן ישליך גם של שמאל
כלר אהור ואעפ"י שהלשון חסד דלא כחכ ישליך גם
של שמאל אינו לרוך דכבר נשמע דלרוך שיהיה בן
מדרכב שיחכרו שם כל ד' מאחוריו ואם אינו משליך
של שמאל איך הם מתחכרים כל ד' כנלע"ד ורוק :

מזו כתב מוה"ר החסיד הרמ"ז ז"ל בסידור
התפיל' בענין י"ח אזהרות דשירת הים
שהם כטת"ר דו"א ריז' ע' דהנו' ביהו כבוד ה' יע"ש.
וז"ל דלמה לרוך רמו כ"פ בטת"ר דו"א דיזירה כיון
דכבר נרמזו ביהו כבוד ואי משום של' דו"ל כדורש
ישקבת דהי"ח דשירת הים הם נגד יתב דהו כבוד
יע"ש וא"כ נמלא דהכל א' כבר יתב תכ"ד והם
כסוד הפרט' שיש בעולם היזירה יע"ש. ומבואר יות'
כס' ע"ת בש' התפיל' וז"ל ויען שיש ביו"ס דיזירה ג"כ
ה"פ דה' אורא"ה וז"ל לכן יש חז' היות אחרונה בשירת
הים יע"ש נמלא דהרגיש בקו' זו וכ' שהוא כפרטוף
אחרים וא"כ למה ב' בסידור התפיל' ב' כתיבת ת"ו
בטת"ר דו"א דיז' :

ואפ"ל דהרמ"ז ז"ל לא השגיח בהוי לישנה וענן
דלא יש טת"ר כ"א בוא"ה רנו' דו"ג הם
כא"ה וס' הם ככא"ה ואי' חזן לה וכו' הם כו"א וכנוק'
חזן לה ואפי' אם יש לה הוא או ב' תי' או ו' תי' וא"כ
איך נוכל לומר דהי"ח אלו הם כא' משאר פרטיו ולכך
סידר הית' דשירת הים גם כן בטת"ר דו"א
דיז' :

ועוד אפ"ל והוא כמה שתיקוק בלשון חז"ל שב'
בע"ת ז"ל ויען שיש ביו"ס דיז' ג"כ ה"ס
דא"ה ואו"ה חו"ן וכו' רי"ל לתת נקט דא"ה כדלית'
הול"ל ה"פ א"ה וכו' אלא משמע דר"ל דש"פ ככ"א
מה"פ א"ה ואו"ה חו"ן וא"כ מעגה א"ש דאלו סב'
בתי' תי' הם כו"א דיזירה דא' מה"פ שיש בוטרתם :

וחזי מקרא ותהלים ככלל. מ"מ כבר נתפשט המנהג
ככל המקומות נקרות תהלים חזר חז"ל ואפי'
בקפולתיו ק"ק חסידים ראנו נוסגין ככל מילי דמר
רבי' האר"ז ז"ל אנתנו לומדים ככל הלילות תהלים
לרפואת החולים ולמנוחת המתים וכפרט בשבוע ו' של
עומר שאנתנו עושים תיקון כרת כל השבוע בחזי
הלילה אנו לומדים התהלים ככונסיה וא"כ היה לרוך
לכרך כרבת החורה כחזי הלילה :

ואעיקרא רמתא מה שהקשה עלמו לרעת
דלמה לא יחמר בר' החו' בחזי הלילה
ואי משום שלא נתחייב בה וכו' א"כ חזן לאומרה אפי'
כבוקר וכו' לא ידעתי מאי קא קשיא ליה למר מאחר
דכבר מפורש בדברי הרמ"א בפ"ע ס' מ"ז והביאו
הכחש"ט דאם נענר כל הלילה כשמאיר היום לרוך לכרך
כר' החו' שלא היה דעתינו לפטור רק ליום א' יע"ש
ואם כונתו לתת ט' ע"ר הסוד לא היה לרוך שיאמר
אותו כדרך קושיא חזן רחוק מקום להקשות באופן
שדבריו שגבו ממנו) :

גם בענין כרבת שעשה לו כ"ל עיין בש"כ במ"ס
חזן מט"כ ויוס"כ דאז כל העולם יחפיו יע"ש
וסודו מבואר בס' עולת תמיד כדרו' ויה"כ יע"ש
ונלע"ד דמט' זה נאסר ג"כ האכל שממנו כמט'
המיתה אכל כס' המזאת פ' ויחז' כדיוט אכל כ' טעם
אחר יע"ש :

וצריך להבין דלמה האכל שהוא אסור כנעילות
הסנ' מכך מט' רעל מכהנו ש"ע נתקנה
דכן משמע מדיוק' דרבינו דלא פרט כ"א ט' כו"ה"כ
ומ"ס מכרבת עני' וכו' אשר יזר דאם לא נתחייב בהם
חזן לכרך כמ"ס פתח :

ע"כ נלע"ד דאכל אינו יכול לכרך שעשה לו כ"כ
אע"ג דכל העולם נועלים כיון דהוא הולך
וחק ואין לו חייוב הו"ל כמו שזכר על מיטתו דחזן
לו לכרך כמ"ס הקום' בכרבות ד"ס ע"כ עת"ש כו
פריש סודא על רישיה יע"ש וכן פסקו הרא"ש והטור
ז"ל יע"ש. ורלה כמ"ס הרב ס"ל דמדרכי הרב ז"ל
נשמע דאכל מברך יע"ש. וכחכ עוד החס דהרב ז"ל
ס"ל כהר"ה ז"ל רכט"כ ויה"ך אסור לנעול
סנדל בכל המינים ולכך חזן רחוי לאומ' כרבה זו יע"ש
ונעלם ממנו לשון הרב ז"ל כנעולת תמיד כדרו' ויה"כ
דב' דלא נאסר רק סנדל של עור שהוא מזד הקלו'
כסוד כמות עוד אמנם שאר מנעלים מותרים דגם
מנעלים של קרושה לא נכתבו ח"ו שהם מ"ט
וסנדלפון ע"כ הרי דלשון זה נעלם ממנו. (א"ה
וכן כ' הרב חס"ל בסידור התפיל' דפ"ד ע"כ
ומן התי' איך לא הזכירו ז"ל ולע"ד דאכל אינו מכרך
כרבה זו כמו בט"כ ויה"כ וא"ה דיש קילוק בין ז"ל
בין דבר כולל לרבר הנעשה ליתיר ליתא דהא מרן
פטרו מן התפיל' דר"ת כל ז' מט' שאין לו מו' דאכא
ואפי' דשאר הקהל ליבשוש וכו' יע"ש ואין ראיה מזה
דאעיקרא ליתא להא כנו' אכל יש קלה רחיה ממאי
דאסור בת"ת ורוק :

האמנם גדול אדונינו הרב מוה"ר מוהרי"א ז"ל
כס"ה קשר גודל סי' ה' או' י"ט פ'
דלרוך לכרך והסכים עם הרב ש"ג וכ' דכן תמנהג
להולכים אחר עקבות האר"ז ז"ל ולעבד' דהכינקטיון
מאחר שהורה בכר גדול המורים ומה גם רמדיוקא
דרכינו ז"ל כר' דלרוך האכל לכרך מדלא פרט כ"א ט"כ
ויה"כ וכו' דאזי דכל כו' סאי הו"ל לאודעו ומכח

לחייך לכוין בעת האכילה אל האלף שהוא בינה ר"ל
 יען שכ' בחתי' דאלו המלכות איתכדירו בחכמה
 וכחכמו דכדורור הוא ע"י הנוק' לכך כתב דלחייך לכוין
 אל האלף שהוא בינה שהכדורור הוא ע"י אכל לחייך
 לכוין אל האלף אשר היא בחכמה ר"ל לזיורם כסוד
 החכמה לפי שעיניך הכדורור הוא ע"י החכמה שהיא
 מחשבה ומוחוין שלה ר"ל כמלת דאלף היא בינה עלמה
 ואנו מליירין האלף בחכמה אשר בה :

זהו אשר בה לפי הפסוק דאיוב כספ"ד
 עליון רספסו' אומר דאלף היא חכמה וכתב
 דהאמת הוא דאלף הוא בינה כסוד אלף בינה ומ"ש
 הפ' דאלף היא חכמה ר"ל חכמה אשר בכינה ודוק .
 א"ר ו"ל ודפח"ס ו"ש ועיון מ"ש אני סוד בקר' אל"ו
 במע' האלף אות רס"א :

מח כתב ר"ל בשע"ס כדור' העמוד' ככונת אחת
 נבו' שיכוין כהו"ה דחתימת אחת נבו' וכו'

כשם אכדע"ס והק' מוהרש"ו ו"ל דשם זה הוא תמורת
 שם אלהים ולא תמורת שם הו"ה ו"ל יע"ש ואפשר
 לומר במ"ש ר"ל בשע"פ במשלו סי' א' דשם
 אכדע"ס נמשך לנזק' דו"ה מאת אי' שהוא ס"ג ו'
 היותות הוא ע"ג כמנין כדע"ס וכו' יע"ש וכפי מ"ש
 כג"ה דשם זה נמשך מס"ג ו' אותיות והנה ס"ג ו'
 היותו נמשך לטק' ככרבת אתה גבור כסוד חיובק
 כשמאל כמ"ש כדור' א' דיעבור יע"ש וא"כ כונת
 ר"ל שכתב דשם אכדע"ס נמשך כהו"ה ו' ר"ל דהו"ה
 זו הוא חיובק השמאל שס"ג ו' אותיות וכן נמש'
 שם זה שהוא נ"ו ס"ג ו' אותיות ודוק :

מ"ש שאלה כתב ר"ל בשע"ס כדור' ו'
 דתפילין דמעלת הכינתון הוא
 כדבא כסוד והכוונת כס' חסד יסוככנהו וק' דשם
 כדור' ל"ג לעומר כתב שהוא באי' כסוד כטווח כס'
 עדי ער יע"ש :

תשובה יוכן במ"ש מש"ר האסיד סרמ"ו ו"ל
 בהק' ברכת סתור' דתפי' של רש"י
 ור"ח האכל חייב דהכל הוא כללות אימא אלא וכו' .
 ולכך כדור' הפי' שמדבר כעו' דר"ת שקראו אכא
 כיעד מו' דרש"י דזה חכמות חס בוטת לכך כתב
 דכינתון הוא באכא אכל כדור' ל"ג לעומר קראו
 אימא דכן הוא האמת :

ו' כתב ר"ל בשע"מ כהק' מ"ע ול"ת דמל"ת
 ששם שס"ה תלויים כב' או' י"ם ששם
 או"ה ומ"ע ששם דמ"ח הם כב' או' ו"ם ששם וז"ן
 וכו' ומשמע כעו' זה דמייירי כהו"ה סכוללת ששם
 או"ה וז"ן וא"כ קשם דאך יתו' הקו' שסק' לעיל כפי'
 ה"ה דהוא קי' איך שס"ה ל"ת ששם גבו' יסוד למע'
 כב' אותיות' יהורמ"ח מ"ע ששם חסידים יסוד למע' כב'
 אותיות' ו"ם ועז"תי דאין אנו מדברים כחמה סכר' דאו"ה
 וז"ן אלא כחמה פרטיות דז"ן וא"כ כהן כפי' סכ'
 שמדבר כהו"ה סכוללת מה יעגם על קו' ו' :

אמנם כפי מה שפי' הרמ"ו ו"ל בהק' נס"ש דאלו
 הכ' פי' דא ודא קראו הוא חת"ר דע"ז
 מל"ת הוא המש' מו' מע"ר דאו"ה לב"ר דז"ן וע"ז
 מ"ע הוא המש' מו' מע"ק דאו"ה לז"ק דז"ן יע"ש .
 ועפי"ז יתור' הקו' דאפי' אם היא כחיים סכוללת נג"מ
 הכל הוא כהו"ה פרטיו' דז"ן והכונס דהנס דכ"ק
 יש מו' מ"מ אינס נק' מו' כ"ה מו' דג"ר דהוק הכל
 הוא ו"ם שהוא מו"ה דאו"ה לז"ק דז"ן וא"כ נמלא
 דשם י"ם ששם קמו' הוא ככ"ב דז"ן סכאיס מבח"כ
 דאו"ה

שור' כסה"כ יסן כדור' שרת פיס דתק' סר"ן ו"ל
 ח"ל ו"ל דכשלתא מה שאנו כופלים

הספירות כמה פעמים הוא נכון מאחד ריש כמה
 פרו' טבל לפרש דכלי"ס מרכיזים כפר' א' אכל לפרש
 מנין א' כפר' א' כ"פ הוא מותר מאחר דכבר פירש
 למע' רח"י הו"ה הם כנגד ט"ע ממ"ט ומל"ה
 כסה"כ שנס פתי' הו"ה שכתוקה הים הם רומיים
 למט"ט שסם חת"ר דו"ה ככו' ולכן לא רציתו להעתיק
 זאת הכוונת דפשוט אללי שאינו מרבו' האר"י ז"ל ומה
 שנלע"ד הוא רח"י היות ריהו כבוד הם כמ"ס דו"ה
 פני' ונאק' ו"ח דשורת הים הם כמות' דו"ה וכו'
 יע"ש וק' שהוא כתב דפשו' אללו שאינו מרו"ל
 הרמ"ו ו"ל הוא חלוק וסודר בשיר' הים כמו שמפורש
 כדברי רבינו ז"ל וזו ממשם הק' קושיא אפשר לפרשו
 כה' מב' אופנים שכתב' לעיל :

מ"ז שאלה כתב ר"ל בשע"פ כדור' סי' ל"ג
 ע"פ ואאלפך חכמה ואאלפך בינה

כל אלף הוא בכינה והוא סוד אלף של אהיה וכסוד
 אל"ף כו"ה אלף בינה ו"ס ואאלפך בינה והק' מוהרש"ו
 ז"ל ולא הכינתו כי סכתוב אומר ואאלפך חכמה
 ועיון מ"ש מוהרש"ו ז"ל כש' הסקדמות :

תשובה נלע"ד שוכן טענון עמ"ש בשע"מ
 כפ' עקב ככונת האכילה דתפי' כתב
 דמטת כל טנתו היות כסוד אות אלף אשר היא
 בחכמה כמ"ש וחס"ך כ' דודע רכל כתי' הו"מ לא
 נחברו אלא ע"י החכמה הנק' מחשבה וכו' נס טודע
 מ"ש בזה"ק אכלו רעיו' לעילא דהו"ה דתמן אכילה
 ולכן לחייך לכוין בעת האכילה אל אות אלף שהיא
 הכינה כסוד אלף ביה אלף כינה ותכונן כליורה אל
 סכתוב' מ"ש יע"ש :

ולכאורה דבריו סתראו טנהו דתחילה כתב
 דאלף היא חכ' וחס"ך כ' דאלף היא

בינה ואם תרדקך כלשוט הוק' תראה שינוי כדבריו
 דתפי' כתב דאלף אשר הוא בחכמה וחס"ך כ' דאלף
 היא בינה ולקמן יתב' וכתב חס"ך ותכונן כ' אלפין
 שזיורם וי"ו וי"ד הם כגו' מ"ו לרמזו כי אעפ"י שהם
 כ' אלפין א' באכא וא' באי' הכל הוא באכא לכוין
 אלא שהוא כסוד חו"כ שבו דהנה המחשבה לכה
 היא המכררת וכו' יע"ש ולחייך כיואר :

אמנם יוכן עמ"ש ר"ל כש' מארשכ"ו ו"ל כפ'
 פקודי דר"ר דהמ"ן דטק' הם מסוד
 אותם הו"מ והם מתבררין במחשבה שהיא החכמה
 ששם מחין דטק' יע"ש ודרוש זה הובא כע"מ שבר
 מ"ר ומ"ן פ"ה יע"ש וכן מש' בשע"פ פ' וארא כמכת
 חשך רכ' דתקד' גי' סכ"ה ונ' היתרם הוא סוד א'
 סמליירת כליור כזה א' העולו' ל"כ כנגד ל"כ
 נתי' חבמה אכא כמ' דש"ך טט' איתכר'
 במחשכס סנק' אבא ואלו ילאו מן החכמה
 דטק' דקדוש' יע"ש נמלא דכדור' ש"ך הוא בחכמה
 דטק' וכו' כע"ח ש"ג פט"ו רכל דנין במחשבה
 איתכדורו וקוא להיות שם חכמה דכ"ן שאר דינון חסו
 כולו' דקדור' דכטט כמותא יע"ש וכתב ע"ש כסוף
 פ"ג הנה כל בירור פיסולת הוא ע"י מחשכס והוא
 ע"י החו"כ אשר בחכמ' כסוד הכן בחכמה וחכס
 בכינה ונמלא שחבל הוא בחכמה ע"כ ור"ל שהכדור
 הוא כהו"ה דמו' דטק' הנק' מחשבה וחכמה . וקו
 מ"ש בשע"מ ואע"פ ששם כ' אלפין א' באכא וא'
 כזי' הכל הוא באכא לכוין שהוא כסוד חו"כ שבו מ"ש

שפת אמת

עורר בנו' לכן החחי' התורה כבוד זה מת' ולמטה . ועוד דבכו' הכלים החחי' מקו אמנעו בנו' ולכן נקטו סמיים שהם ח'ת ונלח בחחי' ועור' ג'כ מדור' היניקה דב'ת' ונלח לא היה כ'כ סיגוס כמו מן הוד ולמטה ולכן לא פירשם הכתוב . נטף ושחלת וחלכנה הם הוד יסוד ומל' שבהם עיקר הפנס ולכן כאו מפורשים ור'ת שלהם נח'ש וס'ת 'לילי'ת כה' אוזיות אח'ך חוזר למעלה ופי' סמוס כה' ראשיות כי מעט אשר היה להם פנס כערך תחחותים . ולכונה זכה הוא או"מ :

אח"ך כאו ח'ל ורמוז לסוד תי' הנוק' רשם עיקר הפנס ולריך תיקון הרבה והחחי' מן הכתר קו האמנעו רכן השכירה החחי' מהדענא שכו כח הכתר בנו' וסמך ליה כל קו האמנעו אבל הת'ת לא נזכר כאן דבכר נת' כידוש אלפ'א בית' דאעכ'ת כי נקי' הת'ת שכתבה ידח אל היסוד כי אין לה על מה שחסמך כו"א ולכן א"ס רמן הכתר בא אל היסוד ועוד שש ע' הנו' כדכרו האר'י'ל לט' סמיכת ה' ה' ככתוב למטה . מור והקיעה וא"כ וכרכוס הם חנ'ת נלח שהם ר' זיני העשרות שיש באלפ'א בית' ה' הנו' . קושט וקלופת הם חו"כ רמו לאחוי' שלהם שגפלו כאחי' ונודע שירדו עד הסוד ולכן סמך ליה קמטון שהוא ההוד ויעוד כי ההוד רינו מרובים כנודע באלפ'א בית' ה' הנו' ולכן חיברו לו החו"כ להמתיקו ומי שיבין כוריון של רכ' וידע שורש סוד תי' הנוק' כדור' אטכ'ת טועם טעם מחוק לחכו בהכנת דרכים אלו . ועוד פרפרת נאה כי קטורת נ' י"א פעמים אר"י הרמוז ליה במל' דנוק' שבהם עיקר החי' ועוד קטרת חסר ככתוב הוא סוד ה' ה' ה' דהיוני וי' פ' וי' נ' פ' ד' ה' ו' פ' ה' נ' רכ'ס ס'ה עולה קטרת אר' ו'ל' ו'ש' הרי בהדיו כמ"ס ושו"ס שיינקו אל האמ' :

ובענין זה שמעתי מפה קדוש מורי הרב התסוד הראב"ד ז"ל שנתן ט' כשינוי א' א"ש כון ר'ת לדבריו חו"ל דכחו' הניחו הלכונה וכה שהיא סוד או"מ בסוף כל הסמנים וזינה מחוכרת עם המל' דוש הפסק ה' ספי' בוינים וכברייחא חכיו הלכונה וכה עם החלכנה שהיא המל' ולנו לדעת למס וזכור' שהיה אומר ער'ז רכיון דהברייחא היא במל' ונודע דכמ' יש אחוי' החיטו' מאד יען דרגליה וירדות מות ונודע דאו"מ הוא המגדש הקל' לכן סמכו האו"מ עם המל' וע"ז אכל כחו' שאין עם כ"כ אחוי' הקל' ד' סוהיה מרחוק :

בן שארה זו נשאלתי במכתב ממעלת הרב ת"ק לישאל כל כמותרת' ש' פינסו ז"ל כמ"ס רכיונו ז"ל כש' הכוונות בסוף ריוש ק"ש כענין חזרת הש"ס נ' תיבות ה' אלהיכם אמת שכתב חוזר הש"ס וכבר ידעת מי הוא הש"ס . היכן כתב רכיונו'ל זו הידיעה וכדור' הלולב כתב וחביון אמתה המנגע הלולב הוא הו"א וכאן קילר דבריו ז"ל ובכך דר'ת כת"ר יבקש ויחפש מול' דבר :

וזאת תשובתי אלו הנה כענין זה חיישתי חופש מחפוש בכל הע"ס וכמעט בכל הח' שערוס ביקשתי ולא מלאחוי' או אמרתי אלקטת כל כדמרו"ס כספרי שאר המקובלים מגורי האר"י ז"ל וראיתי כסידור הרב מוהר"ח הכהן ז"ל שכ' דהש"ס הוא במלכות וע"ש . והרמ"ע ז"ל כס' כנפי וינה ק"ג סו' ר' כ' דהש"ס הוא כת"ת וכס' הרב קול ועקב אשכנו ז"ל כ' דהש"ס נ' סמי"ס סוד ו"א וחז' גימ' אר"י

דור'ת וחס רחמים אך לפי שהם בנה"ו ראו' לנך הם סדינים ורמוזו עם המל"ת אך כו"ק אפי' שיש עם מו' חייבם נק' מו' וא"כ אין שם י"ה אלא ו"ה ויען דשם עבלו הס"ח לנך רמוזו עם המ"ע ע"כ .

(מכאן ואילך הם קל"ח שו"ת וענינים וטעמים נכונים מס שחידשתי אני קהל והלעזר הנמלאים אחי פרט למוזמן) .

נ"א שארה זו שאלו כת הקודמים בענין הו"א סמני הק' הכתובים בתורה ושנויים בכרייתא דנראים ח' דכרו רכיונו ז"ל דסודין זל"ו וסוד רכפי' הו"א סמני קטו' שכתורה כ' דנטף הוא כסוד . וכפי' הו"א סמנים שכתריית' ב' הלרי שהיא נטף שכתו' כתר' כנודע בכתר והוא פלי' ומוה כמה שנים שראתה עיני כסודור כ"י הנהת חכס א' מחכמי מערב זה שמו רבי שלום הסכעוני ז"ל שהק' קר' זו וכתב דבכר שלח שאלה זו להרב הגדול מוה"ר מוהר"ת ז"ל והשיב לו כוס הלשון דלקו' זו אין לה תי' עד שיבא אליהו :

תשובה הנס שירעתי כיו"י מיעוט ערכי פחות שבערכין ואיני ראו' ליכנס בדבר שעמדו בו עמודי עולם מ"מ אמרתי חורה הוא וללמוד אני לריך ושמא מקום הניחו לי וטרים כל הנני יוסף להפליא עוד דוכי זה השינוי לכר יש והלא מנינו עוד שינוי בענין הסדר דאינון סוין דכרו הכרייתא עם ד'ת דכתורה החחי' מת'ת וכברייחא החחי' מכתב והנס רכין כתורה וכן בכרייתא אין להם סדר כספי' לא ממע' למטה ולא ממטה למע' וזה לא ידעתי למה מ"מ היה להם לחכמי התלמוד ליקח הסדר כמו שהם כתובים בתורה ולמה שינו :

אמנם יוכן הענין אי נוחא קמיה שמיא בהקיים מ"ס ר"ל במ"ס ס"ב ח"ג פ"ו ה"ד לעיל בקו' אל"ו במע' המ"ס אוח' ה' כמ' רכ' כחו' מלכוס היו א' חו"א וק' דמלכות ומלכוס דו"א נרמוז בתורה כפ' וישלח דתורה הוא ז"א ומלכוס דנוק' נרמוז ברה"ה רכתובים הם במלכות וע"ש נס נודע דהש"כ הוא כמלכות א"כ כוראו דאלו הו"א סמני הקטורת השנויים בכרייתא שהם רומזים לו"מ אינם הו"מ הרמוזים כו"א סמני קטורת שכתורה ראוהם הם של ז"א ואלו הם של נוק' דהש"כ הוא במל' נמלא דוש חילוק ביניהם וכן לחוד ועדן לחוי' ומש"ה שינו בסדרן להורו' לטו דלא ראו' זה כראוי זה ורב המרחק ביניהם ובהכי לק"מ ורוק וא"ש את"ס :

שוב החו"ר האלה"ס אנה לודי סה"כ ישן כ"י ושב ראייתי מראות אלה"ס דה"א מרגניתא טכא שכ' הרב המקובל המופלא נשי"א אלה"ס מוהרנ"ס ז"ל וראיתי להעתיק כל לשונו לשון סוהב שהיא הקדמה יקרה וז"ל כלעזר'ן לתת ט' נכון לשינוי הסדר בין דכרו חו"ל לר"ת וגם למה בתורה קל"חם כאו מפורשים וקל"חם לא ודכרוס אחרים אשר יכתבו מתוך הדברים האלה הנה נודע דבעת שבי' הכלים נפלו מכתו' וז"ו ונו' מלכו' ז"א בתורה ורטיק' כר"ה וכן כתי' הקטורת אנו מעלים נ"כ הכ' כחו' הנו' כי כתב"כ הרמוז למלכוס דו"א ואמנם חו"ל שכל כוונתם הוא לחי' המל' תשכ"פ לכן סדרן ותכאר כסוד תי' המל' והנה לפיות דעיקר אחיות החיטו' כו"א היינו מהכלים שלו ששכרו מן הקום ולמטה ששם עק"ר

האמנם לריכוס אנו להכין וכפ"י דבר רבתי ו"ל סתרא"י נינסו ומדודו ק"ש של שחרית משמע כשריא דום התקין אינו נעשה כי אם דוקא ע"י הש"ס מרקטיר תנא לומר דע"ו אחת הש"ס שכבר ידעת מי הוא הש"ס וכו' וא"כ אך כ' בדרוש ק"ש שעה"מ דגם סיחיד יכול לכתוב ונעשה הת' ע"י :

ולזה י"ל והוא פשוט ליעולם האמת כן הוא דת' זה אינו נעשה אלא ע"י הש"ס אבל הליחא בק"ש דשחרית דנאמרת כלבור ויש ש"ס אבל בק"ש שעה"מ דנאמרת ביחיד ולא יש ש"ס אז נעשה הת' ע"י קיודר . וא"כ יש לתמוה על הרב מוהרי"א ו"ל דתנא קאי בשחרית והביא ראיה מלשון זה של מוהר"ק"ו שכ' דיקודר יכול לכתוב ואין ראיה מכאן דום לא אמרו אלא בק"ש שעה"מ דלא יש ש"ס לא בק"ש דשחרית דנאמרת כלבור ככר כ' כשריא דתת' נעשה ע"י הש"ס דוקא . וגם לזה י"ל דראיותו הוא מרמזיטו בק"ש שעה"מ דתת' נעשה ביחיד מכאן דלא יש ש"ס א"כ ה"ס בק"ש ש"ס כשנאמרת ביחיד הו"ל בק"ש שגל המועט ונעשה הת' ע"י הגם דעיקר הת' תלוי ביד הש"ס כמ"מ וזה כשש ש"ס אבל אם לא יש לא מעכב ואפשר רווחי מה שמע דכשעה"כ אינו מפורש זה :

ג"ן שאלה זו שאלתי מע' הרב כמוהר"ק טא"אנ"י כר"ר מזה כמה שנים למעלה מעשרה במ"ש רכינו בחי' ו"ל בק' כראשית ע"פ ויאמר אלהים נעשה אדם בללמי' וו"ל ויש בכתוב הוה ענין עמוק תחום באורות המקובלים מבקשו' כי הוא קוד כענין עשר ספי' אשר האדם כלול בהם ותכונותו דוגמה להם אמר בללמי' כללם העשוי לנו כמות הת"ת והוא משיבת הגוף ואתה שמע פי' הכתוב וכל המיוחד יתור שלם ראוי שיכוין לבו לזרש האדם שהוא כבוד לכל הגוף כנגד הכתר וכו' מוחו וחכו של אדם כנגד החכמה וכו' ולשונו כנגד הכונה וכו' וזרועותיו של אדם לימין ולשמ' כנגד החכמה חוהו ובריה הלשון מכריע כנתיים שקרי התשובה כנגד הלשון והרי לך ה' ספרות עליונות הת"ת כנגדו באדם משיבת הגוף וכו' הרגלים באדם שוק ימין ושוק שמאל כנגד הנו"ה כמות אדם באדם כנגד היסוד וכו' וכשאר מלכות וכאשר ראה אחר השלמת הגוף שלם וכשאר מלכות ק"ץ אמר שמא ח"ו כ' רשיות יש ולא נתן אל לבו שהוא היה הלב וכו' י"י"ס :

הנה הרואה יראה ברכי רכינו בחי' אלו דמלכד דיש ט"ס ומיסו' לשון דהנה מ"ש וזרועותיו של אדם לימין ולשמאל כנגד החכמה ליתא להא דמלכד דכבר כתב מוחו ותכו של אדם כנגד החכמה וכן הוא לפי האמת כמ"ש בפתיחת אליהו מופא חכמה ועוד בה דזרועותיו ימין ושמאל הם כנגד חו"ג כי כן ז"ל וכן הוא לפי האמת שהרי כתב והרי לך ה"ס והיכי הוה ה"ס אם לא במנין חו"ג שהם כ' זרועות כמ"ש פת"א ועוד י"ל בדברי רכינו ז"ל כמ"ש כי הלשון נגד הכונה והמלכות נגד הלב ואין קי"ל פתח"א כינה לבה ומלכות פה וז"ע ותא' הרמה וכו' ע"כ :

וזאת תשובתי אלו באתו פתק עם תוס' נוסף שהוספתו עתה ואע"ן ואומר כי עמ' ש"ר"ס כת"ר דיש ט"ס ומיסור לשון כמ"ש זרועותיו של אדם וכו' כנגד החכמה וליתא להא וכו' ול"ל כנגד חו"ג וכו'

אנ"י ונ' תי' אלו הם סוד נתי' ח"א הנע' מו' לנתי' ע"כ . ומ"ש דחון נ"י אנ"י כ"כ כתיקו' קו' תי' ט"ל וכן כתב הרב מוהר"מ פ"ו ל"כס' מ"ן דחון נ"י אנ"י כי תמיד היא מתפללת לפני כעלה שיתן לה "תיבוק" וזו"ג "משוק ר"ת חו"ן ע"כ :

ואני זוכר שלמדתי בספר ובעת אינו זוכר איה מקו' בכורו והוא דחון נ"י אנ"י ככ"ל גם חון כתי' חו"ת זי"ן ט"ן או' אמלעיות נ"י חו"ה שהיא ז"א לרמזו דהחון ע"י כונת תפי' עושה יתור לו"ן חו"ה ואד' ובהכי נחא דענין זה נעשה ע"י החון דכיון דת' נ' תיבו' אלו הם כתי' נס"י דז"א הנעשו מו' לטוק' לכן ז"ל כן דהחון רומז לו"ן דאם נאמר שניהם זי"ן רע"כ ז"ל כן דהחון רומז לו"ן דאם נאמר שהוא רומז לו"א לבר א"כ מאי עדיפותיה של החון שנעשה הת' ע"י הלא כל אדם רומז לו"א כמ"ש רז"ל בדרוש היולב ואם נאמר שרומז למל' לבר כמ"ש מוהר"ח הסחן ז"ל גם זה לא יתכן מאחר שהוא זכר וכבר ידוע דכל הזכרים הם אחוים כו"א והנקבות אחוים כמל' כמ"ש בזה"ק :

הן אמת שקיה קשה כענין דאך יתכן שיהיה רומז לכ' כתי' וז"ן מאחר שהם כ' כתי' חלוקות זכר' . וה' האיר את עיני ומלאתי בזה"ק פ' שלח לך דקס"ד ע"כ ח"ל מנהל עו דא חובה כו ירוץ לדיק במנהל דא אינעריך לדיק רליחוי חון הכנסת זכאה דקצטו ריוקל' לדיק עילאה ע"כ למדנו מזה דהחון אחו כמות היסוד לדיק עולם וכבר ידוע דהיסוד הוא זוכר ועטרת היסוד הוא המל' נוק' נמלא דהחון אחו כמות היסוד שהוא כלל מדכו"ן וכוה מיושב סבל :

והשתא דאמת לנהי כ"ל לסיים הרמו הכו"ל דחון כתי' חו"ת זי"ן ט"ן או' חיותות ראשונות הם נ"י אנ"י ואו' אמל' נ"י הו"ה ככ"ל ונשאר או' חיותות אחרונות כלי רמו וכוה ח"ש ראיותות אחרונות הם נ"י ת"ק שהוא מילוי שם שד"י שז"ן דל"ת יו"ר נ"י ת"ק וכבר נודע דשם שד"י הוא כיסוד שם רמו למ"ש דהחון אחו כמות היסוד :

שוב בא לירי' ס' הפירס להרמ"ק ז"ל וראיתי כש' ערבי הבריזים באות הת' ערך חיכה שהביא עמם הזוה"ק דהחון הוא כיסוד אכל לא הראה לנו המקום של הזוה"ק איה מקומו זכוראיו רכונתו על זה הלשון שכתבתי אני הדל ושו"ש וכו' :

ואחרי הוריע אלהים לנו את כל זאת מה מאד תמנני על מה שראיתי להרב הגדול מוה"ד מוהרי"א ז"ל על הכרכי"ס כתי' ס"א שכ' דאם קורא ק"ש ביחיד שרי ליה לכתוב ה' אלהים אמת ושמעתי שכ"כ מוהר"א ז"ל שנהג כן רכינו האר"ו ז"ל ע"כ . ולא ידעתי היכן כתב כן מוהר"א ז"ל שהרי עוכינו הרואות כשה"כ חרש וסה"כ ישן וככל הני ספרי רבי רב ההולכים אחרי אר"ו מלכד דלא נזכר זה אלא אדרבה משמע כשריא דזה התקין אינו נעשה אלא ע"י הש"ס כנ"ל ואך סמך על השמועה ולא תתא שמועה גדולה מדאיהו והוא פלא :

שור כשעה"כ בדרו' ט' דק"ש שעל המיטה שכתוב כן כשריא דגם היחיד יכול לכתוב הנה' תיבות הנו' באופן שהמועה היא אמיתית אכל יש ק"ל תי' על מוהר"א ז"ל דבר' דאשתמיט מיניס דמר לשון זה של שעה"כ מרלא הזכירו וסול"ך להביאו מפיהשמועה דוק :

שפת אמת

וכו' בן הוא האמת אבל אפשר לפרש הלשון דשפת פתח דהב' ורועות הם כנגד החכמה והוא דהנה נודע כי החכמה היא מקו' ימין חח'ן שהוא כחמד אמנם כ' רז"ל בע"מ שכ"ט פ"א ה"ד לעיל בקו' אמל"י במע' הח' או' מ"ה כי החכמה שורשה היא גבורה כי לכן חכמה דא"ל נחלבש בה גבורה דעתיק יע"ש א"כ נמלא דכספי' החכמה יש חו"ג א"כ יהו כונ' רבינו שכ' דב' ורועות ליתין ולשמאל דהיינו חו"ג הם כנגד החכמה ושחיס זו שמענו :

ומ"ש דהלשון נגד הכינה גם זה יוכן כמ"ש רבי' ז"ל עיין לעיל במע' הלמ"ד אות י"ז דהלשון הוא מבחי' אלה"ס ולכן לשון' נ"י אלה"ס דיוודין' נ"י ש' ואלה"ס פשוט נ"י פ"ו ס"ס לשון' וכבר נודע דהכינה נק' אלה"ס עיין במ' הכי"ת אות כ"ו וא"כ הלשון הוא נגד הכינה :

דן והואיל ואחא לידן דרבי הפתיחת"א דחכמיני נימא ביה מלחא מה ש"ל כמ"ש מלכות פה דהנה נודע דהמל' היא סופה דכל דרגין ומקום המל' היא תחת היסוד בבחי' עטרה ובמושבין הוא מנחיר כליור אר"ה ישר כשיעור קומה העליונה וא"כ איך היא כפה שהוא למע' מחנ"ת כה"י וליכא למימר רמ"ש מל' פה היינו פי' האמה דהיינו עברת היסוד רכן הוא האמת רשם היא מקו' שהיו קיים עור' תורה שבעל פה קריין לה דמשמע שהיא הפה העליונה :

האמנם יוכן כמ"ש רז"ל בע"מ עיין לעיל במערכת הו"ר א"ה מ"ג דשם הבאחי הקד' זאת אבל הרואה יראה דשם יש עירוב פרישות ולא נכתבה כיושר ועיקר אמתות הקד' זאת שורשה פתוח בש' מארשב' ז"ל כהקד' בראשית וראיתי להעתיק' פה כיון שהיא הקד' יקרה ולריכא לכמה מקומות ח"ל דע' כי בכללות הפה יש בו י"ס וה"ס דהיינו הפה מל' שבה . השפתיים נו"ה . הלשון יסוד ות"ת . השיניים ל"ב נחוי' חכמה והחיד' לחכמה . ולחי העליון ותחתין חו"ג . גרון כינה . ומה שלמע' מן הפה דהיינו הראש שם יש י"ס אחרות והם בחכמה דהיינו החוטם כמל' כסוד ותהלת"י אהעו"ס לך . העינים נו"ה . האזניים חו"ג . המלת כינה . בין העינים ת"ת כסוד הירעת . והמנוח חכמה . והקרקפתא דרישא כתר עכ"ל . ומעתה הוכן הענין דמ"ש הפתיחת"א מלכות פה היינו כו"ס שבפה :

ובזה פירשתי מ"ש רז"ל בש' רה"ק בדרוש א' חו"ל ולכן איז הכונה מגלה האותיות רק במקו' ובחלקה שהוא כמל' וכו' וק' דהמל' אינו מקום כינה אלא מקו' הדעת כמ"ש בזה השער עלמו ככונת האפרוכש' הכוונת ככוונת הרים ולפי' סיניא דהמל' היא כינה דחכמה ורוק וסו"ר בכתבי הרה"ח הרא"ש ז"ל שכ"כ :

עוד י"ל ברכי' הפתיחת"א כמ"ש כינה לובא דלמ"ו' היאך יתקיימו כל כתבי רבינו האר"י ז"ל בכל מקום שכ' דהמחין הם חכ"ד א"כ הכינה היא כמות ולא כלב וכאן א"ל לחלק כמו שחילקנו בענין הפה יען דזה שכ' רז"ל דהכינה היא כמות מיידי ב"ס שכללות הגוף כנודע והכינה ד"ס שבראש כבר כ' שהיא המל' וכינה שבה היא הגרון א"כ דברי הפתיחת"א במאי' מתוקמא :

ואפ"ל עפ"י מ"ש לעיל בקו' א"י במע' הלמ"ד אות כ"א משם רז"ל שכ' דהל' נעשה

מכה קיבץ האורות דנה"י דאימא שמתקבלים כחיה מזה נעש' הלב יע"ש הרי דהל' הוא כבינה נמלא דהא והא איתא ואלו ואלו דא"ל והוא רלעולס עיקר מושב הכינה היא כמות יען דהכינה היא הנשמה והמנוח הוא משכן הנשמה כנו' אבל יען דהל' נבישה מכה קיבץ אורו' נה"י דא"י וכו' לכן נק' על שמה כינה לובא ועיקר הלב הוא כו"א שהוא ריוס והלב הוא משכן הרוח כנו' וק"ל :

עוד נסתיילכי לתור בחכמ' סולחכין אמרי כינה כמ"ש כינה לובא גם הלב מכין דלכאורה נראה הפך הפסו' בפ' אשא שא"ל ולכל כל חכם לב נחתי חכמם וכן בפ' ויקהל נא' כל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה כלבו הרי דהחכמה היא כלב ולא הכינה וכמו כן קשה מ"ש מוחא חכמה ועד' ק' על רבינו האר"י ז"ל שכ' בכ"מ דהחכ' היא כמות :

וחזה היות להרב הגדול מוהר"א ז"ל בס"ה מדבר קדמות במע' החי"ת או"י ג' שהבי' ממש הרב ז"ב ז"ל שכ' דהע"ה היה סוכר דהחכמה היא כראש ולוה פתח ספרו באשרי אוחיות ראשי ושהע"ה סבר כי החכמה היא כלב ולכן משלי המ"ס רכתו שהיא כאמל' אוחיות כמו הלב שהוא כאמל' הגוף ודהע"ה אמר על שלמה בני אדם חכם לב' ר"ל אדם כוונת לחמת דהחכמה היא כלב ישמח לבי גם אני כי בכל אדם מתקנת חרץ מכנו וכו' עכ"ל . ול' איך דהע"ה היה סוכר דהחכמה היא כראש הפך מקרא מלא כנו' ומן התימה על סוכר מוס"ד ז"ל איך לא נתעורר בזה :

והנרעד לומר בדרך פשוט הוא ע"ד מ"ש בענין הכינה דהא והא איתא והוא רלעולס עיק' מושב החכמה היא כמות דהמחשבה הוא כמות וכו' דהמחשבה הוא בחכמה כסוד כך עלם כמחשבה אבל היא מתפשטת כלב כדי להוסיף המחשבה מן הכח אל הפועל יען דכמות המחשבה היא חסומה וכשמחש' כלב מתגלות המחשבת דהל' פתוח יותר וכן כהב רז"ל עיין לעיל בקו' אל"י במ' הכא"ק אות כ"ה דהמנוח שולח אל הלב דרך הגדוין הנמש' ממנו דוחניות וק' כה הפרגש יע"ש כה"י כה"י :

ועוד אפ"ל ע' אחר איך החכמה היא כלב והוא דמאחר שכת' דהל' נעשה מכה קיבץ האורות דנה"י דאימא המתקבלים כחיה וכו' וכבר נודע דא"י הם תרין רעין רלא איתפירין לעלמין וכו' כלולים זה בזה בסוד הכן בחכמה וחס כבינה א"כ החכמה נ"כ היא כלב באופן דמ"ש דהע"ה ומ"ש שהע"ה הא והא איתא ואלו ואלו דא"ל :

ג"ה שאלה זו שאלו חכמי המערכ ז"ל הלא היא כתובה בס' הוי"ר נה"ש למוה"ר החסיד ז"ל עמ"ש הרב מ"ח ז"ל בס"ה דסוד הברכה ר' כליל ש"ק שהיא אמת קדשת הוא סוד הקדושים שנותן התתן לכלה . והכריכה ד' ריוס ש' שהיא ישמח משה הו"ס הסכלות דשולח התתן לכלה . והכריכה ר' דמוסף הו"ס המשחה שבושה התתן כיוס חתונתו . והכריכה ד' דמנחה שהיא אמת אחר הו"ס יסוד חתן וכלה . ובערביה דתול כתב כדרכת אמת חונקתו שהוא סוד הכעילת מזה שבעל ז"ל תורש כי כיוס ש"ק היה יוס חופתו ע"כ . והמה ראו כן תמהו דהוא הפך פרק כל כתבי רבינו ז"ל והוסיף דס"ל דהו"ו הוא כמ"ק ואיך כ' הוא ז"ל דהוא כליל מ"ש ועשה כל השבת

היה ממנו ענין חסדי' וזהו וזהו רכס' שפירטין שהיה
סדר חפ' וזו קלת כקילור בחיפון הסעורים לאומרים
ככל יום וש"ס שכיכותי חל האמת :

זו איתא כוונת' פ' בא רל"ח ע"כ ח"ל חנין
כתיב כי יסיה נערה בקולה נעדרה קוב
מ"ט מאוס דכל זמן דלא קבילת דבר אחר נער
מדקבילת דבר אחר נערה ע"כ . ונרדף להבין דהרי
ככל הפרשם כולם כתוב נער חסר ס' אף מוקבילת
דבר דסייט כי יקח איש אשה וכו' ולקח אבי הנער'
ובן ואם כאשר ימלא האיש את הנער' וכו' וכן כל הפ'
כולם אחר שכתב ושכב עמה דקבילת דבר עכ"ז כתוב
נער חסר . ועוד נרדף לקח ט' מדוע בכל הפ' כתוב
נער חסר חזן מפ' ונתנו לאבי הנערה כי אולי ש"ד
וכו' כתוב נערה :

האמנם כלע"ר שובן סענין אש ושר נעמי ס'
כהקדים מ"ס ח"ל ציץ לעיל כמעני'
האי"ן ח' מ"א דארש כל סדימן הם ש"ך דימן וסס
ה"פ רי"ן וסס בגי' נער חסר ער לא אחסמנו וכו'
אחכמנו ע"י ס' אלפי"ן שס"פ דין המרש על שס
האי"ס ואז נעשו מה"פ רי"ן נעשו ס"פ חדני' וחיטן
דינא רפוא אז נעשות נערה וקור' ס' ואז קבילת דבר
ואזרונת ביה וע"י חוונ אז נכתבו ונתקפו הש"ך
דימס ומנע"ר נעשית נער"ס ע"כ וע"כ :

והנה בראי ז"ל דכלי ספק שלא כאמר כל
השיטו' הללו דכי קבילת דבר ואזרונת אז
נעשית נערה ומתמתקת סדינים הייט כשהוונ נעשה
בקדושה וכטהרה ולפתוח שיסיה כסידר ככתובה
וקידושין ואז עי"ז חוונ מתמתקי' ומתקמני' פדימס
ומנע"ר נעשית נערה אבל כשאין חוונ כסידר אלא
כונות אז אין ספק דתלבד ראינס מתמתקיס סדינים
אלא אדרבא מתגבריס סדינים יותר חס פשט :

ועפ"י סקרמס וזו דוק ותשכח ככל הפרשם אע"ג
דכתיב ושכב עמה וכבר קבילת דבר
ואזרונת אפי' סכי עדיין איתקיימת נער והדימס לא
מתקפו וענ כי הוה חוונ כונות כי מלא וכו' וסתיק
כה ושכב וכו' ולכן כתמי' ספר' כי יקח איש אשה וכו'
ואם לא עלילת וכו' כתמי' דעדיין לא ירעיון אס
מ"ס הכעל שלא מלא לה כתוליס סוף עלילת דברים
או אמת סיס סרכר ומלא דאת האשם קבילת דבר
כונות מספק כתוב נער חסר ס' האמנם אחר כך
כשנתברר סרכר ככ"ד סהיס עלולה אחת האשם סיה
כשרס לכן כתוב ונתנו לאבי הנערה מלא לקורות שכבר
נתמתקו סדינים ולום בכל הפ' כתוב נער חסר חזן
מזם ודוק :

חזן כתב סטור בה"ח הל' ר"ה ס' תקל"כ משס
סערוך רמס שוהגיס לתקוע כר"ס
מאס קולת סוף כנגד מאס פעיות דעבי אימיו
דיסירה וע"ס וסכיאוהו סמס' כמס' ר"ס רל"ג וע"ס .
ולכאורס אין לו שער דמס קשר וסמכות יס ענין
התקיעות עם סק' פעיות דאימיו סיסרס וסנס דסן
אמת רבגמ' ילפיון שיעור תרועה מהאי קרס דאס
סיסרס מ"מ וכו' לירע פי' תרועס מס סוף וילפו לה
מתקייכב אבל לומר דכל ט' סק' קולות שאט חוקעין
כר"ס שעי' סקכ"ס עומד מכס' סדין וכו' וכמתקיימן
ניגשס כשמיס ממעל סיסס עי' זכרון אימיו דיסירס
זה לא יכלסו שכל ורעיון תענה לז ראינו לשוס ח'
מכעלי ספרשי"ס שנתעוררו כוס :

וסלע"ד

השכן סכנס לחלו . והמת' חסו' לום ועל כוונת כזה
חמטני עלוכס איד' אחס משניחוס כרכדי סרכ מ"ח
וסר' ס' ז"ל וכו' כטורע ועיון ע"ס לקמן בחיפון
סמלקות :

תשובה כלע"ר להלן טוב בערו דכבר נודע
כשעריס נודל חכמתו כנגלה וכנסתר
כקי כחרדי קורס וכל ח' לה אנטס לים ומי סרגיל
ללמד כס"ס מ"ח מכדי נודל חכמתו איד' כלשונו איד'
מפרס כמס דברים סקו' וכמס קושיות מפרק כלסחר
יד כריכורס' ושמעתי מפי מגידו אמת ססרכ חססיד
מסר"ר מבא"ר ז"ל לעולם סיס טשא אומו בחיפו
כמין קמיע וסיה אומר שלמד אוחו כ"ח פעמיס ואיד'
יחכן שיטענה כטעות נדול כזה דאפי' השכ"ר יודעים
אוחו וע"כ ז"ל רכוראי ט"ס נפל ברפוס וכך ז"ל
סר"ס הכעילת מלוא שבעל ז"ל ופירס כי כווס ש"ק
סיה חופתו וסכונתו ל' דסכרלת אחס חונכתו סהא
ענין ספרסס סוף סור רמו על כעילת מלוא שבעל
ז"ל כשכת ופירש עתס דמע' ומעכשו מתקיל ספרסס
סל ומי סחול ולכן אטו אומ' ססכרלה כחונן סרענת
וה"ל דלוא נתקנה סכרלה כחונן סרענת לרמו סור זה
דטורע דסוונ תלי כרענת כסור חון קישו אלא לרענת
דוק . אבל מעולם לא עלס על לבו ח' לומר דסוונ
סוף כליל מע"ק וסס כי לא לסוכיר זה כלע"ר וספילו
אס לא נתיט ט"ס יס לפרסו ער"ז :

גז' כתב רמט ז"ל כשע"כ כררוס ח' מענין
הקיחש כענין חפילת יסס רעוה מן
קיס עת"ק וכו' רל"ל קודס כל סעורס משלס סעודות
דס"ק וכלילת תכיון כמילת טל"א לע"ל יחחק וכו'
וכטל"א דסחרית יכוין לטל דאכרסס וכו' וכט"ל
דימכסס יכוין כועקב וכו' עכ"ל וע"ס וסרורס ירסח
דרכירור' ל' אלו דריכיס כיואור דמבו ספי' לכווין כלילת
במו' טלח לטל יחחק וכן כסחרית וכמנחס לטל
דאכרסס וטל דינעקב מו' ענין הטל אלל אכותי' סק'
אי"ו דהנס דסג' סעודות סס בג' אבות סעולם מ"מ
לכוין אוחס כמילת טלח זה כוראי נרדף פי' :

ולענ"ד דכלי ספק דברים מנועים למ"ס
כווס"ק כס' חסו דרכ"ס ע"כ ח"ל
תלת זמנין כיומא עאל רוחס חדס במערתס דכפלתס
ונשיכ בקכרי אכסחס ואחסין כל גרמין וקוימין
כקיימא וסרסו רוחס נגיד מלעילת מרישס דמלכס
אחר דמשחקו אכסן עילאין וכר מטי סרסו טלח
מנייסו מתענין אכסן דלתתס וסאלת נחית סרסו
טלח כרדנין וירעין דגנא כתי' דגנא ומטי לג"ע
דלתתס וסרסו טלח אכסחי ככוסמין דגנתס דערן
ואחסר רוחס חדס דכליל כתרין אחרטין וסליק וסלט
כוטי כוסמין ועיול כפתתס דמערתס כרין עסעדין
אכסן איטין חוונן וכעלן רמני על כטי ע"כ לשון סל
זסורי"ת . ומנעמס הוכן סענין כמין חומר וסרי סוף
כמתכור ודוק כי נכון :

ודע רמיסם שלמרת' לשון זה של שעה"כ נסנתו
לאומרים חפ' וזככל הנ' סעודות למו שספור'
כסריס כרכרי ח"ל כנו' ולא דאחי מו סנסב. כן אפילו
מי שיש לו יד כרכרי סרכ ז"ל . וסן עתס כפי דכרי
סווס"ק הללו ומס ספירטט כעניוטיט כלע"ד דרסו
לאומרס גס כחול מתקי דככל יומא תלת זמנין נגיד
סאי טלח וכו' וסייס עור סס סווס"ק ונגיד מענת"ק
עי' נגידו דטלח דכדולתס ומנע' לרישס דמלכס
ומתכרבחן אכסן ונגיד סרסו טלח לאיטון דמיכות וכו'

וה

עתה נלמד לפרש בא"ל בהדק עוד דקדוק קטן דלמה נק' שבת הגדול כה"י סול"ל שבת גדול כמו שבת תשובה וכן שבת וזכור וס' בלה אומנם יוכן בהק' מ"ש ה"ל כע"ה ס' מיעוט הירח פ"ב עיין לעיל במע' המ"ס אורח קס"ד ה"ל בזמן גלות מזרים לא היו מאירים אור ה' ראשונות שכו"ל במל' וזכו טעם ת' שנה של גלות מזרים יען שהיה בחימת הסתלקות ה' ראש' ד"ה מר' תחור' שבו אשר שם קומת המל' ובגד ה' אלו שחקר מהם שאור הכפר כמעד הגלות ת' שנה אחר' כהניע תור גאולת מזרים כעשור לת' לקחו הפס' להורות כי אז היתה פרוץ שלם כיו"ס אכ"ל ולכן מקחו כעשור ואחר' המחיות עור ה' ימים והאירו בה אור ה' ראש' שבו ואז היה ליל פסח כט"ו לת' כי כאן קיימ' ספרה באשלמוחא ה' על' ו' פי' כהותה כסוד אכ"ל היה כתי' י"ט וסעיבור קומתה הינה רק ד"ס תחור' ד"ה ו' ראש' נבוכים עליהם ובאשר היה נגדלת ער למע' ולקח' מקומם כמלך עתה שהוא בכח' ה' על עשר ואז חזרה פכ"פ עמו בכח' ה' ו"ס וחמוסים עלו ככ"י מא"מ כ"י בעלייתם תורו ה"ס ראש' כ"ה כלול מעשר ה' חמשים עכ"ל הזהב :

נמל

מרכי רבינו הק' ז"ל הללו דכזמן גלות מזרים הים חסר אור ה"ס ראשונות ד"ה מלהאיר במל' וכהניע תור כעשור לת' לקחושה לכות אבות להורות כי אז היתה וכו' ומאזתו יום התחילו להאיר במל' אור ה"ס ראשונות וע"י נגדלה המל' ער למעלה וכו' ונודע דשבת הוא כתי' תלכות :

וזהו

הרמ"ז הרומ"ז על האר"ש שבת ה' גדול ר"ל דכתי' המל' ביום זה דהיינו יו"ד לחמש ה' גדול ר"ל שהתחילו להאיר בה אור ה"ס ראש' ד"ה וע"י נגדלת ועולה ער למעלה ומפשה עוד ואזיל מפני הכ"ס שנעשה בו שם רת"י למ"ס ו"ס וקומש"ס עלו ככ"י מא"מ דחורו ה"ס א' כל א' כל' מי' שהוא חמשי' חכו ה"ס נוט' ה' חמשים ס' פירות שנעשו בו ודוק :

ס טעם

ער"ה למה שאנו אומרים ככהמ"ז כשכתו' וי"ט ור"ח מנדל כחול"ס וכחול אנו אומרים מנדל בחור"ק נלמד לומר בהק' מ"ש כשער המלות פ' עק"ב ככוונת הבהמ"ז וז"ל כבד הודיעתך דר"ך שתכוון בד' כרכות של בהמ"ז לד' אותיות שם ארנ"י כתי' וכתי' המילוי שם ל"ד אותיות דהיינו בכרבה א' תכוון אל אות א' מן ארנ"י אשר מילוי מילוייה הם ח' אותיות כזה אל"ף למ"ד פ"א והם ח' אותיות . ובכרבה ב' תכוון אל אות ד' דארנ"י אשר הם ח' אותיות כזה דל"ת למ"ד ת' וכו' אומנם אם הוא ר"ח תכוון טרם שתבדק בהמ"ז כי ל"ה אותיות יש כמילוי המילה של שם ארנ"י ואף יתירה אות א' והט' הוא כי כחול הוא כמנין עני ור"ל ועתה מחוסף כה אות יו"ד כמילוי או' הקו"ץ של הדלת ו"ס ועתה יגדל נא כח ארנ"י וכו' עכ"ל :

למדנו

מכאן דבכול המל' קרא אותיות ארנ"י ד"ל אותיות ע"ס שהיא דלה ועניה וכשכתות וי"ט ור"ח היא מתגדלת ונעשה ל"ס אותיות וזאת ההגדלה היא ע"י היו"ד שמתוסף באות תי"ו ונעשה ל"ה והגם דכאן כ' דו"ל ר"ח לכד ק"ה ג"ב כשכתות וי"ט וכמו שכן מפורש בהדיוט בע"ח עיין לעיל במע' קאל"ף אות קנ"ו :

והנלמד

לומר הוא דמילין לזר עילאה ומלך דלפי הפשט לא מלאחי טעם מה לומר והוא בהקדים מ"ס בחיקויים תי' ו' דכ"ב ע"א ח"ל אומא עי' איהי תשו' וחמשין הרעין דחורו עמה וכו' ואיהי בעד החלון נשקפה ותייבב כהרועם דאיהי יבכה דאחמר כס ויפתח נח את חלון הקיבה ורא' יוה"כ דתיבת נח היא אי' עי' חלון דילה היא עמורא דאמל' רביה אור ותורה אור וכו' ע"כ . הרי דפסוק זה דורש אותו על אי' עי' האמנם דריך לבאר מש"ס אם קיסרא לפי פירוש זה וזוה"ס להכין מ"ס בעד החלון וכו' :

אבר

יוכן בהקדים מ"ס ר"ל כשה"כ בדרוש ר"ה דרו' ו' דהתוקע הוא אומא עי' כי היא תוקעת מתוך פיה ומנאיה זו"ן דרך פיה לחן וכו' וע"ס בכל הררו' וחרף הענין הוא דכל ענין השופר והתקיעות הם כתי' עי' והוא לנודך תיקון ז"ה וכו' הנקיים ביום זה וע"י השופר מתעורר ז"ה משיכתו . עור כ' שם רז"ל רע"י תקיע' שופר מתמתקים הש"ך דינים סודועים דהיינו ש"ו משופר ועם ה"ד האחת כו הרי ש"ך :

וז"ש

בעד החלון ר"ל כשכיל ז"ה דהיינו עמורא דאמלטיחא הנק' חלון נשקפה ותייבב כהרוע' אם דהינו אומא עי' וכמ"ס דעיקר השופר הוא לחיון הו"ל להמשך לו המוחין וגם למחך הש"ך דינים העולים כמס' ספר"א ע"ה ועיין לעיל מע' השי"ן א' ט"ל שכ' דהש"ך נילו' הס"כ"א יעש"ב וזהו שאמר אס ספר"א וטעם שהם ק' קולות כבר נ' מ"ס רז"ל שהם כנגד שם ס"ג שהוא באי' ומילוי שם ס"ג דהיינו ל"ו כמ' ה"ל הרי ס"ג ול"ו הם ק' ומעשה הוכן הענין ודוק :

ואל

על החפץ כי קיסרא כתוב מלא ביו"ד ואני עשיתי אותו חסר דכבר נודע הק' הרב כנפי יונה ח"כ הביאו הרב מו"ד מהר"י ז"ל כס"ה קומת חנן כפ' שלח לך ע"פ והומים ימו ביטורי ענבים שאר"ל ענכם כתיב ואינו כן דככל הספרים כתוב ביו"ד ופי' בהק' הרב כ"י שמנה מדות הררשה כחכמת האמת ובכלל כ' אופן א' ח"ל תמעט אעפ"י שיש לו כנון ו' של חול"ס יו"ד של חיר"ק עכ"ל באופן דהיו"ד שיש כס חיר"ק זמנין דאזנה מן המנין וכן בענין התוספת כנודע מתו' לפונה והדברים עתיקים :

נ"ש עוד

כתב הטור כס"י ת"ל והביאו הש"ע ז"ל שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו וכתב עליו מרן הב"י ז"ל דרכ זה הוליו מרכי התוס' בשבת דפ"ו עפ"י המדרש יע"ש והנה כל המפרשים ע"ה בקשו לחתט' מדוע נק' בשם זה שכ' הגדול וכל א' לדרבו פנה :

וזאת

לפנים מזה כמה שנים שפירשתי אני הרל עם מ"ס בחיקויים ד"מ ע"ב דשבת הגדול הוא בינה ושבת הקטן מלכות וטודע מ"ס כוה"ק ככ"מ דמסטרף דיוכלא נפקו ישר' ממזרים ולכן נ' ו' פעמים יוצאת מזרים בחורה כנגד כס"ב ח"ס וחמשים עלו ככ"י מארץ מזרים . ולכן קראו לשבת הזה שבת הגדול להורות לנו דמזר הבינה היתה גאולתם . וש"ד למין זקני הרב המופלא ח"ק יעקב כמורה"י נמיו ז"ל כס"ה קהלת יעקב כ"י שכ"ב וש"ס שכוונתי לרעת עליון :

יוס ניקוד חרש וככלל סכיא נ"כ ליום סו' סדר הנקל
הרי כהדיא כמ"ש. ועיין מ"ש בענין זה בספ"ק א"ל
כמ' הדני"ת אות ע' יע"ש :

שוב אחר החיפוי' מלאתי בשער ההקדמות הרוש
א' קטן בענין הדעת רטק' ויש כו"ר המס'
הום של ע"ת כמ"ש בכו' החשו' דהתנו ע"כ ור"ע
קד"ם הפשוטם עולים ע"כ ע"כ ור"חך הפשוט'
והמילוי' עולים ק"ל קד"ם יע"ש כ' וששתי בעל כל סון.
חלף דעריין נשאר לנו להבין ענין הנקו' דשם הוי"ה
הכתו' בסידור ובפרט דגם כאן בש' בהקדמות כתוב
כהדיא דהוא בלתי ניקוד ולא ידעתי אם הדבר ילא
מפי המלך מוס"ד חסיד ז"ל מאזיה טעם הידוע לו
או אם הוא טעות סופר ולזה לריך בידור וכבר ראינו
סידור א' כתוב השם הוי"ה בלי ניקוד ושוכ אינלחי לי
דום הסידור הוא מהרה"ת כמוהר"א עזריאל
ז"ל :

והואיל ואחא לידן הפסוק הזה של ואני תפילתי
נימא בים מלתא מה שי"ל רחך נקט
קרא אלהי"ם שהוא דין עם כירוב חסדך הול"ל שם
הוי"ה. וכד הוינא עליא שמעתי ורחימי בכתיבי הרב
החסיד הרא"ש ז"ל שפי' כמה שידוע דשם ע"כ הוא
כחשד ובשנאשוכ נ"פ ע"כ עולה ר"ו שהוא נכורה
ממלא דכריכוו החסידים יולאים הנכורות והוא דרך
משל אם האדם אוכל דבש הרבה מקיאו ונדוע דאין
רכיס פתו' מנ' כמ"ש בחיקו' ו"ש אלהי"ם כרכ חסדך
ר"ל אלהי"ם שהוא דין יולא כרכ חסדך דהיט ע"י
נ"פ ע"כ א"ר ז"ל :

ואני כרנלוו אעכורה נלע"ד לפרשו כנ' פנים
והנה אופן א' באר"ש ע"ר מ"ש הוא ז"ל
והוא כמ"ש בש' המלות פ' תלא כמלות המעקה
העולה ר"ו כתב שם מוהרש"ו ז"ל דשם אל בפשוטו
וכמילואו דהיינו קפ"ה עולה ר"ו יע"ש הרי דשם אל
שהוא כחסד בשמתרבה מספרו דהיינו פשוט ומלא
יולא מספר ר"ו ו"ש אלהי"ם שהוא דין ונכורה דסייט
ר"ו יולא כרכ חסדך דהיינו משם אל שהוא כחסד
ועיין כמע' האל"ף כמ"ב א"ל ל"ג :

והי שני יוכן כהק' מ"ש ד"ל בשע"כ כדיושו'
דפסק בענין שם אכרע"ס שהוא חילוף להי"ם
כתב ע"ז דשם אכרע"ס שביסוד יש שינוי בין החסידים
וכין הנכו' כי שם אכרע"ס של החסידים חכוין כיע"ה
נ"י ע"ה וכשל הנכורות חכוין בשכבוט הפשוט כלכד
שהוא נ"י ע"ר ולכוות הנכורות נרדגות מן החסידים
אין אנו מוסיפים בהם סכללות להויתו כנ"י ע"ה כמו
החס' יע"ש הרי דשם אכרע"ס דשורשו הוא אלהי"ם
שהוא דין ע"י שאט מוסי' בו הכללות נעשה כחסידים
ח"ש אלהי"ם כרכ חסדך ר"ל האלהי"ם כשהוא כרכ
דהיינו שאט מרכיס אותו ומוסיפים בו או נעשה
כחשך חסו חסדך ודוק :

ויבא השלישי וכתב יוכן כהק' מ"ש הרב סנדול
מוהר"א ז"ל כס' חומת אקן סקדמה
ח"סא משם מוהר"י חאנ"ו ז"ל והוא דכשחית'
האלהי"ם כס"י הוא מרת רחמים אף כי אלהי"ם הוא
מרוס"ד ור"ך לתת טעם לזה מה נשתנה כשהומר
האלהי"ם הוא מרוס"ד וכאומר אלהי"ם הוא דין :

ונלעד לגור והוא כמ"ש ר"ל דטעם דשם
אלהי"ם הוא דין הנו' הוא מפטי דשם
אלהי"ם הוא כתי' נוק' מל' והמל'. הוא מרוס"ד כסוד
דינא דמל' דינא ודדע מ"ש ר"ל דוסו דמל' היא דין
סייט כשאיא נפרדת מו"א אבל כשמזדווגים יחד וז"ן
ח

א"כ אפשר דחוט הטעם דבחול אט אומרים
מגדל כהיר"ק הרומנו לוי"ד וזה הוי"ד היה
יורדת וטופלת למטה ומפרכת מב' אוחיות ר"ל הדומות
לדלה ועני' הוורד למטה אכל בשכחות וי"ט ור"ס דאז
היא ממגדל' ונעשה שם ארז"ל"ס אוחיות ואנו מוסיפין
אות יו"ד באות תי"ו אז אט אומרים מגדל' כחול"ס
הדומות לאות יו"ד ועתה זאת הוי"ד נתעלית למעלה
ומתחברת בין כ' אוחיות ר"ל ונעשית מספר ל"ה
אוחיות הרומנו לגדלו' ומלכד העליוה וסוידרה דיש בואת
הוי"ד בין החיר"ק לחו"י"ש עוד חילוק דכחות הוי"ד
למעלה דסייט נקו' חול"ס ע"ג הדל"ת אז מתחברת
כין כ' אוחיות ר"ל ומגדל' וסו' כאלו נתינה באמצע
ענדע דאפי' כס"ת אם דילג הסו' אות א' חולה אותה
למע' באמצע לא כן מלמטה :

אשר כזה ראיתי כש"ת כ"י של סרכ החסיד
סר"ש ז"ל שכתב וז"ל שאלה עיין כשער
הכוונות ככוונת רחיקת מים חמוין כערב שבת שכתב
ח"ל דהשלהבת הוא אוחיות שכת' ל"ה הכת הוא
המלכות שעולה ככה"ו או כהנ"ת שהוא ש' ע"כ יע"ש
וכעת לא השמיענו מהו הפי' של אוחיות ל"ה הנשארים
מתוכת שלהבת הנו' :

תשובה יוכן כמ"ש כע"ש ש' ל"ד פ"ב מ"ק א'
יו"ד ח"ל המילוי דמילוי דשם ארנו"ת
הוא ר"ל אוחיות ואם תמלא סה"ו כיו"ד יהיה ל"ה
אוחיות שהוא נ"י יו"ד ס"י שסס קמוחין של טוק' והו
דק"ף בשכחות וי"ט ור"ח יע"ש וכום יוכן דאוחיות
שלהבת הוא כנו' שכת' ל"ה ופי' הל"ה הוא שמקבלת
סמוחין שלם שסס יו"ד ה"י העולים ל"ה משלהבת
עד כאן לשונו. א"ה וכהא' כמתן חומר מ"ש שלהבת
י"ה דדוק :

ס"א כתב רכיני ז"ל בשע"כ כענין מנחת שבת
ק' ככוונת ואני תפילתי ככיוורתוכת
ע"ה ח"ל סנס נת' אלוניו כי נ' כתי' כלים יש בכל
ספיר' וספי' וסנה נ' כתי' כלים אשר כדעת דנוק' ד"א
הם עולים כנ"י כמתן ע"ת וכו' עכ"ל :

וקשה דכע"כ כש' השמות ס"ד כתב דהנ' שמות
של כלים דדעת דנוק' הם החיטון שם
מ"ה כריכוע העו' ק"ל וסאמלעני שם כ"ן כריכוע
העולה קר"ם והפנימי שם כ"ן ע"כ ור"כ לו השמות
שם עולים שכ"ו ואוק' כ' כאן דעולים ע"ת. וראיתי
ככל סידור התפי' של כוונת שהביאו עוד כ' שמות
הוי"ה כריכוע העו' ע"כ ע"כ כדו להשלים מס'
ע"ת ולא ידעתי זה היכן מלאו :

ועיק דר"ל כאן כתב דיחבר עמהם הוי"ה א'
פשו' בלי ניקוד שהיא נשמת המל' והם ד'
אוחיות וכום נעשה דע"ת ע"כ ואלו בסידורים שלנו
כתוב שם סו"ה הנזכר בניקוד מולא ספך רכיני רכיני
ז"ל :

ועוד דשם כש' השמות פ"ז כתב דיש שינוי מכתוב
לשכת דכשכת הדעת פנו' של הנוק' הוא
שם ס"ג וכו' וא"כ עתה כשכת אקן אט מכוונים כשם
של חול' :

ולזה י"ל כמ"ש שם ר"ל דהדעת הום אין לה
רק בעת הוונג וכו' וכן הובא בסידור
התפילה בכרכת שים שלום וא"כ עתה שאינו שעת
סוונג אין לה זה השם וכדאפי' דיש לה השם של חול' .
וראיה לזה יש מ"ש שם דשם זה של דעת ספני' של
ניק' דמי החול הוא מחלק בניקודו כפי הימים של
השכועי וככל ווס מימי השכוע הביא סדר נקודו' ככל

שפת אמת

בעלמא . חזו מ"ש בעצמך נעילת הסגל שאין לו וכו'
הייט שאין בו כולם אלא החלמה . אכל בשבת כתב
נכנסים בו כיום שבת נראה רכולם נכנסים כיום שבת
קדש א"ר ז"ל וכחן הדבר :

ס' עור

שאלתי להרב הגו' ז"ל במ"ש שם מהרמ"ז
ז"ל בפ' שופטים ח"ל ז"ע ספר ז' דללם
שהיא כחז"ם יש מלכות דא"ר אכל ז"ל דללם שהיא
כחג"ת אין שם מלכות . והגל"ד הוא במה שגורע
כי יש בחי' מלכות כנגד היסוד ומלכות כנגד הת"ת
כנ"ו כדור' ר"ה בכיבוד משמ"ר ראשי שנים הס' :

וקשה

הראיה שהביא ממ"ס בכיבוד ר' ראשי
שנים הראיה יראה דאינה ראיה דמ"ש שם
הר' מקו' שיש לה היינו בו"א שכן כתב שם . הא' הוא
חמת הרעב כבוד קשר של תפי' וכאן אנו מדברים
באי' עי' . ועוד דלפי טעם זה קשה דמדוע לא יש
בחי' מלכות גם כחכ"ד כיון דגם חמת הרעב יש לה
מקום הים לר"ך שיהיה נ"כ במ' דללם שהיא כחכ"ד
מלכות כנ"ו :

וזה

אשר השיב אלו בכחכ"ד ז"ל נראה דהראיה היא
לרוממה בעלמא כמו שיש שם ר' בחי' כר'
מקומות כך יש כאן בחי' מנפיות כמקומו כנגד היסוד
והת"ת . ומדוע לא יש בחי' מלכות כחכ"ד כמו שלא
נוכר שם כך לא נוכר כאן אכל אה"נ דכפוטות יש ככל
הפירושים עכ"ל והראיה יראה שדבריו לרובים ביאור
ולא יכולתי להולמם :

ולעד

נראה לתרץ עיקר הקו' שהקשה מהרמ"ז ז"ל
והוא כמה שגורע בו"ז קו' כעצמ' אי'
עי' בסוד העיבור' ושהקו' שם כדו לחתוקן כחך כטנה
דתינו בת"ת ששם הוא מקום ההיריון . וטורע מ"ס
רז"ל כע"מ של"ה סוד גדול כי כל דבר שבקדושה
במקום שגורע מניח שם רושם ושורש ואף כשמתלקת
משם אין השורש הוא נעקרת משם עיון כמע'
השו"ן או' ק"ו נמלא ריש שורש דבוק מו"ן כחך כען
אי' עי' ולכן יש בחינת מלכות כחג"ת דאי' עי' משא"כ
כחכ"ד זה נלע"ד וא"ש אה"ם :

ס' עור

שאלתי להרב הגו' ז"ל על מ"ש רז"ל
שם בפ' זאתחן ראי' למנות ולחשוב
מספר קטן כחכמת האמת וכו' וכל מי ששפטו אינם
מתוקנת בא לדיעתו תמיד ענין חשבון מספר קטן :
וקשה דרבינו ז"ל בעצמו עשה מ"ק כאיזה
מקומות ומי לנו גדול מהתנא' האל"ף
רש"י ז"ל עשה מ"ק בס' החיקונים לאלפים זכמעט
רוב החיקונים הוא מ"ק . והיתה תשובתו ז"ל דהתירין
הוא מבואר בדבריו שכתב בא לדיעתו תמיד חכורט
שכן כתבו ברוי האר"י ז"ל מי שגול תמיד וכו' עכ"ל .
והראיה יראה שלא נתישב בזה ענין ס' שתיקו' ד"ש
הוא גדול תמיד זה המס' קטן :

אמנם

מלאתיבהקדמת ס' כסא מלך עי' החיקוני'
שכתב משם רבינו האר"י ז"ל דכתן געם
ע"ז מדוע עשה רש"י ז"ל כל ס' הת' במ"ק מה
שלא עשה כן בס' הוהר כי גרע כי מ"ק הוא מסוד
הקט' וכי קלרה ירו לבנות חידושו על יסוד מספר
גדול ותו' רבונת הרש"י ז"ל בס' החיקו' העיקר הים
לחקן עולם העשים שכל מ"ק הוא בעשיה רשם קל'
תקפיון ועשים אין בה כ"א תקרא ומידושי תורש שכתב
כולם במ"ק לכן כדי לתקן עולם העשים בנה יסודותיו
על מ"ק ככונת מכוונת לזה עכ"ל האר"י ז"ל עכ"ל .
וכעת אני לא ראיתי דבריו ח"ל וכמעט שעברתי כל
כתבי

או נתון לה ו"א הס' ומתקנת הדינים שלה ונעשית
גם היא מרמ"ר חרוב רח"ה הוא כו"א ואר"י במל'
וכשמדוונת יחד מנשים סו"ת ואר"י כשילוב העולים
נ"י ז"ל אמר מעתה וכו' ה"ט דכשומר האלהים הוא
רחמים יענין כי האלה"ם נ"י ז"ל :

וסימן

לדבר האלה"ם מל"ה מל"ה טו"ט מ"ספר
ז"ל והוא רומז על ז"ן שהם ביחוד
ובקבוצה והדין דתק' הם מתמתקות ונעשים רחמים
אכל כשהוא אלה"ם לבד הרומז למלכות לכו' או הוא
מרמ"ד ודוק . ולמדע"י איני לר"ך דלעת כואת אין
הספרים סללו מנשים אללו חיה כחוכ אללו כחידותי
מזה כמה שנים . וכחכ"י זה יען דא"ל כסם אחר גר'ו
ששום כוכרנו שלמר ט' זה בס' הנו' עדי בשמים
שאני לא ראיתי כעת זה :

ח"ש

אלפים כר"ך חס"ך והוא דכבר כתבנו דאין
רבים פחות משלשה נמלא דרוכ הם שלשה
והכ' של כר"ך שנים פרי תמשה דהיינו ה' אהו אלפים
כר"ך חס"ך הכונה כשהוא אלהים כרוכ ר"ל בה'
כעו שכתב' רשינו שאומר האלה"ם כס"י או הוא
חס"ך מרמ"ר :

ובזה

יוכן ימז הפסוק ה' הוא האלה"ם ה' הוא
האלה"ם רי"ל דהו"ם הוא רחמים ושא"י
הוא רין ושיהם לא יכונו וא"ך אמר ה' הוא האלה"ם
ועוד מסו כפבל כ"פ ולפ"ה נואף והכונה לומר ה'
שהוא פד"ר הוא כשאומר האלה"ם כס"י ועתה
מתקשה הפסוק רמה נשתנה האלה"ם מאלה"ם
דכשאומר האלה"ם כס"י הוא מרמ"ר לזה מתרץ יען
כי ה' שא"י ז"ל הוא כמזם כחך האלה"ם דעולה ממ'
ז"ל הרומז ליסוד ז"ן וכשהם ביחוד אז נעשית מרמ"ר
דדוק :

וזהו

ג"כ כונת הפסוק וחתן לך האלהים מטל
השמים וכו' רז"ל למה אמר האלהים בה"י
גם למה בידך ארצי בשם אלה"ם שהוא רין ולפ"ה
א"ש ודוק :

ס"ב שאררה

זאת שאלתי למעלת הרב ק"ק
לישראל כמותרת שפיכסו ז"ל במ"ש
רבינו ז"ל בש' המלות פ' ויח' ח"ל הטעם דשכתב
נוכחים רכ' שכלינעה וכו' כי אעפ"י שאמרנו כי מיום
כ' ואילך מתחילים ליכנס המוחין היינו במוחין דמלך
אי' אכל מו' דמלך אבא אינם נכנסים כל ז' ימי אבי'
והנה כיום ש"ק יש ספק וכו' לכן דברים שכלינעה
שהם מוחין ראבא נוהג אכל דברים שכשרהסא שהם
מו' דאי' אינם נוהגים לפי שהמוחין דאימא נכנסים
בו כיום שכתב ע"כ :

וקשה

רמה נשת' יום שבת משאר ימי החול רכש'
אינו נוהג דברים שכפרהסא מו' שנמשכין
עו' דאי' ז"ל כ' לפי ז"ה לר"ך שגם מיום כ' ואילך שלא
יהא נוהג דברים שכפרהסא ביון שאומר רמזם כ'
ואילך מתחיל ליכנס כאלל המוחין דאימא :

ועוד

ק"ט רכאן כחכ רהמו' דאי' הם נכנסו מיום
סכ' ואילך וכן כ' לעיל דמיום כ' ואילך מתחיל
ליכנס סמו' גדלות דאי' ואילו לקמן בענין נעילת
הסג' כחכ דענין נעילת הסגל הוא בחי' אי' עי'
הטענת ומלכשה לז"ן ועשה שאין בו מוחין דגר' דאי'
ונסת' אי' מעל כיון ואינה נועלת אוחו וכו' ז"ל ע' :

וזאת

השוכחו אשר השיב אלו במכתב ז"ל נראה
דמתירין הוא מבואר בדבריו שכתב מתחילין
ליכנס וכו' מדרגה אחר מדרגה . דהיינו התחלה

ע"כ :

וקט דבשעמ"מ ע' כראשית כתב ח"ל וראיה מאתע"ם וכו' סמו גמתי עקרה ולא ש' ממעשים מהדורו כלו ספק ע"כ הרי כהדיוח הפך ממ"ש כש' סגלגו' והוא פלי :

וכן התי' על סרב הגדול מוהר"א ז"ל כש' מרבי קדמיה אוח' ע' טקביאזו סקדמ"א דשאש"ס לא כא עליוה וכו' משש סר"ס ריקאנסי ז"ל וכו' עליוה שהיה סקד' כפלאה וסביא סתך מש' סגלגו' הנו' יע"ש וקוח תי' דמאסר דכל ח' לא אט' גיה סק לא זכר שר ממ"ש כשעה"מ דסוח סתך כש"ש :

וזה אשר כתב אלי סרב הס' לטון זש קשה הוא ער מאד והוא ג"כ הסך מד"א שאשע"ס לא הולך לפריעה מטעם שמתעקן האבר וכו' ככתוב אללו באורך על ס' פתח ענייני עכ"ל :

ואהמ"ד אי משום הא לא אימא כלל ותמנהי איך ילמי דכריס לא מפ"ק דחם שנתמען האבר ע"י תשמוש היטו פס תגר- שבדריא פא משמש עמה וכבר נולד מתמם יאשעאל וזוא פשוט . ומה שללע"ד לומר כישוב הני תרי לטיט על אחס מהס יס לסמוך כבר ככתבי בשפרי הקטן אמת לועקב כמע' סר"ס אוח' ג"ף קחנו משש :

ס' שאלה כתב רז"ל בשעה"מ פ' שלח לך דר"ך שלא יסירו מן העינים השאור להמטעה לחמץ ט עיסות אחרות ער שיפריש החלב לפי שלפעמים לר"חיס מעט שאר וכו' :

וקשה דהמרדכי ז"ל פסק כסו' פמקום טנאזו פ' תרי"א דר"ך ליקח שאר פהע"ס קודם הפרישת החלב וכו' נדול דאי לאר הפריש היו שאור פטור וכו' וכו' מפריש מן הפיטור לחיוב וכו' הוי כרכה לכטלה עכ"ל ופסקו מור"ס ז"ל כ"י פ' שכ"ד ועיך הקושא אינם על מ"ס הפך המרדכי חייב תמא הוא ופלטג על המרדכי אלף העוקר הוא דמה יענה דר"ל על מכשול זה דהו מפריש מן הפיטור וכו' :

ובהיותי בשליחות מלם בעי"ת אישפליטרויע"א כה החאנו רב אחא משכחא מע' סרב הכולל כשראל לסלל זר"ק כמוס' **יעקב** יידיה מוסאפייס גר' באונט' הסתמר על ש"ע"י שבער בזה וכתב ח"ל ופסק דעת רביט סאר' ז"ל לביעות ככל פעם א' מל' החויף' שכתבו הפוס' החיימי הא' מ"ס המרדכי עגמו לספריש חלה גדולה יותר מן השאר של פיטור וכו' והכ' מ"ס סר"ס ז"ל חילט מצט קמח ושיס אחס עיסהקטנס על השיסס גדולה ויפריש וכו' וכוה לא יכא להפריש מן הפיטור לחיוב וכו' עכ"ל :

ואנא אשל"ס כמיטבא לסיס הסנין כטוב טעם והוא דכיטו ז"ל סמך עמ"ש לעל נחם דאעפ"י שכו"פ אהלס נארפה עכ"ו לייך לטא' להפריש כשיעורה סאמיאי שחא א' ממ"ח כנו' ע"ג הרי כהדא דמנהגו הוה לספריש חלם גדולה וכוה א"ס מ"ס אח"ך להסאר השאר אחר חלה דליכא זש חשש דמפריש וכו' ולפי דרכיו למרט דמי שחלם לכות מנהג זש דהיינו להסאר השאר אחר חלה לר"ך שיפריש חלם גדולה או שיפריש סתיקון סב' ודח' :

ס' שאלה כתב רבינו ז"ל כשער יחא סקדס כדד' ג' ח"ל וכוה ענין סעופות סאלמיס סנק' כלל"ק דח"ס סס מצאכוס ער' לילי"ת ססודנת סילרי' סקטס' שערין לא הניעו לכלל דבור

כתבו רביס סאמקוס דהיינו עני"ח מ"ס זח' שביסס חס לא נמלא כחוב וכדלוי שחא משאר קלמדי סרלי לז"ס וכבר חיי כול מלחאי תיקון נאה לעשות סחשכך של מ"ק ושלא ליכנס כסות זש דלוי נפשו מתקנת עיני לעיל כס"ק אל' כמע' הלמד' או' ל"ב קחנו משס :

ס' עוד שאלתי להרב סנו' ז"ל על מ"ס ח"ל כש' מאקו"ל על אכות כמא' ר"מ אומר כל סעופק כחורה לשמה ויש שפריש שכתוב ענין זש כשעה"מ פ' וחתקן ככוכת ת"ת וסוח שכתב דה"י דייחי' סוח ככתמה וס"א דאלפי' סוח ככוכת וס"ה דהסיו' סוח כרעה ע"כ :

וקשה דבשעה"כ כדדוסי הפסק כתב להפך ונתן ט' לריכר דסיינו ס' ייודי' כחכמה פ' קו סחכמס נק' יו"ד וס"ס דהסיו' ככינה סנק' ס"א וס"א דאלפי' כרעה טי קו אמעטו סוח קו פרעה סנק' אל"ף יע"ש . וכמו כן קשה ער כמ"ס ער סס דר"י סוח כחסר ונ' וו"ו כגבורה וד"ו כח"ה יע"ש נס זש סוח ספיד ממ"ס כשעה"כ סס דכחכ ד' כחכמה וד"ו ככינה וקל"ת וו"ן כרעה :

וזאת חשוכו אשר סייב סוח ז"ל על ענין סיניו ר"י ד"ו וו"ו מוכח דכוא ט"ס כאשר כחוב כפסח וככו"ל סקך לישראל וכליל שכועות וכס"י דהמכוך ככל אלף כתב ר"י ד"ו וו"ו וכן מוכח ג"כ סאן מלשונו סרשאן שכתב ר"י ד"ו וו"ו . אבל כשינוי סה"א דאלפי' ככינה סכא מייירי כה"א של סחי"ה ססריק סוח קס"א קמ"ג קנ"א ססימנס יא"ה ובעסק מייורי כה"א של אלהיס ססימנס יא"ה ע"כ :

והנה מ"ס דעטיקר סוח כמ"ס כפסח כו דחייבי כס' וסרת סארך כ"י סנו"ל סה"ק כן וסביא להרב מ"ח ז"ל שנס סוח כחכ זש סיינוי מפסח לכוונת סלימנוי זחא ז"ל כחכ וחי מכוין כסרד ליל פסק וככוונת סלימנוי כחרא מתתך דהייט ר"י ד"ו וו"ו סצב"ד ככו סנתן טעם מתן סק' כדד' הפסח חס עיקר וכן סידר טו' סרב סחסר ז"ל כלמער סחורה ככו כפסח עכ"ל :

אמנם מ"ס כענין סיני סה"א וכו' דסכא מייורי כה"א של סחי"ה וכו' לא ידעתי מהיכן כח"ל דמלכר דלף וס סוס גילוי מוס אדרכ' וס גילוי להפך דמייירי כה"ה של אלה"ס וסוח ממ"ס דעיקר כונה וז סוח למתק דיימן סקסיס שכה כילחס נק' ריכא קשוי וכו' א"כ סייך יותר כס"א לומר דמייירי כה"א דאלפי"ס ועיר יס גילוי יותר מוס ממ"ס עור פונס אחרת כס"א ודחייט לכווין כנ' סייוריס ר"י ר"י וו"י כמ"ס כענין ג' פלות דל"פ וכו' וכבר טרע דטונס ז' כה"א דאלהיס כידדע :

ועל עיקר סחילוק סחילק כין אלה"ס לזה"ה דבאלה"ס סוח ס' ית"ה ובאלה"ס סוח ס' זא"ס סן אמת רכן מכויר כהדא כדד' כ' דפסח וכן פועני סקדוס יודקי מזה מכויר כמ"ס ש"ס ח"כ פ"ו יע"כ אכל לא ידעתי טעמו של דבר מה כחטו אלו מאלו מאחר סנתן טעם גדול ח"ל כנו"ל כענין סס' ית"ה דאלה"ס א"כ הוה לייך שנס כחסי"ס יהיס ס' ית"ה אפי' ססודור' סס קס"א קמ"ג קנ"א מטעם סנו"ל באופן דרכר עדין ז"ו :

ס' עוד שאלתי להרב סנו' ז"ל כמ"ס דו"ל כש' סגלגוליס כהקד' ל"ד דאשע"ה ידע דאפי' עיקרם ולא כח עליוס ומעברה מביא"ה

שבת אמת

זורה טעמו כי יתן את רוחו ורוחא קדמאם לשבתא כמ
 כעלה קמא מתגרין זה כוז וחמין רגל קמא כ"מ
 והנה הנס דבעיננו ראינו וכאוננו שמענו דרכים
 שחו והאריכו ימים ושנים ושומר פחאים ה' וכן הן
 מפלאות תמים דעים מ"מ כבר ידוע מ"ס סרכ הנדול
 מוהר"א ז"ל בס"ס חיים שאל ח"כ סי' י"ט המעשה
 נורא שאירע כומנו וכומן מדינו הרב החסיד ז"ל
 הנו' וסרכ הנדול מוהר"א ז"ל ח"ל בא לפנינו רב
 א' חסיד שבא אלמנה מג' שנים שהיה אלמנה מרב
 א' חסיד וכחילה נשאת עם בחור א' ומא במגפה
 ואח"ך נשאת לוקן א' ומת ואחר כמה שנים נשאת לרב
 א' ואחריו נשאה הרב אשר בא לפנינו הוא אמר
 שחלם שבאו לו ג' בעלי אשתו חזקן לא היה אומר
 כלום והרב היה מוחל לו אך הכחור הקדים כגדו
 ואמר שרובם לרין עמו בדיני שמים והתפעל מאד
 מחלום זה ושאל שאל ממנו שנקיים לכתור הנו' שלא
 יתבענו לרין וענינו לו כי עי' הוא זה אשר יתירם לשאל
 דין בשמים ופיקטטו כי יראנו ליטפל כוז ולא סוי
 ימים מועטים ונפטור הרב החסיד הנו' ונלעזרנו מאד
 על ענין זה ואמרנו כמה גדולים דברי חכמים וכו'
 והנס דאמרנו דברי הלומות לא וכו' סרי כתב הישב"ך
 ז"ל כתשו' יש לחוש מיהא וכו' עכ"ל ונראה שבאותו
 פרק בשראה מעשה כוז מדינו הרב החסיד ז"ל עמד
 ותיקן תיקון זה וזו עניינו:

יתקבצו עשרם אנשים ויא' ה' כי כל פי עשרם
 שבי' שיהא ואם אפשר שיב' ת"ת מה
 עוב ומה נעים ויעמוד האיש הנשאה את האלמנה עם
 העשרה אנשים אלל האלמנה וקרא עליה את הקדישה
 הזאת :

הנני עומד לפני קב"ה ושכינתו ולפני כ"ד
 העליון והחתהון ולפני מו"ר ואומר ידוע
 ומפורסם כי כל איש מניח באשתו כביאה ראשו'
 רוחא ואתו הרוחא נשאר בנוף האשה להיות כיון
 אב לכל הבנים הנולדים ממנה . והנה ענין אבי רובא
 וחפץ לקחת את האשה הזאת פכ"פ לי לאשה וירא הנבי
 לנפשי שלא יזיקני או יקטרני עמי הסוא רוחא שמינת
 פכ"פ בנוף האשה הזאת פכ"פ והפכ"פ אינו חפץ
 בהשתחת עולם ואינו חפץ לרחות נפש מפני נפש כי
 אלהים חיים הוא מלך חפץ בחיים ואינו חפץ להעניש
 לאדם בסיבת תכירו כי כל שתכירו נענש על ידו און
 מכניסין אותו בתחינה של הקב"ה כי הוא אל רחום
 וחנן אך איש רב חסד ומרבה להטיב כי חפץ חסד
 הוא :

לבן אני שואל ומבקש מן קב"ה ומתורתי
 הקדישה ומכ"ד של מעלה ומכ"ד של מטה
 וממעלתכם שתלרשו עמכם קב"ה וכו' העליון וכו'
 החתהון והסכימו ותגורו על הסוא רוחא שהינת
 פכ"פ בנוף האשה הזאת פכ"פ שיתקלף וילא מנוף
 האשה הזאה פכ"פ וילך ויתחבר עם נפשו וירוחו
 וכשמתו במקום הראוי להם ולא יהיה עזר לפכ"פ
 שום רשות ושליטה על האשה הזאת פכ"פ ויחלק כל
 רשותו ושליטתו ממנה ולא יהיה לו עזר בא שום
 רשות ושליטה על האשה הזאה כלל בשום דר ואופן
 שבעולם ונס בכלל תגורה שלא יקטרני עמי ולא
 יזיקני בשום נוק שבעולם לא כנפוי ולא כנפשי רוחי
 וכשמתו ולא כמתו ולא ככני ולא יהיה לו עמי דין
 ודברים לא כעמ"ז ולא כעמ"כ ולא יגיע לי כסיכותו
 שום נוק ואונס והפסד בשום דר ואופן שבעולם . וכשכר
 וזאת

דבור וכו' ואלו פעושת האלמים הם ממונים על
 גורת מיתה הולדים הקטנים וכו' ע"כ :
וקשה טובא מהא דאמרי' בחולון דס"ג ע"א
 ח"ל רתם זו שרקק אר"י למא נק' שמו
 רתם כיון שבא רתם באו רתמים לעולם א"ר כיני
 תמידי ראי ותיב ארעא ועביר שרקק אחי משיחא
 שז' וכו' ותיש' עביר שרקק כשהוא מלפלק בשמע
 כאומר שרקק ע"כ :

הרי מכויר בהירא דהרתם הוא מורה על הטובה
 ושמה מוכיח עליו רתם רתמים ונס מכויר'
 ראינה אלמנת דסרי אמרו רעביר שרקק ופירש' ז"ל
 כשהוא מלפלק . והנה שאלה זו שאלתי מה כמה שני'
 למע' מו"ד וכבר הראיתיה לכמה חכמים ואין פולה
 פס ומלפלק והייתי מלעזר בה טובא :

והן עתה חדשות אני מגיד כי כפיותי בפלימות
 מטום בעיר תהלה הנו"ל האלה"ס אנה לוידי
 ומלאחי מלאכה גדולה בגוליון ס' רה"ק מכ"י הרב
 הנדול ח"ק כמוהר"ר רוד פארו ז"ל שעמד כוז וזאת
 תשו' ותיש' כל לרך להביא לשון הנמרא ח"ל רתם זו
 שרקק וכו' א"ר כיני בר אבי וסוא רתיב אמיר ועביר
 שרקק ונמירי דאי יתיב ארעא ושריק אחי משיחא
 שז' אשרקם וכו' ח"ל רב ארא וסוא רתיב ככרבא
 ושריק וזאת נלל אפסקי למוחא ח"ל סואו כודא הוה
 ע"כ :

ואיכא למירק בליטנא דתלמודא דמעיקרא
 קאמר רעביר שרקק וסוד קאמר ושריק
 ולמה שינה הלשון . וזו איכא למירק כמאי דקאמר
 דתיב אמירי ולא פי' מאי הוא מירי :

לבן מראם רכש"ס רביר דרך רמז מ"ס ח"ל כאן
 ואינו דר"י קאמר כיון רבא רתם כאור דתמים
 לעולם ובא רב כיני ופי' שהוא דוקא כי תיב אמירי
 היינו באור דסוא מירדלות כיה ממסא ועביר כלומר על
 ידו עשפסו מולך את הקול ועביר שרקק כדרך הילוכו
 ולכך לא חמר ושריק דתום משמע כקול ומשום דומיין
 סם מתמו' על הרעה במיתת הילדים לכך התנה דדוקא
 כי עביר שרקק סוא רבא רתמים והיינו דקא' רבינו
 ז"ל ונס הם יודעים בשורות אחרות נ"כ אלא שלא
 ביאר מהו ומסיים הס"ס ונמירי דאי יתיב ארעא
 ושריק בלי' כפה אחי משיחא שבהו ומן יבא לו כח
 דיכירי ואל תתמה ע"ז שהרי כתיב אז ידלג וכו' ותרין
 לשון אלס . ופרך מהסוא דשריקולא אחי משי' ומשמי
 ההיא כודא סוא כלומר אה"כ דבההוא זמנא היה עת
 רלון וקן א' מכמה קיטין שמכובים כי ליכא זכות
 כדור ומש"ה נענש אכל כשיבא קקן האמיתי דכתיב
 עליו ויפת לקן ולא יבוכ כודאי דשריק כפה ער כאן
 לשוטו הסוב ופי' וזלו לא אחיבא אלא למשמעיה דר :

לבל האותות של השו"ת שכונטרום הוה
 בא סימן עז חיים היא
 למתו' כס דוממים מאשר כי
חיים הם למנאויסם :

(ומכאן ואילך אחיל לכתוב קלת תיקונים תיקוי'
 כנפש והוקימו הנוף שתיקן מדינו הרב החסיד רב שר
 שלום שרעכ"י ויע"ה וזה החלי כס"ד :)

א' תיקון למי שנושא אלמנה להיגלל מן הסכנה
 שפוכה כוזה"ה פ' משפטים כפ"כ

זאת אני מתנדב מחמת ידך ללרקה : (וחן הדרקה
 חף) למטות נפשו רוחו ונשמתו וכער ההוא רוחא
 שהיה באצטו להעלותו ולתכרועס נפשו רוחו ונשמתו
 ולפרוסם ולהלילם מכל מיני עונשים ולהעלותם
 למעלה לג"ע העליון להקטרן באפרים רבינו בעין
 החיים והכל ומי לעולם :

והשומעים יענו ויאמרו זמ

עוד כתב רלעולם אין הראשון נראה מפני הכי
 אלא כהסב' הוא בן זונה האמיתי זוכה הראשון
 הקרימו ברחמים ועבשו הניע ומנו להסתלק מפני
 הכי שהוא בן זונה : אמנם קשה לום זהירי כהשעמים
 אדם נוצר כ' או ב' אלמנות והוא מי עם כולם ואינו
 נדחה ועתה אין לנו אומרים שכולם היו בן זונה שהרי
 אין לוקד לאיש א' אלא בת זוג א' כלכר וי"ל ריש צור
 דרכים אחרים שהראשון נדחה מפני הכי כגון אם
 הראשון ג"כ לא היה בן זוג כמ"ע לעיל :

עוד כתב רלעולם א' וכול לזכות כנשים רבות ולכל
 אשה ואשה מכנים חלק רוח מפני שחלק
 רוח נקבה שבו הוא מתנוץ לנינו' הרבה כדפי' לעיל
 ובהסתלק האיש הים אים זכה כנשים רבות אז כולם
 מתקיימות עמו שם ונתן עונה לכל א' וא' כפי הראוי
 לה בענין מעשיו למטה וסוד זמ יוכרח מיעקב אבי"ם
 שהיו לו ד' נשים ורעה"ה י"ח נשים ואין ספק שלא
 היום להם בת זוג כ"א א' ואין ספק שכולם הן שלו
 כעולם העליון וזכה בהן :

עוד כתוב שם על מ"ס לבתר תריסר ירחי נפיק
 מתמן ואזיל ריש שרטי נזכר שכל ענין זמ אבא'
 כאלמנע ריש סכנה אינו א' כחוקי י"ב חדש אכל א' א' אין
 שז"ר שהרי נסתלק הרוח האוא מהטקדף ואין רעיו
 מסכמת לום שהרי כמ"ס אמר דין קטלנית ולא חלקו בין
 נישאח כחוקי י"ב חדש לנישאת לאחריכ' תנודלה מנו אמי
 אימרכי כחוקי י"ב חין סכנה נדול' כמו אחריכ' אכעוד
 שהוא טרור כעונשו אין לרפה להתנורר עמו וואו טרור
 בעסקיו ואין לו כניסה בעליונים לתנוע דין אמנם
 אחר מנוחתו אז היות תוכע דין ועש"כ : (א"ה)
 הראים שהביא מדין קטלנית כלע"ד שאינה
 ראייה שהרי בקטלנית אמרו בנמ' כ' טעמים ח"א
 מעין גורם וח"א מול גורם ולאן מזה רוחא ח"כ
 מזה"ס לא יש חילוק בין יב"ח לאחר יב"ח לא בין
 כאלמנע שכל הענין הוא משום ההוא רוחא ח"כ בין
 שמסתלק אחר יב"ח ליבא עור סכנה ורוק : א' דע"ד
 דהוה"ק דימה אחרו לחין קטלנית והיינו דס"ל דגם
 קטלנית הוא מענין ההוא רוחא ועפ"י שיטה זו ח"ש
 הראים שהביא מדין קטלנית : גם הרב הנדל' מוהר"א
 ז"ל בס' חיים שאל בתשו' הנו"ל קאי כשיטה זו דגם
 לאחר יב"ח יש סכנה בדבר יע"ש :

תיקון החולה

ב' סדר הפדיון יקח ק"ס פרוטות כסף ותפסרם
 שלא יהיו תפסרים אפי' א' בני' ל"ס והם
 כמספ' ד' שמות אהו"ה אהו"ה הו"ה
 אדנ"י ושם
א"ל והענין הוא שהמוקין דנדלית
 המאים את האדם נסתלקו מעל החולם
 וכשאר כבוד הקטנו' ומזה הוא חולם עד שמסתלקנה
 הרשימו של הנדלות ואז מת האדם כ"מ ולכן לוקד
 לעשות לו פדיון מק"ס פרוטות שהם בני' ל"ס וגם
 לרוך שיסיו שפרוטות מכסף שהוא ג"כ גי' ל"ס והוא
 שיכוין להמשיך לחולה ע"י פדיון זה כ' ללמו מוסק
 דנדלות מאו"א כסדר המשכת המוחין דג' כק"ס
 דשקיות כיון שהאדם בעוה"ז הוא כמו ו"ן כ"כ יכול
 כניס אתם לה' הלהיבם והוא שיכוין לכרד מן סתולה
 הביחורים דחור ופנים מהיכל אהבה סקר ומסויכל
 ק"ק כתב"ד רון' דכריאק דאבי"ע ולמסור יעלמו על
 ק"ה

בצירוף קבה וברשה כ"ד של מעלה וכרשות
 כ"ד של מטה וכרשות תורתנו הקדושה
 וכרשות סנהדרין גדולה וכרשות סנהדרין קטנה וכרשות
 הקהל הקדוש הים מסכימים אמתו תוורים ככה
 חודתנו הקדושה על אחוה הרוח שהניה פכ"פ כ"ע
 בגוף האשה הוא פכ"פ שיסתלק וילא מנופה חלק
 ותחבר עם נפשו רוחו ונשמתו כמק' הראוי להם
 חסלק מן האשה הוה"פ פכ"פ כל מין רשות ושלטת
 יש לו עליוה ולא ישאר עור לפכ"פ הנו' שום רשות
 ושלטת על האשה פכ"פ כלל בשום דר ואופן שבעולם
 תם ככלל הנזרה היא על אחוה הרוח של פכ"פ ועל
 נפשו רוחו ונשמתו שלא יהיה להם כח ורשות להזיקו
 לפכ"פ היר' בשום חק שבעולם לא כנופו ולא כנפשו
 רוחו ונשמתו ולא ככחו כשיהיה לו ולא כממונו ולא
 ככל אשר לו ולא יגיע לפכ"פ בסיבת אחוה הרוח של
 פכ"פ שום חק והפקד ושום עונש בשום דר ואופן
 שבעולם ולא יהיה עמו דין ודרכים לה בעולם הזה ולא
 בעולם הבא אמן נלם סלה ועד :

(א"ה) ראיתי לכתיב כאן מה שמלאתי כתוב בקי'
 כ"י להרב הקדוש הרמ"ק ז"ל כביאור ס' ה'
 רמשפטים ח"ל מ"ס דרוחא קרמ' מקטרגא בס' וכו'
 לא יעלה כרעת שהיו ממש כ' רוחות מקט' קטורי'
 גשמי אלה הם מקטרגים לפני כורא עולם ויעורר
 סמת דין על זה לעוקרו מן העולם כ"מ :

עוד כתב שם דע"י הנידושין מסתלק ממנה רוח
 זה ואסוף אחוה רוח ממנע והוא ככלל
 במתיאחז :

וא"ת אם ישא נשים רבות ותחלק לחלקים רבים
 ואם ימעט לא יתחלק ח"ל שהענין הוא
 כמדליק נר מנר שמתנוץ נילנות רבים :

וא"ת אם תמות האשה קודם בעלה מה יהיה
 באחוה הרוח ח"ל דאחרו הרוח מסתלק עמם
 וזכום אפי' אחר סילוקם מהעוה"ז וחלק אחוה הרוח
 מתנוץ שם מוחם בעלה :

עוד כתב דש תועלת גדול לנפש המה כשאין
 אשתו נשאת לאחר אים משום שמתקיים בו
 סקודתו יקח אחר ובענין שאמ' תעמן לאחר אשתו
 ועוד שהוא נהנה כמעשה המלוח למטה שכל עור
 שהוא בחיים חובה כמנ' דירם רוח זה זוכה עמם
 ובסתלקת סוף מסתלק הרוח עמה ככת' א' בלי
 היותו משוטט בעולם : וצדד יש לו תועלת בהיותו
 בעוה"ז פוקדת אל האשה הואת חוס' מנוחה כעין חוס'
 שם לנפש כהיותה פוקדת הגוף וכו' הרום כהיותו
 פוקד הנפש ואפשר שהמנוחה הואת הוא סוד מ"ש
 חז"ל בנמ' רבינו הק' הוא אחי וכו' והיינו דע"י
 הרום הוה שכל לפקוד האשה ממש אהב ארמיה נפש
 שאם בקבר סיחה לבנה ממש והיא מנוחה גדולה
 חם שמגרש לאיש הים מוחיוו' כא אל ביתו אן ספק
 שיתגורר עמו ומקטרג עליו :

שפת אמת

ואח"כ יאמר תפילה זו ככוונת הלב :

יהי רצון מלפניך יהוה אדני יאהרונה אלהינו ואלהי

אבותינו עשה למען קדושת שמוך הקדושים והעשור
הנוכחים ונעשים פה ע"י פיון וסוחרך מחשבה טובה
למעש'כו לך ה' החסד והאהבה של' לאיש כמעשהו ותכביר
חסדך על מדה ריבך ויומתקו סבוכות חקשות ע"י
פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמים גמורים
ובשמים שאין בהם תערוכת דין כלל. ויכבש רחמך
את כעסך מעלינו ומעל פכ"ס שעשה פיון לנפשו
והערים תמטו לזרקה ויהי רצון שיעלה לרצון לפניך
ולפני כסא כבודך נפש זה האדם וילך לפניו לריק
למליך כעדרו וללמד עלו סטגוריה ולסחוס פי סתקטדני
עליו ולא תעשה ירידה אשיים ועלנו ותעבור לנו
ותחזור חסירה מתחת כסא כבודך לקבל עהירימי
ובתורת פכ"ס וקיים בו תקדא שכוב וזרקא חליל
ממות וכבן חליל כפשו ממות ולחיותו ברעב ותללאו
מכל רע מדבר מתרעב וממשיחית וממנפה ומכל
זרה ויגון ואנחה ואל תחנהו כנפש אריכו אויב פנינו
ואויב חילך ומכל געב ומתלה חוטאיו ותחלימו
ותרפאיו רפואה שלימה רפואה סנפס ורפואה סנוף
תחונכו ותפראו מרדת שפת ותאמר מלאקי כוסר
ותכטל מעלינו ומעל פכ"ס ומעל כל עמך בית
ישראל כל גויה קשות רעות ותמדות ותגור עליו
ועלינו גויה טובות ותכשרט כשורת טובות ישועות
ונחמות ותפריט כפזרת יאועה ורחמים כי לך
אדון הסליחות והרחמים עורנו אלהי ישבע על דבר
כבוד שמך והלילו וכפר על חטאינו למען שמך
ושמע תפילתי כי אתה שומע תפילת כל פה כרוך
שימע תפילת יסו לרצון אמרי פי וסגיון לבי לפתחך
לוד ואלהי בילא"ו: אח"כ יאמר מומור ל"ח מומור לרוד
לקביר וכו'. ומומור מ"א למלח מומור לרוד אשרי
משכיל אל דל וכו' ומומור ל"א יושב בפתר וכו' :

סדר המצלאין

בצירוף קב"ו וברשות כ"ד של מעלה (שם)
או"א דלילות). וברשות כ"ד של מטה
(שם וז"ן דלילות). וברשות תורתנו הקדושה
וברשות סנהדר גדולה וברשות סנהדר קטנה
וברשות הקהל ה' הזה מותרים יהיו כל קללות
אלות ושמות ותקנים וחרושים ונדושים וביטוי
וכסופים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים
ופטרונים רעים ומסירת דין ופחחון פה לרעה וכל
מיני דברים אסורים וכל מיני גויות קשות ורעות
וכל מין עין הרע וכל מיני מחשבו' זרות וברקורים
רעים וכל מיני גאון וכעס וקפדנות וקנאה ונאח
ותחרות וכל מיני נדושים ושכועות וגויות ואסורים
וקבלות והסכמות ומנהגים שהושמו על אום יהודי או
יהודית וכפרט אותם שהושמו על פכ"ס או על אום
אחר מכני ביתו קללות שקללוהו אחרים או שקלל את
אחרים או שקלל את עצמו בין כשונג בין כממוד בין
ככעס בין ברצון בין ככונה בין שלא ככונה בין כחלום
בין כהקצף או שכתמיב אום קללה או אום גויה רעה
באיום אופן שיהיה ברשות קודשא כרוך הוא ושבתים
שמליח של מעלה ופמליח של מטה :

מומור

ק"ח ולקבל עליו ד' מתחת כ"ר ולסעלותו למ' לאור' א'
רצו' יאמ' כ' וחס' להעלות' משם עם נשמת וז"ן עם
נשמת יסוד רא"א של הכונה ד"א למ' לישור' א' וכן
מזה לום ער"ז ער חוס סמעלות ער שולאים סלמיה
ומתלכשים מ' רלס כאר"פ רכסכ"ד רישור' ת' ול'
כאר"פ רמ"ת ול' כאר"פ רנס' ו' ולהכניס תחי' חך
הטוק' ולסלקס אח"ך ולהכניס כו"א ואת"כ הו"א
מאיר לטוק' ממו"ק ומסנ"ר ונגדלת שיעור דו"ל כאר"פ
שלו כמ"ש ככוונת מלך עזר וכרעס וק' רמקי'
ברכס א' אלא סוסא ככללות ואו יבין לוחג וז"ן
בכסכ"ד שלסס וכסג"ת ונס"ו שלסס והיא תיעלה מ"ן
ססא' ס' אחיות אלהי' ס והיא משעיע מ"ד ר' אחיות
סו"ס ולסמך טיפת הססרים ססא' סס ע"כ עם ס'
סו"ת מעיערס רססרים רדעס דעחך סכנולולתס
דא"ס וכו' כמ"ש אללוט כאורך כסר כונת שים שלום
יעס"כ :

ואח"כ

יתחיל למטה פירוטות סנו' כתפילה
פירוטה א' כנגד אות א' רשס אה"ה מלך
ימין ואח"ך ימנה ו' פירוטת סמוך לראשון והס כנגד
איה ו' רשס סנו' ואח"ך ימנה ס' פירוט' סמוך להס
וסס כנגד ר' אחרונה רשס סנו' ואח"ך ימנה ס' פירוט'
סמוך להס וסס כנגד ה' א' רשס סנו' וסס חת"ן כנ"ה
דתי' רמו"ג רמות חסרים והיא כרנכ"י רמות אבי"ע
דמירס זיווג ישראל ולסס מ"ס וקמ"ג כשילוב :

ואח"כ

ימנה ער' פירוטות אחרות כנגד סס אה"ס
תחי' א' ואח"ך י' סמוך לו ואח"ך ס'
אחרונה סמוך להס ואח"ך ס' ראשונה סמוך להס וסס
חת"ן כנ"ה רה"י רמו"ג רמות כינס כרנכ"י רשסמ
אבי"ע דכרסס זיווג יססור' שילוב ס"ג וקס"א כנו'
פמכ כמות חסרים ולא יסו ממוכרים אלא מות חסרי'
לכר ומות כינס לכר וכל המנוינים סנו' יסו כאורך
כטירת קיים וכן כולס :

ואח"כ

ימנה פירוטות אחרות כנגד סס סו"ס
כ"ס תחי' י' ואח"ך י' סמוך להס ואח"ך
ס' אחרונה סמוך להס ואח"ך ס' ראשונה סמוך להס
וסס חת"ן כנ"ה רה"י רמו"ג רמות חכמס כרנכ"י
דסס ויחידה אבי"ע דלילות זיווג או"א שילוב ע"ב
קס"א כנו' כמות חסרים וכינס ולא יחכרס :

ואח"כ

ימנה פירוטות אחרות כנגד סס ארנ"י תחי'
א' ואח"ך כ' סמוך לו ואח"ך י' סמוך להס
ואח"ך ד' סמוך להס וסס חת"ן כנ"ה רה"י רמו"ג
דגבו' כרנכ"י רשס אבי"ע דעסיה זיווג יעקב ורמל'
שילוב כ"ן וקס"א כנו' כמות ח"ב ותסרים ולא
יחכרס :

ואח"כ

ימנה פירוטות אחרות כנגד אות ל' רשס
א"ל הל' לכר ופירוטה א' מוספדת לכר
וסו' כנגד כ"ד רחי' רנ' ויר"ן וא' רס"ג רחי' כנו'
כחי' אחר רק"ס. אח"ך יחבר מות חכמה עם מות
כינס ושניסס יחכרס עם מות חס' ונ' המוחין סנו'
עולין כמנין דין ויחכרס עם ג' אהיות דין דרנ"ו
קמות גבורות סנו' למתק' כסוד אין סרו' מתמתק
אלה כשורשו אלא סהרין הא' הוא ממו"ת וסרין הכ'
סו' מר"ן דרנ"ו. ואח"ך יחבר הא' דרנ"ו הנשאר
למתק סכ' רימין סנו' מה' דרנ"ו רסוד דחי' כנו'
ככוונת אדני שפתי וכו'. ואח"ך יחבר הא' רשס א"ל
עם הל' רשס א"ל כסוד חסד אל כל הווס ותכך ומיר
יחבר הא' ל' סנו' עם כל השמות סנו' למתקס .

שפת אמת

קיד

מותרים לו

מגד חכ"ד רמכ"ד
סח"ן רמכ"ד רמכ"ד כב"ס רמכ"ד רמכ"ד

אהיה רת"י רמכ"ד רמכ"ד אהיה
יהוה אהיה יהוה

מותרים לו

מגד חכ"ד רמכ"ד
סח"ן רמכ"ד רמכ"ד כב"ס רמכ"ד רמכ"ד

אהיה רת"י רמכ"ד אהיה
יהוה רמכ"ד יהוה
אהיה
יהוה

מותרים לו

מגד סכ"ד רמכ"ד
סח"ן רמכ"ד רמכ"ד כב"ס רמכ"ד רמכ"ד

אהיה רת"י רמכ"ד רמכ"ד אהיה
יהוה אהיה יהוה

שרויים לו

מגד סכ"ד רמכ"ד
סח"ן רמכ"ד רמכ"ד כב"ס רמכ"ד רמכ"ד

אהיה רת"י רמכ"ד רמכ"ד אהיה
יהוה אהיה יהוה

שרויים לו

מגד סכ"ד רמכ"ד
סח"ן רמכ"ד רמכ"ד כב"ס רמכ"ד רמכ"ד

אהיה רת"י רמכ"ד רמכ"ד אהיה
יהוה אהיה יהוה

רת"י רמכ"ד רמכ"ד

אהיה

יהוה

שרויים לו

מגד סכ"ד רמכ"ד
סח"ן רמכ"ד רמכ"ד כב"ס רמכ"ד רמכ"ד

אהיה רת"י רמכ"ד רמכ"ד אהיה

יהוה אהיה יהוה
מחולים לו

מגד נה"י רמכ"ד
סח"ן רמכ"ד רמכ"ד כב"ס רמכ"ד רמכ"ד

אהיה אהיה
יהוה יהוה

רת"י רמכ"ד רמכ"ד

אוהויהו

יהוהוהו

מחולים לו

מגד נה"י רמכ"ד
סח"ן רמכ"ד רמכ"ד כב"ס רמכ"ד רמכ"ד

אהיה אהיה
יהוה יהוה

רת"י רמכ"ד רמכ"ד

אוהויהוהו

יהוהוהוהו

מחולים לו

מגד נה"י רמכ"ד
סח"ן רמכ"ד רמכ"ד כב"ס רמכ"ד רמכ"ד

אהיה אהיה
יהוה יהוה

רת"י רמכ"ד רמכ"ד

אוהויהוהו

יהוהוהוהו

אין כאן קללות . אין כאן אלות . אין כאן שמות אין
כאן אידורים . אין כאן פרמים . אין כאן נדוים . אין
כאן נויפות . אין כאן כיטוים אין כאן כסופים אין כאן
דברים רעים . אין כאן מסירת דין . אין כאן
תלומות רעים . אין כאן פתרוטת רעים . אין כאן
פתחון פה לרעה . אין כאן מחשבות זרות
והרהורים רעים אין כאן גזירות קשות ורעות . אין
כאן ענין הרע אין כאן רכורים אסורים . אין כאן נדוים .
אין כאן שבויות . אין כאן נזירות . אין כאן אסורים
אין כאן קבלות . אין כאן הסכמות . אין כאן מנהגים .
וכלם יהיו כעלים ומבוטלים ומשוכים ככלי חרס
סגשגר וכדבר שאין בו ממש שביקין ושביקין לא שרירין
ולא קיימין ככתוב ולא ירבך בידך מאומה מן סחרם
למען ישוכ' מחרון אש ונהן לך רחמים ורחמך
והרכך כאשר נשכע לאב' :

וכשם שמסבמים ומתירים לו כב"ד של מעט
כך יסבמו ויתירו לו כב"ד של מעלכוכל
סקללת וכל התלמות רעים וכל הפתרוטת רעים וכל
פסירת

שפת אמת

אדם ואחר מהם הוא שינוי השם שישינו השם של החולה והאמנו לדכריהם ושינוי שמו כי אחר הוא ואם על פכ"ע נגזר הנזר דין על פ"ז זה לא נגזר כי אחר הוא ואינו הוא הנק' בשם הראשון וכשם שנשקנה שמו כך ישתנה הנזר דין מעליו מרין לרמזים ומתיקה לחיים ומחולו לרפואה שלימה לפ"ז זה בשם כל השמות והכתובים בספר החורס הוא ובשם כל השמות ובשם כל המלאכים הממונים על כל הרפואות והחללות תשלת נהרס רפואה שלימה לפ"ז זה ותארך ימיו ושנותיו בנעימים ויכלה בטוב ימיו ברוב עו ושלום מעתה ועד עולם אמן נלה סלה ועד :

והנה באנו להתפלל על החולה הזה לתקן שורשו במ"ט שערי כינה מספר מ"ט עם אהבת כללות ד' אהיות שורשו במספר תול"ה ולקמשיך על החולה הזה השער הקמשים רבינה עם מ"ט עם ר' חותמותיו והכלל בעולם במספר חמשים ואם בעונותיו חותמות עשר קוד מספריו ד' רחבא שכו נגזר אור הא"ס כ"ט סממיה את האדם נתהפכו לו לער"ש דר"י עתה ברחמיך רכבים כל משכבו הפוך כחוליו בהפוך הדין של ער"ש דר"י לרמזים עש"ה ור"ד כמשפט הראשון וככה עם **מ"ה** שיוצא מפסוק נשאו את ריחי **"מ"ג"י** **"ישומי** דהקומות העולם במספר חיבוע ע"כ וקס"א **י"ד י"ד הי"י**

י"ד הי"י וי"ו י"ד הי"י וי"ו
הי"י אלף הי
י"ד הי"י ומלחו מ"ט ה"א

העולם במספר מו"ת
בחתמתן ש"ן בתיקו העולם ע"כ וכמשך אליו
א' מתיקון ואמ"ת טכפני א"ה ונפקד ממ"ת
לאמ"ת :

ובכן תסלק המות מכל חולי עמך בית ישראל ומעל החולה הזה פכ"ע ופולח מרפא ורחיבה ותעלה כרוב חסד ותנינה לנכשו ולרוחו ולנשמתו האומללה ולא תרד נפשו לשאולס ותתמלה רחמים עליו להחלימו לרפואה ולהחיותו ולהחיותו כרצון כל קרוביו ואוהביו ויראו לפניך זכותו ולרקותיו וזכות אבותיו הקדושים ולרקתם ותשליך במלכות ים כל העוהתינו ותטותיו ויכשו רחמיך את כעסך ויגלו רחמיך על מרותך ותקנה עמנו ועם כל בית ישראל אחינו ועם כל חולי עמך בית ישראל וכפרע עם החולה הזה פכ"ע כמדת הסקר וכמדת הרחמים ותבנס לנו ולהם לפנים משורת הדין וכעובך הנזול ישוב סרון קשך מעמך ומעריך ומאריך ומחלוק ומעל כל חולה עמך בית ישראל וכפרע מעל החולה הזה פכ"ע ותשלת לו רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף ורחמים כו ובכלחלי עמך בית ישראל :

* יהוה יקערתו על ער"ש דר"י כל משכבו וכו' :
* יהסיר ה' ממך כל חולי וכל מחוי מלחם הרע' אשר ירעת לא ישימם כך ונאנס ככל שונאך :
* דרכיו רחמי וארפתו ואשלם נחומים וכו'
* דסולק לכל עוונתי דוועף לכל תפלותי וכו'
* יהוה ישמחה ויחיוו ויאשר בארץ ואל וגו'

מסירת דין וכל פחחון פה לרעה וכל גודות קשות ורעות וכל מיני דבורים האסורים וכל מחשבות זרות ורעות והרהורים רעים כלם יחפכו לו לטובה ולכרם ככתוב ולא אכה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפוך ה' אלהיך את הקללה לכרם כי אסכך ה' אלהיך :
נכפך ואתם סדקיים כא' אלהיכם חיים כולכם היום :

מצלאין
אנחנא ותבעין יחמי מן קדם אלהא
מאר שמיא וארעה עם ספר תורה
הדין דכתיבין כום תלת עשר מכוילין דרחמי ככתוב

יהוה אדני יהוה אדני יאהרונהי
אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת נוצר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה ונקרה :

המלך המצב על כסא הסדר והרחמים המתנהג עם כריותיו במדת הסדר ובמדת הרחמים ולו הסדר והרחמים הוא יתמלא רחמן טובין וקדיכין עלנא ועל כל חולי עמו ישראל וכפרעו על החולה הזה פכ"ע :

ברשות קב"ט ושכינתיה וברשות כ"ד של מעלה וברשות כ"ד של מעט וברשות תורתיה הקדושה וברשות סנהדרי גדולה וברשות סנהדרין קטנים וברשות הקהל הקדוש הזה משנים ומחלפים את שמו של פכ"ט ויקרא שמו פ' ישמח הוא בשמו ויקיח שמו כו כרכיב ואגדלס שמך והיום ברכה - וכתיב לא יקרא עוד שמך אברהם וסיה שמך אברהם כי אב סמון ניה נפתך :

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שינוי של שמו פכ"ט לכתל מעליו כל גודות קשות ורעות ולקרוע גזר דינו מעליו ומעל כל אשר לו ואם נקנסה מיתה על פכ"ט על פ"ז זה לא נקנסה ואם נגזרה גזרה רעה על פכ"ט על פ"ז זה לא נגזרה והיה הוא כאש אחר וככריה חרשה ובקטן שנולד לחיים טובים ולאריכות ימים ולמילח שנים וחמים ויקיים בו מקראי שכתובים את מספר ימך אמלא - לא יקום עוד עול ימים חקן אשר לא ימלא את ימיו - ונאמר שמעתי את הפלחך רחמי את רמעתך - הנני רופא לך כיום השלישי תעלה בית **יהוה אדני יאהרונהי :**

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתשלת רפואה שלימה לפ"ז זה מהרס ללדקה ולזכות ולהתחדש נעורים ולהתחדש מעשים לאכול בעם"ו ולהנחול לעה"כ להתעורר כרצונך למצוא חן בעיניך לסודות לך ולכרך שמך כי טוב ככתוב כרכי נפשי את ה' ואל תשכחי כל גמולו הסולק לכל עוונתי הרופא לכל תחלואיבי הנואל משחת חייבי המעטרכי חסד ורחמים המשביע בטוב עדיין תתחדש ככשר נעורייכי ובאמר יודו לה' חסרו ונפלאותיו לכני אדם וחכמו זכתי תודם ויספרו מעשי ברכים - הנומל לחייבים טובות יתמלכו כל טוב סלה - ואף אם נגזר עליו כבית דין סדרק מיתה שימתי מחולי זה הכה רכותיו הקדושים אמרו שלשם רכרים הם קורעים גזר דינו של

שפת אמת

קטו

למעול מעל כה ואשמה הנפש הריא והתירו את חטאתם אשר עשוהונו מקוריו עליהם חטאתו עונו פשענו ועברנו על כריקות ומיחות כ"ד על מ"ע ועל מל"ק ועל ענפיהם ומד"ק ומד"ס ובכרע אנחנו מקוריו על מה שחטאתו עונו פשענו והרהרנו כניאופים ושיחתנו ורע קדש ופגמנו כרמ"ק אופדים וספ"ה נידון דפרטופי יקודות דכב"ד דאו"א עי' וארך הכל פרט' וספי' דפרטו אכ"ע ופגמנו והורדנו ושיחתנו כסמו' יס"ו דע"ב דבקר וקבמה מלוכסיה"ו דמ"ה דחנ"ה מלוכסיהם כיה"ו רכ"ן דנס"י שמספרו מ"כ יוד הי יוד יוד הא יוד הא יוד

הה וו ורע קדש דיעקב ורחל דכב"ד דאו"א דרעת דבקר דכל פרט' וספי' דפרטו אכ"ע. וספסה שמות אח"ה כ' דסה"ן דנה"ו וכל דאלפי"ן דחנ"ה מלוכסיהם ככ' דיווין דכב"ד אשר בפשוט מספרם מ"כ ובפשוטם וכמילויים ומילויים דמילוי' ע"ה הם מ"כ אותיות :

אהיה אלף הי יוד הי אלף למד פא הי יוד יוד ויו דלת הי יוד : אהיה אלף הי יוד הי אלף למד פא הי יוד יוד ויו דלת הי יוד :

אהיה אלף הא יוד הא אלף למד פא הא אלף יוד ואו דלת הא אלף :

אהיה אלף הא יוד הא אלף למד פא הא אלף יוד ואו דלת הא אלף :

אהיה אלף הרה יוד הרה אלף למד פה הה הה יוד וו דלת הה הה :

אהיה אלף הה יוד הה אלף למד פה הה הה יוד וו דלת הה הה :

ורע קדש דיעקב ורחל דכב"ד דישסו"ת דא"א הכל פרט' וספי' דפרטו אכ"ע. ואף נס זאת בושט מאד ואנו מקוריו על שחטאתו פיינו פשענו ונאפנו כרוק ושחתו זר"ק ופגמנו כרמ"ק אופדים וספ"ה נידון דפרט' יסודות דו"ן דאו"א וישסו"ת דא"א הכל פרט' וספי' דפרטו אכ"ע ופגמנו והורדנו ושחתו ה"ג מ"ן דיוונסיות דכשיקין דמדן ונרון דא"ה אותיות אהה"ע שמספרם פ"ד כמס' ס"ג ואלהים שפסם הנמסכים מ"כ אותיות רפשוט ומלא ומלא דמל' רב' שמות ע"כ דחיוורתו דפניו ונלגלתא דא"א זר"ק דיעקב ורחל דו"ן דאו"א וישסו"ת דא"א הכל פרט' וספי' דפרטו אכ"ע. ונס חטאתו עונו פשענו ונאפנו כניאופי יוד כמתשכס כזכר ושיחתנו זר"ק

י"אמר אם שמוע תשמע לקול כ' אלהך וכו' :

א"רני עליהם ימיו ולכל בהם סיי חומו ותחלימנו והחיינו :

י"הוא רחום יכפר עון ולא יזכיר והרכס וכו' :

י"ד יופא לבביו לב ומשכס לעלכותם :

י"ס יסרני ית ולמות לא נתנו :

י"לח דכרו וירפאס וימלט מסחיתותם :

י"עברתם את ה' אלהיכם וזיך את לחמך וכו' :

י"ז וי נסע ומלה מינו כאלה דועי קיפדתי כאורג סיי מרלס יכלעט מיוס עד לילס קשלימנו :

י"ח הנה לשלום מר לי מר זאתה חשקת נפשי משפת בלי כי השלכת אחרי נוך כל חטאי :

י"ט יבצק כשאר אורך וארובתך מסרה קלמח :

י"כ וזתה לכס יראי שמי שמש לרק' ומרפא ככנפיה :

י"כא רפא משוכתם אוקכס גרבה כי סב אפי ממנו :

י"כב וזתה ככנפיה :

י"כג וזתה ככנפיה :

י"כד וזתה ככנפיה :

י"כה וזתה ככנפיה :

י"כז וזתה ככנפיה :

י"כח וזתה ככנפיה :

י"כט וזתה ככנפיה :

י"ל וזתה ככנפיה :

י"לא וזתה ככנפיה :

י"לב וזתה ככנפיה :

י"לג וזתה ככנפיה :

י"לד וזתה ככנפיה :

י"לז וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

י"לח וזתה ככנפיה :

לתיקון הקרי

ד ענינו אכינו עימי מוס לוס תעניתנו זה כי כלרה נדולה אכחט על כי חטאתו ועונו ופשענו לפיכך ופגמנו כאות כרית ק' חותמה דמלבא וקלקלו לטמיוח הקדש ומלאנו את הארץ זימה כי אין מספר גילוי זנוים אשר נדלס ודוממנו כתעלולים ומילולים כהכנס הקדש כמקום הטיופת ותוחן מזבח ה' וגמסו כל מקוריו ונרפשו כל מענינות :

אנא ה' מה נדבר ומה נלטרך כי כהעלותי על לכפתי כל אשר חכעסוך דוח לכנו פחטאינו וחדר לבט וחדר ממקומנו נפלו פנינו ותלגסה אוננו וימס לכביט וקדכמו ויח למים כי הרבינו ומים ושנים באריות עקלקלות בקיבות לא סוללות לרבא תחת נגלנו את הנפש היקרה וכיטלנו מזאת החשבה :

ועתה אחרי שכיטו נחמנו ואחרי הורענו ספקנו על ירך בושנו וככלמנו כי נשחנו חרפת בעורינו ונחה חנו שפים אליך כתשוכס שלימה לקיים מ"ע שגא' איס אי אשק בי יעשו מכל תעלת קארס

שפת אמת

ולתת' פ"ד תעניות לתקן את אשר שיחתנו בשנת
ה' של כל בחי' וכחי' מהעונות הנ' אשר חיקו' הוא
כפ"ד תעניות . ואם שורת הדין נחנת שכפ"ד
תעניות אלו לא יחוקקו כי אם בחי' עין א' מהנ' אנחנו
מכוונתם עתה כפ"ד תעניות אלו לתקן את אשר שיחתנו
זרעינו במחשבת נואף ופגמנו במ"ב דיה"ו ומ"ב
דאחי"ה שמספרם פ"ד . נואפנו כדוק ופגמנו כלאותיות
אחי"ע נ' פ"ד . נואפנו כיד בחשכינו כזכר ופגמנו
בכ"ח דע"ב ס"ג מ"ה מ"ד ה"ח ד"א שמספרם
פ"ד . נואפנו כחשכינו באשה ופגמנו כאחי"ה פעמי'
אחי"ה אשר בהם פ"ד אהיות . נואפנו ומשכנו
בערלקינו ופגמנו במספר פ"ד אהיות דאחי"ה
פעמים אחי"ה . על הכל אנחנו מחחרטים חרטה
גמורה על כל מה שחטאנו עינינו פשענו ועזובים
אותם עזובה גמורה ולא נשוב עוד לעשותם עד
עולם :

יהי לנו מלפניך ה' אר"ה שתמחול לנו את כל
חטאינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול
לכל פשעינו ושלחת לעוננו ולחטאינו ותמחול ותתקן
את כל אשר עווננו וחטאנו וקאזר כל השמות שפגמנו
בהם ותלקיטו כל אשר פוירנו וישיב הכל לאיתנו
הראשון ולא ירח ממנו כח - (וכיום האתחזן של
התעמית יאמר כאן ועתה וכו') .

ובכן בזכות שמונת לאו' ההשקפת הודיע ומלת
התשו' ישובו ויעלו כל כללות ופרטו' דנרנח'
דנרנח'י דכללות ופרטות דכל פרטו' וספי' דערטו'
אחי"ע ובפרט אותם שמחית' אל תיקון מותו אלו
אל מקומם ושורשם העליון וחייתו דר' אהיות שמך
הגדול **יהוה** הו' נרנח'י דכללות ופרטות דאחי"ע
ביותר . שלים והיו כסא שלם אשר בהם
יתפשט שפע הא"ס כ"ה ויהא מיעוט חלכיו ורמינו
שנתמעט בתעניות אלו חסוד ומקובל ומרולף לפניך
כאלו הקרבנו ע"ג מזבחך הקדוש . קרבן אשם ריח
ניחוח לה' כי גלה ודודע לפני כסא כבודך שבוטן
שכהמ"ק ארס חוטא ומפיה לפניך קרבן ואין מקריבין
ממנו רק חלכו דמינו ומתכפר לו ועכשיו בעוה"ד אין
לנו לא מקדש ולא מזבח ולא כהן שזכרנו בעדינו .
ירמ'י אר"א שיהא מיעוט חלכיו ורמינו
שנתמעט בתענינו' חסוד ומקובל
לפני כסא כבודך כאלו הקרבנו ע"ג מזבחך הקדוש .
ובכח חלכיו ורמינו שנתמ' ממנו יתעורר סוד כ'
זווגי מ"ב רחוק ונרחן שיהי' ורסה"ן **יוד הה וו**
שמש' מ"ב ואהיות אחי"ה פשוט ומלא
ומלא ומלא דמלא דאלפיו' כוס .

איהיה אלף הא יוד הא אלף למד
פא הא אלף יוד ואו דלת הא אלף

שכהם מ"ה אהיות והכולל מ"ב מחפר חל"כ ור"ס
ובכן ותמתקו מ"ס אהיות דמילתו דריבוע דשם
חלכים דהס"ן ששכונת פ"ח כוס :

אלף אלף למד אלף למד הה
אלף למד הה יוד אלף למד הה

יוד מם ועם מ"ס ק"ל אהיות דיר"ד פ' אלה"ס
כמילתו דהס"ן עולין מ"ס תענינו' ת

ור"ק ופגמנו כרמ"ח איכרים ושס"ה נידון דפרטו'
יסודות דכונות דחכמה וכינס ח"ה ד"ה רכל פרטו'
וספי' דפרטו' אחי"ע ופגמנו וסודרנו ושיחתנו כ"ח
אהיות דמלא דמלא דמ' שמות עם"מ שכהם פ"ד
אהיות מ"ד כ"ס :

יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו הי
יוד יוד ויו דלת הי יוד ואו אלף
ואו הי יוד יוד ואו דלת הא אלף
ואו אלף ואו הא אלף

ור"ק דיעקב ורחל דכונה דח"כ ח"ה ד"ה רכל כרטי'
וספי' דפרטו' אחי"ע . וזאת וזאת עשינו וחסונו עינינו
פשענו ושיחתנו ור"ק כנאו' יד במחשבה באשה וגם
חטאנו עינינו פשענו ומשכנו בערלקינו ופגמנו
ושיחתנו פ"ד אהיות דחמד ועשרים שמות אחי"ה
סעול' אמ"ת :

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

ור"ק דיעקב ורחל דנוק' קדישא דו"ה אנחנו ואבותינו
ואנשי' ביקינו וכל הכאים תסודשי נר"ן ומלכויסהם
והקדושים להם שמכללות אחי"ע ומכל פרטו' אחי"ע
רכל פרטו' וספי' דפרטו' אחי"ע דמ"ה ומילתו' ופנימי
ומקף דיושר דיושר ועמולים כנגול' זה וכנגול'ים
אחרים שעברו מיום שזכרה העולם ועד היום הזה
וסנינו וסלנו עליהם כמה פעמים אנחנו וכל רמ"ח
איכרים ושס"ה נידון ומוח עלמות של גופינו ונר"ן
שמכל אחי"ע רכל פר' וספי' דכללות ופרטות דאחי"ע
וגם פגמנו כשורש ה"ג המקובלות ברעת העליון
ובפרטו' פרטו' הרעת העליון רכח"כ דו"ה ובפרטו'
פרטו' כה"י וחס"ת דפרטו' חנ"ת ונה"י דו"ה דכללות
ופרטו' רכל פרטו' וספי' דפרטו' אחי"ע . עברנו על
מ"ע ופגמנו בעולם העשיה ופגמנו במלכו' דכללו'
דפרטות דאחי"ע שחס נפשות דנרנח'י רכל פרטו'
וספי' דפרטו' אחי"ע וסודרנו אותם לחכ"ד רכל עולם
שלמטה מהם . וגם עברנו על מל"ת ופגמנו בעולם
היזירה וכו"ק דכללות ופרטות אחי"ע שחס חקות
דנרנח'י רכל פרטו' וספי' דפרטו' אחי"ע וסודרנו
אותם לחכ"ד רכל עולם שלמטה מהם וסוד"ק ירדו
לחכ"ת והמלכות לנה"י :

גם עברנו על חילול ה' ופגמנו בעולם האלו'
ובחכמות ובכללות ופרטות דפרטו' אחי"ע
שחס חיות דנרנח'י בכל פרטו' וספי' דפרטו' אחי"ע
וסודרנו אותם לחכ"ד רכל עולם שלמטה מהם וזכונות
ירדו לחכ"ת וסוד"ק ירדו לנה"י והמלכות ירדו למלכות
של כל עולם שלמטה מהם עד סודרנו אלו' לכריהה
ובר' ליזירה ויני' לעשים ועשיה לקלו' . ונרמנו
פירוד כר' אהיות סו"ה שמך הגדול כ"ה :
ועתה נשאלו לבנו לתקן את אשר פגמנו ואנחנו
רוגים וחסלים בכל לבנו לשוב בתשו' שלימ'

שפת אמת

קיו

וונני יסודות דחכ"ד דאו"ל וישטר"ת חיד ונרון דל"א :

כתר יאההויהה
חכ"ד יאהלוההים
ו"ת יאהדונהי

יוד הי ויו אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד :

יוד הא ואו אהיה אלף הא יוד
הא אלף למד פא
הא אלף יוד ואו דלת
הא אלף אהיה אלף
הא יוד הא אלף
למד פא הא אלה
יוד ואו דלת הא
אלף :

יוד הה וו אהיה אלף הה יוד הה
אלף למד פה הה הה
יוד וו דלת הה הה :
אהיה אלף הה יוד הה
אלף למד פה הה הה יוד
וו דלת הה הה :

ותיחדו ותחברו וידונו כוונת שלים פרטי ו'ן
דחכמה וכונה דכללות א"ל שחס או"ל וישטר"ת חיד
ונרון דל"א דכל פרט וספי' דפרטי אבי"ע ככתר
זכחכ"ד ו"ת שלהם והדבורין ישפיעו מ"ד ס"ת שחס
גיכק וסמק' תעלה מ"ן ה"ג שחס אה"ע ותחברו
אחתות אשכ"ע וגיכק והיו כסא שלם שחס ותפשט
שפע הא"ס כ"ה :

וונני יסודות דו"ן דאו"ל וישטר"ת חיד ונרון דל"א :

בקר יאההויהה
חכ"ד יאהלוההים
ו"ת יאהדונהי
אילההויהם
אילההויהם
אילההויהם
אילההויהם
אילההויהם
ותיחדו

אלף למד הה יוד מס * אלף למד
הה יוד מס * אלף למד הה יוד מס *
אלף למד הה יוד מס * אלף למד
הה יוד מס * אלף למד הה יוד
מס * אלף למד הה יוד מס * אלף
למד הה יוד מס * אלף למד הה
יוד מס * אלף למד הה יוד מס *

יעלם לפניך מדרגת אחר מדרגת מעשים
ליטרה ומיטרה לכרי' ומכרי' לאלי' עד מוחא
סתומאס משכס העליונה דכריד חוכל חריק עסולת
ומכסה ישלשל חירד שפע גדול ורכ על כל העולמות
מדרגת אחר מדרגת תאלי' לכרי' ומכרי' לי' ומי' ו
לעשי' ומש יגיע חסול עליו פכ"ג לטור לכי
לעכד ליראם ולאכסם את שדך ולתת כח כמתחבתי
ובמחוי לכרד ולסקן ולפעלות כל נילולי הקדושים
והנפשות ופרושות וסגמות דקדו' לתגבר חלק הטוב
שיש בו וכפעלות ריח הכל פירו יתוקנו ויעלו ר'
יוד"ן דע"כ יוד הי ויו הי אל מקומם וסורסם
העליון ועל כל חלקי הנפשות
והרוחות והנשמות שפי כרומם לומח פי כחוכלי אותם
ותחדו אל הקדושה מנוקות מכל דע ואת נפשיותו
תטהר . (כיום שפי חסיף זה וכמו שהנך קדושת שכת
על אדם"ר חלף כדומם כן יגן עליו ותוליא לאור
משפטיט להאיר לר"ן כתוספת מרובה לעכדך כאמת
קמוד כל ימי חיים .) והיה נא קרוב לשועינו גרים
נקרא אלך אתה קעננס דכרואתה תשמע כמו שנת'ת
גרים גרים יקראו וזני אענה עור הם מרכינס והמי
קשמע כי אתה ה' פורס ומלי וענה ומרת' הכל ענ
לרם ולוקם ושומע תשילת כל פה .

ברוך אתה יהוה אדני יאהדונהי
שומע תפילם :

(וכיום סאחרין יאמר זס קודם וכן כוכות וכו') :

ועתה ככת תשובתינו ופ"ד תעמידוקימו שהתעני'
ירמ"ז או"א שתיחדו ותחברו פרטי
חכ"ד דמו"כ הכוללים דל"א שחס
או"ל וישטר"ת חיד ונרון דל"א דכל פרט וספי'
דפרטי אבי"ע ויודונו הפרט' הנו' ככתרים וכחכ"ד
וכו"ל שלהם כבתי' כ"ד והדבורין ישפיעו ספ"ת מ"ד
ס"ת שחס יס"ו דע"כ דחכ"ד מלכש חיד יס"ו דמ"ד
דחנ"ת ושניסם חיד יס"ו דכ"ן דנה"י העולה מ"כ
וחימא תעלה גרים כופיסיס מ"ן ס"ג פשוט ומלא
ומלא דמלא רב' אה"ס דסה"ן דנה"י ויעל' מחתא
לעילא ויתלכשו חיד כ' מ"ל אחיות דכ' אה"ה
דאלפי"ן דחנ"ת ונולס ויתלכשו חיד מ"ל אחיו' דכ'
אה"ה ויודי"ן דחכ"ד וידונו כוונת שלים וסדכרוא
ססוא חידק ישפיע בופת סמ"ד ה"ח שחס ס"ג יס"ו
סמ' דע"כ מ"ס כ"ן משורד ליסוד דמק' סכיא הנדק
שכס בלולין הו"מ כ"ד דו' אה"ה סגו' והיו בקס שלם
שכסם ותפשט שפע הא"ס ב"ה :

שפת אמת

נ' כלי יסוד דיעקב   נ' כלי יסוד דחבל
שין דלת יוד   **שין דלת יוד**
 שדי   שדי
ש שד שדי   **ש שד שדי**

התייחדו ויתחברו ערצו' ועקב ורחל רכל פרצו' וספי' דפרטנו אבו'ע ככתרים וכחכ"ד וכו"ת שלהם ככתו' כ"ד ויעקב ישפיע מיסודו טיפת מ"ד ה"ח מס' פ"ד אותיות רכ"א אסו"ה הנו' כולו זרע אמת ליסוד רחל ויהא תעלה טיפת מ"ן ס"ג ויזדווגו וזוגא שלם וסיו כסא שלם שכהם יתפשט שפע הא"ס כ"ה :

כתר **יאהויהה**   אילהויהם
 חכ"ד **יאהלוההים**   אילהויהם
 ז"ת **יאהרונהי**   אילהויהם
 אילהויהם

נ' כלי יסוד דיעקב   נ' כלי יסוד דחבל
שין דלת יוד   **שין דלת יוד**
 שדי   שדי
ש שד שדי   **ש שד שדי**

תיקון השק והאפר והרמעה

ה רבשע האל איך הירמזן מלך מוחל וסולח חמינו פשוטה לקבל שכר כושים אכחנו מחטאחינו ונכלמים אמתו מעונותינו וכפתרים מאשמותינו כי רבו עונותינו למעלה ראש ואשמותינו גדלים מעל השמים חסאנו עיוס פשענו מוס סחיתנו על הארמה עד היום הום ועתה נרבה רוחי לשוב אלך בלאתם וכתמים ככל לבכי וכל נפשי ואתם על מחני לבושי שק של שערות וכוונתך בנחול קבלני ורצם תסוכחי ולבושת שקי להתיש כח ארבע מאות איש רעשו ד' מאות סעירות דס"מ אשר הנבראים כחטאי ועבדותי ופשעי - ותעגע מהקלי' אור ינוקתס מהקלי' וסמימין וססודתי קרישין - ובכן יבולטו הקלי' ק"ס ותכן ככח סגולת לבישט סשק וסוקון את אשר הלכשקי שמים קרירות וס"ק שמתו בסותס וסוספתו מכחוכס יתר על מק שקים להס וסמלכתו את סש"ק סעבר הכושי שועתו קבל ושמע בעקחיתו יודע סעלומות - ויתלבנו סשערות קרישק ססס כחלני סיוודי ויסודו למקום לסאיר בקדושם ותתפשט סאתם ככל סעולמל סקדושים מן תולס דע"כ **יוד הי ויו הי** לס"ג **יוד הי ואו הי** ומס"ג למ"ה

יוד האואו הא
 ומס"לכ **יוד ההו הה**
 ויסודו דרך   בקביסש"ק סד' מאות
 שקל בסק רחוד' דל"א ישוב מס"ק שערות לכחונפ
 כד קיש :
ובכח סגולת ס"ק וספ"ד סעולים כמס' ד'
 הויות עסמ"ב וקס"ל קמ"ב קי"א
 יוד

ויתייחדו ויתחברו וז"ן כחודא שלם כפרצו' יסודו' דפרטנו דמ"ב ה"א רכל פרצו' וספי' דפרטנו וז"ן דאכו"ע ויזדווגו ספרצו' סנו' ככתרים וכחכ"ד וכו"ת שלהם וסדכורא ישפיע מ"ד ס"פ"ד אותיו' רנ' כחות ד"עס"מ מנ' כלי יסוד דז"א לנ' כלי יסוד דנוק' וסנוק' תעלה טיפת מ"ן ס"ג סס כ"ן ויתייחדו ויתחברו ר' שמות עסמ"ב ויזדווגו כוונתא שלי' וסיו כסא שלם שכהם יתפשט שפע הא"ס כ"ה :

כתר **יאהויהה**   יוד הי ויו הי
 חכ"ד **יאהלוההים**   יוד הי ואו הי
 ז"ת **יאהרונהי**   יוד הא ואוא הא
 יוד הה וו הה
יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו הי
 יוד :
יוד ויו דלת הי יוד ואו אלף ואו
 הי יוד :
יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף
 ואו הא אלף :

נ' כלי יסוד דז"א   נ' כלי יסוד דנוק'
יאהרונהי   **שין דלת יוד**
שין שין דלת שין דלת יוד שדי
שין דלת יוד   **ש שד שדי**

ויתייחדו ויתחברו פרצו' ועקב ורחל וז"ן סקטני' רכל פרצו' וספי' דפרטנו אכו"ע ככתרים וכחכ"ד וכו"ת שלהם ככתו' כ"ד וסדכורא ישפיע טיפת מ"ד ה"ח מס' פ"ד אותיות רכ"א אסו"ה הנו' כולו זרע אמת ליסוד רחל ויהא תעלה טיפת מ"ן ס"ג ויזדווגו כוונתא שלי' וסיו כסא שלם שכהם יתפשט שפע הא"ס כ"ה :

כתר **יאהויהה**   אילהויהם
 חכ"ד **יאהלוההים**   אילהויהם
 ז"ת **יאהרונהי**   אילהויהם
 אילהויהם
איהיה איהיה איהיה איהיה
איהיה איהיה איהיה איהיה
איהיה איהיה איהיה איהיה
איהיה איהיה איהיה איהיה
איהיה

מלשון הש"ס ככרכות דקאמר וליק ליה למד כאלו
עכל אל"ן אין דכתיב ארחץ ולא כתיב ארחץ יע"ש
עכ"ל :

ואני שמעתי מנכרה רבא א' מרכי עיריטו עיה"ק
טכריא תו' מעלת הרב המופלא כמור"ר **יאודה**
נחמד נר"ו יאיר לעבד שהכיר לזה סמך

נאה מן התורה דנט"י עולה במקום טכילה
והוא ממ"ש הפ' כפ' מטודע טכילה טוב וכל אשר
יגע בו הוב ויריו לא שטף כמים וכו' ופירש"י ז"ל
חיייו לא שטף כמים כעור שלא טבל מטומאתו יכו'
ומה שהזכיר הכתוב טכילת נטו של זכ בלשון שטיפ'
יריס ללמדך וכו' הרי כהדו"א סמכתא מן התורה
דנט"י עולה במקום טכילה מדאפקיה דחגגה לטכילם
בלשון נטילה יריס למדנו דנט"י עולה במקום טכילם
ומכאן ילא לו לרבינו ז"ל תיקון זה של הטכילה א"ד
נר"ו ושפתים ישק ורפח"ת חתומהרה :

ליקבהו כדו"ר ודו"ר ליחידא שס' **ה' כו"ה**
ביחודא שלים כשם כל ישראל ארחץ

בנקיון כפי ואסובכה את מוכתך ה' **וירמ' יהוה**
או"א שקהא רחוקת יוד אלה נחשבת
לי כאילו טבלתי במקוה טהרה של מ' סאס ואסיס
זוכה לטיות מושך מים מן הלבוב העליון החמוס כדור
רכתי דועבה יגדל נא כח ארטי חוץ מן עזא ועזאל
כני אנרה ולילות **וירמ'י** או"א שככא סגולה זאת
הרחיב' אסיס מהפך עליו מרת הרין וסגורה

העולה רי"ו כמספר נקיון למדת הרחמים העולה
רל"ט ע"ס כמס' ארחץ ארחץ בנקיון כפי ואסובכס
את מו"ס **וירמ'י או"א** שככא סגולה רחוקה או יסיו
כמתקיים ה' כתי רינים סרמוזים כפסוק הקדא לאסי
ליכשם ארץ אשר הו' למאורות אלכ"ו דודו"ן עס"ג
אחוקותיו וה' אחיות שורש כמספר ויקרא ע"ס וס'
אלהים כ' פשוט וס' אהיס"ג דודו"ן עס"ג ארתי'
וה' אחיות שורש כמס' יכש"ה ע"ס וס' אלכ"ו

ד' דאלפיון כמס' ארץ וחזיר סס אסי"ה עליו כמולא
הסיון שהוא כמנין מקו"ס ועל לפניך באילו טבלתי
במקוה טהרה של מ' סאס :

ובכן ירמ'י או"א שכשם שאני מטהרה ענמי
מלמטה כן הטהרנשמי
למעלה כנהר דבור כשם ה' טר עולמים ויח טעם
ה' אלהינו ונ' :

ואח"ך ירחץ בנקיון כפי ויכוין באותיות שס' ע"כ
כוס **יוד הי ויו הי** נל או' ואו'
על ב' ידיו ותחילה יערה מים
על יד ימין וכווין באות י' פשוט ויערה על יד שמאל
ויכווין ג"כ באות ו' ואח"ך יערה מים על יד ימין
ויכווין באות ו' של מילח סו"ד ויערה על יד שמאל
ויכווין ג"כ כו"א סנו' וחזור ויערה על יד ימין ויכווין
כאו' ד' רמולח סו"ד ויערה על יד שמאל ויכווין ג"כ
באות ד' רמי' סו"ד וכעו"ד שאר האותיות ונמלא
מערה על כל יד ו' פנמים :

ואח"ך יטוב ככראסנה ויערה על יד ימין ו'
פעמים רטופים זו אחר זו ויכווין סו' אוה'
הנו' ככל פעם או' א' פעם א' י' פשוט פעם כ'
אות ו' רמי' סו"ד פעם ג' אות ד' ושאר האותיות על
זו הסדר ועל דרך זה יעשה כיד שמאל יערה מים ו'
פעמים רט' ויכווין כס' ס"ה נעשו מ' נטילות נגד מ'
סאס :

כיון דשיך לתיקון הקדו והגם שכבר נרפסה כס' ח"י
מ"ן ככתתי אותה כדו' שיהא נמלאת כיד כל אדם
דכבר ידוע כי ענין הטכילה הוא דבר גדול להשגת
החכמה ועוד כס' משום קידוש שנתחדשה בו כאשר
עובד חנוכה משרים ח"ל ככתבי הק' אשר במנחים
מ"ב קבלתי ממורי ו"ל מי ששמש מעות או קדם לו
מקדש אשר לא עבד והוא קולה ולא יעטור כחלטובל
יעשה קוד רחוקת ידיו כסדר כזה ויאמר טסחתפילס
זו לפני קדילתי ומעלין לו כאלו טכל ומטכות של

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה :

אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא

אלף הה יוד הה עתה יתוסרו הפ"ה
דע"כ באסי"ס דודו"ן
והו"ה דס"ג באסי"ס דודו"ן וסו"ס דמ"ה כאה"ה
דחלש"ן וסו"ס דכ"ן באסי"ס דהה"ן כיחורה
שלים וסו' כסא שלם אשר כהם יתפשט שפע הא"ס
כ"ס :

יאולרפ ההי ויווד ההי :

יאולרפ ההי ויאוד ההי :

יאולרפ ההא ויאוד ההא :

יאולרפ הה הה ויווד הה הה :

וע"י הס"ק ואפ"ד העולים כמספר שמו"ס ואר"ן
יתקון את אשר ספרדתי כעוטי כת"ת ומלכו' ויטבו
וייתקדו כיחודא שלים :

ובשומי האפר כמלכותי יתעוררו ס' נבורה מנל"ך
שכיסוד רטק' קדישא דו"א העולים
כמס' פ"ר וא' המתקם אחר שכשרפו ונעשו אפר
יגעלו למ' ויתקדו ויזווגו זו"ן כיחודא שלים :

יאחרונה יועל עור סה"ג סהס אל מקום
הענת דו"א אשר שמה נקורה ליון
הזימא וגם סו' תקעורד כת"ן להחידר עם הככמה
וייתקדו ויזווגו או"א כיחודא שלים :

איהיהוה ואל דמעתי אל חרש לעורר
כס העינין עליון הנלח
והסור שככמת' אשר שמה מקום הדינין כמספר
דמע"ה העולם ק"ך לירופי אלהים ע"ה וכתב
פגולה דמעוטי ילאו הדינין לחון וימשך מילוי דס"ג
יוד הי ואו הי מא' לחך ז"ל ויתמקדו הדינין
והק"ך לירופי אלהים ויתקון מה שפגמתי
במדות העליונות וכל שורשי נר"ן ואשר סתמתי
כניטרות עד כי אין מימי ההשפעה נחלים כהם עתה
כהתעוררות מים טובים הנחלים מעיני יתעוררו המים
העליונים ויריו זרם ושטף מים רבים וירחלו כל אדם
הבקמים והפגמים שפגמתי בכל כחי וכתי' ויזמנו
כל כחות הטומאה והמקטרגים מעלי דכר שזאמר
סורו ממני כל פועלי און כי שמי' ק' קול כחי יהו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יגו' **(א"ה** עיון
מש"ל כס' אל"י כמע' הש"ן או' ר' כמ"ב) :

כיון דשיך לתיקון הקדו והגם שכבר נרפסה כס' ח"י
מ"ן ככתתי אותה כדו' שיהא נמלאת כיד כל אדם
דכבר ידוע כי ענין הטכילה הוא דבר גדול להשגת
החכמה ועוד כס' משום קידוש שנתחדשה בו כאשר
עובד חנוכה משרים ח"ל ככתבי הק' אשר במנחים
מ"ב קבלתי ממורי ו"ל מי ששמש מעות או קדם לו
מקדש אשר לא עבד והוא קולה ולא יעטור כחלטובל
יעשה קוד רחוקת ידיו כסדר כזה ויאמר טסחתפילס
זו לפני קדילתי ומעלין לו כאלו טכל ומטכות של

י תיקון הטבירה (א"ה רחוקי לבחוב
כאן תיקון זה

כיון דשיך לתיקון הקדו והגם שכבר נרפסה כס' ח"י
מ"ן ככתתי אותה כדו' שיהא נמלאת כיד כל אדם
דכבר ידוע כי ענין הטכילה הוא דבר גדול להשגת
החכמה ועוד כס' משום קידוש שנתחדשה בו כאשר
עובד חנוכה משרים ח"ל ככתבי הק' אשר במנחים
מ"ב קבלתי ממורי ו"ל מי ששמש מעות או קדם לו
מקדש אשר לא עבד והוא קולה ולא יעטור כחלטובל
יעשה קוד רחוקת ידיו כסדר כזה ויאמר טסחתפילס
זו לפני קדילתי ומעלין לו כאלו טכל ומטכות של

כיון דשיך לתיקון הקדו והגם שכבר נרפסה כס' ח"י
מ"ן ככתתי אותה כדו' שיהא נמלאת כיד כל אדם
דכבר ידוע כי ענין הטכילה הוא דבר גדול להשגת
החכמה ועוד כס' משום קידוש שנתחדשה בו כאשר
עובד חנוכה משרים ח"ל ככתבי הק' אשר במנחים
מ"ב קבלתי ממורי ו"ל מי ששמש מעות או קדם לו
מקדש אשר לא עבד והוא קולה ולא יעטור כחלטובל
יעשה קוד רחוקת ידיו כסדר כזה ויאמר טסחתפילס
זו לפני קדילתי ומעלין לו כאלו טכל ומטכות של

כיון דשיך לתיקון הקדו והגם שכבר נרפסה כס' ח"י
מ"ן ככתתי אותה כדו' שיהא נמלאת כיד כל אדם
דכבר ידוע כי ענין הטכילה הוא דבר גדול להשגת
החכמה ועוד כס' משום קידוש שנתחדשה בו כאשר
עובד חנוכה משרים ח"ל ככתבי הק' אשר במנחים
מ"ב קבלתי ממורי ו"ל מי ששמש מעות או קדם לו
מקדש אשר לא עבד והוא קולה ולא יעטור כחלטובל
יעשה קוד רחוקת ידיו כסדר כזה ויאמר טסחתפילס
זו לפני קדילתי ומעלין לו כאלו טכל ומטכות של

כיון דשיך לתיקון הקדו והגם שכבר נרפסה כס' ח"י
מ"ן ככתתי אותה כדו' שיהא נמלאת כיד כל אדם
דכבר ידוע כי ענין הטכילה הוא דבר גדול להשגת
החכמה ועוד כס' משום קידוש שנתחדשה בו כאשר
עובד חנוכה משרים ח"ל ככתבי הק' אשר במנחים
מ"ב קבלתי ממורי ו"ל מי ששמש מעות או קדם לו
מקדש אשר לא עבד והוא קולה ולא יעטור כחלטובל
יעשה קוד רחוקת ידיו כסדר כזה ויאמר טסחתפילס
זו לפני קדילתי ומעלין לו כאלו טכל ומטכות של

כיון דשיך לתיקון הקדו והגם שכבר נרפסה כס' ח"י
מ"ן ככתתי אותה כדו' שיהא נמלאת כיד כל אדם
דכבר ידוע כי ענין הטכילה הוא דבר גדול להשגת
החכמה ועוד כס' משום קידוש שנתחדשה בו כאשר
עובד חנוכה משרים ח"ל ככתבי הק' אשר במנחים
מ"ב קבלתי ממורי ו"ל מי ששמש מעות או קדם לו
מקדש אשר לא עבד והוא קולה ולא יעטור כחלטובל
יעשה קוד רחוקת ידיו כסדר כזה ויאמר טסחתפילס
זו לפני קדילתי ומעלין לו כאלו טכל ומטכות של

שפת אמת

ו' לתיקון עון חילול ה' ועון סקרי מכ"י הרב הק' ז"ל:

בשנת העיבור בחדש סיהיה מולד החדש יו"ר שעות קודם ר"ח אס יתענה האדם לז' שעות קודם המולד דהיינו שיפסוק מבע"י ובלילה שניה ישב בתענית עד עת המולד וקרא בתחילת הלילה כוזה"ק שמות רקב"ד הגה אנכי שולח מלאך ע"ס הפרשה וספרא דלגיעותא ג'ולו - וכפ' יתרו דף ע"ט ע"ב ומשה וכו' - וכפ' פקודי דס"ב ע"ב ר' שמעון פתח ע"ס הפרשה - וכזוהר וקרא ר"ל ע"ב חיש מור' עד דל"ז באשרי כי אשרוני כנות - וכפרשת פנחס דר"מ טו את בכ"י עד דרמ"ב והא אוקימנא - וכדדמא כוללה כשמן בתית עד דרנ"ח הכתר א"ס אוקמי - וסאדרא רבא - וכסוף הלילה יקרא התעלים כ"פ שגולה כממין כפ"ר ויאמר התפילה הסדורה כליל חג השבועות ויעלה לו ארבע מאות קעניות ותיקון עון חילול ה' ועון הקרי וכסיהיה המולד אז יפסוק קעניותו ומכחט לו שהוא כן העוה"כ ולא יסא כיווק באותה שנה חכ"ר עכ"ל הוהב:

וקודם הלימוד יאמר התפילה של קודם הלימוד של ליל ו' ושל משמרת ער"ת הסדורה כס' חמ"י כחלק השכה ובחלק ר"ח כך מלאתי כתוב וכן ראיתי נוהגים בעה"ק קודמים תו' בקהל חסידים: **גם** כעת קבלת התענית יקבל בפירוש שהוא מתענה לו' שעות לתיקון עון חילול ה' ועון הקרי - וקודם כל יטבול ג' טובלות וה' יעזרהו ע"ד כבוד שמו הגדול והי נועם ה' אליהו עלינו וכו': **עוד** מ"ב מכל הרב הקסיד כמוהר"ר דוד מאגא"ר ז"ל דמ"ש יו"ר שעות ולריך סיהיה המולד קודם ר"ח לאו דוקא אלא אתא לאפקודי שלא יהיה יותר מו"ד אבל אס הוא פחות מזה הוא יותר טוב שהוא קרוב לר"ח ע"כ - וכך אכתנו נוהגים:

כוונת תיקון מצות הצדקה

לשם יחוד קב"ו 'אהדונה' ז"ן כדו"ר 'אההויה' דו"ד

אההויה איההויה ליחדא אס י"ה או"א כו"ה ז"ן - כיחודא שלום **יהוה** כסס כל ישראל הגה אנכי כה לקיים מלת מעשה הצדקה לתקן את שורשה כמקום עליון כשיעור קומה לעשות כוונת יולדיו כ"ה שליונו לעשות צדקה והרנינו מכוח לקיים מ"ע סכ' פתח תפתח את ירך לאחד לענין ולאכיוונן ונח' וכי ימך אחד וכו' - וסרנינו מכוח שלא לעבור על לאון אלו שאמרם תורה לא תאסין את לבבך ולא תקטף את ירך מאחד שאביק:

וירמ"י או"א שכמעשה הצדקה זו יתחברו ויתקשרו ויתייחדו ד' אהיות

יהוה דכללות ופרטות דאכ"י ע - כדורני הרמוז ו' רשמ' קיישא סוד הו"א ככל פרטיו נרנח"י דרוח דכל מרבו' וספי' דפרטיו אכ"י ע - וה' אלכעות ירי סרמו' לאות ד' דשמא קיישא סוד אימא ככל פרטיו נרנח"י דגשמה דכל פרט' וספי' דפרטיו אכ"י ע והפרטות הדומות לאות ו' דשמא קיישא סוד אכ"י וקין סו"ד לעתיק וא"א ככל פרטיוהם נרנח"י דחיה ונרנח"י דחיה דכל פרט' וספי' דפרטיו אכ"י ע וה' אלכעות העני הדומות לאות ד' אחרונה דשמא

קיישא סוד נוק' דו"א הנקראת **צדק** ככל פרטיו עם נקודתה המחפסטה ככו"ע נרנח"י ונפש דכל פרט' וספי' דפרטיו אכ"י ע העומדת עם ז"א את' באת' בתמונת הו"ד רצ' דצדק - דלה וענייה כד' את' דצדק - ודגולה וידות מות כרגל **דק'** דצדק עתה ע"י מעשה הצדקה זו יומטכו

ה"ג שסס ה' אלהי"ס כזה **אלהים אלהים**

אלהים מיוחד דנוק'

לנקודת המל' וכחכס חכער **אלהים** הקו"ם הסוככים אוחה ותכרית הקל' המלופפת כרגליה סר"ח העורף דרגל הקו"ף ותצביר גילולים מן הארץ ובכח ה"ג ה"ס יגדל באכח **אדני** ותעלה וקשוב אל מקומ' ושורשה העליון שכאילנות רבמה יתמקו ויעלו שארית סרפ"ח טולין אשר עם כללותם יעלו **פר"ט** כסגולה כל פרוטה ופרוטה מצדקה זו ועס **ו"ה** ז"ן יעלו לעורר מ"ן ומ"ד לאו"א וגם או' הדוכנת על האפרוחי תעלה וקרום ראש לתחכר ולהקית' עם אכ"א ככל שיעור קומתו ויחזונו כ' שמת מ"ה וכו"ן דעתיק ונוק' וז"א נוק' דכל פרט' וספי' דפרטיו אכ"י ע ככתי' ו"ק רשס מ"ה וכו"ן דכל פירט' וספירס שכהס **איההויה** יחודא חוונ' שלום ומן הוויג **איההויה** ההוא ימא' מוחין דגלות לו"ן להחזירם פכ"פ ו' ויתייחדו אהות וכלים דמ"ה וכו"ן לבוכן ולתקן פרט' אחר' ופני' דאכ"י ע דו"ן דכל פרט' וספי' דפרטיו אכ"י ע ומזווג דמוחין דעתיק ונוק' וא"א נוק' ואז"א דמ"ה וכו"ן דו"ן דכל פרט' וספי' דפרטיו אכ"י ע ויתייחדו ז"ן **איההויה** יחודא חוונ' שלום ומן **איהדונה** הו"א ימאך לנוק' ה"ס

יהוה **יהוה**

יהוה **יהוה**

יהוה **יהוה**

והיא חחור לגורת ד' אחרונס דשמא קייש' שורס **הב"ל** העולה כמס' מילוישס ס"ג כזה **י"ד** ס"י וא"ו ס"י סמאך מן ז"א שלום

והיה **צדק לצדקה** העולה כמס' ג' שמות

י"ד הא ואו הא אדני וסיה' מעש'

הצדקה שלום - וכדונמתו יכוון לעשות ע"י סריכור כילי"ס - וכדונמתו יכוון לעשות ע"י הכוונס ככריאס - וכדונמתו יכוון לעשות ע"י המחשכס באילנות - (**א"ה** עוד יס כוונת פרטיות כמלת הצדקה ממורינו הרב הקסיד רב שר שלום ולס"ס וככר נרפסו כסידור ספי' חס"ל קחט משס -

כוונת תיקון מצוה שילוח הקן

(**א"ה** ראיתי לכתוב תיקון מ"ע זו ועון דמלאתי כילקוט פ' תלף ח"ל אר"ב שלח תשלח אס קיימת המלטה וזה אכ"י מלך המשיח סנא' משלחי רגל השור והחמור ומתהר את אליהו שיכף סנא' הנני שולח לכם את אליהו עכ"ל ופני' ז"ל רשור וממור רומנו לכ' המאויקס כמ"ס דו"ל ע"פ וסיו לי שור וממור גס כווס"ק

כזה"ק מ' שנת או' דמקום שיושב המלך המשיח הוא
ק' קן לטור וכוה נוחאודוק-א"כ חוכה עלינו לטרוח
עד מקום שריתו מנענח לקיים מ"ע זו בכוחות אלו
וכוה יבא עמים לרקינו ויגאלינו כמהרה כמינו אמן
כן יהי רצון :

לשם יחד קב"ו יאהדונהי וז"ן כרד"ר
יאההויהה

איההיוהה ליחרא

שם יה אר"ה כוה וז"ן עי' שפע
הא"ס כ"ה המשפיע בהם ומייחדם
כיוחא שליט יהוה כשם כל ישראל - הרינו מוכן
ומזומן לקיים מ"ע של שטח הקן ושלא לעכור
על ל"ת של לא תקח האם על הכניס כמו שנאמר
כי יקרא שתודווג אימא עם אכא פכ"פ מן החום
שלו ולמטא ואין לס רק נ"פ מ"א ארתיו'
דפשוט ומלא ומלא דמלא רב' שמת אהו"ה רנה"י כוה
אהיה אלף הי אהיה אף הי יוד

יוד הי
אלף למד פא אלף למד פא הי
הי יוד
יוד ויודלת הי יוד ויו דלת הי
יוד

מ"א אוחיות דלנת מ"א אוחיות דסוד :

אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד
מ"א אוחיות דיסוד

ג"פ מ"א נ"י קכ"ג ועם כ"ו אוחיות שכשני שלישים
החוקטים דת"ת כוה **אלף למד פא הי**
יוד יוד ויו דלת

הי יוד העולים ק"ן קן
ריכוא כורחן מס"ע ריכוא כורחן
דא"א העולים כמספר **צפור** כלל ו' כי מחמת
הענות און להסתכלי' רק כפניו דא"א
שוא אוח סו' ואו היא וודת **לפניך** על הספור
שכוא ז"א לתת לו מו' דיניקה ומתפשטו'
נס"י שלה כקובו ואוהוא יקרא כשם **יאהלוההים**
וסוא יתנס לטק' או שמקפת על
סנוק' וסניסה יקראו **יאהלוההים** וסניסה נ'י
דר"ך וסו' **בדרך** וכשמחפשט'
כו"א או היסור כו"א הנק' **בכל** שוא
נ'י כ"ן **יוד הה וו הה** מעלה לו מ"ן
לסודווג עם אכא זוג הוה
והיא ככנסת כפנימות ז"א הנק' **עין או** מקפת
על הארץ שהיא הנק'

כפיתח מתפשטת כו"א יש להם
מו' דימקע עם המתקטים שלהם הנק' **אפרוחים**
או שאין להם רק המוחין פנימיים
דיניקה הנק' **בצים** כלמי מקיפים **והאם**
רובצת לסגין **על**
האפרוחים או על הבצים
שלא יתאחזו

בהם הסיוט' מחמת עוונתך שוב כהשוכה וכוהר
ולא תקח עוד את **האם** ותמשיכנס למנוה
ע"י עונו' להזדווג עם אכא
כהיותה דוכלת **על הבנים** אלא עשה מלח
ומעשים טובים **שלח תשלח**
למעלה **את האם** להזדווג

עם אכא ככחי' זוג העליון כהיותם
למעלה ושיום בקומתם **ואת הבנים** שסס וז"ן
דא"א **תקח לך** למעלה
למען ייטב לך להמשך להם
סמוחין דנדל' ועל יוד זה
והארכת ימים שימשכו מוחין דנדלות נס
כאכא דכריחה **לא**

תקח האם על הבנים סמוחין
לאו זה יכוין
לעלות ולחכר ולכלול ריכוע דע"כ **יוד יוד הי**
יוד הי ויו יוד הי ויו

יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי
ואו הי

העולים שמ"י שהם ישו"ת עם י"ה שהם
או"א עילאין דכל פרט' וספורה דפרט'
אכ"ע וליחדס ולזוגס ככחי' פרט' נה"י דדעתתחחון
דכח"כ דאו"א עי' וישסו"ת ולהמשך סמוחין עם
כרכח"י דנפש דרוח דכח"י דחיים ודנשמה דמ"ה וכ"ן
דכל פרט' וספי' דפרט' אכ"ע לפרט' נה"י דדעת
התחחון דכח"כ דקו"כ דמ"ה וכ"ן דו"ן דכל פרט'
וספי' דפרט' אכ"ע **שלח אכא תשלח**
אימא כו ע"י מ"ע וו יכוין
להצלוח **את** יש"ס **האם** חכמה ולכלול ולחכר
פרטופו כה"י דנה"י וחג"ת דאו"א
ויססו"ת דכל פרט' וספי' דפרט' אכ"ע עם פרט'
כח"כ דחג"ת ונה"י שלהם ולהמשך שפע והארה
למלח חרטון למנחא דאו"א וישסו"ת וז"ן ולהמשך
המוחין עם כרכח"י דנפש דכרכח"י דנפשיות ורוחות
דחיה ודנשמה דמ"ה וכ"ן דכל פרט' וספי' דפרט'
אכ"ע לפרט' נה"י דחג"ת ונס"י דמ"ה וכ"ן דו"ן
דכל פרט' וספורה דפרט' אכ"ע **(א"ה)** עיון
מ"ש לעיל כקו' אל"י כמע' חסי"ן אוח ל"א כענין
מ"ע וו יעש"כ :

כוונת תיקון המלקות

דע כי העובר על לאו שיש בו מעשה שאיב
עליו מלקות הוא טגס כפרטוף הרעת
התחחון דתרין עטרין ומורידו לתלח פרקין עילאין
דחג"ת ומסתלקין ממנו המוחין והסודים ונעלמים
כשורשם ולפיכך הוא לוקם כראשי כחפין וכחוס ועתה
ע"י תשו' יכוין לכלול ולחכר ולהעלות ריכוע ע"כ
וריכוע ס"ג שהם ישסו"ת העולים למספר שמ"י עם
הפנים שלהם **י"ה** שהם או"א

יוד יוד הי יוד הי ויו יוד הי
ויו הי יוד הי יוד הי וואו יוד
הי וואו הי

דזוגס ככחי' פרט' הפנימיים ככח"ד

איההיוהה
וימשך

שפת אמת

נדיפה ורע שילאו ממני וכל גילולי הקדושים ונגמתי
 העשוקים כיד לילי"ת אשר היא כמס' מל"ת הנשאר
 ממלקות ותקוידם אל הקדושה מנוקח מכל רע ככח
 סגולה מלקות זה העולה כמס' כ"ס **מנצפך**
מנצפך עם מס' שמך הקדוש
הב"ה סגולה מל"ת "חיל" בלע
 "וקיטע":

ואם חטאתי לפניך ופגמתי בלות י' של שמך
 הגדול הו"ה ונתחייבתי כדניך הדרק
 סקילה **ירמ"ו** אר"א שיהיה נחשב לפניך
 מלקות א' מר' מלקות אלו כמקום
 סקילה ובאלו כסלקתי ככ"ד הגדול שבוטלו וחסוב
 אות ה' אחרונה של הו"ה שהוא מלכות אל אות י'
 של הו"ה שהוא ז"א וכ' יעלו אל אותיות
 י"ה של הו"ה שהם אר"א ביחודא שליט
ההויה:

ואם חטאתי לפניך ופגמתי בלות ה' א' של
 שמך הגדול הו"ה ונתחייבתי כדניך
 הדרק שריפה . ירמ"ו אר"א שיהיה נחשב לפניך מלקות
 הכ' מר' מלקות אלו כמקום שריפה ובאלו כשרפתי
 ככ"ד הגדול שבוטלו ונתחייבתי י"ה של הו"ה
 שהם אר"א ביחודא שליט ותעלה אות ה' אחרו'
 של הו"ה שהוא מלכות אל אות י' של הו"ה שהוא
 ז"א וכ' יחדיו יעלו מ"ן אל אר"א ותשוב אות
 ה' א' של הו"ה שהוא אימא להתחבר עם אות י'
 שהוא ז"א ולהכניס נה"י שלה למותק לו
יה הו הו

ואם חטאתי לפניך ופגמתי בלות י' של שמך
 הגדול הו"ה ונתחייבתי כדניך הדרק
 ירמ"ו אר"א שיהיה נחשב לפניך מלקות הנ' מר'
 מלקות אלו כמקום הרב באלו כפגמתי ככ"ד הגדול
 ויתחייבתי י"ה של הו"ה שהם אר"א עם אות י' של
 ההו"ה שהוא ז"א להיות למתק לו ואר"א של
 של ההו"ה שהוא ז"א ישוב להתחבר עם ה'
 אחרונה של הו"ה שהוא מלכות לתת לפ' אור
מקף יהוה

ואם חטאתי לפניך ופגמתי בלות ה' אחרונה
 של שמך הגדול הו"ה ונתחייבתי כדניך
 הדרק חנק ירמ"ו אר"א שיהיה
 נחשב לפניך מלקות ה' מר' מלקות אלו כמקום חנק
 ובאלו כנתקתי ככ"ד הגדול שבוטלו וישוב אות י'
 של הו"ה שהוא ז"א לעלות ולהתחבר עם ה' א' של
 הו"ה שהוא אימא וכ' יחדיו יעלו אל אות י' של
 הו"ה שהוא אבא ואר"א אחרונה של הו"ה שהם
 מלכות תעלה ותתחבר עמהם **וח והי יהוה**
 והיו למאורות ט"ל אותיו דפשוט
 ומלא ומר"ת רה"ס דה"ן בט"ל מכות שכל א'
 מר' מלקות אלו **איהיה אלק הה יוד**
הה אלק למד:
פא הה הה יוד ואו
דלת הה הה

וינשך המוחין לפרטף הרעם התחתון חלקה ר'
 מלקות כנגד כ"ד לסמשך ד' מוחין חו"כ וחו"ג חלקה לפני
 ג' כנגד נ"ר חשבו כחצי גורן ענולה פניהם לעמוד
 והצמד מוטח ללד לפון וכן הנלקה יהיו פניו ללד
 לבח . והמלקה שהוא כנגד אימא ע"י המוסרת את
 כנה יקשור יודי הנלקה עם העמוד לכפות את הדימין
 וכלל הכאה יכוין לשם י"ה דיודי"ן ככהף ימין
 והסו"ן ככהף שמאל . והאלפו"ן כחזה שהם
 המוחין דנרנח"ו . ובמלקות ה' יכוין לשלשה י"ה הנו'
 כלו ניקוד שהם המוחין דנרנח"ו דרוח דרעם . ובמלקות
 הכ' בניקוד לור"י שהם המוחין דנרנח"ו דנשמה דכינה .
 ובמלקות הנ' בניקוד פח"ח שהם המוחין דנרנח"ו
 רחום דחכמה . ובמלקות הו' בניקוד קמ"ן שהם
 המוחין דנרנח"ו דיוקם דכח"ר . ובמלקות א' יכוין
 כהכותו כחרין כחפון וזהו להמשך המוחין דנרנח"ו
 דרוח דרעם לחפ"ן כנ"ה דת"י דרעם דפרלו' הרעם
 באופן זה כו"ג חיות דוהוא רחום ה' מלקות ה'
 יכוין לחפ"ן כנ"ה דת"י דרמ"ד ודחנ"ת ודנ"ה דרמ"ב
 דקב"ד דפרלו' הרעם . וכוהוא רחום הכ' לכב"ד חנ"ת
 כה"ס דחנ"ת דפרלו' הנו' . וכנ' לכב"ד חנ"ת כה"ס
 דת"י דפרלו' הנו' . ובמלקות הכ' יכוין ע"ד הנו'
 כפרלו' הכונה דרעם . וכנ' כפרלו' החכמה דרעם .
 וכר' כפרלו' הכתר דרעם :

תפילה כוללת כל פרטי כוונת הלוקה קודם שילקה

הריני מוכן ומוזן לקבל עלי ד' מלקות כל א'
 מ' חסר א' לכפר על מה שחטאתי ועויתי
 ופגעתי ונרמתי לנלק החסדים העליונים המתפשטים
 ככ"ה ושליש החתוק דת"ת דו"א ונרמתי להעלותם
 למעלה לחו"ג וכ' שלישי העליונים דת"ת המבוטלים
 ביסוד ראימא ונרמתי לנלות הס"ג ולהנכיר כחם
 ועתה ככח סגולה מלקות זה העולה כמס' ה"ג
 מנצפך כפולות **מנצפך מנצפך** עם יו"ד
 היתוי' וכללות ה"ג
 ותתקו הנכורות ויחזרו החסדים דלגת והודו ושליש
 התחתון דת"ת דו"א להתפשט כמשפט ה' . ומעו ילא
 מתקן אלפי"ס דיודי"ן ודיכו"ע אלפי"ס ושם ארכ"ו

אלף למד הי יוד מס א אל אלה

אלהי אלהים אדני אשר עם ט' אותיות
 אלפי"ס ארכ"ו וכ'
 כוללים המה יעלו למס' מלקות ויאיר שם ע"כ **יוד**
הי ויו הי העולה למס' מ"ל וכ' נקו' מן
 י' דמלקות סבו ד' יודי"ן כ"ה כלולה
 מו' וי' מעשר העולים למספר ה' דמלקות וכסגולה ד'
 הו"ת פשוטות **יהוה יהוה יהוה יהוה**
 העולים כמס'
 ק' ור' נקודות הנשאר מן י' דמלקות ואם ח"ו נכתב
 על ת' של מיתת חתפך לת' של חתיה ארכע מאה
 עלמון דכסופין :
ירמ"ו אר"א שבכח סגולה שם **אטמו"ן** חילוף
 שם **אלהים** העולה
 כמס' ק"ו ממלקות שותיף כל

שפת אמת

קיש

תפלה כוללת בר פרשי המלקה לאומרה

מלקת זה אשר אני מייסרו ברענות שור ואמור יותש
 כח קליפוח שור ואמור ויקמתקו הנכורות והדיכין .
והיו למאורות יוד הוה דסהין ככהף שמאל
 לנלות את יחסד דהוד דו"א אשר
 הוה מבוסה כנכורות ולהמשיכו אל הוד דילוכ **וי"ה**
 דאלפרין **יוד ה"א** כחיה לנלות את שליש
 חסד רפרק חתון דת"ת דו"א אשר
 הוה מבוסה ככ"ס העליונים כתפארתו ולהמשיכו אל
 פרק חתון דתפארתו . **וי"ה** דיודין **יוד ה"י**
 ככהף ימין לנלות חסד דנלח
 דו"א אשר הוה מבוסה כחסדו ולהמשיכו אל נלח דו"א
 כמשפט קראשון ויהי נועם ק' אלקינו עלינו וכו' :

רבנו של עולם כנוך שמוני שליח ליוסר את
 החוצא (וכיון שהו"א דונמא עליונה
 דאומא עילאה המיוסרת את כנה שגא' דכרי למואל
 וכו' אשר יקרתו אמו .) אם ס"ו חטא ונרס כעובו
 לסלק את חסדי נלח והוד וסליש חסד דפרק החתון
 דת"ת דו"א ונרס להעלות אל חסד ונכורה ואל שני
 שליש העליונים דת"ת דו"א המבוסים בוסוד דו"א
 ועלם את הנכורות והנכיר כחם עתה כח קגולת

מלקות א'

חמטון דנרנח"ו דדוח לפרטף הדעת

<p>כתף שמאל בינה יוד הוה כנ"ס דכינה דכינס א והוא ה' כנ"ס דנכורה דכינס ה עון ה' כנ"ס דהוד דכינס ף והרבה ו' כנ"ס דמלכות דחכ"ד י ולא ו' מלכות דמלכות דחכ"ד ה חמתו י"ג נבורה כנ"ס דכינה דנבורה ל יכפר י"ז כנ"ס דנבורה דנבורה מ ישחית י"ט כנ"ס דהוד דנבורה א אפו כ"כ כנ"ס דמלכות דחג"ת ה כל כ"ה</p>	<p>הוה דעת יוד הוה דת"ו דדעת דדעת ה רחום כ' דת"ו דת"ת דדעת א ולא ה' דת"ו דיסוד דדעת ה להשיב ח' דת"ו דמלכות דחכ"ד ו יעיר י"ח</p> <p>ת"ת דת"ו דדעת דת"ת ה והוא י"ד דת"ו דת"ת דת"ת ף עון י"ז דת"ו דיסוד דת"ת ד והרבה כ' דת"ו דמלכות דחג"ת ה ולא כ"ג מלכות דמלכות דחג"ת ה חמתו כו</p>	<p>כתף ימין חכמה יוד הוה חת"ן דחכמה דחכמה י יכפר ג' חת"ן דחסד דחכמה ל ישחית ו' חת"ן דנלח דחכמה ה אפו ט' חת"ן דמלכות דחכ"ד ד כל י"ג</p> <p>חסד חת"ן דחכמה דחסד א רחום ט"ו חת"ן דחסד דחסד ל ולא י"ח חת"ן דנלח דחסד פ להשיב כ"ח חת"ן דמלכות דחג"ת ה יעיר כ"ד</p>
--	--	---

שפת אמת

נצח

חמ"ן רחמנה דנלח
 י והוא כ"ז
 חמ"ן דחסר דנלח
 ו עון ז'
 חמ"ן דנלח דנלח
 ד והרבה ז"ג
 חמ"ן דמלכות דנח"י
 ה ולא ז"י
 מלכות דמלכות דנח"י
 ה חמתו ט"ז

יסוד

דח"י דרעת דיסוד
 ד יכפר כ"ט
 דח"י דח"ת דיסוד
 ו ישחית ל"כ
 דח"י דיסוד דיסוד
 ת אפו ל"ט
 דח"י דמלכות דנח"י
 ה כל ל"ח

הוד

כנ"ס דכינס דסח
 ו רחום כ"ח
 כנ"ס דנכורס דסוד
 א ולא ל"כ
 כנ"ס דהוד דסוד
 ל להשיב ל"ד
 כנ"ס דמלכות דנח"י
 ה יעיר ל"ז

מלקות ב'

המחוקן דנחמ"י הנשמה לפיטוף הכינס דרעת

כתף ימין

חכמה
 יוד הי'
 חמ"ן רחמנה דחכמה
 י יכפר נ'
 חמ"ן דחסר דחכמה
 ל ישחית ז'
 חמ"ן דנלח דחכמה
 ה אפו ט'
 חמ"ן דמלכות דחכ"ר
 ד כל י"ג

חזה

דעת
 יוד הא'
 דח"י דרעת דרעת
 ה רחום כ'
 דח"י דח"ת דרעת
 א ולא ה'
 דח"י דיסוד דרעת
 ה להשיב ח'
 דח"י דמלכות דחכ"ר
 ו יעיר י"ג

כתף שמאל

בינה
 יוד הה'
 כנ"ס דכינס דכינס
 א והוא ט'
 כנ"ס דנכורס דכינס
 ה עון ל'
 כנ"ס דסוד דכינס
 ה והרבה ז'
 כנ"ס דמלכות דחכ"ר
 י ולא ז'
 מלכות דמלכות דחכ"ר
 ה חמתו י"ג

ת"ת

דח"י דרעת דח"ת
 ה והוא י"ד
 דח"י דח"ת דח"ת
 ה עון י"ז
 דח"י דיסוד דח"ת
 ד והרבה כ'
 דח"י דמלכות דחנ"ת
 ה ולא כ"ג
 מלכות דמלכות דחנ"ת
 ה חמתו כ"ו

חסד

חמ"ן רחמנה דסח
 א רחום ט"ז
 חמ"ן דחסר דסח
 ל ולא י"ח
 חמ"ן דנלח דסח
 פ להשיב כ"ט
 חמ"ן דמלכות דחנ"ת
 ה יעיר כ"ד

קך

הוד

כנ"ס רכינס דסוד
 ו רחום כ"ס
 כנ"ס רנפורס דסוד
 א ולא ז"א
 כנ"ס דסוד דסוד
 ל להשיב ז"ד
 כנ"ס דמלכות דכ"ד
 ה יעיר ז"ז

שפת אמת

יסוד

דק"ו דרעק דיסוד
 ד יכפר כ"ט
 דק"ו דק"ת דיסוד
 ו ישחית ז"כ
 דק"ו דיסוד דיסוד
 ת אפו ז"ס
 דק"ו דמלכות דכ"ד
 ה כל ז"מ

נצח

חח"ן דקכמס דנלס
 י והוא כ"ז
 חח"ן דקסד דנלס
 ו עון ז'
 חח"ן דנלס דנלס
 ד והרבה ז"ג
 חח"ן דמלכות דכ"ד
 ה ולא ז"ז
 מלכות דמלכות דכ"ד
 ה חמתו ט"ל

מלקות ג'

פמוזין דכ"מ"ו דחיס לפרי"ף סכמס דרעק

כתף שמאל

כינה

יוד הה

כנ"ס דכינס דכינס
 א והוא ט'
 כנ"ס דנכורס דכינס
 ה עון י'
 כנ"ס דסוד דכינס
 ה והרבה ז'
 כנ"ס דמלכות דכ"ד
 י ולא י'
 מלכות דמלכות דכ"ד
 ה חמתו י"ג

גבורה

כנ"ס דכינס דנכורס
 ל יכפר י"ז
 כנ"ס דנכורס דנכורס
 מ ישחית י"ט
 כנ"ס דסוד דנכורס
 א אפו כ"כ
 כנ"ס דמלכות דכ"ד
 ה כל כ"ס

חזה

דעת

יוד הא

דק"ו דרעק דרעק
 ה רחום ז'
 דק"ו דק"ת דרעק
 א ולא ט'
 דק"ו דיסוד דרעק
 ח להשיב ט'
 דק"ו דמלכות דכ"ד
 ו יעיר י"א

ת"ת

דק"ו דרעק דק"ת
 ה והוא י"ד
 דק"ו דק"ת דק"ת
 ה עון י"ז
 דק"ו דיסוד דק"ת
 ד והרבה כ'
 דק"ו דמלכות דכ"ד
 ה ולא כ"ג
 מלכות דמלכות דכ"ד
 ה חמתו כ"ו

כתף ימין

חכמה

יוד הי

חח"ן דקכמס דקכמס
 י יכפר ז'
 חח"ן דקסד דקכמס
 ל ישחית ז'
 חח"ן דנלס דקכמס
 ה אפו ט'
 חח"ן דמלכות דכ"ד
 ד כל י"כ

חסד

חח"ן דקכמס דקסד
 א רחום ט"ז
 חח"ן דקסד דקסד
 ל ולא י"ח
 חח"ן דנלס דקסד
 פ להשיב כ"א
 חח"ן דמלכות דכ"ד
 ה יעיר כ"ד

שפת אמת

נצח

חח"ן חכמה הנצח
 י והוא כ"ו
 חח"ן חסד הנצח.
 ו עון ל'
 חח"ן הנצח הנצח
 ד והרבה ל"ג
 חח"ן מלכות הנצח
 ה ולא ל"ו
 מלכות מלכות הנצח
 ה חמתו ט"ז

יסוד

חח"ן הדעת היסוד
 ד יכפר כ"ט
 חח"ן דת"ת היסוד
 ו ישחית ל"ב
 חח"ן היסוד היסוד
 ת אפו ל"ט
 חח"ן המלכות הנצח
 ה כל ל"ח

הוד

כנ"ס היסוד היסוד
 ו רחום כ"ח
 כנ"ס הנכונה היסוד
 א ולא ל"א
 כנ"ס היסוד היסוד
 ל לחשוב ל"ד
 כנ"ס המלכות הנצח
 ה יעיר ל"ז

מלקות ד'

סמוחין הנכנסין היסוד לפרטוף הכתר היסוד

כתף ימין חכמה

ינד הי'
 חח"ן חכמה חכמה
 י יכפר ג'
 חח"ן חסד חכמה
 ל ישחית ו'
 חח"ן הנצח חכמה
 ה אפו ט'
 חח"ן המלכות חכמה
 ד כל י"ב

חזה דעה

ינד הא'
 חח"ן הדעת הדעת
 ה רחום כ'
 חח"ן דת"ת הדעת
 א ולא ס'
 חח"ן היסוד הדעת
 ה להשיב ס'
 חח"ן המלכות חכמה
 ו יעיר י"א

כתף שמאל בינה

ינד הה' ^{הוב}
 כנ"ס רכינה רכינה
 א והוא א'
 כנ"ס הנכונה רכינה
 ה עון ל'
 כנ"ס היסוד רכינה
 ה והרבה ו'
 כנ"ס המלכות חכמה
 י ולא ו'
 מלכות המלכות חכמה
 ה חמתו י"ג

חסד

חח"ן חכמה חסד
 א רחום ט"ו
 חח"ן חסד חסד
 ל ולא י"ח
 חח"ן הנצח חסד
 פ להשיב כ"ח
 חח"ן המלכות חסד
 ת יעיר כ"ד

ת"ת

חח"ן הדעת חכמה
 ה והוא ו"ד
 חח"ן דת"ת חכמה
 ה עון י"ז
 חח"ן היסוד חכמה
 ד והרבה כ'
 חח"ן המלכות חכמה
 ה ולא ט"ג
 מלכות המלכות חכמה
 ה חמתו כ"ו

נכורה

כנ"ס רכינה הנכונה
 ל יכפר י"ו
 כנ"ס הנכונה הנכונה
 מ ישחית י"ט
 כנ"ס היסוד הנכונה
 א אפו כ"ב
 כנ"ס המלכות חכמה
 ה כל כ"ה

קבא

שפת אמת

הוד
 כג"ס רכינס דסוד
 ו רחום כ"ח
 כג"ס תבדוס דסוד
 א ורא ל"ח
 כג"ס דסוד דסוד
 ל להשיב ל"ח
 כג"ס דמלכות דסוד
 ה יעיר ל"ח

יסוד
 חק"י ררעת דסוד
 ד יכפר כ"ט
 חק"י רח"ת דסוד
 ו ישהית ל"כ
 חק"י דסוד דסוד
 ת אפו ל"ט
 חק"י דמלכות דסוד
 ה בר ל"ח

נצח
 חק"ן דחכמה דנצח
 י והוא כ"ז
 חק"ן דחסד דנצח
 ו עון ל'
 חק"ן דנצח דנצח
 ד והרבה ל"ג
 חק"ן דמלכות דסוד
 ה ורא ל"ז
 מלכות דמלכות דסוד
 ה חמתו ט"ל

לא פתוח ולא יותר עכ"ל :
שוב מלאחי הענון מפורש יותר כס' מ"ח כמס' הקשו' פ"ז וכו' שערי ליון וכמעט כל הכוונות הטליות האלו הוכחו כס' מ"ח חן מהפרטות שזכו דרכו דרך הקדש ומכאן ראיה שם מוס"ר החסיד ו"ל היה משתמש כס' חק' מ"ח ומ"ט כס"ה נה"ט דאין להשגיח ע"ד הרמ"ת כנ"ר דסוד בו כסוף ימיו או מיומי כשימלא סתירה מע"ת או מת' עצרים אבל הם לא יש כתירים דרכו הם אמרין וכבר רטום בזכרוננו למעלה מנגשרה מקומות שכתוב בסוד הכוונות שלו כוונות שכתו' כס' מ"ח ולא טכרו כשום שער מהח"ט ואין שיהיה חכמ"ל . ועין מ"ט לעול סו' כ"ה :

אמנם ראיתי שינוי ח' בהתי אשלי דרכי וסוד דכס' מ"ח וכו' שיעדי ליון כתוב דיתחיל וסוד דקוד ח' ככתף שמאל וכו' יתחיל ככתף ימין וכו' ככתף ימין וכו' ואלו מוס"ר החסיד ו"ל סוד סב' ככתף ימין וכו' בימין . ואעיקרה כמלתא חמשה על נ' הרועים הללו מדוע התחילו כשמאל תחילה דאין זה הדרך כשום מקום דלעולם לריך להקדים הימין חתי' וכפרט כדי שיבואו הספי' כסידן חס"ף כנ"ה חק"י ועוד דמלשון שבע"מ הו' שכתבתי נראים כחידו' דלריך להתחיל בימין שכתב סוד המלכות וכו' ככאם ח' ככתף סימני וכו' כ' ככתף שמאל וכו' ג' כחזה . וכן ראיתי כס' קול יעקב לרב ח' אשכנזי שכתב דיתחיל בימין חס"ף בשמאל ואס"ף כחום :

ולזה אפ"ל דכיון דכל עיקר כוונת המלכות הוא למתקן סידמין והגב' שחס כשמאל ועט' זה פים העמוד ופני סדמנים וסולקס טיטוס לנר לפון לכן מתחיל כשמאל לטווח דכוס חתי סתקין . ומדכ"ה ח"ל הללו אין סתירה דאפ"ל דרכי ו"ל לא מיייר כסוד ככאס ח' וס מסס יהיה חתי' אלא כה לפרש סוד כנ' סכאס ח' בימין ח' בשמאל ח' כחום וכו' ע"ד מ"ט ח"ל כשערי מארשכ"י עמ"ט כאד"ו כענין סנ' סצורות שסס חד סעורקא דעטק' וחד סעוד' דמלכא ק' וחד סעוד' דעתק' וסודס אינס כן כתב ח"ל דכאן כאד"ו לא כה רשכ"י ו"ל לפרש סודין כיגד הם אלא כה לפרש סוד כנ' סצורות סיכן סס ועד"ו כאמר האן :

(א"ה ע"כ מ"כ מכ"י רבי'ן ססודא כמוה"ר ח"י מורקו ו"ל כ"ן מנר"ל של מוס"ר החסיד רב שר שלום ו"ל ומעוד שהעתיק מכ"י חק' מרן מלכ' רבי אכ"א זק"ל . ואנכי ילחתי לחפש שורשן של דבריםם סיכן כמלא כחורת רכוב האר"י זל"ה . ומלאחי דשורשו פתוח כשציר המטות פ' כיתלדורחיתו להביא לשוני יען שספסר אינו כמלא כיד כל חרס ח"ל מלות המלקות כתי' מ' יכט לא יוכיף הנה תאדם סחוטא גורס שהספ"ס העליונים סמהפצעים כנופא ח"א וסחלקו ויעלו למקומם כדעת שכתוך סיסוד דאימא ולא יאירו למטה ולכן לריך ללקות את סחוטא למעלה כון כ' כתיביו סחוא מקום שהספ"ס סחומים ומכובים סחוא מן סחום ולמע' מרס כ"מ כו הוא העלה את ספסדים הענולים למקום המבוסס שלא יתגלו ויאירו וסנה ע"י הכאס זו שס גורס שיכרו חוקס סחפ"ס סכתעלו למעלה ויחפשו למטה כמקום הגלוי ולכן סוד המלקות כן הוא להכות הכאס ח' ככתף סימני וכו' כ' ככתף שמאל כנגד כ' החס' סמכוסים שס חק' חר"ג והכאס ג' על סחום כשליש עילוי חק' סחכוסה ועוד ט"א יש כהכאס סחום כו מלכ' שליח סחוד המכוסה אשר שס עוריס שס פתח גילוי כל סחס' ומסס סס יואיס ועגלים למטס והנס כפי יס סיס מספיק ללקות נ' הכאס ח' לכו חכל סיו ט"ל סכאס לפי שרדע כו ככה"י דחי' יש שס נ' שמת חק"ס דודין דאלפין ודסד"ן וכמלא כו חק"ס דסד"ן הוא כיסוד דחי' אשר כחוכו כחוני' כל סחס' כנ"ר וכנוד ט"ל חוקיו' שיש כסס חס"ס וס כפשו' וצ"ל ועד"מ לריך ללקות ט"ל סכאס וכוונס זו יוכן סלוקס כשמלקין חוחו ט"ל סכאס . וכלע"ד ששמעתי מעוד ו"ל דכחוטא חודס גורס שישלוק סחפ"ס וסחנלו הנכו' וסדינן ולכן לוקס מלקות שחא ג' חקע"ו כמס' ח"ג מנלפ"ך סכפול' שססנ' חק"ס ח' כוללים שחסס סחי חק"ע וחס"ך לכלול סס' כס' סחי חקע"ו ע"ה ג' חקע"ו כמס' מלקות . ודחיתי למודי ו"ל עלה סיס כ"כ מקפיד ונוסר כוס ללקות מלקות כמו כענין סחצניתי והט' הוא כו אין כדוריני דייניס מומחין וסמוכוס ואין סחלקות כומן חוס דק קבלת לער כלכר ולכן לא סיס מקפיד בו ווסר כ"כ חכל כומן שחיס לוקס סיס לוקס ד' מלקוי' כסוד חס שחטא כד' חותיות חקו"ס ולא סיס לוקס

וכענין

שפת אמת

סדר שריפה מדליקין נר של שעות ומטופין אחת חשב
על כשרו נ' או ד' טיפוח עד שראוין אוחו שהוא נרע
ומכריו החכם וכו' כגזל ואח"ך יאמר :

ירמ"י או"א שיהי נחשב לפניך כאלו נשרפת
כב"ד הנדול שכירוש' ע"י אות
ד של שם ארנ"י ויטובו ותיחדו י"ה של הו"ה שחס
או"ה כיסודא שלים ותשוב ותעלה אות ה' אחרו'
של הו"ה שהיא מלכות אל אות ו של הו"ה שהוא ז"א
ולכנים נה"י שלם למוקין לו **יהוהו** ותשוב ותיחד
נ' אותיות שניות של שלש שמוחך הק'
ידוה אהיה אדני ההד ושם קדשך כמילוי
נ' יודין ואל"ף
יוד הי ואו הי בעולם הכריאם ואל יקי מונע :

קודם שייעשה הרג יאמר זה :
ואם חטאתי לפניך ופגמתי באותך של שמך הנדול
הו"ה וגם כיטלתי מלתו תליות התלויה בה
וגם פגמתי באותך של שם ארנ"י ונתחייבתי כדונך
הלך הרג הריני מקבל עלי הרג - ויעשה :

סדר הרג בעודו מלוכש השק משכיבים אותו בקרקע
וקוהבין אותו נ' או ד' כחורים הולכש והוכה ומכריו
החכם וכו' ואח"ך יאמר :

ירמ"י או"א שיהיה נחשב לפניך כאלו נהרגתי
ע"י אותך של ארנ"י כב"ד הנדול
שכירוש' ויטובו ותיחדו י"ה של הו"ה שחס או"ה עס
או"ה של הו"ה שהוא ז"א יטוב להחבר עם אות
ה' אחרונה של הו"ה שהיא המלכות לתת לה אות
מקיף **יהוה** ותשוב ותיחד נ' אותיות של שלש
שמותיך הקדושים **יהוה אהיה אדני**
ו"נ ושם קדשך כמילוי
אלפין **יוד הא ואו הא** יאיר כרונך בעולם
היורה ואל יהי מונע :

קודם שייעשה חנק יאמר זה :
ואם חטאתי לפניך ופגמתי באותך אחרונה
של שמך הנדול הו"ה וגם כיטלתי מלתו
התפלה וגם פגמתי באותך של ארנ"י ונתחייבתי
כדינך הלך חנק הריני מקבל עלי חנק - ויעשה :

סדר חנק חונקין אותו בן שניהם כאחור ח' על גרונו
או הוא עצמו כשתי ידיו והוא יושב על כרכיו ומכריו
וכו' ואח"ך יאמר :

ירמ"י או"א שיהיה נחשב לפניך כאלו
נחנקתי על ידי אותך
של ארנ"י כב"ד הנדול שכירושלים ואתה כרחמך
הרכים תשוב להעלות אותך של הו"ה שהוא ז"א
להתחבר עם אותך ח' של הו"ה שהיא אימת ושניסם
יחדיו יעלו אל אותך של הו"ה שהוא אבה ואותך
אחרונה הו"ה שהיא המלכות תעלה ותחבר עמכם
וה ויהי הו הי ויטוב ותיחד נ' אותיות אחרו'
של שלש שמוחך הקדושים
יהוה אהיה אדני ההי ושם קדשך כמילוי
פה"ן **יוד הו והו הה**
יאיר

ובעיקר תי זה שתירץ ח"ל ללקות ד' מלקיות
לרפוסים אחרי והאין להקשות דהו עובר
על כל תוסף מאחר דרמת' אמר מ' יכנו לח יוסף
וגו' והתירץ משרש כדבריו כמ"ס ראין כדורינו
דיונים וסמכים ומומסין ואין סמלקות כוה"ו רק קבלת
לעזר כלכר וכו' והרי הוא כמבוא"ר ודוק - עוד
למדהו תירץ אחר מדבריו סרמ"ח ז"ל שכ' ח"ל ואחר
הלקיות המלקות הא' יחוד המלקה הרטועה לריון ויתיר
ירי הנלקה ויאמר המלקה וסר עונך וכו' ואח"ך ילקה
הכ' וכו' וכן כחוב כס' שערי טון רכבל פעם יחוד
הרטועה לריון וכשמה פעם אחרת יקח מירו וע"ס
נראה שהרנישו מזה ומכח זה עשוהם התיקון לעשות
הפעם שלא לעבור על כ"ה :

אלא יעדיון פש נבן תקור דבר רמ"ס הרבנים
הנו' דמלקות הא' יכוין לנ' ו"ה בלי טיקור
ל"ד מרוע והיו בלי טיקור דאס הוא בדעת יס לו
טיקור דהיינו טיקור מולא ועוד שכולס הם בדעת ואס
הוא מפני שהוא כרות דהיינו ז"א נס ז"א יס לטיקור
ולא מנינו הו"ה בלי טיקור אלא במלכות כנו' וכעת
הדבר לל"ע - ועיון בקו' חסדי דוד אות ק"י ויתירץ
הל"ע - ורע ריש עדיין פרטים הריוכים ל העמין וכבר
הוכחו כס' שערי טון ועין שהס' מלוי ביד כל אדם לא
כחכמים)

יא תיקן קבלת ד' מיתות כ"ד ותפי' כוללת כל
פרטיו כונת ד' יחוד תי' ד' מיתות ק"ס
ותפילין וליית ותפי' :

רבש"ע אס חטאתי לפניך ופגמתי באותך של
שמך הנדול הו"ה וגם כיטלתי מלתו
ק"ס התלויה בה וגם פגמתי באותך של שם ארנ"י
ונתחייבתי כדינך הלך סקילה הריני מקבל עלי
סקילה - ויעשה סקילה :

סדר סקי' מלכושין אותו שק מכף רגל ועד קרקרו
וסוקלן אותו כב' אונ' אכמים קטני' והמתווסר כוטל
אכן נדו' ומכס כה על לבו ומכריו החכם ככה
יעשה לאדם שהכמים וסקיט את כוראו או לבו מיום
הדין וכו' והמתווסר לרעק בקול מר ואח"ך יאמר :

ירמ"י או"א שיהיה נחשב לפניך כאלו נסקלתי
על ידי אותך של ארנ"י כב"ד
הנדול שכירוש' שלים ותשוב אותך אחרונ' של הו"ה
שהיא המלכו' להתעורר ותעלה אל אותך של הו"ה
שסוף ז"א ושניסם יעלו מ"ן אל' אותיות י"ה של הו"ה
שהס או"ה ותחברו או"ה כימחא שלים **ההו יה**
ותשוב ותיחד נ' אותיות ראשו של
שלש שמוחך הק' **יהוה אהיה אדני יאא**
ושם קדשך כמילוי
יוד הי ויו הי יאיר כרונך בעולם האנילות
ואל יהי מונע :

קודם שייעשה שריפס יאמר זה :

ואם חטאתי לפניך ופגמתי באותך ח' של שמך
הנדול הו"ה וגם כיטלתי מלתו התפילין
התלח"ה כה וגם פגמתי באותך של שם ארנ"י
ונתחייבתי כדינך הלך שריפס הריני מקבל עלי
שריפס - ויעשה שריפס :

יאר כרזוך בעול' העשיה ואל ימי מונע :

ועתה כענותו שכתב בהמ"ק וכתלו ר' מנחם ב"ר ירמ"ו או"א שיהיה נחשב לפניך קבלה ומס' זו שקבלתי ומסרתי את עלמתי לקבל ר' מיתות כאילו נעשו כי כפועל כב"ר הגדול שכירוש' לכפר על כל עונותי ולתקן כל העולמות שפגמתי .

יאאההרדוינהה'

יב תפלה שסידר מוה"ר חסיד זוטק"ל לאומר' ככל לילה כעת שיאמר תיקון חרות וכה חוה"מ :

הבט משמים ערה תמה שטוחה באסקופ' חיכלך ולכה קירעת ענייה סוערה הומייה היא באין השקט הסכת ושמע החנוני שאלתה ובקשתה כהונן הלא מעבר היא לגדול חסדיך ואם עוטינו ענו כנו ועננו ענו שלח רוחך הטוב לפורס ושמש לרקתך להמסס תמאמץ כהוקף חנינותיך רומה על השמים לרחם הענווה מרחם כחמרויך ואתה ללח העו עוון העופלא כד' אין סוף כ"ה לחסוף לוכן חסדיך לחלצות חיו דעתיך אשר אורו מראש ותלבין כוהרים זהורית אורם דרך ואלע עשרה מרות רחמיך אשר תקנת כהעלימות חכמה נשגבה את כייחם וזכר האל **נוצר חכד לאלפים ונקה** בטל אורות

את רושם כתמי עונותינו ינלו חנולו החסידים והרחמים העליונים על מדותיך וישתלשו כסילסולם עד יגיעו ויגוהו כנונה רב און הסהר . **ירמ"ו או"א** שימשך מן הא"ס כ"ה אור ושפע גדול לשורש יקריה העליונה המלוכה בעתיק ור"ה דא"ק ומשם ימשך השפע ההוא לפרטוף חכמה דא"ק ושיחפשו פרטוף החכמה דא"ק עם אור הא"ס מלוכה כו להחלכש כפרט' מלכות רמ"ה וב"ן דא"ק ושיחגלה אור הא"ס ואור החכמה במלכות רמ"ה וב"ן דא"ק להאיר ולהשפיע כה שפע גדול ושיחפשו פרט' המלכות רמ"ה וב"ן דא"ק עם פרטוף החכמה דא"ק ואור הא"ס המלוכה כה להחלכש כפרט' מ"ה וב"ן דעתיק וומין רחילות ושיחגלה אור הא"ס להאיר ולהשפיע שפע גדול מן הא"ס ומאור החכמה דא"ק לשורשי חנ"ת ונהי"ם דמ"ה וב"ן דעתיק המושרשים ומאירי כו' תיקוני גלגלתא דא"ק ומשם יחפשו השפע לעלמות חנ"ת כהי"ם רמ"ה וב"ן דעתיק המלוכשים כפרט' א"א להאיר ולהשפיע מן חסד רמ"ה וב"ן דעתיק לגלגלתא כתר דא"ק ומגבור' רמ"ה וב"ן דעתיק למוחא שתימא' חכמה דא"ק ומת' דמ"ה וב"ן דעתיק לכינה גרון דא"ק ומתלת פרקין עילאון דמ"ה וב"ן דעתיק לחג"ת רמ"ה וב"ן דא"ק ומתלת פרקין אמלעיים דמ"ה וב"ן דעתיק לגמ"ו וב"ן דא"ק וממלכות דמ"ה וב"ן דעתיק למלכות דמ"ה וב"ן דא"ק ושימשך עוד שפע גדול מהא"ס ומאור החכמה דא"ק לשורשי נ"ה דעתיק להאיר כהרין אורנין וכהרין עיינין דא"ק וליסוד דעתיק להאיר במלחא דא"ק ולמלכות דעתיק להאיר בחוטמא דא"ק ומשם ימשך השפע ההוא דרך חוטמא דא"ק ומנוקבא ימינה חוטמא ההוא ימשך השפע ההוא הנק' רוחא דחיי למ"ה וב"ן דא"ק ומתקין כל הנכרות דו"א וגם מנוקבא שמאלא חוטמא ההו' דא"ק ימשך שפע גדול הנק' רוחא דחיי דרך זרוע שמאלי דו"א ומתקין דמי החיזקות ומשם ילא השפע ההוא בגי' נמוך למלכות דמ"ה וב"ן נוק' קרישא

דו"א ויתבסמו ויתמתקו כל הנכרות והדיונים דטק' דו"א . **(א"ה)** עיון מזה לעיל כקונ' אל"ו כמע' חתי"ת אור י"ט וכש' מארשב"י כפי' האד"ר כד"ה דא מארי דחוטמא מחד נוקבא חיון וכו' יע"ש) ומפרק האמלעי דלכל דא"ק הנק' רוחא קדמאס ומשך שפע גדול לחסד וגלח דו"א ומפרק חתחון דלכל דא"ק הנק' רוחא תניינא ימשך שפע גדול לה"ס ויסוד דו"א ומפרק האמלעי דהוד דא"ק שיהא הרוח השלישי ימשך שפע גדול לנכורה וחוד דו"א ומהשלשה ורומה האמורי' ימשך שפע לרוח הרכיבי שהוא הפרק חתחון דהוד דא"ק ליעור אוחו ולהאיר ולהשפיע שפע גדול למלכות נוק' דו"א . וגם ימשך שפע גדול ממלכות דעתיק המלוכה במלכות דא"ק להאיר ולהשפיע שפע גדול למלכות נוק' קדושה דו"א להשלים כנינה וחוקינה והיה אור הלכנה כאור החמה וממנה ימשך שפע גדול ורב כח למלכא משיחא ונחם עליו רוח ה' רוח חכמה וכינה רוח ענה וגבורה רוח דעת ויראת ה' וחננו מאחד חכמה וכינה ודעת וקיים כנו מקרא שכתוב ונחם עליו רוח ה' וגו' ומלחה הארץ רעה את ה' כמים לים מכסים . **(א"ה)** עיון מזה לעיל כקול' אל"ו כמע' המ"ס אור ק"ס ומשם כאר"ה יע"ש) . **ירמ"ו או"א** שיהיה עתה עת רטון וימשך מן הא"ס כ"ה ממקור החיים העליונים שפע ברכה עליונה וקדושה עליונה לחכמה דמחשבה העליונה ותפתח מקור אורה חכמה מחשבה עליונה להשפיע קדושה עליונה וכרכה רכה לשורשי מקורות העליונים של שורשי החסידים העליונים והרחמים הגדולים ותפתח האור הטוב העליון השמים העליונים ותשפיע חסידים עליונים ורחמים גדולים לכל הפרטופים העליונים דעתיק ונוק' וא"א וישסו"ת וזו"ן ויעקב ורחל דכל העולמו' הקדושים ולשורשי נחמ"י שלטו ותשפיע חסידים עליוני' ורחמים גדולים נירושלים העליונה ולכמה"ק העליון ותפתח חלוניה ושערה של ירושלים העליונה ושל כהמ"ק העליון ותשמע וחקל כרחמים וכרזון את תפלתנו על ידי **שמועאל** שהוא כבשר דחכמה דיורה שמקורו הוא שם **אהיה** ותשפיע חסידים עליונים ורחמים גדולים לשכינה לתת לה כח גדול ללאת מתוך הקלי ולפשוט מעליו הכנדים הלואים ותלבוש אותה פורפירא עילאה קדשה ותן לה כח גדול ללאת עמה כל נירטיה הקדושה שישרו בקלי' חיל' כלע' ויקיאנו מבעטנו וורשנו אל ולהעלותה אל מקומה ושורשה העליון דען החיים וכרכנו אבינו כלנו יחד כאור פניך ותשפיע לנו חורה וחיים אהבה וחסד לרקת ורחמים ברכה ושלום ושבע את העולם כולו מעוכך ומלא ידנו מכרכותיך ומעושר מקנות ירך ויכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מירתיך ותחכה עמנו ה' אלהינו כמרת החסד וכמדת הרח' ותכנס לנו לפנינו משורת הרין וכטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעריך ומארכך ומנחלתך ויעלה ויכא חנינ' ויראה ויראה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וחרון אבותינו וזרון ירושלים עירך חכרון משוח בן עבדך חכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום וישוכ וירחם על שכונתך ועליו ועל מקדשך כרחמיך הכים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו כמאס בנימינו אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה וקופע והנשא עלינו לעיני כל מי וקריב פורדינו

מכת

שפת אמת

שחצוה שגש פטיעות וחכונן כו ימס וחסד' חכפז
 רחמים מלשני ס' הויסכ על כסא דין לשמינו עלמנו כעון
 הדור שיעמוד מכסא דין וישיב על כסא רחמינו על קרובי
 הכלים לך וע"כ ישרא להטילך מכל הפרענות הט"ל:

חטו סגס	ירמ' או"א	שחצוה
	למען שמך הגדול	
	והקדוה הו"ו מפסוק	
ארונינו	יהוה	ה' ארונינו מה הדור
מה	יהוה	שמך ככל הארץ
אדיר	יהוה	ותעמוד מכסא דין
שמך	יהוה	ותשב על כסא רחמי
ככל	יהוה	עלי הגל כיתי ועל
הארץ	יהוה	כני וע"כ הכלים לנינו
		ותתנהב עמנו במדת
		החסד וכמל' הרחמי
		ותכנס לנו לפנים
		משורת דין ותטילנו

מכל רע מרבר ומחרכ וממחיק וממנפה ומכל לרה
 ולוקה ומינן ומכל נגע ומכל חולי ומכל מחלה (ובפסוק
 מל' פ' ופרע לרהו) ותכטל מעלינו ומעל כל עמך
 בית ישראל כל נזירת קשות ורעות ותגור עלינו
 נזירות טובו ואל תקחינו מהעו"ו קודם ומנינו ואל
 תדיחנו מפני שום כרה שבעולם חוץ ימים ושנת
 חיים ושלום חוסף לנו לעבורתך ולתורהך וליראתך
 עשה למען שמך עשה למען ימיק עשה למען תרחיק
 עשה למען קרושהך הושיעה ימיך וענני יהיו לרנן
 אמרו פ' תו' ואני תפלתו לך ס' עת רנן תו' אחר'ך
 יאמר ס' וחי כקוע תו' ויכוון כס חילוף מר"ת:

יהי בנסוע הארץ ויאמר משה
קומה יהוה ויפצו אויביך
וינסו משנאיך כפניך:

ומקור זה השם הוא סו"ה כמקור שכל קמץ חולם
 חיריק ויכוון חותו משולב עם מקורו באופן זה אות
 א' מן המקור ונ' אחיות מן סגס חס פסימן טובכ
 מנוח על המקור

ובהנמיק ויאומם יהוה
ויבחרומק ויאהומם
נעורירן רושא נגף

לעולם יהוה דברך נצב בשמים
 יאמר פ' זה י"כ פעמים כמכר בעקוס אחר וחסד'
 יאמר זה

ירמ' או"א שחצוה למען שמך הגדול הקדוש
 והטהור הגבור והגדול הנכבד
 ואינו נקרא **יהוה** שנתכוונו בו שחצוה מל' פ'
 לי ולבתי ולבני ולכל הנלמס אלי מכל רע
 מרבר ומחסי ומנפה ומכל לרה ולוקה ומינן ומכל
 חולי ומכל מחלה ותמלה משאלותינו לשוכס כחסד
 וכרחמים חכ"ר: ואני חסיר עיון וארנן לבקר חסדך
 כי היית משנב לי ומנוס כיום לר' לי: לי לר' כיום
 ומנוס לי משנב היית כי חסדך לבקר וארנן עתך
 חסיר ואני ג"פ:

מכין סגוים ונפולותינו כנס מירבתי ארץ וחיאלנו ס'
 אלסנו לנחן עתך כרונס ולירוש' עור מקדשך בשמחה
 עולם אלה הלהינה וחס נעשה לפניך את קרבנות
 חובותינו חמדין כסרן ומוספין כהלכחן:

ובכן קן כבור לעמך תהלה ליראך וקפוס טובה
 לירשך ובחמון פה למיחלים לך שמחה
 לארצך ששן לנייד ולמיחת קרן לדור עבדך ועריבת
 כר לכן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן לזיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וחסיד'
 ברכה יגלו ועולתה תקפון פיה והרשעה
 כולם כעצן תכלה כי תעביר ממלת ודון מן הארץ:
ותמלוך אתה הוא ס' אלסנו מהרה על כל
 מעשך בהר ליון משכן כבודך וכירושלים
 עיש מקדשך ככתוב כרבי קדשך ימלך ס' לעולם
 אלהיך ליון לדור דור הללויה:

רבשע גלו ורוע לפניך שרוננו לעשות ריוך
 אלה ששאר שכעיסס וסעבוד מלכיות
 וחסרן כים מעכבים:

ירמ' או"א שהילנו מהס ותסייע לנו ולכנינו
 ולזרענו ולזרע זרענו מעתה
 רגז עולם ולאנשי ביתנו וכל הכלים אלינו המסוייע'
 אוחנו כעבורה ס' והמניס אוחנו מנכסיהס ומחוק'
 כדיונו לשכח על ארמת הקדש חככ"א ללמוד תורהך
 לשמה ולעשות ריוך ולעובדך כלככ שלם והטילנו
 מילה"ר ומכל חטא ועון ופגע ומכל לרה ולוקה
 וממחיק וממנפה ומלכיות ומחכלי משיח וממלחמת
 גז ומגז ומדינה של נהינס ומחוכוט הקבר ומעניות
 חורה ומעיות מלח ומעניות ממון ומדלות ומשפלות
 ומחסרן כים ומרבר וממנפה ומכל נזירות קשות
 ורעות המתרששות לכא כעולם:

ירמ' או"א שחכטל כח כל הרים לנו וכח
 כל המסטינים והמקטרגים עלינו
 העליונים והחתקונים ולא יהיה להם כח להשעין
 ולקטרג עלינו והורה למלאכך מלאכי השרת
 ולכל הנאללים והנבראים והיוזרים והנעשים לעזר
 לנו ולמשינו וללחמך את כחנו ושלם יהיו לרים
 לנו ומשטינים אוחנו לא למעלה ולא למטה אלא שיהיו
 הכל עוזרים ומסייעים אוחנו ומאנונים את כחנו
 ונהיה החוכים למעלה ונחמדים למטה ולא ככלם
 ונא ככשל לעולם ועד ותוכנו לבנים לזיקים חסידים
 קדושים ותוכנו אוחנו זרענו לנו ולחואר ולכח
 ולעושר ולנכורה ולחכמה ולכונה ולרעה ולזקנה ושיכה
 טובה ויהיה לבנו מסור כדיונו אלא כשכחך והכל הוא
 לעשות ריוך ולעבדך כלככ שלם ותתן לנו ישוב טוב
 בארץ ישראל ללמוד תורהך לשמה כלי שום טרדס
 ואל השליכנו מלפניך ואל הנריכנו ללחמ מא"ו לחו"ל
 ותוכינו לרהות ככנן כסע"ק כמהרה כימינו חכ"ר:

א"ה עור מלאחי כבת' מוה"ר חסיד' תפי' לחומר'
 כעצן לרה ורחימי לכותבה לכות את סרבים):

מהאר"י זיע"א זה השם הנכבד והגדול יולא
 מפסוק ס' ארונינו מה הדיר שמך בכל
 הארץ יהיה כחוב עמך בגול או בקלף כשר מצובר
 לשנו וכאשר תראה בעולם כלער כמו מלחמה או
 דבר או מנפה כ"מ או רעב או שיהיו הקהל כלער
 מאוזה פורענות המתרששות לכא כעולם הכט כסס
 סעכבר הקדוש הוס אחר כרכת שים שלום קודם

גם זה הסוד טוב מאד לכל דבר ונפרט לכתוב... כ"מותר הוויה כ"יאמר ש'העקיד' ככוונת'אח'ך... ויאמר ש' זה ככוונה וכו'ומרו מלת פנינה וכו'ן כעולה... הנשחטה כלפניו תש וכו'ן כשם הוולא מס'ת כשונה... לבני' ה' חקו' סוכה ה'יהו והח'ך ויאמר הפלה זו:

ושחט אהו על ירך המזבח צפנה
לפני יהוה ורקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח סביב:

ירמ' אר'א סזכור לכל עמך ישראל ולי אנו
עבדך פכ"ס ולכתי ולכני ולכל
פנוליס אלו זכות עקידה ולחך חכיו כן אכרהס חכיו
כאלו הפדו כבור ומונח ע"ג המזבח וזכיו כהפדו
ותקום מכסא הדן ותשכ על כסא רחמים ותתמלא
רחמים יליו ותילוט מכל רע מרבר ומחרכוממשחית
וממנפה ומכל רס ורקס ומינון ומכל נגע ומכל
חול ומכל מחלה: (וכפ"ס מנה ס' ופרט לרוו
כפי' והפלה עליה וזת החפי' ערכוכוקר וההרס כ"ד
סוגלל ממנהוככל פעם יתן חקס ויכו'ן לשם המחשכ'
טפטפיה שעולה ק"ג וע"ה עילה לר"ק וע'ו
הקדקס: שיקן נעשיח מניק חקס ע'ו
סס' סקריס שמעשך לס כטרע:

תיקן המנפה ב"מ

י' אלו סס: סוד סת"כ מסעוט שנסעו בני ישראל
מיצאתה ממלריס עד ערבות שואב
וכחכו המקבלים ז"ל שכל כך סוף מסוגל קריחת
המסעיה האלו שאס קורא אותס הארס אוח כאלו קיכה
כתיכס כומן מנפה כ"מ מורו יוס כווצו כהתמרה
מוכטת סוף שוס פנערע ומאמר זס סוכס כס' הפליאה
ישלוט כו סוס פנערע ומאמר זס סוכס כס' הפליאה
והכיוו חרכ סק' מוסר' שמשון מאסטורופולו ז"ל
וימלא כחוכ ככחי סק' של סרכ. הנחל מוסר' א הכסן
ז"ל כעל ס סכט שסר ומדרש קלפוח כעמ"ת אומור
וע"ה ז"ל:

כד כטלו ישראל מרעמסס לא ידעון אי ונטלן
אנא לסוכות או לקהלתה או למסוחות ופקיד
מרכבה דעמיה דינטלון לסוכות:
מסוכות לא ידעון אי ונטלון לאיקס או לחטו'
בכח או לחתס או לעטיון נכר ופקיד מרכבה
דעמיה דינטלון לאיקס:
מיתם לא ידעון אי לפי החירות או לרמון פרן
נדולת או לעברונה או להר העברים ופקיד
מרכבה דעמיה דינטלון לפי החירות:
כפי' החירות לא ידעון אי ונטלון למרה או לחתת
ימינד או לערבות מואכ ופקיד מרכבה דעמיה
דינטלון למרה:
ממרה לא ידעון אי ונטלון לאילס או למקהלות
תתיר או לעלמון דבלתימה ופקיד מרכבה
דעמיה דינטלון לאילס:
מאילם לא ידעון אי ונטלון ליכ סוף או לחסמו'
צדורה: או לשטון או לעו העברים ופקיד רכס
דעמיה דינטלון ליכ סוף:
מ'ס סוף לא ידעון אי ונטלון למורכ סין או
קבל למרדס ופקיד מרכבה דעמיה דינטלון

למדבר סין:
ממדבר רנת. סין לא ידעון אי ונטלון לרסקס או
ליטכתס ופקיד מרכבה דעמיה
דינטלון לרסקס:
מדרפקה לא ידעון אי ונטלון לחלוס או לרסס
עמך או לאוכות ופקיד מרכבה דעמיה
דינטלון לחלוס:
מארזש לא ידעון אי ונטלון לרפידס או להר
שגבנו ספר או לכני ועקן ופקיד מרכבה
דעמיה דינטלון לרפידס:
מרפידים לא ידעון אי ונטלון למדבר סיני או
סהרנו לקברות סתאוס או לחר סהנדרופיה
רכס דעמיה דינטלון למדבר סיני:
ממדבר נורא סיו לא ידעון אי ונטלון לקברות
סחאוס או לחר סהנדר ופקיד מרכבה
דעמיה דינטלון לקברות סחאוס:
מקברות נא סחאוס לא ידעון אי ונטלון לחצרות
או לחתס או לעטיון נכר ופקיד מרכבה
דעמיה דינטלון לחצרות:
מחצרות נטלו לרסקס:
מרתמה לא ידעון אי ונטלון לרמון פרן או
דורשי לעברונס או להר העברים ופקיד
מרכבה דעמיה דינטלון לרמון פרן:
מרמון יחודה פרן נטלו ללכנס:
מלבנה לא ידעון אי ונטלון לרסס או לאוכות
כבבת ופקיד מרכבה דעמיה דינטלון
לרסס:
מרסה לא ידעון אי ונטלון לקהלסס או למטרו'
שמרס ופקיד מרכבה דעמיה דינטלון
לקהלסס:
מקהלתה לא ידעון אי ונטלון להר שפר או לכני
יעקן ופקיד מרכבה דעמיה דינטלון
להר שפר
מהר שפר נטלו לחרדה
סחרס.
מחרדה לא ידעון אי ונטלון למקהלת או לעלמן
רחמי דבלתימה ופקיד מרכבה דעמיה דינטלון
למקהלות
מקהלת לא ידעון אי ונטלון לקסת או לערבו'
צדקתך מואכ ופקיד מרכבה דעמיה
דינטלון לקסת:
ומתחת לא ידעון אי ונטלון לקרתס או לעטיון
תמיד נכר ופקיד מרכבה דעמיה דינטלון
לקרתס:
ומתרח נטלו למתקס:
גמלם
וממתקה לא ידעון אי ונטלון לחסמוסס או
חסין לפון או לכני העברים ופקיד מרכבה
דעמיה דינטלון לחסמוסס:
מחשמונה נטלו למסורות. ממסרות נטלו בר
קדוש. לכני יעקן. מכני יעקן לחר סהנדר סין
מהר סהנדר ליטכתס: נהל
מיטבתה לא ידעון אי ונטלון לעכחנה או
עדת לרס העברים ופקיד מרכבה דעמיה
דינטלון לעכחנה:

שפת אמת

זמערבונה נטלו לעציון גבר - מעציון גבר נאה. יחיד לקרש - מקרש לסר הסר : לעמך

מדר פנה הסר ללמונה :

מצלמונה לא ידען אז ינטלן לפונן אז לעי העכרים זפקיר מרכנא רעמיה

מאובות מעונן נטלו לאובות : קדושתך לעי העכרים - מעי העכרים להיבון קבל

שועתנו גר - מריבון גר לעלמון רכלתיימה : ושמע רכלתיימה לסוי העכרים ומתמן ידע

מערכון לערכות מואכ - עכ"ל : מעלומות

צעקתינו

א"ה אמרתי הענה בזכרוני כי אזכרה ימים מקרש כהיוחי כסר הקרש יושלם תוככ"ח כא לירי ס' מפעלות הלהים קטן הכמות ורכ האיות וש רחיתי מראות הלהים פי על מ"ב מסעות אלו רכרי הלהים חיים ואין ספק כי רוח אלוהים דיכר כי ויען כי הספר הזה לא נמלא אצו ואינו כנמלא כי כן יגעתי לסויה לאור סוד הזה כפי מה שהיה רשום בזכרוני מזה ועל כמה שניכ שלמדתו אוחו זה החלו :

הנה הדיקדוקים שיש במאמר הזה רבו כמו רבו וכל הקורא בו עיניו יחוו כי כולו מקשה מרח רעל מה ועל מה היו מסתפקים בכל מקום ומקום ועוד למס פנעס היו מסתפקים כר' מקומות ופעם כב' מקף ופעם כב' מקומות ופעם לה היו מסתפקים כלל והיו הולכים מאליהם ועוד יגדל הקימה דסיה להס להסתפק מכך וכל הסמך לו דוקא והיה להס ספק כיון שהס סמוכים זע"ז. אבל לא לילך כדרך רמוקה וליקח ה' ממורה זה' ממערכ ה' למע' וא' למטה :

אמנם הכל יוכן כדרך יסר בהקדמה א' שכתב רבינו הק' האר"י ז"ל ראלו הת"כ מסעות הס כנגד שס מ"כ וכל כך וכך היה לו אחיזה באות א' של סס מ"כ כמו שמלמד לפניך לבחוס לכדים דסיונו רעמסס שהוא כרך הא' מהמסעו' יש לו אחיזה באות הא' מן השס ומה גס שהאו' הא' היא א' הרומות לכך א' שהלכו ישראל במדבר וכעסה"ר הכ' באות הב' והג' באות הג' וכו' א' בא' ינסו - והנה ישראל שכאונן הדור שהיו רור רעס כבר נגלה להס זה וזה סקרר הליכתס היה על סדר האותיות השס הגו' והיו יודעים כל כך וכך באיזה אות היא אחת וסיו יודעים שהס עתידים לילך לכפר הדמו' לאות א' אז לאות כ' וכו' אבל הספק שהי מסתפקים הוא וענן כי רובס ככולס מלוחתת השס הזה הס בפוליס יש מהס כ"פ ויש מהסג"פ ויש ד"פ ויש מהסס שלא החכרו כי אס פ"א ולכן תראה כי בתחילה קודס שלכו לרעמסס הדמו' לאות א' אל"ף של סס הלכו מאלוהין

ונה נכתפקו וענן שכבר ידעו שלא יש כזה כסס כ"ה איות אל"ף ה' הכל כשרטו לילך לסוכות הדמו' לאות כ' נכתפקו אס הוה לסוכות או לקבלחה או למסרות יען כי סג' מקומות או אפוחים באות כ' כמו שמלמד לפניך ונה היו יודעים סקרר פי קודס בתחילה וכעסה"ל רוק ותשכס הכל כדרך יסר וסוף על א"ר ל"ו וס"ו :

והנה שס כתוב רעעלס ממנו טעמו של הק' מה ככב כאמדה זו ומה עמין זה לזה לביות סגולס קריאת הס"ב. מסעות אלו להיגלל מן המנפס ולכאורה לפי הסעס ליכא סוס רמו כוס

ויעדן לומר לתת טעס כעיקר לזה כחך עזר רע"מ וע"מ סודו מאמר זה כלשון הרגוס ולא תקנו לאומרם בלה"ק כמו שכתובים בתורה. אמנס יוכן בהקדים מ"ס הרב הנדול סוהרי א' ז"ל כס"ה נח"ק כפ' זו וז"ל וקרא מסעות ע"ש שהי מסיעין מסועות ומכרדיו נטלו' הק' כין כדרך סלובס וכן בחמיטס והי מנלוחן לאור מנ"ל הק' והמסעות הס מ"ב כנגד סס מ"ב וכל סס מ"ב הוא להיגלות ע"כ וכן כתב רז"ל ככ"מ דא"ה להיות שס עליית העולמות והכידורים אלא ע"י שס מ"כ הסו' עזר קדים מ"ס רז"ל כשעה מ"כ כוונת התרגוס שתרגוס הוא אחו' שכקדו' והמקרא הוא העניס ונו' מסקלי' לפחות באחו' וכוונת הקריאה הוא בוד לברד שלא יתאחוו בק' וכן בהב כשעה"ב כוונת הקריס דמתקן כלשון תרגוס מטעס זה - עז"מ מ"ס רז"ל כשעה"ב וה"ר הרמ"ח במס' תי' המנפס דחול זה בא מפורדי מנ"ל הק' שלא כדורו כל הדרך ואלו הקלי' שלא כדורו הס המכיס כמנפס להרס כ"מ וע"ס :

ומעתה מטינו טעס לשכח אף ע"י קריאת הס"ב מסעות וכולה היא שחנן אלף המנ"ן ליגלל מדבק וממנפס והוא דמאמר דשולי זה בא מכח שלא הוכררו נילולו' סקדו' א"ב ע"י קריאת הס"ב מסעות אלו שעל ירס עשו ישראל כמה כידורים זע"י הקרא' מתעודר אותו הכורר מחדס ע"ד מ"ס רז"ל כסס"ב ככוונת אל נקמות ה' שאנו אומרים ככל יוס' כומי' דנרדך לכין לשלול בקמת יו"ד הרוגו מלובס רעו"ז מתעודר אותו הכורר שעשו חו"ד הרוני מלוב' באותה טעה מחדס כן ע"י קריאה זו של מ"ב מסעות מתעו' אותו סכורר מחדס ומה גס ע"י כוונת השס מ"ב שהוא להעלות הכידורים ועוד כס ע"י קריאת התרגוס שגס הוא לברר נמלא דיש למו תלת סמני קשום כרי לעשות הכידור וכין דנעשה הכידור פמולת דוחת דניגול מהמנפס כוח דחס כסא תלוה זה נלע"ד שהוא טעס ככין :

והילך הכורר של סס מ"כ עס המ"ב מסעות :

גדולת איתם	בכח סוכות	אנא רעמסם
צרורה אילם	תתיר מרה	ימינך פי החירות
עמך דפקה	רנת מדבר סין	קבל ים סוף
נורא מדבר סיני	טהרנו רפידים	שנבנו אלוש
דורשי רתמה	גבור חצרות	נא קברות התאוה
שמרט רסה	ככבת לבנה	יחודך רמון פרץ
רחמי חרדה	טהרם הר שפר	ברכם קהלתה
נמלם תרח	תמיד תחת	צדקתך מקתלות
ברוב מוסרות	קדוש חשמונה	חסין סתקה
עדתך יטבתה	נהל הר הנגד	טובך בני יעקן
לעמך קדש	גאה עציון גבר	יחיד עכרונה
קדושתך פונן	זוכרי צלמונה	פנה הר הרר
ושמע דיכון גד	קבל עיי העברים	שועתנו אובות
תעלומות ערבות מואב	יודע הר העברים	צעקתנו עלמון דבלתימה

שפת אמת

מאת כל איש אשר ידבנו לבו נדקה תדומם להניל
מכל זרה שלא חבא וכבא שם שליחעה"ק טוב"תונתו
את הכסף המחובן לשם רמב"ה זיע"ה וממנו פרנסת
הת"ח הושכים כהיכל מלך ועסקו באוריותא תדירא
כבית מדרשו של ר"מ קול רינה של תורה יומם ולילה
להעלות **נר תמיד** כשעתהלימוד לעילוי נשמתו
והיום מירד תרש בחדשו הנחמי
עולים על טורת הקדש מלכת קבורתו רבנן ותלמידותו
והיה היום ההוא קדש לה' מלפני ער רמז"ל לעסוק
כתורה בקדושה ובטהרה בשם כל ישראל והיו בעלות
המנחה מללאון אכנחא ואנחנו נכרך את כל בית ישראל
על הר ליון רמב"ה זיע"ה ואת כל המחזיקים להעמיד
הקופה הקדושה כי הוא קיום וישוב העיר עו לעו
הואת נעמי"ו כי אין לה עוד שום הכנסה ממקום
אחר וירב זה ידוע ומפורסם בכל ישראל כל הנודר
לשם רמב"ה זיע"ה אדעתא דהכי נודר וכל המנחה
ידו על התחונם ולא ילא ידו תוכת נדרו והיו זה
בסוג נודר ואינו משלם ואם אחרים משנים עובדים
על יצא בעליש ונול הוא בידם וכפרט דמאזי רחמי
שמעתיא דרבנן של נדקה אינו יכול לשנות מעטין
לצנין הוא **ר"מ** וכדאמר' במס' מביעא דע"כ ע"כ
רמ"ה מנבת פורים לפורים מנבת העיר לאותה העיר
וכו' שכל המצבור ע"ה כע"כ נין גזיל ע"כ א"כ
כודאי דלא יחא ליה לר"מ כמו שעובר ע"ה וכודאי
שפוגע בו כאשר בעינו ראונו וכאונו שמענו מעשים
נוראים שכל יודר או נכור שנהנו מקופה הק' הואת
או נרס לכטלה לא עלתה להם ופה והוא לא חללם :
ואם כה ואמר כי הוא מפרש כשעת הכרזתחלקם
לעניי עירו או לעיר אחרת גם כזה לא כחר
ולא יחא ליה למאריה הוא רמב"ה למעבר הכי דיון
שפריש לעילו נשמתו רתן נדקה שיולס נדרו אשר
הוא לשמו בעה"ק טכריא חו' דקא כי שם ביתו בית
מנוחתו וריונו שיחיה קיום וישוב המקום הקדוש אשר
הוא שמתן שם ולמען יהיה עסק התורה שם בבית
מדרשו ועל ליונו תמיד כי זהו חבלת הג"ר לשמא
כי אין להקב"ה בעולמו אלא ר"ה של הלכה ותורת
א"י חביב' לפטו ית' והוא תוסף את כחם לבקן
כדמי ישראל . וכפרט ע"ה ק"ט טכריא כי שם תהיה
התחלת הנאולה כמאמר' ז"ל משם עתידין להיגאל
כי ע"כ אלס יזכא מלתא שריונו של נדקה שיקוימו
מלות שיל"ח לעה"ק טכ"ת וכלא"ה אין זה נדר
לר"מ והיה כי יזעף ותלי זיוטה בזפתו של ר"מ
לית מאן דישנח ביה לא כן הוילא י"ח לשולחם שם
תקובל תפילתו והיינו דאסני לים תהא זכותיה דרמב"ה
ז"ל וכ' שמקווק ביד לומדי התורה תורת א"י ויבא
הנ' ויכריע קיום וישוב עיר האלהים מלא וגדוש
מלדקים וחסידיים הנאים ואימוראים וכפרט מקום
מנוחתו כמוט"כ תלתא אלו זוכה שיעשה לו מיסוס
ונפלאות ויגול מכל זרה וזקקה . ה"ת זה ראינו
לכחוב לעודר לבוחם של אחינו כנ"י המתנבדים בעם
לזכות את נפשם וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים
כיר"ה . ועין מ"ס בקול' אל"י במע' היר"ה את
ע"ד בעטין זה יעש"כ :

ולמודעי' אני נדך אך כהותי בעי"ת אומור
יע"ה מזה כמה שנים למעלה
מעשרה אני גיליתי להם רז זה של המ"כ מסעות יען
שספר מ"ה אינו מלא שם ואפי' אללי לא היה וינעתי
להוילוי לאורה כנ"ל וכתבתי ב'וג' ונתי לרבני העיר
הי"ו וכן עתה ראינו ספר קטן זה שמו עתרת החיים
הנ"ת להרב כמוה"ה פלאנ"י נר"ו שהדפיס אותם
כלשון הזה הו"ת באות תו' בתי' ולא הוכיר אותי וכדי
שלא יחשבו העולם שאני הבעהקתי אותו מספרו יען
שהלשון הוא אחר לכן באתי להודיע שהרב הוא להפך
וממני ולא הרברים ועין להרב שרה הארץ ח"ה
דק"ו שכ' משם חו"ל רמלכר רז"ל הדבר כשם מי
שהמרז"ל ג"כ כשם מי ששמע אותו ענין ממנו
ויאמר פ' כשם פ' אמר וכו' יעש"כ :
עוד נדך אני למודעי' כי כספר הנ' כדק"ח
כתב חו"ל ע"כ זרה שלא חבא ואמר אלהא
דמחיר ענינו וכו' ופירוש מעות לנדקה לענינים או
שמן או נר דלק ואם ירצה יתנס לענינים מיר ואם
ירצה ופירוש יום אחר יום לשולחם לעם"ק טכריא
תוכב"ה להדליק ש"ל לעילוי נשמת התנא הקדוש
דמב"ה ז"ל או יחלק שם לת"ח ענינים לעילוי נשמתו
של התנא הנ' אחר שיבקן הרבה עכ"ל :
והנה מ"ס דיתחלק שם לת"ח וכו' אין ספק
דכוונתו במ"ס שם היינו בעה"ק טכריא
תו' לחכמים הדריס שם היתבין ועסקין באוריותא
היריא כבית מדרשו של התנא הקדוש **רבי מאיר**
בעל הנס זיע"ה ודלא כמו
שרצה לפרש דכריו רמ"ה שם היינו
במקום שהוא דר שם וזה פשוט . כרס מ"ס כחמילה
ראס ירצה יתנס לענינים מיר ואם ירצה ישלחם לעה"ק
טכ"ת וכו' דבר זה שלא בהשגחה כחכו ראונו תלו
כריונו אם ירצה וכו' אלה החיוב מוטל עליו לשולחם
לעה"ק טכ"ת לשלם את נדרו אשר נדר ואינו יולא"ח
ער שולח אותם שם דהא ידוע ומפורסם הסכמת
הרה"שונים כמלאכים ע"ה העשויים בכל תקף מחקיפי
אריעה דישאל ועל נבאם הרב הקדוש גאון עוינו
כמלאך ה' לבאות כמוה"ה ר' **חיים אבואעפ"א**
זת"ק לשוה יסוד המעלה
ישר ארץ על מכוניה עי"ק טכריא תו' הוא אשר תקן
כמה וכמה קופות כאשר שמענו וגדעכו והוא גור
הומר בכח קדושתו וחסידותו שכל הנודר לשם גבוה
הא' תנא דיון רמב"ה ז"ל לא ישולס נדרו עד אשר
יקיים מטות נחיה לעה"ק הנ' ומי האוס אשר ימלא
לבו לעברו על גזירתו ולא יחש על נפשו ונפש בניו
ובניהו ועל נפשו ועל ממנו וכבר נודע כשעריס
הח כל הנוראות הנדלות אשר עשה כמיוו על כל מי
שהיה עובר על דבריו וכ"ש עתה כי גדולים לדיקים
במיתתן וכו' . וכפרט שכבר פשטה קבלה זו ככל
ישאל עיר ועיר מדינה ומדינה ממורת וממערכ
מלפון ומים קיימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם
להיות עושים קופות קבועות לשם ולעילוי נשמת התנא
האלה"י **המאיר לארץ** והנכאים מחזירים
תדיר לקב"ץ על הגבא"ת

תם ונשלם קונטרס שפת אמת • תהלות לה' אלהים אמת :

קיצור דרוש משי ולא מטי קרה

א"ה כהיותי מסבב בשליחות מטה אנכי כדרך נחמ"ק' כעני"ת אישפלטוי יע"ה עם מנאחי סוף מרגמיתא טבא להיב הגדול ח"ק כמותר"ר רוד פארידו ז"ל שעשה קיצור דרוש מו"מ כדי להקל הטורח על המעיין וסגני מביאו על מוכח הדפוס לזכות פריכוס בעה"י :

מטי בכתר

נכנס אור החכמה עם האורות שתחתיו ככלי הכתר :

לא מטי בכתר

נסתלק אור החכמה לכד מכלי הכתר ונשא

מטי בחכמה

הח' אורות המשיכוס כלי הכתר אל כלי החכ' פכ"פ ואז כלי החכמה הפך פניו כלפי מטה להאיר בכינה לתת לה אור החדש סגן' יו"ד :

מטי בכתר

נכנס אור החכמה ככלי הכתר ואז כלי החכמה הפכה פניה למעלה ומהח' אורות אשר

לא מטי בחכמה

נסתלק אור הכינה לכדו ועלה ככלי הכתר ואז חזרה כלי החכמה להטף פניה למטה ונתנת

מטי בבינה

שאר כו' אורות ככלי של הכינה ואז חופכת עכשיו כלי הכינה כלפי החסד להאיר בו כי לרוב אורות שבו אין כח בחסד לקבלו :

לא מטי בכתר

נסתלק אור החכמה מכלי הכתר ואז אור הכינה שנסתלק קודם זה מכלי החכמה

מטי בחכמה

ועלמה לכתר חזרה להתפשט ככלי החכמה . ואז

לא מטי בבינה

מסתלקת האור של כלי הכינה ועולה ככלי חכמה להחבר עמם ושאר ז' אורות תחתונות שכבינה נותנס

מטי בחסד

אל החסד ע"י שהופך פניה למטה ואז הופך החסד פניו כלפי הגבורה להאיר בו :

מטי בכתר

נכנס אור החכמה ככלי הכתר ואז כ' האורות של כלי החכמה ושל כלי הכינה שמחברו

לא מטי בחו"ב

שיחס ככלי החכמה נסתלקו ועלו יחד ככלי הכתר ולהיות שיש עכשיו מרחק גדול בין אורות ז' סבטס העומדים בחסד לאורות חו"ב הוכרח להסתלק

לא מטי בחסד

מכלי החסד הכן הראשון לכד ולעלות ככלי הכינה כדי לינק משם ואז הופך פניו כלי החסד כלפי

מטי בגבורה

הגבורה ונתנת בו ז' האורות התחתונים ואז כלי הגבורה הופכת פניה להאיר ככלי הח' :

לא מטי בכתר

נסתלק אור החכמה מכלי הכתר ואז אור החכמה שהיתה עם כלי הכתר

מטי בחכמה מטי בבינה

יורדת ככלי שלה . וגם אור הכינה ירדה ככלי שלה ולא נשארה רבוקה עם אור החכמה מחמת חשקם ככנו הגדול שהוא אור החסד העומד עכשיו ככלי שלה :

מטי בחסד

ואז גם החסד יורד ככלי שלו . ואז כלי הגבורה

לא מטי בגבורה

הופכת פניה למעלה ועולה אור הגבורה שלה לכד לכלי החסד . ושאר התמשה אורות

מטי בת"ת

נותנס אל הת"ת ע"י שהופך פניו למטה . ואז כלי הת"ת הופך פניו להאיר ככלי הגלגל :

מטי בכתר

נכנס אור החכמה ככלי הכתר :

קיצור דרוש מטי ולא מטי

מטי בגבורה

אל הסרחק . ואז הגבורה יורדת חזק כלי שלם .

לא מטי בת"ת

ואז הת"ת מסתלקת להתחבר עמה . ואז הנגה

מטי בנצח

אשר נתחבר עם הת"ת יורד חזק כלי שלו . ואז כלי

לא מטי בהוד

הסוד הפך פניו למעלה ועלה אור ההוד שכתבו להתחבר עם אור הנגה . ושאר שני האורות אשר לו

מטי ביסוד

נתנם אל היסוד . ע"י שחזר והפך פניו כלפי מטה ואז הופך כלי היסוד פניו כלפי המל' לקאיר בו

לא מטי בכתר

נסתלק אור החכמה מכלי הכתר . ואז מ"צ שעלו אל הכתר

מטי בחו"ב

יורדים למקומם . ואז החסד נ"כ כיון שכבר ינק

מטי בחסד לא מטי בגבורה

חזר להתפשט . ואז הגבורה מסתלקת כדי להתחבר עם החסד . ואז אור הת"ת שעלה אל

מטי בת"ת לא מטי בנצח

הגבורה ירד ככלי שלו . ואז הנגה עולה להתחבר עם הת"ת . ואז הסוד שנתחבר עם הנגה עתה

מטי בהוד

יורד ככלי שלו ואז כלי היסוד הפך פניו למעלה

לא מטי ביסוד

ועלה אור היסוד אשר בתוכו להתחבר עם הסוד

מטי במלכות

ואז הופך פניו כלפי מטה ונתן במלכות אור שלם שהיא אור ד' : ע"כ לשוט קוהב :

לא מטי בחו"ב

ואז מ"ב שניסס עולים ככתר . והולך אור החסד

לא מטי בחסד מטי בגבורה

לעלות אל הכינה מפני הסרחק . ואז אור הגבורה שעלה אל החסד חזר להתפשט כחזק כלי שלו :

לא מטי בת"ת

ואז הת"ת הפך פניו למעלה ועלה אור הת"ת לבר חזק כלי הגבורה להתחבר עמו . ושאר ד' אורות

מטי בנצח

אשר לו נתנם אל הנגה ע"י שחזר והפך פניו כלפי מטה ואז הופך כלי הנגה פניו כלפי מטה להאיר לכלי הסוד :

לא מטי בכתר

נסתלק אור החכמה מכלי הכתר . ואז מ"ב

מטי בחו"ב

שעלה אל הכתר נתפשט כל אחד ככלי שלו .

מטי בחסד

וגם החסד שכבר ינק חזר להתפשט ככלי שלו .

לא מטי בגבורה

ואז הגבורה מסתלקת להתחבר עם החסד .

מטי בת"ת

ואז אור הת"ת שעלה אל הגבורה נתפשט ככלי שלו . ואז כלי הנגה הפך פניו למעלה

לא מטי בנצח

ועלה אור הנגה אשר בתוכו להתחבר עם אור הת"ת

מטי בהוד

ושאר ב' אורות אשר לו נתנם אל הסוד ע"י שחזר והפך פניו כלפי מטה . ואז הופך כלי הסוד פניו כלפי היסוד להאיר בו :

מטי בכתר לא מטי בחו"ב

נתנם אור החכמה מכלי הכתר . ומ"ב עולים

לא מטי בחסד

פכתר ואז החסד עולה אל הכינה מטעם האמור

אמת פיתוחי חותם ליעקב קכו

(א"ה היראה יראת כמה נאם מלאכה זאת על המפתחות אשר עזאתי והרכב טרחתו לטררם על סוד אלפ"א ביה"א ממש כסדר הערך וגם כל ענין שזכר כמה פעמים מיוחדים זה מזה חיברתי אותם כמקום א' להקל הטורח מעל הקורא. שלא ילמד לבקש הקדמה א' במחממת טרחה.)

מערכת אלף

אלף - כ"ז - קפ"כ - קצ"ד - רס"כ - וכמ"כ - ע"ל ומ"א :

אלפא - ביה"א - קכ"ז - ק"ס - רל"א - ר"ס :

אבא ואומא - ג' - ל' - ו' - ט' - י' - י"א - י"ב - י"ג - י"ד - י"ה - י"ו - י"ז - י"ח - י"ט - כ"א - ע"ה - ע"ו - ע"ח - ע"ט - פ"א - פ"ב - פ"ג - פ"ד - פ"ה - ז' - ז"כ - ז"ו - ק"ה - ק"ו - ק"ח - ק"ט - קי"א - קי"ב - קי"ט - קי"ז - קמ"ג - קמ"ו - קע"א - קפ"ב - קל"כ - ח"ב - רכ"ט - רל"א - רנ"ח - וכמ"כ - ג' - ט"ו - **אבניתין** - כ"ג - אבן - קי"ו :

אבנים - קי"ח - אברהם - קמ"ה - אבר - ר"ה :

אבי חנות הטומאה - כמ"כ - ל' :

אביע - ר"ה - רי"ג - רט"ו - ח"ו - ח"ח - ח"ט - ר"מ - רמ"א - רמ"ב - רמ"ג - רמ"ד - וכמ"כ - כ"ט - ז"ד - אגח - רמ"ד :

אדם - קדמון - י"ד - י"ט - י"ז - כ"ב - כ"ד - ר"ו - וכמ"כ - ז' :

אדם - החמון - ל"ו - מ"ו - קכ"ד - קל"ד - קמ"ו - רי"ו - רי"ז - רי"ח - רנ"ג - רנ"ה - וכמ"כ - כ"ה - אדמה - כמ"כ - י"ח :

אדה"ר - מ"ו - ג"ה - קס"א - קס"ב - קס"ג - קס"ח - קע"ח - קע"ט - רמ"ז - וכמ"כ - ל"ו - **ארנ"ו** - קכ"ז - קכ"ח - וכמ"כ - כ"ג - כ"ג - ת' :

אדם העליון - ר"ו - אדם - ישר - כמ"כ - ב' :

ארנ"ו נחושא - רמ"ו - אהרן - קנ"א :

אהי"ה - י"ו - נו" - ז"ט - ק' - ק"א - ק"כ - קכ"ח :

אור - מקיף ומנימו - א' - כ"ו - רל"ג :

אורות - י"ו - י"ח - ל"ז - ז"ט - ת' - מ"א - ת"כ - ע"א - קס"ו - קי"ז :

אור - ישר ואור חור - מ"ג - קל"כ :

אותיות - ל"א - ז"כ - ז"ד - מ"ח - מ"ט - קכ"ו - ר"ב - וכמ"כ - ר' - אולם - רכ"ד :

אורא - קמ"ד - קפ"ו - רכ"ה - רמ"ה - וכמ"כ - ו' :

אור - קדמון - רנ"ו - אופנים - קל"ז :

אונאה - קג"ס - אורח נאס - קפ"ג :

און - כ"ד - כ"ז - כ"ח - ל' - וכמ"כ - ח' - ט' :

אחוריים - מ"ד - נ"א - נ"ב - ז"ג - וכמ"כ - ט' - ז"ב :

אחור - באחור ופנים - ס"ג - קל"ח - ר"ג :

אחע"ה - ק"ל - קל"א - אטב"ח - ק"ס - רל"כ - ר"ס :

אימא - ה' - ו' - ס"א - פ"ו - פ"ח - ז"א - קט"ו - ק"ס - קמ"א - קמ"ב - קי"ז - קי"ט - קס"ד - קס"ה - קפ"ד - קפ"ו - קש"ו - רי"ד - רנ"ט - וכמ"כ - ד' - איש ואשה - קי"ז :

איש - סאלהים - רכ"א - איטוראים - קכ"ב :

אין - סוף כ"ה - ו"ג - ס"ח - קל"ה - ד"ל - רל"ד - רל"ז :

אין - כמ"כ - אות י' - אכתריאל - קל"ט :

אכילה - ק"ג - קנ"ב - קל"ד - וכמ"כ - כ"א :

אלהים - י"ב - מ"ה - ז"ד - ז"ס - קי"ו - קכ"א - קכ"ג - קל"ט - קע"ג - קע"ה - קל"ז - רכ"ח - וכמ"כ - י"ב :

אלמים - ל"ג - אלם - נק - קל"ח - אלה"ך - ק"ע :

אלעזר - ואיתמר - קע"ב - אליהו - קע"ו :

אילנא - דחוי - רמ"כ - אלוה - רכ"ז - אלעד - ע"א - ר"ן :

ארף - עלמין - כמ"כ - ו' - אל - מלך יושב - ס"ו - י"א :

אל - שרי - ש"ס - ו"ג - אל - ס"ו - ו"ד - ל"ג - אלה - ש"ס - ז"א :

אלמנה - ש"ס - כ"ח - אמ"ש - ל"ס - קכ"ס :

אמ"ר - ס"כ - קפ"א - אמן - קפ"ה - אנ"ך - קי"ז :

אני - ראשון ואני אחרון - ל"ח - ר"ט - וכמ"כ - ל"ז :

אנשי - חול - ו"א - אסתר - קפ"ח - רל"ס - רמ"ס :

אפרים - ו' - יוסף - קכ"ד - אפס - ר"ח :

אפרוחים - פ"ט - אצבעות - קל"א :

אצילות - ט"ו - כ"ג - קי"ד - קל"ג - ר' - ח"ח - רי"ז - רל"ו - רל"ח - אחרים - ס"ב :

אריך - חנפין - כ' - ח' - י' - י"ז - ח"ן - ח"ן - נ"ט - ס"ו - ס"ז - ס"ט - ע"ג - ע"ז - קי"ד - קל"ס - קל"ז - קמ"ח - קנ"ח - ח"ט - וכמ"כ - א' - ארז - הלכנון - קכ"ט :

ארון - וכפורה - קנ"ג - ארץ - הוזה - רכ"ג - רל"ח - רכ"כ :

ארץ - ישראל - קמ"ט - קע"ז - ר"ד - רכ"כ - רכ"ו - ארזות"א

אמת

פיתוחי חותם

ליעקב

ארארית'א . קל'ו . אשר . ז'א . קפ'ט :

ברכת חתנים . כמ'כ . ר'ג . בשר ארס . מ'ט .

אשמדאי . רמ'ט . אשה . כמ'כ כ'ד . כ'ו :

בשמים ראש . כמ'כ . י'ד :

אש . כ'ו . את'ן . תמין . קס'ט . אתה . רכ'ו :

בתיה . כת פרעה . קי'ג . בת עין . כמ'כ . י'ט :

מערכת הבית

מערכת הגימל

בי'ת . י'א . ק' . באר . ס'ו . ע' . וכמ'כ . ס'ו :

גימ'ר . מ'א . גבורות . ג' . ר' . י'א . מ' . וכמ'כ . ג' :

בג'ד כפרת . י'כ . בגדי כהונה . ל'כ :

גבורה ח'א . ז'א . גבורות נשמים . כמ'כ . כ' :

בר'ק חו'ס . י'ר . בהרת . ע'ג . בהו . ל'ג :

גדלות ח'א . א' . י' . ז' . גהינם . כ'ח :

בהמות וחיות ועופות . קט'ו . קי'ו :

גוף ארס העליון והתחתון . כ' . ח' . י'א . י'ג .

בהמה . קכ'כ . בוכ'ז . כ'ט . בתרת . ע'א :

כ'א כ'כ . כ'ג . כ'ד . ל'ד . ל'ז . ל'ז . ל'ט :

בוצינא . דקדומתא . ל'ח . ס'כ . קי'ט :

גלות מלחם וככל . י'ז . ל'כ :

בטישה . א' . ביצים . ל'כ . ביאה . ט'ו :

גלגלים . ל'ח . גלגלת . כמ'כ . א' :

בינה . כ' . ג' . ד' . ז' . ח' . כ'כ . כ'ס . כ'ז . כ'ז .

גם ואת . י'ט . גנב תול'ן . ט'ו :

כ'ח . ל' . ל'א . ל'ג . ל'ד . ל'ס . ל'ו . מ'ג

גן ש'ן . ס' . י'ד . כ'ז . ל' . ל'ס :

כ'א . ד'ן . כ'ס . כ'ו . ס' . ס'ט . פ'ג . פ'ס

גפן של זהב . כ'ט . גרו'ן . זכ'ך . גרים . ל'ג :

ל'ז . ל'ט . ק'ה . ק'ס . וכמ'כ . כ' . ה' .

מערכת הדליית

ק' . ט' . י' . י'כ :

בירור . כ'ג . כ'ד . ט'ל . מ'כ . ג'ן . ע'ד . ע'ז .

דליות . ח' . דבר . כ'ט . דגש ורפה . י'כ . מ'כ :

ע'ח . ע'ט . פ' . ק'כ . קי'ז . קי'ך . קכ'א :

דרים . כ' . י'ז . י'ט . כ'כ . מ'ג :

בית המקדש . מ'ה . מ'ו . ע'כ . ע'ס . ק'ו :

דדי כהמה . י'ר . ע'ג . דוד המדבר . ז' . מ'ז

בי'ע . כ'כ . ל'ד . ל'ו . ק'ו . וכמ'כ . ג' :

דורמיטא . י' . מ'ה . דוכסוסטוס . ס'ס :

ביאת . כמ'ג . ס'ז . בכל . כמ'כ . ז' . ט'ז :

דוד הע'ה . כ'ס . מ'ר . ג'ן . פ' . רוסס . ע'ז :

בלעס . ס'ס . בלע . כמ'כ . ו' . בלחה . קי'א :

דוראים . כמ'כ . ד' . דחיות סמוחין . כ'ז :

ב'ן . ט' . י'ג . י'ט . ד' . ל'ו . מ'א . ג' . כ'ס . כ'ט .

דיקנא רא'א . ג' . ט'ו . י'א . ד' . וכמ'כ . ג' .

ס'ס . פ'א . קי'ח . וכמ'כ . י'א . י'ז :

דינין חו'ן . ס' . כ'ן . דיבוק . ו' :

בנימין . פ'כ . בני האלה'ים . קי'ד :

דיבור . י'ו . כ'ו . דל . כמ'כ . ז' :

בעלי קסין . ע' . בעלה דמטרוניקה . ק'ג :

דס . א' . כ'א . ז'ן . ס'ז . ע'ד . דמות . ל'ג :

בריאת העולמות . ס' . י' . י'ו . ע'ו . וכמ'כ . א' :

דעתן של נשים קלה . ר' :

בריאה . י' . ט'ו . פ'ס . פ'ט . ל'ס . ל'ח . ק'כ .

דעת . ט' . י'ג . כ'ג . כ'ד . כ'ו . ל' . ל'א . ל'כ .

ברואה . י' . ט'ו . פ'ס . פ'ט . ל'ס . ל'ח . ק'כ .

ל'ד ל'ה ל'ו ל'ז ל'ח ל'ט מ' . מ'א . מ'ז .

ק'ז . ק'ט . ברורים . ו' . כ'א . ברכת חכות . מ'ז :

מ'ט . י'ן . כ'א ח'ן . כ'ט . ס' . ס'א . ס'כ .

ברכת כהמים . מ'ד . וכמ'כ . ד' :

ס'ג . ס'ט . ע' . ע'א . ע'כ . ע'ג . ע'ד .

ברא כרעא חכות . מ'ס . ברבי דרבנן . ס'ג .

וכמ'כ ח' . כ' . ה' . ו' . ט' . ז'א . י'ג .

ברכות לראש לדיק . י'ן . ברכת המפיל . פ'ד :

רלח'ס

ברכות השמר . פ'ו . ברכת מלכוש ערו' . ל' :

אמת

פיתוחי חותם

ליעקב קבו

דצחם . נ"ס . ס"ו . ע"ו . ע"ס . דדיוש ע"ס :

דרישה ומקרה י"א . דרף . כ"ס . ד"ן . וכמ"כ . י"ב :

מערכת הה"א

ה"א . כ"כ . מ"ה . וכמ"כ . ח' . ט' . י"ג :

ה' פירוטוס . כ' . ט' . י"ז . הבל סבלוס . ג' . כ"ו :

הבל וקן . ד' . כ"ט . ס"ה . הבל הפס . י"א :

הכרלה . ל"ז . הבלא רנימו . ס"ט :

ה"ג . ל"כ . ל"ג . ז"ס . מ"ז . הדור מטפ . ס' :

הדר מלך סה' . י"ד . ט"ו . י"ו :

הדר ו' כוד . כמ"כ . ה' . הוא . י"ב . מ' . ע' :

הוי"ה כ"ה . ז' . י' . י"ג . י"ד . כ"ג . כ"ד . כ"ס . כ"ז . ט"ל . מ"ד . ו' . נ"ה . כ' . ס"א . ס"ט :
וכמ"כ . ג' . י"ו . הוצאה . י"ח . הולדה . ע"א :

הוד . כ"ח . מ"כ . וכמ"כ . י"א :

ה"ח וה"ג . ל' . ל"ה . ל"ס . מ"א . וכמ"כ . יו"ד :

היכלות . ל"ז . מ"ז . כ"א . נ"ן . כ"ו . כ"ז . ח"ן . כ"ט . ס"כ . ס"ג . היזלו . מ"ט :

היכל של כהמ"ק . כ"ן . היכל קו לפור ד"ן . הלל ושמו ע"כ :

הלרויה . כמ"כ . י"ב . הסתכלות . י"ט :

הקפות . א' . וכמ"כ . ט"ו . דקב"ה . כמ"כ . י' :

הרוגי מלכות . מ"ג . ס"ו . הר שעיר . ס"ו :

הרי נמוש . ס"ד . הר עיכל . כמ"כ . ד' :

הריון . כמ"כ . ז' . הר האלהים . שס"ד :

התלבשות . ו' . ס' . כ"א . וכמ"כ . כ' :

התעוררות סווג . מ"ד :

מערכת הוי"ו

וי"ו . א' . ס' . ח' . י"א . י"ב . י"ז . ו' . כפלה . ו' . י"ד . ו"ח . ג' :

ו"ד רמלה י"ו דשם סו"ס . ד' . ויה דשם סו"ס . ע"ו . ו"ק . ח' :

וילון . ע' . י"ג . ט"ו :

מערכת הוי"ז

ז"א . א' . ס' . ו' . ו' . ח' . כ"ס . כ"ו . כ"ז . כ"ח . ל' . ל"א . מ"ג . מ"ד . מ"ה . מ"ח . מ"ט . ו' . כ"א . כ"ב . כ"ג . כ"ד . כ"ה . כ"ו . כ"ז . כ"ט . ס"ג . ס"ד . ע"ד . ע"ה . ע"כ . ע"ג . ע"ו . ע"ט . פ' . פ"א . פ"ג . פ"ד . פ"ה . פ"ז . פ"ח . ז' . ז"א . ז"ו . ז"ט . ק' . ק"א . ק"ב . ק"ג . ק"א . ק"ז . ק"ז . ק"ז . קכ"ו . קכ"ח . קכ"ס . וכמ"כ . כ' . ג' . ה' . ח' . ט' :

זדונות נעשו שנגנת וח"א זכיות . קס

זהריאל . קל"א . זח . קל"ד . זוהיק . י"ב .

זו"ן . כ' . ו' . י"ג . י"ד . י"ז . י"ז . י"ז . י"ז . כ"א . ל"ב . ס' . ס"א . ס"ב . ע"ה . פ"כ . פ"ו . ל"כ . ק"ח . וכמ"כ . ד' . ז' :

זווג . ג' . ד' . ו' . ו' . י"א . ט"ו . כ"כ . כ"ג . ל"ג . ל"ה . ל"ו . ל"ז . ט"ל . מ"א . מ"ו . מ"ז . ס"ח . ס"ט . ע"ח . פ"ט . ז"ה . ל"ו . ק"ד . ק"ו . ק"ו . ק"ח . ק"ט . ק"ו . ק"ב . ק"ד . קט"ו . קט"ז . קי"ט . קכ"א . קכ"ב . קכ"ד . קכ"ס . קכ"ז . קל"ז . קל"כ . קל"ג . קל"ס . קל"ז . קל"ט . קמ"כ . קמ"ג . קמ"ד . קמ"ס . קמ"ו . קמ"ז . וכמ"כ . ו' :

זווג אח' באח' . י"ח . ק"ס . וכמ"כ . א' :

זוונא שליס . ל"ד . ל"ה . מ' . מ"כ :

זבירה . כ"ד . ט' . ס"ו . קמ"א :

זכר ונקבה . כ"ט . ח"ן . ל"ד . ק"ג . קכ"ג . וכמ"כ . ו' :

זלפה . קל"ז . זמנים . ע"ז

זנבא ורישא . קל"ח . זקנה . וטיכה . ס"ס

זרועות . ס"ז . ע"ד . ל"ג . ז"ה . ז"ח

מערכת החי"ת

חבקוק . כ"ט . חב"ד . ל"ג

חרר ופפורר . מ"ט . חוה . ע"ו . ו' . ק"כ :

חור"ג . ג' . י"ד . ל"ס . ל"ו . מ' . ס' :

חוטם . י"א . י"ב . י"ג . י"ט . ל"ד . ל"ח . וכמ"כ . א' :

חוצה לארץ . כ"ו . חוטא . ז"ט . וכמ"כ . י"ב

חורבה . כ"ז . חושים . ז"ס . וכמ"כ . י"א :

חוורתי . כמ"כ . כ' . חון . ק"ג :

חטא אריס"ד . ט"ל . ע"כ . פ' . פ"ה . ק"א . וכמ"כ . י"ד :

קלומות

אמת

חיצוניות ומני' ה' . ה' . ה' . כ"א . כ"ט . מ"ב
מ"ג . מ"ז . ס"א . ס"ב . ס"ג . ס"ס
ס"ו . ס"ז . ס"ט . ע"ה . פ"ט .
חי העולמות . ט"ז . וכמ"כ . ק"ו :

חיל . ל"א . חיבוק . מ"ח . ק' . חך . ס"ן :

חיות סקדש . ס"ח . ל"ב . וכמ"כ . ח' :

חיצונים . ע"א . חיים . ז' :

חי מרכי וכלתו מרכי . פ"ח . ז"ד :

חכמה . ח' . י"ח . כ"ח . מ"ה . ע"ו . ע"ח . פ"ב . וכמ"כ

חלון . ח' . חלב . כ"ה . כ"ו . וכמ"כ . י"א . י"ו .

חלבנה . ט' . חלב ודס . כ"ד . פ"ו .

חלוקא . דרכנו . ס"ד . חלום . פ"ז . ז"ג .

חלל . כמ"כ . ס' . י' . חמה . ד"ן . חנה . ל"ב :

חניכים . ו' . חסידים הראשונים . ה' :

חסדים . ל' . כ"ז . חסד . כ"ב . ל"ח . מ"ז . פ"א .

חפניאל . ז"ו . חקל תפוחין . כ"ג :

חרבן נכמ"ק . ג"ן . כ"ה . ק"ד . חח . מ"ד .

השבונות . י"ז . ח' . חשם . כמ"כ . ד' :

השמל . מ"א . ע' . ע"ג . ע"ד . ע"ז . ע"ט .

פ"ד . ז"א . וכמ"כ . ג' . ט"ו . חתן . כ"ב :

מערכת הטי"ת

טי"ת . י"ז . ט' . תיקוני דיקנא דז"א . כ' :

טבריא . כ"ט . טבעת . ז' :

טומאת לידה . ח' . וכמ"כ . ו' . טוב . י"ב :

טומאה . כמ"כ . ד' . טוב ורע . טס ו' :

טיפות זרע של יוסף . י' . וכמ"כ . ח' :

טיפות קמי . כ"ז . שיבור . י"ט :

טלית . כ"ד . טל מלאכות . כ"ו :

טלא רבולתא . כמ"כ . כ' :

טנת"א . ג' . ד' . ט' . י"א . כ"ה . ל"א :

טעמים . ס' . ו' . ו' . ח' . וכמ"כ . ה' :

פיהודי חותם

ליעקב

טפה . י"ג . י"ד . ט"ו . ט"ז . ח"י . ל' . כ"א
כ"ב . כ"ג . וכמ"כ . ג' . טרפה . כ"ח :

מערכת הו"ד

ו"ד . ל"ב . ל"ה . ז"ו . קט"ו . קכ"ד . קכ"ז :

ו"ד סרונו מלוכה . כ' . ל"ג . יבום . ט"ז :

ידיים . ג' . מ"ח . ס"ג . ס"ט . פ"ב . קי"ז . קי"ח .
קל"ו :

ידות . ז"ה . י"ה . ל' . ל"א . קל"א :

יהושע . ז' . ז"ד . וכמ"כ . י"ב . יהיה . כמ"כ
י"ד :

יה"ו . קל"ג . יוד הי וו הי . קל"ד . יום . ל' :

יוצר אור . י"א . יושר . ז"ו . יוה"כ . קי"ג
קל"ח :

יוסף המדיק . כ"ט . ז"ח . יוה"ך שס זס . קכ"ס :

יותרת על הככר . כמ"כ . ט' :

יחידה . כ"ג . כ"ו . כ"ט . קכ"ט . ימין . ט' .
קל"ה :

ימים . ע"ב . ים . כמ"כ . ו' :

יניקה . ה' . מ"ה . ג' . ג' . ד"ן . ס"א . ע"ה . ע"ו .
ובמ"כ . ו"א :

יסוד . ח' . ו' . ו' . ח' . י"ב . כ"ד . כ"ח . ל"ד .
ל"ו . ל"ח . מ"ב . מ"ט . ז"א . כ"ב . ס' .

ס"ו . ס"ח . ע"ט . פ"פ"א . פ"ח . ז"א .
ז"ו . ק' . ק"א . ק"ב . ק"ג . קי"ד . קי"ט
קל"ב . וכמ"כ . ח' . כ' . ו' . י' . ט"ו :

יסודות . קכ"ח . קל"ט . קמ"ב . י"ס . ט"ו . י"ו .
י"ז . י"ח . כ"ה . מ"ג . ס"ו . ע"ד . ע"ו
ק"ך . קכ"ב . ק"ל :

יעקב . ד' . י' . ו' . ו' . כ"א . כ"ז . מ' . מ"ז .
כ"ה . כ"ח . ע' . פ"ה . פ"ו . פ"ז . פ"ט . ק"ס
ק"ו . ק"ז . ק"ח . ק"ט . קי"ב . קי"ד . קמ"ד .
וכמ"כ . ה' . יפנה . קכ"ג . וכמ"כ . ו' :

יצירה . כ"ב . קל"ז . יצחק . ס"ד . פ"ג . קי"ז

יצה"ט וינה"ר : ע"א קמ"ח . יציאת מצרים .
ק"ד :

יראת ה' . י"ד . קי"א . יריעות עוים . מ"א :

ירידת העליון . ס"ב . ירדת הנשמה . ע"ג :

ירושלים . ז"ג . קכ"ו . קס . קמ"ה . וכמ"כ . ד'
ירח . ס"ה . ירדה ועליה . קכ"א :

ירדן . כמ"כ . ג' . ישוב העולם . ז"ב :

ישמו"ת . י"ט . מ"ו . כ"ז . כ"ז . קמ"ג :

ישראל וישורון . פ"ד . ז"ט . וכמ"כ . ח' :

מערכת

אמת

ממלטלים . יג' וכמ"כ .ן . מסוח . קמ"ז :

ממיו ולא מנוי . לז"ר . לז"ב . מסטרוץ . קפ"ד :

מזי מדד . ט' . וכמ"כ . ו"ג . מים . ו' . קס"ט . רכ"ח :

מיתת המלכים . ס"ה . מיתת סודים . קל"ס .
רס"ג . רמ"ד :

מילה . ק"ס . קג"ג . ר"ך . יד"ה . מיעוט סודים . ר"מ :

מלכים . א' . ל"ו . לז"ו . ל"ח . ט"ל . מ"ס . מ"ק .
מ"ט . נ"ן . ר"ן . כ"ס . ס"ו . ס"ה . ס"ט .
ע"ט . ז' . ז"א . ז"ב . ז"ס . ז"ו . קל"ס .
קכ"ד . קע"ס . קפ" . ר"ה . רס"ו . ו"כמ"כ .
כ"ר . ס' . ו' . יד' . יו' . כ"ז . מ"ד . מ"ז . מ"ח :

מלכות . ב' . ה' . ו' . כ"א . כ"ג . כ"ד . כ"ו .
ל"א . ל"ב . מ"ב . ס"ז . ע"א . ע"ב .
ע"ז . פ"ז . ק"ט . ק"ל . קל"א . קל"ח .
ק"ס . קמ"ב . קמ"ס . קכ"ו . קנ"ו . קנ"ח .
קס"א . קס"ג . קס"ד . קס"ה . קס"ו .
ר"ח . רכ"א . רמ"ט . ר"ן . וכמ"כ . א' .
ט' . י"א . י"ז . ל"ב . ל"ג . מ"ו . מ"ט :

מלאכים . קכ"ז . קל"ב . קל"ט . קפ"א . קפ"ו .
קל"ס . ר"ו . ר"ח . רכ"ג . ר"ס .
רס"ד . וכמ"כ . ט"ו . כ"א :

מלך . ס"ב . קס"ז . מליחה . רכ"ד :

מלך המשיח . כמ"ב . כ"ד . מלכה . כמ"ב . ט"ז :

מלח . רכ"ט . ממצוע . ח"ד . ממזר . רכ"א :

מ"ן . ג' . ר' . מ"ג . מ"ו . ע' . קל"ו . קל"ז . קע"ג .
קע"ו . קע"ז . קע"ח . קע"ט . קפ"ח . קפ"ט .
ק"ן . קל"א . קל"ב . וכמ"כ . ח' . י"ח :

מנעל . רט"ו . מנצפ"ך . ז"ג . קי"ז . קי"ט .
ק"ך . וכמ"כ . ל"ס . ל"ז :

מנורה . ק"ס . מספר . כ"ז . מסך . ח"ו :

מספר . קטן . רמ"ג . מסכה . רכ"ז :

מעשר . י"ב . מעקה . ח"ו :

מעבר . יכ" . כמ"כ . כ"א . מצרים . ח"ט :

מצח . ס"ד . ע"ז . וכמ"כ . י"ב . מצורע . ק"ע :

מצות עשה ול"ת . קכ"ו . קל"ו . רכ"ג . רכ"ו .
רס"ב :

מקום . פ"ד . רל"ו . וכמ"כ . ל"ו . מקוה . כמ"כ .
ך :

מקיפים . כ"ה . ר"ו . רכ"ד . רכ"ה . רכ"ו . רכ"ז .
רכ"ח . רכ"ט . רל" . רל"א . רל"ב .
רל"ג . רל"ד . רל"ה . רל"ו . רל"ח .
רל"ט . ער"ב :

פירוה"י חותם

ליעקב

מרחוק . קמ"ס . מרגלים . קמ"ח . רמ"ו :

מרכבת יחזקאל . רמ"ז . משקל . קכ"ב :

מרעה . ח' . י"ד . י"ז . פ"ב . ק"ד . קכ"ד . קמ"ו .
קמ"ט . קנ"א . קע"ב . רמ"ח . וכמ"כ .
כ"ג :

משורה . כמ"כ . כ"ח . משכב זכור . ט"ו :

מתנה . ר"ב . ג' . מתנות טובות . ק"ן :

מערכת הנו"ן

ן . שני כונס . מ"ד . ס"א . נאצל . קל"ד :

נבל סכמלו . ק"ב . נגעים . ק"ד . קנ"א :

נדרים . ח' . נדה . ק"ט . ק"ן . קכ"ז :

נהר . קל"ט . נהר דיכור . כמ"כ . י' :

נה"ו . ל' . מ"ח . מ"ט . כ"ה . כ"ח . ס"ד . ס"ז .
ע"א . פ"א . ק' . קס"א . קס"ב . קס"ג .
קס"ס . קס"ו :

נובלות סכמס . כ' . ז"ט . נועם . קכ"ט :

נוקבא . ו' . ז' . ט' . ו"ג . ל"ה . ל"ס . ע"ד .
פ"ב . פ"ט . ז' . ז"א . ז"ב . ז"ד . ז"ו . ק"ס . ק"ו .
ק"כ . ק"ס . וכמ"כ . ו"ג :

נוקבא דהסמא רכא . כמ"כ . י"ח . נורא . קס"ז :

נחל . כ"ז . ע"ב . נחור . כמ"כ . ד' :

נחיש . ז"ס . קל"א . וכמ"כ . י"ז . נח . י"ח :

נטי"ו . פ"ו . נימין . כמ"כ . ח' :

ניצוצות . כמ"כ . י"ב . נמר . כמ"כ . י"ט :

נס . י"ח . נסירה . י"ב . כ"ד . ע"ג . ז"ב :

נער ונערה . ו' . ז"ח . נעלה וס"כ . ס' :

נעל . קל"ו . נעמה והנח . קכ"ב . וכמ"כ . י"ז :

נערה . קס"ד . נעלה הסכל . כמ"כ . י"א :

נפש . י"ח . כ"א . ס"ג . ס"ס . קכ"ד . קמ"ח . קכ"ד .
קכ"ס :

נפש רדכ ואכוסו . קי"ו . נפילת אפים . קי"ד .
קמ"ט :

נצה . וסוד . ר' . מ"א . מ"ב . מ"ג . ס"ו . ע"ה . ע"י .
פ"ח . ע"ט . פ" . פ"ד . פ"ח . ק"ג . קמ"ג . קמ"ד .
קכ"ט . ק"ס . וכמ"כ . ז' . ט' . י"ד . נקודה .
ל"ד . כ"ט . פ"ג :

נקבה . ו' . ט"ל . ז"ג . ז"ו . קמ"כ . וכמ"כ . ה' :

נקודות . ד' . כ"ד . כ"ח . ל"א . ל"ו . ל"ז . קמ"ס .
וכמ"כ :

אמת

פיתוחי חותם

ליעקב קבט

וכמ"כ . א' . כ"ג :
נקודים . כ"ז . ל"ב . ל"ג . וכמ"כ . כ"ב :

נקודת ספי' הרעת . כ"ט . נקודין . פ"ז :

נקודת חול"ם . כמ"כ . כ' . נקודת טוה"ק
כמ"כ . ג' :

נר"ן . ט"ז . י"ז . כ"א . כ"ז . ק"ח . קכ"ב . קל"כ .
קל"ז . וכמ"כ . כ"ד :

נרנח"ו . כ"ג . כ"כ . נ"צ . ס"ח . קכ"ז . קכ"ח .
קל"ג . קל"ה . קמ"א . קכ"ו . קכ"ח .
וכמ"כ . ו' . ס"ו :

נר . מ"ו . נשמה . נ' . י"ז . מ' . קי"א . קכ"ג .

נשמות אלהקים . א' . ס"כ . ע' . ע"ו . פ"ח .
ק"ז . קי"ח . ק"ך . קכ"א . קל"ח :

נשמות ככ"א . ה' . ק"ו . ק"ז . קט"ו . קי"ט .
קכ"ה . וכמ"כ . ד' :

נשים . י"ד . כ"ו . ס"ט . קמ"ז . קכ"ג :

נשבע ס' כנפשו . כ"כ . נשמת ז"א . כ"ס :

נשמות חודשות . מ"ה . נשמות המלא' . קכ"ז :

נשיקין . מ"ו . קי"ג . וכמ"כ . כ"א . גשר . ק"ל :

מערכת הסמך

סמך . ל"א . וכמ"כ . ו' :

ס"ג . א' . כ' . נ' . ו' . ו' . וכמ"כ . כ' :

סדום . י"ח . סולם . ק' . סיכה . כמ"כ . נ' :

סמאל . ל' . סנדלפון . ד' . כ"ז . כ"ט :

סנהדרין . ל"ו . סעודות שכת . כ"ד :

ספר תורה . ל' . וכמ"כ . א' . ספירה . ה' . ט' .
י' . י"א . י"ז . כ"א . כ"ג . ל"ב . וכמ"כ . ד' :

ספירות . י"ג . י"ד . כ"ה . כ"ו . כ"ח . ל"ד . ל"ה :

ספחת . י"ט . סריסים . ל"ג :

מערכת העיץ

ע"ב שס ע"כ . י"ט . עיב ק"ל . ס"כ עבר ה' .
ק"ו :

עבודת ט"מ . קל"ה . עבירה . קמ"ג :

עגל . ל"ח . קמ"ה . עובר ויך אמו . ע"ט :

עוה"ז . ו' . ד' . ל"ד . ט"ל . מ' . כ"כ . כ"ה . ל"ט .
ק' . קכ"ז :

עולמות אבי"ע . י"א . י"ב . י"ג . י"ז . ל"א . ל"ח .
מ"ד . נ' . ק"ח . קי"ד . קי"ז . קכ"ג .
קכ"ח . קכ"ט . ק"ל . קל"ו . קל"ז :

עור האדם . פ' . ל"ג . קי"ו . קכ"א . וכמ"כ . א' :

עור אדם סעלין . קי"ט . קכ"ו . ענתח . ק"ס :

עוג ולט . קמ"ו . עורות אלט . קמ"ד :

עולי דגלים . קמ"ח . עוף . כמ"כ . ח' :

עולם ספק . כמ"כ . ס"ו . עזא ונחל . ל"ה :

עזאזל . קמ"ז . ערות כהמ"ק . קל"ד .

עשרה . ו' . וכמ"כ . י"ז . עשרת היסוד . ל"ב .

עיבור יור"ן . ב' . ג' . ל' . ס' . ל"ג . כ"ד . ז"ן .
ח"ן . כ"ט . ס' . ס"א . ס"ג . ס"ד . ס"ו .
ס"ז . ס"ח . ס"ט . ע' . ע"א . ע"ב . ע"ג .
פ"ד . ק"ג . ק"ס . קל"א . קל"ד . וכמ"כ . כ' .
ל' . ז' . ד' :

עי"מ . מ"ה . ע"ה . פ"ו . פ"ז . קי"ו . קי"א . וכמ"כ .
ט"ו :

עטרין . ו' . ענינים . כמ"כ . י"ב :

עיגולין . ט' . ל"ב . קכ"ס . קכ"ג . עץ . כ"ו . כ"ז :

עינים . י"ח . כ"ס . כ"ח . קל"א . וכמ"כ . ג' . ד' :

עילת . כל העולות . ס"ה . עליית . הספי' . ע"ד :

עליית סתחונים . כ"ג . ק"ז . עליח . ע"ז :

עליית הנשמות . ק"כ . עליית מ"ן . ק"ו :

עליית העולמות . ק"ט . קי"ו . קי"ב :

עליית סתפילות ומוס' שכת . קט"ו . קמ"ט :

עלמין נ' עלמון . כמ"כ . ט' . עמוד . קי"ג :

עמידת לחש . ע"ג . ענוה . ח' . ז"ד :

ענבים . ז"ו . עסמב . כ"ו . וכמ"כ . י"א :

עץ החיים . כמ"כ . ו' . עץ . כ"א :

עץ הדעת . ל"ו . ק"א . קל"ב . וכמ"כ . י"ט :

עצמות . פ"א . עקביים . דא"ק . ט"ו :

עקודים . כ"א . כ"כ . כ"ג . ל' . עקב . קכ"כ :

עקרה . ע"ו . פ"ח . וכמ"כ . י"ז . ערב . רכ . ל' :

ערות ה' ערות . פ"כ . עשו . ל"א . קמ"א :

עשיה . י"ז . פ"ט . קי"א . ק"ך . קכ"ד . קל"ג .
קל"ט . קמ"ב :

עתיק ועץ . א' . י"ד . ל"ה . ל"ז . מ"ב . מ"ג .
מ"ס . מ"ו :

אמת

מערכת הפ"א

פאה . כ"ג . וכמ"כ . ג' :

פגם . ג' . י"ח . מ"ג . ס"ג . ס"ד . וכמ"כ . ב' .
ו' . ק' :

פה . ר' . ו' . ו' . ק' . ט' . י"ח . כ"ד . כ"ס . ל"א .
ל"ד . ס' :

פולטת . ס"ו . כ"ס . פנים ואחור . י"ב . י"ג .
ך' . כ"ט . ל"ו :

פנימיות . וס"ט . ו"ך . ל"ג . ל"ז . מ"ו . מ"ז .
כ"א . כ"א . כ"ד . ס"א :

פסל ומסכה . כ"ט . פסישה לכר . י"ט :

פעוטות . א' . פשור . מ"א :

פקח עיניך . כמ"כ . א' . פרסה . י"ד . כ"ו :

פרצופים . ב' . ה' . ו' . י"ז . כ"א . כ"ב . כ"ח .
ל' . ל"ב . ל"ה . ל"ח . ט"ל . ת"מ"ה .

ת"ח . ת"ט . י' . ג"ן . כ"ו . ז"ן . וכמ"כ .
ס' :

פ"ר דינין . ט"ו . ס"ב . פרה אחומה . י"ו . ס"ן :

פרעה . מ"ב . פרח מטס אהרן . מ"ד :

פתחים . כמ"כ . ר' . פתודה . טס . ו' .

מערכת הצד"י

צד"י . א' . מ"ג . י"ז . צבאות . י' . וכמ"כ . ח' :

צדיקים . ס' . י"ח . י"ב . ט"ל . מ' . וכמ"כ . ב' :

צדיק יסוד עולם . כ"ה . צדיק מושל . מ"ט :

צדיק על שלחן יבא . כמ"כ . ו' . צדקה . ת"א :

צור . ט' . צומח . ד"ן . צואר . כמ"כ . ד' :

צחוק . י"ד . צירי . ו' . ציור סולר . י"א :

ציון . ל"ב . ל"ז . כ"ס . צירים ודלתות . ל"ז :

ציצית . ת"כ . מ"ה . צללים . מ"ו :

צלם . ב' . י"ב . ט"ו . י"ז . י"ח . י"ט . ד' . כ"א . כ"ב .
כ"ג . כ"ד . כ"ה . כ"ז . כ"ח . כ"ט . ל' . ל"א . ל"ב .
ל"ג . מ"ו . מ"ח . כ"ן . וכמ"כ . ג' :

צלע . כמ"כ . ס' . צלמות . טס :

צמצום . ג' . ד' . כ"ו . וכמ"כ . א' . צפרים . כ"א .
ג"ן :

צפור . ו' . צפרנים . ל"ד . ז"ן . מ"ד . צרעת . ל"ח :

מערכת הקר"ף

קב . י"ד . קב סחובן . כמ"כ . ס' :

פיתוחי חוהם

ליעקב

קבלת שנת . ל"ב . קבלה מעשית . מ"ו :

קבורת מרע"ס . כמ"כ . ח' . קדקד . י"ח :

קדושה . כ"ד . קדיש . ל"ו . קיום . י"ג . כ"א :

קו סא"ס . כ' . ג' . ד' . וכמ"כ . א' . קול וריכור . ס' .
ל"ג :

קודם . התיקון . ח' . ט' . י' . קוצא ושערי .
כמ"כ . ט"ז :

קטורת . ו' . י"ז . ל"ו . וכמ"כ . ג' . כ' . קטרות .
סלכנה . ס"ד :

קטן וקטנה . י"ו . ד' . כ"ה . וכמ"כ . ט' . קץ .
ט"ו . י"ט :

קליפה . א' . ו' . כ"ב . כ"ג . כ"ז . ל"ד . ל"ה .
ל"ח . ט"ל . מ' . מ"א . מ"ב . מ"ג .

מ"ד . מ"ה . מ"ו . מ"ח . מ"ט . י' .
כ"ח . כ"כ . כ"ג . כ"ד . כ"ה . כ"ו . כ"ט .
ס"ב . וכמ"כ . ב' . י"ג . י"ד :

קלף . לחפילין . ל"ז . קן לפור . י"ב . וכמ"כ . ו' :

קנ"א . טס . קנ"א . כמ"כ . ו' . קץ . טס . י"א :

קץ הימין . טס . ט"ו . קריית ארבע . כמ"כ . ד' :

קריאת שמע . י"ז . ל' . ל"א . ס"א . וכמ"כ . ו' :

קרובן . פסח . כ"ו . קרבן . כ"ט . ז"ן . ס' :

מערכת הרי"ש

ראיה . ו' . ראש . ו' . ל' . ל"ז . מ"ג . וכמ"כ . ו' :

ראשית . סנו . ס"ו . ראש השנה . ס"ב :

ראובן . כמ"כ . י"ג . ראומה . טס . י"ב :

רב ורבי . כ"ז . רבי עקיבא . כ"ח . ע"ד :

רבי חייא . ל"ו . רגלי א"ק הישר . ג' . י"א :

רגלי כל הפרטופוס . ס' . רגלן כרגלן . כ"א :

רגל . ס"ד . רגלים . כמ"כ . י"א . רוח . ח' :

רושם . ל"ד . רוחא . ל"ח . כ"ן . ג"ן . ד"ן . כ"ו :

רוח שכאדם . ס"ט . רוח אלה"ס . כמ"כ . ט' :

רוח שטות . טס . ס' . רוחניות . טס . ס' :

רוק . ח"ן . רחיצת פי"ו . כ"ט . רחיצה . כמ"כ . ד' :

רחד . א' . ב' . ו"ט . ל"א . ל"א . מ' . מ"א .
מ"ב . מ"ד . מ"ה . מ"ו . ע"ז . מ"ח . כ"ס .
ע"כ . ע"ה . וכמ"כ . ו' :

רישא . רלא אקידע . י"ב . ט"ו . י"ז . י"ז . פ"ז :

אמת

רישא ר"א ו"ח ר"ז ל"ג :

רישא רעמא כמ"א ח' רישא עולאה שס :

רישא רח"א שס נ' :

רמ"ח איכחם כ"ט ל"ב ל"ח ס"א ס"ה וכמ"כ ר"ד :

רמ"ח מ"ע וס"ס ל"ח ע"ג רעש י' :

רעים כמ"כ ו' רעתא ע"ו :

רפ"ח נטונין כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו ס' :

רצועות ט"ל רצוא ושכ ס"ז :

רקיעין ל' ס"ה ע' מ"א רק ודן י' :

רה"ר ורה"י ט' ו"ג ו"ד רשימו ז"ן :

מערכת השיין

שיין ע"כ ע"ד שאת ס"ו שאול כמ"כ :

שארה כסו וענול ל' שאג ושגג ז"ד :

שכירת סכלוס ח' ו"ג ו"ד ק"ד ק"א וכמ"כ ח' ו"ח :

שבועות ל' ל"ו שבועות חג פ"ח :

שבת י' מ"ד ס"ד ע"ג פ"ז ל"ב :

שבטים ע' וכמ"כ ט"ו שדיים כ' :

שדי נ' וז' ח"ן כ"ט ס"ג ע"ח פ"ו ק"ט וכמ"כ ו' ו"ב :

שדין פ"ג ל"ו ז"ח ק' ק"ב שופר ל"ד :

שורחן של כהמ"ק פ"ד שורש ק"ז :

שור חס כמ"כ ט' שחקים ק"ס :

שחוק מ"ז שינה ו' ו"ח שיד כמ"כ ט"ז :

ש"י עלמות ל"ס שניים ג"ן ס' וכמ"כ ס' :

שירת סכזר ס"א שיעור קומה פ"א :

שיתא אלנו שסי קח עלמא ס"ט :

שכחה ו"א ל"ג מ"ט שכונה ס"ס פ"ב :

שכ"ה נ"ט ט"ו ו"ו מ"א ק"ס שך דינן ט"ל :

שכינה פגלות ו"ט ז"ח שדח סקן ל"א :

שלימה זע"ס ל"א ע"ח שלג ס"ח :

פיתוחי חותם

ליעקב קג

שלום ע"ג שמים ודן ס' פ"ס :

שמע ו' שמים לא זכו כענינו זך :

שמות ל' ל"ב ל"ח מ"ו ע"ט שמש מ' :

שם הו"ס מ"ג ק"ג שם ארנו ל"ו :

שמואל סנכיא מ"ח כ"כ שמות סכלוס ל"ז :

שמך הנדול ס"ז שמואל ומין פ"ט :

שמות סמלחכים ז"ג שם ואחרונה י' ז"ס :

שם כן ע"כ כמ"כ ו' שמיטה ק"ו :

שנה ושנים כ"ט ג"ס ק"א שס"ה לחין ל"ז :

שס"ה ימות סחמס ח' י' שער כמ"כ י' :

שע נסויין ט' כ"ו שערי וס"כ ז"ט :

שערות ו"ז כ"כ כ"ג כ"ד כ"ה כ"ס ע"ו פ' וכמ"כ ג' ה' ו"ז ו"ט :

שעמנ"ז ג"ן ו"א :

שפתים ר"ן שפע ס"ב :

שפחה כמ"כ ו"ג שקר מ"ב :

שק כמ"כ ד' שקציות כמ"כ ו"ד :

שרה כ"א שרי מנחם כ"ז שת מ"ס :

שרפים ע"ז שתיה כמ"כ ו' :

מערכת התי"ו

תי"ו ע' ס"ן תבל כ"ד תכאמו כמ"כ ב' :

תנין ו"ח וכמ"כ ו"ג תהו ס"ג :

תהלה כמ"כ ג' תורת אמת מ"ב :

תורה ח' ג' ד' מ' מ"ג ע"ז כ"ו ע"ס ע"ז וכמ"כ ח' :

תוספת נפס יחידים ע"ד תולע כמ"כ ו' :

תחיית המתים ל"ו תחום טבח כ"ס :

תיקוני דקנא ו"ד ט"ב כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה מ"ו ס"ו וכמ"כ כ' תיקון כל סאלולות ז"ד :

תיקון סו"מ ח' ו"ד ע"ז י"ז ו"ח וכמ"כ ח' :

תיקון סמלכות ל"ס תינוק ל"ח ט"ל :

תיבה של מרע"ס ס"ט תיקו כמ"כ ו' :

תלתליט מ"א תמר ל"ב ל"ז :

קס

תורת אמת

תם . כ"א . תגה סודך . כמ"ב . ו' :

תנאים . שס י"א . תפילת שמחות . ה' :

תפילת ענות . י"ב . תפילת שבת . י"ג :

תפילות . מ"ס . כ"ט . ס' . ס"א . ס"ד :

תפילין . כ"ו . ו' . י"ח . מ"ח . י' . כ"ב . ס"ב . ס"ז . וכמ"כ :

תרי"ג . אכזבים . מ"ד . תרפים . ז"ן :

תרי"ג מפתח . ע"ב . תרדמה . ג"ן :

תרגום ע"ז . תשובה . ע"ג :

תשמיש המטה . כמ"ב . ב' :

ת"ת . ד' . ל"ג . ס"ס . ס"ח . :

תורת אמת ליעקב

בראשית

כרז חלסים . כמע' סמ"ס או' ק"ח . וכמ"כ . י"ט :

והקדן סיחם תבו וככו . שס או' :

והקדן ע"פ תהום . שס כמ"כ או' י"ד :

ורוח חלסים מרספת . שס ר"ל וכמע' הר' כ"כ :

והי קיזע בתוך סמים . מע' השו"ן כמ"כ . ז' :

ויזר ה' חלסו"ס וגו' . כמע' הא"ף או' ר"ו :

ויכרה חלסים את האדם כללמו . שס :

ועל ה' חלסים תרדמה . כמע' השו"ן או' ז"ב :

ונהר וולא מעדן וגו' . שס או' קל"ט :

האשה אשר נתת עמדי . כמע' סקו"ף אחת ה"ן :

ואת הסעם עלם וגו' . כמע' סאל"ף או' קס"ז :

ולכל חיות הארץ . כמע' הדל"ת או' י"ד :

היו האדם לנפש חיה . שס אות ע"ו :

ותפקחנה עיני שניהם . שס כמ"כ חות ה' :

ותקח מפריו ותאכל . שס אות ל"ג :

בעשה אדם כללמו . כמע' השו"ן או' ע"ט :

כללם חלסים עשה אותו . שס חלם חולדות השמים וגו' . כמע' הס"א או' ט' :

לא ידון רוחי באדם . כמע' :

פיתוחי הוות

ליעקב

האל"ף או' פ"ג :

כשנס הוא כשר וגו' . כמע' חמ"ס או' פ"ב :

ואתה תשיפוט עקב . כמע' חטו"ן או' קנ"ב :

ונח מלך חן בעיני ה' . שס כמ"ב או' ד' :

חלם חולדות נח נח . כמע' חטו"ן או' י"ח :

ויכוסו כל חרדים סבסלים . כמע' סמ"ס או' מ' :

כל אשר נשמת וגו' . כמע' סח' או' י"ג :

וכמע' חטו"ן כמ"ב או' כ"ה :

כו יזר לב האדם רע . כמע' העו"ן כמ"ב י"ד :

סודך רס האדם באדם . כמע' סלול"ת או' ז"ן :

ואכזבים בן ע"ס וגו' . כמע' האל"ף או' קל"ט :

ברוך אכזבי וגו' קונת שמים וגו' . שס או' קמ"ה :

ואת הנפש אשר יעשו בידו . כמע' חטו"ן או' פ"ח :

והנס בן לשרם אשדך . כמע' חטו"ן אחת קי"ב :

כוחם סמל את יצחק . כמע' חמ"ס או' קנ"ג :

וס' המטד על סודס . כמע' חמ"ס או' י"ח :

לחוק עשה לי חלסים . כמע' חמ"ס או' י"ד :

קחל להיות לשרם וגו' . כמע' סרי"ט או' ג"ן :

ויטע אשל בבאר שכע . כמע' חטו"ן או' כ"ג :

והוא עומד עליהם תקח הפן . שס כמ"כ ז' :

שרם מאס שנס ח' שנס וגו' . כמע' האל"ף או' פ"ג :

וס' כידך את אכזבים ככל . כמע' הדל"ת כמ"ב . ו' :

וקמלך כדם וחנל . כמע' סכא"ף או' כ"ס :

חולדות אדמט כולו באדרת טענר . כמע' סקו"ף או' כ"ח :

ויעקב היש חס . כמע' הדל"ת או' ט"ל ומע' סמ"קע"א :

חדו אחות בעקב עשו . כמע' ס ו"ר או' כ"א :

והיו חך ולא ולא ועקב . שס או' ס"ו ומע' העו"ן או' ז' :

ועשו אחיו כא מלדו . כמע' סו"ן אחת ל"ה ומע' סקו"ף מ"ג :

ואנכי איש חלק . שס כמע' חטו"ן או' ק"ג :

וחן לך חלסו"ס . כמע' ספח חמת או' ס"א :

ועקב כנס הקסון . כמע' סלד"ו אחת י"ג :

סן

תורת אמת

פיתוחי חוהם

ליעקב

קנא

הן עשו אתי איש שגור . כמע'
 פשי'ן או' יו' :
 ויגד יעקב לחלל וגו' . כמע' הדלית או'
 ט"ל :
 ויאסב יעקב את חלל . כמע' הויר'
 או' ק"ט :
 וישכב כמקום ססוא . כמע' הכא"ף
 או' מ"ח :
 ויהי כבוקד וסנס סוה לאס . כמע'
 הלמ' ד' אות'ר' :
 פידעתס את לבן בן כחור . שס או' ו' :
 אס כל אשר לבן ענשס . שס :
 ותגטכ חלל את סתפוס . שס או'
 ט"ל ומע' ה' ו' :
 ופגע כמקום ססוא . כמע' המ"ס
 או' רל"ו :
 והגס סולס מוטב וגו' . כמע' הסמ"ך
 או' ח' :
 עקוריס נקוריס ונרוחיס . כמע' סעי"ן
 או' כ"א :
 וירא והגס כאר בשרס . כמע' ספ"א
 או' ל"ח :
 חס שער ססמיס . כמע' הס"י
 או' ד' :

ויצא

לח יאמר עוד שמך יעקב . כמע' הר'
 מ"ו ומע' הויר' או' ק"ו :
 ואלה סמלטס אשר מלטו והגמסכיס .
 כמע' המ"ס או' ל"ח ומ"ח וק"ה . וכמ"כ
 ד' . ס' . י"ד . כ"ו . מ"ו . מ"ח :
 ושס אשרו מסיטכאל . שס או'
 ס' וס"א :
 שאול מרחכות סנסר . כמע' הס"י
 כמ"כ או' ב' :
 קטנתי מכל ססמיס . כמע' סק"ף
 כמ"כ או' ט' :
 ויהי בלאת נפשה כי מתה . כמע'
 סר"ש או' נ"ן ונ"ס :
 ויוסף הורד מגרמס . כמע'
 סת"ו או' מ"ו :
 ויהי יוסף וסס חואר וגו' . כמע' הויר'
 או' ו' :
 ונתה תמר כלתך . כמע' סעי"ן כמ"כ
 או' ו"ג :

וישלח

מקן סאלסיס מלא . כמ' שפת אמת אות
 ס"א :
 וסיס כמבואות וגו' ור' הויר' . כמע'
 סויר' או' ל"ה :
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

וישב

וינש
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

מקן

וינש
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

ויחזי

שמות
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

וארא

וארא
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

בשלח

בשלח
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

יתרו

יתרו
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

משפטים

משפטים
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

תרומה

תרומה
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

תצוה

תצוה
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

תשא

תשא
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

ויקהל

ויקהל
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

ויקרא

ויקרא
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

תזריע

תזריע
 וילקע יוסף את כל סכספ' . כמע' הכא"ף
 כמ"כ או' א' :
 וסארמה לח חסס . כמע' הס"י או' כ"ו :
 ולבן שיניס מחלב . כמע' הויר' אות
 פ"ה :
 ופחו ורועי וריו . כמע' הויר' או' י'
 וכמע' לר"י או' ל"ד :
 כס חאמר לבני' אהיה וגו' . כמע'
 האל"ף או' פ"ו . וכמ"כ . י"ו :
 ודאיתס על סאכניס . שס ק"ח וכמע'
 הלמ"ד אות' י"כ :

תורת אמת

פיתוחי חותם

ליעקב

כמ"ב ר"ל :

הפך לכן טהור הוא . כמע' סלמ"ד
אות מ' :

אחרי

ואל יבא בכל עת . כמע' הדלית' או' י'
כמ"ב :

קדשים

כמדה כמשקל וגו' כמע' סמ"ס כמ"ב
כ"ו או' וכ"ח :

לא תכלה פאת שוק וגו' . כמע' הס"א
כמ"ב ג' :

מפני שיכה תקום . כמע' ערכת
הש"ן או' כ"ו :

ואם שפחה נחרפת . כמע' המ"ס
כמ"ב או' ר"ל :

בהעלתך

את הנרות . כמע' המ"ס אות
ק"ס :

אלרד ומורד . כמע' הדלית'
אות ב' :

ותאיש משם עמו . כמע' הלמ"ד
או' ט"ל :

שלח

לך אנשים וגו' . כמע' המ"ס או' קמ"ח :

קרח

פרח מעט אהרן . כמע' הס"א אות
מ"ד :

חקת

יעש תעשה כמש נחשת . כמע' הט"ן אות
קמ"ו :

אז ישיר וישראל והנמשך . כמע' ערכת
הש"ן או' ס"ח :

באר ספחים שרים . סס וכמע' הכ"ף
או' מ"ח :

בלק

ומספר את רובע וישראל . כמע' ז"ן פ"ד
וכמע' סעי'ן אות ל"ב :

וישראל עושה חיל . כמע' הכ"ף
או' כ"ח :

פתורה אשר על הנקר . כמע' ספ"א
כמ"ב או' ו' :

פינחס

עולת תמיד . כמע' סח"ו כמ"ב או'
יו"ד :

דברים

אחר עשר יום מתורב . כמע' הקו"ף
כמ"ב או' ג' :

סנס ערשי ערש כהל . כמע' סעי'ן
או' קמ"ז :

ואתחנן

ואתם סוככים כס' וגו' . כמע' הדלית'
אות מ"ו :

כי ס' אלסך את וגו' אל קנא .
כמע' הקו"ף כמ"ב או' ו' :

עקב

בעלותי ססרס לקחת לוחות . כמע' הלמ"ד
אות מ"ס :

ראיתי את העם וסנס עק"ע . כמע' ערכת
סעי'ן או' ג"ח :

ואתמה את שמש ויעשה אותך וגו' . סס :

ראה

כי הדס הוא סספס . כמע' סמ"ן או' ט"ו :

שפטים

ראשית נא לאקד וגו' . כמע' המ"ס או'
ל"ח :

כי ימלא חלל בארמה . כמע' ערכת
סח"ו או' כ"ח וכמ"ב או' ר' :

תצא

כי יקרא קן לפיר והנעשוי . כמע' הש"ן

ל"ח :

והאם רובלת על האפרוחי . כמע'
סח"ן או' ל"ו :

כי תכנה בית קדשי . כמע' המ"ס
או' ר"ו :

תבוא

ארוך סאיט וגו' וסס בסקר . כמע' הש"ף
או' ס"ה :

האזינו

כנשר יעיד קנו . כמע' סח"ת אות
ע"ו :

ואמר ה' אלוהינו וגו' . כמע' קו"ף
כמ"ב או' ג' :

ואין אלהים עמדי . כמע' הקו"ו
או' כ"ד :

כי חלק ה' עמו . כמע' המ"ס
או' פ"ג :

וזאת

הכרעה . תודס טס לנו משס . כמע' סו"ד
או' ק"ה :

ובנביאי האמת

יהושע

כ' . שנים אנשים מתגלים . כמע' המ"ס
או' רמ"ו :

ז' . ומה תעשה לשמך הנדול . סס
כמ"ב ו' :

ה' . סיוס נלותי את חרפת וגו' . כמע'
סעי'ן או' קל"ג :

שופטים

י"ג . ומרס לא יעלס וגו' . כמע'
הר"ס או' ל"ב :

ד' . רחס רחמתיס לראש נכר . סס או'
ל"ה :

שמואל

א'כ' . ומעיל קטן תעסס וגו' . כמע'
סלד"ו או' י"ג :

י"ו . רודו הוא הקטן . סס
כ"ח . לסי' ראשו עולק וגו' . סס וכמע'
סעי'ן או' ג"ב :

ך' . כן ישי חיעל הארמה . כמע' סו"ד
או' א' :

כ"ח . למס המתקמי לעלוה . כמע' הש"ן
אות כ"ב :

ט"ו . אס קטון אתה כעניך וגו' . סס
כמ"ב או' ב' :

י"ג . סנס שאל כנכיאוס . סס
כ' ט' . וסי רוד כאגער הראש . כמע'
סח"ס אות ל"ו :

כ"ג . לריק מוסל כיראת אלהוס . כמע'
סלד"ו או' מ"ט :

כ"ח . וסוה הכס את החרו וכו' . כמע'
סעי'ן או' ס"ח :

שמואל

א' ג' . אז תכאנס כ' נשים וזות . כמע'
הט"ן או' קמ"ו :

מ"ד . אני ה' ואני אחרון כמע' סלל"ף
אות ל"ח

מלכים

וכמע' סה"א כמ"ב או' ה' . וכמע'
סכא"ף או' ע"ו :

מ"ב . כורא סשמי' ובוטוס . סס או' פ' :

מ"ט . ואמרת כלכך מי ילד וגו' . סס
כמ"ב או' ל"א

ישעיה

מ' . וכל כשליט עפר הארץ . כמע'
גימ"ל

אמת

פיהוה" חותם

דיעקב קלב

גומ"ל או' א' :

וכמע' העי"ן או' ז"כ :
מ"ג . טהתן כוס דרך . כמע'

הרלו"ת או' ד"ן :
מ' . וראו מי כרא' חלה . כמע'

הוי"ו או' א' :
מ"ט . ישראל אשר כך תפאר . כמע'

הוי"ד או' פ"ד :
א' . ירכס רמס מלאו . שם

או' ז"ה :
כ"ד . ושמתי כדבר שמשו' . כמע'

הכז"ף או' כ"ח :
מ"ח . אף ידי יסרה ארץ . שם

או' מ"ח :
ט' . למריכה המשרה . שם

כ"א . כי שמים בעשן נמלאו וגו' .
כמע' סמ"ס או' ס"ג . ומע' העי"ן

או' ה' :
ס"ס . בלע המוח לנח . שם

כמ"כ או' כ"ו :
מ' . מי מרד בשעלו מים . שם

כ"ח וכמע' ז' או' מ"ב א' :
ל"ס . פרוח חפרת ותנל . שם

או' ז"ד :
כ"ו . כי לא עם ביטת היא . מע'

האל"ף או' ז"א :
ג' . וכשם משלו בו . כמע' הנו"ן

או' קמ"ו :
כ"ד . וכל כנף לימתי ה' . שם

כמ"כ או' ט' :
ס"ו . והאזן היום רגלו . כמע'

הסמ"ך או' כ"ז :
כ"ה . והשכיב בלחמית וגו' . כמע'

העי"ן או' מ"ז :
ל"ב . והים מעשה הלקה של . כמע'

הנר"י או' מ"ח :
ן . ה' אלשי"ם נתן לי לשון וגו' . שם

כמ"ב או' ח' :
י"ט . הנה ה' ירכב על ע"כ ק"ל .

כמע' הקו"ף או' י"ד :
כ"ד . כרגע קטון עוכתך . שם

כמ"כ או' ט' :
ו' . הלא שדי . כמע' העי"ן

או' כ"א :
ל"ס . או ידלג וגו' ותיקן לשק אלס . שם

או' ט"ל :
א' . אס יסיו חטאיכס כשנים וגו' . שם

אות ס"ח :
ל"א . מרחוק ה' נראה לי . כמע'

הוי"ד או' פ"ה :
ג' . ומלח אשה זונה וגו' . כמע'

הנו"ן כמ"ב או' י"ד :
כ' . כי פטו אליו עורף וגו' . מע'

העי"ן כמ"ב או' ח' :
כ"ה . שאנ ישאנ על טהו . כמע'

העי"ן או' ז"ד :
ל"א . נקכה תקובב גבר . כמע'

הט"ן או' קמ"ב :

ל"ב . כי על חמי ועל חמתי וגו'

כמע' הקו"ף או' ל"ח :
יחזקאל כ"ו . אמלאה המרכה . כמע'

האל"ף או' קס"ב :
א' . כעין החשמל וזנה לו . כמע'

המ"ס או' קכ"ג ודנ"ז :
סס . ולקיות רטא ושוכ . שם

או' רמ"א :
סס . רוח סצרה ענן גדול וגו' . כמע'

הסמ"ך או' ל' ומע' הקו"ף או' כ"ן :
ס' . זאח ירוש' בתוך הנגיס וגו' .

כמע' העי"ן קכז ומע' הקו"ף ל"ח :
ל"א . יפה ענף וקורש מלל . כמע'

הנר"י או' כ"ב :
ו' . והמה כארס עכרו כרית . כמע'

הסמ"ך או' כ"ה :
ו' . נשבע ה' כנפשו . כמע' הנו"ן

או' כ"ב :
ו' . ומי יקום יעקב טו קטון . כמע' הנו"ן

סו"ד או' ק"ו :
עובדיה - אס תבסו כנשר . כמע'

הקו"ף או' ג"ח :
ס' . והים שארית יעזב בניוים .

כמע' העי"ן או' ז' :
ו' . מי אל כמדק טשא עין וגו' .

כמע' המ"ב או' ע"ד :
סס . כי חסן חקר הוא . כמע'

הפ"א או' י"ב :
זכריה י"ב . יוגר רוח ארס בקרבו . כמע'

הרז"ש או' ס"ט :
י"ד . ביוס ההוא יהיה ה' אחד .

כמע' סה"א או' ס"ט :
סס . והיה יום א' הוא יודע לה .

כמע' הכז"ף או' מ' :
כ' . תורת אמת היתה כשירה . כמע'

הדל"ת או' ט"ל :
סס . כי שפתי כסן ישמרו רעה . שם

כמ"ב או' כ' :
ג' . חמי ס' לא שתיקו . כמע'

סה"א כמ"ב או' ס' :

וכתו"ב וזר רכרי אמת

א' . הכל הבליס אמר קהלת . כמע'
הס"א או' כ"ו :

ו' . אשר עשה האלמים את הארס ישר וגו' . כמע' האל"ף כמ"ב או' ב'

ט' . ככל עת יהיו כנדיק לבנים .
כמע' הבי"ת כמ"ב או' ו' . וכמע'

המ"ס כמ"ב או' י"ד :
סס . רכרי חכמים כנחת נשמעוים .

כמע' הכז"ף או' כ' :
ו' . לכ חכס לומנו וגו' . כמע'

הלמ"ד או' ס"ג :
שיר השירים חמי ישגם . כמע' האל"ף

או' ז"א ומע' העי"ן או' כ"ו :
סאל"ף לך שלמה . שם כמ"ב

או' י"ו :

עינק

ירמיה

אמת

פיתוחי הוראה

ליעקב

ענין כרכות כחשבון
 חמי"ת או"ך
 החלף לך שלמה וגו'
 הכא"ף כמ"כ ג'
 הנה מעטו שלשלמה וגו'
 המ"ס ק"ח
 חללו רעים שמו וגו'
 הר"ש כמ"כ ו'
 הרד"אום נקט ריח ועל שחמיטו וגו'
 קולותיו תלחלים וגו'
 חת"ו או" מ"א
 ה"א כ"ח ומ"ב
 דרכי טוון חכמות מבלי באי מועד
 כמע' הו"ד ק"ס
 השליך משמים ארץ ת"ת ישראל - כמע'ג'
 המ"ס קס"ד
 יתקו ירוש' לנדה וכן חטא חט' ירוש'
 כמע' חנו"ן קנ"ו
 ויסע כתר מלכות כראשה - כמע'
 המ"ס כמ"ב א'
 שבעת הסריסים המשדחים וגו'
 כמע' הסמ"ך ל"ג
 גיחור נדוני - כמע' האל"ף
 או י"ב ואו' קל"ט
 זקן אהרן - שם או' ס'
 יוס ליוס ויביע אומר - שם ס"ט
 גם נפור מלאה בית - שם או' ל'
 וכמע' הנד"ו'
 בקשו עניו חמור - שם קי"ד
 לדיק כחמר - שם קל"ו
 אלס לרק - שם קל"ח
 חלקים באו גוים - שם קע"ה
 אשר חנה הודך - שם קב"ט
 אחה פוררה וגו' רנ"ו
 סומך ה' לכל הטופלים - כמע' הכו"ת
 או' ל"ה
 כל עצמותיו תאמרנה - שם אות כ"ד
 נח המלך קדאתי יה - כמע'
 חל"י"ת או' י"ח
 לעולם ס' דרכך נלכ - שם פ"ט וכמע'
 וי"ד - ס"ו ומע' מ"ס קס"א
 שוודר עפ"ו מדותיו - שם ל"ג
 ביהל דעוה ה' - שם ט"ל
 מששטו ה' אמת וגו' - שם כ"א
 הודיעני ה' קני - שם ג"ן
 השמים מספרים וגו' - שם ע'
 עינו ה' אל לדיקים - שם ל"ד
 חחי כפזי ותהללך - שם כמ"ב י'
 ומלכותו ככל מש' - שם
 אמרתיו עולם חסד יבנה - כמע'
 חו"ן אות ג'
 חס פ"ה
 שם קי"ג
 כילס כחכמה יבשית - כמע' החו"ת
 ת' וע"ת ובת"כ ת"י

איכה

אסתר

תהלים

יומם ילוח ה' חסדו - שם או' ל"ח
 וכמ"כ או' ו'
 ראשית חכמה - שם ע"ו
 ותהלהי אחטום - שם או' ל"ח
 נצבה סגל לימך - כמע' הו"ד ט'
 ומע' השו"ן ס"ח
 כי כיה ה' נור עולמים - שם ל'
 סולו לחוכב כערכות - שם
 משכיל לאיתן הארתי - שם ל"ו
 נלמתי דומים - שם ס"א
 כאלהים נבשה חיל - כמע'
 הכא"ף אות כ"ח
 נלמי ראו עיניך - שם ק'
 בתם לכבי - כמע' הלמ"ד כ"ח
 ומדת ימי מה היא - שם כ"ד ול"א
 עוטה אור וגו' - שם כ"א
 השמים מספרים כבוד אל - כמע'
 המ"ס או' כ"ו
 סויד אפקוד רוחי - שם ל'
 כי רגע באפו - שם
 ל"ה
 מנחל כרך ישתה וגו' - כמע'
 הנו"ן או' כ"ז וע"ב
 שם או' פ"ו
 חכל ס"ג יחדיו נאלתי - כמע'
 הסמ"ך או' ג'
 אמרתי עולם חסד יבנה - כמע'
 העי"ן או' ט"ל
 אך כללס יתהלך איש - כמע'
 סלר"י או' ל"ג
 אור זרוע ללדיק - שם או' מ"ט
 קומם ה' אל נשא ירך וגו' - שם
 או' ז"ן
 ישמחו השמים ותגל הארץ - שם
 כמ"כ ג'
 ה' לך על ימוך - שם
 כי רכיתנו במקום תמים - שם או' ו'
 סנוחן שלג כלמר - כמע'
 השו"ן או' ס"ח
 שם כמ"כ ה'
 וימירו את כבודם כחכמות וגו' - שם ט'
 כשוא גליו אחה תשכחם - שם או' ט"ו
 ואני תפילתי וגו' - כקו"כ שפת
 אמת או' ס"א
 ר' קנה חכמה קנה בינה - כמע'
 האל"ף או' ד'
 ו' ואיש תכונה ידלנה - שם
 או' ל"א
 י"כ אשת חיל עטרה בעלנה - שם
 קט"ו
 ומע' הכא"ף או כ"ח ומע'
 המ"ס או' ל"כ
 ל' חבלה ומחתה פיה - שם
 קכ"ב ומע' הו"ן ל"ו
 כ' כי אס לבונה תקרא - כמע'
 הכו"ת או' כ"ו
 י' כרכות לראש לזקן - שם
 ו' ומע' המ"ס קי"ו
 כ"ז

בישרי

כ"ז . טובה תופחת מגולה . כמע'
 כגית"ל או' ר' .
 ל' . דרך נבר בעלמה . כמע'
 הרלו"ת או' כ"ח :
 כ"כ . עיני ה' ינצרו רעת . שם
 כמ"כ אות א' :
 כ' . מפיו רעת וחכמת . שם
 או' א' :
 ג' . ס' פאכמאסר ארץ תו' . שם
 או' י"ג :
 ומע' המ"ס או' ו' ומע' הריו"ש או'
 מ"ו :
 ל' . מה שמו ומס שם כנו . שם
 ע' ומע' הו"ין ל"א :
 י' . ורזיק יסוד עולם . שם
 לנ' ומע' הו"ו או' ח' :
 ס' . תלוש וירדות מות . כמע'
 החי"ת כמ"כ ר"ד :
 ו"ט . גס כלא רעת נפש תו' . כמע'
 תקו"ף או' ו' :
 כ"ד . כי שבע ופול לרזק והס' . כמע'
 השו"ן קו"א :
 א' . כט האלה"ס . כמע'
 האל"ף או' ו"ב קב"ג :
 ט"ו . ושמים לא זכו כעיוני . שם
 או' פ' :
 ל"ג . ורעת שפתי ברור מללו . כמע'
 הרלו"ת כמ"כ או' ב' :
 ל"ד . איוב לא כדעת ודבר . שם
 ל"ג . סן כל אלה יפעל אל תו' .
 כמע' החי"ת או' מ"א :
 ל"ד . אס וסיס אלוו לכו רוחו ונו' .
 כמע' הו"ו ט"ל :
 כ' . עור כער עור וכל אסר לאיס .
 שם ק"ט :
 ו"ט : ואחר עורי נקפו זאם . שם
 ומע' העו"ן כמ"כ א' .
 וכמע' השו"ן או' כ"ח :
 ל"ו . כו לשלג ואמר הו' ארץ . כמע'
 הכא"ף אות י"א :
 כ"כ . וסיה שרי בנרדך . שם
 א' מ"ח .
 ומע' המ"ס או' כ"ן כמ"כ . ומע'
 השו"ן או' ג' :
 כ"ח . קן שם לחשך ונו' . כמע'
 הקו"ף כמ"כ או' י"א :
 ו"ד . ונפשו עליו תאכל . כמע'
 הריו"ש או' כ"א :
 י"ג . כבנר אכלו עש . כמע'
 השו"ן או' כ"א :
 ט' . עושה עש כסיל וכימה . שם
 ט"ו . ואל שדי ותגבר . שם
 כמ"כ או' י"כ :
 ל"ג . ואלמך חכמה . בקו"ספת
 אמת . מ"ו :
 ו' . וסודי נהפך עליו תו' . כמע'
 הה"א מ"כ . וכמ"כ ו"א :
 ע' . פקח עיניך וראה תו' . כמע'

דברי

מאמרי חז"ל סגאטריס באמת

ברכות ו' . פרכי דרכון השלכו . כמע'
 ככ' ס"ג וכמע' לר"י . ל"ד :
 לגי' כל מי שאין בו רעת אסור לרחס
 עליו . כמע' סרל"ת ס"ב או' ומע'
 סקו"ף אות ו' :
 שם . כל ארס שיש בו רעת כאלו נכנה
 כסמ"ק כימיו . שם כמע'
 הרלו"ת או' ס"ב :
 פסולה כלא כוונה וכו' . כמע'
 החי"ת או' ס"ב :
 כ"ה . ענין סחלוס כאן ע"ו שד . שם
 פ"ו :
 שם . אין חלוס כלא דכחם בטלויס .
 שם או' ל"ו :
 ו"ג . סקודא לאכרהס אכרס וכו' .
 כמע' סו"ד או' קו' :
 ו"ד . יפנה ויבשה לרכיו . שם
 כמ"כ או' י"ג :
 כ"ה . כשאתס מתפללניס דעו וכו' .
 כמע' החי"ת ל"ח :
 ל' . אסור לארס זימלא פת שחוק .
 כמע' הכא"ף . כ"ח :
 ו' . הראה סקב"ס למסס קסר של תפולין .
 כמע' סלמ"ד או' ב' . ומע' העו"ן
 או' ל"ח :
 ל"ג . אטו יראס מלקא ווטרתו הו"א
 וכו' . שם או' ט"ל :
 ו"ס . לעת"ל לחיקיס יושכיס ועטרותיס .
 כמע' ספ"א או' ח' :
 ו"ו . וחגינא בני די לו כקכ חרוכין .
 כמע' הקו"ף או' י"ד :
 ס' . לשולס וכנס אדס שיטורי כ' פהחיס
 ואח"ך ישב . כמע' הריו"ש כמ"כ
 אות ו' :
 ו' . סקכ"ס מגיח תפולין . כמיל
 הקו"ו או' ב' וכמ"כ ט' :
 ס' . לעוס ישלג וכו' ואפי' עטרות
 וריכין . שם ע"ו :
 ו' . עשה לה דריס במקוס כוונת .
 כמע' הרלו"ת כ' :
 פ"א . אין דחינוק יודע לקרית או"א
 ער שיטעוס טעס הנן ורכרי רש"י
 ו"ל :

איוב

דניאל

אמת

פיתוחי חותם

ליעקב

חלה

ו'ל. סס כמ"ב או' ה' :
פ"ד. קכ ישן וקכ חדש וכו'. כמע'
הקו"ף או' י"ד :
בש"א מקב לחלה ובה"א מקביום וכו' .
סכ :

חרומות

פ"ד. המונס משוכח וסמורד משוכח :
הומיט וכו'. כמע' המ"ס
כמ"ב או' כ"ו ומ"ה .
יחשלתו. רכו מאיר אודמך באסייה
אמר וכו' הא משוכחן דירכון . כמע'
הרי"ש או' ע"ד :
פ"ח. מ"ד לבכחיני אחתי כלה וכו'
כחילה באחת מעיניך וכו'. כמע'
הדל"ת או' ל"ד :

כלאים

שבת

ק"ד. שקר אין לו רגלים . כמע'
הה"א אות כ"ח :
ד"ס. נוכהו ורוחכו ר'. ורה"ר
רוחכו י"ו אמת . כמע' הוי"ן ל' .
וכמע' הרי"ש או' ט' :
מל ולא פרע כאלו לא מל . כמע'
המ"ס קכ"ג :
כשעלה מרע"ה למרום אמרו מה"ס
וכו' ה' ארויטו מה אדיר וכו' תנה הודך
וכו'. כמע' המ"ס כמ"ב כ"א :
מ"ד. משמים השמעת דין ארץ יראה
וכו'. סס :

סוכה

כ"ב. כל הגדול מחכירו ופרו וכו' .
כמע' האל"ף או' קל"ד :
מ"ה. לא פחית עלמא מל"ו לריקי .
כמע' הוי"ו או' א' :
כ"ס. בעון משכב זכור עתה לוקח .
כמע' המ"ס או' ט"ו :

ביצה

ה'. עובר ירך אמו . כמע'
החי"ת או' ל"ג :
וכן ברא כרעא דאברהם . סס :
השנה . ח"א כששרי נכרא העולם וכו' :
כמע' החי"ה או' פ"ט :
עשר גלויות גלו הסנהדרין וכו' . כמע'
הטו"ת י"ט :

ראש

תענית

והיה כאשר ירום משה ידיו וכו' וכו' .
כמע' הלה"ו או' ז"ן :
אר"י משס מעה"ק טכריה תו' עתהדין
להגאל . כמע' הרי"ש או' ע"ד :
ה' . נשכע הקב"ה שלא יכנס וכו' .
כמע' הוי"ן או' ל"ח :

מינייה

יעקב אבינו לא מת . כמע'
הוי"ד פ"ט וקי"כ ומע' מ"ס קע"א :
אין מלכות נוגעת בחברתה .
כמע' הלמ"ד או' ג' :

מועד

חגיגה

קטן י"א . עושין מעדס בהולא ורופנא
כחו"ה כמע' כמ"ס או' רי"ז :
י"ג . אין לך דיבור שולא מפני הקב"ה
שלא נברא ממנו מלאך א' . כמע'
דל"ת כ"ו וכמע' . הוי"ן או' מ"ו :
כי דכריום נכר' העולם וכו' . כמע'
ס' או' ל"ה :

ולוי אינו משמש כלום וענין הו' ריקעי'
כמע' הלו' או' ט' וכמע' העי"ן קכ"ח
וכמע' הרי"ש או' מ"ט וס"ג :
מה למעלה ומה למטה . כמערכת
הוי"ן או' ק' :

כמסתרים תככה נפשי מפני וכו' כמע'
החי"ת או' כ"ה :
חשמל פעמים חסות וכו' . סס
כמ"ב ט"ו :

אינו דומה שונה פרוק ק"פ וכו' כמע'
החי"ן או' ל"ג :
שחקים שחקים מן ללריקים לעה"ל .
סס ק"ה :

יבמות

ס"ד . בימי דוד אימעיטו שני . כמע'
הדל"ת או' פ' :
ואות ס"ג . אין כ"ד בה ער שיכלו וכו' כמע'
מ"ס כמ"ב ו' :

ל"ד . כל מעכות שכ"ד תמר שמן כמע'
העי"ן כ"ד :
סס . אין אשה מתעברת מביאה א' . סס
ק"ג :

קידושין

רי"א כומן שישר' עושין רש"מ נק' כניס
כמע' הרי"ש או' ע"ד :

מ' וס' שכלוחות וכו' כמע' הוי"ן
י"כ . ומע' סמ"ך כמ"ב ד' :
כ"ה . והתחת תיו וכו' תיו תחיה . וכו'
כמע' המ"ס או' ק"ע :
הקויטע וולא בקב שלו . כמע'
הקו"ף אות י"ד :
ל"ב . הזהיר במלות לויית וכו' . וכמע'
החי"ן או' פ"ו :
הידור קבלה בימי אחשורוש . כמע'
החי"ו או' ד' :

ל"א . אין לי להקב"ה בעולמו אלא יראה
שמים . כמע' הוי"ד קי"א :
י"ח . ויכן ה"א את הללע וכו' היתה וכו'
כמע' החי"ת אות כ"ה :

מ"ט . כה כהן לישראל אין זיוגם .
כמע' האל"ף או' ק"ס :
ז' . כחיב כי גדול ער שמים וכו' .
כמע' הלמ"ד כ"ט :

ק"ח . קשין מוונותיו של אדם וכו' .
כמע' המ"ס כמ"ב או' י"ט :
ק"ב . שור תס מרחיקין ממנו ון אמה .
כמע' ש"ן כמ"ב או' י"ט :
סס . שור שחור בימי מסן . כמע'
החי"ו כמ"ב או' י' :

עירובין

פסחים

ס"ט . ירמיה לא אמר והניחא וכו' .
כמע' החי"ת או' כ"ה :
כ"א . ה' דברים שחסרו ככית ב' .
כמע' המ"ס או' קס"ד :
כ"ד . כשנכנסו גוים להיכל מלאו כרובי'
וכו' . סס :
זרות נעשה שנגות וס"א זכות .
כמע' הוי"ן או' ל"ט :

יומא

אמת

פיתוחי חותם

ריעקב

קלד

נדרים

ך' אלמים למה הויין . כמע' האלף
או' ל"ג :
מ"ט . כ"ד בתי כסאות אית לי וכו' .
כמע' הו"ד כמ"כ או' י"ב :
י"ז . נדרים חלין ע"ד מלוה . כמערכת
הנו"ן או' ח' :
מטורע חשוב כמת . כמערכת המ"ס
אות ק"ע :

גיטין

כ"ו . מט כמזכר באלום כאלמים . כמע'
החיות אות ק"ד :
ע"ס . ומן היניקס כ"ד ח' ות"א י"ח
ח' . כמע' הו"ד כמ"כ או' י"א :
כ"ז . חין ד"ת מתקומין אלא כמי וכו' .
כמע' תי"ו או' מ' ומ"ג וע"ו :
מהיבן עוררין לו מלוואו . כמע' החיות
כמ"כ אות י' :

טובה

האשה בשולדת מלטונות הירכוס . כמע'
הלמ"ד או' י"ב :
בעקבות משיחא וכו' . כמע' העי"ן
או' ט"ו וק"כ :
זולה אשה בקב ותפלות וכו' . כמערכת
הקו"פ או' י"ד :
חין אדם חוטא אלא ככנס בו וכו' .
כמע' הרי"ש כמ"כ או' ח' :
חין אונחם בקרקעות . כמע' האל"פ
או' קנ"ה :

מציעא

טוליא הקכ"ה קמם מנתקה . כמע'
הסמ"ך אות י"ח :
בטולו גוהרקו חסכל לבר מר"ח .
כמע' הרי"ש ל"ו :
קכ"ג . ועיני לאה רכות מרמעות .
כמע"ס אל"ף או' קס"ח :

בתרא

ח"ד . עולם הפך ראיתי וכו' . כמע'
העי"ן או' י"ח :
סנהדרין ל"ד . ארס"ר גיטו מבכל וראשו מא"י
כמע' האל"ף או' קע"ח :
שרדן אלו סנהדרין וכו' . כמע' הטי"ת
אות י"ט :
ל"ו . שיתא לפי שני הוי עלמא . כמע'
העי"ן אות ל"ט :

ע"ז

ק"ו . ביקש דוד לעבוד ע"ז . כמע'
הרי"ש אות ל"ו :
ק' . בתיר הקכ"ה להנחיל ש"ו וכו' .
כמע' השי"ן אות ל"ה :
י"ס . דעתן של נשים קלה . כמע' הדל"ת
או' ל"ד :

אבות

ל"ט . ר' רבחס לריכין חותם וס' חבלת .
כמע' החי"ת או' כ"א :
ג' . הקכ"ה שט כח"י אף עלמין . כמע'
העי"ן ל"ט . וכמע' רי"ש י"ו :
כן שמנה עשרה לחופה . כמע' הוי"ן
או' קכ"ו :
שנשה כחריס קס וכו' . כמע' הכא"פ
או' י"ח :
כעצרה מאמרות נכרא העולם . כמע'
הפ"א או' י"ח :
אל חסכל כק"ן ק"ן אלא וכו' . כמע'
השי"ן או' כ"ו :

מנחות

כ"ט . שקוק כך עלם כמחשכס . כמע'
הה"א אות ס"ז :
סס . מפני מה כרעיה דה"א וכו' . סס
כמ"כ אות ח' :

חולין

סס . העוה"ז כמין אכסדרא דומס .
כמע' המ"ס אות רי"ז :
י"ח . אמרה ירח א"ח לכ' מלכוס וכו' .
כמע' הו"ד או' ס"ס :
המחשכס רעם חין הקכ"ה וכו' . כמע'
המ"ס כמ"כ או' ג"ן :

ערכין

גדולים לריקים כמיתתן וכו' . כמע'
הנו"ן או' א' :
רחס זו שרקיק וכו' . בקו' שפת אמת
או' ח"ס :
קן פטור כראש אדם . כמערכת התי"ו
כמ"כ או' ד' :

נדה

ט"ו . זאת תהיה תורת המטורע ע"ו
הקורס . כמע' המ"ס . ק"ע . וכמע'
הנר"ו או' ל"ה :
הסדר והפחדוה שכאשה . כמע' החיות
אות מ"ט :
ג"ח ח' תשמיש קש' לאשה ולולר וכו' :
כמע' העי"ן או' ס"ט וקכ"ט .
העובר מקופל כמע' אמו וכו' . שס או'
ע"ח :
האשה יולדת לרע"ה או לרע"כ או
לרע"ג וכו' . שס כמ"כ או' י"ד וכמע'
הרי"ש או' כ"ו :

מדרשי חז"ל

ב"ד

פ' כראשית . ארס"ר סילק השכנים
לרקיע הא' וכו' . כמע' האל"ף אות
קס"ה :
שס חטטה לו ענבים ונתנה לו . שס או'
קס"ח :
שס פתח ואמר עומור שיר ליום השבת .
שס אות קע"ח :
שס כת היתה לו לאע"ה וכו' . כמע'
הכוי"ת כמ"כ י"ו :
שס שקול משס כנגד כל ישראל . כמע'
הרל"ת או' מ"ו :
הואיל והוא חפץ כנאולתכס וכו' . כמע'
הפ"א או' ע' :
שס פ' כראשית סכל היום מן העפר
וכו' . כמע' הוי"ן או' ו' :
שס חין לך טיפה יורדת מלמעלה וכו' .
כמע' הנו"ת או' כ"ב :
שס פי"ו ג' :
טבלות סס טבלות חכמה וכו' . כמע'
הי"ד ק"ה :
לא נתכד יעקב אע"ה עד כן ס"ג
שנה . שס או' יו"ד :
כיום הנמל דרשו חז"ל ס"ג מ"ל . שס
אות ס"ד :
סן אראלים לעזין חונה ואפילו מלאכי
שלוט וכו' . כמע' החי"ת מ"ג :
חוי לו למלך שנקטעוהו סללית וכו' .
כמע'

אמת

פיתוחי חותם

ליעקב

כמע' החי'ת או' ק"ם :
 אמתה שכת לפני הקב"ה וכו' . שם
 או' י"ג :
 עקב עטס יראת ה' מה שיגשמה יראה
 וכו' . כמע' הלמ"ד או' ט"ל :
 הוא אסרן ומשה וכו' שקול' הם . כמע'
 המ"ם או' קנ"א :
 ויעש כן אהרן להגיד שכחו וכו' . שם
 אזה ק"ם :
 משה איש האלהים מחמו ומעלה לה'ם
 וכו' . שם או' קע"ב :
 העגל הם קכ"ה קנטרין משקלו .
 כמע' העי"ן או' ז"ח :
 בזכות דם מילה נגשו אבותינו ממלחם .
 שם אות קל"ג :
 בתחי' ברא הקב"ה העולם במדה"ד
 וכו' . כמע' הדר"י כמ"ב או' א' :
 שלח נא ביד תשלח ביד רע"ק . כמע'
 הרי"ש אות ע"ד :
 מהו עוב"ב עולם שכבר בא . כמע'
 חתי"ו או' ל' :
 איש מדה זה מרע"ה . כמע' המ"ם
 כמ"ב או' כ"ח :
 עונ זה אליעזר . כמע' העי"ן אות
 קמ"ו :
 אין בית אלה אשם . שם אות
 קכ"ד :
 בזכות מלוא שילוח הקן יבוא המשיח .
 כקו' שפ"א תיקון ט' :
 א"ד יוחנן טכריא משלמה למשיח .
 כמע' הרי"ש או' ע"ד :

וכקו' שפ"א או' ז"ן :

אידרות

לכעל החוטם אני מתפלל וכו' .
 כמע' החי'ת או' ז"ח :
 ה' ערות שיש כאשה קול שער וכו' .
 כמע' המ"ם אות קי"ט :
 בו סיכו רלא ליעול ככיסופא לע"ד .
 כמע' האל"ף כמ"ב אות ג' :

תיקונין

עובדא דחד כ"ן מאיטין בעלי קבין וכו' .
 כמע' הקו"פ אות י"ד :
 כל רב מבכל וכל רבוי מא"ו . שם
 אל אחר אסתרם ולא עכיר פודין . שם או' ו' :
 לשון הפתיחה אליהו כענין הי"ם .
 כקו' שפ"א או' ר"ן :

טור

א"ח סי' ח"ל שכת שלפני הפסח וכו' .
 כקו' שפ"א אות ט"ט :
 סו' תקל"ב הק' קולות שתוקעין כר"ה כשופר הסכנדר
 הק' פעוזה דאימיה דסוסרא . שם
 או' ח"ן :
 רבינו בחיי ז"לפ' כראשית כענין י"ם . שם
 אות ג"ן :

טעם לשבח

טעם מ"ש לשבח את האון ולא הענין .
 כמע' האל"ף או' ז"ח :
טעם דכטעמים ונקו' יש בהם ג' כחי' עליון
 אמל' ותחתון ובאותו' ותנין אין בהם רק
 כחי' א' . שם אות מ' :
טעם דכשעטכ"ו ג"ן יש בהם ג' חגון וכבר"ק
 חו"ה חג א' ובחול"ל מספר"ת חין בהם
 כלל . שם אות מ"ט :
טעם שנק' א"א כשם זה אריך אגפין . שם
 אות ע"ג :
טעם דסורכיס של האשם נק' אכמים . שם
 אות קי"ח :
טעם שנו' ג"פ אהי"ה בתו' ולא עוד . שם
 אות ז"ע וכמ"ב או' י"ו :
טעם שנק' אכרסה אכיעו ע"ם כשם זה . שם
 אות קמ"ה :
טעם דאין אונאה כקרקעות . שם
 אות קנ"ה :
טעם דהטשא כת כהן אין וזנו עולה וקם . שם
 אות ק"ם :
טעם דנאחרו הט"ל מלאכות כשכת . שם
 אות קס"ג :
טעם דנאמר ככל מש"ת אלהים וכן אלהיכם .
 שם אות ק"ע :
טעם שעלה אליהו לשמים כנוף ומש . שם
 אות קע"ו :
 טעס

זוהר הקדוש

דינן דדוכרא ודינן דדוק' וכו' . כמע' הא"ף או' קס"ח
 וכמע' סמ"ך אות י"ח :
 עולמותא שפירתא רתיה לה עינין . כמע' הדל"ה
 אות ל"ד :
 ו' הרוני מל' גופא דלהון איתמסר לם' או' וכו' . כמע'
 הה"א אות מ"ג :
 ו' היבלות פנו' כס' כראשית וכפ' פקודי . שם
 אות כ"ז :
 כד סליק כרעותיה למברי עלמא . כמע' הוי"ן אות ק"ו
 וכמע' הרי"ש או' י' :
 קכס"ו מברך לנשמתא כק' כרכאן . כמע' הטו"ת
 אות ד' :
 כתרין בקודין אחפרש מלכו רשמיא וכו' . כמע'
 הנו"ן אות פ"ז :
 תל"ט ופלבא מסטריא דת ותל"ט ופלבא וכו' . שם
 אות קמ"ד :
 כתות עור משכא דחוייא . כמע' העי"ן
 או' קי"ו :
 תמצנות אריות לין אינן שינויים . כמע' הסי"ן
 כמ"ב אות ח' :
 שש עס י"ם שס"ה וכו' . כמע' הרי"ש
 או' ע"ג וכקו' שפ"א או' ו' :
 ער דלא קבילת דבר איתקרי בער מרקבילת
 דבר איתקרי נערה . כמע' הסי"ן או' ת"א .

ילקוט

אמת   פיתוחי חותם   ליעקב   קלה

<p>טעם רבומן הגלות אין השם שלם . אוח ס"א :</p> <p>טעם דלא פחית עלמא מל"ו זרקי . כמע' הוי"ו אוח א' :</p> <p>טעם ממות ביכור אר"א . כמע' הוי"ו אוח' :</p> <p>טעם דז"א נק' אילנא רחוי . אר' ע"ו :</p> <p>טעם דהוונ נק' בלשון אכילה . ז"ו וכמע' הש"ו ס"א :</p> <p>טעם דהוות כב"ס א' ק' לאשם ולולד וכו' . טס אוח ק"ל :</p> <p>טעם דהת"ת נק' זה . אוח קל"ד :</p> <p>טעם דנק' ז"א בשם זה זעיר אנפק . כמ"כ אוח ג' :</p> <p>טעם דנק' חכמה בלשון נקבה . סמ"ת אוח כ"ח :</p> <p>טעם דנק' המל' אשת חיל . אוח ל"א :</p> <p>טעם דנק' חוה בשם זה . אוח ו' וק"כ :</p> <p>טעם דנק' חתן בשם זה . אוח כ"ב :</p> <p>טעם איסור אכילת חלב . אוח פ"ו :</p> <p>טעם שנק' החוטם בכחוב אף . כמ"כ אוח א' :</p> <p>טעם דהחלב של דר ימון הוא יותר מחוק וכו' . טס אוח י"ו :</p> <p>טעם דעומאת הזכר הוא ז' ימים דנק' י"ד . כמע' הטי"ת אוח א' :</p> <p>טעם דהסנהדרין היו יושבים בלשכת הגזית שהיא טיבורו של עולם . אוח י"ט :</p> <p>טעם דסופן גלו לטכריא ומשם עתידין להינאל . טס :</p> <p>טעם דהיבור נק' חי . הוי"ד אוח א' :</p> <p>טעם דזמן היניקה כ"ד חדש ולמ"ד י"ח . ה' ונ"ן וכמ"כ י"א :</p> <p>טעם דהטיטק אינו הולך ברנליו לא ע"י היניקה . טס :</p> <p>טעם שנק' יחירה בשם זה ובלשון נקבה . אוח כ"ט :</p> <p>טעם דמערכ היא רישור . אוח ל"ח :</p> <p>טעם דפרקי אידים הם יותר עליונים מהור' . טס אוח מ"ח :</p> <p>טעם דנקילא יעקב בשם זה . אוח פ"ו :</p> <p>טעם דיהושע וכלב נכנסו לא"י . אוח ל"ד :</p> <p>טעם דאהב יאע"ס לרחל ולא ללאה . אוח ק"ט :</p> <p>טעם דהקורא לאברהם וכו' משא"כ ביעקב . טס אוח ק"ו :</p>	<p>טעם שנק' עולם האטילות בשם זה . אוח רל"ו :</p> <p>טעם מ"ש חרשו כותן דמי כולו . כמ"כ אוח ח' :</p> <p>טעם שנק' אלמנה וכן אלמון בשם זה . אוח כ"ח :</p> <p>טעם דהכינה נק' אס . כמע' הכי"ת אוח כ"ו :</p> <p>טעם דהכינה נק' אשת חיל עטרת בעלה . טס אוח כ"ו :</p> <p>טעם דכינה דינן מהעמון מינה . אוח כ"ח :</p> <p>טעם דהכינה נק' אוח סמ"ך . אוח ל"ה :</p> <p>טעם דהכאר היה זכות מרים . אוח ס"ו :</p> <p>טעם דהכינה נק' סא . אוח ס"ט :</p> <p>טעם דנק' כינה בשם זה וט' שנקו' זר"ו . אוח ל"ו :</p> <p>טעם דהכינה נק' כריאס . אוח ל"ח :</p> <p>טעם דהכריאה הוא דין והילורה רחמים . אוח ק"ט :</p> <p>טעם דנק' כהמה המלכות . אוח קכ"ב :</p> <p>טעם דכן ט' שנים ויום א' ביאתו ביאה . כמ"כ אוח ט"ו :</p> <p>טעם דהגברות הם מעולות מן החס' . הנימ"ל אוח ד' :</p> <p>טעם דגלת מזרים נקחויכו ת' שנה . אוח ט"ז :</p> <p>טעם גלות ככל שהיה ע' שנה . אוח י"ו :</p> <p>טעם דהנוף שהוא ק' אמת' הוא יותר רחב וכו' . טס אוח י"ג :</p> <p>טעם דאות נימ"ל הוא טיסוד . אוח מ' :</p> <p>טעם דהגבלה היא חלולה כולה מנקבים . טס כמ"כ אוח א' :</p> <p>טעם דגבלת האשה היא כולה מעגס א' . טס :</p> <p>טעם דהדרין של הזכר הם קטנים ואין בהם חלב ושל פנקבה הם גדו' ויש בהם חלב . כמע' דרל"ת אוח י"ו וכ"כ :</p> <p>טעם דמרע"ס ורמ"ד לא נכנסו לא"י . אוח מ"ח :</p> <p>טעם דאומרים בשבת מומנו השמים מספרים . טס אוח ע' :</p> <p>טעם איסור אכילת דם . אוח ע"ד .</p> <p>טעם דכימי רוד אימעטו שט . טס פ' :</p> <p>טעם דעבור שרע"ס יסיה נפל . טס :</p> <p>טעם דכר' אוח הוי"ס נרמזו ר' עולמות אכ"ע . טס אוח ג' :</p>
---	---

השמטות

קולר וקויב ז"ע דמלכד דלשון זה לא הוזכר כלל בתלמוד עור כה דמסורה שם דע"ג כל כתר איפכא דמלח לאו גידולי קרקע הוא יע"ש :

זה שייך לקו' שפ"א סי' כ"ה עמ"ש על הרב מ"ח שהיה נכרא רכא ומו כמורו מורה והן עתה כהיותו בשליחות מלוה כעו"ת גי' נטו יע"א כי שם נגנו ארון האלהים והוא קבור שם והן כעון מת כמותה משוכה שנהרג עק"ה ס' ונקום דמו . וכה הראוני בס"ק ס"ה חזה ליון פי' על התקו' שחיבר הרב הנו' שנמלא כתוב מכחכ יוח כסידו' התפי' שלו כי כהיותו בירוש' תו' כס' הת"ק ח' ל' כחלוב שהוא יסיה נהרג עק"ה ועוד ח"ל שהיה לו נשמת ר' יאודה בן ככא ח' מי' הרו' מלו' וכעוה"רכן היה אחרג' שנים שיזא לשליחות וסם כתוב כי נח נפשיה דרב ביום ר"ח אדר ונקב' ביום פטו' מרע"ה ז' באדר ואף כי עכרו עליו ז' ימי' בין מיתה לקבורה כנפשו לא מלאו פלע וקבורה פטו' היו כללמו כדמותו כהיותו כחיים חיותו לא כהתה עינו ולא נס ליתו . ויש להם בקבלה שמתתו . היתת כחנק ומקו' אותו ברצועות של תפילין . ח"ב ממנו ידאו את יקר תפארת גדולתו . תודל כשמתו וכותו יגן עליו אמן בן ימי רתן :

כדף פ"כ ע"ד שורה ו"ג באמצע השורה נשמטה שורה ח' וכן ז"ל זמלמו מזר ח' ונשאר חלל אלא זה האור בעלמו נחלמס וכו' :

כדף פ"ו ע"ג שורה ל"ו באמצע השורה נשמטה שורה ח' וכך ז"ל מעלה עשן גי' תקס"ה ואסוריים דא"ה ריודי"ן גי' תקמ"ד :

כדף ק"ח ע"ג שורה ל"ו כחתי' השורה נשמטה וכך ז"ל דתש"ב הוא בו"א ותשכ"פ הוא כמל' :

זה שייך למע' היו"ד או' י"ג כמ"ג עמ"ש כפירוש סמא' דנדרים יע"ש וענין מ"ש כמע' הכו"ת או' ד' כמ"כ דהכ"ד זי' ארנ"י סם הכ"ד תכשטו' כלה ופי' תכשי' הוא דהקלו' נק' סך והם מחשו' למל' הסמוכה אללס ולכן זרי' לו התכשי' להחיד אוחה דונמת ססרק שמעבירין הנשים על פניהם ע"כ וכוה יוכן הענין היטיב אידך זכס לקירון פנים ר"י ע"י המעשה מכ"מ ודוק :

זה שייך למע' כמ"ס או' רכ"ט עמ"ש דו"ל דא"י כמס' שכת הנוטל מלח ממחלכו הריזה תולדת

ברוך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה כי הפליא חסדו לי ויתן תמים דרכי לברך על המונמיר מגילת ספר כתוב עלי ויקם עדות **ביעקב** . גם ה' יתן הטוב החיים והשלום להשלים כל המלאכה על שאר השבעה שערים או ינוח לי רנו **ליעקב** . שברתי בחלכי למדכי . מה נמלצו לחכי . ה' יגיה חשבי . אתה הוא מלכי אהים **צוה** ישועות **יעקב** . ונקומה ונעלה בית אל אל הר ה' אל בית אלהי **יעקב** .

בעזר אלהי האכות : אודיע נתיבות : ראשי התיבות :

מחרורה כתרף מ"ק מהדורה קמא . מעד קטן
מ"ש . מבא שערים . מ"ס . מוחף סתומא .
מ"ח . משנת חסידים . מש"כ . מס שכתבתי
כזה . מר"מ . מעי ולא מעי . מ"ט ש"ק
מטורון . שר . הפנים . מני' . מניקת . מחס"ס .
מהח' שערים :

ו נכ"ס . נלח סוד יסו' מל' . נ"ס . נלח וסוד .
טק' נוקבא . נר"ן . ת"י נפש רוח נש' חיה וחדה
נש"כ . תמשים שערי כונה . נח"י . נשמה חיה
יחידה . נח"א . נקודות חגין אוחיו' .
ס ס"ד . ספר יצירה . סה"כ . שער הכוונות . ס"א .
סערא אומרא . ס"ד . סערא דלגיטתא :
ע עסמ"כ . ע"ב ס"ג מ"ה כ"ן . ע"ב . ג"ע ער
כשר גידין עלמות . עה"ד . עז הדעת . ע"ח .
ען חיים . עת"י . עתיק יומין . עת"ק . עתיקא
קדישא . עי"מ . עיבור ויק' מוחין . עי' . עיבור .
ע"ר . ערכ רב . ער"מ . על דבר מט"ב . ע"מ .
וע"מ על מה ועל מה :

ף פכ"ף . פנים בפנים . פכ"א פנים כחור . פ"ת
פרק תחון פ"ע פרק עליון . פ"א פנים ואחר .
פ"ל פרטוף . פ"ח פנימי' וחוטמו' :

ק קט' . קטנות . ק"ק . קדש קדיש :

ר רת"ס . ראש חוד סוף . רדל"א רישא דלא אחידע :

ש שעס"כ . שער הכוונות . שעס"ף . שער הפסוק'
שעה"מ . שער המטות . ש"ע . שלש עליון . ש"א .
שלוש אמלעו . ש"ת . שלש תחון . שעס"ק .
שער ההקדמו' . שדו"ק . שער דוס הקד' .
שש"א . שפת אמת . ש' . שער . ש"א שער א'
שה"ש . שיר השירים . שג"ג . שרש נשמת נוף .

ת תכ"ב . תלת כלילן כחלת . תו"מ . תפארת
ומלכו' . תנה"י . ת"ת נלח הו'יסו' . ת"ד . תיקוני
דיקנא . תו' . תיקונון . תיכה . ת"ס . תורה חכס .
תנ"ת . תלת גו תלת . תכ"ד . תך כרי ריבור :

זה שמי וזה זכרי

* זירך עשוני ויכוננוי הכיניי ואלמרה מנחך :
* עשה עם עבך כחסד וחקך למרמי :
* קראתי ככל לב ענני ה' חקך אלרם :
* בריך אהה ה' למרמי חקך :
* שש הנכי על אמרתך כמולא שלל רב :
* אשר תמימי דרך הסולכים בתורת ה' :
* רילוי תורחך שבשעני או אברתי כעניי :
* תסי ירך לעזרתי כי פקודך כחרמי :
* יראך יראוני וישמחו כי לרכיך ויחלמי :
* אודך ביושר לכב כלמדי משפטו זרךך :
* רעולס לא אשכח פקדיך כי כס חיימי :
* נר לרגלי דרכך ואור למתיכמי :
* יחי נח חסדך לנחמי כאשרך לעבדך :
* נחלתי עדותך לעולס כי שח לבי חמה :
* יכאנוי רחמיך ואחיה כי חרתך שבשעני :
* יחי לבי חמיס כחךך למען לא אחס :
* יראכרס כעדותך ער מלכיס ולא אכוס :

א א"ס . אין סוף . א"ק . ארס קדמון . א"א . ארז
אנפין . או"א . אכא ואימא . או' . אימא . חי' . אור
ישר . ארץ ישראל . הכי"ע . אל' כרו' וני'
עשיה . או"מ . אור מקיף . או"ף . אור פנימי .
אכ"א . אחר כחור . ארמ"ע אש רוח מים עפר .
א"ש . אה"ס אס שניתי . אחי . הלן משוחי .
אח"ף . און חוטם פה . אכ"ך . אורות ניכו' בלויס
אור"ח א"ס וחוה . אור חור אולרות חיים . אכ"ף .
אחר כפטיס . ארמ"ן . אורחאל רפאל . גבריהל .
מוכל טרשל אשל"ו . ארומה שמורה לכנה ירוקה .
אז"י אור ישר . אכמ"ל . אין כאן מקום להארך :

ב ב"ע . כריאה וני' עשיה . בנ"ה . בינה גבור'
הוד . ב"ף . שני פרקין שני פע' . ב"ש שני שלויס
ברך שהמר . ב"ח . בעל חי' חסידים . ב"ס .
שני ספירות . ב"ע . שני עולמות . ב"ע . ג"ע
כשר ער גידין עלמות . כה"ש . כסלכות שמיטה .
כרכוב השמר :

ג ג"ר . שלשה ראשונות . ג"ת שלשה תחונות . ג"ע .
שלשה עולמות ג' עליונות . ג"ף . שלשה פרקין .
ג"ס . שלשה ספירות . ג"ט קר"ע פ"ח גלגלית
טלה קרומא רעוא עמרנא פקידא חוטמא . ג"ח .
שלשה חסידים . גכ"כ . תלת כלילן כחלת :

ד דתי' . דעה ת"ת יסוד . דלח"ס . דומס טומח
חי מדבר . דכו"ן . רבר ונוקבא . דהמ"ד . דור
המדיב . ד"ס . ארכעא ספירות . ד"ש . ארבע
שמות דב"מ . דכמה מקומות . דו' . דוכר . ד"ד
ד' רשאו' . ד"ע . ארכע עולמות :

ה ה"ח . ה' חסידים . ה"ג . ה' גבורות . ה"ף . ה'
פרטופים . ה' פעמיכ . ה"מ . הוד יסוד מלכות
ה"ס . הוא סוד . ה"ר . ה' ראשונות . ה"ה .
הפ"ו . ה' פעמים ה' . ה' פעמים ו' . הרנ"ש .
הרב נתן שפירא . הר"ש . הרב רפאל אברהם
שלום שרעבי . הו"ג . הזמן גרמא . הו"ס הוא
סוד . הו' ספיו' . ה"ד . הכחתי דכרו :

ו ו"ק . שש קטות . ו"ס . ששה ספירות . וש"י .
ושפתים יסך . ופ"ה . ופ"ו . פעמים ה' ו' פעמו'
ו' . וסיע"ב . ור' יאיר עינינו כחורתו :

ז ז"א . זעיר אכפין . זו"ן . זעיר ונוקביה . ז"ת . ז'
תחונות . ז"מ . ז' מלכיס . זכו"ן זכר ונקבה .
ז"ס . ז' ספירות וזו סוד . זעג"ז . זה על גבי זה .
זת"ז . זה חוד זה . זכ"ז . זה כזה . זמ"ז . זה מזה .

ח חכ"ד . חכמה בינה דעת . חח"ן . חכמה חסד
נלח . חו"ג . חסידים וגבורות . חו"כ . חכמה
וכינס . חו"ף . חילוי ופנימיות חטס ופה . חנ"ת .
חסד גבו' ת"ת . ח"ס . ח' ספירות . חכת"ס .
חכמה כינה ת"ת מלכות :

ט טת"ד . תשעה תיקוני דיקנא . טנת"א . טע' נקו'
תנן אוחיות . טו"ד . טוב רוע . ט"ס . תשעה
ספירות . ט"ף . ט' פרקין . טפ"ט . ט' פעמי' ט'
י"ס . עשר ספירות . יס"ס . ישראל סכא .
ישק"ת . יס"ס ותכונה . יפ"י . יפ"ה יו"ד פעמו' .
יו"ד . יו"ד פעמים ה"א :

ך כח"ב . כתר חכמ' בינה . כר"ת . כתר דעת ת"ת .
כ"ב . ככר כחכנו . כ"מ . כמה מקומות . כ"ע .
כהר עליון . כח"ת . כתר חכמה ת"ת . כו"מ .
כוכבים ומזלות :

מ מ"ל . מלכות . מ"ד . וע"ן מיון דוכרין ומיון
טקטין . מר"מ . מלא רמלא . מו' . מוחין . מ"ב .
